Hallituksen esitys Eduskunnalle Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteen I eräiden määräysten hyväksymisestä

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan täydennyksenä Euroopan talousalueen perustamiseen liittyvien sopimusten eräiden määräysten hyväksymisestä kesäkuussa 1992 annettuun esitykseen (esitys I), että eduskunta hyväksyisi Euroopan yhteisöjen niihin säädöksiin sisältyvät säännökset, joihin viitataan Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen (ETA-sopimus) liitteessä I, ja jotka vaativat eduskunnan suostumuksen. Kyseisiä eläinlääkintä- ja kasvinsuojeluasioita koskevia säädöksiä ei voitu esityksessä I vielä ehdottaa hyväksyttäviksi, koska niiden ruotsinnokset puuttuivat. Tämä esitys liittyy esitykseen I ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

ESITYKSEN PERUSTELUT

Tämän esityksen tarkoituksena on täydentää eduskunnalle 12 päivänä kesäkuuta 1992 annettua esitystä Euroopan talousalueen perustamiseen liittyvien sopimusten eräiden määräysten hyväksymisestä (HE 95/1992 vp; esitys I) saattamalla eduskunnan hyväksyttäviksi ja esitykseen I yhdistettäviksi niissä eläinlääkintä- ja kasvinsuojeluasioita koskevissa Euroopan yhteisöjen (EY) säädöksissä olevat säännökset, joihin viitataan Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen (ETA-sopimus) liitteessä I, ja jotka koskevat lainsäädännön alaa.

Koska ruotsinnokset kaikista niistä lainsäädännön alaan kuuluvista EY-säädöksistä, joihin viitataan ETA-sopimuksen liitteessä I, eivät olleet valmistuneet esityksen I antamiseen mennessä, hallitus päätti antaa näiden säädösten hyväksymisestä ja voimaansaattamisesta erillisen esityksen myöhemmin. Tässä yhteydessä päätettiin esityksessä I olevan Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymistä ja sopimuksen soveltamista koskevan lakiehdotuksen 16 §:n 3 momenttiin sisällyttää säännös, jonka mukaan lakiehdotusta ei sovelleta säädöksiin, joihin viitataan ETA-sopimuksen liitteessä I. Kyseisten säädösten suomennokset annettiin esityksen I antamisen yhteydessä eduskunnalle tiedoksi. ETA-sopimuksen liitteen I aineelliset perustelut sisällytettiin esityksen I maatalous- ja kalataloustuotteita koskevan yleisperusteluosan kohtaan 6.II.2 ja yksityiskohtaisia perusteluja koskevan kohdan 1.1. lukuun 2. Eduskunnan hyväksyttäviksi tällä esityksellä annettavat ETA-sopimuksen liitteen I lainsäädännön alaan kuuluvien säädösten ruotsinkieliset tekstit on laadittu osaksi Suomessa ja osaksi Ruotsissa, eivätkä ne ole sanamuodoltaan lopullisia.

Kuten esityksessä I on tarkemmin selostettu, säädöksissä, joihin viitataan Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteessä I, on myös sellaisia säännöksiä, jotka poikkeavat voimassa olevasta lainsäädännöstä tai joiden johdosta on tarpeen ryhtyä uuteen lainsäädäntötoimeen. Kyseiset säännökset edellyttävät si-

ten lainsäädännön alaan kuuluvina eduskunnan hyväksymistä. Näiden säännösten hyväksymisen johdosta esityksen I hyväksymisponsiehdotuksen 1 kappaleessa oleva viittaus ETA-sopimuksen liitteeseen I ja esitykseen I sisältyvän Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymistä ja sopimuksen soveltamista koskevan lakiehdotuksen 16 §:n 3 momentti ovat tarpeettomia.

Helsingissä 9 päivänä lokakuuta 1992

Edellä olevan perusteella sekä hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti esitetään,

että Eduskunta hyväksyisi niissä säädöksissä olevat säännökset, joihin viitataan Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liittessä I, ja jotka vaativat eduskunnan suostumuksen

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri *Pertti Salolainen*

Hallituksen esitys Eduskunnalle Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteen I eräiden määräysten hyväksymisestä

LIITE

Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liite I ja liitesäännöstö

OHJEITA LUKIJALLE

Hallituksen esitykseen liitetyt EY:n säädökset

Hallituksen esityksen liitteessä on osa niistä EY:n säännöksistä, joihin ETA-sopimuksen liitteessä I viitataan (*liitesäännöstö*). Liitesäännöstö on liitteessä varsinaisen liitetekstin jälkeen (*säännöstöosa*). Perustuslakivaliokunnan 10 päivänä lokakuuta 1991 oikeusministeriölle antaman lausunnon mukaisesti liitteessä on vain se liitesäännöstö, joka sisältää lainsäädännön alaan kuuluvia säännöksiä.

Liitesäännöstössä ei ole niitä oikeudellisesti sitomattomia EY:n säännöksiä, joihin sopimuspuolten on kiinnitettävä huomiota taikka jotka sopimuspuolten, EY:n komission tai EFTAn valvontaviranomaisen on otettava aiheellisella tavalla huomioon.

Viittaukset EY:n säädöksiin

EY:n säädöksiin viitataan niiden CELEX-numerolla[1]. Liitteessä mainittujen säädösten yhteydessä on myös säädöksen julkaisemista Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä koskevat viitetiedot.[2]

Liitesäännöstöön kuuluvan säädöksen CELEX-numero on kunkin säädöksen jokaisella sivulla. Suomenkielisessä toisinnossa se on sivun alareunassa ja ruotsinkielisessä toisinnossa sivun yläreunassa. CELEX-numeron perässä on suomenkielisessä toisinnossa kielitunnus "FI". Ruotsinkielisessä toisinnossa CELEX-numeron perässä on kielitunnus "S".

Lisäksi liitesäännöstöön kuuluvan säädöksen julkaisemista Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä koskevat viitetiedot (julkaisupäivä, julkaisun numero ja sivunumero) ovat kunkin säädöksen jokaisen sivun yläreunassa.

---

(1) Esimerkiksi 364 L 0221

(2) Esimerkki:

385 R 0123: Komission asetus (ETY) N:o 123/85, annettu 12 päivänä joulukuuta 1984, perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan soveltamisesta moottoriajoneuvojen jälleenmyyntiä ja huoltopalveluja koskevien sopimusten ryhmiin (EYVL N:o L 15, 18.1.1985, s. 16)

(Säädös on julkaistu 18 päivänä tammikuuta 1985 Euroopan yhteisöjen virallisen lehden L-sarjan numerossa 15 alkaen sivulta 16.)

CELEX-numero

CELEX-numeron ensimmäinen numero (3) merkitsee, että kysymys on johdetusta oikeudesta ("secondary legislation"); seuraavat kaksi numeroa viittaavat vuoteen, jona säädös on annettu tai julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Tämän kolminumeroisen sarjan jälkeen on kirjaintunnus, jolla ilmoitetaan, minkälaisesta säädöksestä on kysymys[3]. Nelinumeroinen tunnus kirjaintunnuksen perässä viittaa säädökseen järjestysnumeroon tai muuhun säädöksen yksilöivään numeroon[4].

Liitteeseen liitettyjen EY:n säädösten luettelointi

Liitteen sisällysluettelon perässä on luettelo liitteen liitesäännöstön CELEX-numeroista. Luettelossa CELEX-numerot ovat siinä järjestyksessä, jossa säädökset liitteessä mainitaan. Liitteen säännöstöosaan säädökset on kuitenkin otettu vain kertaalleen, sitä vastaavaan kohtaan, jossa säädös liitteessä viimeisen kerran mainitaan.

Luettelossa perussäädösten CELEX-numerot on painettu lihavalla ja muutossäädösten CELEX-numerot tavallisella tekstillä. Sulkuihin on merkitty ne säädökset, jotka ovat säännöstöosassa vasta jäljempänä, eli sitä vastaavassa kohdassa, jossa säädös liitteessä viimeisen kerran mainitaan. Näitä ovat säädökset, joilla on muutettu useampaa kuin yhtä liitesäännöstöön kuuluvaa säädöstä. Vastaavasti myös viittaukset uusien valtioiden liittymistä Euroopan yhteisöihin koskeviin asiakirjoihin, [5], on merkitty sulkuihin.

---

[3] A sopimus
B budjetti
D päätös
K Euroopan hiili- ja teräsyhteisön suositus
L direktiivi
R asetus
S Euroopan hiili- ja teräsyhteisön yleiset päätökset
X muut säädökset
Y muut säädökset (julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisen lehden C-sarjassa)

[4] Esimerkki:

385 R 0123

3: säädös kuuluu johdettuun oikeuteen
85: säädös on julkaistu vuonna 1985
R: säädös on asetus
0123: säädöksen yksilöivä numero

[5] 1 72 B: liittymisehdoista ja perustamissopimusten muutoksista tehty asiakirja — Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittyminen Euroopan yhteisöihin

1 79 H: liittymisehdoista ja perustamissopimusten muutoksista tehty asiakirja — Helleenien tasavallan liittyminen Euroopan yhteisöihin

1 85 I: liittymisehdoista ja perustamissopimusten muutoksista tehty asiakirja — Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittyminen Euroopan yhteisöihin

LIITE I

ELÄINLÄÄKINTÄ- JA KASVINSUOJELUASIAT

Luettelo, josta määrätään 17 artiklassa

	Sivu
JOHDANTO	7
ALAKOHTAINEN MUKAUTUS	7
I ELÄINLÄÄKINTÄ	7
SÄÄDÖKSET, JOIHIN VIITATAAN	9
1. PERUSSÄÄDÖKSET	9
1.1. ELÄINTEN TERVEYS	9
1.1.1. Kauppa ja markkinoille saattaminen	9
Naudat/siat	9
Lampaat/vuohet	11
Hevoseläimet	13
Siipikarja/siitosmunat	13
Vesiviljely	14
Naudan alkiot	14
Naudan siemenneste	14
Sian siemenneste	14
Tuore liha	14
Siipikarjan liha	15
Lihavalmisteet	15
1.1.2. Torjuntatoimenpiteet	15
Suu- ja sorkkatauti	15
Klassinen sikarutto	16
1.1.3. Eläintauteja koskevat ilmoitukset	16
1.2. KANSANTERVEYS	17
Tuore liha	17
Lihavalmisteet	19
Jauhettu liha	19
Munavalmisteet	20
Kalatuotteet	20
Nilviäiset	21
Hormonit	21
Jäämät	21
BST	21
1.3. SEKALAISTA	21
Maito	21
Eläinjäte, taudinaiheuttajat	22
Lääkeaineita sisältävät rehut	22
Kaniinin ja tarhatun riistan liha	22
Keskinäinen avunanto	22
1.4. KOTIELÄINJALOSTUS	23
Naudat	23
Siat	23
Lampaat ja vuohet	23
Hevoseläimet	23
Puhdasrotuiset eläimet	23
2. TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄDÖKSET	23
2.1. ELÄINTEN TERVEYS	23
2.2. KANSANTERVEYS	25
2.3. SEKALAISTA	26
2.4. KOTIELÄINJALOSTUS	26
3. SÄÄDÖKSET, JOTKA EFTA-VALTIOIDEN JA EFTAN VALVONTAVIRANOMAISEN ON OTETTAVA AIHEELLISELLA TAVALLA HUOMIOON	27
3.1. ELÄINTEN TERVEYS	27
3.2. KANSANTERVEYS	28
4. SÄÄDÖS, JOHON SOPIMUSPUOLTEN ON KIINNITETTÄVÄ HUOMIOTA	29
II REHUT	29
SÄÄDÖKSET, JOIHIN VIITATAAN	29
Lisäaineet	29
Suoraan käytettävät rehut ja rehuseokset	30
Bioproteiinit ja samankaltaiset aineet	31
Määritys- ja tarkastusmenetelmät	32
Haitalliset aineet ja tuotteet	33
III KASVINSUOJELUASIAT	33
SIEMENET	33
SÄÄDÖKSET, JOIHIN VIITATAAN	33
1. PERUSTEKSTIT	33
2. TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄDÖKSET	38
3. SÄÄDÖKSET, JOTKA EFTA-VALTIOIDEN JA EFTAN VALVONTAVIRANOMAISEN ON AIHEELLISELLA TAVALLA OTETTAVA HUOMIOON	39

LIITE I

SÄÄDÖKSET, JOIHIN VIITATAAN

Sivu

I ELÄINLÄÄKINTÄ

1. PERUSSÄÄDÖKSET

1.2. KANSANTERVEYS

Tuore liha
364 L 0433
391 L 0497
371 L 0118
375 L 0431
378 L 0050
380 L 0216
380 L 0879
(381 L 0476)
384 L 0642
385 L 0324
385 L 0326
(387 R 3805)
(388 L 0657)
(389 L 0662)
390 D 0484
(390 L 0654)
391 L 0494

Lihavalmisteet
377 L 0099
381 L 0476
385 L 0327
(385 L 0586)
387 R 3805
388 L 0658
389 L 0227
(389 L 0662)

Jauhettu liha
388 L 0657
(389 L 0662)

Munavalmisteet
389 L 0437
(389 L 0662)

Kalatuotteet
391 L 0493

Nilviäiset
391 L 0492

1.3. SEKALAISTA

Maito
385 L 0397

Kaniinin ja tarhatun riistan liha
391 L 0495

1.4. KOTIELÄINJALOSTUS

Naudat
377 L 0504
385 L 0586
(391 L 0174)

Siat
388 L 0661

Lampaat ja vuohet
389 L 0361

Sivu

Hevoseläimet
390 L 0427
390 L 0428

Puhdasrotuiset eläimet
391 L 0174

2. TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄDÖKSET

2.4. KOTIELÄINJALOSTUS
387 L 0328
390 L 0118
390 L 0119
390 D 0257

II REHUT

Lisäaineet
370 L 0524
373 L 0103
384 L 0587
(387 L 0153)
387 L 0153

Suoraan käytettävät rehut ja rehuseokset
377 L 0101
(386 L 0354)
(390 L 0654)
379 L 0373
(386 L 0354)
390 L 0044

Bioproteiinit ja samankaltaiset aineet
382 L 0471
383 L 0228

Haitalliset aineet ja tuotteet
374 L 0063
380 L 0502
386 L 0354
387 L 0519
391 L 0132

III KASVINSUOJELUASIAT
SIEMENET

1. PERUSTEKSTIT
366 L 0400
369 L 0061
(371 L 0162)
(372 L 0418)
(373 L 0438)
(375 L 0444)
(378 L 0055)
(378 L 0692)
(388 L 0380)
(390 L 0654)
366 L 0401
(378 L 0055)
(378 L 0692)
(379 L 0692)
(388 L 0380)

(390 L 0654)
366 L 0402
369 L 0060
(371 L 0162)
(372 L 0418)
(373 L 0438)
(375 L 0444)
(378 L 0055)
(378 L 0692)
(379 L 0692)
(388 L 0380)
(390 L 0654)
369 L 0208
(371 L 0162)
(372 L 0418)
(373 L 0438)
375 L 0444
(378 L 0055)
(378 L 0692)
(388 L 0380)
(390 L 0654)
370 L 0457
(372 L 0418)
(373 L 0438)
(379 L 0692)
(379 L 0967)
(388 L 0380)
(390 L 0654)
370 L 0458
371 L 0162
372 L 0418
373 L 0438
378 L 0055
378 L 0692
379 L 0692
379 L 0967
388 L 0380
390 L 0654
372 L 0168
372 L 0180

2. TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄDÖKSET
390 D 0639

LIITE I

ELÄINLÄÄKINTÄ- JA KASVINSUOJELUASIAT

Luettelo, josta määrätään 17 artiklassa

JOHDANTO

Jos säädöksissä, joihin tässä liitteessä viitataan, on yhteisön oikeusjärjestykselle ominaisia käsitteitä tai jos niissä viitataan yhteisön oikeusjärjestykselle ominaisiin menettelyihin, kuten

— johdanto-osat,

— ne, joille yhteisön säädökset on osoitettu,

— viittaukset EY:n alueisiin tai kieliin,

— viittaukset EY:n jäsenvaltioiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin, EY:n jäsenvaltioiden julkisiin yksiköihin, yrityksiin tai yksilöihin suhteessa toisiinsa sekä

— viittaukset tietojenanto- ja ilmoitusmenettelyihin,

noudatetaan, mitä laaja-alaisista mukautuksista tehdyssä pöytäkirjassa 1 määrätään, jollei tässä liitteessä toisin määrätä.

ALAKOHTAINEN MUKAUTUS

Sveitsiä ja Liechtensteinia pidetään yhtenä kokonaisuutena säädöksissä, joihin tässä liitteessä viitataan.

I ELÄINLÄÄKINTÄ

1. a) Suhteita kolmansiin maihin koskevia säännöksiä, joihin tässä luvussa viitataan, ei sovelleta. Kuitenkin sovelletaan seuraavia yleisiä periaatteita:

— sopimuspuolet eivät saa soveltaa kolmansista maista tapahtuvaan tuontiin edullisempia määräyksiä kuin niitä, jotka johtuvat tämän sopimuksen soveltamisesta;

Siitä huolimatta EFTA-valtiot saavat pitää voimassa hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavia aineita koskevan kansallisen lainsäädäntönsä tuonnissa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta.

— EFTA-valtioiden välisessä tai EFTA-valtion ja Euroopan talousyhteisön välisessä kaupassa kolmansista maista tuotavien taikka niistä kokonaan tai osittain peräisin olevien eläinten ja tuotteiden on täytettävä tuojana olevan sopimuspuolen kolmansia maita koskevat määräykset.

Maasta vievän sopimuspuolen on huolehdittava, että toimivaltainen viranomainen kussakin tapauksessa ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että tämän kohdan määräyksiä noudatetaan.

b) Sopimuspuolet tarkastelevat asiaa vuoden 1995 aikana.

2. Rajatarkastuksia, eläinten hyvinvointia ja rahoitusjärjestelyjä koskevia niiden säädösten säännöksiä, joihin tässä luvussa viitataan, ei sovelleta. Sopimuspuolet tarkastelevat asiaa vuoden 1995 aikana.

3. Säädökset, joihin tässä luvussa viitataan, tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 1993. Säädöksiä sovelletaan kuitenkin 1 päivästä syyskuuta 1993 alkaen, jotta EFTAn valvontaviranomainen voi ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin.*

---

*) Suomenkielisen toisinnon 3 kohdan teksti perustuu aikaisempaan luonnokseen eikä vastaa lopullista englanninkielistä sopimustekstiä. Myös ranskankielinen toisinto poikkeaa lopullisesta englanninkielisestä sopimustekstistä. Oikea käännös olisi seuraava:
"3. Jotta EFTAn valvontaviranomainen voi ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin, tämän sopimuksen soveltamiseksi sovelletaan niiden säädösten säännöksiä, joihin tässä luvussa viitataan, yhdeksän kuukauden kuluttua sopimuksen voimaantulosta ja viimeistään 1 päivästä tammikuuta 1994".
Ruotsinkielisessä toisinnossa ei tässä kohdassa ole virhettä.
Suomenkielinen sopimusteksti oikaistaan asianmukaiseksi ennen sopimuksen voimaantuloa.

4. Säädöksiä, joihin tässä luvussa viitataan, ei sovelleta Islantiin lukuun ottamatta direktiivejä 91/67/ETY, 91/492/ETY ja 91/493/ETY. Muut sopimuspuolet saavat pitää voimassa Islannin kanssa käytävässä kaupassa kolmansia maita koskevat järjestelynsä aloilla, jotka eivät kuulu säädösten soveltamisalaan. Sopimuspuolet tarkastelevat asiaa vuoden 1995 aikana.

5. Sen estämättä, että yhteisön BSE:tä koskeva lainsäädäntö otetaan osaksi tätä sopimusta ja kunnes on päästy tulokseen käynnissä olevissa neuvotteluissa, joilla pyritään pääsemään EFTA-valtioiden osalta lainsäädännön soveltamiseen liittyvään yleissopimukseen mahdollisimman pian, EFTA-valtiot saavat soveltaa kansallisia sääntöjään. Ne sitoutuvat kuitenkin soveltamaan puolueettomiin seikkoihin perustuvia selkeitä kansallisia sääntöjään, ketään syrjimättä ja ennakoitavissa olevalla tavalla. Tällaiset kansalliset määräykset on toimitettava Euroopan talousyhteisölle pöytäkirjassa 1 olevan 4 kohdan määräysten mukaisesti tämän sopimuksen voimaantuloon mennessä. Euroopan talousyhteisö varaa itselleen oikeuden soveltaa samanlaisia määräyksiä kunkin EFTA-valtion kanssa käytävässä kaupassa. Sopimuspuolet tarkastelevat tilannetta vuoden 1995 aikana.

6. Sen estämättä, että yhteisön uutta sikojen tautia koskeva lainsäädäntö otetaan osaksi tätä sopimusta ja kunnes on päästy tulokseen käynnissä olevissa neuvotteluissa, joilla pyritään pääsemään Norjan osalta kyseisen lainsäädännön soveltamiseen liittyvään yleissopimukseen mahdollisimman pian, Norja saa soveltaa eläviin sikoihin, tuoreeseen lihaan, lihatuotteisiin ja sian siemennesteeseen kansallisia suojamääräyksiään, jotka perustuvat tautivapaiden alueiden määrittämiseen. Muut sopimuspuolet varaavat itselleen oikeuden soveltaa samanlaisia määräyksiä Norjan kanssa käytävässä kaupassa. Sopimuspuolet tarkastelevat tilannetta vuoden 1995 aikana.

7. Sen estämättä, että yhteisön sisäisessä lampaan- ja vuohensukuisten eläinten kaupassa noudatettavista eläinten terveyttä koskevista määräyksistä annettu neuvoston direktiivi 91/68/ETY otetaan osaksi tätä sopimusta ja kunnes on päästy tulokseen käynnissä olevissa neuvotteluissa, joilla pyritään pääsemään Itävallan, Norjan ja Suomen osalta kyseisen lainsäädännön soveltamiseen liittyvään yleissopimukseen mahdollisimman pian, nämä sopimuspuolet saavat soveltaa kansallisia määräyksiään. Muut sopimuspuolet saavat pitää tällä alalla voimassa kolmansia maita koskevan järjestelynsä näiden maiden osalta. Sopimuspuolet tarkastelevat tilannetta vuoden 1995 aikana.

8. Sen estämättä, että yhteisön sisäisessä vesiviljeltyjen eläinten ja -tuotteiden kaupassa noudatettavista eläinten terveyttä koskevista määräyksistä annettu neuvoston direktiivi 91/67/ETY otetaan osaksi tätä sopimusta ja kunnes on päästy tulokseen käynnissä olevissa neuvotteluissa, joilla pyritään Islannin, Norjan ja Suomen osalta kyseisen lainsäädännön soveltamiseen liittyvään yleissopimukseen mahdollisimman pian, nämä sopimuspuolet saavat soveltaa kansallista lainsäädäntöään elävään kalaan ja äyriäisiin sekä niiden mätiin ja sukusoluihin, jotka on tarkoitettu kalanviljelyyn tai -istutuksiin. Muut sopimuspuolet saavat pitää voimassa kolmansia maita koskevat järjestelynsä näiden sopimuspuolten osalta edellä mainituilla aloilla. Sopimuspuolet tarkastelevat tilannetta vuoden 1995 aikana.

9. Suojalauseke

1. a) Euroopan talousyhteisö ja EFTA-valtio saa kansanterveyteen tai eläinten terveyteen liittyvien vakavien seikkojen perusteella toteuttaa alueelleen tuotavien eläinten tai eläintuotteiden osalta väliaikaisia suojatoimenpiteitä omien menettelyjensä mukaisesti.

Nämä toimenpiteet on annettava viipymättä tiedoksi kullekin sopimuspuolelle sekä EY:n komissiolle ja EFTAn valvontaviranomaiselle.

b) Neuvottelut tilanteesta on käytävä 10 vuorokauden kuluessa tiedoksiannosta.

EY:n komissio ja/tai EFTAn valvontaviranomainen toteuttavat toimivaltaansa kuuluvat tarvittavat toimenpiteet ottaen aiheellisella tavalla huomioon näiden neuvottelujen tulokset.

2. EY:n komissio ja EFTAn valvontaviranomainen voivat neuvotella mistä tahansa eläinten terveyttä tai kansanterveyttä koskevasta tilanteesta. Sovelletaan 1 alakohdan b alakohdan määräyksiä.

3. a) EY:n komissio toimittaa EFTAn valvontaviranomaiselle kaikki yhteisön sisäiseen kauppaan liittyvät suojapäätökset. Jos EFTAn valvontaviranomainen pitää päätöstä puutteellisena, sovelletaan 2 alakohdan määräyksiä.

b) EFTAn valvontaviranomainen toimittaa EY:n komissiolle kaikki EFTA-valtioiden vä-

listä kauppaa koskevat suojapäätökset. Jos komissio pitää päätöksiä puutteellisina, sovelletaan 2 alakohdan määräyksiä.

10. Paikalla tapahtuvat tarkastukset

1. EFTAn valvontaviranomainen vastaa EFTA-valtioiden osalta tässä luvussa tarkoitettujen asiantuntijoiden osallistumista edellyttävien pistokokeita, tarkastuksia tai erimielisyyksiä koskevien määräysten soveltamisesta.

2. Sovelletaan seuraavia periaatteita:

a) Tarkastukset suoritetaan Euroopan talousyhteisön ohjelmia vastaavien ohjelmien mukaisesti.

b) EFTAn valvontaviranomaisella on EFTA-valtioissa suoritettavien tarkastusten yhteydessä oltava rakenne, joka vastaa Euroopan talousyhteisössä sovellettavaa.

c) Tarkastuksiin sovelletaan samoja periaatteita.

d) Tarkastajan on oltava riippumaton suhteessa tarkastuksen kohteeseen.

e) Tarkastajien koulutus ja työkokemus on oltava tasoltaan toisiinsa rinnastettavat.

f) EY:n komissio ja EFTAn valvontaviranomainen vaihtavat keskenään tietoja.

g) EY:n komissio ja EFTAn valvontaviranomainen sovittavat yhteen tarkastusten seurannan.

3. EY:n komissio ja EFTAn valvontaviranomainen päättävät kiinteässä yhteistyössä tarvittavista määräyksistä asiantuntijoiden osanottoa edellyttävien pistokokeita, tarkastuksia ja erimielisyyksiä koskevien määräysten täytäntöön panemiseksi.

4. Pistokokeita, tarkastuksia ja erimielisyyksiä koskevat määräykset, joissa edellytetään tässä luvussa tarkoitettujen asiantuntijoiden osanottoa, ovat voimassa vain EFTA-valtioiden soveltamien säädösten tai niiden osien osalta.

11. Yhteisten vertailulaboratorioiden nimeäminen

Yhteisön vertailulaboratoriot toimivat kaikkien sopimuspuolten vertailulaboratorioina, tämän kuitenkaan rajoittamatta rahoitusvaikutusten ratkaisemista.

Sopimuspuolet neuvottelevat toimintaedellytysten vahvistamisesta.

12. Eläinlääkintäalan tiedekomitea

EY:n komissio nimeää EFTA-valtioiden korkean tason tieteenharjoittajien joukosta komission päätöksen 81/651/ETY[1] 3 artiklassa määrättyjen henkilöiden lisäksi kultakin päätöksen 2 artiklan 1 kohdassa ja 3 artiklassa tarkoitetulta alalta kaksi henkilöä, joilla on oikeus osallistua täysimääräisesti eläinlääkintäalan tiedekomitean työskentelyyn. He eivät osallistu äänestyksiin ja heidän kantansa merkitään erikseen pöytäkirjaan.

SÄÄDÖKSET, JOIHIN VIITATAAN

1. PERUSSÄÄDÖKSET

1.1. ELÄINTEN TERVEYS

1.1.1. Kauppa ja markkinoille saattaminen

Naudat/siat

1. **364 L 0432:** Neuvoston direktiivi 64/432/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1964, eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa (EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 1977/64), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **366 L 0600:** neuvoston direktiivi 66/600/ETY, annettu 25 päivänä lokakuuta 1966 (EYVL N:o 192, 27.10.1966, s. 3294/66)

— **371 L 0285:** neuvoston direktiivi 71/285/ETY, annettu 19 päivänä heinäkuuta 1971 (EYVL N:o L 179, 9.8.1971, s. 1)

— **1 72 B:** liittymisehdoista ja perustamissopimusten muutoksista tehty asiakirja — Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittyminen Euroopan yhteisöihin (EYVL N:o L 73, 27.3.1972, s. 76)

— **372 L 0445:** neuvoston direktiivi 72/445/ETY, annettu 28 päivänä joulukuuta 1972 (EYVL N:o L 298, 31.12.1972, s. 49)

— **373 L 0150:** neuvoston direktiivi 73/150/ETY, annettu 5 päivänä kesäkuuta 1973 (EYVL N:o L 172, 28.6.1973, s. 18)

— **377 L 0098:** neuvoston direktiivi 77/98/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1976 (EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 81)

— **379 L 0109:** neuvoston direktiivi 79/109/ETY, annettu 24 päivänä tammikuuta 1979 (EYVL N:o L 29, 3.2.1979, s. 20)

— **379 L 0111:** neuvoston direktiivi

[1] EYVL N:o L 233, 19.8.1981, s. 32

79/111/ETY, annettu 24 päivänä tammikuuta 1979 (EYVL N:o L 29, 3.2.1979, s. 26)

— **380 L 0219:** neuvoston direktiivi 80/219/ETY, annettu 22 päivänä tammikuuta 1980 (EYVL N:o L 47, 21.2.1980, s. 25)

— **380 L 1098:** neuvoston direktiivi 80/1098/ETY, annettu 11 päivänä marraskuuta 1989 (EYVL N:o L 325, 1.12.1980, s. 11)

— **380 L 1274:** neuvoston direktiivi 80/1274/ETY, annettu 22 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL N:o L 375, 31.12.1980, s. 75)

— **381 L 0476:** neuvoston direktiivi 81/476/ETY, annettu 24 päivänä kesäkuuta 1981 (EYVL N:o L 186, 8.7.1981, s. 20)

— **382 L 0061:** neuvoston direktiivi 82/61/ETY, annettu 26 päivänä tammikuuta 1982 (EYVL N:o L 29, 6.2.1982, s. 13)

— **382 L 0893:** neuvoston direktiivi 82/893/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1982 (EYVL N:o L 378, 31.12.1982, s. 57)

— **383 L 0642:** neuvoston direktiivi 83/642/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1983 (EYVL N:o L 358, 22.12.1983, s. 41)

— **383 L 0646:** neuvoston direktiivi 83/646/ETY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1983 (EYVL N:o L 360, 23.12.1983, s. 44)

— **384 L 0336:** neuvoston direktiivi 84/336/ETY, annettu 19 päivänä kesäkuuta 1984 (EYVL N:o L 177, 4.7.1984, s. 22)

— **384 L 0643:** neuvoston direktiivi 84/643/ETY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1984 (EYVL N:o L 339, 27.12.1984, s. 27)

— **384 L 0644:** neuvoston direktiivi 84/644/ETY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1984 (EYVL N:o L 339, 27.12.1984, s. 30)

— **385 L 0320:** neuvoston direktiivi 85/320/ETY, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1985 (EYVL N:o L 168, 28.6.1985, s. 36)

— **385 L 0586:** neuvoston direktiivi 85/586/ETY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985 (EYVL N:o L 372, 31.12.1985, s. 44)

— **387 D 0231:** neuvoston päätös 87/231/ETY, tehty 7 päivänä huhtikuuta 1987 (EYVL N:o L 99, 11.4.1987, s. 18)

— **387 L 0489:** neuvoston direktiivi 87/489/ETY, annettu 22 päivänä syyskuuta 1987 (EYVL N:o L 280, 3.10.1987, s. 28)

— **388 L 0406:** neuvoston direktiivi 88/406/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1988 (EYVL N:o L 194, 22.7.1988, s. 1)

— **389 L 0360:** neuvoston direktiivi 89/360/ETY, annettu 30 päivänä toukokuuta 1989 (EYVL N:o L 153, 6.6.1989, s. 29)

— **389 D 0469:** komission päätös 89/469/ETY, tehty 28 päivänä heinäkuuta 1989 (EYVL N:o L 225, 3.8.1989, s. 51)

— **389 L 0662:** neuvoston direktiivi 89/662/ETY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1989 (EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13)

— **390 L 0422:** neuvoston direktiivi 90/422/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990 (EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 9)

— **390 L 0423:** neuvoston direktiivi 90/423/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990 (EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 13)

— **390 L 0425:** neuvoston direktiivi 90/425/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990 (EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 29)

— **391 D 0013:** komission päätös 91/13/ETY, tehty 17 päivänä joulukuuta 1990 (EYVL N:o L 8, 11.1.1991, s. 26)

— **391 D 0177:** komission päätös 91/177/ETY, tehty 26 päivänä maaliskuuta 1991 (EYVL N:o L 86, 6.4.1991, s. 32)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskevat seuraavat mukautukset:

a) Lisätään alueita koskevaan 2 artiklan o kohtaan seuraava:

"— Itävalta: "Bundesland"

— Suomi: "Lääni/Län"

— Norja: "Fylke"

— Ruotsi: "Län"

— Sveitsi/ Liechtenstein: "Kanton/Canton/Cantone" ja Liechtenstein"

b) Direktiivin 4 artiklan b kohtaa ei sovelleta. Uusia säädöksiä annetaan tässä sopimuksessa määrättyä menettelyä noudattaen.

c) Korvataan 10 artiklan 2 kohdan viimeisessä virkkeessä päivämäärät "1 päivä heinäkuuta 1991" ja "1 päivä tammikuuta 1992" EFTA-valtioiden osalta vastaavasti päivämäärillä "1 päivä tammikuuta 1993" ja "1 päivä heinäkuuta 1993".

d) Lisätään liitteessä B olevaan 12 kohtaan viralliset tuberkuliinitestauksesta vastaavat valtion laitokset seuraavasti:

"m) Itävalta: Bundesanstalt für Tierseuchenbekämpfung, Mödling

n) Suomi: Veterinærinstituttet, Oslo

o) Norja: Veterinærinstituttet, Oslo

p) Ruotsi: Veterinärinstitutet, Uppsala (National Veterinary Institut)

q) Sveitsi/ Liechtenstein: Eidgenössisches Institut für Viruskrankheiten und Immunprophylaxe, Mittelhäusern"

e) Lisätään liitteessä C olevaan 9 kohtaan virallisesta antigeenitestauksesta vastaavat julkiset laitokset seuraavasti:

"m) Itävalta: Bundesanstalt für Tierseuchenbekämpfung, Mödling

n) Suomi: Veterinærinstituttet, Oslo

o) Norja: Veterinærinstituttet, Oslo

p) Ruotsi: Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala

q) Sveitsi/ Liechtenstein: Institut für Veterinär-Bakteriologie, Bern"

f) Lisätään liitteessä F olevaan

mallin I alaviitteeseen 4,

mallin II alaviitteeseen 5,

mallin III alaviitteeseen 4 ja

mallin IV alaviitteeseen 5 tiedot eläinlääkintäviranomaisista seuraavasti:

"m) Itävalta: Amtstierarzt

n) Suomi: Kunnaneläinlääkäri/Kaupungineläinlääkäri/Läänineläinlääkäri Kommunalveterinär/Stadsveterinär/Länsveterinär

o) Norja: Distriktsveterinær

p) Ruotsi: Gränsveterinär/Distriktsveterinär

q) Sveitsi/ Liechtenstein: Kontrolltierarzt/Vétérinaire de controle/Veterinario di controllo"

g) Lisätään liitteessä G olevan A osan 2 kohtaan viralliset laitokset seuraavasti:

"m) Itävalta: Bundesanstalt für Tierseuchenbekämpfung, Mödling

n) Suomi: Valtion eläinlääketieteellinen laitos, Helsinki/Statens Veterinärmedicinska anstalt, Helsingfors

o) Norja: Veterinærinstituttet, Oslo

p) Ruotsi: Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala

q) Sveitsi/ Liechtenstein: Eidgenössisches Institut für Viruskrankheiten und Immunprophylaxe, Mittelhäusern"

Lampaat/vuohet

2. **391 L 0068:** Neuvoston direktiivi 91/68/ETY, annettu 28 päivänä tammikuuta 1991, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä lampaiden ja vuohien kaupassa (EYVL N:o L 46, 19.2.1991, s. 19)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskevat seuraavat mukautukset:

a) Korvataan 2 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"Tilalla tarkoitetaan voimassa olevien kansallisten määräysten mukaista maatilaa tai myyjän tiluksia, jotka sijaitsevat EY:n jäsenvaltion tai EFTA-valtion alueella ja jossa säännöllisesti pidetään naudan- ja siansukuisia eläimiä, lampaita ja vuohia, elävää siipikarjaa ja kotieläiminä pidettäviä kaniineja, sekä tilaa, jota tarkoitetaan eläinten terveyttä koskevista kysymyksistä elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/426/ETY[2] 2 artiklan a alakohdassa."

b) Korvataan 2 artiklan 9 kohta seuraavasti:

"Hyväksytyllä myyntipaikalla tai keräilypaikalla tarkoitetaan muuta paikkaa kuin tilaa, jossa lampaan tai vuohensukuisia eläimiä myydään, ostetaan ja/tai kootaan yhteen tai lastataan ja joka on neuvoston direktiivin 64/432/ETY 3 artiklan 7 kohdan mukainen ja on hyväksytty."

c) Korvataan 4 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

"on tunnistettava ja rekisteröitävä siten, että tila, josta ne ovat peräisin tai jonka kautta ne kulkevat, taikka keskus tai organisaatio pystytään jäljittämään. EFTA-valtioiden on tunnistamista varten sovitettava järjestelmänsä yhteen EY:n vastaavan järjestelmän kanssa".

EFTA-valtioiden on 1 päivään syyskuuta 1993 mennessä toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhteisön sisäisessä kaupassa sovellettava tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmä laajennetaan koskemaan myös eläinten liikkuvuutta niiden alueella.

---

[2] EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 42 b)

Kansalliset tunnistamis- tai rekisteröintijärjestelmät on annettava tiedoksi EFTAn valvontaviranomaiselle ennen 1 päivää heinäkuuta 1993.

d) Korvataan 4 artiklan 2 kohdan ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti:

" Lampaan- ja vuohensukuiset eläimet, joita on mahdollisesti teurastettava sellaisia tauteja koskevan kansallisen hävittämisohjelman mukaisesti, joita ei tarkoiteta seuraavassa luettelossa eikä tämän direktiivin liitteessä B olevassa I luvussa:

— suu- ja sorkkatauti
— klassinen sikarutto
— afrikkalainen sikarutto
— swine vesicular -tauti
— Newcastlen tauti
— karjarutto
— pienten märehtijäin rutto
— vesicular stomatitis -tauti
— bluetongue-tauti
— afrikkalainen hevosrutto
— virusperäinen hevosen enkefalomyeliitti
— Teschenin tauti
— avian influenza
— lammas- ja vuohirokko
— lumpy skin -tauti
— Rift Valley -kuume
— naudan tarttuva keuhkorutto."

e) Korvataan 4 artiklan 2 kohdan toinen luetelmakohta seuraavasti:

"— lampaan- ja vuohensukuiset eläimet, joita ei niiden omalla alueella voida pitää kaupan terveydellisistä tai eläinten terveyteen liittyvistä syistä."

f) Korvataan 6 artiklan b kohdan i alakohdan ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti:

"— tilalla tehdään säännöllisesti virallisia eläinlääkintäviranomaisten tarkastuksia seuraavia vaatimuksia noudattaen:

Rajoittamatta virkaeläinlääkärille tässä sopimuksessa määrättyjä valvontatehtäviä, toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava tarkastuksia tiloilla, hyväksytyillä myyntipaikoilla ja keräilypaikoilla sekä keskuksissa ja laitoksissa varmistaakseen, että myyntiin tarkoitetut eläimet ja tuotteet ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia ja täyttävät erityisesti 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määrätyt tunnistamista ja rekisteröintiä koskevat edellytykset ja lisäksi niiden mukana on oltava määräpaikkaan asti tässä direktiivissä säädetty terveystodistus."

g) Korvataan 8 artiklan 2 kohdan viimeisessä lauseessa tarkoitetut päivämäärät "1 päivä tammikuuta 1992" ja "1 päivä heinäkuuta 1992" EFTA-valtioiden osalta päivämäärillä "1 päivä tammikuuta 1993" ja "1 päivä heinäkuuta 1993".

h) Direktiivin 10 artiklaa ei sovelleta.

i) Korvataan liitteessä A olevan 2 luvun D kohdan 2 alakohdan ensimmäinen lause seuraavasti:

"1 päivään syyskuuta asti muilta kuin 1 kohdassa tarkoitetuilta tiloilta peräisin olevat lampaan- ja vuohensukuiset eläimet, edellyttäen, että ne täyttävät seuraavat vaatimukset:"*

j) Korvataan liite C seuraavasti:

"Bruselloosi (B. melitensis) testit"

Jotta tila voitaisiin luokitella bruselloosivapaaksi, eläimet on testattava bruselloosin (B. melitensis) varalta käyttäen joko Rose Bengal -menetelmää tai komplementtifiksaatiomenetelmää seuraavissa 1 ja 2 alakohdassa esitetyllä tavalla taikka jotakin muuta menetelmää, joka hyväksytään tämän direktiivin 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Komplementtifiksaatiomenetelmää käytetään testattaessa yksittäisiä eläimiä.

1. Rose Bengal -testi

Rose Bengal -testiä voidaan käyttää tutkittaessa lammas- ja vuohitiloja sen selvittämiseksi, voidaanko ne luokitella virallisesti bruselloosivapaiksi tai bruselloosivapaiksi.

2. Komplementtifiksaatiotesti

a) Komplementtifiksaatiotestiä on käytettävä aina, kun testataan yksittäisiä eläimiä.

b) Komplementtifiksaatiotestiä voidaan käyttää testattaessa lammas- ja vuohitiloja sen selvittämiseksi, voidaanko ne luokitella virallisesti bruselloosivapaiksi tai bruselloosivapaiksi. Jos enemmän kuin 5 % tilan eläimistä reagoi positiivisesti Rose Bengal -testissä, on jokainen eläin tilalla testattava lisäksi komplementtifiksaatiomenetelmällä.

Seerumista saatua tulosta, joka on 20 ICFT

*) Suomenkielisen toisinnon 2 kohdan i alakohdassa olevassa mukautuksessa mainitusta päivämäärästä puuttuu vuosiluku. Englanninkielisen sopimustekstin mukaan lainauksissa olevan tekstin alku on:
"1 päivään syyskuuta 1993 asti..."
Ruotsinkielisessä toisinnossa ei tässä kohdassa ole virhettä.
Suomenkielinen sopimusteksti oikaistaan asianmukaiseksi ennen sopimuksen voimaantuloa.

yksikköä/ml tai suurempi, on pidettävä positiivisena reaktiona komplementtifiksaatiotestissä.

Käytettyjen antigeenien on oltava kansallisen laboratorion hyväksymiä ja niiden on oltava standardisoituja toista kansainvälistä standardi anti-brucella abortus-seerumia vastaan."

k) Liitteessä E olevaa

mallia I, mallissa III olevaa b kohtaa ja mallissa V olevan e kohdan kolmatta luetelmakohtaa,

mallia II, mallissa III olevaa b kohtaa ja mallin V f kohdan kolmatta luetelmakohtaa,

mallia III, mallissa III olevaa b kohtaa ja mallin V i kohdan kolmatta luetelmakohtaa

ei sovelleta.

Hevoseläimet

3. **390 L 0426:** Neuvoston direktiivi 90/426/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta (EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 42)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskevat seuraavat mukautukset:

a) Direktiivin 9 artiklaa ei sovelleta.

b) Lisätään liitteessä C olevaan alaviitteeseen 1:

"Itävalta:	Amtstierarzt
Suomi:	Kunnaneläinlääkäri/Kaupungineläinlääkäri/Läänineläinlääkäri Kommunalveterinär/Stadsveterinär/Länsveterinär
Norja:	Distriktsveterinær
Ruotsi:	Gränsveterinär eller distriktsveterinär
Sveitsi/ Liechtenstein:	Kontrolltierarzt/Vétérinaire de control/Veterinario di controllo"

Siipikarja/siitosmunat

4. **390 L 0539:** Neuvoston direktiivi 90/539/ETY, annettu 15 päivänä lokakuuta 1990, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siipikarjan ja siitosmunien kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista (EYVL N:o L 303, 31.10.1990, s. 6)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskevat seuraavat mukautukset:

a) Korvataan 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä päivämäärä "1 päivä heinäkuuta 1991" EFTA-valtioiden osalta päivämäärällä "1 päivä tammikuuta 1993".

b) Direktiivin 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamista varten sovelletaan komission asetuksessa (ETY) N:o 1868/77[3] olevia määräyksiä merkinnöistä. Näiden määräysten soveltamisessa käytetään EFTA-valtioista seuraavia lyhennyksiä:

AT Itävalta
FI Suomi
NO Norja
SE Ruotsi
CH tai FL Sveitsi/Liechtenstein

c) Korvataan 13 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa päivämäärät "1 päivä heinäkuuta 1991" ja "1 päivä tammikuuta 1992" EFTA-valtioiden osalta päivämäärillä "1 päivä tammikuuta 1993" ja "1 päivä heinäkuuta 1993".

d) Korvataan 14 artiklan 2 kohdan viimeisessä virkkeessä päivämäärät "1 päivä heinäkuuta 1991" ja "1 päivä tammikuuta 1992" EFTA-valtioiden osalta päivämäärillä "1 päivä tammikuuta 1993" ja "1 päivä heinäkuuta 1993".

e) Direktiivin 29 artiklaa ei sovelleta.

f) Direktiivin 30 artiklaa ei sovelleta.

g) Lisätään liitteeseen I lintujen tauteja tutkivat vertailulaboratoriot:

"Itävalta:	Bundesanstalt für Virusseuchenbekämpfung bei Haustieren, Wien-Hetzendorf
Suomi:	Valtion eläinlääketieteellinen laitos, Helsinki/ Statens veterinämedicinska anstalt, Helsingfors
Norja:	Veterinærinstituttet, Oslo
Ruotsi:	Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala
Sveitsi/ Liechtenstein:	Eidgenössisches Institut für Viruskrankheiten und Immunprophylaxe, Mittelhäusern"

h) Liitteessä II olevan I luvun 2 kohdan viittausta ETY:n asetukseen 2782/75 ei sovelleta.

[3] EYVL N:o L 209, 17.8.1977, s. 1

Vesiviljely

5. **391 L 0067:** Neuvoston direktiivi 91/67/ETY, annettu 28 päivänä tammikuuta 1991, eläinten terveyttä koskevista edellytyksistä saatettaessa vesiviljeltyjä eläimiä ja tuotteita markkinoille (EYVL N:o L 46, 19.2.1991, s. 1)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskee seuraava mukautus:

Direktiivin 16 artiklaa ei sovelleta.

Naudan alkiot

6. **389 L 0556:** Neuvoston direktiivi 89/556/ETY, annettu 25 päivänä syyskuuta 1989, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä naudansukuisten kotieläinten alkioiden kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista (EYVL N:o L 302, 19.10.1989, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **390 L 0425:** neuvoston direktiivi 90/425/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990 (EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 29)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskee seuraava mukautus:

Direktiivin 14 artiklaa ei sovelleta.

Naudan siemenneste

7. **388 L 0407:** Neuvoston direktiivi 88/407/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1988, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä naudansukuisten kotieläinten pakastetun siemennesteen kaupassa ja tuonnissa (EYVL N:o L 194, 22.7.1988, s. 10), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **390 L 0120:** neuvoston direktiivi 90/120/ETY, annettu 5 päivänä maaliskuuta 1990 (EYVL N:o L 71, 17.3.1990, s. 37)

— **390 L 0425:** neuvoston direktiivi 90/425/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990 (EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 29)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskee seuraava mukautus:

Direktiivin 15 artiklaa ei sovelleta.

Sian siemenneste

8. **390 L 0429:** Neuvoston direktiivi 90/429/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siansukuisten kotieläinten siemennesteen kaupassa ja tuonnissa (EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 62

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskevat seuraavat mukautukset:

a) Direktiivin 6 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta.

b) Direktiivin 14 artiklaa ei sovelleta.

c) Direktiivin 15 artiklaa ei sovelleta.

Tuore liha

9. **372 L 0461:** Neuvoston direktiivi 72/461/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1972, eläinten terveyttä koskevista seikoista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa (EYVL N:o L 302, 31.12.1972, s. 24), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **377 L 0098:** neuvoston direktiivi 77/98/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1976 (EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 81)

— **380 L 0213:** neuvoston direktiivi 80/213/ETY, annettu 22 päivänä tammikuuta 1980 (EYVL N:o L 47, 21.2.1980, s. 1)

— **380 L 1099:** neuvoston direktiivi 80/1099/ETY, annettu 11 päivänä marraskuuta 1980 (EYVL N:o L 325, 1.12.1980, s. 14)

— **381 L 0476:** neuvoston direktiivi 81/476/ETY, annettu 24 päivänä kesäkuuta 1981 (EYVL N:o L 186, 8.7.1981, s. 20)

— **382 L 0893:** neuvoston direktiivi 82/893/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1982 (EYVL N:o L 378, 31.12.1982, s. 57)

— **383 L 0646:** neuvoston direktiivi 83/646/ETY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1983 (EYVL N:o L 360, 23.12.1983, s. 44)

— **384 L 0336:** neuvoston direktiivi 84/336/ETY, annettu 19 päivänä kesäkuuta 1984 (EYVL N:o L 177, 4.7.1984, s. 22)

— **384 L 0643:** neuvoston direktiivi 84/643/ETY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1984 (EYVL N:o L 339, 27.12.1984, s. 27)

— **385 L 0322:** neuvoston direktiivi

85/322/ETY, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1985 (EYVL N:o L 168, 28.6.1985, s. 41)
— **387 L 0064:** neuvoston direktiivi 87/64/ETY, annettu 30 päivänä joulukuuta 1986 (EYVL N:o L 34, 5.2.1987, s. 52)
— **387 D 0231:** neuvoston päätös 87/231/ETY, tehty 7 päivänä huhtikuuta 1987 (EYVL N:o L 99, 11.4.1987, s. 18)
— **387 L 0489:** neuvoston direktiivi 87/489/ETY, annettu 22 päivänä syyskuuta 1987 (EYVL N:o L 280, 3.10.1987, s. 28)
— **389 L 0662:** neuvoston direktiivi 89/662/ETY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1989 (EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13)
— **391 L 0266:** neuvoston direktiivi 91/266/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1991 (EYVL N:o L 134, 29.5.1991, s. 45)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskevat seuraavat mukautukset:
a) Korvataan 5 artiklan 1 kohdan maininta "liitteessä I oleva IX luku" maininnalla "liitteessä I oleva XI luku".
b) Korvataan 8 a artiklan 2 kohdassa ilmaus "Neuvoston direktiivin 89/662/ETY 9 artikla" ilmauksella "ETA-sopimuksen liitteessä I olevan I luvun 9 kohta".
c) Direktiivin 13 artiklan a kohtaa ei sovelleta. Uusia säädöksiä annetaan tässä sopimuksessa määrättyä menettelyä noudattaen.
d) Direktiivin 15 artiklaa ei sovelleta.
e) Lisätään liitteessä olevan 2 kohdan 3 luetelmakohtaan:
"EFTA"

Siipikarjan liha

10. **391 L 0494:** Neuvoston direktiivi 91/494/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1991, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä tuoreen siipikarjanlihan kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 35)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskee seuraava mukautus:
Direktiivin 6 artiklaa ei sovelleta.

Lihavalmisteet

11. **380 L 0215:** Neuvoston direktiivi 80/215/ETY, annettu 22 päivänä tammikuuta 1980, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä lihavalmisteiden kaupassa (EYVL N:o L 47, 21.2.1980, s. 4), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:
— **380 L 1100:** neuvoston direktiivi 80/1100/ETY, annettu 11 päivänä marraskuuta 1980 (EYVL N:o L 325, 1.12.1980, s. 16)
— **381 L 0476:** neuvoston direktiivi 81/476/ETY, annettu 24 päivänä kesäkuuta 1981 (EYVL N:o L 186, 8.7.1981, s. 20)
— **385 L 0321:** neuvoston direktiivi 85/321/ETY, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1985 (EYVL N:o L 168, 28.6.1985, s. 39)
— **387 L 0491:** neuvoston direktiivi 87/491/ETY, annettu 22 päivänä syyskuuta 1987 (EYVL N:o L 279, 2.10.1987, s. 27)
— **388 L 0660:** neuvoston direktiivi 88/660/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1988 (EYVL N:o L 382, 31.12.1988, s. 35)
— **389 L 0662:** neuvoston direktiivi 89/662/ETY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1989 (EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskevat seuraavat mukautukset:
a) Korvataan 7 a artiklan 1 ja 2 kohdassa ilmaisu "Neuvoston direktiivin 89/662/ETY 9 artikla" ilmaisulla "ETA-sopimuksen liitteessä I olevan I luvun 9 kohta".
b) Direktiivin 10 artiklaa ei sovelleta. Uusia säädöksiä annetaan tässä sopimuksessa määrättyä menettelyä noudattaen.
c) Direktiivin 15 artiklaa ei sovelleta.

1.1.2. Torjuntatoimenpiteet

Suu- ja sorkkatauti

12. **385 L 0511:** Neuvoston direktiivi 85/511/ETY, annettu 18 päivänä marraskuuta 1985, yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi (EYVL N:o L 315, 26.11.1985, s. 11), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:
— **390 L 0423:** neuvoston direktiivi 90/423/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990 (EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 13)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskevat seuraavat mukautukset:
a) Lisätään liitteeseen A hyväksytyt laitokset seuraavasti:
Julkiset:
"m) Itävalta: Bundesanstalt für Viruseuchenbekämpfung bei Haustieren, Wien

n) Suomi: —
o) Norja: Veterinærinstituttet i Oslo
p) Ruotsi: Statens Veterinärmedicinska anstalt, Uppsala
q) Sveitsi/ Liechtenstein: Eidgenössisches Institut für Viruskrankheiten und Immunprophylaxe, Mittelhäusern"

Yksityiset: "Ei mitään."

b) Lisätään liitteeseen B seuraavat tiedot kansallisista vertailulaboratorioista:

"m) Itävalta: Bundesanstalt für Virusseuchenbekämpfung bei Haustieren, Wien-Hetzendorf

n) Suomi: Statens veterinære Institut for virusforskning, Lindholm, Denmark
Animal Virus Research Institute, Pirbright Woking, Surrey

o) Norja: Statens veterinære Institut for virusforskning, Lindholm, Denmark
Animal Virus Research Institute, Pirbright Woking, Surrey

p) Ruotsi: Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala

q) Sveitsi/ Liechtenstein: Eidgenössisches Institut für Viruskrankheiten und Immunprophylaxe, Mittelhäusern"

13. **390 L 0423:** Neuvoston direktiivi 90/423/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990, yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi annetun direktiivin 85/511/ETY, eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa annetun direktiivin 64/432/ETY sekä terveyttä ja eläinlääkintää koskevista tarkastusongelmista nautaeläinten ja sikojen sekä tuoreen lihan tai lihatuotteiden tuonnissa kolmansista maista annetun direktiivin 72/462/ETY muuttamisesta (EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 13)

Klassinen sikarutto

Neuvoston 13 päivänä joulukuuta 1990 antamaa päätöstä 90/678/ETY, jolla vahvistetaan tietyt yhteisön alueet joko virallisesti sikarutosta vapaaksi tai sikarutosta vapaaksi, on muutettu ja sen vuoksi sitä ei oteta käyttöön EFTA-valtioissa. Uusia tätä koskevia yhteisön säädöksiä käsitellään tämän sopimuksen määräyksiä noudattaen.

14. **380 L 0217:** Neuvoston direktiivi 80/217/ETY, annettu 22 päivänä tammikuuta 1980, yhteisön toimenpiteistä klassisen sikaruton torjumiseksi (EYVL N:o L 47, 21.2.1980, s. 11), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **380 L 1274:** neuvoston direktiivi 80/1274/ETY, annettu 22 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL N:o L 375, 31.12.1980, s. 75)

— **381 L 0476:** neuvoston direktiivi 81/476/ETY, annettu 24 päivänä kesäkuuta 1981 (EYVL N:o L 186, 8.7.1981, s. 20)

— **384 L 0645:** neuvoston direktiivi 84/645/ETY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1984 (EYVL N:o L 339, 27.12.1984, s. 33)

— **385 L 0586:** neuvoston direktiivi 85/586/ETY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985 (EYVL N:o L 372, 31.12.1985, s. 44)

— **387 L 0486:** neuvoston direktiivi 87/486/ETY, annettu 22 päivänä syyskuuta 1987 (EYVL N:o L 280, 3.10.1987, s. 21)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskevat seuraavat mukautukset:

a) Lisätään liitteeseen II sikaruton vertailulaboratoriot seuraavasti:

"m) Itävalta: Bundesanstalt für Viruseuchenbekämpfung bei Haustieren, Wien-Hetzendorf
n) Suomi: Statens veterinære Institut for virusforskning, Lindholm, Denmark
o) Norja: Statens veterinære Institut for virusforskning, Lindholm, Denmark
p) Ruotsi: Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala
q) Sveitsi/ Liechtenstein: Eidgenössisches Institut für Viruskrankheiten und Immunprophylaxe, Mittelhäusern"

b) EFTA-valtioiden on liitteen III soveltamista varten luotava pöytäkirjan 1 mukaista järjestelmää vastaava tietojenanto- ja ilmoitusjärjestelmä, joka yhteensovitetaan EY:n järjestelmään.

1.1.3. Eläintauteja koskevat ilmoitukset

15. **382 L 0894:** Neuvoston direktiivi 82/894/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1982, eläintaudeista ilmoittamisesta yhteisössä

(EYVL N:o L 378, 31.12.1982, s. 58), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **389 D 0162:** komission päätös 89/162/ETY, tehty 10 päivänä helmikuuta 1989 (EYVL N:o L 61, 4.3.1989, s. 48)

— **390 D 0134:** komission päätös 90/134/ETY, tehty 6 päivänä maaliskuuta 1990 (EYVL N:o L 76, 22.3.1990, s. 23)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskee seuraava mukautus:

EFTA-valtioiden on luotava pöytäkirjan 1 mukaista järjestelmää vastaava tietojenanto- ja ilmoitusjärjestelmä, joka yhteensovitetaan pääpiirteittäin EY:n järjestelmään (ADNS) ennen 1 päivää syyskuuta 1993.

16. **384 D 0090:** Komission päätös 84/90/ETY, tehty 3 päivänä helmikuuta 1984, neuvoston direktiivin 82/894/ETY nojalla tehtävien eläintauti-ilmoitusten koodin muodosta (EYVL N:o L 50, 21.2.1984, s. 10), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **389 D 0163:** komission päätös 89/163/ETY, tehty 13 päivänä helmikuuta 1989 (EYVL N:o L 61, 4.3.1989, s. 49)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskee seuraava mukautus:

EFTA-valtioiden on luotava pöytäkirjan 1 mukaista järjestelmää vastaava tietojenanto- ja ilmoitusjärjestelmä, joka yhteensovitetaan pääpiirteittäin EY:n järjestelmään (ADNS) ennen 1 päivää syyskuuta 1993.

17. **390 D 0442:** Komission päätös 90/442/ETY, tehty 25 päivänä heinäkuuta 1990, eläintauti-ilmoitusten koodeista (EYVL N:o L 227, 21.8.1990, s. 39)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskee seuraava mukautus:

EFTA-valtioiden on luotava pöytäkirjan 1 mukaista järjestelmää vastaava tietojenanto- ja ilmoitusjärjestelmä, joka yhteensovitetaan pääpiirteittäin EY:n järjestelmään (ADNS) ennen 1 päivää syyskuuta 1993.

1.2. KANSANTERVEYS

Tuore liha

18. **364 L 0433:** Neuvoston direktiivi 64/433/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1964, terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa (EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 2012), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **391 L 0497:** neuvoston direktiivi 91/497/ETY, annettu 29 päivänä heinäkuuta 1991 (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 69)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiivin säännöksiä koskevat seuraavat mukautukset:

a) Korvataan 4 artiklan A kohdan ensimmäisessä virkkeessä päivämäärät "1 päivästä tammikuuta 1993" ja "31 päivänä joulukuuta 1991" EFTA-valtioiden osalta tässä järjestyksessä päivämäärillä "1 päivästä syyskuuta 1993" ja "31 päivänä joulukuuta 1992".

b) Korvataan 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan i luetelmakohta seuraavasti:

"jossa, sen estämättä, mitä koskee seuraavassa lueteltuja tauteja:

— suu- ja sorkkatauti
— klassinen sikarutto
— afrikkalainen sikarutto
— swine vesicular -tauti
— Newcastlen tauti
— karjarutto
— pienten märehtijäin rutto
— vesicular stomatitis -tauti
— bluetongue-tauti
— afrikkalainen hevosrutto
— virusperäinen hevosen enkefalomyeliitti
— Teschenin tauti
— avian influenza
— lammas- ja vuohirokko
— lumpy skin -tauti
— Rift Valley -kuume
— naudan tarttuva keuhkorutto

jokin seuraavassa luetelluista taudeista on todettu:

— yleistynyt aktinobasilloosi tai aktinomykoosi
— pernarutto tai ritinärutto
— yleistynyt tuberkuloosi
— yleistynyt lymfadeniitti
— räkätauti
— raivotauti
— jäykkäkouristus
— akuutti salmonelloosi
— akuutti bruselloosi
— sikaruusu
— botulismi
— septikemia, pyemia, toksemia tai viremia;

c) Sovellettaessa 6 artiklan 1 kohdan a alakohtaa noudatetaan kolmansista maista tuotavista sioista peräisin olevan tuoreen lihan trikiinitutkimuksesta (Trichinella spiralis) 21 päivänä

joulukuuta 1976 annettua neuvoston direktiiviä 77/96/ETY[4].

d) EFTAn pysyvä komitea tekee 6 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi tarvittavat EFTA-valtioita koskevat päätökset ennen 1 päivää syyskuuta 1993.

e) Korvataan 10 artiklan 1 kohdan kuudennen alakohdan viimeisessä virkkeessä ilmaisu "Muille jäsenvaltioille ja komissiolle on ilmoitettava" ilmaisulla "Muille jäsenvaltioille, EFTAn valvontaviranomaiselle ja EY:n komissiolle on ilmoitettava".

f) Korvataan 13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa päivämäärä "1 päivänä heinäkuuta 1991" päivämäärällä "1 päivänä tammikuuta 1993".

g) Direktiivin 18 artiklaa ei sovelleta.

h) Korvataan liitteessä I olevan VI luvun 26 kohdan b alakohdassa ilmaisu "eläinten hyvinvointia koskevia yhteisön sääntöjä" ilmaisulla "eläinten hyvinvointia koskevaa kansallista lainsäädäntöä".

i) Sovellettaessa liitteessä I olevan VIII luvun 42 A kohdan 3 alakohdan kolmatta alakohtaa noudatetaan kolmansista maista tuotavista sioista peräisin olevan tuoreen lihan trikiinitutkimuksesta (Trichinella spiralis) 21 päivänä joulukuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 77/96/ETY[5] liitteessä I olevan I osan määräyksiä.

j) Lisätään liitteessä I olevan XI luvun 50 kohdan a alakohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan seuraava:

"— AT — FI — NO — SE — CH — FL"

k) Lisätään liitteessä I olevan XI luvun 50 kohdan a alakohdan toiseen luetelmakohtaan ja b alakohdan kolmanteen luetelmakohtaan seuraava ilmaisu:

"EFTA"

19. **391 L 0498:** Neuvoston direktiivi 91/498/ETY, annettu 29 päivänä heinäkuuta 1991, väliaikaisten ja rajoitettujen poikkeuksien myöntämisen edellytyksistä tuoreen lihan tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevista yhteisön erityisistä terveysmääräyksistä (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 105)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskevat seuraavat mukautukset:

a) Korvataan 2 artiklan 1 kohdassa ilmaisu "päivämäärä, jolloin tämä direktiivi annetaan tiedoksi" EFTA-valtioiden osalta ilmaisulla "1 päivänä tammikuuta 1993".

b) Korvataan 2 artiklan 2 kohdassa:

— ensimmäisessä alakohdassa päivämäärä "1 päivään huhtikuuta 1992" EFTA-valtioiden osalta päivämäärällä "1 päivään huhtikuuta 1993",

— neljännessä alakohdassa päivämäärä "1 päivää heinäkuuta 1992" EFTA-valtioiden osalta päivämäärällä "1 päivää heinäkuuta 1993",

— viidennessä alakohdassa päivämäärä "1 päivään tammikuuta 1993" EFTA-valtioiden osalta "päivämäärällä 1 päivään syyskuuta 1993".

20. **371 L 0118:** Neuvoston direktiivi 71/118/ETY, annettu 15 päivänä helmikuuta 1971, terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa (EYVL N:o L 55, 8.3.1971, s. 23), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **375 L 0431:** neuvoston direktiivi 75/431/ETY, annettu 10 päivänä heinäkuuta 1975 (EYVL N:o L 192, 24.7.1975, s. 6)

— **378 L 0050:** neuvoston direktiivi 78/50/ETY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1977 (EYVL N:o L 15, 19.1.1978, s. 28)

— **380 L 0216:** neuvoston direktiivi 80/216/ETY, annettu 22 päivänä tammikuuta 1980 (EYVL N:o L 47, 21.2.1980, s. 8)

— **380 L 0879:** komission direktiivi 80/879/ETY, annettu 3 päivänä syyskuuta 1980 (EYVL N:o L 251, 24.9.1980, s. 10)

— **381 L 0476:** neuvoston direktiivi 81/476/ETY, annettu 24 päivänä kesäkuuta 1981 (EYVL N:o L 186, 8.7.1981, s. 20)

— **384 L 0642:** neuvoston direktiivi 84/642/ETY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1984 (EYVL N:o L 339, 27.12.1984, s. 26)

— **385 L 0324:** neuvoston direktiivi 85/324/ETY, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1985 (EYVL N:o L 168, 28.6.1985, s. 45)

— **385 L 0326:** neuvoston direktiivi 85/326/ETY, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1985 (EYVL N:o L 168, 28.6.1985, s. 48)

— **387 R 3805:** neuvoston asetus (ETY) N:o

[4] EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 67
[5] EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 67

3508/87, annettu 15 päivänä joulukuuta 1987 (EYVL N:o L 357, 19.12.1987, s. 1)

— **388 L 0657:** neuvoston direktiivi 88/657/ETY, annettu 14 päivänä joulukuuta 1988 (EYVL N:o L 382, 31.12.1988, s. 3)

— **389 L 0662:** neuvoston direktiivi 89/662/ETY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1989 (EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13)

— **390 D 0484:** komission päätös 90/484/ETY, tehty 27 päivänä syyskuuta 1990 (EYVL N:o L 267, 29.9.1990, s. 45)

— **390 L 0654:** neuvoston direktiivi 90/654/ETY, annettu 4 päivänä joulukuuta 1990 (EYVL N:o L 353, 17.12.1990, s. 48)

— **391 L 0494:** neuvoston direktiivi 91/494/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1991 (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 35)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiivin säännöksiä koskevat seuraavat mukautukset:

a) Korvataan 5 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan viimeisessä virkkeessä ilmaisu "on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle" ilmaisulla "on ilmoitettava muille jäsenvaltiolle, EFTAn valvontaviranomaiselle ja EY:n komissiolle".

b) Direktiivin 19 artiklaa ei sovelleta.

c) Lisätään liitteessä I olevan X luvun 44 kohdan 1 alakohdan a alakohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan seuraavasti:

"— AT — FI — NO — SE — CH — FL"

d) Lisätään liitteessä I olevan X luvun 44 kohdan 1 alakohdan a luetelmakohdan kolmanteen luetelmakohtaan seuraava ilmaisu:

"EFTA"

Lihavalmisteet

21. **377 L 0099:** Neuvoston direktiivi 77/99/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1976, terveyttä koskevista kysymyksistä yhteisön sisäisessä lihavalmisteiden kaupassa (EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 85), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **381 L 0476:** neuvoston direktiivi 81/476/ETY, annettu 24 päivänä kesäkuuta 1981 (EYVL N:o L 186, 8.7.1981, s. 20)

— **385 L 0327:** neuvoston direktiivi 85/327/ETY, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1985 (EYVL N:o L 168, 28.6.1985, s. 49)

— **385 L 0586:** neuvoston direktiivi 85/586/ETY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985 (EYVL N:o L 372, 31.12.1985, s. 44)

— **387 R 3805:** neuvoston asetus (ETY) N:o 3805/87, annettu 15 päivänä joulukuuta 1987 (EYVL N:o L 357, 19.12.1987, s. 1)

— **388 L 0658:** neuvoston direktiivi 88/658/ETY, annettu 14 päivänä joulukuuta 1988 (EYVL N:o L 382, 31.12.1988, s. 15)

— **389 L 0227:** neuvoston direktiivi 89/227/ETY, annettu 21 päivänä maaliskuuta 1989 (EYVL N:o L 93, 6.4.1989, s. 25)

— **389 L 0662:** neuvoston direktiivi 89/662/ETY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1989 (EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiivin säännöksiä koskevat seuraavat mukautukset:

a) Korvataan 7 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan viimeisessä virkkeessä ilmaisu "on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle" ilmaisulla "on ilmoitettava muille jäsenvaltiolle, EFTAn valvontaviranomaiselle ja EY:n komissiolle".

b) Direktiivin 24 artiklaa ei sovelleta.

c) Lisätään liitteessä A olevan VI luvun 39 kohdan a alakohdan i alakohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan:

"— AT — FI — NO — SE — CH — FL"

d) Lisätään liitteessä A olevan VI luvun 39 kohdan a alakohdan 1 alakohdan toiseen luetelmakohtaan seuraava ilmaisu:

"EFTA"

Jauhettu liha

22. **388 L 0657:** Neuvoston direktiivi 88/657/ETY, annettu 14 päivänä joulukuuta 1988, jauhetun lihan, vähemmän kuin 100 grammaa painavien lihapalojen ja raakalihavalmisteiden tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista sekä direktiivien 64/433/ETY, 71/118/ETY ja 72/462/ETY muuttamisesta (EYVL N:o L 382, 31.12.1988, s. 3), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **389 L 0662:** neuvoston direktiivi 89/662/ETY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1989 (EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiivin säännöksiä koskevat seuraavat mukautukset:

a) Korvataan 7 artiklan 3 kohdan viimeisen virkkeen alku seuraavasti "Muille jäsenvaltiolle, EFTAn valvontaviranomaiselle ja EY:n komissiolle on ilmoitettava".

b) Direktiivin 18 artiklaa ei sovelleta.

Munavalmisteet

23. **389 L 0437:** Neuvoston direktiivi 89/437/ETY, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1989, hygienia- ja terveysongelmista munavalmisteiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille (EYVL N:o L 212, 22.7.1989, s. 87), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **389 L 0662:** neuvoston direktiivi 89/662/ETY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1989 (EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiivin säännöksiä koskevat seuraavat mukautukset:

a) Korvataan 2 artiklan ensimmäinen virke seuraavasti:

"Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

— munilla kuorellisia kananmunia, jotka soveltuvat sellaisenaan ihmisravinnoksi tai elintarviketeollisuuden käyttöön, lukuun ottamatta koneellisesti haudottuja munia, jotka eivät täytä seuraavia vaatimuksia:

a) ne on merkitty ennen haudontakoneeseen asettamista,

b) ne eivät ole hedelmöitettyjä ja ne ovat ehdottomasti kirkkaita läpivalaistaessa,

c) ilmatila on enintään 9 mm syvä,

d) ne eivät ole olleet haudontakoneessa pidempään kuin kuusi päivää,

e) niitä ei ole käsitelty antibiooteilla,

f) ne on tarkoitettu käytettäväksi pastöroitujen munavalmisteiden teolliseen valmistukseen.

Teollisuusmunilla tarkoitetaan muita kuin edellä olevassa luetelmakohdassa tarkoitettuja kuorellisia kananmunia.

Seuraavia määritelmiä sovelletaan myös:"

b) Korvataan 2 artiklan 11 kohta seuraavasti:

"11) markkinoille saattamisella: munavalmisteiden liikkeelle laskemista, jolla tarkoitetaan niiden pitämistä myyntiä varten tai asettamista myyntiin, tarjoamista myytäväksi, myyntiä, toimittamista tai mitä tahansa markkinoille saattamisen muotoa."

c) Korvataan 6 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan viimeisen virkkeen alku seuraavasti "Muille jäsenvaltiolle, EFTAn valvontaviranomaiselle ja EY:n komissiolle on ilmoitettava".

d) Direktiivin 17 artiklaa ei sovelleta.

e) Korvataan liitteessä olevan IV luvun 1 kohta seuraavasti:

"1) Munavalmisteiden valmistukseen käytettävät munat on pakattava pakkaukseen, joka on seuraavien määräysten mukainen:

a) i) Pakkauksen ja sen sisällä käytettävän pakkausmateriaalin on oltava iskunkestävää, kuivaa, puhdasta ja ehjää ja valmistettu materiaalista, joka suojelee munia vierailta hajuilta sekä laadun alentumisriskiltä.

ii) Munien kuljetukseen ja jakeluun käytettäviä pakkauslaatikoita ja niiden sisällä käytettävää pakkausmateriaalia ei saa käyttää uudelleen, elleivät ne ole uudenveroisia ja täytä 1 kohdan teknisiä vaatimuksia. Uudelleen käytettävissä laatikoissa ei saa olla mitään aikaisempia merkintöjä, jotka voivat aiheuttaa sekaannusta.

iii) Rasioita ei saa käyttää uudelleen.

b) i) Munat on säilytettävä puhtaissa ja kuivissa tiloissa vierailta hajuilta suojattuna.

ii) Munat on kuljetuksen ja varastoinnin aikana säilytettävä puhtaina, kuivina ja suojattuina vierailta hajuilta sekä tehokkaasti suojattava iskuilta sekä sään ja valon vaikutuksilta.

iii) Munat on varastossa ja kuljetuksen aikana suojattava lämpötilavaihteluilta."

f) Lisätään liitteessä olevan XI luvun 1 kohdan i alakohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan seuraava:

"/AT/FI/NO/SE/CH/FL"

g) Lisätään liitteessä olevan XI luvun 1 kohdan i alakohdan toiseen luetelmakohtaan ja ii alakohdan kolmanteen luetelmakohtaan seuraava ilmaisu:

"EFTA"

Kalatuotteet

24. **391 L 0493:** Neuvoston direktiivi 91/493/ETY, annettu 22 päivänä heinäkuuta 1991, terveyttä koskevista vaatimuksista kalastustuotteiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 15)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiivin säännöksiä koskevat seuraavat mukautukset:

a) Korvataan 7 artiklan 2 kohdan toisessa virkkeessä päivämäärät "31 päivänä joulukuuta 1991" ja "1 päivää heinäkuuta 1992" EFTA-valtioiden osalta päivämäärillä "31 päivänä joulukuuta 1992" ja "1 päivää huhtikuuta 1993".

b) Direktiivin 9 artiklaa ei sovelleta.

c) Sovellettaessa liitteessä olevan V luvun II osan 1 kohtaa noudatetaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3796/81 2 artiklan nojalla vahvistettuja yhteisiä vaatimuksia tuotteiden kaupan pitämisestä.

Nilviäiset

25. **391 L 0492:** Neuvoston direktiivi 91/492/ETY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991, terveyttä koskevista vaatimuksista elävien kaksikuoristen simpukoiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 1)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiivin säännöksiä koskevat seuraavat mukautukset:

a) Korvataan 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisen alakohdan toisessa virkkeessä päivämäärät "31 päivänä joulukuuta 1991" ja "1 päivää heinäkuuta 1992" EFTA-valtioiden osalta päivämäärillä "31 päivänä joulukuuta 1992" ja "1 päivää huhtikuuta 1993".

b) Direktiivin 7 artiklaa ei sovelleta.

Hormonit

26. **381 L 0602:** Neuvoston direktiivi 81/602/ETY, annettu 31 päivänä heinäkuuta 1981, tiettyjen hormonaalista ja kaikkien tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden kieltämisestä (EYVL N:o L 222, 7.8.1981, s. 32), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **385 L 0358:** neuvoston direktiivi 85/358/ETY, annettu 16 päivänä heinäkuuta 1985 (EYVL N:o L 191, 23.7.1985, s. 46)

27. **385 L 0358:** Neuvoston direktiivi 85/358/ETY, annettu 16 päivänä heinäkuuta 1985, tiettyjen hormonaalista ja kaikkien tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden kieltämisestä annetun direktiivin 81/602/ETY täydentämisestä (EYVL N:o L 191, 23.7.1985, s. 46), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **388 L 0146:** neuvoston direktiivi 88/146/ETY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 1988 (EYVL N:o L 70, 16.3.1988, s. 16)

28. **388 L 0146:** Neuvoston direktiivi 88/146/ETY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 1988, tiettyjen hormonaalista vaikutusta omaavien aineiden käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa (EYVL N:o L 70, 16.3.1988, s. 16)

Jäämät

29. **386 L 0469:** Neuvoston direktiivi 86/469/ETY, annettu 16 päivänä syyskuuta 1986, eläimissä ja tuoreessa lihassa olevien jäämien tutkimisesta (EYVL N:o L 275, 26.9.1986, s. 36)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiivin säännöksiä koskevat seuraavat mukautukset:

a) Korvataan 2 artiklassa viittaus "direktiivin 85/649/ETY" viittauksella "direktiivin 88/146/ETY".

b) Korvataan 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä päivämäärä "31 päivään toukokuuta 1987" EFTA-valtioiden osalta päivämäärällä "1 päivään tammikuuta 1993".

c) Korvataan 4 artiklan 3 kohdan kolmannessa virkkeessä päivämäärä "30 päivään syyskuuta 1987" EFTA-valtioiden osalta päivämäärällä "1 päivään syyskuuta 1993".

d) Korvataan 9 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä päivämäärä "16 päivänä syyskuuta 1986" EFTA-valtioiden osalta päivämäärällä "1 päivänä tammikuuta 1993".

BST

30. **390 D 0218:** Neuvoston päätös 90/218/ETY, tehty 25 päivänä huhtikuuta 1990, naudan somatotropiinin (BST) antamisesta (EYVL N:o L 116, 8.5.1990, s. 27)

1.3. SEKALAISTA

Maito

31. **385 L 0397:** Neuvoston direktiivi 85/397/ETY, annettu 5 päivänä elokuuta 1985, terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä lämpökäsitellyn maidon kaupassa (EYVL N:o L 226, 24.8.1985, s. 13), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **389 D 0159:** komission päätös

89/159/ETY, tehty 21 päivänä helmikuuta 1989 (EYVL N:o L 59, 2.3.1989, s. 40)

— **389 D 0165:** komission päätös 89/165/ETY, tehty 22 päivänä helmikuuta 1989 (EYVL N:o L 61, 4.3.1989, s. 57)

— **389 L 0662:** neuvoston direktiivi 89/662/ETY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1989 (EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskevat seuraavat mukautukset:

a) Sovellettaessa liitteessä A olevan VIII luvun 4 kohtaa noudatetaan viittausta neuvoston direktiiviin 79/112/ETY[6].

b) Lisätään liitteessä A olevan VIII luvun 4 kohdan c alakohtaan seuraava ilmaisu:

"EFTA"

Eläinjäte, taudinaiheuttajat

32. **390 L 0667:** Neuvoston direktiivi 90/667/ETY, annettu 27 päivänä marraskuuta 1990, eläinlääkintäsäännöistä eläinjätteen hävittämisessä, käsittelyssä ja markkinoille saattamisessa sekä taudinaiheuttajien ehkäisemisestä eläin- ja kalaperäisissä rehuissa sekä direktiivin 90/425/ETY muuttamisesta (EYVL N:o L 363, 27.12.1990, s. 51)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskevat seuraavat mukautukset:

a) Korvataan 3 artiklan 1 kohdan g alakohdassa ilmaisut "Yhteisön lainsäädännön" ja "Yhteisön säännöksissä" EFTA-valtioiden osalta ilmaisuilla "Asianomaisen EFTA-valtion kansallisen lainsäädännön".

b) Direktiivin 7 artiklan iii kohtaa ei sovelleta.

c) Direktiivin 13 artiklaa ei sovelleta.

Lääkeaineita sisältävät rehut

33. **390 L 0167:** Neuvoston direktiivi 90/167/ETY, annettu 26 päivänä maaliskuuta 1990, lääkkeitä sisältävien rehujen valmistusta, markkinoille saattamista ja käyttöä koskevista vaatimuksista yhteisössä (EYVL N:o L 92, 7.4.1990, s. 42)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskevat seuraavat mukautukset:

a) Korvataan 8 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä maininta "15 artiklan 1 alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädettyä päivämäärää" EFTA-valtioiden osalta ilmaisulla "1 päivänä huhtikuuta 1993".

b) Direktiivin 11 artiklaa ei sovelleta.

Kaniinin ja tarhatun riistan liha

34. **391 L 0495:** Neuvoston direktiivi 91/495/ETY, annettu 27 päivänä marraskuuta 1990, kansanterveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista kaninlihan ja tarhatun riistan lihan tuotannossa ja saattamisessa markkinoille (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 41)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskevat seuraavat mukautukset:

a) Sovellettaessa 6 artiklan 1 kohdan viimeistä alakohtaa noudatetaan kolmansista maista tuotavista sioista peräisin olevan tuoreen lihan trikiinitutkimuksesta (Trichinella spiralis) 21 päivänä joulukuuta 1976 annettua neuvoston direktiiviä 77/96/ETY[7].

b) Korvataan 6 artiklan 2 kohdan kuudennessa luetelmakohdassa ilmaisu "neuvoston direktiivissä 74/577/ETY" ilmaisulla "sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä".

c) Direktiivin 16 artiklaa ei sovelleta.

d) Direktiivin 21 artiklaa ei sovelleta.

e) Lisätään liitteessä I olevan III luvun 11 kohdan 1 alakohdan a alakohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan:

"AT, FI, NO, SE, CH, FL"

f) Lisätään liitteessä I olevan III luvun 11 kohdan 1 alakohdan a alakohdan kolmanteen luetelmakohtaan seuraava ilmaisu:

"EFTA"

Keskinäinen avunanto

35. **389 L 0608:** Neuvoston direktiivi 89/608/ETY, annettu 21 päivänä marraskuuta

[6] EYVL N:o L 33, 8.2.1979, s.1

[7] EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 67

1989, jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden ja komission yhteistyöstä eläinlääkintää ja kotieläinjalostusta koskevan lainsäädännön oikean soveltamisen varmistamiseksi (EYVL N:o L 351, 2.12.1989, s. 34)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskee seuraava mukautus:

EFTA-valtiot luovat vastaavan yhteistyöjärjestelmän, joka toimii tämän direktiivin säännösten mukaisesti ja joka yhteensovitetaan EY:n järjestelmään.

1.4. KOTIELÄINJALOSTUS

Naudat

36. **377 L 0504:** Neuvoston direktiivi 77/504/ETY, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1977, puhdasrotuisista jalostusnaudoista (EYVL N:o L 206, 12.8.1977, s. 8), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **379 L 0268:** Neuvoston direktiivi 79/268/ETY, annettu 5 päivänä maaliskuuta 1979 (EYVL N:o L 62, 13.3.1979, s. 5)

— **385 L 0586:** Neuvoston direktiivi 85/586/ETY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985 (EYVL N:o L 372, 31.12.1985, s. 44)

— **391 L 0174:** Neuvoston direktiivi 91/174/ETY, annettu 25 päivänä maaliskuuta 1991 (EYVL N:o L 85, 5.4.1991, s. 37)

Siat

37. **388 L 0661:** Neuvoston direktiivi 88/661/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1988, jalostussikoihin sovellettavista kotieläinjalostuksen standardeista (EYVL N:o L 382, 31.12.1988, s. 36)

Lampaat ja vuohet

38. **389 L 0361:** Neuvoston direktiivi 89/361/ETY, annettu 30 päivänä toukokuuta 1989, puhdasrotuisista jalostuslampaista ja -vuohista (EYVL N:o L 153, 6.6.1989, s. 30)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskee seuraava mukautus:

Korvataan 5 artiklassa sana "Komissio" ilmaisulla "EY:n komissio, kun on kysymys EFTA-valtioista ja EFTAn valvontaviranomainen, kun on kysymys EFTA-valtioista".*

Hevoseläimet

39. **390 L 0427:** Neuvoston direktiivi 90/427/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990, jalostusta ja polveutumista koskevista edellytyksistä yhteisön sisäisessä hevoseläinten kaupassa (EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 55)

40. **390 L 0428:** Neuvoston direktiivi 90/428/ETY, annettu 26 kesäkuuta 1990, kilpailuihin tarkoitettujen hevoseläinten kaupasta ja kilpailuihin osallistumisen edellytyksistä (EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 60)

Puhdasrotuiset eläimet

41. **391 L 0174:** Neuvoston direktiivi 91/174/ETY, annettu 25 päivänä maaliskuuta 1991, kotieläinjalostusta ja polveutumista koskevista vaatimuksista puhdasrotuisten eläinten kaupassa ja direktiivien 77/504/ETY ja 90/425/ETY muuttamisesta (EYVL N:o L 85, 5.4.1991, s. 37)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskee seuraava mukautus:

Direktiivin 1 artiklan ilmaisua "perustamissopimuksen liitteessä II tarkoitettuja", ei sovelleta.

2. TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄDÖKSET

2.1. ELÄINTEN TERVEYS

42. **373 D 0053:** Komission päätös 73/53/ETY, tehty 26 päivänä helmikuuta 1973, jäsenvaltioiden suojatoimenpiteistä swine vesicular -tautia vastaan (EYVL N:o L 83, 30.3.1973, s. 43)

*) Suomenkielisen toisinnon 38 kohdan tekstissä oleva mukautus perustuu aiempaan luonnokseen eikä vastaa lopullista englanninkielistä sopimustekstiä, jossa mukautusta ei ole.
Ruotsinkielisessä toisinnossa ei tässä kohdassa ole virhettä.
Suomenkielinen sopimusteksti oikaistaan asianmukaiseksi ennen sopimuksen voimaantuloa.

43. **385 D 0445:** Komission päätös 85/445/ETY, tehty 31 päivänä heinäkuuta 1985, tietyistä eläinten terveyttä koskevista toimenpiteistä nautaeläinten tarttuvan leukoosin osalta (EYVL N:o L 260, 2.10.1982, s. 18)

44. **389 D 0091:** Komission päätös 89/91/ETY, tehty 16 päivänä tammikuuta 1989, tarttuvan nautaeläinten leukoosin torjumiseen tarkoitettujen eläinten terveyttä koskevien lisätakuiden soveltamisluvan myöntämisestä Espanjan kuningaskunnalle jalostus- tai tuotantotarkoituksiin tuotujen nautojen osalta (EYVL N:o L 32, 3.3.1989, s. 37)

45. **390 D 0552:** Komission päätös 90/552/ETY, tehty 9 päivänä marraskuuta 1990, afrikkalaisen hevosruton tartunta-alueen rajoista (EYVL N:o L 313, 13.11.1990, s. 38)

46. **390 D 0553:** Komission päätös 90/553/ETY, tehty 9 päivänä marraskuuta 1990, afrikkalaista hevosruttoa vastaan rokotettujen hevoseläinten tunnistamismerkistä (EYVL N:o L 313, 13.11.1990, s. 40)

47. **391 D 0093:** Komission päätös 91/93/ETY, tehty 11 päivänä helmikuuta 1991, vuoden määräajasta, jonka aikana Portugali saa lähettää afrikkalaisen hevosruton tartunta-alueeksi katsotulta alueelta tiettyjä hevoseläimiä (EYVL N:o L 50, 23.2.1991, s. 27)

48. **388 D 0397:** Komission päätös 88/397/ETY, tehty 12 päivänä heinäkuuta 1988, neuvoston direktiivin 85/511/ETY 6 artiklan soveltamisesta annettujen jäsenvaltioiden määräysten yhteensovittamisesta (EYVL N:o L 189, 20.7.1988, s. 25)

49. **389 D 0531:** Neuvoston päätös 89/531/ETY, tehty 25 päivänä syyskuuta 1989, vertailulaboratorion nimeämisestä ja laboratorion tehtävien määrittämisestä suu- ja sorkkatautiviruksen tunnistamiseksi (EYVL N:o L 279, 28.9.1989, s. 32)

50. **391 D 0042:** Komission päätös 91/42/ETY, tehty 8 päivänä tammikuuta 1991, neuvoston direktiivin 90/423/ETY 5 artiklan mukaisesti suu- ja sorkkataudin torjumiseksi laadittavia varautumissuunnitelmia (EYVL N:o L 23, 29.1.1991, s. 29)

51. **381 D 0859:** Neuvoston päätös 81/859/ETY, tehty 19 päivänä lokakuuta 1981, yhteyslaboratorion nimeämisestä klassista sikaruttoa varten ja sen toiminnasta (EYVL N:o L 319, 7.11.1981, s. 20).

52. **387 D 0065:** Neuvoston päätös 87/65/ETY, tehty 19 päivänä tammikuuta 1987, yhteyslaboratorion nimeämisestä klassista sikaruttoa varten ja sen toiminnasta tehdyssä päätöksessä 81/859/ETY määrätyn toimenpiteen kestoajan pidentämisestä (EYVL N:o L 34, 5.2.1987, s. 54)

53. **383 D 0138:** Komission päätös 83/138/ETY, tehty 25 päivänä maaliskuuta 1983, tietyistä afrikkalaisen sikaruton leviämisen ehkäisyä koskevista toimenpiteistä (EYVL N:o L 93, 13.4.1983, s. 17), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **383 D 0300:** komission päätös 83/300/ETY, tehty 8 päivänä kesäkuuta 1983 (EYVL N:o L 160, 18.6.1983, s. 44)

— **384 D 0343:** komission päätös 84/343/ETY, tehty 18 päivänä kesäkuuta 1984 (EYVL N:o L 180, 7.7.1984, s. 38)

54. **389 D 0021:** Neuvoston päätös 89/21/ETY, tehty 14 päivänä joulukuuta 1988, afrikkalaista sikaruttoa koskevista kielloista poikkeamisesta tietyillä Espanjan alueilla (EYVL N:o L 9, 12.1.1989, s. 24), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **391 D 0112:** komission päätös 91/112/ETY, tehty 12 päivänä helmikuuta 1991 (EYVL N:o L 58, 5.3.1991, s. 29)

55. **390 D 0208:** Komission päätös 90/208/ETY, tehty 18 päivänä huhtikuuta 1990, tarttuvaan naudan keuhkoruttoon liittyvistä tietyistä suojatoimenpiteistä Espanjassa (EYVL N:o L 108, 28.4.1990, s. 102)

56. **391 D 0052:** Komission päätös 91/52/ETY, tehty 14 päivänä tammikuuta 1991, tarttuvaan naudan keuhkoruttoon liittyvistä tietyistä suojatoimenpiteistä Portugalissa (EYVL N:o L 34, 6.2.1991, s. 12)

57. **391 D 0056:** Komission päätös 91/56/ETY, tehty 21 päivänä tammikuuta 1991, tarttuvaan naudan keuhkoruttoon liittyvistä tietyistä suojatoimenpiteistä Italiassa (EYVL N:o L 35, 7.2.1991, s. 29)

58. **389 D 0469:** Komission päätös 89/469/ETY, tehty 28 päivänä heinäkuuta 1989, BSE:hen liittyvistä tietyistä suojatoimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa (EYVL N:o L 225, 3.8.1989, s. 51), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **390 D 0059:** komission päätös 90/59/ETY, tehty 7 päivänä helmikuuta 1990 (EYVL N:o L 41, 15.2.1990, s. 23)

— **390 D 0261:** komission päätös 90/261/ETY, tehty 8 päivänä kesäkuuta 1990 (EYVL N:o L 146, 9.6.1990, s. 29)

59. **390 D 0200:** Komission päätös 90/200/ETY, tehty 9 päivänä huhtikuuta 1990, tiettyjä kudoksia ja elimiä koskevista lisävaatimuksista BSE:n osalta (EYVL N:o L 105, 25.4.1990, s. 24), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **390 D 0261:** komission päätös 90/261/ETY, tehty 8 päivänä kesäkuuta 1990 (EYVL N:o L 146, 9.6.1990, s. 29)

60. **391 D 0237:** Komission päätös 91/237/ETY, tehty 25 päivänä huhtikuuta 1991, uuteen sikojen tautiin liittyvistä lisäsuojatoimenpiteistä (EYVL N:o L 106, 26.4.1991, s. 67), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **391 D 0332:** komission päätös 91/332/ETY, tehty 8 päivänä heinäkuuta 1991 (EYVL N:o L 183, 9.7.1991, s. 15)

2.2. KANSANTERVEYS

61. **384 D 0371:** Komission päätös 84/371/ETY, tehty 3 päivänä heinäkuuta 1984, direktiivin 64/433/ETY 5 artiklan a kohdassa tarkoitetun tuoreen lihan erityismerkin ominaisuuksista (EYVL N:o L 196, 26.7.1984, s. 46)

62. **385 D 0446:** Komission päätös 85/446/ETY, tehty 18 päivänä syyskuuta 1985, yhteisön sisäiseen tuoreen lihan kauppaan liittyvistä paikalla tehtävistä tarkastuksista (EYVL N:o L 260, 2.10.1985, s. 19), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **389 D 0136:** komission päätös 89/136/ETY, tehty 8 päivänä helmikuuta 1989 (EYVL N:o L 49, 21.2.1989, s. 36)

— **390 D 0011:** komission päätös 90/11/ETY, tehty 20 päivänä joulukuuta 1989 (EYVL N:o L 7, 10.1.1990, s. 12)

63. **390 D 0515:** Komission päätös 90/515/ETY, tehty 26 päivänä syyskuuta 1990, raskasmetallien ja arsenikin jäämien havaitsemiseksi käytettävistä vertailumenetelmistä (EYVL N:o L 268, 18.10.1990, s. 33)

64. **387 D 0266:** Komission päätös 87/266/ETY, tehty 8 päivänä toukokuuta 1987, henkilöstön lääkärintarkastuksia koskevan Alankomaiden esittämän suunnitelman antamien takuiden riittävyyden hyväksymisestä (EYVL N:o L 126, 15.5.1987, s. 20)

65. **390 D 0514:** Komission päätös 90/514/ETY, tehty 25 päivänä syyskuuta 1990, henkilöstön lääkärintarkastuksia koskevan Tanskan esittämän suunnitelman antamien takuiden riittävyyden hyväksymisestä (EYVL N:o L 286, 18.10.1990, s. 29)

66. **389 D 0610:** Komission päätös 89/610/ETY, tehty 14 päivänä marraskuuta 1989, jäämien havaitsemiseksi käytettävistä vertailumenetelmistä ja kansallisten vertailulaboratorioiden luettelosta (EYVL N:o L 351, 2.12.1989, s. 39)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskee seuraava mukautus:

Lisätään liitteeseen II seuraavat kansalliset vertailulaboratoriot:

Jäsenvaltio	Vertailulaboratorio	Jäämien ryhmät
Itävalta:	Bundesanstalt für Tierseuchenbekämpfung, Mödling	kaikki ryhmät
Suomi:	Valtion eläinlääketieteellinen laitos, Helsinki/ Statens veterinärmedicinska anstalt, Helsingfors	kaikki ryhmät
	Valtion maitovalmisteiden tarkastuslaitos/ Statens kontrollanstalt för mjölkprodukter, Helsingfors	ryhmä A III (a,b) ryhmä B II (c)
Norja:	Norges Veterinær hœyskole/ Veterinærinstituttet, Oslo	ryhmä A I (b); (B I (a, f); B II; A III
	Hormonlaboratoriet, Aker Sykehus, Oslo	ryhmä A I (a,c); A II
	Bavarian Animal Health Service, Grub	ryhmä B I (b)
Ruotsi:	Statens livsmedelverk, Uppsala	kaikki ryhmät
Sveitsi/ Liechtenstein:	Bundesamt für Veterinärwesen, Sektion Chemie, Liebefeld	kaikki ryhmät

67. **380 L 0879:** Komission direktiivi 80/879/ETY, annettu 3 päivänä syyskuuta 1980, tuoreen siipikarjan lihan suurten pakkausten terveysmerkinnästä (EYVL N:o L 251, 24.9.1980, s. 10)

68. **383 L 0201:** Komission direktiivi 83/201/ETY, annettu 12 päivänä huhtikuuta 1983, neuvoston direktiivin 77/99/ETY soveltamista koskevista poikkeuksista muita elintarvikkeita ja ainoastaan pieniä prosenttimääriä lihaa tai lihavalmisteita sisältävien tuotteiden osalta (EYVL N:o L 112, 28.4.1983, s. 28), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **383 L 0577:** komission direktiivi 83/577/ETY, annettu 15 päivänä marraskuuta 1983 (EYVL N:o L 334, 29.11.1983, s. 21)

69. **387 D 0410:** Komission päätös 87/410/ETY, tehty 14 päivänä heinäkuuta 1987, hormonaalista ja tyreostaattista vaikutusta omaavien aineiden jäämien määritysmenetelmistä (EYVL N:o L 223, 11.8.1987, s. 18)

70. **389 D 0153:** Komission päätös 89/153/ETY, tehty 13 päivänä helmikuuta 1989, jäämätarkastuksia varten otettujen näytteiden vastaavuudesta eläinten ja niiden alkuperätilojen suhteen (EYVL N:o L 59, 2.3.1989, s. 33)

71. **389 D 0358:** Komission päätös 89/358/ETY, tehty 23 päivänä toukokuuta 1989, toimenpiteistä neuvoston direktiivin 85/358/ETY 8 artiklan soveltamiseksi (EYVL N:o L 151, 3.6.1989, s. 39)

72. **389 D 0187:** Neuvoston päätös 89/187/ETY, tehty 6 päivänä maaliskuuta 1989, eläimissä ja tuoreessa lihassa olevien jäämien tarkastusta koskevassa direktiivissä 86/469/ETY säädettyjen yhteisön vertailulaboratorioiden toimivallasta ja toimintaedellytyksistä (EYVL N:o L 66, 10.3.1989, s. 37)

73. **388 L 0299:** Neuvoston direktiivi 88/299/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1988, direktiivin 88/146/ETY 7 artiklassa tarkoitettujen eläinten, joille on annettu tiettyjä hormonaalista vaikutusta omaavia aineita, ja niiden lihan kaupasta (EYVL N:o L 128, 21.5.1988, s. 36)

2.3. SEKALAISTA

74. **389 L 0362:** Komission direktiivi 89/362/ETY, annettu 26 päivänä toukokuuta 1989, maidontuotantotilojen yleisistä hygieniavaatimuksista (EYVL N:o L 156, 8.6.1989, s. 30)

75. **389 L 0384:** Neuvoston direktiivi 89/384/ETY, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1989, direktiivin 85/397/ETY liitteessä A vahvistetun käsittelemättömän maidon jäätymispisteen noudattamisen varmistamiseksi suoritettavia tarkastuksia koskevista yksityiskohtaisista menettelyistä (EYVL N:o L 181, 28.6.1989, s. 50)

76. **391 D 0180:** Komission päätös 91/180/ETY, tehty 14 päivänä helmikuuta 1991, tietyistä raakamaidon ja lämpökäsitellyn maidon analyysi- ja testausmenetelmistä (EYVL N:o L 93, 13.4.1991, s. 1)

2.4. KOTIELÄINJALOSTUS

77. **384 D 0247:** Komission päätös 84/247/ETY, tehty 27 päivänä huhtikuuta 1984, puhdasrotuisten jalostusnautojen kantakirjoja ylläpitävien tai perustavien jalostajien järjestöjen ja yhdistysten tunnustamisen perusteista (EYVL N:o L 125, 12.5.1984, s. 58)

78. **384 D 0419:** Komission päätös 84/419/ETY, tehty 19 päivänä heinäkuuta 1984, nautojen kantakirjaan merkitsemisen perusteista (EYVL N:o L 237, 5.9.1984, s. 11)

79. **386 D 0130:** Komission päätös 86/130/ETY, tehty 11 päivänä maaliskuuta 1986, puhdasrotuisten jalostusnautojen yksilötuloksen seurantamenetelmistä ja jalostusarvon arviointimenetelmistä (EYVL N:o L 101, 17.4.1986, s. 37)

80. **386 D 0404:** Komission päätös 86/404/ETY, tehty 29 päivänä heinäkuuta 1986, puhdasrotuisten jalostusnautojen polveutumistodistuksessa esitettävistä näytteistä ja tiedoista (EYVL N:o L 233, 20.8.1986, s. 19)

81. **387 L 0328:** Neuvoston direktiivi 87/328/ETY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 1987, puhdasrotuisten jalostusnautojen jalostustarkoituksiin hyväksymisestä (EYVL N:o L 167, 26.6.1987, s. 54)

82. **388 D 0124:** Komission päätös 88/124/ETY, tehty 21 päivänä tammikuuta 1988, puhdasrotuisten jalostusnautojen siemennesteen ja alkioiden polveutumistodistusten malleista ja todistuksiin merkittävistä tiedoista (EYVL N:o L 62, 8.3.1988, s. 32)

83. **389 D 0501:** Komission päätös 89/501/ETY, tehty 18 päivänä heinäkuuta 1989, puhdasrotuisten jalostussikojen kantakirjoja perustavien tai ylläpitävien jalostajien yhdistysten ja jalostusjärjestöjen hyväksymisen ja valvonnan perusteista (EYVL N:o L 247, 23.8.1989, s. 19)

84. **389 D 0502:** Komission päätös 89/502/ETY, tehty 18 päivänä heinäkuuta 1989, puhdasrotuisten jalostussikojen kantakirjaan merkitsemisen perusteista (EYVL N:o L 247, 23.8.1989, s. 21)

85. **389 D 0503:** Komission päätös 89/503/ETY, tehty 18 päivänä heinäkuuta 1989, puhdasrotuisten jalostussikojen, niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden todistuksesta (EYVL N:o L 247, 23.8.1989, s. 22)

86. **389 D 0504:** Komission päätös 89/504/ETY, tehty 18 päivänä heinäkuuta 1989, risteytettyjen jalostussikojen rekistereitä perustavien ja ylläpitävien jalostajien yhdistysten, jalostusjärjestöjen ja yksityisten yritysten hyväksymisen ja valvonnan perusteista (EYVL N:o L 247, 23.8.1989, s. 31)

87. **389 D 0505:** Komission päätös 89/505/ETY, tehty 18 päivänä heinäkuuta 1989, risteytettyjen jalostussikojen rekistereihin merkitsemisen perusteista (EYVL N:o L 247, 23.8.1989, s. 33)

88. **389 D 0506:** Komission päätös 89/506/ETY, tehty 18 päivänä heinäkuuta 1989, risteytettyjen jalostussikojen, niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden todistuksesta (EYVL N:o L 247, 23.8.1989, s. 34)

89. **389 D 0507:** Komission päätös 89/507/ETY, tehty 18 päivänä heinäkuuta 1989, puhdasrotuisten ja risteytettyjen jalostussikojen yksilötulosten seurannan ja jalostusarvon arvioinnin menetelmistä (EYVL N:o L 247, 23.8.1989, s. 43)

90. **390 L 0118:** Neuvoston direktiivi 90/118/ETY, annettu 5 päivänä maaliskuuta 1990, puhdasrotuisten jalostussikojen jalostukseen hyväksymisestä (EYVL N:o L 71, 17.3.1990, s. 34)

91. **390 L 0119:** Neuvoston direktiivi 90/119/ETY, annettu 5 päivänä maaliskuuta 1990, risteytettyjen jalostussikojen jalostukseen hyväksymisestä (EYVL N:o L 71, 17.3.1990, s. 36)

92. **390 D 0254:** Komission päätös 90/254/ETY, tehty 10 päivänä toukokuuta 1990, puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien kantakirjoja perustavien ja ylläpitävien jalostajien järjestöjen ja yhdistysten hyväksymisen perusteista (EYVL N:o L 145, 8.6.1990, s. 30)

93. **390 D 0255:** Komission päätös 90/255/ETY, tehty 10 päivänä toukokuuta 1990, puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien kantakirjaan merkitsemisen perusteista (EYVL N:o L 145, 8.6.1990, s. 32)

94. **390 D 0256:** Komission päätös 90/256/ETY, tehty 10 päivänä toukokuuta 1990, puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien yksilötulosten seurannan ja jalostusarvon arvioinnin menetelmistä (EYVL N:o L 145, 8.6.1990, s. 35)

95. **390 D 0257:** Komission päätös 90/257/ETY, tehty 10 päivänä toukokuuta 1990, puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien jalostukseen hyväksymisen ja niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden käyttämisen perusteista (EYVL N:o L 145, 8.6.1990, s. 38)

96. **390 D 0258:** Komission päätös 90/258/ETY, tehty 10 päivänä toukokuuta 1990, puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien, niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden kotieläinjalostusta koskevista todistuksista (EYVL N:o L 145, 8.6.1990, s. 39)

3. SÄÄDÖKSET, JOTKA EFTA-VALTIOIDEN JA EFTAN VALVONTAVIRANOMAISEN ON OTETTAVA AIHEELLISELLA TAVALLA HUOMIOON

3.1. ELÄINTEN TERVEYS

97. **379 D 0837:** Komission päätös 79/837/ETY, tehty 25 päivänä syyskuuta 1979, tarkastusmenetelmistä nautakarjojen virallisesti luomistaudista vapaan aseman säilyttämiseksi Tanskassa (EYVL N:o L 257, 12.10.1979, s. 46)

98. **380 D 0775:** Komission päätös 80/775/ETY, tehty 25 päivänä heinäkuuta 1980, tarkastusmentelmistä nautakarjojen virallisesti luomistaudista vapaan aseman säilyttämiseksi Saksan liittotasavallan tietyillä alueilla (EYVL

N:o L 224, 27.8.1980, s. 14), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **389 D 0031:** komission päätös 89/31/ETY, tehty 21 päivänä joulukuuta 1988 (EYVL N:o L 15, 19.1.1989, s. 20)

— **390 D 0029:** komission päätös 90/29/ETY, tehty 10 päivänä tammikuuta 1990 (EYVL N:o L 16, 20.1.1990, s. 34)

99. **380 D 0984:** Komission päätös 80/984/ETY, tehty 2 päivänä lokakuuta 1980, tarkastusmenetelmistä nautakarjojen virallisesti tuberkuloosista vapaan aseman säilyttämiseksi Tanskassa (EYVL N:o L 281, 25.10.1980, s. 31)

100. **388 D 0267:** Komission päätös 88/267/ETY, tehty 13 päivänä huhtikuuta 1988, luomistautia koskevien serologisten tarkastusten aikavälistä tietyillä Yhdistyneen kuningaskunnan alueilla (EYVL N:o L 107, 28.4.1988, s. 51)

3.2 KANSANTERVEYS

101. **388 D 0196:** Komission päätös 88/196/ETY, tehty 18 päivänä helmikuuta 1988, Yhdistyneen kuningaskunnan esittämän hormonijäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 94, 12.4.1988, s. 22)

102. **388 D 0197:** Komission päätös 88/197/ETY, tehty 18 päivänä helmikuuta 1988, Tanskan esittämän hormonijäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 94, 12.4.1988, s. 23)

103. **388 D 0198:** Komission päätös 88/198/ETY, tehty 18 päivänä helmikuuta 1988, Saksan liittotasavallan esittämän hormonijäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 94, 12.4.1988, s. 24)

104. **388 D 0199:** Komission päätös 88/199/ETY, tehty 18 päivänä helmikuuta 1988, Italian esittämän hormonijäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 94, 12.4.1988, s. 25)

105. **388 D 0200:** Komission päätös 88/200/ETY, tehty 18 päivänä helmikuuta 1988, Belgian esittämän hormonijäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 94, 12.4.1988, s. 26)

106. **388 D 0201:** Komission päätös 88/201/ETY, tehty 18 päivänä helmikuuta 1988, Espanjan esittämän hormonijäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 94, 12.4.1988, s. 27)

107. **388 D 0202:** Komission päätös 88/202/ETY, tehty 18 päivänä helmikuuta 1988, Irlannin esittämän hormonijäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 94, 12.4.1988, s. 28)

108. **388 D 0203:** Komission päätös 88/203/ETY, tehty 18 päivänä helmikuuta 1988, Ranskan esittämän hormonijäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 94, 12.4.1988, s. 29)

109. **388 D 0204:** Komission päätös 88/204/ETY, tehty 18 päivänä helmikuuta 1988, Luxemburgin esittämän hormonijäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 94, 12.4.1988, s. 30)

110. **388 D 0205:** Komission päätös 88/205/ETY, tehty 18 päivänä helmikuuta 1988, Helleenien tasavallan esittämän hormonijäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 94, 12.4.1988, s. 31)

111. **388 D 0206:** Komission päätös 88/206/ETY, tehty 18 päivänä helmikuuta 1988, Alankomaiden esittämän hormonijäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 94, 12.4.1988, s. 32)

112. **388 D 0240:** Komission päätös 88/240/ETY, tehty 14 päivänä maaliskuuta 1988, Portugalin esittämän hormonijäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 105, 26.4.1988, s. 28)

113. **389 D 0265:** Komission päätös 89/265/ETY, tehty 30 päivänä maaliskuuta 1989, Espanjan esittämän muiden kuin hormonaalisesti vaikuttavien aineiden jäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 108, 19.4.1989, s. 20)

114. **389 D 0266:** Komission päätös 89/266/ETY, tehty 30 päivänä maaliskuuta 1989, Tanskan esittämän muiden kuin hormonaalisesti vaikuttavien aineiden jäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 108, 19.4.1989, s. 21)

115. **389 D 0267:** Komission päätös

89/267/ETY, tehty 30 päivänä maaliskuuta 1989, Italian esittämän muiden kuin hormonaalisesti vaikuttavien aineiden jäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 108, 19.4.1989, s. 22)

116. **389 D 0268:** Komission päätös 89/268/ETY, annettu 30 päivänä maaliskuuta 1989, Ranskan esittämän muiden kuin hormonaalisesti vaikuttavien aineiden jäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 108, 19.4.1989, s. 23)

117. **389 D 0269:** Komission päätös 89/269/ETY, tehty 30 päivänä maaliskuuta 1989, Belgian esittämän muiden kuin hormonaalisesti vaikuttavien aineiden jäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 108, 19.4.1989, s. 24)

118. **389 D 0270:** Komission päätös 89/270/ETY, tehty 30 päivänä maaliskuuta 1989, Saksan liittotasavallan esittämän muiden kuin hormonaalisesti vaikuttavien aineiden jäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 108, 19.4.1989, s. 25)

119. **389 D 0271:** Komission päätös 89/271/ETY, tehty 30 päivänä maaliskuuta 1989, Portugalin esittämän muiden kuin hormonaalisesti vaikuttavien aineiden jäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 108, 19.4.1989, s. 26)

120. **389 D 0272:** Komission päätös 89/272/ETY, tehty 30 päivänä maaliskuuta 1989, Luxemburgin esittämän muiden kuin hormonaalisesti vaikuttavien aineiden jäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 108, 19.4.1989, s. 27)

121. **389 D 0273:** Komission päätös 89/273/ETY, tehty 30 päivänä maaliskuuta 1989, Alankomaiden esittämän muiden kuin hormonaalisesti vaikuttavien aineiden jäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 108, 19.4.1989, s. 28)

122. **389 D 0274:** Komission päätös 89/274/ETY, tehty 30 päivänä maaliskuuta 1989, Yhdistyneen kuningaskunnan esittämän muiden kuin hormonaalisesti vaikuttavien aineiden jäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 108, 19.4.1989, s. 29)

123. **389 D 0275:** Komission päätös 89/275/ETY, tehty 30 päivänä maaliskuuta 1989, Kreikan esittämän muiden kuin hormonaalisesti vaikuttavien aineiden jäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 108, 19.4.1989, s. 30)

124. **389 D 0276:** Komission päätös 89/276/ETY, annettu 30 päivänä maaliskuuta 1989, Irlannin esittämän muiden kuin hormonaalisesti vaikuttavien aineiden jäämien tarkastusta koskevan suunnitelman hyväksymisestä (EYVL N:o L 108, 19.4.1989, s. 31)

4. SÄÄDÖS, JOHON SOPIMUSPUOLTEN ON KIINNITETTÄVÄ HUOMIOTA

Sopimuspuolet kiinnittävät huomiota seuraavan säädöksen sisältöön:

125. **389 X 0214:** Komission suositus 89/214/ETY, tehty 24 helmikuuta 1989, yhteisön sisäistä kauppaa varten hyväksytyistä tuoreen lihan tuotantolaitoksissa suoritettavissa tarkastuksissa noudatettavista säännöistä (EYVL N:o L 87, 31.3.1989, s. 1)

II REHUT

1. Sen estämättä, mitä säädetään säädöksissä, joihin tässä luvussa viitataan, Sveitsi ja Liechtenstein ottavat käyttöön kyseisten säädösten mukaisesti lemmikkieläinten ruokia koskevan kansallisen lainsäädännön viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1995. Sveitsi ja Liechtenstein eivät kiellä säädösten mukaisten tuotteiden saattamista markkinoille.

2. Tässä liitteessä mainittujen säädösten mukaisista rehuista saataviin eläinperäisiin tuotteisiin ei saa kohdistaa minkäänlaisia tässä luvussa määrätyistä järjestelyistä johtuvia kaupanrajoituksia.

SÄÄDÖKSET, JOIHIN VIITATAAN

Lisäaineet

1. **370 L 0524:** Neuvoston direktiivi 70/524/ETY, annettu 23 päivänä marraskuuta 1970, rehujen lisäaineista (EYVL N:o L 270, 14.12.1970, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **373 L 0103:** neuvoston direktiivi

73/103/ETY, annettu 28 päivänä huhtikuuta 1973 (EYVL N:o L 124, 10.5.1973, s. 17)

— **384 L 0587:** neuvoston direktiivi 84/587/ETY, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1984 (EYVL N:o L 319, 8.12.1984, s. 13)

— **387 L 0153:** neuvoston direktiivi 87/153/ETY, annettu 16 päivänä helmikuuta 1987 (EYVL N:o L 64, 7.3.1987, s. 19)

— **391 L 0248:** komission direktiivi 91/248/ETY, annettu 12 päivänä huhtikuuta 1991 (EYVL N:o L 124, 18.5.1991, s. 1)

— **391 L 0249:** komission direktiivi 91/249/ETY, annettu 19 päivänä huhtikuuta 1991 (EYVL N:o L 124, 18.5.1991, s. 43)

— **391 L 0336:** komission direktiivi 91/336/ETY, annettu 10 päivänä huhtikuuta 1991 (EYVL N:o L 185, 11.7.1991, s. 31)

EFTA-valtiot ryhtyvät noudattamaan direktiivin säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 1993 alkaen, jollei seuraavista edellytyksistä muuta johdu:

— EFTA-valtiot saavat pitää voimassa kasvunsääteitä koskevan kansallisen lainsäädäntönsä. Sopimuspuolet tarkastelevat asiaa vuoden 1995 aikana;

— EFTA-valtiot saavat soveltaa kansallista lainsäädäntöään, joka liittyy muihin liitteessä I tarkoitettuihin lisäaineisiin 31 päivään joulukuuta 1994 asti.

Siitä huolimatta,

— Suomi saa pitää voimassa antibiootteja koskevan kansallisen lainsäädäntönsä. Sopimuspuolet tarkastelevat asiaa vuoden 1995 aikana;

— Islanti saa

—— pitää voimassa antibiootteja koskevan kansallisen lainsäädäntönsä. Sopimuspuolet tarkastelevat asiaa vuoden 1995 aikana,

—— soveltaa hapettumisenestoaineita, aromiaineita ja ruokahalua kiihdyttäviä aineita sekä, pigmentit mukaan lukien, väriaineita koskevaa kansallista lainsäädäntöään 31 päivään joulukuuta 1995 asti;

— Norja saa

—— pitää voimassa antibiootteja, kokkidiostaatteja ja muita lääkkeenkaltaisia aineita, säilöntään käytettävää rikkihappoa ja suolahappoa sekä kasvunsääteenä käytettävän, hivenaineet-ryhmään kuuluvaa kuparia koskevan kansallisen lainsäädäntönsä. Sopimuspuolet tarkastelevat asiaa vuoden 1995 aikana,

—— soveltaa kansallista lainsäädäntöänsä vitamiineihin, niiden esiasteisiin ja kemiallisesti tarkkaan määriteltyihin, samalla tavoin vaikuttaviin aineisiin 31 päivään joulukuuta 1994 asti. Sopimuspuolet voivat sopia ajanjakson pidentämisestä;

— Ruotsi saa pitää voimassa antibiootteja, kokkidiostaatteja ja muita lääkkeenkaltaisia aineita sekä säilöntään käytettävää muurahaishappoa koskevan kansallisen lainsäädäntönsä. Sopimuspuolet tarkastelevat asiaa vuoden 1995 aikana.

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskevat seuraavat mukautukset:

Direktiivin 4 ja 5 artiklan soveltamista varten,

— EFTA-valtiot toimittavat 1 päivään tammikuuta 1993 mennessä direktiivissä 87/153/ETY säädettyjen ohjeiden mukaan laaditut asiakirjat lisäaineista, jotka on hyväksytty EFTA-valtioissa, mutta ei yhteisön alueella.

Asiakirjat ja selvitykset on tarpeen mukaan toimitettava ainakin englanninkielisinä. Lisäksi, julkaisemista varten on toimitettava asiakirjojen ja selvitysten sisältämästä keskeisestä tiedosta englannin-, ranskan- ja saksankielillä lyhyt yhteenveto.

— EFTA-valtioiden myöntämistä kansallisista luvista on päätettävä 23 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 1995. EFTA-valtiot saavat alueellaan markkinoille saatettavien tuotteiden osalta pitää voimassa myönnetyt kansalliset luvat, kunnes Euroopan talousyhteisö on päättänyt asiasta.

2. **387 L 0153:** Neuvoston direktiivi 87/153/ETY, annettu 16 päivänä helmikuuta 1987, eläinten ravinnossa käytettävien lisäaineiden arviointia koskevien ohjeiden antamisesta (EYVL N:o L 64, 7.3.1987, s. 19)

Suoraan käytettävät rehut ja rehuseokset

3. **377 L 0101:** Neuvoston direktiivi 77/101/ETY, annettu 23 päivänä marraskuuta 1976, suoraan käytettävien rehujen pitämisestä kaupan (EYVL N:o L 32, 3.2.1977, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **379 L 0372:** neuvoston direktiivi 79/372/ETY, annettu 2 päivänä huhtikuuta 1979 (EYVL N:o L 86, 6.4.1979, s. 29)

— **379 L 0797:** ensimmäinen komission direktiivi 79/797/ETY, annettu 10 päivänä elokuuta 1979 (EYVL N:o L 239, 22.9.1979, s. 53)

— **380 L 0510:** toinen komission direktiivi

80/510/ETY, annettu 2 päivänä toukokuuta 1980 (EYVL N:o L 126, 21.5.1980, s. 12)

— **382 L 0937:** kolmas komission direktiivi 82/937/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1982 (EYVL N:o L 383, 31.12.1982, s. 11)

— **386 L 0354:** neuvoston direktiivi 86/354/ETY, annettu 21 päivänä heinäkuuta 1986 (EYVL N:o L 212, 2.8.1986, s. 27)

— **387 L 0234:** komission direktiivi 87/234/ETY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 1987 (EYVL N:o L 102, 14.4.1987, s. 31)

— **390 L 0654:** neuvoston direktiivi 90/654/ETY, annettu 4 päivänä joulukuuta 1990 (EYVL N:o L 353, 17.12.1990, s. 48)

Sen estämättä, mitä direktiivissä säädetään,

— Ruotsi saa pitää voimassa lihajauhoa ja muita neuvoston direktiivin 90/667/ETY 3 artiklassa tarkoitettuja riskialttiista aineista valmistettuja tuotteita koskevan kansallisen lainsäädäntönsä. Sopimuspuolet tarkastelevat asiaa vuoden 1995 aikana,

— Sveitsi ja Liechtenstein saavat pitää voimassa maapähkinöiden kieltämistä koskevan kansallisen lainsäädäntönsä 31 päivään joulukuuta 1994 asti.

4. **379 L 0373:** Neuvoston direktiivi 79/373/ETY, annettu 2 päivänä huhtikuuta 1979, rehuseosten pitämisestä kaupan (EYVL N:o L 86, 6.4.1979, s. 30), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **380 L 0509:** ensimmäinen komission direktiivi 80/509/ETY, annettu 2 päivänä toukokuuta 1980 (EYVL N:o L 126, 21.5.1980, s. 9)

— **380 L 0695:** toinen komission direktiivi 80/695/ETY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1980 (EYVL N:o L 188, 22.7.1980, s. 23)

— **382 L 0957:** kolmas komission direktiivi 82/957/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1982 (EYVL N:o L 386, 31.12.1982, s. 46)

— **386 L 0354:** neuvoston direktiivi 86/354/ETY, annettu 21 päivänä heinäkuuta 1986 (EYVL N:o L 212, 2.8.1986, s. 27)

— **387 L 0235:** komission direktiivi 87/235/ETY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 1987 (EYVL N:o L 102, 14.4.1987, s. 34)

— **390 L 0044:** neuvoston direktiivi 90/44/ETY, annettu 22 päivänä tammikuuta 1990 (EYVL N:o L 27, 31.1.1990, s. 35)

Sen estämättä, mitä direktiivissä säädetään,

— Ruotsi saa pitää voimassa lihajauhoa ja muita neuvoston direktiivin 90/667/ETY 3 artiklassa tarkoitettuja riskialttiista aineista valmistettuja tuotteita koskevan kansallisen lainsäädäntönsä. Sopimuspuolet tarkastelevat asiaa vuoden 1995 aikana.

— Sveitsi ja Liechtenstein saavat pitää voimassa maapähkinöiden kieltämistä koskevan kansallisen lainsäädäntönsä 31 päivään joulukuuta 1994 asti.

5. **380 L 0511:** Komission direktiivi 80/511/ETY, annettu 2 päivänä toukokuuta 1980, rehuseosten markkinoille saattamisen sallimisesta tietyissä tapauksissa sulkemattomissa pakkauksissa tai säiliöissä (EYVL N:o L 126, 21.5.1980, s. 14)

6. **382 L 0475:** Komission direktiivi 82/475/ETY, annettu 23 päivänä kesäkuuta 1982, lemmikkieläinten rehuseosten merkinnöissä käytettävistä ainesryhmistä (EYVL N:o L 213, 21.7.1982, s. 27), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **391 L 0334:** komission direktiivi 91/334/ETY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 1991 (EYVL N:o L 184, 10.7.1991, s. 27)

— **391 L 0336:** komission direktiivi 91/336/ETY, annettu 10 päivänä kesäkuuta 1991 (EYVL N:o L 185, 17.7.1991, s. 27)

7. **386 L 0174:** Komission direktiivi 91/357/ETY, annettu 9 päivänä huhtikuuta 1986, siipikarjan rehuseosten energia-arvon laskentamenetelmästä (EYVL N:o L 130, 6.5.1986, s. 53)

8. **391 L 0357:** Komission direktiivi 91/357/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1991, muiden eläinten kuin lemmikkieläinten rehuseosten merkinnöissä käytettävistä ainesryhmistä (EYVL N:o L 193, 17.7.1991, s. 34)

Bioproteiinit ja samankaltaiset aineet

9. **382 L 0471:** Neuvoston direktiivi 82/471/ETY, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1982, tietyistä eläinten ruokinnassa käytettävistä tuotteista (EYVL N:o L 213, 21.7.1982, s. 8), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **385 L 0509:** toinen komission direktiivi 85/509/ETY, annettu 6 päivänä marraskuuta 1985 (EYVL N:o L 314, 23.11.1985, s. 25)

— **386 L 0530:** komission direktiivi 86/530/ETY, annettu 28 päivänä lokakuuta 1986 (EYVL N:o L 312, 7.11.1986, s. 39)

— **388 L 0485:** komission direktiivi

88/485/ETY, annettu 26 päivänä heinäkuuta 1988 (EYVL N:o L 239, 30.8.1988, s. 36)

— **389 L 0520:** komission direktiivi 89/520/ETY, annettu 6 päivänä syyskuuta 1989 (EYVL N:o L 270, 19.9.1989, s. 13)

— **390 L 0439:** komission direktiivi 90/439/ETY, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1990 (EYVL N:o L 227, 21.8.1990, s. 33)

Tätä sopimusta sovellettaessa direktiiviä koskevat seuraavat mukautukset:

Direktiivin soveltamista varten,

— EFTA-valtiot toimittavat viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1993 direktiivissä 87/153/ETY säädettyjen ohjeiden mukaan laaditut asiakirjat, jotka koskevat niitä liitteessä olevassa 1.1 ja 1.2 kohdassa mikro-organismiryhmiin kuuluvia tuotteita, jotka on hyväksytty EFTA-valtioissa, mutta ei yhteisön alueella.

Asiakirjat on toimitettava ainakin englanninkielisinä. Lisäksi on toimitettava julkaisemista varten asiakirjojen ja selvitysten sisältämästä keskeisestä tiedosta englannin, ranskan- ja saksankielillä lyhyt yhteenveto.

— EFTA-valtioiden myöntämistä kansallisista luvista on päätettävä ennen 1 päivää tammikuuta 1995 13 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. EFTA-valtiot saavat pitää voimassa alueellaan kaupan pidettäville tuotteille myönnetyt kansalliset luvat, kunnes Euroopan talousyhteisö on päättänyt asiasta.

10. **383 L 0228:** Neuvoston direktiivi 83/228/ETY, annettu 18 päivänä huhtikuuta 1983, ohjeista eläinten ruokinnassa käytettävien tiettyjen tuotteiden arvioimiseksi (EYVL N:o L 126, 13.5.1983, s. 23)

11. **385 D 0382:** Komission päätös 85/382/ETY, tehty 10 päivänä heinäkuuta 1985, n-alkaaneilla kasvatetuista Candida-hiivoista saatavien valkuaistuotteiden käytön kieltämisestä rehuissa (EYVL N:o L 217, 14.8.1985, s. 27)

Määritys- ja tarkastusmenetelmät

12. **370 L 0373:** Neuvoston direktiivi 70/373/ETY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1970, yhteisön näytteenotto- ja määritysmenetelmistä rehujen virallista tarkastusta varten (EYVL N:o L 170, 3.8.1970, s. 2), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **372 L 0275:** neuvoston direktiivi 72/275/ETY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1972 (EYVL N:o L 171, 29.7.1972, s. 39)

13. **371 L 0250:** Ensimmäinen komission direktiivi 71/250/ETY, annettu 15 päivänä kesäkuuta 1971, yhteisön määritysmenetelmästä rehujen virallista tarkastusta varten (EYVL N:o L 155, 12.7.1971, s. 13), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **381 L 0680:** komission direktiivi 81/680/ETY, annettu 30 päivänä heinäkuuta 1981 (EYVL N:o L 246, 29.8.1981, s. 32)

14. **371 L 0393:** Toinen komission direktiivi 71/393/ETY, annettu 18 päivänä marraskuuta 1971, yhteisön määritysmenetelmästä rehujen virallista tarkastusta varten (EYVL N:o L 279, 20.12.1971, s. 7), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **373 L 0047:** komission direktiivi 73/47/ETY, annettu 5 päivänä joulukuuta 1972 (EYVL N:o L 83, 30.3.1973, s. 35)

— **381 L 0680:** komission direktiivi 81/680/ETY, annettu 30 päivänä heinäkuuta 1981 (EYVL N:o L 246, 29.8.1981, s. 32)

— **384 L 0004:** komission direktiivi 84/4/ETY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1983 (EYVL N:o L 15, 18.1.1984, s. 28)

15. **372 L 0199:** Kolmas komission direktiivi 72/190/ETY, annettu 27 päivänä huhtikuuta 1972, yhteisön määritysmenetelmistä rehujen virallista tarkastusta varten (EYVL N:o L 123, 29.5.1972, s. 6), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **381 L 0680:** komission direktiivi 81/680/ETY, annettu 10 päivänä heinäkuuta 1981 (EYVL N:o L 246, 29.8.1981, s. 32)

— **384 L 0004:** komission direktiivi 84/4/ETY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1983 (EYVL N:o L 15, 18.1.1984, s. 28)

16. **373 L 0046:** Neljäs komission direktiivi 73/46/ETY, annettu 5 päivänä joulukuuta 1972, yhteisön määritysmenetelmistä rehujen virallista tarkastusta varten (EYVL N:o L 83, 30.3.1973, s. 21), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **381 L 0680:** komission direktiivi 81/680/ETY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1983 (EYVL N:o L 15, 18.1.1984, s. 28)

17. **374 L 0203:** Viides komission direktiivi 74/203/ETY, annettu 25 päivänä maaliskuuta 1974, yhteisön määritysmenetelmistä rehujen virallista tarkastusta varten (EYVL N:o L 108, 22.4.1974, s. 7), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **381 L 0680:** komission direktiivi

81/680/ETY, annettu 30 päivänä heinäkuuta 1981 (EYVL N:o L 246, 29.8.1981, s. 32)

18. **375 L 0084:** Kuudes komission direktiivi 75/84/ETY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1974, yhteisön määritysmenetelmistä rehujen virallista tarkastusta varten (EYVL N:o L 246, 29.8.1981, s. 32), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:
— **381 L 0680:** komission direktiivi 81/680/ETY, annettu 30 päivänä heinäkuuta 1981 (EYVL N:o L 246, 29.8.1981, s. 32)

19. **376 L 0371:** Ensimmäinen komission direktiivi 76/371/ETY, annettu 1 päivänä maaliskuuta 1976, yhteisön näytteenottomenetelmistä rehujen virallista tarkastusta varten (EYVL N:o L 102, 15.4.1976, s. 1)

20. **376 L 0372:** Seitsemäs komission direktiivi 76/372/ETY, annettu 1 päivänä maaliskuuta 1976, yhteisön määritysmenetelmistä rehujen virallista tarkastusta varten (EYVL N:o L 102, 15.4.1976, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:
— **381 L 0680:** komission direktiivi 81/680/ETY, annettu 30 päivänä heinäkuuta 1981 (EYVL N:o L 246, 29.8.1981, s. 32)

21. **378 L 0633:** Kahdeksas komission direktiivi 78/633/ETY, annettu 15 päivänä kesäkuuta 1978, yhteisön määritysmenetelmistä rehujen virallista tarkastusta varten (EYVL N:o L 206, 29.7.1978, s. 43), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:
— **381 L 0680:** komission direktiivi 81/680/ETY, annettu 30 päivänä heinäkuuta 1981 (EYVL N:o L 246, 29.8.1981, s. 32)
— **384 L 0004:** komission direktiivi 84/4/ETY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1983 (EYVL N:o L 15, 18.1.1984, s. 28)

22. **381 L 0715:** Yhdeksäs komission direktiivi 81/715/ETY, annettu 31 päivänä heinäkuuta 1981, yhteisön määritysmenetelmistä rehujen virallista tarkastusta varten (EYVL N:o L 257, 10.9.1981, s. 38)

23. **384 L 0425:** Kymmenes komission direktiivi 84/425/ETY, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1984, yhteisön määritysmenetelmistä rehujen virallista tarkastusta varten (EYVL N:o L 238, 6.9.1984, s. 34)

Haitalliset aineet ja tuotteet

24. **374 L 0063:** Neuvoston direktiivi 74/63/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1973, suurimmista sallituista haitallisten aineiden ja tuotteiden pitoisuuksista rehuissa (EYVL N:o L 38, 11.2.1974, s. 31), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:
— **376 L 0934:** komission direktiivi 79/934/ETY, annettu 1 päivänä joulukuuta 1976 (EYVL N:o L 364, 31.12.1976, s. 20)
— **380 L 0502:** neuvoston direktiivi 80/502/ETY, annettu 6 päivänä toukokuuta 1980 (EYVL N:o L 124, 20.5.1980, s. 17)
— **383 L 0381:** kolmas komission direktiivi 83/381/ETY, annettu 28 päivänä heinäkuuta 1983 (EYVL N:o L 222, 13.8.1983, s. 31)
— **386 L 0299:** neljäs komission direktiivi 86/299/ETY, annettu 3 päivänä kesäkuuta 1986 (EYVL N:o L 189, 11.7.1986, s. 40)
— **386 L 0354:** neuvoston direktiivi 86/354/ETY, annettu 21 päivänä heinäkuuta 1986 (EYVL N:o L 212, 2.8.1986, s. 27)
— **387 L 0238:** komission direktiivi 87/238/ETY, annettu 1 päivänä huhtikuuta 1987 (EYVL N:o L 110, 25.4.1987, s. 25)
— **387 L 0519:** komission direktiivi 87/519/ETY, annettu 19 päivänä lokakuuta 1987 (EYVL N:o L 304, 27.10.1987, s. 38)
— **391 L 0126:** komission direktiivi 91/126/ETY, annettu 13 päivänä helmikuuta 1991 (EYVL N:o L 60, 7.3.1991, s. 16)
— **391 L 0132:** neuvoston direktiivi 91/132/ETY, annettu 4 päivänä maaliskuuta 1991 (EYVL N:o L 66, 13.3.1991, s. 16)

Sen estämättä, mitä direktiivissä säädetään, Ruotsi saa pitää voimassa aflatoksiinia koskevan kansallisen lainsäädäntönsä. Sopimuspuolet tarkastelevat asiaa vuoden 1995 aikana.

III KASVINSUOJELUASIAT

Niiden säädösten säännöksiä, joihin tässä luvussa viitataan ja jotka liittyvät suhteisiin kolmansiin maihin ja rajavalvontaan, ei sovelleta.

SIEMENET

SÄÄDÖKSET, JOIHIN VIITATAAN

1. PERUSTEKSTIT

1. **366 L 0400:** Neuvoston direktiivi 66/400/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta

1966, juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan (EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2290/66), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **369 L 0061:** neuvoston direktiivi 69/61/ETY, annettu 18 päivänä helmikuuta 1969 (EYVL N:o L 48, 26.2.1969, s. 4)

— **371 L 0162:** neuvoston direktiivi 71/162/ETY, annettu 30 päivänä maaliskuuta 1971 (EYVL N:O l 87, 17.4.1971, s. 24)

— **372 L 0274:** neuvoston direktiivi 72/274/ETY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1972 (EYVL N:o L 171, 29.7.1972, s. 37)

— **372 L 0418:** neuvoston direktiivi 72/418/ETY, annettu 6 päivänä joulukuuta 1972 (EYVL N:o L 287, 26.12.1972, s. 22)

— **373 L 0438:** neuvoston direktiivi 73/438/ETY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1973 (EYVL N:o L 356, 27.12.1973, s. 79)

— **375 L 0444:** neuvoston direktiivi 75/444/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1975 (EYVL N:o L 196, 26.7.1975, s. 6)

— **376 L 0331:** ensimmäinen komission direktiivi 76/331/ETY, annettu 29 päivänä maaliskuuta 1973 (EYVL N:o L 83, 30.3.1976, s. 34)

— **378 L 0055:** neuvoston direktiivi 78/55/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1977 (EYVL N:o L 16, 20.1.1978, s. 23)

— **378 L 0692:** neuvoston direktiivi 78/692/ETY, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1978 (EYVL N:o L 236, 26.8.1978, s. 13)

— **387 L 0120:** komission direktiivi 87/120/ETY, annettu 14 päivänä tammikuuta 1987 (EYVL N:o L 49, 18.2.1987, s. 39)

— **388 L 0095:** komission direktiivi 88/95/ETY, annettu 8 päivänä tammikuuta 1988 (EYVL N:o L 56, 2.3.1988, s. 42)

— **388 L 0332:** neuvoston direktiivi 88/332/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1988 (EYVL N:o L 151, 17.6.1988, s. 82)

— **388 L 0380:** neuvoston direktiivi 88/380/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1988 (EYVL N:o L 187, 16.7.1988, s. 31)

— **390 L 0654:** neuvoston direktiivi 90/654/ETY, annettu 4 päivänä joulukuuta 1990 (EYVL N:o L 353, 17.12.1990, s. 48)

2. **366 L 0401:** Neuvoston direktiivi 66/401/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1966, rehukasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2298/66), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **1 72 B:** liittymisehdoista ja perustamissopimusten muutoksista tehty asiakirja — Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittyminen Euroopan yhteisöihin (EYVL N:o L 73, 27.3.1972, s. 76)

— **378 L 0055:** neuvoston direktiivi 78/55/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1977 (EYVL N:o L 16, 20.1.1978, s. 23)

— **378 L 0386:** ensimmäinen neuvoston direktiivi 78/386/ETY, annettu 18 päivänä huhtikuuta 1978 (EYVL N:o L 113, 25.4.1978, s. 1)

— **378 L 0692:** neuvoston direktiivi 78/692/ETY, annettu 25 päivänä kesäkuuta 1978 (EYVL N:o L 236, 26.8.1978, s. 13)

— **378 L 1020:** neuvoston direktiivi 78/1020/ETY, annettu 5 päivänä joulukuuta 1978 (EYVL N:o L 350, 14.12.1978, s. 27)

— **379 L 0641:** komission direktiivi 79/641/ETY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1979 (EYVL N:o L 183, 19.7.1979, s. 13)

— **379 L 0692:** neuvoston direktiivi 79/692/ETY, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1979 (EYVL N:o L 205, 13.8.1979, s. 1)

— **380 L 0754:** komission direktiivi 80/754/ETY, annettu 17 päivänä heinäkuuta 1980 (EYVL N:o L 207, 9.8.1980, s. 36)

— **381 L 0126:** komission direktiivi 81/126/ETY, annettu 16 päivänä helmikuuta 1981 (EYVL N:o L 67, 12.3.1981, s. 36)

— **382 L 0287:** komission direktiivi 82/287/ETY, annettu 13 päivänä huhtikuuta 1982 (EYVL N:o L 131, 13.5.1982, s. 24)

— **385 L 0038:** komission direktiivi 85/38/ETY, annettu joulukuussa 1984 (EYVL N:o L 16, 19.1.1985, s. 41)

— **385 D 0370:** komission päätös 85/370/ETY, tehty 8 päivänä heinäkuuta 1985 (EYVL N:o L 209, 6.8.1985, s. 41)

— **386 D 0153:** komission päätös 86/153/ETY, tehty 25 päivänä maaliskuuta 1986 (EYVL N:o L 115, 3.5.1986, s. 26)

— **386 L 0155:** neuvoston direktiivi 86/155/ETY, annettu 22 päivänä huhtikuuta 1986 (EYVL N:o L 118, 7.5.1986, s. 23)

— **387 L 0120:** komission direktiivi 87/120/ETY, annettu 14 päivänä tammikuuta 1987 (EYVL N:o L 49, 18.2.1987, s. 39)

— **387 L 0480:** komission direktiivi 87/480/ETY, annettu 9 päivänä syyskuuta 1987 (EYVL N:o L 273, 26.9.1987, s. 43)

— **388 L 0332:** neuvoston direktiivi 88/332/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1988 (EYVL N:o L 151, 17.6.1988, s. 82)

— **388 L 0380:** neuvoston direktiivi

88/380/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1988 (EYVL N:o L 187, 16.7.1988, s. 31)

— **389 L 0100:** komission direktiivi 89/100/ETY, annettu 20 päivänä tammikuuta 1989 (EYVL N:o L 38, 10.2.1989, s. 36)

— **390 L 0654:** neuvoston direktiivi 90/654/ETY, annettu 4 päivänä joulukuuta 1990 (EYVL N:o L 353, 17.12.1990, s. 48)

Sen estämättä, mitä direktiivissä säädetään:

a) Suomi saa sallia alueellaan 31 päivänä joulukuuta 1996 päättyvänä ajanjaksona, jolleivät sopimuspuolet toisin sovi,

— pitää kaupan sellaisia alueellaan tuotettuja siemeniä, jotka eivät täytä Euroopan talousyhteisön asettamia vaatimuksia itävyyden osalta,

— pitää kaupan minkä tahansa lajin "kauppasiemenet"/"handelsutsäde" -luokan siemeniä, sellaisena kuin se määritellään voimassa olevassa Suomen lainsäädännössä.

b) Norja saa sallia alueellaan 31 päivänä joulukuuta 1996 päättyvänä ajanjaksona, jolleivät sopimuspuolet toisin sovi, pitää kaupan sellaisia alueellaan tuotettuja siemeniä, jotka eivät täytä Euroopan talousyhteisön asettamia vaatimuksia itävyyden osalta.

3. **366 L 0402:** Neuvoston direktiivi 66/402/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1966, viljakasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2309/66), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **369 L 0060:** neuvoston direktiivi 69/60/ETY, annettu 18 päivänä helmikuuta 1969 (EYVL N:o L 48, 26.2.1969, s. 1)

— **371 L 0162:** neuvoston direktiivi 71/162/ETY, annettu 30 päivänä maaliskuuta 1971 (EYVL N:o L 87, 17.4.1971, s. 24)

— **1 72 B:** liittymisehdoista ja perustamissopimusten muutoksista tehty asiakirja — Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittyminen Euroopan yhteisöihin (EYVL N:o L 73, 27.3.1972, s. 76)

— **372 L 0274:** neuvoston direktiivi 72/274/ETY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1972 (EYVL N:o L 171, 29.7.1972, s. 37)

— **372 L 0418:** neuvoston direktiivi 72/418/ETY, annettu 6 päivänä joulukuuta 1972 (EYVL N:o L 287, 26.12.1972, s. 22)

— **373 L 0438:** neuvoston direktiivi 73/438/ETY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1973 (EYVL N:o L 356, 27.12.1973, s. 79)

— **375 L 0444:** neuvoston direktiivi 75/444/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1975 (EYVL N:o L 196, 26.7.1975, s. 6)

— **378 L 0055:** neuvoston direktiivi 78/55/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1977 (EYVL N:o L 16, 20.1.1978, s. 23)

— **378 L 0387:** ensimmäinen komission direktiivi 78/387/ETY, annettu 18 päivänä huhtikuuta 1978 (EYVL N:o L 113, 25.4.1978, s. 13)

— **378 L 0692:** neuvoston direktiivi 78/692/ETY, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1978 (EYVL N:o L 236, 26.8.1978, s. 13)

— **378 L 1020:** neuvoston direktiivi 78/1020/ETY, annettu 5 päivänä joulukuuta 1978 (EYVL N:o L 350, 14.12.1978, s. 27)

— **379 L 0641:** komission direktiivi 79/641/ETY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1979 (EYVL N:o L 183, 19.7.1979, s. 13)

— **379 L 0692:** neuvoston direktiivi 79/692/ETY, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1979 (EYVL N:o L 205, 13.8.1979, s. 1)

— **381 L 0126:** komission direktiivi 81/126/ETY, annettu 16 päivänä helmikuuta 1981 (EYVL N:o L 67, 12.3.1981, s. 36)

— **386 D 0153:** komission päätös 86/153/ETY, tehty 25 päivänä maaliskuuta 1986 (EYVL N:o L 115, 3.5.1986, s. 26)

— **386 L 0155:** neuvoston direktiivi 86/155/ETY, annettu 22 päivänä huhtikuuta 1986 (EYVL N:o L 118, 7.5.1986, s. 23)

— **386 L 0320:** komission direktiivi 86/320/ETY, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1986 (EYVL N:o L 200, 23.7.1986, s. 38)

— **387 L 0120:** komission direktiivi 87/120/ETY, annettu 14 päivänä tammikuuta 1987 (EYVL N:o L 49, 18.2.1987, s. 39)

— **388 L 0332:** neuvoston direktiivi 88/332/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1988 (EYVL N:o L 151, 17.6.1988, s. 82)

— **388 L 0380:** neuvoston direktiivi 88/380/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1988 (EYVL N:o L 187, 16.7.1988, s. 31)

— **388 L 0506:** komission direktiivi 88/506/ETY, annettu 13 päivänä syyskuuta 1988 (EYVL N:o L 274, 6.10.1988, s. 44)

— **389 D 0101:** komission päätös 89/101/ETY, tehty 20 päivänä tammikuuta 1989 (EYVL N:o L 38, 10.2.1989, s. 37)

— **389 L 0002:** komission direktiivi 89/2/ETY, annettu 15 joulukuuta 1988 (EYVL N:o L 5, 7.1.1989, s. 31)

— **390 L 0623:** komission direktiivi

90/623/ETY, annettu 7 marraskuuta 1990 (EYVL N:o L 333, 30.11.1990, s. 65)

— **390 L 0654:** neuvoston direktiivi 90/654/ETY, annettu 4 päivänä joulukuuta 1990 (EYVL N:o L 353, 17.12.1990, s. 48)

Sen estämättä, mitä direktiivissä säädetään:

a) Suomi saa sallia alueellaan 31 päivänä joulukuuta 1996 päättyvänä ajanjaksona, jolleivät sopimuspuolet toisin sovi

— pitää kaupan sellaisia kauran, ohran, vehnän ja rukiin siemeniä, jotka eivät täytä tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia "varmennettujen siementen" -luokan sukupolvien enimmäislukumäärän osalta ("valiosiemen"/ "elitutsäde"),

— pitää kaupan sellaisia alueellaan tuotettuja siemeniä, jotka eivät täytä Euroopan talousyhteisön vaatimuksia itävyyden osalta,

— pitää kaupan minkä tahansa lajin "kauppasiemenet"/"handelsutsäde" -luokan siemeniä sellaisena kuin se määritellään voimassa olevassa Suomen lainsäädännössä.

b) Norja saa sallia alueellaan 31 päivänä joulukuuta 1996 päättyvänä ajanjaksona, jolleivät sopimuspuolet muuta sovi, pitää kaupan sellaisia alueellaan tuotettuja siemeniä, jotka eivät täytä Euroopan talousyhteisön vaatimuksia itävyyden osalta.

4. **369 L 0208:** Neuvoston direktiivi 69/208/ETY, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1969, öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL N:o L 169, 10.7.1969, s. 3)

— **371 L 0162:** neuvoston direktiivi 69/208/ETY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 1971 (EYVL N:o L 87, 17.4.1971, s. 24)

— **372 L 0274:** neuvoston direktiivi 72/274/ETY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1972 (EYVL N:o L 171, 29.7.1972, s. 37)

— **372 L 0418:** neuvoston direktiivi 72/418/ETY, annettu 6 päivänä joulukuuta 1972 (EYVL N:o L 287, 26.12.1972, s. 22)

— **373 L 0438:** neuvoston direktiivi 73/438/ETY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1973 (EYVL N:o L 356, 27.12.1973, s. 79)

— **375 L 0444:** neuvoston direktiivi 75/444/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1975 (EYVL N:o L 196, 26.7.1975, s. 6)

— **378 L 0055:** neuvoston direktiivi 78/55/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1988 (EYVL N:o L 16, 20.1.1978, s. 23)

— **378 L 0388:** ensimmäinen komission direktiivi 78/388/ETY, annettu 18 päivänä huhtikuuta 1978 (EYVL N:o L 113, 25.4.1978, s. 20)

— **378 L 0692:** neuvoston direktiivi 78/692/ETY, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1978 (EYVL N:o L 236, 26.8.1978, s. 13)

— **378 L 1020:** neuvoston direktiivi 78/1020/ETY, annettu 5 päivänä joulukuuta 1978 (EYVL N:o L 350, 14.12.1978, s. 27)

— **379 L 0641:** komission direktiivi 79/641/ETY, annettu 27 päivänä 1979 (EYVL N:o L 183, 19.7.1979, s. 13)

— **380 L 0304:** komission direktiivi 80/304/ETY, annettu 25 päivänä helmikuuta 1980 (EYVL N:o L 68, 14.3.1980, s. 33)

— **381 L 0126:** komission direktiivi 81/126/ETY, annettu 16 päivänä helmikuuta 1981 (EYVL N:o L 67, 12.3.1981, s. 36)

— **382 L 0287:** komission direktiivi 82/287/ETY, annettu 13 päivänä huhtikuuta 1982 (EYVL N:o L 131, 13.5.1982, s. 24)

— **382 L 0727:** neuvoston direktiivi 82/727/ETY, annettu 25 päivänä lokakuuta 1982 (EYVL N:o L 310, 6.11.1982, s. 21)

— **382 L 0859:** komission direktiivi 82/859/ETY, annettu 2 päivänä joulukuuta 1982 (EYVL N:o L 357, 18.12.1982, s. 31)

— **386 L 0155:** neuvoston direktiivi 86/155/ETY, annettu 22 päivänä huhtikuuta 1986 (EYVL N:o L 118, 7.5.1986, s. 23)

— **387 L 0120:** komission direktiivi 87/120/ETY, annettu 14 päivänä tammikuuta 1987 (EYVL N:o L 49, 18.2.1987, s. 39)

— **387 L 0480:** komission direktiivi 87/480/ETY, annettu 9 päivänä syyskuuta 1987 (EYVL N:o L 273, 26.9.1987, s. 43)

— **388 L 0332:** neuvoston direktiivi 88/332/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1988 (EYVL N:o L 151, 17.6.1988, s. 82)

— **388 L 0380:** neuvoston direktiivi 88/380, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1988 (EYVL N:o L 187, 16.7.1988, s. 31)

— **390 L 0654:** neuvoston direktiivi 90/654/ETY, annettu 4 päivänä joulukuuta 1990 (EYVL N: L 353, 17.12.1990, s. 48)

5. **370 L 0457:** Neuvoston direktiivi 70/457/ETY, annettu 29 päivänä syyskuuta 1970, viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta (EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **372 L 0418:** neuvoston direktiivi 72/418/ETY, annettu 6 päivänä joulukuuta 1972 (EYVL N:o L 287, 26.12.1972, s. 22)

— **373 L 0438:** neuvoston direktiivi 73/438/ETY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1973 (EYVL N:o L 356, 27.12.1973, s. 79)
— **376 D 0687:** komission päätös 76/687/ETY, tehty 30 päivänä kesäkuuta 1976 (EYVL N:o L 235, 26.8.1976, s. 21)
— **378 D 0122:** komission päätös 78/122/ETY, tehty 28 päivänä joulukuuta 1977 (EYVL N:o L 41, 11.2.1978, s. 34)
— **379 D 0095:** komission päätös 79/95/ETY, tehty 29 päivänä joulukuuta 1978 (EYVL N:o L 22, 31.1.1979, s. 21)
— **379 L 0692:** neuvoston direktiivi 79/692/ETY, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1979 (EYVL N:o L 205, 13.8.1979, s. 1)
— **379 L 0697:** neuvoston direktiivi 79/967/ETY, annettu 12 päivänä marraskuuta 1979 (EYVL N:o L 293, 20.11.1979, s. 16)
— **381 D 0436:** komission päätös 81/436/ETY, tehty 8 päivänä toukokuuta 1981 (EYVL N:o L 167, 24.6.1981, s. 29)
— **381 D 0888:** komission päätös 81/888/ETY, tehty 19 päivänä lokakuuta 1981 (EYVL N:o L 324, 12.11.1981, s. 28)
— **382 D 0041:** komission päätös 82/41/ETY, tehty 29 päivänä joulukuuta 1981 (EYVL N:o L 16, 22.1.1982, s. 50)
— **383 D 0297:** komission päätös 83/297/ETY, tehty 6 päivänä kesäkuuta 1983 (EYVL N:o L 157, 15.6.1983, s. 35)
— **386 L 0155:** neuvoston direktiivi 86/155/ETY, annettu 22 päivänä huhtikuuta 1986 (EYVL N:o L 118, 7.5.1986, s. 23)
— **388 L 0380:** neuvoston direktiivi 88/380/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1988 (EYVL N:o L 187, 16.7.1988, s. 31)
— **390 L 0654:** neuvoston direktiivi 90/654/ETY, annettu 4 päivänä joulukuuta 1990 (EYVL N:o L 353, 17.12.1990, s. 48)

Sen estämättä, mitä direktiivissä säädetään:

— sopimuspuolet laativat yhteisesti sopimuksen voimaantultua yleisen lajikeluettelon, johon sisältyvät myös ne EFTA-valtioiden lajikkeet, jotka ovat säädöksessä olevien vaatimusten mukaisia. Ne pyrkivät saamaan tällaisen yleisen luettelon valmiiksi 31 päivään joulukuuta 1995 mennessä,

— EFTA-valtiot soveltavat kansallisia lajikeluetteloita siihen asti, kunnes yhdessä laadittu luettelo tulee voimaan.

6. **370 L 0458:** Neuvoston direktiivi 70/458/ETY, annettu 29 päivänä syyskuuta 1970, vihannesten siementen pitämisestä kaupan (EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 7), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:
— **371 L 0162:** neuvoston direktiivi 71/162/ETY, annettu 30 päivänä maaliskuuta 1971 (EYVL N:o L 87, 17.4.1971, s. 24)
— **372 L 0274:** neuvoston direktiivi 72/274/ETY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1972 (EYVL N:o L 171, 29.7.1972, s. 37)
— **372 L 0418:** neuvoston direktiivi 72/418/ETY, annettu 6 päivänä joulukuuta 1972 (EYVL N:o L 287, 26.12.1972, s. 22)
— **373 L 0438:** neuvoston direktiivi 73/438/ETY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1973 (EYVL N:o L 356, 27.12.1973, s. 79)
— **376 L 0307:** neuvoston direktiivi 76/307/ETY, annettu 15 päivänä maaliskuuta 1976 (EYVL N:o L 72, 18.3.1976, s. 16)
— **378 L 0055:** neuvoston direktiivi 78/55/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1977 (EYVL N:o L 16, 20.1.1978, s. 23)
— **378 L 0692:** neuvoston direktiivi 78/692/ETY, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1978 (EYVL N:o L 236, 26.8.1978, s. 13)
— **379 D 0355:** komission päätös 79/355/ETY, tehty 20 päivänä maaliskuuta 1979 (EYVL N:o L 84, 4.4.1979, s. 23)
— **379 L 0641:** komission direktiivi 79/641/ETY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1979 (EYVL N:o L 183, 19.7.1979, s. 13)
— **379 L 0692:** neuvoston direktiivi 79/692/ETY, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1979 (EYVL N:o L 205, 13.8.1979, s. 1)
— **379 L 0967:** neuvoston direktiivi 79/967/ETY, annettu 12 päivänä marraskuuta 1979 (EYVL N:o L 293, 20.11.1979, s. 16)
— **381 D 0436:** komission päätös 81/436/ETY, tehty 9 päivänä toukokuuta 1981 (EYVL N:o L 167, 24.6.1981, s. 29)
— **381 D 0888:** komission päätös 81/888/ETY, tehty 19 päivänä lokakuuta 1981 (EYVL N:o L 324, 12.11.1981, s. 28)
— **387 L 0120:** komission direktiivi 87/120/ETY, annettu 14 päivänä tammikuuta 1987 (EYVL N:o L 49, 18.2.1987, s. 39)
— **387 L 0481:** komission direktiivi 87/481/ETY, annettu 9 päivänä syyskuuta 1987 (EYVL N:o L 273, 26.9.1987, s. 45)
— **388 L 0332:** neuvoston direktiivi 88/332/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1988 (EYVL N:o L 151, 17.6.1988, s. 82)
— **388 L 0380:** neuvoston direktiivi 88/380/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1988 (EYVL N:o L 187, 16.7.1988, s. 31)
— **390 L 0654:** neuvoston direktiivi

90/654/ETY, annettu 4 päivänä joulukuuta 1990 (EYVL N:o L 353, 17.12.1990, s. 48)

7. **372 L 0168:** Komission direktiivi 72/168/ETY, annettu 14 päivänä huhtikuuta 1972, vihanneslajien ominaisuuksista ja vähimmäisedellytyksistä lajiketarkastusta varten (EYVL N:o L 103, 2.5.1972, s. 6)

8. **372 L 0180:** Komission direktiivi 72/180/ETY, annettu 14 päivänä huhtikuuta 1972, viljelykasvilajien ominaisuuksista ja vähimmäisedellytyksistä lajiketarkastusta varten (EYVL N:o L 108, 8.5.1972, s. 8)

9. **374 L 0268:** Komission direktiivi 74/268/ETY, annettu 2 päivänä toukokuuta 1974, "avena fatuan" esiintymisestä rehukasvien ja viljakasvien siemenissä (EYVL N:o L 141, 24.5.1974, s. 19), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **378 L 0511:** komission direktiivi 78/511/ETY, annettu 24 päivänä toukokuuta 1978 (EYVL N:o L 157, 15.6.1978, s. 34)

2. TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄDÖKSET

10. **375 L 0502:** Komission direktiivi 75/502/ETY, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1985, niittynurmikan (poa pratensis L.) siementen kaupan pitämisen rajoittamisesta virallisesti varmennettuihin "perussiemeniin" tai "varmennettuihin siemeniin" (EYVL N:o L 228, 29.8.1975, s. 23)

11. **380 D 0755:** Komission päätös 80/755/ETY, tehty 17 päivänä heinäkuuta 1980, viljakasvien siemenpakkauksissa ilmoitettavien tietojen pysyvästi suoraan pakkaukseen painamisen hyväksymisestä (EYVL N:o L 207, 9.8.1980, s. 37), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **381 D 0109:** komission päätös 81/109/ETY, tehty 10 päivänä helmikuuta 1981 (EYVL N:o L 64, 11.3.1981, s. 13)

12. **381 D 0675:** Komission päätös 81/675/ETY, tehty 28 päivänä heinäkuuta 1981, tiettyjen sulkemismenetelmien vahvistamisesta neuvoston direktiivien 66/400/ETY, 66/401/ETY, 66/402/ETY, 69/208/ETY ja 70/458/ETY tarkoittamiksi "kertakäyttöisiksi sulkemismenetelmiksi" (EYVL N:o L 246, 29.8.1981, s. 28), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **386 D 0563:** komission päätös 86/563/ETY, tehty 12 päivänä marraskuuta 1986 (EYVL N:o 327, 22.12.1986, s. 50)

13. **386 L 0109:** Komission direktiivi 86/109/ETY, annettu 27 päivänä helmikuuta 1986, tiettyjen rehu-, öljy- ja kuitukasvien siementen kaupan pitämisen rajoittamisesta siemeniin, jotka on virallisesti varmennettu "perussiemeniksi" tai "varmennetuiksi siemeniksi" (EYVL N:o L 93, 8.4.1986, s. 21), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

— **389 L 0424:** komission direktiivi 89/424/ETY, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1989 (EYVL N:o L 196, 12.7.1989, s. 50)

— **391 L 0376:** komission direktiivi 91/376/ETY, annettu 25 päivänä kesäkuuta 1991 (EYVL N:o L 203, 26.7.1991, s. 108)

14. **387 D 0309:** Komission päätös 87/309/ETY, tehty 2 päivänä kesäkuuta 1987, tiettyjen rehukasvien siemenpakkauksissa ilmoitettavien tietojen pysyvästi suoraan pakkaukseen painamisen hyväksymisestä (EYVL N:o L 155, 16.6.1987, s. 26), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **388 D 0493:** komission päätös 88/493/ETY, tehty 8 päivänä syyskuuta 1988 (EYVL N:o L 261, 21.9.1988, s. 27)

15. **389 L 0014:** Komission direktiivi 89/14/ETY, annettu 15 päivänä joulukuuta 1988, vihannesten siementen pitämisestä kaupan annetun neuvoston direktiivin 70/458/ETY liitteessä I vahvistetuissa kasvuston etäisyyksiä koskevissa edellytyksissä tarkoitetuista pinaatin ja punajuuren lajikeryhmistä (EYVL N:o L 8, 11.1.1989, s. 9)

16. **389 D 0374:** Komission päätös 89/374/ETY, tehty 2 päivänä kesäkuuta 1989, määräaikaisen kokeen järjestämisestä viljakasvien siementen pitämisestä kaupan annetun neuvoston direktiivin 66/402/ETY mukaisesti kasvustojen ja ruishybridien siementen laatua koskevien vaatimusten luomiseksi (EYVL N:o L 166, 16.6.1989, s. 66)

17. **389 D 0540:** Komission päätös 89/540/ETY, tehty 22 päivänä syyskuuta 1989, määräaikaisten siementen ja lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevan kokeen järjestämisestä (EYVL N:o L 286, 4.10.1989, s. 24)

18. **390 D 0639:** Komission päätös 90/639/ETY, tehty 12 päivänä marraskuuta 1990, päätöksessä 89/7/ETY lueteltujen vihan-

neslajien lajikkeista polveutuvien lajikkeiden nimistä (EYVL N:o L 348, 12.12.1990, s. 1)

3. SÄÄDÖKSET, JOTKA EFTA-VALTIOIDEN JA EFTAN VALVONTAVIRANOMAISEN ON AIHEELLISELLA TAVALLA OTETTAVA HUOMIOON

19. **370 D 0047:** Komission päätös 70/47/ETY, tehty 22 päivänä joulukuuta 1980, poikkeusluvan myöntämisestä Ranskan tasavallalle velvollisuudesta soveltaa neuvoston 14 päivänä kesäkuuta 1966 rehukasvien ja viljakasvien siementen pitämisestä kaupan annettuja direktiivejä tiettyihin lajeihin (EYVL N:o L 13, 19.1.1970, s. 26), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **380 D 0301:** komission päätös 80/301/ETY, tehty 25 päivänä helmikuuta 1980 (EYVL N:o L 191, 15.7.1974, s. 27)

20. **373 D 0083:** Neuvoston päätös 73/83/ETY, tehty 26 päivänä maaliskuuta 1973, Tanskan, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan siemenviljelmillä suoritettavien viljelystarkastusten vastaavuudesta (EYVL N:o L 106, 20.4.1973, s. 9), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **374 D 0350:** neuvoston päätös 74/350/ETY, tehty 27 päivänä kesäkuuta 1974 (EYVL N:o L 191, 15.7.1974, s. 27)

21. **373 D 0188:** Komission päätös 73/188/ETY, tehty 4 päivänä kesäkuuta 1973, poikkeusluvan myöntämisestä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneelle kuningaskunnalle velvollisuudesta soveltaa vihannesten siementen pitämisestä kaupan 29 päivänä syyskuuta 1970 annettua neuvoston direktiiviä tiettyihin lajeihin (EYVL N:o L 194, 16.7.1973, s. 16)

22. **374 D 0005:** Komission päätös 74/5/ETY, tehty 6 päivänä joulukuuta 1973, poikkeusluvan myöntämisestä Tanskan kuningaskunnalle velvollisuudesta soveltaa viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua neuvoston direktiiviä tiettyihin lajeihin (EYVL N:o L 12, 15.1.1974, s. 13)

23. **374 D 0269:** Komission päätös 74/269/ETY, tehty 2 päivänä toukokuuta 1974, tiettyjen jäsenvaltioiden oikeuttamisesta antamaan ankarampia säännöksiä "avena fatuan" esiintymisestä rehukasvien ja viljakasvien siemenissä (EYVL N:o L 141, 24.5.1974, s. 20), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **378 D 0512:** komission päätös 78/512/ETY, tehty 24 päivänä toukokuuta 1978 (EYVL N:o 157, 15.6.1978, s. 35)

24. **374 D 0358:** Komission päätös 74/358/ETY, tehty 13 päivänä kesäkuuta 1974, poikkeusluvan myöntämisestä Irlannille velvollisuudesta soveltaa vihannesten siementen pitämisestä kaupan 29 päivänä syyskuuta 1970 annettua neuvoston direktiiviä tiettyihin lajeihin (EYVL N:o L 196, 19.7.1974, s. 15), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **390 D 0209:** komission päätös 90/209/ETY, tehty 19 päivänä huhtikuuta 1990 (EYVL N:o L 108, 28.4.1990, s. 104)

25. **374 D 0360:** Komission päätös 74/360/ETY, tehty 13 päivänä kesäkuuta 1974, poikkeusluvan myöntämisestä Yhdistyneelle kuningaskunnalle velvollisuudesta soveltaa öljy- ja kuitukasvien pitämisestä kaupan 30 päivänä kesäkuuta 1969 annettua neuvoston direktiiviä tiettyihin lajeihin (EYVL N:o L 196, 19.7.1974, s. 18)

26. **374 D 0361:** Komission päätös 74/361/ETY, tehty 13 päivänä kesäkuuta 1974, poikkeusluvan myöntämisestä Yhdistyneelle kuningaskunnalle velvollisuudesta soveltaa viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua neuvoston direktiiviä tiettyihin lajeihin (EYVL N:o L 196, 19.7.1974, s. 19)

27. **374 D 0362:** Komission päätös 74/362/ETY, tehty 13 päivänä kesäkuuta 1974, poikkeusluvan myöntämisestä Yhdistyneelle kuningaskunnalle velvollisuudesta soveltaa rehukasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua neuvoston direktiiviä tiettyihin lajeihin (EYVL N:o L 196, 19.7.1974, s. 20)

28. **374 D 0366:** Komission päätös 74/366, tehty 13 päivänä kesäkuuta 1974, väliaikaisen oikeuden myöntämisestä Ranskan tasavallalle kieltää "SIM" kääpiöleikkopapulajikkeen siementen pitäminen kaupan Ranskassa (EYVL N:o L 196, 19.7.1974, s. 24)

29. **374 D 0367:** Komission päätös 74/367, tehty 13 päivänä kesäkuuta 1974, väliaikaisen oikeuden myöntämisestä Ranskan tasavallalle kieltää "DUSTOR" kääpiöleikkopapulajik-

keen siementen pitäminen kaupan Ranskassa (EYVL N:o L 196, 19.7.1974, s. 24)

30. **374 D 0491:** Komission päätös 74/491/ETY, tehty 17 päivänä syyskuuta 1974, poikkeusluvan myöntämisestä Tanskan kuningaskunnalle velvollisuudesta soveltaa öljy- ja kuitukasvien siementen kaupan pitämisestä 30 päivänä kesäkuuta 1969 annettua neuvoston direktiiviä tiettyihin lajeihin (EYVL N:o L 267, 3.10.1974, s. 18)

31. **374 D 0531:** Komission päätös 74/531/ETY, tehty 16 päivänä lokakuuta 1974, Alankomaiden kuningaskunnan oikeuttamisesta antamaan ankarampia säännöksiä "avena fatuan" esiintymisestä viljakasvien siemenissä (EYVL N:o L 299, 7.11.1974, s. 13)

32. **374 D 0532:** Komission päätös 74/532/ETY, tehty 16 päivänä lokakuuta 1974, poikkeusluvan myöntämisestä Irlannille velvollisuudesta soveltaa rehukasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua neuvoston direktiiviä ja viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 30 päivänä kesäkuuta 1969 annettua neuvoston direktiiviä tiettyihin lajeihin (EYVL N:o L 299, 7.11.1974, s. 14)

33. **375 D 0577:** Komission päätös 75/577/ETY, tehty 30 päivänä kesäkuuta 1975, oikeuden myöntämisestä Ranskan tasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen ja taimien pitämistä kaupan (EYVL N:o L 253, 30.9.1975, s. 41)

34. **375 D 0578:** Komission päätös 75/578/ETY, tehty 30 päivänä kesäkuuta 1975, oikeuden myöntämisestä Luxemburgin suurherttuakunnalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 253, 30.9.1975, s. 45), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **378 D 0285:** komission päätös 78/285/ETY, tehty 22 päivänä helmikuuta 1978 (EYVL N:o L 74, 16.3.1978, s. 29)

35. **375 D 0752:** Komission päätös 75/752/ETY, tehty 20 päivänä marraskuuta 1975, poikkeusluvan myöntämisestä Yhdistyneelle kuningaskunnalle velvollisuudesta soveltaa neuvoston direktiiviä 70/458/ETY tiettyihin vihanneslajeihin (EYVL N:o L 319, 10.12.1975, s. 12)

36. **376 D 0219:** Komission päätös 76/219/ETY, tehty 30 päivänä joulukuuta 1975, oikeuden myöntämisestä Ranskan tasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen tai lisäysaineiston pitämistä kaupan (EYVL N:o L 46, 21.1.1976, s. 30)

37. **376 D 0221:** Komission päätös 76/221/ETY, tehty 30 päivänä joulukuuta 1975, oikeuden myöntämisestä Luxemburgin suurherttuakunnalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen tai lisäysaineiston pitämistä kaupan (EYVL N:o L 46, 21.2.1976, s. 33)

38. **376 D 0687:** Komission päätös 76/687/ETY, tehty 30 päivänä kesäkuuta 1976, oikeuden myöntämisestä Saksan liittotasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o 235, 26.8.1976, s. 21), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **378 D 615:** komission päätös 78/615/ETY, tehty 23 päivänä kesäkuuta 1978 (EYVL N:o L 198, 22.7.1978, s. 12)

39. **376 D 0688:** Komission päätös 76/688/ETY, tehty 30 päivänä kesäkuuta 1976, oikeuden myöntämisestä Ranskan tasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 235, 26.8.1976, s. 24)

40. **376 D 0689:** Komission päätös 76/689/ETY, tehty 30 päivänä kesäkuuta 1976, oikeuden myöntämisestä Luxemburgin suurherttuakunnalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 235, 26.8.1976, s. 27)

41. **376 D 0690:** Komission päätös 76/690/ETY, tehty 30 päivänä kesäkuuta 1976, oikeuden myöntämisestä Ranskan tasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 235, 26.8.1976, s. 29)

42. **377 D 0147:** Komission päätös 77/147/ETY, tehty 29 päivänä joulukuuta 1976, oikeuden myöntämisestä Saksan liittotasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 47, 18.2.1977, s. 66)

43. **377 D 0149:** Komission päätös 77/149/ETY, tehty 29 päivänä joulukuuta 1976, oikeuden myöntämisestä Ranskan tasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden sie-

menten pitämistä kaupan (EYVL N:o L 47, 18.2.1977, s. 70)

44. **377 D 0150:** Komission päätös 77/150/ETY, tehty 29 päivänä joulukuuta 1976, oikeuden myöntämisestä Ranskan tasavallalle rajoittaa tietyn viljakasvilajikkeen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 47, 18.2.1977, s. 72)

45. **377 D 0282:** Komission päätös 77/282/ETY, tehty 30 päivänä maaliskuuta 1977, oikeuden myöntämisestä Ranskan tasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 95, 19.4.1977, s. 21)

46. **377 D 0283:** Komission päätös 77/283/ETY, tehty 30 päivänä maaliskuuta 1977, oikeuden myöntämisestä Yhdistyneelle kuningaskunnalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 95, 19.4.1977, s. 23)

47. **377 D 0406:** Komission päätös 77/406/ETY, tehty 1 päivänä kesäkuuta 1977, oikeuden myöntämisestä Saksan liittotasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 148, 16.6.1977, s. 25)

48. **378 D 0124:** Komission päätös 78/124/ETY, tehty 28 päivänä joulukuuta 1977, oikeuden myöntämisestä Luxemburgin suurherttuakunnalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 41, 11.2.1978, s. 38)

49. **378 D 0126:** Komission päätös 78/126/ETY, tehty 28 päivänä joulukuuta 1977, oikeuden myöntämisestä Saksan liittotasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 41, 11.2.1978, s. 41)

50. **378 D 0127:** Komission päätös 78/127/ETY, tehty 28 päivänä joulukuuta 1977, oikeuden myöntämisestä Ranskan tasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 41, 11.2.1978, s. 43)

51. **378 D 0347:** Komission päätös 78/347/ETY, tehty 30 päivänä maaliskuuta 1978, oikeuden myöntämisestä Yhdistyneelle kuningaskunnalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 99, 12.4.1978, s. 26)

52. **378 D 0348:** Komission päätös 78/348/ETY, tehty 30 päivänä maaliskuuta 1978, oikeuden myöntämisestä Ranskan tasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 99, 12.4.1978, s. 28)

53. **378 D 0349:** Komission päätös 78/349/ETY, tehty 30 päivänä maaliskuuta 1978, oikeuden myöntämisestä Saksan liittotasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 99, 12.4.1978, s. 30)

54. **379 D 0092:** Komission päätös 79/92/ETY, tehty 29 päivänä joulukuuta 1978, oikeuden myöntämisestä Saksan liittotasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 22, 31.1.1979, s. 14)

55. **379 D 0093:** Komission päätös 79/93/ETY, tehty 29 päivänä joulukuuta 1978, oikeuden myöntämisestä Yhdistyneelle kuningaskunnalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 22, 31.1.1979, s. 17)

56. **379 D 0094:** Komission päätös 79/94/ETY, tehty 29 päivänä joulukuuta 1978, oikeuden myöntämisestä Ranskan tasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 22, 31.1.1979, s. 19)

57. **379 D 0348:** Komission päätös 79/348/ETY, tehty 14 päivänä maaliskuuta 1979, oikeuden myöntämisestä Ranskan tasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 84, 4.4.1979, s. 12)

58. **379 D 0355:** Komission päätös 79/355/ETY, tehty 20 päivänä maaliskuuta 1979, poikkeusluvan myöntämisestä Tanskan kuningaskunnalle velvollisuudesta soveltaa vihannesten siementen pitämisestä kaupan annettua neuvoston direktiiviä 70/458/ETY tiettyihin lajeihin (EYVL N:o L 84, 4.4.1979, s. 23)

59. **380 D 0128:** Komission päätös 80/128/ETY, tehty 28 päivänä joulukuuta 1979, oikeuden myöntämisestä Yhdistyneelle kuningaskunnalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 29, 6.2.1980, s. 35)

60. **380 D 0446:** Komission päätös 80/446/ETY, tehty 31 päivänä maaliskuuta 1980, oikeuden myöntämisestä Yhdistyneelle kuningaskunnalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 110, 29.4.1980, s. 23)

61. **380 D 0512:** Komission päätös 80/512/ETY, tehty 2 päivänä toukokuuta 1980, oikeuden myöntämisestä Tanskan kuningaskunnalle, Saksan liittotasavallalle, Luxemburgin suurherttuakunnalle, Alankomaiden kuningaskunnalle sekä Yhdistyneelle kuningaskunnalle olla soveltamatta rehukasvien siementen pitämisestä kaupan annetussa neuvoston direktiivissä 66/401/ETY säädettyjen edellytyksiä cuscutan siementen määritykseen tarvittavan näytteen painon osalta (EYVL N:o L 126, 21.5.1980, s. 15)

62. **380 D 1359:** Komission päätös 80/1359/ETY, tehty 30 päivänä joulukuuta 1980, oikeuden myöntämisestä Saksan liittotasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 384, 31.12.1980, s. 42)

63. **380 D 1360:** Komission päätös 80/1360/ETY, tehty 30 päivänä joulukuuta 1980, oikeuden myöntämisestä Ranskan tasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 384, 31.12.1980, s. 44)

64. **380 D 1361:** Komission päätös 80/1361/ETY, tehty 30 päivänä joulukuuta 1980, oikeuden myöntämisestä Yhdistyneelle kuningaskunnalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 384, 31.12.1980, s. 46)

65. **381 D 0277:** Komission päätös 81/277/ETY, tehty 31 päivänä maaliskuuta 1981, oikeuden myöntämisestä Ranskan tasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen tai lisäysaineiston pitämistä kaupan (EYVL N:o L 123, 7.5.1981, s. 32)

66. **381 D 0436:** Komission päätös 81/436/ETY, tehty 8 päivänä toukokuuta 1981, oikeuden myöntämisestä Yhdistyneelle kuningaskunnalle pidentää tiettyjen viljely- ja vihanneskasvilajikkeiden hyväksymisen voimassaoloaikaa (EYVL N:o L 167, 24.6.1981, s. 29)

67. **382 D 0041:** Komission päätös 82/41/ETY, tehty 29 päivänä joulukuuta 1981, oikeuden myöntämisestä Yhdistyneelle kuningaskunnalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 16, 22.1.1982, s. 50)

68. **382 D 0947:** Komission päätös 82/947/ETY, tehty 30 päivänä joulukuuta 1982, oikeuden myöntämisestä Yhdistyneelle kuningaskunnalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 383, 31.12.1982, s. 23), sellaisena kuin se on muutettuna seuraavalla:

— **388 D 0625:** Komission päätös 88/625/ETY, tehty 8 päivänä joulukuuta 1988 (EYVL N:o L 347, 16.12.1988, s. 74)

69. **382 D 0948:** Komission päätös 82/948/ETY, tehty 30 päivänä joulukuuta 1982, oikeuden myöntämisestä Yhdistyneelle kuningaskunnalle rajoittaa viljelykasvien tiettyjen lajikkeiden siementen tai lisäysaineiston pitämistä kaupan (EYVL N:o L 383, 31.12.1982, s. 25)

70. **382 D 0949:** Komission päätös 82/949/ETY, tehty 30 päivänä joulukuuta 1982, oikeuden myöntämisestä Ranskan tasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 383, 31.12.1982, s. 27)

71. **384 D 0019:** Komission päätös 84/19/ETY, tehty 22 päivänä joulukuuta 1983, oikeuden myöntämisestä Ranskan tasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 18, 21.1.1984, s. 43)

72. **384 D 0020:** Komission päätös 84/20/ETY, tehty 22 päivänä joulukuuta 1983, oikeuden myöntämisestä Yhdistyneelle kuningaskunnalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 18, 21.1.1984, s. 45)

73. **384 D 0023:** Komission päätös 84/23/ETY, tehty 22 päivänä joulukuuta 1983, oikeuden myöntämisestä Saksan liittotasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 20, 25.1.1984, s. 19)

74. **385 D 0370:** Komission päätös 85/370/ETY, tehty 8 päivänä heinäkuuta 1985, oikeuden myöntämisestä Alankomaille arvioida poa pratensiksen apomiktisten, uniklonaalisten lajikkeiden osalta myös siemen- ja taimitestauksen perusteella neuvoston direktiivin

66/401/ETY liitteessä II vahvistettujen lajikepuhtautta koskevien vaatimusten täyttymistä (EYVL N:o L 209, 6.8.1985, s. 41)

75. **385 D 0623:** Komission päätös 85/623/ETY, tehty 16 päivänä joulukuuta 1985, oikeuden myöntämisestä Ranskan tasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 379, 31.12.1985, s. 18)

76. **385 D 0624:** Komission päätös 85/624/ETY, tehty 16 päivänä joulukuuta 1985, oikeuden myöntämisestä Saksan liittotasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 379, 31.12.1985, s. 20)

77. **386 D 0153:** Komission päätös 86/153/ETY, tehty 25 päivänä maaliskuuta 1986, poikkeusluvan myöntämisestä Kreikalle velvollisuudesta soveltaa rehukasvien siementen, viljakasvien siementen sekä öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan annettuja neuvoston direktiivejä 66/401/ETY, 66/402/ETY ja 69/208/ETY tiettyihin lajeihin (EYVL N:o L 115, 3.5.1986, s. 26)

78. **387 D 0110:** Komission päätös 87/110/ETY, tehty 22 päivänä joulukuuta 1986, oikeuden myöntämisestä Saksan liittotasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 48, 17.2.1987, s. 27)

79. **387 D 0111:** Komission päätös 87/111/ETY, tehty 22 päivänä joulukuuta 1986, oikeuden myöntämisestä Saksan liittotasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 48, 17.2.1987, s. 29)

80. **387 D 0448:** Komission päätös 87/448/ETY, tehty 31 päivänä heinäkuuta 1987, oikeuden myöntämisestä Yhdistyneelle kuningaskunnalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 240, 22.8.1987, s. 39)

81. **389 D 0078:** Komission päätös 89/78/ETY, tehty 29 päivänä joulukuuta 1988, tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen kaupan vapauttamisesta Portugalin ja muiden jäsenvaltioiden välillä (EYVL N:o L 30, 1.2.1989, s. 75)

82. **389 D 0101:** Komission päätös 89/101/ETY, tehty 20 päivänä tammikuuta 1989, poikkeusluvan myöntämisestä Belgialle, Tanskalle, Saksalle, Espanjalle, Irlannille, Luxemburgille ja Yhdistyneelle kuningaskunnalle velvollisuudesta soveltaa tiettyjen lajien osalta rehukasvien, viljakasvien, öljy- ja kuitukasvien sekä vihannesten siementen pitämisestä kaupan annettuja neuvoston direktiivejä 66/401/ETY, 66/402/ETY, 69/208/ETY ja 70/458/ETY (EYVL N:o L 38, 10.2.1989, s. 37)

83. **389 D 0421:** Komission päätös 89/421/ETY, tehty 22 päivänä kesäkuuta 1989, oikeuden myöntämisestä Helleenien tasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan (EYVL N:o L 193, 8.7.1989, s. 41)

84. **389 D 0422:** Komission päätös 89/422/ETY, tehty 23 päivänä kesäkuuta 1989, oikeuden myöntämisestä Saksan liittotasavallalle rajoittaa tietyn viljelykasvilajikkeen siementen pitämistä kaupan sekä päätöksen 89/77/ETY muuttamisesta (EYVL N:o L 193, 8.7.1989, s. 43)

85. **390 D 0057:** Komission päätös 90/57/ETY, tehty 24 päivänä tammikuuta 1990, tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen kaupan vapauttamisesta Portugalin ja muiden jäsenvaltioiden välillä (EYVL N:o L 40, 14.2.1990, s. 13)

86. **390 D 0209:** Komission päätös 90/209/ETY, tehty 19 päivänä huhtikuuta 1990, poikkeusluvan myöntämisestä jäsenvaltioille velvollisuudesta soveltaa tiettyihin lajeihin vihannesten siementen pitämisestä kaupan annetun neuvoston direktiivin 70/458/ETY säännöksiä, päätösten 73/122/ETY ja 74/358/ETY muuttamisesta sekä päätöksen 74/363/ETY kumoamisesta (EYVL N:o L 108, 28.4.1990, s. 104)

87. **391 D 0037:** Komission päätös 91/37/ETY, tehty 20 päivänä joulukuuta 1990, oikeuden myöntämisestä Saksan liittotasavallalle ja Helleenien tasavallalle rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden siementen pitämistä kaupan sekä tiettyjen päätösten, joilla myönnetään Saksan liittotasavallalle oikeus rajoittaa tiettyjen viljelykasvilajikkeiden pitämistä kaupan, muuttamisesta (EYVL N:o L 18, 24.1.1991, s. 19)

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 26 päivänä kesäkuuta 1964,
terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa

(64/433/ETY)

EUROOPAN TALOUSYHTEISÖN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[2],

sekä katsoo, että

sianlihan markkinoiden yhteisen järjestelyn asteittaisesta toteuttamisesta annettua neuvoston asetusta N:o 20[3] sovelletaan jo voimassa ja samanlaista asetusta suunnitellaan naudanlihaa varten,

[1] EYVL N:o 134, 14.12.1962, s. 2871/62

[2] EYVL 2012, 29.7.1964, s. 2028/64

[3] EYVL N:o 30, 20.4.1962, s. 945/62

neuvoston asetus N:o 20 korvaa useat ja perinteiset rajalla toteutettavat suojatoimenpiteet yhdenmukaisella järjestelmällä, jonka tarkoituksena on helpottaa yhteisön sisäistä kauppaa; suunnitellulla naudanlihaa koskevalla asetuksella pyritään esteiden poistamiseen myös tämän kaupan osalta,

edellä mainittujen asetusten täytäntöönpanolla ei ole toivottua vaikutusta, niin kauan kuin lihaa koskevien jäsenvaltioiden terveyssäännösten väliset erot ovat yhteisön sisäisen kaupan esteenä,

näiden erojen poistamiseksi on tarpeen lähentää terveyttä koskevia jäsenvaltioiden säännöksiä yhtäaikaisesti jo annettujen asetusten kanssa, tai valmisteltaessa yhteismarkkinoiden asteittaista toteuttamista,

tällä lähentämisellä on erityisesti pyrittävä yhdenmukaistamaan teurastamoissa ja leikkaamoissa sekä varastoinnin ja kuljetuksen aikana lihaa koskevat terveysvaatimukset; näyttää suotavalta jättää jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille tässä direktiivissä säädettyjen terveysvaatimusten mukaisten teurastamojen ja leikkaamojen hyväksyntä sekä tällaisen hyväksynnän edellytysten noudattamisen tarkastaminen; olisi säädettävä myös jäsenvaltioiden hyväksynnästä kylmävarastojen osalta,

lähettäjämaan virkaeläinlääkärin laatiman terveystodistuksen antamista pidetään asianmukaisimpana keinona antaa määrämaan toimivaltaisille viranomaisille takuut siitä, että lihalähetys on tämän direktiivin säännösten mukainen; tämän todistuksen on oltava lihalähetyksen mukana vastaanottajamaahan asti,

jäsenvaltioilla on oltava mahdollisuus kieltää sellaisten lihojen tuonti alueelleen, jotka osoittautuvat ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi tai jotka eivät ole yhteisön terveyssäännösten mukaisia,

jos terveydelliset syyt eivät sitä estä ja kun lähettäjä tai tämän edustaja niin pyytää, lähettäjän olisi sallittava palauttaa lihat,

kiellon tai rajoituksen perusteena olevat seikat olisi saatettava lähettäjän tai tämän edustajan sekä, eräissä tapauksissa, lähettäjämaan toimivaltaisten viranomaisten tietoon, jotta asianomaiset voivat arvioida kiellon tai rajoituksen perusteet,

lähettäjälle olisi tarpeen antaa mahdollisuus pyytää lausunto komission laatiman luettelon valitut eläinlääkintäasiantuntijalta siinä tapauksessa, että tämä hakijan vastaanottajajäsenvaltion viranomaisen välille syntyy erimielisyys kiellon tai rajoituksen perusteluista,

on kuitenkin aiheellista säätää nopeasta yhteisön menettelystä mahdollisten jäsenvaltioiden välisten, teurastamon tai leikkaamon hyväksyntäperusteita koskevien erimielisyyksien ratkaisemiseksi,

jäsenvaltioiden säännösten lähentäminen joillakin erityisen ongelmallisilla aloilla on mahdollista vasta perusteellisemman tarkastelun jälkeen, ja

terveyttä koskevia säännöksiä elävien eläinten sekä lihan kaupan osalta käsitellään muissa yhteisön direktiiveissä; on jo osoittautunut tarpeelliseksi aloittaa näitä aloja koskevien kansallisten säännösten lähentäminen täsmentämällä eräitä edellytyksiä, joiden perusteella jäsenvaltiot voivat terveyttä koskevin perustein kieltää lihan tuonnin tai rajoittaa sen tuontia niiden alueelle sekä säätämällä neuvottelumenettelystä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

(383L0090)

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kotieläiminä pidettävistä nautaeläimistä, sioista, lampaista ja vuohista sekä kesyistä kavioeläimistä peräisin olevan tuoreen lihan kauppaan.

2. Lihana pidetään kaikkien näiden eläinten ihmisravinnoksi kelpaavia osia,

3. Lihan katsotaan olevan tuoretta jos sille ei ole suoritettu minkäänlaista käsittelyä säilyvyyden varmistamiseksi; kuitenkin kylmäkäsitellyn lihan katsotaan olevan tuoretta tätä direktiiviä sovellettaessa.

2 artikla

(383L0090)

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'ruholla' teuraseläimen koko ruumista verenlaskun, sisäelinten poiston, lehmien osalta myös utareiden poiston, sekä sikoja lukuun ottamatta, nylkemisen, raajojen irrottamisen etupolvi- ja kinnernivelistä ja pään irrottamisen jälkeen.

b) 'sivutuotteilla' muuta kuin a kohdassa määriteltyyn ruhoon kuuluvaa tuoretta lihaa,

c) 'sisäelimillä' rinta-, vatsa- ja lantio-ontelon elimiä mukaan lukien henki- ja ruokatorvi,

d) 'virkaeläinlääkärillä' jäsenvaltion toimivaltaisen keskusviranomaisen nimittämää eläinlääkäriä,

e) 'lähettäjämaalla' jäsenvaltiota, josta tuore liha lähetetään toiseen jäsenvaltioon,

f) 'määrämaalla' jäsenvaltiota, johon tuore liha lähetetään toisesta jäsenvaltiosta,

3 artikla

(383L0090)

1. Jäsenvaltioiden on, tämän kuitenkaan rajoittamatta 8 artiklan soveltamista, varmistettava, että ainoastaan sellaista tuoretta lihaa lähetetään sen alueelta toisen jäsenvaltion alueelle, joka täyttää seuraavat vaatimukset:

a) sen on oltava saatu 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytystä ja valvotusta teurastamosta,

b) pienempien palojen kuin 6 artiklan 1 kohdan A alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen neljännesruhojen osalta sen on oltava leikattu 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyssä ja valvotussa leikkaamossa,

c) sen on oltava peräisin teuraseläimestä, jolle virkaeläinlääkäri tai avustaja on suorittanut *ante mortem* -tarkastuksen liitteessä I olevan IV luvun määräyksiä noudattaen, ja joka on todettu terveeksi,

d) sen on oltava käsitelty tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa liitteessä I olevan V luvun määräyksiä noudattaen,

e) virkaeläinlääkärin on täytynyt suorittaa sille *post mortem* -tarkastus liitteessä I olevan VI luvun määräysten mukaisesti, eikä siinä saa olla muutoksia, lukuun ottamatta avohaavoja, jotka ovat syntyneet juuri ennen teurastusta, tai paikallisia epämuodostumia tai muutoksia jos todetaan, tarvittaessa laboratoriotestein, että ne eivät tee ruhoa tai sivutuotteita ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi tai ihmisten terveydelle vaarallisiksi,

f) siinä on oltava liitteessä I olevan VII luvun määräysten mukainen merkki,

g) sen mukana on oltava vastaanottajamaahan kuljetuksen aikana liitteessä I olevan VIII luvun määräysten mukainen hygieenisyystodistus,

h) sen on oltava varastoitu liitteessä I olevan IX luvun määräyksiä noudattaen *post mortem* -tarkastuksen jälkeen tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyssä ja valvotussa teurastamossa tai leikkaamossa tai 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti hyväksytyssä ja valvotussa kylmävarastossa,

i) sen on oltava kuljetettu määrämaahan tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa liitteessä I olevan X luvun määräyksiä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetussa *post mortem* -tarkastuksessa virkaeläinlääkärin apuna voi olla puhtaasti materiaalisten tehtävien osalta erityisesti tähän tarkoitukseen koulutettuja avustajia.

Neuvoteltuaan jäsenvaltioiden kanssa komissio voi antaa tällaisesta avustamisesta yksityiskohtaiset säännökset.

3. Yhteisön sisäisestä kaupasta suljetaan pois:

a) siitoskarjuista ja salakarjuista peräisin oleva tuore liha

b) tuore liha, jota on käsitelty luonnollisilla tai keinotekoisilla väriaineilla lukuun ottamatta leimaamiseen käytettävää, liitteessä I olevassa VII luvussa tarkoitettua väriainetta,

c) sellaisten eläinten tuore liha, joissa on todettu tuberkuloosi missä muodossa tahansa tai eläviä tai kuolleita matorakkuloita,

d) ruhon osat tai sivutuotteet, joissa esiintyy avohaavoja, jotka ovat syntyneet juuri ennen teurastusta, tai 3 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja epämuodostumia tai muutoksia,

e) veri, jota on kemiallisesti käsitelty hyytymisen estämiseksi.

4 artikla

(383L0090)

1. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen keskusviranomaisen, jonka alueella teurastamo tai leikkaamo sijaitsee, on varmistettava, että edellä 3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu hyväksyntä annetaan vain, jos liitteessä I olevan I, II ja III luvun määräyksiä noudatetaan.

Toimivaltaisen keskusviranomaisen on varmistettava näiden määräysten noudattamisen valvonta virkaeläinlääkärin avulla; sen on myös huolehdittava hyväksynnän peruuttamisesta kun näitä määräyksiä ei enää noudateta.

2. Kaikki hyväksytyt teurastamot ja leikkaamot on rekisteröitävä eri luetteloihin ja kullakin teurastamolla ja leikkaamolla on oltava eläinlääkinnällinen hyväksyntänumero. Jäsenvaltioiden on toimitettava luettelot hyväksymistään teurastamoista la leikkaamoista sekä näiden eläinlääkinnälliset hyväksyntänumerot muille jäsenvaltioille ja komissiolle ja tarvittaessa ilmoitettava niille hyväksynnän peruuttamisesta.

3. Jos jäsenvaltio toteaa, että hyväksyntään vaadittavia edellytyksiä ei tai ei enää noudateta toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevassa teurastamossa tai leikkaamossa, sen on ilmoitettava tästä kyseisen valtion toimivaltaiselle keskusviranomaiselle. Tämän on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ja ilmoitettava ensiksi mainitun jäsenvaltion toimivaltaiselle keskusviranomaiselle tehdyt päätökset sekä niiden perusteet.

Jos tämä jäsenvaltio epäilee, että kyseisiä toimenpiteitä ei toteuteta tai että ne eivät ole riittäviä, se voi saattaa asian komission käsiteltäväksi, joka pyytää yhdeltä tai useammalta eläinlääkintäasiantuntijalta lausunnon. Jos komissio toteaa lausunnon perusteella, että hyväksynnän edellytyksiä ei tai ei enää noudateta, se voi sallia jäsenvaltioiden kieltää väliaikaisesti siitä teurastamosta tai leikkaamosta peräisin olevien tuotteiden saattamisen niiden alueelle.

Hyväksynnästä vastaavan jäsenvaltion pyynnöstä komissio peruuttaa tämän kieltoa koskevan luvan pyydettyään yhdeltä tai useammalta eläinlääkintäasiantuntijalta uuden lausunnon todettuaan perusteella, että hyväksyntä on uudelleen oikeutettu.

Eläinlääkintäasiantuntijoiden on oltava muiden kuin erimielisyyden osapuolina olevien jäsenvaltioiden kansalaisia.

Neuvoteltuaan jäsenvaltioiden kanssa komissio antaa yleiset tätä kohtaa ja erityisesti eläinlääkintäasiantuntijoiden nimittämistä ja heidän kertomusten laatimismenettelyjä koskevat säännökset täytäntöönpantaviksi.

4. Myös teurastamojen ulkopuolella sijaitsevat kylmävarastot ovat tuoreen lihan säilytyksen osalta virkaeläinlääkärin valvonnan alaisia.

Sen jäsenvaltion toimivaltainen keskusviranomainen, jonka alueella kylmävarasto sijaitsee, on tuoreen lihan varastoinnin osalta vastuussa tuon varaston hyväksynnästä ja tällaisen hyväksynnän peruuttamisesta.

5 artikla

(383L0090)

1. Jäsenvaltio voi, tämän kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan 3 kohdan 2 alakohdan toisessa lauseessa säädettyjen valtuuksien soveltamista, kieltää toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevan tuoreen lihan liikkeelle laskemisen alueellaan:

a) jos määrämaassa tapahtuneen terveystarkastuksen yhteydessä on todettu, että tämä liha on ihmisravinnoksi kelpaamatonta, tai

b) kun 3 artiklan säännöksiä ei ole noudatettu.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti tehdyissä päätöksissä on sallittava tuoreen lihan palauttaminen, jos lähettäjä tai tämän edustaja niin pyytää ja kun terveydelliset syyt eivät sitä estä.

3. Tällaiset päätökset on saatettava perusteluineen lähettäjän tai tämän edustajan tietoon. Pyydettäessä nämä perustellut päätökset on toimitettava kirjallisina hänelle viipymättä, samoin kuin tiedot voimassa olevan lainsäädännön mukaan hänen käytettävissään olevista muutoksenhakukeinoista sekä muodoista ja määräajoista muutoksenhaulle.

4. Jos tällaisten päätösten perusteena on tartuntatauti, kansanterveydellinen vaara tai tämän direktiivin säännösten noudattamisen vakava laiminlyönti, päätökset on toimitettava

perusteluineen viipymättä myös lähettäjämaan toimivaltaiselle keskusviranomaiselle.

6 artikla

(383L0090)

1. Rajoittamatta, mitä 3 artiklan 3 kohdassa säädetään, ja ennen mahdollisten yhteisön säännösten voimaantuloa, tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden säännöksiin, jotka:

A. kieltävät tuonnin tai rajoittavat tuontia niiden alueelle seuraavien tuotteiden osalta:

a) ruhon osat:

1. nautaeläinten osalta, muut kuin:

- puoliruhot ja neljännesruhot

2. sikojen osalta, muut kuin:

- puoliruhot ja neljännesruhot
- kokonaiset kinkut luineen
- kokonaiset lavat luineen
- selkä- ja lanneosat luineen
- rasva
- rinta

Kolmessa viimeisessä luetelmakohdassa mainittujen palojen painon on oltava vähintään 3 kg.

b) ruhosta irrotetut sivutuotteet,

c) kavioeläinten tuore liha,

B. koskevat 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen kylmävarastojen hyväksynnän ja tällaisen hyväksynnän mahdolliseen peruuttamisen edellytyksiä,

C. koskevat teuraseläinten käsittelyä aineilla, jotka saattavat tehdä tuoreen lihan nauttimisen ihmisten terveydelle vaaralliseksi tai haitalliseksi, kuten antibiootit, estrogeenit, tyrostaatit tai mureuttajat,

D. koskevat vieraiden aineiden lisäämistä tuoreeseen lihaan ja sen käsittelyä ionisoivalla ja ultravioletilla säteilyllä.

2. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden säännöksiin, jotka koskevat tuoreen sianlihan trikiinin tutkimuksia.

7 artikla

(383L0090)

1. Tämä direktiivi ei vaikuta muutoksenhakukeinoihin, joita voidaan jäsenvaltioissa voimassa olevan lainsäädännön mukaan käyttää muutoksen saamiseksi toimivaltaisten viranomaisten tässä direktiivissä tarkoitettuihin päätöksiin.

2. Jäsenvaltioiden on annettava lähettäjälle, jonka tuoretta lihaa ei 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti voida laskea liikkeelle niiden alueella, mahdollisuus saada eläinlääkintäasiantuntijan lausunto. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä että, ennen kuin toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat muita toimenpiteitä, kuten lihan hävittäminen, eläinlääkintäasiantuntijoilla on mahdollisuus tarkastaa, täyttyvätkö 5 artiklan 1 kohdan edellytykset.

Eläinlääkintäasiantuntijan on oltava muun jäsenvaltion kuin lähettäjämaan tai määrämaan kansalainen.

Komissio laatii jäsenvaltioiden ehdotuksesta luettelon eläinlääkintäasiantuntijoista, joita voidaan käyttää tällaisen lausunnon antamiseen. Neuvoteltuaan jäsenvaltioiden kanssa se antaa yleiset, erityisesti näiden lausuntojen antamismenettelyä koskevat säännökset täytäntöönpanosta.

8 artikla

(383L0090)

1. Elävien eläinten ja tuoreen lihan kauppaa koskevia jäsenvaltioiden terveyttä koskevia säännöksiä sovelletaan kunnes mahdolliset Euroopan talousyhteisön säännökset tulevat voimaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 ja 4 kohdan soveltamista.

2. Toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevan tuoreen lihan saapumisen myötä uhkaavan eläintautien leviämisen estämiseksi jäsenvaltio voi toteuttaa seuraavat toimenpiteet:

a) jos tuossa toisessa jäsenvaltiossa on esiintynyt eläinkulkutautia, se voi väliaikaisesti kieltää tuonnin tai rajoittaa tuontia kyseisen jäsenvaltion niiltä alueilta, joissa tautia on esiintynyt, peräisin olevan lihan osalta,

b) eläinkulkutaudin levitessä tai uuden, vakavan ja tarttuvan eläintaudin ilmetessä, se voi väliaikaisesti kieltää tuonnin tai

rajoittaa tuontia koko kyseisen jäsenvaltion alueelta peräisin olevan lihan osalta.

3. Jäsenvaltioiden on annettava viipymättä tieto muille jäsenvaltioille ja komissiolle kymmenen arkipäivän kuluessa 2 kohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä ja niiden kumoamisesta sekä niiden perusteista.

4. Jos asianomainen jäsenvaltio toteaa, että edellä 2 kohdassa tarkoitettu kielto tai rajoitus ei ole oikeutettu, se voi pyytää komissiota aloittamaan välittömästi neuvottelut.

9 artikla

(383L0090)

Jos tuoreen lihan tuontia kolmansista maista koskevia yhteisön säännöksiä ei sovelleta silloin kun tämä direktiivi pannaan täytäntöön, tai ennen kuin ne tulevat voimaan jäsenvaltioiden näistä maista tuotuihin tuotteisiin sovellettavat kansalliset säännökset eivät saisi olla sallivampia kuin ne, jotka koskevat yhteisön sisäistä kauppaa.

10 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin sekä sen liitteiden noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset kahdentoista kuukauden kuluessa sen tiedoksiannosta ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

11 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 1964.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. HEGER

LIITE I

(383L0090)

I LUKU

Teurastamojen hyväksynnän edellytykset

1. Teurastamoissa on oltava:

a) riittävän suuret eläinsuojat,

b) teurastustilat, jotka ovat riittävän suuret, jotta työ voidaan suorittaa tyydyttävästi ja joissa on erillinen paikka sikojen teurastusta varten,

c) tilat mahojen ja suolien tyhjennystä ja puhdistusta varten,

d) tilat mahojen ja suolien sidontaa varten,

e) erilliset tilat rasvan säilytystä ja vuotien, sarvien ja sorkkien säilytystä varten,

f) lukittavat tilat sairaita tai sairaiksi epäiltyjä eläimiä varten, tällaisten eläinten teurastusta varten ja pidätetyn lihan sekä takavarikoidun lihan varastointia varten,

g) riittävän suuret jäähdytys- tai pakastustilat,

h) riittävästi varustettu lukittava tila yksinomaan eläinlääkintäviranomaisen käyttöön; sopivasti varustettu tila trikiinitutkimuksen suorittamista varten, jos tällainen tutkimus on pakollinen,

i) pukuhuoneet, pesualtaat ja suihkut sekä huuhdeltavat käymälät, joista jälkimmäiset eivät avaudu suoraan työtiloihin; pesualtaissa on oltava kuuma ja kylmä juokseva vesi, käsien

puhdistus- ja desinfiointiaineita sekä kertakäyttöisiä käsipyyhkeitä; käymälöiden lähellä on oltava pesualtaita,

j) välineet, jotka mahdollistavat tässä direktiivissä säädettyjen eläinlääketieteellisten tarkastustoimenpiteiden tehokkaan suorittamisen milloin tahansa,

k) keinot, joilla valvotaan teurastamoon pääsyä ja sieltä poistumista,

l) riittävä likaisten ja puhtaiden alueiden erottaminen,

m) tiloissa, joissa työskennellään lihan parissa:

- vedenpitävä lattiapäällyste, joka on helppo puhdistaa ja desinfioida, on lahosuojattu, hieman kalteva ja jossa on sopiva viemäröintijärjestelmä nesteiden poisjuoksuttamiseksi ritilöin ja hajulukoin varustettuja viemäreitä kohti,

- tasaiset seinät, joissa on vaalea, pestävä päällyste tai maali vähintään kolmen metrin korkeudelle ja joiden kulmat ja nurkat on pyöristetty,

n) riittävä tuuletus ja tarvittaessa hyvä höyryn poisto tiloista, joissa työskennellään lihan parissa,

o) näissä tiloissa riittävä luonnollinen tai keinotekoinen valaistus, joka ei vääristä värejä,

p) laitteet, jotka takaavat ainoastaan juomakelpoisen, paineenalaisen veden riittävän saannin,

q) riittävä määrä kuumaa paineistettua juomakelpoista vettä tuottava laitteisto,

r) hygieniavaatimukset täyttävä jäteveden poistojärjestelmä,

s) työtiloissa tarvittavat laitteet käsien ja välineiden puhdistamiseksi ja desinfioimiseksi,

t) välineet, joiden avulla teurastusta voidaan jatkaa tainnutuksen jälkeen mahdollisimman pitkälti eläimen ollessa riippuvassa asennossa; jos nylkeminen suoritetaan metallisessa telineessä, tämän on oltava valmistettu korroosionkestävästä materiaalista ja riittävän korkea, ettei ruho koske lattiaa,

u) kattorata lihan jatkokäsittelyä varten,

v) laitteet hyönteisiltä ja jyrsijöiltä suojautumista varten,

w) instrumentit ja työvälineet, erityisesti pötsisäiliöt, jotka on valmistettu materiaalista, jonka laatu ei heikkene, ja jotka on helppo puhdistaa ja desinfioida,

x) erityinen tila lantaa varten,

y) tila ja riittävät välineet ajoneuvojen puhdistusta ja desinfiointia varten.

II LUKU

Leikkaamojen hyväksynnän edellytykset

2. Leikkaamoilla on oltava:

a) seinillä muista tiloista erotetut tilat lihan leikkaamiseen,

b) riittävän suuret jäähdytys- tai pakastustilat,

c) riittävästi varustettu lukittava tila yksinomaan eläinlääkintäviranomaisen käyttöön,

d) pukuhuoneet, pesualtaat ja suihkut sekä huuhdeltavat käymälät, joista jälkimmäiset eivät avaudu suoraan työtiloihin; pesualtaissa on oltava kuuma ja kylmä juokseva vesi, käsien puhdistus- ja desinfiointiaineita sekä kertakäyttöisiä käsipyyhkeitä; käymälöiden lähellä on oltava pesualtaita,

e) tiloissa, joissa lihaa leikataan:

- vedenpitävä lattiapäällyste, joka on helppo puhdistaa ja desinfioida, on lahosuojattu, hieman kalteva ja jossa on sopiva viemäröintijärjestelmä nesteiden poisjuoksuttamiseksi ritilöin ja hajulukoin varustettuja viemäreitä kohti,

- tasaiset seinät, joissa on vaalea, pestävä päällyste tai maali vähintään kahden metrin korkeudelle ja joiden kulmat ja nurkat on pyöristetty,

f) tiloissa, joissa lihaa leikataan, jäähdytyslaitteet, joiden avulla lihan sisälämpötila pidetään jatkuvasti enintään + 7° C:ssa.,

g) riittävä tuuletus tiloissa, joissa lihaa leikataan,

h) näissä samoissa tiloissa riittävä luonnollinen tai keinotekoinen valaistus, joka ei vääristä värejä,

i) laitteet, jotka takaavat ainoastaan juomakelpoisen, paineenalaisen veden riittävän saannin;

j) riittävä määrä kuumaa paineistettua juomakelpoista vettä tuottava laitteisto,

k) hygieniavaatimukset täyttävä jäteveden poistojärjestelmä,

l) tiloissa, joissa lihaa leikataan, tarvittavat laitteet käsien ja välineiden puhdistamiseksi ja desinfioimiseksi,

m) laitteet hyönteisiltä ja jyrsijöiltä suojautumista varten,

n) instrumentit ja työvälineet, erityisesti irrotettavalla leikkauspinnalla varustetut pöydät, astiat, kuljetinhihnat ja sahat, jotka on valmistettu korroosionkestävästä materiaalista ja jotka on helppo puhdistaa ja desinfioida.

III LUKU

Teurastamojen ja leikkaamojen henkilökunnan, tilojen ja laitteiden hygienia

3. Henkilökunnan on tarkoin noudatettava yleisiä puhtausperiaatteita; tilat ja laitteet on pidettävä ehdottomasti puhtaina

a) henkilökunnan on erityisesti käytettävä puhtaita työvaatteita ja päähineitä sekä tarvittaessa niskasuojia. Sairaiden eläinten tai saastuneen lihan kanssa kosketuksissa olleiden henkilöiden on välittömästi pestävä kätensä ja käsivartensa huolellisesti kuumalla vedellä ja sitten desinfioitava ne. Tupakointi on kielletty työ- ja varastotiloissa.

b) Koiria, kissoja tai pihan eläimiä ei saa päästää teurastamoon tai leikkaamoon. Jyrsijät, hyönteiset ja muut tuhoeläimet on järjestelmällisesti tuhottava.

c) Lihan käsittelyyn käytetyt laitteet ja instrumentit on pidettävä puhtaina ja hyvässä kunnossa. Ne on huolellisesti puhdistettava ja desinfioitava useita kertoja työpäivän aikana, työpäivän päätteeksi ja ennen kuin niitä käytetään uudelleen, kun ne ovat saastuneet, erityisesti taudinaiheuttajilla.

4. Työtiloja, -välineitä ja -laitteita ei saa käyttää muihin tarkoituksiin kuin lihan kanssa työskentelyyn. Lihanleikkausvälineitä saadaan käyttää ainoastaan lihan leikkaamiseen.

5. Liha ei saa olla suorassa kosketuksessa lattian kanssa.

6. Pesu- ja desinfiointiaineita ja tuholaismyrkkyjä on käytettävä siten, että ne eivät vaikuta haitallisesti lihan terveyteen.

7. Lihan parissa työskentely ja sen käsittely on kiellettävä henkilöiltä, jotka ovat mahdollisia saastuttamisen lähteitä, erityisesti:

a) sellaisilta, jotka sairastavat tai joiden epäillään sairastavan lavantautia, pikkulavantauti A:ta tai B:tä, tarttuvaa suolitulehdusta (salmonelloosia), punatautia, tarttuvaa keltatautia, tulirokkoa tai ovat näiden tautien kantajia,

b) sellaisilta, jotka sairastavat tai joiden epäillään sairastavan tarttuvaa tuberkuloosia,

c) sellaisilta, jotka sairastavat tai joiden epäillään sairastavan tarttuvaa ihotautia,

d) sellaisilta, jotka harjoittavat samanaikaisesti toimia, joiden seurauksena mikrobit voisivat siirtyä lihaan,

e) sellaisilta, joilla on muu side kädessä kuin sormessa olevaa, ei-tulehtunutta haavaa suojaava liimapintainen side.

8. Kaikilta lihan parissa työskenteleviltä henkilöiltä on vaadittava lääkärintodistus. Siinä on todettava, että tällaiselle työlle ei ole esteitä; todistus on uusittava vuosittain ja aina kun virkaeläinlääkäri sitä vaatii; sen on aina oltava virkaeläinlääkärin saatavilla.

IV LUKU

Ante mortem -terveystarkastus

9. Eläimille on suoritettava *ante mortem* -tarkastus sinä päivänä, jona ne tuodaan teurastamoon tai ennen päivittäisen teurastuksen aloittamista. Tarkastus on toistettava välittömästi ennen teurastusta, jos eläin on ollut eläinsuojassa yli 24 tuntia.

10. Virkaeläinlääkärin on suoritettava *ante mortem* -tarkastus ammatillisten sääntöjen mukaisesti ja sopivassa valaistuksessa.

11. Tarkastuksessa on todettava:

a) sairastavatko eläimet ihmisiin ja eläimiin tarttuvaa tautia tai onko eläimen oireiden tai yleistilan perusteella syytä epäillä sen sairastavan tällaista tautia,

b) onko niissä oireita sairaudesta tai sellaisesta yleistilan häiriöstä, joka voi tehdä niiden lihan ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi;

c) ovatko ne väsyneitä tai kiihtyneitä.

12. Eläimiä ei saa teurastaa yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitetuksi tuoreeksi lihaksi, jos:

a) niissä todetaan 11 kohdassa a tai b alakohdassa lueteltu oire tai tila,

b) ne eivät ole saaneet levätä riittävästi; väsyneiden tai kiihtyneiden eläinten on annettava levätä vähintään 24 tuntia,

c) niissä on todettu tuberkuloosi missä muodossa tahansa tai ne reagoivat tuberkuliiniin positiivisesti ja siten niiden todetaan sairastavan tuberkuloosia.

V LUKU

Teurastus- ja leikkaushygienia

13. Teurastamon tiloihin tuodut teuraseläimet on teurastettava välittömästi.

14. Verenlasku on suoritettava loppuun asti. Ihmisravinnoksi tarkoitettu veri on kerättävä ehdottoman puhtaisiin astioihin. Sitä ei saa sekoittaa käsin, ainoastaan hygieniavaatimukset täyttävillä instrumenteilla.

15. Muut eläimet kuin siat on nyljettävä välittömästi ja täydellisesti. Jos sikoja ei nyljetä, niiden karvat on poistettava välittömästi.

16. Sisäelinten poisto on suoritettava välittömästi, ja se on saatettava loppuun puolen tunnin kuluessa verenlaskusta. Keuhkot, sydän, maksa, perna ja välikarsina voidaan irrottaa tai jättää ne luonnolliseen yhteyteensä. Jos ne irrotetaan, ne on numeroitava tai merkittävä tavalla, joka mahdollistaa niiden tunnistamisen tiettyyn ruhoon kuuluviksi; sama koskee päätä, ruuansulatuskanavaa ja muita tarkastuksessa tarvittavia eläimen osia. Mainitut osat on jätettävä ruhon läheisyyteen kunnes tarkastus on suoritettu loppuun. Kaikkien lajien osalta munuaiset on jätettävä kiinni ruhoon mutta paljastettava ympäröivästä rasvakudoksesta.

17. On kiellettyä puhaltaa lihaan ilmaa tai puhdistaa sitä kankaalla.

18. Kavioeläinten, sikojen ja nautaeläinten, vasikoita lukuun ottamatta, ruhot on esitettävä tarkastettavaksi selkäydinkanavaa pitkin halkaistuina puoliruhoina. Sikojen ja kavioeläinten päät on myös halkaistava pituussuunnassa. Jos tarkastus sitä edellyttää, virkaeläinlääkäri voi vaatia minkä tahansa pään tai ruhon halkaisua pituussuunnassa.

19. Ennen tarkastuksen loppuun saattamista ruhon leikkaaminen, sen osien siirtäminen tai käsittely on kielletty.

20. Pidätetty tai takavarikoitu liha, mahat, suolet, nahat, sarvet ja sorkat on mahdollisimman pian sijoitettava erityisiin tiloihin.

21. Jos useiden eläinten veri kerätään samaan astiaan, koko astian sisältö on suljettava pois yhteisön sisäisestä kaupasta, jos yhden kyseessä olevan eläimen liha todetaan ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi.

22. Leikkaaminen pienemmiksi paloiksi kuin puoliruhoiksi tai neljännesruhoiksi sallitaan ainoastaan leikkaamoissa.

VI LUKU

***Post mortem* -terveystarkastus**

23. Kaikki eläimen osat veri mukaan luettuna on tarkastettava välittömästi teurastuksen jälkeen.

24. *Post mortem* -tarkastukseen on kuuluttava:

a) teurastetun eläimen silmämääräinen tarkastus,

b) tiettyjen elinten tunnustelu, erityisesti keuhkot, maksa, perna, kohtu, utareet ja kieli.

c) tiettyjen elinten ja imusolmukkeiden viiltäminen,

d) koostumuksen, värin, hajun ja tarvittaessa maun poikkeavuuksien tutkimus,

e) tarvittaessa laboratoriotutkimukset.

25. Virkaeläinlääkärin on tutkittava erityisesti:

a) veren väri, sen hyytyminen ja mahdollisten ulkopuolisten aineosien esiintyminen,

b) pää, nielu, alaleuan, korvasylkirauhasen ja nieluntakaiset imusolmukkeet (Lnn. retropharyngiales, mandibulares ja parotidei) sekä tonsillat kielen ollessa siten irrotettuna, että suun ja nielun yksityiskohtainen tarkastus on mahdollista. Tonsillat on poistettava tarkastuksen jälkeen,

c) keuhkot, henkitorvi, ruokatorvi, keuhkotyven ja välikarsinan imusolmukkeet (Lnn. bifurcationes, eparteriales ja mediastinales), henkitorven ja keuhkoputkien päähaarojen ollessa avattuna pituussuunnassa ja keuhkot viillettynä niiden alimmassa kolmanneksessa kohtisuoraan keuhkoputkiin nähden,

d) sydänpussi ja sydän kun jälkimmäinen viilletään pituussuunnassa siten, että kammiot avautuvat ja kammioiden väliseinä halkaistaan,

e) pallea,

f) maksa, sappirakko, sappitiehyet ja maksaportin imusolmukkeet,

g) ruoansulatuskanava, suolilieve, sekä mahaimusolmukkeet ja suoliliepeen imusolmukkeet (Lnn. gastrici, mesenterici, craniales ja caudales),

h) perna,

i) munuaiset ja munuaisimusolmukkeet (Lnn. renales), rakko,

j) rintakalvo ja vatsakalvo,

k) sukuelimet; lehmien utareet viilletään pituussuunnassa,

l) utareet ja utareimusolmukkeet (Lnn. supramammarii); lehmien utarepuoliskot on avattava pitkällä syvällä viillolla maitorauhasiin (sinus lactiferes) asti,

m) nuorten eläinten navan alue ja nivelet; navan alue on viillettävä ja nivelet avattava, jos on aihetta epäilyyn.

Mainitut imusolmukkeet on järjestelmällisesti vapautettava ja viillettävä useilla viilloilla keskiakselin suuntaisesti.

Mainituissa tapauksissa täytyy riittää myös seuraavat imusolmukkeet: pinnalliset kaulaimusolmukkeet, lavanedusimusolmukkeet (Lnn. cervales superficiales), kainaloimusolmukkeet (Lnn. axillores proprii et primae costae), rintalastan alaiset (Lnn. sternales craniales), syvät kaulaimusolmukkeet (Lnn. cervicales profundi), kaulakylkiluunimusolmukkeet (Lnn. costocervicales), polvitaipeen (Lnn. poplitei), reisi-imusolmukkeet (Lnn. subiliaci), istuinluun (Lnn. ischictici), suoliluun ja lantionalusimusolmukkeet (Lnn. iliaci et lumbales)

Vuohien ja lampaiden osalta sydämen avaaminen ja pään imusolmukkeiden viiltäminen täytyy tehdä vain epäilyttävissä tapauksissa.

26. Lisäksi virkaeläinlääkärin on järjestelmällisesti suoritettava:

A. Tutkimus kystikerkoosin varalta:

a) yli kuusi viikkoa vanhojen nautaeläinten osalta:

- kieli, jonka lihaksisto täytyy riittää kielen alaosassa pituussuunnassa vahingoittamatta elintä liikaa

- ruokatorvi, joka täytyy irrottaa henkitorvesta

- sydän, jota kohdassa 25 (d) mainittujen viiltojen lisäksi, täytyy halkaista kahdella vastakkaisista kohdista lähtevillä viilloilla sydänkorvakkeista sydämen kärkeen, sisä- ja ulkopuoliset puremalihakset, jotka viilletään kahdella alaleuan suuntaisella viillolla sen alareunassa ylempään lihaksen kiinnittymiskohtaan

- pallea, jonka lihasosa täytyy erottaa kalvosta

- ruhon näkyvissä olevat lihaspinnat

b) sikojen osalta

- suoraan näkyvissä olevat lihakset, erityisesti reisilihaksisto, mahakalvo, rasvasta irrotetut lannelihakset, palleapilarit, kylkiluiden väliset lihakset, sydän, kieli ja kurkunpää

B. Tutkimus maksamadon varalta nautaeläimillä, lampailla ja vuohilla viiltämällä maksan vatsaontelon puoleista pintaa sappikäytävien tutkimista varten sekä tekemällä syvä viilto Spiegelin lohkon tyveen

C. Kavioeläinten tutkiminen räkätaudin varalta tarkastamalla huolellisesti henkitorven, kurkunpään, nenäonteloiden, sivuonteloiden ja niiden haarautumien lihakalvot sen jälkeen, kun pää on halkaistu pituussuunnassa ja sierainten väliseinä poistettu

VII LUKU

Leimaaminen

27. Leimaaminen on tehtävä virkaeläinlääkärin vastuulla.

28. Leiman on oltava soikea, 6,5 cm leveä ja 4,5 korkea merkki. Seuraavien tietojen on oltava siinä täysin luettavassa muodossa:

- yläosassa lähettäjämaan nimi suuraakkosin

- keskellä teurastamon eläinlääkinnällinen hyväksyntänumero

- alaosassa yksi seuraavista alkukirjainsarjoista: CEE, EEG, EWG.

Kirjainten on oltava 0,8 cm korkeita ja numeroiden 1,0 cm korkeita.

29. Ruhot on merkittävä musteella ja 28 kohdan mukaisella leimalla:

- enemmän kuin 60 kiloa painavien ruhojen molempiin puoliruhoihin on tehtävä merkinnät ainakin seuraaviin kohtiin: reisien ulkopinta, kupeet, selkä, rinta, lapa ja keuhkokalvon selkäpuoli,

- muihin ruhoihin tehdään merkintä ainakin neljään kohtaan, lapoihin ja reisien ulkopintaan.

30. Päät, kielet, sydämenkeuhkot ja maksat on muste- tai polttoleimattava 28 kohdan mukaisesti. Vuohien ja lampaiden osalta kielen ja sydämen leimaaminen ei ole pakollista.

31. Leikkaamoissa virallisesti merkityistä ruhoista leikatut palat, jos niissä ei ole merkkiä, on muste- tai polttoleimattava 28 kohdan mukaisesti ja leiman keskellä on oltava teurastamon eläinlääkinnällisen hyväksyntänumeron sijasta leikkaamon eläinlääkinnällinen hyväksyntänumero.

32. Jos ruhojen osat tai sivutuotteet lähetetään pakattuina, edellä 28 ja 31 kohdan mukainen leima on painettava näkyvästi pakkaukseen kiinnitettyyn etikettiin.

Tässä etiketissä on oltava myös seuraavat tiedot:

- sarjanumero,

- palojen tai sivutuotteiden anatominen kuvaus,

- eläinlaji, josta palat tai sivutuotteet ovat peräisin,

- jokaisen pakkauksen nettopaino.

33. Ainoastaan metyyliviolettia voidaan käyttää musteleimauksessa.

VIII LUKU

Terveystodistus

34. Terveystodistuksen, jonka on oltava lihan mukana, kun sitä kuljetetaan määrämaahan, on oltava virkaeläinlääkärin lastaushetkellä antama. Se on laadittava vähintään vastaanottajamaan kielellä ja siinä on oltava liitteessä II olevassa mallissa eritellyt tiedot.

IX LUKU

Varastointi

35. Tuore liha on välittömästi *post mortem* -tarkastuksen jälkeen jäähdytettävä tasaiseen + 7 °C:n sisälämpötilaan, kun kyseessä ovat ruhot ja palat, ja + 3 °C:n lämpötilaan, kun kyseessä ovat sivutuotteet.

X LUKU

Kuljetus

36. Tuoretta lihaa on kuljetettava sinetöidyissä kuljetusvälineissä, jotka on suunniteltu ja varustettu siten, että IX luvussa vahvistetut lämpötilat säilyvät koko kuljetuksen ajan.

37. Tällaisen lihan kuljetukseen tarkoitettujen kuljetusvälineiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) niiden sisäpintojen tai kaikkien muiden osien, jotka voivat joutua kosketuksiin lihan kanssa, on oltava korroosionkestävää materiaalia, joka ei voi vaikuttaa lihan organoleptisiin ominaisuuksiin tai tehdä lihaa ihmisen terveydelle haitalliseksi; näiden pintojen on oltava sileät ja helpot puhdistaa ja desinfioida,

b) niiden on oltava varustetut riittävin laittein, joilla lihaa suojataan hyönteisiltä ja pölyltä, ja oltava vesitiiviitä nesteiden valumisen estämiseksi,

c) ruhojen, puoliruhojen tai neljännesruhojen kuljetusta varten niiden on oltava varustetut korroosionkestävillä lihan ripustamiseen tarkoitetuilla laitteilla, jotka on asennettu sellaiseen korkeuteen, ettei liha pääse koskettamaan lattiaa. Tätä määräystä ei sovelleta hygieenisesti pakattuun pakastettuun lihaan.

38. Lihan kuljetukseen käytettäväksi tarkoitettuja ajoneuvoja tai kontteja ei missään tapauksessa saa käyttää elävien eläinten kuljetukseen tai sellaisten tuotteiden kuljetukseen, jotka voisivat vaikuttaa lihaan tai saastuttaa sen.

39. Mitään muita tuotteita ei saa kuljettaa samaan aikaan samassa ajoneuvossa tai kontissa kuin lihaa. Siinä ei myöskään saa kuljettaa mahoja, ellei niitä ole kaltattu tai puhdistettu, eikä päitä ja sorkkia, ellei niitä ole nyljetty tai kaltattu ja karvottu.

40. Kuljetuksessa käytettävät ajoneuvot ja kontit on puhdistettava ja desinfioitava heti kuorman purkamisen jälkeen.

41. Ruhot, puoliruhot ja neljännesruhot, lukuun ottamatta hygieniavaatimusten mukaisesti pakattua pakastettua lihaa, on kuljetettava ripustettuna. Muut palat ja sivutuotteet on ripustettava tai sijoitettava telineille, jollei niitä ole pakattu tai sijoitettu korroosionkestäviin astioihin. Tällaisten telineiden, pakkausten tai astioiden on täytettävä hygieniavaatimukset. Sisäelimet on aina kuljetettava tukevassa veden- ja rasvanpitävässä pakkauksessa, jota voidaan käyttää uudelleen vasta puhdistuksen ja desinfioinnin jälkeen.

42. Virkaeläinlääkärin on ennen lähetystä varmistettava, että ajoneuvot tai kontit ja lastausolosuhteet täyttävät tämän luvun hygieniavaatimukset.

MALLI

TERVEYSTODISTUS

Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioon tarkoitetulle tuoreelle lihalle[1]

N:o .....

Lähettäjämaa .....

Ministeriö .....

Osasto .....

Viite ..... (valinnainen)

I. *Lihan tunnistus*

..... :n lihaa
(eläinlaji)

Palojen laatu: .....

Pakkauksen laatu: .....

Palojen tai pakkausten määrä: .....

Nettopaino: .....

II. *Lihan alkuperä*

Hyväksytyn teurastamon tai hyväksyttyjen teurastamojen osoite tai osoitteet ja eläinlääkinnällinen(-set)

hyväksyntänumero(t): .....

.....

Hyväksytyn leikkaamon tai hyväksyttyjen leikkaamojen osoite tai osoitteet ja eläinlääkinnällinen(-set)

hyväksyntänumero(t): .....

.....

III. *Lihan määräpaikka*

Liha lähetetään .....
(lastauspaikka)

.....
(määrämaa ja -paikka)

seuraavalla kuljetusvälineellä[2]: .....

Lähettäjän nimi ja osoite: .....

Vastaanottajan nimi ja osoite: .....

IV. *Vakuutus terveydestä*

Minä allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistan:

a) että edellä kuvatussa lihassa / edellä kuvatuissa lihan pakkauksissa [3] on leima siitä, että liha tulee kokonaisuudessaan hyväksytyissä teurastamoissa teurastetuista eläimistä,

b) että sen on todettu kelpaavan ihmisravinnoksi terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa annetun direktiivin mukaisesti suoritetussa eläinlääkärin tarkastuksessa,

c) että se on leikattu hyväksytyssä leikkaamossa,

d) että se on / sitä ei ole[3] tutkittu trikiinien varalta,

e) että kuljetusajoneuvot ja kontit sekä tämän lähetyksen lastausolosuhteet täyttävät mainitun direktiivin vaatimukset.

Tehty ....
(paikka) (aika)

Virkaeläinlääkärin allekirjoitus

.....

---

(1) Tuore liha: tämän todistuksen IV kohdassa tarkoitetun direktiivin mukaisesti tämä tarkoittaa kaikkia kesyjen nautaeläinten, sikojen, lampaiden ja vuohien ja kavioeläinten ihmisravinnoksi kelpaavia osia, joita ei ole käsitelty millään säilöntätavalla; jäähdytettyä ja pakastettua lihaa pidetään kuitenkin tuoreena lihana.

(2) Rautatievaunujen ja kuorma-autojen osalta ilmoitetaan rekisterinumero, ilma-alusten osalta lennon numero ja laivojen osalta nimi ja tarvittaessa kontin numero.

(3) Tarpeeton viivataan yli.

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 29 päivänä heinäkuuta 1991,
terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa annetun direktiivin 64/433/ETY muuttamisesta ja ajan tasalle saattamisesta direktiivin ulottamiseksi koskemaan tuoreen lihan tuotantoa ja saattamista markkinoille

(91/497/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotukset[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

nautaeläinten, sikojen, lampaiden ja vuohien sekä kesyjen kavioeläinten liha mainitaan perustamissopimuksen liitteen II tuoteluettelossa; tuoreen lihan tuotanto ja kauppa ovat tärkeä tulonlähde osalle maatalousväestöstä,

tämän alan johdonmukaisen kehityksen varmistamiseksi ja tuottavuuden lisäämiseksi on annettava yhteisön tasolla tuotannossa ja markkinoille saattamisessa noudatettavat terveyttä koskevat säännökset,

yhteisön on toteutettava toimenpiteet sisämarkkinoiden asteittaiseksi toteuttamiseksi 31 päivänä joulukuuta 1992 päättyvän määräajan kuluessa,

direktiivissä 64/433/ETY[4] säädetään terveysvaatimuksista, joita on noudatettava yhteisön sisäisessä nautaeläinten, sikojen, lampaiden ja vuohien sekä kesyjen kavioeläinten lihan kaupassa,

direktiivissä 89/662/ETY[5] säädetään sisämarkkinoiden toteuttamista varten sovellettavista tarkastussäännöistä, ja erityisesti poistetaan eläinlääkärin tarkastukset jäsenvaltioiden välisiltä rajoilta,

direktiivin 64/433/ETY vaatimuksia olisi mukautettava ja laajennettava koskemaan kaikkea lihantuotantoa, jotta otettaisiin huomioon näiden tarkastusten poistaminen ja tiukempien alkuperävaatimusten käyttöönotto, joiden mukaan ei enää ole mahdollista tehdä eroa kotimaisille markkinoille ja toisen jäsenvaltion markkinoille saatettavien tuotteiden välillä,

tätä varten on tarpeen yhdenmukaistaa tietyn lihan ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi julistamisen edellytykset,

direktiiviä 64/433/ETY on olennaisesti muutettu useita kertoja; selvyyden vuoksi tuo direktiivi olisi yhtenäistettävä, ja

on tarpeen muuttaa terveyttä ja eläinlääkärintarkastuksia koskevista ongelmista nautaeläinten ja sikojen sekä lammas- ja vuohieläinten ja tuoreen lihan tuonnissa kolmansista maista 12 päivänä joulukuuta 1972 annetun neuvoston direktiivin 72/462/ETY[6] viittauksia tämän yhtenäistämisen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Korvataan direktiivi 64/433/ETY tämän direktiivin liitteessä olevalla tekstillä.

2 artikla

Muutetaan direktiiviä 72/462/ETY seuraavasti:

1) Korvataan 1 artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan suluissa oleva teksti seuraavasti:

"(mukaan lukien lajit *Bubalus bubalis* ja *Bison bison*)",

2) Direktiivin 4 artiklan c alakohdassa:

a) toisessa alakohdassa

– korvataan ilmaisu "13" ilmaisulla "14",

[1] EYVL N:o C 84, 2.4.1990, s. 8, ja 10 päivänä marraskuuta 1983 esitetty ehdotus (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

[2] EYVL N:o C 183, 15.7.1991

[3] EYVL N:o C 332, 31.12.1990, s. 53

[4] EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 2012/64. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 89/662/ETY (EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13)

[5] EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13. Direktiiviä on muutettu direktiivillä 90/675/ETY EYVL N:o L 373, 31.12.1990, s. 1

[6] EYVL N:o L 302, 31.12.1972, s. 28. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/69/ETY (EYVL N:o L 46, 19.2.1991, s. 37)

– poistetaan ilmaisu "24",

– korvataan ilmaisu "41 kohdan C alakohta" ilmaisulla "42 kohdan A alakohdan 2 alakohta",

b) lisätään alakohta seuraavasti:

"Samaa menettelyä noudattaen voidaan vaatia erityiset takuut, jotka koskevat laitoksissa käytetyn juomakelpoisen veden laatua ja tuoreen lihan parissa työskentelevän ja sitä käsittelevän henkilökunnan lääkärintarkastuksia.",

3) Direktiivin 17 artiklassa:

a) korvataan 2 kohdan:

– b alakohdassa ilmaisu "V luku" ilmaisulla "VI luku",

– c alakohdassa ilmaisu "VI luku" ilmaisulla "VII luku",

– d alakohdassa ilmaisu "VII luku" ilmaisulla "VIII luku",

– e alakohdassa ilmaisu "X luku" ilmaisulla "XI luku" ja ilmaisu "XIII luku" ilmaisulla "XIV luku",

– g alakohdassa ilmaisu "XIV luku" ilmaisulla "XV luku".

b) korvataan 3 kohdassa:

– ilmaisu "XIII luku" ilmaisulla "XIV luku",

4) Direktiivin 18 artiklassa:

a) korvataan 1 kohdan b alakohdassa:

i) ilmaisu "VIII luku" ilmaisulla "IX luku",

ii) ilmaisu "IX luku" ilmaisulla "X luku",

iii) ilmaisu "XI luku" ilmaisulla "XII luku",

b) korvataan 3 kohdassa:

– ilmaisu "VIII luvun 45 kohdan d alakohta" ilmaisulla "IX luvun 46 kohta",

5) korvataan 20 artiklan d alakohdassa ilmaisu "X luvun 57 kohta" ilmaisulla "XI luvun 58 kohta".

3 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1993. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niiden liitteenä on oltava viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 29 päivänä heinäkuuta 1991.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. VAN DEN BROEK

LIITE

NEUVOSTON DIREKTIIVI 64/433/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1964, terveyttä koskevista vaatimuksista tuoreen lihan tuotannossa ja markkinoille saattamisessa

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

naudan- ja vasikanlihan markkinoiden yhteisistä järjestelyistä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 805/68[1], sianlihan markkinoiden yhteisistä järjestelyistä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2759/75[2] ja lampaan- ja vuohenlihan markkinoiden yhteisistä järjestelyistä 25 päivänä syyskuuta 1989 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3013/89[3] luodaan perusta naudan- ja vasikanlihan, sianlihan, lampaanlihan ja vuohenlihan vapaalle liikkuvuudelle,

edellä mainittujen asetusten täytäntöönpanolla ei ole toivottua vaikutusta, niin kauan kuin lihaa koskevien jäsenvaltioiden terveyssäännösten väliset erot ovat yhteisön sisäisen kaupan esteenä,

näiden erojen poistamiseksi on tarpeen lähentää terveyttä koskevia jäsenvaltioiden säännöksiä edellä mainittujen asetusten mukaisesti,

tällä lähentämisellä on erityisesti pyrittävä yhdenmukaistamaan teurastamoissa ja leikkaamoissa sekä varastoinnin ja kuljetuksen aikana lihaa koskevat terveysvaatimukset; näyttää suotavalta ottaa käyttöön tässä direktiivissä säädettyjen terveysvaatimusten mukaisten teurastamojen ja leikkaamojen hyväksyntämenettely sekä yhteisön tarkastusmenettely tällaisen hyväksynnän edellytysten noudattamisen tarkastamiseksi; olisi säädettävä myös kylmävarastojen hyväksynnästä,

kapasiteetiltaan pienet laitokset olisi hyväksyttävä yksinkertaistettujen rakenteellisten vaatimusten ja infrastruktuurivaatimusten pohjalta tässä direktiivissä säädettyjä hygieniasääntöjä noudattaen,

lihan terveysmerkintä ja sen laitoksen virkaeläinlääkärin, josta liha on peräisin, hyväksymä kuljetusasiakirja ovat parhaat keinot takeiden antamiseksi määrämaan toimivaltaisille viranomaisille siitä, että lihatuotelähetys on tämän direktiivin säännösten mukainen; terveystodistus olisi säilytettävä, jotta tietynlaisen lihan määräpaikka voitaisiin tarkastaa,

tässä yhteydessä olisi sovellettava kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkärin tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 10 päivänä joulukuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/675/ETY[4] esitettyjä sääntöjä, periaatteita ja turvatoimenpiteitä,

jäsenvaltioiden välisen kaupan yhteydessä olisi myös sovellettava sisämarkkinoiden toteuttamiseksi yhteisön sisäisessä kaupassa tehtävistä eläinlääkinnällisistä tarkastuksista 11 päivänä joulukuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/662/ETY[5] esitettyjä sääntöjä, ja

komission tehtäväksi olisi annettava eräiden tämän direktiivin täytäntöönpanoon liittyvien toimenpiteiden toteuttaminen; tätä varten olisi säädettävä menettelyistä komission ja jäsenvaltioiden välisen tiiviin ja tehokkaan yhteistyön aikaansaamiseksi pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tässä direktiivissä säädetään terveyttä koskevista säännöistä kotieläiminä pidettävistä nautaeläimistä (mukaan lukien lajit *Bubalus bubalis* ja *Bison bison*), sioista, lampaista ja vuohista sekä kesyistä kavioeläimistä saatavan ihmisravinnoksi tarkoitetun tuoreen lihan tuotannossa ja markkinoille saattamisessa.

---

(1) EYVL N:o L 148, 28.6.1968, s. 24. Asetusta on muutettu viimeksi asetuksella (ETY) N:o 3577/90 (EYVL N:o L 353, 17.12.1990, s. 23)

(2) EYVL N:o L 282, 1.11.1975, s. 1. Asetusta on muutettu viimeksi asetuksella (ETY) N:o 1249/89 (EYVL N:o L 129, 11.5.1989, s. 12)

(3) EYVL N:o L 289, 7.10.1989, s. 1. Asetusta on muutettu asetuksella (ETY) N:o 3577/90 (EYVL N:o L 353, 17.12.1990, s. 23) .

(4) EYVL N:o L 373, 31.12.1990, s. 1

(5) EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13. Direktiiviä on muutettu direktiivillä 90/675/ETY (EYVL N:o L 373, 31.12.1990, s. 1)

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta vähittäismyyntiliikkeissä tai myyntipisteiden yhteydessä olevissa tiloissa suoritettavaan tuoreen lihan leikkaamiseen ja varastointiin, jos leikkaaminen ja varastointi suoritetaan yksinomaan kuluttajalle suoraan tuolla paikalla tapahtuvaa myyntiä varten.

3. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta jauhettua lihaa koskevien yhteisön erityisten sääntöjen soveltamista.

4. Tämä direktiivi ei vaikuta perustamissopimuksen yleisten määräysten mukaisesti mahdollisesti määrättyihin kavioeläinten lihan vähittäismyyntiä koskeviin rajoituksiin.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'lihalla' kaikkia kotieläiminä pidettävien nautaeläinten (mukaan lukien lajit *Bubalus bubalis* ja *Bison bison*), sikojen, lampaiden, vuohien ja kavioeläinten ihmisravinnoksi soveltuvia osia,

b) 'tuoreella lihalla' lihaa, mukaan lukien tyhjiöpakkaukseen tai suojakaasupakkaukseen käärityn liha, jolle ei ole suoritettu muuta käsittelyä kuin kylmäkäsittely säilyvyyden varmistamiseksi,

c) 'luulihalla' lihaa, joka on saatu mekaanisin keinoin lihaa sisältävistä luista lukuun ottamatta pään luita, raajojen luita etupolvi- ja kinnernivelten alapuolelta sekä sikojen häntäluita, ja joka on tarkoitettu direktiivin 77/99/ETY 6 artiklan mukaisesti hyväksyttyjä laitoksia varten[1],

d) 'ruholla' teuraseläimen koko ruumista verenlaskun, sisäelinten poiston ja raajojen poiston etupolvi- ja kinnernivelistä, pään, hännän ja utareiden poiston, sekä nautaeläinten, lampaiden, vuohien ja kavioeläinten osalta nylkemisen jälkeen. Sikojen osalta raajojen poistosta etupolvi- ja kinnernivelistä ja pään poistosta voidaan kuitenkin luopua, jos liha on tarkoitettu käsiteltäviksi direktiivin 77/99/ETY mukaisesti,

e) 'sivutuotteilla' muuta kuin d kohdassa määriteltyä ruhoon kuuluvaa tuoretta lihaa, vaikka se jäisi luonnollisesti ruhon yhteyteen,

f) 'sisäelimillä' rinta-, vatsa- ja lantio-ontelon elimiä mukaan lukien henki- ja ruokatorvi,

g) 'virkaeläinlääkärillä' jäsenvaltion toimivaltaisen keskusviranomaisen nimittämää eläinlääkäriä,

h) 'lähettäjämaalla' jäsenvaltiota, josta tuore liha lähetetään,

i) 'määrämaalla' jäsenvaltiota, johon tuore liha lähetetään toisesta jäsenvaltiosta,

j) 'kuljetusvälineellä' moottoriajoneuvojen, kiskoilla liikkuvien kulkuneuvojen ja ilma-alusten rahdinkuljetusosia sekä laivojen ruumia, tai maitse, meritse tai ilmateitse kuljetettaviksi tarkoitettuja kontteja,

k) 'laitoksella' hyväksyttyä teurastamoa, hyväksyttyä leikkaamoa tai hyväksyttyä kylmävarastoa tai yksikköä, jossa on useita tällaisia laitoksia,

l) 'käärimisellä' tai 'kääreellä' tuoreen lihan suojaamista käyttämällä käärettä tai astiaa, joka on suorassa kosketuksessa kyseiseen tuoreeseen lihaan ja käärettä tai astiaa sinänsä,

m) 'pakkaamisella' tai 'pakkauksella' kärityn tuoreen lihan sijoittamista toiseen astiaan ja jälkimmäistä astiaa sinänsä,

n) 'hätäteurastuksella' kaikkia teurastuksia, jotka eläinlääkäri määrää suoritettaviksi onnettomuuden tai vakavien fysiologisten tai toiminnallisten häiriöiden vuoksi. Hätäteurastus voidaan suorittaa teurastamon ulkopuolella, jos eläinlääkäri katsoo, että eläimen kuljetus on mahdotonta tai että se voisi aiheuttaa eläimelle tarpeettomia kärsimyksiä.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava:

A. ruhojen, puoliruhojen tai korkeintaan kolmeen kappaleeseen leikattujen puoliruhojen sekä neljännesruhojen osalta, että

a) ne ovat peräisin liitteessä I olevassa I ja II luvussa säädetyt edellytykset täyttävästä ja 10 artiklan mukaisesti hyväksytystä ja valvotusta teurastamosta tai 4 artiklan mukaisesti erityisesti hyväksytystä teurastamosta,

b) ne ovat peräisin teuraseläimestä, jolle virkaeläinlääkäri on suorittanut *ante mortem* -tarkastuksen liitteessä I olevan VI luvun mukaisesti, ja jonka on tällaisen tarkastuksen tuloksena todettu sopivan teurastettavaksi tämän direktiivin mukaisesti,

c) niitä on käsitelty tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa liitteessä I olevan V ja VII luvun mukaisesti,

d) virkaeläinlääkäri on suorittanut niille *post mortem* -tarkastuksen liitteessä I olevan VIII luvun mukaisesti, eikä niissä esiinny muutoksia lukuun ottamatta avoruhjeita, jotka ovat syntyneet juuri ennen teurastusta, tai paikallisia epämuodostumia tai muutoksia jos todetaan, tarvittaessa asianmukaisin laboratoriokokein, että nämä muutokset tai epämuodostumat eivät tee ruhoa ja teurastuksen sivutuotteita ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi tai ihmisen terveydelle vaarallisiksi,

[1] EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 35. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 89/662/ETY (EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13)

e) niissä on liitteessä I olevan XI luvun mukainen terveysmerkintä,

f) niiden mukana on kuljetuksen ajan:

i) kesäkuun 30 päivään 1993 asti, virkaeläinlääkärin lastaushetkellä antama, muodoltaan ja sisällöltään liitteessä V esitetyn mallin mukainen terveystodistus, joka on laadittava vähintään määrämaan virallisella kielellä tai virallisilla kielillä. Todistus on laadittava yhdelle paperiarkille,

ii) alkaen 1 päivästä heinäkuuta 1993 virkaeläinlääkärin hyväksymä kaupallinen asiakirja, jonka on:

- liitteessä I olevan X luvun 50 kohdassa vahvistettujen yksityiskohtaisten tietojen, mukaan lukien pakastetun lihan pakastuskuukausi ja -vuosi, lisäksi sisällettävä koodinumero, jonka avulla virkaeläinlääkäri voidaan tunnistaa,

- oltava vastaanottajalla tallessa vähintään yhden vuoden ajan, jotta se voidaan esittää pyynnöstä toimivaltaiselle viranomaiselle,

iii) liitteessä I olevan XI luvun mukainen terveystodistus sellaisen lihan osalta, joka on peräisin rajoitusten alaisella alueella sijaitsevasta teurastamosta, tai lihan, joka on tarkoitettu lähetettäväksi toiseen jäsenvaltioon kolmannen maan kautta sinetöidyssä kuorma-autossa.

Yksityiskohtaiset säännökset ii kohdan täytäntöönpanosta ja erityisesti koodinumeroiden jakamisesta sekä yhden tai useamman virkaeläinlääkärien tunnistusluettelon laatimisesta, annetaan 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen,

g) ne on varastoitu *post mortem* -tarkastuksen jälkeen liitteessä I olevan XIV luvun mukaisesti tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa 10 artiklan mukaisesti hyväksytyissä ja liitteessä I olevan X luvun mukaisesti valvotuissa laitoksissa,

h) ne on kuljetettu tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa liitteessä I olevan XV luvun mukaisesti,

B. edellä A kohdassa tarkoitettua pienempien palojen tai luuttomaksi leikatun lihan osalta, että:

a) ne on leikattu luuttomaksi tai muutoin leikattu liitteessä I olevassa I ja III luvussa määrätyt edellytykset täyttävässä ja 10 artiklan mukaisesti hyväksytyssä ja valvotussa leikkaamossa,

b) ne on leikattu luuttomaksi tai muutoin leikattu ja käsitelty liitteessä I olevan IX luvun mukaisesti, ja ne on saatu:

- tuoreesta lihasta, joka täyttää A kohdassa vahvistetut vaatimukset, lukuun ottamatta h alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, ja joka on kuljetettu liitteessä I olevan XV luvun mukaisesti, tai

- tuoreesta lihasta, joka on tuotu kolmansista maista direktiivin 90/675/ETY säännösten mukaisesti,

c) ne on varastoitu liitteessä I olevan XIV luvun mukaisissa olosuhteissa 10 artiklan mukaisesti hyväksytyissä ja liitteessä I olevan X luvun mukaisesti valvotuissa laitoksissa,

d) virkaeläinlääkäri on tarkastanut ne liitteessä I olevan X luvun mukaisesti,

e) ne täyttävät liitteessä I olevassa XII luvussa vahvistetut käärimis- ja pakkaamisvaatimukset,

f) ne täyttävät A kohdan c, e, f ja h alakohdan vaatimukset,

C. että sivutuotteet ovat peräisin hyväksytystä teurastamosta tai hyväksytystä leikkaamosta. Kokonaisten sivutuotteiden on täytettävä A ja B kohdan vaatimukset. Viipaloitujen sivutuotteiden on täytettävä B kohdan vaatimukset.

Sivutuotteita ei saa viipaloida lukuun ottamatta nautaeläinten maksoja, jos nämä maksat viipaloidaan hyväksytyssä leikkaamossa. Neuvosto voi päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta tämän poikkeuksen laajentamisesta muiden eläinlajien maksoihin,

D. sellaisen tuoreen lihan osalta, jota on säilytetty tämän direktiivin mukaisesti jonkin jäsenvaltion hyväksymässä kylmävarastossa, ja jota ei sen jälkeen ole käsitelty millään tavalla paitsi varastoinnin yhteydessä, että:

a) se täyttää A kohdan c, e, g ja h alakohdan sekä B ja C kohdan vaatimukset tai on kolmansista maista direktiivin 90/675/ETY mukaisesti tuotua tuoretta lihaa,

b) sen mukana on määräpaikkaan tapahtuvan kuljetuksen aikana A kohdan f alakohdassa tarkoitettu kaupallinen asiakirja tai todistus.

Silloin kun lihan mukana on oltava todistus, sen täyttää virkaeläinlääkäri tuoreen lihaerän mukana olevien terveystodistusten perusteella lihan varastoinnin yhteydessä, ja maahantuonnin yhteydessä hänen on todettava tuoreen lihan alkuperä,

E. tämän direktiivin mukaisesti tuotetun sellaisen tuoreen lihan osalta, jota on säilytetty neuvoston direktiivin

72/462/ETY[1] mukaisesti hyväksytyssä kolmannen maan kylmävarastossa tullin valvonnan alaisena, ja jota ei sen jälkeen ole käsitelty millään tavalla paitsi varastoinnin yhteydessä, että:

a) se täyttää A, B ja C kohdan vaatimukset,
b) se täyttää erityiset takuut, jotka koskevat säilytys- ja kuljetusvaatimusten noudattamisen tarkastamista ja todentamista,
c) sen mukana on 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laadittavaa mallia vastaava todistus.

Tarkastuksia, säilytys- ja kuljetusvaatimusten noudattamisen todentamista ja todistuksen antamista koskevat erityiset takuut annetaan 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta:

a) tuoreeseen lihaan, joka on tarkoitettu muuhun käyttöön kuin ihmisravinnoksi,

b) näyttelyyn, erityistutkimuksiin tai analyysiin tarkoitettuun tuoreeseen lihaan, jos virallisella valvonnalla voidaan varmistaa, että lihaa ei käytetä ihmisravinnoksi, ja kun näyttely on päättynyt tai kun erityistutkimukset tai analyysi on suoritettu, liha hävitetään lukuun ottamatta sitä, joka käytettiin analyysitarkoituksiin,

c) tuoreeseen lihaan, joka on tarkoitettu yksinomaan kansainvälisten järjestöjen käyttöön,

sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansanterveyttä koskevien yhteisten säännösten soveltamista.

4 artikla

A. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että jos 31 päivänä joulukuuta 1991 toiminnassa olevat teurastamot, jotka käsittelevät korkeintaan 12 eläinyksikköä[a] viikossa ja korkeintaan 600 eläinyksikköä vuodessa, eivät täytä liitteen I vaatimuksia, niihin sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1993 alkaen seuraavia vaatimuksia:

1. Niiden on oltava erityisen eläinlääkinnällisen rekisteröinnin alaisia, ja niillä on oltava erityinen hyväksyntänumero, johon sisältyy viittaus paikalliseen valvontayksikköön.

Jotta toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat hyväksyä laitoksen:
a) sen on täytettävä liitteessä II vahvistetut hyväksynnän edellytykset,

b) teurastamon johtajan, omistajan tai tämän edustajan on pidettävä kirjaa:

- laitokseen tulevista eläimistä ja sieltä lähtevistä teurastuksesta saatavista tuotteista,
- suoritetuista tarkastuksista,
- noiden tarkastusten tuloksista.

Nämä tiedot on pyynnöstä toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle,

c) teurastamon on ilmoitettava eläinlääkintäviranomaiselle teurastusajankohta ja eläinten määrä ja alkuperä, jotta tämä voi suorittaa *ante mortem* – tarkastuksen liitteessä I olevan VI luvun mukaisesti joko tilalla tai juuri ennen teurastusta,

d) virkaeläinlääkärin tai tämän apulaisen on oltava läsnä teurastuksen aikana liitteessä I olevassa V, VII ja VIII luvussa vahvistettujen hygieniasääntöjen noudattamisen varmistamiseksi.

Jos virkaeläinlääkäri ei voi olla läsnä teurastuksen aikana, lihaa ei saa viedä pois laitoksesta ennen kuin virkaeläinlääkäri on suorittanut *post mortem* –tarkastuksen, jonka on tapahduttava teurastuspäivänä,

e) toimivaltaisen viranomaisen on valvottava laitoksesta peräisin olevan lihan jakeluketjua ja ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi todettujen tuotteiden asianmukaista merkitsemistä sekä niiden määräpaikkaa ja myöhempää käyttöä.

Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo laitoksista, joihin sovelletaan tällaisia poikkeuksia ja toimitettava se ja siihen mahdollisesti tehdyt lisäykset komissiolle.

f) toimivaltaisen viranomaisen on huolehdittava, että e kohdassa tarkoitetuista laitoksista peräisin oleva tuore liha on merkitty leimoin, jotka on hyväksytty tuohon tarkoitukseen 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, ja joista käy ilmi sen terveysvalvontayksikön hallinnollinen alue, jonka piiriin laitos kuuluu.

2. Toimivaltainen viranomainen voi myös myöntää poikkeuksia liitteen II mukaisesti sellaisille leikkaamoille, jotka eivät sijaitse hyväksytyssä laitoksessa, ja jotka tuottavat korkeintaan kolme tonnia viikossa.

Liitteessä I olevan VII ja IX luvun ja X luvun 48 kohdan määräyksiä ei sovelleta 1 alakohdassa tarkoitetuissa laitoksissa suoritettavaan säilytykseen ja leikkaamiseen.

3. Liha, jonka katsotaan täyttävän tässä direktiivissä säädetyt hygienia- ja terveystarkastusvaatimukset, on merkittävä leimalla, josta käy ilmi alkuperälaitoksesta vastaavan terveysvalvontayksikön toimialue.

---

[1] EYVL N:o L 302, 31.12.1972, s. 28. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 91/69/ETY (EYVL N:o L 46, 19.2.1991, s. 37)

[a] Nauta- ja kavioeläimet: 1,0 eläinyksikköä
Siat: 0,33 eläinyksikköä
Lampaat: 0,15 eläinyksikköä

Tämän leiman malli määritellään 16 artiklassa säädettyä menettely noudattaen.

4. Tässä artiklassa tarkoitetuista laitoksista peräisin oleva liha on:

i) myytävä paikallisesti tuoreena tai käsiteltynä vähittäismyyjille tai kuluttajille esipakkaamattomana tai -käärimättömänä,

ii) kuljetettava laitoksesta vastaanottajalle hygienisissä kuljetusolosuhteissa.

B. Tarvittaessa uudet laitokset voidaan tämän direktiivin liitteessä I määrätyistä rakenne- ja perusrakennevaatimusten estämättä hyväksyä 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, jos A kohdan vaatimukset täyttyvät.

C. Komission eläinlääkintäasiantuntijat voivat yhdessä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa ja sikäli kun se on tarpeen tämän artiklan yhdenmukaista soveltamista varten suorittaa tarkastuksia edustavassa määrässä laitoksia, joihin sovelletaan tässä artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

D. Yksityiskohtaiset säännökset tämän artiklan täytäntöönpanosta annetaan 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

E. Neuvosto tarkastelee tämän artiklan säännöksiä 1 päivään tammikuuta 1998 mennessä komission kertomuksen perusteella.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että virkaeläinlääkäri julistaa ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi:

a) lihan, joka on peräisin eläimistä:

i) joissa on, rajoittamatta direktiivin 90/425/ETY[1] liitteessä C esitetyn sairausluettelon soveltamista, todettu jokin seuraavista sairauksista:

- yleistynyt aktinobasilloosi tai aktinomykoosi,
- ritinärutto,
- yleistynyt tuberkuloosi,
- yleistynyt lymfadeniitti,
- räkätauti,
- raivotauti,
- jäykkäkouristus,
- akuutti salmonelloosi,
- akuutti luomistauti,
- sikaruusu,
- botulismi,
- septikemia, pyemia, toksemia tai viremia,

ii) joissa on merkkejä akuutista keuhkokuumeesta, keuhkopussintulehduksesta, vatsakalvontulehduksesta, kohtutulehduksesta, utaretulehduksesta, niveltulehduksesta, sydänpussintulehduksesta, suolistotulehduksesta tai aivo-selkäydintulehduksesta, joka on todettu yksityiskohtaisella tutkimuksella, jota mahdollisesti täydentää bakteriologinen tutkimus ja farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämien tutkimus.

Jos näiden erityistutkimusten tulokset kuitenkin ovat hyväksyttäviä, ruhot todetaan ihmisravinnoksi kelpaaviksi, kun ravinnoksi kelpaamattomat osat on poistettu,

iii) joissa on seuraavia loistauteja: yleistynyt sarkokysta-infektio, yleistynyt kystikerkoosi, trikinoosi,

iv) jotka ovat kuolleita, kuolleena syntyneitä tai syntymättömiä,

v) jotka on teurastettu liian nuorena ja joiden liha on vetinen,

vi) joissa on merkkejä kuihtumisesta tai pitkälle kehittyneestä anemiasta,

vii) joissa on useita kasvaimia, paiseita tai vakavia vammoja ruhon eri osissa tai eri sisäelimissä,

b) sellaisten eläimien lihan:

i) joiden tuberkuliinikoereaktio on positiivinen tai epäselvä ja joista liitteessä I olevan VIII luvun 41 kohdan G alakohdan mukaisesti suoritettu tutkimus on paljastanut vain paikallisia tuberkuloosimuutoksia useissa elimissä tai useissa ruhon osissa.

Jos tuberkuloosimuutos kuitenkin havaitaan saman elimen tai ruhon osan imusolmukkeissa, vain tämä elin tai ruhon osa ja siihen liittyvät imusolmukkeet todetaan ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi,

ii) joiden bruselloosikoereaktio on positiivinen tai epäselvä, ja akuuttia tulehdusta osoittavat muutokset tukevat tätä.

Vaikka tällaisia muutoksia ei havaittaisi, utareet, sukuelimet ja veri on kuitenkin todettava ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi,

[1] EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 91/174/ETY (EYVL N:o L 85, 5.4.1991, s. 37)

c) – ruhon osat, joissa on merkkejä laajoista seroooseista tai hemorragisista infiltraatioista, paikallisista paiseista tai kontaminaatiosta,

– sivutuotteet ja sisäelimet joissa on tulehduksen, loisten tai trauman aiheuttamia patologisia muutoksia,

d) lihan:

– joka on kuumeisesta eläimestä,

– jossa on vakavia muutoksia värin, hajun, koostumuksen tai maun osalta,

e) kun virkaeläinlääkäri on todennut, että ruhossa tai sivutuotteessa on juustomainen imusolmuketulehdus tai jokin muu märkivä tila, ja ettei mainittu tila ole yleistynyt tai siihen ei liity kuihtumista:

i) elimen ja sen imusolmukkeet, jos edellä mainittu muutos todetaan tuon elimen tai imusolmukkeen pinnalla tai sisällä,

ii) kaikissa tapauksissa, joita i alakohta ei koske, muutoskohdan ja sellaiset sitä ympäröivät osat, jotka eläinlääkäri pitää tarpeellisena hylätä ottaen huomioon muutoksen ikä ja aste, ja että vain vanhoja täysin koteloituneita muutoksia voidaan pitää inaktiivisina,

f) lihan, joka on peräisin pistokohdan alueelta,

g) kun virkaeläinlääkäri on todennut, että koko ruhossa tai jossakin sen osassa tai jossakin sivutuotteessa esiintyy jokin muu kuin edellä olevissa kohdissa tarkoitettu tauti tai tila, koko ruhon ja sivutuotteet tai sellaiset niiden pienemmät osat, jotka tämä pitää tarpeellisena hylätä,

h) ruhot, joiden sivutuotteille ei ole suoritettu *post mortem* -tarkastusta,

i) eläimen veren, kun eläimen liha on todettu ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi edeltävien kohtien mukaisesti, ja veren, jonka mahan sisältö tai muut aineet ovat saastuttaneet,

j) eläinten lihan, kun näille on annettu:

i) direktiivien 81/602/ETY[1] ja 88/146/ETY[2] mukaisesti kiellettyjä aineita,

ii) tuotteita, jotka todennäköisesti tekevät lihan vaaralliseksi tai haitalliseksi ihmisten terveydelle, ja joista on tehtävä päätös 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, kun on hankittu eläinlääkintäalan tiedekomitean lausunto.

iii) mureuttajia,

k) lihan, joka sisältää jäämiä aineista, joiden käyttö on sallittu direktiivin 81/602/ETY 4 artiklassa ja direktiivin 88/146/ETY 2 ja 7 artiklassa säädettyjen poikkeusten mukaisesti, lääkeaineiden, antibioottien, torjunta-aineiden tai muiden haitallisten tai tuoreen lihan nauttimisen ihmisten terveydelle todennäköisesti vaaralliseksi tai haitalliseksi tekevien aineiden jäämiä, jos tällaiset jäämät ylittävät yhteisön säännöissä vahvistetut sallitut tasot,

l) lihan, joka on saastunut tai muuttunut; siinä määrin kuin siitä päätetään 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen eläinlääkintäalan tiedekomitean annettua lausuntonsa,

m) yli kaksivuotiaiden eläinten maksan ja munuaiset, kun eläimet ovat peräisin alueilta, joista direktiivin 86/469/ETY[3] 4 artiklan mukaisesti hyväksyttyjen suunnitelmien täytäntöönpano on paljastanut korkeita raskasmetallipitoisuuksia,

n) lihan, joka on käsitelty ionisoivalla tai ultravioletilla säteilyllä, yhteisön mahdollisia säteilytyssäännöksiä rajoittamatta,

o) lihan, jossa on voimakas sukupuolihaju.

2. Erityisesti tuberkuloosin, luomistaudin ja salmonelloosin osalta voidaan 1 kohtaan tehdä lisäyksiä tai muutoksia 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen eläinlääkintäalan tiedekomitean annettua lausuntonsa.

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että:

a) edellä 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan ja 5 artiklan 2 kohdan säännösten noudattamista rajoittamatta, 3 artiklassa tarkoitettu tuore sianliha tai hevosenliha kylmäkäsitellään direktiivin 77/96/ETY[4] liitteen IV mukaisesti, jos sitä ei ole tutkittu trikinoosin varalta tuon direktiivin liitteen I mukaisesti,

(1) EYVL N:o L 222, 7.8.1991, s. 32. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 85/358/ETY (EYVL N:o L 191, 23.7.1985, s. 46)

(2) EYVL N:o L 70, 16.3.1988, s. 16

(3) EYVL N:o L 275, 26.9.1986, s. 36

(4) EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 67. Direktiiviä viimeksi muutettu komission direktiivillä 89/321/ETY (EYVL N:o L 133, 17.5.1989, s. 33)

b) liha, joka on peräisin

i) siitoskarjuista,

ii) salakarjuista ja hermafrodiiteista,

iii) edellä 5 artiklan 1 kohdan o alakohdan säännöksiä rajoittamatta, kastroimattomista karjuista, joiden ruhon paino on yli 80 kiloa, paitsi jos laitos pystyy 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tunnustetulla menetelmällä tai, jos tällaista menetelmää ei ole, kyseisen toimivaltaisen viranomaisen tunnustamalla menetelmällä takaamaan, että ruhot, joissa on voimakas karjun haju, voidaan tunnistaa,

merkitään päätöksessä 84/371/ETY[1] määrätyllä erityismerkinnällä ja käsitellään jollakin direktiivissä 77/99/ETY säädetyistä tavoista,

c) luuliha lämpökäsitellään direktiivin 77/99/ETY mukaisesti,

d) ihmisravinnoksi kelpaamattomien osien poiston jälkeen tuore liha ja sivutuotteet, jotka ovat peräisin eläimistä, joissa on *Cysticercus bovis* tai *Cysticercus cellulosae* -loistartunta, joka ei ole levinnyt koko elimistöön, kylmäkäsitellään 16 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti hyväksyttyä menetelmää käyttäen,

e) hätäteurastettujen eläinten käyttö ihmisravinnoksi voidaan sallia vain paikallisesti ja vain jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- alkuperätila ei ole eläintautirajoitusten alainen,

- eläinlääkäri on suorittanut eläimelle ennen teurastusta *ante mortem* -tarkastuksen 3 artiklan 1 kohdan A alakohdan b alakohdan mukaisesti,

- eläin on teurastettu tainnutuksen jälkeen, siitä on laskettu veri ja mahdollisesti poistettu sisäelimet tainnutuspaikalla; eläinlääkäri voi erityistapauksissa luopua tainnutusvaatimuksesta ja sallia ampumisen,

- teurastettu eläin, josta on laskettu veri, kuljetetaan mahdollisimman pian teurastuksen jälkeen tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa tämän direktiivin mukaisesti hyväksyttyyn teurastamoon. Jos teurastettua eläintä ei voida tunnin kuluessa viedä tällaiseen teurastamoon, se on kuljetettava kontissa tai kuljetusvälineessä, jonka lämpötila pidetään 0 – 4 °C:ssä. Jos sisäelimiä ei ole poistettu teurastuksen yhteydessä, ne on poistettava viimeistään kolmen tunnin kuluessa teurastuksesta; jos sisäelinten poisto suoritetaan tainnutuspaikalla, sisäelimet on lähetettävä ruhon mukana teurastamoon,

- teurastamoon kuljetuksen aikana teurastetun eläimen mukana on teurastuksen määränneen eläinlääkärin antama todistus, jossa todetaan *ante mortem* -tarkastuksen tulos, verenlaskun oikea suorittaminen, teurastusaika ja eläimelle mahdollisesti suoritettu käsittely ja tarvittaessa sisäelinten tarkastuksen tulos; tämän todistuksen on oltava 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laadittavan mallin mukainen,

- teurastetun eläimen ruhoa käsitellään siten, että se ei joudu kosketuksiin ihmisravinnoksi tarkoitettujen ruhojen ja sivutuotteiden kanssa siihen asti kunnes se 3 artiklan 1 kohdan A alakohdan d alakohdan mukaisessa *post mortem* -tarkastuksessa ja tarvittaessa sitä täydentävissä bakteriologisissa tutkimuksissa todetaan kokonaan tai osittain ihmisravinnoksi kelpaavaksi,

f) eläintautirajoitusten alaiselta alueelta peräisin olevaa lihaa koskevat erityismääräykset, joista päätetään tapauskohtaisesti 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen,

g) edellä olevissa alakohdissa säädetty käsittely suoritetaan alkuperälaitoksessa tai jossakin muussa virkaeläinlääkärin nimeämässä laitoksessa,

h) liha on merkitty 4 artiklan A kohdan 3 alakohdassa säädetyllä leimalla.

2. Neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta 1 päivään heinäkuuta 1992 mennessä niistä yhteisön alueen osista, joilla voidaan poiketa 1 kohdan a alakohdan vaatimuksista kun:

- epidemiologisin tutkimuksin todetaan, että alueella ei esiinny trikinoosia,

- eläviin eläimiin ja teurastettuihin eläimiin sovelletaan tehokasta tutkimus- ja valvontamenetelmää.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

a) ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi todettu liha voidaan selvästi erottaa ihmisravinnoksi kelpaavaksi todetusta lihasta,

b) ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi todettua lihaa käsitellään direktiivin 90/667/ETY[2] mukaisesti.

2. Yksityiskohtaiset säännökset tämän artiklan täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

[1] EYVL N:o L 196, 26.7.1984, s. 46

[2] EYVL N:o L 363, 27.12.1990, s. 51

8 artikla

1. Eläimet tai niiden liha on tutkittava jäämien varalta, jos terveystarkastuksen tulosten perusteella virkaeläinlääkäri epäilee, että jäämiä esiintyy, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 86/469/ETY säännösten noudattamista.

Tällä tutkimuksella on tarkastettava, onko lihassa farmakologisesti vaikuttavien aineiden ja niiden muuntumistuotteiden jäämiä, tai jäämiä muista lihaan siirtyneistä aineista, jotka todennäköisesti ovat ihmisten terveydelle haitallisia.

Jos tutkitussa lihassa on sellaisia määriä jäämiä, että ne ylittävät sallitut raja-arvot, se on todettava ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi.

Nämä jäämätutkimukset on suoritettava hyväksyttyjen ja tieteellisesti tunnustettujen, erityisesti yhteisön säännöissä tai muissa kansainvälisissä määräyksissä säädettyjen menetelmien mukaisesti.

Näiden jäämätutkimusten tuloksia 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistetuin vertailumenetelmin on oltava mahdollista arvioida.

Jäljempänä 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen kussakin jäsenvaltiossa on nimettävä vähintään yksi vertailulaboratorio suorittamaan jäämätutkimuksia.

2. Neuvosto vahvistaa komission ehdotuksesta muiden kuin neuvoston direktiivissä 86/363/ETY[1] ja neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2377/90[2] säädettyjen lihaan siirtyvien ja ihmiselle todennäköisesti haitallisten aineiden suurimmat sallitut määrät.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

i) vähintään yksi virkaeläinlääkäri on läsnä 10 artiklan mukaisesti hyväksytyssä teurastamossa koko *ante mortem* ja *post mortem* -tarkastusten ajan,

ii) virkaeläinlääkäri käy vähintään kerran päivässä 10 artiklan mukaisesti hyväksytyssä leikkaamossa silloin kun siellä työskennellään lihan parissa laitoksen hygieniaolosuhteiden ja laitokseen tuotavan ja sieltä pois vietävän tuoreen lihan kirjanpidon tarkastamiseksi,

iii) virkaeläinlääkäri käy säännöllisesti kylmävarastossa.

Virkaeläinlääkäriä voivat avustaa tämän alaisuudessa ja vastuulla toimivat avustajat:

a) *ante mortem* -tarkastuksessa, jossa apulaisen tehtäviin kuuluu eläinten alustavan tarkastuksen suorittaminen ja puhtaasti käytännöllisissä tehtävissä avustaminen,

b) *post mortem* -tarkastuksessa sillä edellytyksellä, että virkaeläinlääkäri todella pystyy valvomaan avustajien työtä paikalla,

c) leikatun ja varastoidun lihan terveysvalvonta,

d) hyväksyttyjen laitosten tarkastus ja valvonta 10 artiklan mukaisesti.

Neuvosto vahvistaa komission ehdotuksesta 1 päivään tammikuuta 1992 mennessä virkaeläinlääkärin apuna toimivien avustajien enimmäismäärän. Määrän on oltava riittävän pieni, jotta virkaeläinlääkäri voi suorittaa tehokasta valvontaa *post mortem* -tarkastuksen aikana.

Vain liitteen III vaatimukset täyttäviä henkilöitä voidaan nimittää avustajiksi jäsenvaltion toimivaltaisen keskusviranomaisen tai tuon keskusviranomaisen nimittämän viranomaisen järjestämän kokeen perusteelle.

Edellä tarkoitetun avun tarjoamista varten avustajat muodostavat osan virkaeläinlääkärin valvonnassa ja vastuulla toimivasta tarkastusryhmästä. Heidän on oltava laitoksesta riippumattomia. Kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen vahvistaa tarkastusryhmän kokoonpanon kutakin laitosta varten siten, että virkaeläinlääkäri kykenee valvomaan edellä mainittuja tehtäviä.

Tässä artiklassa tarkoitettuja avustavia tehtäviä koskevat yksityiskohtaiset säännökset annetaan tarvittaessa 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

10 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava luettelo muista kuin 4 artiklassa tarkoitetuista hyväksytyistä laitoksista, joilla kullakin on eläinlääkinnällinen hyväksyntänumero. Jäsenvaltioiden on lähetettävä tämä luettelo muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

Liitteessä I olevan 19 kohdan toisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettujen leikkaamojen on myös oltava hyväksyttyjä direktiivin 71/118/ETY[3] mukaisesti. Tällaiseen erityishyväksyntään viitataan komission julkaisemassa leikkaamoluettelossa.

Jäsenvaltio ei saa hyväksyä laitosta, ellei se ole varma, että laitos on tämän direktiivin mukainen.

---

[1] EYVL N:o L 221, 7.8.1986, s. 43
[2] EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 10
[3] EYVL N:o L 55, 8.3.1971, s. 23. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 90/654/ETY (EYVL N:o L 353, 17.12.1990, s. 48)

Jos hygienia todetaan riittämättömäksi ja jos liitteessä I olevan VIII luvun 41 kohdan F alakohdassa säädetyt toimenpiteet ovat osoittautuneet riittämättömiksi tilanteen korjaamiseksi, toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on väliaikaisesti peruutettava hyväksyntä.

Jos laitoksen johtaja, omistaja tai tämän edustaja ei korjaa huomautettuja puutteita toimivaltaisen kansallisen viranomaisen määräämän ajan kuluessa, viimeksi mainitun on peruutettava hyväksyntä.

Kyseisen jäsenvaltion on tässä otettava huomioon 12 artiklan mukaisesti mahdollisesti suoritettujen tarkastusten tulokset. Muille jäsenvaltioille ja komissiolle on ilmoitettava hyväksynnän väliaikaisesta tai lopullisesta peruuttamisesta.

2. Laitoksen johtajan, omistajan tai tämän edustajan on 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti suoritettava laitoksensa tuotanto-olosuhteiden yleisen hygienian säännöllisiä tarkastuksia muun muassa mikrobiologisin tutkimuksin.

Tarkastusten on katettava kaikkien työvaiheiden työvälineet, laitteet ja koneet ja tarvittaessa tuotteet.

Laitoksen johtajan, omistajan tai tämän edustajan on viranomaisten pyynnöstä pystyttävä ilmoittamaan virkaeläinlääkärille tai komission eläinlääkintäasiantuntijoille tätä varten suoritettujen tarkastusten laatu, tiheys ja tulokset sekä tarvittaessa tarkastuksen suorittaneen laboratorion nimi.

Tarkastusten laatu, tiheys sekä näytteenottomenetelmät ja bakteriologisen tutkimuksen menetelmät vahvistetaan 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Laitoksen johtajan, omistajan tai tämän edustajan on laadittava henkilökunnan koulutusohjelma, joka antaa työntekijöille mahdollisuuden noudattaa tuotantorakenteeseen mukautettuja hygieenisen tuotannon edellytyksiä.

Laitoksesta vastaavan virkaeläinlääkärin on oltava mukana tuon ohjelman suunnittelussa ja täytäntöönpanossa.

4. Virkaeläinlääkäri vastaa laitosten tarkastuksista ja valvonnasta, ja tämän apuna voi 9 artiklan mukaisesti puhtaasti käytännöllisissä tehtävissä toimia avustajia. Virkaeläinlääkärillä on kaikkina aikoina oltava vapaa pääsy kaikkiin laitosten osiin tämän direktiivin noudattamisen varmistamiseksi, ja jos lihan tai teurastettujen eläinten alkuperän osalta on epäilyjä, myös oikeus tutustua asiakirjoihin, joiden avulla hän pystyy jäljittämään teurastetun eläimen alkuperätilan.

Virkaeläinlääkärin on säännöllisesti analysoitava 2 kohdassa säädettyjen tarkastusten tulokset. Hän voi tämän analyysin perusteella suorittaa mikrobiologisia lisätutkimuksia kaikissa tuotantovaiheissa tai kaikista tuotteista.

Näiden analyysien tulos on kirjattava kertomukseen, jonka johtopäätökset ja suositukset annetaan tiedoksi laitoksen johtajalle, omistajalle tai tämän edustajalle, jonka on hygienian parantamiseksi korjattava todetut puutteet.

11 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava keskusviranomaiselle tai -laitokselle tehtäväksi koota ja käyttää virkaeläinlääkärin suorittamien *ante mortem* ja *post mortem* -tarkastusten tuloksia ihmisiin tarttuvien tautien osalta.

Jos tällainen tauti todetaan, siitä on mahdollisimman pian ilmoitettava toimivaltaiselle eläinlääkintäviranomaiselle, joka on vastuussa eläinten alkuperäkarjan valvonnasta.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tietoja tietyistä taudeista ja erityisesti tapauksista, joissa on todettu ihmisiin tarttuvia tauteja.

Komissio vahvistaa 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen yksityiskohtaiset säännökset tämän artiklan täytäntöönpanosta ja erityisesti:

- määräajoista tietojen toimittamiseksi komissiolle,
- tietojen laadusta,
- sairauksista, joita tietojen keruu koskee,
- tietojen keruusta ja käytöstä.

12 artikla

1. Komission eläinlääkintäasiantuntijat voivat, jos se on tarpeen tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi ja yhteistyössä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa, suorittaa tarkastuksia paikalla; he voivat erityisesti varmistaa, ovatko hyväksytyt laitokset todella tämän direktiivin mukaisia. Komission on ilmoitettava jäsenvaltioille suoritettujen tarkastusten tuloksista.

Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus suoritetaan, on annettava asiantuntijoille kaikkea apua, jota nämä tarvitsevat tehtäviään suorittaessaan.

Yleiset säännökset tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi annetaan 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa toimivien jäsenvaltioiden annettua lausuntonsa komissio laatii suositukset säännöistä, joita noudatetaan suoritettaessa tässä kohdassa säädettyjä tarkastuksia.

2. Neuvosto tarkastelee tätä artiklaa 1 päivään tammikuuta 1995 mennessä komission kertomuksen ja siinä mahdollisesti esitettyjen ehdotusten perusteella.

13 artikla

1. Jäljempänä 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen jäsenvaltioiden voidaan sallia soveltaa 4 artiklan säännöksiä teurastamoihin, jotka käsittelevät korkeintaan 20 eläinyksikköä viikossa ja 1 000 eläinyksikköä vuodessa:

a) jos ne sijaitsevat erityisistä maantieteellisistä haitoista kärsivillä alueilla tai kärsivät tarvikkeiden toimitusvaikeuksista,

b) jos ne 1 päivänä heinäkuuta 1991 osallistuvat uudelleenjärjestelyohjelmaan tuona päivänä olemassa olevan kansallisen suunnitelman yhteydessä.

Samaa menettelyä noudattaen ja 4 artiklan A kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistetuista eläinyksikkörajojen muuntosuhteista poiketen tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetty lupa voidaan laajentaa korkeintaan 60 sikaa viikossa käsitteleviin laitoksiin, kun seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) laitoksen omistaja on saanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän erityiskoulutuksen tuotantohygieniassa,

b) teurastettavat eläimet ovat laitoksen omistajan omaisuutta tai tämä on ostanut ne täyttääkseen d kohdassa tarkoitetut vaatimukset,

c) liha tuotetaan tiloissa, jotka täyttävät liitteen II vaatimukset ja sijaitsevat laitoksessa,

d) tuotettu liha käytetään yksinomaan laitoksen toimintaa varten tai myydään paikalla suoraan kuluttajalle.

Päätettäessä poikkeusten myöntämisestä, voidaan määrätä erityisvaatimuksia, ja erityisesti määritellä paikalliset markkinat.

Laitokset, joille on myönnetty tällaisia poikkeuksia, ovat hyväksyttyjä laitoksia koskevia yhteisön tarkastusten alaisia.

2. Jäljempänä 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

- voidaan pyynnöstä myöntää poikkeuksia liitteessä I olevan II luvun 14 kohdan c alakohdan toisesta, kolmannesta ja neljännestä luetelmakohdasta, VIII luvun 42 kohdan A alakohdan 2 alakohdasta ja IX luvun 46 kohdan d alakohdasta kaikille vastaavat takuut antaville jäsenvaltioille. Näissä poikkeuksissa on määrättävä terveyttä koskevista edellytyksistä, jotka vastaavat ainakin liitteessä I määrättyjä edellytyksiä,

- niiden eläintautien osalta, jotka todennäköisesti vaarantavat ihmisten terveyden, voidaan päättää lisävaatimuksista, joissa otetaan huomioon kyseisten jäsenvaltioiden eläintautitilanne,

- voidaan päättää erityisistä tukkumarkkinoilla sijaitsevien laitosten hyväksyntää koskevista edellytyksistä.

14 artikla

1. Virkaeläinlääkärin tai toimivaltaisen viranomaisen on tapauksissa, joissa epäillään, että eläinlääkintälainsäädäntöä ei ole noudatettu, tai jos epäillään lihan soveltuvuutta ihmisravinnoksi, suoritettava kaikki eläinlääketieteelliset tarkastukset, joita tämä pitää sopivina, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin erityissäännösten soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat hallinnolliset toimenpiteet tai rankaisutoimenpiteet, joilla kaikki yhteisön eläinlääkintälainsäädännön rikkomukset tehdään rangaistaviksi, erityisesti, jos havaitaan, että laaditut todistukset tai asiakirjat eivät vastaa lihan todellista tilaa, että tunnistusmerkinnät eivät ole näiden sääntöjen mukaisia, että lihaa ei esitetty tarkastettavaksi tai että lihaa ei käytetty alkuperäiseen käyttötarkoitukseen.

15 artikla

Neuvosto muuttaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta direktiivin liitteitä erityisesti mukauttaakseen ne tekniikan kehitykseen.

16 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa pysyvän eläinlääkintäkomitean käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunnot annetaan sellaisella 54 äänen enemmistöllä, joka saadaan kun äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komissio päättää toimenpiteistä ja soveltaa niitä välittömästi, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset. Jos toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole

annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio päättää toimenpiteistä, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä niitä hylännyt.

17 artikla

Komissio antaa ennen 1 päivää heinäkuuta 1994 neuvostolle kertomuksen, siihen mahdollisesti liittyvine ehdotuksineen, joista neuvosto päättää perustamissopimuksen 43 artiklassa määrätyllä äänestysmenettelyllä, tarkastusmenetelmistä sellaisen eläinten terveyden tason varmistamiseksi, joka vastaa liitteessä I olevassa VI ja VIII luvussa kuvatuilla *ante mortem* ja *post mortem* -tarkastusmenetelmillä taattua tasoa.

18 artikla

Direktiivin 89/662/ETY säännöksiä sovelletaan erityisesti alkuperämaassa tapahtuviin tarkastuksiin, vastaanottavan jäsenvaltion suoritettavaksi kuuluvien tarkastusten järjestämiseen ja seurantaan sekä toteutettaviin suojatoimenpiteisiin.

19 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE I

I LUKU

LAITOSTEN HYVÄKSYNNÄN YLEISET EDELLYTYKSET

Laitoksilla on oltava ainakin:

1. tiloissa, joissa tuoretta lihaa tuotetaan, käsitellään tai varastoidaan, sekä alueilla ja käytävillä, joiden kautta tuoretta lihaa kuljetetaan:

   a) vedenpitävä lattiapäällyste, joka on helppo puhdistaa ja desinfioida, on lahosuojattu ja siten rakennettu, että veden poisjuoksuttaminen on helppoa; vesi on kanavoitava ritilöin ja hajulukoin varustettuja viemäreitä kohti. Kuitenkin:

      - jäljempänä II luvun 14 kohdan d ja f alakohdassa, III luvun 15 kohdan a alakohdassa ja IV luvun 16 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tiloissa ei vaadita veden kanavointia ritilöin ja hajulukoin varustettuja viemäreitä kohti, ja 16 kohdan a kohdassa tarkoitettujen tilojen osalta riittää laite, jolla vesi voidaan helposti poistaa,

      - jäljempänä IV luvun 17 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tiloissa sekä alueilla ja käytävillä, joiden kautta tuoretta lihaa kuljetetaan, riittää vedenpitävä ja lahosuojattu lattiapäällyste,

   b) tasaiset, kestävät ja tiiviit seinät, joilla on vaalea, pestävä pinnoite vähintään kahden metrin korkeudelle, teurastustiloissa vähintään kolmen metrin korkeudelle ja jäähdyttämöissä tai kylmätiloissa ja varastoissa seinien on oltava pinnoitettu vähintään varastointikorkeuteen. Seinän ja lattian yhtymäkohdat on pyöristettävä tai vastaavasti viimeisteltävä lukuun ottamatta IV luvun 17 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja huoneita,

      Puisten seinien käyttö IV luvun 17 kohdassa tarkoitetuissa huoneissa ei kuitenkaan ole perusteena hyväksynnän peruuttamiselle jos ne on rakennettu ennen tammikuuta 1983,

   c) ovet sellaisesta materiaalista, jonka laatu ei heikkene ja, jos ne ovat puusta, niiden kaikilla pinnoilla on oltava tasainen ja läpäisemätön pinnoite,

   d) lahosuojatut ja hajuttomat eristemateriaalit,

   e) riittävä tuuletus ja tarvittaessa hyvä vesihöyryn poisto,

   f) riittävä luonnollinen tai keinotekoinen valaistus, joka ei vääristä värejä,

   g) puhdas ja helposti puhdistettava sisäkatto, tai tämän puuttuessa kattopäällyste, jonka sisäpinta täyttää nämä edellytykset,

2. a) mahdollisimman lähellä työpisteitä riittävä määrä laitteita, joissa voi puhdistaa ja desinfioida kädet sekä puhdistaa työkalut kuumalla vedellä. Hanat eivät saa olla käsikäyttöisiä. Käsien pesua varten näissä paikoissa on oltava kuuma ja kylmä juokseva vesi tai sopivan lämpöiseksi ennalta sekoitettu vesi, puhdistus- ja desinfiointiaineita sekä hygieeniset käsien kuivaustavat,

   b) työkalujen desinfiointilaitteet, joissa veden lämpötila on vähintään 82 °C.

3. asianmukaiset järjestelyt tuhoeläimiltä kuten hyönteisiltä ja jyrsijöiltä suojautumista varten,

4. a) työkalut ja varusteet, kuten leikkauspöydät, irrotettavalla leikkauspinnalla varustetut pöydät, astiat, kuljetinhihnat ja sahat on valmistettava korroosionkestävästä materiaalista, joka ei voi pilata lihaa ja joka on helppo puhdistaa ja desinfioida. Pinnat, jotka joutuvat tai voivat joutua kosketuksiin lihan kanssa, mukaan lukien saumat ja liitokset, on pidettävä sileinä. Puun käyttö on kielletty lukuun ottamatta huoneita, joissa on ainoastaan hygieenisesti pakattua tuoretta lihaa,

   b) korroosionkestävät ja hygieniavaatimukset täyttävät varusteet ja laitteet:

      - lihan käsittelyyn,

      - liha-astioiden varastoimiseen siten, ettei liha tai astiat joudu kosketuksiin lattian tai seinien kanssa,

   c) välineet lihan hygieeniseen käsittelyyn lastauksen ja purkamisen yhteydessä, mukaan lukien asianmukaisesti järjestetyt ja varustetut vastaanotto- ja järjestelyalueet,

d) erityiset vesitiiviit, korroosionkestävät astiat, joissa on kannet ja sulkimet, jotka estävät asiattomia henkilöitä poistamasta tavaraa niistä, ja joihin ihmisravinnoksi kelpaamaton liha pannaan, tai lukittava huone tällaista lihaa varten, jos sen määrä on niin suuri, tai jos sitä ei kuljeteta pois tai hävitetä kunkin työpäivän päätteeksi; kun tällainen liha poistetaan putkia pitkin, putket on rakennettava ja asennettava siten, että vältetään tuoreen lihan saastumisvaarat,

e) tilat kääre- ja pakkausmateriaalien hygieenistä varastointia varten, kun laitoksessa harjoitetaan tällaista toimintaa,

5. jäähdytyslaitteet, jotka pitävät lihan sisälämpötilan tässä direktiivissä vaaditulla tasolla. Laitteisiin on kuuluttava tiivistyneen veden poistojärjestelmä, joka ei voi aiheuttaa lihan saastumista,

6. laitteet, joiden avulla toimitetaan riittävä määrä yksinomaan direktiivissä 80/778/ETY tarkoitettua paineenalaista juomakelpoista vettä. Laitteiden voidaan kuitenkin poikkeuksellisesti sallia toimittaa höyryntuotannossa, palonsammutuksessa ja jäähdytyslaitteiden jäähdytyksessä käytettävää juomakelvotonta vettä sillä edellytyksellä, että tätä tarkoitusta varten asennetut putket estävät tämän veden käytön muihin tarkoituksiin eikä niiden ole mahdollista saastuttaa tuoretta lihaa. Juomakelvottoman veden putket on selvästi erotettava juomakelpoista vettä varten käytetyistä,

7. riittävä määrä direktiivissä 80/778/ETY tarkoitettua kuumaa juomakelpoista vettä tuottava laitteisto,

8. hygieniavaatimukset täyttävä jäteveden poistojärjestelmä,

9. riittävästi varustettu lukittava tila yksinomaan eläinlääkintäviranomaisen käyttöön, tai IV luvun 17 kohdassa tarkoitettujen varastotilojen osalta sopivat tilat,

10. välineet, jotka mahdollistavat tässä direktiivissä säädettyjen eläinlääketieteellisten tarkastustoimenpiteiden tehokkaan suorittamisen milloin tahansa,

11. tarvittava määrä pukuhuoneita, joissa on tasaiset, vedenpitävät ja pestävät seinät ja lattiat, pesualtaita, suihkuja sekä huuhdeltavia käymälöitä, jotka on siten varustettu, että rakennuksen puhtaiden osien mahdollinen saastuminen vältetään.

Käymälät eivät saa avautua suoraan työtiloihin. Suihkut eivät ole tarpeen kylmävarastoissa, jotka vastaanottavat ja lähettävät vain hygieenisesti käärittyä tuoretta lihaa. Pesualtaissa on oltava kuuma ja kylmä juokseva vesi tai sopivan lämpöiseksi ennalta sekoitettu vesi, käsien puhdistus- ja desinfiointiaineita sekä hygieeniset käsien kuivaustavat. Pesualtaan hanat eivät saa olla käsi- tai käsivarsikäyttöisiä. Käymälöiden läheisyydessä on oltava riittävä määrä tällaisia pesualtaita,

12. tila ja tarkoituksenmukaiset välineet lihan kuljetusvälineiden puhdistusta ja desinfiointia varten, paitsi kun kyseessä ovat kylmävarastot, jotka vastaanottavat ja lähettävät ainoastaan hygieenisesti pakattua tuoretta lihaa. Teurastamoilla on oltava erilliset tilat ja välineet eläinkuljetusajoneuvoille. Nämä paikat ja nämä välineet eivät kuitenkaan ole pakollisia, jos on olemassa säännöksiä, joissa vaaditaan, että kuljetusvälineet puhdistetaan ja desinfioidaan virallisesti tähän tarkoitukseen hyväksytyissä tiloissa.

13. tila tai paikka puhdistus- ja desinfiointiaineiden sekä vastaavien aineiden säilytystä varten.

II LUKU

TEURASTAMOJEN HYVÄKSYNNÄN ERITYISET EDELLYTYKSET

14. Yleisten vaatimusten lisäksi teurastamoissa on oltava ainakin:

a) riittävät eläinsuojat tai ilmaston salliessa säilytyskarsinat eläimiä varten; seinien ja lattioiden on oltava kestäviä, tiiviitä ja helppoja puhdistaa ja desinfioida; näiden tilojen on oltava varustettuja eläinten juottamista ja tarvittaessa ruokkimista varten, ja niissä on tarpeen mukaan oltava sopiva viemäröintijärjestelmä,

(1) EYVL N:o L 229, 30.8.1980, s. 11. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 81/858/ETY (EYVL N:o L 319, 7.11.1981, s. 19)

b) teurastustilat, jotka ovat riittävän suuret, jotta työ voidaan suorittaa tyydyttävästi. Teurastustiloissa, joissa teurastetaan sekä sikoja että muihin lajeihin kuuluvia eläimiä, sikojen teurastusta varten on varattava erityinen paikka; tällainen erityinen paikka ei kuitenkaan ole välttämätön, jos sikojen ja muiden eläinten teurastus tapahtuvat eri aikoina; tällaisissa tapauksissa kalttaus, karvanpoisto, kaavinta ja poltto on kuitenkin suoritettava erityisissä paikoissa, jotka on selvästi erotettu teurastuslinjasta joko vähintään viiden metrin levyisellä avoimella tilalla tai vähintään kolme metriä korkealla väliseinällä,

c) erilliset riittävän suuret tilat, jotka on varattu yksinomaan:

- mahojen ja suolien tyhjennystä ja puhdistusta varten,

  Erilliset tilat eivät kuitenkaan ole tarpeen, jos mahojen käsittely suoritetaan suljetulla mekaanisella laitteistolla, jossa on asianmukainen tuuletusjärjestelmä ja joka täyttää seuraavat vaatimukset:

  i) laitteisto on asennettava ja järjestettävä siten, että suolten erottaminen mahoista ja mahojen tyhjennys ja puhdistus suoritetaan hygieenisesti. Sen on sijaittava erityisessä paikassa, joka on selvästi erotettu suojaamattomasta tuoreesta lihasta väliseinällä, joka ulottuu lattiasta vähintään kolmen metrin korkeuteen ja ympäröi aluetta, jolla tällaisia toimenpiteitä toteutetaan,

  ii) koneen suunnittelun ja toiminnan on tehokkaasti estettävä kaikki tuoreen lihan saastuminen,

  iii) siinä on oltava koneellinen ilmanvaihto, joka poistaa hajut ja ilmateitse tapahtuvan saastumisen vaaran,

  iv) koneen on oltava varustettu laitteella, jonka avulla jätevesi ja mahojen sisältö voidaan suljetusti poistaa viemärijärjestelmään,

  v) reitin, jota pitkin mahat kulkevat koneelle ja koneelta, on oltava sekä selvästi erotettu että etäällä muun tuoreen lihan kulkureitistä. Välittömästi tyhjennyksen ja puhdistuksen jälkeen mahat on poistettava tiloista hygieenisesti,

  vi) henkilökunta, joka käsittelee muuta tuoretta lihaa, ei saa käsitellä mahoja. Mahoja käsittelevä henkilökunta ei saa käsitellä muuta tuoretta lihaa,

- suolien ja mahojen sidontaa varten, jos tämä tehdään teurastamossa. Nämä toimet voidaan kuitenkin suorittaa ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetuissa tiloissa sillä edellytyksellä, että ristisaastumiselta vältytään,

- muiden kuin edeltävissä luetelmakohdissa mainittujen sivutuotteiden käsittelyä ja puhdistusta varten, mukaan luettuna erillinen paikka päiden säilytystä varten riittävän etäällä muiden sivutuotteiden säilytyspaikasta, jos nämä toimenpiteet toteutetaan teurastamossa ja ne eivät tapahdu teurastuslinjalla,

- vuotien, sarvien, sorkkien ja siankarvojen säilyttämiseksi suljetuissa tiiviissä astioissa niiden tiloista poistamiseen asti siinä tapauksessa, että niitä ei poisteta teurastamosta teurastuspäivänä,

d) erillinen paikka sivutuotteiden pakkaamista varten, jos ne pakataan teurastamossa,

e) lukittavat tilat tai ilmaston salliessa sopivasti sijoitetut erillisesti viemäröidyt aitaukset sairaita tai sairaiksi epäiltyjä eläimiä varten; lukittavat tilat, jotka on varattu tällaisten eläinten teurastusta ja talteen otetun lihan sekä ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi todetun lihan varastointia varten. Näiden eläinten teurastusta varten varatut tilat eivät ole välttämättömät laitoksessa, jota toimivaltainen viranomainen ei ole hyväksynyt tällaisten eläinten teurastamiseen, tai jos tällainen teurastus suoritetaan tavanomaisen teurastuksen päätteeksi sillä edellytyksellä että toteutetaan toimenpiteet ihmisravinnoksi kelpaavaksi todetun lihan saastumisen estämiseksi. Tässä tapauksessa tilat on erityisesti puhdistettava ja desinfioitava virallisessa valvonnassa ennen kuin niitä jälleen käytetään sellaisten eläinten teurastamiseen, jotka eivät ole sairaita tai sairaiksi epäiltyjä,

f) riittävän suuret jäähdyttämöt tai kylmätilat, jotka on varustettu korroosionkestävillä laitteilla, jotka on suunniteltu estämään tuoreen lihan joutuminen kosketuksiin lattian tai seinien kanssa, kun sitä kuljetetaan tai säilytetään,

g) keinot, joilla valvotaan teurastamoon pääsyä ja sieltä poistumista,

h) rakennuksen likaisten ja puhtaiden työskentelyalueiden selkeä erottaminen toisistaan puhtaiden alueiden saastumisen estämiseksi,

i) välineet, joiden avulla teurastusta voidaan jatkaa tainnutuksen jälkeen mahdollisimman pitkälti eläimen ollessa riippuvassa asennossa; riippuva eläin ei missään tapauksessa saa koskettaa lattiaa teurastuksen aikana,

j) kattorata lihan jatkokäsittelyä varten,

k) jos lantaa säilytetään teurastamon alueella, erityinen osasto tällaista lantaa varten,

l) sopivasti varustettu tila trikiinitutkimuksen suorittamista varten, jos tällainen tutkimus suoritetaan laitoksessa.

III LUKU

LEIKKAAMOJEN HYVÄKSYNNÄN ERITYISET EDELLYTYKSET

15. Yleisten vaatimusten lisäksi leikkaamoissa on oltava ainakin:

a) riittävän suuret jäähdyttämöt tai kylmätilat lihan säilytystä varten ja, kun laitoksessa säilytetään pakattua lihaa, erillinen tällainen huone pakattua lihaa varten. Pakkaamatonta lihaa ei saa säilyttää tällaisissa jäähdyttämöissä tai kylmätiloissa, ellei sitä ensin puhdisteta ja desinfioida,

b) leikkaamista, luuttomaksi leikkaamista ja käärimistä varten tilat, jotka on varustettu rekisteröivällä lämpömittarilla tai rekisteröivällä kaukolämpömittarilla,

c) jos leikkaamossa toteutetaan pakkaustoimenpiteitä, tilat pakkaamista varten, jolleivät XII luvun 63 kohdassa vahvistetut edellytykset täyty,

d) tilat pakkaus- ja kääremateriaalien varastointia varten, jos leikkaamossa jos tällaisia toimenpiteitä toteutetaan leikkaamossa,

IV LUKU

KYLMÄVARASTOJEN HYVÄKSYNNÄN ERITYISET EDELLYTYKSET

16. Yleisten vaatimusten lisäksi varastoissa, joissa tuoretta lihaa säilytetään XIV luvun 66 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, on oltava ainakin:

a) riittävän suuret jäähdyttämöt ja kylmätilat, jotka on helppo puhdistaa ja joissa tuoretta lihaa voidaan säilyttää 66 kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistetuissa lämpötiloissa,

b) rekisteröivä lämpömittari tai rekisteröivä kaukolämpömittari jokaisessa varastointialueessa tai jokaiselle varastointialueelle,

17. Yleisten vaatimusten lisäksi varastoissa, joissa tuoretta lihaa säilytetään XIV luvun 66 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti, on oltava vähintään:

a) riittävän suuret jäähdyttämöt ja kylmätilat, jotka on helppo puhdistaa ja joissa tuoretta lihaa voidaan säilyttää 66 kohdan neljännessä alakohdassa vahvistetussa lämpötilassa,

b) rekisteröivä lämpömittari tai rekisteröivä kaukolämpömittari jokaisessa varastointialueessa tai jokaiselle varastointialueelle,

V LUKU

LAITOSTEN HENKILÖKUNNAN, TILOJEN JA LAITTEIDEN HYGIENIA

18. Henkilökunnan on noudatettava ehdotonta puhtautta, tilat ja laitteet on pidettävä ehdottomasti puhtaina.

a) suojaamatonta tai käärittyä tuoretta lihaa käsittelevän henkilökunnan tai henkilökunnan, joka työskentelee tiloissa ja alueilla, joilla tällaista lihaa käsitellään, pakataan tai kuljetetaan, on erityisesti käytettävä puhtaita ja helposti puhdistettavia päähineitä, jalkineita ja vaaleita työvaatteita sekä tarvittaessa puhtaita niskasuojia tai muuta suojavaatetusta. Eläimiä teurastavan tai lihan parissa työskentelevän tai sitä käsittelevän henkilökunnan on kunkin työpäivän aluksi puettava ylleen puhtaat työvaatteet ja vaihdettava nämä vaatteet

tarpeen mukaan päivän aikana sekä pestävä ja desinfioitava kätensä useita kertoja työpäivän aikana ja aina ryhtyessään uudelleen työhön. Sairaiden eläinten tai saastuneen lihan kanssa kosketuksissa olleiden henkilöiden on välittömästi pestävä kätensä ja käsivartensa huolellisesti kuumalla vedellä ja sitten desinfioitava ne. Tupakointi on kielletty työ- ja varastohuoneissa, lastaus-, vastaanotto- ja järjestelytiloissa ja tiloissa, joissa kuormaa puretaan sekä muilla alueilla ja käytävillä, joiden kautta tuoretta lihaa kuljetetaan,

b) eläimiä ei saa päästää laitokseen lukuun ottamatta teurastamoihin tuotavia teurastettavia eläimiä, ja näiden teurastamojen alueelle päästettäviä, niiden toiminnan kannalta tarpeellisia eläimiä. Jyrsijät, hyönteiset ja muut tuhoeläimet on järjestelmällisesti tuhottava,

c) lihan käsittelyyn käytetyt laitteet ja välineet on pidettävä puhtaina ja hyvässä kunnossa. Ne on huolellisesti puhdistettava ja desinfioitava useita kertoja työpäivän aikana, työpäivän päätteeksi ja ennen kuin niitä käytetään uudelleen, kun ne ovat saastuneet.

19. Työtiloja, -välineitä ja -laitteita ei saa käyttää muihin tarkoituksiin kuin direktiivin 91/495/ETY[1] mukaisesti sallittuun tuoreen lihan tai tarhatun riistan lihan käsittelyyn.

Tätä rajoitusta ei sovelleta:

- edellä 17 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tiloissa käytettäviin kuljetuslaitteisiin, kun liha on pakattua,

- siipikarjanlihan tai luonnonvaraisen riistan lihan tai kaninlihan leikkaamiseen tai raakalihavalmisteiden valmistukseen jos tällaiset toimenpiteet toteutetaan eri aikoina kuin 1 ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun tuoreen lihan tai tarhatun riistan lihan leikkaaminen ja kun leikkaamo puhdistetaan ja desinfioidaan täysin ennen kuin sitä jälleen käytetään tuoreen lihan tai tarhatun riistan lihan leikkaamiseen.

Lihanleikkausvälineitä saadaan käyttää ainoastaan lihan leikkaamiseen.

20. Liha ja liha-astiat eivät saa olla suorassa kosketuksessa lattian kanssa.

21. Kaikkiin tarkoituksiin on käytettävä juomakelpoista vettä; juomakelvottoman veden käyttö voidaan kuitenkin poikkeuksellisesti sallia höyryntuotannossa sillä edellytyksellä, että tätä tarkoitusta varten asennetut putket estävät tämän veden käytön muihin tarkoituksiin eikä niiden ole mahdollista saastuttaa lihaa. Lisäksi juomakelvotonta vettä voidaan poikkeustapauksissa käyttää kylmälaitteiden jäähdytykseen. Juomakelvottoman veden putket on selvästi erotettava juomakelpoista vettä varten käytetyistä.

22. Sahajauhon tai muiden vastaavien aineiden levittäminen työtilojen ja lihan varastotilojen lattioille on kielletty.

23. Pesu- ja desinfiointiaineita ja vastaavia aineita on käytettävä siten, että ne eivät vaikuta haitallisesti laitteisiin, työvälineisiin tai tuoreeseen lihaan. Laitteet ja työvälineet on tällaisten aineiden käytön jälkeen huuhdeltava huolellisesti juomakelpoisella vedellä.

24. Työskentely tuoreen lihan parissa ja sen käsittely on kiellettävä henkilöiltä, jotka ovat mahdollisia saastumisen lähteitä,

Työhönoton yhteydessä kaikkia tuoreen lihan parissa työskenteleviä ja sitä käsitteleviä henkilöitä on vaadittava lääkärintodistuksella todistamaan, että tällaiselle työlle ei ole estettä. Tällaisen henkilön lääkärintarkastusten uusimisesta säädetään kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevassa kansallisessa lainsäädännössä.

VI LUKU

ANTE MORTEM -TERVEYSTARKASTUS

25. Eläimille on suoritettava *ante mortem* -tarkastus sinä päivänä, jona ne tuodaan teurastamoon tai ennen päivittäisen teurastuksen aloittamista. Tarkastus on toistettava välittömästi ennen teurastusta, jos eläin on ollut eläinsuojassa yli yön.

Teurastamon johtajan, omistajan tai tämän edustajan on helpotettava *ante mortem* -terveystarkastukseen liittyvien toimenpiteiden toteuttamista ja erityisesti kaikkia tarpeelliseksi katsottuja käsittelyjä.

Kussakin teurastettavassa eläimessä on oltava tunnistusmerkki, jonka avulla toimivaltainen viranomainen voi määrittää sen alkuperän.

---

[1] EYVL N:o 268, 24.9.91, s. 41

26. a) Virkaeläinlääkärin on suoritettava *ante mortem* -tarkastus ammatillisten sääntöjen mukaisesti ja sopivassa valaistuksessa.

b) Virkaeläinlääkärin on teurastamoon tuotujen eläinten osalta tarkastettava, että eläinsuojelua koskevia yhteisön määräyksiä noudatetaan.

27. Tarkastuksessa on todettava:

a) sairastavatko eläimet ihmisiin ja eläimiin tarttuvaa tautia tai onko eläimen oireiden tai yleistilan perusteella syytä epäillä sen sairastavan tällaista tautia,

b) onko niissä oireita sairaudesta tai sellaisesta yleistilan häiriöstä, joka voi tehdä niiden lihan ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi; on myös kiinnitettävä huomiota siihen, onko eläimissä merkkejä siitä, että ne ovat saaneet aineita, joilla on farmakologisia vaikutuksia, tai ovatko ne nauttineet muita aineita, jotka voivat tehdä niiden lihan ihmisten terveydelle haitallisiksi,

c) ovatko ne väsyneitä, kiihtyneitä tai vahingoittuneita.

28. a) Väsyneiden tai kiihtyneiden eläinten on annettava levätä vähintään 24 tuntia, jollei virkaeläinlääkäri toisin määrää.

b) Eläimiä, joissa on todettu jokin 27 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista taudeista, ei saa teurastaa ihmisravinnoksi.

c) Eläinten, joiden epäillään sairastavan jotakin 27 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista taudeista, teurastusta on lykättävä. Nämä eläimet on tutkittava yksityiskohtaisesti diagnoosin määrittämistä varten.

Jos *post mortem* -tarkastus on tarpeen diagnoosin määrittämistä varten, virkaeläinlääkärin on vaadittava, että kyseiset eläimet teurastetaan erikseen tai tavanomaisen teurastuksen päätteeksi.

Noille eläimille on suoritettava yksityiskohtainen *post mortem* -tarkastus, jota on täydennettävä, jos eläinlääkäri pitää sitä varmistuksen saamiseksi tarpeellisena, asianmukaisella bakteriologisella tutkimuksella sekä farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämien tutkimuksella, jos epäillään, että tällaisia aineita on annettu todetun tautitilan hoitamiseksi.

VII LUKU

TEURASTUS-, LEIKKAUS- JA LIHANKÄSITTELYHYGIENIA

29. Teurastustiloihin tuodut teuraseläimet on teurastettava välittömästi, ja verenlasku, nylkeminen tai karvojen poisto ja sisäelinten poisto sekä muut teurastustoimenpiteet on toteutettava siten, että vältetään lihan saastuminen.

30. Verenlaskun on oltava täydellinen; ihmisravinnoksi tarkoitettu veri on kerättävä ehdottoman puhtaisiin astioihin. Sitä ei saa sekoittaa käsin, vaan ainoastaan hygieniavaatimukset täyttävillä välineillä.

31. Muut eläimet kuin siat on nyljettävä välittömästi ja täydellisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta VIII luvun 41 kohdan D alakohdan a alakohdan toisessa virkkeessä määrätyn poikkeuksen soveltamista. Jos sikoja ei nyljetä, niiden karvat on poistettava välittömästi. Tähän toimenpiteeseen voidaan käyttää karvojenpoistoaineita jos siat huuhdellaan jälkeenpäin huolellisesti juomakelpoisella vedellä.

Vasikoiden ja lampaiden päiden nylkeminen ei kuitenkaan ole tarpeen jos niiden päitä käsitellään siten, että tuoreen lihan saastumiselta vältytään.

32. Sisäelinten poisto on suoritettava välittömästi ja saatettava loppuun viimeistään 45 minuuttia tainnutuksen jälkeen tai rituaaliteurastuksen yhteydessä puoli tuntia verenlaskun jälkeen. Keuhkot, sydän, maksa, munuainen, perna ja välikarsina voidaan joko poistaa tai jättää ruhoon luonnolliseen yhteyteensä.

Jos ne irrotetaan, ne on numeroitava tai merkittävä tavalla, joka mahdollistaa niiden tunnistamisen tiettyyn ruhoon kuuluviksi; tämä koskee myös päätä, kieltä, ruoansulatuskanavaa ja kaikkia muita tarkastusta tai direktiivissä 86/469/ETY säädettyjen tarkastusten suorittamista varten vaadittavia eläimen osia. Edellä mainitut osat on säilytettävä ruhon lähellä kunnes tarkastus on suoritettu. Jos peniksessä ei ole tautien oireita tai muutoksia, se voidaan kuitenkin hävittää välittömästi. Kaikkien eläinlajien munuaiset on paljastettava ympäröivästä rasvakudoksesta; nautaeläinten, sikojen ja kavioeläinten munuaista ympäröivä kapseli on myöskin poistettava.

33. Lihaan ei saa jättää työvälineitä; lihan puhdistaminen kankaalla tai muulla materiaalilla pyyhkimällä sekä ilman puhaltaminen on kielletty. Ilman puhaltaminen elimeen voidaan kuitenkin hyväksyä rituaalitarkoituksiin sillä edellytyksellä, että tällaista elintä ei käytetä ihmisravinnoksi.

34. Kavioeläinten, yli neljän viikon ikäisten sikojen ja yli kuuden kuukauden ikäisten nautaeläinten ruhot on esitettävä tarkastettavaksi selkäydinkanavaa pitkin halkaistuina puoliruhoina. Jos tarkastus sitä edellyttää, virkaeläinlääkäri voi vaatia minkä tahansa pään tai ruhon halkaisua pituussuunnassa.

Teknisten vaatimusten tai paikallisten kulutustottumusten huomioon ottamiseksi virkaeläinlääkäri voi kuitenkin sallia sikojen päiden esittämisen tarkastettaviksi halkaisemattomina.

35. Ennen tarkastuksen loppuun saattamista tarkastamattomat ruhot ja sivutuotteet eivät saa olla kosketuksissa jo tarkastettujen ruhojen ja sivutuotteiden kanssa, ja ruhon siirtäminen, leikkaaminen tai muu jatkokäsittely on kielletty.

36. Talteen otettu tai ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi todettu liha, mahat, suolet ja ihmisravinnoksi kelpaamattomat sivutuotteet eivät saa olla kosketuksissa ihmisravinnoksi kelpaavaksi todetun lihan kanssa, ja ensin mainitut on mahdollisimman pian sijoitettava erityisiin tiloihin tai astioihin, jotka on sijoitettu ja järjestetty siten, että muun tuoreen lihan saastuminen vältetään.

37. Jos useiden eläinten veri tai sivutuotteet kerätään samaan astiaan ennen *post mortem* -tarkastuksen loppuun saattamista, koko astian sisältö on julistettava ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi, jos yhden kyseessä olevan eläimen ruho todetaan ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi.

38. Lihan, sivutuotteet mukaan lukien, käsittely, puhdistaminen, jatkokäsittely ja kuljetus on suoritettava kaikkia hygieniavaatimuksia noudattaen. Kun tällainen liha on pakattua, on noudatettava II luvun 14 kohdan d alakohtaa ja XI luvun vaatimuksia. Pakattua lihaa on säilytettävä eri tiloissa kuin suojaamatonta tuoretta lihaa.

VIII LUKU

POST MORTEM -TERVEYSTARKASTUS

39. Kaikki eläimen osat veri mukaan luettuna on tarkastettava välittömästi teurastuksen jälkeen sen määrittämiseksi, kelpaako liha ihmisravinnoksi.

40. *Post mortem* -tarkastukseen on sisällyttävä:

a) teurastetun eläimen ja siihen kuuluvien elinten silmämääräinen tarkastus,

b) jäljempänä 41 kohdassa tarkoitettujen elinten ja, jos virkaeläinlääkäri katsoo sen tarpeelliseksi, kohdun tunnustelu,

c) tiettyjen elinten ja imusolmukkeiden sekä virkaeläinlääkärin tekemien johtopäätösten perusteella kohdun viiltäminen. Jos tiettyjen elinten silmämääräinen tarkastus tai tunnustelu osoittaa, että eläimessä on muutoksia, jotka voivat saastuttaa ruhot, työvälineet, henkilökunnan tai työtilat, näitä elimiä ei saa viiltää teurastustiloissa tai missään muissa laitoksen osissa, joissa tuore liha voisi saastua,

d) koostumuksen, värin, hajun ja tarvittaessa maun poikkeavuuksien tutkimus,

e) tarvittaessa laboratoriotutkimukset erityisesti 5 artiklan 1 kohdan j ja k alakohdassa tarkoitettujen aineiden varalta.

41. Virkaeläinlääkärin on toimittava erityisesti seuraavasti:

A. **Yli kuuden viikon ikäiset nautaeläimet**

a) pään ja nielun silmämääräinen tarkastus; alaleuan, nieluntakaiset ja korvasylkirauhasen imusolmukkeet (*Lnn. retropharyngiales, mandibulares* ja *parotidei*) on viillettävä ja tutkittava. Ulommat puremalihakset, joihin on tehtävä kaksi alaleuan kanssa yhdensuuntaista viiltoa, sekä sisäpuoliset puremalihakset (sisäpuoliset pterygoid-lihakset), joihin on tehtävä yksi viilto, on tutkittava,

Suun ja nielun yksityiskohtaista silmämääräistä tarkastusta varten ympäröivästä kudoksesta irrotettu kieli on tarkastettava silmämääräisesti ja sitä on tunnusteltava. Tonsillat on poistettava,

b) henkitorven tarkastus; keuhkojen ja ruokatorven silmämääräinen tarkastus ja tunnustelu; keuhkotyven ja välikarsinan imusolmukkeet (*Lnn. bifurcationes, eparteriales* ja *mediastinales*) on viillettävä ja tutkittava. Henkitorvi ja keuhkoputkien päähaarat on avattava pituussuunnassa ja keuhkot on viillettävä niiden alimmassa kolmanneksessa kohtisuoraan keuhkoputkiin nähden; nämä viillot eivät ole tarpeen, jos keuhkot on suljettu pois ihmisravinnosta,

c) sydänpussin ja sydämen silmämääräinen tarkastus, kun sydän on viilletty pituussuunnassa siten, että kammiot avautuvat ja kammioiden väliseinä halkaistaan,

d) pallean silmämääräinen tarkastus,

e) maksan ja maksaportin imusolmukkeiden (*Lnn. portales*) silmämääräinen tarkastus ja tunnustelu; maksan viskeraalipuolen ja lobus caudatuksen tyven viiltäminen sappitiehyeiden tutkimusta varten; maksaportin imusolmukkeiden tarkastus ja tunnustelu,

f) ruoansulatuskanavan, suoliliepeen sekä mahaimusolmukkeiden ja suoliliepeen imusolmukkeiden (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales* ja *caudales*) silmämääräinen tarkastus, mahaimusolmukkeiden ja suoliliepeen imusolmukkeiden tunnustelu ja tarvittaessa niiden viiltäminen,

g) pernan silmämääräinen tarkastus ja tarvittaessa tunnustelu,

h) munuaisten silmämääräinen tarkastus ja tarvittaessa munuaisten ja munuaisimusolmukkeiden (*Lnn. renales*) viiltäminen,

i) rintakalvon ja vatsakalvon silmämääräinen tarkastus,

j) sukuelinten silmämääräinen tarkastus,

k) utareiden ja utareimusolmukkeiden (*Lnn. supramammarii*) silmämääräinen tarkastus ja tarvittaessa tun-nustelu ja viiltäminen. Lehmien utarepuoliskot on avattava pitkällä syvällä viillolla maitorauhasiin (*sinus lactiferes*) asti ja utareimusolmukkeet on viillettävä, paitsi jos utareita ei käytetä ihmisravinnok-si.

B. **Alle kuuden viikon ikäiset nautaeläimet**

a) pään ja nielun silmämääräinen tarkastus. Nieluntakaiset imusolmukkeet (*Lnn. retropharyngiales*) on viillettävä ja tutkittava. Suu ja nielu on tutkittava ja kieli on tunnusteltava. Tonsillat on poistettava,

b) keuhkojen, henkitorven ja ruokatorven silmämääräinen tarkastus; keuhkojen tunnustelu; keuhkotyven ja välikarsinan imusolmukkeet (*Lnn. bifurcationes, eparteriales* ja *mediastinales*) on viillettävä ja tutkittava.

Henkitorvi ja keuhkoputkien päähaarat on avattava pituussuunnassa ja keuhkot on viillettävä niiden alimmassa kolmanneksessa kohtisuoraan keuhkoputkiin nähden; nämä viillot eivät ole tarpeen, jos keuhkoja ei käytetä ihmisravinnoksi,

c) sydänpussin ja sydämen silmämääräinen tarkastus, kun sydän on viilletty pituussuunnassa siten, että kammiot avautuvat ja kammioiden väliseinä halkaistaan,

d) pallean silmämääräinen tarkastus,

e) maksan ja maksaportin imusolmukkeiden (*Lnn. portales*) silmämääräinen tarkastus; maksan ja sen imusolmukkeiden tunnustelu ja tarvittaessa viiltäminen,

f) ruoansulatuskanavan, suoliliepeen sekä mahaimusolmukkeiden ja suoliliepeen imusolmukkeiden (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales* ja *caudales*) silmämääräinen tarkastus, mahaimusolmukkeiden ja suoliliepeen imusolmukkeiden tunnustelu ja tarvittaessa niiden viiltäminen,

g) pernan silmämääräinen tarkastus ja tarvittaessa tunnustelu,

h) munuaisten silmämääräinen tarkastus; tarvittaessa munuaisten ja munuaisimusolmukkeiden (*Lnn. renales*) viiltäminen,

i) rintakalvon ja vatsakalvon silmämääräinen tarkastus,

j) navan alueen ja nivelten silmämääräinen tarkastus ja tunnustelu; epäilyttävissä tapauksissa navan alue on viillettävä ja nivelet avattava. Nivelneste on tutkittava.

C. **Siat**

a) pään ja nielun silmämääräinen tarkastus; alaleuan imusolmukkeet (*Lnn. mandibulares*) on viillettävä ja tutkittava. Suu, nielu ja kieli on tarkastettava silmämääräisesti. Tonsillat on poistettava,

b) keuhkojen, henkitorven ja ruokatorven silmämääräinen tarkastus; keuhkojen sekä keuhkotyven ja välikarsinan imusolmukkeiden tunnustelu (*Lnn. bifurcationes, eparteriales* ja *mediastinales*). Henkitorvi ja keuhkoputkien päähaarat on avattava pituussuunnassa ja keuhkot on viillettävä niiden alimmassa kolmanneksessa kohtisuoraan keuhkoputkiin nähden; nämä viillot eivät kuitenkaan ole tarpeen, jos keuhkoja ei käytetä ihmisravinnoksi.

c) sydänpussin ja sydämen silmämääräinen tarkastus, kun sydän on viilletty pituussuunnassa siten, että kammiot avautuvat ja kammioiden väliseinä halkaistaan,

d) pallean silmämääräinen tarkastus,

e) maksan ja maksaportin imusolmukkeiden (*Lnn. portales*) silmämääräinen tarkastus; maksan ja sen imusolmukkeiden tunnustelu,

f) ruoansulatuskanavan, suoliliepeen sekä mahaimusolmukkeiden ja suoliliepeen imusolmukkeiden (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales* ja *caudales*) silmämääräinen tarkastus, mahaimusolmukkeiden ja suoliliepeen imusolmukkeiden tunnustelu ja tarvittaessa niiden viiltäminen,

g) pernan silmämääräinen tarkastus ja tarvittaessa tunnustelu,

h) munuaisten silmämääräinen tarkastus ja tarvittaessa munuaisten ja munuaisimusolmukkeiden (*Lnn. renales*) viiltäminen,

i) rintakalvon ja vatsakalvon silmämääräinen tarkastus,

j) sukuelinten silmämääräinen tarkastus,

k) utareiden ja utareimusolmukkeiden (*Lnn. supramammarii*) silmämääräinen tarkastus, emakoiden utareimusolmukkeiden viiltäminen,

l) nuorten eläinten navan alueen ja nivelten silmämääräinen tarkastus ja tunnustelu; epäilyttävissä tapauksissa navan alue on viillettävä ja nivelet avattava.

D. **Lampaat ja vuohet**

a) pään silmämääräinen tarkastus nylkemisen jälkeen ja epäilyttävissä tapauksissa nielun, suun ja kielen sekä nieluntakaisten ja korvasylkirauhasten imusolmukkeiden tutkiminen. Nämä tutkimukset eivät ole tarpeen, jos toimivaltainen viranomainen pystyy takaamaan, että päätä, mukaan lukien kieli ja aivot, ei käytetä ihmisravinnoksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansanterveyteen liittyvien vaatimusten soveltamista,

b) keuhkojen, henkitorven ja ruokatorven silmämääräinen tarkastus; keuhkojen sekä keuhkotyven ja välikarsinan imusolmukkeiden (*Lnn. bifurcationes, eparteriales* ja *mediastinales*) tunnustelu; epäilyttävissä tapauksissa nämä elimet ja imusolmukkeet on viillettävä ja tutkittava,

c) sydänpussin ja sydämen silmämääräinen tarkastus; epäilyttävissä tapauksissa sydän on viillettävä ja tutkittava,

d) pallean silmämääräinen tarkastus,

e) maksan ja maksaportin imusolmukkeiden (*Lnn. portales*) silmämääräinen tarkastus; maksan ja sen imusolmukkeiden tunnustelu, maksan viskeraalipuolen viiltäminen sappitiehyeiden tutkimusta varten,

f) ruoansulatuskanavan, suoliliepeen sekä mahaimusolmukkeiden ja suoliliepeen imusolmukkeiden (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales* ja *caudales*) silmämääräinen tarkastus,

g) pernan silmämääräinen tarkastus ja tarvittaessa tunnustelu,

h) munuaisten silmämääräinen tarkastus; tarvittaessa munuaisten ja munuaisimusolmukkeiden (*Lnn. renales*) viiltäminen,

i) rintakalvon ja vatsakalvon silmämääräinen tarkastus,

j) sukuelinten silmämääräinen tarkastus,

k) utareiden ja sen imusolmukkeiden silmämääräinen tarkastus,

l) nuorten eläinten navan alueen ja nivelten silmämääräinen tarkastus ja tunnustelu; epäilyttävissä tapauksissa navan alue on viillettävä ja nivelet avattava.

E. **Kesyt kavioeläimet**

a) pään silmämääräinen tarkastus ja kielen ympäröivästä kudoksesta irroittamisen jälkeen nielun silmämääräinen tarkastus; alaleuan, nieluntakaiset ja korvasylkirauhasen imusolmukkeet (*Lnn. retropharyngiales, mandibulares* ja *parotidei*) on tunnusteltava ja tarvittaessa viillettävä. Suun ja nielun yksityiskohtaista tarkastusta varten ympäröivästä kudoksesta irroitettu kieli on tarkastettava silmämääräisesti ja tunnusteltava. Tonsillat on poistettava,

b) keuhkojen, henkitorven ja ruokatorven silmämääräinen tarkastus; keuhkojen tunnustelu; keuhkotyven ja välikarsinan imusolmukkeet (*Lnn. bifurcationes, eparteriales* ja *mediastinales*) on tunnusteltava ja tarvittaessa viillettävä. Henkitorvi ja keuhkoputkien päähaarat on avattava pituussuunnassa ja keuhkot on viillettävä niiden alimmassa kolmanneksessa kohtisuoraan keuhkoputkiin nähden; nämä viillot eivät kuitenkaan ole tarpeen, jos keuhkot on suljettu pois ihmisravinnosta,

c) sydänpussin ja sydämen silmämääräinen tarkastus, kun sydän on viilletty pituussuunnassa siten, että kammiot avautuvat ja kammioiden väliseinä halkaistaan,

d) pallean silmämääräinen tarkastus,

e) maksan ja maksaportin imusolmukkeiden (*Lnn. portales*) silmämääräinen tarkastus; maksan ja sen imusolmukkeiden tunnustelu, tarvittaessa maksan sekä maksan ja maksaportin imusolmukkeiden viiltäminen,

f) ruoansulatuskanavan, suoliliepeen sekä mahaimusolmukkeiden ja suoliliepeen imusolmukkeiden (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales* ja *caudales*) silmämääräinen tarkastus; tarvittaessa mahaimusolmukkeiden ja suoliliepeen imusolmukkeiden viiltäminen,

g) pernan silmämääräinen tarkastus ja tarvittaessa tunnustelu,

h) munuaisten silmämääräinen tarkastus, munuaisten tunnustelu ja tarvittaessa munuaisten ja munuaisimusolmukkeiden (*Lnn. renales*) viiltäminen,

i) rintakalvon ja vatsakalvon silmämääräinen tarkastus,

j) oriiden ja tammojen sukuelinten silmämääräinen tarkastus,

k) utareiden ja utareimusolmukkeiden (*Lnn. supramammarii*) silmämääräinen tarkastus ja tarvittaessa utareimusolmukkeiden viiltäminen,

l) nuorten eläinten navan alueen ja nivelten silmämääräinen tarkastus ja tunnustelu; epäilyttävissä tapauksissa navan alue on viillettävä ja nivelet avattava,

m) kimoväriset hevoset on tutkittava melanoosin ja melanomien varalta olkanivelen alapuolisten lavan lihasten ja imusolmukkeiden (*Lnn. lymphonodi subrhomboidei*) osalta irrottamalla yksi lapa. Munuaiset on paljastettava ja tutkittava halkaisemalla koko munuainen.

F. Epäilyttävissä tapauksissa virkaeläinlääkäri voi suorittaa eläinten asiaankuuluvien osien lisäviiltoja ja -tarkastuksia, jotka ovat tarpeen lopullisen päätöksen tekoa varten.

Jos virkaeläinlääkäri toteaa, että tässä luvussa vahvistettuja hygieniasääntöjä selvästi rikotaan, tai että riittävä terveystarkastus estetään, hänellä on valtuudet puuttua laitteiden tai tilojen käyttöön sekä toteuttaa tarvittavat toimenpiteet aina tuotantovauhdin hidastamiseen tai tuotantoprosessin keskeyttämiseen asti.

G. Kun edellä mainittujen imusolmukkeiden viiltäminen on pakollista, ne on järjestelmällisesti viillettävä useilla viilloilla ja tarkastettava silmämääräisesti.

42. A. Virkaeläinlääkärin on lisäksi järjestelmällisesti suoritettava:

1) sikojen tutkimus kystikerkoosin varalta; tässä tutkimuksessa on tarkastettava suoraan näkyvissä olevat lihakset, erityisesti reisilihakset, palleapilarit, kylkiluiden väliset lihakset, sydän, kieli ja kurkunpää sekä tarvittaessa rasvakudoksesta irrotetut vatsakalvo ja lannelihakset.

2) kavioeläinten tutkimus räkätaudin varalta tarkastamalla huolellisesti henkitorven, kurkunpään, nenäonteloiden, sivuonteloiden ja niiden haarautumien limakalvot sen jälkeen, kun pää on halkaistu pituussuunnassa ja sierainten väliseinä poistettu,

3) luurankolihaksia (poikkijuovaisia lihaksia) sisältävä sikojen ja hevosten tuore liha on tarkastettava trikinoosin varalta.

Tämä tarkastus on suoritettava hyväksyttyjen ja tieteellisesti tunnustettujen, erityisesti yhteisön direktiiveissä tai muissa kansainvälisissä määräyksissä määriteltyjen menetelmien mukaisesti.

Tulokset on arvioitava vertailumenetelmällä, joka määrätään 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen eläinlääkintäalan tiedekomitean annettua lausuntonsa; menetelmän luotettavuuden on oltava vähintään yhtä hyvä kuin direktiivin 77/96/ETY liitteessä I olevassa 1 kohdassa säädetyn trikiinitutkimuksen luotettavuus.

Komissio julkaisee vertailumenetelmän *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

B. Virkaeläinlääkäri merkitsee *ante mortem* ja *post mortem* -terveystarkastusten tulokset muistiin ja todettuaan 6 artiklassa tarkoitettuja ihmisiin tarttuvia tauteja ilmoittaa niistä eläinten alkuperäkarjan valvonnasta vastaaville toimivaltaisille eläinlääkintäviranomaisille sekä kyseisestä karjasta vastaavalle henkilölle.

IX LUKU

LEIKATTAVAKSI TARKOITETTUA LIHAA KOSKEVAT VAATIMUKSET

43. Pienempien kuin 3 artiklan 1 kohdan A alakohdassa tarkoitettujen palojen leikkaaminen, luuttomaksi leikkaaminen tai nautaeläinten sivutuotteiden viipalointi on sallittua vain hyväksytyissä leikkaamoissa.

44. Laitoksen johtajan, omistajan tai tämän edustajan on helpotettava laitoksen valvontaa ja erityisesti kaikkia tarpeellisina pidettyjä käsittelyjä ja annettava tarvittavat välineet valvontaviranomaisen käyttöön. Tämän on erityisesti pyynnöstä pystyttävä ilmoittamaan valvonnasta vastaavalle virkaeläinlääkärille, mistä hänen leikkaamoonsa tuotu liha on peräisin.

45. Lihaa, joka ei täytä tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdan B alakohdan b alakohdan vaatimuksia, ei saa tuoda hyväksyttyihin leikkaamoihin, ellei sitä sijoiteta erityiselle säilytysalueelle; sanotun kuitenkaan rajoittamatta V luvun 19 kohdan 2 alakohdan määräyksien soveltamista; liha on joko leikattava muissa paikoissa tai muina aikoina kuin nuo vaatimukset täyttävä liha. Virkaeläinlääkärillä on aina oltava vapaa pääsy kaikkiin varasto- ja työtiloihin sen varmistamiseksi, että edellä esitettyjä säännöksiä noudatetaan tunnollisesti.

46. a) Tuoretta lihaa on tuotava III luvun 15 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tiloihin tarpeen mukaan. Heti kun liha on leikattu ja tarvittaessa pakattu, se on siirrettävä kyseisen luvun 15 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun jäähdyttämöön tai kylmätilaan.

b) Leikkaustiloihin tuleva liha on tarkastettava ja tarvittaessa puhdistettava. Näihin tehtäviin tarkoitetussa työpisteessä on oltava sopivat välineet ja riittävä valaistus.

c) Leikkaamisen, luuttomaksi leikkaamisen, käärimisen ja pakkaamisen aikana lihan sisälämpötila on pidettävä jatkuvasti enintään + 7 °C:ssa. Leikkaamisen aikana leikkaamon lämpötila saa olla enintään + 12 °C. Viipaloinnin, käärimisen ja pakkaamisen aikana maksojen sisälämpötila on pidettävä jatkuvasti enintään + 3 °C:ssa.

Leikkaamisen, luuttomaksi leikkaamisen, viipaloinnin, kuutioinnin, käärimisen ja pakkaamisen aikana maksojen, munuaisten ja pään lihan lämpötila on pidettävä jatkuvasti enintään + 3 °C:ssa.

d) Edellä a ja c alakohdasta poiketen liha voidaan leikata lämpimänä. Tässä tapauksessa liha on siirrettävä suoraan teurastustiloista leikkaamoon. Lisäksi teurastustilojen ja leikkaamon on sijaittava samassa rakennusryhmässä ja riittävän lähellä toisiaan, jotta liha voidaan siirtää yhdellä kertaa, ja leikkaaminen on suoritettava välittömästi siirron jälkeen. Heti kun liha on leikattu ja tarvittaessa pakattu, se on siirrettävä asianmukaiseen jäähdyttämöön.

e) Leikkaaminen on suoritettava siten, että vältetään lihan saastuminen. Luunsirut ja verihyytymät on poistettava. Leikkaamisessa saatu liha, jota ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi, on koottava 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin paikkoihin, astioihin tai tiloihin sitä mukaa kun sitä leikataan.

X LUKU

LEIKATUN LIHAN JA VARASTOIDUN LIHAN TERVEYSVALVONTA

47. Virkaeläinlääkärin on valvottava hyväksyttyjä leikkaamoja ja hyväksyttyjä kylmävarastoja.

48. Virkaeläinlääkärin valvontaan on sisällyttävä seuraavat tehtävät:

- tuoreen lihan saapumisen ja lähtemisen valvonta,
- edellä 47 kohdassa tarkoitetuissa laitoksissa säilytetyn tuoreen lihan terveystarkastus,
- tuoreen lihan terveystarkastus ennen leikkaamista ja sen lähtiessä 47 kohdassa tarkoitetusta laitoksesta,
- edellä V luvussa määrätty tilojen, laitteiden ja välineiden puhtauden sekä henkilökunnan hygienian, vaatetus mukaan luettuna, valvonta,
- kaikki muu valvonta, jota eläinlääkäri pitää tarpeellisena tämän direktiivin noudattamisen varmistamiseksi.

XI LUKU

TERVEYSMERKINTÄ

49. Terveysmerkintä on tehtävä virkaeläinlääkärin vastuulla. Tätä varten hänen on vastuullaan pidettävä ja talletettava:

a) lihan terveysmerkintään tarkoitetut välineet, jotka hän saa luovuttaa avustajille vain merkinnän ajankohtana ja siihen vaadittavaksi ajaksi,

b) etiketit ja kääremateriaalit, jos nämä on jo merkitty tässä luvussa määrätyllä tavalla. Tarvittava määrä näitä etikettejä ja kääremateriaaleja annetaan avustajille silloin, kun niitä on tarkoitus käyttää.

50. Terveysmerkin on oltava:

a) joko soikea vähintään 6,5 cm leveä ja 4,5 cm korkea merkki, jossa on seuraavat tiedot täysin luettavin kirjaimin:

- yläosassa lähettäjämaan alkukirjaimet suuraakkosin (ts. jokin seuraavista):

  B - DK - D - EL - E - F - IRL - I - L - NL - P - UK,

  jota seuraa laitoksen eläinlääkinnällinen hyväksyntänumero,

- alaosassa jokin seuraavista alkukirjainsarjoista: CEE, EØF, EWG, EOK, EEC tai EEG,

b) tai soikea vähintään 6,5 cm leveä ja 4,5 cm korkea merkki, jossa on seuraavat tiedot täysin luettavin kirjaimin:

- yläosassa lähettäjämaan nimi suuraakkosin,
- keskellä laitoksen eläinlääkinnällinen hyväksyntänumero,
- alaosassa jokin seuraavista alkukirjainsarjoista: CEE, EØF, EWG, EOK, EEC tai EEG,

Kirjainten on oltava vähintään 0,8 cm korkeita ja numeroiden vähintään 1 cm korkeita.

Terveysmerkki voi lisäksi sisältää maininnan lihan terveystarkastuksen suorittaneesta virkaeläinlääkäristä.

51. Ruhot on muste- tai polttoleimattava 50 kohdan mukaisesti:

- enemmän kuin 65 kiloa painavien ruhojen molempiin puoliruhoihin on tehtävä merkinnät ainakin seuraaviin kohtiin: reisien ulkopinta, kupeet, selkä, rinta ja lapa,
- muihin ruhoihin tehdään merkintä ainakin neljään kohtaan, lapoihin ja reisien ulkopintaan.

52. Nautaeläinten, sikojen ja kavioeläinten maksat on polttoleimattava 50 kohdan mukaisesti.

Kaikki muut sivutuotteet on muste- tai polttoleimattava 50 kohdan mukaisesti, jollei niitä kääritä tai pakata ja merkitä 55 ja 56 kohdan mukaisesti.

53. Leikkaamoissa virallisesti merkityistä ruhoista leikatut palat on muste- tai polttoleimattava 50 kohdan mukaisesti, jollei niitä kääritä tai pakata, ja kylkipalat on merkittävä siten, että alkuperäteurastamon tunnistaminen on mahdollista.

54. Pakkaukset on aina merkittävä 55 kohdan mukaisesti.

55. Edellä 52 kohdan toisessa alakohdassa ja 53 kohdassa tarkoitettu pakattu leikattu liha ja pakatut sivutuotteet, mukaan lukien nautaeläinten viipaloidut maksat, on varustettava terveysmerkillä 50 kohdan mukaisesti. Merkissä on oltava leikkaamon eläinlääkinnällinen hyväksyntänumero teurastamon numeron sijasta. Merkin on oltava pakkaukseen kiinnitettävässä etiketissä tai painettuna pakkaukseen siten, että se rikkoutuu, kun pakkaus avataan; etiketissä on myös oltava sarjanumero. Kun leikattua lihaa tai sivutuotteita kääritään XII luvun 62 kohdan mukaisesti, edellä tarkoitettu etiketti voidaan kuitenkin kiinnittää kääreeseen. Teurastamossa pakattujen sivutuotteiden osalta merkissä olevan numeron on oltava kyseisen teurastamon eläinlääkinnällinen hyväksyntänumero.

56. Edellä 55 kohdassa esitettyjen vaatimusten lisäksi, kun tuore liha kääritään myyntipakkauksiin, jotka on tarkoitettu suoraan kuluttajalle myytäviksi, 50 kohdan a alakohdassa määrätty terveysmerkki on myös painettava kääreeseen tai kääreeseen kiinnitettyyn etikettiin. Merkissä on oltava leikkaamon eläinlääkinnällinen hyväksyntänumero. Edellä 50 kohdan kokovaatimuksia ei sovelleta tässä kohdassa tarkoitettuun merkkiin. Teurastamossa käärittyjen sivutuotteiden osalta merkissä on kuitenkin oltava kyseisen teurastamon eläinlääkinnällinen hyväksyntänumero.

57. Kavioeläinten lihassa ja sen pakkauksissa on oltava erityinen merkki, joka määritetään tämän direktiivin 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

58. Leimaan käytettävät väriaineet on hyväksyttävä ihmisravinnoksi tarkoitetuissa elintarvikkeissa sallittuja väriaineita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin[1] mukaisesti.

XII LUKU

TUOREEN LIHAN KÄÄRIMINEN JA PAKKAAMINEN

59. a) Pakkauksen (esimerkiksi pakkauslaatikot, pahvilaatikot) on täytettävä kaikki hygieniasäännöt, ja erityisesti:

- se ei saa muuttaa lihan organoleptisiä ominaisuuksia,
- siitä ei saa siirtyä lihaan ihmisten terveydelle haitallisia aineita,
- sen on oltava riittävän kestävä suojatakseen lihaa tehokkaasti kuljetuksen ja käsittelyn aikana.

b) pakkausta ei saa käyttää uudelleen lihan pakkaamiseen, ellei sitä ole valmistettu korroosionkestävistä materiaaleista, jotka on helppo puhdistaa, ja ellei sitä ole puhdistettu ja desinfioitu.

60. Kun tuore leikattu liha tai sivutuotteet kääritään, se on tehtävä välittömästi leikkaamisen jälkeen ja hygieniavaatimusten mukaisesti.

Kiinteää sianrasvaa ja vatsalihasten paloja lukuun ottamatta leikattu liha ja sivutuotteet on aina varustettava suojakääreellä, jollei sitä kuljeteta ripustettuna koko kuljetuksen ajan.

Tällaisen kääreen on oltava läpinäkyvä ja väritön, ja sen on myös täytettävä 59 kohdan a alakohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa vahvistetut edellytykset; sitä ei saa käyttää uudestaan lihan käärimiseen.

Nautaeläinten viipaloidut maksat on pakattava yksitellen. Pakkaus saa sisältää vain kokonaisen viipaloidun elimen sen alkuperäisessä muodossa.

---

[1] EYVL N: o L 115, 11.11.1962, s. 2645/62. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 85/7/ETY (EYVL N:o L 2, 3.1.1985, s. 22)

61. Kääritty liha on pakattava.

62. Jos kääre kuitenkin täyttää kaikki pakkauksen suojaavuutta koskevat edellytykset, sen ei tarvitse olla läpinäkyvä eikä väritön, eikä sen sijoittaminen toiseen astiaan ole tarpeen sillä edellytyksellä, että muut 59 kohdan ehdot täyttyvät.

63. Leikkaaminen, luuttomaksi leikkaaminen, kääriminen ja pakkaaminen voivat tapahtua samoissa tiloissa seuraavin edellytyksin:

a) tilan on oltava riittävän suuri ja siten varustettu, että toimenpiteiden hygienia varmistetaan,

b) pakkaukset ja kääreet on heti niiden valmistuksen jälkeen suojattu tiiviillä päällyksellä; tätä päällystä on suojeltava vaurioilta laitokselle kuljettamisen aikana, ja niitä on säilytettävä laitoksessa erillisessä huoneessa hygieenisissä olosuhteissa,

c) pakkausmateriaalin säilytyshuoneiden on oltava pölyttömiä, niissä ei saa olla tuhoeläimiä, eikä niistä saa olla ilmayhteyttä huoneisiin, jotka sisältävät aineita, jotka saattaisivat saastuttaa tuoreen lihan. Pakkauksia ei saa säilyttää suoraan lattialla,

d) pakkaukset on koottava hygieenisissä olosuhteissa ennen kuin ne tuodaan tiloihin,

e) pakkaukset on tuotava tiloihin hygieenisesti ja käytettävä viipymättä. Henkilökunta, joka käsittelee tuoretta lihaa, ei saa käsitellä niitä.

f) liha on heti pakkaamisen jälkeen sijoitettava tarkoitusta varten varattuihin säilytystiloihin.

64. Tässä luvussa tarkoitetut pakkaukset saavat sisältää vain yhdestä eläinlajista peräisin olevaa leikattua lihaa.

XIII LUKU

TERVEYSTODISTUS

65. Alkuperäisen terveystodistuksen, jonka on oltava lihan mukana, kun sitä kuljetetaan määräpaikkaan, on oltava virkaeläinlääkärin lastaushetkellä antama.

Terveystodistuksen on vastattava muodoltaan ja sisällöltään liitteessä IV esitettyä mallia, ja se on laadittava vähintään määräpaikan virallisella kielellä tai virallisilla kielillä. Se on laadittava yhdelle paperiarkille.

XIV LUKU

VARASTOINTI

66. Tuore liha on välittömästi *post mortem* -tarkastuksen jälkeen jäähdytettävä tasaiseen + 7 °C:n sisälämpötilaan, kun kyseessä ovat ruhot ja palat, ja + 3 °C:n lämpötilaan, kun kyseessä ovat sivutuotteet.

Toimivaltainen viranomainen voi tapauskohtaisesti myöntää poikkeuksia tästä vaatimuksesta lihan kypsytykseen liittyvistä käytännön syistä, kun liha kuljetetaan teurastamon välittömässä läheisyydessä sijaitseviin leikkaamoihin tai lihakauppoihin sillä edellytyksellä, että tällainen kuljetus kestää enintään yhden tunnin.

Pakastettavan tuoreen lihan on tultava suoraan hyväksytystä teurastamosta tai hyväksytystä leikkaamosta.

Tuoreen lihan pakastaminen voidaan suorittaa ainoastaan laitoksessa, josta liha on saatu tai jossa se on leikattu, tai hyväksytyssä kylmävarastossa asianmukaisin laittein.

Kun tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdan A alakohdassa tarkoitetut palat, tämän liitteen XI luvun 53 kohdassa tarkoitetut palat ja sivutuotteet on tarkoitettu pakastettaviksi, ne on pakastettava viipymättä, jollei raakakypsyttämistä vaadita terveyssyistä. Jälkimmäisessä tapauksessa ne on pakastettava välittömästi raakakypsyttämisen jälkeen.

Pakastettaviksi tarkoitetut ruhot, puoliruhot, enintään kolmeen osaan leikatut puoliruhot ja neljännekset on pakastettava viivytyksettä lämpötilan tasaantumisen jälkeen.

Pakastettavaksi tarkoitettu leikattu liha on pakastettava viipymättä leikkaamisen jälkeen.

Pakastetun lihan on saavutettava – 12 °C:n tai sitä alempi sisälämpötila, eikä sitä saa sen jälkeen säilyttää korkeammassa lämpötilassa.

Pakastusprosessin käyneessä tuoreessa lihassa on oltava maininta pakastamiskuukaudesta ja -vuodesta.

67. Mitään muita tuotteita, jotka voivat vaikuttaa lihan hygieniaan tai saastuttaa sen, ei saa säilyttää IV luvun 16 ja 17 kohdassa tarkoitetuissa huoneissa, ellei lihaa pakata ja säilytetä erillään.

68. Edellä IV luvun 16 ja 17 kohdassa tarkoitetuista varastotilojen varastolämpötiloista on pidettävä kirjaa.

XV LUKU

KULJETUS

69. Tuoretta lihaa on kuljetettava ilmatiiviillä sulkemisjärjestelmällä varustetuissa kuljetusvälineissä, tai kun kyseessä on direktiivin 90/675/ETY mukaisesti maahan tuotava tuore liha tai kolmannen maan alueen kautta kuljetettu tuore liha, sinetöidyissä kuljetusvälineissä, jotka on suunniteltu ja varustettu siten, että XIV luvussa vahvistetut lämpötilat säilyvät koko kuljetuksen ajan.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa määrätään, ruhoja, puoliruhoja, enintään kolmeen osaan leikattuja puoliruhoja ja neljänneksiä voidaan kuljettaa XIV luvussa vahvistettuja lämpötiloja korkeammissa lämpötiloissa tämän direktiivin 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tiedekomitean lausunnon jälkeen vahvistettavien vaatimusten mukaisesti.

70. Tällaisen lihan kuljetukseen tarkoitettujen kuljetusvälineiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) niiden sisäpintojen tai kaikkien muiden osien, jotka voivat joutua kosketuksiin lihan kanssa, on oltava korroosionkestävää materiaalia, joka ei voi vaikuttaa lihan organoleptisiin ominaisuuksiin tai tehdä lihaa ihmisen terveydelle haitalliseksi; näiden pintojen on oltava sileät ja helpot puhdistaa ja desinfioida,

b) niiden on oltava varustetut riittävin laittein, joilla lihaa suojataan hyönteisiltä ja pölyltä, ja oltava vesitiiviitä nesteiden valumisen estämiseksi,

c) ruhojen, puoliruhojen, enintään kolmeen osaan leikattujen puoliruhojen tai neljännesruhojen ja pakkaamattoman leikatun lihan kuljetusta varten niiden on oltava varustetut korroosionkestävillä lihan ripustamiseen tarkoitetuilla laitteilla, jotka on asennettu sellaiseen korkeuteen, ettei liha pääse koskettamaan lattiaa. Tätä määräystä ei sovelleta hygieenisesti pakattuun pakastettuun lihaan. Ilmakuljetuksissa lihan ripustamiseen tarkoitettuja laitteita ei kuitenkaan vaadita sillä edellytyksellä, että lihan hygieenistä lastausta, kuljetusta ja kuormasta purkua varten on sopivat korroosionkestävät välineet.

71. Lihan kuljetukseen käytettäväksi tarkoitettuja kuljetusvälineitä ei missään tapauksessa saa käyttää elävien eläinten kuljetukseen tai sellaisten tuotteiden kuljetukseen, jotka voisivat vaikuttaa lihaan tai saastuttaa sen.

72. Mitään muita tuotteita, jotka voivat vaikuttaa lihan hygieniaan tai saastuttaa sen, ei saa kuljettaa samaan aikaan samassa kuljetusvälineessä kuin lihaa, ellei toteuteta tarvittavia varotoimenpiteitä. Pakattu liha on kuljetettava eri kuljetusvälineessä kuin pakkaamaton liha, jollei samassa kuljetusvälineessä järjestetä riittävää fyysistä estettä suojaamaan pakkaamatonta lihaa pakatulta lihalta. Siinä ei myöskään saa kuljettaa mahoja, ellei niitä ole kaltattu tai puhdistettu, eikä päitä ja sorkkia, ellei niitä ole nyljetty tai kaltattu ja karvottu.

73. Tuoretta lihaa ei saa kuljettaa kuljetusvälineessä, joka ei ole puhdas ja jota ei ole desinfioitu.

74. Ruhot, puoliruhot, enintään kolmeen osaan leikatut puoliruhot ja neljännesruhot, lukuun ottamatta hygieniavaatimusten mukaisesti pakattua pakastettua lihaa, on kuljetettava ripustettuna koko kuljetuksen ajan lukuun ottamatta 70 kohdan c alakohdassa tarkoitettua ilmakuljetusta.

Muut palat ja sivutuotteet on ripustettava tai sijoitettava telineille, jollei niitä ole pakattu tai sijoitettu korroosionkestäviin astioihin. Tällaisten telineiden, pakkausten tai astioiden on täytettävä hygieniavaatimukset ja erityisesti pakkausten osalta tämän direktiivin säännökset. Sisäelimet on aina kuljetettava tukevassa veden- ja rasvanpitävässä pakkauksessa, jota voidaan käyttää uudelleen vasta puhdistuksen ja desinfioinnin jälkeen.

75. Virkaeläinlääkärin on ennen lähetystä varmistettava, että kuljetusajoneuvot ja lastausolosuhteet täyttävät tämän luvun hygieniavaatimukset.

LIITE II

I LUKU

KAPASITEETILTAAN PIENTEN LAITOSTEN HYVÄKSYNNÄN YLEISET EDELLYTYKSET

Kapasiteetiltaan pienillä laitoksilla on oltava ainakin:

1. tiloissa, joissa tuoretta lihaa tuotetaan ja käsitellään:

   a) vedenpitävä lattiapäällyste, joka on helppo puhdistaa ja desinfioida, on lahosuojattu ja siten rakennettu, että veden poisjuoksuttaminen on helppoa; vesi on kanavoitava ritilöin ja hajut estävin hajulukoin varustettuja viemäreitä kohti,

   b) tasaiset, kestävät ja tiiviit seinät, joilla on vaalea, pestävä pinnoite vähintään kahden metrin korkeudelle ja teurastustiloissa vähintään kolmen metrin korkeudelle,

      Puisten seinien käyttö liitteessä I olevan III luvun 16 kohdassa tarkoitetuissa tiloissa ei kuitenkaan ole perusteena hyväksynnän peruuttamiselle jos ne on rakennettu ennen 1 päivää heinäkuuta 1991,

   c) ovet, jotka on valmistettu helposti puhdistettavasta, lahosuojatusta ja hajuttomasta materiaalista,

      Jos kyseisessä laitoksessa säilytetään lihaa, laitoksessa on oltava varastotilat, jotka täyttävät edellä mainitut vaatimukset,

   d) lahosuojatut ja hajuttomat eristemateriaalit,

   e) riittävä tuuletus ja tarvittaessa hyvä vesihöyryn poisto,

   f) riittävä luonnollinen tai keinotekoinen valaistus, joka ei vääristä värejä,

2. a) mahdollisimman lähellä työpisteitä riittävä määrä laitteita, joissa voi puhdistaa ja desinfioida kädet sekä puhdistaa työkalut kuumalla vedellä. Käsien pesua varten näissä paikoissa on oltava kuuma ja kylmä juokseva vesi tai sopivan lämpöiseksi ennalta sekoitettu vesi, puhdistus- ja desinfiointiaineita sekä hygieeniset käsien kuivaustavat,

   b) paikan päällä tai viereisessä huoneessa työkalujen desinfiointilaitteet, joissa veden lämpötila on vähintään 82 °C,

3. asianmukaiset järjestelyt tuhoeläimiltä kuten hyönteisiltä ja jyrsijöiltä suojautumista varten,

4. a) työkalut ja varusteet, kuten leikkauspöydät, irrotettavalla leikkauspinnalla varustetut pöydät, astiat, kuljetinhihnat ja sahat on valmistettava korroosionkestävästä materiaalista, joka ei voi pilata lihaa ja joka on helppo puhdistaa ja desinfioida. Puun käyttö on kielletty,

   b) korroosionkestävät ja hygieniavaatimukset täyttävät varusteet ja laitteet:

      - lihan käsittelyyn,

      - liha-astioiden varastoimiseen siten, ettei liha tai astiat joudu kosketuksiin lattian tai seinien kanssa,

   c) erityiset vesitiiviit, korroosionkestävät astiat, joissa on kannet ja sulkimet, jotka estävät asiattomia henkilöitä poistamasta tavaraa niistä, ja joihin ihmisravinnoksi kelpaamaton liha pannaan; tällainen liha on kuljetettava pois tai hävitettävä kunkin työpäivän päätteeksi,

5. jäähdytyslaitteet, jotka pitävät lihan sisälämpötilan tässä direktiivissä vaaditulla tasolla. Laitteisiin on kuuluttava tiivistyneen veden poistojärjestelmä, joka ei voi aiheuttaa lihan saastumista,

6. laitteet, joiden avulla toimitetaan riittävä määrä yksinomaan direktiivissä 80/778/ETY tarkoitettua paineenalaista juomakelpoista vettä. Laitteiden voidaan kuitenkin poikkeuksellisesti sallia toimittaa höyryntuotannossa, palonsammutuksessa ja jäähdytyslaitteiden jäähdytyksessä käytettävää juomakelvotonta vettä sillä edellytyksellä, että tätä tarkoitusta varten asennetut putket estävät tämän veden käytön muihin tarkoituksiin eikä niiden ole mahdollista saastuttaa tuoretta lihaa. Juomakelvottoman veden putket on selvästi erotettava juomakelpoista vettä varten käytetyistä,

7. riittävä määrä direktiivissä 80/778/ETY tarkoitettua kuumaa juomakelpoista vettä tuottava laitteisto,

8. hygieeninen jäteveden poistojärjestelmä,

9. ainakin yksi pesuallas sekä huuhdeltavia käymälöitä. Nämä eivät saa avautua suoraan työtiloihin. Pesualtaissa on oltava kuuma ja kylmä juokseva vesi tai sopivan lämpöiseksi ennalta sekoitettu vesi, käsien puhdistus- ja desinfiointiaineita sekä hygieeniset käsien kuivaustavat. Pesualtaan on oltava lähellä käymälöitä.

II LUKU

KAPASITEETILTAAN PIENTEN TEURASTAMOJEN HYVÄKSYNNÄN ERITYISET EDELLYTYKSET

10. Yleisten vaatimusten lisäksi kapasiteetiltaan pienissä teurastamoissa on oltava ainakin:

a) riittävät eläinsuojat eläimille, joita säilytetään yön yli teurastamon tiloissa,

b) teurastushuone ja ottaen huomioon teurastuksen aikana toteutettavat toimenpiteet, sopivat ja riittävän suuret huoneet näille toimenpiteille, jotta ne voidaan toteuttaa hygienian kannalta tyydyttävästi,

c) teurastustiloissa selvästi erotettu paikka tainnutusta ja verenlaskua varten,

d) teurastustiloissa pestävät seinät vähintään kolmen metrin korkeuteen tai sisäkattoon asti. Teurastuksen aikana on huolehdittava riittävästä höyrynpoistosta,

e) välineet, joiden avulla teurastusta voidaan jatkaa tainnutuksen jälkeen mahdollisimman pitkälti eläimen ollessa riippuvassa asennossa; riippuva eläin ei missään tapauksessa saa koskettaa lattiaa teurastuksen aikana,

f) jäähdyttämö, joka on kapasiteetiltaan riittävä suhteessa teurastettavien eläinten kokoon ja tyyppiin, ja joka on joka tapauksessa varustettu erillisellä lukittavalla vähimmäistilalla, joka on varattu tutkittavien ruhojen tarkasteluun.

Toimivaltainen viranomainen voi tapauskohtaisesti myöntää poikkeuksia tästä vaatimuksesta, kun liha kuljetetaan viipymättä teurastamosta sen välittömässä läheisyydessä oleviin leikkaamoihin tai lihakauppoihin sillä edellytyksellä, että kuljetus kestää enintään yhden tunnin.

11. Teurastustiloissa ei saa tyhjentää tai puhdistaa mahoja ja suolia tai varastoida vuotia, sarvia, sorkkia ja siankarvoja.

12. Jos lantaa ei voida poistaa teurastamon alueelta joka päivä, se on varastoitava selvästi erotettuun paikkaan.

13. Teurastustiloihin tuodut eläimet on välittömästi tainnutettava ja teurastettava.

14. Sairaita tai sairaiksi epäiltyjä eläimiä ei saa teurastaa laitoksessa paitsi jos toimivaltainen viranomainen myöntää poikkeusluvan.

Kun poikkeuslupa myönnetään, teurastus on suoritettava toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa, ja on toteutettava toimenpiteet saastumisen estämiseksi; tilat on erityisesti puhdistettava ja -desinfioitava virallisessa valvonnassa ennen kuin niitä käytetään uudelleen.

LIITE III

AVUSTAJIEN AMMATILLINEN PÄTEVYYS

1. Vain ehdokkaita, jotka voivat osoittaa, että he ovat osallistuneet vähintään 400 tunnin ajan jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten hyväksymään teoreettiseen kurssiin, jossa on käsitelty tämän liitteen 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja aiheita, mukaan lukien laboratorioesitykset, sekä saaneet vähintään 200 tuntia käytännön harjoitusta virkaeläinlääkärin valvonnassa, voidaan hyväksyä tämän direktiivin 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun kokeeseen. Käytännön harjoittelu tapahtuu teurastamoissa, leikkaamoissa, kylmävarastoissa ja tuoreen lihan tarkastuspaikoissa.

2. Direktiivin 71/118/ETY liitteen II vaatimukset täyttävät avustajat voivat kuitenkin osallistua harjoituskurssiin, jonka teoreettinen osa on vähennetty 200 tuntiin.

3. Tämän direktiivin 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu koe koostuu teoreettisesta osasta ja käytännöllisestä osasta ja siinä käsitellään seuraavia aiheita:

   a) teoreettinen osa:

      - perustiedot teurastettujen eläinten anatomiasta ja fysiologiasta,
      - perustiedot teurastettujen eläinten patologiasta,
      - perustiedot teurastettujen eläinten patologisesta anatomiasta,
      - perustiedot hygieniasta ja erityisesti teollisuushygieniasta, teurastus-, leikkaamis- ja varastohygieniasta sekä työskentelyhygieniasta,
      - tiedot tuoretta lihaa koskevista teurastus-, tarkastus-, valmistus-, käärimis-, pakkaus- ja kuljetusmenetelmistä ja -menettelyistä,
      - tiedot työn suorittamiseen liittyvistä laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä,
      - näytteenottomenettelyt,

   b) käytännöllinen osa:

      - teurastettujen eläinten tarkastus ja arviointi,
      - eläinlajien tunnistus eläimen lajille tyypillisten osien tarkastelun avulla,
      - teurastettujen eläinten muuttuneiden osien tunnistus ja niiden kommentointi,
      - *post mortem* -tarkastus teurastamossa,
      - hygieniavalvonta,
      - näytteenotto.

LIITE IV

MALLI

TERVEYSTODISTUS

direktiivin 64/433/ETY 3 artiklan A kohdan 1 alakohdan f alakohdan iii alakohdassa tarkoitettua tuoretta lihaa varten[1]

N:o[2] .....

Lastauspaikka: .....

Ministeriö: .....

Osasto: .....

Viite[2]: .....

I. **Lihan tunnistus**

..... :n lihaa
(eläinlaji)

Palojen laatu: .....

Pakkauksen laatu: .....

Palojen tai pakkausten määrä: .....

Pakastuskuukausi (-kuukaudet) ja -vuosi (-vuodet): .....

Nettopaino: .....

II. **Lihan alkuperä**

Hyväksytyn teurastamon tai hyväksyttyjen teurastamojen osoite tai osoitteet ja eläinlääkinnällinen(-set) hyväksyntänumero(t)[3]: .....

.....

Hyväksytyn leikkaamon tai hyväksyttyjen leikkaamojen osoite tai osoitteet ja eläinlääkinnällinen(-set) hyväksyntänumero(t)[3]: .....

.....

Hyväksytyn kylmävaraston tai hyväksyttyjen kylmävarastojen osoite tai osoitteet ja eläinlääkinnällinen(-set) hyväksyntänumero(t)[3]: .....

.....

III. **Lihan määräpaikka**

Liha lähetetään

.....
(lastauspaikka)

.....
(määrämaa ja -paikka)

seuraavalla kuljetusvälineellä[3]: .....

Lähettäjän nimi ja osoite: .....

Vastaanottajan nimi ja osoite: .....

(1) Tuore liha: tämän todistuksen IV kohdassa tarkoitetun direktiivin mukaisesti tämä tarkoittaa kaikkia kesyjen nautaeläinten, sikojen, lampaiden ja vuohien ja kavioeläinten ihmisravinnoksi kelpaavia osia, joita ei ole käsitelty millään säilöntätavalla; jäähdytettyä ja pakastettua lihaa pidetään kuitenkin tuoreena lihana.

(2) Valinnainen.

(3) Rautatievaunujen ja kuorma-autojen osalta ilmoitetaan rekisterinumero, ilma-alusten osalta lennon numero ja laivojen osalta nimi ja tarvittaessa kontin numero.

IV. **Vakuutus terveydestä**

Minä allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistan, että edellä kuvattu liha on saatu direktiivissä 64/433/ETY säädettyjen tuotantoa ja valvontaa koskevien vaatimusten mukaisesti:

- rajoitusten alaisella alueella sijaitsevasta teurastamosta[4],
- ja on tarkoitettu jäsenvaltioon kolmannen maan kautta tapahtuvan kuljetuksen jälkeen[4].

Tehty ....
(paikka) (aika)

.....
(virkaeläinlääkärin nimi ja allekirjoitus)

---

[1] Tarpeeton viivataan yli.

LIITE V

MALLI

TERVEYSTODISTUS

Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioon tarkoitetulle tuoreelle lihalle[1]

N:o[2] .....

Lastauspaikka: .....

Ministeriö: .....

Osasto: .....

Viite: .....
(valinnainen)

I. **Lihan tunnistus**

..... :n lihaa
(eläinlaji)

Palojen laatu: .....

Pakkauksen laatu: .....

Palojen tai pakkausten määrä: .....

Pakastuskuukausi (-kuukaudet) ja -vuosi (-vuodet): .....

Nettopaino: .....

II. **Lihan alkuperä**

Hyväksytyn teurastamon tai hyväksyttyjen teurastamojen osoite tai osoitteet ja eläinlääkinnällinen(-set)

hyväksyntänumero(t)[3]: .....

.....

Hyväksytyn leikkaamon tai hyväksyttyjen leikkaamojen osoite tai osoitteet ja eläinlääkinnällinen(-set)

hyväksyntänumero(t)[3]: .....

.....

Hyväksytyn kylmävaraston tai hyväksyttyjen kylmävarastojen osoite tai osoitteet ja eläinlääkinnällinen(-set)

hyväksyntänumero(t)[3]: .....

.....

III. **Lihan määräpaikka**

Liha lähetetään .....
(lastauspaikka)

.....
(määrämaa ja -paikka)

seuraavalla kuljetusvälineellä[3]: .....

Lähettäjän nimi ja osoite: .....

Vastaanottajan nimi ja osoite: .....

---

(1) Tuore liha: tämän todistuksen IV kohdassa tarkoitetun direktiivin mukaisesti tämä tarkoittaa kaikkia kesyjen nautaeläinten, sikojen, lampaiden ja vuohien ja kavioeläinten ihmisravinnoksi kelpaavia osia, joita ei ole käsitelty millään säilöntätavalla; jäähdytettyä ja pakastettua lihaa pidetään kuitenkin tuoreena lihana.

(2) Valinnainen.

(3) Rautatievaunujen ja kuorma-autojen osalta ilmoitetaan rekisterinumero, ilma-alusten osalta lennon numero ja laivojen osalta nimi ja tarvittaessa kontin numero.

IV. **Vakuutus terveydestä**

Minä allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistan, että edellä kuvattu liha on saatu terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa annetussa direktiivissä 64/433/ETY säädettyjen tuotantoa ja valvontaa koskevien vaatimusten mukaisesti, ja että sitä pidetään sen vuoksi ihmisravinnoksi sopivana sellaisenaan.

Tehty ....
(paikka) (aika)

.....
(virkaeläinlääkärin nimi ja allekirjoitus)

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 15 päivänä helmikuuta 1971,
terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa

(71/118/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

markkinoiden yhteisistä järjestelyistä siipikarjanlihan alalla 13 päivänä kesäkuuta 1967 annetulla neuvoston asetuksella N:o 123/67/ETY[2] perustettiin sisämarkkinat tällä alalla,

kyseisen asetuksen täytäntöönpanolla ei ole toivottua vaikutusta niin kauan kuin jäsenvaltioiden siipikarjanlihasta säätämien terveysvaatimusten väliset erot estävät kauppaa,

näiden erojen poistamiseksi on tarpeen lähentää jäsenvaltioiden terveyttä koskevia säännöksiä,

olisi aiheellista laatia tälle alalle yhteisön säännöksiä, joita ainoastaan yhteisön sisäiseen kauppaan sovellettavan siirtymäkauden jälkeen sovellettaisiin myös jäsenvaltioissa liikkeelle laskettuun siipikarjanlihaan; on kuitenkin tarpeen jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle tuottajilta eräin edellytyksin suoraan kuluttajille toimitettava siipikarjanliha,

suunnitellulla lähentämisellä olisi erityisesti yhdenmukaistettava säännökset siipikarjanlihan hygieniaolosuhteista teurastamoissa sekä varastoinnin ja kuljetuksen aikana; on tarpeen jättää jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille valtuudet hyväksyä tässä direktiivissä säädettyjen hygieniavaatimusten mukaiset teurastamot sekä valvoa tämän hyväksymisen perusteina olevien edellytysten noudattamista; on tarpeen säätää jäsenvaltioiden hyväksynnästä myös pakastamojen osalta,

tyydyttävän terveystarkastuksen varmistamiseksi ottaen huomioon sen suorittamisen erityisolosuhteet, olisi tarpeen sallia pätevien avustajien hoitaa tietyt tehtävät virkaeläinlääkärin vastuulla ja tämän valvonnassa,

on tarpeen määrittää jäsenvaltioille yhteiset ja yhdenmukaiset vähimmäisvaatimukset näiden avustajien teoreettisen ja käytännön koulutuksen tason sekä muiden, näiden avustajien pätevyyden, rehellisyyden ja puolueettomuuden takaamiseksi välttämättömien edellytysten osalta, sulkematta pois mahdollisuutta heidän koulutustaan koskevien sääntöjen ja ohjelmien asteittaiseen yhdenmukaistamiseen,

lähetysmaan virkaeläinlääkärin laatiman hygieenisyystodistuksen antamista pidetään yhteisön sisäisen kaupan osalta parhaana keinona antaa vastaanottajamaan toimivaltaisille viranomaisille takuut siitä, että siipikarjanlihalähetys on tämän direktiivin säännösten mukainen; tämän todistuksen on oltava lihalähetyksen mukana määräpaikkaan asti,

jäsenvaltioilla on oltava mahdollisuus kieltää sellaisen toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevan siipikarjanlihan tuonti niiden alueelle, joka osoittautuu ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi tai joka ei ole yhteisön terveyttä koskevien säännösten mukaista,

tällaisessa tapauksessa, jos terveydelliset syyt eivät sitä estä ja kun lähettäjä tai tämän edustaja niin pyytää, lihojen palauttaminen olisi sallittava,

kiellon tai rajoituksen perusteena olevat syyt olisi saatettava lähettäjän tai tämän edustajan sekä, eräissä tapauksissa, lähettäjämaan toimivaltaisten viranomaisten tietoon niiden arvioinnin mahdollistamiseksi,

[1] EYVL N:o 109, 9.7.1964, s. 1721/64
[2] EYVL N:o 117, 19.6.1967, s. 2301/67

lähettäjälle olisi tarpeen antaa mahdollisuus saada komission laatiman luettelon perusteella valittavan eläinlääkintäasiantuntijan lausunto siinä tapauksessa, että tämä riitauttaisi vastaanottajajäsenvaltion viranomaisten määräämän kiellon tai rajoituksen perustelut,

olisi suotavaa ratkaista jäsenvaltioiden väliset, teurastamon hyväksymisperusteita koskevat erimielisyydet neuvoston 15 päivänä lokakuuta 1968 perustaman pysyvän eläinlääkintäkomitean hätämenettelyllä,

jäsenvaltioiden säännösten lähentäminen joillakin erityisen ongelmallisilla aloilla on mahdollista vasta syvällisemmän tarkastelun jälkeen, ja

kansanterveydellisiä säännöksiä elävän siipikarjan sekä tuoreen siipikarjanlihan kaupan osalta käsitellään muissa yhteisön direktiiveissä; on jo osoittautunut tarpeelliseksi lähentää alustavasti näitä aloja koskevia kansallisia säännöksiä täsmentämällä eräitä edellytyksiä, joiden perusteella jäsenvaltiot voivat kansanterveydellisistä syistä kieltää siipikarjanlihan tuonnin tai rajoittaa sen tuontia niiden alueelle sekä säätämällä yhteisön hätämenettelystä edellä mainitussa pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa, jonka mukaisesti voitaisiin tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden sekä komission välillä tutkia ja tarvittaessa muuttaa tai kumota jäsenvaltion toteuttamat toimenpiteet,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

Yleiset säännökset

1 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan seuraaviin lajeihin kuuluvista kotieläimistä peräisin olevan tuoreen lihan kauppaan: kanat, kalkkunat, helmikanat, sorsat, ankat ja hanhet.

2. Siipikarjanlihana pidetään kaikkia näiden eläinten ihmisravinnoksi kelpaavia osia.

3. Tuoreena pidetään kaikkea siipikarjanlihaa, jota ei ole käsitelty säilymistarkoituksessa; tätä direktiiviä sovellettaessa myös jäähdytetyn ja pakastetun siipikarjanlihan katsotaan olevan tuoretta.

2 artikla

(375L0431)

Tässä direktiivissä:

a) 'ruholla' tarkoitetaan linnun koko ruumista verenlaskun, kynimisen ja sisäelinten poiston jälkeen; munuaisten poisto, raajojen poisto kinnernivelestä ja pään poisto ovat kuitenkin valinnaisia,

b) 'ruhon osilla' tarkoitetaan a kohdassa määritellyn ruhon osia,

c) 'sivutuotteilla' tarkoitetaan muuta kuin a kohdassa määriteltyyn ruhoon kuuluvaa tuoretta lihaa, vaikka se jäisi luonnollisesti ruhon yhteyteen,

d) 'sisäelimillä' tarkoitetaan rinta-, vatsa- ja lantio-ontelon elimiä mukaan luettuna henki- ja ruokatorvi sekä soveltuvin osin kupu,

e) *'ante mortem* -terveystarkastuksella' tarkoitetaan elävän siipikarjan tarkastusta liitteessä I olevan III luvun mukaisesti,

f) *'post mortem* -terveystarkastuksella' tarkoitetaan teurastetun siipikarjan tarkastusta teurastamossa välittömästi teurastuksen jälkeen liitteessä I olevan V luvun mukaisesti,

g) 'virkaeläinlääkärillä' tarkoitetaan jäsenvaltion toimivaltaisen keskusviranomaisen nimittämää eläinlääkäriä,

h) 'avustajalla' tarkoitetaan koulutettua henkilöä, jonka jäsenvaltion toimivaltainen keskusviranomainen on virallisesti nimittänyt avustamaan virkaeläinlääkäriä,

i) 'lähetysmaalla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, josta tuore siipikarjanliha lähetetään toiseen jäsenvaltioon,

j) 'vastaanottajamaalla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, johon tuore siipikarjanliha lähetetään toisesta jäsenvaltiosta,

II OSASTO

Yhteisön sisäistä kauppaa sekä jäsenvaltioiden sisäistä kauppaa koskevat säännökset

3 artikla
(375L0431)

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ainoastaan sellaisen tuoreen siipikarjanlihan kauppa on sallittua, joka, 11 artiklan säännöksiä rajoittamatta, täyttää seuraavat vaatimukset:

a) sen on oltava saatu 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytystä ja valvotusta teurastamosta,

b) sen on oltava peräisin eläimestä, jolle virkaeläinlääkäri tai avustaja on suorittanut *ante mortem* –tarkastuksen 4 artiklan säännösten mukaisesti, ja jonka on tällaisen tarkastuksen jälkeen todettu sopivan teurastettavaksi tuoreen siipikarjanlihan kauppaa varten,

c) sen on oltava käsitelty tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa liitteessä I olevan IV luvun määräysten mukaisesti,

d) virkaeläinlääkärin tai avustajan on täytynyt suorittaa sille *post mortem* –tarkastus 4 artiklan säännösten mukaisesti, ja sen on oltava todettu soveltuvan ihmisravinnoksi liitteessä I olevan VI luvun määräysten mukaisesti,

e) siinä on oltava liitteessä I olevan VII luvun määräysten mukainen hygieenisyysmerkintä,

f) sen on oltava varastoitu *post mortem* –tarkastuksen jälkeen liitteessä I olevan IX luvun määräysten mukaisesti tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyssä ja valvotussa teurastamossa tai 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti hyväksytyssä ja valvotussa kylmävarastossa,

g) sen on oltava pakattu sopivalla tavalla sekä kuljetettu tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa liitteessä I olevan X ja XI luvun määräysten mukaisesti.

2. Seuraavat suljetaan pois kaupasta:

a) tuore siipikarjanliha, jota on käsitelty vetyperoksidilla tai muilla valkaisuaineilla tai luonnollisilla tai keinotekoisilla väriaineilla,

b) tuore siipikarjanliha, jota on käsitelty antibiooteilla, säilöntäaineilla tai mureuttamisaineilla,

c) tuore siipikarjanliha, jota on käsitelty makuaineilla.

3. Jos vastaanottajajäsenvaltio sen sallii, 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten ei kuitenkaan tarvitse täyttyä, kun kyseessä on muuhun käyttöön kuin ihmisravinnoksi tarkoitettu liha; tässä tapauksessa vastaanottajajäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen estämiseksi, että lihaa käytetään muuhun kuin mihin se on tarkoitettu.

4. Edellä 1 kohdan A alakohdan ehtoja ei sovelleta tuoreeseen siipikarjanlihaan, joka yksittäisissä tapauksissa toimitetaan sen tuottajalta suoraan lopulliselle kuluttajalle tämän omaa kulutusta varten muutoin kuin kiertokaupan, postimyynnin tai torimyynnin kautta.

4 artikla

(375L0431)

1. Virkaeläinlääkäri voi käyttää alaisinaan ja omalla vastuullaan avustajia suorittaessaan *ante mortem* ja *post mortem* –terveystarkastuksia sekä valvoessaan teurastamojen täytettäväksi liitteessä I olevassa II ja IV luvussa määrättyjen hygieniavaatimusten noudattamista.

2. Avustajiksi voidaan hyväksyä ainoastaan henkilöitä, jotka täyttävät liitteen II vaatimukset. Neuvosto antaa komission ehdotuksesta yksityiskohtaisemmat säännökset avustajilta liitteessä II olevan 1 kohdan b ja d alakohdan ja 4 kohdan mukaisesti vaadittavasta koulutustasosta.

3. Avustajat voivat toimia virkaeläinlääkärin apuna ainoastaan seuraavissa tehtävissä:

- liitteessä I olevan II ja IV luvun hygieniamääräysten noudattamisen valvonta,

- sen tarkastaminen, että *ante mortem* –terveystarkastusta suoritettaessa liitteessä I olevan III luvun 12 kohdassa mainittuja oireita ei ilmene,

- sen tarkastaminen, että *post mortem* –terveystarkastusta suoritettaessa liitteessä I olevan VI luvun 28 kohdassa mainittuja tapauksia ei ilmene.

5 artikla

(375L0431)

1. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen keskusviranomaisen, jonka alueella teurastamo sijaitsee, on varmistettava, että edellä 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu hyväksyntä annetaan vain, jos liitteessä I olevan I ja II luvun määräyksiä noudatetaan ja kun teurastamo voi täyttää kyseisen liitteen muut vaatimukset; sen on varmistettava myös näiden määräysten noudattamisen valvonta virkaeläinlääkärin avulla ja huolehdittava hyväksynnän peruuttamisesta kun yhtä tai useampaa näistä määräyksistä ei enää noudateta.

2. Kaikki hyväksytyt teurastamot on rekisteröitävä luetteloon ja kullakin teurastamolla on oltava eläinlääkinnällinen hyväksyntänumero. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämä luettelo hyväksymistään teurastamoista sekä näiden eläinlääkinnälliset hyväksyntänumerot muille jäsenvaltioille ja komissiolle ja tarvittaessa ilmoitettava niille hyväksynnän peruuttamisesta.

3. Jos jäsenvaltio arvioi, että hyväksyntään vaadittavia edellytyksiä ei tai ei enää noudateta toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevassa teurastamossa, sen on ilmoitettava tästä kyseisen

valtion toimivaltaiselle keskusviranomaiselle. Tämän on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ja ilmoitettava ensiksi mainitun jäsenvaltion toimivaltaiselle keskusviranomaiselle tehdyt päätökset sekä niiden syyt.

Jos tämä jäsenvaltio olettaa, että kyseisiä toimenpiteitä ei toteuteta tai että ne eivät ole riittäviä, se voi saattaa asian komission käsiteltäväksi, joka pyytää yhdeltä tai useammalta eläinlääkintäasiantuntijalta lausunnon. Lausunnon perusteella jäsenvaltioiden voidaan sallia, 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, kieltää väliaikaisesti siitä laitoksesta peräisin olevien tuotteiden pääsyn niiden alueelle.

Edellä tarkoitettu lupa voidaan peruuttaa 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, uuden, yhden tai useamman eläinlääkintäasiantuntijan antaman lausunnon perusteella.

Eläinlääkintäasiantuntijoiden on oltava muiden kuin erimielisyyden osapuolina olevien jäsenvaltioiden kansalaisia.

Neuvoteltuaan jäsenvaltioiden kanssa komissio määrittää tämän kohdan täytäntöönpanoa ja erityisesti eläinlääkintäasiantuntijoiden nimittämistä ja heidän kertomusten laatimismenettelyjä koskevat yleiset menettelytavat.

4. Myös teurastamojen ulkopuolella sijaitsevat kylmävarastot ovat tuoreen siipikarjanlihan säilytyksen osalta virkaeläinlääkärin valvonnan alaisia.

Sen jäsenvaltion toimivaltainen keskusviranomainen, jonka alueella kylmävarasto sijaitsee, on tuoreen siipikarjanlihan varastoinnin osalta vastuussa tuon varaston hyväksynnästä ja tällaisen hyväksynnän peruuttamisesta.

6 artikla

(375L0431)

Edellä 3 artiklan 2 kohdan säännöksiä rajoittamatta ja ennen mahdollisten yhteisön säännösten voimaantuloa, tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden säännöksiin, jotka:

a) koskevat edellytyksiä 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen kylmävarastojen hyväksyntään ja tällaisen hyväksynnän peruuttamiseen,

b) koskevat siipikarjan käsittelyä aineilla, jotka saattavat tehdä tuoreen siipikarjanlihan nauttimisen ihmisten terveydelle vaaralliseksi tai haitalliseksi, sekä siipikarjalle annettavia aineita kuten antibiootteja, estrogeeniä, tyrostaatteja, mureuttajia, eläintorjunta-aineita, kasvintorjunta-aineita tai aineita, jotka sisältävät arseenia tai antimonia,

c) koskevat vieraiden aineiden lisäämistä tuoreeseen siipikarjanlihaan ja sen käsittelyä ionisoivalla ja ultravioletilla säteilyllä.

7 artikla

Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioissa voimassa olevan lainsäädännön mukaan käytettävissä oleviin muutoksenhakukeinoihin tässä direktiivissä tarkoitettuja toimivaltaisten viranomaisten päätöksiä vastaan.

III OSASTO

Ainoastaan yhteisön sisäistä kauppaa koskevat säännökset

8 artikla

Jäsenvaltioiden on valvottava, että vastaanottajamaahan tapahtuvan kuljetuksen aikana toisen jäsenvaltion alueelle lähetetyn tuoreen siipikarjanlihan mukana on hygieenisyystodistus liitteessä I olevan VIII luvun mukaisesti.

9 artikla

(389L0662)

1. Edellä 5 artiklan 3 kohdan 2 alakohdan toisessa lauseessa säädettyjä valtuuksia rajoittamatta, jäsenvaltio voi kieltää toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevan tuoreen siipikarjanlihan liikkeelle laskemisen alueellaan, jos vastaanottajamaassa tapahtuneeen terveystarkastuksen yhteydessä on todettu:

a) että tämä liha on ihmisravinnoksi kelpaamatonta, tai

b) että 3, 8 tai 14 artiklan säännöksiä ei ole noudatettu.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti tehdyissä päätöksissä on sallittava tuoreen siipikarjanlihan palauttaminen, jos lähettäjä tai tämän edustaja niin pyytää ja kun terveydelliset syyt eivät sitä estä. Joka tapauksessa tarvittavat turvatoimenpiteet on toteutettava näiden lihojen väärinkäytön estämiseksi.

3. Tällaiset päätökset on saatettava perusteluineen lähettäjän tai tämän edustajan tietoon. Pyydettäessä nämä perustellut päätökset

on toimitettava kirjallisina hänelle viipymättä, samoin kuin tiedot voimassa olevan lainsäädännön mukaan hänen käytettävissään olevista muutoksenhakukeinoista sekä muodoista ja määräajoista muutoksenhaulle.

4. Jos tällaisten päätösten syynä on tartuntatauti, kansanterveydellinen vaara tai tämän direktiivin säännösten vakava laiminlyönti, päätökset on toimitettava perusteluineen viipymättä myös lähetysmaan toimivaltaiselle keskusviranomaiselle.

10 artikla

(389L0662)

Jäsenvaltioiden on annettava lähettäjälle, jonka tuoretta siipikarjanlihaa ei 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti voida laskea liikkeelle niiden alueella, mahdollisuus saada eläinlääkintäasiantuntijan lausunto. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä että, ennen kuin toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat muita toimenpiteitä, kuten lihan hävittäminen, eläinlääkintäasiantuntijoilla on mahdollisuus tarkastaa 9 artiklan 1 kohdan edellytysten täyttyminen.

Eläinlääkintäasiantuntijan on oltava muun jäsenvaltion kuin lähetysmaan tai vastaanottajamaan kansalainen.

Komissio laatii jäsenvaltioiden ehdotuksesta luettelon eläinlääkintäasiantuntijoista, joita voidaan käyttää tällaisen lausunnon antamiseen. Neuvoteltuaan jäsenvaltioiden kanssa se määrittää yleiset menettelytavat, erityisesti näiden lausuntojen antamismenettelyn osalta.

11 artikla

(389L0662)

1. Jäljempänä 2 ja 4 kohdan säännöksiä rajoittamatta, elävän siipikarjan ja tuoreen siipikarjanlihan kauppaa koskevia jäsenvaltioiden kansanterveydellisiä säännöksiä sovelletaan kunnes mahdolliset yhteisön säännökset tulevat voimaan.

2. Toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevan tuoreen siipikarjanlihan saapumisen myötä uhkaavan eläintautien leviämisen estämiseksi jäsenvaltio voi toteuttaa seuraavat toimenpiteet:

a) jos tuossa toisessa jäsenvaltiossa on esiintynyt eläinkulkutautia, se voi väliaikaisesti kieltää tuonnin tai rajoittaa tuontia kyseisen jäsenvaltion niiltä alueilta, joissa tautia on esiintynyt, peräisin olevan tuoreen siipikarjanlihan osalta,

b) eläinkulkutaudin levitessä tai uuden, vakavan ja tarttuvan eläintaudin ilmetessä, se voi väliaikaisesti kieltää tuonnin tai rajoittaa tuontia koko kyseisen jäsenvaltion alueelta peräisin olevan tuoreen siipikarjanlihan osalta.

3. Jäsenvaltion on ilmoitettava viipymättä muille jäsenvaltioille ja komissiolle kaikista edellä 2 kohdassa tarkoitettujen tautien ilmenemisistä sekä niihin toteutetuista vastatoimenpiteistä. Sen on myös ilmoitettava niille viipymättä taudin häviämisestä.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viipymättä muille jäsenvaltioille ja komissiolle edellä 2 kohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä ja niiden kumoamisesta sekä niiden syistä.

Jäljempänä 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen voidaan päättää, että näitä toimenpiteitä on muutettava erityisesti niiden yhteensovittamiseksi muiden jäsenvaltioiden toteuttamiin toimenpiteisiin, tai että ne on poistettava.

5. Jos edellä 2 kohdassa tarkoitettu tapaus ilmenee ja kun vaikuttaa aiheelliselta, että muut jäsenvaltiot soveltavat sanotun kohdan mukaisia ja mahdollisesti 4 kohtaa noudattaen muutettuja toimenpiteitä, tarvittavat määräykset annetaan 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

12 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa 15 päivänä lokakuuta 1968 annetulla neuvoston päätöksellä perustetun pysyvän eläinlääkintäkomitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä.

2. Komiteassa jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta kahden päivän kuluessa. Lausunnot annetaan 12 äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä ja panee ne välittömästi täytäntöön, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset. Jos toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa viidentoista päivän kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio päättää toimenpiteistä, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä niitä hylännyt.

13 artikla

(381L0476)

Edellä 12 artiklan säännöksiä sovelletaan 18 kuukauden ajan siitä päivästä alkaen, jona komitea on kutsuttu ensimmäistä kertaa koolle, joko 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tai jonkin muun vastaavan säännöksen nojalla.

14 artikla

(375L0431)

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä nykyisin käytössä oleva siipikarjanlihan "Spinchiller"-jäähdyttämismenetelmä. Tämä kielto tulee pakolliseksi 1 päivänä tammikuuta 1976.

2. Neuvoteltuaan jäsenvaltioiden kanssa pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa komissio toimittaa neuvostolle ennen 1 päivää tammikuuta 1972 kertomuksen mahdollisista korvaavista jäähdytysmenetelmistä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua määräpäivää lykätään 1 päivään tammikuuta 1977, jollei neuvosto komission ehdotuksesta totea 1 päivään tammikuuta 1972 mennessä yhden tai useamman teollisuuskäyttöön soveltuvan menettelyn löytyneen.

IV OSASTO

Loppusäännökset

15 artikla

(375L0431)

Ennen tuoreen siipikarjanlihan tuontia kolmansista maista koskevien yhteisön säännösten voimaantuloa, jäsenvaltioiden on sovellettava tällaiseen tuontiin säännöksiä, jotka vastaavat vähintään tämän direktiivin mukaisesti annettuja.

16 artikla

Edellä 14 artiklan säännöksiä rajoittamatta, jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin sekä sen liitteiden noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset:

a) yhteisön sisäisen kaupan osalta: direktiivin tiedoksiantoa seuraavan kahden vuoden kuluessa,

b) niiden alueella saadun ja liikkeelle lasketun tuoreen siipikarjanlihan osalta: viimeistään viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin tiedoksiannosta.

Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

18 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 15 päivänä helmikuuta 1971.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. COINTAT

LIITE I

(375L0431)

I LUKU

TEURASTAMOJA KOSKEVAT HYGIENIAVAATIMUKSET

1. Teurastamoissa on oltava vähintään:

a) Huone tai katettu tila, joka on riittävän suuri ja helppo puhdistaa ja desinfioida siipikarjan *ante mortem* -tarkastusta varten.

b) Erityinen huone, joka on helppo puhdistaa ja desinfioida, yksinomaan sairasta tai sairaaksi epäiltyä siipikarjaa varten.

c) Teurastushuone, joka on riittävän suuri yhtäältä tainnutuksen ja verenlaskun ja toisaalta kynimisen ja mahdollisen kalttauksen suorittamiseksi eri paikoissa. Teurastushuoneen ja a alakohdassa tarkoitetun huoneen tai tilan väliset yhteydet, ainoastaan teurassiipikarjalle tarkoitettua kapeata kulkuaukkoa lukuun ottamatta, on varustettava automaattisesti sulkeutuvalla ovella.

d) Sisäelinten poistoon ja käsittelyyn tarkoitettu huone, joka on mitoitettu siten, että sisäelinten poisto voidaan suorittaa paikassa, joka on riittävän etäällä muista työasemista tai eristetty niistä väliseinällä saastumisen estämiseksi. Sisäelinten poistoon ja lintujen käsittelyyn tarkoitetun huoneen ja teurastushuoneen väliset yhteydet, ainoastaan teurastetulle siipikarjalle tarkoitettua kapeata aukkoa lukuun ottamatta, on varustettava automaattisesti sulkeutuvalla ovella.

e) Tarvittaessa lähettämö.

f) Yksi tai useampi riittävän suuri jäähdytys- tai pakastushuone.

g) Huone tai tila höyhenten keräämistä varten, ellei niitä käsitellä jätteenä.

h) Erityiset lukittavat huoneet, jotka on varattu yhtäältä siipikarjanlihan ja toisaalta ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi julistetun epäterveellisen lihan ja jätteiden erillistä säilytystä varten, jos tällaista lihaa ja jätteitä ei kuljeteta joka päivä pois teurastamosta.

i) Erityinen huone yksinomaan 28 kohdan mukaisesti ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi julistetun lihan, 29 kohdan mukaisesti ihmisravinnosta pois suljetun lihan, sekä jätteen ja teollisuutta varten tarkoitettujen teurastuksen sivutuotteiden teknistä käsittelyä tai tuhoamista varten, jos tämä tekninen käsittely tai tuhoaminen suoritetaan teurastamon tiloissa.

j) Pukuhuoneet, pesualtaat ja suihkut sekä huuhdeltavat käymälät, joista jälkimmäiset eivät avaudu suoraan työtiloihin; pesualtaissa on oltava kuuma ja kylmä juokseva vesi, käsien puhdistus- ja desinfiointiaineita sekä kertakäyttöisiä käsipyyhkeitä; käymälöiden lähellä on oltava pesualtaita.

k) erityinen paikka lantaa varten, ellei lantaa poisteta välittömästi ja hygieenisesti.

l) Paikka ja riittävät välineet kuljetuslaatikoiden ja ajoneuvojen puhdistusta ja desinfiointia varten.

m) Riittävästi varustettu lukittava huone yksinomaan eläinlääkintäviranomaisten käyttöön.

n) Työtiloissa riittävät laitteet käsien ja työvälineiden puhdistusta ja desinfiointia varten; tällaisten laitteiden on oltava mahdollisimman lähellä työasemia; hanat eivät saa olla käsikäyttöisiä; näissä laitteissa on oltava kuuma ja kylmä juokseva vesi, puhdistus- ja desinfiointiaineita sekä kertakäyttöisiä käsipyyhkeitä; työvälineiden puhdistusta varten veden lämpötilan on oltava vähintään + 82 °C.

o) Välineet, jotka mahdollistavat tässä direktiivissä säädettyjen eläinlääketieteellisten tarkastustoimenpiteiden tehokkaan suorittamisen milloin tahansa.

p) Riittävä ympäröivä aita tai muut sulkemiskeinot.

q) Edellä a, b, c ja d alakohdan määräuksiä rajoittamatta, rakennuksen puhtaiden ja likaisten osien on oltava riittävästi erotetut toisistaan.

r) Edellä a – j alakohdassa tarkoitetuissa tiloissa:

- vedenpitävä lattiapäällyste, joka on helppo puhdistaa ja desinfioida, joka on lahosuojattu ja siten rakennettu, että veden poisjuoksuttaminen on helppoa,
- tasaiset seinät, joissa on vaalea, pestävä päällyste tai maali vähintään kahden metrin korkeudelle ja joiden kulmat ja nurkat on pyöristetty.

s) Riittävä tuuletus ja tarvittaessa höyryn poisto.

t) Elävälle tai teurastetulle siipikarjalle varatuissa huoneissa riittävä luonnollinen tai keinotekoinen valaistus, joka ei vääristä värejä.

u) Laitteet, jotka välittävät riittävästi ainoastaan juomakelpoisen veden vaatimukset täyttävää paineenalaista vettä; juomakelvottoman veden käyttö voidaan kuitenkin poikkeuksellisesti sallia höyryntuotannossa sillä edellytyksellä, että tätä tarkoitusta varten asennetut putket estävät tämän veden käytön muihin tarkoituksiin; lisäksi juomakelvottoman veden käyttö voidaan poikkeuksellisesti sallia jäähdytyslaitteiden jäähdytyksessä. Juomakelvottoman veden putket on maalattava punaisiksi eivätkä ne saa kulkea lihoja sisältävien huoneiden läpi.

v) Riittävä määrä kuumaa paineistettua juomakelpoista vettä tuottava laitteisto.

w) Hygieniavaatimukset täyttävä jäteveden poistojärjestelmä.

x) Asianmukaiset välineet tuhoeläimiltä kuten hyönteisiltä ja jyrsijöiltä jne. suojautumista varten.

y) Instrumentit ja työvälineet sekä siipikarjan kanssa säilytyksen aikana kosketuksiin joutuvat välineet, jotka on valmistettu korroosionkestävästä materiaalista ja jotka on helppo puhdistaa ja desinfioida.

z) Erityiset ilma- ja vesitiiviit korroosionkestävät astiat, joita ei voida väkisin avata, VI luvun 28 kohdan mukaisesti ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi julistettujen lihojen keräämistä varten.

II LUKU

TEURASTAMOJEN HENKILÖKUNTAA, TILOJA, LAITTEITA JA INSTRUMENTTEJA KOSKEVAT HYGIENIAVAATIMUKSET

2. Henkilökunnalta, tiloilta, laitteilta ja instrumenteilta on vaadittava ehdotonta puhtautta.

a) Henkilökunnan on erityisesti käytettävä puhtaita, vaaleita ja helposti pestäviä työvaatteita ja päähineitä. Eläimiä teurastavan tai lihan kanssa työskentelevän tai sitä käsittelevän henkilökunnan on pestävä ja desinfioitava kätensä useita kertoja työpäivän aikana ja aina ryhtyessään uudelleen työhön. Sairaiden eläinten tai tartunnansaaneen lihan kanssa kosketuksissa olleiden henkilöiden on välittömästi pestävä kätensä ja käsivartensa huolellisesti kuumalla vedellä ja sitten desinfioitava ne. Tupakointi on kielletty työ- ja varastotiloissa.

b) Teurastamossa ei saa olla, laitoksen tuotannossa käytettäviä työeläimiä lukuun ottamatta, kissoja, koiria eikä muita eläimiä kuin teuraaksi tarkoitettua ja 1 artiklan 1 kohdassa mainittua siipikarjaa. Tämä kielto ei koske kaneja tai lintuja, joita ei mainita 1 artiklan 1 kohdassa, ja jotka on tarkoitettu välittömästi teurastettaviksi sillä edellytyksellä, että niitä ei pidetä, teurasteta, valmisteta tai säilytetä samaan aikaan ja samoissa tiloissa kuin siipikarjaa.

Jyrsijät, hyönteiset ja muut tuholaiset on järjestelmällisesti hävitettävä.

c) Edellä I luvun 1 kohdan a, b, c, d ja e alakohdassa tarkoitetut huoneet on puhdistettava ja desinfioitava tarpeen mukaan ja joka tapauksessa päivän töiden päätteeksi.

d) Siipikarjan kuljetukseen käytettävien laatikoiden on oltava valmistetut korroosionkestävästä materiaalista ja helppoja puhdistaa ja desinfioida ja niissä on oltava vedenpitävä pohja. Ne on puhdistettava ja desinfioitava aina kun ne tyhjennetään.

e) Teurastukseen, lihan käsittelyyn ja säilytykseen käytetyt laitteet ja välineet on pidettävä puhtaina ja hyvässä kunnossa. Ne on huolellisesti puhdistettava ja desinfioitava useita kertoja työpäivän aikana, työpäivän päätteeksi ja ennen kuin niitä käytetään uudelleen, jos ne ovat saastuneet erityisesti taudinaiheuttajilla.

f) Epäterveellisen, ihmisravinnoksi kelpaamattoman lihan ja sivutuotteiden astiat on tyhjennettävä käytön jälkeen ja puhdistettava ja desinfioitava aina kun ne tyhjennetään.

3. Teurastukseen sekä lihan käsittelyyn ja varastointiin käytettyjä työtiloja, instrumentteja, työvälineitä ja -laitteita saa käyttää ainoastaan noihin tarkoituksiin.

4. Siipikarjanliha ja liha-astiat eivät saa olla suorassa kosketuksessa lattian kanssa.

5. Höyhenet on vietävä pois välittömästi kynimisen jälkeen.

6. Pesu-, desinfiointi- ja torjunta-aineiden käyttö ei saa vaikuttaa lihan terveellisyyteen.

7. Teurastus ja lihan käsittely on kiellettävä henkilöiltä, jotka ovat mahdollisia saastuttamisen lähteitä, erityisesti:

   a) sellaisilta, jotka sairastavat tai joiden epäillään sairastavan lavantautia, pikkulavantauti A:ta tai B:tä, tarttuvaa suolitulehdusta (salmonelloosia), punatautia, tarttuvaa keltatautia, tulirokkoa tai ovat näiden tautien kantajia,

   b) sellaisilta, jotka sairastavat tai joiden epäillään sairastavan tarttuvaa tuberkuloosia,

   c) sellaisilta, jotka sairastavat tai joiden epäillään sairastavan tarttuvaa ihotautia,

   d) sellaisilta, jotka harjoittavat samanaikaisesti toimia, joiden seurauksena mikrobit voisivat siirtyä lihaan,

   e) sellaisilta, joilla on muu side kädessä kuin sormessa olevaa, ei-märkivää haavaa suojaava vesitiivis side.

8. Kaikilta siipikarjanlihan parissa työskenteleviltä henkilöiltä on vaadittava lääkärintodistus. Siinä on todettava, että tällaiselle työlle ei ole esteitä; todistus on uusittava vuosittain ja aina kun virkaeläinlääkäri sitä vaatii; sen on aina oltava virkaeläinlääkärin saatavilla.

III LUKU

ANTE MORTEM -TERVEYSTARKASTUS

9. Teurassiipikarja on *ante mortem* -tarkastettava 24 tunnin kuluessa siitä, kun se saapuu teurastamoon. Tarkastus on toistettava juuri ennen teurastusta, jos *ante mortem* -tarkastuksesta on kulunut yli 24 tuntia.

10. *Ante mortem* -tarkastus voi rajoittua kuljetuksen aikana saatujen vammojen toteamiseen, jos siipikarja on tarkastettu alkuperätilalla viimeisten 24 tunnin aikana ja todettu terveeksi. Lisäksi siipikarjan alkuperä on todettava teurastamoon saapuessa.

    Jos *ante mortem* -tarkastuksen suorittaa alkuperätilalla ja teurastamossa eri virkaeläinlääkäri, eläinten mukana on toimitettava terveystodistus, jossa ilmoitetaan liitteessä III vaaditut tiedot.

11. *Ante mortem* -tarkastus on suoritettava sopivissa valaistusolosuhteissa.

12. Tarkastuksessa on todettava:

    a) kärsiikö siipikarja taudista, joka voi tarttua ihmisiin tai eläimiin, onko siinä oireita tai onko sen yleistila sellainen, että tauti mahdollisesti ilmenee,

    b) onko siinä oireita sairaudesta tai häiriöstä, joka vaikuttaa sen yleistilaan ja voi tehdä sen ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi.

13. Linturuttoa, Newcastlen tautia, rabiesta, salmonelloosia, kanakoleraa tai ornitoosia sairastava siipikarja on julistettava ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi.

14. Eläimiä ei saa teurastaa ihmisravinnoksi tarkoitetuksi tuoreeksi lihaksi, jos

    - teurastamossa olevasta sairaasta siipikarjasta,

– niiden alkuperään liittyvistä terveystiedoista,

todetaan, että ne ovat olleet yhteydessä linturuttoa, Newcastlen tautia, rabiesta, salmonelloosia, kanakoleraa tai ornitoosia sairastaviin lintuihin sellaisissa olosuhteissa, että tauti on voinut tarttua niihin.

15. Edellä 12, 13 ja 14 kohdassa tarkoitettu siipikarja on teurastettava erikseen ja kaiken muun siipikarjan teurastuksen jälkeen.

IV LUKU

TEURASTUSHYGIENIA

16. Teurastamon tiloihin tuotu siipikarja on teurastettava välittömästi tainnutuksen jälkeen.

17. Verenlasku on suoritettava loppuun asti ja siten, että veri ei voi aiheuttaa saastumista teurastuspaikan ulkopuolella.

18. Teurastettu siipikarja on kynittävä välittömästi ja se on suoritettava loppuun asti.

19. Sisäelinten poisto on suoritettava välittömästi. Ruho on avattava siten, että ontelot ja sisäelimet voidaan tarkastaa. Tätä tarkoitusta varten maksa, perna ja ruuansulatuskanava on poistettava ruhosta siten, että se ei saastu, ja että noiden sisäelinten luonnolliset yhteydet jäävät kiinni ruhoon kunnes tarkastus suoritetaan.

20. Tarkastuksen jälkeen irrotetut sisäelimet on välittömästi erotettava ruhosta, ja ihmisravinnoksi sopimattomat osat on heti poistettava.

Ruhoon jäävät sisäelimet tai sisäelinten osat on munuaisia lukuun ottamatta irrotettava, jos mahdollista, kokonaan, ja tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa.

21. On kiellettyä puhaltaa siipikarjan lihaan ilmaa, puhdistaa sitä kankaalla tai täyttää ruho jollakin muulla kuin käsittelylaitoksessa teurastetusta siipikarjasta saatavalla syötävällä sivutuotteella.

Siipikarjan osat ja sivutuotteet on pakattava 35 kohdan mukaisesti.

22. On kiellettyä leikata ruhoa tai irrottaa tai käsitellä siipikarjan lihaa ennen kuin tarkastus on suoritettu. Virkaeläinlääkäri voi vaatia kaikkia tarkastuksessa tarvittavia käsittelyjä.

23. Pidätetty liha, liha, joka on 28 kohdan mukaisesti julistettu ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi tai 29 kohdan mukaan poissuljettu ihmisravinnosta, höyhenet ja jätteet on mahdollisimman pian vietävä pois 1 kohdan g, h ja i alakohdassa vahvistettuihin huoneisiin, tiloihin tai astioihin, ja niitä on käsiteltävä siten, että saastuminen pidetään mahdollisimman vähäisenä.

24. Tarkastuksen ja sisäelinten poiston jälkeen tuore siipikarjanliha on välittömästi puhdistettava ja jäähdytettävä hygieniavaatimusten mukaisesti.

VI LUKU

POST MORTEM -TERVEYSTARKASTUS

25. Kaikki eläimen osat on tarkastettava välittömästi teurastuksen jälkeen.

26. *Post mortem* -tarkastus on suoritettava sopivissa valaistusolosuhteissa.

27. *Post mortem* -tarkastukseen on kuuluttava:

a) teurastetun eläimen silmämääräinen tarkastus,

b) tarvittaessa teurastetun eläimen tunnustelu ja viiltäminen,

c) koostumuksen, värin, hajun ja tarvittaessa maun poikkeavuuksien tutkiminen,

d) tarvittaessa laboratoriotestit.

VI LUKU

VIRKAELÄINLÄÄKÄRIN PÄÄTÖS POST MORTEM -TARKASTUKSEN YHTEYDESSÄ

28. 1. Siipikarja on julistettava täysin ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi, jos *post mortem* -tarkastuksessa todetaan seuraavaa:

- muusta kuin teurastuksesta aiheutunut kuolema,
- yleinen saastuminen,
- suuria ruhjeita ja mustelmia,
- epänormaali haju, väri, maku,
- mätäneminen,
- epänormaali koostumus,
- kuihtuminen,
- ödeemi,
- vesipöhö,
- keltatauti,
- tartuntatauti,
- aspergilloosi,
- toksoplasmoosi,
- laajalle levinnyt ihonalainen tai lihasten loissairaus,
- pahanlaatuisia tai useita kasvaimia,
- leukoosi,
- myrkytys.

2. Teurastetun eläimen osat, joissa on paikallisia avohaavoja, jotka eivät vaikuta muun lihan hygieenisyyteen, julistetaan ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi.

29. Seuraavat sisäelimet suljetaan pois ihmisravinnosta: henkitorvi, ruhosta 24 kohdan mukaisesti irrotetut keuhkot, ruokatorvi, kupu, suoli ja sappirakko.

VIII LUKU

HYGIEENISYYSMERKINTÄ

30. Hygieenisyysmerkintä on tehtävä virkaeläinlääkärin vastuulla, ja tämän on tätä varten pidettävä ja talletettava:

a) lihan hygieenisyysmerkintään tarkoitetut instrumentit, jotka hän saa luovuttaa avustajille vain merkinnän ajankohtana ja siihen vaadittavaksi ajaksi,

b) etiketit ja kääreet, jos nämä on jo leimattu tai merkitty 31 kohdassa määrätyllä merkillä, sekä 31 kohdassa tarkoitetut sinetit. Tarvittava määrä näitä etikettejä, kääreitä ja sinettejä annetaan avustajille silloin, kun niitä on tarkoitus käyttää.

31. Hygieenisyysmerkinnän on koostuttava:

a) pakkamattomien ruhojen osalta niihin jokaiseen kiinnitettävästä sinetistä.

Sinetin on oltava sellainen, että sitä ei voida käyttää uudelleen, sen on oltava kestävä, kaikkien hygieniavaatimusten mukainen sekä mitoiltaan sellainen, että seuraavat pakolliset tiedot saadaan merkittyä siihen täysin luettavassa muodossa:

- yläosassa lähetysmaan kaksi ensimmäistä kirjainta suuraakkosin,
- keskellä teurastamon eläinlääkinnällinen hyväksyntänumero,
- alaosassa yksi seuraavista alkukirjainsarjoista: CEE, EEG tai EWG.

Kirjainten ja numeroiden on oltava 0,2 cm korkeita,

b) pakattujen ruhojen ja niiden osien osalta merkistä, joka painetaan siten suljettuun kääreeseen, että sitä ei voi avaamisen jälkeen käyttää uudelleen.

Kääreen on oltava riittävän kestävää ainetta ja kaikkien hygieniavaatimusten mukainen; painetussa merkissä on oltava samat tiedot samankokoisin kirjaimin kuin edellä tarkoitetussa sinetissä,

c) ruhon ulkopuolisten sivutuotteiden osalta merkistä, joka painetaan samanlaiseen suljettuun kääreeseen kuin edellä kuin edellä b alakohdassa on eritelty, tai pakkaukseen hyvin kiinnitetyn etiketin päälle näkyvästi liimatusta leimamerkistä. Tämä etiketti on kiinnitettävä siten, että se tuhoutuu pakkausta avatessa.

Merkin on oltava mustetta ja muodoltaan soikea, leveydeltään 6,5 cm ja korkeudeltaan 4,5 cm. Tässä merkissä on oltava seuraavat tiedot täysin luettavassa muodossa:

- yläosassa lähetysmaan nimi suuraakkosin,
- keskellä teurastamon eläinlääkinnällinen hyväksyntänumero,
- alaosassa yksi seuraavista alkukirjainsarjoista: CEE, EEG tai EWG.

Kirjainten on oltava 0,8 cm korkeita ja numeroiden 1,1 cm korkeita.

VIII LUKU

HYGIEENISYYSTODISTUS

32. Alkuperäisen hygieenisyystodistuksen, jonka on oltava tuoreen siipikarjanlihan mukana, kun sitä kuljetetaan vastaanottajamaahan, on oltava virkaeläinlääkärin lastaushetkellä antama. Hygieenisyystodistuksen on oltava muodoltaan ja sisällöltään liitteessä IV esitetyn mallin mukainen; sen on oltava ainakin vastaanottajamaan kielellä ja sisällettävä liitteessä IV olevassa mallissa eritellyt tiedot.

IX LUKU

VARASTOINTI

33. Edellä 24 kohdassa määrätyn jäähdytyksen jälkeen tuoretta siipikarjanlihaa on säilytettävä lämpötilassa, joka on jatkuvasti enintään + 4 °C.

X LUKU

PAKKAUS

34. a) Pakkausten (esimerkiksi pakkauslaatikot tai pahvilaatikot) on täytettävä kaikki hygieniamääräykset, ja erityisesti:

- se ei saa muuttaa lihan organoleptisia ominaisuuksia,
- se ei saa pystyä siirtämään lihoihin ihmisten terveydelle haitallisia aineita,
- sen on oltava riittävän lujaa, jotta se suojaa lihaa tehokkaasti kuljetuksen ja käsittelyn aikana,

b) Pakkauksia voidaan käyttää uudelleen lihoja varten vain jos ne on valmistettu korroosionkestävästä materiaalista, ne on helppo puhdistaa, ja kun ne on ensin puhdistettu ja desinfioitu.

35. Kun tuoretta siipikarjanlihaa kääritään pakkausmateriaaliin (esimerkiksi muovikelmuun), joka on suorassa kosketuksessa sen kanssa, tämä on tehtävä hygieniamääräysten mukaisesti.

Tällaisten pakkausten on oltava läpinäkyviä ja värittömiä ja täytettävä 34 kohdan a alakohdan vaatimukset; niitä ei saa käyttää uudestaan lihan pakkaamiseen.

Ruhosta irrotetut siipikarjanlihan osat tai sivutuotteet on aina pakattava tiiviisti sinetöityyn astiaan, jolla on yllä esitetyt ominaisuudet.

XI LUKU

KULJETUS

36. Tuore siipikarjanliha on kuljetettava kulkuneuvoissa tai konteissa, jotka on suunniteltu ja varustettu siten, että IX luvussa vahvistettu lämpötila säilyy koko kuljetuksen ajan.

37. Tuoreen siipikarjanlihan kuljetukseen käytettäväksi tarkoitettuja kuljetusvälineitä ei saa käyttää elävien eläinten kuljetukseen tai sellaisten tuotteiden kuljetukseen, jotka voivat vaikuttaa haitallisesti lihaan tai saastuttaa sen, ellei niitä ole noiden tuotteiden purkamisen jälkeen perusteellisesti puhdistettu, desinfioitu ja tarvittaessa käsitelty hajunpoistoaineella.

38. Tuoretta siipikarjanlihaa voidaan kuljettaa samaan aikaan kuin aineita, jotka voivat vaikuttaa siihen tai tartuttaa siihen hajun, vain jos toteutetaan tarvittavat varotoimenpiteet.

39. Tuoretta lihaa ei saa kuljettaa ajoneuvossa tai kontissa, joka ei ole puhdas ja jota ei ole desinfioitu.

40. Virkaeläinlääkärin on ennen kuormausta varmistettava, että kuljetusvälineet tai kontit ja lastausolosuhteet täyttävät tämän luvun hygieniavaatimukset.

LIITE II

(375L0431)

AVUSTAJIA KOSKEVAT VAATIMUKSET

1. Avustajiksi voidaan hyväksyä ainoastaan henkilöitä, jotka:

   a) esittävät toimivaltaisen viranomaisen antaman todistuksen moitteettomista elämäntavoistaan.

   b) ovat saaneet riittävän peruskoulutuksen,

   c) sopivat fyysisesti tällaiseen tehtävään,

   d) osoittavat soveltuvuustestissä, että heillä on riittävä tekninen tietämys.

2. Rajoittamatta liitteessä I olevan II luvun 7 ja 8 kohdan määräyksiä, avustajaksi ei saa palkata henkilöä, joka:

   a) harjoittaa toimintaa, johon saattaa liittyä tuoreen siipikarjanlihan infektoitumisen riski,

   b) on ammatiltaan lihakauppias, johtaa siipikarjateurastamoa tai työskentelee sellaisessa, käy kauppaa siipikarjalla tai siipikarjan rehulla, on siipikarjan ruokinnan konsultti, on ammattimainen siipikarjatilan pitäjä tai työskentelee maatalousyrityksessä.

3. Edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun soveltuvuustestin järjestää jäsenvaltion toimivaltainen keskusviranomainen tai tuon jäsenvaltion nimittämä viranomainen. Vain ehdokkaat, jotka todistavat, että he ovat saaneet kolmen kuukauden esikoulutuksen virkaeläinlääkärin alaisuudessa, voivat osallistua tähän testiin.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettu soveltuvuustesti koostuu teoriaosasta ja käytännöllisestä osasta, ja siinä käsitellään seuraavia aiheita:

   a) Teoriaosa:

      - Perustiedot siipikarjan anatomiasta ja fysiologiasta,
      - Perustiedot siipikarjapatologiasta,
      - Perustiedot siipikarjan anatomisesta patologiasta,
      - Perustiedot hygieniasta ja erityisesti teollisuushygieniasta,
      - Siipikarjan teurastuksen, valmistuksen, pakkauksen ja kuljetuksen menetelmät ja menettelyt,
      - Työn suorittamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten tuntemus.

   b) Käytännöllinen osa:

      - Teurassiipikarjan tarkastaminen ja arviointi,
      - Teurastetun siipikarjan tarkastaminen ja arviointi,
      - Eläinlajin määrittäminen eläimen tyypillisten osien tarkastuksen avulla,
      - Teurastetun siipikarjan muuttuneiden osien tunnistaminen ja niiden arviointi,
      - Kokemus tuotantolinjalla tapahtuvasta *post mortem* –tarkastuksesta.

LIITE III

MALLI

TERVEYSTODISTUS

siipikarjatilalta teurastamoon kuljetettavalle siipikarjalle

Toimivaltainen elin ..... N:o[1] .....

I. Eläinten tunnistus

Eläinlaji: .....

Eläinten määrä: .....

Tunnusmerkki: .....

II. Eläinten alkuperätila

Alkuperätilan osoite: .....

.....

III. Eläinten määränpää

Nämä eläimet kuljetetaan seuraavaan teurastamoon:

.....

seuraavilla kuljetusvälineillä: .....

IV. Vakuutus

Minä allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistan, että yllä mainituille eläimille on suoritettu *ante mortem* -tarkastus yllä mainitulla tilalla ..... (päivämäärä) ..... (kellonaika) ja ne on todettu terveiksi.

Tehty ....
(paikka) (päiväys)

Virkaeläinlääkärin allekirjoitus

(.....)

---

[1] Vapaaehtoinen

LIITE IV
(375L0431)
MALLI

HYGIEENISYYSTODISTUS

Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioon lähetettäväksi tarkoitettua tuoretta siipikarjanlihaa varten[1]

Lähetysmaa ..... N:o[2] .....

Ministeriö .....

Toimivaltainen elin .....

Viite[2] .....

I. **Lihan tunnistus**

..... :n lihaa
(eläinlaji)

Palojen luonne .....

Pakkauksen luonne .....

Pakkausten määrä .....

Nettopaino .....

II. **Lihan alkuperä**

Hyväksytyn teurastamon tai hyväksyttyjen teurastamojen osoite tai osoitteet ja eläinlääkinnällinen(–set)

hyväksyntänumero(t)[4] .....

.....

.....

III. **Lihan määränpää**

Liha lähetetään .....
(Lähetyspaikka)

.....
(Vastaanottajamaa ja –paikka)

seuraavalla kuljetusvälineellä[3] .....

Lähettäjän nimi ja osoite .....

.....

Vastaanottajan nimi ja osoite .....

.....

IV. **Vakuutus hygieenisyydestä**

Minä allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistan, että

a) – edellä kuvaillussa siipikarjanlihassa[4],

– edellä kuvailluissa lihan pakkauksissa[4]

on merkki, joka todistaa, että liha on peräisin hyväksytyissä teurastamoissa teurastetuista eläimistä,

b) tämä liha on terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa 15 päivänä helmikuuta 1971 annetun neuvoston direktiivin mukaisesti suoritetun eläinlääketieteellisen tarkastuksen jälkeen todettu soveltuvan ihmisravinnoksi,

c) tämän lähetyksen kuljetusajoneuvot tai kontit ja lastausolosuhteet täyttävät mainitussa direktiivissä säädetyt hygieniavaatimukset.

Tehty ..... (paikka) ..... (päiväys)

Virkaeläinlääkärin allekirjoitus

(.....)

---

(1) Tuore siipikarjanliha: seuraavien lajien tuore liha: elävät kanat, kalkkunat, helmikanat, sorsat, ankat ja hanhet, joita ei ole käsitelty niiden säilyvyyden varmistamiseksi; jäähdytetyn ja pakastetun siipikarjanlihan katsotaan kuitenkin olevan tuoretta.

(2) Vapaaehtoinen

(3) Rautatievaunujen ja kuorma-autojen osalta ilmoitetaan rekisterinumero ja ilma-alusten osalta lennon numero.

(4) Tarpeeton viivataan yli.

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 10 päivänä heinäkuuta 1975,
terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa annetun direktiivin 71/118/ETY muuttamisesta

(75/431/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[2],

sekä katsoo, että

siipikarjanlihan markkinoiden yhteisen järjestelyn toteuttamisella ei ole toivottua vaikutusta niin kauan kuin siipikarjanlihaa koskevien terveyssäännösten väliset erot ovat kaupan esteenä; terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa 15 päivänä helmikuuta 1971 annettu neuvoston direktiivi 71/118/ETY[3], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 74/387/ETY[4], ei ole poistanut kaikkia näitä eroja, koska se ei sisällä leikkaamoja koskevia säännöksiä; leikkaamoihin sovellettavat hygienia- ja valvontamääräykset olisi yhdenmukaistettava,

jäsenvaltioilla olisi oltava valtuudet hyväksyä ja varmistaa tällaisen hyväksynnän edellytysten noudattaminen, ei ainoastaan teurastamojen, vaan myös leikkaamojen osalta,

ottaen huomioon vallitseva tilanne tietyn tyyppisen siipikarjanlihan tuotantomenetelmissä ja sen mahdollistamiseksi, että eräät laitokset saisivat mahdollisuuden mukautua direktiivin vaatimuksiin, on tarpeen sallia jäsenvaltioiden myöntää lisäaikaa, jonka kuluessa nämä, erityisesti sisäelinten poistoon liittyvät menetelmät voidaan säilyttää ja nuo mukautukset toteuttaa; koska tiettyjen säännösten täytäntöönpanemiseksi vaaditaan huomattavia rakenteellisia tai hallinnollisia mukautamistoimenpiteitä, jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus säätää poikkeuksista,

direktiiviin 71/118/ETY perustuvien sääntöjen täytäntöönpano on osoittanut, että joitakin tuon direktiivin säännöksiä on saadun kokemuksen perusteella muutettava,

siipikarjanlihan jäähdytysmenetelmien lisätutkimusten suorittamisen mahdollistamiseksi päivää, josta lukien "Spinchiller"-jäähdytysmenetelmän käyttö kielletään, olisi lykättävä,

olisi hyödyllistä säätää nopeasta ja tehokkaasta menettelystä, jota noudattaen voitaisiin tehdä teknisiä mukautuksia tiettyihin säännöksiin tai antaa täytäntöönpanosäännöksiä, ja

olisi otettava käyttöön yhteisön valvontajärjestelyt sen varmistamiseksi, että tässä direktiivissä säädettyjä standardeja sovelletaan yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa; olisi säädettävä, että tällainen tarkastusmenettely määritettäisiin yhteisön menettelyn mukaisesti pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan neuvoston direktiiviä 71/118/ETY seuraavien artiklojen mukaisesti.

2 artikla

Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"*2 artikla*

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'ruholla' linnun koko ruumista verenlaskun, kynimisen ja sisäelinten poiston jälkeen; munuaisten poisto,

[1] EYVL N:o C 127, 18.10.1974, s. 29
[2] EYVL N:o C 116, 30.10.1974, s. 31
[3] EYVL N:o L 55, 8.3.1971, s. 23
[4] EYVL N:o L 202, 24.7.1974, s. 1

raajojen poisto kinnernivelestä ja pään poisto ovat kuitenkin valinnaisia,

b) 'ruhon osilla' a kohdassa määritellyn ruhon osia,

c) 'sivutuotteilla' muuta kuin a kohdassa määriteltyyn ruhoon kuuluvaa tuoretta lihaa, vaikka se jäisi luonnollisesti ruhon yhteyteen, sekä päätä ja jalkoja, jos nämä esitetään ruhosta erillään,

d) 'sisäelimillä' rinta-, vatsa- ja lantio-ontelon elimiä mukaan lukien henki- ja ruokatorvi sekä soveltuvin osin kupu,

e) *'ante mortem* -terveystarkastuksella' elävän siipikarjan tarkastusta liitteessä I olevan IV luvun mukaisesti,

f) *'post mortem* -terveystarkastuksella' teurastamossa teurastetun siipikarjan tarkastusta välittömästi teurastuksen jälkeen liitteessä I olevan VI luvun mukaisesti,

g) 'virkaeläinlääkärillä' jäsenvaltion toimivaltaisen keskusviranomaisen nimittämää eläinlääkäriä,

h) 'avustajalla' koulutettua henkilöä, jonka jäsenvaltion toimivaltainen keskusviranomainen on virallisesti nimittänyt avustamaan virkaeläinlääkäriä,

i) 'lähettäjämaalla' jäsenvaltiota, josta tuore siipikarjanliha lähetetään toiseen jäsenvaltioon,

j) 'määrämaalla' jäsenvaltiota, johon tuore siipikarjanliha lähetetään toisesta jäsenvaltiosta,

k) 'lähetyksellä' saman todistuksen kattamaa lihaerää,

l) 'laitoksella' 5 artiklan mukaisesti hyväksyttyä teurastamoa tai leikkaamoa."

3 artikla

Korvataan 3 artikla seuraavasti:

"*3 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ainoastaan sellaisen tuoreen siipikarjanlihan kauppa on sallittua, joka täyttää seuraavat vaatimukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 11, 15, 15 a ja 16 artiklan soveltamista:

A. Ruhojen ja sivutuotteiden osalta:

a) sen on oltava saatu 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytystä ja valvotusta teurastamosta,

b) sen on oltava peräisin eläimestä, jolle virkaeläinlääkäri tai avustaja on suorittanut *ante mortem* -tarkastuksen 4 artiklan säännösten mukaisesti, ja jonka on tällaisen tarkastuksen jälkeen todettu sopivan teurastettavaksi tuoreen siipikarjanlihan kauppaa varten,

c) sen on oltava käsitelty tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa liitteessä I olevan V luvun määräyksiä noudattaen,

d) virkaeläinlääkärin tai avustajan on täytynyt suorittaa sille *post mortem* -tarkastus 4 artiklan säännösten mukaisesti, ja se on todettu soveltuvan ihmisravinnoksi liitteessä I olevan VII luvun määräyksiä noudattaen,

e) siinä on oltava liitteessä I olevan X luvun määräysten mukainen terveysmerkintä; tarvittaessa voidaan päättää kyseisen luvun määräysten muuttamisesta tai täydentämisestä 12 a artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen erityisesti kaupassa käytettyjen eri esitystapojen huomioon ottamiseksi, sillä edellytyksellä, että tällaiset tavat ovat hygieniasääntöjen mukaisia; erityisesti ja X luvun määräyksistä poiketen, ensimmäisen kerran 1 päivään heinäkuuta 1976 mennessä, on tätä menettelyä noudattaen määritettävä ne edellytykset, joiden mukaisesti sellaisten ruhoja, ruhon osia tai sivutuotteita sisältävien suurten pakkausten, joita ei ole merkitty X luvun 44 kohdan 3 alakohdan a alakohdan mukaisesti, markkinoille saattaminen on sallittua,

f) sen on oltava varastoitu liitteessä I olevan XII luvun määräyksiä noudattaen *post mortem* -tarkastuksen jälkeen tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa jäljempänä 5 b artiklassa tarkoitetuissa laitoksissa tai kylmävarastoissa,

g) sen on oltava pakattu sopivalla tavalla liitteessä I olevan XIII luvun määräyksiä noudattaen; kun käytetään suojaavaa pakkausta, sen on täytettävä saman luvun vaatimukset.

Tarvittaessa voidaan päättää kyseisen luvun määräysten muuttamisesta tai täydentämisestä 12 a artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen erityisesti kaupassa käytettyjen lukuisten esitystapojen huomioon ottamiseksi, sillä edellytyksellä, että tällaiset tavat ovat hygieniasääntöjen mukaisia; tätä menettelyä noudattaen annetut säännökset suojakääreiden läpinäkyvyysasteesta ja värityksestä eivät saa kuitenkaan estää yhteisön säännöissä vaadittujen tai sallittujen merkintöjen tai kirjoitettujen tietojen näkymistä tällaisissa kääreissä,

h) se on kuljetettu liitteessä I olevan XIV luvun määräyksiä noudattaen,

B. Ruhon osien tai luuttoman lihan osalta:

a) sen on oltava leikattu 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyssä ja valvotussa leikkaamossa,

b) sen on oltava leikattu ja saatu liitteessä I olevan VIII luvun vaatimusten mukaisesti, ja sen on oltava peräisin:

- jäsenvaltiossa teurastetun ja tämän direktiivin vaatimusten mukaisen eläimen tuoreesta lihasta,
- toisesta jäsenvaltiosta tuodusta ja tämän direktiivin vaatimusten mukaisesta tuoreesta lihasta, tai
- yhteisön tuoreen siipikarjanlihan tuontia kolmansista maista koskevissa säännöksissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti kolmansista maista tuodusta tuoreesta lihasta,

c) sen on oltava varastoitu liitteessä I olevan XII luvun määräysten mukaisissa olosuhteissa,

d) virkaeläinlääkärin on täytynyt tarkastaa se liitteessä I olevan IX luvun määräysten mukaisesti,

e) sen on täytettävä A alakohdan c, e, g ja h alakohdan edellytykset.

2. Kun leikkaamossa käytetään muuta tuoretta lihaa kuin siipikarjanlihaa, sen on oltava asiaa koskevien yhteisön standardien mukaista.

3. Kaupasta suljetaan pois:

a) tuore siipikarjanliha, jota on käsitelty vetyperoksidilla tai muilla valkaisuaineilla tai luonnollisilla tai keinotekoisilla väriaineilla,

b) tuore siipikarjanliha, jota on käsitelty antibiooteilla, säilöntäaineilla tai mureuttamisaineilla.

4. Jos määräjäsenvaltio sen sallii, 1 kohdan A ja B alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten ei kuitenkaan tarvitse täyttyä, kun kyseessä on muuhun käyttöön kuin ihmisravinnoksi tarkoitettu liha; tässä tapauksessa vastaanottajajäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen estämiseksi, että lihaa käytetään muuhun kuin mihin se on tarkoitettu.

5. Edellä 1 kohdan A alakohdan vaatimuksia ei sovelleta tuoreeseen siipikarjanlihaan, joka yksittäisissä tapauksissa toimitetaan sen tuottajalta suoraan kuluttajalle tämän omaa kulutusta varten muutoin kuin kiertokaupan, postimyynnin tai torimyynnin kautta.

Edellisestä alakohdasta poiketen ja 15 päivään elokuuta 1981 asti jäsenvaltiot voivat sallia, että pienimuotoista siipikarjan kasvatusta harjoittavat maanviljelijät toimittavat pieniä määriä tuoretta siipikarjanlihaa

- joko suoraan kuluttajalle lähinnä tilaa pidettävillä viikottaisilla markkinoilla,
- tai suoraan kuluttajalle myyville vähittäiskauppiaille sillä edellytyksellä, että tällaiset vähittäiskauppiaat harjoittavat toimintaansa samalla paikkakunnalla kuin tuottaja tai naapuripaikkakunnalla.

Tämä poikkeus ei koske kiertokauppaa, postimyyntiä tai vähittäiskauppiaan osalta torimyyntiä. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tällaisten kauppojen terveystarkastusten varmistamiseksi.

6. Edellä 1 kohdan A alakohdan f alakohdassa ja B alakohdan c alakohdassa säädettyjä säilytystä koskevia vaatimuksia ei sovelleta sellaisiin säilytystoimenpiteisiin, jotka toteutetaan tiloissa, joissa ruhoja ja leikattua tai luutonta siipikarjanlihaa tarjotaan suoraan kuluttajalle, tai näiden tilojen vieressä sijaitsevissa tiloissa.

Edellä 1 kohdan A alakohdan g alakohdassa säädettyjä pakkausta koskevia vaatimuksia ei sovelleta sellaisiin ruhoihin, joita ei ole pakattu yksitellen, ja jotka tuodaan edellä tarkoitettuihin tai näiden vieressä sijaitseviin tiloihin pakattaviksi

suoraan kuluttajalle tarjottaviksi.

7. Edellä 1 kohdan B alakohdan säännöksiä ei sovelleta pakattuun tai pakkaamattomaan tuoreeseen siipikarjanlihaan, kun leikkaaminen tai luiden poisto tapahtuu tiloissa, joissa lihaa myydään tai käytetään suoraan kuluttajalle tarjottavaksi muutoin kuin kiertokaupan, postimyynnin tai torimyynnin keinoin, tai tällaisten tilojen yhteydessä olevissa tiloissa."

4 artikla

Korvataan 4 artikla seuraavasti:

"*4 artikla*

1. Virkaeläinlääkäri voi käyttää alaisinaan ja omalla vastuullaan avustajia suorittaessaan *ante mortem* ja *post mortem* -tarkastuksia, liitteessä I olevassa IX luvussa määrättyjä leikatun lihan terveystarkastuksia sekä valvoessaan laitosten täytettäväksi liitteessä I olevassa III ja V luvussa määrättyjen hygieniavaatimusten noudattamista.

2. Avustajiksi voidaan hyväksyä ainoastaan henkilöitä, jotka täyttävät liitteessä II määrätyt vaatimukset. Neuvosto antaa komission ehdotuksesta yksityiskohtaisemmat säännökset avustajilta liitteessä II olevan 1 kohdan b ja d alakohdan ja 4 kohdan mukaisesti vaadittavasta koulutustasosta.

3. Avustajat voivat toimia virkaeläinlääkärin apuna ainoastaan seuraavissa tehtävissä:

- liitteessä I olevan III ja V luvuissa määrättyjen hygieniamääräysten noudattamisen valvonta,

- sen tarkastaminen, että *ante mortem* -terveystarkastusta suoritettaessa liitteessä I olevan IV luvun 16 kohdassa mainittuja oireita ei ilmene,

- sen tarkastaminen, että *post mortem* -terveystarkastusta suoritettaessa liitteessä I olevan VII luvun 32 kohdassa mainittuja tapauksia ei ilmene,

- liitteessä I olevassa IX luvussa tarkoitettu leikatun lihan terveystarkastus,

- jäljempänä XIV luvun 53 kohdassa tarkoitettu kuljetusvälineiden tai -astioiden sekä lastausolosuhteiden valvonta."

5 artikla

Korvataan 5 artikla seuraavasti:

"*5 artikla*

1. Kaikki hyväksytyt teurastamot ja leikkaamot on rekisteröitävä eri luetteloihin ja kullakin teurastamolla ja leikkaamolla on oltava eläinlääkinnällinen hyväksyntänumero. Jäsenvaltioiden on toimitettava nämä luettelot hyväksymistään laitoksista muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

Komissio huolehtii näiden luetteloiden julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Jäsenvaltio voi hyväksyä laitoksen vasta varmistettuaan jokaisessa yksittäistapauksessa tämän direktiivin säännösten noudattamisen, erityisesti:

a) teurastamojen osalta: liitteessä I oleva I ja III luku,

b) leikkaamojen osalta: liitteessä I oleva II ja III luku.

Jäsenvaltion on peruutettava hyväksyntä, jos kolmannessa alakohdassa tarkoitetut edellytykset eivät enää täyty. Jos suoritetaan tarkastus 5 a artiklan mukaisesti, asianomaisen jäsenvaltion on otettava huomioon siitä tehdyt johtopäätökset. Hyväksynnän peruuttamisesta on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

2. Virkaeläinlääkäri vastaa laitosten valvonnasta; puhtaasti teknisten tehtävien suorittamisessa hän voi käyttää erityisesti tätä tarkoitusta varten koulutettujen avustajien apua.

Tätä apua koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 12 a artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Jos jäsenvaltio toteaa, että tämän direktiivin säännöksiä ei tai ei enää noudateta toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevassa laitoksessa, sen on ilmoitettava tästä komissiolle ja kyseisen valtion toimivaltaiselle keskusviranomaiselle.

4. Komissio aloittaa välittömästi 5 a artiklassa säädetyn menettelyn. Jäsenvaltioiden voidaan sallia, 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, kieltää tästä laitoksesta peräisin olevien tuotteiden saattamisen niiden alueelle, jos asiantuntijatarkastuksessa todetaan sen olevan oikeutettua.

Kyseinen lupa voidaan peruuttaa 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen uuden, 5 a artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti suoritetun asiantuntijatarkastuksen perusteella.

6 artikla

Lisätään artiklat seuraavasti:

"*5 a artikla*

Jäsenvaltioiden ja komission eläinlääkintäasiantuntijoiden on tehtävä säännöllisiä tarkastuksia paikalla sen varmistamiseksi, että hyväksytyt laitokset noudattavat tunnollisesti tätä direktiiviä ja erityisesti liitteessä I olevan I, II ja III luvun määräyksiä. Niiden on esitettävä komissiolle kertomus tarkastusten tuloksista.

Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus tapahtuu, on annettava kaikki tarvittava apu asiantuntijoille näiden suorittaessa tehtäviään.

Komissio nimeää tarkastusten suorittamisesta vastaavat jäsenvaltioiden asiantuntijat tehtäviinsä jäsenvaltioiden ehdotuksesta; heidän on oltava jonkin muun jäsenvaltion kansalaisia, kuin sen, jonka alueella tarkastus tapahtuu, ja 5 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa muiden kuin erimielisyyden osapuolina olevien jäsenvaltioiden kansalaisia.

Tarkastukset tehdään yhteisön nimissä, joka myös vastaa niistä johtuvista kustannuksista.

Säännökset tämän artiklan täytäntöönpanosta, erityisesti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tarkastusten tiheydestä ja suoritustavasta sekä eläinlääkintäasiantuntijoiden nimittämisestä ja heidän kertomustensa laatimismenettelyistä, annetaan 12 a artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5 b artikla

Teurastamojen tai leikkaamojen ulkopuolella sijaitsevat kylmävarastot ovat tuoreen siipikarjanlihan säilytyksen osalta virkaeläinlääkärin valvonnan alaisia.

Sen jäsenvaltion toimivaltainen keskusviranomainen, jonka alueella kylmävarasto sijaitsee, on tuoreen siipikarjanlihan varastoinnin osalta vastuussa tuon varaston hyväksynnästä ja tällaisen hyväksynnän peruuttamisesta."

7 artikla

Korvataan 6 artikla seuraavasti:

"*6 artikla*

Rajoittamatta 3 artiklan 3 kohdan säännösten soveltamista ja ennen mahdollisten yhteisön säännösten voimaantuloa, tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden säännöksiin, jotka:

a) koskevat 5 b artiklassa tarkoitettujen kylmävarastojen hyväksynnän ja tällaisen hyväksynnän peruuttamisen edellytyksiä,

b) koskevat siipikarjan käsittelyä aineilla, jotka saattavat tehdä tuoreen siipikarjanlihan nauttimisen ihmisten terveydelle vaaralliseksi tai haitalliseksi, sekä siipikarjalle annettavia aineita kuten antibiootteja, estrogeeniä, tyrostaatteja, mureuttajia, eläintorjunta-aineita, kasvintorjunta-aineita tai aineita, jotka sisältävät arseenia tai antimonia,

c) koskevat vieraiden aineiden lisäämistä tuoreeseen siipikarjanlihaan ja sen käsittelyä ionisoivalla ja ultravioletilla säteilyllä."

8 artikla

Korvataan 8 artiklassa ilmaisu "VIII luvun" ilmaisulla "XI luvun".

9 artikla
(389L0662)

Korvataan 9 artiklassa ilmaisu "5 artiklan 3 kohdan 2 alakohdan toisessa lauseessa" ilmaisulla "5 artiklan 4 kohdassa".

10 artikla

Lisätään artikla seuraavasti:

"*12 a artikla*

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa 15 päivänä lokakuuta 1968 annetulla neuvoston päätöksellä perustetun pysyvän eläinlääkintäkomitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä.

2. Komiteassa jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunnot annetaan 41 äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä ja soveltaa niitä välittömästi, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset. Jos toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio päättää toimenpiteistä, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä niitä hylännyt."

11 artikla

Korvataan 14 artikla seuraavasti:

"*14 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä nykyisin käytössä oleva siipikarjanlihan'Spinchiller'-jäähdyttämismenetelmä.Tämä kielto tulee pakolliseksi 18 kuukauden kuluttua 2 kohdassa tarkoitetun kertomuksen laatimisesta, kuitenkin viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1978.

2. Neuvoteltuaan jäsenvaltioiden kanssa pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa komissio toimittaa neuvostolle ennen 1 päivää heinäkuuta 1976 selostuksen jäähdytysmenetelmistä, joita 1 kohdan kielto ei koske."

12 artikla

Korvataan 15 artikla seuraavasti:

"*15 artikla*

Ennen tuoreen siipikarjanlihan tuontia kolmansista maista koskevien yhteisön säännösten täytäntöönpanoa, jäsenvaltioiden on sovellettava tällaiseen tuontiin säännöksiä, jotka vastaavat vähintään tämän direktiivin mukaisesti annettuja. Maahantuotua tuoretta siipikarjanlihaa voidaan kaupata tuojajäsenvaltiossa. Siinä ei missään tapauksessa saa olla liitteessä I olevassa X luvussa tarkoitettua terveysmerkintää, ja jos se on leikattu tai luuton, sitä on käsiteltävä 3 artiklan 1 kohdan B alakohdan säännösten mukaisesti.

Yhteisön sisäisen kaupan osalta se on jäsenvaltioiden kansallisten säännösten alainen."

13 artikla

Lisätään artiklat seuraavasti:

15 a artikla

Neuvosto päättää yksimielisesti komission ehdotuksesta 31 päivään joulukuuta 1976 mennessä jauhettuun, hakattuun tai muulla tavoin hienonnettuun lihaan sovellettavista säännöksistä; tässä tarkoituksessa komissio toimittaa neuvostolle ehdotuksen 31 päivään heinäkuuta 1976 mennessä. Kunnes tällaiset neuvoston antamat säännökset tulevat voimaan, sovelletaan kansallista lainsäädäntöä tässä artiklassa tarkoitettuun lihaan.

15 b artikla

Neuvosto määrittää yksimielisesti komission ehdotuksesta 1 päivään tammikuuta 1978 mennessä lämpötilat, joita on noudatettava paloittelun, luiden poiston ja pakkaamisen aikana, kun viimeksi mainittu suoritetaan liitteessä I olevan XIII luvun 47 ja 48 kohdan mukaisesti sekä rajoittamatta liitteessä I olevan VIII luvun 37 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan määräysten soveltamista."

14 artikla

Muutetaan 16 artiklaa seuraavasti:

a) lisätään ilmaisu "ja 16 a artiklan" ilmaisun "tämän kuitenkaan rajoittamatta 14 artiklan" jälkeen,

b) korvataan b alakohdassa ilmaisu "viimeistään viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin tiedoksiantamisesta" ilmaisulla "1 päivänä tammikuuta 1977".

15 artikla

Lisätään artikla seuraavasti:

"*16 a artikla*

Alueellaan tuotetun ja liikkeelle lasketun tuoreen siipikarjanlihan osalta ja sen estämättä, mitä 16 artiklan b kohdassa säädetään,

a) jäsenvaltiot voivat ennen 16 artiklan b kohdassa tarkoitetun jakson päättymistä myöntää alueellaan sijaitseville, ennen 15 päivää helmikuuta 1975 toimintansa aloittaneille teurastamoille ja leikkaamoille, jotka sitä erityisesti pyytävät:

- lisäaikaa enintään 15 päivään elokuuta 1977 asti liitteessä I olevan I ja II luvun määräysten noudattamista varten,

- lisäaikaa enintään 15 päivään elokuuta 1979 asti tässä direktiivissä annettujen laitosten valvontaan sekä *ante mortem* ja *post mortem* -tarkastuksiin liittyvien säännösten noudattamista varten,

- lisäaikaa enintään 15 päivään elokuuta 1981 asti liitteessä I olevan V luvun teurastuksesta ja sisäelinten poistosta annettujen määräysten noudattamista varten.

Jäsenvaltioiden on viipymättä toimitettava komissiolle luettelo poikkeusluvan saaneista teurastamoista ja leikkaamoista sekä kaikki muutokset niitä koskeviin määräyksiin,

b) - vuosittainen lääkärintarkastus, josta määrätään liitteessä I olevan III luvun 12 kohdassa, on pakollinen siitä päivästä alkaen, jonka neuvosto määrittää yksimielisesti komission ehdotuksesta ennen 15 päivää helmikuuta 1980,

- tässä direktiivissä säädetty virkaeläinlääkärin osallistuminen leikkaamojen ja varastojen valvontaan on pakollista vasta siitä päivästä alkaen, jonka neuvosto määrittää yksimielisesti komission ehdotuksesta.

Jos jotakin tämän kohdan poikkeuslausekkeista käytetään, liitteessä I olevassa X luvussa tarkoitetun terveysmerkinnän käyttö on kielletty."

16 artikla

Korvataan liite I seuraavasti:

"*LIITE I*

I LUKU

TEURASTAMOJA KOSKEVAT HYGIENIAVAATIMUKSET

1. Teurastamoissa on oltava ainakin:

a) tilat tai katettu paikka, joka on riittävän suuri ja helppo puhdistaa ja desinfioida siipikarjan *ante mortem* -tarkastusta varten,

b) erityiset tilat tai katettu paikka, joka on helppo puhdistaa ja desinfioida, yksinomaan sairasta tai sairaaksi epäiltyä siipikarjaa varten,

c) teurastustilat, jotka ovat riittävän suuret yhtäältä tainnutuksen ja verenlaskun ja toisaalta kynimisen ja mahdollisen kalttauksen suorittamiseksi eri paikoissa. Teurastustilojen ja a alakohdassa tarkoitettujen tilojen tai paikan väliset yhteydet, ainoastaan teurassiipikarjalle tarkoitettua kapeata kulkuaukkoa lukuun ottamatta, on varustettava automaattisesti sulkeutuvalla ovella,

d) sisäelinten poistoon ja lintujen käsittelyyn tarkoitetut tilat, jotka on mitoitettu siten, että sisäelinten poisto voidaan suorittaa paikassa, joka on riittävän etäällä muista työasemista tai eristetty niistä väliseinällä saastumisen estämiseksi. Sisäelinten poistoon ja lintujen käsittelyyn tarkoitettujen tilojen ja teurastustilojen väliset yhteydet, ainoastaan teurastetulle siipikarjalle tarkoitettua kapeata aukkoa lukuun ottamatta, on varustettava automaattisesti sulkeutuvalla ovella,

e) tarvittaessa lähettämö,

f) yhdet tai useammat riittävän suuret jäähdytys- tai pakastustilat,

g) tilat tai huone höyhenten keräämistä varten, jollei niitä käsitellä jätteenä,

h) erityiset lukittavat tilat, jotka on varattu yhtäältä siipikarjanlihan ja toisaalta ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi julistetun epäterveellisen lihan ja jätteiden erillistä säilytystä varten, jos tällaista lihaa ja jätteitä ei kuljeteta joka päivä pois teurastamosta,

i) erityiset tilat yksinomaan 32 kohdan mukaisesti ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi julistetun lihan, 33 kohdan mukaisesti ihmisravinnosta pois suljetun lihan, sekä jätteen ja teollisuutta varten tarkoitettujen teurastuksen sivutuotteiden teknistä käsittelyä tai hävittämistä varten, jos tämä tekninen käsittely tai hävittäminen suoritetaan laitoksen tiloissa,

j) pukuhuoneet, pesualtaat ja suihkut sekä huuhdeltavat käymälät, joista viimeksimainitut eivät avaudu suoraan työtiloihin; pesualtaissa on oltava kuuma ja kylmä juokseva vesi, käsien puhdistus- ja desinfiointiaineita sekä kertakäyttöisiä käsipyyhkeitä; käymälöiden lähellä on oltava pesualtaita. Alkaen 15 päivästä helmikuuta 1980 ne on varustettava hanoilla, jotka eivät ole käsikäyttöisiä.

k) erityinen paikka lantaa varten, ellei lantaa poisteta välittömästi ja hygieenisesti,

l) paikka ja riittävät välineet kuljetuslaatikoiden ja ajoneuvojen puhdistusta ja desinfiointia varten,

m) riittävästi varustettu lukittava tila yksinomaan eläinlääkintöviranomaisten käyttöön,

n) työtiloissa riittävät laitteet käsien ja työvälineiden puhdistusta ja desinfiointia varten; tällaisten laitteiden on oltava mahdollisimman lähellä työasemia; hanat eivät saa olla käsikäyttöisiä; näissä laitteissa on oltava kuuma ja kylmä juokseva vesi, puhdistus- ja desinfiointiaineita sekä kertakäyttöisiä käsipyyhkeitä; työvälineiden puhdistusta varten veden lämpötilan on oltava vähintään + 82 °C,

o) välineet, jotka mahdollistavat tässä direktiivissä säädettyjen eläinlääketieteellisten tarkastusten tehokkaan suorittamisen milloin tahansa,

p) riittävä ympäröivä aitaus,

q) rakennuksen puhtaiden ja likaisten osien on oltava riittävästi erotetut toisistaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta edellä a, b, c ja d alakohdan määräysten soveltamista,

r) edellä a – j alakohdassa tarkoitetuissa tiloissa:

- vedenpitävä lattiapäällyste, joka on helppo puhdistaa ja desinfioida, on lahosuojattu ja siten rakennettu, että veden poisjuoksuttaminen on helppoa,
- tasaiset seinät, joissa on vaalea, pestävä päällyste tai maali vähintään kahden metrin korkeudelle ja joiden kulmat ja nurkat on pyöristetty,

s) riittävä tuuletus ja tarvittaessa höyryn poisto,

t) elävälle tai teurastetulle siipikarjalle varatuissa tiloissa riittävä luonnollinen tai keinotekoinen valaistus, joka ei vääristä värejä,

u) laitteet, jotka takaavat ainoastaan juomakelpoisen, paineenalaisen veden riittävän saannin; juomakelvottoman veden käyttö voidaan kuitenkin poikkeuksellisesti sallia höyryntuotannossa, tulensammutuksessa,

jäähdytyslaitteiden jäähdytyksessä ja höyhenten hydraulisessa poistossa sillä edellytyksellä, että toteutetaan tarvittavat toimenpiteet saastumisen estämiseksi ja että tätä tarkoitusta varten asennetut putket estävät tämän veden käytön muihin tarkoituksiin.

Juomakelvottoman veden putket on selvästi erotettava juomakelpoista vettä varten käytetyistä, eivätkä ne saa kulkea lihoja sisältävien tilojen läpi.

Poikkeuksellisesti voidaan kuitenkin 15 päivään helmikuuta 1980 asti sallia, että juomakelvotonta vettä sisältävät putket kulkevat ennen 15 päivää helmikuuta 1975 toimintansa aloittaneissa teurastamoissa lihoja sisältävien tilojen läpi sillä edellytyksellä, että mainittujen huoneiden läpi kulkevissa putkien osissa ei ole hanoja tai liitäntöjä,

v) riittävä määrä kuumaa paineistettua juomakelpoista vettä tuottava laitteisto,

w) hygieniavaatimukset täyttävä jäteveden poistojärjestelmä,

x) asianmukaiset välineet tuhoeläimiltä kuten hyönteisiltä ja jyrsijöiltä jne. suojautumista varten,

y) instrumentit ja työvälineet sekä siipikarjan kanssa säilytyksen aikana kosketuksiin joutuvat välineet, jotka on valmistettu korroosionkestävästä materiaalista ja jotka on helppo puhdistaa ja desinfioida; puun käyttö on erityisesti kielletty,

z) erityiset ilma- ja vesitiiviit korroosionkestävät astiat, joita ei voida väkisin avata jäljempänä 32 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi julistettujen lihojen keräämistä varten.

II LUKU

LEIKKAAMOJA KOSKEVAT HYGIENIAVAATIMUKSET

2. Leikkaamoissa on oltava ainakin:

a) jäähdytystilat, jotka ovat riittävän suuret lihan säilytystä varten,

b) tilat leikkaamista ja luiden poistamista sekä 48 kohdassa määrättyjä pakkaustoimenpiteitä varten,

c) tilat 47 kohdassa määrättyjä pakkaustoimenpiteitä ja lihan lähettämistä varten,

d) riittävästi varustettu lukittava tila yksinomaan eläinlääkintäviranomaisten käyttöön,

e) pukuhuoneet, pesualtaat ja suihkut sekä huuhdeltavat käymälät, joista viimeksimainitut eivät avaudu suoraan työtiloihin; pesualtaissa on oltava kuuma ja kylmä juokseva vesi, käsien puhdistus- ja desinfiointiaineita sekä kertakäyttöisiä käsipyyhkeitä. Käymälöiden lähellä on oltava pesualtaita. Alkaen 15 päivästä helmikuuta 1980 ne on varustettava hanoilla, jotka eivät ole käsikäyttöisiä.

f) erityiset ilma- ja vesitiiviit, korroosionkestävät astiat, joissa on kannet ja sulkimet, jotka estävät asiattomia henkilöitä poistamasta tavaroita niistä, ja joihin leikkaamisen tuloksena saatavat liha ja sivutuotteet, joita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi, pannaan, tai lukittavat tilat tällaisia lihaa tai sivutuotteita varten, jos niiden määrä on niin suuri että se edellyttää sitä, tai jos niitä ei kuljeteta pois tai hävitetä kunkin työpäivän päätteeksi,

g) edellä a alakohdassa tarkoitetuissa tiloissa:

- vedenpitävä lattiapäällyste, joka on helppo puhdistaa ja desinfioida, on lahonsuojattu ja siten rakennettu, että veden poisjuoksuttaminen on helppoa,

- tasaiset seinät, joissa on vaalea, pestävä päällyste tai maali vähintään kahden metrin korkeudelle ja joiden kulmat ja nurkat on pyöristetty,

h) edellä b alakohdassa tarkoitetuissa tiloissa:

- vedenpitävä lattiapäällyste, joka on helppo puhdistaa ja desinfioida, on lahosuojattu ja siten rakennettu, että veden poisjuoksuttaminen on helppoa; vesi on kanavoitava viemäreihin, joihin on asennettu säleiköt ja vesilukot estämään hajuja,

- tasaiset seinät, joissa on vaalea, pestävä päällyste tai maali vähintään kahden metrin korkeudelle ja joiden kulmat ja nurkat on pyöristetty,

i) edellä a kohdassa tarkoitetuissa tiloissa jäähdytyslaitteet, joilla lihan sisälämpötila pidetään enintään + 4 °C:ssa,

j) lämpömittari tai rekisteröivä lämpömittari leikkaamossa,

k) välineet, jotka mahdollistavat tässä direktiivissä säädettyjen tarkastusten ja eläinlääketieteellisen valvonnan tehokkaan suorittamisen milloin tahansa,

l) välineet, jotka mahdollistavat riittävän tuuletuksen huoneissa, joissa käsitellään lihaa,

m) tiloissa, joissa lihaa käsitellään, riittävä luonnollinen tai keinotekoinen valaistus, joka ei vääristä värejä,

n) laitteet, jotka takaavat ainoastaan juomakelpoisen, paineenalaisen veden riittävän saannin; juomakelvottoman veden käyttö voidaan kuitenkin poikkeuksellisesti sallia höyryntuotannossa, tulensammutuksessa, jäähdytyslaitteiden jäähdytyksessä ja höyhenten hydraulisessa poistossa sillä edellytyksellä, että toteutetaan tarvittavat toimenpiteet saastumisen estämiseksi ja että tätä tarkoitusta varten asennetut putket estävät tämän veden käytön muihin tarkoituksiin.

Juomakelvottoman veden putket on selvästi erotettava juomakelpoista vettä varten käytetyistä, ja ne eivät saa kulkea lihoja sisältävien tilojen läpi.

Poikkeuksellisesti voidaan kuitenkin 15 päivään helmikuuta 1980 asti sallia, että juomakelvotonta vettä sisältävät putket kulkevat ennen 15 päivää helmikuuta 1975 toimintansa aloittaneissa leikkaamoissa lihoja sisältävien tilojen läpi sillä edellytyksellä, että mainittujen tilojen läpi kulkevissa putkien osissa ei ole hanoja tai liitäntöjä.

o) laitteisto, joka toimittaa riittävän määrän kuumaa paineistettua juomakelpoista vettä,

p) hygieniavaatimukset täyttävä jäteveden poistojärjestelmä,

q) lihankäsittelyhuoneissa mahdollisimman lähellä työpisteitä riittävät laitteet käsien ja työvälineiden puhdistusta ja desinfiointia varten. Hanat eivät saa olla käsikäyttöisiä. Näissä laitteissa on oltava kuuma ja kylmä juokseva vesi, puhdistus- ja desinfiointiaineita sekä kertakäyttöisiä käsipyyhkeitä. Työvälineiden puhdistusta varten veden lämpötilan on oltava vähintään 82 °C,

r) sellaiset hygieniamääräykset täyttävät laitteet lihan käsittelyä ja liha-astioiden säilyttämistä varten, että liha ja astiat eivät suoraan kosketa lattiaa,

s) asianmukaiset välineet tuhoeläimiltä kuten hyönteisiltä ja jyrsijöiltä jne. suojautumista varten,

t) instrumentit ja työvälineet, kuten leikkauspöydät, irrotettavalla leikkauspinnalla varustetut pöydät, astiat, kuljetinhihnat ja sahat, jotka on valmistettu korroosionkestävästä materiaalista, joka ei likaa lihaa ja joka on helppo puhdistaa ja desinfioida; puun käyttö on erityisesti kielletty.

III LUKU

LAITOSTEN HENKILÖKUNTAA, TILOJA, LAITTEITA JA INSTRUMENTTEJA KOSKEVAT HYGIENIAVAATIMUKSET

3. Henkilökunnan on tarkoin noudatettava yleisiä puhtausperiaatteita; tilat, laitteet ja instrumentit on pidettävä ehdottomasti puhtaina.

a) Henkilökunnan on erityisesti käytettävä puhtaita, vaaleita ja helposti pestäviä työvaatteita ja päähineitä. Eläimiä teurastavan tai lihan kanssa työskentelevän tai sitä käsittelevän henkilökunnan on pestävä ja desinfioitava kätensä useita kertoja työpäivän aikana ja aina ryhtyessään uudelleen työhön. Sairaiden eläinten tai tartunnansaaneen lihan kanssa kosketuksissa olleiden henkilöiden on välittömästi pestävä kätensä ja käsivartensa huolellisesti kuumalla vedellä ja sitten desinfioitava ne. Tupakointi on kielletty työ- ja varastotiloissa.

b) Eläimiä ei saa päästää laitoksiin. Teurastamojen osalta tämä kielto ei koske teurastamon työeläimiä, teuraaksi tarkoitettua siipikarjaa, kaneja tai lintuja, joita ei mainita 1 artiklan 1 kohdassa, ja jotka on tarkoitettu välittömästi teurastettaviksi sillä edellytyksellä, että niitä ei pidetä, teurasteta, valmisteta tai säilytetä samaan aikaan ja samoissa tiloissa kuin siipikarjaa.

Niissä jäsenvaltioissa, joissa on säädetty, että linnut on teurastettava tämän direktiivin säännösten mukaisesti, tällaisten lintujen tuoretta lihaa voidaan kuitenkin säilyttää samoissa tiloissa kuin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin lajeihin kuuluvien hyötyeläinten tuoretta lihaa.

Jyrsijät, hyönteiset ja muut tuholaiset on järjestelmällisesti hävitettävä,

c) Edellä 1 kohdan a, b, c ja d alakohdassa ja 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetut tilat on puhdistettava ja desinfioitava tarpeen mukaan ja joka tapauksessa päivän töiden päätteeksi.

d) Siipikarjan kuljetukseen käytettävien laatikoiden on oltava valmistetut korroosionkestävästä materiaalista ja helppoja puhdistaa ja desinfioida. Ne on puhdistettava ja desinfioitava aina kun ne tyhjennetään.

e) Teurastukseen, lihan käsittelyyn ja säilytykseen käytetyt laitteet ja välineet on pidettävä puhtaina ja hyvässä kunnossa. Ne on huolellisesti puhdistettava ja desinfioitava useita kertoja työpäivän aikana, työpäivän päätteeksi ja ennen kuin niitä käytetään uudelleen, jos ne ovat saastuneet erityisesti taudinaiheuttajilla.

f) Epäterveellisen, ihmisravinnoksi kelpaamattoman lihan ja sivutuotteiden astiat on tyhjennettävä käytön jälkeen ja puhdistettava ja desinfioitava aina kun ne tyhjennetään.

4. Teurastukseen sekä lihan käsittelyyn ja varastointiin käytettyjä työtiloja, instrumentteja, työvälineitä ja -laitteita saa käyttää ainoastaan näihin tarkoituksiin.

5. Siipikarjanliha ja liha-astiat eivät saa olla suorassa kosketuksessa lattian kanssa.

6. Höyhenet on vietävä pois välittömästi kynimisen jälkeen.

7. Pesu-, desinfiointi- ja torjunta-aineiden käyttö ei saa vaikuttaa lihan terveellisyyteen.

8. Kaikkiin tarkoituksiin on käytettävä juomakelpoista vettä.

Jollei 1 kohdan u alakohdassa ja 2 kohdan n alakohdassa muuta määrätä, juomakelvotonta vettä voidaan kuitenkin poikkeuksellisesti käyttää höyryntuotantoon, tulensammutukseen, jäähdytyslaitteiden jäähdytykseen ja höyhenten poistoon.

9. Sahajauhon tai muiden vastaavien aineiden levittäminen työ- ja varastotilojen lattioille on kielletty.

10. Liha on leikattava siten, että kaikelta saastumiselta vältytään. Luunsirut ja verihyytymät on poistettava. Leikkaamisen tuloksena saatava liha, jota ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi, on sitä mukaa kun sitä saadaan, pantava 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettuihin astioihin.

11. (385L0326)

Teurastus ja lihan käsittely on kiellettävä henkilöiltä, jotka ovat mahdollisia saastuttamisen lähteitä, erityisesti:

a) sellaisilta, jotka sairastavat tai joiden epäillään sairastavan lavantautia, pikkulavantauti A:ta tai B:tä, tarttuvaa suolitulehdusta (salmonelloosia), punatautia, tarttuvaa keltatautia, tulirokkoa tai ovat näiden tautien kantajia,

b) sellaisilta, jotka sairastavat tai joiden epäillään sairastavan tarttuvaa tuberkuloosia,

c) sellaisilta, jotka sairastavat tai joiden epäillään sairastavan tarttuvaa ihotautia,

d) sellaisilta, jotka harjoittavat samanaikaisesti toimia, joiden seurauksena mikrobit voisivat siirtyä lihaan,

e) sellaisilta, joilla on muu side kädessä kuin ei-märkivää haavaa suojaava vesitiivis side.

12. Kaikilta siipikarjanlihan parissa työskenteleviltä henkilöiltä on vaadittava lääkärintodistus. Siinä on todettava, että tällaiselle työlle ei ole esteitä; todistus on uusittava vuosittain ja aina kun virkaeläinlääkäri sitä vaatii; sen on aina oltava virkaeläinlääkärin saatavilla.

IV LUKU

ANTE MORTEM -TERVEYSTARKASTUS

13. Teurassiipikarja on *ante mortem* -tarkastettava 24 tunnin kuluessa siitä, kun se saapuu teurastamoon. Tarkastus on toistettava juuri ennen teurastusta, jos *ante mortem* -tarkastuksesta on kulunut yli 24 tuntia.

14. *Ante mortem* -tarkastus voi rajoittua kuljetuksen aikana saatujen vammojen toteamiseen, jos siipikarja on tarkastettu alkuperätilalla viimeisten 24 tunnin aikana ja todettu terveeksi. Lisäksi siipikarjan alkuperä on todettava teurastamoon saapuessa.

Jos *ante mortem* -tarkastuksen suorittaa alkuperätilalla ja teurastamossa eri virkaeläinlääkäri, eläinten mukana on toimitettava terveystodistus, jossa ilmoitetaan liitteessä III vaaditut tiedot.

15. *Ante mortem* -tarkastus on suoritettava sopivissa valaistusolosuhteissa.

16. Tarkastuksessa on todettava:

a) kärsiikö siipikarja taudista, joka voi tarttua ihmisiin tai eläimiin, onko siinä oireita tai onko sen yleistila sellainen, että tauti mahdollisesti ilmenee,

b) onko siinä oireita sairaudesta tai häiriöstä, joka vaikuttaa sen yleistilaan ja voi tehdä sen ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi.

17. Linturuttoa, Newcastlen tautia, rabiesta, salmonelloosia, kanakoleraa tai ornitoosia sairastava siipikarja on julistettava ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi.

18. Eläimiä ei saa teurastaa ihmisravinnoksi tarkoitetuksi tuoreeksi lihaksi, jos

- teurastamossa olevasta sairaasta siipikarjasta,

- niiden alkuperään liittyvistä terveystiedoista,

todetaan, että ne ovat olleet yhteydessä linturuttoa, Newcastlen tautia, rabiesta, salmonelloosia, kanakoleraa tai ornitoosia sairastaviin lintuihin sellaisissa olosuhteissa, että tauti on voinut tarttua niihin.

19. Edellä 16, 17 ja 18 kohdassa tarkoitettu siipikarja on teurastettava erikseen ja kaiken muun siipikarjan teurastuksen jälkeen.

V LUKU

TEURASTUSHYGIENIAA KOSKEVAT VAATIMUKSET

20. Teurastamon tiloihin tuotu siipikarja on teurastettava välittömästi tainnutuksen jälkeen.

Tainnutus voidaan kuitenkin jättää pois, jos uskonnollinen riitti sen kieltää.

21. Verenlasku on suoritettava loppuun asti ja siten, että veri ei voi aiheuttaa saastumista teurastuspaikan ulkopuolella.

22. Teurastettu siipikarja on kynittävä välittömästi ja se on suoritettava loppuun asti.

23. Sisäelinten poisto on suoritettava välittömästi. Ruho on avattava siten, että ontelot ja sisäelimet voidaan tarkastaa. Tätä tarkoitusta varten maksa, perna ja ruuansulatuskanava on poistettava ruhosta siten, että se ei saastu, ja että näiden sisäelinten luonnolliset yhteydet jäävät kiinni ruhoon kunnes tarkastus suoritetaan.

24. Tarkastuksen jälkeen irrotetut sisäelimet on välittömästi erotettava ruhosta, ja ihmisravinnoksi sopimattomat osat on heti poistettava.

Ruhoon jäävät sisäelimet tai sisäelinten osat on munuaisia lukuun ottamatta irrotettava, jos mahdollista, kokonaan, ja tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa.

25. On kiellettyä puhaltaa siipikarjan lihaan ilmaa, puhdistaa sitä kankaalla tai täyttää ruho jollakin muulla kuin laitoksessa teurastetusta siipikarjasta saatavalla syötävällä sivutuotteella.

26. On kiellettyä leikata ruhoa tai irrottaa tai käsitellä siipikarjan lihaa ennen kuin tarkastus on suoritettu. Virkaeläinlääkäri voi vaatia kaikkia tarkastuksessa tarvittavia käsittelyjä.

27. Pidätetty liha, liha, joka on 32 kohdan mukaisesti julistettu ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi tai 33 kohdan mukaisesti poissuljettu ihmisravinnosta, höyhenet ja jätteet on mahdollisimman pian vietävä pois 1 kohdan g, h ja i alakohdassa vahvistettuihin tiloihin, paikkoihin tai astioihin, ja niitä on käsiteltävä siten, että saastuminen pidetään mahdollisimman vähäisenä.

28. Tarkastuksen ja sisäelinten poiston jälkeen tuore siipikarjanliha on välittömästi puhdistettava ja jäähdytettävä hygieniavaatimusten mukaisesti.

VI LUKU

POST MORTEM -TERVEYSTARKASTUS

29. Kaikki eläimen osat on tarkastettava välittömästi teurastuksen jälkeen.

30. *Post mortem* -tarkastus on suoritettava sopivissa valaistusolosuhteissa.

31. *Post mortem* -tarkastukseen on kuuluttava:

a) teurastetun eläimen silmämääräinen tarkastus,

b) tarvittaessa teurastetun eläimen tunnustelu ja viiltäminen,

c) koostumuksen, värin, hajun ja tarvittaessa maun poikkeavuuksien tutkiminen,

d) tarvittaessa laboratoriotestit.

VII LUKU

VIRKAELÄINLÄÄKÄRIN PÄÄTÖS POST MORTEM -TARKASTUKSEN YHTEYDESSÄ

32. 1. Siipikarja on julistettava täysin ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi, jos *post mortem* -tarkastuksessa todetaan seuraavaa:

- muusta kuin teurastuksesta aiheutunut kuolema,
- yleinen saastuminen,
- suuria ruhjeita ja mustelmia,
- epänormaali haju, väri, maku,
- mätäneminen,
- epänormaali koostumus,
- kuihtuminen,

- ödeemi,
- vesipöhö,
- keltatauti,
- tartuntatauti,
- aspergilloosi,
- toksoplasmoosi,
- laajalle levinnyt ihonalainen tai lihasten loissairaus,
- pahanlaatuisia tai useita kasvaimia,
- leukoosi,
- myrkytys.

2. Teurastetun eläimen osat, joissa on paikallisia ruhjeita tai saastumista, jotka eivät vaikuta muun lihan hygieenisyyteen, julistetaan ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi.

33. Ruhosta irrotettu pää kieltä lukuun ottamatta ja seuraavat sisäelimet eivät ole ihmisravinnoksi käytettäviä: henkitorvi, ruhosta 24 kohdan mukaisesti irrotetut keuhkot, ruokatorvi, kupu, suoli ja sappirakko.

VIII LUKU

LEIKATTAVAKSI TARKOITETTUA LIHAA KOSKEVAT VAATIMUKSET

34. Ruho voidaan leikata paloiksi ja luut poistaa ainoastaan leikkaamoissa.

35. Laitoksen omistajan tai tämän edustajan on helpotettava laitoksen valvontatoimenpiteitä ja erityisesti toteutettava kaikki tarpeelliset käsittelyt ja annettava tarvittavat välineet tarkastajien käyttöön; erityisesti hänen on pyynnöstä pystyttävä ilmoittamaan tarkastuksesta vastaavalle virkaeläinlääkärille, mistä laitokseen tuotu liha on peräisin.

36. Lihaa, joka ei täytä 3 artiklan 1 kohdan B alakohdan b alakohdan vaatimuksia, voidaan tuoda hyväksyttyihin leikkaustiloihin vain sillä edellytyksellä, että sitä säilytetään erityisessä paikassa; se on leikattava muissa paikoissa tai muina aikoina kuin nuo vaatimukset täyttävä liha. Virkaeläinlääkärillä on kaikkina aikoina oltava vapaa pääsy kylmävarastoihin ja kaikkiin työtiloihin sen varmistamiseksi, että yllä esitettyjä määräyksiä noudatetaan tunnollisesti.

37. Leikattavaksi tarkoitettu tuore liha on heti saapumisen jälkeen otettava leikkaamoon, ja sitä on käyttämiseen asti pidettävä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa huoneessa; lihan sisälämpötila on pidettävä tasaisesti enintään + 4 °C:ssa.

Edellä 28 kohdasta poiketen liha voidaan kuitenkin kuljettaa suoraan teurastustiloista leikkaustiloihin.

Tällaisissa tapauksissa teurastustilojen ja leikkaustilojen on oltava riittävän lähellä toisiaan ja sijaittava samassa rakennusryhmässä, koska leikattava liha on siirrettävä yhdellä toimenpiteellä teurastamon mekaanisen käsittelyjärjestelmän jatketta käyttäen, ja leikkaus on suoritettava välittömästi. Heti kun vaaditut leikkaus ja pakkaus on suoritettu, lihat on kuljetettava 2 kohdan a alakohdassa määrättyyn jäähdyttämöön.

38. Liha on tuotava 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tiloihin tarpeen mukaan. Heti kun liha on vaaditusti leikattu ja pakattu, se on siirrettävä 2 kohdan a alakohdassa määrättyyn jäähdytystilaan.

39. Lämpimänä leikattavaa lihaa lukuun ottamatta leikkaus voidaan suorittaa vain, jos liha on saavuttanut lämpötilan, joka on enintään + 4 °C.

40. Tuoreen lihan puhdistaminen kankaalla pyyhkimällä on kielletty.

IX LUKU

LEIKATUN LIHAN TERVEYSTARKASTUS

41. Leikkaamot ovat virkaeläinlääkärin valvonnan alaisia.

42. Virkaeläinlääkärin valvontaan on sisällyttävä seuraavat tehtävät:

a) laitokseen saapuneesta tuoreesta lihasta ja sieltä lähteneestä leikatusta lihasta pidetyn kirjanpidon tarkastus,

b) leikkuutiloihin tulevan tuoreen lihan terveystarkastus,

c) tilojen, laitteiden ja työvälineiden puhtauden sekä henkilökunnan hygienian tarkastus,

d) kaikkien laboratoriotestejä varten tarvittavien näytteiden otto esimerkiksi haitallisten bakteerien, lisäaineiden tai muiden luvattomien kemiallisten aineiden olemassaolon havaitsemiseksi. Tällaisten testien tuloksista on pidettävä kirjaa,

e) kaikki muu valvonta, jota eläinlääkäri pitää tarpeellisena tämän direktiivin säännösten noudattamisen varmistamiseksi.

X LUKU

TERVEYSMERKINTÄ

43. Terveysmerkintä on tehtävä virkaeläinlääkärin vastuulla, ja tämän on tätä varten pidettävä ja talletettava:

a) lihan terveysmerkintään tarkoitetut instrumentit, jotka hän saa luovuttaa avustajille vain merkinnän ajankohtana ja siihen vaadittavaksi ajaksi,

b) etiketit ja kääreet, jos nämä on jo merkitty 44 kohdassa määrätyllä merkillä, sekä 44 kohdassa tarkoitetut sinetit. Tarvittava määrä näitä etikettejä, kääreitä ja sinettejä annetaan avustajille silloin, kun niitä on tarkoitus käyttää.

44. 1. Terveysmerkin on koostuttava:

a) – yläosassa lähettäjämaan nimen kahdesta ensimmäisestä kirjaimesta roomalaisin kirjaimin (suuraakkosin),

– keskellä teurastamon tai tarvittaessa leikkaamon eläinlääkinnällisestä hyväksyntänumerosta,

– alaosassa yhdestä seuraavista alkukirjainsarjoista: CEE, EEG, EWG, EØF tai EEC.

Kirjainten ja numeroiden on oltava 0,2 cm korkeita,

b) soikiosta, jonka mitat ovat 6,5 cm × 4,5 cm, ja jonka sisällä on a kohdassa luetellut tiedot; kirjainten on oltava 0,8 cm korkeita ja numeroiden 1,1 cm korkeita.

2. Merkitsemiseen käytetyn materiaalin on täytettävä kaikki hygieniavaatimukset ja 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava merkittyinä siinä täysin luettavassa muodossa.

3. a) Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu hygieenisyysmerkintä on tehtävä:

- yksittäispakattujen ruhojen kääreen tai muun pakkauksen päälle tai näkyvästi sen alle,
- muiden kuin yksittäispakattujen ruhojen päälle sinetillä tai muulla 12 a artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksytyllä merkillä,
- pienimä määrinä pakattujen ruhon osien tai sivutuotteiden kääreen tai muun pakkauksen päälle tai näkyvästi sen alle,

b) Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu terveysmerkintä on tehtävä suuriin pakkauksiin, jotka sisältävät a alakohdan mukaisesti merkittyjä ruhoja, ruhon osia tai sivutuotteita.

4. Kun terveysmerkintä tehdään kääreeseen tai pakkaukseen 3 kohdan mukaisesti:

- se on kiinnitettävä siten, että se tuhoutuu, kun kääre tai pakkaus avataan, tai
- kääre tai pakkaus on sinetöitävä siten, että sitä ei voida käyttää uudelleen avaamisen jälkeen.

XI LUKU

TERVEYSTODISTUS

45. Terveystodistuksen alkuperäiskappaleen, jonka on oltava tuoreen siipikarjanlihan mukana, kun sitä kuljetetaan vastaanottajamaahan, on oltava virkaeläinlääkärin lastaushetkellä antama. Terveystodistuksen on oltava muodoltaan ja sisällöltään liitteessä IV esitetyn mallin mukainen; sen on oltava ainakin vastaanottajamaan kielellä ja sisällettävä liitteessä IV olevassa mallissa määrätyt tiedot.

XII LUKU

VARASTOINTI

46. Edellä 28 kohdassa määrätyn jäähdytyksen jälkeen tuoretta siipikarjanlihaa on säilytettävä lämpötilassa, joka on jatkuvasti enintään + 4 °C.

XIII LUKU

PAKKAUS

47. a) Pakkausten (esimerkiksi pakkauslaatikot tai pahvilaatikot) on täytettävä kaikki hygieniamääräykset, ja erityisesti:

- se ei saa muuttaa lihan organoleptisia ominaisuuksia,
- se ei saa pystyä siirtämään lihoihin ihmisten terveydelle haitallisia aineita,

- sen on oltava riittävän lujaa, jotta se suojaa lihaa tehokkaasti kuljetuksen ja käsittelyn aikana,

b) pakkauksia voidaan käyttää uudelleen lihoja varten vain jos ne on valmistettu korroosionkestävästä materiaalista, ne on helppo puhdistaa, ja kun ne on ensin puhdistettu ja desinfioitu.

48. Kun tuoretta siipikarjanlihaa kääritään pakkausmateriaaliin (esimerkiksi muovikelmuun), joka on suorassa kosketuksessa sen kanssa, tämä on tehtävä hygieniavaatimusten mukaisesti.

Tällaisten pakkausten on oltava läpinäkyviä ja värittömiä ja täytettävä 47 kohdan a alakohdan vaatimukset; niitä ei saa käyttää uudestaan lihan pakkaamiseen.

Ruhosta irrotetut siipikarjanlihan osat tai sivutuotteet on aina pakattava tiiviisti sinetöityyn astiaan, joka täyttää esitetyt ominaisuudet.

XIV LUKU

KULJETUS

49. Tuore siipikarjanliha on kuljetettava ajoneuvoissa tai konteissa, jotka on suunniteltu ja varustettu siten, että XII luvussa vahvistettu lämpötila säilyy koko kuljetuksen ajan.

50. Tuoreen siipikarjanlihan kuljetukseen käytettäväksi tarkoitettuja kuljetusvälineitä ei saa käyttää elävien eläinten tai sellaisten tuotteiden kuljetukseen, jotka voivat vaikuttaa haitallisesti lihaan tai saastuttaa sen, ellei niitä ole noiden tuotteiden purkamisen jälkeen perusteellisesti puhdistettu, desinfioitu ja tarvittaessa käsitelty hajunpoistoaineella.

51. Tuoretta siipikarjanlihaa voidaan kuljettaa samaan aikaan kuin aineita, jotka voivat vaikuttaa siihen tai tartuttaa siihen hajun, vain jos toteutetaan tarvittavat varotoimenpiteet.

52. Tuoretta lihaa ei saa kuljettaa ajoneuvossa tai kontissa, joka ei ole puhdas ja jota ei ole desinfioitu.

53. Virkaeläinlääkärin on ennen kuormausta varmistettava, että kuljetusvälineet tai kontit ja lastausolosuhteet täyttävät tämän luvun hygieniavaatimukset."

17 artikla

Korvataan liite II seuraavasti:

"*LIITE II*

AVUSTAJIA KOSKEVAT VAATIMUKSET

1. Avustajiksi voidaan hyväksyä ainoastaan henkilöitä, jotka:

a) esittävät toimivaltaisen viranomaisen antaman todistuksen hyvästä maineesta ja nuhteettomuudesta.

Jos jäsenvaltiossa ei anneta tällaista todistusta, sen sijasta voidaan antaa valaehtoinen ilmoitus tai juhlallinen vakuutus, jonka asianomainen henkilö on tehnyt tuon jäsenvaltion oikeus- tai hallintoviranomaiselle, notaarille tai toimivaltaiselle ammatilliselle tai toimialayhteisön toimielimelle.

b) ovat saaneet riittävän peruskoulutuksen,

c) sopivat fyysisesti tällaiseen tehtävään,

d) osoittavat pätevyyskokeessa, että heillä on riittävä tekninen tietämys.

2. Rajoittamatta liitteessä I olevan III luvun 11 ja 12 kohdan määräyksiä, avustajaksi ei saa palkata henkilöä, joka:

a) harjoittaa toimintaa, johon saattaa liittyä tuoreen siipikarjanlihan infektoitumisen riski,

b) on ammatiltaan lihakauppias, johtaa siipikarjateurastamoa tai työskentelee sellaisessa, käy kauppaa siipikarjalla tai siipikarjan rehulla, on siipikarjan ruokinnan konsultti, on ammattimainen siipikarjatilan pitäjä tai työskentelee sellaisessa maatalousyrityksessä, johon hänellä on perhesiteitä tai läheisiä yhteyksiä, jotka voivat vaikuttaa arvioinnin puolueettomuuteen.

3. Edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun soveltuvuustestin järjestää jäsenvaltion toimivaltainen keskusviranomainen tai tuon jäsenvaltion nimittämä viranomainen. Vain ehdokkaat, jotka todistavat, että he ovat saaneet kolmen kuukauden esikoulutuksen virkaeläinlääkärin alaisuudessa, voivat osallistua tähän testiin.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettu pätevyyskoe koostuu teoriaosasta ja käytännöllisestä osasta, ja siinä käsitellään seuraavia aiheita:

a) teoriaosa:

- perustiedot siipikarjan anatomiasta ja fysiologiasta,
- perustiedot siipikarjapatologiasta,
- perustiedot siipikarjan anatomisesta patologiasta,
- perustiedot hygieniasta ja erityisesti teollisuushygieniasta,
- siipikarjan teurastuksen, valmistuksen, pakkauksen ja kuljetuksen menetelmät ja menettelyt,
- työn suorittamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten tuntemus,

b) käytännöllinen osa:

- teurassiipikarjan tarkastaminen ja arviointi,
- teurastetun siipikarjan tarkastaminen ja arviointi,
- eläinlajin määrittäminen eläimen tyypillisten osien tarkastuksen avulla,
- teurastetun siipikarjan muuttuneiden osien tunnistaminen ja niiden arviointi,
- kokemus tuotantolinjalla tapahtuvasta *post mortem* -tarkastuksesta."

18 artikla

Korvataan liite IV seuraavasti:

"LIITE IV

MALLI

TERVEYSTODISTUS

Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioon lähetettäväksi tarkoitettua tuoretta siipikarjanlihaa varten[1]

Lähettäjämaa ..... N:o[2] .....

Ministeriö .....

Toimivaltainen viranomainen .....

Viite[2] .....

I. **Lihan tunnistus**

..... :n lihaa
(eläinlaji)

Palojen laatu .....

Pakkauksen laatu .....

Pakkausten määrä .....

Nettopaino .....

II. **Lihan alkuperä**

Hyväksytyn teurastamon tai hyväksyttyjen teurastamojen osoite tai osoitteet ja eläinlääkinnällinen(-set) hyväksyntänumero(t)[4]

.....

Hyväksytyn leikkaamon tai hyväksyttyjen leikkaamojen osoite tai osoitteet ja eläinlääkinnällinen(-set) hyväksyntänumero(t)[4]

.....

III. **Lihan määräpaikka**

Liha lähetetään .....
(Lähetyspaikka)

.....
(Määrämaa ja -paikka)

seuraavalla kuljetusvälineellä[3] .....

Lähettäjän nimi ja osoite .....

.....

Vastaanottajan nimi ja osoite .....

.....

IV. **Vakuutus terveydestä**

Minä allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistan, että

a) - edellä kuvaillussa siipikarjanlihassa[4],

- edellä kuvailluissa lihan pakkauksissa[4]

on merkki, joka todistaa, että

- liha on peräisin hyväksytyissä teurastamoissa teurastetuista eläimistä[4],

- liha on leikattu hyväksytyissä leikkaamoissa[4],

b) tämä liha on terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa 15 päivänä helmikuuta 1971 annetun neuvoston direktiivin mukaisesti suoritetun eläinlääkärintarkastuksen jälkeen todettu soveltuvan ihmisravinnoksi,

c) tämän lähetyksen kuljetusajoneuvot tai kontit ja lastausolosuhteet täyttävät mainitussa direktiivissä säädetyt hygieniavaatimukset.

Tehty ..... (paikka) ..... (päiväys)

(.....
(Virkaeläinlääkärin allekirjoitus))

---

(1) Tuore siipikarjanliha: seuraavien lajien tuore liha: elävät kanat, kalkkunat, helmikanat, sorsat, ankat ja hanhet, joita ei ole käsitelty niiden säilyvyyden varmistamiseksi; jäähdytetyn ja pakastetun siipikarjanlihan katsotaan kuitenkin olevan tuoretta.

(2) Vapaaehtoinen.

(3) Rautatievaunujen ja kuorma-autojen osalta ilmoitetaan rekisterinumero, ilma-alusten osalta lennon numero, ja laivojen osalta nimi.

(4) Tarpeeton viivataan yli.

19 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivästä tammikuuta 1977.

20 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 10 päivänä heinäkuuta 1975.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. COLOMBO

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 13 päivänä joulukuuta 1977,
terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa annetun direktiivin 71/118/ETY täydentämisestä jäähdytysmenetelmän osalta

(78/50/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[2],

sekä katsoo, että

terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa 15 päivänä helmikuuta 1971 annetun neuvoston direktiivin 71/118/ETY[3], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 75/431/ETY[4], 14 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on kiellettävä sanotussa artiklassa tarkoitettu siipikarjan jäähdytysmenetelmän käyttö,

tämä kielto ei ole pakollinen ennen kuin 18 kuukauden kuluttua siitä, kun komissio on antanut selostuksen jäähdytysmenetelmistä, joihin kieltoa ei sovelleta, tai viimeistään ennen 1 päivää tammikuuta 1978, ja

neuvoteltuaan jäsenvaltioiden kanssa pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa komissio on antanut neuvostolle selostuksen, jossa esitetään laitoksia, toimintaa ja tarkastusta koskevat vaatimukset, jotka veteen upottamalla tapahtuvan jäähdytysmenetelmän on täytettävä, jotta siihen ei sovelleta mainittua kieltoa; tämä direktiivi perustuu tuon selostuksen johtopäätöksiin,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Korvataan direktiivin 71/118/ETY 14 artikla seuraavasti:

"14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on 15 päivästä helmikuuta 1979 alkaen kiellettävä tuoreen siipikarjanlihan jäähdyttäminen veteen upottamalla, jollei sitä suoriteta liitteessä I olevan V luvun 28 a ja 28 b kohdan vaatimusten mukaisesti ja näin jäähdytettyjä ruhoja välittömästi pakasteta tai syväjäädytetä.

2. Alueellaan tuotetun ja kaupan pidettäväksi tarkoitetun tuoreen siipikarjanlihan osalta jäsenvaltioilla on kuitenkin lupa yritysten pyynnöstä myöntää niille poikkeuksia 1 kohdan vaatimuksista. Näitä poikkeuksia ei saa soveltaa enää 15 päivä elokuuta 1982 jälkeen.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä poikkeuksia myöntäneet jäsenvaltiot eivät saa estää muissa jäsenvaltioissa samoissa olosuhteissa tuotetun siipikarjanlihan tuontia alueelleen.

[1] EYVL N:o C 293, 13.12.1976, s. 70
[2] EYVL N:o C 56, 7.3.1977, s. 88
[3] EYVL N:o L 55, 8.3.1971, s. 23
[4] EYVL N:o L 192, 24.7.1975, s. 6

3. Sellaisten jäsenvaltioiden, jotka haluavat käyttää edellä 2 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta, on ilmoitettava siitä komissiolle ja muille jäsenvaltioille mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 15 päivään helmikuuta 1979 mennessä.

4. Kun edellä 2 kohdan poikkeuksia sovelletaan, liitteessä I olevassa X luvussa vahvistetun terveysmerkinnän käyttö on kielletty.

Edellä 2 kohdan toisen alakohdan täytäntöönpanoa varten asianomaiset jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia sellaisten ruhojen tuonnin alueelleen, joissa ei ole liitteessä I olevassa X luvussa vahvistettua terveysmerkintää."

2 artikla

Lisätään artikla direktiiviin 71/118/ETY seuraavasti:

"14 a artikla

1. Neuvoteltuaan jäsenvaltioiden kanssa pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa komissio antaa neuvostolle 1 päivään tammikuuta 1980 mennessä selostuksen, jossa tai jonka jälkeen se voi tehdä aiheellisia ehdotuksia:

a) hygieeniseltä kannalta tyydyttäviä ruhojen jäähdytysmenetelmiä koskevan tutkimuksen jatkamisesta, sillä selostuksessa käsitellään sekä liitteessä I olevan V luvun 28 a ja 28 b kohdassa tarkoitetun järjestelmän kehittämistä että muita jäähdytysmenetelmiä, erityisesti niitä, joissa käytetään nestemäistä CO_2:ta ja nestemäistä typpeä, tai suihkutusta,

b) mikrobiologisista tarkastuksista, mukaan luettuna rajaarvojen merkitys, ja mikrobiologisista menetelmistä, joita käytetään tällaisia tarkastuksia varten, kun tarkastetaan:

i) liitteessä I olevan V luvun 28 a ja 28 b kohdassa tarkoitetun vesijäähdytysmenetelmän hygieniataso, ja

ii) koko teurastusprosessi elävän linnun teurastamoon saapumisesta aina pakkausvaiheeseen asti tai, jos tarkoituksenmukaista, siihen asti kunnes ruho lähtee teurastamosta,

c) vedenkulutuksesta, mukaan luettuna sen raja-arvon merkityksen arviointi, vesijäähdytyslaitteiden hygienian tarkastusten muuttujana.

2. Neuvoteltuaan jäsenvaltioiden kanssa pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa, komissio antaa neuvostolle 15 päivään lokakuuta 1978 mennessä selostuksen, jossa se voi tehdä ehdotuksia erityisistä hygieniaa koskevista edellytyksistä, joita noudattaen liitteessä I olevan V luvun 28 a ja 28 b kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaista menetelmää voidaan soveltaa ruhoihin, joita ei heti pakasteta tai syväjäädytetä.

3. Neuvosto päättää edellä 1 kohdassa tarkoitetuista komission ehdotuksista yksimielisesti 12 kuukauden kuluessa siitä päivästä, kun ne on sille esitetty, ja 2 kohdassa tarkoitetuista ehdotuksista 31 päivään joulukuuta 1978 mennessä.

3 artikla

Lisätään kohdat direktiivin 71/118/ETY liitteessä I olevaan V lukuun seuraavasti:

"28 a Jäljempänä 28 b kohdassa määritellyn menetelmän mukaisesti vesijäähdytysprosessiin pantavat ruhot on välittömästi sisäelinten poiston jälkeen pestävä perusteellisesti suihkuttamalla ja upotettava veteen viipymättä. Suihkutus on suoritettava laitteella, joka pesee ruhon sisä- ja ulkopinnat tehokkaasti.

Ruhoihin, jotka painavat:

- enintään 2,5 kg, on käytettävä vähintään 1,5 litraa vettä ruhoa kohti,
- 2,5 kg – 5 kg, on käytettävä vähintään 2,5 litraa vettä ruhoa kohti,
- 5 kg tai enemmän, on käytettävä vähintään 3,5 litraa vettä ruhoa kohti.

28 b Vesijäähdytysmenetelmän on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) ruhojen on kuljettava yhden tai useamman vettä tai jäätä ja vettä sisältävän säiliön läpi, ja säiliöiden sisällön on jatkuvasti vaihduttava. Vain järjestelmä, jossa ruhot jatkuvasti liikkuvat mekaanisesti vastavirtaan, voidaan hyväksyä;

b) säiliön tai säiliöiden veden lämpötila ruhojen tulo- ja poistumiskohdissa saa olla enintään + 16 °C ja + 4 °C;

c) se on suoritettava siten, että XII luvussa vahvistettu lämpötila saavutetaan mahdollisimman lyhyessä ajassa;

d) veden vähimmäisvirtaaman koko a kohdassa tarkoitetussa jäähdytysmenetelmässä on oltava:

- 2,5 litraa, sellaisen ruhon osalta, joka painaa enintään 2,5 kg,
- 4 litraa, sellaisen ruhon osalta, joka painaa 2,5 kg – 5 kg,
- 6 litraa, sellaisen ruhon osalta, joka painaa vähintään 5 kg.

Jos käytetään useita säiliöitä, kunkin säiliön puhtaan veden sisäänvirtausta ja käytetyn veden ulosvirtausta on säädeltävä siten, että se vähenee asteittain ruhojen kulkusuunnassa, kun puhdas vesi jakautuu säiliöiden välillä siten, että veden virtaama viimeisen säiliön läpi on:

- vähintään 1 litra, sellaisen ruhon osalta, joka painaa enintään 2,5 kg,
- vähintään 1,5 litraa, sellaisen ruhon osalta, joka painaa 2,5 kg – 5 kg,
- vähintään 2 litraa, sellaisen ruhon osalta, joka painaa vähintään 5 kg.

Säiliöiden alkutäyttämiseen käytettyä vettä ei saa laskea mukaan näihin määriin;

e) ruhot eivät saa olla laitteen ensimmäisessä osassa tai ensimmäisessä säiliössä pidempään kuin puoli tuntia ja laitteen muissa osissa tai muussa/muissa säiliö(i)ssä pidempään kuin tarpeellista.

On toteutettava kaikki tarvittavat varotoimenpiteet erityisesti sen varmistamiseksi, etenkin työn keskeytyessä, että ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä liotusaikoja noudatetaan.

Aina kun laitteisto pysähtyy, virkaeläinlääkärin on ennen ruhojen panemista uudelleen liikkeeseen varmistettava, että ne ovat edelleen tämän direktiivin vaatimusten mukaisia ja soveltuvat ihmisravinnoksi, tai jos näin ei ole, varmistettava, että ne kuljetetaan mahdollisimman pian 1 kohdan h ja i alakohdassa tarkoitettuihin tiloihin;

f) jokainen laite on tyhjennettävä, puhdistettava ja desinfioitava aina kun se on tarpeen, työjakson päätteeksi ja vähintään kerran päivässä;

g) siinä on oltava kalibroitu tarkastuslaite, joka mahdollistaa mittauksen ja rekisteröinnin riittävän ja jatkuvan valvonnan:

- vesijäähdytystä edeltävässä suihkuttamalla suoritetussa pesussa kulutetun veden osalta,
- säiliöiden veden lämpötilan osalta ruhojen tulo- ja poistumiskohdissa,
- vesijäähdytyksessä kulutetun veden osalta,
- kuhunkin edellä d alakohdassa ja 28 a kohdassa lueteltuun painoluokkaan kuuluvien ruhojen määrän osalta;

h) tuottajan suorittamien eri tarkastusten tulokset on talletettava ja pyynnöstä esitettävä virkaeläinlääkärille;

i) jäähdytyslaitoksen moitteeton toiminta ja sen vaikutus hygieniatasoon on arvioitava – ennen yhteisön mikrobiologisten menetelmien vahvistamista 14 a artiklaa noudattaen – jäsenvaltioiden tunnustamin tieteellisin mikrobiologisin menetelmin vertaamalla ruhojen kokonais- ja enterobakteerisaastumista ennen vesijäähdytystä ja sen jälkeen. Tällainen vertailu on suoritettava, kun laitos otetaan ensimmäisen kerran käyttöön, ja sen jälkeen säännöllisesti ja aina kun laitokseen tehdään muutoksia. Eri osien toimintaa on säädeltävä siten, että varmistetaan tyydyttävä hygieniataso."

4 artikla

Direktiivin 71/118/ETY 16 a artiklan a kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti myönnettyjen poikkeusten soveltamisaikana jäsenvaltioiden on varmistettava, että jäähdytysmenetelmien alkuasennukset ja jatkuva toiminta tarkastetaan asianmukaisesti kaikissa laitoksissa, joihin tällaista poikkeusta sovelletaan.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1978.

6 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä joulukuuta 1977.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. HUMBLET

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 22 päivänä tammikuuta 1980,
terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa annetun direktiivin 71/118/ETY muuttamisesta

(80/216/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa 15 päivänä helmikuuta 1971 annetussa direktiivissä 71/118/ETY[4], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 77/27/ETY[5], säädetään yhteisön sisäiseen kauppaan ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan tarkoitetun siipikarjanlihan teurastus- ja tarkastusvaatimuksista,

siipikarjan kasvatusta ja siipikarjanlihan kaupan pitämistä harjoittavat suuressa määrin pientuottajat, jotka myyvät tuotteensa paikallisilla markkinoilla, ja jotka eräillä yhteisön alueilla muodostavat merkittävän osan maataloustuotantoa; tällaisen toiminnan jatkuminen olisi sallittava tietyissä olosuhteissa,

hanhenmaksan tuotannossa käytetyt menetelmät tekevät juuri teurastetun linnun sisäelinten poiston mahdottomaksi ilman maksan vakavaa vahingoittamista, ja

samalla kun varmistetaan, että yhteisön lainsäädännön ja erityisesti mainitun direktiivin liitteessä I olevan I, III ja XIV luvun asiaa koskevien säännösten mukaisesti käyttöön otettuja hygienia- ja tarkastusvaatimuksia noudatetaan tarkasti, kyseiseen lainsäädäntöön olisi tehtävä tarvittavat erityismuutokset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiiviä 71/118/ETY seuraavasti:

1. Lisätään alakohta 3 artiklan 1 kohdan A alakohdan a alakohtaan seuraavasti:

"Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, voidaan tainnutus, verenlasku ja kyniminen tehdä hanhenmaksan tuotantoon tarkoitetuille linnuille lihotustilalla, jos nämä toimenpiteet toteutetaan erillisissä, liitteessä I olevan I luvun C kohdan vaatimusten mukaisissa tiloissa ja kun ruhot, joista ei ole poistettu sisäelimiä, kuljetetaan välittömästi ja liitteessä I olevaa XIV lukua noudattaen hyväksyttyyn leikkaamoon, joka on varustettu liitteessä I olevan II luvun 2 kohdan b alakohdan a alakohdassa määritellyllä erityisellä huoneella, jossa sisäelimet on poistettava ruhoista 24 tunnin kuluessa."

2. Poistetaan 3 artiklan 5 kohdan toisesta alakohdasta ilmaisu "ja 15 päivään elokuuta 1981 asti".

3. Liitteessä I olevan II luvun 2 kohtaan:

   - lisätään alakohta seuraavasti:

     "b a) jos sisäelinten poisto tapahtuu siellä, tilat hanhenmaksan tuotantoa varten kasvatettujen ankkojen, sorsien ja hanhien sisäelinten poistoa varten, kun tainnutus, verenlasku ja kyniminen on tehty lihotustilalla",

   - lisätään ilmaisu "ja b a alakohdassa" h alakohdan ensimmäiselle riville.

4. Lisätään liitteessä I olevan III luvun 3 kohdan c alakohtaan ilmaisu "sekä b a alakohdassa" ilmaisun "2 kohdan b ja c alakohdassa" jälkeen.

---

(1) EYVL N:o C 247, 1.10.1979, s. 16
(2) EYVL N:o C 34, 11.2.1980, s. 106
(3) Lausunto on annettu 24 ja 25 päivänä lokakuuta 1979 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
(4) EYVL N:o L 55, 8.3.1971, s. 23
(5) EYVL N:o L 6, 8.1.1977, s. 19

5. Lisätään alakohta liitteessä I olevan IV luvun 13 kohtaan seuraavasti:

"Tapauksissa, joissa hanhenmaksan tuotantoa varten kasvatettujen ankkojen, sorsien ja hanhien tainnutus, verenlasku ja kyniminen tehdään lihotustilalla, *ante mortem* –tarkastus voidaan kuitenkin suorittaa viimeisellä lihotusviikolla."

6. Lisätään alakohta liitteessä I olevan IV luvun 14 kohtaan seuraavasti:

"Tapauksissa, joissa hanhenmaksan tuotantoa varten kasvatettujen ankkojen, sorsien ja hanhien tainnutus, verenlasku ja kyniminen tehdään lihotustilalla, sellaisten ruhojen mukana, joista ei ole poistettu sisäelimiä, on oltava liitteessä III a tarkoitettu todistus niiden saapuessa leikkaamoon, jossa on erityiset sisäelinten poistoon varatut tilat."

7. Lisätään alakohta liitteessä I olevan V luvun 23 kohtaan seuraavasti:

"Hanhenmaksan tuotantoa varten kasvatettujen ja teurastettujen ankkojen, sorsien ja hanhien sisäelinten poisto voidaan kuitenkin suorittaa 24 tunnin kuluessa jos ruhot, joista ei ole poistettu sisäelimiä, saatetaan mahdollisimman pian XII luvun 46 kohdassa vahvistettuun lämpötilaan, pidetään tuossa lämpötilassa ja kuljetus tapahtuu hygieniasääntöjen mukaisesti."

8. Lisätään liite seuraavasti:

"*LIITE III a*

MALLI

Terveystodistus hanhenmaksan tuotantoa varten kasvatettujen ankkojen, sorsien ja hanhien ruhoja varten, kun näille on tehty tainnutus, verenlasku ja kyniminen lihotustilalla, ja ne on kuljetettu leikkaamoon, jossa on erilliset sisäelinten poistoon varatut tilat

Toimivaltainen elin ..... N:o[1] .....

I. Ruhojen, joista ei ole poistettu sisäelimiä, tunnistus

Laji: .....

Ruhojen, joista ei ole poistettu sisäelimiä, määrä: .....

II. Ruhojen, joista ei ole poistettu sisäelimiä, alkuperä

Lihotustilan osoite: .....

.....

III. Ruhojen, joista ei ole poistettu sisäelimiä, määräpaikka

Ruhot, joista ei ole poistettu sisäelimiä, kuljetetaan seuraavaan leikkaamoon: .....

.....

seuraavalla kuljetusvälineellä: .....

IV. Vakuutus

Minä allekirjoittanut virkaeläinlääkäri vakuutan, että yllä esitetyt ruhot, joista ei ole poistettu sisäelimiä, ovat peräisin linnuista, joille on suoritettu *ante mortem* –tarkastus edellä mainitulla lihotustilalla .....
..... (kellonaika) ..... (päiväys), ja jotka on todettu terveiksi.

Tehty ..... (paikka)

..... (päiväys)

.....
(Virkaeläinlääkärin allekirjoitus)

[1] Valinnainen"

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivästä helmikuuta 1980. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 22 päivänä tammikuuta 1980.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. MARCORA

KOMISSION DIREKTIIVI,
annettu 3 päivänä syyskuuta 1980,
terveysmerkinnöistä suurissa tuoreen siipikarjanlihan pakkauksissa

(80/879/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa 15 päivänä helmikuuta 1971 annetun neuvoston direktiivin 71/118/ETY[1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 75/431/ETY[2], ja erityisesti sen 3 artiklan 1 kohdan A alakohdan e alakohdan,

sekä katsoo, että

edellytykset suurissa pakkauksissa olevien ruhojen, ruhon osien tai sivutuotteiden, joita ei ole merkitty direktiivin 71/118/ETY liitteessä I olevan X luvun 44 kohdan 3 alakohdan a alakohdan mukaisesti, markkinoille saattamisen sallimiselle on, erityisesti kaupassa käytettyjen hygieniasääntöjen mukaisuutta osoittavien useiden eri esitystapojen huomioon ottamiseksi, määritettävä 12 a artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen; mainittua X lukua olisi täydennettävä vastaavasti,

on tarpeen ottaa käyttöön erityiset, kyseessä olevan kaupan luonteen mukaan vaihtelevat vaatimukset hygieniasääntöjen noudattamisen varmistamiseksi tehtävistä tarkastuksista,

komission direktiivissä 77/27/ETY[3] säädetään ensimmäisistä tätä alaa koskevista poikkeuksista, jotka rajoittuvat sellaisiin ruhoihin, jotka kuuluvat tiettyjen hyväksyttyjen laitosten välisen kaupan piiriin, ja joita voidaan soveltaa tiettynä määräaikana; tältä alalta saadun tyydyttävän kokemuksen perusteella on suotavaa kumota edellä mainittu komission direktiivi ja korvata se toimenpiteillä, joilla mahdollistetaan myös muun tyyppisen kaupan piiriin kuuluvia ruhoja, ruhon osia tai sivutuotteita koskevat poikkeukset, ja

tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Sen estämättä, mitä direktiivin 71/118/ETY liitteessä I olevassa X luvussa säädetään, mainitun X luvun 44 kohdan 3 alakohdan a alakohdassa määrättyä ruhojen, ruhon osien tai sivutuotteiden terveysmerkintää ei tarvitse tehdä 2, 3 ja 4 artiklassa säädetyissä tapauksissa.

2 artikla

Erät, jotka sisältävät ruhoja, mukaan lukien sellaisia, joista on poistettu osia direktiivin 71/118/ETY liitteessä I olevan VII luvun 32 kohdan 2 alakohdan mukaisesti, on lähetettävä hyväksytystä teurastamosta leikattavaksi hyväksyttyyn leikkaamoon seuraavien vaatimusten mukaisesti:

a) tuoretta siipikarjanlihaa sisältävän suuren pakkauksen ulkopinnassa on oltava direktiivin 71/118/ETY liitteessä I olevan X luvun 44 kohdan 1 alakohdan b alakohdan ja 44 kohdan 4 alakohdan mukaisesti painettu terveysmerkki,

[1] EYVL N:o L 55, 8.3.1971, s. 23
[2] EYVL N:o L 192, 24.7.1975, s. 6
[3] EYVL N:o L 6, 8.1.1977, s. 19

b) lähettävän laitoksen on pidettävä kirjaa tämän direktiivin mukaisesti lähetettyjen erien määrästä, tyypistä ja määräpaikasta,

c) vastaanottavan leikkaamon on pidettävä kirjaa tämän direktiivin mukaisesti vastaanotettujen erien määrästä, tyypistä ja alkuperästä,

d) terveysmerkki suurissa pakkauksissa voidaan tuhota ainoastaan virkaeläinlääkärin valvonnassa, kun suuri pakkaus avataan,

e) erän määräpaikka ja käyttötarkoitus on selvästi ilmoitettava suuren pakkauksen ulkopinnassa tämän artiklan ja liitteen mukaisesti.

3 artikla

Erät, jotka sisältävät ruhoja, mukaan lukien sellaisia, joista on poistettu osia direktiivin 71/118/ETY liitteessä I olevan VII luvun 32 kohdan 2 alakohdan mukaisesti, sekä ruhon osia ja seuraavia sivutuotteita: sydämiä, maksoja ja lihasmahoja, on lähetettävä hyväksytystä teurastamosta tai leikkaamosta käsiteltäväksi lihatuotteita valmistavaan laitokseen seuraavien vaatimusten mukaisesti:

a) tuoretta siipikarjanlihaa sisältävän suuren pakkauksen ulkopinnassa on oltava direktiivin 71/118/ETY liitteessä I olevan X luvun 44 kohdan 1 alakohdan b alakohdan ja 44 kohdan 4 alakohdan mukaisesti painettu terveysmerkki,

b) lähettävän laitoksen on pidettävä kirjaa tämän direktiivin mukaisesti lähetettyjen erien määrästä, tyypistä ja määräpaikasta,

c) vastaanottavan lihavalmisteita valmistavan laitoksen on pidettävä kirjaa tämän direktiivin mukaisesti vastaanotettujen erien määrästä, tyypistä ja alkuperästä,

d) kun tuore siipikarjanliha on tarkoitettu käytettäväksi lihatuotteisiin yhteisön sisäisessä kaupassa, terveysmerkki suuressa pakkauksessa voidaan tuhota ainoastaan virkaeläinlääkärin valvonnassa, kun suuri pakkaus avataan,

e) erän määränpää ja käyttötarkoitus on selvästi ilmoitettava suuren pakkauksen ulkopinnassa tämän artiklan ja liitteen mukaisesti.

4 artikla

Jäsenvaltiot voivat sallia, että eriä, jotka sisältävät ruhoja, mukaan lukien sellaisia, joista on poistettu osia direktiivin 71/118/ETY liitteessä I olevan VII luvun 32 kohdan 2 alakohdan mukaisesti, lähetetään suoraan kuluttajalle lämpökäsittelyn jälkeen tarjottavaksi hyväksytystä teurastamosta tai leikkaamosta ravintoloihin, ruokaloihin ja laitoksiin seuraavien vaatimusten mukaisesti:

a) tuoretta siipikarjanlihaa sisältävän pakkauksen ulkopinnassa on oltava direktiivin 71/118/ETY liitteessä I olevan X luvun 44 kohdan 1 alakohdan b alakohdan ja 44 kohdan 4 alakohdan mukaisesti painettu terveysmerkki,

b) lähettävän laitoksen on pidettävä kirjaa tämän direktiivin mukaisesti lähetettyjen erien määrästä, tyypistä ja määräpaikasta,

c) vastaanottajan on pidettävä kirjaa tämän direktiivin mukaisesti vastaanotettujen erien määrästä, tyypistä ja alkuperästä,

d) vastaanottajat ovat toimivaltaisen viranomaisen valvonnan alaisia, ja tämän on saatava vapaasti käyttöönsä niiden kirjanpito,

e) erän määräpaikka ja käyttötarkoitus on selvästi ilmoitettava suuren pakkauksen ulkopinnassa tämän artiklan ja liitteen mukaisesti.

5 artikla

Kumotaan direktiivi 77/27/ETY.

6 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1981. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

7 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 3 päivänä syyskuuta 1980.

Komission puolesta

Finn GUNDELACH

Varapuheenjohtaja

LIITE

Käyttötarkoitus: leikkaus/käsittely[1]

Määräpaikan osoite:

[1] Tarpeeton viivataan yli.

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 11 päivänä joulukuuta 1984,
terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa annetun direktiivin 71/118/ETY muuttamisesta

(84/642/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

komissio on ehdottanut neuvostolle eräiden terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa 15 päivänä helmikuuta 1971 annetun neuvoston direktiivin 71/118/ETY[4], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 84/186/ETY[5], säännösten muuttamista; direktiivin 71/118/ETY 14 artiklan 2 kohdassa ja 16 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia tulisi jatkaa, jollei myöhemmästä tarkastelusta muuta johdu, ja

lisäksi komissio teki neuvostolle 14 päivänä helmikuuta 1979 ehdotuksen jäähdytysmenetelmän käytön laajentamiseksi ruhoihin, jotka on tarkoitettu pidettäväksi kaupan jäähdytettyinä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiiviä 71/118/ETY seuraavasti:

1. Korvataan 14 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Alueellaan tuotettujen ja kaupan pidettävien ruhojen osalta jäsenvaltioilla on kuitenkin lupa yritysten pyynnöstä myöntää niille poikkeuksia 1 kohdan vaatimuksista.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä poikkeuksia myöntäneet jäsenvaltiot eivät saa vastustaa muissa jäsenvaltioissa samoissa olosuhteissa tuotetun siipikarjanlihan tuontia alueelleen."

2. Korvataan 14 a artiklan 3 kohdassa ilmaisu "31 päivään joulukuuta 1978" ilmaisulla "1 päivään tammikuuta 1986".

3. Korvataan 16 a artiklan a kohdan kolmas luetelmakohta seuraavasti:

"– poikkeuksen liitteessä I olevassa V luvussa vahvistetuista teurastusta ja sisäelinten poistoa koskevista määräyksistä sellaisen siipikarjan tuotantoa varten, josta on osittain tai josta ei ole poistettu sisäelimiä.

Neuvoston on suorittaessaan 16 b artiklassa säädettyä tarkastelua tutkittava edellytykset, joiden mukaisesti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu liha voidaan sallia yhteisön sisäisessä kaupassa,"

4. Lisätään artikla seuraavasti:

"*16 b artikla*

Neuvosto tarkastelee uudelleen komission ehdotuksesta 15 päivään elokuuta 1986 mennessä 14 artiklan 2 kohdassa ja 16 a artiklan a kohdassa säädettyjä poikkeuksia määräenemmistöllä. Näitä poikkeuksia tarkastellaan uudelleen komission kertomuksen pohjalta, johon sisältyy tarvittaessa ehdotuksia, jotka on tehty ottaen huomioon nykyisten, tällaisen tuotannon tarjoamista takuista tehtyjen tieteellisten tutkimusten perusteella tehdyt johtopäätökset."

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1984. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 11 päivänä joulukuuta 1984.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. DEASY

(1) EYVL N:o C 65, 9.3.1979, s. 5
(2) EYVL N:o C 140, 5.6.1979, s. 180
(3) EYVL N:o C 247, 1.10.1979, s. 16
(4) EYVL N:o L 55, 8.3.1971, s. 23
(5) EYVL N:o L 87, 30.3.1984, s. 27

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 12 päivänä kesäkuuta 1985,
terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen siipikarjanlihan kaupassa annetun direktiivin 71/118/ETY muuttamisesta

(85/324/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

neuvoston direktiivissä 71/118/ETY[4], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 84/642/ETY[5], säädetään hygieniavaatimuksista, joiden mukaisesti tuoretta siipikarjanlihaa on tuotettava teurastamoissa ja leikkaamoissa; tuossa direktiivissä säädetään terveystarkastusten suorittamisesta; muun muassa laitteita, työvälineitä ja ruhoja koskevat mikrobiologiset tutkimukset ovat keino arvioida hygieniataso objektiivisesti,

terveystarkastusviranomaiset saavat mikrobiologisten tarkastusten avulla hyödyllistä tietoa ja ne ovat siten tehokas keino tarkastella ja kehittää laitosten hygieniatasoa, ja

teurastamoissa ja leikkaamoissa suoritettavien mikrobiologisten tarkastusten on perustuttava yhdenmukaistettujen mikrobiologisten menetelmien käyttöön luotettavien tulosten saavuttamiseksi; tätä varten olisi laadittava hygieniaa koskevat menettelyohjeet,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Lisätään kohta direktiivin 71/118/ETY liitteessä I olevaan II lukuun seuraavasti:

"4 a a) Laitoksen johtajan tai omistajan tai tämän edustajan on säännöllisesti tarkastettava laitoksensa tuotanto-olosuhteiden yleinen hygienia, myös neljännen alakohdan mukaisin mikrobiologisin tarkastuksin.

Näiden tarkastusten on katettava kaikkien työvaiheiden työvälineet, laitteet ja koneet sekä tarvittaessa tuotteet.

Hänen on pystyttävä viranomaisten pyynnöstä ilmoittamaan virkaeläinlääkärille tai komission eläinlääkintäasiantuntijoille tässä tarkoituksessa suoritettujen tarkastusten laatu, tiheys ja tulokset, sekä tarvittaessa tarkastukset suorittaneen laboratorion nimi.

Näiden tarkastusten laadusta, tiheydestä sekä näytteenottomenetelmistä ja bakteriologisista tutkimusmenetelmistä määrätään hygieniaa koskevissa menettelyohjeissa, joka laaditaan 12 a artiklan menettelyä noudattaen vähintään kuusi kuukautta ennen direktiivin 85/324/ETY[1] 2 artiklan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päivää.

b) Virkaeläinlääkärin on analysoitava säännöllisesti a kohdassa säädettyjen tarkastusten tulokset. Hän voi tämän analyysin perusteella suorittaa kaikissa tuotantovaiheissa tai kaikkia tuotteita koskevia mikrobiologisia lisätutkimuksia.

Näiden analyysien tulokset kirjataan kertomukseen, jonka johtopäätökset ja suositukset annetaan tiedoksi johtajalle, jonka on huolehdittava, että todetut puutteet korjataan hygienian parantamiseksi.

[1] EYVL N:o L 168, 28.6.1985, s. 45"

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään päivänä, jonka neuvosto vahvistaa tarkastellessaan eräitä ruhojen jäähdytystä koskevia kansallisia poikkeuksia direktiivin 71/118/ETY 16 b artiklan mukaisesti.

[1] EYVL N:o C 252, 2.10.1981, s. 11
[2] EYVL N:o C 267, 11.10.1982, s. 59
[3] EYVL N:o C 112, 3.5.1982, s. 7
[4] EYVL N:o L 55, 8.3.1971, s. 23
[5] EYVL N:o L 339, 27.12.1984, s. 26

Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 12 päivänä kesäkuuta 1985.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. DEGAN

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 12 päivänä kesäkuuta 1985,
terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa annetun direktiivin 71/118/ETY muuttamisesta

(85/326/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

saadun kokemuksen perusteella näyttää tarpeelliselta yksinkertaistaa direktiivin 71/118/ETY[4], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 85/324/ETY[5], liitteessä I olevan III luvun 11 kohtaa,

direktiivin 71/118/ETY liitteessä I olevan III luvun 12 kohdassa määrätään erityisesti, että kaikilta tuoreen siipikarjan lihan parissa työskenteleviltä henkilöiltä on vaadittava lääkärintodistus, ja että tämä todistus on uusittava vuosittain, ja

vaikuttaa tarpeelliselta mukauttaa kyseistä määräystä saadun kokemuksen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiiviä 71/118/ETY seuraavasti:

1. Poistetaan 16 a artiklan b kohdan ensimmäinen luetelmakohta.

2. Korvataan liitteessä I olevan III luvun 11 ja 12 kohta seuraavasti:

"11. Työskentely siipikarjanlihan parissa tai sen käsittely on kiellettävä henkilöiltä, jotka ovat, erityisesti tautia aiheuttavien tekijöiden välityksellä, mahdollisia saastumisen lähteitä.

12. Kaikkien siipikarjanlihan parissa työskentelevien tai sitä käsittelevien henkilöiden on esitettävä lääkärintodistus siitä, ettei tällaiselle työnteolle ole estettä. Lääkärintodistus on uusittava vuosittain, jollei jotakin muuta vastaavat takeet tarjoavaa henkilökunnan lääkärintarkastusohjelmaa ole hyväksytty 12 a artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen."

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1986.

Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 12 päivänä kesäkuuta 1985.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. DEGAN

---

(1) EYVL N:o C 179, 7.7.1984, s. 7
(2) EYVL N:o C 46, 18.2.1985, s. 94
(3) EYVL N:o C 44, 15.2.1985, s. 7
(4) EYVL N:o L 55, 8.3.1971, s. 23
(5) EYVL N:o L 168, 28.6.85, s. 45

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 27 päivänä syyskuuta 1990,
terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa annettuun neuvoston direktiiviin 71/118/ETY Saksan yhdistymisen jälkeen sovellettavista väliaikaisista toimenpiteistä

(90/484/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Saksan yhdistymisen jälkeen sovellettavista väliaikaisista toimenpiteistä ennen neuvoston yhteistoiminnassa Euroopan parlamentin kanssa tai Euroopan parlamenttia kuultuaan antamia siirtymätoimenpiteitä 17 päivänä syyskuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2684/90[1] ja erityisesti sen 3 artiklan,

sekä katsoo, että

terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa 15 päivänä helmikuuta 1971 annetulla neuvoston direktiivillä 71/118/ETY[2] on vahvistettu siipikarjanlihan kaupassa sovellettavat terveyssäännöt,

nykyisessä tilanteessa ei ole mahdollista heti soveltaa teurastamoja ja leikkaamoja koskevia tiettyjä direktiivin 71/118 ETY säännöksiä entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella,

Saksan liittotasavallan viranomaiset ovat sitoutuneet toteuttamaan tämän päätöksen tehokkaan soveltamisen takaamiseksi tarvittavat toimenpiteet,

tässä päätöksessä määrättyjä toimenpiteitä sovelletaan, jollei neuvoston komission 21 päivänä elokuuta 1990 tekemien ehdotusten perusteella tekemistä päätöksistä aiheutuvista muutoksista muuta johdu, ja

Saksan yhdistymisen jälkeen sovellettavista väliaikaisista toimenpiteistä ennen neuvoston yhteistoiminnassa Euroopan parlamentin kanssa antamia siirtymätoimenpiteitä 17 päivänä syyskuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/476/ETY[3] 4 artiklassa säädetty komitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Saksan liittotasavalta saa pitää entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella voimassa sääntelyn, joka poikkeaa direktiivin 71/118/ETY seuraavista säännöksistä:

- 3 artiklan 1 kohdan A alakohdan a ja b alakohta,
- 3 artiklan 1 kohdan A alakohdan c alakohta, liitteessä I olevan V luvun 28 a ja 28 b kohdassa tarkoitetut vaatimukset,
- 3 artiklan 1 kohdan B alakohdan a alakohta,
- 3 artiklan 1 kohdan B alakohdan e alakohta, A alakohta e alakohdassa tarkoitetut vaatimukset.

2. Tässä päätöksessä tarkoitettujen laitosten tuotteiden on oltava tuotettu yksinomaan entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella käytettäväksi.

3. Tässä päätöksessä tarkoitetuista laitoksista on laadittava erityinen luettelo ja niille on annettava eri eläinlääkintähyväksyntänumero, joka ei saa olla sekoitettavissa direktiivin 71/118/ETY 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun yhteisön sisäisen kaupan hyväksyntänumeroon.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan Saksan yhdistymisestä alkaen siihen saakka, kunnes neuvoston direktiivi entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueen yhteisöön yhdentymisen vuoksi tarvittavista siirtymätoimenpiteistä ja mukautuksista kasvinsuojelua, siemeniä ja eläinten rehuja koskeviin direktiiveihin sekä eläinlääkintää ja kotieläinjalostusta koskevaan lainsäädäntöön tulee voimaan maatalouden alalla; ehdotus kyseiseksi direktiiviksi on annettu 21 päivänä elokuuta 1990. Sitä sovelletaan kuitenkin enintään 31 päivään joulukuuta 1990 asti.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 27 päivänä syyskuuta 1990.

Komission puolesta

Ray MAC SHARRY

Komission jäsen

---

[1] EYVL N:o L 263, 26.9.1990, s. 1
[2] EYVL N:o L 55, 8.3.1971, s. 23
[3] EYVL N:o L 266, 28.9.1990, s. 1

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 26 päivänä kesäkuuta 1991,
eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä tuoreen siipikarjanlihan kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista

(91/494/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

siipikarjanliha sisältyy perustamissopimuksen liitteessä II olevaan tuoteluetteloon; siipikarjan jalostus ja kasvatus kuuluu maatalousalaan ja on tulonlähde osalle viljelijäväestöstä,

jäsenvaltioiden väliset erot tulisi poistaa vahvistamalla säännöt eläinten terveyttä koskevista seikoista yhteisön sisäisessä tuoreen siipikarjanlihan kaupassa alan järkevän kehityksen varmistamiseksi sekä tuottavuuden parantamiseksi edistämällä yhteisön sisäistä kauppaa sisämarkkinoiden toteuttamista varten,

sen siipikarjan terveyttä koskevan tiedonsaannin parantamiseksi, josta toiseen jäsenvaltioon lähetettävä tuore liha on peräisin, olisi säädettävä, että siipikarjan on oltava joko kasvatettu yhteisön alueella tai tuotu kolmansista maista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siipikarjan ja siitosmunien kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista 15 päivänä lokakuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/539/ETY[4] III luvun mukaisesti,

epitsoottisten tautien leviämisen estämiseksi olisi yhteisön sisäisestä kaupasta poistettava sellaiselta maatilalta tai alueelta peräisin oleva tuore liha, jolle on yhteisön sääntöjen mukaisesti asetettu terveysrajoituksia, taikka avian influenzan tai Newcastlen taudin tartunta-alueelta peräisin oleva tuore liha,

olisi huolehdittava, että tuoreelle siipikarjanlihalle, joka ei ole yhteisön sääntöjen mukaista, ei annettaisi terveysmerkkiä, josta säädetään terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa 15 päivänä helmikuuta 1971 annetussa neuvoston direktiivissä 71/118/ETY[5], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/484/ETY[6]; tällaista lihaa voidaan kuitenkin käyttää muihin tarkoituksiin edellyttäen, että sille on suoritettu käsittely tauteja aiheuttavien mikrobien tuhoamiseksi, jolloin siinä on tätä osoittava erityismerkki,

määrämaana olevan jäsenvaltion suorittamien tarkastusten järjestämisen ja niiden seurannan sekä toteutettavien suojatoimenpiteiden osalta tulisi viitata eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/662/ETY[7] säädettyihin yleisiin sääntöihin,

olisi säädettävä, että komissio voi suorittaa tarkastuksia,

yhteisön sisäisen kaupan yhdenmukaisen kehittymisen vuoksi tulisi määritellä kolmansista maista tapahtuvaa tuontia koskevat yhteisön järjestelyt,

kyseisten järjestelyjen määritteleminen edellyttää erityisesti luettelon laatimista kolmansista maista tai kolmansien maiden osista, joista tuoretta siipikarjanlihaa voidaan tuoda, sekä todistuksen antamista,

komission eläinlääkintäasiantuntijat olisi ohjattava suorittamaan tarkastuksia kolmansissa maissa siitä päättämiseksi, noudatetaanko yhteisön sääntöjä,

tuoreen siipikarjanlihan tarkastuksia koskevista säännöistä ja yleisistä periaatteista päätetään myöhemmin osana toimenpiteitä, joihin ryhdytään sisämarkkinoiden toteuttamiseksi,

direktiiviä 90/539/ETY tulisi muuttaa tämän direktiivin sisällön huomioon ottamiseksi erityisesti, jotta varmistettaisiin sen päivämäärän yhdenmukaisuus, jolloin jäsenvaltioiden tulee noudattaa uusia terveysmääräyksiä,

tämän direktiivin säännöksiä tarkastellaan uudelleen yhteydessä sisämarkkinoiden täydelliseen toteuttamiseen,

---

(1) EYVL N:o C 327, 30.12.1989, s. 72
(2) EYVL N:o C 183, 15.7.1991
(3) EYVL N:o C 124, 21.5.1990, s. 12
(4) EYVL N:o L 303, 31.10.1990, s. 6
(5) EYVL N:o L 55, 8.3.1971, s. 23
(6) EYVL N:o L 267, 29.9.1990, s. 45
(7) EYVL N:o L 395, 31.12.1989, s. 13

olisi säädettävä menettelystä, jolla aikaansaadaan komission ja jäsenvaltioiden välinen kiinteä yhteistyö pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa, ja

on syytä varata aikaa Newcastlen tautia koskevien yhdenmukaistettujen määräysten käyttöönotolle,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Tässä direktiivissä säädetään eläinten terveysvaatimuksista yhteisön sisäisessä tuoreen siipikarjanlihan kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista.

2 artikla

Tässä direktiivissä sovelletaan myös direktiivin 90/539/ETY 2 artiklassa säädettyjä, erityisesti siipikarjaa koskevia määritelmiä.

Lisäksi tarkoitetaan:

a) 'lihalla' kaikkia elintarvikkeeksi sopivia siipikarjanlihan osia,

b) 'tuoreella lihalla' kaikkea lihaa, mukaan luettuna tyhjiöpakattu tai valvotuissa ilmasto-oloissa pakattu liha, jolle ei ole suoritettu muuta käsittelyä kuin kylmäkäsittely säilyvyyden varmistamiseksi.

II LUKU

Yhteisön sisäistä kauppaa koskevat säännöt

3 artikla

A. Jotta tuoreella lihalla voitaisiin käydä kauppaa yhteisössä, sen on oltava peräisin siipikarjasta,

1. joka on pidetty yhteisön alueella kuoriutumisesta alkaen tai joka on tuotu kolmansista maista direktiivin 90/539/ETY III luvussa säädettyjä vaatimuksia noudattaen.

   Jäsenvaltioihin tai jäsenvaltioiden alueille, joiden asema on tunnustettava kyseisen direktiivin 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tarkoitetun siipikarjanlihan on 31 päivään joulukuuta 1992 asti oltava peräisin siipikarjasta, jota ei ole teurastusta edeltävän 30 päivän aikana rokotettu Newcastlen tautia vastaan käyttäen heikennettyä elävää rokotetta.

   Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta ennen 1 päivää tammikuuta 1992 Newcastlen taudin tartuntavaaroista laaditun kertomuksen perusteella säännöt, joita sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1993 alkaen;

2. joka on peräisin tilalta:

   - jota ei ole minkään siipikarjan taudin osalta saatettu eläinten terveysrajoitusten alaiseksi,

   - joka ei sijaitse avian influenzan tai Newcastlen taudin tartunta-alueeksi julistetulla alueella,

3. joka ei teurastamoon kuljetuksen aikana ole ollut kosketuksissa avian influenzaa tai Newcastlen tautia sairastavan siipikarjan kanssa; kyseisenlainen kuljetus kielletään sellaisen alueen läpi, joka on julistettu avian influenzan tai Newcastlen taudin tartunta-alueeksi, jollei käytetä tärkeimpiä maantie- tai rautatieyhteyksiä,

4. joka tulee sellaisesta teurastamosta, jossa teurastushetkellä ei ole ollut kirjattuna yhtään avian influenzan tai Newcastlen taudin tapausta.

   Tuore liha, jonka epäillään saastuneen teurastamolla, leikkaamossa tai varastointipaikassa tai kuljetuksen aikana, on poistettava kaupasta,

5. joka on merkitty 4 ja 5 artiklan mukaisesti,

6. jonka mukana on direktiivin 71/118/ETY liitteessä IV, sellaisena kuin se on muutettuna tämän direktiivin liitteen mukaisesti, määrätty terveystodistus.

B. Tämä luku ei koske kansallista valvontaa, joka kohdistuu:

- matkustajien henkilökohtaisiin matkatavaroihin kuuluvaan heidän henkilökohtaiseen kulutukseensa tarkoitettuun lihaan,

- yksityishenkilöille pieninä erinä lähetettyyn lihaan, edellyttäen, että kyseiset lähetykset eivät ole kaupallisia,

- kansainvälisesti liikennöivissä kulkuneuvoissa miehistön ja matkustajien kulutukseen tarkoitettuun lihaan.

4 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetulle tuoreelle siipikarjanlihalle annetaan direktiivin 71/118/ETY 3 artiklan 1 kohdan A alakohdan e alakohdan mukainen terveysmerkki, edellyttäen, että se täyttää tämän direktiivin 3 artiklan A kohdassa säädetyt vaatimukset ja on peräisin siipikarjasta, joka on teurastettu direktiivissä 71/118/ETY säädettyjä hygieniavaatimuksia noudattaen.

5 artikla

1. Sen estämättä, mitä 4 artiklassa säädetään, tuoreessa siipikarjanlihassa, joka ei täytä 3 artiklan A kohdan 2 alakohdan toisessa luetelmakohdassa ja 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä vaatimuksia, voi olla direktiivin 71/118/ETY 3 artiklan 1 kohdan A alakohdan e alakohdan mukainen merkki, jos sitä ei ole tarkoitettu yhteisön sisäiseen tuoreen lihan kauppaan, edellyttäen, että kyseinen merkki välittömästi:

a) joko ylileimataan niin, että direktiivin 71/118/ETY liitteessä I olevan X luvun 44.1 kohdan a ja b alakohdassa määritelty terveysmerkki peittyy vinoristillä, joka koostuu kahdesta toisensa suorassa kulmassa kohtaavasta suorasta viivasta siten, että yhtymäkohta on keskellä leimaa ja siinä olevat tiedot pysyvät luettavina,
b) tai korvataan yhdellä erityismerkillä, joka muodostuu direktiivin 71/118/ETY liitteessä I olevan X luvun 44 kohdan a ja b alakohdassa määritellystä terveysmerkistä, joka on ylileimattu tämän kohdan a alakohdan mukaisesti.

Direktiivin 71/118/ETY liitteessä I olevan X luvun 43 kohdan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin merkintävälineiden säilytykseen ja käyttöön.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu liha on hankittava, leikattava, kuljetettava ja varastoitava erillään yhteisön sisäiseen tuoreen lihan kauppaan tarkoitetusta lihasta tai eri aikaan kuin se, ja sitä on käytettävä niin, ettei sitä joudu yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitettuihin lihavalmisteisiin, ellei niille ole suoritettu direktiivin 80/215/ETY[1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 89/662/ETY, 4 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä käsittelyä.

6 artikla

Direktiivin 89/662/ETY sääntöjä sovelletaan erityisesti määrämaana olevien jäsenvaltioiden suorittamien tarkastusten järjestämiseen ja seurantaan sekä toteutettaviin suojatoimenpiteisiin.

7 artikla

Komission eläinlääkintäasiantuntijat voivat suorittaa tarkastuksia paikalla siinä laajuudessa kuin on tarpeen tämän direktiivin yhtenäisen soveltamisen varmistamiseksi ja yhdessä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille tällaisten tarkastusten tuloksista.

Jäsenvaltioiden, joiden alueella tarkastus suoritetaan, on annettava asiantuntijoille kaikkea heidän tehtäviensä suorittamisessa tarvitsemaa apua.

Yleiset säännökset tämän artiklan täytäntöönpanosta annetaan 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Tässä artiklassa säädetyissä tarkastuksissa noudatettavat säännöt annetaan samaa menettelyä noudattaen.

[1] EYVL N:o L 47, 21.2.1980, s. 4

III LUKU

Tuontia kolmansista maista koskevat säännöt

8 artikla

1. Yhteisöön tuodun tuoreen siipikarjanlihan on täytettävä 9 – 12 artiklassa säädetyt vaatimukset.

2. Tätä lukua ei kuitenkaan sovelleta:

a) siipikarjanlihaan, joka kuuluu matkustajien henkilökohtaisiin matkatavaroihin ja on tarkoitettu heidän henkilökohtaiseen kulutukseensa, edellyttäen, että kuljetettu määrä ei ole suurempi kuin yksi kilo henkeä kohti ja että se on peräisin 9 artiklan mukaisesti laaditussa luettelossa olevasta kolmannesta maasta tai sen osasta ja joista tuontia ei ole kielletty 14 artiklan mukaisesti,

b) yksityishenkilöille pieninä erinä lähetettyyn siipikarjanlihaan, edellyttäen, että kyseiset lähetykset eivät ole kaupallisia, määrä ei ole suurempi kuin yksi kilo ja liha on peräisin 9 artiklan mukaisesti laaditussa luettelossa olevasta kolmannesta maasta tai sen osasta ja josta tuontia ei ole kielletty 14 artiklan mukaisesti,

c) kansainvälisesti liikennöivissä kulkuneuvoissa miehistön ja matkustajien kulutukseen tarkoitettuun lihaan.

Jos tällaista lihaa tai siitä syntyvää keittiöjätettä puretaan, se on hävitettävä. Lihaa ei kuitenkaan tarvitse hävittää, kun se siirretään kulkuneuvosta toiseen suoraan tai sen jälkeen, kun se on ollut tullin väliaikaisessa valvonnassa.

9 artikla

1. Tuoreen siipikarjanlihan on oltava peräisin komission 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laatimassa luettelossa olevasta kolmannesta maasta tai sen osasta. Luetteloa voidaan täydentää tai muuttaa 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Päätettäessä voidaanko jokin kolmas maa tai sen osa sisällyttää 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon, otetaan erityisesti huomioon:

a) kolmannen maan siipikarjan, muiden kotieläinten ja luonnonvaraisten eläinten terveystilanne, kiinnittäen erityistä huomiota eksoottisiin eläintauteihin ja terveyteen vaikuttavaan kyseisen maan ympäristön tilaan, jos niistä jompikumpi saattaisi vaarantaa ihmisten ja eläinten terveyden jäsenvaltioissa,

b) kolmannen maan sellaisten tietojen toimittamisen säännöllisyys ja nopeus, jotka liittyvät tarttuvien eläintautien esiintymiseen sen alueella, erityisesti Maailman eläintautijärjestön A ja B luetteloissa olevien tautien esiintymiseen,

c) kyseisen maan eläintautien ehkäisemistä ja valvontaa koskevat säännöt,

d) kyseisen maan eläinlääkintähallinnon rakenne ja sen toimivalta,

e) tarttuvien eläintautien ehkäisemiseksi ja valvomiseksi tarkoitettujen toimenpiteiden järjestely ja täytäntöönpano,

f) kyseisen maan kiellettyjen aineiden käyttöä koskeva lainsäädäntö, erityisesti aineiden kieltämistä tai sallimista, jakelua ja markkinoille saattamista koskeva lainsäädäntö sekä niiden hallintaa ja valvontaa koskevat säännöt,

g) takuut, jotka kolmas maa voi antaa tässä direktiivissä säädettyjen sääntöjen suhteen.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu luettelo ja siihen mahdollisesti tehdyt muutokset julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

10 artikla

1. Tuoreen siipikarjanlihan on oltava peräisin kolmansista maista, jotka ovat avian influenzasta ja Newcastlen taudista vapaita.

2. Yleiset perusteet kolmansien maiden luokittelemiseksi 1 kohdassa tarkoitettujen tautien suhteen annetaan 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Perusteet eivät missään tapauksessa saa olla suosivammat kuin direktiivin 90/539/ETY mukaisesti jäsenvaltioiden hyväksymät perusteet.

3. Komissio voi 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää, että 1 kohtaa sovelletaan vain osaan kolmannen maan alueesta.

11 artikla

1. Tuoreen siipikarjanlihan on:

a) täytettävä 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen annetut eläinten terveysvaatimukset. Vaatimukset voivat olla erilaisia eri lintulajeille,

b) oltava peräisin parvista, jotka on ennen lähettämistä pidetty keskeytyksettä kolmannessa maassa tai sen osassa ajan, joka määritellään 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Eläinten terveysvaatimukset määritetään II luvussa ja vastaavissa direktiivin 90/539/ETY liitteissä esitettyjen sääntöjen perusteella. Tapauskohtaisia poikkeuksia voidaan myöntää 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, jos kyseessä oleva kolmas maa antaa samanlaiset eläinten terveystakuut, jotka ovat tasoltaan vähintään vastaavat.

12 artikla

1. Tuoreen siipikarjanlihan mukana on oltava viejänä olevan kolmannen maan virkaeläinlääkärin laatima todistus.

Todistuksen on:

a) oltava annettu määrämaahan tarkoitetun lähetyksen kuormauspäivänä,

b) oltava laadittu lähettäjämaan ja määrämaan virallisella kielellä tai virallisilla kielillä, ja yhdellä sen maan virallisista kielistä, jossa tuontitarkastukset suoritetaan,

c) oltava lähetyksen mukana alkuperäiskappaleena,

d) todistettava, että tuore liha täyttää tässä direktiivissä olevat vaatimukset ja tämän direktiivin perusteella annetut vaatimukset kolmansista maista tapahtuvan tuonnin suhteen,

e) oltava yhdellä paperiarkilla,

f) oltava osoitettu yhdelle vastaanottajalle.

2. Todistuksen on oltava 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laaditun mallin mukainen.

13 artikla

Jäsenvaltioiden ja komission eläinlääkintäasiantuntijat suorittavat tarkastuksia paikalla varmistaakseen, että tämän direktiivin kaikkia säännöksiä sovelletaan tehokkaasti.

Komissio nimeää tarkastuksista vastaavat jäsenvaltioiden asiantuntijat jäsenvaltioiden ehdotuksesta.

Tarkastukset suoritetaan yhteisön lukuun, joka vastaa aiheutuneista kustannuksista.

Tarkastusten tiheys ja tarkastusmenettely määritetään 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

14 artikla

1. Komissio voi päättää 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, että tuonti kolmannesta maasta tai sen osasta rajoitetaan tiettyjen lajien tuoreeseen siipikarjan lihaan.

2. Komissio voi päättää 17 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tarvittaessa eläinten terveysrajoitusten soveltamisesta tuonnin jälkeen.

15 artikla

Kolmansissa maissa tehtäviin tarkastuksiin tai kolmansista maista tuodun siipikarjanlihan tarkastuksiin sekä toteutettaviin

suojatoimenpiteisiin sovelletaan direktiivin 90/675/ETY[1] sääntöjä ja yleisiä periaatteita.

16 artikla

1. Ennen kuin siipikarjanlihan tuontia kolmansista maista koskevat yhteisön terveyssäännöt pannaan täytäntöön, jäsenvaltioiden on sovellettava tällaiseen tuontiin säännöksiä, jotka eivät saa olla suosivampia kuin yhteisön sisäistä kauppaa direktiivin 71/118/ETY mukaisesti koskevat säännökset ja niiden on sovellettava siipikarjanlihan kauppaan direktiivin 89/662/ETY 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan toisessa alakohdassa säädettyjä vaatimuksia.

2. Näiden säännösten yhtenäisen soveltamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden ja komission eläinlääkintäasiantuntijat voivat suorittaa kolmansissa maissa tarkastuksia paikalla.

Komissio nimeää tarkastuksista vastaavat jäsenvaltioiden asiantuntijat jäsenvaltioiden ehdotuksesta.

Tarkastukset suoritetaan yhteisön lukuun, joka vastaa aiheutuneista kustannuksista.

Jäsenvaltioilla on kuitenkin oikeus jatkaa tarkastusten suorittamista kansallisten järjestelyjen mukaisesti sellaisissa kolmannen maan laitoksissa, joita ei ole tarkastettu yhteisön menettelyn mukaisesti.

Direktiivin 71/118/ETY liitteessä I tarkoitetut vaatimukset täyttävistä laitoksista laaditaan luettelo 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Tuotavien tuotteiden mukana olevan terveystodistuksen ja tuotteissa oltavan terveysmerkin muodon ja sisällön on oltava 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määritettävän mallin mukainen.

IV LUKU

Yhteiset säännökset

17 artikla

Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, päätöksellä 68/361/ETY[2] perustettu pysyvä eläinlääkintäkomitea, jäljempänä 'komitea', käsittelee asiaa direktiivin 71/118/ETY 12 artiklassa säädettyjä sääntöjä noudattaen.

18 artikla

Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, komitea käsittelee asiaa direktiivin 71/118/ETY 12 a artiklassa säädettyjä sääntöjä noudattaen.

19 artikla

1. Täydennetään direktiivin 89/662/ETY liitettä A seuraavasti:

"– eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä tuoreen siipikarjanlihan kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista 26 päivänä kesäkuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/494/ETY (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 35)."

2. Muutetaan direktiiviä 90/539/ETY seuraavasti:

a) Poistetaan 12 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ilmaisu "viimeistään kuusi kuukautta ennen sitä päivää, jona jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tätä direktiiviä noudattamaan".

b) Korvataan 36 artiklassa oleva päivämäärä "1 päivänä tammikuuta 1992" päivämäärällä "1 päivänä toukokuuta 1992".

20 artikla

Neuvosto tarkastelee komission ehdotuksesta uudelleen sisämarkkinoiden täydelliseksi toteuttamiseksi tehtyjen ehdotusten yhteydessä tämän direktiivin säännöksiä ennen 31 päivää joulukuuta 1992 ja päättää asiasta määräenemmistöllä.

21 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä toukokuuta 1992. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niiden liitteenä on oltava viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

22 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 26 päivänä kesäkuuta 1991.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. STEICHEN

[1] EYVL N:o L 373, 31.12.1990, s. 1
[2] EYVL N:o L 255, 18.10.1968, s. 23

LIITE

Direktiivin 71/118/ETY liitteessä IV esitettyyn terveystodistukseen tehtävät muutokset

1. Otsikkoa täydennetään seuraavasti:

"ELÄINTEN TERVEYS- JA HYGIENIATODISTUS"

2. Korvataan IV kohta seuraavasti:

"IV. **Vakuutus**

Minä allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistan, että:

a) edellä kuvattu siipikarjanliha[1] täyttää eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä tuoreen siipikarjanlihan kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista annetun direktiivin 90/494/ETY vaatimukset sekä kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan vaatimukset, jos liha on tarkoitettu jäsenvaltioon tai jäsenvaltion alueelle, joka on tunnustettu Newcastlen taudista vapaaksi,

b) – edellä kuvatussa siipikarjanlihassa[4],

– edellä kuvatun lihan pakkauksessa[4],

on merkki todistuksena siitä, että:

– liha on peräisin hyväksytyissä teurastamoissa teurastetuista eläimistä[4],

– liha on leikattu hyväksytyissä leikkaamoissa[4],

c) tämä liha on todettu elintarvikkeeksi kelpaavaksi terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa 15 päivänä helmikuuta 1971 annetun neuvoston direktiivin 71/118/ETY mukaisesti suoritetun eläinlääkärintarkastuksen jälkeen,

d) tämän lähetyksen kulkuneuvot tai kontit ja sen lastausolot täyttävät direktiivissä 71/118/ETY säädetyt hygieniavaatimukset."

3. Korvataan alaviite 1 seuraavasti:

"[1] tuore siipikarjanliha: seuraavista lajeista saatu tuore liha: elävät kotieläiminä pidettävät kanat, kalkkunat, helmikanat, ankat ja sorsat, hanhet, viiriäiset, kyyhkyset, fasaanit ja peltopyyt, joita ei ole käsitelty niiden säilyvyyden varmistamiseksi".

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 21 päivänä joulukuuta 1976,
terveyttä koskevista kysymyksistä yhteisön sisäisessä lihavalmisteiden kaupassa

(77/99/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

sekä katsoo, että

markkinoiden yhteisten järjestelyjen toteuttamisen jälkeen lihavalmisteet liikkuvat vapaasti yhteisössä; kuitenkin jäsenvaltioiden tätä alaa koskevien terveysvaatimusten väliset erot ovat esteenä näiden valmisteiden yhteisön sisäiselle kaupalle; näiden erojen poistamiseksi on tarpeen korvata nämä kansalliset vaatimukset yhteisillä säännöksillä,

kyseisten valmisteiden laadun takaamiseksi terveydelliseltä kannalta on tarpeen käyttää niiden valmistuksessa ainoastaan sellaista tuoretta lihaa, joka on saatu terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annetussa neuvoston direktiivissä 64/433/ETY[2], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 75/379/ETY[3], terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen siipikarjanlihan kaupassa 15 päivänä helmikuuta 1971 annetussa neuvoston direktiivissä 71/118/ETY[4], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 75/379/ETY, sekä myös terveyttä koskevista ongelmista ja kansanterveydestä nautaeläinten, sikojen ja tuoreen lihan tuonnissa kolmansista maista 12 päivänä joulukuuta 1972 annetussa neuvoston direktiivissä 72/462/ETY[5], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 75/379/ETY, säädettyjen yhteisön standardien mukaisesti,

lihavalmisteet on valmistettava, säilytettävä ja kuljetettava olosuhteissa, jotka tarjoavat täydet takuut hygienian osalta; tuotanto- ja käsittelylaitosten tarve saada hyväksyntä on omiaan helpottamaan näiden vaatimusten noudattamisen valvontaa; olisi säädettävä menettelystä jäsenvaltioiden välisten, tuotantolaitosten hyväksyntäperusteita koskevien mahdollisten erimielisyyksien ratkaisemiseksi,

lisäksi olisi otettava käyttöön yhteisön valvontajärjestelyt sen varmistamiseksi, että tässä direktiivissä säädettyjä standardeja sovelletaan yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa; olisi säädettävä, että tällainen valvontamenettely määritettäisiin yhteisön menettelyn mukaisesti 15 päivänä lokakuuta 1968 tehdyllä neuvoston päätöksellä [6] perustetussa pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa,

olisi säädettävä mahdollisuudesta poiketa eräistä tämän direktiivin säännöksistä tiettyjen sellaisten lihavalmisteiden osalta, jotka sisältävät muita elintarvikkeita ja hyvin pienen prosenttiosuuden lihaa; nämä poikkeukset olisi myönnettävä yhteisön menettelyn mukaisesti pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa,

toimivaltaisten viranomaisten laatiman terveystodistuksen antamista pidetään yhteisön sisäisen kaupan osalta parhaana keinona antaa vastaanottajamaan toimivaltaisille viranomaisille takuut siitä, että lihavalmistelähetys on tämän direktiivin säännösten mukainen; tämän todistuksen on oltava kyseisen lähetyksen mukana määräpaikkaan asti,

jäsenvaltioilla on oltava mahdollisuus kieltää sellaisten toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevien lihavalmisteiden liikkeelle laskeminen niiden alueella, jotka osoittautuvat ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi tai jotka eivät ole yhteisön asiaa koskevien säännösten mukaisia,

tällaisessa tapauksessa, jos terveydelliset syyt eivät sitä estä ja kun lähettäjä tai tämän edustaja niin pyytää, lihojen palauttaminen on sallittava,

---

[1] EYVL N:o C 114, 11.11.1971, s. 40
[2] EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 2012/64
[3] EYVL N:o L 172, 3.7.1975, s. 17
[4] EYVL N:o L 55, 8.3.1971, s. 23
[5] EYVL N:o L 302, 31.12.1972, s. 28

[6] EYVL N:o L 255, 18.10.1968, s. 23

kiellon tai rajoituksen perusteena olevat seikat olisi saatettava lähettäjän tai tämän edustajan sekä, eräissä tapauksissa, lähettäjämaan toimivaltaisten viranomaisten tietoon, jotta asianomaiset voivat arvioida kiellon tai rajoituksen aihetta,

lähettäjälle olisi tarpeen antaa mahdollisuus saada asiantuntijan lausunto siinä tapauksessa, että hakijan ja vastaanottaja-jäsenvaltion viranomaisen välille syntyy erimielisyys kiellon tai rajoituksen perusteista, ja

suunniteltujen toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä jäsenvaltioiden ja komission välisen tiiviin yhteistyön aikaan saamiseksi pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla
(388L0658)

Tässä direktiivissä säädetään yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitettujen lihavalmisteiden terveysvaatimuksista.

2 artikla
(388L0658)

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) lihavalmisteilla: valmisteita, jotka on tai joista osa on valmistettu sellaisesta lihasta, jota on käsitelty tietyn säilymistason varmistamiseksi.

Lihan, jota on ainoastaan kylmäkäsitelty ei kuitenkaan katsota olevan lihavalmiste.

Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin:

i) lihauutteet, lihaliemi, lihakastikkeet ja vastaavat tuotteet, jotka eivät sisällä lihapalasia,

ii) kokonaiset luut, luun kappaleet tai murskatut luut, lihapeptonit, eläinliivate, lihajauhe, kamarajauhe, veriplasma, kuivattu veri, kuivattu veriplasma, soluproteiinit, luu-uutteet ja vastaavat tuotteet,

iii) eläinten kudoksista sulatetut rasvat,

iv) puhdistetut ja valkaistut, suolatut tai kuivatut mahat, rakot ja suolet,

b) lihalla: lihaa sellaisena kuin se on määriteltynä:

- direktiivin 64/433/ETY 1 artiklassa,
- direktiivin 71/118/ETY 1 artiklassa,
- direktiivin 72/461/ETY 1 artiklassa,

c) tuoreella lihalla: tuoretta lihaa sellaisena kuin se on määriteltynä direktiivien 64/433/ETY ja 71/118/ETY 1 artiklassa ja direktiivin 72/462/ETY 2 artiklassa,

d) käsittelyllä: yhdessä muiden elintarvikkeiden kanssa tai ilman niitä olevan tuoreen lihan käsittelyä kuumentamalla, kuivasuolaamalla, laukkasuolaamalla tai kuivaamalla tai näiden menetelmien yhdistelmällä,

e) täydellisellä käsittelyllä: sellaista käsittelyä, jonka vaikutukset takaavat tuotteen pysyvän terveellisenä tavanomaisessa huoneenlämmössä,

f) epätäydellisellä käsittelyllä: käsittelyä, joka ei täytä liitteessä A olevan V luvun 27 kohdassa täydelliselle käsittelylle vahvistettuja vaatimuksia,

g) kuumennuksella: kuivan tai kostean lämmön käyttöä,

h) kuivasuolauksella: suolan käyttöä (NaCl),

i) kuivaamisella: luonnollista tai keinotekoista vesipitoisuuden alentamista,

j) lähettäjämaalla: jäsenvaltiota, josta lihavalmisteet lähetetään toiseen jäsenvaltioon,

k) määrämaalla: jäsenvaltiota, johon lihavalmisteet lähetetään toisesta jäsenvaltiosta,

l) lähetyksellä: saman hygieenisyystodistuksen kattamaa lihavalmiste-erää,

m) käärimisellä, kääreellä: lihavalmisteiden suojaamista kyseisen tuotteen kanssa suoraan kosketuksiin tulevaa sisäpakkausta tai sisäastiaa käyttämällä sekä sisäpakkaus tai sisäastia itse,

n) pakkaamisella, pakkauksella: yhden tai useamman kääritty tai kääreettömän lihavalmisteen asettamista toiseen astiaan, ja astiaa sinänsä.

2. Siihen asti, kunnes 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetusta ehdotuksesta annetaan sellaista lihaa koskevat säännökset, jota on käsitelty muuten kuin kuumentamalla, suolaamalla tai kuivaamalla tai jonka käsittely ei täytä liitteessä A olevan V luvun 26 kohdan vaatimuksia, tällaiseen lihaan sovelletaan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja direktiivejä.

3 artikla
(388L0658)

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vain seuraavien yleisten edellytysten mukaisia lihavalmisteita lähetetään sen

alueelta toisen jäsenvaltion alueelle:

1) niiden on oltava valmistettu 6 artiklan mukaisesti hyväksytyssä ja tarkastetussa laitoksessa,

2) niiden on oltava valmistettu, varastoitu ja kuljetettu liitteen A mukaisesti,

3) niiden on oltava valmistettu:

a) edellä 2 artiklan b kohdan ii alakohdassa määritellystä tuoreesta lihasta. Tämä tuore liha voi olla peräisin:

i) direktiivin 64/433/ETY mukaisesti jäsenvaltiosta, jossa valmistus suoritetaan, tai jostakin muusta jäsenvaltiosta,

ii) direktiivin 72/462/ETY mukaisesti kolmannesta maasta joko suoraan tai toisen jäsenvaltion kautta,

iii) direktiivin 71/118/ETY 15 artiklan mukaisesti kolmannesta maasta jos:

- tästä lihasta saadut valmisteet täyttävät tämän direktiivin vaatimukset,

- näissä valmisteissa ei ole liitteessä A olevassa VII luvussa vahvistettua terveysmerkintää,

- näillä valmisteilla käytyyn yhteisön sisäiseen kauppaan sovelletaan kunkin jäsenvaltion kansallisia säännöksiä,

b) lihavalmisteesta, jos se täyttää tämän direktiivin vaatimukset,

4) niiden on oltava valmistettu kuumentamalla, suolaamalla tai kuivaamalla, ja tähän on voitu yhdistää savustus tai raakakypsytys mahdollisesti erityisissä mikroilmastollisissa olosuhteissa, ja niihin voi kuulua erityisesti eräitä laukkasuolauksessa käytettäviä aineita, ottaen huomioon 12 artiklan säännöksen. Niihin voi myös kuulua muita ruoka-aineita ja mausteita,

5) niiden on oltava valmistettu liitteessä A olevan III luvun mukaisesta tuoreesta lihasta,

6) toimivaltaisen viranomaisen on täytynyt tarkastaa ne liitteessä A olevan IV luvun mukaisesti; tällaisissa tarkastuksissa voi, puhtaasti rutiininomaisissa tehtävissä ja tarvittaessa 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määritettävien sääntöjen mukaisesti, olla apuna erityisesti tätä tarkoitusta varten koulutettuja avustajia,

7) niiden on oltava liitteessä A olevassa V luvussa vahvistettujen määräysten mukaisia,

8) jos ne kääritään ja pakataan, ne on käärittävä ja pakattava liitteessä A olevan VI luvun mukaisesti,

9) niissä on oltava liitteessä A olevan VII luvun mukainen terveysmerkintä,

10) kun niitä kuljetetaan vastaanottajamaahan, niiden mukana on oltava liitteessä A olevan VIII luvun mukaisesti terveystodistus,

11) ne on varastoitava ja kuljetettava vastaanottajamaahan riittävissä ja liitteessä A olevan IX luvun mukaisissa hygieniaolosuhteissa.

2. Lihavalmisteita ei saa olla altistettu ionisoivalle säteilylle, paitsi jos tämä on lääketieteellisistä syistä perusteltua ja kun tällainen toimenpide on selvästi merkitty tuotteeseen ja terveystodistukseen.

4 artikla
(388L0658)

1. Lihavalmisteita, joita on liitteessä A olevan V luvun 27 kohdan mukaisesti täydellisesti käsitelty, voidaan varastoida ja kuljettaa tavanomaisessa huoneenlämmössä.

Valmisteiden, joille on aiheutettu luonnollinen käyminen ja pitkäaikainen raakakypsytys, katsotaan olevan täydellisesti käsiteltyjä siihen asti kunnes neuvosto komission ehdotuksesta muuttaa yksimielisesti liitteessä A olevan V luvun 27 kohdan b alakohdan arvoja.

2. Tarkastusta varten tuottajan on varmistettava, että lihavalmistepakkaukset, jotka on epätäydellisesti käsiteltyjä, on varustettu selvällä ja luettavalla maininnalla siitä lämpötilasta, jossa valmisteet on kuljetettava ja varastoitava, sekä vähimmäissäilyvyysajasta.

5 artikla
(388L0658)

Edellä 3 ja 4 artiklaa ei sovelleta muuhun kuin ihmisravinnoksi tarkoitettuihin lihavalmisteisiin, jotka tuodaan maahan

vastaanottajamaan luvalla; tässä tapauksessa vastaanottajamaan on varmistettava, että näitä valmisteita käytetään vain niihin tarkoituksiin, joita varten ne on toimitettu maahan.

6 artikla
(388L0658)

1. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo hyväksytyistä laitoksistaan, joilla kullakin on eläinlääkinnällinen hyväksyntänumero. Sen on toimitettava tämä luettelo muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

Komissio laatii luettelon näistä hyväksytyistä laitoksista ja huolehtii sen julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Jäsenvaltio ei saa hyväksyä laitosta, ellei se ole tämän direktiivin mukainen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 artiklan soveltamista.

Jäsenvaltion on peruutettava hyväksyntä, jos edellytykset hyväksyntään eivät enää täyty.

Jos suoritetaan tarkastus 7 artiklan mukaisesti, asianomaisen jäsenvaltion on otettava huomioon siitä tehdyt johtopäätökset.

Hyväksynnän peruuttamisesta on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on huolehdittava hyväksyttyjen laitosten tarkastuksista ja valvonnasta, ja se voi puhtaasti teknisissä tehtävissä käyttää apunaan tätä tarkoitusta varten koulutettuja avustajia.

Tätä avustamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Jos jäsenvaltio arvioi, että tämän direktiivin säännöksiä ei tai ei enää noudateta toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevassa laitoksessa, sen on ilmoitettava tästä komissiolle ja tämän toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle keskusviranomaiselle.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa komissio aloittaa välittömästi 7 artiklassa säädetyn menettelyn.

Jäsenvaltioiden voidaan sallia, 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, kieltää siitä laitoksesta peräisin olevien valmisteiden tuominen niiden alueelle, jos se tarkastuskertomuksen johtopäätösten mukaan on perusteltua.

Edellä tarkoitettu lupa voidaan peruuttaa 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, uudessa, 7 artiklan mukaisesti suoritetussa asiantuntijatarkastuksessa tehtyjen johtopäätösten perusteella.

7 artikla
(388L0658)

Jäsenvaltioiden ja komission asiantuntijoiden on suoritettava säännöllisesti tarkastuksia hyväksytyissä laitoksissa sen varmistamiseksi, että nämä noudattavat tunnollisesti tätä direktiiviä ja erityisesti liitteessä A olevaa I ja II lukua.

Niiden on esitettävä komissiolle kertomus suoritettujen tarkastusten tuloksista.

Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus tapahtuu, on annettava kaikki tarvittava apu asiantuntijoille näiden suorittaessa tehtäviään.

Komissio nimeää jäsenvaltioiden ehdotuksesta tarkastusten suorittamisesta vastaavat jäsenvaltioiden asiantuntijat. Heidän on oltava jonkin muun jäsenvaltion kansalaisia, kuin sen, jonka alueella tarkastus tapahtuu, ja 6 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa muiden kuin erimielisyyden osapuolina olevien jäsenvaltioiden kansalaisia.

Tarkastukset tehdään yhteisön nimissä, joka myös vastaa niistä johtuvista kustannuksista.

Määräajat tarkastusten tekemiselle ja niitä koskevat yksityiskohtaiset säännökset annetaan 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

8 artikla
(388L0658)

1. Sen estämättä, mitä 3 artiklassa säädetään, voidaan 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää, että osaa tämän direktiivin säännöksistä ei sovelleta tiettyihin tuotteisiin, jotka sisältävät muita elintarvikkeita ja vain pienen prosenttiosuuden lihaa tai lihavalmisteita.

Nämä poikkeukset voivat koskea vain:

a) liitteessä A olevassa I luvussa ja liitteessä B olevassa I luvussa vahvistettuja edellytyksiä laitosten hyväksyntään,

b) liitteessä A olevassa IV luvussa esitettyjä tarkastusvaatimuksia,

c) edellä 3 artiklan 1 kohdan 8 ja 9 alakohdassa säädettyjä hygieenisyysmerkintää ja hygieenisyystodistusta koskevia vaatimuksia.

Harkittaessa tässä artiklassa säädettyjen poikkeusten myöntämistä, on otettava huomioon sekä valmisteiden laji että niiden koostumus.

Huolimatta tämän artiklan säännöksistä jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitetut lihavalmisteet ovat terveellisiä tuotteita, jotka on valmistettu tuoreesta lihasta tai tässä direktiivissä tarkoitetuista lihavalmisteista.

2. Edellä 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa on sovellettava ensimmäistä kertaa ennen tämän direktiivin täytäntöönpanoa.

9 artikla
(388L0658)

1. Neuvosto päättää ensimmäistä kertaa ennen tämän direktiivin täytäntöönpanoa yksimielisesti komission ehdotuksesta säännöksistä, joita sovelletaan jauhettuun, hakattuun tai muulla tavoin paloiteltuun lihaan, johon on lisätty muita ruoka-aineita tai mausteita.

Kunnes nämä säännökset tulevat voimaan, tähän lihaan sovelletaan kansallista lainsäädäntöä.

2. Komissio antaa neuvostolle ennen tämän direktiivin täytäntöönpanoa ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä sellaisten valmisteiden osalta, joita ei ole käsitelty ja jotka siten eivät täytä liitteessä A olevan V luvun 26 kohdan vaatimuksia.

10 artikla
(388L0658)

Tarvittavat menetelmät liitteessä A olevan V luvun 26 ja 27 kohdassa vahvistettujen standardien noudattamisen tarkastamiseksi sekä suurimmat sallitut poikkeamat näistä standardeista on määriteltävä 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen kuusi kuukautta ennen tämän direktiivin täytäntöönpanoa.

Näitä menetelmiä, standardeja ja sallittuja poikkeamia voidaan tarvittaessa muuttaa tai saattaa ajan tasalle samaa menettelyä noudattaen.

11 artikla
(388L0658)

1. Jäsenvaltion, jonka alueella on terveystarkastuksen yhteydessä todettu:

a) että toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevat lihavalmisteet ovat ihmisravinnoksi kelpaamattomia, on kiellettävä näiden valmisteiden liikkeelle laskeminen alueellaan,

b) että 3 artiklan säännöksiä ei ole noudatettu, on mahdollista määrätä tällainen kielto,

edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 ja 7 artiklan soveltamista.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti tehdyissä päätöksissä on sallittava lihavalmisteiden palauttaminen, jos lähettäjä tai tämän edustaja niin pyytää ja kun terveydelliset syyt eivät sitä estä. Joka tapauksessa tarvittavat turvatoimenpiteet on toteutettava näiden lihojen väärinkäytön estämiseksi.

Jos palauttaminen on mahdotonta, ne on hävitettävä sen jäsenvaltion alueella, jossa tarkastus on suoritettu.

Sen estämättä, mitä tässä säännöksessä säädetään ja vastaanottajan tai tämän edustajan pyynnöstä, terveys- ja hygieenisyystarkastuksia suorittava jäsenvaltio voi sallia niiden tuonnin muihin tarkoituksiin kuin ihmisravinnoksi sikäli kuin siitä ei ole vaaraa ihmisille eikä eläimille. Nämä lihavalmisteet eivät saa lähteä tuon jäsenvaltion alueelta, jonka on tarkastettava niiden määräpaikka.

Tällaiset päätökset on saatettava perusteluineen lähettäjän tai tämän edustajan tietoon. Pyydettäessä nämä perustellut päätökset on toimitettava kirjallisina hänelle viipymättä, samoin kuin tiedot voimassa olevan lainsäädännön mukaan hänen käytettävissään olevista muutoksenhakukeinoista sekä muodoista ja määräajoista muutoksenhaulle.

3. Jos tällaisten päätösten syynä on tartuntataudin tai muutoksen, joka on vaaraksi ihmisten terveydelle, toteaminen taikka tämän direktiivin säännösten vakavan laiminlyönnin toteaminen, päätökset on toimitettava perusteluineen viipymättä myös lähettäjämaan toimivaltaiselle keskusviranomaiselle ja komissiolle.

12 artikla
(388L0658)

Lisäaineiden käyttöön lihavalmisteissa sekä tällaista käyttöä koskeviin yksityiskohtaisiin sääntöihin sovelletaan edelleen kansallista lainsäädäntöä kunnes yhteisön asiaa koskevat säännökset tulevat voimaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta voimassa olevien, elintarvikkeissa sallittua lisäaineiden käyttöä koskevien yhteisön sääntöjen soveltamista.

13 artikla
(388L0658)

Neuvosto määrittää yksimielisesti komission ehdotuksesta 31 päivään joulukuuta 1978 mennessä lämpötilat, joita on noudatettava leikkaamisen ja alustavan käärimisen aikana siten kuin siitä määrätään liitteessä A olevan II luvun 9 kohdassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta liitteessä A olevan III luvun 20 kohdan määräysten soveltamista.

14 artikla
(388L0658)

1. Neuvosto päättää yksimielisesti komission ehdotuksesta säännöistä, jotka koskevat trikiinin etsintämenetelmiä ja

tapauksia, jolloin tällainen etsintä on tarpeetonta.

2. Siihen asti kunnes tällaiset säännöt tulevat voimaan, jäsenvaltioiden lainsäädäntöä sovelletaan trikiininetsintään sianlihaa sisältävissä lihavalmisteissa.

3. Trikiiniä sisältävää sianlihaa ei saa käyttää yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitettujen lihavalmisteiden valmistuksessa.

15 artikla
(388L0658)

1. Tämä direktiivi ei vaikuta muutoksenhakukeinoihin, joita voidaan jäsenvaltioissa voimassa olevan lainsäädännön mukaan käyttää muutoksen saamiseksi toimivaltaisten viranomaisten tässä direktiivissä tarkoitettuihin päätöksiin.

2. Jäsenvaltioiden on annettava lähettäjälle, jonka lihavalmisteen laskeminen liikkeelle on 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti kielletty, mahdollisuus saada asiantuntijan lausunto. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä että, ennen kuin toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat muita toimenpiteitä, kuten lihan hävittäminen, asiantuntijoilla on mahdollisuus tarkastaa, ovatko 11 artiklan 1 kohdan vaatimukset täyttyneet.

Asiantuntijan on oltava muun jäsenvaltion kuin lähettäjämaan tai määrämaan kansalainen.

Komissio laatii jäsenvaltioiden ehdotuksesta luettelon asiantuntijoista, joita voidaan käyttää tällaisen lausunnon antamiseen. Neuvoteltuaan jäsenvaltioiden kanssa se antaa yleiset tätä kohtaa ja erityisesti näiden lausuntojen laatimismenettelyä koskevat säännökset täytäntöönpanosta.

16 artikla
(388L0658)

Siihen asti kunnes yhteisön kansanterveyteen liittyvät, lihavalmisteiden kauppaa koskevat säännökset tulevat voimaan, jatketaan tätä koskevien kansallisten sääntöjen soveltamista.

17 artikla
(388L0658)

Ennen lihavalmisteiden tuontia kolmansista maista koskevien yhteisön säännösten täytäntöönpanoa, jäsenvaltioiden on sovellettava tällaiseen tuontiin säännöksiä, jotka vastaavat vähintään tämän direktiivin mukaisesti annettuja.

18 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa 15 päivänä lokakuuta 1968 annetulla neuvoston päätöksellä perustetun pysyvän eläinlääkintäkomitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä.

2. Komiteassa jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunnot annetaan 41 äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä ja panee ne välittömästi täytäntöön, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset. Jos toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio päättää toimenpiteistä, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä niitä hylännyt.

19 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi sen puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä.

2. Komiteassa jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta kahden päivän määräajassa. Lausunnot annetaan 41 äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä ja panee ne välittömästi täytäntöön, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset. Jos toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai

lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa viidentoista päivän kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio päättää toimenpiteistä, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä niitä hylännyt.

20 artikla

Neuvosto hyväksyy komission 1 päivään heinäkuuta 1977 mennessä tekemästä ehdotuksesta ennen 31 päivää joulukuuta 1977 säännökset, joissa määritetään 3 artiklan 1 kohdan 6 alakohdassa, 4 artiklan 3 kohdassa, 6 artiklan 2 kohdassa säädettyjen sekä liitteessä A olevassa II, IV, V, VII ja VIII luvussa määrättyjen valvonnan ja tarkastusten suorittamisesta vastaavat henkilöt.

21 artikla
(381L0476)

Edellä 18 ja 19 artiklaa sovelletaan 21 päivään kesäkuuta 1981 asti.

22 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 1 päivänä heinäkuuta 1979.
(385L0327)
Sellaisille jäsenvaltioille, joissa vuosittaista lääkärintarkastusta ei eläinlääkintälainsäädännön mukaan vaadita tämän direktiivin antamispäivänä, liitteessä A olevan II luvun 17 kohdassa määrätty lääkärintarkastus on pakollinen vasta 15 päivästä helmikuuta 1980 alkaen, jollei neuvosto komission ehdotuksesta päätä ennen 31 päivää joulukuuta 1979 lykätä tätä päivää komission antaman kertomuksen perusteella.

23 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 21 päivänä joulukuuta 1976.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A.P.L.M.M. van der STEE

LIITE A
(388L0658)

I LUKU

LIHAVALMISTEITA VALMISTAVIEN LAITOSTEN HYVÄKSYNNÄN EDELLYTYKSET

1. Laitoksilla on koko hyväksynnän voimassaoloajan oltava ainakin:

   a) sopivat tilat, jotka ovat riittävän suuret seuraavien valmisteiden erilliseen varastointiin:

      i) jäähdytettyinä:

         - tuore liha, jota tarkoitetaan 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa,

         - muu kuin 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu liha,

      ii) huoneenlämmössä tai tarvittaessa jäähdytettyinä:

         - tämän direktiivin vaatimukset täyttävät lihavalmisteet,

         - muut kokonaan tai osittain lihasta valmistetut valmisteet,

   b) välineet, jotka mahdollistavat tässä direktiivissä säädettyjen eläinlääketieteellisten tarkastus- ja valvontatoimenpiteiden tehokkaan suorittamisen milloin tahansa,

c) työtilojen läheisyydessä riittävästi varustettu lukittava tila yksinomaan toimivaltaisen viranomaisen käyttöön,

d) sopivat tilat, jotka ovat riittävän suuret lihavalmisteiden valmistukseen,

e) lukittava tila tiettyjen aineiden, kuten mausteiden varastoimiseen,

f) laitteet, joiden avulla toimitetaan riittävä määrä yksinomaan juomakelpoista paineenalaista vettä; laitteiden voidaan kuitenkin poikkeuksellisesti sallia toimittaa höyryntuotannossa, palonsammutuksessa ja jäähdytyslaitteiden jäähdytyksessä käytettävää juomakelvotonta vettä sillä edellytyksellä, että tätä tarkoitusta varten asennetut putket estävät tämän veden käytön muihin tarkoituksiin.

Juomakelvottoman veden putket on selvästi erotettava juomakelpoista vettä varten käytetyistä, eivätkä ne saa kulkea sellaisten huoneiden läpi, joissa säilytetään tai käsitellään tuoretta lihaa tai lihavalmisteita.

Poikkeuksellisesti voidaan kuitenkin viiden vuoden ajan tämän direktiivin täytäntöönpanosta sallia, että juomakelvotonta vettä sisältävät putket kulkevat ennen tämän direktiivin antamispäivää toimintansa aloittaneissa laitoksissa lihoja ja lihavalmisteita sisältävien huoneiden läpi sillä edellytyksellä, että edellä mainittujen huoneiden läpi kulkevissa putkien osissa ei ole liitäntöjä.

g) laitteisto, joka toimittaa riittävän määrän kuumaa paineistettua juomakelpoista vettä,

h) hygieniavaatimukset täyttävä jäteveden poistojärjestelmä,

i) riittävä määrä pukuhuoneita, pesualtaita, suihkuja sekä huuhdeltavia käymälöitä, joista viimeksimainitut eivät avaudu suoraan työtiloihin; pesualtaissa on oltava kuuma ja kylmä juokseva vesi tai sopivan lämpöiseksi ennalta sekoitettu vesi (ennalta sekoittavasta hanasta), käsien puhdistus- ja desinfiointiaineita sekä kertakäyttöisiä käsipyyhkeitä; pesualtaiden on oltava lähellä käymälöitä eivätkä niiden hanat saa olla käsikäyttöisiä,

j) hygieniavaatimukset täyttävät laitteet:

- lihan ja lihavalmisteiden käsittelyä varten,

- näitä valmisteita varten käytettyjen astioiden säilyttämiseksi siten, että liha ja astiat eivät ole suoraan kosketuksissa lattian kanssa,

k) asianmukaiset välineet tuhoeläimiltä kuten hyönteisiltä ja jyrsijöiltä suojautumista varten,

l) tilat lopullista pakkaamista ja lähettämistä varten,

m) erityiset ilma- ja vesitiiviit korroosionkestävät astiat, joissa on kannet ja lukot käytön estämiseksi asiattomilta henkilöiltä, ihmisravinnoksi kelpaamattomaksi julistettujen lihojen, lihavalmisteiden ja niiden jätteiden keräämistä varten tai lukittavat tilat tällaisille lihoille, lihavalmisteille ja niiden jätteille, jos sitä niiden määrän takia tarvitaan tai jos niitä ei poisteta tai hävitetä kunkin työpäivän päätteeksi,

n) tilat kunnossapitovälineiden ja -aineiden säilytystä varten,

o) tilat sekä kunnossapito- että puhtaanapitovälineiden puhdistusta varten.

2. Jos laitos valmistaa kyseessä olevia tuotteita, siinä on oltava:

a) leikkaamo,

b) tilat:

- keittämistä varten, lämpökäsittelylaitteisiin on asennettava rekisteröivä lämpömittari tai kaukolämpömittari,

- painekeittoa varten, retortteihin on liitettävä rekisteröivä lämpömittari tai kaukolämpömittari sekä suoralukemalämpömittari,

c) tilat rasvan sulatusta varten,

d) tilat savustusta varten,

e) tilat kuivaamista ja raakakypsytystä varten,

f) tilat luonnonsuolten suolan poistoa, liotusta tai muuta käsittelyä varten,

g) tilat laukkasuolausta varten, jossa on tarvittaessa ilmastointilaitteet enintään + 10 °C:n lämpötilan säilyttämiseksi,

h) tilat, joissa on tarvittaessa ilmastointilaitteet, ja jotka on tarkoitettu esipakattuina myytäviksi tarkoitettujen lihavalmisteiden viipalointiin tai leikkaukseen ja käärimiseen,

i) tilat tyhjien tölkkien varastointia varten sekä laite, jolla tyhjät tölkit kuljetetaan hygieenisesti työtilaan,

j) laitteisto, joka mahdollistaa astioiden perusteellisen puhdistuksen juuri ennen niiden täyttöä,

k) laitteisto tölkkien pesemiseksi juomakelpoisella vedellä niiden ilmatiiviin sulkemisen jälkeen ja ennen niiden painekeittoa,

l) välineet ilmatiiviisti suljettuihin astioihin pakatuista lihavalmisteista otettujen näytteiden inkubointia varten.

Jos käytetyillä laitteilla ei ole haitallista vaikutusta tuoreeseen lihaan tai lihavalmisteisiin, samoja tiloja voidaan kuitenkin käyttää erillisissä tiloissa toteutettavia, b, c, d ja e alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä varten.

3. Edellä 1 kohdan a alakohdassa sekä 2 kohdan b – i alakohdassa tarkoitetuissa tiloissa:

- vedenpitävä lattiapäällyste, joka on helppo puhdistaa ja desinfioida, on lahosuojattu ja siten rakennettu, että veden poisjuoksuttaminen on helppoa,

- tasaiset seinät, joissa on vaalea, pestävä päällyste tai maali varastointikorkeuteen tai vähintään kahden metrin korkeudelle ja joiden kulmat ja nurkat on pyöristetty.

4. Edellä 1 kohdan d alakohdassa sekä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tiloissa:

- vedenpitävä lattiapäällyste, joka on helppo puhdistaa ja desinfioida, on lahosuojattu ja siten rakennettu, että veden poisjuoksuttaminen on helppoa; vesi on kanavoitava viemäreihin, joihin on asennettu säleiköt ja vesilukot estämään hajuja,

- tasaiset seinät, joissa on vaalea, pestävä päällyste tai maali varastointikorkeuteen tai vähintään kahden metrin korkeudelle ja joiden kulmat ja nurkat on pyöristetty.

5. Tiloissa, joissa tuoretta lihaa tai lihavalmisteita käsitellään, on oltava vähintään:

- riittävä tuuletus ja tarvittaessa hyvä vesihöyryn poisto,

- riittävä luonnollinen tai keinotekoinen valaistus, joka ei vääristä värejä,

- mahdollisimman lähellä työpisteitä laitteet, joissa voidaan puhdistaa ja desinfioida kädet sekä työkalut. Hanat eivät saa olla käsikäyttöisiä. Käsien pesua varten näissä paikoissa on oltava kuuma ja kylmä juokseva vesi tai sopivan lämpöiseksi ennalta sekoitettu vesi (ennalta sekoittavasta hanasta), puhdistus- ja desinfiointiaineita sekä kertakäyttöisiä käsipyyhkeitä. Työkalujen puhdistamisessa veden lämpötilan on oltava vähintään + 82 °C,

- työkalut ja varusteet, kuten leikkauspöydät, irrotettavalla leikkauspinnalla varustetut pöydät, astiat, kuljetinhihnat ja sahat on valmistettava korroosionkestävästä materiaalista, joka ei voi pilata lihaa ja joka on helppo puhdistaa ja desinfioida; puun käyttö on erityisesti kielletty.

II LUKU

LAITOSTEN HENKILÖKUNTAA, TILOJA, LAITTEITA JA INSTRUMENTTEJA KOSKEVAT HYGIENIAVAATIMUKSET

6. Henkilökunnan on noudatettava ehdotonta puhtautta; tilojen ja laitteiden on oltava ehdottomasti puhtaita:

   a) kaikkien henkilöiden, jotka tulevat huoneisiin, joissa lihaa tai lihavalmisteita käsitellään, on käytettävä puhtaita työvaatteita ja päähineitä ja tarvittaessa niskasuojia. Valmistuksessa toimivan henkilökunnan on pestävä ja desinfioitava kätensä useita kertoja työpäivän aikana, aina ryhtyessään uudelleen työhön ja kun ne ovat saastuneet. Tupakointi on kielletty työ- ja varastotiloissa,

   b) eläimiä ei saa päästää laitoksiin. Jyrsijät, hyönteiset ja muut tuhoeläimet on järjestelmällisesti hävitettävä,

   c) valmistuksessa käytetyt laitteet ja välineet on pidettävä puhtaina ja ne on puhdistettava ja desinfioitava huolellisesti useita kertoja työpäivän aikana, työpäivän päätteeksi ja ennen kuin ne otetaan saastumisen jälkeen uudelleen käyttöön.

   Jatkuvakäyttöiset koneet olisi puhdistettava vasta työn päätyttyä tai epäiltäessä niiden puhtautta.

7. Työtiloja, -laitteita ja työvälineitä on käytettävä ainoastaan lihavalmisteiden valmistukseen.

   Niitä voidaan kuitenkin käyttää muiden ruoka-aineiden samanaikaiseen tai eri aikana tapahtuvaan käsittelyyn, jos tähän on saatu lupa toimivaltaiselta viranomaiselta ja kun toteutetaan tarvittavat toimenpiteet tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden saastumisen tai niiden haitallisten muutosten estämiseksi.

8. Tuore liha ja lihavalmisteet, niiden ainesosat ja astiat:

   - eivät saa joutua suoraan kosketuksiin lattian kanssa,

   - eikä niitä saa jättää olosuhteisiin tai käsitellä olosuhteissa, jotka saattavat saastuttaa ne.

   On pidettävä huoli siitä, että raaka-aineet ja valmiit tuotteet eivät joudu kosketuksiin keskenään.

9. Kun 2 kohdan g ja h alakohdassa tarkoitetut tilat ovat käytössä, niiden lämpötila saa olla enintään + 10 °C.

10. Edellä 9 kohdassa vahvistetusta lämpötilasta voidaan poiketa toimivaltaisen viranomaisen luvalla jos tämä katsoo, että se teknisten valmistusedellytysten täyttämiseksi on mahdollista.

11. Tölkit ja vastaavat astiat on perusteellisesti puhdistettava juuri ennen niiden täyttöä edellä 2 kohdan j alakohdassa tarkoitetulla laitteistolla.

12. Tarvittaessa tölkit ja vastaavat astiat on pestävä juomakelpoisella vedellä sen jälkeen kuin ne on ilmatiiviisti suljettu ja ennen painekeittoa edellä 2 kohdan k alakohdassa tarkoitetulla laitteistolla.

13. Kunnossapitoa ja puhdistusta varten olevat tuotteet on pidettävä tähän tarkoitukseen määrätyissä huoneissa.

14. Pesu- ja desinfiointiaineita ja tuholaismyrkkyjä on käytettävä siten, että ne eivät vaikuta haitallisesti tuoreen lihan tai lihavalmisteiden terveellisyyteen.

15. Juomakelpoista vettä on käytettävä kaikkiin tarkoituksiin, painekeitto mukaan lukien. Poikkeuksellisesti voidaan kuitenkin sallia höyryntuotannossa, palonsammutuksessa ja jäähdytyslaitteiden jäähdytyksessä juomakelvottoman veden käyttö suljetussa piirissä sillä edellytyksellä, että tätä tarkoitusta varten asennetut putket estävät tämän veden käytön muihin tarkoituksiin.

16. Työskentely tuoreen lihan tai lihavalmisteiden parissa tai niiden käsittely on kiellettävä henkilöiltä, jotka ovat mahdollisia saastuttamisen lähteitä, erityisesti:

a) sellaisilta, jotka sairastavat tai joiden epäillään sairastavan lavantautia, pikkulavantauti A:ta tai B:tä, tarttuvaa suolitulehdusta (salmonelloosia), punatautia, tarttuvaa keltatautia, tulirokkoa tai ovat näiden tautien kantajia,

b) sellaisilta, jotka sairastavat tai joiden epäillään sairastavan tarttuvaa tuberkuloosia,

c) sellaisilta, jotka sairastavat tai joiden epäillään sairastavan tarttuvaa ihotautia,

d) sellaisilta, jotka harjoittavat samanaikaisesti toimia, joiden seurauksena mikrobit voisivat siirtyä tuoreeseen lihaan tai lihavalmisteisiin,

e) sellaisilta, joilla on muu side kädessä kuin ei-märkivää haavaa suojaava vesitiivis side.

17. Jokaisen tuoreen lihan tai lihavalmisteiden parissa työskentelevän tai niitä käsittelevän henkilön on esitettävä lääkärintodistus. Siinä on todettava, ettei tällaiselle työntekijälle ole estettä; se on uusittava vuosittain ja aina kun toimivaltainen viranomainen sitä vaatii; se on pidettävä jälkimmäisen saatavilla.

III LUKU

LIHAVALMISTEIDEN VALMISTUKSEEN KÄYTETTÄVÄÄ TUORETTA LIHAA KOSKEVAT VAATIMUKSET

18. Tuore liha, joka on peräisin teurastamosta, leikkaamosta, kylmävarastosta tai muusta käsittelylaitoksesta, joka sijaitsee samassa maassa kuin kyseessä oleva laitos, on kuljetettava sinne tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen direktiivien säännösten mukaisesti sinetöintisäännöksiä lukuun ottamatta.

19. Lihaa, joka ei täytä 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyjä edellytyksiä, voidaan säilyttää hyväksytyissä laitoksissa vain jos sitä säilytetään erillisissä tiloissa; sitä on käytettävä eri tiloissa tai eri aikoina kuin lihaa, joka täyttää nämä edellytykset. Toimivaltaisella viranomaisella on kaikkina aikoina oltava vapaa pääsy kylmävarastoihin ja kaikkiin työtiloihin sen varmistamiseksi, että näitä määräyksiä noudatetaan tunnollisesti.

20. Käsiteltäväksi tarkoitettua tuoretta lihaa on heti sen saavuttua laitokselle ja sen käyttämiseen asti säilytettävä huoneessa, jossa se pidetään sisälämpötilaltaan jatkuvasti enintään + 7 °C:ssa; sivutuotteiden osalta lämpötila on kuitenkin enintään + 3 °C ja siipikarjanlihan osalta enintään + 4 °C.

IV LUKU

TUOTANNON VALVONTA

21. Laitokset ovat toimivaltaisen viranomaisen valvonnan alaisia. Tälle on ilmoitettava riittävän ajoissa ennen yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitettujen lihavalmisteiden tuotannon aloittamista.

22. Toimivaltaisen viranomaisen jatkuvan valvonnan on sisällettävä seuraavat:

- tuoreen lihan ja lihavalmisteiden saapumis- ja lähtökirjanpidon tarkastus,
- yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitettujen lihavalmisteiden valmistuksessa käytettävän tuoreen lihan terveystarkastus ja 3 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan b alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa lihavalmisteiden terveystarkastus,
- käsittelylaitoksesta lähtevien lihavalmisteiden tarkastus,
- jäljempänä 34 kohdassa määrätyn terveystodistuksen täyttäminen ja antaminen,
- tilojen, laitteiden ja välineiden puhtauden sekä henkilökunnan hygienian toteaminen II luvun mukaisesti,
- laboratoriokokeita varten tarvittavien näytteiden otto,
- kaikki muut valvontatoimenpiteet, jotka toimivaltainen viranomainen katsoo tarpeellisiksi tämän direktiivin noudattamisen varmistamiseksi.

Näiden kokeiden tulokset on talletettava rekisteriin.

23. Ilmatiiviisiin astioihin pakattavien lihavalmisteiden valmistuksen osalta toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että:

- tuottaja ottaa näytteet päivittäisestä tuotannosta, ennalta määritellyin välein, sulkemisen tehokkuuden varmistamiseksi,
- tuottaja käyttää valvontamerkkejä sen varmistamiseksi, että astiat ovat sopivasti lämpökäsiteltyjä,
- ilmatiiviissä astioissa olevat valmisteet poistetaan kuumennuslaitteistosta riittävän korkeassa lämpötilassa kosteuden nopean haihtumisen varmistamiseksi, ja että niihin ei kosketa käsin ennen kuin ne ovat täysin kuivia.

24. Tuottajan suorittamien eri tarkastusten tulokset on säilytettävä ja toimitettava pyynnöstä toimivaltaiselle viranomaiselle.

V LUKU

KÄSITTELYJEN TEHOKKUUDEN TARKASTUS

25. Toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava lihavalmisteiden käsittelyjen tehokkuus, tarvittaessa ottamalla näytteitä, sen varmistamiseksi, että:

- valmisteita on käsitelty 2 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti,
- käsittelyn voidaan katsoa olevan 2 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetulla tavalla täydellinen tai 2 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetulla tavalla epätäydellinen.

26. Valmistetta on käsitelty 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetyn mukaisesti kun a_w-arvo on pienempi kuin 0,97 tai kun leikkauspinnasta näkyy, ettei valmisteella ole enää tuoreen lihan ominaisuuksia.

27. Valmiste on täydellisesti käsitelty:

a) jos sille on toteutettu lämpökäsittely ilmatiiviisti suljetussa astiassa kun Fo-arvo on suurempi tai yhtä suuri kuin 3,00 tai, sellaisissa jäsenvaltioissa, joissa tämä arvo ei ole yleisesti käytössä, käsittelyn tarkastus tehdään inkuboimalla valmistetta seitsemän päivää 37 °C:ssa tai kymmenen päivää 35 °C:ssa,

b) jos sille on toteutettu muu käsittely kuin a alakohdassa tarkoitettu, kun:

i) a_w-arvo on enintään 0,95 ja pH-arvo enintään 5,2,

ii) a_w-arvo on enintään 0,91,

iii) pH-arvo on pienempi kuin 4,5.

Jos a ja b alakohdassa tarkoitetut edellytykset eivät täyty käsittelyssä, valmisteen katsotaan olevan epätäydellisesti käsitelty.

VI LUKU

LIHAVALMISTEIDEN KÄÄRIMINEN JA PAKKAAMINEN

28. Käärimisen ja pakkaamisen on tapahduttava tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa tätä tarkoitusta varten varatuissa tiloissa.

29. Käärimisen ja pakkaamisen on oltava hygieniasääntöjen mukaista ja erityisesti:

- ne eivät saa vaikuttaa haitallisesti lihavalmisteiden aistinvaraisiin ominaisuuksiin,
- niistä ei saa siirtyä lihavalmisteisiin ihmisten terveydelle haitallisia aineita,
- niiden on oltava riittävän kestäviä suojatakseen lihavalmisteita tehokkaasti.

30. Kääreitä ei saa käyttää uudelleen lihavalmisteiden pakkaamiseen, lukuun ottamatta sellaisia erityisiä saviastioita, joita voidaan käyttää uudelleen puhdistuksen ja desinfioinnin jälkeen.

VII LUKU

TERVEYSMERKINTÄ

31. Lihavalmisteiden terveysmerkintä on tehtävä toimivaltaisen viranomaisen vastuulla valmistuksen aikana tai heti sen jälkeen helposti näkyvään paikkaan, luettavasti, pysyvästi ja siten, että sen merkit ovat selvästi erotettavissa.

32. Kuitenkin:

a) jos lihavalmiste on yksittäin kääritty ja pakattu, riittää, että terveysmerkki on painettu pakkaukseen,

b) jos lihavalmisteet lähetetään toisessa astiassa, myös tuo toinen astia on merkittävä,

c) terveysmerkintä voi myös koostua sellaisen kestävän levyn pysyvästä kiinnityksestä, joka on kaikkien hygieniavaatimusten mukainen ja jossa on 33 kohdan a alakohdassa eritellyt tiedot.

33. a) Terveysmerkin on oltava soikea ja sisällettävä seuraavat tiedot:

- yllä:

lähettäjämaan alkukirjain tai -kirjaimet suuraakkosin, ts. B - D - DK - F - IRL - I - L - NL - UK, jota seuraa laitoksen hyväksyntänumero,

- alla:

jokin seuraavista alkukirjainsarjoista: CEE - EEG - EWG - EEC - EØF.

b) Terveysmerkki voidaan painaa valmisteeseen, kääreeseen tai pakkaukseen musteleimalla tai polttamalla tai se voidaan painaa tai kiinnittää etikettiin. Jos se on tehty pakkaukseen, merkin on rikkouduttava, kun paketti avataan. Tämän merkin ehjänä pysyminen voidaan sallia vain, kun pakkaus tuhoutuu avattaessa.

VIII LUKU

TERVEYSTODISTUS

40. Terveystodistuksen alkuperäiskappaleen, jonka on oltava lihavalmisteiden mukana, kun niitä kuljetetaan määrämaahan, on oltava toimivaltaisen viranomaisen lihavalmisteiden kuormaushetkellä antama.

Sen on vastattava muodoltaan ja sisällöltään liitteessä B esitettyä mallia; se on tehtävä ainakin vastaanottaja-maan kielellä (kielillä), ja sen on siinä on oltava vaaditut tiedot. Todistus on laadittava yhdelle paperiarkille.

IX LUKU

VARASTOINTI JA KULJETUS

35. Yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitetut lihavalmisteet on varastoitava 1 kohdan a alakohdassa vahvistettuihin tiloihin.

36. Lihavalmisteita, joita varten on 4 artiklan mukaisesti vahvistettu tietyt varastointilämpötilat, on säilytettävä noissa lämpötiloissa.

37. Lihavalmisteet on lähetettävä siten, että ne suojataan kuljetuksen ajaksi kaikelta, mikä voisi saastuttaa ne tai olla niille haitaksi, ottaen huomioon kuljetuksen pituus ja olosuhteet sekä kuljetusvälineet.

44. Lihavalmisteita on tarpeen vaatiessa kuljetettava siten varustetuissa ajoneuvoissa, että ne voidaan kuljettaa jäähdytettyinä ja erityisesti että 4 artiklan mukaisesti vahvistettuja lämpötiloja ei ylitetä.

LIITE B
(3881.0658)

TERVEYSTODISTUS EUROOPAN TALOUSYHTEISÖN JÄSENVALTIOON LÄHETETTÄVÄKSI TARKOITETUILLE LIHAVALMISTEILLE[1]

N:o[2] .....

Lähettäjämaa: .....

Ministeriö: .....

Osasto: .....

Viite[2]: .....

I. Lihavalmisteiden tunnistus

Valmisteet valmistettu ..... lihasta
(Eläinlaji)

Valmisteiden laji[3]: .....

Pakkauksen laatu: .....

Yksittäisten kappaleiden tai pakkausten määrä: .....

Säilytys- ja kuljetuslämpötila[4]: .....

Säilytysaika[4]: .....

Nettopaino: .....

II. Lihavalmisteiden alkuperä

Hyväksytyn laitoksen tai hyväksyttyjen laitosten osoite tai osoitteet ja eläinlääkinnöllinen(-set) hyväksyntänumero(t)[3]: .....

.....

III. Lihavalmisteiden määräpaikka

Lihavalmisteet lähetetään .....
(Lähetyspaikka)

.....
(Määrämaa)

seuraavalla kuljetusvälineellä[5]: .....

Lähettäjän nimi ja osoite: .....

.....

Vastaanottajan nimi ja osoite: .....

.....

IV. Vakuutus terveydestä

Minä allekirjoittanut todistan, että:

a) edellä kuvatut lihavalmisteet on valmistettu tuoreesta lihasta tai lihavalmisteista olosuhteissa, jotka ovat direktiivissä 77/99/ETY vahvistettujen standardien mukaiset[6],

b) mainituissa lihavalmisteissa, niiden kääreissä tai pakkauksissa on merkki, joka todistaa, että ne ovat kaikki peräisin hyväksytyistä laitoksista[6],

c) käytetty tuore sianliha on/käytettyä tuoretta sianlihaa ei ole[1] tutkittu trikiinien varalta,

d) kuljetusajoneuvot ja -laitteet sekä lähetyksen kuormaustapa täyttävät direktiivissä 77/99/ETY vahvistetut hygieniavaatimukset,

Tehty ....
(paikka) (päiväys)

Leima

(Allekirjoitus)

Nimi suuraakkosin

---

(1) Direktiivin 77/99/ETY 2 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä
(2) Valinnainen
(3) Mainitaan kaikki lääketieteellisistä syistä annettu ionisoiva säteily.
(4) Täytetään, kun tiedot annetaan direktiivin 77/99/ETY 4 artiklan mukaisesti.
(5) Mainitaan numero tai rekisterinumero rautatievaunujen ja kuorma-autojen osalta, lennon numero ilma-alusten ja nimi laivojen osalta.
(6) Tarpeeton viivataan yli.

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 24 päivänä kesäkuuta 1981,
direktiivien 64/432/ETY, 64/433/ETY, 71/118/ETY, 72/461/ETY, 72/462/ETY, 77/96/ETY, 77/99/ETY, 77/391/ETY, 80/215/ETY, 80/217/ETY ja 80/1095/ETY muuttamisesta pysyvän eläinlääkintäkomitean menettelyjen osalta

(81/476/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

sekä katsoo, että

päätöksellä 68/361/ETY[3] perustettu pysyvä eläinlääkintäkomitea antaa lausuntonsa 21 päivään kesäkuuta 1981 asti voimassa olevia menettelyjä noudattaen,

ensimmäinen asia saatettiin komitean käsiteltäväksi 22 päivänä joulukuuta 1972; on kulunut riittävästi aikaa, jotta voidaan tehdä lopullinen päätös näistä menettelyistä ja sen vuoksi näiden menettelyjen voimassaoloaikaa ei tulisi enää rajoittaa,

nykyisten menettelyjen soveltamisesta saatu kokemus on osoittanut, että ne yleisesti ottaen ovat tehokas menetelmä tehdä nopeasti päätökset, joita varten ne alun perin oli tarkoitettu, ja

lisäksi niissä säädöksissä, jotka on annettu vuoden 1979 liittymisasiakirjan tekemisen jälkeen ja joita ei vielä ole mukautettu, on Kreikan liittymisen vuoksi tarpeen muuttaa komiteassa vaaditun enemmistön muodostavaa äänimäärää,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kumotaan seuraavat säännökset:

- direktiivin 64/432/ETY[4] 14 artikla,
- direktiivin 64/433/ETY[5] 9 b artikla,
- direktiivin 71/118/ETY[6] 13 artikla,
- direktiivin 72/461/ETY[7] 10 artikla,
- direktiivin 72/462/ETY[8] 31 artikla,
- direktiivin 77/96/ETY[9] 10 artikla,
- direktiivin 77/99/ETY[10] 21 artikla,
- direktiivin 77/391/ETY[11] 12 artikla,
- direktiivin 80/215/ETY[12] 9 artikla,
- direktiivin 80/217/ETY[13] 17 artikla,
- direktiivin 80/1095/ETY[14] 10 artikla.

---

(1) EYVL N:o C 102, 5.5.1981, s. 2
(2) Lausunto on annettu 19 päivänä kesäkuuta 1981. (Sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä.)
(3) EYVL N:o L 255, 18.10.1968, s. 23
(4) EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 1977/64
(5) EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 2012/64
(6) EYVL N:o L 55, 8.3.1971, s. 23
(7) EYVL N:o L 302, 31.12.1972, s. 24
(8) EYVL N:o L 302, 31.12.1972, s. 28
(9) EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 67
(10) EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 85
(11) EYVL N:o L 145, 13.6.1977, s. 44
(12) EYVL N:o L 47, 21.2.1980, s. 4
(13) EYVL N:o L 47, 21.2.1980, s. 11
(14) EYVL N:o L 325, 1.12.1980, s. 1

2 artikla

Korvataan direktiivin 80/215/ETY 8 artiklan 3 kohdassa, direktiivin 80/217/ETY 16 artiklan 3 kohdassa ja direktiivin 80/1095/ETY 9 artiklan 3 kohdassa oleva luku "41" luvulla "45".

3 artikla

Neuvosto tarkastelee uudelleen 1 päivään heinäkuuta 1987 mennessä komission antaman, pysyvän eläinlääkintäkomitean toimintaa koskevan kertomuksen ja siinä tarvittaessa tehtyjen aiheellisten ehdotusten perusteella kyseisen komitean menettelyjä.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 24 päivänä kesäkuuta 1981.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G.M.V. van AARDENNE

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 12 päivänä kesäkuuta 1985, terveyttä koskevista kysymyksistä yhteisön sisäisessä lihatuotteiden kaupassa annetun direktiivin 77/99/ETY muuttamisesta

(85/327/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

saadun kokemuksen perusteella näyttää tarpeelliselta yksinkertaistaa direktiivin 77/99/ETY[4], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 81/476/ETY[5], liitteessä A olevan II luvun 16 kohtaa,

direktiivin 77/99/ETY liitteessä A olevan II luvun 17 kohdassa määrätään erityisesti, että kaikilta tuoreen lihan tai lihatuotteiden parissa työskenteleviltä henkilöiltä on vaadittava lääkärintodistus, ja että tämä todistus on uusittava vuosittain, ja

vaikuttaa tarpeelliselta mukauttaa kyseistä säännöstä saadun kokemuksen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiiviä 77/99/ETY seuraavasti:

1. Poistetaan 22 artiklan toinen kohta.

2. Korvataan liitteessä II oleva 16 ja 17 kohta seuraavasti:

"16. Työskentely tuoreen lihan tai lihatuotteiden parissa tai niiden käsittely on kiellettävä henkilöiltä, jotka ovat, erityisesti tautia aiheuttavien tekijöiden välityksellä, mahdollisia saastumisen lähteitä.

17. Kaikkien tuoreen lihan tai lihatuotteiden parissa työskentelevien tai niitä käsittelevien henkilöiden on esitettävä lääkärintodistus siitä, ettei tällaiselle työnteolle ole estettä. Lääkärintodistus on uusittava vuosittain, jollei jotakin muuta vastaavat takeet tarjoavaa henkilökunnan lääkärintarkastusohjelmaa ole hyväksytty 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen."

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1986.

Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 12 päivänä kesäkuuta 1985.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. DEGAN

---

(1) EYVL N:o C 179, 7.7.1984, s. 9
(2) EYVL N:o C 46, 18.2.1985, s. 94
(3) EYVL N:o C 44, 15.2.1985, s. 7
(4) EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 85
(5) EYVL N:o L 186, 8.7.1981, s. 20

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 3805/87, annettu 15 päivänä joulukuuta 1987, maatalousalan lainsäädännössä Kreikasta käytetyn lyhenteen muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

sekä katsoo, että

Kreikan liittymisasiakirjassa käytetään kirjainta E viitattaessa Helleenien tasavaltaan,

Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjassa käytetään kirjaimia GR viitattaessa Helleenien tasavaltaan,

maatalousalan lainsäädännössä Kreikasta käytetyn lyhenteen yhtenäistämiseksi ja Kreikasta käytetyn lyhenteen kulttuurillisen ja kielellisen merkityksen vahvistamiseksi kirjaimet E ja GR olisi korvattava kirjaimilla EL; maatalouslainsäädäntöä olisi muutettava vastaavasti,

eräissä säännöksissä vahvistetuissa ja jo olemassa olevissa lomakkeissa Kreikasta käytetyn lyhenteen muuttamiseen liittyvien hallinnollisten ongelmien vuoksi tarvittavien muutosten tekemiseen olisi annettava kuusi kuukautta aikaa tämän asetuksen voimaantulopäivästä, ja

komission tehtävänä on yksinkertaistettua menettelyä noudattaen muuttaa toimivaltaansa kuuluvassa maatalousalan lainsäädännössä käytettyä lyhennettä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan liitteessä lueteltuja asetuksia ja direktiivejä liitteen mukaisesti.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän asetuksen noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään kuuden kuukauden kuluttua sen voimaantulosta.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava niiden antamat, 1 kohdassa tarkoitetut kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle viipymättä.

3 artikla

Komission on tehtävä tarpeelliset muutokset toimivaltaansa kuuluvaan maatalousalan lainsäädäntöön.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä joulukuuta 1987.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. GAMMELGAARD

[1] EYVL N:o C 288, 28.10.1987, s. 6

[2] Lausunto on annettu 20 päivänä marraskuuta 1987. (Sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

LIITE

1. Neuvoston asetus (ETY) N:o 1469/70, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1970, interventioelinten haltuunsa ottaman tupakan prosenttiosuuksista ja määristä sekä yhteisön tupakantuotannon prosenttiosuudesta, jonka ylittävään määrään sovelletaan asetuksen (ETY) N:o 727/70, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1578/86[2], 13 artiklassa säädettyä menettelyä[1].

   Korvataan liitteessä olevassa 25 kohdassa lajike "Burley GR" lajikkeella "Burley EL" ja 26 kohdassa lajike "Virginia GR" lajikkeella "Virginia EL".

2. Neuvoston asetus (ETY) N:o 1505/85, annettu 23 päivänä toukokuuta 1985, vuoden 1985 sadon normeista ja interventiohinnoista ja lehtitupakan ostajille myönnetyistä palkkiosta sekä paalatun tupakan interventiohinnasta samoin kuin vertailulaaduista[3].

   Korvataan liitteessä I, II ja III olevassa 25 kohdassa lajike "Burley GR" lajikkeella "Burley EL" ja 26 kohdassa lajike "Virginia GR" lajikkeella "Virginia EL".

3. Terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annettu neuvoston direktiivi 64/433/ETY[4], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3768/85[5].

   Korvataan liitteessä I olevan X luvun 49 kohdan a alakohdassa oleva lyhenne "GR" lyhenteellä "EL".

4. Terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa 15 päivänä helmikuuta 1971 annettu neuvoston direktiivi 71/118/ETY[6], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3768/85.

   Korvataan liitteessä I olevan X luvun 44 kohdan a alakohdan ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti:

   "– yläosassa lähettäjämaan nimen alkukirjain tai -kirjaimet suuraakkosin:

   B – D – DK – EL – ESP – F – IRL – I – L – NL – P tai UK".

5. Terveyttä koskevista kysymyksistä yhteisön sisäisessä lihatuotteiden kaupassa 21 päivänä joulukuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 77/99/ETY[7], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3768/85.

   Korvataan liitteessä A olevan VII luvun 33 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa oleva lyhenne "E" lyhenteellä "EL".

---

(1) EYVL N:o L 164, 27.7.1970, s. 35
(2) EYVL N:o L 139, 24.5.1986, s. 26
(3) EYVL N:o L 151, 10.6.1985, s. 31
(4) EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 2012/64
(5) EYVL N:o L 362, 31.12.1985, s. 8
(6) EYVL N:o L 55, 8.3.1971, s. 23
(7) EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 85

NEUVOSTON DIREKTIIVI, annettu 14 päivänä joulukuuta 1988, terveyttä koskevista kysymyksistä yhteisön sisäisessä lihavalmisteiden kaupassa annetun direktiivin 77/99/ETY muuttamisesta

(88/658/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä lihavalmisteiden kaupassa annetun direktiivin 64/433/ETY muuttamisesta 7 päivänä helmikuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/90/ETY[4] vuoksi olisi direktiiviä 77/99/ETY[5], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3805/87[6], muutettava lihaan ja lihavalmisteisiin sovellettavien sääntöjen yhdenmukaistamiseksi,

direktiiviä 77/99/ETY olisi muutettava myös tieteen ja tekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi,

olisi laadittava säännöt osaksi lihavalmisteista koostuvista valmisaterioista,

osa lihavalmisteista olisi jätettävä direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle,

on osoittautunut tarpeelliseksi säätää astioiden osalta noudatettavista hygieniasäännöistä,

suoraan kuluttajalle myytäväksi tarkoitetut lihavalmisteet on merkittävä kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY[7], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 86/197/ETY[8], mukaisesti,

laitosten tarkastusta ja hyväksyntää tai hyväksynnän peruuttamista koskevia menettelyjä ja jäsenvaltioiden välisen erimielisyyden osalta noudatettavaa menettelyä on muutettava yhdenmukaisiksi eläinlääketieteen alalla annettujen muiden direktiivien säännösten kanssa,

tarkastuksiin liittyvissä säännöissä on otettava huomioon sisämarkkinoiden olennaiset vaatimukset,

on todettu, että kaikilla jäsenvaltioilla on kansallisia, lihavalmisteiden koostumusta koskevia ja lihavalmisteiden valmistuksessa käytettävien lisäaineiden käyttöä rajoittavia sääntöjä; erilaisten vaatimusten olemassaolo voi olla sisämarkkinoiden olennaisten vaatimusten vastaista; tämän vuoksi olisi säädettävä menettelystä, jolla nämä koostumusta koskevat vaatimukset voidaan yhdenmukaistaa; lihavalmisteiden lisäaineiden käyttöä koskevien yhteisten sääntöjen antamista olisi lykättävä, kunnes asiasta tehdään päätös yhteisön tasolla,

tämän direktiivin liitteessä A vahvistetaan lämpötilat, joita on noudatettava lihavalmisteiden leikkaamisen ja käärimisen aikana; viittaus noiden lämpötilojen määrittämismenettelyyn voidaan siis poistaa, ja

kansanterveydelliset säännökset vahvistetaan kansanterveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä lihavalmisteiden kaupassa 22 päivänä tammikuuta 1980 annetussa neuvoston direktiivissä 80/215/ETY[9], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 87/491/ETY[10],

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Korvataan direktiivin 77/99/ETY 1 – 17 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Tässä direktiivissä säädetään yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitettujen lihavalmisteiden terveysvaatimuksista.

---

(1) EYVL N:o C 349, 31.12.1985, s. 43
(2) EYVL N:o C 46, 23.2.1987, s. 127
(3) EYVL N:o C 189, 28.7.1986, s. 35
(4) EYVL N:o L 59, 5.3.1983, s. 10
(5) EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 85
(6) EYVL N:o L 357, 19.12.1987, s. 1
(7) EYVL N:o L 33, 8.2.1979, s. 1
(8) EYVL N:o L 144, 29.5.1986, s. 38
(9) EYVL N:o L 47, 21.2.1980, s. 4
(10) EYVL N:o L 279, 2.10.1987, s. 27

Tätä direktiiviä ei sovelleta lihavalmisteisiin, jotka:

a) kuuluvat matkustajien henkilökohtaisiin matkatavaroihin, jos niitä ei myöhemmin käytetä kaupallisiin tarkoituksiin,
b) lähetetään pieninä paketteina yksityishenkilöille, jos tähän ei liity mitään kaupallista toimintaa,
c) on tarkoitettu miehistön ja matkustajien nautittavaksi jäsenvaltioiden välillä kaupallisiin kuljetuksiin tarkoitetussa kulkuneuvossa,

sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 80/215/ETY[1] mukaisesti toteutettavien kieltotoimenpiteiden soveltamista.

[1] EYVL N:o L 47, 21.2.1980, s. 4

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) Lihavalmisteilla valmisteita, jotka on tai joista osa on valmistettu lihasta, jota on käsitelty siten, että leikkauspinnasta ilmenee, että valmisteen ominaisuudet eroavat tuoreen lihan ominaisuuksista.

Seuraavien ei kuitenkaan katsota olevan lihavalmisteita:

i) liha, jota on ainoastaan kylmäkäsitelty; tällaiseen lihaan sovelletaan edelleen direktiivin 64/433/ETY sääntöjä;
ii) valmisteet, jotka eivät kuulu ensimmäisen alakohdan soveltamisalaan; tällaisiin valmisteisiin sovelletaan jauhetun lihan, vähemmän kuin 100 grammaa painavien lihapalojen ja raakalihavalmisteiden tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista ja direktiivien 64/433/ETY, 71/118/ETY ja 72/462/ETY muuttamisesta 14 päivänä joulukuuta 1988 annettua neuvoston direktiiviä 88/657/ETY[2].

[2] EYVL N:o 382, 31.12.88, s. 3

Tätä direktiiviä ei myöskään sovelleta seuraaviin:

i) lihauutteet, lihaliemi, lihakastikkeet ja vastaavat valmisteet, jotka eivät sisällä lihapalasia,
ii) kokonaiset luut, luun kappaleet tai murskatut luut, lihapeptonit, eläinliivate, lihajauhe, kamarajauhe, veriplasma, kuivattu veri, kuivattu veriplasma, soluproteiinit, luu-uutteet ja vastaavat valmisteet,
iii) eläinten kudoksista sulatetut rasvat,
iv) puhdistetut ja valkaistut, suolatut tai kuivatut mahat, rakot ja suolet,

b) i) lihalla lihaa sellaisena kuin se on määritelty:
- direktiivin 64/433/ETY 1 artiklassa,
- direktiivin 71/118/ETY 1 artiklassa,
- direktiivin 72/461/ETY 1 artiklassa,
- direktiivin 72/462/ETY 2 artiklassa,
- direktiivin 88/657/ETY 2 artiklassa.

ii) tuoreella lihalla tuoretta lihaa sellaisena kuin se on määritelty direktiivien 64/433/ETY, 71/118/ETY ja 72/461/ETY 1 artiklassa ja direktiivin 72/462/ETY 2 artiklassa, sekä direktiivin 88/657/ETY 3 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukainen liha,

c) raakalihavalmisteilla valmisteita, jotka täyttävät direktiivin 88/657/ETY 3 artiklassa säädetyt vaatimukset,

d) käsittelyllä yhdessä muiden elintarvikkeiden kanssa tai ilman niitä olevan tuoreen lihan käsittelyä kuumentamalla, kuivasuolaamalla, laukkasuolaamalla tai kuivaamalla tai näiden menetelmien yhdistelmällä,

e) kuumennuksella kuivan tai kostean lämmön käyttöä,

f) kuivasuolauksella suolan käyttöä,

g) laukkasuolauksella suolojen lisäämistä koko valmisteeseen,

h) raakakypsytyksellä suolatun lihan täydellistä käsittelyä, joka suoritetaan ilmasto-olosuhteissa, jotka kosteuden hitaasti ja asteittaisesti vähetessä pystyvät aiheuttamaan luonnollisen käymisen tai entsymaattisia prosesseja, johon tai joihin liittyy ajan kuluessa tapahtuvia muutoksia, jotka antavat valmisteelle tyypilliset aistivaraiset ominaisuudet ja varmistavat sen säilymisen ja terveyden huoneenlämmössä,

i) kuivaamisella luonnollista tai keinotekoista vesipitoisuuden alentamista,

j) valmisaterioilla keitettyjä tai esikeitettyjä kääreeseen pakattuja lihavalmisteita, jotka vastaavat keittiövalmisteita, ja joihin ei säilymistä varten ole lisätty säilöntäaineita,

k) lähettäjämaalla jäsenvaltiota, josta lihavalmisteet lähetetään toiseen jäsenvaltioon,

l) määrämaalla jäsenvaltiota, johon lihavalmisteet lähetetään toisesta jäsenvaltiosta,

m) lähetyksellä saman terveystodistuksen kattamaa lihavalmiste-erä,

n) käärimisellä, kääreellä lihavalmisteiden suojaamista kyseisen valmisteen kanssa suoraan kosketukseen tulevaa sisäpakkausta tai sisäastiaa käyttämällä sekä sisäpakkausta tai sisäastiaa sinänsä,

o) pakkaamisella, pakkauksella yhden tai useamman käärityn tai kääreettömän lihavalmisteen asettamista astiaan, ja astiaa sinänsä,

p) ilmatiiviisti suljetulla astialla astiaa, joka on tarkoitettu suojaamaan sisältöä mikro-organismien sisäänpääsyltä lämpökäsittelyn aikana ja sen jälkeen ja joka on ilmatiivis.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vain seuraavien yleisten edellytysten mukaisia lihavalmisteita – jäljempänä 3 kohdassa säädettyjä edellytyksiä rajoittamatta – lähetetään sen alueelta toisen jäsenvaltion alueelle:

1) ne on valmistettu 7 artiklan mukaisesti hyväksytyssä ja tarkastetussa laitoksessa,

2) ne on valmistettu, varastoitu ja kuljetettu liitteen A mukaisesti, ja jos niitä säilytetään laitoksesta erillään olevassa kylmävarastossa, näiden tilojen on oltava direktiivin 64/433/ETY 8 artiklan mukaisesti hyväksyttyjä ja tarkastettuja,

3) ne on valmistettu:
   a) edellä 2 artiklan b kohdan ii alakohdassa määritellystä tuoreesta lihasta. Tämä tuore liha voi olla peräisin:
      i) direktiivien 64/433/ETY ja 71/118/ETY mukaisesti jäsenvaltiosta, jossa valmistus suoritetaan, tai jostakin muusta jäsenvaltiosta. Sianlihaa, jonka on todettu sisältävän trikiinejä, ei saa käyttää lihavalmisteiden valmistukseen,
      ii) direktiivin 72/461/ETY 5 a artiklan mukaisesti jäsenvaltiosta, jossa valmistus suoritetaan,
      iii) direktiivin 72/462/ETY mukaisesti kolmannesta maasta joko suoraan tai toisen jäsenvaltion kautta,
      iv) direktiivin 71/118/ETY 15 artiklan mukaisesti kolmannesta maasta jos:
         – tästä lihasta saadut valmisteet täyttävät tässä direktiivissä vahvistetut vaatimukset,
         – näissä valmisteissa ei ole liitteessä A olevassa VI luvussa vahvistettua terveysmerkintää,
         – näillä valmisteilla käytyyn yhteisön sisäiseen kauppaan sovelletaan kunkin jäsenvaltion kansallisia säännöksiä,
   b) direktiivin 64/433/ETY 5 artiklan a kohdassa tarkoitetusta lihasta,

4) ne on valmistettu liitteessä A olevan III luvun mukaisesta tuoreesta lihasta,

5) toimivaltainen viranomainen on tarkastanut ne liitteessä A olevan IV luvun mukaisesti ja, kun on kyse ilmatiiviisti suljetuista astioista, tämä on tehty 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen 31 päivään maaliskuuta 1990 mennessä laadittavien sääntöjen mukaisesti,

6) ne täyttävät 4 artiklassa säädetyt vaatimukset,

7) jos ne kääritään ja pakataan, ne on käärittävä ja pakattava liitteessä A olevan V luvun mukaisesti,

8) niissä on oltava liitteessä A olevan VI luvun mukainen terveysmerkintä,

9) kun niitä kuljetetaan vastaanottajamaahan, niiden mukana on oltava liitteessä A olevan VII luvun mukaisesti terveystodistus. Tämä ei koske ilmatiiviisti suljettuihin astioihin pakattuja lihavalmisteita, jotka on käsitelty sellaisella tavalla, josta määrätään liitteessä B olevan II luvun 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa, jos astiaan on tehty pysyvä terveysmerkintä 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laadittavien sääntöjen mukaisesti,

10) ne on varastoitava ja kuljetettava vastaanottajamaahan riittävissä ja liitteessä A olevan VIII luvun mukaisissa hygieniaolosuhteissa.

2. Lihavalmisteita ei ole altistettu ionisoivalle säteilylle, paitsi jos tämä on lääketieteellisistä syistä perusteltua ja kun tällainen menettely on selvästi merkitty terveystodistukseen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lihavalmisteet täyttävät 1 ja 2 kohdassa annettujen yleisten vaatimusten lisäksi seuraavat edellytykset:

a) ne on valmistettu kuumentamalla, suolaamalla tai kuivaamalla, ja tähän on voitu yhdistää savustus tai raakakypsytys mahdollisesti erityisissä mikroilmastollisissa olosuhteissa, ja niihin voi kuulua erityisesti eräitä 13 artiklassa tarkoitettuja laukkasuolauksessa käytettäviä aineita. Niihin voi myös kuulua muita ruoka-aineita ja mausteita,

b) ne on voitu saada lihavalmisteesta tai raakalihavalmisteesta.

4 artikla

Tarkastusta varten tuottajan on varmistettava, että lihavalmistepakkauksissa, joita ei voida varastoida huoneenlämmössä, on selvällä ja luettavalla tavalla tehty merkintä siitä lämpötilasta, jossa valmisteet on kuljetettava ja varastoitava, sekä vähimmäissäilyvyysajasta.

5 artikla

Edellä 3 ja 4 artiklaa ei sovelleta muuhun kuin ihmisravinnoksi tarkoitettuihin lihavalmisteisiin, jotka tuodaan

maahan määrämaan luvalla; tässä tapauksessa määrämaan on varmistettava, että näitä tuotteita käytetään vain niihin tarkoituksiin, joita varten ne on maahan toimitettu.

6 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisön sisäiseen valmisaterioiden kauppaan sovelletaan lihavalmisteista annettuja säännöksiä ja että tällaiset ateriat täyttävät myös liitteessä B olevassa III luvussa vahvistetut vaatimukset.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo hyväksytyistä laitoksistaan, joilla kullakin on eläinlääkinnällinen hyväksyntänumero. Sen on lähetettävä tämä luettelo muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

Jäsenvaltio ei saa hyväksyä laitosta, ellei se ole tämän direktiivin mukainen. Jäsenvaltion on peruutettava hyväksyntä, jos edellytykset hyväksyntään eivät enää täyty.

Jos suoritetaan tarkastus 8 artiklan mukaisesti, asianomaisen jäsenvaltion on otettava huomioon siinä tehdyt johtopäätökset. Hyväksynnän peruuttamisesta on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on huolehdittava hyväksyttyjen laitosten tarkastuksista ja valvonnasta.

Toimivaltaisella viranomaisella on aina oltava vapaa pääsy laitosten kaikkiin osiin tämän direktiivin noudattamisen varmistamiseksi.

3. Jos jäsenvaltio, erityisesti 12 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyn tarkastuksen suorittamisen jälkeen toteaa, että tämän direktiivin säännöksiä ei tai ei enää noudateta toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevassa laitoksessa, sen on ilmoitettava tästä kyseisen valtion toimivaltaiselle keskusviranomaiselle. Tämän on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ja ilmoitettava ensiksi mainitun jäsenvaltion toimivaltaiselle keskusviranomaiselle tehdyistä päätöksistä ja niiden perusteista.

Jos jäsenvaltio epäilee, että tällaisia toimenpiteitä ei ole toteutettu tai että ne ovat riittämättömiä, sen on kyseisen jäsenvaltion kanssa selvitettävä tavat ja keinot tilanteen korjaamiseksi tarpeen vaatiessa laitoskäynnin avulla.

Asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle seikoista, joista on erimielisyyttä, ja niiden ratkaisuista.

Jos kyseiset jäsenvaltiot eivät pääse yksimielisyyteen, toisen niistä on kohtuullisen ajan kuluessa saatettava asia komission käsiteltäväksi, joka pyytää yhdeltä tai useammalta eläinlääkintäasiantuntijalta lausunnon. Tuon lausunnon tai jäljempänä 8 artiklan mukaisesti annetun lausunnon perusteella jäsenvaltioiden voidaan sallia, 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, kieltää siitä laitoksesta peräisin olevien lihavalmisteiden tuominen niiden alueelle. Tällainen lupa voidaan peruuttaa 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, uuden, yhden tai useamman eläinlääkintäasiantuntijan lausunnon perusteella.

Eläinlääkintäasiantuntijoiden on oltava muiden kuin erimielisyyden osapuolina olevien jäsenvaltioiden kansalaisia.

Yleiset säännökset tämän kohdan täytäntöönpanosta on annettava 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

8 artikla

Direktiivin 64/433/ETY 9 artiklan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin edellä 7 artiklassa tarkoitettuihin laitoksiin.

9 artikla

Edellä 3 artiklassa säädetyistä edellytyksistä poiketen, voidaan 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää, että osaa tämän direktiivin säännöksistä ei sovelleta tiettyihin valmisteisiin, jotka sisältävät muita elintarvikkeita ja vain pienen prosenttiosuuden lihaa, lihavalmisteita tai raakalihavalmisteita.

Nämä poikkeukset voivat koskea vain:

a) liitteessä A olevassa I luvussa ja liitteessä B olevassa I luvussa vahvistettuja edellytyksiä laitosten hyväksyntään,

b) liitteessä A olevassa IV luvussa esitettyjä tarkastusvaatimuksia,

c) edellä 3 artiklan 1 kohdan 8 ja 9 alakohdassa säädettyjä terveysmerkintää ja terveystodistusta koskevia vaatimuksia.

Harkittaessa tässä artiklassa säädettyjen poikkeusten sallimista, on otettava huomioon sekä valmisteiden laji että niiden koostumus.

Huolimatta tämän artiklan säännöksistä jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitetut lihavalmisteet ovat terveellisiä valmisteita, jotka on valmistettu tuoreesta lihasta, lihavalmisteista tai direktiivin 88/657/ETY soveltamisalaan kuuluvista valmisteista.

10 artikla

Neuvosto hyväksyy määräenemmistöllä komission 1 päivään heinäkuuta 1990 mennessä tekemästä ehdotuksesta säännöt, joita sovelletaan 2 artiklan a kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuihin valmisteisiin.

11 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lihavalmisteet tarkastetaan 7 artiklassa tarkoitettujen laitosten toimesta ja että viranomaiset tekevät säännöllisin väliajoin tarkastuksia sen varmistamiseksi, että valmisteet täyttävät tässä direktiivissä vahvistetut vaatimukset.

12 artikla

1. Määrämaa voi tarkastaa, että 3 artiklan 1 kohdan 9 alakohdan toisessa lauseessa tarkoitettuja lihavalmisteita lukuun ottamatta, kaikkien lihavalmistelähetysten mukana on liitteessä A olevan VII luvun mukainen terveystodistus tämän kuitenkaan rajoittamatta 7 ja 8 artiklan säännöksiä.

2. Jos on vakavaa aihetta epäillä, että sääntöjä ei noudateta, määrämaa voi suorittaa ketään syrjimättä tarkastuksia sen varmistamiseksi, että tässä direktiivissä vahvistetut vaatimukset täytetään.

3. Yleiseensä tarkastukset on suoritettava tavaroiden määräpaikassa tai muussa sopivassa paikassa, edellyttäen että jälkimmäisen paikan valinta aiheuttaa mahdollisimman vähän häiriötä tavaroiden liikkumiseen.

Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tarkastukset eivät saa olla sellaisia, että ne kohtuuttomasti viivyttävät tavaroiden liikettä ja niiden markkinoille saattamista, mikä voisi vaikuttaa haitallisesti lihavalmisteiden laatuun.

4. Jos edellä 2 kohdan mukaisesti suoritetun tarkastuksen aikana todetaan, että lihavalmisteet eivät täytä tämän direktiivin vaatimuksia, määrämaan toimivaltainen viranomainen voi antaa lähettäjälle, lähetyksen vastaanottajalle tai näiden edustajalle mahdollisuuden lähettää valmisteet takaisin tai käyttää niitä muihin tarkoituksiin jos se on terveydellisistä syistä mahdollista, ja jos näin ei ole, mahdollisuuden hävittää lähetys. Joka tapauksessa on toteutettava varotoimenpiteet tällaisten lihavalmisteiden väärinkäytön estämiseksi.

5. a) Toimivaltaisen viranomaisen päätökset on saatettava perusteluineen lähettäjän tai tämän edustajan tietoon. Pyydettäessä nämä päätösten perustelut on toimitettava kirjallisina hänelle viipymättä, samoin kuin tiedot voimassa olevan lainsäädännön mukaan hänen käytettävissään olevista muutoksenhakukeinoista sekä muodoista ja määräajoista muutoksenhaulle.

b) Jos edellä a kohdassa tarkoitettujen päätösten perusteena on tartuntatauti tai muutos, joka on vaaraksi kansanterveydelle, päätökset on toimitettava viipymättä tuottajajäsenvaltion toimivaltaiselle keskusviranomaiselle ja komissiolle.

c) Tällaisen ilmoituksen jälkeen voidaan toteuttaa tarvittavat toimenpiteet 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, erityisesti muissa jäsenvaltioissa toteutettujen toimenpiteiden yhteensovittamiseksi kyseisten lihavalmisteiden osalta.

13 artikla

Ennen kuin yhteisön lisäainelainsäädännön yhteydessä laaditaan luettelo elintarvikkeista, joihin sallittuja lisäaineita voidaan lisätä, ja ennen kuin vahvistetaan ne edellytykset, joiden mukaan niitä voidaan lisätä, sekä tarvittaessa rajoitetaan niiden teknologista käyttöä, tämän direktiivin voimaantulopäivänä voimassa olevia kansallisia sääntöjä ja kahdenvälisiä järjestelyjä, joissa rajoitetaan lisäaineiden käyttöä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa valmisteissa, sovelletaan edelleen ottaen aiheellisella tavalla huomioon perustamissopimuksen yleiset määräykset, sillä edellytyksellä, että niitä sovelletaan erottelematta kotimaiseen tuotantoon ja kauppaan.

Ennen tämän väliaikaisen luettelon laatimista, kansalliset säännöt ja kahdenväliset järjestelyt lisäaineiden käytöstä tässä direktiivissä tarkoitetuissa valmisteissa pysyvät voimassa perustamissopimuksen yleisten määräysten ja lisäaineiden alalla voimassa olevien yhteisön sääntöjen mukaisesti.

14 artikla

Neuvosto muuttaa liitteitä komission ehdotuksesta määräenemmistöllä.

15 artikla

Neuvosto päättää komission ehdotuksesta 1 päivään tammikuuta 1991 mennessä tärkkelyksen tai eläimistä tai kasveista peräisin olevien proteiinien lisäämisestä lihavalmisteisiin sekä niiden suurimmista teknologiselta kannalta sallituista prosenttiosuuksista.

Siihen asti kunnes tämä päätös on tehty sovelletaan tämän direktiivin tiedoksiantopäivänä voimassa olevia, edellä mainittujen aineiden käyttöä rajoittavia kansallisia sääntöjä ja kahdenvälisiä järjestelyjä edelleen perustamissopimuksen yleisten sääntöjen mukaisesti, etenkin sikäli kuin niitä sovelletaan ilman kansallisten valmisteiden ja tuontivalmisteiden välillä tehtävää eroa ja rajoittamatta kuitenkaan aloitteiden tekemistä niiden lähentämiseksi yhteisön menettelyn mukaisesti.

Jäsenvaltioiden, jotka sallivat tällaisen lisäämisen, on varmistettava, että maininta tästä lisäämisestä ja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista lisätyistä valmisteista

kirjataan etikettiin direktiivin 79/112/ETY mukaisesti.

Niiden jäsenvaltioiden, jotka sallivat, että kasveista peräisin olevia proteiineja lisätään valmisteeseen lihan korvikkeena, on varmistettava, että etiketti ei sisällä mitään mainintaa, joka voisi saada kuluttajan uskomaan, että lihavalmiste on valmistettu joko lihasta tai lihaa käyttäen.

16 artikla

1. Tämä direktiivi ei vaikuta muutoksenhakukeinoihin, joita voidaan jäsenvaltioissa voimassa olevan lainsäädännön mukaan käyttää muutoksen saamiseksi toimivaltaisen viranomaisen tässä direktiivissä tarkoitettuihin päätöksiin.

2. Jäsenvaltioiden on annettava lähettäjälle, jonka lihavalmistetta ei 12 artiklan 4 kohdan mukaisesti voida laskea liikkeelle, mahdollisuus saada asiantuntijan lausunto. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että, ennen kuin toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat muita toimenpiteitä, kuten lihan hävittäminen, asiantuntijoilla on mahdollisuus tarkastaa, täyttyvätkö 12 artiklan 4 kohdan edellytykset.

Asiantuntijan on oltava muun jäsenvaltion kuin lähettäjämaan tai määrämaan kansalainen.

Komissio laatii jäsenvaltioiden ehdotuksesta luettelon asiantuntijoista, joita voidaan käyttää tällaisen lausunnon antamiseen. Neuvoteltuaan jäsenvaltioiden kanssa se antaa yleiset, erityisesti näiden lausuntojen antamismenettelyä koskevat säännökset täytäntöönpanosta.

17 artikla

1. Ennen lihavalmisteiden tuontia kolmansista maista koskevien yhteisön säännösten täytäntöönpanoa, jäsenvaltioiden on sovellettava tällaiseen tuontiin säännöksiä, jotka eivät ole suotuisampia kuin yhteisön sisäiseen kauppaan sovellettavat. Jotta näin voidaan tehdä, tällaisen tuonnin on oltava peräisin laitoksesta, joka täyttää vähintään liitteiden A ja B vaatimukset.

Näiden säännösten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden ja komission eläinlääkintäasiantuntijoiden on suoritettava tarkastuksia paikalla.

Komissio nimeää jäsenvaltioiden ehdotuksesta näitä tarkastuksia suorittavat jäsenvaltioiden asiantuntijat.

Tarkastukset tehdään yhteisön nimissä, joka myös vastaa niistä johtuvista kustannuksista.

Jäsenvaltioilla on kuitenkin oikeus kansallisten säännösten mukaisesti suorittaa edelleen tarkastuksia sellaisissa kolmansissa maissa sijaitsevissa lihavalmisteita valmistavissa laitoksissa, joita ei ole tarkastettu yhteisön menettelyn mukaisesti.

Luettelo liitteissä A ja B tarkoitetut edellytykset täyttävistä laitoksista laaditaan 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Maahantuotavan lihavalmisteen mukana olevan terveystodistuksen ja tässä valmisteessa olevan terveysmerkinnän muodon ja sisällön on vastattava 18 artiklan menettelyn mukaisesti määritettävää mallia."

2 artikla

Korvataan direktiivin 77/99/ETY liitteet A ja B tämän direktiivin liitteillä A, B ja C.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1990 sekä direktiivissä 88/657/ETY tarkoitettua lihaa ja tarkoitettuja raakalihavalmisteita koskevien säännösten noudattamisen osalta viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1992. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Hellcenien tasavallalle sallitaan kuitenkin määräaika 31 päivään joulukuuta 1992 asti noudattaakseen direktiivin 77/99/ETY 3 artiklan 1 kohdan 9 alakohdassa säädettyä poikkeusta.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 1988.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Y. POTTAKIS

LIITE A

I LUKU

LAITOSTEN HYVÄKSYNNÄN YLEISET EDELLYTYKSET

Laitoksilla on, tämän kuitenkaan rajoittamatta liitteessä B vahvistettujen erityisten edellytysten noudattamista, oltava ainakin:

1. tiloissa, joissa tuoretta lihaa tai lihavalmisteita tuotetaan, käsitellään tai varastoidaan ja joissa lihavalmisteita varastoidaan:

   a) vedenpitävä lattiapäällyste, joka on helppo puhdistaa ja desinfioida, on lahosuojattu ja siten rakennettu, että veden poisjuoksuttaminen on helppoa; vesi on kanavoitava ritilöin ja hajulukoin varustettuja viemäreitä kohti.

      Laitoksilla on kuitenkin oltava:

      - tiloissa, joissa jäähdytettyä lihaa, lihavalmisteita tai raakalihavalmisteita varastoidaan, vedenpitävä lattiapäällyste, joka on helppo puhdistaa ja desinfioida, on lahosuojattu ja siten rakennettu, että veden poisjuoksuttaminen on helppoa,
      - tiloissa, joissa pakastettua lihaa, lihavalmisteita tai raakalihavalmisteita varastoidaan, vedenpitävä ja lahosuojattu lattiapäällyste,

   b) tasaiset, kestävät ja tiiviit seinät, joissa on vaalea, pestävä päällyste tai maali vähintään kahden metrin korkeudelle ja jäähdytystiloissa ja varastoissa vähintään varastointikorkeuteen. Seinän ja lattian yhtymäkohdat on pyöristettävä tai vastaavasti viimeisteltävä lukuun ottamatta liitteessä B olevan I luvun 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja tiloja,

   c) ovet sellaisesta materiaalista, jonka laatu ei heikkene ja, jos ne ovat puusta, niiden molemmilla puolilla on oltava tasainen ja läpäisemätön pinnoite,

   d) lahosuojatut ja hajuttomat eristemateriaalit,

   e) riittävä tuuletus ja tarvittaessa hyvä vesihöyryn poisto,

   f) riittävä luonnollinen tai keinotekoinen valaistus, joka ei vääristä värejä,

   g) puhdas ja helposti puhdistettava sisäkatto, tai tämän puuttuessa kattopäällyste, jonka sisäpinta täyttää nämä edellytykset,

2. mahdollisimman lähellä työpisteitä:

   a) riittävä määrä laitteita, joissa voi puhdistaa ja desinfioida kädet sekä puhdistaa työkalut kuumalla vedellä. Hanat eivät saa olla käsi- tai käsivarsikäyttöisiä. Käsien pesua varten näissä paikoissa on oltava kuuma ja kylmä juokseva vesi tai sopivan lämpöiseksi ennalta sekoitettu vesi, puhdistus- ja desinfiointiaineita sekä kertakäyttöisiä käsipyyhkeitä,

   b) työkalujen desinfiointilaitteet, joissa veden lämpötila on vähintään 82 °C.

   Työkalujen puhdistus- ja desinfiointilaitteita ei vaadita, kun tällaisen puhdistuksen suorittaa kone, joka sijaitsee muissa tiloissa kuin työpisteessä,

3. asianmukaiset järjestelyt tuhoeläimiltä kuten hyönteisiltä ja jyrsijöiltä jne. suojautumista varten,

4. a) työkalut ja varusteet, kuten leikkauspöydät, irrotettavalla leikkauspinnalla varustetut pöydät, astiat, kuljetinhihnat ja sahat on valmistettava korroosionkestävästä materiaalista, joka ei voi pilata lihaa, lihavalmisteita tai raakalihavalmisteita ja joka on helppo puhdistaa ja desinfioida; puun käyttö on kielletty,

   b) korroosionkestävät ja hygieniavaatimukset täyttävät varusteet ja laitteet:

      - lihan ja lihavalmisteiden käsittelyyn,
      - lihan, lihavalmisteiden tai raakalihavalmisteiden pakkaamisessa käytettyjen astioiden varastoimiseen siten, ettei liha, lihavalmisteet eivätkä raakalihavalmisteet tai astiat joudu kosketuksiin lattian tai seinien kanssa,

c) välineet lihan, lihavalmisteiden tai raakalihavalmisteiden hygieeniseen käsittelyyn lastauksen ja purkamisen yhteydessä,

d) erityiset vesitiiviit, korroosionkestävät astiat, joissa on kannet ja sulkimet, jotka estävät asiattomia henkilöitä poistamasta tavaraa niistä, ja joihin ihmisravinnoksi kelpaamaton liha, lihavalmisteet tai raakalihavalmisteet pannaan, tai lukittavat tilat tällaista lihaa tai tällaisia lihavalmisteita taikka raakalihavalmisteita varten, jos määrät ovat niin suuret, tai jos niitä ei kuljeteta pois tai hävitetä kunkin työpäivän päätteeksi.

Kun tällainen liha, tällaiset lihavalmisteet tai direktiivissä 88/657/ETY tarkoitetut valmisteet poistetaan putkia pitkin, putket on rakennettava ja asennettava siten, että vältetään tuoreen lihan, lihavalmisteiden tai raakalihavalmisteiden saastumisvaarat,

5. jäähdytyslaitteet, jotka pitävät lihan, lihavalmisteiden tai direktiivissä 88/657/ETY tarkoitettujen valmisteiden sisälämpötilan direktiiveissä 64/433/ETY ja 71/118/ETY ja tässä direktiivissä vaaditulla tasolla.

Laitteisiin on kuuluttava tiivistyneen veden poistojärjestelmä, joka ei saa aiheuttaa lihan, lihavalmisteiden tai raakalihavalmisteiden saastumista,

6. laitteet, joiden avulla toimitetaan riittävä määrä ainoastaan direktiivissä 80/778/ETY tarkoitettua juomakelpoista paineenalaista vettä; laitteiden voidaan kuitenkin poikkeuksellisesti sallia toimittaa höyryntuotannossa, palonsammutuksessa ja jäähdytyslaitteiden jäähdytyksessä käytettävää juomakelvotonta vettä sillä edellytyksellä, että tätä tarkoitusta varten asennetut putket estävät tämän veden käytön muihin tarkoituksiin eikä niiden ole mahdollista saastuttaa lihaa, lihavalmisteita ja lihavalmisteita. Juomakelvottoman veden putket on selvästi erotettava juomakelpoista vettä varten käytetyistä,

7. riittävä määrä direktiivissä 80/778/ETY tarkoitettua kuumaa juomakelpoista vettä tuottava laitteisto,

8. hygieniavaatimukset täyttävä jäteveden poistojärjestelmä,

9. riittävästi varustettu lukittava tila yksinomaan toimivaltaisen viranomaisen käyttöön, tai lihavalmisteiden taikka raakalihavalmisteiden valmistukseen hyväksytyn laitoksen ulkopuolella sijaitsevissa varastotiloissa asianmukaisesti varustettu alue hänen käyttöönsä,

10. välineet, jotka mahdollistavat tässä direktiivissä säädettyjen tarkastustoimenpiteiden tehokkaan suorittamisen milloin tahansa,

11. tarvittava määrä pukeutumistiloja, joissa on tasaiset, vedenpitävät ja pestävät seinät ja lattiat, pesualtaita, suihkuja sekä huuhdeltavia käymälöitä, jotka täyttävät kaikki hygieniavaatimukset. Käymälät eivät saa avautua suoraan työtiloihin. Pesualtaissa on oltava kuuma ja kylmä juokseva vesi tai sopivan lämpöiseksi ennalta sekoitettu vesi, käsien puhdistus- ja desinfiointiaineita sekä kertakäyttöisiä käsipyyhkeitä. Pesualtaan hanat eivät saa olla käsi- tai käsivarsikäyttöisiä. Käymälöiden läheisyydessä on oltava riittävä määrä tällaisia pesualtaita,

12. tila ja tarkoituksenmukaiset välineet kuljetusvälineiden puhdistusta ja desinfiointia varten. Tämä paikka ja nämä välineet eivät kuitenkaan ole pakollisia, jos on olemassa säännöksiä, joissa vaaditaan, että kuljetusvälineet puhdistetaan ja desinfioidaan virallisesti tähän tarkoitukseen hyväksytyissä tiloissa.

II LUKU

LAITOSTEN HENKILÖKUNNAN HYGIENIA SEKÄ TILOJEN, LAITTEIDEN JA INSTRUMENTTIEN PUHTAUS

13. Henkilökunnan on noudatettava ehdotonta puhtautta; tilat ja laitteet on pidettävä ehdottomasti puhtaina:

a) henkilökunnan on erityisesti käytettävä puhtaita työvaatteita ja päähineitä ja tarvittaessa niskasuojia. Lihan, lihavalmisteiden tai lihavalmisteiden kanssa työskentelevän tai niitä käsittelevän henkilökunnan on pestävä

ja desinfioitava kätensä useita kertoja työpäivän aikana ja aina ryhtyessään uudelleen työhön. Saastuneen

lihan kanssa kosketuksissa olleiden henkilöiden on viipymättä pestävä kätensä ja käsivartensa huolellisesti kuumalla vedellä ja sitten desinfioitava ne. Tupakointi on kielletty työ- ja varastotiloissa,

b) eläimiä ei saa päästää laitoksiin. Jyrsijät, hyönteiset ja muut laitoksessa olevat tuhoeläimet on järjestelmällisesti hävitettävä,

c) tuoreen lihan, lihavalmisteiden ja raakalihavalmisteiden käsittelyyn käytetyt laitteet ja välineet on pidettävä puhtaina ja hyvässä kunnossa. Ne on puhdistettava ja desinfioitava huolellisesti useita kertoja työpäivän aikana, työpäivän päätteeksi ja ennen kuin ne otetaan saastumisen jälkeen uudelleen käyttöön.

Jatkuvakäyttöiset koneet on puhdistettava ainakin työn päättyessä tai epäiltäessä niiden puhtautta,

14. työtiloja, laitteita ja työvälineitä ei saa käyttää muihin tarkoituksiin kuin tuoreen lihan, lihavalmisteiden ja raakalihavalmisteiden käsittelyyn.

Niitä voidaan kuitenkin käyttää muiden ruoka-aineiden samanaikaiseen tai eri aikana tapahtuvaan käsittelyyn, jos tähän on saatu lupa toimivaltaiselta viranomaiselta ja kun toteutetaan tarvittavat toimenpiteet tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden saastumisen tai niiden haitallisten muutosten estämiseksi,

15. tuore liha, lihavalmisteet ja raakalihavalmisteet sekä niiden aineosat ja astiat:

- eivät saa joutua suoraan kosketukseen lattian kanssa,

- eivät saa joutua olosuhteisiin tai tulla käsitellyiksi olosuhteissa, jotka saattavat saastuttaa tai vahingoittaa niitä.

On huolehdittava siitä, että raaka-aineet ja valmiit tuotteet eivät joudu kosketuksiin keskenään,

16. juomakelpoista vettä on käytettävä kaikkiin tarkoituksiin,

17. sahajauhon tai muiden vastaavien aineiden levittäminen työ- ja varastotilojen lattioille on kielletty,

18. pesu- ja desinfiointiaineita ja vastaavia aineita on käytettävä siten, että ne eivät vaikuta haitallisesti laitteisiin, työvälineisiin, tuoreeseen lihaan, lihavalmisteisiin ja direktiivissä 88/657/ETY tarkoitettuihin valmisteisiin. Niiden käytön jälkeen on laitteet ja työvälineet perusteellisesti huuhdeltava juomakelpoisella vedellä. Kunnossapitoa ja puhdistusta varten käytetyt tuotteet on säilytettävä paikassa, josta säädetään liitteessä B olevan I luvun 1 kohdan g alakohdassa,

19. työskentely tuoreen lihan, lihavalmisteiden tai direktiivissä 88/657/ETY tarkoitettujen valmisteiden parissa tai niiden käsittely on kiellettävä henkilöiltä, jotka ovat mahdollisia saastumisen lähteitä,

20. kaikkien tuoreen lihan tai lihavalmisteiden parissa työskentelevän tai niitä käsittelevien henkilöiden on esitettävä lääkärintodistus siitä, ettei tällaiselle työnteolle ole estettä. Lääkärintodistus on uusittava vuosittain, ellei jotakin muuta vastaavat takeet tarjoavaa henkilökunnan lääkärintarkastusohjelmaa ole hyväksytty 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen,

21. tämän liitteen 4 kohdan a alakohdasta poiketen puun käyttö on sallittu tiloissa, joissa lihavalmisteita savustetaan, laukkasuolataan, raakakypsytetään, marinoidaan, varastoidaan tai joista ne lähetetään, jos tämä teknisistä syistä on välttämätöntä ja kun tuotteet eivät ole vaarassa saastua. Puiset kuormalavat voidaan tuoda sanottuihin tiloihin ainoastaan pakattujen lihavalmisteiden kuljetusta varten eikä muihin tarkoituksiin,

22. tuoreen lihan, lihavalmisteiden tai raakalihavalmisteiden parissa tehtävän työn suorituspaikkoina olevien tilojen tai niiden osien lämpötilojen on taattava hygieeninen tuotanto; tarvittaessa tällaiset tilat tai niiden osat on varustettava ilmastointilaittein.

Kun leikkaamo- ja laukkasuolaustilat ovat käytössä, niiden lämpötila saa olla enintään 12 °C.

Esipakatussa muodossa myytäväksi tarkoitettujen lihavalmisteiden viipalointiin, leikkaamiseen ja käärimiseen tarkoitettujen tilojen lämpötila saa olla enintään 12 °C.

Kolmannessa alakohdassa vahvistetusta lämpötilasta voidaan erityisesti viipalointitilojen osalta poiketa toimivaltaisen viranomaisen luvalla jos tämä katsoo, että se teknisistä valmistussyistä on mahdollista lihavalmisteiden lämpötilan huomioon ottamiseksi.

III LUKU

LIHAVALMISTEIDEN VALMISTUKSEEN KÄYTETTÄVÄÄ TUORETTA LIHAA KOSKEVAT VAATIMUKSET

23. Tuore liha, joka on peräisin teurastamosta, leikkaamosta, kylmävarastosta tai muusta käsittelylaitoksesta, joka sijaitsee samassa maassa kuin asianomainen laitos, on kuljetettava sinne tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa 2 artiklassa tarkoitetun direktiivin säännösten mukaisesti sinetöintisäännöksiä lukuun ottamatta.

24. Alkaen viimeistään 31 päivästä joulukuuta 1992 ja rajoittamatta jäljempänä 26 kohdan määräysten soveltamista, liha, joka ei täytä 2 artiklassa säädettyjä edellytyksiä, ei enää saa säilyttää hyväksytyissä laitoksissa. Tuohon päivään asti liha, joka ei täytä 2 artiklan c kohdassa säädettyjä edellytyksiä, voidaan säilyttää hyväksytyissä laitoksissa vain jos sitä säilytetään erillisissä tiloissa; sitä on käytettävä eri tiloissa tai eri aikoina kuin liha, joka täyttää nämä edellytykset,

Toimivaltaisella viranomaisella on kaikkina aikoina oltava vapaa pääsy kylmävarastoihin ja kaikkiin työtiloihin sen varmistamiseksi, että näitä määräyksiä noudatetaan tunnollisesti.

Pakattua lihaa ja pakattua tuoretta lihaa on säilytettävä erillisissä kylmäsäilytystiloissa.

25. Käsiteltäväksi tarkoitettua tuoretta lihaa on heti sen saavuttua laitokseen ja sen käyttämiseen asti säilytettävä 2 artiklassa tarkoitettujen direktiivien säännösten mukaisesti.

26. Sen estämättä, mitä 24 kohdassa ja 2 artiklassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi sallia muiden kuin 2 artiklassa tarkoitetuissa direktiiveissä mainittujen eläinten lihan säilyttämisen laitoksessa lihavalmisteiden valmistusta varten sillä edellytyksellä, että se on hankittu kansallisten sääntöjen mukaisesti ja että se on kuljetettu, käsitelty ja varastoitu tämän direktiivin säännösten mukaisesti. Näiden valmisteiden kauppa on 3 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan a alakohdan iv alakohdassa vahvistettujen vaatimusten alaista.

Tällaisessa valtuutetussa laitoksessa tuotettuja yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitettuja valmisteita voidaan valmistaa vain virkaeläinlääkärin valvonnassa, ja ne on suojattava kaikelta saastumiselta tai uudelleensaastumiselta.

IV LUKU

TUOTANNON VALVONTA

27. Laitokset ovat toimivaltaisen viranomaisen valvonnan alaisia. Tälle on ilmoitettava riittävän ajoissa ennen yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitettujen lihavalmisteiden tuotannon aloittamista.

28. Toimivaltaisen viranomaisen valvonnan on sisällettävä seuraavat:

- tilojen, laitoksen ja laitteiden puhtauden ja henkilökunnan hygienian tarkastaminen II luvun mukaisesti,
- tuoreen lihan, lihavalmisteiden ja raakalihavalmisteiden saapumis- ja lähtökirjanpidon tarkastus,
- yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitettujen tuotteiden valmistuksessa käytettävän tuoreen lihan ja raakalihavalmisteiden terveystarkastus ja 3 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa lihavalmisteiden terveystarkastus,

- lihavalmisteiden käsittelyn tehokkuuden tarkastus,

- laitoksesta lähtevien lihavalmisteiden tarkastus,

- laboratoriotestejä varten tarvittavien näytteiden otto,

- jäljempänä 40 kohdassa vahvistetun terveystodistuksen laatiminen ja antaminen,

- kaikki muut valvontatoimenpiteet, jotka toimivaltainen viranomainen katsoo tarpeellisiksi tämän direktiivin noudattamisen varmistamiseksi.

Valmistajan 11 artiklan ja liitteessä B olevan II luvun ja III luvun 2 kohdan b alakohdan ja 12 artiklan mukaisesti suorittamien tarkastusten tulokset on säilytettävä kahden vuoden ajan, jotta ne voidaan aina pyynnöstä esittää kirjallisina toimivaltaiselle viranomaiselle.

29. Toimivaltaisen viranomaisen on tutkittava aiheellisin tarkastuksin, onko lihavalmiste tehty muita ruoka-aineita, lisäaineita tai mausteita sisältävästä lihasta ja todettava täyttääkö se valmistajan esittämät tuotanto-ominaisuudet ja erityisesti onko tuotteen koostumus todella etiketissä ilmoitetun mukainen.

30. Toimivaltaisen viranomaisen on erityisesti varmistettava, ettei direktiivin 64/433/ETY 5 artiklan c – h kohdassa tarkoitetusta tuoreesta lihasta valmistetuilla lihavalmisteilla tai direktiivissä 88/657/ETY tarkoitetuilla valmisteilla voida käydä yhteisön sisäistä kauppaa.

V LUKU

LIHAVALMISTEIDEN KÄÄRIMINEN JA PAKKAAMINEN

31. Käärimisen ja pakkaamisen on tapahduttava tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa tätä tarkoitusta varten varatuissa tiloissa.

32. Käärimisen ja pakkaamisen on oltava hygieniasääntöjen mukaista ja erityisesti:

- ne eivät saa vaikuttaa haitallisesti lihavalmisteiden organoleptisiin ominaisuuksiin,
- niistä ei saa siirtyä lihavalmisteisiin ihmisten terveydelle haitallisia aineita,
- niiden on oltava riittävän kestäviä suojatakseen lihavalmisteita tehokkaasti.

33. Kääreitä ei saa käyttää uudelleen lihavalmisteisiin, poikkeuksena sellaiset erityiset savi- ja lasiastiat, joita voidaan käyttää uudelleen tehokkaan puhdistuksen ja desinfioinnin jälkeen.

34. Lihavalmisteiden valmistus ja niiden käärimis- ja pakkaustoimenpiteet voidaan tehdä samoissa tiloissa seuraavin edellytyksin:

a) tilojen on oltava riittävän suuret ja siten varustetut, että toimenpiteiden hygieenisyys turvataan,

b) pakkaukset ja kääreet on heti valmistuksen jälkeen suljettava sinetöityyn suojakuoreen; tätä kuorta on varjeltava vaurioilta laitokseen tapahtuvan kuljetuksen aikana ja sitä on säilytettävä laitoksella hygieenisesti erillisissä tiloissa,

c) pakkausmateriaalin säilytystilojen on oltava pölyttömiä, niissä ei saa olla tuholaisia, eikä niistä saa olla ilmayhteyttä tiloihin, jotka sisältävät aineita, jotka saattavat saastuttaa tuoreen lihan, direktiivissä 88/657/ETY tarkoitetut valmisteet tai lihavalmisteet. Pakkauksia ei saa varastoida suoraan lattialle,

d) pakkaukset on koottava hygieenisesti ennen kuin ne tuodaan tiloihin. Poikkeus tästä vaatimuksesta voidaan myöntää, jos pakkausten kokoaminen tapahtuu automaattisesti ja kun lihavalmisteiden saastumisvaaraa ei ole,

e) pakkaukset on tuotava tiloihin hygieenisesti ja ne on käytettävä viipymättä. Henkilökunta, joka käsittelee pakkaamatonta tuoretta lihaa tai pakkaamattomia lihavalmisteita, ei saa käsitellä pakkauksia,

f) heti pakkaamisen jälkeen lihavalmisteet on siirrettävä niille varattuihin säilytystiloihin.

35. Valmistajan on tarkastusta varten varmistettava, että direktiivissä 79/112/ETY vaadittujen tietojen lisäksi lihavalmisteiden kääreessä, tai 36 kohdan mukaisesti etiketissä, esitetään näkyvästi ja luettavasti seuraavat tiedot:

- jos se ei selvästi käy ilmi tuoteselosteesta, eläinlaji, jonka lihaa valmisteessa on käytetty, ja seoksen osalta kunkin valmisteessa käytetyn eläinlajin prosenttiosuus,
- lähetyksen tunnistustiedot,
- valmistuspäivä sellaisten pakkausten osalta, joita ei ole tarkoitettu kuluttajalle,
- luettelo käytetyistä mausteista ja kaikista muista elintarvikkeista.

VI LUKU

MERKITSEMINEN JA ETIKETÖINTI

36. Lihavalmisteissa on oltava terveysmerkintä. Merkintä on tehtävä toimivaltaisen viranomaisen vastuulla valmistuksen aikana tai heti sen jälkeen helposti näkyvään paikkaan, siten, että se on helposti luettavissa, pysyvä ja sen kirjaimet ovat selvästi erotettavissa. Terveysmerkki voidaan painaa valmisteeseen tai kääreeseen,

jos lihavalmiste on yksittäin kääritty, tai tähän kääreeseen kiinnitettyyn etikettiin 39 kohdan b alakohdan mukaisesti. Kun lihavalmiste on yksittäin kääritty ja pakattu, riittää kuitenkin, että terveysmerkki on painettu pakkaukseen.

37. Jos edellä 36 kohdan mukaisesti merkityt lihavalmisteet merkitsemisen jälkeen pakataan toiseen pakkaukseen, myös tuo toinen pakkaus on merkittävä.

38. Edellä 36 ja 37 kohdan määräyksistä poiketen hygieenisyysmerkit hyväksytyssä laitoksessa tapahtuvaan jatkokäsittelyyn tai käärimiseen tarkoitetuissa, kuormalavalla lähetettävissä lihavalmisteissa eivät ole tarpeen, jos:

- mainituissa lihavalmisteita sisältävissä lähetyksissä on ulkopuolella hygieenisyysmerkki 39 kohdan a alakohdan mukaisesti,
- lähettävä laitos pitää erillistä kirjaa tämän kohdan mukaisesti lähetettyjen lihavalmisteiden määristä, lajeista ja määränpäistä,
- vastaanottava laitos pitää erillistä kirjaa tämän kohdan mukaisesti vastaanotettujen lihavalmisteiden määristä, lajeista ja alkuperästä,
- terveysmerkki rikotaan vasta kun lähetys avataan toimivaltaisen viranomaisen vastuulla,
- lihavalmisteiden määräpaikka ja käyttötarkoitus on selvästi merkitty ulommaisen pakkauksen ulkopinnalle jollei tämä ole läpinäkyvä.

Jos pakkauksia sisältävä lähetys on läpinäkyvän ulomman kääreen sisällä, ei terveysmerkkiä tarvitse painaa ulompaan kääreeseen jos pakettien terveysmerkki on selvästi nähtävissä ulomman kääreen läpi.

39. a) Terveysmerkin on oltava soikea ja sisällettävä seuraavat tiedot:

i) joko:

- yllä:

  lähettäjämaan alkukirjain tai -kirjaimet suuraakkosin, ts. B/D/DK/EL/ESP/F/IRL/I/L/NL/P/UK, jota seuraa laitoksen hyväksyntänumero,

- alla:

  jokin seuraavista alkukirjainsarjoista: CEE - EEC - EEG - EOK - EWG - EØF,

ii) tai:

- yläosassa lähettäjämaan nimi suuraakkosin,
- keskellä laitoksen eläinlääkinnällinen hyväksyntänumero,
- alaosassa jokin seuraavista alkukirjainsarjoista: CEE, EEC, EEG, EOK, EWG, EØF,

b) terveysmerkki voidaan painaa tuotteeseen, kääreeseen tai pakkaukseen musteleimalla tai polttamalla tai se voidaan painaa tai kiinnittää etikettiin. Jos se on tehty pakkaukseen, merkin on rikkouduttava, kun paketti avataan. Tämän merkin ehjänä pysyminen voidaan sallia vain, kun pakkaus tuhoutuu avattaessa. Ilmatiiviiden tölkkien merkintä on tehtävä lähtemättömästi joko tölkin kanteen tai kylkeen,

c) terveysmerkintä voi myös olla irtoamaton, kestävästä materiaalista valmistettu hygieniavaatimusten mukainen levy, jossa on a alakohdassa määritellyt tiedot.

VII LUKU

TERVEYSTODISTUS

40. Terveystodistuksen alkuperäiskappaleen, jonka on 3 artiklan 1 kohdan 9 alakohdan toisessa virkkeessä tarkoitettuja tuotteita lukuun ottamatta oltava lihavalmisteiden mukana, kun niitä kuljetetaan määrämaahan, on oltava toimivaltaisen viranomaisen lihavalmisteiden kuormaushetkellä antama.

Terveystodistuksen on vastattava muodoltaan ja sisällöltään liitteessä C esitettyä mallia; se on tehtävä ainakin vastaanottajamaan virallisella kielellä (virallisilla kielillä), ja siinä on oltava vaaditut tiedot. Todistus on laadittava yhdelle paperiarkille.

VIII LUKU

VARASTOINTI JA KULJETUS

41. Lihavalmisteita on säilytettävä tiloissa, joista määrätään liitteessä B olevan I luvun 1 kohdan a alakohdassa tai direktiivin 64/433/ETY mukaisesti hyväksytyssä kylmävarastossa.

    Lihavalmisteet, joita voidaan säilyttää huoneenlämmössä, voidaan varastoida lihavalmisteiden tuottamista varten hyväksytyn laitoksen ulkopuolella sijaitseviin varastoihin jos toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tällaiset varastot tässä direktiivissä säädettyjä vastaavin edellytyksin.

42. Lihavalmisteita, joita varten on 4 artiklan mukaisesti vahvistettu tietyt säilytyslämpötilat, on säilytettävä noissa lämpötiloissa.

43. Lihavalmisteita on kuljetettava siten, että ne suojataan kuljetuksen ajaksi kaikelta, mikä voisi saastuttaa ne tai olla niille haitaksi. Tätä varten olisi otettava huomioon matkan pituus, kuljetusvälineet ja sääolosuhteet.

44. Lihavalmisteita on tarpeen vaatiessa kuljetettava siten varustetuissa ajoneuvoissa, että ne voidaan kuljettaa jäähdytettyinä ja erityisesti että 4 artiklan mukaisesti vahvistettuja lämpötiloja ei ylitetä.

LIITE B

I LUKU

LIHAVALMISTEITA VALMISTAVIEN LAITOSTEN HYVÄKSYNNÄN ERITYISET EDELLYTYKSET

1. Liitteessä A olevassa I luvussa vahvistettujen yleisten vaatimusten lisäksi lihavalmisteita valmistavilla ja pakkaavilla laitoksilla on oltava ainakin:

   a) viimeistään 31 päivään joulukuuta 1992 asti sopivat tilat, jotka ovat riittävän suuret seuraavien valmisteiden erilliseen varastointiin:
      i) jäähdytettyinä:
         - edellä 2 artiklan b kohdan ii alakohdassa tarkoitettu tuore liha ja 2 artiklan c kohdassa tarkoitetut raakalihavalmisteet,
         - muut kuin ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu liha ja raakalihavalmisteet,
      ii) huoneenlämmössä tai tarpeen mukaan jäähdytettyinä:
         - tässä direktiivissä vahvistetut vaatimukset täyttävät lihavalmisteet,
         - muut kokonaan tai osittain lihasta valmistetut valmisteet,

   b) viimeistään 1 päivästä tammikuuta 1993 alkaen sopivat tilat, jotka ovat riittävän suuret seuraavien tuotteiden erilliseen varastointiin:

      i) tuore liha ja raakalihavalmisteet jäähdytettyinä,

      ii) huoneenlämmössä tai tarpeen mukaan jäähdytettyinä:
         - tässä direktiivissä vahvistetut vaatimukset täyttävät lihavalmisteet,
         - muut kokonaan tai osittain lihasta valmistetut valmisteet,

   c) sopivat tilat tai useita sopivia tiloja, jotka ovat riittävän suuret valmistusta ja käärimistä varten,

   d) lukittavat tilat eräiden aineiden kuten lisäaineiden varastointia varten,

   e) tilat pakkaamista varten, jolleivät liitteessä A olevan V luvun 34 kohdassa pakkaamista koskevat edellytykset täyty, sekä lähettämistä varten,

   f) tilat käärimis- ja pakkausmateriaalien säilytystä varten,

   g) tilat koukkujen ja astioiden kaltaisten liikkuvien välineiden puhdistusta varten sekä tilat tai kaappi puhdistus- ja kunnossapitovälineiden ja -tuotteiden säilytystä varten.

2. Tuotteen tyypistä riippuen, laitoksella on oltava:

   a) tilat tai, jos saastumisvaaraa ei ole, alue, jossa pakkaus poistetaan,

   b) tilat, tai jos saastumisvaaraa ei ole, alue, jossa tuore liha sulatetaan,

   c) leikkaamo,

   d) tilat, joissa astiat täytetään ennen lämpökäsittelyä,

   e) tilat:
      - keittämistä varten (lämpökäsittelylaitteisiin on asennettava rekisteröivä lämpömittari tai kaukolämpömittari),
      - painekeittoa varten (retortteihin on liitettävä rekisteröivä lämpömittari tai kaukolämpömittari sekä suoralukemalämpömittari; retortit on myös varustettava painemittarilla),

   f) tilat rasvan sulatusta varten,

   g) tilat tai erikoislaitteet savustusta varten,

   h) tilat kuivaamista ja raakakypsytystä varten,

   i) tilat luonnonsuolten suolan poistoa, liotusta tai muuta käsittelyä varten,

   j) tilat lihavalmisteiden valmistuksen kannalta välttämättömien elintarvikkeiden esipuhdistusta varten,

k) tilat laukkasuolausta varten, jossa on tarvittaessa ilmastointilaitteet liitteessä A olevan II luvun 22 kohdassa vahvistetun lämpötilan säilyttämiseksi,

l) tarvittaessa tilat viipaloitaviksi tai leikattaviksi ja käärittäviksi tarkoitettujen lihavalmisteiden esipuhdistusta varten,

m) tilat, joissa on tarvittaessa ilmastointilaitteet, ja jotka on tarkoitettu esipakattuina myytäviksi tarkoitettujen lihavalmisteiden viipalointiin tai leikkaukseen ja käärimiseen,

n) laite, jolla tyhjät tölkit kuljetetaan hygieenisesti työtilaan,

o) laitteisto, joka mahdollistaa astioiden perusteellisen puhdistuksen juuri ennen niiden täyttöä,

p) laitteisto astioiden pesemiseksi juomakelpoisella vedellä, joka on riittävän kuumaa poistamaan niistä rasvan niiden ilmatiiviin sulkemisen jälkeen ja ennen niiden painekeittoa,

q) tilat tai alue tölkkien jäähdyttämiselle ja kuivaamiselle lämpökäsittelyn jälkeen,

r) välineet ilmatiiviisti suljettuihin astioihin pakatuista lihavalmisteista otettujen näytteiden inkubointia varten,

s) tarkoituksenmukaiset välineet sen tarkastamiseksi, että astiat on suljettu ilmatiiviisti ja että ne ovat vahingoittumattomia.

Jos käytetyillä laitteilla ei ole haitallista vaikutusta tuoreeseen lihaan tai lihavalmisteisiin, samoja tiloja voidaan kuitenkin käyttää erillisissä tiloissa toteutettavia, e ja f kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä varten.

Edellä c, d, e, g ja m alakohdassa tarkoitetuissa tiloissa toteutettavat toimenpiteet voidaan toteuttaa 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa tiloissa jos laitteistot muodostavat yhden jatkuvan, keskeytyksettömän tuotantolinjan, joka takaa, että muita tämän direktiivin vaatimuksia noudatetaan ja kun tuoreen lihan tai lihavalmisteiden saastumisvaaraa ei ole.

II LUKU

ILMATIIVIITÄ ASTIOITA KOSKEVAT ERITYISET VAATIMUKSET

Yleisten määräysten lisäksi ilmatiiviissä astioissa olevia lihavalmisteita valmistavien laitosten on täytettävä seuraavat vaatimukset:

1. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmatiiviissä astioissa olevien lihavalmisteiden osalta varmistettava, että:

a) laitoksen johtaja tai omistaja tai tämän edustaja tarkastaa näytteitä ottamalla, että:
- huoneenlämmössä säilytettäväksi tarkoitetut lihavalmisteet käsitellään siten, että tulokseksi saadaan Fc-arvo, joka on vähintään 3,00, tai jäsenvaltioissa, joissa tämä arvo ei ole yleisesti käytössä, käsittelyn tarkastus tehdään inkuboimalla tuotetta seitsemän päivää 37 °C:ssa tai kymmenen päivää 35 °C:ssa,
- käytetään sopivaa lämpökäsittelymenettelyä, joka määritellään tyypillisten ominaisuuksien kuten kuumennusajan, lämpötilan, kuumennuksen aikaisen liikkumisen, täytön jne. avulla,
- tyhjät astiat ovat tuotantostandardien mukaisia,
- päivittäisen tuotannon tarkastukset suoritetaan aiemmin määritellyin välein sulkemisen tehokkuuden varmistamiseksi,
- tarvittavat tarkastukset tehdään indikaattoreita käyttäen, joiden avulla varmistetaan, että astiat todella on lämpökäsitelty asianmukaisesti,
- tarkastuksin varmistetaan, että jäähdytysvesi sisältää käytön jälkeen jäännösklooria. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin myöntää poikkeuksen tästä vaatimuksesta, jos vesi täyttää direktiivin 80/778/ETY vaatimukset,
- lämpökäsitellyille, ilmatiiviisti suljetuissa astioissa oleville lihavalmisteille tehdään inkubaatiotestejä ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti,
- astiat merkitään siten, että merkki mahdollistaa samaan aikaan ja samoissa olosuhteissa valmistettujen lihavalmisteiden tunnistamisen,

b) ilmatiiviisti suljetuissa astioissa olevat tuotteet poistetaan kuumennusvälineistä riittävän korkeassa lämpötilassa kosteuden nopean haihtumisen varmistamiseksi, eikä niihin kosketa käsin ennen kuin ne ovat täysin kuivia,

c) tölkeille, joissa näyttää olevan kaasua, tehdään lisätutkimuksia,

d) kuumennusvälineiden lämpömittarit tarkastetaan vertaamalla niitä kalibroituihin lämpömittareihin.

2. Astiat:

- on hylättävä, jos ne ovat vahingoittuneita tai huonosti valmistettuja,

- on puhdistettava perusteellisesti ennen täyttöä I luvun 2 kohdan o alakohdassa tarkoitettua puhdistuslaitteistoa käyttäen; seisovan veden käyttö ei ole sallittua.

- on jätettävä tarvittaessa valumaan riittävän pitkäksi ajaksi puhdistuksen jälkeen ja ennen täyttöä,

- on ilmatiiviin sulkemisen jälkeen ja ennen painekeittoa tarvittaessa pestävä juomakelpoisella vedellä, joka on tarvittaessa riittävän kuumaa rasvan poistoa varten, ja edellä I luvun 2 kohdan p alakohdassa tarkoitetulla laitteistolla,

- on kuumennuksen jälkeen jäähdytettävä vedessä, joka täyttää 1 kohdan a alakohdan kuudennen luetelmakohdan vaatimukset,

- on käsiteltävä ennen lämpökäsittelyä ja sen jälkeen siten, että vältytään kaikenlaisilta vaurioilta tai saastumiselta.

3. Jäsenvaltiot voivat antaa luvan lisätä tiettyjä aineita painekeittimissä käytettävään veteen tölkkien ruostumisen estämiseksi ja veden pehmentämiseksi ja desinfioimiseksi. Luettelo näistä aineista laaditaan 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. Jäsenvaltiot voivat sallia kierrätetyn veden uudelleen käyttämisen lämpökäsiteltyjen astioiden jäähdyttämisessä. Tällainen vesi on suodatettava, ja se on joko käsiteltävä kloorilla tai jollakin muulla tavalla, joka on hyväksytty 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Tällaisen käsittelyn tarkoituksena on saada kierrätetty vesi direktiivin 80/778/ETY liitteessä I olevassa E kohdassa annettujen standardien mukaiseksi, jotta se ei voi saastuttaa tuotteita eikä aiheuta vaaraa ihmisten terveydelle.

Kierrätetyn veden on kierrettävä suljetussa piirissä, jotta sitä ei voida käyttää muihin tarkoituksiin.

5. Jos saastumisvaaraa ei ole, astioiden jäähdytysvettä ja painekeittimen vettä voidaan työjakson päättyessä käyttää lattioiden puhdistukseen.

III LUKU

VALMISATERIOIDEN TUOTANTOA KOSKEVIA ERITYISIÄ VAATIMUKSIA

Liitteessä A olevan I luvun yleisten vaatimusten lisäksi ja tuotantotyypistä riippuen:

1. a) Jos valmisaterioiden tuotanto ei tapahdu sitä varten I luvun 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa tiloissa, laitoksella on oltava erilliset tilat valmisaterioiden tuotantoa varten,

b) valmisaterioiden tuotannon on tapahduttava valvotussa lämpötilassa.

2. a) Laitoksen johtajan tai omistajan tai tämän edustajan on säännöllisesti tarkastettava laitoksensa tuotantoolosuhteiden yleinen hygienia erityisesti mikrobiologisin tarkastuksin neljännen alakohdan mukaisesti.

Näiden tarkastusten on katettava kaikkien tuotantovaiheiden työvälineet, laitteet ja koneet ja tuotantotyypistä riippuen myös valmisteet.

Hänen on pystyttävä viranomaisten pyynnöstä ilmoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle tai komission eläinlääkintäasiantuntijoille tässä tarkoituksessa suoritettujen tarkastusten luonne, tiheys ja tulokset sekä tarvittaessa tarkastukset suorittaneen laboratorion nimi.

Näiden tarkastusten luonteesta, tiheydestä sekä näytteenottomenetelmistä ja bakteriologisista tutkimusmenetelmistä määrätään hygieniaa koskevissa menettelyohjeissa, jotka laaditaan 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen,

b) toimivaltainen viranomainen analysoi säännöllisesti a alakohdassa määrättyjen tarkastusten tulokset. Tämä voi kyseisen tutkimuksen perusteella suorittaa kaikissa tuotantovaiheissa tai kaikista tuotteista mikrobiologisia lisätutkimuksia.

Näiden analyysien tulokset on kirjattava kertomukseen, jonka johtopäätökset ja suositukset annetaan tiedoksi johtajalle, joka huolehtii siitä, että todetut puutteet korjataan hygienian parantamiseksi.

3. Lisäksi keitetyt ja suoraan kuluttajille myytäväksi tarkoitetut valmisateriat on:

- pakattava juuri ennen keittämistä tai heti sen jälkeen,
- keittämisen ja pakkaamisen jälkeen nopeasti jäähdytettävä eristetyissä tiloissa, jotka ovat hygieeniseltä tasoltaan tyydyttävät,
- jäähdytettävä + 10 °C:n sisälämpötilaan enintään kahden tunnin kuluessa keittämisen päättymisestä,
- tarvittaessa jäädytettävä tai pakastettava heti jäähdyttämisen jälkeen.

4. Valmisaterioiden etiketöinti on suoritettava direktiivin 79/118/ETY mukaisesti. Valmistusaineluettelon on tätä direktiiviä sovellettaessa sisällettävä maininta eläinlajeista.

5. Valmisaterioissa on jo eriteltyjen tietojen lisäksi oltava jollakin kääreen ulkopinnalla erittäin selkeä merkintä valmistuspäivästä.

LIITE C

TERVEYSTODISTUS EUROOPAN TALOUSYHTEISÖN JÄSENVALTIOON TARKOITETUILLE LIHAVALMISTEILLE[1]

N:o[2][3] .....

Viejämaa: .....

Ministeriö: .....

Osasto: .....

Viite[2]: .....

I. Lihavalmisteiden tunnistus

Valmisteet valmistettu ..... lihasta
(Eläinlaji)

Valmistelaji[4]: .....

Pakkauksen laji: .....

Yksittäisten kappaleiden tai pakkausten määrä: .....

Varastointi- ja kuljetuslämpötila[5]: .....

Varastointiaika[5]: .....

Nettopaino: .....

II. Lihavalmisteiden alkuperä

Hyväksytyn laitoksen tai hyväksyttyjen laitosten osoite tai osoitteet ja eläinlääkinnällinen(-set) hyväksyntänumero(t)[3]: .....

.....

Tarvittaessa:

Hyväksytyn kylmävaraston tai hyväksyttyjen kylmävarastojen osoite tai osoitteet ja eläinlääkinnällinen(-set) hyväksyntänumero(t)[3]: .....

.....

III. Lihavalmisteiden määräpaikka

Lihavalmisteet lähetetään .....
(Lähetyspaikka)

.....
(Määrämaa)

seuraavalla kuljetusvälineellä[6][3]: .....

Lähettäjän nimi ja osoite: .....

.....

Vastaanottajan nimi ja osoite: .....

.....

---

(1) Direktiivin 77/99/ETY 2 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä
(2) Valinnainen
(3) Laitoksessa tai hyväksytyssä kylmävarastossa tapahtuvan purkamisen ja lastauksen osalta toimivaltaisen viranomaisen on täytettävä todistus (rekisteröintinumero, päiväys, paikka, leima ja allekirjoitus).
(4) Mainitaan kaikki lääketieteellisistä syistä annettu ionisoiva säteily.
(5) Täytetään, kun tiedot annetaan direktiivin 77/99/ETY 4 artiklan mukaisesti.
(6) Mainitaan numero tai rekisterinumero (rautatievaunut ja kuorma-autot), lennon numero (ilma-alukset) tai nimi (laivat).

IV. Vakuutus terveydestä

Minä allekirjoittanut todistan, että:

a) edellä esitetyt lihavalmisteet on valmistettu tuoresta lihasta tai lihavalmisteista olosuhteissa, jotka täyttävät direktiivin 77/99/ETY vaatimukset,

b) kyseisiä lihavalmisteita on/ei ole[1] käsitelty direktiivin 77/99/ETY liitteessä B olevan I luvun a kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti,

c) mainituissa lihavalmisteissa, niiden kääreissä tai pakkauksissa on merkintä, joka todistaa, että ne ovat kaikki peräisin hyväksytyistä laitoksista[1];

d) kuljetusajoneuvot ja -laitteet sekä lähetyksen kuormaustapa täyttävät direktiivissä 77/99/ETY vahvistetut hygieniavaatimukset,

e) käytetty tuore sianliha on/käytettyä tuoretta sianlihaa ei ole[1] tutkittu trikiinien varalta.

Tehty ....
(paikka) (päiväys)

Leima

(sisältää kuvan)

.....
(Allekirjoitus)

(Nimi suuraakkosin)

[1] Tarpeeton viivataan yli.

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 21 päivänä maaliskuuta 1989,
direktiivien 72/462/ETY ja 77/99/ETY muuttamisesta lihavalmisteiden tuontiin kolmansista maista sovellettavien kansanterveyttä ja eläinten terveyttä koskevien uusien sääntöjen huomioon ottamiseksi

(89/227/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

neuvosto on direktiivillä 77/99/ETY[4], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 88/658/ETY[6], järjestellyt yhteisön sisäistä lihavalmisteiden kauppaa siinä noudatettavien terveysvaatimusten osalta,

neuvosto on direktiivillä 80/215/ETY[6], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 88/660/ETY[7], järjestellyt yhteisön sisäistä lihavalmisteiden kauppaa siinä noudatettavien eläinten terveysvaatimusten osalta,

tarvitaan yhteisön järjestelyjä, joita voidaan soveltaa lihavalmisteiden tuontiin kolmansista maista,

siihen asti kunnes yhteisön kansanterveyttä koskevat säännökset siipikarjanlihan ja riistan lihan kaupan osalta tulevat voimaan, olisi siipikarjanliha ja riistatuotteet jätettävä tämän direktiivin soveltamisalueen ulkopuolelle,

tässä yhteydessä olisi säädettävä kansanterveyttä ja eläinten terveyttä koskevista edellytyksistä, joita jäsenvaltioiden olisi noudatettava antaessaan lupia lihavalmisteiden tuontia varten,

direktiivissä 72/462/ETY[8], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 88/289/ETY[9], vahvistetaan asiaa koskevat, tuoreen lihan tuontiin tietyistä maista tai niiden osista sovellettavat edellytykset; samoja vaatimuksia voidaan soveltaa lihavalmisteiden tuontiin,

yleisenä periaatteena on se, että tuontiin kolmansista maista sovellettavien kansanterveyttä ja eläinten terveyttä koskevien sääntöjen on oltava vähintään direktiiveissä 77/99/ETY ja 80/215/ETY säädettyjä vaatimuksia vastaavia,

olisi säädettävä, että lihavalmisteiden valmistukseen tarkoitetun tuoreen lihan on oltava peräisin hyväksytyistä laitoksista; tällaisten laitosten on täytettävä direktiivissä 72/462/ETY säädetyt edellytykset,

olisi säädettävä, että lihavalmisteiden on oltava peräisin hyväksytyistä laitoksista; tällaisten laitosten on täytettävä direktiivissä 77/99/ETY säädetyt edellytykset,

sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin säännökset otetaan huomioon lähettäjänä olevassa kolmannessa maassa, on tarpeen soveltaa niihin direktiivissä 72/462/ETY vahvistettuja tarkastussääntöjä ja erityisesti yhteisön järjestelmää eläinlääkintäasiantuntijoiden tarkastuksista paikan päällä sekä suorittaa lihavalmisteiden tarkastuksia niiden saapuessa yhteisön alueelle, ja

---

[1] EYVL N:o C 286, 25.10.1984, s. 5
[2] EYVL N:o C 175, 15.7.1985, s. 301
[3] EYVL N:o C 87, 9.4.1985, s. 6
[4] EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 85
[5] EYVL N:o L 382, 31.12.1988, s. 15
[6] EYVL N:o L 47, 21.2.1980, s. 4
[7] EYVL N:o L 382, 31.12.1988, s. 35
[8] EYVL N:o L 302, 31.12.1972, s. 28
[9] EYVL N:o L 124, 18.5.1988, s. 31

virkaeläinlääkärin lähettäjänä olevassa kolmannessa maassa antaman eläinten terveystodistuksen ja terveystodistuksen esittäminen on sopivin keino sen varmistamiseksi, että lihavalmiste-erälle voidaan antaa maahantuontilupa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiiviä 72/462/ETY seuraavasti:

1. Korvataan otsikko seuraavasti:

"Neuvoston direktiivi, annettu 12 päivänä joulukuuta 1972, terveyttä ja eläinlääkärin tarkastuksia koskevista ongelmista nautaeläinten, sikojen ja tuoreen lihan tai lihavalmisteiden tuonnissa kolmansista maista."

2. Korvataan 1 – 4 artikla seuraavasti:

"1 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan tuotaessa kolmansista maista:

- kotieläiminä pidettäviä nautaeläimiä ja sikoja jalostus-, tuotanto- tai teurastustarkoituksiin,
- tuoretta lihaa, joka on peräisin kotieläiminä pidettävistä nautaeläimistä (mukaan lukien puhvelit), sioista, lampaista ja vuohista, sekä kesyistä kavioeläimistä,
- jäljempänä 3 artiklaa sovellettaessa, villien sorkka- ja kavioeläinten tuoretta lihaa, luvallisen tuonnin osalta ja tietyistä kolmansista alkuperämaista,
- lihavalmisteita, jotka on tuotettu toisessa luetelmakohdassa määritetystä tuoreesta lihasta, lukuun ottamatta direktiivin 64/433/ETY 5 artiklassa ja vastaavissa, direktiivin 72/462/ETY 20 artiklan säännöksissä tarkoitetusta tuoreesta lihasta.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta:

a) eläimiin, jotka on tarkoitettu tuotavaksi yksinomaan laiduntamiseen tai vetoeläimiksi väliaikaisesti yhteisön rajaseuduille,

b) muuhun lihaan ja lihavalmisteisiin kuin e alakohdassa tarkoitettuihin tapauksiin, jotka kuuluvat matkustajien henkilökohtaisiin matkatavaroihin ja on tarkoitettu heidän henkilökohtaiseen kulutukseensa, jos niiden määrä on enintään 1 kg henkilöä kohti ja kun ne tulevat kolmannesta maasta tai sen osasta, joka on mainittu 3 artiklan mukaisesti laaditussa luettelossa ja josta tuontia ei ole 28 artiklan mukaisesti kielletty,

c) muuhun lihaan ja lihavalmisteisiin kuin e alakohdassa tarkoitettuihin, jotka lähetetään pikkupaketteina yksityishenkilöille, jos sellaista lihaa tai lihavalmistetta ei tuoda kauppatavarana, sitä on enintään 1 kg ja kun se tuodaan kolmannesta maasta tai sen osasta, joka on mainittu 3 artiklan mukaisesti laaditussa luettelossa ja josta tuontia ei ole 28 artiklan mukaisesti kielletty,

d) lihaan ja lihavalmisteisiin, jotka on tarkoitettu kansainvälisessä liikenteessä olevien kuljetusvälineiden miehistön ja matkustajien kulutukseen.

Jos tällaista lihaa ja lihavalmisteita tai niiden keittiöjätteitä ei viedä lastin mukana, ne on hävitettävä. Lihaa tai lihavalmisteita ei tarvitse kuitenkaan hävittää, jos ne siirretään, suoraan tai tullin valvoman väliaikaissäilytyksen kautta, yhdestä kuljetusvälineestä toiseen,

e) määrältään enintään 1 kg:n lihavalmisteisiin, jotka on lämpökäsitelty ilmatiiviisti suljetussa säiliössä vähintään Fo-arvoon 3,00:

i) ja nämä kuuluvat matkustajien henkilökohtaisiin matkatavaroihin ja ne on tarkoitettu heidän henkilökohtaiseen käyttöön,

ii) ja ne lähetetään pikkupaketteina yksityishenkilöille, jos tällaisia lihavalmisteita ei tuoda kauppatavarana.

2 artikla

Tässä direktiivissä sovelletaan tarvittaessa määritelmiä, jotka on annettu direktiivien 64/432/ETY, 64/433/ETY ja terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 12 päivänä joulukuuta 1972 annetun neuvoston direktiivin 72/461/ETY[1], sellaisina kuin kaikki nämä direktiivit ovat viimeksi muutettuina direktiivillä 87/489/ETY[2], 2 artiklassa, sekä terveyttä koskevista kysymyksistä yhteisön sisäisessä lihavalmisteiden kaupassa 21 päivänä joulukuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 77/99/ETY[3], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 88/658/ETY[4], määritelmiä.

Direktiivin 71/118/ETY 1 artiklassa annettuja siipikarjanlihaa koskevia määritelmiä ei kuitenkaan sovelleta tässä direktiivissä.

Lisäksi,

a) 'virkaeläinlääkärillä' tarkoitetaan jäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltaisen keskusviranomaisen nimittämää eläinlääkäriä,

b) 'määrämaalla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, johon eläimiä, tuoretta lihaa tai lihavalmisteita lähetetään kolmannesta maasta,

c) 'kolmannella maalla' tarkoitetaan maata, jossa direktiivejä 64/432/ETY, 64/433/ETY ja 77/99/ETY ei sovelleta,

d) 'tuonnilla' tarkoitetaan eläinten, tuoreen lihan tai lihavalmisteiden tuomista kolmansista maista yhteisön alueelle,

e) 'tilalla' tarkoitetaan virallisesti valvottua maatilaa, teollista tai kaupallista yritystä, joka sijaitsee kolmannen maan alueella ja jossa säännöllisesti pidetään tai kasvatetaan jalostus–, tuotanto– tai teuraseläimiä,

f) 'eläinkulkutaudeista vapaalla alueella' tarkoitetaan aluetta, jossa virallisten havaintojen mukaan eläimet eivät ole kärsineet mistään sellaisesta tarttuvasta taudista tai tartuntataudista, joka mainitaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laaditussa luettelossa ja samaa menettelyä noudattaen määritetyn ajanjakson kuluessa ja vyöhykkeen sisällä.

---

(1) EYVL N:o L 302, 31.12.1972, s. 24
(2) EYVL N:o L 280, 31.10.1987, s. 28
(3) EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 85
(4) EYVL N:o L 382, 31.12.1988, s. 15

3 artikla

1. Neuvosto laatii komission ehdotuksesta luettelon maista tai niiden osista, joista jäsenvaltioiden on sallittava seuraava tuonti,

- kotieläiminä pidettävät nautaeläimet ja siat jalostus–, tuotanto– tai teurastustarkoituksiin,
- seuraavien kotieläiminä pidettävien eläinlajien tuore liha: nautaeläimet (mukaan lukien puhvelit), siat, lampaat ja vuohet, tai kavioeläimet, sekä lihavalmisteet, jotka on valmistettu kokonaan tai osittain edellä mainitusta lihasta,
- villien sorkka– ja kavioeläinten tuore liha,

ottaen huomioon terveydellisen tilanteen noissa maissa tai niiden osissa.

Tätä luetteloa voidaan täydentää tai muuttaa 30 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, erityisesti lihavalmisteiden alaryhmän ja tarvittaessa eläinlajiviitteiden laatimisen sekä 21 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa, vaaditun käsittelyn osalta.

2. Tehtäessä sekä nautojen ja sikojen että tuoreen lihan ja lihavalmisteiden osalta päätöstä siitä, voidaanko kolmas maa tai sen osa sisällyttää 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon, on erityisesti otettava huomioon:

a) kolmannessa maassa vallitseva karjan, muiden kotieläinten ja villieläinten terveydellinen tilanne, ottaen erityisesti huomioon eksoottiset eläintaudit ja ympäristön terveydellinen tilanne kyseisessä maassa, mitkä saattavat vaarantaa kansanterveyden ja eläinten terveyden jäsenvaltioissa,

b) kolmannen maan alueella esiintyvistä tartuntataudeista tai tarttuvista eläintaudeista ilmoittamisen säännöllisyys ja nopeus, erityisesti niiden tautien osalta, jotka mainitaan Maailman eläintautijärjestön A ja B luetteloissa,

c) maan eläintautien ehkäisemistä ja valvontaa koskevat kansalliset säännöt,

d) maan eläinlääkinnällisten palvelujen rakenne ja toimivalta,

e) tartuntatautien tai tarttuvien eläintautien ehkäisy– ja valvontatoimenpiteiden järjestäminen ja täytäntöönpano,

f) kyseisen maan aineiden käyttöä koskeva lainsäädäntö, erityisesti aineiden kieltämistä ja sallimista, niiden jakelua ja markkinoille laskemista koskeva lainsäädäntö, sekä hallintoon ja tarkastuksiin sovellettavat säännöt.

3. Tehtäessä lihavalmisteiden osalta päätöstä siitä, voidaanko maa tai sen osa sisällyttää 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon, on huomioitava muun muassa kolmannen maan antamat takuut kansanterveydestä ja eläinten terveydestä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu luettelo ja kaikki siihen tehtävät muutokset julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

4 artikla

1. Jäljempänä 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen on laadittava yksi tai useampi luettelo laitoksista, joista peräisin olevan tuoreen lihan tai lihavalmisteiden tuonnin jäsenvaltiot voivat sallia. Komissio voi 30 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laadittavien yksityiskohtaisten täytäntöönpanosta annettavien säännösten mukaisesti muuttaa tai täydentää luetteloa tai luetteloita 5 artiklassa säädettyjen tarkastusten tulosten perusteella, joista se on aikaisemmin ilmoittanut jäsenvaltioille.

Vaikeuksien ilmetessä asia saatetaan komitean käsiteltäväksi 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Neuvosto tarkastelee ennen 1 päivää tammikuuta 1990 näitä säännöksiä komission kertomuksen perusteella.

2. Tehtäessä päätöstä siitä, voidaanko teurastamo, leikkaamo tai lihavalmisteita valmistava laitos tai kylmävarasto, joka sijaitsee teurastamon tai leikkaamon tai tuotantotilojen ulkopuolella, ottaa mukaan 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon tai luetteloihin, on erityisesti huomioitava:

a) takuut, jotka kolmas maa voi antaa tämän direktiivin noudattamisesta,

b) kolmannen maan asetukset teuraseläimille annettavista aineista, jotka voisivat vaikuttaa lihan tai lihavalmisteiden terveellisyyteen,

c) tuoreen lihan osalta tämän direktiivin ja direktiivin 64/433/ETY liitteen I noudattaminen kussakin erityistapauksessa.

Poikkeuksia direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevan 13 kohdan c alakohdan toisen, kolmannen ja neljännen luetelmakohdan sekä 24 kohdan ja 41 kohdan c alakohdan määräyksistä on kuitenkin myönnettävä tämän direktiivin 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, jos kyseinen kolmas maa antaa samanlaiset takuut; tässä tapauksessa on vahvistettava tuota menettelyä noudattaen tapauskohtaiset terveysvaatimukset, jotka ovat vähintään yhtä tiukat kuin tuossa liitteessä vahvistetut,

d) lihavalmisteiden osalta, tämän direktiivin säännösten ja direktiivin 77/99/ETY liitteiden A ja B asiaa koskevien määräysten noudattaminen kussakin erityistapauksessa,

e) kolmannessa maassa lihantarkastukseen sovellettava järjestelmä tai järjestelmät, sen tai niiden toimivalta ja sen tai niiden valvonta.

3. Teurastamo, leikkaamo tai lihavalmisteita valmistava laitos tai kylmävarasto, joka sijaitsee teurastamon tai leikkaamon tai tuotantotilojen ulkopuolella, ei saa sisältyä 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon tai luetteloihin, ellei se sijaitse 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon kuuluvassa kolmannessa maassa tai tämän osassa, ja elleivät kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset ole sitä lisäksi virallisesti hyväksyneet yhteisöön suuntautuvaan vientiin. Tällaisen hyväksynnän edellytyksenä on seuraavien vaatimusten noudattaminen:

a) direktiivin 64/433/ETY liitteessä I tai vastaavasti direktiivin 77/99/ETY liitteissä A ja B annettujen asiaa koskevien säännösten noudattaminen,

b) kolmannen maan virkaeläinlääkärin jatkuva valvonta.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu luettelo tai luettelot ja kaikki niihin tehtävät muutokset on julkaistava *Euroopan yhteisön virallisessa lehdessä.*"

3. Lisätään 19 artiklaan alakohta seuraavasti:

"Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan soveltuvin osin lihavalmisteisiin."

4. Lisätään 21 artiklan jälkeen IV luku seuraavasti:

"IV LUKU

Lihavalmisteiden tuonti

21 a artikla

1. Jäljempänä 2 kohtaa rajoittamatta, lihavalmisteiden on oltava valmistettu kokonaan tai osittain tuoreesta lihasta, joka:

- täyttää 14 ja 15 artiklan vaatimukset, sekä kaikki 16 artiklan nojalla vahvistetut eläinten terveyttä koskevat erityiset edellytykset, tai

- on peräisin jäsenvaltiosta, jos tällainen tuore liha:

  i) täyttää direktiivin 80/215/ETY 3 ja 4 artiklan vaatimukset, tuon direktiivin 7 ja 10 artiklassa säännöksiä rajoittamatta,

  ii) on lähetetty eläinlääkärin valvonnassa käsittelylaitokseen joko suoraan, tai hyväksytyssä kylmävarastossa säilyttämisen jälkeen,

  iii) on ennen käsittelyä käynyt läpi virkaeläinlääkärin tarkastuksen sen varmistamiseksi, että tuore liha kelpaa vielä käsiteltäväksi direktiivin 77/99/ETY mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan voi kieltää lihavalmisteiden tuontia sellaisesta kolmannesta maasta tai sen osasta, joka mainitaan 3 artiklan mukaisesti laaditun luettelon 'Lihavalmisteet' kohdassa, mutta josta tuoreen lihan tuonti ei ole tai ei enää ole sallittu, jos kyseiset lihavalmisteet täyttävät seuraavat vaatimukset:

i) niiden on oltava peräisin laitoksesta, joka on saanut, täytettyään jo yleiset hyväksynnän edellytykset, erityisluvan tämän tyyppiselle tuotteelle,

ii) niiden on oltava valmistettu 1 kohdassa määritetystä tuoreesta lihasta tai sitä käyttäen, tai tuottajamaasta peräisin olevasta lihasta, jonka on:

  - täytettävä tietyt terveyttä koskevien periaatteiden mukaiset vaatimukset, jotka laaditaan tapauskohtaisesti 30 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tuottajamaan terveystilanteen perusteella,

  - oltava peräisin teurastamosta, joka on erityisesti hyväksytty toimittamaan lihaa i alakohdassa tarkoitettuun laitokseen,

  - oltava varustettu 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistettavalla erityisellä merkillä,

iii) niiden on oltava lämpökäsiteltyjä ilmatiiviisti suljetussa säiliössä vähintään Fo-arvoon 3,00.

Kuitenkin 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen voidaan sallia myös muunlaiset käsittelytavat lähettäjämaassa vallitsevan eläinten terveystilanteen perusteella.

21 b artikla

Niiden vaatimusten lisäksi, joista säädetään 21 a artiklassa, kolmansista maista yhteisön alueelle tuotavien lihavalmisteiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

1. ne on oltava saatu laitoksesta, joka mainitaan 4 artiklan mukaisesti laaditun luettelon otsikolla 'Lihavalmisteet' varustetussa kohdassa,

2. niiden on oltava peräisin laitoksesta, joka täyttää direktiivin 77/99/ETY liitteiden A ja B asiaa koskevat vaatimukset,

3. ne on oltava saatu direktiivin 77/99/ETY liitteessä A olevassa II luvussa ja III luvun 23 ja 25 kohdassa vahvistetut hygieniavaatimukset täyttävissä olosuhteissa,

4. ne on oltava saatu kokonaan:

   a) tuoreesta lihasta:

      i) joka tulee laitoksesta, joka mainitaan yhdessä direktiivin 64/433/ETY tai tämän direktiivin mukaisesti laadituista luetteloista,

      iii) joka täyttää tämän direktiivin 17 ja 18 artiklan vaatimukset ja lisäksi direktiivin 77/99/ETY liitteessä A olevan III luvun 23 ja 25 kohdassa määrätyt edellytykset,

   b) edellä 21 a artiklan 2 kohtaa sovellettaessa, lihasta, joka täyttää kyseiselle tuottajamaalle vahvistetut erityiset vaatimukset,

   c) lihavalmisteista, jotka on valmistettu laitoksessa, joka mainitaan joko 4 artiklan mukaisesti laaditussa luettelossa tai jossakin direktiivin 77/99/ETY 7 artiklassa tarkoitetussa luettelossa,

5. niiden on täytettävä direktiivissä 77/99/ETY säädetyt yleiset vaatimukset, ja erityisesti:

   a) niiden on oltava käsiteltyjä jollakin direktiivin 77/99/ETY 2 artiklan d kohdassa määritetyllä menetelmällä,

   b) niiden on oltava virkaeläinlääkärin direktiivin 77/99/ETY liitteessä A olevan IV luvun mukaisella tavalla tarkastamia, ja, jos ne on suljettu ilmatiiviisti, oltava tarkastettuja direktiivin 77/99/ETY liitteessä B olevan II luvun mukaisesti vahvistettavia vaatimuksia noudattaen.

      Virkaeläinlääkärillä voi tällaista tarkastusta suorittaessaan olla avustajia, jotka antavat hänelle kertomuksen. Tällaisten avustajien:

      i) on oltava lähettäjämaan toimivaltaisen keskusviranomaisen nimittämiä voimassaolevien säännösten mukaisesti,

      ii) on oltava asianmukaisesti koulutettuja,

      iii) on oltava sellaisessa asemassa, että hän on riippumaton suhteessa laitoksen johtajistoon,

      iv) on oltava ilman päätösvaltaa tarkastuksen lopputuloksen suhteen,

   c) jos ne kääritään ja pakataan, niiden on oltava käärityt ja pakattu direktiivin 77/99/ETY liitteessä A olevan V luvun mukaisesti,

   d) niiden on oltava varustettuja terveysleimalla, joka täyttää direktiivin 77/99/ETY liitteessä A olevassa VI luvussa vahvistetut merkintävaatimukset, paitsi jäsenvaltioita tarkoittavien 39 kohdan a alakohdassa määritettyjen alkukirjaimien ja alkukirjainsarjojen osalta, jotka korvataan alkuperämaan nimellä sekä alkuperäisen laitoksen eläinlääkinnällisellä lupanumerolla,

   e) ne on varastoitava ja kuljetettava yhteisön alueelle tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa direktiivin 77/99/ETY liitteessä A olevan VIII luvun mukaisesti, sekä käsiteltävä tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa; tuon direktiivin 4 artiklassa tarkoitettujen lihavalmisteiden osalta, tuottajan on tarkastusta varten merkittävä näkyvästi ja selvästi tuotteen pakkaukseen lämpötila, jossa tuote on kuljetettava ja säilytettävä, sekä ajanjakso, jona sitä voidaan näissä olosuhteissa säilyttää.

6. Ne eivät saa olla altistettuja ionisoivalle säteilylle."

5. Korvataan 22 – 26 artikla seuraavasti:

"V LUKU

Sekä lihaa että lihavalmisteita koskevat vaatimukset

22 artikla

1. Jäsenvaltiot eivät saa antaa lupaa tuoreen lihan tai lihavalmisteiden tuontiin ilman, että lähettäjänä olevan kolmannen maan virkaeläinlääkärin laatimat eläinten terveystodistus ja terveystodistus esitetään.

Näiden todistusten on:

a) oltava laaditut ainakin yhdellä vastaanottajamaan virallisista kielistä sekä yhdellä sen jäsenvaltion virallisista kielistä, jossa 23 ja 24 artiklan mukaiset tuontitarkastukset suoritetaan,

b) oltava alkuperäisenä tuoreen lihan tai lihavalmisteiden mukana,

c) oltava laadittu yhdelle paperiarkille,

d) oltava tehty yhdelle vastaanottajalle.

Eläinten terveystodistuksessa on todistettava, että tuore liha tai lihavalmisteet täyttävät tässä direktiivissä sekä sen mukaisesti eläinten terveydestä vahvistetut, tuoreen lihan tai lihavalmisteiden tuontia kolmannesta maasta koskevat vaatimukset.

2. Todistuksen on vastattava 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laadittua mallia.

Samaa menettelyä noudattaen ja tapauskohtaisesti voidaan päättää, että tämä eläinten terveystodistus ja terveystodistus koostuvat yhdestä arkista.

3. Terveystodistuksen on oltava ulkoasultaan ja sisällöltään, tuoreen lihan osalta liitteessä A esitetyn mallin ja lihavalmisteiden osalta liitteessä C esitetyn mallin mukainen, ja se on annettava sinä päivänä, jona tuore liha tai lihavalmisteet kuormataan määrämaahan lähetettäväksi.

23 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toimivaltainen viranomainen suorittaa viipymättä tuoreelle lihalle tai lihavalmisteille eläinten terveystarkastuksen niiden saapuessa yhteisön maantieteelliselle alueelle, riippumatta niiden tullausmenettelystä.

Yksityiskohtaiset säännökset täytäntöönpanosta sen varmistamiseksi, että tässä luvussa tarkoitettu tarkastus suoritetaan yhdenmukaisesti, annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltioiden on, tämän kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista, huolehdittava, että maahantuonti kielletään, jos tämä tarkastus osoittaa, että:

- liha tai lihavalmisteet eivät tule sellaisen kolmannen maan alueelta tai sen osasta, joka sisältyy 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti laadittuun luetteloon,
- liha tai lihavalmisteet tulevat sellaisen kolmannen maan alueelta tai sen osasta, josta tuonti 14 ja 28 artiklan mukaisesti on kielletty, tämän kuitenkaan rajoittamatta 21 a artiklan 2 kohdan säännösten soveltamista,
- eläinten terveystodistus, joka on lihan tai lihavalmisteiden mukana, ei täytä 22 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja edellytyksiä.

3. Jäsenvaltioiden on sallittava tuoreen lihan tai lihavalmisteiden kuljetus yhdestä kolmannesta maasta toiseen, jos:

a) asianomainen osapuoli todistaa, että ensimmäinen kolmas maa, johon lihaa tai lihavalmisteita viedään, ei yhteisön alueen kautta tapahtuneen kauttakulun jälkeen missään olosuhteissa kieltäydy vastaanottamasta tai lähetä takaisin yhteisön alueelle lihaa tai lihavalmisteita, joiden tuontiin tai kauttakulkuun tämä kolmas maa on antanut luvan,

b) lupa tähän kuljetukseen on aikaisemmin saatu sen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, jonka alueella 1 kohdassa säädetty eläinten terveystarkastus suoritetaan,

c) tämä kuljetus tapahtuu ilman, että tavaroita puretaan yhteisön alueella, toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa ja toimivaltaisten viranomaisten sinetöimissä ajoneuvoissa tai säiliöissä; ainoa sallittu käsittely tällaisen kuljetuksen aikana on joko saapumispaikassa yhteisön alueelle tai poistumispaikassa yhteisön alueelta tapahtuva siirto suoraan laivasta tai lentokoneesta mihin tahansa toiseen kuljetusvälineeseen tai päinvastoin.

4. Kaikki tämän artiklan nojalla aiheutuneet kulut on laskutettava tavaran lähettäjältä, tavaran vastaanottajalta tai näiden edustajalta ilman valtion korvausta.

24 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokaisen tuoretta lihaa tai lihavalmisteita sisältävän erän osalta suoritetaan terveystarkastus ennen kuin se lasketaan kulutukseen yhteisön maantieteellisellä alueella, sekä virkaeläinlääkärin suorittama eläinten terveystarkastus.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maahantuojat velvoitetaan antamaan vähintään kahden työpäivän varoitusajalla sen paikan maahantuontitarkastuksesta vastaaville paikallisviranomaisille, jossa tuore liha tai lihavalmisteet on määrä tarkastaa, ilmoitus, jossa eritellään lihan tai lihavalmisteiden määrä ja laji, sekä aika, josta lähtien tarkastus voidaan suorittaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu terveystarkastus on suoritettava pistokokein 17 artiklan 1 kohdan, 18 artiklan 1 kohdan sekä 21 a ja 21 b artiklan soveltamisalaan kuuluvan tuonnin osalta. Tällä tarkastuksella on pyrittävä erityisesti todentamaan 3 kohdan mukaisesti:

a) terveystodistus, tuoreen lihan tai lihavalmisteiden ja tuon todistuksen merkintöjen vastaavuus, terveysmerkintä,

b) säilyvyystila, lian tai taudinaiheuttajien esiintyminen,

c) edellä 20 artiklassa tarkoitettujen jäämien esiintyminen,

d) se, onko tuore liha teurastettu ja leikattu, tai onko lihavalmisteet valmistettu tähän tarkoitukseen hyväksytyissä laitoksissa,

e) kuljetusolosuhteet.

3. Yksityiskohtaiset säännökset täytäntöönpanosta annetaan 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, sen varmistamiseksi, että 1 kohdassa tarkoitetut tarkastukset suoritetaan yhdenmukaisesti, erityisesti sovellettaessa 20 artiklaa ja siinä erityisesti tutkimusmenetelmiä ja näytteenottotiheyttä ja standardeja koskevien säännösten osalta.

4. Jäsenvaltioiden on kiellettävä tuoreen lihan tai lihavalmisteiden pitäminen kaupan, jos 1 kohdassa tarkoitetuissa tarkastuksissa ilmenee, että:

- tuore liha tai lihavalmisteet eivät sovellu ihmisravinnoksi,

- tässä direktiivissä ja direktiivin 64/433/ETY liitteessä I tai direktiivin 77/99/ETY liitteissä A ja B vahvistettuja edellytyksiä ei täytetä,

- jokin 22 artiklassa tarkoitetuista kunkin erän mukana olevista todistuksista ei ole mainitussa artiklassa vahvistettujen edellytysten mukainen.

5. Jos tuoretta lihaa tai lihavalmisteita ei voida tuoda maahan, ne on palautettava, jollei tämä ole kansanterveydellisistä tai eläinten terveyttä koskevista syistä mahdotonta.

Jos lihaa tai lihavalmisteita ei voida palauttaa, ne on hävitettävä sen jäsenvaltion alueella, jossa tarkastukset on suoritettu.

Tästä säännöksestä poiketen ja vastaanottajan tai tämän edustajan pyynnöstä, eläinten terveystarkastuksia ja terveystarkastuksia suorittava jäsenvaltio voi sallia niiden tuonnin muihin tarkoituksiin kuin ihmisravinnoksi, jos siitä ei ole vaaraa ihmisille eikä eläimille, liha tai lihavalmisteet tulevat sellaisesta kolmannesta maasta, joka sisältyy 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti laadittuun luetteloon ja kun maahantuontia ei ole 28 artiklan mukaisesti kielletty. Tällainen liha tai tällaiset lihavalmisteet eivät saa lähteä tuon jäsenvaltion alueelta, jonka on varmistettava lihan tai lihavalmisteiden lopullinen määränpää.

6. Joka tapauksessa edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten suorittamisen jälkeen todistukset on täytettävä siten, että niistä ilmenee selvästi lihan tai lihavalmisteiden käyttötarkoitus.

25 artikla

Vastaanottajamaahan toimitettaessa jokaisen tuoretta lihaa tai lihavalmisteita sisältävän erän, jolle jäsenvaltio on myöntänyt 24 artiklan 1 kohdassa säädettyjen tarkastusten perusteella luvan liikkua yhteisön alueella, mukana on oltava ulkoasultaan ja sisällöltään liitteessä B esitetyn mallin mukainen todistus.

Tämän todistuksen on oltava:

a) toimivaltaisen virkaeläinlääkärin tarkastuspaikassa tai varastointipaikassa antama,

b) annettu sinä päivänä, jona tuore liha tai lihavalmisteet kuormataan vastaanottajamaahan lähetettäväksi,

c) laadittu ainakin yhdellä vastaanottajamaan virallisella kielellä,

d) alkuperäisenä tuoretta lihaa tai lihavalmisteita sisältävän erän mukana.

26 artikla

Kaikki 24 ja 25 artiklan soveltamisesta aiheutuvat kustannukset, ja erityisesti tuoreen lihan tai lihavalmisteiden tarkastuskustannukset, varastointikustannukset ja tällaisen lihan tai lihavalmisteiden hävittämisestä aiheutuvat kustannukset on laskutettava lähettäjältä, vastaanottajalta tai näiden edustajalta, ilman valtion korvauksia."

6. Muutetaan nykyinen IV luku VI luvuksi.

7. Korvataan 27 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta seuraavasti:

"b) tuoreen lihan tai lihavalmisteiden maahantuontitarkastuspaikat."

8. Korvataan 28 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jos tartuntatauti tai tarttuva eläintauti ilmenee tai leviää 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti laaditussa luettelossa mainitussa kolmannessa maassa ja tauti voi levitä tuoreen lihan tai lihavalmisteiden välityksellä ja todennäköisesti uhkaa kansanterveyttä tai karjan terveyttä jossakin jäsenvaltiossa, tai jos se mistä tahansa muusta eläinten terveyteen liittyvästä syystä on oikeutettua, kyseisen jäsenvaltion on kiellettävä tämän lihan tai näiden lihavalmisteiden suora tai toisen jäsenvaltion kautta tapahtuva epäsuora maahantuonti koko kolmannen maan, tai sen osan alueelta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 14 artiklan ja 21 a artiklan 2 kohdan säännösten soveltamista."

9. Korvataan 32 a artikla seuraavasti:

"32 a artikla

1. Tätä direktiiviä ei sovelleta 1 artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetun tuoreen lihan tai lihavalmisteiden tuontiin kolmansista maista, ennen kuin 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tehtävä(t) komission päätös (päätökset) tarvittavien muutosten tekemisestä 3 artiklassa tarkoitettuun luetteloon tulee (tulevat) voimaan.

2. Kansanterveyttä koskevaa kansallista lainsäädäntöä sovelletaan edelleen 1 kohdassa tarkoitetun tuoreen lihan tai lihavalmisteiden tuontiin kolmansista maista kunnes tästä asiasta annetut yhteisön säännöt tulevat voimaan."

10. Korvataan liite B tämän direktiivin liitteellä.

11. Korvataan liite C tämän direktiivin liitteellä.

2 artikla

Ennen tuoreeseen siipikarjanlihaan ja riistan lihaan sovellettavien eläinten terveyttä koskevien sääntöjen yhdenmukaistamista, valmisteiden, jotka ovat siipikarjan ja riistan lihasta, tuontiin sovelletaan edelleen olemassa olevia kansallisia sääntöjä, ottaen huomioon perustamissopimuksen yleiset määräykset.

3 artikla

Korvataan direktiivin 77/99/ETY 17 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Ennen siipikarjan lihavalmisteiden tuontia kolmansista maista koskevien yhteisön säännösten täytäntöönpanoa, jäsenvaltioiden on sovellettava tällaiseen tuontiin säännöksiä, jotka eivät ole suotuisampia kuin yhteisön sisäiseen kauppaan sovellettavat säännökset."

4 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1990.

Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 21 päivänä maaliskuuta 1989.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. ROMERO HERRERA

LIITE

"LIITE B

MALLI

TUONTITARKASTUSTODISTUS KOLMANSISTA MAISTA TUODULLE TUOREELLE LIHALLE/LIHAVALMISTEILLE[1]

Jäsenvaltio, jossa maahantuontitarkastus on tehty: .....

Tarkastuspaikka: .....

Lihan/lihavalmisteiden tyyppi[1]: .....

Pakkaus: .....

Ruhojen määrä[2]: .....

Ruhon puolikkaiden määrä[2]: .....

Neljännesten[2] tai pakkausten määrä: .....

Nettopaino: .....

Alkuperäinen kolmas maa: .....

Lihavalmisteiden osalta: .....

Direktiivin 72/462/ETY 14 artiklan/ 21 a artiklan 2 kohdan mukaisesti tuodut tuotteet: .....

.....

Minä allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistan, että tässä todistuksessa kuvailtu liha/kuvaillut lihavalmisteet[1] on tarkastettu erän saavuttua.

....
(Paikka ja aika) (Virkaeläinlääkäri)

---

[1] Tarpeeton viivataan yli.
[2] Koskee vain tuoretta lihaa."

"LIITE C

MALLI

TERVEYSTODISTUS

lihavalmisteille[1], jotka on tarkoitettu tuotavaksi:

.....
(ETY:n jäsenvaltion nimi)

N:o .....[2]

Lähettäjämaa: .....

Ministeriö: .....

Osasto: .....

Viite: .....
(valinnainen)

I. **Lihavalmisteiden tunnistus**

Lihavalmisteet on tehty: .....
(eläinlaji)

Palojen laji: .....

Pakkauksen laji: .....

Palojen tai pakkausten määrä: .....

Vaadittu säilytys- ja kuljetuslämpötila[3]: .....

Säilytysaika[3]: .....

Nettopaino: .....

II. **Lihavalmisteiden alkuperä**

Hyväksytyn laitoksen tai hyväksyttyjen laitosten osoite tai osoitteet ja eläinlääkinnällinen(–set) hyväksyntänumero(t): .....

.....

III. **Lihavalmisteiden määräpaikka**

Lihavalmisteet lähetetään: .....
(kuormauspaikka)

.....
(määrämaa ja –paikka)

seuraavalla kuljetusvälineellä[4]: .....

Lähettäjän nimi ja osoite: .....

.....

Vastaanottajan nimi ja osoite: .....

.....

IV. **Vakuutus terveydestä**

Minä allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistan, että:

a) – edellä kuvailluissa lihavalmisteissa,

– edellä kuvailtuihin lihavalmisteiden pakkauksiin on kiinnitetty etiketti, jossa

on merkki siitä, että lihavalmisteet on tehty kokonaan tuoreesta lihasta, joka on peräisin eläimistä, jotka on teurastettu vastaanottajamaahan tapahtuvaan vientiin hyväksytyissä teurastamoissa tai, jos direktiivin 72/462/ETY 21 a artiklan 2 kohtaa sovelletaan, eläimistä, jotka on teurastettu erityisesti sanotussa kohdassa säädettyyn käsittelyyn tarkoitetun lihan toimittamiseen hyväksytyssä teurastamossa[5].

b) lihavalmisteet on sellaisenaan todettu kelpaavan ihmisravinnoksi direktiivin 72/462/ETY vaatimusten mukaisesti suoritetussa eläinlääketieteellisessä tarkastuksessa,

c) lihavalmisteet on tehty sianlihasta, joka on/jota ei ole tutkittu trikinoosin varalta ja joka viimeksimainitussa tapauksessa on kylmäkäsitelty[5],

d) tämän lihavalmiste-erän kuljetustapa ja kuormausolosuhteet täyttävät vastaanottajamaahan viennille säädetyt hygieniavaatimukset,

e) lihavalmisteet on valmistettu lihasta, joka täyttää tämän direktiivin III luvun ja direktiivin 77/99/ETY 3 artiklan vaatimukset / on valmistettu direktiivin 72/462/ETY 21 a artiklan 2 kohdassa säädetyn poikkeusluvan mukaisesti[5].

Tehty ....
(paikka) (päiväys)

.....
(Virkaeläinlääkärin allekirjoitus)

---

(1) Lihavalmisteet direktiivissä 77/99/ETY tarkoitetussa merkityksessä

(2) Valinnainen

(3) Täytetään tarvittaessa direktiivin 77/99/ETY mukaisesti.

(4) Annetaan rautatievaunun tai tavara-auton osalta rekisterinumero, ilma-aluksen osalta lennon numero ja laivojen osalta nimi.

(5) Tarpeeton viivataan yli."

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 14 päivänä joulukuuta 1988,
jauhetun lihan, vähemmän kuin 100 grammaa painavien lihapalojen ja raakalihavalmisteiden tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista sekä direktiivien 64/433/ETY, 71/118/ETY ja 72/462/ETY muuttamisesta

(88/657/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

on syytä säätää säännöksistä, jotka koskevat jauhetun lihan, alle 100 g:n painoisten lihapalojen sekä raakalihavalmisteiden valmistusta, pakkausta, varastointia ja kuljetusta; samoin on tarpeen säätää terveysvaatimuksista, jotka tällaisen lihan on täytettävä,

direktiivillä 64/433/ETY[4], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 88/288/ETY[5], ja direktiivillä 71/118/ETY[6], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 87/3805/ETY[7], on yhdenmukaistettu yhteisön sisäiseen tuoreen lihan kauppaan ja tuoreen siipikarjanlihan kauppaan liittyvät terveysmääräykset,

direktiivillä 77/99/ETY[8], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3805/87, on yhdenmukaistettu yhteisön sisäiseen lihatuotteiden kauppaan liittyvät terveysmääräykset,

voimassa olevia direktiivejä on pidettävä raaka-aineeksi tarkoitettuun lihaan ja laitosten hyväksymiseen liittyvien sääntöjen säätämisen perustana; lisäksi joitakin yhteisön sisäistä kauppaa koskevan direktiivin 64/433/ETY säännöksistä voidaan soveltaa jauhetun lihan, alle 100 g:n painoisten lihapalojen sekä raakalihavalmisteiden kauppaan,

niin kauan kuin jäsenvaltioiden jauhettua lihaa, alle 100 g:n painoisia lihapaloja sekä raakalihavalmisteita koskevien terveysvaatimusten väliset erot haittaavat yhteisön sisäistä kauppaa, yhteismarkkinoiden ja erityisesti asiaankuuluvien yhteisten markkinaorganisaatioiden toiminnalla ei ole toivottua vaikutusta,

näiden tuotteiden erityisen herkkä luonne on johtanut siihen, että jäsenvaltiot ovat antaneet niiden koostumusta ja tuotantostandardeja koskevia kansallisia määräyksiä; näiden erilaisten koko tuotantoa koskevien kansallisten määräysten olemassaolo johtaisi rajavalvonnan säilymiseen,

näiden erojen eliminoimiseksi on sen vuoksi tarpeen lähentää näiden tuotteiden valmistusta koskevia jäsenvaltioiden säännöksiä,

sisämarkkinoiden muodostamisen tavoitteiden yhteydessä on tarpeen välittömästi säätää periaatteesta, jonka mukaan yhdenmukaistetut määräykset ulotetaan koskemaan koko yhteisön tuotantoa; tällaisen laajentumisen tulee kuitenkin riippua määräyksistä, joista säädetään lihan suhteen

---

[1] EYVL N:o C 18, 23.1.1988, s. 8
[2] EYVL N:o C 290, 14.11.1988, s. 49
[3] EYVL N:o C 134, 24.5.1988, s. 8
[4] EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 2012/64
[5] EYVL N:o L 124, 18.5.1988, s. 28
[6] EYVL N:o L 55, 8.3.1971, s. 23
[7] EYVL N:o L 357, 19.12.1987, s. 1
[8] EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 85

kotimarkkinoille tarkoitettua lihaa koskevista terveysmääräyksistä ja tällaisen lihan tarkastuksesta direktiivin 85/73/ETY mukaisesti veloitettavien maksujen suuruudesta 15 päivänä kesäkuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 88/409/ETY[1] 5 artiklan nojalla,

alle 100 g:n painoisten lihapalojen tuontiin sovellettavien sääntöjen yhdenmukaistamiseksi on tarpeen muuttaa tuoreen lihan maahantuontia koskevaa direktiiviä 72/462/ETY[2], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 88/289/ETY[3], jotta niihin voidaan soveltaa eräitä erityisvaatimuksia,

jotta voidaan taata, että kuluttajat saavat oikeata tietoa, on tarpeen poiketa lopulliselle kuluttajalle myytävien ruokatarvikkeiden merkintään, näytteillepanoon ja mainontaan liittyvien jäsenvaltioiden lakien lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annetussa neuvoston direktiivissä 79/112/ETY[4], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 86/197/ETY[5], säädetyistä säännöistä,

on todettu, että kaikilla jäsenvaltioilla on kansallisia sääntöjä, jotka koskevat tässä direktiivissä käsiteltyjen tuotteiden koostumusta ja rajoittavat näiden tuotteiden valmistuksessa sallittujen lisäaineiden määrää; erilaisten normien olemassaolo voi tässä yhteydessä olla sisämarkkinoiden vaatimusten vastaista; sen vuoksi on tarpeen säätää näiden normien enimmäisrajoista; on tarpeen lykätä kyseisissä tuotteissa sallittuja lisäaineita koskevien yhteisten määräysten antamista yhteisön puitteissa tehtävään päätökseen asti, ja

komissiolle on tarpeen antaa tehtäväksi päättää tietyistä toimenpiteistä tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi; tätä varten on syytä säätää menettelyistä, joilla käynnistetään komission ja jäsenvaltioiden välinen läheinen ja tehokas yhteistyö pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tässä direktiivissä säädetään suoraan ihmisravinnoksi tai teollisuuteen tarkoitetun jauhetun lihan, alle 100 g:n painoisten lihapalojen sekä raakalihavalmisteiden valmistuksessa ja yhteisön sisäisessä kaupassa noudatettavista vaatimuksista.

2 artikla

Tässä direktiivissä:

1. ovat tarvittaessa voimassa direktiivin 64/433/ETY 2 artiklassa, direktiivin 72/462/ETY 2 artiklassa sekä direktiivin 71/118/ETY 1 ja 2 artiklassa olevat määritelmät,

2. ovat voimassa seuraavat määritelmät:

   a) jauhettu liha: valmisteet, jotka saadaan jauhamalla direktiivissä 64/433/ETY määriteltyä tuoretta lihaa,

   'jauhetun lihan' katsotaan myös käsittävän lihan, joka on kulkenut kierremyllyn läpi,

   b) alle 100 g:n painoiset lihapalat: direktiivissä 64/433/ETY määritelty tuore liha, joka on jakaantunut alle 100 g:n paloihin,

   c) raakalihavalmisteet: valmisteet, jotka on kokonaan tai osittain valmistettu tuoreesta lihasta, jauhelihasta tai alle 100 g:n painoisista lihapaloista, ja jotka on
   - joko käsitelty muulla kuin direktiivin 77/99/ETY 2 artiklan a tai d kohdassa määritellyllä tavalla,
   - tai käsitelty lisäämällä niihin elintarvikkeita, mausteita tai lisäaineita,
   - tai käsitelty yllä olevien yhdistelmällä.

   Valmisteiden on oltava sellaisia, että lihan solurakenne on muuttumaton, ja että lopullinen tuote ei sisällä luunsiruja.

   Jauhettua lihaa tai alle 100 g:n painoisia lihapaloja, jotka on ainoastaan kylmäkäsitelty, ei kuitenkaan pidetä raakalihavalmisteina,

   d) mausteet: ihmisravinnoksi tarkoitettu suola, sinappi, mausteet ja maustetiivisteet, aromaattiset yrtit ja niistä valmistetut tiivisteet,

   e) elintarvike: kaikki eläin- tai kasvituotteet, joita pidetään ihmisravinnoksi sopivina,

   f) tuotantolaitos: kaikki leikkaamot tai jauhetun lihan ja alle 100 g:n painoisten lihapalojen tuotantorakennukset, jotka täyttävät tämän direktiivin liitteessä I olevan I luvun vaatimukset, ja kaikki raakalihavalmisteita tuottavat laitokset, jotka täyttävät direktiivin 77/99/ETY liitteessä A olevan I luvun vaatimukset,

   g) itsenäinen tuotantoyksikkö: tuotantolaitos, joka ei sijaitse direktiivin 64/433/ETY tai 77/99/ETY mukaisesti hyväksytyn laitoksen tiloissa tai yhteydessä, ja joka täyttää tämän direktiivin liitteessä I olevan I luvun vaatimukset.

3. seuraavia ei pidetä tässä direktiivissä tarkoitettuina jauhettuna lihana, alle 100 g:n painoisina lihapaloina tai raakalihavalmisteina vaan lihaperäisinä tuotteina: tuotteet, jotka on käsitelty jollakin direktiivin 77/99/ETY 2 artiklan d kohdassa eritellyllä tavalla, ja joilla ei enää ole tuoreen lihan ominaisuuksia.

3 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyä lihaa ja määriteltyjä raakalihavalmisteita

[1] EYVL N:o L 194, 22.7.1988, s. 28
[2] EYVL N:o L 302, 31.12.1972, s. 28
[3] EYVL N:o L 124, 18.5.1988, s. 31
[4] EYVL N:o L 33, 8.2.1979, s. 1
[5] EYVL N:o L 144, 29.5.1986, s. 38

lähetetään sen alueelta toisen jäsenvaltion alueelle vain jos ne täyttävät seuraavat ehdot:

a) ne on valmistettu tuoreesta lihasta, joka on:

i) joko direktiivin 64/433/ETY tai direktiivin 71/118/ETY mukaista,

ii) tai direktiivin 72/462/ETY mukaista, ja joka tulee kolmannesta maasta joko suoraan tai toisen jäsenvaltion kautta. Tuoreen sianlihan tulee olla trikiinitarkastettua direktiivin 77/96/ETY[1] 2 artiklan mukaisesti,

b) ne on valmistettu valmistuslaitoksessa, joka:

i) täyttää tämän direktiivin liitteessä I olevan I luvun vaatimukset riippumatta siitä, onko se erillinen tuotantoyksikkö vai laitos, joka sijaitsee direktiivien 64/433/ETY tai 77/99/ETY mukaisesti jo hyväksytyssä laitoksessa tai sen yhteydessä,

ii) on hyväksytty ja sisällytetty 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti laadittuun luetteloon tai laadittuihin luetteloihin,

c) ne on valmistettu, pakattu ja säilytetty liitteessä I olevan II, III ja IV luvun mukaisesti,

d) ne on tarkastettu liitteessä I olevan V ja VI luvun mukaisesti,

e) ne on merkitty liitteessä I olevan VII luvun mukaisesti,

f) ne on kuljetettu liitteessä I olevan VIII luvun mukaisesti,

g) niiden mukana seuraa määrämaahan kuljetuksen aikana terveystodistus, joka täyttää direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevan XII luvun vaatimukset ja on merkitty seuraavasti:

'Allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistaa, että yllä kuvattu/kuvatut (a) jauheliha, alle 100 g:n painoiset lihapalat ja raakalihavalmisteet on tuotettu jauhetun lihan, alle 100 g:n painoisten lihapalojen sekä raakalihavalmisteiden valmistusta ja kauppaa koskevista vaatimuksista sekä direktiivien 64/433/ETY, 71/118/ETY ja 72/462/ETY muuttamisesta säätävässä direktiivissä 88/657/ETY säädettyjen tuotanto- ja tarkastusehtojen mukaisesti.

---

a) Tarpeeton viivataan yli.',

h) nimitykset 'vähärasvainen jauhettu liha' tai 'jauhettu liha', jotka tarvittaessa on yhdistetty kyseessä olevan eläinlajin nimeen, on rajoitettava kuluttajalle tarkoitettuihin tuotteisiin, jotka liitteessä I olevassa III luvussa säädettyjen yleisten ehtojen lisäksi täyttävät liitteessä II olevan I jakson vaatimukset.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että – 1 kohdassa säädettyjen yleisten vaatimusten lisäksi – jauhettu liha, alle 100 g:n painoiset lihapalat ja, sikäli kuin ne sisältävät tällaista lihaa, raakalihavalmisteet, jotka on tarkoitettu yhteisön sisäiseen kauppaan, täyttävät seuraavat vaatimukset:

a) ne on, ellei 4 artiklassa toisin säädetä, tuotettu teuraseläinten tuoreesta lihasta:

i) luuttomana jäädytetyn tai syväjäädytetyn naudan- ja vasikanlihan kohdalla 18 kuukauden, lampaanlihan kohdalla 12 kuukauden ja sianlihan kohdalla 6 kuukauden kuluessa direktiivin 64/433/ETY 9 artiklan mukaisesti hyväksytyssä varastossa tapahtuneesta jäädytyksestä tai syväjäädytyksestä,

ii) muun tuoreen lihan kohdalla viimeistään kuuden päivän kuluttua asianomaisen eläimen teurastuksesta, kun tämän vaatimuksen noudattaminen taataan toimivaltaisen viranomaisen määrittämällä tunnistamistavalla,

b) ne on kylmäkäsitelty enintään yhden tunnin kuluttua annoksiin leikkaamisesta ja käärimisestä, paitsi jos käytetään menettelyjä, jotka edellyttävät lihan sisälämpötilan alentamista valmistuksen aikana,

c) jos ne on määrä pitää kaupan:

– jäähdytettyinä ja käärittyinä kuluttajalle, ne on tuotettava yksinomaan a kohdan ii alakohdassa tarkoitetusta lihasta ja jäähdytettävä alle +2 °C:n sisälämpötilaan enintään yhden tunnin kuluessa,

– syväjäädytettyinä ja käärittyinä kuluttajalle, ne on tuotettava a kohdan ii alakohdassa tarkoitetusta lihasta, tai ellei 6 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa säädetyssä kiellossa toisin säädetä, a kohdan i alakohdassa tarkoitetusta lihasta, ja saattaa alle –18 °C:n sisälämpötilaan enintään neljän tunnin kuluessa,

– jäädytettyinä, ne voidaan tuottaa a kohdan i tai ii alakohdassa tarkoitetusta lihasta ja saattaa alle –12 °C:n sisälämpötilaan enintään 12 tunnin kuluessa. Tällaista lihaa ei saa kääriä kuluttajaa varten,

d) niihin ei saa kohdistaa ionisoivaa säteilyä tai niille ei saa suorittaa ultraviolettikäsittelyä,

e) raakalihavalmisteiden suhteen mausteiden määrä ei saa ylittää 3 % lopputuotteesta, jos ne lisätään kuivina, tai 10 %, jos ne lisätään jossakin muussa muodossa.

---

[1] EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 67

4 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan soveltamista, että seuraavanlaista lihaa ei lähetetä niiden alueelta toisen jäsenvaltion alueelle:

a) jauhettu kavioeläinten liha tai kavioeläinten liha alle 100 g:n painoisina paloina,

b) sivutuotteita sisältävä jauhettu liha,

c) jauhettu liha, alle 100 g:n painoiset lihapalat sekä raakalihavalmisteet, jotka on tuotettu mekaanisesti erotetusta lihasta tai sitä käyttäen,

d) jauhettu siipikarjan liha.

5 artikla

1. Vastaanottajamaat voivat perustamissopimuksen yleisiä säännöksiä noudattaen myöntää yhdelle tai useammalle viejämaalle yleislupia tai tapauskohtaisia lupia, jotka koskevat seuraavien tuotteiden tuontia niiden alueelle:

i) 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu liha tai valmisteet, joka ei/jotka eivät täytä 3 artiklan 1 kohdan h alakohdan ja 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdan ja c alakohdan tai liitteessä I olevassa VI luvussa säädettyjä normeja,

ii) edellä 4 artiklassa tarkoitettu liha tai tarkoitetut valmisteet.

Tällaisia tuotteita ei saa lähettää, ellei tätä tehdä 3 artiklan mukaisesti.

2. Kun vastaanottajamaa myöntää 1 kohdan mukaisen luvan, sen on ilmoitettava siitä komissiolle ja muille jäsenvaltioille pysyvän eläinlääkintäkomitean puitteissa.

3. Lähettäjämaiden on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin, joilla varmistetaan, että 3 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetussa terveystodistuksessa mainitaan, että on käytetty tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta.

6 artikla

1. Jäsenvaltiot, jotka kieltävät 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetun lihan käytön syväjäädytettyjen, lopulliselle kuluttajalle käärittyjen raakalihavalmisteiden valmistukseen tai jäädyttämättömän tai syväjäädyttämättömän jauhetun lihan, alle 100 g:n painoisten lihapalojen tai raakalihavalmisteiden kuljetuksen alueellaan, voivat kieltää tällaisen lihan tai tällaisten valmisteiden tuomisen alueelleen muista jäsenvaltioista tai rajoittaa sitä.

Jäsenvaltioiden, jotka haluavat käyttää tätä mahdollisuutta, on ensin ilmoitettava tästä komissiolle ja muille jäsenvaltioille pysyvän eläinlääkintäkomitean puitteissa.

2. Jäsenvaltiot, jotka sallivat alueellaan seuraavien tuotteiden tuotannon tai pitämisen kaupan:

- maustettu jauhettu liha tai raakalihavalmisteet, jotka on molemmat valmistettu sivutuotteista,

- jauhettu liha, joka on tuotettu tuoreesta kavioeläinten lihasta tai sitä käyttäen, tai joka on tuotettu valmistavalle teollisuudelle tarkoitetusta tuoreesta siipikarjanlihasta tai sitä käyttäen,

eivät saa kieltää tai rajoittaa vastaavissa oloissa muissa jäsenvaltioissa tuotetun jauhetun lihan tai tuotettujen raakalihavalmisteiden tuontia alueelleen.

Edellä 1 alakohdassa tarkoitetun jauhetun lihan ja tarkoitettujen raakalihavalmisteiden kaupassa on noudatettava tässä direktiivissä asetettuja ehtoja.

Tällaista jauhettua lihaa ja tällaisia raakalihavalmisteita voidaan lähettää vain 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja tuoretta siipikarjanlihaa sisältävän lihan on täytettävä direktiivin 71/118/ETY vaatimukset.

Tässä artiklassa direktiivin 64/433/ETY 6 artiklan 2 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

3. Neuvosto päättää komission ehdotuksesta 31 päivään joulukuuta 1991 mennessä ehdoista, joiden mukaan tämän direktiivin vaatimuksia laajennetaan koskemaan edeltävissä kohdissa tarkoitettuja tuotteita, erityisesti 13 artiklan 2 kohdan nojalla tehtävien päätösten valossa.

7 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava luettelo 2 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja tuotteita valmistavista laitoksista. Tämä luettelo on toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle, ja samalla on mainittava, onko kysymys tuotantolaitoksista vai itsenäisistä tuotantoyksiköistä.

Se antaa jokaiselle laitokselle hyväksyntänumeron, joka ensimmäisessä tapauksessa on hyväksytyn laitoksen numero, josta käy ilmi, että se on hyväksytty 2 artiklassa tarkoitetun lihan ja raakalihavalmisteiden tuotantoon.

Näin hyväksytyt laitokset merkitään direktiivin 64/433/ETY 8 artiklassa tai direktiivin 77/99/ETY 6 artiklassa tarkoitettuun laitosluetteloon erilliselle palstalle, tai itsenäinen tuotantoyksikön ollessa kyseessä erilliseen, samojen kriteerien mukaisesti laadittuun luetteloon.

2. Jäsenvaltio ei saa sisällyttää tuotantolaitosta tai itsenäistä tuotantoyksikköä 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon, ellei se

ole varma siitä, että laitos täyttää tässä direktiivissä säädetyt ehdot. Jäsenvaltion on peruutettava erityismaininta, jos ehtoja ei enää täytetä.

3. Jäsenvaltion on otettava huomioon kaikkien direktiivin 64/433/ETY 9 artiklan mukaisesti suoritettujen tarkastusten tulokset. Muille jäsenvaltioille ja komissiolle on ilmoitettava 1 kohdassa säädetyn erityismaininnan peruuttamisesta.

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuotantolaitoksille ja itsenäisille tuotantoyksiköille suoritetaan virallinen tarkastus, jotta varmistetaan, että tuotantohygieniavaatimukset täyttyvät.

Jos 1 alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitetussa tarkastuksessa tai tarkoitetuissa tarkastuksissa havaitaan hygieniavaatimuksia koskevia rikkomuksia, virkaeläinlääkärin on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että alle 100 g:n painoisille lihapaloille, jauhetulle lihalle ja raakalihavalmisteille suoritetaan mikrobiologinen tarkastus, jonka laitokset suorittavat virkaeläinlääkärin valvonnassa, ohjauksessa ja vastuulla, sen varmistamiseksi, että edellä mainitut lihat täyttävät tämän direktiivin vaatimukset.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suoritetaan säännöllisiä mikrobiologisia tarkastuksia, joilla etsitään aerobisia mesofiilisiä bakteereja, salmonellaa, stafylokokkeja, *Escherichia coli* ja sulfiittia redusoivia anaerobeja liitteessä I olevassa VI luvussa säädettyjen ehtojen mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin liitteessä II olevassa II jaksossa säädettyjä normeja ja tulkintamenetelmiä sovelletaan kaikkeen niiden 2 artiklan 2 kohdassa määritellyn lihan ja määriteltyjen raakalihavalmisteiden tuotantoon, lukuun ottamatta niitä tuotteita, jotka ostajan pyynnöstä valmistetaan välittömästi, sekä sellaisten laitosten lihaa, jotka myyvät suoraan kuluttajalle, kun tähän ei liity kuljetusta ja pakkausta.

Jäsenvaltioilla on kuitenkin oikeus lykätä tämän soveltamista 13 artiklassa säädettyjen päätösten täytäntöönpanoon asti. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle ja muille jäsenvaltioille pysyvän eläinlääkintäkomitean puitteissa.

Jäsenvaltiot, jotka eivät käytä 2 alakohdassa tarjottua mahdollisuutta, voivat asettaa 2 artiklan 2 kohdassa määritellyn lihan ja määriteltyjen raakalihavalmisteiden maahantuonnin ehdoksi vaatimuksen, jonka mukaan niiden on tultava liitteessä II säädettyjen normien mukaisista laitoksista.

5. Mikrobiologiset tarkastukset on suoritettava tutkittujen ja tieteellisesti tunnustettujen menetelmien, erityisesti niiden, joista säädetään yhteisön direktiiveissä tai muissa kansainvälisissä normeissa, mukaisesti.

Mikrobiologisten tarkastusten tuloksia on arvioitava liitteessä II säädettyjen tulkintanormien mukaisesti.

Kaupankäynnissä esiintyvien erimielisyyksien ollessa kyseessä jäsenvaltioiden on tunnustettava ISO-menetelmät vertailumenetelmiksi.

6. Tuotantotilojen tarkastamista varten komissio laatii pysyvän eläinlääkintäkomitean kanssa neuvoteltuaan yleisen hygieniasäännöstön, jossa määritellään tuotantolaitosten osastoissa ja itsenäisissä tuotantoyksiköissä noudatettavat yleiset hygieniavaatimukset, erityisesti tilojen kunnossapitoehdot. Säännöstön julkaisemisen varmistaa komissio.

7. Jos on perusteltua epäillä, että tämän direktiivin vaatimuksia ei noudateta, virkaeläinlääkäri suorittaa tarvittavat tarkastukset ja epäilyn varmistuessa ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin ja erityisesti esittää toimivaltaiselle viranomaiselle, että hyväksyntä peruutetaan.

9 artikla

Tässä direktiivissä 7 artiklassa tarkoitettu laitosten tarkastaminen ja valvonta suoritetaan direktiivin 64/433/ETY 8 artiklan 2 kohdan, direktiivin 77/99/ETY 6 artiklan 2 kohdan ja direktiivin 88/409/ETY 2 artiklan mukaisesti.

10 artikla

1. Direktiivin 64/433/ETY 8 artiklan 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin, mikäli esiintyy erimielisyyksiä, jotka koskevat sitä, onko hyväksytty laitos tässä direktiivissä säädettyjen ehtojen mukainen.

2. Direktiivin 64/433/ETY 9 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin paikalla tapahtuviin tarkastuksiin, jotka ovat tarpeen, jotta tätä direktiiviä voidaan soveltaa yhtenäisesti 7 artiklassa tarkoitettuihin laitoksiin.

3. Direktiivin 64/433/ETY 10 ja 11 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin tämän direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lihan kauppaan.

11 artikla

1. Muutetaan direktiiviä 64/433/ETY seuraavasti:

a) korvataan direktiivin 5 artiklan b kohta seuraavasti:

"b) mekaanisesti erotettu liha",

b) poistetaan 5 artiklan 1 kohta,

c) korvataan 6 artiklan 1 kohdan (iii) alakohta seuraavasti:
"iii) edellä 5 artiklan b kohdassa ja i – k kohdassa tarkoitettu tuore liha".

2. Direktiiviä 71/118/ETY muutetaan täten seuraavasti:

a) lisätään 3 artiklan 3 kohtaan seuraava alakohta:
"Jauhetun tai vastaavalla tavalla hienonnetun tuoreen siipikarjanlihan yhteisön sisäinen kauppa ei kuulu tämän direktiivin piiriin."

b) kumotaan 15 a artikla.

3. Direktiivin 72/462/ETY 18 artiklan 2 kohta korvataan seuraavasti:

"2. Jäljempänä olevan 20 artiklan j ja k kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat sallia puremalihaksista ja aivoista valmistettujen direktiivin 88/657/ETY[1] 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen alle 100 g:n painoisten lihapalojen tuonnin alueelleen sillä edellytyksellä, että ne täyttävät 17 artiklan 2 kohdan ja tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan iii, iv ja v alakohdan vaatimukset, sekä alle 100 g:n painoisten lihapalojen suhteen direktiivissä 88/657/ETY säädetyt ehdot.

---

[1] EYVL N:o L 382, 31.12.1988, s. 3."

12 artikla

Edellä 2 artiklan 2 kohdassa määritellyn lihan ja määriteltyjen raakalihavalmisteiden kauppa on direktiivissä 72/461/ETY säädettyjen tuoreen lihan kauppaa säätelevien eläintautimääräysten mukaista.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viimeistään direktiivin 88/409/ETY 5 artiklan 1 kohdassa säädettyjen päätösten täytäntöönpanopäivänä kaikki 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu liha ja tarkoitetut raakalihavalmisteet, jotka on tuotettu niiden alueella siellä tapahtuvaa pitämisestä kaupan varten tämän kohdan 2 alakohdan mukaisesti, täyttävät tämän direktiivin vaatimukset, lukuun ottamatta (erityisesti 3 artiklan 2 kohdan c alakohdasta tehtäviä) poikkeuksia, joista neuvosto päättää ennen 1 päivää tammikuuta 1992 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen yhteydessä.

Edellä oleva alakohta ei koske 4 artiklassa tarkoitettua lihaa ja tarkoitettuja raakalihavalmisteita, ostajan pyynnöstä paikalla valmistettua lihaa sekä lihaa, joka tuotetaan laitoksissa, jotka myyvät suoraan kuluttajalle, kun tähän ei liity kuljetusta ja pakkausta.

2. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta ennen 1 päivää tammikuuta 1992 vähimmäissäännöt, joita kaikkien laitosten, jotka aikovat rajoittaa tuotantonsa paikallisille markkinoille, on noudatettava, ja tarkastelee samalla uudelleen 6 artiklaa.

14 artikla

Neuvosto voi määräenemmistöllä komission ehdotuksesta muuttaa tämän direktiivin liitteitä erityisesti mukauttaakseen niitä tekniseen kehitykseen.

Ennen 1 päivää tammikuuta 1991 neuvosto tarkastelee uudelleen liitteessä II olevan II jakson mikrobiologisia standardeja koskevia tietoja tieteellisiin johtopäätöksiin perustuvan komission raportin ja siihen mahdollisesti liittyvien ehdotusten perusteella, ja se tekee päätöksen 1 alakohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

15 artikla

Ennen kuin yhteisön lisäainelainsäädännön yhteydessä laadittava luettelo elintarvikkeista, joihin sallittuja lisäaineita voidaan lisätä, on laadittu, ja ennen niiden lisäämiselle asetettavien ehtojen laatimista sekä tarvittaessa niiden käytön teknisen tarkoituksen rajoittamista, tämän direktiivin soveltamisen aloittamispäivänä olemassaolevat kansalliset määräykset ja kahdenväliset sopimukset, jotka rajoittavat lisäaineiden käyttöä tämän direktiivin piiriin kuuluvissa tuotteissa, pysyvät voimassa perustamissopimuksen yleiset säännökset huomioon ottaen sillä edellytyksellä, että ne koskevat erottelematta kansallisia ja maahantuotuja tuotteita.

16 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 1 päivään tammikuuta 1992 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

17 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 1988.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Y. POTTAKIS

LIITE I

I JAKSO

EDELLÄ 2 ARTIKLAN 2 KOHDASSA MÄÄRITELTYÄ LIHAA TUOTTAVIEN LAITOSTEN HYVÄKSYMISTÄ KOSKEVAT ERITYISVAATIMUKSET

1. Direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevassa 1 – 12 ja 14, 15 ja 16 kohdassa sekä direktiivin 77/99/ETY liitteessä A olevassa I luvussa säädettyjen yleisten ehtojen lisäksi tämän direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa määritellyissä tuotantolaitoksissa tai erillisissä tuotantoyksiköissä on oltava vähintään:

   a) rekisteröivällä lämpömittarilla tai rekisteröivällä kaukolämpömittarilla varustettu leikkaustiloista erillään oleva tila jauhamista, käärimistä ja muiden elintarvikkeiden lisäämistä varten.

      Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin sallia lihan jauhamisen leikkaustiloissa sillä edellytyksellä, että jauhaminen suoritetaan erillisellä alueella, ja että siihen ei liity mausteiden ja muiden elintarvikkeiden lisäämistä,

   b) pakkaustilat, elleivät direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevan XI luvun 62 kohdassa säädetyt ehdot täyty,

   c) mausteiden ja muiden käyttövalmiiden puhdistettujen elintarvikkeiden säilytystila,

   d) jäähdytyslaitteet, jotka mahdollistavat tässä direktiivissä säädettyjen lämpötilojen noudattamisen.

2. Direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevassa IV luvussa säädetyt säännöt koskevat laitosten henkilökunnan, tilojen ja laitteiden hygieniaa.

   Käsin tapahtuvaan jauhelihan valmistukseen osallistuvan henkilökunnan on myös käytettävä nenän ja suun peittäviä suojuksia ja käsineitä, jollaisia käytetään kirurgiassa.

II LUKU

ALLE 100 G:N PAINOISTEN LIHAPALOJEN TUOTANTOA KOSKEVAT VAATIMUKSET

3. Liha tarkastetaan ennen leikkausta. Kaikki likaantuneet tai epäilyttävät osat poistetaan ja hylätään ennen lihan leikkaamista.

4. Alle 100 g:n painoisia lihapaloja ei saa ottaa jäteleikkeistä tai jäteviipaleista tai sivutuotteista.

   Hygieenisesti tyydyttävissä oloissa viipaloituja sivutuotteita pidetään tässä direktiivissä kuitenkin alle 100 g:n painoisina lihapaloina.

5. Kun toiminnot, jotka suoritetaan alkaen siitä, kun liha tuodaan I luvun 1 kohdan a alakohdassa mainittuihin tiloihin, ja päättyen siihen, kun valmiille tuotteelle tehdään jäähdytys- tai jäädytysprosessi, suoritetaan enintään yhden tunnin aikana, lihan sisälämpötila ei saa olla korkeampi kuin +7 °C ja tuotantotilojen lämpötila ei saa olla korkeampi kuin +12 °C. Toimivaltainen viranomainen voi yksittäisissä tapauksissa sallia pitemmän ajan, jos se mausteiden tai elintarvikkeiden lisäämisen vuoksi on teknisesti perusteltua, sillä edellytyksellä, että tuo poikkeus ei vaikuta hygieniamääräyksiin.

   Kun näiden toimintojen kesto ylittää yhden tunnin tai toimivaltaisen viranomaisen edellisen kohdan nojalla salliman jakson, tuoretta lihaa ei saa käyttää ennen kuin lihan sisälämpötila on laskenut enintään +4 °C:een.

6. Välittömästi valmistuksen jälkeen alle 100 g:n painoiset lihapalat on hygieenisesti käärittävä ja pakattava ja säilytettävä jäähdytetyn lihan kohdalla enintään +2 °C:n lämpötilaan, syväjäädytetyn lihan kohdalla enintään – 18 °C:n lämpötilaan ja jäädytetyn lihan kohdalla enintään –12 °C:n lämpötilaan.

III LUKU

JAUHETUN LIHAN TUOTANTOA KOSKEVAT VAATIMUKSET

7. Liha tarkastetaan ennen jauhamista. Kaikki likaantuneet ja epäilyttävät osat poistetaan ja hylätään ennen lihan jauhamista.

8. Jauhettu liha ei saa olla peräisin leikkuujätteistä tai niiden kaltaisista osista.

   Erityisesti sitä ei saa valmistaa nautaeläinten, sikojen, lampaiden tai vuohien seuraavien osien lihasta: pään lihasten osat, luuton sääriliha, eläimen pistokohta, injektioalueet, pallea ja vatsalihasten keskiosa sekä luista kaavittu liha. Se ei saa sisältää luunsiruja.

   Edellä 5 kohdassa alle sadan 100:n painoisille lihapaloille säädetyt ehdot koskevat soveltuvin osin jauhetun lihan tuotantoa.

9. Välittömästi valmistuksen jälkeen jauhettu liha on hygieenisesti käärittävä ja pakattava ja säilytettävä 3 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetyissä lämpötiloissa.

IV LUKU

RAAKALIHAVALMISTEIDEN TUOTANTOA KOSKEVAT ERITYISMÄÄRÄYKSET

10. Liitteen I luvun yleisten vaatimusten lisäksi ja kyseisen tuotantotyypin mukaan:

    a) raakalihavalmisteiden tuotannon on tapahduttava valvotun lämpötilan alaisena. Välittömästi valmistuksen jälkeen raakalihavalmisteet on jäähdytettävä 3 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädettyihin lämpötiloihin,

    b) edellä 2 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetyllä tavalla jauhetusta lihasta valmistettuja raakalihavalmisteita voidaan lähettää vain sillä ehdolla, että:

       - ne on jäädytetty jäädytysnopeudella yksi cm/tunti,

       - ne on pakattu lähetyseriin.

       Tällaiset valmisteet on pidettävä kaupan enintään kuuden kuukauden aikana,

    c) muut kuin b kohdassa tarkoitetut raakalihavalmisteet, jotka on tarkoitettu myytäväksi suoraan kuluttajalle, on pakattava jakamattomiin myyntieriin,

    d) raakalihavalmisteiden uudelleenjäädyttäminen on kielletty.

V LUKU

TARKASTUKSET

11. Edellä 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyä lihaa tai määriteltyjä raakalihavalmisteita tuottavat laitokset ovat virallisten tarkastusten alaisia. Virkaeläinlääkärin on oltava läsnä, kun aletaan työskennellä 2 artiklassa määritellyn lihan tai määriteltyjen valmisteiden parissa.

    Virkaeläinlääkäriä voivat tarkastuksen suorittamisessa auttaa tämän alaisina ja vastuulla toimivat avustajat.

    Apua koskevat yksityiskohtaiset säännöt määritetään tarpeen mukaan direktiivin 77/99/ETY 19 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

    Neuvosto määrittää komission ehdotuksesta tässä kohdassa tarkoitettujen avustajien ammatillisen pätevyyden ja heidän suorittamiensa tehtävien yksityiskohdat.

12. Virkaeläinlääkärin suorittama tarkastus sisältää seuraavat tehtävät:

    - tuoreiden lihaerien tarkastus,
    - edellä 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lähtevän lihan tarkastus,
    - tilojen, laitteiden ja työvälineiden hygienian tarkastus,
    - tarvittavien ja erityisesti VI luvussa tarkoitettuihin mikrobiologisiin testeihin vaadittavien näytteiden otto.

VI LUKU

MIKROBIOLOGISET TESTIT

13. Jauhetun lihan, alle 100 g:n painoisten lihapalojen sekä raakalihavalmisteiden tuotantoa on valvottava päivittäisin tuotantolaitoksessa tai hyväksytyssä laboratoriossa suoritettavin mikrobiologisin testein.

Tätä varten laitoksen johtajan tai omistajan tai tämän edustajan on säännöllisesti tarkastettava laitoksensa tuotanto-olojen yleinen hygienia erityisesti mikrobiologisin tarkastuksin.

Näiden tarkastusten tulee kattaa kaikkien työvaiheiden työvälineet, laitteet ja koneet sekä kyseisen tuotantotyypin mukaisesti tuotteet.

Hänen tulee pystyä virallisen laitoksen pyynnöstä ilmoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle tai komission eläinlääkintäasiantuntijoille tätä tarkoitusta varten suoritettujen tarkastusten luonne, taajuus ja tulokset, sekä tarvittaessa tutkivan laboratorion nimi.

Toimivaltainen viranomainen analysoi säännöllisesti ensimmäisessä alakohdassa säädettyjen tarkastusten tulokset. Se voi tämän analyysin perusteella suorittaa kaikkien tuotantovaiheiden tai tuotteiden mikrobiologisia lisätutkimuksia.

Näiden analyysien tulokset kirjataan raporttiin, jonka johtopäätökset ja suositukset annetaan tiedoksi johtajalle, joka huolehtii siitä, että hygienian parantamisen suhteen todetut puutteet korjataan.

14. Analyysiä varten otetun näytteen tulee käsittää viisi 100 gramman painoista yksikköä. Kun jauhettua lihaa tuotetaan lopulliselle kuluttajalle tarkoitetuissa erissä, näyte on otettava kääreistä tuotteista. Näytteiden on edustettava päivittäistä tuotantoa.

15. Kyseisen tuotetyypin mukaan näytteet on tutkittava päivittäin aerobisten mesofiilisten bakteerien ja salmonellan sekä viikottain stafylokokkien, *Escherichia colin* ja sulfiittia redusoivien anaerobien varalta.

Kuitenkin

- jos salmonellanormeja on noudatettu kolmen kuukauden ajan, toimivaltainen viranomainen voi sallia viikottaiset tarkastukset.

- kun kyseessä ovat tuotteet, jotka pidetään kaupan jäädytettyinä tai syväjäädytettyinä, toimivaltainen viranomainen voi luopua stafylokokkitestistä.

16. Tuotantolaitoksissa tai itsenäisissä tuotantoyksiköissä suoritetuissa pistokokeissa 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lihan ja tarkoitettujen raakalihavalmisteiden tuotannon on käytetyn lihatyypin mukaan täytettävä liitteessä II olevassa II jaksossa säädetyt normit.

17. Mikrobiologisten testien tulosten on oltava virkaeläinlääkärin käytettävissä.

Laitoksen on ilmoitettava virkaeläinlääkärille liitteessä II olevassa II jaksossa säädettyjen normien saavuttamisesta. Virkaeläinlääkärin on ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin.

Jos tuotantolaitoksen tai itsenäisen tuotantoyksikön tuotanto ei 15 päivän kuluessa näytteenotosta vieläkään täytä vaadittuja normeja, tällaisista laitoksista tulevat tuotteet on poistettava yhteisön sisäisestä kaupasta, ja kun noudatetaan 8 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä normeja, kotimaan kaupasta.

VII LUKU

MERKITSEMINEN JA PÄÄLLYSMERKINNÄT

18. Lihan ja raakalihavalmisteiden pakkaukset on merkittävä laitoksen terveysmerkillä, joka määritellään direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevassa X luvussa ja direktiivin 77/99/ETY liitteessä A olevassa VIII luvussa.

Tämän direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa määritellyt ja mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa laitoksissa tuotetun lihan ja tuotettujen raakalihavalmisteiden pakkaukset on merkittävä laitoksen terveysmerkillä direktiivin 77/99/ETY liitteessä A olevassa VIII luvussa määritellyllä tavalla.

19. Tuottajan on tarkastusta varten varmistettava, että seuraavat tiedot on näkyvästi ja luettavasti esitetty jauhetun lihan, alle 100 g:n painoisten lihapalojen sekä lihatuotteiden kääreessä sikäli kuin sitä ei vaadita direktiivissä 79/112/ETY:

- kun se ei käy ilmi myyntinimestä, eläinlaji tai eläinlajit, josta tai joista liha on peräisin, ja seoksen kohdalla kunkin lajin prosenttiosuus,
- valmistuspäivä,
- mausteiden ja muiden mahdollisten elintarvikkeiden luettelo,
- sanat: "rasvapitoisuus alle ..."
- sanat: "kollageeni/lihaproteiinisuhde alle ...".

20. Kun tämän direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa määritelty liha on käärityn suoraan kuluttajalle myytäväksi tarkoitettuihin pakkauksiin, kääreessä tai kääreeseen kiinnitetyssä nimilipuissa on oltava 18 kohdassa säädetty merkki, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta kohtien 18 ja 19 soveltamista. Tämän merkin tulee sisältää laitoksen hyväksymisnumero. Direktiiveissä 64/433/ETY ja 77/99/ETY säädetyt mitat eivät koske tässä kohdassa tarkoitettua merkkiä sillä edellytyksellä, että vaaditut tiedot ovat luettavissa.

VIII LUKU

KULJETUS

21. Direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyä lihaa on kuljetettava siten, että se on kuljetuksen aikana suojattu kaikelta, joka voi saastuttaa sen tai vaikuttaa siihen epäsuotuisasti, ottaen huomioon kuljetuksen kesto ja olosuhteet ja käytetty kuljetustapa. Erityisesti 2 artiklan 2 kohdassa määritellyn lihan kuljetukseen käytettävien kulkuneuvojen on oltava varustettu siten, että varmistetaan, että tässä direktiivissä säädetyt lämpötilat eivät ylity, ja pitkän matkan yhteisön sisäistä kauppaa varten ne on varustettava rekisteröivällä lämpömittarilla, jotta varmistetaan, että viimeksi mainittu vaatimus täyttyy.

LIITE II

KOOSTUMUSNORMIT JA MIKROBIOLOGISET NORMIT

I. KOOSTUMUSNORMIT

	Rasvapitoisuus	Kollageeni/lihaproteiinisuhde
– vähärasvainen jauhettu liha	≤ 7 %	≤ 12
– jauhettu naudanliha	≤ 20 %	≤ 15
– sikaa sisältävä jauhettu liha	≤ 30 %	≤ 18
– muista eläinlajeista jauhettu liha	≤ 25 %	≤ 15

II. MIKROBIOLOGISET NORMIT

Tuotantolaitosten ja erillisten tuotantoyksiköiden on varmistettava, että ilman jatkokäsittelyä tai raakalihavalmisteiden osina pidettäväksi kaupan aiottu jauhettu liha ja alle 100 g:n painoiset lihapalat täyttävät seuraavat normit liitteessä I olevan VI luvun ja alla esitettyjen tulkintamenetelmien mukaisesti:

	M[1]	m[2]
Aerobiset mesofiiliset bakteerit n[3] = 5 c[4] = 2	5×10^6/g	5×10^5/g
Escherichia coli n = 5 c = 2	5×10^2/g	50/g
Sulfiittia redusoivat anaerobit n = 5 c = 1	10^2/g	10/g
Stafylokokit n = 5 c = 1	5×10^2/g	50/g
Salmonella n = 5 c = 0	ei 25 g:ssa	

[1] M = hyväksyttävyyskynnys, jonka ylittäviä tuloksia ei enää pidetä tyydyttävinä, kun M on yhtä kuin 10 m, kun laskenta tehdään kiinteässä elatusaineessa, ja M on yhtä kuin 30 m, kun laskenta tehdään nestemäisessä elatusaineessa

[2] m = kynnys, jonka alittavia kaikkia tuloksia pidetään tyydyttävinä

[3] näytteen muodostavien yksikköjen määrä

[4] m:n ja M:n välissä olevia arvoja antavien yksiköiden määrä näytteessä.

Mikrobiologisten analyysien tuloksia on tulkittava seuraavasti:

A. *Kolme saastumisluokkaa* aerobisille mesofiilisille bakteereille, *Escherichia coli*lle, sulfiittia redusoiville anaerobeille ja stafylokokeille, nimittäin:

- kriteeri m:ään asti se mukaan luettuna,
- kriteeristä m kynnykseen M,
- kynnyksen M yläpuolella.

1. Lähetyksen laatua pidetään:

   a) *tyydyttävänä*, kun kaikki todetut arvot ovat yhtä suuria tai pienempiä kuin 3 m, kun on käytetty kiinteää elatusainetta, tai 10 m, kun on käytetty nestemäistä elatusainetta,

   b) *hyväksyttävänä*, kun kaikki todetut arvot ovat:

      i) 3 m - 10 m (= M) kiinteässä elatusaineessa,
      ii) 10 m - 30 M (= M) nestemäisessä elatusaineessa

      ja kun c/n on yhtä suuri tai pienempi kuin 2/5, kun n = 5 ja c = 2 tai mitkä tahansa muut luvut, joiden luotettavuus on vastaava tai yhtä suuri, ja jotka neuvosto hyväksyy määräenemmistöllä komission ehdotuksesta.

2. Lähetyksen laatua pidetään epätyydyttävänä:

   - kaikissa tapauksissa, joissa todetaan M:n ylittäviä arvoja,

   - kun c/n > 2/5.

   Kun tämä jälkimmäinen kynnys kuitenkin ylittyy aerobisten mikro-organismien osalta +30 °C:ssa, kun kaikki muut kriteerit täyttyvät, tämän kynnyksen ylitys on alistettava jatkotutkimuksiin erityisesti raakojen tuotteiden kohdalla.

   Joka tapauksessa tuotetta on pidettävä myrkyllisenä tai pilaantuneena, kun saastuminen saavuttaa mikrobiraja-arvon S, joka yleensä asetetaan 10^3 m:ään.

   *Staphylococcus aureus*in tapauksessa S:n arvo ei milloinkaan saa ylittää 5×10^4.

   Analyyttisiin tekniikoihin liittyvät toleranssit eivät koske M:n ja S:n arvoja.

B. kaksi luokkaa salmonellalle, jonka suhteen ei sallita luokkatoleranssia:

- 'ei ole': tulosta pidetään tyydyttävänä,
- 'on': tulosta pidetään epätyydyttävänä.

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 20 päivänä kesäkuuta 1989, munavalmisteiden tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevista hygienia- ja terveysongelmista

(89/437/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

sen varmistamiseksi, että yhteismarkkinat ja erityisesti asetuksella (ETY) N:o 2771/75[4], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3907/87[5], muodostettu kananmunamarkkinoiden yhteinen järjestelmä sekä asetuksella (ETY) N:o 2783/75[6], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 4001/87[7], muodostettu munanvalkuaista ja maitovalkuaista koskeva yhteinen kauppajärjestelmä toimivat joustavasti, on olennaisen tärkeää, etteivät jäsenvaltioiden asiaa koskevien terveyssäännösten väliset erot estäisi enää munavalmisteiden saattamista markkinoille; tämä luo paremmat mahdollisuudet tuotannon yhdenmukaistamiselle ja yhdenvertaiselle kilpailulle samalla kuin sillä varmistetaan kuluttajien saavan laatutuotteita,

tiettyjen munavalmisteiden, jotka eivät sisälly perustamissopimuksen liitteen II alaan, saattaminen markkinoille liittyy kiinteästi niiden munavalmisteiden saattamiseen markkinoille, joita varten on olemassa yhteinen markkinointijärjestelmä; kaikkien munavalmisteiden osalta tulisi poistaa kilpailun vääristymät,

näyttää olevan aiheellista jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle munavalmisteet, jotka on saatu pienyrityksistä, jotka eivät ole teollisia, kaupoista tai ravintoloista ja jotka on tarkoitettu elintarvikkeiden valmistamiseen suoraan kuluttajalle myyntiä varten tai nautittavaksi paikan päällä,

munavalmisteiden valmistusta, varastointia ja kuljetusta varten tulisi säätää terveysvaatimukset; erityisen tärkeää on vahvistaa säännöt laitosten hyväksymistä varten,

on tärkeää vahvistaa myös terveysvaatimukset, jotka munavalmisteiden on täytettävä,

annettuja säännöksiä on sovellettava samalla tavalla yhteisön sisäiseen kauppaan ja kauppaan jäsenvaltioissa,

ensisijaisesti tuottajien vastuulla on varmistaa, että munavalmisteet täyttävät tässä direktiivissä säädetyt terveysvaatimukset; jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarkastusten avulla huolehdittava, että tuottajat noudattavat edellä tarkoitettuja vaatimuksia; tarkastuksia koskevissa säännöksissä on otettava huomioon sisämarkkinoiden vaatimukset,

tarkastuksia on tehtävä pistokokein sellaisten aineiden jäämien havaitsemiseksi, jotka saattavat olla haitallisia ihmisten terveydelle,

---

(1) EYVL N:o C 67, 14.3.1987, s. 9 ja EYVL N:o C 53, 2.3.1989, s. 10
(2) EYVL N:o C 187, 18.7.1988, s. 184
(3) EYVL N:o C 232, 31.8.1987, s. 11
(4) EYVL N:o L 282, 1.11.1975, s. 49
(5) EYVL N:o L 370, 30.12.1987, s. 14
(6) EYVL N:o L 282, 1.11.1975, s. 104
(7) EYVL N:o L 377, 31.12.1987, s. 44

olisi suotavaa saada aikaan yhteisön valvontatoimenpiteet sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin säännöksiä noudatetaan yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa,

yhteisön sisäisen kaupan osalta lähettäjälle, vastaanottajalle tai näiden edustajalle on annettava mahdollisuus, jos vastaanottajajäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa syntyy erimielisyyttä, pyytää asiassa asiantuntijan lausunto,

munavalmisteille, jotka on valmistettu kolmannessa maassa ja jotka on tarkoitettu saatettavaksi markkinoille yhteisössä, ei saa sallia etua tässä direktiivissä säädettyä edullisemmista järjestelyistä; tulisi säätää yhteisön menettelystä kolmansissa maissa olevien laitosten tarkastamiseksi, ja

olisi suotavaa antaa komission tehtäväksi päättää tietyistä toimenpiteistä tämän direktiivin soveltamiseksi; tätä varten tulisi säätää menettelyistä komission ja jäsenvaltioiden välisen kiinteän ja tehokkaan yhteistyön aikaansaamiseksi pysyvässä eläinlääketieteen komiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tässä direktiivissä asetetaan hygienia- ja terveysvaatimukset, jotka koskevat suoraan elintarvikkeena käytettävien munavalmisteiden tuotantoa ja saattamista markkinoille tai munavalmisteiden käyttöä elintarvikkeiden valmistuksessa.

Tätä direktiiviä ei kuitenkaan sovelleta:

- valmiisiin elintarvikkeisiin, jotka on valmistettu munavalmisteista, 2 artiklassa määritellyistä ja jotka täyttävät 3 artiklan vaatimukset;

- pienyrityksistä, jotka eivät ole teollisia, saatuihin munavalmisteisiin, jotka ilman eri käsittelyä käytetään sellaisten elintarvikkeiden valmistukseen, jotka on tarkoitettu suoraan myytäviksi ilman välikäsiä kuluttajalle tai nautittavaksi paikan päällä välittömästi valmistamisen jälkeen.

2 artikla

Tässä direktiivissä sovelletaan asetuksen (ETY) N:o 2772/75[1] 1 artiklan 2 kohdassa olevaa määritelmää. Sen lisäksi tarkoitetaan:

1. munavalmisteella: elintarvikkeena käytettäviä valmisteita, jotka on saatu kananmunista, niiden erilaisista osista tai niiden sekoituksista sen jälkeen kun kuori ja kalvot on poistettu; niitä voidaan osittain täydentää muilla elintarvikkeilla tai lisäaineilla; ne voivat olla nestemäisiä, säilöttyjä, kuivattuja, kiteytettyjä, jäädytettyjä, pakastettuja tai hyydytettyjä;

2. tuotantotilalla: tilaa jolla tuotetaan elintarvikkeeksi tarkoitettuja munia; sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (ETY) N:o 2782/75[2] säännösten soveltamista;

3. laitoksella: laitosta, joka on hyväksytty munavalmisteiden valmistusta tai käsittelyä varten;

4. säröillä olevilla munilla: munia, joissa on vahingoittunut mutta rikkoutumaton kuori ja kalvot ovat ehjät;

5. erällä: määräerää munavalmisteita, jotka on valmistettu samoissa oloissa ja erityisesti käsitelty yhdessä yhtäjaksoisessa prosessissa;

6. lähetyksellä: määräerää munavalmisteita, joka käsittää yhden ainoan toimituserän tiettyyn määränpäähän edelleen käsiteltäväksi elintarviketeollisuudessa tai käytettäväksi suoraan elintarvikkeena;

7. lähetysmaalla: jäsenvaltiota tai kolmatta maata, josta munavalmisteet lähetetään jäsenvaltioon;

8. vastaanottajamaalla: jäsenvaltiota, johon munavalmisteet lähetetään toisesta jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta;

9. pakkaamisella: munavalmisteiden asettamista mihin tahansa pakkaukseen;

10. toimivaltaisella viranomaisella: eläinlääkintäyksikköä tai muuta vastaavaa yksikköä, jonka toimivaltainen jäsenvaltio on määrännyt valvomaan tämän direktiivin säännösten noudattamista;

11. markkinoille saattamisella: munavalmisteiden liikkeeseen laskemista, sellaisena kuin se on määriteltynä asetuksen (ETY) N:o 2772/75 1 artiklan 5 kohdassa.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että vain sellaisia munavalmisteita, jotka täyttävät seuraavat yleiset vaatimukset, tuotetaan elintarvikkeiksi tai käytetään elintarvikkeiden valmistukseen:

a) niiden on oltava peräisin kanojen, ankkojen, hanhien, kalkkunoiden, helmikanojen tai viiriäisten munista, mutta ne eivät saa olla erilaisten munalajien sekoituksia;

b) niissä on oltava merkittynä muna-ainesosien prosenttiosuus, kun niitä on täydennetty osittain muilla elintarvikkeilla tai, jos ne täyttävät 12 artiklan vaatimukset, lisäaineilla;

c) niiden on oltava käsiteltyjä ja valmistettuja laitoksessa, joka on hyväksytty 6 artiklan säännösten mukaisesti ja joka on liitteessä olevan I ja II luvun vaatimusten mukainen ja täyttää tämän direktiivin vaatimukset;

d) niiden on oltava valmistettu sellaisissa hygienisissä olosuhteissa, jotka täyttävät liitteessä olevassa III ja V luvussa

[1] EYVL N:o L 282, 1.11.1975, s. 56

[2] EYVL N:o L 282, 1.11.1975, s. 100

säädetyt vaatimukset, ja munista, jotka täyttävät liitteessä olevassa IV luvussa vahvistetut edellytykset;

e) niiden on täytynyt läpikäydä käsittelyprosessi, joka on hyväksytty 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja joka mahdollistaa sen, että ne muun muassa täyttävät liitteessä olevassa VI luvussa määrätyt analyyttiset eritelmät.

Jos kuitenkin munavalmisteista saatujen tiettyjen elintarvikkeiden valmistukseen liittyvistä teknologisista syistä on tarpeen, toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määriteltyjä arviointiperusteita käyttäen, että tiettyjä munavalmisteita ei tarvitse käsitellä; tässä tapauksessa munavalmisteet on käytettävä viipymättä siinä laitoksessa, johon ne on tarkoitettu, muiden elintarvikkeiden valmistamiseen;

f) niiden on oltava liitteessä olevan VI luvussa määrättyjen analyyttisten eritelmien mukaisia;

g) niille on oltava tehty terveystarkastus liitteessä olevan VII luvun mukaisesti;

h) niiden on oltava pakattu liitteessä olevan VIII luvun mukaisesti;

i) ne on varastoitava ja kuljetettava liitteessä olevan IX ja X luvun mukaisesti;

j) niissä on oltava liitteessä olevassa XI luvussa määrätty terveydellisyyttä osoittava merkki, ja jos ne on tarkoitettu kuluttajien välittömästi käytettäväksi, niiden on täytettävä ne vaatimukset, joista säädetään kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annetussa neuvoston direktiivissä 79/112/ETY[1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 86/197/ETY[2].

4 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että munavalmisteiden valmistajat toteuttavat ne toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tämän direktiivin noudattamiseksi, ja erityisesti, että:

- laboratoriotutkimuksia varten otetaan näytteitä sen tarkastamiseksi, että VI luvussa säädettyjä analyyttisiä ehtoja noudatetaan;
- munavalmisteet, joita ei voida pitää niitä ympäröivässä lämpötilassa, kuljetetaan tai varastoidaan liitteessä olevassa IX ja X luvussa vahvistetuissa lämpötiloissa;
- säädetään ajanjakso, jona munavalmisteiden säilyminen voidaan taata;
- erilaisten tarkastusten tulokset kirjataan ja säilytetään niiden viranomaisille esittämistä varten kahden vuoden ajan;
- jokainen erä merkitään siten, että käsittelypäivä voidaan tunnistaa; tämän erämerkin tulee olla nähtävissä käsittelyä selvittävässä tallenteessa ja XI luvussa säädetyssä terveydellisyyttä koskevassa merkissä.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että tehdään tarkastuksia sellaisten aineiden jäämien havaitsemiseksi, joilla on farmakologinen tai hormonaalinen vaikutus samoin kuin antibiootti-, torjunta-aine-, puhdistusaine- ja sellaisten muiden aineiden jäämien havaitsemiseksi, jotka ovat haitallisia tai voivat muuttaa munavalmisteiden organoleptisiä ominaisuuksia tai tehdä niiden nauttimisen vaaralliseksi tai haitalliseksi ihmisten terveydelle.

2. Jos munavalmisteista tutkimuksessa löydetään jälkiä jäämistä, jotka ylittävät 4 kohdan mukaisesti säädetyt sallitut tasot, niitä ei saa sallia käytettäväksi elintarvikkeisiin taikka saatettavaksi markkinoille elintarvikkeiden valmistusta varten tai suoraan elintarvikkeena käytettäväksi.

3. Jäämätestit on suoritettava vahvistettujen tai tieteellisesti tunnustettujen menetelmien mukaisesti, erityisesti sellaisten, joista säädetään yhteisön direktiiveissä tai kansainvälisissä standardeissa.

Jäämätestejä on voitava arvioida käyttäen 14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti säädettyjä vertailumenetelmiä sen jälkeen kuin eläinlääketieteen tiedekomitea on antanut lausuntonsa.

Samaa menettelyä noudattaen on nimettävä vähintään yksi viitelaboratorio kussakin jäsenvaltioissa suorittamaan jäämätutkimuksia 7 ja 8 artiklaa sovellettaessa.

Komissio julkaisee vertailumenetelmät ja luettelon vertailulaboratorioista *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta:

- yksityiskohtaiset järjestelyt valvontaa varten;
- edellä 2 kohdassa tarkoitettuja aineita koskevat raja-arvot;
- näytteenottotaajuuden.

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo hyväksytyistä laitoksista, joista jokaisella on oltava hyväksymisnumero. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämä luettelo muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

Jäsenvaltiot eivät saa hyväksyä laitosta, ellei varmisteta että se on tämän direktiivin mukainen. Jäsenvaltion on peruutettava hyväksyminen, jos edellytykset sen myöntämiselle

[1] EYVL N:o L 33, 8.2.1979, s. 1
[2] EYVL N:o L 144, 29.5.1986, s. 38

lakkaavat olemasta. Muille jäsenvaltioille ja komissiolle on ilmoitettava hyväksymisen peruuttamisesta.

2. Toimivaltaiset viranomaiset ovat vastuussa laitosten ja pakkaamojen säännöllisestä tarkastamisesta ja valvonnasta ja viranomaisella on oltava kaikkina aikoina vapaa pääsy laitoksen kaikkiin osiin varmistaakseen tämän direktiivin noudattamisen.

Jos sellaisessa tarkastuksessa ilmenee, että kaikkia tämän direktiivin vaatimuksia ei ole täytetty, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi.

7 artikla

1. Komission asiantuntijat voivat yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehdä tarkastuksia paikalla, jos se on välttämätöntä direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Ne voivat etenkin tarkastaa vastaavatko laitokset ja pakkaamot, jotka on hyväksytty asetuksen (ETY) N:o 2772/75 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti, tosiasiallisesti direktiivin säännöksiä.

Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus tapahtuu, on annettava kaikki tarvittava apu asiantuntijoille näiden suorittaessa tehtäviään. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle, jota asia koskee, tarkastuksen tulokset.

Jäsenvaltion, jota asia koskee, on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, johon tarkastuksen tulokset saattavat antaa aihetta. Jos jäsenvaltio ei toteuta näitä toimenpiteitä, komissio voi 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää, että kyseisen jäsenvaltion on keskeytettävä munavalmisteiden saattaminen markkinoille siitä laitoksesta, joka ei täytä tämän direktiivin säännöksiä.

2. Ennen 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten toteuttamista 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen on vahvistettava tämän artiklan soveltamista koskevat yleiset säännökset ja annettava komission suositus, jossa on 1 kohdassa tarkoitetuissa tarkastuksissa noudatettavat säännöt.

8 artikla

1. Vastaanottajamaa voi, jos on vahva olettamus siitä, että säännöksiä on rikottu, suorittaa syrjintää harjoittamatta munavalmisteiden tarkastuksia sen todentamiseksi, vastaako lähetys tämän direktiivin vaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 ja 7 artiklan soveltamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tarkastukset on suoritettava tavaroiden määräpaikassa tai jossakin muussa sopivassa paikassa, jälkimmäisessä tapauksessa sillä edellytyksellä, että paikan valinta häiritsee niin vähän kuin mahdollista tavaran liikkumista.

Nämä tarkastukset on toteutettava niin pian kuin mahdollista, jotta munavalmisteiden saattamista markkinoille ei tarpeettomasti viivytetä tai jotta ei aiheuteta viivytyksiä, jotka voivat huonontaa niiden laatua.

3. Jos 1 ja 2 kohdan mukaisen tarkastuksen aikana havaitaan, että munavalmisteet eivät vastaa tämän direktiivin säännöksiä, vastaanottajamaan toimivaltaisen viranomaisen on annettava lähettäjälle, vastaanottajalle tai näiden edustajalle oikeus valita mahdollisuus joko ottaa lähetys pois markkinoilta jatkokäsittelyä varten tai käyttää se muihin tarkoituksiin, jos tämä terveydellisin perustein voidaan sallia. Jos näin ei ole, vaihtoehdoksi tulee tarjota munavalmisteiden hävittämistä. Kaikissa tapauksissa toimivaltaisen viranomaisen on ryhdyttävä varotoimenpiteisiin estääkseen sellaisten munavalmisteiden laittoman käytön.

4. a) Päätökset ja niiden perustelut on ilmoitettava lähettäjälle, vastaanottajalle tai näiden edustajalle. Jos kyseinen henkilö niin pyytää, päätöksen perusteet on selvitettävä ja ne on ilmoitettava kirjallisesti viipymättä tälle samoin kuin tiedot lain mukaan käytettävissä olevista muutoksenhakukeinoista, niiden muodoista ja määräajoista, joiden kuluessa toimenpiteet on toteutettava.

Tämän direktiivin säännökset eivät vaikuta lähettäjän, vastaanottajan tai näiden edustajan käytettävissä oleviin muutoksenhakukeinoihin.

b) Jos edellä tarkoitetut päätökset perustuvat erityisen vakavaan vaaraan ihmisen terveydelle, päätökset on toimitettava lähettäjälle, lähettävän jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja komissiolle.

c) Edellä tarkoitettujen tietojen toimittamisen jälkeen voidaan ryhtyä asiaa koskeviin toimenpiteisiin 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja erityisesti tarkoituksena sovittaa yhteen toimenpiteet, joihin muissa jäsenvaltioissa on ryhdytty kyseisten munavalmisteiden osalta.

5. Jäsenvaltion on sallittava lähettäjän, jonka munavalmisteita ei saa saattaa markkinoille 1 kohdassa säädetyn tarkastuksen tulosten perusteella, hankkia asiantuntijan lausunto.

Asiantuntijan on oltava muun jäsenvaltion kansalainen kuin lähettäjämaan tai vastaanottajamaan kansalainen.

Komissio laatii jäsenvaltioiden ehdotuksesta luettelon asiantuntijoista, joiden tehtäväksi voidaan antaa edellä tarkoitettujen lausuntojen valmistelu. Yksityiskohtaiset säännökset tämän kohdan soveltamisesta annetaan 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9 artikla

Jos jäsenvaltio 8 artiklan mukaisesti toteutetun tarkastuksen perusteella arvioi, että tämän direktiivin säännöksiä ei enää

noudateta toisen jäsenvaltion laitoksessa, sen on ilmoitettava tästä sen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle. Edellä tarkoitetun viranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet ja ilmoitettava ensiksi mainitun jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tehdyistä päätöksistä ja niiden perusteista.

Jos ensiksi mainittu jäsenvaltio epäilee, että edellä tarkoitettuja toimenpiteitä ei ole toteutettu tai ne ovat riittämättömät, molempien jäsenvaltioiden on yhdessä etsittävä keinot tilanteen korjaamiseksi, tarvittaessa järjestämällä tarkastuskäynti laitokseen.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle erimielisyyksistä ja tehdyistä ratkaisuista.

Jos jäsenvaltiot eivät pääse yksimielisyyteen, toisen niistä on saatettava asia kohtuullisen ajan kuluessa komission käsiteltäväksi, ja komissio määrää yhden tai useamman asiantuntijan antamaan lausunnon.

Kunnes lausunto on annettu, sen jäsenvaltion, josta tavara toimitetaan, on tehostettava kyseisestä laitoksesta tulevien munavalmisteiden tarkastuksia ja komissio määrää välittömästi sen jäsenvaltion pyynnöstä, josta tavara toimitetaan, asiantuntijan matkustamaan laitokseen tehdäkseen ehdotukset sopivista väliaikaisista suojatoimenpiteistä.

Neljännessä alakohdassa tarkoitetun lausunnon perusteella tai 7 artiklan 1 kohdan mukaisen tarkastuksen tuloksen perusteella jäsenvaltioiden voidaan sallia, noudattaen 13 artiklassa säädettyä menettelyä, väliaikaisesti kieltää siitä laitoksesta peräisin olevien munavalmisteiden pääsyn niiden alueelle.

Edellä tarkoitettu lupa voidaan peruuttaa 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen yhden tai useamman asiantuntijan toimittamien lisälausuntojen perusteella.

Asiantuntijoiden on oltava muun kuin erimielisyydessä mukana olevien jäsenvaltioiden kansalaisia.

Yksityiskohtaiset säännökset tämän artiklan soveltamisesta annetaan 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

10 artikla

Neuvosto voi määräenemmistöllä komission ehdotuksesta muuttaa tämän direktiivin liitettä.

11 artikla

1. Kunnes tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan, jatketaan munavalmisteiden tuontia kolmansista maista koskevien kansallisten säännösten soveltamista ja ne eivät saa olla edullisempia kuin yhteisön sisäistä kauppaa koskevat säännökset.

2. Jäsenvaltioiden ja komission asiantuntijat suorittavat tarkastukset paikalla. Komissio nimittää tarkastuksista vastaavat jäsenvaltioiden asiantuntijat tehtäviinsä jäsenvaltioiden ehdotuksesta. Tarkastukset tehdään yhteisön nimissä, joka myös vastaa niistä johtuvista kustannuksista.

3. Niistä laitoksista, joka täyttävät liitteessä säädetyt vaatimukset, laaditaan luettelo 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. Maahantuotavia valmisteita seuraavan terveystodistuksen ja valmisteita koskevan terveellisyysmerkinnän muodon ja ominaisuuksien on vastattava mallia, josta päätetään 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

12 artikla

Neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta, mitä voimassa olevissa elintarvikkeissa käytettäväksi sallittuja lisäaineita koskevissa yhteisön säännöksissä sallittujen lisäaineiden luetteloon sisältyviä lisäaineita voidaan käyttää 3 artiklan a alakohdassa tarkoitettuihin munavalmisteisiin sekä päättää niiden käyttöä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

Kunnes edellä tarkoitettu päätös annetaan, jatketaan tällaista käyttöä koskevien kansallisten sääntöjen soveltamista.

13 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa 15 päivänä lokakuuta 1968 annetulla neuvoston päätöksellä perustetun pysyvän eläinlääketieteen komitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvoston tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne komitean lausunnon mukaiset.

4. Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa 15 päivän kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

14 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvoston tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

4. Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

15 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 31 päivään joulukuuta 1991 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Komissio toimittaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1994 neuvostolle kertomuksen asiassa saaduista kokemuksista, jossa tarvittaessa on ehdotukset tämän direktiivin liitteen mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitys erityisesti huomioon ottaen.

16 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 20 päivänä kesäkuuta 1989.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. ROMERO HERRERA

LIITE

I LUKU

HYVÄKSYMISEN YLEISET EDELLYTYKSET JA TOIMINTA

Laitoksessa tulee olla ainakin:

1. Alueilla, joissa munia varastoidaan ja joissa munavalmisteita valmistetaan tai varastoidaan:

   a) vedenpitävä lattiapäällyste, jota on helppo puhdistaa ja desinfioida; sen on oltava lahosuojattu ja siten rakennettu, että veden poisjuoksuttaminen on helppoa; vesi pitää kanavoida viemäreihin, joihin on asennettu säleiköt ja vesilukot estämään hajuja;

   b) tasaiset, kestävät ja vedenpitävät seinät, joissa on vaaleaksi maalatut, pestävät päällysteet vähintään kahden metrin korkeudelle ja vähintään varastointikorkeuteen jäähdytys- ja jäädytyshuoneissa sekä varastoissa. Seinän ja lattian liittymät tulee olla pyöristetyt tai siten vastaavalla tavalla valmistetut, että puhdistus on helppoa;

   c) ovet sellaisesta materiaalista, jonka laatu ei heikkene ja, jos ne ovat puusta, niissä tulee olla tasainen ja vedenpitävä peite molemmilla sivuilla;

   d) katot, jotka on helppo puhdistaa ja jotka on rakennettu ja valmistettu siten, että ne estävät lian kerääntymisen ja homeen muodostumisen, maalausten mahdollisen lohkeilun ja vesihöyryn tiivistymisen;

   e) asianmukainen tuuletus ja mikäli välttämätöntä, hyvä höyryn poisto;

   f) asianmukainen luonnollinen tai keinovalaistus;

   g) mahdollisimman lähellä työasemia;

      - riittävä määrä tiloja käsien pesemistä ja desinfiointia varten sekä laitteiden puhdistamista varten kuumalla vedellä. Hanat eivät saa olla käsi- tai käsivarsikäyttöisiä. Käsien pesutilojen tulee olla varustettu kuumalla ja kylmällä juoksevalla vedellä tai vedellä joka ennakolta on sekoitettu sopivaan lämpötilaan sekä puhdistus- ja desinfiointiaineilla ja kertakäyttöpyyhkeillä,

      - tilat työkalujen desinfiointia varten;

2. Sopiva määrä vaatteiden vaihtotiloja, joissa on tasaiset, vedenpitävät ja pestävät seinät ja lattiat, vesialtaat ja vesikäymälät. Viimeksi mainitut eivät saa olla suorassa yhteydessä työtilaan. Vesialtaissa tulee olla kuuma ja kylmä juokseva vesi tai vesi, joka on ennalta sekoitettu sopivaan lämpötilaan, tarpeet käsien puhdistamista ja desinfiointia varten ja kertakäyttöpyyhkeet. Vesialtaiden hanat eivät saa olla käsikäyttöisiä. Käymälöiden lähellä tulee olla riittävä määrä vesialtaita;

3. Erillinen alue ja riittävät tilat kiinteiden ja liikkuvien astioiden ja tankkien puhdistamista ja desinfiointia varten. Tätä aluetta ja näitä tiloja ei kuitenkaan vaadita, jos muissa yksiköissä on huolehdittu astioiden ja tankkien puhdistamis- ja desinfiointimahdollisuuksista;

4. Tilat yksinomaan juomaveden laadusta annetussa neuvoston direktiivissä 80/778/ETY[1] tarkoitetun juomakelpoisen veden jakelua varten;

   Tiloja, jotka on tarkoitettu juomakelvottoman veden jakelua varten, saadaan kuitenkin käyttää höyryntuotantoon, palontorjuntaan ja jäähdytyslaitteiden jäähdyttämiseen edellyttäen, että putket on asennettu tätä tarkoitusta varten ja siten, että ne sulkevat pois mahdollisuuden sellaisen veden käyttämisen muuhun tarkoitukseen ja ne eivät muodosta riskiä munavalmisteiden pilaantumiselle. Tämä höyry ja vesi ei saa päästä yhteyteen munavalmisteiden kanssa eikä niitä saa käyttää munavalmisteiden kanssa kosketuksiin joutuvien astioiden, koneiden tai laitteiden puhdistamiseen tai desinfiointiin. Putkien, joissa kulkee juomakelvotonta vettä, tulee olla selvästi erotettu niistä putkista, joissa kulkee juomakelpoista vettä;

5. Asianmukaiset laitteet tuhoeläinten kuten hyönteisten ja jyrsijöiden torjuntaa varten;

6. Laitteet, kytkennät ja instrumentit ja niiden pinnat, jotka on tarkoitettu tulemaan kosketuksiin munavalmisteiden kanssa, pitää olla valmistettu sellaisesta materiaalista, jota on helppo pestä, puhdistaa ja desinfioida, korroosiota vastustavaa ja josta ei siirry munavalmisteisiin aineita sellaisessa määrin, että se voi vaarantaa ihmisen terveyttä, aiheuttaa laadun heikkenemistä munavalmisteiden koostumuksessa tai vaikuttaa haitallisesti niiden organoleptisiin ominaisuuksiin.

---

[1] EYVL N:o L 229, 30.8.1980, s. 11

II LUKU

ERITYISET EDELLYTYKSET LAITOSTEN HYVÄKSYMISTÄ VARTEN

Sen lisäksi, mitä I luvussa säädetään yleisistä edellytyksistä, laitoksessa tulee olla vähintään;

1. Sopivat huoneet, jotka ovat riittävän isot munien ja valmiiden munavalmisteiden erilliseen varastointiin ja tarvittaessa varustettuna jäädytyslaitteistolla, jotta munavalmisteet voidaan pitää sopivassa lämpötilassa; työtilat tulee olla varustettu lämpömittarilla tai erillisellä tallentavalla lämpömittarilla;

2. Siellä, missä käytetään likaisia munia, tilat munien pesemistä ja puhdistamista varten; luettelo desinfiointiin sallituista tuotteista tulee laatia 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen;

3. a) erityinen huone asianmukaisin järjestelyin kananmunien rikkomista ja niiden sisällön keräämistä sekä kuoren osien ja kalvojen poistamista varten;

   b) erillinen huone muita kuin a kohdassa tarkoitettuja toimintoja varten.
   Jos munavalmisteita pastöroidaan, pastörointi voi tapahtua a kohdassa tarkoitetussa huoneessa, kun laitoksella on oma pastörisointijärjestelmä; muissa tapauksissa pastörisointi tulee suorittaa b kohdassa tarkoitetussa huoneessa. Viimeksi mainitussa tapauksessa on ryhdyttävä kaikkiin toimenpiteisiin munavalmisteiden pilaantumisen estämiseksi niiden pastöroinnin jälkeen;

4. Sopivat järjestelyt munansisällysten laitoksen sisällä tapahtuvaa siirtämistä varten;

5. Tässä direktiivissä säädetyissä tapauksissa toimivaltaisen viranomaisen hyväksymien, munavalmisteiden käsittelyyn tarkoitettujen laitteiden tulee olla varustettuina ainakin:

   a) pastörisoinnin osalta:
      - automaattisella lämpötilan valvontajärjestelmällä,
      - tallentavalla lämpömittarilla,
      - automaattisella turvalaitteella estämään riittämättömän kuumennuksen;

   b) jatkuvan pastörointijärjestelmän osalta laitteet tulee varustaa myös:
      - asianmukaisella suojajärjestelmällä, joka estää pastöroitujen munavalmisteiden ja riittämättömästi pastöroitujen munavalmisteiden sekoittumisen, ja
      - automaattinen tallentava suojalaitteisto, joka estää edellä mainitun sekoittamisen;

6. Huone muiden elintarvikkeiden ja lisäaineiden varastointia varten;

7. Jos tuotteita pakataan myytäviin astioihin, asianmukainen ja tarvittaessa erillinen tila sellaisia astioita ja valmistukseen tarkoitettujen raaka-aineiden varastointia varten;

8. Tilat tyhjien kuorien ja ihmisravinnoksi sopimattomien munien ja munavalmisteiden välitöntä poistamista ja erillistä varastointia varten;

9. Sopivat laitteet munavalmisteiden hygieenistä pakkaamista varten;

10. Munavalmisteiden ja raaka-aineiden tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukaisten analyysien ja tutkimusten suorittamista varten laitoksella tulee olla sopiva laboratorio. Jos sillä ei ole sitä, sen tulee turvata sellaisten laboratoriopalvelusten saanti, jotka täyttävät nämä vaatimukset. Viimeksi mainitussa tapauksessa sen tulee ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle tästä;

11. Tarvittaessa sopivat laitteet sellaisten munavalmisteiden sulattamista varten, joiden tulee läpikäydä jatkokäsittely hyväksytyssä laitoksessa;

12. Erillinen huone puhdistus- ja desinfiointiaineiden varastointia varten.

III LUKU

LAITOSTEN TILOJA, LAITTEITA JA HENKILÖKUNTAA KOSKEVAT HYGIENIAVAATIMUKSET

Henkilökunnalta, tiloilta ja laitteilta vaaditaan mahdollisimman täydellistä siisteyttä:

1. Henkilökunnan, joka käsittelee munia ja munavalmisteita, tulee olla pukeutuneina erityisen puhtaisiin työvaatteisiin ja päähineisiin. Heidän tulee pestä ja desinfioida kätensä useita kertoja kunkin työpäivän kuluessa sekä työjakson alkaessa.

   Alueella, joissa munia tai munavalmisteita käsitellään tai varastoidaan, ei saa tupakoida, syödä, sylkeä tai syödä purukumia;

2. Eläimiä ei saa päästää laitokseen. Kaikki jyrsijät, hyönteiset ja muut tuhoeläimet tulee systemaattisesti hävittää;

3. Tilat, laitteet ja instrumentit, joita käytetään munavalmisteiden tuottamiseen, tulee pitää puhtaina ja hyvin huollettuina. Laitteet ja instrumentit tulee huolellisesti puhdistaa ja desinfioida tarvittaessa useita kertoja työpäivän kuluessa, samoin kuin työpäivän päätyttyä ja ennen niiden uudelleenkäyttöä, jos ne ovat likaantuneet. Munavalmisteiden siirtämiseen tarkoitetut suljetut putkistojärjestelmät tulee olla varustettu asianmukaisella puhdistusjärjestelmällä, mikä varmistaa niiden puhdistamisen ja desinfioinnin kaikilta osin. Puhdistamisen ja desinfioinnin jälkeen putket tulee huuhdella juomakelpoisella vedellä;

4. Tiloja, instrumentteja ja laitteita ei saa käyttää muuhun tarkoitukseen kuin munavalmisteiden prosessointiin lukuun ottamatta muiden elintarvikkeiden prosessointia samanaikaisesti tai eri aikaan, jos asianomainen toimivaltainen viranomainen on tähän myöntänyt luvan ja jos tarvittaviin toimenpiteisiin on ryhdytty tämän direktiivin tarkoittamien valmisteiden pilaantumisen tai haitallisten muutosten syntymisen estämiseksi;

5. Juomakelpoista vettä on käytettävä kaikkiin tarkoituksiin; juomakelvotonta vettä saadaan kuitenkin käyttää poikkeuksellisissa tapauksissa höyryn tuotantoon, jos putket, jotka on asennettu tätä tarkoitusta varten, eivät salli tämän veden käyttämistä muihin tarkoituksiin eivätkä muodosta vaaraa munien tai munavalmisteiden pilaantumiselle. Juomakelvottoman veden käyttö voidaan sallia poikkeuksellisissa tapauksissa jäähdytyslaitteiston viilentämiseen. Juomakelvottoman veden putkiston tulee olla selvästi erillään juomakelpoisen veden putkistosta;

6. Puhdistusaineita, desinfiointiaineita ja vastaavia aineita tulee käyttää ja ne tulee varastoida siten, että niillä ei ole haitallista vaikutusta välineisiin, laitteisiin eikä munavalmisteisiin. Niiden käytön jälkeen tulee sellaiset välineet ja laitteet huuhdella perusteellisesti juomakelpoisella vedellä;

7. Henkilöitä, jotka ovat mahdollisia saastuttamisen lähteitä, tulee kieltää käsittelemästä munia tai munavalmisteita tai työskentelemästä niiden kanssa;

8. Jokaiselta henkilöltä, joka käsittelee munia tai munavalmisteita tai työskentelee niiden kanssa, tulee vaatia lääkärintodistus, joka osoittaa, ettei mikään estä tällaisen työn tekemistä. Lääkärintodistus tulee uudistaa vuosittain, jos 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ei ole hyväksytty muuta henkilökunnan terveydentilan tarkastusjärjestelmää, joka antaisi vastaavat takuut.

IV LUKU

MUNAVALMISTEIDEN VALMISTUKSEEN TARKOITETTUJA MUNIA KOSKEVAT VAATIMUKSET

1. Munat, joita käytetään munavalmisteiden valmistukseen, tulee panna pakkaukseen, joka täyttää munien markkinointistandardeista annetun asetuksen (ETY) N:o 1619/68[1] täytäntöön panemiseksi 17 päivänä tammikuuta 1969 annetun asetuksen (ETY) N:o 95/69, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3906/86[2], vaatimukset.

2. a) munavalmisteiden valmistukseen saadaan käyttää vain sellaisia ihmisravinnoksi tarkoitettuja munia, joita ei ole tuotettu hautomakoneessa; niiden kuorien tulee olla täysin kehittyneitä eikä niissä saa olla murtumia;

   b) poiketen siitä, mitä a kohdassa säädetään, säröileviä munia voidaan käyttää munavalmisteiden valmistamiseen, jos ne on toimitettu suoraan pakkaamoista tai tuotantotilalta hyväksyttyyn laitokseen, missä ne tulee rikkoa niin pian kuin mahdollista.

3. Munat ja munavalmisteet, jotka ovat soveltumattomia ihmisravinnoksi, tulee poistaa ja niiden ominaisuudet muuttaa sellaisella tavalla, että niitä ei voi käyttää uudelleen ihmisravinnoksi. Ne pitää välittömästi sijoittaa II luvun 8 kohdassa säädettyyn huoneeseen.

V LUKU

MUNAVALMISTEIDEN VALMISTAMISTA KOSKEVAT ERITYISET HYGIENIAVAATIMUKSET

Kaikki toimet pitää suorittaa siten, että pyritään välttämään kaikkea saastuttamista munavalmisteiden tuotannon, käsittelyn ja varastoinnin aikana ja erityisesti;

---

[1] EYVL N:o L 13, 18.1.1969, s. 13
[2] EYVL N:o L 364, 23.12.1986, s. 20

1. Munat ja munavalmisteet, jotka tuodaan myöhempään käsittelyyn hyväksytyssä laitoksessa, tulee varastoida välittömästi niiden saavuttua II luvun 1 kohdassa säädettyyn huoneeseen ja siihen saakka kunnes ne prosessoidaan. Näiden huoneiden lämpötilan tulee olla omiaan varmistamaan, että pilaantumista ei tapahdu. Kuoressa olevien munien (kuorimunien) koteloja ei saa asettaa välittömästi lattialle;

2. Munat tulee pitää pakkaamattomina ja tarvittaessa pestyinä ja desinfioituina huoneessa, joka on erillään munien rikkomishuoneesta; pakkausmateriaalia ei saa viedä munien rikkomishuoneeseen;

3. Munat tulee rikkoa huoneessa, josta säädetään II luvun 3 kohdan a alakohdassa; säröillään olevat munat, joista on mainittu IV luvun 2 kohdan b alakohdassa, tulee prosessoida viivytyksettä;

4. Likaiset munat tulee puhdistaa ennen rikkomista; tämä tulee suorittaa huoneessa, joka on erillään munien rikkomishuoneesta tai muusta sellaisesta huoneesta, missä avoinna olevia suojaamattomia munansisällyksiä käsitellään. Puhdistamismenetelmien pitää olla sellaisia, että ne estävät munien sisällyksen pilaantumisen tai laadun heikkenemisen. Kuorien pitää olla riittävän kuivia rikkomisen aikaan, jotta voidaan estää munien sisällyksen pilaantuminen puhdistusveden jäännöksistä;

5. Muiden kuin kanan tai kalkkunan taikka helmikanan munat tulee käsitellä ja prosessoida erikseen. Kaikki laitteet tulee puhdistaa ja desinfioida, kun aloitetaan kananmunien tai kalkkunanmunien taikka helmikanojen munien prosessointi.

6. Rikkominen, mitä menetelmää sitten käytetäänkin, tulee suorittaa siten, että mahdollisuuksien mukaan voidaan välttää munan sisällyksen pilaantuminen. Siinä tarkoituksessa, munien sisällyksiä ei tule irroittaa keskipakoisvoiman avulla tai munia murskaamalla, keskipakoisvoiman avulla ei myöskään munan valkuaisen jäännöksiä saa irroittaa tyhjistä kuorista. Kuorien tai kalvojen jäännökset tulee pitää erillään munavalmisteista siinä määrin kuin se on mahdollista ja niitä ei saa olla yli VI luvun 2 kohdan c alakohdassa säädetyn määrän;

7. Munan rikkomisen jälkeen jokaisen munavalmistekappaleen tulee läpikäydä käsittely niin pian kuin mahdollista; kuuma käsittely käsittää munavalmisteen käsittelyn sopivassa lämpötilassa sopivan pituisen ajan, jotta voidaan eliminoida käsillä olevat patogeeniset organismit. Käsittelyn aikana lämpötilat tulee rekisteröidä jatkuvasti. Tallenteet jokaisesta erästä, jotka ovat läpikäyneet käsittelyn, tulee säilyttää toimivaltaisen viranomaisen käytössä kaksi vuotta. Erän, jota on käsitelty riittämättömästi, tulee läpikäydä käsittely välittömästi uudelleen samassa laitoksessa, jos uusi käsittely tekee sen sopivaksi ihmisravinnoksi; jos se havaitaan sopimattomaksi ihmisravinnoksi, sen ominaisuudet tulee muuttaa VI luvun 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen;

8. Jos käsittelyä ei ole suoritettu välittömästi munien rikkomisen jälkeen, munien sisällykset pitää varastoida tyydyttävissä olosuhteissa, joko jäädytettyinä tai korkeintaan 4 °C lämpötilassa. Varastointiaika 4 °C lämpötilassa ei saa ylittää 48 tuntia, lukuun ottamatta tapauksia, joissa ainesosista on poistettu sokeri;

9. Jos tietyt tuotantomenetelmät niin vaativat komissio päättää 14 artiklan nojalla 31 päivään joulukuuta 1990 mennessä tiettyjen erityistapausten olemassaolosta ja säätää tietyistä erityisedellytyksistä,joiden mukaan valmisteita, jotka tulevat hyväksytystä laitoksesta, voidaan käsitellä muussa hyväksytyssä laitoksessa, jos seuraavat yleiset edellytykset ovat täytetyt;

   a) välittömästi munavalmisteiden valmistamisen jälkeen ne täytyy joko pakastaa tai jäähdyttää lämpötilaan, joka viimeksi mainitussa tapauksessa ei saa olla enemmän kuin 4 °C, ne tulee käsitellä määräpaikassa 48 tunnin kuluessa siitä päivästä kun muna, joista ne on saatu, on rikottu, lukuun ottamatta tapauksia, joissa ainesosista on poistettu sokeri;

   b) ne tulee pakata, tarkastaa, kuljettaa ja käsitellä direktiivin vaatimusten mukaisesti;

   c) ne tulee merkitä XI luvussa olevien vaatimusten mukaisesti. Tavaroiden luonne pitää ilmoittaa seuraavasti: "ei pastöroituja munavalmisteita–, käsiteltävä määräpaikassa – päiväys ja rikkomisaika – ";

10. Käsittelyn jälkeen suoritettavilla jatkokäsittelytoimilla tulee varmistaa, että munavalmisteiden uudelleen pilaantumisvaaraa ei ole; nestemäisten valmisteiden ja konsentroitujen valmisteiden, joita ei ole stabiloitu siten, että niitä voidaan pitää huoneenlämmössä tulee olla joko kuivattu tai viilentää korkeintaan 4 °C lämpötilaan välittömästi tai hapettumisprosessin läpikäynnin jälkeen; jäädytettävät valmisteet tulee jäädyttää välittömästi käsittelyn jälkeen;

11. Munavalmisteet tulee pitää tämän tässä direktiivissä säädetyissä lämpötiloissa siihen saakka, kunnes ne käytetään muiden elintarvikkeiden valmistamiseen;

12. Hyväksytyssä laitoksessa munavalmisteita, edes muihin tarkoituksiin kuin ruoaksi tarkoitettuja, ei saa valmistaa raaka-aineista, jotka eivät ole sopivia elintarvikkeiden valmistamiseen.

VI LUKU

ANALYYTTISET OMINAISUUDET

1. *Mikrobiologiset ominaisuudet*

Kaikkien munavalmiste-erien tulee käsittelyn jälkeen läpikäydä näytteenottoon perustuvat tarkastukset laitoksissa sen takaamiseksi, että niillä on seuraavat ominaisuudet:

a) salmonella: 25 grammassa tai millilitrassa munavalmistetta ei saa olla;

b) muut vaatimukset;

- mesofiiliset aerooppiset bakteerit: M = 10^5 yhdessä grammassa tai yhdessä millilitrassa;
- enterobakteerit; M = 10^2 yhdessä grammassa tai yhdessä millilitrassa;
- stafylogokit: yhdessä grammassa munavalmistetta ei saa olla

M = bakteerien lukumäärän maksimiarvo; tulos katsotaan riittämättömäksi, jos bakteerien määrä yhdessä tai useammassa näyteyksikössä on M tai enemmän.

2. **Muut ominaisuudet**

Kaikkien munavalmiste-erien tulee läpikäydä näytteenottoon perustuvat tarkastukset laitoksissa sen takaamiseksi, että niillä on seuraavat ominaisuudet:

a) 3 OH-butyyrihapon konsentraatio ei saa ylittää 10 milligrammaa/kg muuntelemattoman munatuotteen kuiva-aineessa;

b) munien ja munavalmisteiden käsittelyä tapahtuvan hygieenisen käsittelyn varmistamiseksi seuraavia standardeita sovelletaan

- maitohapposisällön ei saa ylittää 1 000 milligrammaa/kg munavalmisteen kuiva-aineessa (sovelletaan ainoastaan käsittelemättömään valmisteeseen);
- sukkiinihapposisällön ei saa ylittää 25 milligrammaa/kg munavalmisteen kuiva-aineessa.

Kysymyksen ollessa hapatetuista valmisteista, noudatetaan kuitenkin niitä arvoja, jotka on tallennettu ennen hapattamisprosessia;

c) munankuorijäännösten määrä, munakalvon tai muiden munavalmisteen osasten määrä ei saa ylittää 100 milligrammaa/kg munavalmisteessa;

d) edellä 5 artiklan 1 kohdassa mainitut aineiden jäämämäärät eivät saa ylittää 5 artiklan 4 kohdassa mainittuja raja-arvoja;

3. Ennen 31 päivää joulukuuta 1990 komissio päättää 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

- analyyseistä ja testausmenetelmistä;
- näytteenottosuunnitelmista;
- otettavien näytteiden määrästä;
- analyyttisistä raja-arvoista.

Kunnes nämä päätökset on tehty, jäsenvaltioiden tehtävänä on hyväksyä vertailumenetelminä kaikki analyysi- ja testausmenetelmät, jotka on tunnustettu kansainvälisesti.

VII LUKU

TERVEYSTARKASTUKSET JA TUOTANNON VALVONTA

1. Laitosten tulee olla toimivaltaisen viranomaisen valvonnan alaisia.

Toimivaltaisen viranomaisen valvonta käsittää kaikki tarkastustoimet, jotka katsotaan tarpeellisiksi sen varmistamiseksi, että munavalmisteiden valmistajat noudattavat tämän direktiivin vaatimuksia, ja erityisesti:

- tarkastukset munien alkuperäpaikalla ja munavalmisteiden määräpaikassa samoin kuin 4 artiklan neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettujen kirjattujen tietojen tarkastukset;

- munavalmisteiden valmistukseen tarkoitettujen munien tarkastuksen;

- munavalmisteiden tarkastuksen laitoksen lähetyspaikassa;

- tilojen, laitosten ja välineiden sekä henkilökunnan hygienian todentamisen;

- tarvittavien näytteiden ottamisen laboratoriotestauksia varten sen varmistamiseksi, että munat ja munavalmisteet täyttävät tämän direktiivin vaatimukset; erilaisten testien tulokset pitää rekisteröidä ja ilmoittaa munavalmisteiden valmistajalle.

2. Toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä munavalmisteiden valmistajan on lisättävä 4 artiklan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen laboratoriotestien ottamistiheyttä, kun tämä katsotaan välttämättömäksi munavalmisteiden hygieenisen tuotannon varmistamiseksi.

VIII LUKU

MUNAVALMISTEIDEN PAKKAAMINEN

1. Munavalmisteet tule pakata tyydyttävissä hygieenisissä olosuhteissa sen varmistamiseksi, että ne eivät pilaannu.

   Astioiden tulee täyttää kaikki hygienian vaatimukset käsittäen seuraavan:

   - ne eivät saa huonontaa munavalmisteiden organoleptisia ominaisuuksia;

   - ne eivät saa päästää munavalmisteisiin ihmisten terveydelle haitallisia aineita;

   - niiden tulee olla riittävän vahvoja suojatakseen munavalmisteita riittävästi.

2. Huoneessa, jossa astioita varastoidaan ei saa olla pölyä eikä tuhohyönteisiä; myytävien astioiden valmistukseen tarvittavia materiaaleja ei saa varastoida lattialle.

3. Munavalmisteisiin käytettävien astioiden tulee olla puhtaita ennen niiden täyttämistä; uudelleen käytettävät astiat tulee puhdistaa, desinfioida ja huuhdella ennen täyttämistä.

4. Astiat tulee tuoda työhuoneeseen hygieenisellä tavalla ja ne tulee käyttää ilman tarpeetonta viivytystä.

5. Välittömästi pakkaamisen jälkeen astiat pitää sulkea ja sijoittaa II luvun 1 kohdassa tarkoitettuihin varastohuoneisiin.

6. Munavalmisteita varten tarkoitettuja astioita voidaan käyttää tarvittaessa muitakin elintarvikkeita varten, jos ne on puhdistettu ja desinfioitu siten, että ne eivät saastuta munavalmisteita.

7. Astioiden, joita on tarkoitus käyttää munavalmisteiden kuljetukseen massatavarana, on oltava kaikkea hygieniaa koskevien sääntöjen mukaisia, ja erityisesti seuraavien:

   - niiden sisäpinnat ja muu osa, joka voi joutua kosketuksiin munavalmisteen kanssa tulee olla valmistettu tasaisesta materiaalista, joka on helppo pestä, puhdistaa ja desinfioida, joka kestää korroosiota ja ei siirrä aineita munavalmisteisiin sellaisessa määrin, että se voisi olla ihmisten terveydelle haitallista tai aiheuttaa munavalmisteen koostumuksen huonontumista taikka vaikuttaa haitallisesti sen organoleptisiin ominaisuuksiin;

   - ne tulee olla suunniteltu siten, että munavalmisteet voidaan poistaa täydellisesti; jos ne on varustettu hanoilla, ne tulee olla helposti poistettavissa, purettavissa, pestävissä, puhdistettavissa ja desinfioitavissa;

   - ne tulee pestä, puhdistaa, desinfioida ja huuhdella välittömästi jokaisen käytön jälkeen ja tarvittaessa ennen uudelleen käyttöä;

   - ne pitää asianmukaisesti sinetöidä täyttämisen jälkeen ja jäädä sinetöidyiksi kuljetuksen ajaksi siihen saakka kunnes ne käytetään;

   - niiden tulee olla varattu munavalmisteiden kuljetusta varten.

Kuitenkin komissio antaa, tämän rajoittamatta tämän kappaleen säännösten soveltamista, tarvittaessa ensimmäisen kerran ja tässä tapauksessa 31 päivään 1990 mennessä 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja siten, että munavalmisteet ja muut kyseessä olevat elintarvikkeet eivät joudu kärsimään haitallisia vaikutuksia, erityisehdot, jotka sellaisten astioiden tulee täyttää jotta niitä voidaan käyttää muiden elintarvikkeiden kuljetukseen ja erityisesti ehdot, jotka koskevat:

- astioiden pesemistä, puhdistamista ja desinfiointia ennen niiden uudelleen käyttöä;

- kuljetusolosuhteita;

- aikaa, jonka kuluessa niitä voidaan käyttää.

Kunnes toisessa alakohdassa tarkoitetut päätökset saatetaan voimaan ja enintään 31 päivään joulukuuta 1991 saakka,

- kansalliset säännökset, joissa sallitaan muita elintarvikkeita kuin munavalmisteita varten tarkoitettujen astioiden käyttö kuljetukseen kansallisella alueella, samoin kuin asiaa koskevat kahdenväliset sopimukset jäsenvaltioiden kesken jäävät voimaan, jos ne ovat perustamissopimuksen yleisten säännösten mukaiset;

- jäsenvaltiot, joiden kansallisissa säännöksissä sallitaan edellä mainittu, eivät saa rajoittaa tai kieltää kuljetusta alueelleen jäsenvaltioista, joiden lainsäädännön mukaan samanlainen kuljetus on sallittua;

- jäsenvaltiot, jotka kieltävät muiden elintarvikkeiden kuljetuksen astioissa, jotka on tarkoitettu munavalmisteiden kuljetukseen, voivat edellyttää muista jäsenvaltioista tulevien munavalmisteiden kuljetuksessa noudatettavan samoja vaatimuksia.

IX LUKU

VARASTOINTI

1. Munavalmisteet tulee varastoida II luvun 1 kohdassa tarkoitetuissa varastointihuoneissa.

2. Munavalmisteet, joilta vaaditaan tiettyjen varastointi- ja lämpötilojen noudattamista, tulee säilyttää noissa lämpötiloissa. Varastointilämpötilat tulee kirjata jatkuvasti, niiden viilentämisvauhdin tulee olla sellainen, että tuotteet saavuttavat vaaditut lämpötilat niin pian kuin mahdollista ja astiat pitää varastoida siten, että ilma voi vapaasti kiertää niiden ympärillä.

3. Varastointilämpötila ei saa ylittää seuraavia arvoja:

- syväjäädytetyt valmisteet:	- 18 °C,
- jäädytetyt valmisteet:	- 12 °C,
- jäähdytetyt valmisteet:	+ 4 °C,
- vedettömät valmisteet (lukuun ottamatta munanvalkuaisia):	+ 15 °C.

X LUKU

KULJETUS

1. Kuljetusvälineet ja munavalmisteiden kuljetukseen käytettävät astiat tulee suunnitella ja varustaa siten, että tässä direktiivissä vaaditut lämpötilat voidaan ylläpitää jatkuvasti kuljetuksen aikana.

2. Munavalmisteet tulee lähettää sillä tavalla, että ne ovat kuljetuksen ajan asianmukaisesti suojatut kaikelta, mikä voi olla niille haitallista.

3. Kuljetuksen aikana tulee ylläpitää IX luvun 3 kohdassa säädetyt lämpötilat.

XI LUKU

MUNAVALMISTEIDEN MERKITSEMINEN

1. Jollei direktiivissä 79/112/ETY toisin säädetä, jokaisessa laitoksesta lähtevässä lähetyksessä tulee olla merkintä seuraavista seikoista:

   i) joko:

   - ylemmässä osassa, lähetysmaan alkukirjain tai kirjaimet isoin kirjaimin, esimerkiksi B - D - DK - EL - ESP - F - IRL - I - L- ML -P - UK, jonka jälkeen on laitoksen hyväksymisnumero,

   - alemmassa osassa, joku seuraavista alkukirjainyhdistelmistä: CEE - EEC - EEG - EOK - EWG - EØF;

   ii) tai:

   - ylemmässä osassa, lähetysmaan nimi kirjaimin,

   - keskellä, laitoksen hyväksymisnumero,

   - alemmassa osassa, joku seuraavista alkukirjainyhdistelmistä: CEE - EEC - EEG - EOK - EWG - EØF;

   iii) lämpötila, jossa munavalmisteita tulee pitää ja aikamäärä, jonka ajan niiden säilyvyys voidaan siten taata.

   Merkinnän tulee olla luettavalla, pysyvällä tavalla sekä helposti luettavin kirjaimin tehty.

2. Kuljetusasiakirjojen tulee sisältää erityisesti seuraavat tiedot:

a) valmisteiden luonne ja merkintä alkuperän erityisestä lajista;

b) eränumerot;

c) määräpaikka sekä ensimmäisen vastaanottajan nimi ja osoite.

3. Nämä tiedot ja terveellisyyttä osoittavaan merkkiin sisältyvät tiedot tulee olla vastaanottajamaan yhdellä tai useammalla virallisella kielellä.

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 22 päivänä heinäkuuta 1991,
terveyttä koskevista vaatimuksista kalastustuotteiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille

(91/493/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

sisämarkkinoiden toteuttamista varten ja erityisesti asetuksella (ETY) N:o 3796/81[4], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2886/89[5], vahvistetun kalastustuotteiden markkinoiden yhteisen järjestelyn yhdenmukaisen toiminnan varmistamiseksi on tärkeää, että jäsenvaltioiden terveysvaatimusten erot eivät olisi esteenä kalojen ja kalatuotteiden pitämiselle kaupan; tällä tavoin voidaan paremmin yhdenmukaistaa tuotantoa ja markkinoille saattamista sekä saada aikaan yhtäläiset kilpailun edellytykset ja samalla turvata laatutuotteet kuluttajille,

Euroopan parlamentti on 17 päivänä maaliskuuta 1989 annetussa lainsäädännöllisessä päätöslauselmassaan[6] pyytänyt komissiota laatimaan laaja-alaiset ehdotukset kalastustuotteiden hygieenisestä tuotannosta ja saattamisesta markkinoille, mukaan lukien ratkaisut sukkulamato-ongelmaan,

kalastustuotteissa ei heti pyynnin jälkeen periaatteessa ole mikro-organismisaastumista; saastumista ja sen jälkeistä hajoamista voi kuitenkin esiintyä, kun tuotteita käsitellään ja jalostetaan epähygieenisesti,

sen vuoksi olisi vahvistettava olennaiset vaatimukset, jotta tuoreita ja jalostettuja kalastustuotteita käsiteltäessä noudatettaisiin moitteetonta hygieniaa tuotannon, varastoinnin ja kuljetuksen kaikissa vaiheissa,

on tarpeen soveltaa vastaavasti tiettyjä asetuksen (ETY) N:o 3796/81 2 artiklan soveltamiseksi vahvistettuja normeja kaupan pitämisestä näiden tuotteiden terveydellisen laadun määrittämiseksi,

kalastusteollisuus on ensi sijassa vastuussa siitä, että kalastustuotteet täyttävät tässä direktiivissä säädetyt terveysvaatimukset,

jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkastuksin ja valvonnalla huolehdittava siitä, että tuottajat ja valmistajat täyttävät mainitut vaatimukset,

olisi otettava käyttöön yhteisön valvontatoimenpiteet sen varmistamiseksi, että tässä direktiivissä vahvistettuja vaatimuksia sovellettaisiin yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa,

sisämarkkinoiden yhdenmukaisen toiminnan varmistamiseksi näitä toimenpiteitä olisi sovellettava samalla tavalla jäsenvaltioiden sisäiseen ja yhteisön sisäiseen kauppaan,

yhteisön sisäisen kaupan yhteydessä kalastustuotteisiin sovelletaan eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä 89/662/ETY[7], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/675/ETY[8],

kolmansista maista peräisin oleviin yhteisössä markkinoille saatettavaksi tarkoitettuihin kalastustuotteisiin ei saa soveltaa yhteisössä sovellettavia järjestelyjä suotuisampia järjestelyjä; tämän vuoksi olisi säädettävä tuotantoedellytyksiä ja markkinoille saattamista koskevasta yhteisön tarkastusmenettelystä kolmansissa maissa, jotta voitaisiin soveltaa yhtäläisiin edellytyksiin perustuvaa yhteistä tuontijärjestelmää,

kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkärintarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 10 päivänä joulukuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/675/ETY säännöt tarkastuksista ja suojatoimenpiteistä koskevat kyseistä tuontia,

erityisolojen ottamiseksi huomioon olisi myönnettävä poikkeuksia joidenkin ennen 1 päivää tammikuuta 1993 jo

---

(1) EYVL N:o C 66, 11.3.1988, s. 2
EYVL N:o C 282, 8.11.1989, s. 7 ja EYVL N:o C 84, 2.4.1990, s. 56

(2) EYVL N:o C 96, 17.4.1989, s. 29 ja EYVL N:o C 183, 15.7.1991

(3) EYVL N:o C 134, 24.5.1988, s. 31 ja EYVL N:o C 332, 31.12.1990, s. 59

(4) EYVL N:o L 379, 31.12.1981, s. 1

(5) EYVL N:o L 282, 2.10.1989, s. 1

(6) EYVL N:o C 96, 17.4.1989, s. 199

(7) EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13

(8) EYVL N:o L 373, 31.12.1990, s. 1

toimivien laitosten osalta, jotta niiden toiminta voitaisiin mukauttaa kaikkiin tässä direktiivissä säädettyihin vaatimuksiin,

olisi tärkeää antaa komissiolle tehtäväksi toteuttaa tietyt toimenpiteet tämän direktiivin soveltamiseksi; tämän vuoksi olisi säädettävä menettelystä komission ja jäsenvaltioiden välisen kiinteän ja tehokkaan yhteistyön aikaansaamiseksi pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa, ja

tässä direktiivissä säädettyjä olennaisia vaatimuksia voi olla tarpeen yksilöidä tarkemmin,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Tässä direktiivissä vahvistetaan terveyttä koskevat vaatimukset ihmisravintona käytettävien kalastustuotteiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. 'kalastustuotteilla' meren tai makean veden eläimiä taikka niiden osia, mukaan lukien mäti ja maitiainen, lukuun ottamatta vesinisäkkäitä, sammakoita ja vesieläimiä, joita koskevat muut yhteisön säädökset;

2. 'vesiviljelytuotteilla' kalastustuotteita, jotka ovat syntyneet ja jotka on kasvatettu valvotuissa olosuhteissa siihen asti kunnes ne saatetaan markkinoille elintarvikkeina. Vesiviljelytuotteina pidetään myös meren tai makean veden kaloja ja äyriäisiä, jotka on pyydetty luonnollisessa ympäristössään nuorina ja pidetty siihen asti kunnes ne saavuttavat ihmisravintona käytettävän tuotteen halutun kaupallisen koon. Vesiviljelytuotteina ei pidetä kaupallista kokoa olevia kaloja ja äyriäisiä, jotka on pyydetty luonnollisessa ympäristössään ja pidetty elävinä myöhempänä ajankohtana myytäviksi, jos ne pelkästään pidetään elävinä yrittämättä lisätä niiden kokoa tai painoa;

3. 'jäähdytyksellä' menetelmää kalastustuotteiden jäähdyttämiseksi lämpötilaan, joka on lähellä sulavan jään lämpötilaa;

4. 'tuoretuotteilla' kokonaisia tai valmistettuja kalastustuotteita, mukaan lukien tyhjiössä tai muunnctussa ilmatilassa pakatut tuotteet, joita niiden säilyttämiseksi ei ole käsitelty muulla tavalla kuin jäähdyttämällä;

5. 'valmisteilla' kalastustuotteita, joille on tehty niiden anatomiseen kokonaisuuteen vaikuttava toimenpide, kuten sisälmysten poisto, pään poisto, viipalointi, fileointi, pilkkominen tai muu vastaava toimenpide;

6. 'jalosteilla' kalastustuotteita, jotka ovat tuloksena jäähdytetyille tai jäädytetyille tuotteille tehdystä kemiallisesta tai fysikaalisesta käsittelystä kuten kuumennuksesta, savustuksesta, suolauksesta, kuivauksesta, marinoinnista tai muusta vastaavasta käsittelystä taikka näiden käsittelyjen yhdistelmästä, riippumatta siitä, onko tuotteessa samanaikaisesti muita elintarvikkeita;

7. 'säilömisellä' tuotteen lopullisesta varastointilämpötilasta riippumatonta käsittelymenetelmää, jolla tuotteet pakataan ilmanpitävästi suljettuihin tölkkeihin, jotka kuumennetaan siten, että tuhotaan tai inaktivoidaan mahdolliset mikro-organismit, jotka saattaisivat lisääntyä;

8. 'jäädytetyillä tuotteilla' kalastustuotteita, jotka on jäädytetty siten, että lämpötilan vakioiduttua niiden sisäosan lämpötila on asettunut −18 °C:seen tai sitä alempaan lämpötilaan;

9. 'pakkauksella' toimenpidettä, jolla kalastustuotteet suojataan kääreellä, säiliöllä tai muulla sopivalla välineellä;

10. 'erällä' kalastustuotteiden määrää, joka saadaan käytännöllisesti katsoen samanlaisissa oloissa;

11. 'lähetyserällä' kalastustuotteiden määrää, joka on tarkoitettu yhdelle tai useammalle määrämaan asiakkaalle ja joka viedään ainoastaan yhtä kuljetusvälinettä käyttäen;

12. 'kuljetusvälineellä' autoissa, rautatievaunuissa ja lentokoneissa tavaroille varattuja osia, laivojen lastiruumia sekä maa-, meri- tai ilmakuljetuksiin käytettäviä kontteja;

13. 'toimivaltaisella viranomaisella' jäsenvaltion keskusviranomaista, jolla on toimivalta tehdä eläinlääkärintarkastuksia, tai viranomainen, jolle tämä toimivalta on siirretty;

14. 'laitoksella' tilaa, jossa kalastustuotteita valmistetaan, jalostetaan, jäähdytetään, jäädytetään, pakataan tai varastoidaan. Laitoksina ei pidetä huuto- ja tukkukauppapaikkoja, joissa esittely ja myynti tapahtuu tukkukauppana;

15. 'markkinoille saattamisella' myytävänä pitämistä tai myytäväksi esittämistä, myytäväksi tarjoamista, myymistä, toimittamista tai mitä tahansa muuta yhteisössä tapahtuvaa markkinoille saattamisen muotoa, lukuun ottamatta paikallisilla markkinoilla vähittäiskauppiaille tai kuluttajille tarkoitettua kalastajien harjoittamaa sellaisten pienten määrien vähittäiskauppaa ja suoria kuljetuksia, joihin täytyy kohdistua vähittäiskaupan tarkastamista koskevien kansallisten säännösten mukaiset terveystarkastukset;

16. 'tuonnilla' kolmansista maista peräisin olevien kalastustuotteiden tuontia yhteisön alueelle;

17. 'puhtaalla merivedellä' merivettä tai suolavettä, jossa ei esiinny mikrobiologista saastumista, haitallisia aineista tai toksista meriplanktonia sellaisia määriä, että ne voivat vaikuttaa kalastustuotteiden terveydelliseen laatuun, ja jota käytetään tässä direktiivissä säädetyin edellytyksin;

18. 'uivalla jalostamolla' alusta, jossa kalastustuotteille suoritetaan yksi tai useampi toimenpide, joka voi olla fileointi, viipalointi, nahan poisto, pilkkominen, jäädyttäminen tai jalostus, ja jonka jälkeen tuote pakataan.

Seuraavia aluksia ei pidetä uivina jalostamoina:

- kalastusalukset, joissa ainoastaan keitetään katkarapuja tai nilviäisiä;
- kalastusalukset, joissa suoritetaan ainoastaan jäädytys.

3 artikla

1. Luonnollisesta ympäristöstään pyydettyjen kalastustuotteiden markkinoille saattamista koskevat seuraavat edellytykset:

a) niiden on oltava

i) pyydettyjä ja tapauksen mukaan käsiteltyjä veren, pään, sisälmysten ja evien poistamiseksi, jäähdytetyt tai jäädytetyt aluksella hygieniavaatimusten mukaisesti, jotka neuvosto vahvistaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta. Komissio tekee tätä koskevat ehdotuksensa ennen 1 päivää lokakuuta 1992,

ii) aiheellisissa tapauksissa 7 artiklan mukaisesti hyväksytyissä uivissa jalostamoissa käsiteltyjä liitteessä olevassa I luvussa vahvistettuja vaatimuksia noudattaen.

Keitettäessä aluksella katkarapuja ja nilviäisiä on noudatettava liitteessä olevan III luvun I osan 5 kohdan tai IV luvun IV osan 7 kohdan määräyksiä. Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti rekisteröitävä nämä alukset.

b) niiden on lastia purettaessa ja sen jälkeen oltava käsiteltyjä liitteessä olevan II luvun mukaisesti;

c) niiden on oltava hygieenisesti käsiteltyjä ja aiheellisissa tapauksissa pakattuja, valmistettuja, jalostettuja, jäädytettyjä, sulatettuja tai varastoituja 7 artiklan mukaisesti hyväksytyissä laitoksissa liitteessä olevassa III ja IV luvussa vahvistettuja vaatimuksia noudattaen.

Liitteessä olevan II luvun 2 kohdasta poiketen toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan siirtää tuoreet kalastustuotteet laiturilta säiliöihin, jos tuotteet toimitetaan heti hyväksyttyyn laitokseen tai rekisteröityyn huuto- tai tukkukauppapaikkaan siellä tarkastettavaksi;

d) niille on täytynyt tehdä terveystarkastus liitteessä olevan V luvun mukaisesti;

e) niiden on oltava sopivalla tavalla pakattuja liitteessä olevan VI luvun mukaisesti;

f) niiden on oltava varustettuja tunnistamismerkinnällä liitteessä olevan VII luvun mukaisesti;

g) niiden on oltava tyydyttävissä hygieenisissä olosuhteissa varastoituja ja kuljetettuja liitteessä olevan VIII luvun mukaisesti;

2. Jos sisälmysten poisto on teknisesti ja kaupalliselta kannalta mahdollista, se on tehtävä mahdollisimman nopeasti tuotteiden pyytämisen tai lastin purkamisen jälkeen.

3. Vesiviljelytuotteiden markkinoille saattamista koskevat seuraavat edellytykset:

a) niiden on oltava teurastettuja sopivissa hygieenisissä olosuhteissa. Ne eivät saa olla maan, liman tai ulosteiden tahrimia. Jos niitä ei jalosteta välittömästi teurastuksen jälkeen, ne on pidettävä jäähdytettyinä;

b) niiden on lisäksi oltava 1 kohdan c – g alakohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaiset.

4. a) Elävien simpukoiden markkinoille saattamiseen sovelletaan terveyttä koskevista vaatimuksista elävien simpukoiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 15 heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/492/ETY[1] säännöksiä.

b) Elävien simpukoiden on jalostettuna täytettävä a kohdan vaatimusten lisäksi 1 kohdan c – g alakohdan vaatimukset.

4 artikla

Elävinä markkinoille saatettavaksi tarkoitettuja kalastustuotteita on pidettävä koko ajan kaikkein suotuisimmissa elinoloissa.

5 artikla

Seuraavia tuotteita ei saa saattaa markkinoille:

- heimoihin *Tetraodontidae, Molidae, Diodontidae, Canthigasteridae* kuuluvat myrkylliset kalat;
- biotoksiineja, kuten ciguateratoksiineja tai lihaksia halvaannuttavia toksiineja, sisältävät kalastustuotteet;

Tässä artiklassa tarkoitettuja lajeja ja analysointimenetelmiä koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset on määriteltävä 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

---

[1] EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 1

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että laitoksesta vastaavat henkilöt toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kalastustuotteiden kaikissa tuotantovaiheissa noudatetaan tämän direktiivin säännöksiä.

Laitoksesta vastaavien henkilöiden on sen vuoksi tehtävä sisäisiä tarkastuksia seuraavin periaattein:

- tunnistetaan käytettyjen valmistusmenetelmien perusteella laitoksen kriittiset kohdat;

- kehitetään ja otetaan käyttöön kriittisten kohtien valvontaan ja tarkastamiseen käytettävät menetelmät;

- otetaan näytteet toimivaltaisen viranomaisen hyväksymässä laboratoriossa tehtävää analyysia varten tarkoituksena tarkastaa puhdistus- ja desinfiointimenetelmät sekä tarkastaa tässä direktiivissä vahvistettujen normien mukaisuus;

- säilytetään edellä olevia kohtia koskevat kirjalliset tai pysyvällä tavalla tehdyt merkinnät toimivaltaiselle viranomaiselle esitettäväksi. Erityisesti tulokset eri tarkastuksista ja testeistä on säilytettävä vähintään kaksi vuotta.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitetut sisäiset tarkastustulokset tai muut laitoksesta vastaavien henkilöiden saatavilla olevat tiedot osoittavat, että on terveysvaara, tai viittaavat siihen, että tällainen vaara saattaisi esiintyä, on toteutettava aiheelliset toimenpiteet julkisen viranomaisen valvonnassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 89/662/ETY 3 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamista.

3. Säännöt 1 kohdan toisen alakohdan soveltamisesta vahvistetaan 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7 artikla

1. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava laitokselle hyväksyntä varmistuttuaan siitä, että laitos täyttää tämän direktiivin säännökset siinä tapahtuvien toimintojen osalta. Hyväksyntä on haettava uudelleen, jos laitoksessa päätetään suorittaa muita toimintoja kuin niitä, joihin sillä on hyväksyntä.

Toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava aiheelliset toimenpiteet, jos hyväksymisen edellytykset eivät enää täyty. Viranomaisen on tällöin otettava erityisesti huomioon 8 artiklan mukaisesti mahdollisesti tehdyn tarkastuksen päätelmät.

Toimivaltaisen viranomaisen on rekisteröitävä huuto- ja tukkukauppapaikat, jotka eivät tarvitse hyväksyntää, varmistuttuaan ensin, että nämä laitokset täyttävät tämän direktiivin säännökset.

2. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin myöntää uiville jalostamoille ja laitoksille sekä huuto- ja tukkukauppapaikoille liitteessä olevassa I – IV luvussa vahvistettujen välineistöä ja rakenteita koskevien vaatimusten osalta 31 päivänä joulukuuta 1995 päättyvän määräajan, johon mennessä niiden on täytettävä IX luvussa asetetut hyväksymisen edellytykset; tämän nimenomaisena edellytyksenä on, että uivista jalostamoista ja laitoksista sekä huuto- ja tukkukauppapaikoista tulevat tuotteet täyttävät tässä direktiivissä vahvistetut hygieniavaatimukset. Näitä poikkeuksia voidaan myöntää ainoastaan 31 päivänä joulukuuta 1991 jo toimiville uiville jalostamoille ja laitoksille sekä huuto- ja tukkukauppapaikoille, joista toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle on ennen 31 päivää heinäkuuta 1992 tehty asianmukaisesti perusteltu poikkeuslupahakemus. Tähän hakemukseen on liitettävä työsuunnitelma ja ohjelma, josta käy ilmi ajankohta, jolloin hakija voi täyttää kyseiset vaatimukset. Jos yhteisöltä pyydetään taloudellista tukea, voidaan hyväksyä ainoastaan tämän direktiivin vaatimusten mukaisia hankkeita.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on laadittava luettelo hyväksymistään laitoksista, joille kullekin on annettava virallinen numero.

Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle hyväksyttyjen laitosten luettelo ja siihen myöhemmin tehdyt muutokset. Komissio toimittaa nämä tiedot muille jäsenvaltioille.

4. Laitokset on tarkastettava ja niitä on valvottava säännöllisesti toimivaltaisen viranomaisen vastuulla, ja tämän on kaikkina aikoina päästävä vapaasti laitosten kaikkiin osiin voidakseen varmistua tämän direktiivin säännösten noudattamisesta.

Jos tarkastuksissa ja valvonnassa ilmenee, että tässä direktiivissä vahvistettuja vaatimuksia ei ole täytetty, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava aiheelliset toimenpiteet.

5. Myös uiviin jalostamoihin sovelletaan 1, 3 ja 4 kohtaa.

6. Myös tukku- ja huutokauppapaikkoihin sovelletaan 3 ja 4 kohtaa.

8 artikla

1. Komission asiantuntijat voivat toimien yhdessä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehdä tarkastuksia paikalla, jos se on tarpeen sen varmistamiseksi, että tätä direktiiviä sovelletaan yhdenmukaisesti. Viranomaiset voivat erityisesti tarkastaa, ovatko laitokset tosiasiallisesti tämän direktiivin säännösten mukaiset. Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastusta tehdään, on annettava asiantuntijoille kaikki tarpeellinen apu näiden suorittaessa tehtäviään. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille tarkastusten tuloksista.

2. Yksityiskohtaiset säännökset 1 kohdan täytäntöön panemiseksi annetaan 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9 artikla

1. Ihmisravintona käytettäviin kalastustuotteisiin sovelletaan direktiivin 89/662/ETY sääntöjä, erityisesti niitä, jotka koskevat määrämaana olevassa jäsenvaltiossa tehtävien tarkastusten järjestämistä ja näiden perusteella toteutettavia toimenpiteitä sekä täytäntöön pantavia suojatoimenpiteitä.

2. Muutetaan direktiiviä 89/662/ETY seuraavasti:

a) lisätään liitteeseen A luetelmakohta seuraavasti:

"– terveyttä koskevista vaatimuksista kalastustuotteiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 22 päivänä heinäkuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/493–/ETY (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 15)";

b) poistetaan liitteestä A luetelmakohta seuraavasti:

"– ihmisravintona käytettävät kalastustuotteet".

II LUKU

Tuonti kolmansista maista

10 artikla

Kolmansista maista peräisin olevien kalastustuotteiden tuontiin sovellettavien säännösten on oltava ainakin yhteisön tuotteiden tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevia säännöksiä vastaavat.

Kolmannen maan lipun alla kulkevalta kalastusalukselta luonnollisesta ympäristöstään pyydetyille kalastustuotteille on tehtävä direktiivin 90/675/ETY 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tarkastukset.

11 artikla

1. Kalastustuotteiden erityiset tuontiedellytykset vahvistetaan kunkin kolmannen maan tai kolmansien maiden ryhmän osalta 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen kyseisen kolmannen maan terveystilanteen mukaisesti.

2. Jotta tuontiedellytykset voitaisiin vahvistaa ja jotta yhteisöön lähetettäväksi tarkoitettujen kalastustuotteiden tuotanto–, varastointi– ja lähetysolosuhteet voitaisiin tarkastaa, komission ja jäsenvaltioiden asiantuntijat tekevät tarkastuksia paikalla.

Komissio nimittää jäsenvaltioiden ehdotuksesta ne jäsenvaltioiden asiantuntijat, joiden tehtäväksi nämä tarkastukset annetaan.

Tarkastukset on tehtävä yhteisön lukuun, ja yhteisö vastaa niistä aiheutuvista kuluista.

Tarkastusten taajuus ja niissä noudatettava menettely on määritettävä 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Vahvistettaessa 1 kohdassa tarkoitettujen kalastustuotteiden tuontiedellytyksiä on erityisesti otettava huomioon:

a) kolmannen maan lainsäädäntö;

b) kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen ja tarkastuslaitosten organisaatio, näiden laitosten toimivalta ja niihin kohdistuva valvontajärjestelmä sekä niiden mahdollisuudet tarkastaa tehokkaasti voimassa olevan lainsäädännön täytäntöönpano;

c) yhteisöön vietäväksi tarkoitettujen kalastustuotteiden tuotannon, varastoinnin ja lähetyksen aikaiset todelliset terveydelliset olosuhteet;

d) vakuudet, jotka kolmas maa voi antaa liitteessä olevan V luvun sääntöjen noudattamisesta;

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin vientiedellytyksiin on kuuluttava:

a) menettely yhteisöön toimitettavien lähetyserien mukaan liitettävän terveystodistuksen saamiseksi;

b) merkintä kalastustuotteiden tunnistamiseksi, erityisesti alkuperäislaitoksen hyväksyntänumero, lukuun ottamatta tapauksia, joissa jäädytetyt kalastustuotteet tuodaan maahan välittömästi purkitettaviksi ja niiden mukana on a alakohdassa tarkoitettu todistus;

c) luettelo hyväksytyistä laitoksista ja aiheellisissa tapauksissa uivista jalostamoista, huuto– tai tukkukauppapaikoista, jotka komissio on rekisteröinyt ja hyväksynyt 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen;

Tämän vuoksi on laadittava kolmannen maan viranomaisten komissiolle lähettämän ilmoituksen perusteella yksi tai useampi luettelo näistä laitoksista. Laitosta ei voi olla luettelossa, ellei yhteisöön vievän kolmannen maan toimivaltainen viranomainen ole sitä virallisesti hyväksynyt. Hyväksynnässä on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

– laitoksessa noudatetaan tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia vastaavia vaatimuksia;

– laitosta valvoo kolmannen maan virallinen tarkastuslaitos.

5. Edellä 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä voidaan muuttaa 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Komissio voi päätöksessään 90/13/ETY[1] vahvistettujen sääntöjen mukaisesti muuttaa 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettua luetteloa.

6. Jos kyseinen kolmas maa ei voi antaa 3 kohdassa säädettyjä takuita, voidaan erityisissä tapauksissa 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen sallia suora tuonti kolmannen maan laitoksesta tai uivasta jalostamosta, jos kyseinen laitos tai uiva jalostamo on saanut erityisen hyväksynnän 2 kohdan mukaisesti tehdyn tarkastuksen jälkeen. Lupapäätöksessä on vahvistettava tästä laitoksesta tai uivasta jalostamosta tulevien tuotteiden osalta noudatettavaksi asetetut erityiset tuontiedellytykset.

7. Siihen asti kunnes 1 kohdassa tarkoitetut tuontiedellytykset on vahvistettu, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kolmansista maista peräisin olevien kalastustuotteiden tuontia koskevat edellytykset vastaavat vähintään yhteisön tuotteiden tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevia edellytyksiä.

12 artikla

1. Direktiivin 90/675/ETY sääntöjä ja periaatteita sovelletaan erityisesti siltä osin kuin ne koskevat jäsenvaltioissa tehtävien tarkastusten järjestämistä ja näiden perusteella toteutettavia toimenpiteitä sekä täytäntöön pantavia suojatoimenpiteitä.

2. Siihen asti kunnes direktiivin 90/675/ETY 8 artiklan 3 kohdassa ja 30 artiklassa sekä tämän direktiivin 11 artiklassa tarkoitetut päätökset on pantu täytäntöön, sovelletaan edelleen kansallisia sääntöjä mainitun direktiivin 8 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen ja periaatteiden noudattamista.

III LUKU

Loppusäännökset

13 artikla

Neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta liitteiden muutoksista.

14 artikla

Komissio antaa jäsenvaltioita kuultuaan 1 päivään heinäkuuta 1992 mennessä neuvostolle kertomuksen sellaisten paikallisilla markkinoilla jakelusta huolehtivien pienten laitosten rakennetta ja välineistöä koskevista vähimmäisvaatimuksista, jotka sijaitsevat alueilla, joilla tuotteiden toimittamiseen liittyy erityisiä rajoittavia tekijöitä, sekä tekee mahdollisesti ehdotukset, joista neuvosto perustamissopimuksen 43 artiklassa määrättyä äänestysmenettelyä noudattaen päättää 31 päivään joulukuuta 1992 mennessä.

15 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa päätöksellä 68/361/ETY[2] perustetun pysyvän eläinlääkintäkomitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

16 artikla

Sen huomioon ottamiseksi, että päätöstä yksityiskohtaisista säännöksistä tämän direktiivin täytäntöönpanosta ei mahdollisesti ole tehty 1 päivään tammikuuta 1993 mennessä, voidaan 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen toteuttaa tarvittavia siirtymätoimenpiteitä kahden vuoden määräajaksi.

17 artikla

Neuvosto tarkastelee uudelleen 1 päivään tammikuuta 1998 mennessä komission ehdotuksesta tämän direktiivin säännöksiä saatujen kokemusten perusteella.

[1] EYVL N:o L 8, 11.1.1990, s. 70

[2] EYVL N:o L 255, 18.10.1968, s. 23

18 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 1 päivää tammikuuta 1993. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

19 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 22 päivänä heinäkuuta 1991.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. DANKERT

LIITE

I LUKU

UIVIA JALOSTAMOJA KOSKEVAT VAATIMUKSET

I. **Tilojen suunnittelua ja välineistöä koskevat vaatimukset**

1. Uivien jalostamojen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) kalastustuotteitten vastaanottoon on alukselle suunniteltava ja järjestettävä riittävät, toisistaan erotetut tilat siten, että eri kalastuserät voidaan pitää erillään. Vastaanottotilat ja niihin liittyvät siirreltävät osat on voitava helposti puhdistaa. Tilat on suunniteltava siten, etteivät tuotteet joudu alttiiksi auringonvalolle tai muille luonnonvoimille ja että ne eivät pääse likaantumaan eivätkä saastumaan;

b) kalastustuotteitten siirtoon vastaanottotiloista työskentelytiloihin on oltava järjestelmä, joka täyttää hygieniavaatimukset;

c) työskentelytilojen on oltava riittävän tilavat, jotta kalastustuotteet voidaan valmistella ja käsitellä asianmukaista hygieniaa noudattaen. Tilat on suunniteltava ja järjestettävä siten, etteivät tuotteet pääse saastumaan;

d) valmiille tuotteille on oltava riittävät ja helposti puhdistettavat varastotilat. Jos jalostamossa toimii jätteenkäsittely-yksikkö, näiden sivutuotteitten varastointiin on varattava erillinen säiliö;

e) pakkausmateriaalien varastointitilojen on oltava erillään kalastustuotteitten valmistelu- ja käsittelytiloista;

f) ihmisravintona käytettäväksi kelpaamattomien kalastustuotteitten tai jätteiden pumppaamiseksi suoraan mereen, tai tilanteen sitä vaatiessa, vedenpitävään, tarkoitukseen varattuun säiliöön, on oltava erityiset laitteet. Jos jätteet varastoidaan ja käsitellään aluksella siellä tapahtuvaa puhdistusta varten, on tähän varattava erilliset tilat;

g) juomaveden laadusta 15 päivänä heinäkuuta 1980 annetussa neuvoston direktiivissä 80/778/ETY[1] tarkoitetun juomaveden toimittamiseksi tai puhdistetun meriveden pumppaamiseksi alukselle on oltava erityinen kalusto. Vedenoton merestä täytyy tapahtua siten, etteivät alukselta laskettavat jätevedet, jätteet ja moottoreiden jäähdytysvedet heikennä veden laatua;

h) pukuhuone-, pesu- ja WC-tiloja on oltava riittävästi, eikä saniteettitiloista saa olla suoraa käyntiyhteyttä tiloihin, joissa kalastustuotteita valmistellaan, käsitellään tai varastoidaan. Pesualtaiden varustelun on vastattava hygieniavaatimuksia; vesihanojen toiminta ei saa olla käsien käyttöä vaativaa.

2. Tiloja, joissa kalastustuotteet valmistellaan, käsitellään tai jäädytetään/pakastetaan, koskevat seuraavat vaatimukset:

a) lattia ei saa olla liukas, se on voitava puhdistaa ja desinfioida helposti ja siinä on oltava juokseva vedenpoisto. Viemäröinnin on oltava rakenteiltaan sellainen, etteivät kalastustuotteitten jätteet tuki niitä eivätkä estä veden vapaata poisjuoksutusta;

b) seinät ja katot on voitava puhdistaa helposti myös kohdista, joihin on asennettu putkia, ketjuja tai sähköjohtoja;

c) hydrauliikkajohdot on asennettava tai suojattava siten, ettei mahdollinen öljyvuoto pääse saastuttamaan kalastustuotteita;

d) on varmistettava riittävä tuuletus ja tarvittaessa höyrynpoisto;

e) on varmistettava riittävä valaistus;

f) työkalujen, välineistön ja kalusteiden puhdistukseen ja desinfiointiin on oltava asianmukaiset laitteet;

g) käsien puhdistukseen ja desinfiointiin on oltava käytettävissä laitteet, jotka eivät ole käsikäyttöisiä, sekä kertakäyttöpyyhkeet.

[1] EYVL N:o L 229, 30.9.1980, s.11. Direktiiviä on viimeksi muutettu vuoden 1985 liittymisasiakirjalla (EYVL N:o L 302, 15.11.1985, s.218).

3. Välineistön ja työvälineiden, esim. leikkuupöytien, säiliöiden, perkuu- ja fileointikoneiden, on oltava meriveden aiheuttamaa korroosiota kestäviä, helposti puhdistettavia ja desinfioitavia sekä hyvin huollettuja.

4. Uivissa jalostamoissa, joissa jäädytetään kalastustuotteet, täytyy olla:

   a) kylmälaite, joka on riittävän tehokas laskemaan tuotteen sisäosan lämpötilan nopeasti tässä direktiivissä vahvistettujen vaatimusten mukaiseen lämpötilaan;

   b) kylmälaitteet, jotka ovat riittävän tehokkaat pitämään varastoidut kalastustuotteet tämän direktiivin vaatimusten mukaisessa lämpötilassa. Varaston lämpötilannäytön tulee sijaita siten, että lämpötilaa on helppo seurata.

II. **Uivalla jalostamolla käsiteltäviä ja varastoitavia kalastustuotteita koskevat hygieniavaatimukset**

1. Jalostamolla on oltava pätevä henkilö, joka vastaa siitä, että kalastustuotteitten käsittelyssä menetellään oikein. Tämä henkilön on huolehdittava tämän direktiivin säännösten noudattamisesta, ja hänen tehtävään on toimittaa tarkastajille jalostamolla noudatettavat tarkastusohjelmat, tiedot kriittisistä tarkastuskohteista, kyseisen henkilön huomautukset näistä sekä mahdollisesti tarvittavat lämpötilojen seurantaraportit.

2. Tiloja ja välineistöä koskevat yleiset hygieniavaatimukset ovat tässä liitteessä olevan III luvun II osan A kohdassa.

3. Henkilökuntaa koskevat yleiset hygieniavaatimukset ovat tässä liitteessä olevan III luvun II osan B kohdassa.

4. Kalat on perattava ja fileoitava tässä liitteessä olevan IV luvun I osan 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistettujen hygieniavaatimusten mukaisesti.

5. Kalastustuotteet on aluksella jalostettava tässä liitteessä olevan IV luvun III, IV ja V osassa vahvistettujen hygieniavaatimusten mukaisesti.

6. Kalastustuotteet on aluksella paketoitava ja pakattava tässä liitteessä olevassa VI luvussa vahvistettujen hygieniavaatimusten mukaisesti.

7. Kalastustuotteet on aluksella varastoitava tässä liitteessä olevan VII luvun 1 ja 2 kohdassa vahvistettujen hygieniavaatimusten mukaisesti.

II LUKU

ALUKSESTA SIIRTOA JA SIIRRON JÄLKEISTÄ KÄSITTELYÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

1. Lastinpurku- ja maihinsiirtokaluston on oltava helposti puhdistettavaa ja desinfioitavaa materiaalia, ja se täytyy pitää hyvässä kunnossa ja puhtaana.

2. Purkamisen ja maihinsiirron aikana kalastustuotteet eivät saa joutua alttiiksi saastumiselle. Erityisesti on huolehdittava siitä, että:

   - purku ja maihinsiirto sujuvat nopeasti;

   - kalastustuotteet toimitetaan ilman tarpeetonta viivytystä suojattuun tilaan, jonka lämpötila on tuotteen laadun edellyttämä, ja kuljetuksessa, varastoinnissa tai torikauppa- tai tehdaslaitossäilytyksessä käytetään tarvittaessa jäitä;

   - sellaisia välineitä tai käsittelymenetelmiä, jotka tarpeettomasti heikentävät kalastustuotteiden syötävien osien laatua, ei saa käyttää.

3. Seuraavat vaatimukset koskevat huuto- tai tukkukauppatiloja, joissa kalastustuotteita on myytävänä:

   a) tilan on oltava katettu ja seinien helposti puhdistettavia;

   b) tilassa on oltava vedenpitävä, helposti pestävä ja desinfioitava lattia, jonka kaltevuus on sellainen, että vesi valuu helposti pois, ja viemäröinnin on oltava hygieeninen;

c) tilassa on oltava saniteettitilat ja riittävä määrä pesu- ja huuhtelualtaita. Pesualtaitten yhteydessä on oltava käsien pesuun tarvittavat aineet ja kertakäyttöpyyhkeet;

d) tilojen on oltava hyvin valaistuja, jotta kalastustuotteille voidaan tehdä tässä liitteessä olevassa V luvussa tarkoitettu tarkastus;

e) tiloja ei saa käyttää muuhun tarkoitukseen, silloin kun niitä käytetään kalastustuotteiden esittelyyn ja varastointiin; tiloihin ei saa tuoda ajoneuvoja, jotka päästävät pakokaasuja, jotka saattavat heikentää kalastustuotteitten laatua; tiloihin ei saa päästää eläimiä, joista saattaa olla haittaa;

f) tilat on puhdistettava säännöllisesti ja ainakin jokaisen myyntitapahtuman jälkeen; ritiläkorit on pestävä ja huuhdottava sisältä ja päältä juomavedellä tai puhtaalla merivedellä jokaisen myyntikerran jälkeen; tarvittaessa ne on desinfioitava;

g) tupakanpoltto, sylkeminen, syöminen ja juominen on kiellettävä näkyvin kyltein;

h) tilojen on oltava suljettavissa, ja ne on pidettävä suljettuina, jos toimivaltainen viranomainen pitää sitä tarpeellisena;

i) tiloissa on oltava tässä liitteessä olevan III luvun I osan 7 kohdassa esitettyjen vaatimusten mukainen vesijohtojärjestelmä;

j) tiloissa on oltava erityiset, ruostumattomasta materiaalista valmistetut säiliöt ihmisravintona käytettäväksi kelpaamattomia kalanjätteitä varten;

k) siinä tapauksessa, että toimivaltaisella tarkastusviranomaisella ei myynnissä olevien kalastustuotteiden määrän vuoksi ole omia tiloja käytettävissään myyntipaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä, on viranomaista varten oltava asianmukaisin välinein varustettu, lukittava tila sekä tarkastuksen suorittamiseen tarvittava välineistö.

4. Maihinsiirron jälkeen tai aiheellisissa tapauksissa ensimmäisen myyntitilanteen jälkeen kalastustuotteet on siirrettävä viipymättä määräpaikkaansa tässä liitteessä olevassa VIII luvussa esitettyjen vaatimusten mukaisesti.

5. Jos 4 kohdassa esitetyt vaatimukset eivät täyty, kauppahalleissa on oltava riittävän suuret kylmätilat, jotka täyttävät tässä liitteessä olevan III luvun I osan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset ja joihin kalastustuotteet voidaan varastoida ennen kuin ne myydään tai myynnin jälkeen odottamaan määräpaikkaan kuljetusta. Näissä tapauksissa kalastustuotteet täytyy varastoida lämpötilassa, joka on lähellä jään sulamislämpötilaa.

6. Tässä liitteessä olevan III luvun II osassa vahvistettuja yleisiä hygieniavaatimuksia – lukuun ottamatta B 1 a alakohtaa – sovelletaan soveltuvin osin kauppahalleihin, joissa kalastustuotteita esitetään myytäväksi ja varastoidaan.

7. Tukkumyyntipaikkoja, joilla kalastustuotteita on myytävänä tai varastoituna, koskevat tämän luvun 3 ja 4 kohdassa esitetyt vaatimukset sekä tässä liitteessä olevan III luvun 4, 10 ja 11 kohdassa esitetyt vaatimukset.

Tukkukauppamarkkinoita koskevat soveltuvin osin tässä liitteessä olevan III luvun II osassa esitetyt yleiset hygieniavaatimukset.

III LUKU

MAISSA SIJAITSEVIA TEHDASLAITOKSIA KOSKEVAT YLEISET VAATIMUKSET

1. **Tiloja ja välineistöä koskevat yleiset vaatimukset**

Tehdaslaitoksissa on oltava ainakin:

1. riittävän suuret työskentelytilat, jotta työ voidaan tehdä asianmukaisten hygieniavaatimusten mukaisesti. Tilojen suunnittelun ja asettelun on oltava sellaiset, että ne estävät tuotteen saastumisen ja että rakennuksen puhtaat ja vähemmän puhtaat osat erotetaan täysin toisistaan;

2. tiloissa, joissa tuotteita käsitellään, valmistellaan ja jalostetaan, on oltava:

a) vedenpitävä, helposti puhdistettava ja desinfioitava lattia, jonka kaltevuus on sellainen, että vesi valuu helposti pois, tai lattian oltava varustettu vedenpoistolaitteella;

b) sileäpintaiset, helposti puhdistettavat, kestävät ja tiiviit seinät;

c) helposti puhdistettavat sisäkatot tai ulkokattojen sisäpinnoitteet;

d) kestävästä materiaalista valmistetut, helposti puhdistettavat ovet;

e) riittävä tuuletus ja tarvittaessa hyvät höyrynpoistolaitteet;

f) riittävä luonnonvalo- tai keinovalovalaistus;

g) riittävä määrä pesupaikkoja käsien pesuun ja desinfiointiin. Työskentely- ja WC-tiloissa vesihanat eivät saa olla käsikäyttöisiä. Näissä tiloissa on oltava kertakäyttöpyyhkeet;

h) laitoksen, välineistön ja työkalujen puhdistukseen tarvittavat laitteet;

3. kylmätiloissa, joihin kalastustuotteet varastoidaan, on oltava:

- edellä 2 kohdan a, b, c ja f alakohdan mukaiset varusteet;

- tarvittaessa kylmälaite, joka on riittävän tehokas pitämään tuotteet tässä direktiivissä vahvistetussa lämpötilassa;

4. torjuntamenetelmät tuhoeläinten, esim. hyönteisten, jyrsijöitten, lintujen, varalta;

5. instrumenttien ja työvälineiden, esim. leikkuupöytien, säiliöiden, nauhakuljettimien ja veitsien, on oltava ruostumattomasta materiaalista valmistettuja sekä helppoja puhdistaa ja desinfioida;

6. erityiset ruostumattomat, vedenpitävät säiliöt ihmisravintona käytettäväksi kelpaamattomien kalanjätteitten säilyttämistä varten sekä tilat näiden säiliöiden varastointiin, ellei niitä tyhjennetä vähintään kunkin työpäivän päätyttyä;

7. laitoksessa on oltava riittävästi direktiivissä 80/778/ETY tarkoitettua juomakelpoista vettä tuottava laitteisto tai vaihtoehtoisesti järjestelmä, joka tuottaa riittävästi puhdasta tai asianmukaisesti käsiteltyä paineella johdettua merivettä. Poikkeuksellisesti voidaan juotavaksi kelpaamatonta vettä kuitenkin käyttää höyryn tuottamiseen, palontorjuntaan ja jäähdytyslaitteiston jäähdyttämiseen, jos tätä varten on asennettu putkisto siten, että suljetaan pois mahdollisuus käyttää juotavaksi kelpaamatonta vettä muihin tarkoituksiin eikä siitä aiheudu saastumisvaaraa tuotteille. Juotavaksi kelpaamattoman veden putkisto täytyy erottaa selkeästi putkista, joissa johdetaan juomakelpoista vettä tai puhdasta merivettä;

8. laitoksessa on oltava hygieeninen jätevedenpoistojärjestelmä;

9. laitoksessa on oltava riittävä määrä pukeutumistiloja, joissa on sileät, vedenpitävät ja pesunkestävät seinät ja lattiat, ja riittävästi pesualtaita ja WC-tiloja. Viimemainituista ei saa olla suoraa kulkuyhteyttä työskentelytiloihin. Pesualtaissa on oltava käsien pesuun tarvittavat aineet ja kertakäyttöpyyhkeet; pesualtaiden vesihanat eivät saa olla käsikäyttöisiä;

10. jos käsiteltävien tuotteiden määrä edellyttää säännöllisesti toistuvaa tai jatkuvaa tarkastusta, on yksinomaan tähän käyttöön varattava lukittava erillinen tila;

11. kuljetusvälineiden puhdistukseen ja desinfiointiin on oltava riittävä välineistö. Nämä laitteet eivät ole kuitenkaan pakollisia, jos kuljetusvälineiden puhdistus ja desinfiointi vaaditaan tapahtuvaksi toimivaltaisen viranomaisen virallisesti valtuuttamissa tiloissa;

12. laitoksilla, joissa pidetään eläviä eläimiä, esim. äyriäisiä ja kaloja, on oltava asianmukaiset varusteet, joilla varmistetaan parhaat mahdolliset elinolot sekä sen laatuinen vesi, ettei eläimiin kulkeudu haitallisia eliöitä tai aineita.

II. Yleiset hygieniavaatimukset

A. *Tiloja ja välineistöä koskevat yleiset hygieniavaatimukset*

1. Kalastustuotteita käsiteltäessä työskentelytilojen lattiat, seinät ja väliseinät, sisäkatot ja ulkokattojen sisäpinnoitteet sekä työskenneltäessä käytettävät välineet ja instrumentit on pidettävä niin puhtaina ja hyväkuntoisina, että niistä ei aiheudu saastumisvaaraa tuotteille.

2. Jyrsijät, hyönteiset ja muut mahdolliset tuholaiset on järjestelmällisesti pidettävä poissa tiloista ja välineistä; jyrsijämyrkyt, hyönteismyrkyt, desinfiointiaineet ja muut mahdollisesti myrkylliset aineet on varastoitava lukittaviin tiloihin tai kaappeihin; niiden käytöstä ei saa aiheutua saastumisvaaraa tuotteille.

3. Työskentelytiloja, instrumentteja ja työvälineitä saa käyttää ainoastaan kalastustuotteiden käsittelyyn. Toimivaltainen viranomaisen luvalla niitä voidaan kuitenkin käyttää samanaikaisesti tai eri aikoina muiden elintarvikkeiden käsittelyssä.

4. Kaikkiin tarkoituksiin on käytettävä direktiivissä 80/778/ETY tarkoitettua juomavettä tai puhdasta merivettä. Poikkeuksellisesti voidaan juotavaksi kelpaamatonta vettä kuitenkin käyttää höyryn tuottamiseen, palontorjuntaan ja jäähdytyslaitteiston jäähdyttämiseen, jos tätä varten on asennettu putkisto siten, että sillä suljetaan pois mahdollisuus käyttää juotavaksi kelpaamatonta vettä muihin tarkoituksiin eikä siitä aiheudu saastumisvaaraa tuotteille.

5. Pesuaineiden, desinfiointiaineiden ja muiden sen kaltaisten aineiden on oltava toimivaltaisen viranomaisen hyväksymiä, ja niitä tulee käyttää siten, etteivät ne vahingoita koneita, välineitä eivätkä tuotteita.

B. *Henkilökuntaa koskevat yleiset hygieniavaatimukset*

1. Henkilökunnan on noudatettava ehdotonta puhtautta. Erityisesti:

a) henkilökunnan on käytettävä puhtaita työpukuja ja päähineitä, jotka peittävät hiukset kokonaan. Tämä koskee etenkin henkilöitä, jotka käsittelevät avoimesti esillä olevia kalastustuotteita;

b) henkilöitä, joiden tehtävänä on käsitellä ja valmistella kalastustuotteet, on vaadittava pesemään kätensä ainakin jokaisen työrupeaman alussa; käsissä olevat haavat on sidottava vedenpitävin sitein;

c) tupakanpoltto, sylkeminen, syöminen ja juominen on kielletävä tiloissa, joissa kalastustuotteita käsitellään tai joihin niitä varastoidaan.

2. Työnantajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet estääkseen kalastustuotteita todennäköisesti saastuttavien henkilöiden työskentelyn kalastustuotteitten parissa ja näiden tuotteiden käsittelyn, kunnes he todistettavasti voivat toimia vaarantamatta tuotteita.

Työhön otettaessa jokaiselta, joka työskentelee kalastustuotteitten parissa ja joutuu käsittelemään niitä, vaaditaan lääkärintodistus, josta käy ilmi, ettei hänellä ole terveydellistä estettä tehdä kyseistä työtä. Tällaisten henkilöiden terveyden valvontaan sovelletaan kunkin jäsenvaltion voimassa olevaa lainsäädäntöä, ja kolmansien maiden osalta terveyden valvontaa koskevat 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistetut erityiset takuut.

IV LUKU

KALASTUSTUOTTEITTEN RANNASSA TAPAHTUVAA KÄSITTELYÄ KOSKEVAT ERITYISVAATIMUKSET

I. Tuoreita tuotteita koskevat vaatimukset

1. Jos jäähdytettyjä, pakkaamattomia tuotteita ei lähetetä eteenpäin, valmistella tai jalosteta välittömästi sen jälkeen, kun ne ovat saapuneet laitokseen, ne on varastoitava tai peiteltävä jäihin laitoksen kylmätilaan. Jäitä on lisättävä niin usein kuin se on tarpeen; joko suolattu tai suolaamaton jää on valmistettava juomavedestä tai puhtaasta merivedestä, ja sitä pitää säilyttää hygieenisissä olosuhteissa tarkoitusta varten varatuissa säiliöissä; säiliöt on pidettävä puhtaina ja hyväkuntoisina. Valmiiksipakatut tuoretuotteet täytyy jäähdyttää jäissä tai mekaanisessa, vastaavanlaiset lämpöolosuhteet aikaansaavassa jäähdyttämössä.

2. Jollei kalastustuotteita ole perattu jo aluksella, ne on perattava hygieenisesti maalla. Tuotteet on pestävä huolellisesti juomavedellä tai puhtaalla merivedellä välittömästi perkuun jälkeen.

3. Kalastustuotteet on fileoitava ja siivutettava niin, etteivät fileet ja siivut pääse saastumaan tai pilaantumaan, ja toimenpiteet on tehtävä eri paikassa kuin kalastustuotteitten perkuu. Fileitä ja siivuja ei saa jättää työpöydille yhtään pidemmäksi aikaa kuin niiden valmistuksen kannalta on välttämätöntä. Tuoreina myytävät fileet ja siivut on jäähdytettävä mahdollisimman nopeasti valmistuksen jälkeen.

4. Sisälmykset ja kalastustuotteitten osat, joista saattaa aiheutua vaaraa kansanterveydelle, on pidettävä erillään ihmisravintona käytettävistä tuotteista ja vietävä pois niiden läheisyydestä.

5. Säiliöt, joita käytetään tuoreiden kalastustuotteiden lähetyskuljetukseen tai varastointiin, on suunniteltava siten, että ne ovat suojattuja saasteelta ja että olosuhteet säilyvät riittävän hygieenisinä, ja etenkin on varmistettava, että sulamisvesi pääsee helposti valumaan.

6. Ellei käytössä ole jatkuvaa jätteidenpoistojärjestelmää, jätteet on pantava vuotamattomiin, kannellisiin säiliöihin, jotka on helppo puhdistaa ja desinfioida. Jätteitten ei saa antaa kerääntyä työskentelytiloihin. Niitä on joko poistettava jatkuvasti tai säiliöt on tyhjennettävä heti, kun ne ovat täynnä, tai ainakin kunkin työpäivän päättyessä tässä liitteessä olevan III luvun I osan 6 kohdassa tarkoitettuihin säiliöihin tai tiloihin. Jätteille varatut säiliöt, astiat tai tilat on aina puhdistettava perusteellisesti ja tarvittaessa desinfioitava käytön jälkeen. Varastoiduista jätteistä ei saa aiheutua saastumisvaaraa laitokselle eikä haittaa sen ympäristölle.

II. **Jäädytettyjä tuotteita koskevat vaatimukset**

1. Laitoksissa on oltava:

   a) kylmälaite, joka on riittävän tehokas laskemaan tuotteiden lämpötilan nopeasti tässä direktiivissä vahvistettuihin lämpötiloihin;
   b) kylmälaitteet, jotka ovat riittävän tehokkaat pitämään varastotiloissa olevien tuotteiden lämpötilan sellaisena, ettei se ylitä tässä direktiivissä vahvistettuja lämpötiloja ympäröivän ilman lämpötilasta riippumatta.

   Jäädytysmenetelmään liittyvistä teknisistä syistä ja tämänlaatuisten kalastustuotteiden käsittelyyn liittyvistä syistä kokonaisina suolaveteen jäädytettyjen ja purkitettavaksi tarkoitettujen kalojen lämpötila saa olla korkeampi kuin tässä direktiivissä vahvistettu, mutta ei kuitenkaan korkeampi kuin –9 °C.

2. Tuoreiden jäädytettävien tai pakastettavien tuotteiden on oltava tämän luvun I osassa esitettyjen vaatimusten mukaisia.

3. Varastotiloissa on oltava lämpötilapiirturi siten asennettuna, että sitä on helppo lukea. Piirturin anturin on sijaittava siellä, missä lämpötila on korkein.

   Piirturin lämpökäyrien on oltava valvovan viranomaisen tarkastettavissa ainakin niin kauan kuin tuotteet ovat varastoituina.

III. **Tuotteiden sulatusta koskevat vaatimukset**

Sulatusta suorittavien laitosten on noudatettava seuraavia vaatimuksia.

1. kalastustuotteet on sulatettava hygieenisissä olosuhteissa; niiden saastuttamista on vältettävä, ja kaiken sulamisveden on päästävä valumaan pois;

   Tuotteiden lämpötila ei saa nousta liikaa sulamisen aikana;

2. sulattamisen jälkeen kalastustuotteet on käsiteltävä tässä direktiivissä vahvistettujen vaatimusten mukaisesti. Mahdollisten valmistelu- ja jalostustoimenpiteiden on tapahduttava viipymättä. Jos kalastustuotteet saatetaan suoraan markkinoille, yksityiskohtaiset tiedot kalan sulattaneesta valtiosta on kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY[1] 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti oltava selvästi pakkauksessa näkyvissä.

IV. **Jalostettuja tuotteita koskevat vaatimukset**

1. Tuoreiden, jäädytettyjen ja sulatettujen tuotteiden on oltava tämän luvun I tai II osassa esitettyjen vaatimusten mukaisia.

2. Jos jalostuskäsittelyn tarkoituksena on estää tautia aiheuttavien mikro-organismien kehittyminen tai käsittelyllä on huomattava merkitys tuotteen säilyvyydelle, menetelmän on oltava tieteellisesti tunnustettu tai, jos on kyse sellaisten direktiivin 91/492/ETY liitteessä olevan I luvun 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden käsittelystä, joita ei ole sijoitettu uuteen paikkaan tai puhdistettu, tällainen käsittely on hyväksyttävä tämän direktiivin 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen neljän kuukauden kuluessa jäsenvaltiolta saadun pyynnön vastaanottamisesta.

   Laitoksesta vastaavan henkilön on pidettävä luetteloa suoritetuista jalostustoimenpiteistä. Käsittelyn mukaan kuumennusaikaa ja lämpötilaa, suolapitoisuutta, pH-arvoa, vesipitoisuutta jne. on seurattava ja valvottava. Tiedot on säilytettävä ainakin tuotteiden todennäköisen varastoinnin keston ajan, ja niiden on oltava toimivaltaisen viranomaisen saatavilla.

---

[1] EYVL N:o L 33, 8.2.1979, s.1. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 91/72/ETY (EYVL N:o L 42, 16.1.1991, s. 22)

3. Sopivat säilytysolosuhteet on merkittävä selvästi direktiivin 79/112/ETY mukaisesti sellaisten tuotteiden pakkaukseen, jotka säilötään vain rajoitetun ajan käsittelyllä, kuten suolaamalla, savustamalla, kuivaamalla tai marinoimalla.

Lisäksi on täytettävä seuraavat vaatimukset.

4. *Purkitus*

Niiden kalastustuotteiden osalta, jotka on steriloitu ilmanpitävästi suljetuissa säiliöissä:

a) purkkien esikäsittelyyn käytetyn veden on oltava juomavettä;

b) lämpökäsittelyyn käytetyn menetelmän on oltava sopiva, ja siinä on otettava huomioon tärkeät perusteet, kuten kuumennusaika, lämpötila, täyttö, säiliöiden koko, jne, joista on pidettävä kirjaa; käsittelyn on kyettävä tuhoamaan tai inaktivoimaan patogeenisia organismeja ja patogeenisten mikroorganismien itiöitä. Kuumennuslaitteisto on varustettava laitteilla, joilla varmistetaan, että säiliöt ovat tosiasiallisesti käyneet läpi asianmukaisen lämpökäsittelyn. Säiliöiden jäähdyttämiseen lämpökäsittelyn jälkeen on käytettävä juomavettä, jossa kuitenkin voi esiintyä kemiallisia lisäaineita, joita käytetään hyvien teknisten valmistusmenetelmien mukaisesti laitteiden ja säiliöiden korroosion ehkäisemiseksi;

c) valmistajan on lisäksi pistokokein tehtävä tarkastuksia sen varmistamiseksi, että jalostetut tuotteet ovat läpäisseen sopivan lämpökäsittelyn, nimittäin:

- inkubointitestit: inkubointi on suoritettava 37 °C:ssa seitsemän päivän ajan tai 35 °C:ssa kymmenen päivän ajan tai minä tahansa muuna vastaavana yhdistelmänä;
- laitoksen laboratoriossa tai muussa hyväksytyssä laboratoriossa tehty sisällön ja säiliöiden mikrobiologinen tutkimus;

d) näytteet on otettava tuotannosta kunakin päivänä ennakolta määrätyin väliajoin sulkemisen tehokkuuden varmistamiseksi. Purkinsaumojen poikkileikkauksen tutkimiseen on oltava saatavilla tähän tarkoitukseen soveltuva laitteisto;

e) on tehtävä tarkastukset sen varmistamiseksi, että säiliöt eivät ole vahingoittuneet;

f) kaikille säiliöille, joille on suoritettu lämpökäsittely käytännöllisesti katsoen identtisissä olosuhteissa, on annettava elintarvike-erän tunnistamismerkinnöistä 14 päivänä kesäkuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/396/ETY[1] tarkoitettu erän tunnistamismerkintä.

5. *Savustus*

Savustus on suoritettava erillisissä tiloissa tai erityisessä paikassa, joka on tarvittaessa varustettu tuuletusjärjestelmällä, jolla estetään palamisesta johtuvan savun ja kuumuuden vaikutukset muihin tiloihin tai paikkoihin, joissa kalastustuotteita valmistetaan, jalostetaan tai varastoidaan.

a) Kalan savustusta varten tarvittavan savun tuottamiseen käytetyt materiaalit on säilytettävä poissa savustuspaikan läheisyydestä, ja niitä on käytettävä siten, että ne eivät saastuta tuotteita.

b) On kiellettävä materiaalit, joita käytetään savun tuottamiseen polttamalla maalattua, lakattua, liimattua tai kemiallisesti kestokäsiteltyä puuta.

c) Tuotteet on jäähdytettävä nopeasti savustuksen jälkeen niiden säilytykseen tarvittavaan lämpötilaan ennen niiden pakkausta.

6. *Suolaus*

a) Suolaus on tehtävä eri tiloissa ja riittävän etäällä muiden toimenpiteiden suoritukseen käytetyistä tiloista.

b) Kalastustuotteiden käsittelyyn käytettävän suolan on oltava puhdasta, ja se on varastoitava saastumista estävällä tavalla. Sitä ei saa käyttää uudelleen.

c) Suolaukseen tai suolavedessä säilyttämiseen käytetty säiliön on oltava rakenteeltaan sellainen, että estetään saastuminen suolaus- ja suolavesikäsittelyn aikana.

d) Suolauksessa tai suolavesikäsittelyssä käytetyt säiliöt ja alueet on puhdistettava ennen käyttöä.

[1] EYVL N:o L 186, 30.6.1989, s. 21

7. *Keitetyt äyriäis- ja nilviäistuotteet*

Äyriäiset ja nilviäiset on keitettävä seuraavasti:

a) keittämisen jälkeen tuotteet on jäähdytettävä nopeasti. Tähän tarkoitukseen käytetyn veden on oltava juomavettä tai puhdasta merivettä. Jos ei käytetä muuta säilöntämenetelmää, on jäähdyttämistä jatkettava, kunnes saavutetaan sulavan jään lämpötila;

b) kuoret on poistettava hygieenisissä olosuhteissa tuotteen saastumista välttäen. Jos tämä tehdään käsin, työntekijöiden on kiinnitettävä erityistä huomiota käsien pesemiseen ja kaikki työskentelypinnat on puhdistettava perusteellisesti. Jos käytetään koneita, ne on puhdistettava usein ja desinfioitava kunkin työpäivän jälkeen.

Keitetyt tuotteet on kuorien poiston jälkeen jäädytettävä heti tai säilytettävä jäähdytettynä patogeenisten bakteerien kasvun estävässä lämpötilassa ja varastoitava sopivissa tiloissa;

c) jokaisen valmistajan on tehtävä tuotteilleen säännöllisesti mikrobiologisia tarkastuksia noudattaen tässä liitteessä olevan V luvun 4 kohdan mukaisesti vahvistettuja normeja.

8. *Mekaanisesti talteenotettu kalanliha*

Kalanlihan mekaaninen talteenotto on tehtävä seuraavissa olosuhteissa:

a) kalan, jonka sisälmykset on poistettu, mekaanisen talteenoton on tapahduttava fileoinnin jälkeen tarpeettomasti viivyttelemättä sisälmyksistä vapaasta raaka-aineesta. Jos käytetään kokonaisia kaloja, näistä on etukäteen poistettava sisälmykset ja ne on pestävä;

b) koneisto on puhdistettava usein ja ainakin joka toinen tunti;

c) mekaanisesti talteenotettu liha on talteenoton jälkeen jäädytettävä mahdollisimman nopeasti tai yhdistettävä tuotteeseen, joka on tarkoitus jäädyttää tai käsitellä sen stabiloimiseksi.

V. **Loisia koskevat vaatimukset**

1. Kalat ja kalatuotteet on tuotannon aikana ja ennen niiden laskemista ihmisravintona käytettäväksi silmämääräisesti tarkastettava mahdollisten näkyvien loisien havaitsemiseksi tai poistamiseksi.

Kaloja tai kalojen osia, joissa on selvästi loisia ja jotka on hylätty, ei saa saattaa markkinoille ihmisravintona käytettäväksi.

Tämän tarkastuksen menettelytavat on vahvistettava tämän direktiivin 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen komission ehdotuksesta, jonka se tekee 1 päivään lokakuuta 1992 mennessä.

2. Edellä 3 kohdassa tarkoitetut kalat ja kalatuotteet, jotka nautitaan sellaisenaan, on lisäksi jäädytettävä –20 °C:n tai sitä alempaan lämpötilaan tuotteen sisäosassa vähintään 24 tunnin ajaksi. Tällä jäädytyskäsittelyllä käsiteltyjen tuotteiden on oltava joko raakoja tai valmiita tuotteita.

3. Seuraavia kaloja ja kalatuotteita koskevat 2 kohdassa esitetyt vaatimukset:

a) kala, joka nautitaan raakana tai lähes raakana, esim. raaka silli, "maatje";

b) seuraavat lajit, jos niille tehdään kylmäsavustus, jossa kalan sisäosan lämpötila on vähemmän kuin 60 °C:

- silli
- makrilli
- kilohaili
- (luonnontilainen) Atlantin ja Tyynen valtameren lohi

c) marinoitu tai suolasilli, silloin, kun tämä menetelmä ei riitä tuhoamaan sukkulamatojen toukkia.

Tätä luetteloa voidaan muuttaa tieteellisten koetulosten perusteella tämän direktiivin 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Samaa menettelyä noudattaen vahvistetaan periaatteet, joilla voidaan määritellä, pidetäänkö käsittelyjä riittävinä tai riittämättöminä hävittämään sukkulamadot.

4. Valmistajien on huolehdittava siitä, että 3 kohdassa luetellut kalat ja kalatuotteet tai niiden valmistamiseksi käytetyt raaka-aineet käsitellään 2 kohdassa esitetyllä tavalla ennen niiden saattamista nautittavaksi.

5. Edellä 3 kohdassa lueteltujen kalastustuotteiden mukana on tuotteita markkinoille saatettaessa oltava valmistajan asiakirja, josta ilmenee niiden jalostuksessa käytetty käsittely.

V LUKU

TERVEYSTARKASTUKSET JA TUOTANTO-OLOSUHTEIDEN VALVONTA

I. Yleinen valvonta

Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava tarkastus- ja valvontajärjestelmä, jotta voitaisiin todeta, onko tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia noudatettu.

Tarkastus- ja valvontajärjestelmään kuuluvat erityisesti:

1. kalastusalusten tarkastus, jos tällainen tarkastus voidaan tehdä niiden satamassaolon aikana;

2. tarkastus maihinsiirron ja ensimmäisen myyntitapahtuman yhteydessä;

3. laitosten säännöllinen tarkastus, jonka tarkoituksena on tarkastaa:

   a) täyttyvätkö hyväksymisen edellytykset edelleen;
   b) käsitelläänkö kalastustuotteita oikein;
   c) tilojen, laitteiden ja välineiden puhtaus ja henkilökunnan hygienia;
   d) tehdäänkö tunnistamismerkinnät oikein;

4. tukku- ja huutokauppojen tarkastus;

5. varastointi- ja kuljetusolosuhteet.

II. Erityistarkastukset

1. *Aistivaraiset tarkastukset*

   Kukin kalastustuote-erä on toimitettava toimivaltaisen viranomaisen tarkastettavaksi maihinsiirron yhteydessä tai ennen ensimmäistä myyntitapahtumaa, jotta voidaan tarkastaa, sopiiko se ihmisravintona käytettäväksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisten normien asettamisesta tiettyjen tuoreiden tai jäähdytettyjen kalojen pitämiselle kaupan 19 päivänä tammikuuta 1976 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 103/76[1] säädettyjen poikkeusten soveltamista. Tämä tarkastus käsittää näytteenottoa käyttäen tehtävän aistivaraisen tarkastuksen.

   Kalastustuotteiden, jotka täyttävät tuoreudelle asetettujen vaatimusten osalta asetuksen (ETY) N:o 3796/81 2 artiklan soveltamiseksi jo aiemmin vahvistetut kaupan pitämisen yhteiset vaatimukset, katsotaan täyttävän tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät aistivaraisen arvioinnin vaatimukset.

   Komissio voi tämän direktiivin 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tarvittaessa vahvistaa aistivaraisella arvioinnin erityisvaatimuksia kalastustuotteille, joita ei koske asetuksessa (ETY) 3796/81 tarkoitettu yhdenmukaistaminen.

   Aistivarainen arviointi on toistettava kalastustuotteiden ensimmäisen myyntitapahtuman jälkeen, jos havaitaan, että tämän direktiivin vaatimuksia ei ole noudatettu tai kun tämä katsotaan tarpeelliseksi. Ensimmäisen myyntitapahtuman jälkeen kalastustuotteiden on täytettävä vähintään mainitussa asetuksessa vahvistetut tuoreutta koskevat vähimmäisvaatimukset.

   Jos aistivaraisessa arvioinnissa havaitaan, että kalastustuotteet eivät sovellu ihmisravintona käytettäväksi, on toteutettava toimenpiteet niiden vetämiseksi pois markkinoilta ja denaturoimiseksi siten, että niitä ei voida käyttää uudelleen ihmisravintona.

   Jos aistivaraisessa arvioinnissa paljastuu vähäinenkin epäilys kalastustuotteiden tuoreudesta, voidaan käyttää kemiallisia tarkastuksia tai mikrobiologisia analyysejä.

2. *Loistarkastukset*

   Ennen kuin kalat tai kalatuotteet voidaan laskea ihmisravintona käytettäväksi, ne on silmämääräisesti tarkastettava näytteistä näkyvien loisien havaitsemiseksi.

---

[1] EYVL N:o L 20, 28.1.1976, s. 29. Asetusta on viimeksi muutettu asetuksella (ETY) N:o 33/89 (EYVL N:o L 5, 7.1.1989, s. 18)

Kaloja tai kalojen osia, joissa on selvästi loisia ja jotka on hylätty, ei saa saattaa markkinoille ihmisravintona käytettäväksi.

Tämän tarkastuksen menettelytavat on vahvistettava tämän direktiivin 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. *Kemialliset tarkastukset*

A. Näytteet on otettava ja ne on analysoitava laboratoriossa seuraavien muuttujien valvomiseksi:

a) TVB-N (emäksinen haihtuva kokonaistyppi) ja (TMA-N (Trimetyyliamiinityppi)

Näiden muuttujien tasot on yksilöitävä kunkin lajien luokan osalta tämän direktiivin 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

b) Histamiini

Kustakin erästä on otettava yhdeksän näytettä. Niiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- keskiarvo ei saa ylittää 100 miljoonasosaa;
- kahdessa näytteessä voi olla arvo, joka on suurempi kuin 100 miljoonasosaa mutta pienempi kuin 200 miljoonasosaa;
- yhdelläkään näytteistä ei saa olla arvon 200 miljoonasosaa ylittävää arvoa.

Näitä rajoja sovelletaan ainoastaan kalalajeihin, jotka kuuluvat Scombridae- ja Clupeidae-heimoihin. Näihin heimoihin kuuluvissa kaloissa, joille on suoritettu entsymaattinen kypsytys suolavedessä, voivat histamiinitasot olla korkeampia, mutta eivät enempää kuin kaksi kertaa niin suuret kuin mainitut arvot. Tutkimukset on tehtävä luotettavalla ja tieteellisesti tunnustetulla menetelmällä, kuten korkean suorituskyvyn nestekromatografialla (HPLC).

B. Vesiympäristössä esiintyvät saasteet

Kalastustuotteiden syötävissä osissa ei saa olla vesiympäristössä esiintyviä saasteita, kuten raskasmetalleja ja orgaanisia klooriyhdisteitä sellaisia määriä, että niiden laskettu päiväsaanti ylittää ihmisten hyväksyttävän päivä- tai viikkosaannin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta vesiensuojelua ja sen järjestämistä koskevien yhteisön sääntöjen ja erityisesti vesiympäristön saastumista koskevien sääntöjen soveltamista.

Jäsenvaltioiden on toteutettava valvontajärjestelmä kalastustuotteiden saastetason tarkastamiseksi.

C. Tämän direktiivin 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1992 seuraavasta:

a) kemiallisten muuttujien tarkastamiseen käytetyt analyysimenetelmät sekä näytteidenottosuunnitelma;
b) kemiallisten muuttujien hyväksyttävät tasot.

4. *Mikrobiologiset analyysit*

Tämän direktiivin 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen voidaan vahvistaa mikrobiologiset perusteet, mukaan lukien näytteidenottosuunnitelma ja analyysimenetelmät, kun on tarpeen suojata kansanterveyttä. Komissio tekee tätä koskevat aiheelliset ehdotukset toimenpiteiksi ennen 1 päivää lokakuuta 1992.

VI LUKU

PAKKAAMINEN

1. Pakkaaminen on tehtävä hygieenisesti tyydyttävissä olosuhteissa kalastustuotteiden saastumisen välttämiseksi.

2. Kalastustuotteiden kanssa todennäköisesti kosketukseen joutuvien pakkausmateriaalien ja -tuotteiden on täytettävä kaikki hygieniasäännöt ja erityisesti:

- ne eivät saa voida heikentää kalastustuotteiden ja -valmisteiden aistinvaraisesti määritettäviä ominaisuuksia;

- niistä ei saa siirtyä kalastustuotteisiin ihmisten terveydelle haitallisia aineita;

- niiden on oltava riittävän vahvoja suojaamaan kalastustuotteita tarvittavalla tavalla.

3. Pakkausmateriaaleja ei saa käyttää uudelleen, lukuun ottamatta tiettyjä läpäisemättömästä, sileästä ja korroosionkestävästä materiaalista tehtyjä, helposti puhdistettavia ja desinfioitavia säiliöitä, jotka voidaan käyttää uudelleen puhdistuksen ja desinfioinnin jälkeen. Jäissä pidetyille tuoretuotteille käytetyt pakkausmateriaalien on tehtävä mahdolliseksi sulamisveden valuminen.

4. Käyttämättömät pakkausmateriaalit on varastoitava tuotantoalueen ulkopuolisissa tiloissa, ja ne on suojattava pölyltä ja saasteilta.

VII LUKU

TUNNISTAMISMERKINNÄT

On oltava mahdollista tarkastustarkoituksessa jäljittää kalastustuotteiden lähetyserän laitos joko merkinnöin varustamalla tai mukaan liitettyjä dokumentteja käyttäen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 79/112/ETY säännösten soveltamista. Tämän vuoksi on seuraavat tiedot oltava joko pakkauksessa tai sen mukaan liitetyissä asiakirjoissa:

- lähettävä maa;

- laitoksen tunnistaminen sen virallisen hyväksyntänumeron perusteella tai, jos huuto- ja tukkukaupat on rekisteröity erikseen tämän direktiivin 7 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa säädetyllä tavalla, huutokaupan tai tukkukaupan rekisteröintinumero.

VIII LUKU

VARASTOINTI JA KULJETUS

1. Kalastustuotteet on varastoinnin ja kuljetuksen aikana pidettävä tässä direktiivissä vahvistetuissa lämpötiloissa ja erityisesti:

   - tuoreet tai sulatetut kalastustuotteet ja keitetyt ja jäähdytetyt äyriäis- ja nilviäistuotteet on pidettävä sulavan jään lämpötilassa;

   - jäädytetyt kalastustuotteet, lukuun ottamatta suolaveteen valmistettua jäädytettyä kalaa, joka on tarkoitettu purkitettujen elintarvikkeiden valmistamiseen, on pidettävä kuljetuksen aikana tuotteen kaikilta osilta tasaisessa –18 °C:n lämpötilassa tai tätä alhaisemmassa lämpötilassa, joista sallitaan korkeintaan lyhytaikaisia 3 °C:n suuruisia vaihteluita ylöspäin;

   - jalosteet on pidettävä valmistajan määrittelemissä lämpötiloissa tai, jos olosuhteet vaativat, tämän direktiivin 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistetuissa lämpötiloissa.

2. Kun jäädytettyjä kalastustuotteita kuljetetaan kylmävarastosta hyväksyttyyn laitokseen siellä saapumisen jälkeen sulatettavaksi esikäsittely- tai jalostustarkoituksiin ja kun kuljettava matka on lyhyt, alle 50 km tai alle tunnin matka, voi toimivaltainen viranomainen myöntää poikkeuksen 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa esitetyistä vaatimuksista.

3. Tuotteita ei saa varastoida tai kuljettaa muiden tuotteiden kanssa, jotka voivat saastuttaa niitä tai vaikuttaa niiden hygieniaan, ellei niitä ole pakattu tyydyttävän suojan antavalla tavalla.

4. Kalastustuotteiden kuljetukseen käytetyt ajoneuvojen on oltava rakenteeltaan sellaisia ja niiden oltava siten varustettuja, että tässä direktiivissä säädetyt lämpötilat voidaan ylläpitää koko kuljetuksen ajan. Jos tuotteiden jäähdytykseen käytetään jäitä, on varauduttava johtamaan vesi pois riittävän hyvin, jotta sulaneesta jäästä muodostunut vesi ei jää kosketukseen tuotteiden kanssa. Kuljetusvälineiden sisäpinnat on viimeisteltävä siten, ettei aiheudu haittaa kalastustuotteille. Pintojen on oltava sileät ja helposti puhdistettavissa ja desinfioitavissa.

5. Kalastustuotteita varten käytettyjä kuljetusvälineitä ei saa käyttää muiden sellaisten tuotteiden kuljettamiseen, jotka voivat vahingoittaa tai saastuttaa kalastustuotteita, ellei kalastustuotteiden voidaan taata säilyvän saastumattomia tällaisen kuljetusvälineen perinpohjaisen puhdistuksen ja desinfioinnin ansiosta.

6. Kalastustuotteita ei saa kuljettaa kuljetusastioissa tai säiliöissä, jotka eivät ole puhtaita tai jotka olisi pitänyt desinfioida.

7. Elävinä markkinoille saatettavien kalastustuotteiden kuljetusolosuhteet eivät saa aiheuttaa tuotteille haittaa.

IX LUKU

LIITTEESSÄ I OLEVAT KOHDAT, JOIHIN VOIDAAN TEHDÄ POIKKEUKSIA JA POIKKEUSTAPAUKSISSA SOVELLETTAVAT MAHDOLLISET EDELLYTYKSET

Liitteessä olevan I osan I luku

1. *1 kohdan a alakohta*

   jos tuotteet suojataan auringolta, luonnonvoimilta sekä kaikelta likaantumiselta ja saastumiselta.

2. *1 kohdan c alakohta*

   jos tuotteiden saastuminen estetään.

3. *1 kohdan d alakohdan ensimmäinen virke*

   jos valmiit tuotteet varastoidaan vaaditussa lämpötilassa aluksella.

4. *1 kohdan g alakohdan viimeinen virke*

   jos jätevesi, jäte tai moottorin jäähdytysneste ei saastuta tuotteita.

5. *1 kohdan h alakohta*

   jos kalastustuotteita käsittelevä henkilökunta voi pestä kätensä WC:tä käytettyään.

6. *2 kohdan a alakohta*

   jos lattiat puhdistetaan ja desinfioidaan asianmukaisesti.

7. *2 kohdan b, c ja d alakohta*

8. *2 kohdan g alakohta hanojen ja pyyhkeiden osalta*

9. *3 kohta*

   jos välineitä ja työkaluja pidetään hyvässä kunnossa.

Liitteessä oleva II luku

10. *3 kohdan a alakohta*

    jos seinät pidetään puhtaina.

11. *3 kohdan b alakohta*

    jos lattiat puhdistetaan jokaisen myyntitapahtuman jälkeen.

12. *3 kohdan c alakohdan ensimmäinen virke*

13. *3 kohdan e alakohta, pakokaasuja päästävät ajoneuvot*

    jos pakokaasujen saastuttamat tuotteet vedetään pois markkinoilta.

14. *3 kohdan j alakohta*

    jos tuotteet, jotka eivät sovellu ihmisravintona käytettäväksi eivät voi saastuttaa tai sekoittua kalastustuotteisiin.

15. *3 kohdan k alakohta*

16. *7 kohta*

siltä osin kuin tarkoitetaan saman luvun 3 kohtaa ja III luvun I osan 10 kohtaa.

Liitteessä olevan III luvun I osaan

17. *1 kohta*

jos raaka-aineet tai jäte eivät saastuta valmiita tuotteita.

18. *2 kohdan a alakohta*

jos lattiat puhdistetaan ja desinfioidaan asianmukaisella tavalla.

19. *2 kohdan b alakohta*

jos seinät pidetään puhtaina.

20. *2 kohdan c alakohta*

jos katto ei ole saastumislähde.

21. *2 kohdan d alakohta*

22. *2 kohdan e alakohta*

jos höyry ei voi aiheuttaa tuotteiden muuttumista tai saastumista.

23. *2 kohdan g alakohta*

jos henkilökunnalla on käsienpesupaikka.

24. *3 kohta*

25. *5 kohta*

siltä osin kuin on kyse korroosionkestävistä materiaaleista, jos laitteet ja työvälineet pidetään puhtaina.

26. *6 kohta*

jos tuotteet eivät voi saastua jätteistä tai niistä peräisin olevista vuodoista.

27. *10 kohta*

Liitteessä oleva IV luku

28. *I osan 1 kohta*

siltä osin kuin on kyse vaatimuksesta pitää tuotteita odottamassa pääsyä laitoksen kylmähuoneeseen, jos tuotteisiin vaihdetaan jäät niin usein kuin on tarpeen enintään 12 tunnin aikana tai jos voidaan käyttää lähellä olevaa, laitokseen kuulumatonta kylmätilaa.

29. *I osan 6 kohta*

siltä osin kuin on kyse vaatimuksesta sijoittaa jätteet vuotamattomiin kannellisiin säiliöihin, jos jätteet tai niistä peräisin olevat vuodot eivät voi saastuttaa tuotteita.

30. *IV osan 5 kohdan ensimmäinen alakohta*

jos toteutetaan kaikki varotoimet, jotta estettäisiin valmistettavina olevien tai varastoitujen kalastustuotteiden joutuminen savun vaikutukselle alttiiksi.

31. *IV osan 6 kohdan a alakohta*

jos suolauksella ei vaikuteta valmistettavana oleviin tai varastoituihin kalastustuotteisiin.

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991,
terveyttä koskevista vaatimuksista elävien simpukoiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille

(91/492/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä, katsoo että

sisämarkkinoiden toteuttamiseksi ja erityisesti asetuksella (ETY) N:o 3796/81[4], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2886/89[5], vahvistetun kalastustuotteiden yhteisen markkinointijärjestelmän yhdenmukaisen toiminnan varmistamiseksi on tärkeää, että jäsenvaltioiden terveysvaatimusten erot eivät enää olisi esteenä elävien simpukoiden saattamiselle markkinoille; tällä tavoin voidaan paremmin yhdenmukaistaa tuotantoa ja markkinoille saattamista sekä saada aikaan yhtäläiset kilpailun edellytykset ja samalla turvata laatutuotteet kuluttajille,

simpukkavesien laatuvaatimuksista 30 päivänä lokakuuta 1979 annetussa neuvoston direktiivissä 79/923/ETY[6] säädetään, että on tarpeen vahvistaa simpukkatuotteita koskevat terveysvaatimukset,

nämä vaatimukset tulisi vahvistaa koskemaan elävien simpukoiden pyynnin, käsittelyn, varastoinnin, kuljetuksen ja jakelun kaikkia vaiheita kuluttajien terveyden turvaamiseksi; näitä vaatimuksia tulisi soveltaa myös piikkinahkaisiin, vaippaeläimiin ja merikotiloihin,

on tärkeää voida saada selville erän lähettänyt laitos ja alkuperäinen pyyntialue, jos elävien simpukoiden saattamisesta markkinoille seuraa terveyttä koskeva ongelma; tämän vuoksi on tarpeen luoda rekisteröinti- ja merkintäjärjestelmä, jolla erän kulkua pyynnin jälkeen voidaan seurata,

on tärkeää määrittää lopputuotetta koskevat kansanterveyden vaatimukset; tieteen ja tekniikan kehitys ei kuitenkaan ole vielä riittävän pitkällä tiettyjen terveysongelmien lopulliseksi ratkaisemiseksi, joten kansanterveyden turvaamiseksi parhaimmalla mahdollisella tavalla on tarpeen perustaa yhteisön järjestelmä, jotta voidaan nopeasti vahvistaa terveysvaatimukset ja tarvittaessa tiukentaa niitä ihmisten terveyden turvaamiseksi virussaastumiselta ja muilta vaaroilta,

jos elävät simpukat on saatu pyyntialueilta, joilta peräisin olevia simpukoita ei voida nauttia välittömästi ja vaaratta, ne voidaan saattaa vaaratta nautittaviksi, jos ne käyvät puhdistusprosessin läpi tai jos ne sijoitetaan uuteen paikkaan puhtaaseen veteen riittävän pitkäksi aikaa; tämän vuoksi on tarpeen määrittää tuotantoalueet, joilta peräisin olevia simpukoita voidaan kerätä käytettäväksi sellaisenaan elintarvikkeina, sekä tuotantoalueet, joilta peräisin olevat simpukat on puhdistettava tai sijoitettava uuteen paikkaan,

tuottajat ovat ensi sijassa vastuussa sen varmistamisesta, että elävät simpukat tuotetaan ja saatetaan markkinoille terveysvaatimusten mukaisesti; jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarkastuksin ja valvomalla huolehdittava siitä, että tuottajat noudattavat näitä vaatimuksia; toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti tarkastettava säännöllisesti

[1] EYVL N:o C 84, 2.4.1990, s. 29
[2] EYVL N:o C 183, 15.7.1991
[3] EYVL N:o C 332, 31.12.1990, s. 1
[4] EYVL N:o L 379, 31.12.1981, s. 1
[5] EYVL N:o L 282, 2.10.1989, s. 1
[6] EYVL N:o L 281, 10.11.1979, s. 47

tuotantoalueita sen varmistamiseksi, että näiden pyyntialueiden simpukoissa ei ole mikro-organismeja eikä toksisia aineita sellaisia määriä, joiden katsotaan vaarantavan ihmisten terveyden,

olisi otettava käyttöön yhteisön tarkastustoimenpiteet sen varmistamiseksi, että tässä direktiivissä vahvistettuja normeja sovelletaan yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa,

tässä tapauksessa olisi sovellettava sääntöjä, periaatteita ja suojatoimenpiteitä, jotka on vahvistettu kolmansista maista peräisin olevien yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkärintarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 10 päivänä joulukuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/675/ETY,

jäsenvaltioiden välisen kaupan yhteydessä olisi sovellettava myös eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä 89/662/ETY[2], sellaisena kuin se on viimeksi muutettu direktiivillä 90/675/ETY,

kolmansissa maissa tuotettuihin ja yhteisössä markkinoille saatettavaksi tarkoitettuihin eläviin simpukoihin ei saa soveltaa yhteisössä sovellettavia järjestelyjä suotuisampia järjestelyjä; tämän vuoksi olisi säädettävä tuotantoedellytyksiä ja markkinoille saattamista koskevasta yhteisön tarkastusmenettelystä kolmansissa maissa, jotta yhteisössä voitaisiin soveltaa yhtäläisiin edellytyksiin perustuvaa yhteistä tuontijärjestelmää,

erityisolojen ottamiseksi huomioon olisi myönnettävä poikkeuksia tietyille ennen 1 päivää tammikuuta 1993 jo toiminnassa oleville laitoksille, jotta ne voisivat mukauttaa toimintansa kaikkiin tässä direktiivissä säädettyihin vaatimuksiin,

kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/72/ETY[4], sääntöihin olisi elävinä syötävien eläinten osalta tehtävä viimeistä käyttöpäivää koskeva poikkeus,

olisi säädettävä mahdollisuudesta toteuttaa tiettyjen täytäntöönpanosääntöjen puuttumisen vuoksi tarvittavista siirtymätoimenpiteitä, ja

olisi tärkeää antaa komissiolle tehtäväksi toteuttaa tietyt toimenpiteet tämän direktiivin soveltamiseksi; tämän vuoksi olisi säädettävä menettelystä komission ja jäsenvaltioiden välisen kiinteän ja tehokkaan yhteistyön toteuttamiseksi pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Tässä direktiivissä vahvistetaan terveyttä koskevat vaatimukset sellaisenaan elintarvikkeena käytettäväksi tai ennen käyttöä tapahtuvaan jatkojalostukseen tarkoitettujen elävien simpukoiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille.

Puhdistussäännöksiä lukuun ottamatta tätä direktiiviä sovelletaan piikkinahkaisiin, vaippaeläimiin ja merikotiloihin.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. 'simpukoilla' siivilöimällä ravintonsa ottavia simpukoita (Lamellibranchia);

2. 'merellisillä biotoksiineilla' myrkyllisiä aineita, joita kerääntyy toksiinia sisältävää planktonia ravintonaan käyttäviin simpukoihin;

3. 'puhtaalla merivedellä' merivettä tai murtovettä, jota käytetään tässä direktiivissä säädetyissä olosuhteissa ja joka on vapaata mikrobiologisesta saastumisesta ja luonnollisesti tai ympäristöön tulleen päästön jälkeen esiintyvistä direktiivin 79/923/ETY liitteessä luetelluista toksisista ja haitallisista aineista, joita esiintyy simpukoiden terveydelliseen laatuun mahdollisesti haitallisesti vaikuttavia tai mahdollisia makuvirheitä aiheuttavia määriä;

4. 'toimivaltaisella viranomaisella' jäsenvaltion keskusviranomaista, jolla on toimivalta tehdä eläinlääkintätarkastuksia, tai viranomaista, jolle tämä toimivalta on siirretty;

5. 'siistimisellä' elävien simpukoiden varastointia tankeissa tai puhdasta merivettä sisältävissä rakennelmissa taikka luonnollisissa paikoissa hiekan, mudan tai liman poistamiseksi silloin, jos simpukat ovat osoittautuneet laadultaan sellaisiksi, että uuteen paikkaan sijoittamista tai puhdistamokäsittelyä ei tarvita;

6. 'tuottajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka kerää eläviä simpukoita pyyntialueelta eri tavoin tarkoituksenaan käsitellä niitä ja saattaa niitä markkinoille;

7. 'tuotantoalueella' meri-, laguuni- tai suistoaluetta, jossa on luonnollisia simpukkaesiintymiä tai paikkoja, joita käytetään simpukoiden viljelyyn ja joista eläviä simpukoita otetaan käyttöön;

8. 'uudella sijoitusalueella' toimivaltaisen viranomaisen hyväksymää meri-, laguuni- tai suistoaluetta, jonka rajat on merkitty selvästi ja osoitettu poijuilla, viitoilla tai muilla paikalleen kiinnitetyillä välineillä ja jota käytetään yksinomaan elävien simpukoiden luonnolliseen puhdistumiseen;

---

(1) EYVL N:o L 373, 31.12.1990, s. 1
(2) EYVL N:o L 395, 30.12.1980, s. 13
(3) EYVL N:o L 33, 8.2.1979, s. 1
(4) EYVL N:o L 42, 16.1.1991, s. 27

9. 'lähettämöllä' hyväksyttyä maissa tai rannikolla olevaa laitosta ihmisravinnoksi soveltuvien elävien simpukoiden vastaanottoa, siistimistä, pesua, puhdistusta, luokittelua ja lähetyspakkaukseen käärimistä varten;

10. 'puhdistamolla' hyväksyttyä laitosta, jossa on luonnonmukaisesti puhtaalla merivedellä tai sopivalla käsittelyllä puhdistetulla merivedellä täytettävät säiliöt, joihin elävät simpukat viedään mikrobiologisen saastumisen poistamiseen tarvittavaksi ajaksi niiden saattamiseksi elintarvikkeeksi soveltuviksi;

11. 'uuteen paikkaan sijoittamisella' toimenpidettä, jossa elävät simpukat viedään hyväksytyille meri- tai laguunialueille taikka hyväksytyille rannikkoalueille toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa saastumisen poistamiseen tarvittavaksi ajaksi. Tähän eivät sisälly ne toimenpiteet, joissa simpukat siirretään kasvuun tai sen jälkeiseen lihottamiseen paremmin soveltuville alueille;

12. 'kuljetusvälineillä' autoissa, rautatievaunuissa ja lentokoneissa tavaroille varattuja osia sekä laivojen lastiruumia sekä maa-, meri- tai ilmakuljetuksiin käytettäviä kontteja;

13. 'pakkauskääreeseen asettamisella' toimenpidettä, jolla elävät simpukat asetetaan tarkoitukseen sopivaan pakkausmateriaaliin;

14. 'lähetyserällä' sellaista elävien simpukoiden määrää, joka käsitellään lähettämössä tai jolle suoritetaan käsittely puhdistamossa ja joka on tarkoitettu tämän jälkeen toimitettavaksi yhdelle tai useammalle asiakkaalle;

15. 'erällä' elävien simpukoiden määrää, joka on kerätty yhdeltä tuotantoalueelta ja joka on tarkoitettu tämän jälkeen toimitettavaksi hyväksyttyyn lähettämöön, puhdistamoon, uudelle sijoitusalueelle tai jalostuslaitokseen;

16. 'markkinoille saattamisella' myytävänä pitämistä tai myytäväksi esittämistä, myytäväksi tarjoamista, myymistä, toimittamista tai muuta yhteisössä tapahtuvaa markkinoille saattamisen muotoa, lukuun ottamatta sitä, että paikallisilla markkinoilla rannikkokalastaja vie pieniä määriä suoraan vähittäiskauppiaille tai kuluttajille, minkä täytyy tapahtua vähittäiskaupan tarkastamista koskevissa kansallisissa säännöissä säädettyjen terveystarkastusten mukaisesti;

17. 'tuonnilla' kolmansista maista peräisin olevien elävien simpukoiden tuontia yhteisön alueelle;

18. 'fekaalisella kolibakteerilla' fakultatiivisia, aerobisia, gram-negatiivisia, itiöitä muodostamattomia, sytokromioksidaasi-negatiivisia, sauvan muotoisia bakteereita, jotka kykenevät kaasua tuottaen fermentoimaan laktoosia sappihappojen tai muiden samanlaiset kasvua estävät ominaisuudet omaavien pinta-aktiivisten aineiden läsnä ollessa 44 ± 0,2 °C:ssa vähintään 24 tunnin kuluessa;

19. 'E. colilla' tarkoitetaan fekaalisia kolibakteereita, jotka muodostavat indolia tryptofaanista 44 ± 0,2 °C:ssa 24 tunnin kuluessa.

II LUKU

Yhteisön tuotantoa koskevat säännökset

3 artikla

1. Sellaisenaan ihmisravintona käytettävien elävien simpukoiden markkinoille saattamista koskevat seuraavat vaatimukset:

a) niiden on oltava peräisin tuotantoalueilta, jotka ovat liitteessä olevassa I luvussa vahvistettujen vaatimusten mukaiset; kuitenkin Pectinidae-heimon osalta tätä säännöstä sovelletaan ainoastaan terveyttä koskevista vaatimuksista kalastustuotteiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 22 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/493/ETY[1] 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin vesiviljelytuotteisiin;

b) niiden on oltava pyydettyjä ja kuljetettuja tuotantoalueilta lähettämöön, puhdistamoon, uudelle sijoitusalueelle tai jalostamoon liitteessä olevassa II luvussa määritettyjen vaatimusten mukaisesti;

c) tässä direktiivissä tarkoitetuissa tapauksissa niiden on tullut olla uuteen paikkaan sijoitettuina tähän tarkoitukseen hyväksytyillä sopivilla alueilla, jotka ovat liitteessä olevassa III luvussa määritettyjen vaatimusten mukaiset;

d) niiden on oltava hygieenisesti käsiteltyjä ja, jos puhdistaminen on tarpeen, puhdistettuja tähän tarkoitukseen hyväksytyissä laitoksissa ja niiden on täytettävä liitteessä olevassa IV luvussa vahvistettujen vaatimusten mukaiset;

e) niiden on oltava liitteessä olevassa V luvussa esitettyjen määräysten mukaiset;

f) terveystarkastukset on täytynyt suorittaa liitteessä olevan VI luvun vaatimusten mukaisesti;

g) niiden on oltava sopivalla tavalla asetettuja pakkauskäreisiin liitteessä olevan VII luvun mukaisesti;

h) niiden on oltava varastoituja ja kuljetettuja tyydyttävissä hygieenisissä olosuhteissa liitteessä olevan VIII ja IX luvun mukaisesti;

i) niissä on oltava liitteessä olevassa X luvussa tarkoitettu terveysmerkintä.

2. Jatkojalostukseen tarkoitettujen elävien simpukoiden on oltava tätä tarkoitusta vastaavien 1 kohdan vaatimusten mukaiset ja ne on jalostettava neuvoston direktiivissä 91/493/ETY asetettujen vaatimusten mukaisesti.

4 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että eläviä simpukoita käsittelevät henkilöt toteuttavat niiden tuotannossa ja markkinoille saattamisessa kaikki tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet.

[1] EYVL N:o L 268, 24.9.91, s. 15

Lähettämöistä ja puhdistamoista vastaavien henkilöiden on varmistettava erityisesti, että:

- otetaan säännöllisesti edustava määrä näytteitä laboratoriotutkimusta varten ja nämä analysoidaan sellaisen aikajärjestystä noudattavan aineiston valmistamiseksi, joka on laadittu tuotantoerien alkuperäalueisiin perustuvasti ja josta käy ilmi elävien simpukoiden lähettämö- tai puhdistamokäsittelyä edeltävä ja tämän jälkeen saavutettu terveydellinen laatu;
- pidetään luetteloa, johon merkitään tarkastusten tulokset, ja säilytetään se toimivaltaiselle viranomaiselle esittämistä varten.

5 artikla

1. a) Toimivaltaisten viranomaisten on annettava lähettämöille ja puhdistamoille hyväksyntä varmistuttuaan, että nämä täyttävät tässä direktiivissä asetetut vaatimukset. Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jos hyväksymisen edellytykset eivät enää täyty. Viranomaisten on tällöin otettava erityisesti huomioon 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti mahdollisesti tehdyn tarkastuksen päätelmät.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin myöntää lähettämöille ja puhdistamoille liitteessä olevassa IV luvussa säädettyjen laitteita ja rakenteita koskevien, ennen 1 päivää lokakuuta 1991 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen täsmennettävien vaatimusten osalta 31 päivänä joulukuuta 1995 päättyvän määräajan, johon mennessä niiden on täytettävä mainitussa luvussa asetetut hyväksymisen edellytykset; tämän nimenomaisena edellytyksenä on, että lähettämöistä ja puhdistamoista tulevat elävät simpukat täyttävät tässä direktiivissä vahvistetut hygieniavaatimukset. Näitä poikkeuksia voidaan myöntää ainoastaan 31 päivänä joulukuuta 1991 jo toimineille laitoksille, joista toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle on ennen 31 päivää heinäkuuta 1992 tehty asianmukaisesti perusteltu poikkeuslupahakemus. Tähän hakemukseen on liitettävä työsuunnitelma ja ohjelma, josta käy ilmi ajankohta, jolloin laitokset voivat täyttää kyseiset vaatimukset. Jos yhteisöltä pyydetään taloudellista tukea, voidaan hyväksyä vain tämän direktiivin vaatimusten mukaisia hankkeita.

Toimivaltaisten viranomaisten on laadittava luettelo hyväksytyistä lähettämöistä ja puhdistamoista, joille kullekin on annettava virallinen numero.

Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle hyväksyttyjen lähettämöjen ja puhdistamojen luettelo ja siihen myöhemmin tehdyt muutokset. Komissio toimittaa nämä tiedot muille jäsenvaltioille.

b) Laitokset on tarkastettava ja niitä on valvottava säännöllisesti toimivaltaisen viranomaisen vastuulla, ja tämän on kaikkina aikoina päästävä vapaasti laitosten kaikkiin osiin voidakseen varmistua tämän direktiivin säännösten noudattamisesta.

Jos tarkastuksissa ja valvonnassa ilmenee, että tässä direktiivissä vahvistettuja vaatimuksia ei ole täytetty, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava aiheelliset toimenpiteet.

2. a) Toimivaltaisen viranomaisen on laadittava sellaisista tuotantoalueista ja uusista sijoitusalueista luettelo, joista elävien simpukoiden ottaminen voi tapahtua tässä direktiivissä ja erityisesti liitteessä olevassa I luvussa asetetut vaatimukset täyttävällä tavalla, ja merkittävä luetteloon alueiden sijainti ja rajat.

Tämä luettelo on annettava tiedoksi niille, joita tämä direktiivi koskee, erityisesti tuottajille sekä puhdistamojen ja lähettämöjen hoitajille.

b) Tuotantoalueita ja uusia sijoitusalueita on valvottava toimivaltaisen viranomaisen vastuulla tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

Jos tässä valvonnassa ilmenee, että tuotantoalue tai uusi sijoitusalue ei täytä tässä direktiivissä asetettuja vaatimuksia, toimivaltaisen viranomaisen on suljettava kyseinen alue siihen asti, kunnes tilanne on palautettu normaaliksi.

3. Toimivaltainen viranomainen voi kieltää simpukoiden tuotannon ja pyynnin alueilla, joita pidetään terveyssyistä näihin tarkoituksiin soveltumattomina.

6 artikla

1. Komission asiantuntijat voivat toimien yhdessä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehdä tarkastuksia paikalla, jos se on tarpeen sen varmistamiseksi, että tätä direktiiviä sovelletaan yhdenmukaisesti. He voivat erityisesti tarkastaa, ovatko yksiköt ja tuotantoalueet ja uudet sijoitusalueet tosiasiallisesti tämän direktiivin säännösten mukaiset. Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastusta tehdään, on annettava asiantuntijoille kaikki tarpeellinen apu näiden suorittaessa tehtäviään. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille tarkastusten tuloksista.

2. Järjestelyt 1 kohdan panemiseksi täytäntöön on toteutettava 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Komissio voi laatia suosituksia, jotka sisältävät ohjeita tuotannon ja markkinoille saattamisen eri vaiheisiin soveltuvista hyvistä menettelytavoista.

7 artikla

1. Direktiivin 89/662/ETY sääntöjä sovelletaan ihmisravintona käytettäviin eläviin simpukoihin, piikkinahkaisiin, vaippaeläimiin ja merikotiloihin erityisesti siltä osin kuin ne koskevat määrämaana olevassa jäsenvaltiossa tehtävien tarkastusten järjestämistä ja näiden perusteella toteutettavia toimenpiteitä sekä täytäntöön pantavia suojatoimenpiteitä.

2. Muutetaan direktiiviä 89/662/ETY seuraavasti:

a) Lisätään liitteeseen A luetelmakohta seuraavasti:

"– terveyttä koskevista vaatimuksista elävien simpukoiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 15 päivänä heinäkuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/492/ETY (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 1)";

b) poistetaan liitteestä B luetelmakohta seuraavasti:
"– elintarvikkeena käytettävät elävät simpukat;".

III LUKU

Tuonti kolmansista maista

8 artikla

Kolmansista maista peräisin olevien simpukoiden tuontiin sovellettavien säännösten on oltava ainakin yhteisön tuotteiden tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevia säännöksiä vastaavat.

9 artikla

Sen varmistamiseksi, että 8 artiklassa säädettyä vaatimusta sovelletaan yhdenmukaisesti, on noudatettava seuraavaa menettelyä:

1. komission ja jäsenvaltioiden asiantuntijoiden on tehtävä tarkastuksia paikalla todetakseen, voidaanko tuotantoedellytyksiä ja markkinoille saattamisen edellytyksiä pitää yhteisössä sovellettavia edellytyksiä vastaavina.

   Komissio nimittää jäsenvaltioiden ehdotuksesta ne jäsenvaltioiden asiantuntijat, joiden tehtäväksi nämä tarkastukset annetaan.

   Tarkastukset on tehtävä yhteisön nimissä, ja yhteisö vastaa niiden kuluista.

   Tarkastusten taajuus ja niissä noudatettava menettely on määritettävä 12 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti;

2. ratkaistaessa sitä, pidetäänkö kolmannen maan edellytyksiä tuottaa eläviä simpukoita ja saattaa niitä markkinoille yhteisön edellytyksiä vastaavina, on erityisesti otettava huomioon:

   a) kolmannen maan lainsäädäntö;

   b) kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen ja tarkastuslaitosten organisaatio, näiden laitosten toimivalta ja niihin kohdistuva valvonta sekä niiden mahdollisuudet valvoa tehokkaasti voimassa olevan lainsäädännön täytäntöönpanoa;

   c) todelliset terveydelliset olosuhteet eläviä simpukoita tuotettaessa ja saatettaessa markkinoille ja erityisesti tuotantoalueiden valvonta mikrobiologisen ja ympäristön pilaantumisen sekä merellisten biotoksiinien esiintymisen osalta;

   d) kuinka säännöllisesti ja nopeasti kolmas maa toimittaa tiedot pyyntialueilla esiintyvästä toksiinia sisältävästä planktonista ja erityisesti niistä lajeista, joita yhteisön vesissä ei esiinny, ja riskeistä, joita tällainen esiintyminen voi merkitä yhteisölle;

   e) vakuudet, jotka kolmas maa voi antaa liitteessä olevan V luvun sääntöjen noudattamisesta;

3. komissio päättää 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

   a) edellä 2 kohdassa tarkoitetut vastaavuusvaatimukset täyttävistä kolmansista maista laaditusta luettelosta;

   b) kutakin kolmatta maata koskevista erityisistä tuontiedellytyksistä. Näihin edellytyksiin on kuuluttava:

      i) yksityiskohtaiset määräykset yhteisöön toimitettavien lähetyserien mukaan liitettävästä terveystodistuksesta;

      ii) niiden tuotantoalueiden rajojen merkintä, joilta eläviä simpukoita voidaan pyytää ja tuoda;

      iii) velvollisuus ilmoittaa yhteisölle kaikista mahdollisista tuotantoalueiden hyväksymisen muutoksista;

      iv) kaikenlaisesta puhdistuksesta yhteisön alueelle saapumisen jälkeen;

   c) luettelosta laitoksista, joilla on lupa tuoda eläviä simpukoita. Tämän vuoksi on laadittava yksi tai useampi luettelo näistä laitoksista. Laitosta ei voi olla luettelossa, ellei yhteisöön vievän kolmannen maan toimivaltainen viranomainen ole sitä virallisesti hyväksynyt. Hyväksynnässä on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

      – laitoksessa noudatetaan tässä direktiivissä säädettyjen vaatimuksia vastaavia vaatimuksia;

      – laitosta valvoo kolmannen maan virallinen tarkastuslaitos;

4. edellä 3 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä voidaan muuttaa 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

   Nämä päätökset ja niihin tehdyt muutokset on julkaistava *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* L-sarjassa;

5. kunnes edellä 3 kohdassa tarkoitetut päätökset on tehty, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kolmansista maista peräisin olevien elävien simpukoiden tuontia koskevat edellytykset vastaavat vähintään yhteisön tuotteiden tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevia edellytyksiä.

10 artikla

Direktiivin 90/675/ETY sääntöjä ja periaatteita on sovellettava erityisesti jäsenvaltioissa tehtävien tarkastusten järjestämisen ja näiden jälkeen toteutettavien toimenpiteiden sekä täytäntöön pantavien suojatoimenpiteiden osalta.

Kunnes direktiivin 90/675/ETY 8 artiklan 3 kohdassa ja 30 artiklassa tarkoitetut päätökset on pantu täytäntöön, sovelletaan edelleen kansallisia sääntöjä mainitun direktiivin 8 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen ja periaatteiden noudattamista.

IV LUKU

Loppusäännökset

11 artikla

Neuvosto voi määräenemmistöllä komission ehdotuksesta päättää muutoksista liitteen lukuihin.

Komissio antaa, eläinlääkintäalan tiedekomitean annettua lausuntonsa, 1 päivään tammikuuta 1994 mennessä neuvostolle liitteessä olevaa I ja V lukua koskevan kertomuksen, johon on liitetty kaikki näiden lukujen muutosehdotukset.

12 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa pysyvän eläinlääkintäkomitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa toimenpiteistä määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

13 artikla

Sen huomioon ottamiseksi, että päätöstä tämän direktiivin yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta ei mahdollisesti ole tehty 1 päivään tammikuuta 1993 mennessä, voidaan 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen toteuttaa tarvittavia siirtymätoimenpiteitä kahden vuoden määräajaksi.

14 artikla

Komissio antaa jäsenvaltioita kuultuaan ennen 1 päivää heinäkuuta 1992 neuvostolle kertomuksen sellaisten paikallisilla markkinoilla jakelusta huolehtivien pienten laitosten rakennetta ja välineistöä koskevista vähimmäisvaatimuksista, jotka sijaitsevat alueilla, joilla tuotteiden toimittamiseen liittyy erityisiä rajoittavia tekijöitä, sekä tekee mahdollisesti ehdotukset, joista neuvosto perustamissopimuksen 43 artiklassa määrättyä äänestysmenettelyä noudattaen päättää 31 päivään joulukuuta 1992 mennessä.

Neuvosto tarkastelee uudelleen ennen 1 päivää tammikuuta 1998 komission ehdotuksesta tämän direktiivin säännöksiä saatujen kokemusten perusteella.

15 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 1 päivää tammikuuta 1993. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

16 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 15 päivänä heinäkuuta 1991.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. BUKMAN

LIITE

I LUKU

TUOTANTOALUEITA KOSKEVAT VAATIMUKSET

1. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava tuotantoalueiden sijainti ja rajat niin, että voidaan tunnistaa alueet, joilla eläviä simpukoita:

   a) voidaan pyytää sellaisenaan elintarvikkeena käytettäväksi. Näiltä alueilta peräisin olevien elävien simpukoiden on oltava tämän liitteen V luvussa asetettujen vaatimusten mukaiset;

   b) voidaan pyytää, mutta saattaa markkinoille ihmisravintona käytettäväksi vasta, kun ne on käsitelty puhdistamossa tai ne ovat olleet uuteen paikkaan sijoitettuina. Näiltä alueilta peräisin olevat elävät simpukat eivät saa viidellä putkella ja kolmella laimennuksella tehdyissä MPN-tutkimuksissa ylittää raja-arvoja, jotka ovat 6000 fekaalista kolibakteeria 100 g:n suuruista lihaerää kohti tai 4600 E. colia 100 g:n suuruista lihaerää kohti 90 prosentissa näytteitä.

      Puhdistuksen tai uuteen paikkaan sijoittamisen jälkeen kaikki tämän liitteen V luvussa asetetut vaatimukset on täytettävä;

   c) voidaan pyytää, mutta saattaa markkinoille vasta pitkäaikaisen uuteen paikkaan sijoittamisen (vähintään 2 kuukautta) jälkeen tässä yhteydessä mahdollisesti suoritetusta puhdistuksesta riippumatta, tai tehokkaan puhdistuksen jälkeen, jonka kesto ja menettelytapa vahvistetaan tämän direktiivin 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen siten, että a alakohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät. Näiltä alueilta peräisin olevat elävät simpukat eivät saa viidellä putkella ja kolmella laimennuksella tehdyssä MPN-tutkimuksessa ylittää rajaa, joka on 60 000 fekaalista kolibakteeria 100 g:n suuruista lihaerää kohti.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi ilmoitettava tuotantoalueiden rajoihin tehdystä muutoksesta ja näiden alueiden väliaikaisesta tai lopullisesta sulkemisesta niille, joita tämä direktiivi koskee ja erityisesti tuottajille ja puhdistamojen ja lähettämöjen hoitajille.

II LUKU

PYYNTIÄ JA ERIEN KULJETUSTA LÄHETTÄMÖÖN, PUHDISTAMOON, UUDELLE SIJOITUSALUEELLE TAI JALOSTAMOON KOSKEVAT VAATIMUKSET

1. Pyyntimenetelmät eivät saa vaurioittaa kohtuuttomasti elävien simpukoiden kuoria tai kudoksia.

2. Elävät simpukat on pyynnin jälkeen suojattava riittävästi murskautumiselta, hankautumiselta tai tärinältä eikä niitä saa pitää liian kuuman tai kylmän lämpötilan vaikutukselle alttiina.

3. Elävien simpukoiden pyyntiin, kuljetukseen, lastin purkamiseen ja käsittelyyn käytetyt menetelmät eivät saa aiheuttaa tuotteeseen lisää saastumista eivätkä tuotteen laadun merkittävää heikkenemistä eivätkä mitään muutosta, jolla on merkittävää vaikutusta niiden käsiteltävyyteen puhdistamalla, jalostamalla tai sijoittamalla uuteen paikkaan.

4. Eläviä simpukoita ei saa pyynnin ja lastin purkamisen välillä upottaa veteen, joka aiheuttaisi lisäsaastumista.

5. Elävien simpukoiden kuljetukseen käytettyjä kuljetusvälineitä on käytettävä sellaisissa olosuhteissa, jotka suojaavat näitä lisäsaastumiselta ja kuorten murskautumiselta. Ne on voitava tyhjentää ja puhdistaa riittävän hyvin.

   Jos eläviä simpukoita kuljetetaan irtotavarana pitkiä matkoja lähettämöön, puhdistamoon, uudelle sijoitus-alueelle tai jalostamoon, kuljetusvälineet on varustettava siten, että niillä voidaan varmistaa parhaimpien mahdollisten elinolojen säilyminen, ja niiden on oltava erityisesti tämän liitteen IX luvun 2 kohdassa asetettujen vaatimusten mukaiset.

6. Elävien simpukoiden erien tunnistamiseksi on tuotantoalueelta lähettämöön, puhdistamoon, uudelle sijoitusalueelle tai jalostamoon tapahtuvan kuljetuksen aikana jokaisen erän mukana oltava rekisteröintiasiakirja. Sen antaa toimivaltainen viranomainen tuottajan pyynnöstä. Tuottajan on helposti luettavalla ja pysyvällä tavalla täytettävä kunkin erän osalta asiaankuuluvat osat rekisteröintiasiakirjasta, jossa on oltava seuraavat tiedot:

   - tuottajan tunnistetiedot ja allekirjoitus;
   - pyyntipäivämäärä;
   - tuotantoalueen sijainti mahdollisimman yksityiskohtaisesti;

- simpukkalajit ja -määrät ilmoitettuna mahdollisimman tarkasti;
- hyväksyntänumero ja määräpaikka pakkauskääreisiin asettamisen, uuteen paikkaan sijoittamisen, puhdistuksen tai jalostamisen osalta.

Rekisteröintiasiakirjat on numeroitava juoksevin numeroin. Toimivaltaisen viranomaisen on pidettävä rekisteriä, josta käyvät ilmi rekisteröintiasiakirjojen numerot sekä eläviä simpukoita keräävien henkilöiden nimet ja tieto siitä, kenelle nämä asiakirjat on annettu. Kukin elävien simpukoiden erää vastaava rekisteröintiasiakirja on varustettava päivämääräleimalla toimitettaessa erää lähettämöön, puhdistamoon, uudelle sijoitusalueelle tai jalostamoon ja näiden yksikköjen, alueiden tai laitosten hoitajien on säilytettävä se vähintään 60 päivää.

Jos kuitenkin pyynnin suorittaa sama henkilökunta, joka hoitaa vastaanottavaa lähettämöä, puhdistamoa, uutta sijoitusaluetta tai jalostamoa, rekisteröintiasiakirja voidaan korvata toimivaltaisen viranomaisen antamalla pysyvällä kuljetusluvalla.

7. Jos tuotantoalue tai uusi sijoitusalue on suljettu väliaikaisesti, toimivaltaisen viranomaisen ei tule antaa tätä aluetta koskevia rekisteröintiasiakirjoja ja viranomaisen on välittömästi lakkautettava kaikkien jo annettujen rekisteröintiasiakirjojen pätevyys.

III LUKU
ELÄVIEN SIMPUKOIDEN UUTEEN PAIKKAAN SIJOITTAMISTA KOSKEVAT VAATIMUKSET

Seuraavat vaatimukset on täytettävä sijoitettaessa eläviä simpukoita uuteen paikkaan:

1. elävät simpukat on pyydettävä ja kuljetettava tämän liitteen II luvussa asetettujen vaatimusten mukaisesti;

2. uuteen paikkaan sijoitettavaksi tarkoitettujen elävien simpukoiden käsittelyyn käytettävillä menetelmillä on saatava aikaan siivilöimällä tapahtuvan ravinnonottoaktiivisuuden palautuminen luonnon vesiin tapahtuneen laskemisen jälkeen;

3. elävät simpukat eivät saa olla sijoitettuina uuteen paikkaan niin tiheässä, että puhdistuminen ei ole mahdollista;

4. elävät simpukat on upotettava uusilla sijoitusalueilla meriveteen sopivaksi ajaksi, jonka on oltava pitempi kuin se aika, joka kuluu fekaalisten bakteerien määrien pienenemiseen tässä direktiivissä sallittuihin määriin, ottaen huomioon, että tämän liitteen V luvussa asetetut vaatimukset on täytettävä;

5. toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa määritettävä ja ilmoitettava kunkin elävien simpukoiden lajin ja hyväksytyn uuden sijoitusalueen osalta veden minimilämpötila, jossa uuteen paikkaan sijoittaminen on tehokas;

6. toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä elävien simpukoiden uudet sijoitusalueet. Näiden sijaintipaikat on merkittävä selvästi poijuin, viitoituksin tai muilla paikalleen kiinnitettävillä välineillä; uusien sijoitusalueiden sekä uusien sijoitusalueiden ja tuotantoalueiden välisen etäisyyden on oltava vähintään 300 metriä;

7. uusilla sijoitusalueilla olevien sijoituspaikkojen on oltava erillään toisistaan erien sekoittumisen estämiseksi; on käytettävä järjestelmää, jossa koko erä tuodaan ja viedään yhdellä kertaa, jotta uutta erää ei voitaisi tuoda ennen kuin edellinen erä on kokonaisuudessaan poistettu;

8. uusien sijoitusalueiden hoitajien on säilytettävä tiedot elävien simpukoiden alkuperäisestä noutopaikasta, uuteen paikkaan sijoittamisen ajoista, uusien sijoitusalueiden sijainnista ja erän uuteen paikkaan sijoittamisen jälkeisestä myöhemmästä määräpaikasta toimivaltaisen viranomaisen suorittamaa tarkastusta varten;

9. erien mukana on oltava II luvun 6 kohdassa tarkoitettu rekisteröintiasiakirja kuljetettaessa eriä pyynnin jälkeen hyväksyttyyn lähettämöön, puhdistamoon tai jalostamoon lukuun ottamatta tapauksia, joissa sama henkilökunta hoitaa sekä uutta sijoitusaluetta että lähettämöä, puhdistamoa tai jalostamoa.

IV LUKU

LÄHETTÄMÖJEN TAI PUHDISTAMOJEN HYVÄKSYMISTÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

I. Tiloja ja välineitä koskevat yleiset vaatimukset

Lähettämöt ja puhdistamot eivät saa sijaita alueilla, jotka ovat vastenmielisten hajujen, savun, pölyn tai muiden saastuttavien ainesten läheisyydessä. Sijaintipaikan on oltava poissa tavallisten vuoksivirtausten tai ympäröiviltä alueilta tulevien valumavesien ulottuvilta.

Lähettämöissä ja puhdistamoissa on oltava ainakin:

1. tiloissa, joissa eläviä simpukoita käsitellään tai varastoidaan:

   a) lujarakenteiset rakennukset tai tilat, jotka on suunniteltu ja joita huolletaan riittävän hyvin minkä tahansa tyyppisen jätteen, likaveden, kaasumaisten aineiden, lian tai jyrsijöiden tai muiden eläinten esiintymisestä johtuvan elävien simpukoiden saastumisen ehkäisemiseksi;
   b) lattia, joka on helppo pitää puhtaana ja josta vesi poistuu helposti;
   c) riittävät työskentelytilat, jotta kaikki toimenpiteet voidaan suorittaa vaadittavalla tavalla;
   d) helposti puhdistettavat kulutusta kestävät seinät;
   e) riittävä luonnollinen tai keinovalaistus;

2. käynti riittävään määrään vaatteiden vaihtohuoneita, käsienpesualtaita ja WC:itä; WC:iden lähellä on oltava riittävä määrä käsienpesualtaita;

3. työvälineiden, säiliöiden ja laitteiden pesemiseen sopivat välineet;

4. laitteisto, josta saadaan ja jossa tarvittaessa voidaan varastoida yksinomaan juomavettä, joka on juomaveden laadusta 15 päivänä heinäkuuta 1980 annetussa neuvoston direktiivissä 80/778/ETY tarkoitettua vettä[1] tai laitteisto, josta saadaan puhdasta merivettä.

   Voidaan antaa lupa käyttää laitteistoja, joista saadaan juomavedeksi kelpaamatonta vettä. Kyseinen vesi ei saa tulla suoraan kosketukseen elävien simpukoiden kanssa eikä sitä saa käyttää sellaisten säiliöiden, laitteistojen tai välineiden puhdistamiseen tai desinfiointiin, jotka tulevat kosketukseen elävien simpukoiden kanssa. Juomavedeksi kelpaamattoman veden johtamiseen käytetyt putket ja hanat on erotettava selvästi niistä, joita käytetään juomavedelle;

5. laitteet ja välineet ja niiden pinnat, jotka joutuvat kosketukseen elävien simpukoiden kanssa, on tehtävä korroosiota kestävästä materiaalista, joka on helppo pestä ja puhdistaa toistuvasti.

II. Yleiset hygieniavaatimukset

Henkilökunnan on noudatettava ehdotonta puhtautta ja hygieniaa; tilojen, välineiden ja työskentelyolosuhteiden on oltava ehdottomasti puhtaita ja hygienisia:

1. erityisesti eläviä simpukoita käsittelevän henkilökunnan on käytettävä puhtaita työvaatteita ja tarvittaessa tehtävään työhön soveltuvia käsineitä;

2. henkilökunnan on kiellettyä sylkeä tai käyttäytyä muutoin niin, että se voi johtaa elävien simpukoiden saastumiseen; kaikkia niitä henkilöitä, jotka sairastavat elävien simpukoiden välityksellä mahdollisesti leviävää tautia, on kiellettävä työskentelemästä tai käsittelemästä näitä tuotteita kunnes he ovat parantuneet;

3. kaikki havaitut jyrsijät, hyönteiset tai muut tuholaiset on hävitettävä ja niiden uudelleenpesiytyminen on ehkäistävä. Kotieläimiä ei saa päästää tiloihin;

4. elävien simpukoiden käsittelyyn käytetyt tilat, välineet ja laitteet on pidettävä puhtaina ja hyvin kunnostettuina; välineet ja laitteet on puhdistettava perusteellisesti työpäivän lopussa ja tarvittaessa myös muina aikoina;

5. tiloja, laitteita ja välineitä ei saa käyttää muihin tarkoituksiin kuin elävien simpukoiden käsittelyyn ilman toimivaltaisen viranomaisen lupaa;

6. jätteet on varastoitava hygieenisesti muista tiloista erillään olevalla alueella ja tarvittaessa tarkoitukseen sopivissa peitetyissä astioissa. Jäte on poistettava laitoksen läheisyydestä sopivin väliajoin;

7. valmiit tuotteet on varastoitava peitettyinä, ja ne on pidettävä erillään tiloista, joissa käsitellään eläimiä, jotka ovat muita kuin eläviä simpukoita, kuten äyriäisiä.

III. Puhdistamoja koskevat vaatimukset

Edellä I ja II kohdassa asetettujen vaatimusten lisäksi on täytettävä seuraavat vaatimukset:

1. puhdistusaltaiden ja vesisäiliöiden seinissä ja pohjissa on oltava tasainen, kova ja läpäisemätön pinta ja tämän on oltava helposti puhdistettavissa harjaamalla tai painepesulla. Puhdistusaltaiden pohjan on oltava riittävän kalteva, ja altaat on varustettava käsittelymääriin nähden riittävällä vedenpoistojärjestelmällä;

---

[1] EYVL N:o L 229, 30.8.1980, s. 11. Tätä direktiiviä on viimeksi muutettu vuoden 1985 liittymisasiakirjalla (EYVL N:o L 302, 15.11.1985, s. 218)

2. eläville simpukoille on ennen puhdistusta suoritettava painepesu puhtaalla merivedellä tai juomakelpoisella vedellä mudan poistamiseksi. Esipesu voidaan myös suorittaa puhdistusaltaissa ennen puhdistuksen aloittamista siten, että viemärit pidetään avoimena koko esipesun ajan ja tämän jälkeen varataan toimintojen välillä riittävästi aikaa altaan saamiseksi puhtaaksi puhdistuksen alkaessa;

3. puhdistusaltaisiin on johdettava merivettä riittävällä nopeudella tuntia ja käsiteltävää simpukkatonnia kohti;

4. elävien simpukoiden puhdistamiseen on käytettävä puhdasta merivettä tai käsittelemällä puhdistettua merivettä. Meriveden ottokohdan ja jätevesien johtamiskohtien on saastumisen välttämiseksi oltava riittävän etäällä toisistaan; jos meriveden käsittely on tarpeen, on tähän käytettävää menetelmää lupa käyttää vasta sitten, kun toimivaltainen viranomainen on varmistanut sen tehokkuuden; juomaveden, jota käytetään meriveden valmistukseen sen pääainesosina olevista kemikaaleista, on oltava direktiivissä 80/778/ETY vahvistettujen vaatimusten mukaista;

5. puhdistusjärjestelmän on toimittava niin, että elävien simpukoiden siivilöimällä tapahtuva ravinnonottoaktiivisuus palautuu nopeasti, niiden jätevedestä aiheutunut saastuminen poistuu, ne eivät saastu uudelleen ja että niiden elinkyky puhdistuksen jälkeen säilyy pakkauskäreisiin asettamiseen, varastointiin ja kuljetukseen sopivassa kunnossa, ennen kuin ne saatetaan markkinoille;

6. puhdistettavien elävien simpukoiden määrä ei saa ylittää puhdistamon kapasiteettia; elävien simpukoiden puhdistus on tehtävä keskeytyksettä riittävän pitkään, jotta tämän liitteen V luvussa asetetut mikrobiologiset vaatimukset täyttyvät. Tämän ajan katsotaan alkavan hetkestä, jolloin puhdistustankeissa olevat elävät simpukat ovat riittävästi veden peitossa, ja päättyvän niiden poistamishetkellä.

   Puhdistamojen on otettava huomioon raaka-aineita koskevat tiedot (simpukkalaji, sen alkuperäalue, mikrobisisältö jne.) niissä tapauksissa, joissa puhdistusaikaa on tarpeen pidentää sen turvaamiseksi, että elävät simpukat ovat tämän liitteen V luvussa asetettujen bakteriologisten vaatimusten mukaiset;

7. jos puhdistustankki sisältää useita simpukkaeriä, niiden on oltava samaa lajia ja niiden on tultava samalta tuotantoalueelta tai eri alueilta, jotka ovat terveystilanteiltaan samanlaisia. Käsittelyn keston on perustuttava pisintä puhdistusaikaa tarvitsevan erän vaatimaan aikaan;

8. puhdistusjärjestelmissä on eläville simpukoille käytettävät säiliöt konstruoitava siten, että merivesi pääsee virtaamaan niiden läpi; elävät simpukat eivät saa olla niin korkeina kerroksina, että tämä haittaa kuorien avautumista puhdistuksen aikana;

9. elävien simpukoiden puhdistamiseen käytettävissä puhdistustankeissa ei saa pitää äyriäisiä, kaloja tai muita merieläimiä;

10. kun puhdistus on suoritettu loppuun, elävien simpukoiden kuoret on pestävä perusteellisesti suurella määrällä juomavettä tai puhdasta merivettä; tämä voidaan tehdä tarvittaessa puhdistusaltaassa; pesuvettä ei saa kierrättää;

11. puhdistamoilla on oltava omat laboratorionsa tai niiden on hankittava nämä palvelut tarvittavin edellytyksin varustetulta laboratoriolta puhdistustehokkuuden tarkastamiseksi mikrobiologisten vaatimusten perusteella. Puhdistamojen ulkopuolisten laboratoriopalvelujen on oltava toimivaltaisen viranomaisen hyväksymiä;

12. puhdistamojen on pidettävä säännöllisesti kirjaa seuraavista koetuloksista:
   - puhdistusjärjestelmästä altaisiin saatavan veden mikrobiologisesta tutkimuksesta saadut tulokset;
   - puhdistamattomista elävistä simpukoista tehtyjen mikrobiologisten tutkimusten tulokset;
   - puhdistetuista simpukoista tehtyjen mikrobiologisten tutkimusten tulokset;
   - puhdistamoon toimitettujen elävien simpukoiden toimituspäivämäärät ja määrät ja vastaavat rekisteröintiasiakirjojen numerot;
   - ajat, jolloin puhdistusjärjestelmät on täytetty ja tyhjennetty (puhdistusajat);
   - yksityiskohtaiset tiedot toimituserien lähettämisestä puhdistuksen jälkeen.

   Näiden tietojen on oltava täydellisiä ja tarkkoja, selvästi luettavia ja kirjoitettuna pysyvästi säilytettävään pääkirjaan, jonka on oltava saatavilla toimivaltaisen viranomaisen tarkastusta varten;

13. puhdistamojen on hyväksyttävä vain ne elävien simpukoiden erät, joiden mukana seuraa tämän liitteen II luvussa tarkoitettu rekisteröintiasiakirja;

   Elävien simpukoiden lähetyseriä lähettämöihin lähettävien puhdistamojen on annettava II luvun 6 kohdassa tarkoitettu rekisteröintiasiakirja;

14. kukin eläviä simpukoita sisältävä pakkaus on varustettava päällysmerkinnällä, josta ilmenee, että kaikki simpukat on puhdistettu.

IV. Lähettämöjä koskevat vaatimukset

1. Edellä I ja II jaksossa asetettujen vaatimusten lisäksi on täytettävä seuraavat vaatimukset:

   a) siistiminen ei saa aiheuttaa saastumista; siistimistiloja on käytettävä toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiä menetelmiä noudattaen erityisesti näissä tiloissa käytetyn meriveden bakteriologisen ja kemiallisen laadun osalta;
   b) siistimistiloissa käytetyt välineet ja säiliöt eivät saa olla saastelähteenä;
   c) elävien simpukoiden luokitukseen käytetyistä menetelmistä ei saa aiheutua tuotteen lisäsaastumista eikä sen kuljetettavuuteen ja varastoitavuuteen vaikuttavia muutoksia pakkaukseen käärimisen jälkeen;
   d) elävät simpukat on aina pestävä painepesulla puhdasta merivettä tai juomavettä käyttäen; puhdistusvettä ei saa kierrättää.

2. Lähettämöjen on hyväksyttävä ainoastaan ne elävien simpukoiden erät, joiden mukana on tämän liitteen II luvun 6 kohdassa tarkoitettu rekisteröintiasiakirja ja jotka tulevat hyväksytyltä tuotantoalueelta, uudelta sijoitusalueelta tai puhdistamosta.

3. Lähettämöillä on oltava omat laboratorionsa tai niiden on hankittava nämä palvelut tarvittavin edellytyksin varustetulta laboratoriolta, jotta voitaisiin tarkastaa mm. se, ovatko simpukat tämän liitteen V luvussa esitettyjä mikrobiologisten normien mukaiset. Lähettämöjen ulkopuolisten laboratorioiden on oltava toimivaltaisen viranomaisen hyväksymiä.

   Näitä vaatimuksia ei kuitenkaan sovelleta yksinomaan ja suoraan puhdistamosta simpukkansa saaviin lähettämöihin, silloin kun nämä on tutkittu puhdistuksen jälkeen.

4. Lähettämöjen on säilytettävä seuraavat koetulokset toimivaltaisten viranomaisten saatavilla:

   - hyväksytyltä tuotantoalueelta tai uudelta sijoitusalueelta peräisin olevista elävistä simpukoista tehtyjen mikrobiologisten tutkimusten tulokset;
   - lähettämöön toimitettujen elävien simpukoiden määrät, toimituspäivämäärät ja vastaavat rekisteröintiasiakirjojen numerot;
   - yksityiskohtaiset lähetystä koskevat tiedot.

   Nämä tulokset on ryhmiteltävä aikajärjestykseen, ja ne on säilytettävä toimivaltaisen viranomaisen määräämän ajan, mutta vähintään kolme kuukautta.

5. Aluksilla sijaitsevia lähettämöjä koskevat 1 kohdan b, c ja d alakohdassa ja 3 ja 4 kohdassa vahvistetut vaatimukset. Tällaisiin lähettämöihin sovelletaan soveltuvin osin I ja II kohdassa vahvistettuja vaatimuksia, mutta erityisehtoja voidaan vahvistaa tämän direktiivin 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

V LUKU

ELÄVIÄ SIMPUKOITA KOSKEVAT VAATIMUKSET

Sellaisenaan ihmisravintona käytettävien elävien simpukoiden on oltava seuraavien vaatimusten mukaiset:

1. Niiden on oltava ominaisuuksiltaan tuoreuteen ja elinkykyisyyteen liittyvien, silmin havaittavien ominaisuuksien mukaisia, mukaan lukien kuoret, joissa ei ole likaa, riittävän selvä reaktio kopautukseen ja normaali vaippaontelonesteen määrä.

2. Niiden fekaalisten kolibakteerien määrän on oltava alle 300 tai niiden E. coli -määrän alle 230 kutakin 100 g:n suuruista simpukkalihamäärää ja vaippaontelonesteen määrää kohti, mikä perustuu 5 putkella ja 3 laimennuksella suoritettuun MPN-tutkimukseen tai mihin tahansa muuhun riittävän tarkaksi osoitettuun bakteriologiseen menetelmään.

3. Niissä ei saa olla salmonellaa 25 g:n suuruisessa erässä simpukkalihaa.

4. Niissä ei saa olla sellaisia määriä luonnossa esiintyviä tai ympäristöön hylättyjä toksisia tai haitallisia yhdisteitä, kuten direktiivin 79/923/ETY liitteessä luetellut yhdisteet, että laskettu elintarvikkeista saatava määrä ylittää sallitun päivittäisen saannon (PDI) tai että simpukoiden maku saattaisi heikentyä.

   Komissio vahvistaa tämän direktiivin 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen kemiallisia vaatimuksia tarkastettaessa sovellettavat tutkimusmenetelmät sekä noudatettavat määrien raja-arvot;

5. Enimmäismäärät radionuklidipitoisuuksien osalta eivät saa ylittää yhteisön elintarvikkeille asettamia rajoja.

6. Simpukoiden syötävissä osissa (koko ruumis tai mikä tahansa erikseen syötävä osa) olevan paralyyttisen simpukkamyrkyn (PSP) kokonaispitoisuus ei saa ylittää 80 mikrogrammaa kutakin 100 gramman suuruista simpukkalihaerää kohti biologisen testausmenetelmän mukaisesti tutkittuna – tarvittaessa yhdessä saxitoksiinin havaitsemiseen käytettävän kemiallisen menetelmän kanssa – tai millä tahansa muulla menetelmällä, joka on hyväksytty tämän direktiivin 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

   Jos tulokset ovat kiistanalaisia, vertailumenetelmänä on käytettävä biologista menetelmää.

7. Simpukoiden syötävissä osissa (koko ruumis tai sen erillinen syötävä osa) esiintyvän simpukkaripulimyrkyn, "Diarrhetic Shellfish Poison" (DSP) suhteen tavanomaiset biologiset analyysimenetelmät eivät saa osoittaa positiivista reaktiota.

8. Jos virusten rutiinitutkimusmenetelmiä ja virologisia periaatteita ei ole vahvistettu, terveystarkastusten on perustuttava fekaalibakteerimääriin.

Tutkimukset, joilla tässä luvussa esitettyjen vaatimusten noudattaminen tarkastetaan, on suoritettava tieteellisesti hyväksyttyjen, tunnustettujen menetelmien mukaisesti.

Tämä direktiivin yhdenmukaiseen soveltamiseen käytettävät näytteenottosuunnitelmat sekä menetelmät ja analyyttiset toleranssit, joita käytetään tämän luvun noudattamisen tarkastamiseksi, on vahvistettava tämän direktiivin 12 luvussa säädettyä menettelyä noudattaen.

Fekaalisten indikaattoribakteerien ja niiden numeeristen raja-arvojen sekä tässä luvussa esitettyjen muiden muuttujien tehokkuutta on arvioitava uudelleen jatkuvasti, ja niitä on muutettava tämän direktiivin 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, jos tieteellisen todistusaineiston perusteella tämä on tarpeellista.

Jos on olemassa siihen viittaavaa tieteellistä todistusaineistoa, että kansanterveyden suojaamiseksi tarvitaan muiden terveystarkastusten käyttöönottoa tai tässä luvussa olevien muuttujien muuttamista, nämä toimenpiteet on toteutettava 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

VI LUKU

KANSANTERVEYTTÄ KOSKEVAT TARKASTUKSET JA TUOTANNON VALVONTA

Toimivaltaisen viranomaisen on luotava kansanterveyden tarkastusmenetelmä sen toteamiseksi, onko tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia noudatettu. Tähän valvontajärjestelmään tulee kuulua:

1. elävien simpukoiden tuotantoalueiden ja uusien sijoitusalueiden määräaikaiset tarkastukset, joiden tarkoituksena on:

   a) välttää väärinkäytökset elävien simpukoiden alkuperän ja määräpaikan suhteen;
   b) tarkastaa elävien simpukoiden mikrobiologinen laatu tuotantoalueiden ja uusien sijoitusalueiden suhteen;
   c) tarkastaa toksiinia tuottavan planktonin mahdollinen esiintyminen tuotantovesissä ja uusien sijoitusalueiden vesissä sekä elävissä simpukoissa esiintyvät biotoksiinit;
   d) tarkastaa sellaisten mahdollisten kemiallisten saastumistekijöiden esiintyminen, joiden suurimmat sallitut arvot vahvistetaan tämän direktiivin 12 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen 31 päivään joulukuuta 1992 mennessä.

   Toimivaltaisten viranomaisten on c ja d alakohdan soveltamista varten tehtävä näytteenottosuunnitelmat mahdollisen esiintymisen tarkastamiseksi määräajoin tai tapauksen mukaan silloin, jos keräilyajankohdat ovat epäsäännöllisiä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa näytteenottosuunnitelmissa on otettava huomioon erityisesti:

   a) tuotantoalueilla ja uusilla sijoitusalueilla todennäköisesti esiintyvät fekaalikontaminaatiovaihtelut;

   b) mahdolliset tuotantovaihtelut alueilla merellisiä biotoksiineja sisältävän planktonin esiintyessä. Näytteet on otettava seuraavasti:

      i) valvonta: määräaikainen näytteenotto, joka on järjestetty siten, että sillä havaitaan toksiineja sisältävän planktonin koostumuksessa ja sen maantieteellisessä levinneisyydessä tapahtuvat muutokset. Saataessa tietoa, jonka perusteella voidaan epäillä toksiinien kerääntymistä simpukoiden lihaan, on aloitettava tehostettu näytteenotto;

ii) tehostettu näytteenotto:

- kasvatus- ja kalastusvesissä olevan planktonin tarkastus lisäämällä näytekohtien ja näytteiden määrää ja
- toksisuustutkimukset, joissa käytetään taudin esiintymisalueelta saatuja saastumiselle herkimpiä simpukoita.

Tältä alueelta peräisin olevien simpukoiden markkinoille saattamista ei saa sallia ennen kuin uudesta näytteenotosta on saatu tyydyttävät toksisuustutkimustulokset;

c) simpukoiden mahdollinen saastuminen tuotantoalueilla ja uusilla sijoitusalueilla;

Jos näytteenottosuunnitelman tuloksista käy ilmi, että elävien simpukoiden markkinoille saattaminen voi vaarantaa ihmisten terveyden, toimivaltaisen viranomaisen on suljettava tuotantoalue kyseisten simpukoiden osalta, kunnes tilanne on palannut ennalleen.

3. Laboratoriotutkimukset, joilla tarkastetaan lopputuotteelle tämän liitteen V luvussa asetettujen vaatimusten mukaisuus. On toteutettava valvontajärjestelmä sen toteamiseksi, että merellisten biotoksiinien määrä ei ylitä turvallisuusrajoja.

4. Laitosten määräaikaistarkastus. Näissä tarkastuksissa on erityisesti tarkastettava:

a) täyttyvätkö hyväksymisen edellytykset edelleen;
b) tilojen, laitteiden ja välineiden puhtaus ja henkilökunnan hygienia;
c) käsitelläänkö eläviä simpukoita oikein;
d) käytetäänkö puhdistus- tai siistimisjärjestelmiä oikealla tavalla ja toimivatko nämä oikein;
e) tämän liitteen IV luvun III kohdan 12 alakohdassa tarkoitetut pääkirjat;
f) käytetäänkö terveysmerkintöjä oikein.

Näihin tarkastuksiin voi kuulua näytteidenotto laboratoriotutkimuksia varten; tutkimusten tulokset ilmoitetaan laitoksesta vastaaville henkilöille.

5. Elävien simpukoiden lähetyserien varastointi- ja kuljetusolosuhteiden tarkastukset.

VII LUKU

PAKKAUSKÄÄREISIIN ASETTAMINEN

1. Elävät simpukat on asetettava pakkauskääreisiin hygieenisesti tyydyttävissä olosuhteissa.

Kääremateriaalin tai säiliön on oltava:

- sellainen, ettei se muuta elävien simpukoiden aistinvaraisesti havaittavia ominaisuuksia;
- sellainen, että siitä ei voi siirtyä eläviin simpukoihin ihmisten terveydelle haitallisia aineita;
- riittävän vahva suojaamaan eläviä simpukoita asianmukaisella tavalla.

2. Osterit on asetettava pakkauskääreeseen kovera puoli alaspäin.

3. Kaikki elävien simpukoiden pakkauskääreet on suljettava, ja niiden on säilyttävä suljettuina lähettämöstä siihen asti, kunnes ne toimitetaan kuluttajalle tai jälleenmyyjälle.

VIII LUKU

SÄILYTYS JA VARASTOINTI

1. Elävät simpukat on varastoissa pidettävä lämpötilassa, joka ei haitallisesti vaikuta niiden laatuun ja elinkykyyn; pakkauskääre ei saa koskettaa varastohuoneen lattiaa, vaan se on asetettava puhtaalle korotetulle pinnalle.

2. Eläviä simpukoita ei saa upottaa uudelleen veteen tai huuhtoa vedellä pakkauskääreisiin asettamisen jälkeen eikä viedä pois lähettämöstä, ellei kyseessä ole lähettämössä tapahtuva vähittäiskauppa.

IX LUKU

KULJETUS LÄHETTÄMÖSTÄ

1. Elintarvikkeena käytettävien elävien simpukoiden kuljetuserät on kuljetettava pakkauskääreisiin asetettuina suljettuina laatikoina lähettämöstä siihen asti, kunnes ne asetetaan esille kuluttajille tai vähittäiskauppiaille myytäväksi.

2. Elävien simpukoiden lähetyserien kuljetukseen käytettävien kuljetusvälineiden ominaisuuksien on oltava seuraavanlaiset:

   a) niiden sisäseinien tai kaikkien muiden osien, jotka saattavat joutua kosketukseen elävien simpukoiden kanssa, on oltava valmistettuja korroosion kestävistä materiaaleista; seinien on oltava sileät ja helposti puhdistettavat;

   b) niiden on oltava sopivalla tavalla varustettuja, jotta ne suojaavat simpukoita kuumaa, kylmää, likaa tai pölyä sekä kuorien tärinä- ja kulumavaurioita vastaan;

   c) eläviä simpukoita ei saa kuljettaa muiden tuotteiden kanssa, joista ne voivat saastua.

3. Elävät simpukat on kuljetettava ja toimitettava asiakkaille suljetuissa kuljetusvälineissä tai -säiliöissä, joissa tuotteen lämpötila pysyy sellaisena, ettei se vaikuta haitallisesti näiden laatuun ja elinkykyyn.

   Eläviä simpukoita sisältäviä pakkauksia ei saa kuljettaa siten, että ne ovat suorassa kosketuksessa ajoneuvon lattiaan, vaan ne on tuettava korotetuille pinnoille tai joillakin muilla kosketuksen estävällä tavalla.

   Jos elävien simpukoiden lähetyserien kuljetuksessa käytetään jäätä, sen on oltava valmistettua juomavedestä tai puhtaasta merivedestä.

X LUKU

LÄHETYSERIEN MERKITSEMINEN

1. Kaikissa elävien simpukoiden lähetyserässä olevissa laatikoissa on oltava sellainen terveysmerkintä, josta alkuperäinen lähettämö voidaan kuljetuksen ja jakelun aikana tunnistaa aina siihen asti, kunnes simpukat on siirretty vähittäiskaupassa myytäviksi. Noudattaen, mitä direktiivissä 79/112/ETY säädetään, merkinnässä on oltava seuraavat tiedot:

   - lähettäjämaa;

   - simpukkalaji (yleisesti käytetty nimi ja tieteellinen nimi);

   - lähettämön tunnistaminen toimivaltaisen viranomaisen antamalla hyväksyntänumerolla;

   - pakkauskääreisiin asettamisen päiväys, jossa on ainakin päivä ja kuukausi.

   Sen estämättä, mitä direktiivissä 79/112/ETY säädetään, voidaan viimeinen myyntipäivä korvata merkinnällä "näiden eläinten on oltava eläviä myytäessä".

2. Terveysmerkintä voidaan painaa pakkauskärematerіaaliin tai se voidaan tehdä erilliselle lipukkeella, joka tämän jälkeen kiinnitetään pakkauskärematerіaaliin tai asetetaan kääreen sisään. Se voi myös olla muodoltaan kiertäen suljettava tai liittimellä kiinnitettävä; itsekiinnittyviä terveysmerkintöjä ei saa käyttää, elleivät ne ole irrottamisen kestäviä. Jokaisen terveysmerkinnän on oltava tarkoitettu ainoastaan yhtä käyttökertaa varten, eikä sitä voi siirtää.

3. Terveysmerkinnän on oltava pysyvä ja vedenkestävä, ja esitettyjen tietojen on oltava helposti luettavia, pysyvällä tavalla tehtyjä ja helposti ymmärrettävin merkinnöin laadittuja.

4. Vähittäiskaupan harjoittajan on säilytettävä yksittäisiin kuluttajapakkauksiin asettamattomien elävien simpukoiden lähetyseriin liitetyt terveysmerkinnät ainakin 60 päivän ajan lähetyserän sisällön jakamisesta.

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 5 päivänä elokuuta 1985,
terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä lämpökäsitellyn maidon kaupassa

(85/397/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[2],

sekä katsoo, että

yhteismarkkinoiden yhdenmukaisella toiminnalla ja erityisesti siihen liittyvällä markkinoiden yhteisellä järjestelyllä ei ole toivottua vaikutusta, niin kauan kuin maitoa koskevien jäsenvaltioiden terveysvaatimusten väliset erot ovat esteenä yhteisön sisäiselle kaupalle,

näiden erojen poistamiseksi on terveyttä koskevia jäsenvaltioiden säännöksiä lähennettävä,

maitotalousalan laajuuden ja ratkaistavien ongelmien moninaisuuden vuoksi ensimmäisenä toimena tulisi rajoittua vahvistamaan vaatimukset, joita sovelletaan lämpökäsiteltyyn maitoon väliaikaisesti, lukuun ottamatta muita maidosta saatavia tuotteita sen erityiskäyttö huomioon ottaen sekä säiliövaunuilla toimitettavaa konsentroitua ja pastöroitua maitoa lukuun ottamatta,

maidon tulee olla peräisin karjasta, jossa ei ole ihmisten terveydelle vaarallisia tauteja; olisi kuitenkin otettava huomioon jäsenvaltioiden välillä vielä olevat erot niiden karjan terveydentilan suhteen,

tuotantotiloilla on oltava sellainen varustus, että ne voivat varmistaa, että karjaa pidetään ja maito tuotetaan hygieenisesti tyydyttävissä oloissa; olisi säädettävä kyseiset olot määrittävän hygieniasäännöstön laatimisesta,

on tarpeen laatia hygieniasäännöt, jotka koskevat maidon keräilyä ja kuljettamista keräys- tai vakiointikeskuksiin tai maidonjalostamoihin ja varmistaa kyseiseen toimintaan osallistuvan henkilökunnan terveysvaatimukset,

kultakin tuotantotilalta tuleva raakamaito on säännöllisesti määritettävä tai testattava sen varmistamiseksi, että se täyttää käytettävät vaatimukset; on myös oltava mahdollista suorittaa tiloilla maidontuotantohygienian ja lypsykarjan yleisen terveydentilan tarkastuksia; tarkastusten suorittamisen vaatimat järjestelyt on hyväksyttävä yhteisön tasolla,

olisi noudatettava periaatetta, jonka mukaan suoritetaan näytteenottotarkastuksia maidon terveellisyyteen haitallisesti vaikuttavista ainejäämistä,

---

[1] EYVL N:o C 36, 12.4.1972, s. 12
[2] EYVL N:o C 4, 20.1.1972, s. 5

määrämaiden olisi perustamissopimuksen yleisiä määräyksiä noudattaen pystyttävä suorittamaan ketään syrjimättä tarkastuksia ja tutkimuksia siitä, täyttävätkö lähetykset tässä direktiivissä olevat vaatimukset,

lämpökäsiteltyä maitoa on tuotettava, säilytettävä ja kuljetettava oloissa, jotka takaavat hygienian; keräys- ja vakiointikeskusten sekä maidonjalostamoiden rekisteröinti- tai hyväksymisvaatimus todennäköisesti helpottaa vaatimusten noudattamisen tarkastamista; olisi otettava käyttöön menettely, jolla ratkaistaan jäsenvaltioiden välillä mahdollisesti ilmenevät erimielisyydet maidonjalostamon tai keskuksen hyväksynnän perusteista,

olisi järjestettävä yhteisön valvonta sen varmistamiseksi, että asetettuja standardeja sovelletaan yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa; olisi säädettävä, että valvonnan suorittamistavasta tulee määrätä pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa yhteisön menettelyä noudattaen,

yhteisön sisäisessä kaupassa lähettäjämaan toimivaltaisen viranomaisen antama todistus on sopivin tapa antaa määrämaan toimivaltaisille viranomaisille varmistus siitä, että lämpökäsitelty maitolähetys täyttää tässä direktiivissä esitetyt vaatimukset,

jäsenvaltion on voitava kieltää toisesta jäsenvaltiosta tulevan lämpökäsitellyn maidon saattaminen vapaaseen liikkeeseen alueelleen, jos todetaan, että maito ei ole tämän direktiivin säännösten mukaista; kyseisenlaisen maidon palauttaminen tulisi kuitenkin sallia sillä edellytyksellä, että sen tekemättä jättämiselle ei ole terveydellisiä perusteita ja lähettäjä tai tämän edustaja sitä pyytää; jotta asianosaiset lisäksi olisivat tietoisia kiellon tai rajoituksen perusteista, sen maahantuontiperusteet on ilmoitettava lähettäjälle tai tämän edustajalle ja tietyissä tapauksissa lähettäjämaan toimivaltaisille viranomaisille,

lähettäjällä olisi tarpeen olla mahdollisuus pyytää asiantuntijalausuntoa, jos hänen ja määrämaan viranomaisten välillä on erimielisyyttä siitä, onko kielto tai rajoitus perusteltu,

jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus kieltää maidon tuominen alueelleen jäsenvaltiosta, jossa on puhjennut epitsoottinen eläintauti; taudin luonteesta ja ominaisuuksista riippuen kielto voi koskea vain maitoa, joka on peräisin lähettäjämaan jostakin osasta, tai se voi koskea koko alueelta tulevaa maitoa; jos jonkin jäsenvaltion alueella puhkeaa tartuntatauti, on tarpeen toteuttaa ripeästi asianmukaiset taudin vastaiset toimenpiteet; kyseisenlaisten tautien vaarat ja niiden edellyttämät vastatoimenpiteet olisi arvioitava samalla tavoin koko yhteisössä; tätä varten edellä mainitussa pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa olisi otettava käyttöön yhteisön kiireellinen menettely tarpeellisten toimenpiteiden toteuttamiseksi, ja

komission tehtäväksi olisi annettava hyväksyä tiettyjä toimenpiteitä tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi; tätä varten olisi säädettävä menettelystä tiiviin ja tehokkaan yhteistyön aikaansaamiseksi komission ja jäsenvaltioiden välillä pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tässä direktiivissä säädetään terveyteen ja eläinten terveyteen liittyvistä vaatimuksista, yhteisön sisäisessä lämpökäsitellyn maidon kaupassa.

Ennen asiaa koskevien yhteisön säännösten voimaantuloa ja perustamissopimuksen yleisten määräysten mukaisesti, tämä direktiivi ei vaikuta muilla maidosta saatavilla valmisteilla kuin lämpökäsitellyllä maidolla käytävään yhteisön sisäiseen kauppaan. Sen estämättä, mitä 2 artiklan määritelmissä säädetään, tämän direktiivin vaatimukset koskevat konsentroitua ja pastöroitua maitoa, joka tuodaan säiliövaunuilla jäsenvaltioon ja joka on tarkoitettu pidettäväksi kaupan siellä jatkokäsittelyn jälkeen tai käsittelemättömänä.

2 artikla

Tässä direktiivissä sovelletaan tarvittaessa direktiivin 64/432/ETY[1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 85/320/ETY[2], 2 artiklassa sekä asetuksen (ETY) N:o 1411/71[3] 3 artiklassa esitettyjä määritelmiä.

Lisäksi tarkoitetaan

a) 'raakamaidolla' maitoa siinä muodossa, jossa se erittyy yhden tai useamman lypsylehmän maitorauhasista,

b) 'tuotantotilalla' jäsenvaltion alueella sijaitsevaa yritystä, jossa pidetään yhtä tai useampaa maitoa tuottavaa lehmää,

c) 'lämpökäsitellyllä maidolla' ihmisravinnoksi sopivaa maitoa, joka on saatu suoraan ja yksinomaan a kohdassa määritellystä raakamaidosta lämpökäsittelyllä, ja joka on pastöroituna, iskukuumennettuna tai steriloituna maitona, sellaisina kuin ne on määritelty liitteessä A olevan VII luvun 2, 3, 4, 5 ja 6 kohdassa,

---

(1) EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 2012/64
(2) EYVL N:o L 168, 28.6.1985, s. 36
(3) EYVL N:o L 148, 3.7.1971, s. 4

d) 'lähettäjämaalla' jäsenvaltiota, josta lämpökäsiteltyä maitoa lähetetään toiseen jäsenvaltioon,

e) 'määrämaalla' jäsenvaltiota, johon lämpökäsiteltyä maitoa lähetetään toisesta jäsenvaltiosta,

f) 'virallisella toimielimellä' eläinlääkinnällistä tai muuta vastaavaa toimielintä, jonka kyseinen jäsenvaltio on määrännyt valvomaan tämän direktiivin täytäntöönpanoa,

g) 'maidonjalostamolla' jäsenvaltion alueella sijaitsevaa laitosta, jossa maito lämpökäsitellään.

3 artikla

A. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ainoastaan seuraavanlaista maitoa viedään toiseen jäsenvaltioon:

1. lämpökäsiteltyä maitoa, joka täyttää seuraavat yleiset edellytykset:

a) sen on oltava saatu 2 artiklan a kohdassa tarkoitetusta raakamaidosta,

i) josta ei ole poistettu mitään ja johon ei ole lisätty mitään muutoin kuin rasvapitoisuuden vakioinnista luonnostaan johtuvana seurauksena,

ii) joka saadaan liitteessä A olevan VI luvun A jaksossa säädetyt edellytykset täyttävistä lehmistä,

iii) joka tulee liitteessä A olevan VI luvun B jaksossa säädettyjen yleisten hygieniaolosuhteiden mukaisilta tuotantotiloilta,

iv) jonka suhteen lypsyn, keräilyn, käsittelyn ja kuljetuksen aikana noudatetut ja noita tehtäviä suorittavaa henkilökuntaa koskevat hygieniastandardit täyttävät liitteessä A olevan VI luvun C jaksossa säädetyt vaatimukset,

v) joka saadaan toimivaltaisten kansallisten viranomaisten säännöllisin väliajoin, erityisesti 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti tarkastamista lehmistä ja tuotantotiloilta,

vi) joka on tarkastettu 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja joka täyttää liitteessä A olevan VI luvun D jaksossa säädetyt standardit,

b) sen on oltava peräisin maidonjalostamosta, joka täyttää liitteessä A olevassa I, II ja V luvussa vahvistetut vaatimukset; jos raakamaito kulkee maidonkeräyskeskuksen kautta, keräyskeskuksen on lisäksi täytettävä liitteessä A olevassa I, III ja V luvussa asetetut edellytykset; lisäksi, raakamaidon kulkiessa maidon vakiointikeskuksen kautta, vakiointikeskuksen on täytettävä liitteessä A olevassa I, IV ja V luvussa asetetut edellytykset,

c) sen on oltava käsitelty siellä liitteessä A olevassa VII luvussa asetettujen vaatimusten mukaisesti,

d) jos se on pakattu, sen on oltava pakattu liitteessä A olevan VIII luvun mukaisesti maidonjalostamossa, jossa maito on käsitelty,

e) sen on oltava liitteessä A olevan IX luvun mukaisesti säilytetty,

f) kun sitä kuljetetaan määrämaahan, sen mukana on oltava liitteessä A olevan X luvun mukaisesti liitteessä B olevan mallin mukainen terveystodistus,

g) sitä on kuljetettava tyydyttävissä hygieniaoloissa liitteessä A olevan XI luvun mukaisesti;

2. pastöroitua maitoa, joka täyttää 1 kohdassa säädetyt vaatimukset ja joka on läpikäynyt ainoastaan yhden pastörointiprosessin;

3. suoraan ihmisravinnoksi tarkoitettua lämpökäsiteltyä maitoa, jonka paino lisäksi on vähintään 1 030 g/l, mitattuna maidosta, jonka lämpötila on 15 °C tai mitattuna täysin rasvattomasta maidosta, jonka lämpötila on 20 °C ja jonka proteiinipitoisuus on vähintään 28 g/l ja rasvaton kuiva-ainepitoisuus vähintään 8,50 prosenttia, kun katsotaan, että sen lisäksi mitä maidon ja maitovalmisteiden markkinoiden yhteisen järjestelyn yhteydessä säädetään, teollisuudelle tarkoitetulle maidolle ei saa säätää tiukempia vaatimuksia.

B. Jäsenvaltiot, jotka myöntävät alueellaan sijaitseville hyväksytyille laitoksille jonkin 4 artiklan 2 kohdassa ja liitteessä A olevan VII luvun 6 kohdassa säädetyistä poikkeuksista, eivät saa estää tai rajoittaa lämpökäsitellyn maidon tuontia alueelleen toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevasta saman poikkeuksen alaan kuuluvasta maidonjalostamosta.

4 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että:

- maitosäiliövaunuja käytetään yksinomaan maidon, maitovalmisteiden ja juomakelpoisen veden kuljetukseen,

- tiloja, laitteita ja työvälineitä ei käytetä muihin tarkoituksiin kuin maidon ja maitovalmisteiden keräilyyn, käsittelyyn ja varastointiin.

Jos laitos valmistaa tuotteita, jotka saadaan kokonaan tai osittain maidosta ja maitovalmisteista, kyseisten tuotteiden valmistuksessa käytettäviä elintarvikkeita on säilytettävä ja käsiteltävä erityisesti tähän tarkoitukseen varatuissa erillisissä tiloissa, jos niitä ei ole aiemmin lämpökäsitelty tai käsitelty muulla tavalla, joka ei vaikuta haitallisesti maitoon tai maitovalmisteisiin.

2. Jäsenvaltioiden, jotka 1 kohdasta poiketen sallivat säiliövaunujen ja työvälineiden käytön muina aikoina muiden nestemäisten elintarvikkeiden kuljetukseen ja valmistukseen, on varmistettava, että toteutetaan kaikki asianmukaiset toimenpiteet, joilla estetään tämän direktiivin alaan kuuluvien tuotteiden saastuminen tai pilaantuminen.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille myönnetyistä poikkeuksista ja toimitettava luettelo poikkeusten alaan kuuluvista laitoksista.

3. Neuvosto laatii komission ehdotuksesta luettelon edellä 2 kohdassa tarkoitetuista ihmisravinnoksi tarkoitetuista elintarvikkeista, joista voi aiheutua kuljetukseen liittyvä poikkeus.

Vaatimukset, joita on noudatettava, kun säiliövaunuja käytetään maidonkuljetukseen 1 alakohdassa tarkoitettujen elintarvikkeiden kuljetukseen käyttämisen jälkeen, määrätään saman menettelyn mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

a) edellä 2 kohdassa säädetyn poikkeuksen alaan kuuluvia säiliövaunuja ei käytetä kuljetettaessa lämpökäsiteltyä maitoa jäsenvaltioon, joka ei myönnä kyseisenlaista poikkeusta. Lähettäjämaan toimivaltainen viranomainen toimittaa määrämaana olevalle jäsenvaltiolle pyynnöstä luettelon säiliövaunuista, joita tämä poikkeus ei koske,

b) terveystodistus sisältää selvän maininnan, jonka perusteella yksinomaan lämpökäsitellyn maidon kuljetukseen käytettävät säiliövaunut voidaan tunnistaa.

5 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava luettelo hyväksytyistä maidonjalostamoistaan ja jos ne liittyvät yhteisön sisäiseen lämpökäsitellyn maidon kauppaan, luettelo hyväksytyistä keräys- ja vakiointikeskuksista ja annettava kaikille kyseisenlaisille jalostamoille tai keskuksille hyväksymisnumero. Jäsenvaltioiden on lähetettävä luettelot muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

Jäsenvaltio ei saa hyväksyä jalostamoa tai keskusta, ellei varmisteta, että se on tämän direktiivin mukainen. Jäsenvaltion on peruutettava hyväksyntä, jos sen myöntämisen edellytykset eivät enää täyty. Hyväksynnän peruuttamisesta on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

2. Virallisen toimielimen on suoritettava hyväksyttyjen jalostamoiden ja keskusten säännöllisiä tarkastuksia. Virallinen toimielin vastaa jalostamoiden sekä keräys- ja vakiointikeskusten valvonnasta ja jatkuvasta tarkkailusta.

Virallisen toimielimen henkilökunta voi käyttää apunaan erityisesti tätä tarkoitusta varten koulutettua henkilökuntaa. Virallisen toimielimen henkilökunnalla on kaikkina aikoina oltava vapaa pääsy kaikkiin lämpökäsitellyn maidon tuotantoa harjoittavien jalostamoiden ja keskusten tiloihin tämän direktiivin noudattamisen varmistamiseksi.

3. Kun jäsenvaltio katsoo, etenkin 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyn tarkastuksen tai tutkimuksen suorittamisen, että toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva jalostamo tai keskus ei täytä tai on lakannut täyttämästä hyväksyntää koskevia edellytyksiä, sen on ilmoitettava siitä vastaavasti kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle keskusviranomaiselle. Kyseisen viranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, joihin voi sisältyä hyväksynnän peruuttaminen ja ilmoitettava ensin mainitun jäsenvaltion toimivaltaiselle keskusviranomaiselle tehdyistä päätöksistä ja näiden päätösten perusteista.

Jos ensin mainittu jäsenvaltio epäilee, että kyseisenlaisiin toimenpiteisiin ei ryhdytä tai ne ovat riittämättömiä, näiden kahden jäsenvaltion on yhdessä etsittävä keinot ja tavat tilanteen korjaamiseksi; tarvittaessa tähän voi liittyä käynti paikalla. Jos tämän direktiivin 10 artiklan alaan kuulumattomien säännösten soveltamisesta aiheutuu erimielisyys, ratkaisuun on pyrittävä hyväksyttyjen vertailumenetelmien tai vertailustandardien perusteella, kun eläinlääkintäalan tiedekomitea on antanut lausuntonsa 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Kyseisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kiistoista ja tehdyistä ratkaisuista.

4. Jos kyseiset jäsenvaltiot eivät pääse yksimielisyyteen, toisen niistä on kohtuullisen ajan kuluessa saatettava asia komission käsiteltäväksi, joka määrää yhden tai useamman asiantuntijan antamaan lausunnon.

Ennen lausunnon antamista lähettäjämaana olevan jäsenvaltion on, jos kansanterveys vaarantuu vakavasti, ja määrämaana olevan jäsenvaltion pyynnöstä tehostettava kyseisestä jalostamosta tulevan lämpökäsitellyn maidon tarkastuksia.

Määrämaana oleva jäsenvaltio voi osaltaan tehostaa kyseisestä jalostamosta tulevan lämpökäsitellyn maidon tarkastuksia ja, jos tarkastuksessa saadaan positiivinen tulos, toteuttaa 7 artiklan 4 kohdassa säädetyt toimenpiteet.

Komissio määrää jommankumman jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä asiantuntijan menemään erimielisyyden kohteena olevan lähetyksen varastointipaikkaan tai lähettäjän jalostamoon tehdäkseen ehdotukset aiheellisista väliaikaisista suojatoimenpiteistä.

Ensimmäisen alakohdan mukaisesti annetun lausunnon perusteella jäsenvaltioille voidaan 13 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti antaa lupa väliaikaisesti kieltää kyseisestä jalostamosta peräisin olevan lämpökäsitellyn maidon tuominen alueelleen.

Tämä lupa voidaan peruuttaa 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, uuden, yhden tai useamman asiantuntijan antaman lausunnon perusteella.

Asiantuntijan on oltava muun jäsenvaltion kuin erimielisyyden osapuolina olevien jäsenvaltioiden kansalainen.

5. Yleiset säännökset tämän artiklan täytäntöönpanosta annetaan 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6 artikla

1. Komission eläinlääkintäasiantuntijat voivat yhdessä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa suorittaa tarkastuksia paikalla, jos se on tarpeen tämän direktiivin yhdenmukaisen noudattamisen varmistamiseksi; ne voivat varmistaa, täyttävätkö hyväksytyt jalostamot ja keskukset tosiasiassa tämän direktiivin, erityisesti liitteen A vaatimukset.

Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastusta suoritetaan, on annettava kaikkea apua, jota asiantuntijat tarvitsevat suorittaessaan tehtäviään. Komission on ilmoitettava kyseiselle jäsenvaltiolle tutkimuksen tuloksista.

Kyseisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tutkimuksen tulosten huomioon ottamiseksi. Jos jäsenvaltio ei toteuta kyseisiä toimenpiteitä, komissio voi pysyvän eläinlääkintäkomitean tarkasteltua tilannetta, soveltaa 5 artiklan 4 alakohdan viidennen ja kuudennen alakohdan säännöksiä.

2. Ennen 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten suorittamista, on 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen annettava yleiset säännökset tämän artiklan täytäntöönpanosta ja laadittava käsikirja, joka sisältää 1 kohdassa säädettyjen tarkastusten suorittamisessa noudatettavat säännöt.

3. Neuvosto tarkastelee tätä artiklaa uudelleen 1 päivään heinäkuuta 1990 mennessä komission kertomuksen perusteella, johon voi sisältyä myös ehdotuksia.

7 artikla

1. Määrämaa voi tarkastaa, että kaikkien 2 artiklassa määriteltyä lämpökäsiteltyä maitoa sisältävien lähetysten mukana on säädetty terveystodistus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 ja 6 artiklan soveltamista.

2. Jos vakavasti epäillään, että säännöksiä ei noudateta, määrämaa voi suorittaa ketään syrjimättä tarkastuksia sen varmistamiseksi, onko tämän direktiivin vaatimuksia noudatettu.

3. Tarkastukset ja tutkimukset on pääsääntöisesti suoritettava tavaroiden määräpaikassa tai muussa sopivassa paikassa edellyttäen, että valittu paikka viimeksi mainitussa tapauksessa mahdollisimman vähän vaikuttaa tavaroiden kuljetukseen.

Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tarkastukset ja tutkimukset eivät saa kohtuuttomasti viivyttää tavaroiden kuljetusta ja niiden markkinoille saattamista tai aiheuttaa viivytyksiä, jotka voivat vaikuttaa haitallisesti maidon laatuun.

4. Jos 2 kohdan perusteella suoritetussa tarkastuksessa havaitaan, että maito ei ole tämän direktiivin mukaista, määrämaan toimivaltainen viranomainen voi, jos se terveydellisten seikkojen perusteella on mahdollista, antaa lähettäjälle, vastaanottajalle tai niiden edustajille näiden kustannuksella mahdollisuuden valita, palautetaanko lähetys, käytetäänkö maito muihin tarkoituksiin, vai hävitetäänkö se tai, jos tämä ei terveydellisten seikkojen vuoksi ole mahdollista, määrätä maidon hävitettäväksi. Joka tapauksessa on ryhdyttävä varotoimenpiteisiin, joilla estetään kyseisenlaisen maidon asiaton käyttö ja todistuksessa on oltava selvä merkintä kyseisen maidon käyttötarkoituksesta.

5. a) Tällaisista päätöksistä ja niiden perusteista on ilmoitettava lähettäjälle tai tämän edustajalle. Jos tämä pyytää, ne on toimitettava hänelle välittömästi kirjallisina samoin kuin tiedot voimassa olevan lainsäädännön mukaan hänen käytettävissään olevista muodoista ja määräajoista muutoksenhaulle.

b) Jos tällaisten päätösten perusteena on tarttuvan taudin tai tartuntataudin toteaminen taikka pilaantuminen, joka on vaaraksi kansanterveydelle tai eläinten terveydelle taikka tämän direktiivin säännösten noudattamisen vakava laiminlyönti, niistä on välittömästi ilmoitettava tuottajana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle keskusviranomaiselle ja komissiolle.

c) Tämän ilmoituksen perusteella voidaan toteuttaa aiheelliset toimenpiteet 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen erityisesti, jotta voidaan yhteensovittaa toimenpiteet, jotka muissa jäsenvaltioissa toteutetaan kyseisen maidon osalta.

6. Neuvosto tarkastelee tätä artiklaa 1 päivään heinäkuuta 1990 mennessä komission kertomuksen perusteella, johon voi myös sisältyä ehdotuksia.

8 artikla

1. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioissa voimassa olevan lainsäädännön mukaan käytettävissä oleviin muutoksenhakukeinoihin tässä direktiivissä tarkoitettuja toimivaltaisten viranomaisten päätöksiä vastaan.

2. Jäsenvaltioiden on annettava lähettäjälle, jonka maitoa ei 7 artiklan mukaisesti voida laskea liikkeelle niiden alueella, mahdollisuus saada eläinlääkintäasiantuntijan lausunto. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä että, ennen kuin toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat muita toimenpiteitä, kuten maidon hävittäminen, eläinlääkintäasiantuntijoilla on mahdollisuus tarkastaa 7 artiklan 4 kohdan edellytysten täyttyminen.

Asiantuntijan on oltava muun jäsenvaltion kuin lähettäjä- tai määrämaan kansalainen.

Komissio laatii jäsenvaltioiden ehdotuksesta luettelon asiantuntijoista, joita voidaan käyttää tällaisen lausunnon antamiseen.

Yleiset, erityisesti lausuntojen antamista koskevat säännökset tämän artiklan täytäntöönpanosta annetaan 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9 artikla

Neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta tämän direktiivin liitteisiin tehtävistä muutoksista tekniikan kehitykseen mukauttamiseksi.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on tämän kuitenkaan rajoittamatta 3 artiklan A kohdan 3 alakohdassa säädettyjen lisävaatimusten soveltamista, varmistettava, että vain liitteessä A olevassa VI ja VII luvussa 1 vaihetta varten vahvistetut vaatimukset täyttävistä maidonjalostamoista tulevaa lämpökäsiteltyä maitoa voidaan viedä toiseen jäsenvaltioon.

Jäsenvaltio, joka 16 artiklassa säädetystä päivästä alkaen soveltaa kotimaan kulutukseen tarkoitettuun lämpökäsiteltyyn maitoon 2 vaihetta koskevia mikrobiologisia vaatimuksia, voi kuitenkin sen jälkeen, kun soveltaminen on todettu 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, saattaa steriloidun ja iskukuumennetun maidon tuonnin alueelleen lopputuotetta varten tuossa vaiheessa säädettyjen vaatimusten alaiseksi, ja pastöroidun maidon tuonnin sekä raakamaitoa että pastöroitua maitoa varten säädettyjen vaatimusten alaiseksi.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteessä A olevassa VI ja VII luvussa 2 vaihetta varten säädettyjä vaatimuksia sovelletaan yhteisön sisäiseen kauppaan 1 päivään tammikuuta 1993 mennessä, jollei neuvosto päätä määräenemmistöllä komission kertomuksen ja mahdollisten ehdotusten perusteella lykätä määräpäivää korkeintaan kahdella vuodella.

Lisäksi 2 vaihetta koskevia vaatimuksia sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 1990 lukien suoraan ihmisravinnoksi tarkoitettuun maitoon.

2. Määritys- ja testausmenetelmät, joita käytetään 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämisen valvonnassa, otetaan käyttöön 14 artiklan menettelyä noudattaen 1 päivään tammikuuta 1989 mennessä.

Samaa menettelyä noudattaen määrätään eläinlääkintäalan tiedekomitean lausunnon jälkeen menettely, joka korvaa muunnetun Aschaffenburgin sameustestin ja mahdollistaa steriloidun ja iskukuumennetun maidon erottamisen.

Ennen kyseisiä päätöksiä jäsenvaltioiden on kuitenkin 1 vaiheen soveltamisaikana hyväksyttävä vertailumenetelmiksi kaikki kansainväliset määritys- ja testausmenetelmät.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että tuotantotilat tarkastetaan säännöllisesti sen varmistamiseksi, täyttävätkö ne hygieniavaatimukset.

Jos on perusteltua aihetta epäillä, että liitteessä A olevassa VI luvussa säädettyjä eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia ei noudateta, jäsenvaltioiden on lisäksi huolehdittava, että virkaeläinlääkäri tarkastaa lypsylehmien yleisen terveydentilan ja tarvittaessa suorituttaa kyseisten eläinten utareiden kliinisen tutkimuksen.

Jos 1 tai 2 alakohdassa tarkoitetussa tarkastuksessa tai tarkoitetuissa tarkastuksissa osoittautuu, että kaikki hygieniavaatimukset eivät täyty, virallisen elimen on toteutettava aiheelliset toimenpiteet.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että maidonjalostamot tarkastavat raakamaidon ja lämpökäsitellyn maidon virallisen toimielimen valvonnassa ja vastuulla, ja että virallinen toimielin suorittaa säännöllisiä tarkastuksia, joilla varmistetaan, että maito täyttää tässä direktiivissä olevat vaatimukset.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava tarkastusten suorittamisesta sen toteamiseksi, onko maidossa jäämiä aineista, joilla on farmakologista tai hormonaalista vaikutusta tai antibiooteista, torjunta-aineista, puhdistusaineista tai muista aineista, jotka ovat vahingollisia tai jotka voisivat muuttaa maidon aistivaraisia ominaisuuksia tai tehdä sen kulutuksen ihmisten terveydelle vaaralliseksi tai vahingolliseksi, jos jäämät ylittävät sallitut poikkeamat, tai jos poikkeamista ei ole säädetty, määrä, joka on todettu vaarattomaksi tieteellisen tiedon perusteella, ja josta eläinlääkintäalan tiedekomitea on antanut lausuntonsa.

4. Jos tutkittu maito ei ole tämän direktiivin mukaista ja erityisesti, jos siinä on sallitut poikkeamat ylittäviä määriä jäämiä, lämpökäsitelty maito on suljettava pois yhteisön sisäisestä kaupasta.

Tällaiset jäämätutkimukset on suoritettava noudattaen tutkittuja ja tieteellisesti tunnustettuja menetelmiä, etenkin sellaisia, joista säädetään yhteisön direktiiveissä tai muissa kansainvälisissä määräyksissä.

On oltava mahdollista arvioida jäämätutkimusten tuloksia 10 artiklan mukaisesti säädettyjä vertailumenetelmiä käyttäen.

Tuotantotilojen tarkastamista varten ja 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistetaan yleiset hygieniasäännöt, jossa määritetään yleiset hygieniaedellytykset, jotka tuotantotilan on täytettävä, erityisesti tilojen kunnossapitoon ja lypsytoimintaan liittyvät edellytykset. Komissio huolehtii säännöstön julkaisemisesta.

5. Jos on perusteltua aihetta epäillä, että tämän direktiivin vaatimuksia ei noudateta, virallisen toimielimen on suoritettava tarvittavat tarkastukset, ja jos epäilys osoittautuu aiheelliseksi, toteutettava aiheelliset toimenpiteet, erityisesti hyväksynnän peruuttaminen.

6. Neuvosto antaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin tiedoksiannosta yksityiskohtaiset ohjeet 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten suorittamisesta ja niiden tiheydestä sekä vahvistaa 3 kohdassa säädetyt sallitut poikkeamat.

Samaa menettelyä noudattaen voidaan päättää tutkimusten ulottamisesta muihin kuin 3 kohdassa tarkoitettuihin aineisiin.

7. Siihen asti, kunnes säännökset tämän artiklan täytäntöönpanosta tulevat voimaan, sovelletaan kansallisia sääntöjä, jollei perustamissopimuksen yleisistä määräyksistä muuta johdu.

12 artikla

1. Jäsenvaltio voi toteuttaa seuraavat toimenpiteet ottaen perustamissopimuksen yleisiä määräyksiä asianmukaisesti huomioon:

a) jos toisessa jäsenvaltiossa puhkeaa suu- ja sorkkatauti, se voi väliaikaisesti kieltää pastöroidun maidon tuonnin alueelleen tai rajoittaa sitä, kun kyseinen maito on saatu hyväksytystä laitoksesta, joka kerää raakamaitoa direktiivin 64/432/ETY mukaisesti määritellyltä suoja-alueelta tai joka sijaitsee tuolla alueella,

b) jos kyseinen epitsoottinen eläintauti leviää laajalle, tai jos puhkeaa muita vakavia eläinten tartuntatauteja, se voi väliaikaisesti kieltää pastöroidun ja iskukuumennetun maidon tuonnin alueelleen kyseisestä jäsenvaltiosta tai rajoittaa sitä.

2. Kunkin jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle kaikista sen alueella tapahtuvista 1 kohdan b alakohdan alaan kuuluvien ja direktiivin 82/894/ETY[1] soveltamisalan ulkopuolelle jäävien tautien puhkeamisista ja toimenpiteistä, jotka se on toteuttanut niiden vastustamiseksi. Sen on myös viipymättä ilmoitettava taudin häviämisestä.

3. Toimenpiteistä, jotka jäsenvaltiot toteuttavat 1 kohdan mukaisesti, ja näiden toimenpiteiden kumoamisesta on viipymättä ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle, ja samalla on ilmoitettava näiden toimenpiteiden perusteet.

Jäljempänä 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen voidaan päättää, että toimenpiteitä tulisi muuttaa erityisesti, jotta varmistetaan niiden yhteensovittaminen muiden jäsenvaltioiden toimenpiteiden kanssa tai, että ne tulisi kumota.

4. Jos syntyy 1 kohdassa tarkoitettu tilanne, ja myös muiden jäsenvaltioiden näyttäisi olevan tarpeen toteuttaa kyseisen kohdan mukaisia, mahdollisesti 3 kohdan mukaisesti muutettuja toimenpiteitä, aiheellisista toimenpiteistä päätetään 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

[1] EYVL N:o L 378, 31.12.1982, s. 58

13 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa 15 päivänä lokakuuta 1968 annetulla neuvoston päätöksellä perustetun pysyvän eläinlääkintäkomitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä.

2. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa toimenpiteistä kahden päivän kuluessa. Lausunnot annetaan 45 äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä ja panee ne välittömästi täytäntöön, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset. Jos ne eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto päättää toimenpiteistä määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole tehnyt päätöstä toimenpiteistä 15 päivän kuluessa siitä, kun asia tuli siinä vireille, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä ja panee ne välittömästi täytäntöön, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

14 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa 15 päivänä lokakuuta 1968 annetulla neuvoston päätöksellä perustetun pysyvän eläinlääkintäkomitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä.

2. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa toimenpiteistä kahden päivän kuluessa. Lausunnot annetaan 45 äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä ja panee ne välittömästi täytäntöön, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset. Jos ne eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä.

Neuvosto päättää toimenpiteistä määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole tehnyt päätöstä toimenpiteistä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia tuli siinä vireille, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä ja panee ne välittömästi täytäntöön, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

15 artikla

Ennen kolmansista maista tapahtuvaa lämpökäsitellyn maidon tuontia säätelevän yhteisön järjestelmän käyttöönottoa, tällaiseen tuontiin sovellettavat kansallisen lain säännökset eivät saa olla suosivampia kuin yhteisön sisäistä kauppaa säätelevät säännökset.

16 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 1 päivään tammikuuta 1989 mennessä.

17 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 5 päivänä elokuuta 1985.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. POOS

LIITE A

I LUKU

Yleiset hyväksyntää koskevat vaatimukset

Maidonjalostamoiden ja keräys- ja vakiointikeskusten on sijaittava sellaisissa tiloissa, että maidolla ei voi olla vahingollisia vaikutuksia ihmisten terveyteen ja että sen luonnolliset ominaisuudet eivät voi muuttua, ja joissa on oltava ainakin:

1. tiloissa, joissa lämpökäsiteltyä maitoa käsitellään tai säilytetään:

   a) lattia, joka on helppo puhdistaa ja desinfioida, ja joka on rakennettu siten, että nesteiden poisjuoksuttaminen on helppoa.

   b) sileät, kestävät ja läpäisemättömät seinät, joilla on vaalea, pestävä pinnoite vähintään kahden metrin korkeuteen, ja jäähdyttämöissä tai kylmätiloissa ja varastoissa vähintään varastointikorkeuteen, jollei maitoa säilytetä ilmatiiviisti suljetuissa säiliöissä. Seinän ja lattian yhtymäkohdat on pyöristettävä tai vastaavasti viimeisteltävä lukuun ottamatta varastoja, jäähdyttämöjä tai kylmätiloja,

   c) ovet, jotka on valmistettu kestävästä ja syöpymättömästä materiaalista, ja jos ne ovat puusta, niiden molemmilla puolilla on oltava sileä ja läpäisemätön pinnoite,

   d) lahoamattomat ja hajuttomat eristemateriaalit,

   e) riittävä tuuletus ja tarvittaessa hyvä höyryn poisto,

   f) riittävä luonnollinen tai keinotekoinen valaistus,

   g) mahdollisimman lähellä työpisteitä riittävä määrä paikkoja, joissa voidaan puhdistaa ja desinfioida kädet sekä puhdistaa työkalut kuumalla vedellä. Hanat eivät saa olla käsikäyttöisiä. Käsien pesua varten näissä paikoissa on oltava kuuma ja kylmä juokseva vesi tai sopivaan lämpötilaan ennalta sekoitettu vesi, puhdistus- ja desinfiointiaineita sekä kertakäyttöisiä käsipyyhkeitä,

2. riittävä määrä pukuhuoneita, joissa on sileät, vedenpitävät ja pestävät seinät ja lattiat, pesualtaat, suihkut ja huuhdeltavat käymälät. Käymälät eivät saa avautua suoraan työtiloihin. Pesualtaissa on oltava kuuma ja kylmä juokseva vesi tai sopivaan lämpötilaan ennalta sekoitettu vesi, käsien puhdistus- ja desinfiointiaineita sekä kertakäyttöisiä käsipyyhkeitä; pesualtaan hanat eivät saa olla käsikäyttöisiä. Käymälöiden lähellä on oltava riittävä määrä kyseisenlaisia pesualtaita,

3. erityinen paikka ja riittävät välineet astioiden ja säiliöiden puhdistusta ja desinfiointia varten. Kyseiset paikka ja välineet eivät kuitenkaan ole pakollisia, jos on olemassa säännöksiä, jotka edellyttävät, että astiat ja säiliöt puhdistetaan ja desinfioidaan maidonjalostamon läheisyydessä sijaitsevissa muissa keskuksissa.

4. laitteisto, joka toimittaa yksinomaan direktiivissä 80/778/ETY[1] tarkoitettua juotavaa vettä.

   Juomakelvotonta vettä voidaan kuitenkin poikkeuksellisesti käyttää höyryntuotantoon, tulensammutukseen ja jäähdytyslaitteiston jäähdytykseen edellyttäen, että tätä tarkoitusta varten asennetut putket estävät veden käytön muihin tarkoituksiin eivätkä aiheuta maidon saastumisriskiä. Höyry ja kyseinen vesi eivät saa joutua suoraan kosketuksiin maidon kanssa, eikä niitä tule käyttää maidon kanssa kosketuksiin tulevien astioiden, laitteiden tai välineiden puhdistukseen tai desinfiointiin. Juomakelvottoman veden putket on selvästi erotettava juotavan veden putkista,

5. asianmukaiset laitteet hyönteisten ja jyrsijöiden kaltaisilta tuhoeläimiltä suojautumista varten,

6. laitteiden, putkien ja instrumenttien tai niiden pintojen, joiden on tarkoitus joutua kosketuksiin maidon kanssa, on oltava valmistettu sileästä materiaalista, joka on helppo pestä, puhdistaa ja desinfioida, ei syövy, eikä siirrä maitoon sellaisia määriä aineita, jotka voivat vaarantaa ihmisten terveyden, aiheuttaa maidon koostumuksen heikkenemistä tai vaikuttaa haitallisesti sen aistinvaraisiin ominaisuuksiin.

II LUKU

Maidonjalostamoita koskevat erityiset hyväksyntävaatimukset

Edellä I luvussa säädettyjen yleisten vaatimusten lisäksi maidonjalostamoissa on oltava ainakin:

a) laitteet pakkausten mekaanista täyttöä ja asianmukaista automaattista sulkemista varten, kun näitä pakkauksia käytetään lämpökäsitellyn maidon pakkauksina täyttämisen jälkeen, lukuun ottamatta pystöjä ja säiliöitä, jos siellä suoritetaan kyseisenlaisia töitä,

b) laitteet lämpökäsitellyn maidon sekä III ja IV luvussa ja VII luvun I kohdassa säädetyissä tapauksissa raakamaidon jäähdytystä ja

[1] EYVL N:o L 229, 30.8.1980, s. 11

kylmävarastointia varten. Kylmävarastojen on oltava varustetut lämpömittareilla.

c) – kun maito pakataan kertakäyttöpakkauksiin, tila kyseisenlaisten pakkausten ja niiden valmistukseen tarkoitettujen raaka-aineiden säilytystä varten,

– kun maito pakataan uudelleen käytettäviin pakkauksiin, erityinen tila niiden säilytystä ja niiden mekaaniseen puhdistukseen ja desinfiointiin tarkoitettuja laitteita varten,

d) säiliöt raakamaidon säilytystä varten, vakiointilaitteet ja säiliöt vakioidun maidon säilytystä varten,

e) sentrifugit tai muut hyväksytyt tai sallitut laitteet maidon puhdistusta varten,

f) hyväksytyt tai virallisen toimielimen sallimat lämpökäsittelylaitteet, joissa on:

– automaattinen lämpötilan valvonta,

– rekisteröivä lämpömittari,

– riittämättömän kuumennuksen estävä automaattinen turvalaite,

– riittävä turvajärjestelmä, joka estää pastöroidun tai steriloidun maidon sekoittumisen epätäydellisesti kuumennettuun maitoon,

– automaattinen rekisteröivä turvalaite, joka estää edellä mainitun sekoittumisen,

g) maidonjalostamolla on oltava oma laboratorio tai sen on käytettävä välttämättömien maitoanalyysien ja testien suorittamisessa tarvittavilla välineillä varustetun laboratorion palveluja.

III LUKU

Keräyskeskusten rekisteröintiä koskevat erityisvaatimukset

Edellä I luvussa säädettyjen yleisten vaatimusten lisäksi maidon keräyskeskuksissa on oltava vähintään:

a) jäähdytyslaitteet tai sopivat välineet maidon jäähdytystä varten, ja jos maitoa säilytetään keräyskeskuksessa, paikka maidon kylmäsäilytystä varten,

b) jos maito puhdistetaan maidon keräyskeskuksessa, puhdistus on suoritettava sentrifugeilla tai muulla virallisen toimielimen hyväksymällä tai sallimalla tavalla,

IV LUKU

Vakiointikeskusten rekisteröintiä koskevat erityisvaatimukset

Edellä I luvussa säädettyjen yleisten vaatimusten lisäksi vakiointikeskuksissa on oltava vähintään:

a) säiliöt raakamaidon kylmäsäilytystä varten, vakiointilaitteet ja astiat vakioidun maidon säilytystä varten,

b) sentrifugit tai muut virallisen toimielimen hyväksymät tai sallimat laitteet maidon puhdistusta varten,

V LUKU

Jalostamoiden tiloja, laitteita ja henkilökuntaa koskevat hygieniavaatimukset

1. Henkilökunnan on noudatettava ehdotonta puhtautta; tilojen, koneiden ja laitteiden on oltava ehdottomasti puhtaita:

a) maidon parissa työskentelevän tai sitä käsittelevän henkilökunnan on erityisesti käytettävä puhtaita työvaatteita ja päähineitä; heillä on myös oltava puhtaat kädet. Tupakointi on kielletty tiloissa, joissa maitoa käsitellään tai varastoidaan,

b) eläimiä ei saa päästää laitoksiin. Havaitut jyrsijät, hyönteiset ja muut tuhoeläimet on järjestelmällisesti hävitettävä,

c) maidon käsittelyyn käytetyt laitteet ja koneet on pidettävä puhtaina ja hyvässä kunnossa,

i) käsittelytilat on puhdistettava vähintään kerran kunakin työpäivänä,

ii) laitteet, säiliöt ja koneet, jotka joutuvat kosketuksiin maidon, maitovalmisteiden tai muiden elintarvikkeiden kanssa, on pestävä, puhdistettava ja desinfioitava kunkin työjakson päätteeksi ja vähintään kerran kunakin työpäivänä.

2. Mahdollisimman pian kunkin keräilykierroksen jälkeen tai, jos purkamisen ja seuraavan lastauksen välillä on vain lyhyt aika, kunkin keräilykierrossarjan jälkeen, mutta aina vähintään kerran päivässä, astiat ja säiliöt, joita käytetään kuljetettaessa raakamaitoa maidon keruu- tai vakiointikeskuksiin tai maidonjalostamoon, on

pestävä, puhdistettava ja desinfioitava ennen uudelleenkäyttöä.

3. Jos raakamaitoa ei siirretä putkissa maidon keräys- tai vakiointikeskuksesta maidonjalostamoon, sen kuljetukseen käytettävien säiliöiden on täytettävä 1 kohdan c alakohdassa säädetyt vaatimukset.

4. Jos 1 kohdassa säädettyyn desinfioitiin käytetään kemikaaleja, niiden tulee olla virallisen elimen kyseiseen tarkoitukseen hyväksymiä.

5. Henkilöitä, jotka saattaisivat maidon kautta levittää tartuntatautia tai jotakin muuta tautia, on kiellettävä työskentelemästä maidon parissa sekä käsittelemästä ja kuljettamasta sitä.

6. Kaikkien henkilöiden, joiden työhön kuuluu maidon parissa työskentelyä tai sen käsittelyä, on lääkärintodistuksella osoitettava, että kyseisenlaiselle työlle ei ole estettä. Lääkärintodistus on uusittava joka vuosi, jollei jotakin muuta vastaavat takuut tarjoavaa henkilökunnan lääkärintarkastusjärjestelmää ole hyväksytty 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

VI LUKU

Maidonjalostamoon tuotavaa raakamaitoa koskevat vaatimukset

A. *Alkuperäkarja*

1. Raakamaidon on oltava peräisin lehmistä,

   a) jotka kuuluvat virallisesti tuberkuloosista vapaaseen ja luomistaudista vapaaseen tai virallisesti luomistaudista vapaaseen nautakarjaan,

   b) joissa ei ole oireita tartuntataudeista, jotka voisivat tarttua ihmisiin maidon välityksellä,

   c) joiden yleinen terveydentila ei ole heikentynyt havaittavasti, ja jotka eivät saa kärsiä mistään sukuelinten alueella esiintyvästä märkivästä infektiosta, suolitulehduksesta, johon liittyy ripuli ja kuumetta, tai havaittavasta tulehduksesta, joka vaikuttaa utareisiin tai utareiden ihoon,

   d) joilla ei ole utarehaavoja, jotka voisivat vaikuttaa maitoon,

   e) jotka tuottavat vähintään kaksi litraa maitoa päivässä,

   f) joita ei ole hoidettu aineilla, jotka voivat siirtyä maitoon, ja jotka ovat vaarallisia tai todennäköisesti vaarallisia ihmisten terveydelle, ellei maitoon ole sovellettu virallista odotusaikaa. Neuvosto tekee komission ehdotuksesta päätöksen virallisista odotusajoista.

2. Raakamaitoa ei saa käsitellä, jos se:

   a) on peräisin eläimistä, jotka eivät täytä direktiivissä 81/602/ETY[1] säädettyjä vaatimuksia,

   b) sisältää tämän direktiivin 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen aineiden jäämiä.

B. *Tilan hygienia*

1. Raakamaidon on oltava peräisin tuotantotiloilta, jotka on rekisteröity ja tarkastettu tämän direktiivin 11 artiklan mukaisesti. Tähän käytettyjen paikkojen suunnittelun, rakennustavan, kunnossapidon ja hoidon on oltava sellaiset, että varmistetaan:

   i) lehmien hyvät säilytys-, hygienia-, puhtaus- ja terveysolot,

   ii) lypsyn sekä maidon käsittelyn ja säilytyksen hyvät hygieniaolot.

Erityistarkoituksiin käytettävien tilojen on täytettävä seuraavien kohtien edellytykset.

2. Tilojen, joissa lehmiä lypsetään tai joissa maitoa säilytetään, käsitellään tai jäähdytetään, on oltava sijoitettu ja rakennettu siten, että vältetään maidon saastumisen vaara. Ne on oltava helppo pestä ja desinfioida, ja niissä on oltava vähintään:

   a) seinät ja lattiat, jotka ovat helposti puhdistettavissa alueilta, jotka voivat likaantua tai saada tartunnan,

   b) lattia, joka on rakennettu siten, että nesteiden poisjuoksuttaminen on helppoa, ja tyydyttävät jätteiden poistokeinot,

   c) riittävä tuuletus ja valaistus,

   d) riittävästi direktiivissä 80/778/ETY tarkoitettua juotavaa vettä lypsy-, puhdistus- ja jäähdytystoimintoja varten,

   e) riittävä eristys kaikista saastumislähteistä kuten käymälöistä ja lantakasoista,

   f) koneet ja laitteet, jotka voidaan pestä, puhdistaa ja desinfioida helposti ja asianmukaisesti.

   Lisäksi maidon säilytystiloissa on oltava sopivat maidon jäähdytyslaitteet, niiden on oltava sopivasti suojattu tuhoeläimiä vastaan ja riittävästi erotettu kaikista tiloista, joissa eläimiä pidetään.

3. Jos käytetään liikuteltavaa lypsykarsinaa, sen on täytettävä 2 kohdan d ja f alakohdan vaatimukset ja lisäksi karsinan tulee:

   a) sijaita puhtaalla alustalla, jolla ei ole ulosteiden tai muiden jätteiden kertymiä,

   b) suojata maitoa aikana, jona sitä käytetään,

   c) oltava rakennettu ja viimeistelty siten, että sisäpintojen puhtaanapito on mahdollista.

4. Lehmien säilytystiloista riittävästi erotettu lypsyhuone tai lypsytila on pakollinen, jos lehmiä säilytetään vapaina.

5. Johonkin A kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettuun tautiin sairastuneiden tai sairastuneiksi epäiltyjen eläinten eristämisen tai A kohdan 1 alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen eläinten erottamisen muusta karjasta on oltava sekä mahdollista että tehokasta.

[1] EYVL N:o L 222, 1.8.1981, s. 32

6. Kaikkiin eläinlajeihin kuuluvat eläimet on pidettävä poissa tiloista ja paikoista, joissa maitoa säilytetään, käsitellään tai jäähdytetään.

C. *Hygienia, joka liittyy lypsyyn, raakamaidon keräilyyn ja sen kuljetukseen tuotantotilalta keräys- tai vakiointikeskukseen tai maidonjalostamoon – Henkilökunnan hygienia*

1. Lypsäminen on suoritettava hygieenisesti ja oloissa, joista säädetään tämän direktiivin 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa hygieniasäännöstössä.

2. Maito on pantava välittömästi lypsyn jälkeen puhtaaseen paikkaan, joka on varustettu siten, että vältytään maitoon kohdistuvilta haittavaikutuksilta. Jos maitoa ei kerätä kahden tunnin kuluessa lypsämisestä, se on, kun keräily suoritetaan päivittäin, jäähdytettävä vähintään 8 °C:n lämpötilaan, tai jos keräilyä ei suoriteta päivittäin, 6 °C:n lämpötilaan; kun maitoa kuljetetaan maidonjalostamoon, sen lämpötila ei saa ylittää 10 °C:a.

3. Laitteiden ja instrumenttien tai niiden pintojen, joiden on tarkoitus joutua kosketuksiin maidon kanssa (lypsyyn tai maidon keräilyyn ja kuljetukseen tarkoitetut työvälineet, astiat, säiliöt jne.), on oltava valmistettu sileästä materiaalista, joka on helppo pestä, puhdistaa ja desinfioida, ei syövy, eikä siitä siirry maitoon sellaisia määriä aineita, jotka voivat vaarantaa ihmisten terveyden, aiheuttaa maidon koostumuksen heikkenemistä tai vaikuttaa haitallisesti sen aistivaraisiin ominaisuuksiin.

4. Käytön jälkeen lypsyssä käytetyt välineet, mekaaniset lypsylaitteistot, ja astiat, jotka tulevat jollakin tavalla kosketuksiin maidon kanssa, on pestävä, puhdistettava ja desinfioitava. Kunkin keräilykierroksen jälkeen, tai jos purkamisen ja seuraavan lastauksen välillä on vain lyhyt aika, kunkin keräilykierrossarjan jälkeen, mutta vähintään kerran päivässä, astiat ja säiliöt, joita käytetään kuljetettaessa raakamaitoa maidon keruu- tai vakiointikeskuksiin tai maidonjalostamoihin, on pestävä, puhdistettava ja desinfioitava ennen uudelleenkäyttöä.

5. Jos 4 kohdassa säädettyihin desinfiointitoimiin käytetään kemikaaleja, niiden tulee olla virallisen elimen kyseiseen tarkoitukseen hyväksymiä.

6. Maidon keräilyyn käytettäviä säiliöitä on käytettävä yksinomaan maidon, maitovalmisteiden ja juotavan veden kuljetukseen.

7. Henkilöitä, jotka saattaisivat maidon kautta levittää tartuntatautia tai jotakin muuta tautia, on kiellettävä lypsämästä sekä käsittelemästä ja keräilemästä sitä.

D. *Vaatimukset, jotka on täytettävä vastaanotettaessa*

Voidakseen tulla lämpökäsitellyksi ja täyttääkseen tämän direktiivin vaatimukset kultakin tilalta tulevan raakamaidon on täytettävä seuraavat vähimmäisstandardit.

Vaatimustenmukaisuus on varmistettava joko tilalla keräämisen aikana otettavin pistokoenäyttein taikka otettaessa raakamaito vastaan maidonjalostamoon tai maidon keruu- tai vakiointikeskukseen.

	Vaihe 1	Vaihe 2
Kokonaispesäkemäärä (PC 30 °C / ml)	≤ 300 000(1)	≤ 100 000(1)
Solupitoisuus / ml	≤ 500 000(2)	≤ 400 000(2)
Jäätymispiste °C	≤ –0,520	≤ –0,520
Antibiootit / ml		
– penisilliini	< 0,004 µg	< 0,004 µg
– muut	ei havaittavissa	ei havaittavissa

(1) Kahden kuukauden keskiarvon mukaan, vähintään kaksi näytettä kuukaudessa.

(2) Kolmen kuukauden keskiarvon mukaan, vähintään yksi näyte kuukaudessa.

Lisäksi raakamaidolle on tehtävä palorypälehappotesti tai vastaavat tulokset antava testi, ja sen on tuossa testissä täytettävä vaatimukset, joista päätetään 1 päivään tammikuuta 1989 mennessä tämän direktiivin 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja eläinlääkintäalan tiedekomitean annettua lausuntonsa. Siihen asti, kunnes kyseinen päätös annetaan, sovelletaan 10 artiklan 2 kohdan kolmatta alakohtaa.

Maidonjalostamon on ilmoitettava virkaeläinlääkärille heti, kun solupitoisuuden enimmäistasot on saavutettu. Virkaeläinlääkärin tulee toteuttaa aiheelliset toimenpiteet.

Jos kyseiseltä tilalta tuleva maito ei kuukauden kuluttua täytä säädettyjä vaatimuksia, se on käsiteltävä eri aikana kuin yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitettu maito ja suljettava pois tuosta kaupasta.

VII LUKU

Lämpökäsittelyyn liittyvät vaatimukset

1. Maidonjalostamoon tuotaessa raakamaito on, jollei sitä käsitellä neljän tunnin kuluessa sen saapumisesta, jäähdytettävä korkeintaan +5 °C:n lämpötilaan ja pidettävä tuossa lämpötilassa lämpökäsittelyyn asti.

   Jos raakamaitoa ei käsitellä 36 tunnin kuluessa sen saapumisesta, se on testattava uudelleen ennen lämpökäsittelyä. Jos suoralla tai epäsuoralla menetelmällä todetaan, että tuon maidon kokonaispesäkemäärä 30 °C:ssa ylittää 600 000 / ml vaiheessa 1 ja 200 000 vaiheessa 2, kyseinen raakamaito on käsiteltävä eri aikana kuin yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitettu maito.

2. Pastöroitu maito on saatava käsittelyllä, johon kuuluu lyhytaikainen korkean lämpötilan käyttö (vähintään 71,7 °C 15 sekunnin ajan tai jokin vastaava yhdistelmä).

Maidonjalostamossa suoritetuissa pistokokeissa pastöroidun maidon on myös täytettävä seuraavat vaatimukset:

	Vaihe 1	Vaihe 2
Patogeenit	ei	ei
Koliformit / ml	< 5	< 1
Kokonaispesäkemäärä (PC 30 °C / ml)	≤ 50 000	≤ 30 000
Inkubaation jälkeen 6 °C / 5 vrk: Kokonaispesäkemäärä (PC 21 °C / ml)	≤ 250 000	≤ 100 000
Fosfataasi	–	–
Peroksidaasi	+	+
Antibiootit / ml	havaitsematon	havaitsematon
Jäätymispiste °C	≤ 0,520	≤ 0,520

Lisäksi pastöroidulle maidolle on tehtävä palorypälehappotesti tai vastaavat tulokset antava testi, ja sen on tuossa testissä täytettävä vaatimukset, joista säädetään 1 päivään tammikuuta 1989 mennessä tämän direktiivin 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja eläinlääkintäalan tiedekomitean annettua lausuntonsa.

3. Iskukuumennetun maidon on täytettävä seuraavat edellytykset:

- se on saatava käyttämällä jatkuvaa lämpövirtaa keskeytymättömästi jaksossa, johon sisältyy korkean lämpötilan lyhytaikainen käyttö (vähintään +135 °C vähintään yhden sekunnin ajan), ja sen pakkauksessa on käytettävä aseptisia läpinäkymättömiä säiliöitä,

- sen säilyvyyden on oltava sellainen, että pistokoenäytteissä ei voida todeta huononemista, kun se on ollut 15 vuorokautta suljetussa pakkauksessa +30 °C:n lämpötilassa; tarvittaessa voidaan myös säätää seitsemän päivän jaksosta suljetussa pakkauksessa +55 °C:n lämpötilassa,

- sen on reagoitava positiivisesti muunnettuun Aschaffenburgin sameustestiin tai johonkin muuhun testiin, joka kehitetään ennen tämän direktiivin voimaantuloa 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen eläinlääkintäalan tiedekomitean annettua lausuntonsa,

- sen jäätymispisteen alenemisluvun on oltava korkeintaan –0,520 °C. Maitoon, joka on käsitelty höyrynsuihkutusprosessilla, sovelletaan kuitenkin kahden vuoden ajan lukua –0,515 °C.

Kun maidon iskukuumennusprosessissa käytetään maidon ja höyryn suoraa kosketusta, höyry on saatava juotavasta vedestä, ja se ei saa jättää maitoon vieraita aineita tai vaikuttaa siihen haitallisesti. Tämän prosessin käytön ei myöskään tule aiheuttaa käsitellyn maidon vesipitoisuuden muutosta.

4. Steriloitu maito:

- on oltava kuumennettu ja steriloitu ilmatiiviisti suljetuissa pakkauksissa tai astioissa, joiden sulkimen on pysyttävä ehjänä,

- sen säilyvyyden on oltava sellainen, että pistokoenäytteissä ei voida todeta huononemista, kun se on ollut 15 vuorokautta suljetussa astiassa +30 °C:n lämpötilassa; tarvittaessa voidaan myös säätää seitsemän päivän jaksosta suljetussa astiassa +55 °C:n lämpötilassa,

- sen on reagoitava negatiivisesti muunnettuun Aschaffenburgin sameustestiin tai johonkin muuhun testiin, joka kehitetään ennen tämän direktiivin voimaantuloa 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen eläinlääkintäalan tiedekomitean annettua lausuntonsa,

- sen jäätymispisteen aleneman on oltava korkeintaan –0,520 °C.

5. Maidonjalostamossa suoritetuissa pistokokeissa steriloidun ja iskukuumennetun maidon on täytettävä seuraavat standardit:

	Vaihe 1	Vaihe 2
Inkubaation jälkeen, 15 vrk / 30 °C		
(a) Kokonaispesäkemäärä (PC 30 °C / 0,1 ml)	≤ 10	≤ 10
(b) Aistinvarainen arviointi	normaali	normaali
Antibiootit / ml	havaitsematon	havaitsematon

Lisäksi maidolle on tehtävä LPS-testi tai vastaavat tulokset antava testi, ja sen on tuossa testissä täytettävä vaatimukset, joista säädetään 1 päivään tammikuuta 1989 mennessä tämän direktiivin 14 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja eläinlääkintäalan tiedekomitean annettua lausuntonsa.

6. Pastöroitua, iskukuumennettua ja steriloitua maitoa voidaan valmistaa raakamaidosta, joka on toisessa laitoksessa läpikäynyt alustavan lämpökäsittelyn, jonka "aika–lämpötila" –suhteen on oltava alempi kuin pastörointiin käytetyn, ja jonka fosfataasin on sen vuoksi oltava positiivinen. Tämän poikkeuksen käytöstä on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille. Alustava lämpökäsittely on mainittava todistuksessa.

7. Kuumennusprosessien sekä pastöroidun, steriloidun ja iskukuumennetun maidon kuumennuslämpötilojen ja –aikojen, lämpökäsittelylaitetyyppien, virtaaman ohjausventtiilin ja lämpötilan valvonta– ja rekisteröintilaitteiden tulee olla jäsenvaltioiden toimivaltaisten keskusviranomaisten hyväksymiä tai sallimia.

8. Pastöroinnin jälkeen maito on välittömästi jäähdytettävä, jotta siitä tulee mahdollisimman pian IX ja XI luvussa säädettyjen lämpötilojen mukaista.

9. Rekisteröivien lämpömittareiden tuottamat käyrät on päivättävä ja säilytettävä kahden vuoden ajan, jotta ne voidaan pyynnöstä esittää viranomaisille, jotka virallinen elin on nimennyt tarkastamaan laitoksen.

VIII LUKU

Lämpökäsitellyn maidon pakkaaminen maidonjalostamossa kuluttajille suoraan myytäviksi tarkoitettuihin pakkauksiin

1. Suoraan kuluttajille myytäviksi tarkoitettujen pakkausten on täytettävä kaikki hygieniamääräykset. Etenkään niistä ei saa siirtyä maitoon sellaisia määriä aineita, jotka voivat vaarantaa ihmisten terveyden, aiheuttaa maidon koostumuksen heikkenemistä tai vaikuttaa haitallisesti sen aistivaraisiin ominaisuuksiin, ottaen huomioon vaatimukset, joista säädetään yhteisön säännöksissä tai, jos niitä ei ole, tämän direktiivin tiedoksiantopäivänä voimassa olevissa kansallisissa säännöksissä. Uudelleen käytettävien pakkausten on oltava suunniteltu siten, että ne on helppo pestä, puhdistaa ja desinfioida.

   Pesu, puhdistus ja desinfiointi on suoritettava XI luvun 1 kohdan 3 luetelmakohdan mukaisesti.

2. Pullotuksen, täytön, pakkausten sulkemisen ja pakkaamisen on tapahduttava automaattisesti.

3. Sulkemisen on tapahduttava lämpökäsittelyn suorittaneessa maidonjalostamossa välittömästi täyttämisen jälkeen sulkemislaitteella, jolla varmistetaan, että maito on suojattu kaikilta sen omaisuuksiin vaikuttavilta ulkoisilta haittatekijöiltä, ja että suljinta ei voida käyttää uudelleen avaamisen jälkeen.

4. Tuottajan on valvontatarkoituksia varten varmistettava, että direktiivissä 79/112/ETY[1] vaadittujen tietojen lisäksi seuraavat tiedot on merkitty selvästi ja luettavalla tavalla tuotteen pakkauksessa:

   a) maidon lämpökäsittelyn luonne,

   b) tiedot lämpökäsittelyn suorittamispäivästä ja pastöroidun maidon tapauksessa lämpötila, jossa tuotetta on säilytettävä,

   c) maidonjalostamon hyväksyntänumero ja jokin seuraavista kirjainsarjoista: CEE – EEG – EWG – EØF – EEC – EOK.

IX LUKU

Pastöroidun maidon säilyttäminen maidonjalostamossa

Jäähdytyksen jälkeen pastöroidun maidon enimmäislämpötilan tulee olla +6 °C, kunnes se siirretään pois maidonjalostamosta.

Varastotilojen säilytyslämpötila on kirjattava.

X LUKU

Terveystodistus

Alkuperäisen terveystodistuksen, jonka on oltava lämpökäsitellyn maidon mukana, kun sitä kuljetetaan määrämaahan, on oltava virkaeläinlääkärin tai toimivaltaisen keskusviranomaisen nimeämän muun vastaavan tasoisen toimivaltaisen viranomaisen lastausajankohtana antama.

Terveystodistuksen on vastattava muodoltaan ja sisällöltään liitteessä B olevaa mallia. Se on laadittava vähintään määrämaan virallisella kielellä tai virallisilla kielillä ja sen on sisällettävä liitteessä B olevassa mallissa säädetyt tiedot.

[1] EYVL N:o L 33, 8.2.1979, s. 1

XI LUKU

Lämpökäsitellyn maidon kuljetus

1. Pastöroidun maidon kuljetukseen käytettyjen säiliöiden, pystöjen ja muiden pakkausten on täytettävä kaikki hygieniamääräykset ja erityisesti seuraavat:

   - niiden sisäpintojen ja kaikkien muiden osien, jotka voivat joutua kosketuksiin maidon kanssa, on oltava valmistettu sileästä materiaalista, joka on helppo pestä, puhdistaa ja desinfioida, ei syövy, eikä siitä siirry maitoon sellaisia määriä aineita, jotka voivat vaarantaa ihmisten terveyden, aiheuttaa maidon koostumuksen heikkenemistä tai vaikuttaa haitallisesti sen aistivaraisiin ominaisuuksiin,

   - niiden on oltava suunniteltu siten, että maito voi valua täysin pois; jos ne on varustettu hanoilla, hanat on voitava helposti poistaa, purkaa, pestä, puhdistaa ja desinfioida,

   - ne on pestävä, puhdistettava ja desinfioitava välittömästi kunkin käytön jälkeen ja tarvittaessa ennen seuraavaa käyttöä; puhdistus ja desinfiointi on suoritettava V luvun 1 kohdan c alakohdan mukaisesti,

   - niiden on oltava suljettu ilmatiiviisti ennen kuljetusta ja sen aikana vesitiiviillä sulkimella.

2. Pastöroidun maidon kuljetukseen käytettävien kulkuneuvojen ja säiliöiden on oltava suunniteltu ja varustettu siten, että 5 kohdassa säädettyjä lämpötiloja voidaan ylläpitää koko kuljetuksen ajan.

3. Lämpökäsitellyn maidon ja pienissä säiliöissä tai pystöissä olevan maidon kuljetukseen käytettävien kulkuneuvojen on oltava hyvä-kuntoisia. Niitä ei saa käyttää kuljetettaessa muita tuotteita tai esineitä, jotka voivat aiheuttaa maidon huononemista. Niiden sisäpintojen on oltava sileät ja helpot pestä, puhdistaa ja desinfioida. Kuljetukseen tarkoitettujen kulkuneuvojen sisustan on täytettävä kaikki hygieniamääräykset. Pienissä säiliöissä tai pystöissä olevan lämpökäsitellyn maidon kuljetukseen tarkoitettujen kulkuneuvojen on oltava suunniteltu siten, että säiliöt tai pystöt on riittävästi suojattu kaikelta saastumiselta ja ilman vaikutuksilta, eikä niitä saa käyttää eläinten kuljetukseen.

4. a) Kaikkien yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitetun pastöroidun maidon kuljetukseen käytettyjen säiliöiden on oltava virallisen toimielimen hyväksymiä, ja niiden on oltava kuljetuksen aikana varustettu lyijysulkimella, joka kiinnitetään, kun toimivaltainen viranomainen allekirjoittaa todistuksen.

   b) Tässä tarkoituksessa toimivaltaisen viranomaisen on ennen lähetystä varmistettava, että kuljetusväline ja kuormausolot täyttävät tämän luvun hygieniavaatimukset.

5. Kuljetuksen aikana tankeissa kuljetetun tai pieniin säiliöihin ja pystöihin pakatun pastöroidun maidon lämpötila ei saa ylittää 6 °C.

LIITE B

TOISEEN JÄSENVALTIOON TARKOITETUN LÄMPÖKÄSITELLYN MAIDON TERVEYSTODISTUS

N:o .....
(valinnainen)

Lähettäjämaa: .....

Ministeriö: .....

Osasto: .....

Viite: .....
(vapaaehtoinen)

I. **Tuotteen tunnistaminen**

Tuotteen laji: .....

Tuote on / tuotetta ei ole[1] valmistettu raakamaidosta, joka on toisessa laitoksessa läpikäynyt alustavan lämpökäsittelyn, jonka aika–lämpötila –suhde on ollut alempi kuin pastörointiin käytetty; tämän maidon fosfataasi on sen vuoksi positiivinen.

Lämpökäsittelyn päivä ja luonne: ..... (lämpötila/aika)

Iskukuumennuskäsittely on / iskukuumennuskäsittelyä ei ole suoritettu[1] maidon ja höyryn suoraa kosketusta käyttäen.

Pakkauksen laji: .....

Konttien määrä: .....

Tuotteen määrä tilavuuden tai painon mukaan: .....

Lähetyksen numero: .....

II. **Tuotteen alkuperä**

Maidonjalostamon osoite ja hyväksyntänumero: .....

.....

III. **Tuotteen määräpaikka**

Tuote lähetettiin: .....
(lähetyspaikka)

Lähettäjän nimi ja osoite: .....

.....

minne .....
(määrämaa ja määräpaikka)

Vastaanottajan nimi ja osoite: .....

.....

seuraavalla kuljetustavalla[2]: .....

Tässä todistuksessa tarkoitettuun kuljetukseen käytettyä maitosäiliövaunua käytetään / ei käytetä[1] yksinomaan lämpökäsitellyn maidon kuljetukseen.

---

[1] Tarpeeton viivataan yli.

[2] Rautatievaunujen ja kuorma–autojen osalta on ilmoitettava rekisterinumero, ilma–alusten osalta lennon numero ja laivojen osalta nimi.

IV. **Vakuutus**

Minä allekirjoittanut todistan, että edellä tarkoitettu maito on tuotettu yhteisön sisäiseen lämpökäsitellyn maidon kauppaan vaikuttavista terveydellisistä ja eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista 5 päivänä elokuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/397/ETY säädetyissä tuotanto-oloissa ja että se on tarkastettu siinä säädetyllä tavalla.

Todistan lisäksi, että edellä tarkoitettu maito täyttää:

- mikrobiologiset vaatimukset, joista edellä mainitussa direktiivissä säädetään vaihetta 2 varten[1][2],
- suoraan ihmisravinnoksi tarkoitetun maidon osalta[3] vaiheen 2 vaatimukset.

Leima Tehty ....
(paikka) (päiväys)

.....
(allekirjoitus)

.....
(nimi suuraakkosin)

---

(1) Todistus, joka myönnetään sellaiseen jäsenvaltioon tarkoitetusta maidosta, joka edellyttää alueelleen tuotavalta lämpökäsitellyltä maidolta tämän ehdon täyttämistä.

(2) Tarpeeton viivataan yli.

(3) Alkaen 1 päivästä huhtikuuta 1990 1 päivään tammikuuta 1993.

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 27 päivänä marraskuuta 1990,
kansanterveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista kaninlihan ja tarhatun riistan lihan tuotannossa ja markkinoille saattamisessa

(91/495/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

kaninliha ja tarhatun riistan liha sisältyvät perustamissopimuksen liitteessä II olevaan tuoteluetteloon; kanien ja riistan tarhaus kuuluu yleensä maatalouden alaan; tarhaus on tulonlähde osalle maatalousväestöstä,

kyseisen alan järkevän kehityksen varmistamiseksi ja tuottavuuden parantamiseksi tulee yhteisön tasolla antaa säännöt kansanterveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista kaninlihan ja tarhatun riistan lihan tuotannossa ja markkinoille saattamisessa,

jäsenvaltioiden väliset erot eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevien vaatimusten osalta olisi poistettava yhteisön sisäisen kaninlihan ja tarhatun riistan lihan kaupan edistämiseksi sisämarkkinoiden täydellistä toteuttamista varten,

kotieläimiin ja ihmisiin tarttuvat taudit voivat levitä kaninlihan ja tarhatun riistan lihan välityksellä; on tarpeen antaa säännöt, joiden avulla kyseisiä vaaroja voidaan hallita,

kyseistä lihaa on käsiteltävä hyvissä hygienisissä olosuhteissa, jotta vältettäisiin elintarvikkeista aiheutuvat tartunnat ja myrkytykset,

eläintaudeista ilmoittamisesta yhteisössä 21 päivänä joulukuuta 1982 annetussa neuvoston direktiivissä 82/894/ETY[4], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 89/162/ETY[5], säädetään eläintaudeista ilmoittamista koskevista vaatimuksista yhteisössä; on tarpeen saada tietyistä tarhatussa riistassa esiintyvistä tarttuvista taudeista samat tiedot kuin muista kotieläimistä,

terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annetussa neuvoston direktiivissä 64/433/ETY[6], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 89/662/ETY[7], ja terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa 15 päivänä helmikuuta 1971 annetussa neuvoston direktiivissä 71/118/ETY[8], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/539/ETY[9], säädetään vastaavasti tuoretta lihaa ja tuoretta siipikarjanlihaa koskevista terveysvaatimuksista; riistantuotantoon käytetyt tarhatut luonnonvaraiset eläimet ovat samankaltaisia kuin tarhatut nisäkkäät ja tarhatut linnut; siksi on tarpeen laajentaa tuoreen lihan ja siipikarjanlihan kauppaan jo sovellettavat terveyssäännöt koskemaan tarhatun riistan lihaa, ottaen samalla huomioon tietyt erityisnäkökohdat,

on aiheellista säätää paikallisesti myytäviä pieniä kaninlihan ja tarhatun riistan lihan määriä koskevista poikkeuksista,

määrämaana olevan jäsenvaltion suorittamien tarkastusten järjestämiseen ja seurantaan sekä toteutettaviin suojatoimenpiteisiin olisi sovellettava tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden yhteisön sisäisessä kaupassa tehtävistä eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista sisämarkkinoiden toteuttamista varten 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/425/ETY[10] säädettyjä yleisiä sääntöjä, ja

komission tehtäväksi olisi annettava päättää toimenpiteistä tämän direktiivin soveltamiseksi; tätä varten on tarpeen säätää menettelyistä, joilla aikaansaadaan läheinen ja tehokas yhteistyö komission ja jäsenvaltioiden välillä pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa,

---

(1) EYVL N:o C 327, 30.12.1989, s. 40
(2) EYVL N:o C 260, 15.10.1990, s. 154
(3) EYVL N:o C 124, 21.5.1990, s. 7
(4) EYVL N:o L 378, 31.12.1982, s. 58
(5) EYVL N:o L 61, 4.3.1989, s. 48
(6) EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 2012/64
(7) EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13
(8) EYVL N:o L 55, 8.3.1971, s. 23
(9) EYVL N:o L 303, 31.10.1990, s. 6
(10) EYVL N:o L 224, 18.9.1990, s. 29

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Yleiset säännöt

1 artikla

Tässä direktiivissä säädetään kansanterveyden ja eläinten terveyden ongelmia koskevista vaatimuksista kaninlihan ja tarhatun riistan lihan tuotannossa ja markkinoille saattamisessa.

2 artikla

Tässä direktiivissä sovelletaan direktiivin 64/433/ETY 2 artiklan ja direktiivin 71/118/ETY 2 artiklan määritelmiä.

Lisäksi tarkoitetaan:

1. 'kaninlihalla' kotieläimenä pidettävän kanin kaikkia elintarvikkeeksi soveltuvia osia;

2. 'tarhatun riistan lihalla' vankeudessa syntyneiden, kasvatettujen ja teurastettujen luonnonvaraisten maanisäkkäiden tai luonnonvaraisten lintujen – mukaan lukien kaikki direktiivin 90/539/ETY 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut lajit – kaikkia elintarvikkeeksi soveltuvia osia;

3. 'tarhatulla riistalla' maanisäkkäitä tai lintuja, joiden ei katsota olevan kotieläimiä ja jotka eivät ole direktiivin 64/433/ETY 1 artiklan 1 kohdassa tai neuvoston direktiivin 71/118/ETY 1 artiklassa tarkoitettuja eläimiä, mutta joita tarhataan kotieläiminä. Sellaisten luonnonvaraisten nisäkkäiden, jotka elävät aidatulla alueella vapaina samankaltaisissa oloissa kuin luonnonvarainen riista, ei kuitenkaan katsota olevan tarhattua riistaa;

4. 'tuotantomaalla' jäsenvaltiota, jonka alueella tuotantotila sijaitsee.

II LUKU

Kaninlihan tuotantoon ja markkinoille saattamiseen sovellettavat säännöt

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että:

a) kaninliha saadaan laitoksesta, joka täyttää direktiivissä 71/118/ETY säädetyt yleiset edellytykset ja joka on hyväksytty tätä lukua varten 14 artiklaa noudattaen;

b) kaninliha on peräisin sellaisilta tiloilta tai alueilta olevista eläimistä, joille ei ole määrätty rajoituksia eläinten terveyteen liittyvin perustein;

c) kaninliha on peräisin eläimistä, joille virkaeläinlääkäri tai, direktiivin 71/118/ETY 4 artiklan mukaisesti, tämän avustaja on tehnyt tämän direktiivin liitteessä I olevan I luvun menettelyä noudattaen *ante mortem* –tarkastuksen, ja joiden on katsottu soveltuvan teurastettaviksi tämän tarkastuksen jälkeen;

d) kaninliha on käsitelty direktiivin 71/118/ETY liitteessä I olevan V luvun mukaisissa tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa 28 a ja 28 b kohtaa lukuun ottamatta;

e) kaninliha on läpikäynyt virkaeläinlääkärin tai, direktiivin 71/118/ETY 4 artiklan mukaisesti, tämän avustajan tämän direktiivin liitteessä I olevan II luvun menettelyä noudattaen tekemän *post mortem* –tarkastuksen eikä lihassa ole todettu mitään muutoksia, lukuun ottamatta juuri ennen teurastusta syntyneitä traumaattisia muutoksia tai paikallisia epämuodostumia tai muutoksia, edellyttäen, että varmistetaan tarvittaessa asianmukaisin laboratoriokokein, että ne eivät tee ruhoa tai teurastuksen sivutuotteita elintarvikkeeksi kelpaamattomaksi tai ihmisten terveydelle vaaralliseksi;

f) kaninlihassa on tämän direktiivin liitteessä I olevan III luvun mukainen terveysmerkintä.

Edellä mainitun luvun säännösten muuttamiseksi tai täydentämiseksi voidaan tarvittaessa tehdä päätös 20 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti erityisesti kaupassa käytettyjen erilaisten lihan esitystapojen huomioon ottamiseksi, edellyttäen, että ne ovat hygieniasääntöjen mukaisia; kyseisessä menettelyssä on määritettävä erityisesti ja sen estämättä mitä kyseisessä luvussa säädetään – ensimmäisen kerran ennen 1 päivää tammikuuta 1992 – edellytykset, joiden mukaisesti voidaan sallia ruhojen, ruhon osien tai teurastuksen sivutuotteiden pitäminen kaupan suurissa pakkauksissa, joita ei ole merkitty kyseisen luvun 11 jakson 3 kohdan a alakohdan mukaisesti;

g) kaninliha varastoidaan tämän direktiivin liitteessä I olevan IV luvun menettelyä noudattaen *post mortem* –tarkastuksen jälkeen tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa 14 artiklan mukaisesti hyväksytyissä laitoksissa tai yhteisön sääntöjen mukaisesti hyväksytyissä varastoissa;

h) kaninliha on kuljetettu tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa tämän direktiivin liitteessä I olevan V luvun määräyksiä noudattaen;

i) kaninliha on myös saatu, kun kyseessä ovat ruhon osat tai luuttomaksi leikattu liha, direktiivin 71/118/ETY 3 artiklassa säädettyjä olosuhteita vastaavista oloista erityisesti tätä tarkoitusta varten tämän direktiivin 14 artiklan mukaisesti hyväksytyistä laitoksista.

2. Kunkin jäsenvaltion on myös huolehdittava, että toisen jäsenvaltion alueelle lähetetyn tuoreen kaninlihan mukana on terveystodistus kun se kuljetetaan määrämaahan. Virkaeläinlääkärin on laadittava kuormauksen aikana terveystodistuksen alkuperäiskappale, jonka on oltava tuoreen kaninlihan mukana

kun se kuljetetaan vastaanottajalle. Terveystodistuksen on oltava esitystavaltaan ja sisällöltään liitteessä II olevan mallin mukainen; se on laadittava ainakin määrämaan kielellä tai kielillä ja siinä on oltava sanotussa liitteessä olevassa mallissa olevat tiedot.

4 artikla

1. Sen estämättä, mitä 3 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia:

a) että kaninlihan pientuottaja toimittaa kaninlihaa suoraan yksityishenkilölle tämän omaan käyttöön,

b) että kaneja vähän tuottavat kasvattajat toimittavat pieniä määriä tuoretta kaninlihaa:

- joko suoraan kuluttajalle tuottajien tiloja lähimpänä olevilla paikallisilla myyntipaikoilla,

- tai jälleenmyyjälle tarkoituksena suora myynti kuluttajalle, edellyttäen, että jälleenmyyjä toimii samalla paikkakunnalla kuin tuottaja tai sen naapuripaikkakunnalla.

Mainittu mahdollinen poikkeus ei sisällä kiertokauppaa, postimyyntiä eikä jälleenmyyjän osalta torikauppaa.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen 1 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden terveysvalvonnan ja ottaakseen käyttöön säännöt, joiden avulla voidaan jäljittää tila, jolta tämä liha on peräisin.

3. Komissio voi 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen antaa yksityiskohtaiset määräykset tämän artiklan täytäntöönpanosta ja erityisesti jäsenvaltioiden vaatimuksesta vahvistaa 1 kohdan mukaisten toimitusten enimmäismäärät.

III LUKU

Tarhatun riistan lihan tuotantoon ja sen pitämiseen kaupan sovellettavat säännöt

5 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarhatun riistan lihan yhteisön sisäinen kauppa on seuraavien vaatimusten alainen:

a) eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä tuoreen siipikarjanlihan kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista 26 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/494/ETY[1] vaatimukset, jos kyseessä ovat tarhatut riistalinnut,

b) eläinten terveyttä koskevista seikoista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 12 päivänä joulukuuta 1972 annetun neuvoston direktiivin 72/461/ETY[2] vaatimukset, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 89/662/ETY, jos kyseessä ovat muut tarhatun riistan lajit.

6 artikla

1. Luonnonvaraisista sorkkaeläimiin kuuluvista maanisäkkäistä saadun tarhatun riistan lihan on täytettävä direktiivin 64/433/ETY 3 artiklassa ja 5 artiklan b – k kohdassa tarkoitetut vaatimukset niitä koskevilta osin, edellyttäen, että alkuperäkarjalle suoritetaan säännöllisesti eläinlääkärintarkastus, eikä sitä koske mitkään 11 artiklan mukaisesti suoritetun tutkimuksen tai eläinlääkärintarkastuksen seurauksena asetetut rajoitukset. Tätä tarkastusta koskevat yksityiskohtaiset säännökset annetaan 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Kyseisiä eläimiä on käsiteltävä eri aikoina kuin nautaeläimiä, sikoja, lampaita ja vuohia.

Terveystodistuksen, jonka on oltava tällaisen lihan mukana, on oltava tämän direktiivin liitteessä IV olevan mallin mukainen.

Tarhatuista villisioista tai muista trikiinitartunnalle alttiista lajeista saatu liha on tutkittava digestiomenetelmällä noudattaen kolmansista maista tuotavan kesyistä sioista peräisin olevan tuoreen lihan trikiinitutkimuksesta 21 päivänä joulukuuta 1976 annettua neuvoston direktiiviä 77/96/ETY[3], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 89/321/ETY[4].

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, viranomainen voi sallia tarhatun riistan teurastamisen alkuperäpaikalla, jos sitä ei voida kuljettaa, jotta vältettäisiin käsittelijälle koituvat riskit taikka eläinten hyvinvoinnin suojaamiseksi. Tämä lupa voidaan myöntää edellyttäen, että:

- karjalle suoritetaan säännöllisesti eläinlääkintätarkastus eikä karjaa koske mitkään 12 artiklan mukaisesti suoritetun tutkimuksen tai eläinlääkärintarkastuksen seurauksena asetetut rajoitukset,

- pyynnön esittää eläinten omistaja,

- viranomaiselle ilmoitetaan etukäteen eläinten teurastuspäivästä,

- tilalla on luonnonvaraisten eläinten kokoamista varten keskus, jossa teurastettavaksi tarkoitetun ryhmän *ante mortem* -tarkastus voidaan suorittaa,

---

[1] EYVL N:o L 268, 24.9.91, s. 35
[2] EYVL N:o L 302, 31.12.1972, s. 24
[3] EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 67
[4] EYVL N:o L 133, 17.5.1989, s. 33

- tilalla on eläinten teurastukseen, pistämiseen ja verenlaskuun soveltuvat tilat,

- pistämistä ja verenlaskua edeltää tainnutus, joka on tehtävä direktiivissä 74/577/ETY[1] säädetyissä oloissa; eläinlääkintäviranomainen voi sallia ampumisen erityistapauksissa,

- teurastetut eläimet, joiden veri on laskettu, ripustetaan mahdollisimman pian teurastuksen jälkeen ja kuljetetaan tyydyttävissä hygieniaolosuhteissa direktiivin 66/433/ETY mukaisesti hyväksyttyyn teurastamoon. Jos kasvatuspaikassa teurastettua riistaa ei voida viedä tunnin kuluessa direktiivin 66/433/ETY 8 artiklan mukaisesti hyväksyttyyn teurastamoon, se on kuljetettava kontissa tai kuljetusvälineellä, jonka lämpötila pysyy välillä 0 °C – 4 °C. Sisäelinten poisto on suoritettava viimeistään kolmen tunnin kuluttua tainnutuksesta.

- teurastettujen eläinten mukana on niiden teurastamoon kuljettamisen aikana eläinlääkintäviranomaisen antama vakuutus, josta ilmenee *ante mortem* -tarkastuksen hyväksyttävä lopputulos, verenlaskun oikea suorittaminen ja teurastusajankohta; tämän vakuutuksen on oltava liitteessä III olevan mallin mukainen.

3. Ennen kuin kotimaassa myytävän lihan terveyssäännöistä päätetään, voidaan tarhattua suurriistaa teurastaa ja 1 kohdassa tarkoitettua lihaa leikata ja säilyttää sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, kansallisten viranomaisten kotimaan markkinoita varten hyväksymissä laitoksissa, edellyttäen, että tällaista lihaa ei tuoda yhteisön sisäiseen kauppaan.

7 artikla

1. Määrämaat voivat, ottaen aiheellisella tavalla huomioon perustamissopimuksen yleiset määräykset, myöntää yhdelle tai useammalle lähettäjämaalle yleisiä lupia tai tiettyihin tapauksiin rajoitettuja lupia, joiden perusteella direktiivin 64/433/ETY 5 artiklan b kohdassa ja i – k kohdassa tarkoitettua tuoretta lihaa voidaan tuoda niiden alueelle.

Tällaista tuoretta lihaa saa lähettää ainoastaan direktiivin 64/433/ETY 3 artiklan 1 ja 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Jos jokin määrämaa myöntää 1 kohdan mukaisen yleisen luvan, sen on viipymättä ilmoitettava siitä muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

3. Lähettäjämaiden on toteutettava kaikki tarvittavat järjestelyt sen varmistamiseksi, että terveystodistuksissa, joiden malli esitetään liitteessä IV, mainitaan, että jotakin 1 kohdassa esitetyistä vaihtoehdoista on käytetty.

[1] EYVL N:o L 316, 26.11.1974, s. 10

8 artikla

Tarhattujen riistalintujen lihan on täytettävä direktiivin 71/118/ETY 3 artiklassa säädetyt vaatimukset.

Yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitetun tarhattujen riistalintujen lihan mukana on oltava direktiivin 71/118/ETY 8 artiklassa säädetty terveystodistus, jonka on oltava tämän direktiivin liitteessä IV olevan mallin mukainen.

Kun viiriäisten tai kyyhkysten sisäelinten poistotekniikka on sellainen, ettei voida täydellisesti tarkastaa jokaisen linnun sisäelimiä, tarkastus voidaan, sen estämättä, mitä direktiivin 71/118/ETY liitteessä I olevan V luvun 23 kohdassa säädetään, suorittaa vähintään 5 prosentin näyte-erälle kustakin 500 linnun erästä ja suhteellisesti vastaavalle määrälle yli 500 linnun eristä, edellyttäen, että erät ovat yhdenmukaisia niiden laadun, painon ja alkuperän suhteen.

Jos tulokset eivät ole selvästi tyydyttäviä, kyseisenlaisen sisäelinten otantatarkastuksen perusteella annettava lausunto siitä, ovatko teurastetut linnut elintarvikkeeksi kelpaavia, koskee koko erää.

9 artikla

Sen estämättä, mitä 8 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat, kun kyseessä on niiden alueelta saatu ja niiden alueella myyntiin toimitettu tarhattujen lintujen liha, ottaen aiheellisella tavalla huomioon perustamissopimuksen määräykset, myöntää poikkeuksen direktiivin 71/118/ETY liitteessä I olevassa V luvussa säädetyistä teurastusta ja sisäelinten poistoa koskevista säännöksistä niille alueellaan sijaitseville teurastamoille tai leikkaamoille, jotka harjoittivat kyseistä toimintaa ennen tämän direktiivin tiedoksiantopäivää ja jotka nimenomaisesti sitä pyytävät, kun kyseessä on sellaisten tarhattujen riistalintujen tuotanto, joiden sisäelimet on osittain poistettu tai joiden sisäelimiä ei ole poistettu.

Direktiivin 71/118/ETY liitteessä I olevassa X luvussa säädetyn terveysmerkin käyttö kielletään, jos tätä poikkeusta käytetään.

10 artikla

Mitä 8 artiklassa säädetään, ei koske tarhattujen riistalintujen lihaa, jonka sen tuottaja yksittäisissä tapauksissa toimittaa suoraan kuluttajalle tämän omaan käyttöön muutoin kuin kiertokaupalla, postimyynnillä tai torikaupalla.

Komissio voi 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen antaa yksityiskohtaiset säännökset tämän artiklan soveltamista varten ja erityisesti jäsenvaltion pyynnöstä määrätä enimmäisrajat määrille, joita ensimmäisen kohdan mukaisesti voidaan toimittaa.

IV LUKU

Yhteiset säännökset

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että niiden alueella sijaitsevilla tiloilla olevien kanien tai tarhatun riistan terveys tutkitaan säännöllisin väliajoin.

2. Keskusyksikölle tai keskustoimielimelle on annettava tätä varten tehtäväksi kerätä ja käyttää tämän direktiivin mukaisesti suoritettujen terveystarkastusten tuloksia, kun todetaan ihmisiin tai eläimiin tarttuvia tauteja tai sallitut tasot ylittäviä määriä jäämiä.

3. Jos todetaan 2 kohdassa tarkoitettu tauti tai tilanne, kyseiseen tapaukseen liittyvät tutkimustulokset on toimitettava mahdollisimman pian viranomaiselle, joka vastaa sellaisen karjan valvonnasta, josta eläimet ovat peräisin.

4. Viranomaisen on eläintautitilanteesta riippuen suoritettava tarhatulle riistalle erityisiä tutkimuksia todetakseen direktiivin 82/894/ETY liitteessä I tarkoitettujen tautien esiintymisen.

Kyseisten tautien esiintymisestä on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille mainitun direktiivin menettelyä noudattaen.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on täydennettävä eläimissä ja tuoreessa lihassa olevien jäämien tarkastuksesta 16 päivänä syyskuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/469/ETY[1] 4 artiklassa tarkoitettuja suunnitelmiaan jäämiä koskeville toimenpiteille, jotta kaneille ja tarhatulle riistalle tehtäisiin kyseisessä direktiivissä säädetyt tarkastukset ja luonnonvaraista riistaa valvottaisiin ympäristössä esiintyvien saastuttajien varalta.

2. Jäsenvaltioiden on 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun valvonnan tulokset huomioon ottaen määrättävä rajoitukset valvonnan paljastamilta tiloilta tai alueilta saadun riistalihan käytölle.

3. Komissio hyväksyy yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamista varten 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

13 artikla

Kaninlihaa tai tarhattujen riistalintujen lihaa ei saa käyttää elintarvikkeena, jos:

a) siinä havaitaan jokin liitteessä I olevassa 9 kohdan a alakohdassa luetelluista vioista;

b) se on peräisin eläimistä, joille on annettu aineita, jotka todennäköisesti tekevät lihan ihmisten terveydelle vaarallisiksi tai vahingolliseksi, ja joiden suhteen on tehty 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päätös eläinlääkintäalan tiedekomitean annettua lausuntonsa. Kansalliset sallittuja aineita koskevat säännöt pysyvät voimassa kyseisen päätöksen tekemiseen saakka perustamissopimuksen yleisten määräysten mukaisesti;

c) se on käsitelty ionisoivalla säteilyllä tai ultraviolettisäteilyllä, jollei mahdollisilla ionisaatioon sovellettavilla yhteisön sääntelyillä toisin säädetä taikka käsitelty mureuttajilla tai muilla aineilla, jotka saattaisivat vaikuttaa lihan aistinvaraisiin ominaisuuksiin taikka muilla kuin terveysmerkintään käytetyillä väriaineilla.

14 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava luettelo hyväksymistään laitoksista, joilla kaikilla on eläinlääkinnällinen hyväksymisnumero. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä kanien ja tarhatun riistan teurastamista ja leikkaamista varten direktiivin 71/118/ETY tai direktiivin 64/433/ETY mukaisesti hyväksyttyjä laitoksia, edellyttäen, että laitoksissa on varusteet kaninlihan tai tarhatun riistan lihan käsittelyä varten ja niissä toimitaan hygieenisesti. Jäsenvaltioiden on toimitettava luettelo muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

2. Jäsenvaltio ei saa hyväksyä laitosta, ennen kuin on varmistettu, että se on tämän direktiivin mukainen. Jäsenvaltioiden on peruutettava hyväksyntä, jos sen edellytykset sen antamiselle eivät enää täyty.

3. Jos on suoritettu 16 artiklan mukaisesti tarkastus, kyseisen jäsenvaltion on otettava huomioon sen tulokset. Muille jäsenvaltioille ja komissiolle on ilmoitettava hyväksynnän peruuttamisesta.

4. Hyväksyttyjen laitosten tarkastus ja valvonta tapahtuu virkaeläinlääkärin vastuulla, jota erityisesti tähän tarkoitukseen koulutettu henkilöstö voi avustaa puhtaasti käytännöllisissä tehtävissä niiden tehtävien lisäksi, jotka on direktiivin 71/118/ETY mukaisesti siirretty avustajille. Virkaeläinlääkärin on aina päästävä vapaasti laitosten kaikkiin osiin varmistaakseen, että tätä direktiiviä noudatetaan.

Avustamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä päätetään 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

15 artikla

Komission eläinlääkintäasiantuntijat voivat, jos se on tarpeen tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen

[1] EYVL N:o L 275, 26.9.1986, s. 36

varmistamiseksi, suorittaa tarkastuksia paikalla yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa; he voivat varmistaa, ovatko hyväksytyt laitokset tosiasiallisesti tämän direktiivin mukaisia. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille tarkastusten tuloksista.

Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus suoritetaan, on annettava tehtäviään hoitaville asiantuntijoille kaikkea tarvittavaa apua.

Yleiset säännökset tämän artiklan täytäntöönpanoa varten vahvistetaan 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

16 artikla

1. Yhteisön sisäisessä kaupassa tehtävistä eläinlääkärintarkastuksista sisämarkkinoiden toteuttamista varten annetussa neuvoston direktiivissä 89/662/ETY säädettyjä sääntöjä sovelletaan erityisesti määrämaan suorittamien tarkastusten järjestämiseen ja niiden jälkeen ryhdyttäviin toimiin sekä suojatoimenpiteisiin, joita sovelletaan yhteisön alueella tapahtuvaan kanin- ja riistanlihan tuotantoon ja jakeluun vaikuttaviin terveysongelmiin.

2. Muutetaan direktiiviä 89/662/ETY seuraavasti:

a) lisätään liitteeseen A seuraava alakohta:

"– kansanterveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista kaninlihan ja tarhatun riistan lihan tuotannossa ja markkinoille saattamisessa 27 päivänä marraskuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 91/495/ETY. (EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 41) (lukuun ottamatta kolmansista maista tuotua kaninlihaa ja tarhatun riistan lihaa)";

b) korvataan liitteessä B oleva luetelmakohta "kanin- ja riistan liha" sanoilla "luonnonvaraisen riistan liha".

17 artikla

Jäsenvaltioiden on ennen kanin- ja riistanlihan tuontia kolmansista maista koskevien yhteisön säännösten täytäntöönpanoa sovellettava kyseisenlaiseen tuontiin säännöksiä, jotka vastaavat ainakin tämän direktiivin säännöksiä.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin ennen kyseisten säännösten täytäntöönpanoa varmistettava, että tuonti kolmansista maista on edelleen direktiivin 89/662/ETY 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan kolmannen alakohdan säännösten mukaista ja että:

i) tuoreessa kaninlihassa ja tuoreessa tarhatun riistan lihassa ei saa missään oloissa olla direktiivin 71/118/ETY liitteessä I olevassa X luvussa tarkoitettua terveysmerkintää ja lihan ollessa luuttomaksi leikattu ja muutoin leikattu, lihaa on käsiteltävä kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdan B alakohdan mukaisesti;

ii) trikinoosille alttiista lajeista saatu liha on tutkittava digestiomenetelmällä direktiivin 77/96/ETY mukaisesti.

V LUKU

Loppusäännökset

18 artikla

Tämä direktiivi ei vaikuta luonnonvaraisten eläinten suojelemiseksi annettuihin yhteisön sääntöihin.

19 artikla

Neuvosto muuttaa tämän direktiivin liitteitä määräenemmistöllä komission ehdotuksesta, erityisesti mukauttaakseen ne tekniikan kehitykseen.

20 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa 68/361/ETY[1] perustetun pysyvän eläinlääkintäkomitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

4. Jos toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä.

Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole tehnyt päätöstä toimenpiteistä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia tuli siinä vireille, komissio

[1] EYVL N:o L 255, 18.10.1968, s. 23

tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä ja panee ne täytäntöön viipymättä, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

21 artikla

Kunnes viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 1991 hyväksyttävät luonnonvaraisen riistan tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat terveyttä ja eläinten terveyttä koskevat säännöt pannaan täytäntöön, luonnonvaraisen riistan elintarvikkeeksi soveltuvaan lihaan sovelletaan direktiivin 89/662/ETY 3 artiklan 3 kohdan, 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan toisen luetelmakohdan ja 5 artiklan 2 kohdan sääntöjä.

22 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1993. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä tällainen viittaus. Jäsenvaltioiden on säädettävä, miten tällainen viittaus tehdään.

23 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 27 päivänä marraskuuta 1990.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. SACCOMANDI

LIITE I

I LUKU

Kanien *ante mortem* -terveystarkastus

1. Eläimille on suoritettava *ante mortem* -tarkastus ennen niiden teurastusta. Yleissäännön mukaan kyseisenlainen *ante mortem* -tarkastus on suoritettava tilalla ennen lastaamista.

   a) Jos *ante mortem* -tarkastus on suoritettu alkuperätilalla, *ante mortem* -tarkastus teurastamossa voidaan rajoittaa kuljetuksen aikana sattuneiden loukkaantumisten toteamiseen, jos kanit on edeltävien 24 tunnin aikana tarkastettu alkuperätilalla ja todettu terveiksi. Lisäksi kanit on tunnistettava niiden saapuessa teurastamoon.

   Jos sama virkaeläinlääkäri ei suorita *ante mortem* -tarkastusta alkuperätilalla ja teurastamossa, eläinten mukana on oltava terveystodistus, josta käyvät ilmi liitteessä III vaaditut tiedot.

   b) Jos *ante mortem* -tarkastusta ei suoriteta alkuperätilalla, teurastettaviksi tarkoitetuille kaneille on tehtävä ante mortem -tarkastus 24 tunnin kuluessa niiden tuomisesta teurastamoon. Tarkastus on toistettava välittömästi ennen teurastusta jos *ante mortem* -tarkastuksesta on kulunut yli 24 tuntia.

   Teurastamon johtajan tai tämän edustajan on helpotettava *ante mortem* -tarkastuksen suorittamista ja erityisesti kaikkea tarpeelliseksi katsottua käsittelyä.

   Kukin teurastettavaksi lähetetty eläin tai eläinerä on tunnistettava, jotta toimivaltainen viranomainen voi määritellä sen alkuperän.

2. Virkaeläinlääkärin on suoritettava *ante mortem* -tarkastus riittävässä valaistuksessa noudattaen ammatillisia sääntöjä.

3. Tarkastuksessa on selvitettävä:

   a) sairastavatko eläimet tautia, joka voi tarttua ihmisiin tai eläimiin, onko niillä oireita tai onko niiden yleistila sellainen, että ne saattaisivat sairastua tällaiseen tautiin;

   b) onko niillä oireita taudista tai häiriöstä, joka vaikuttaa niiden yleistilaan ja saattaa tehdä lihasta ihmisravinnoksi kelpaamattoman.

4. Eläimiä ei saa teurastaa ihmisravinnoksi, jos niillä on todettu 3 kohdassa tarkoitettu tauti tai tila.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitetut eläimet on tapettava erikseen tai sen jälkeen, kun kaikki muut kanit on teurastettu ja niiden liha on hävitettävä hygieenisesti.

II LUKU

Kanien *post mortem* -terveystarkastus

6. Teurastetut kanit on tarkastettava välittömästi teurastuksen jälkeen.

7. *Post mortem* -tarkastus on suoritettava riittävässä valaistuksessa.

8. *Post mortem* -terveystarkastukseen on kuuluttava:

   a) teurastetun eläimen silmämääräinen tarkastus;

   b) keuhkojen, maksan, pernan, munuaisten ja muuttuneiden ruhonosien tunnustelu ja, tarpeen mukaan, niiden viiltäminen;

   c) koostumuksen, värin, hajun ja tarpeen mukaan maun poikkeavuuksien tutkiminen;

   d) laboratoriokokeita tarpeen mukaan.

9. a) Kanit on todettava kokonaisuudessaan ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi, jos *post mortem* -tarkastuksessa todetaan:

- ihmiseen tai eläimiin tarttuvia tauteja;
- pahanlaatuisia tai lukuisia kasvaimia; runsaasti paiseita;
- laajalle levinnyt loistartunta ihonalaisissa kudoksissa tai lihaskudoksissa;
- kiellettyjen aineiden jäämien tai sallitut yhteisön jäämätasot ylittävien jäämien esiintyminen, mukaan luettuna farmakologisesti vaikuttavat aineet;
- myrkytys;
- runsaasti vaurioita tai voimakas verisyys tai vetisyys;
- väriin, hajuun tai makuun liittyviä poikkeavuuksia;
- koostumukseen liittyviä poikkeavuuksia, erityisesti ödeemi tai voimakas laihtuminen.

b) Sellaiset teurastettujen eläinten osat, joissa esiintyy paikallisia vammoja tai saastumista, jotka eivät vaikuta muun lihan laatuun, on todettava ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi.

c) Virkaeläinlääkärin on pidettävä kirjaa *ante mortem*- ja *post mortem* -tarkastuksen tuloksista ja todettaessa 3 kohdassa tarkoitettuja tauteja tai jäämiä, ilmoitettava niistä viranomaisille, jotka vastaavat eläinten alkuperäkarjan valvonnasta, sekä kyseisestä karjasta vastaavalle henkilölle.

III LUKU

Terveysmerkintä

10. Terveysmerkintä on tehtävä virkaeläinlääkärin valvonnassa, joka tässä tarkoituksessa säilyttää ja pitää kunnossa:

a) välineitä terveysmerkinnän tekemiseksi lihaan, jotka annetaan avustavalle henkilökunnalle ainoastaan tämän toimen vaatimaksi ajaksi;

b) etikettejä ja kääreitä, joissa on jo jokin 11 kohdassa tarkoitetuista merkinnöistä tai sineteistä. Kyseisiä etikettejä, kääreitä ja sinettejä annetaan tarpeellinen määrä avustavalle henkilökunnalle tarvittavana ajankohtana.

11.1. Terveysmerkintä sisältää seuraavat tiedot:

a) - yläosassa on lähettäjämaan nimen alkukirjain tai -kirjaimet suuraakkosin:
B, D, DK, EL, ESP, F, IRL, I, L, NL, P, UK,

- keskellä on teurastamon tai sopivin osin leikkaamon eläinlääkinnällinen hyväksymisnumero,

- alaosassa on jokin seuraavista alkukirjainyhdistelmistä:
CEE, EEG, EWG, EØF, EEC tai EOK,

kirjainten ja numeroiden on oltava 0,2 cm korkeita tai

b) soikio, jossa on a alakohdassa luetellut tiedot; kirjainten on oltava 0,8 cm korkeita ja numeroiden 1,1 cm korkeita.

2. Merkitsemiseen käytettävän materiaalin on täytettävä kaikki hygieniavaatimukset ja 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava terveysmerkinnässä täysin luettavassa muodossa.

3. a) Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu terveysmerkintä on tehtävä:

- käärimättömiin ruhoihin sinetillä, jossa on 1 kohdan a alakohdassa luetellut tiedot,

- pakattujen ruhojen kääreisiin tai muihin pakkauksiin tai ruhoihin siten, että merkintä näkyy selvästi kääreen tai pakkauksen läpi,

- pienissä erissä pakattujen ruhonosien tai teurastuksen sivutuotteiden kääreisiin tai muihin pakkauksiin tai ruhonosiin tai sivutuotteisiin siten, että merkintä näkyy selvästi kääreen tai pakkauksen läpi;

b) Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu terveysmerkintä on tehtävä suureen pakkaukseen.

4. Jos kääreessä tai pakkauksessa on terveysmerkintä 3 kohdan mukaisesti:

   - se on sijoitettava niin, että se tuhoutuu kun kääre tai pakkaus avataan, tai

   - kääreen tai pakkauksen on oltava sinetöity niin, ettei sitä voi enää käyttää avaamisen jälkeen.

IV LUKU

Varastointi

12. Post mortem -tarkastuksen jälkeen kaninliha on jäähdytettävä tai pakastettava ja pidettävä lämpötilassa, joka ei missään vaiheessa saa ylittää + 4 °C jäähdytettynä eikä - 12 °C pakastettuna.

V LUKU

Kuljetus

13. Kaninliha on kuljetettava siten, että se kuljetuksen aikana on suojattu kaikelta, mikä saastuttaa sen tai heikentää sen laatua, ottaen huomioon kuljetuksen keston ja olosuhteet sekä käytetyn kuljetustavan. Tähän kuljetukseen käytetyt ajoneuvot on erityisesti varustettava tavalla, joka varmistaa sen, että 12 kohdassa säädetyt lämpötilat eivät ylity.

LIITE II

MALLI

TERVEYSTODISTUS

ETY:n jäsenvaltioon lähetettäväksi tarkoitetulle tuoreelle kaninlihalle[1]

Viejämaa: ..... N:o[2]: .....

Ministeriö: .....

Toimivaltainen viranomainen: .....

Viite[2]: .....

I. **Lihan tunnistus**

..... :n lihaa.
(eläinlaji)

Leikatun lihan laji: .....

Pakkauslaji: .....

Pakkausten määrä: .....

Nettopaino: .....

II. **Lihan alkuperä**

Teurastamon osoite/Teurastamoiden osoitteet ja eläinlääkinnällinen hyväksymisnumero/eläinlääkinnälliset hyväksymisnumerot[4]: .....

.....

Hyväksyttyjen leikkaamoiden osoite/osoitteet ja eläinlääkinnällinen hyväksymisnumero/ eläinlääkinnälliset hyväksymisnumerot [4]: .....

.....

III. **Lihan määränpää**

Liha lähetetään

mistä .....
(lastauspaikka)

mihin .....
(määrämaa ja -paikka):

seuraavia kuljetusvälineitä käyttäen[3]: .....

Lähettäjän nimi ja osoite: .....
.....

Vastaanottajan nimi ja osoite: .....
.....

---

(1) Tuore kaninliha, jota ei ole käsitelty sen säilyvyyden varmistamiseksi; kuitenkin jäähdytettyä tai pakastettua lihaa pidetään tuoreena.

(2) Valinnainen.

(3) Rautatievaunujen ja kuorma-autojen osalta mainitaan rekisterinumero, lentokoneiden osalta lennon numero ja laivojen osalta nimi.

(4) Tarpeeton viivataan yli.

IV. **Terveysvakuutus**

Minä allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistan, että:

a) – edellä kuvatussa kaninlihassa[4],

– edellä kuvatun lihan pakkauksessa[4],

on merkintä todistuksena siitä, että:

– liha on peräisin hyväksytyissä teurastamoissa teurastetuista eläimistä[4],

– liha on leikattu hyväksytyissä leikkaamoissa[4];

b) tämä liha on todettu ihmisravinnoksi kelpaavaksi eläinlääkärintarkastuksen jälkeen, joka on suoritettu noudattaen kansanterveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista kaninlihan ja tarhatun riistan lihan tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 27 päivänä marraskuuta 1990 annettua neuvoston direktiiviä 91/495/ETY;

c) tämän lähetyksen kuljetusajoneuvot tai -astiat ja sen lastausolosuhteet täyttävät tässä direktiivissä säädetyt hygieniavaatimukset.

Tehty ....
(paikka) (päiväys)

.....
(virkaeläinlääkärin allekirjoitus)

[4] Tarpeeton viivataan yli.

LIITE III

MALLI

TERVEYSVAKUUTUS

tilalta teurastamoon kuljetettaville tarhatuille kaneille tai tarhatulle riistalle[1]

Toimivaltainen viranomainen: ..... N:o[2]: .....

I. Eläinten tunnistus

Eläinlaji: .....

Eläinten määrä: .....

Tunnistusmerkki: .....

II. Eläinten alkuperä

Alkuperätilan osoite: .....

.....

III. Eläinten määränpää

Nämä eläimet kuljetetaan seuraavaan teurastamoon: .....

.....

seuraavaa kuljetusvälinettä käyttäen: .....

IV. Vakuutus

Minä allekirjoittanut virkaeläinlääkäri vakuutan, että edellä mainituille eläimille on suoritettu ante mortem-tarkastus edellä mainitulla tilalla .....

(paikka) ..... (aika) ..... ja ne on todettu terveiksi.

Tehty ..... (paikka), ...

.....
(virkaeläinlääkärin allekirjoitus)

---

(1) Direktiivin 90/495/ETY 6 artiklan 3 alakohdassa säädettyjä ehtoja noudattaen.
(2) Valinnainen.

LIITE IV

MALLI

TERVEYSTODISTUS

ETY:n jäsenvaltioon lähetettäväksi tarkoitetulle tuoreelle tarhatun riistan lihalle[1]

Viejämaa: ..... N:o[2]: .....

Ministeriö: .....

Toimivaltainen viranomainen: .....

Viite[2]: .....

I. **Lihan tunnistus**

..... **:n lihaa**
(eläinlaji)

Leikatun lihan laji: .....

Pakkauslaji: .....

Pakkausten määrä: .....

Nettopaino: .....

II. **Lihan alkuperä**

Teurastamon osoite/Teurastamoiden osoitteet ja eläinlääkinnällinen hyväksymisnumero/eläinlääkinnälliset hyväksymisnumerot[4]: .....

.....

Hyväksyttyjen leikkaamoiden osoite/osoitteet ja eläinlääkinnällinen hyväksymisnumero/eläinlääkinnälliset hyväksymisnumerot[4]: .....

.....

III. **Lihan määränpää**

Liha lähetetään

mistä .....
(lastauspaikka):

mihin .....
(määrämaa ja -paikka):

seuraavia kuljetusvälineitä käyttäen[3]: .....

Lähettäjän nimi ja osoite: .....

Vastaanottajan nimi ja osoite: .....

.....

---

(1) Tarhattujen riistalintujen ja tarhattujen luonnonvaraisten nisäkkäiden liha, jota ei ole käsitelty sen säilyvyyden varmistamiseksi; kuitenkin jäähdytettyä tai pakastettua lihaa pidetään tuoreena.

(2) Valinnainen.

(3) Rautatievaunujen ja kuorma-autojen osalta mainitaan rekisterinumero, lentokoneiden osalta lennon numero ja laivojen osalta nimi.

(4) Tarpeeton viivataan yli.

IV. **Terveysvakuutus**

Minä allekirjoittanut virkaeläinlääkäri vakuutan, että:

a) – edellä kuvatun eläinlajin lihassa[4],

– edellä kuvatun lihan pakkauksessa[4],

on merkintä todistuksena siitä, että:

– liha on peräisin hyväksytyissä teurastamoissa teurastetuista eläimistä[4],

– liha on leikattu hyväksytyissä leikkaamoissa[4];

b) tämä liha on todettu ihmisravinnoksi kelpaavaksi eläinlääkärintarkastuksen jälkeen, joka on suoritettu noudattaen:

– terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa 15 päivänä helmikuuta 1971 annettua neuvoston direktiiviä 77/118/ETY[4]

– terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annettua neuvoston direktiiviä 64/433/ETY[4];

c) tämän lähetyksen kuljetusajoneuvot tai -astiat ja sen lastausolosuhteet täyttävät kyseisessä direktiivissä säädetyt hygieniavaatimukset.

Tehty ..... (paikka), ... (aika) .....

.....

(virkaeläinlääkärin allekirjoitus)

---

[4] Tarpeeton viivataan yli.

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 25 päivänä heinäkuuta 1977,
puhdasrotuisista jalostusnaudoista

(77/504/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[2],

sekä katsoo, että

karjataloudella on hyvin tärkeä asema yhteisön maataloudessa ja tyydyttävät tulokset tällä alalla riippuvat suurelta osalta puhdasrotuisten jalostuseläinten käyttämisestä,

useimmat jäsenvaltiot ovat tähän asti pyrkineet osana kansallista jalostuspolitiikkaansa edistämään karjantuotantoa rajoitetulla määrällä rotuja tiettyjen kotieläinjalostuksen standardien mukaan; rodut ja standardit vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen; nämä erot haittaavat yhteisön sisäistä kauppaa,

poistamalla nämä erot lisättäisiin maatalouden tuottavuutta tällä alalla, yhteisön sisäinen puhdasrotuisten jalostuseläinten kauppa olisi asteittain vapautettava; kaupan täydelliseksi vapauttamiseksi edellytetään lisää yhdenmukaistamista myöhemmin, erityisesti jalostukseen hyväksymisen osalta.

jäsenvaltioilla on oltava mahdollisuus vaatia yhteisön menettelyn mukaisesti tehtyjen polveutumistodistusten esittämistä,

olisi toteutettava täytäntöönpanotoimenpiteet tietyillä teknisillä aloilla; tällaisten toimenpiteiden toteuttamiseksi olisi säädettävä menettelystä jäsenvaltioiden ja komission välisen tiiviin yhteistyön toteuttamiseksi pysyvässä kotieläinjalostusta käsittelevässä komiteassa; siihen saakka kunnes nämä täytäntöönpanotoimenpiteet annetaan on näillä aloilla tällä hetkellä voimassa olevien säännösten pysyttävä muuttumattomina, ja

on varmistuttava siitä, ettei kolmansista maista peräisin olevia puhdasrotuisia jalostusnautoja voida tuoda maahan lievemmin edellytyksin kuin ne, joita sovelletaan yhteisössä.

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'puhdasrotuisella jalostusnaudalla' nautaeläintä, jonka vanhemmat ja isovanhemmat on merkitty tai rekisteröity saman rodun kantakirjaan ja joka itse on joko merkitty tai rekisteröity ja merkittävissä kantakirjaan;

[1] EYVL N:o C 76, 3.7.1974, s. 52
[2] EYVL N:o C 116, 30.9.1974, s. 33

b) 'kantakirjalla' kirjaa, rekisteriä, tiedostoa tai tietovälinettä,

- jota ylläpitää jalostajien järjestö tai yhdistys, joka on virallisesti tunnustettu siinä jäsenvaltiossa, jossa jalostajien järjestö tai yhdistys on perustettu ja
- johon merkitään tai rekisteröidään määrätyn nautarodun puhdasrotuiset jalostuseläimet mukaan lukien maininta niiden polveutumisesta.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, ettei kotieläinjalostuksen perusteilla kielletä, rajoiteta tai estetä:

- puhdasrotuisten jalostusnautojen yhteisön sisäistä kauppaa;
- puhdasrotuisten jalostusnautojen siemennesteen ja alkioiden yhteisön sisäistä kauppaa;
- kantakirjojen perustamista edellyttäen, että ne täyttävät 6 artiklassa vahvistetut edellytykset;
- kantakirjoja pitävien järjestöjen tai yhdistysten tunnustamista 6 artiklan mukaisesti;
- keinosiemennykseen käytettävien sonnien yhteisön sisäistä kauppaa, ellei 3 artiklasta muuta johdu.

3 artikla

Neuvosto antaa komission ehdotuksesta ennen 1 päivää heinäkuuta 1980 yhteisön säännökset puhdasrotuisten jalostusnautojen hyväksymisestä siitokseen.

Siihen saakka kunnes nämä säännökset tulevat voimaan puhdasrotuisten jalostusnautojen hyväksyminen siitokseen, sonnien hyväksyminen keinosiemennykseen sekä siemennesteen ja alkioiden käyttäminen jää säänneltäväksi kansallisessa lainsäädännössä sillä edellytyksellä, että lainsäädäntö ei saa olla rajoittavampi kuin se lainsäädäntö, jota sovelletaan puhdasrotuisiin jalostusnautoihin, siemennesteeseen ja alkioihin määrämaana olevassa jäsenvaltiossa.

4 artikla

Jäsenvaltion virallisesti tunnustamat jalostajien järjestöt tai yhdistykset eivät saa vastustaa muista jäsenvaltioista olevien puhdasrotuisten jalostusnautojen merkitsemistä kantakirjoihinsa edellyttäen, että ne vastaavat 6 artiklan mukaisesti vahvistettuja vaatimuksia.

5 artikla

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että yhteisön sisäisessä kaupassa puhdasrotuisten jalostusnautojen sekä näiden eläinten siemennesteen ja alkioiden mukana on 8 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti laaditun mallin mukainen polveutumistodistus, erityisesti eläinjalostuksen suorittamisen osalta.

6 artikla

1. Jäljempänä 8 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti on määritettävä:

- nautaeläimen yksilötulosten seurannan ja jalostusarvon arvioinnin menetelmät;
- perusteet jalostajien järjestöjen ja yhdistysten tunnustamiselle;
- perusteet kantakirjojen perustamiselle;
- perusteet kantakirjoihin merkitsemiselle;
- tiedot, jotka on esitettävä polveutumistodistuksessa.

2. Siihen saakka kunnes 1 kohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa edellytetyt säännökset tulevat voimaan:

a) muiden jäsenvaltioiden on tunnustettava kussakin jäsenvaltiossa suoritettavat, 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetut, tällä hetkellä olemassa olevat viralliset tarkastukset ja kantakirjat;

b) jalostajien järjestöjen ja yhdistysten tunnustaminen jäsenvaltiossa tällä hetkellä voimassa olevien sääntöjen alaiseksi,

c) uusien kantakirjojen käyttöön ottamisen on edelleen täytettävä tällä hetkellä jäsenvaltioissa voimassa olevat edellytykset.

7 artikla

Siihen saakka kunnes alaa koskevat yhteisön säännökset pannaan täytäntöön kolmansista maista peräisiin olevien puhdasrotuisten jalostusnautojen tuonnissa sovellettavat edellytykset eivät saa olla suositumpia kuin ne, jotka ovat voimassa yhteisön sisäisessä kaupassa.

Jäsenvaltiot eivät saa sallia kolmansista maista peräisin olevien puhdasrotuisten jalostusnautojen tuontia, ellei niiden mukana ole polveutumistodistusta, jossa todistetaan, että ne on kantakirjaan merkitty tai rekisteröity vientimaana olevassa kolmannessa maassa. On edellytettävä todistetta siitä, että eläimet ovat joko merkityt tai rekisteröidyt ja merkittävissä kantakirjaan yhteisössä.

8 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa neuvoston päätöksellä 77/505/ETY perustetun pysyvän kotieläinjalostusta käsittelevän komitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä viipymättä.

2. Komiteassa jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunnot annetaan 41 äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä ja soveltaa niitä heti, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset. Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai jos lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, neuvosto ei ole ratkaissut asiaa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä ja soveltaa niitä välittömästi, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivään tammikuuta 1979 mennessä ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

10 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 25 päivänä heinäkuuta 1977.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. SIMONET

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 20 päivänä joulukuuta 1985,
teknisistä mukautuksista eläinlääkintöalaa koskeviin direktiiveihin 64/432/ETY, 64/433/ETY, 77/99/ETY, 77/504/ETY, 80/217/ETY ja 80/1095/ETY Espanjan ja Portugalin liittymisen vuoksi

(85/586/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan ja erityisesti sen 396 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen sekä katsoo, että

Espanjan ja Portugalin jäseneksi liittymisen huomioon ottamiseksi, yhteisön sääntöjen mukaisesti laadittuja laboratorioluetteloja olisi täydennettävä, nimittäin terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annettua neuvoston direktiiviä 64/432/ETY[1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 85/320/ETY[2], ja yhteisön toimista sikaruton valvomiseksi 22 päivänä tammikuuta 1980 annettua neuvoston direktiiviä 80/217/ETY[3], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 84/645/ETY[4],

on suositeltavaa mukauttaa yhteisön elävän nautakarjan ja elävien sikojen kauppaan liittyviä todistuksia sekä tuoreen lihan ja lihatuotteiden terveysmerkintää; tämä mukauttaminen koskee direktiiviä 64/432/ETY, terveysongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annettua neuvoston direktiiviä 64/433/ETY[5], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 85/325/ETY[6], ja terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä lihavalmisteiden kaupassa 21 päivänä joulukuuta 1976 annettua neuvoston direktiiviä 77/99/ETY[7], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 85/328/ETY[8],

puhdasrotuisista siitokseen käytettävistä nautaeläimistä 25 päivänä heinäkuuta 1977 annettua neuvoston direktiiviä N:o 75/504/ETY[9], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Kreikan liittymisasiakirjalla[10], tulisi muuttaa, jotta otettaisiin huomioon poikkeus, josta on säädetty Portugalin osalta vuoden 1985 liittymisasiakirjan 343 artiklassa,

valvontatoimista, joita Portugalia ja Espanjaa vaaditaan soveltamaan sikaruton hävittämiseksi, tulisi säätää yhteisön menettelyn mukaisesti; 11 päivänä marraskuuta 1980 annettua neuvoston direktiiviä 80/1095/ETY, jossa säädetään ehdoista yhteisön alueen saamiseksi sikarutosta vapaaksi ja säilyttämään se sikarutosta vapaana[11], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 81/47/ETY[12], tulisi soveltaa tässä tarkoituksessa,

direktiivissä 64/432/ETY tarkoitettu käsite "alue" tulisi määritellä tarkemmin, jotta otettaisiin huomioon Espanjan ja Portugalin liittymisen huomioon ottamiseksi, ja

ennen jäseneksi liittymistä yhteisön toimielimet voivat Espanjan ja Portugalin liittymissopimuksen 2 artiklan 3 kohdan nojalla ottaa käyttöön liittymisasiakirjan 396 artiklassa tarkoitetut toimet tämän sopimuksen voimaantulosta riippuen ja sen voimaantulon ajankohtana,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiiviä 64/432/ETY seuraavasti:

1. Lisätään 2 artiklan o alakohtaan luetelmakohdat seuraavasti:
   "– Espanja: Provincia,
   – Portugali: mantere: distrito, ja muut Portugalin alueen osat: região autónoma".

2. Lisätään liitteessä B olevaan 12 kohtaan seuraavat kohdat:

   "k) Espanja – Laboratorio de Sanidad y Producción Animal, Granada,
   l) Portugali – Laboratório Nacional de Investigação Veterinária – Lisboa".

(1) EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 1977/64
(2) EYVL N:o L 168, 28.6.1985, s. 36
(3) EYVL N:o L 47, 21.2.1980, s. 11
(4) EYVL N:o L 339, 27.12.1984, s. 33
(5) EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 2012/64
(6) EYVL N:o L 168, 28.6.1985, s. 47
(7) EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 85
(8) EYVL N:o L 168, 28.6.1985, s. 50
(9) EYVL N:o L 206, 12.8.1977, s. 8
(10) EYVL N:o L 291, 19.11.1979, s. 17
(11) EYVL N:o L 325, 1.12.1980, s. 5
(12) EYVL N:o L 186, 8.7.1981, s. 20

3. Lisätään liitteessä C A olevaan 9 kohtaan seuraavaa:

"k) Espanja – Centro Nacional de Brucelosis de Murcia,

l) Portugali – Laboratório Nacional de Investigação Veterinária – Lisboa".

4. Täydennetään liitteessä F olevan mallin I alaviitettä [4] seuraavasti:

"Espanja: Inspector Veterinario,

Portugali: Inspector veterinário".

5. Täydennetään liitteessä F oleva mallin II alaviitettä [5] täten seuraavalla:

"Espanjassa: Inspector Veterinario,

Portugalissa: Inspector veterinário."

6. Täydennetään liitteessä F oleva mallin III alaviitettä [4] täten seuraavalla:

"Espanjassa: Inspector Veterinario,

Portugalissa: Inspector veterinário."

7. Täydennetään liitteessä F oleva mallin IV alaviitettä [5] täten seuraavalla:

"Espanjassa: Inspector Veterinario,

Portugalissa: Inspector veterinário."

8. Lisätään liitteen G A.2 kohtaan seuraavaa:

"j) Espanja: Laboratorio de Sanidad y Producción Animal de Barcelona,

k) Portugali: Laboratório Nacional de Investigação Veterinária – Lisboa."

2 artikla

Täydennetään direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevan X luvun 49 kohdan a alakohdan ensimmäistä luetelmakohtaa seuraavalla: "– ESP – P,".

3 artikla

Lisätään direktiivin 77/99/ETY liitteessä A olevan VII luvun 33 kohdan a alakohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan "E":n jälkeen "ESP – P".

4 artikla

Täydennetään direktiivin 77/504/ETY 2 artiklaa seuraavasti:

"Portugali saa kuitenkin pitää voimassa viimeistään 31 päivään joulukuuta 1990 asti edellisen kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettuja nautaeläinten tuontirajoituksia, kun kyseessä olevat rodut eivät ole Portugalissa sallittujen rotujen luettelossa. Portugalin on toimitettava komissiolle ja jäsenvaltioille tiedoksi luettelo sallituista roduista."

5 artikla

Täydennetään direktiivin 80/217/ETY liitteen II luetteloa kansallisista sikaruttolaboratorioista täten seuraavasti:

"Espanja: Laboratorio de Sanidad y Producción Animal de Barcelona

Portugali: Laboratório Nacional de Investigação Veterinária – Lisboa".

6 artikla

Muutetaan direktiiviä 80/1095/ETY täten seuraavasti:

1. Lisätään 3 artiklan 2 kohtaan seuraava alakohta:

"Portugalin ja Espanjan tautitilanne määritellään samaa menettelyä käyttäen ennen 1 päivää heinäkuuta 1986 tarkoituksena määrätä ne valvontatoimet, jotka mahdollisesti osoittautuvat tarpeellisiksi."

2. Täydennetään 12 artiklan 2 kohtaa seuraavalla:

"ja Portugalin ja Espanjan kohdalla ennen 1 päivää heinäkuuta 1992."

7 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 1 päivään tammikuuta 1986 mennessä Espanjan ja Portugalin liittymissopimuksen voimaantulosta riippuen. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle välittömästi.

8 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 1985.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. STEICHEN

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 19 päivänä joulukuuta 1988,
jalostussikoihin sovellettavista kotieläinjalostuksen standardeista

(88/661/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

sikojen jalostuksella ja tuotannolla on hyvin tärkeä asema yhteisön maataloudessa; ne voivat olla tulolähde osalle maatalousväestöä,

sikojen tuotantoa olisi edistettävä; tyydyttävät tulokset tällä alalla riippuvat suurelta osin siitä, että käytetään puhdasrotuisia tai risteytettyjä jalostussikoja,

useimmat jäsenvaltiot ovat tähän asti pyrkineet osana kansallista jalostuspolitiikkaansa edistämään karjantuotantoa tiettyjen kotieläinjalostuksen standardien mukaan; erot näiden politiikkojen toteuttamisessa voivat haitata yhteisön sisäistä kauppaa,

poistamalla nämä erot lisättäisiin maatalouden tuottavuutta tällä alalla, yhteisön sisäinen kauppa olisi kaikkien jalostussikojen osalta asteittain vapautettava; täydellinen kaupan vapauttaminen edellyttää myöhemmin lisää yhdenmukaistamista, erityisesti koskien edellytyksiä jalostukseen hyväksymiselle ja kantakirjoihin tai rekistereihin merkitsemiselle,

jäsenvaltioilla on oltava mahdollisuus vaatia yhteisön menettelyn mukaisesti tehtyjen todistusten esittämistä,

olisi toteutettava täytäntöönpanotoimenpiteitä; olisi säädettävä menettelystä jäsenvaltioiden ja komission välisen tiiviin yhteistyön toteuttamiseksi neuvoston päätöksellä 77/505/ETY[4] perustetussa pysyvässä kotieläinjalostusta käsittelevässä komiteassa,

jäsenvaltiot voivat jatkaa perustamissopimuksen yleisten sääntöjen kanssa yhdenmukaisten kansallisten säännöstensä soveltamista, kunnes komitea tekee lisäpäätöksiä,

on varmistuttava siitä, ettei kolmansista maista peräisin olevia jalostussikoja voida tuoda maahan yhteisössä sovellettavia suositummilla edellytyksillä, ja

Espanjassa ja Portugalissa vallitsevat erityiset olosuhteet huomioon ottaen, on tarpeen säätää tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi lisämääräaika,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Määritelmät

1 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'puhdasrotuisella jalostussialla' sikaeläintä, jonka vanhemmat ja isovanhemmat on merkitty tai rekisteröity saman rodun kantakirjaan ja joka itse on merkitty tai rekisteröity ja merkittävissä sellaiseen kantakirjaan;

b) 'risteytetyllä jalostussialla' sikaeläintä, joka täyttää seuraavat edellytykset:

1. se on tuotettu tarkoituksellisesti risteyttämällä:
   - puhdasrotuisia jalostussikoja eri roduista tai linjoista,
   - eläimiä, jotka itse ovat syntyneet eri rotujen tai linjojen risteytyksestä tai
   - puhdasrotuisia eläimiä ja eläimiä jostakin edellä olevasta ryhmästä;
2. sen on oltava merkitty rekisteriin;

c) 'kantakirjalla' kirjaa, tiedostoa tai tietovälinettä,

- jota pitää jalostajien yhdistys, joka on virallisesti sen jäsenvaltion hyväksymä, jossa yhdistys on perustettu tai kyseisen jäsenvaltion viranomaisten hyväksymä;

---

[1] EYVL N:o C 44, 21.2.1980, s. 12
[2] EYVL N:o C 147, 16.6.1980, s. 34
[3] EYVL N:o C 182, 21.7.1980, s. 5
[4] EYVL N:o L 206, 12.8.1977, s. 11

jäsenvaltio voi kuitenkin myös edellyttää, että kantakirjaa pitää jalostusjärjestö, joka on sen jäsenvaltion virallisesti hyväksymä, jossa yhdistys on perustettu,

- johon merkitään tai rekisteröidään tietyn rodun puhdasrotuiset jalostussiat ja mukaan lukien maininta niiden polveutumisesta;

d) 'rekisterillä' kirjaa, tiedostoa tai tietovälinettä:

- jota pitää jalostajien yhdistys, jalostusjärjestö tai yksityinen yritys, joka on kyseisessä jäsenvaltiossa perustettu ja virallisesti hyväksytty taikka kyseisen jäsenvaltion virallinen laitos,

- johon merkitään risteytetyt jalostussiat ja mukaan lukien maininta niiden polveutumisesta.

II LUKU

Säännöt puhdasrotuisten jalostussikojen yhteisön sisäiselle kaupalle

2 artikla

1. Jäsenvaltiot eivät saa kotieläinjalostuksen perusteilla kieltää, rajoittaa tai estää:

- puhdasrotuisten jalostussikojen tai niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäistä kauppaa,

- kantakirjojen perustamista edellyttäen, että ne täyttävät 6 artiklassa vahvistetut edellytykset,

- edellä 1 artiklan c kohdassa tarkoitettujen, 6 artiklan mukaisesti kantakirjoja perustavien tai pitävien jalostajien yhdistysten tai jalostusjärjestöjen virallista hyväksymistä.

2. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin jatkaa kansallisten säännöstensä soveltamista, jotka ovat perustamissopimuksen yleisten säännösten mukaisia, kunnes asiaa koskevat 3, 5 ja 6 artiklassa tarkoitetut yhteisön päätökset tulevat voimaan.

3 artikla

Neuvosto antaa komission ehdotuksesta määräenemmistöllä 31 päivään joulukuuta 1990 mennessä yhteisön säännökset puhdasrotuisten jalostussikojen jalostukseen hyväksymisestä.

4 artikla

1. Jäsenvaltion ja/tai jäsenvaltion virallisen laitoksen virallisesti hyväksymät jalostajien yhdistykset ja/tai jalostusjärjestöt, joita edellä 1 artiklan c kohdassa tarkoitetaan, eivät saa vastustaa muista jäsenvaltioista olevien puhdasrotuisten jalostussikojen merkitsemistä kantakirjoihinsa edellyttäen, että ne ovat 6 artiklan mukaisesti vahvistettujen vaatimusten mukaisia.

2. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vaatia tai sallia tiettyjen toisesta jäsenvaltiosta lähtöisin olevien, määränpäänä olevan jäsenvaltion samanrotuisesta kannasta erityisillä ominaispiirteillä erottuvien puhdasrotuisten jalostussikojen merkitsemisen sen rodun, johon ne kuuluvat, kantakirjan erilliseen osastoon.

5 artikla

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että puhdasrotuisten jalostussikojen ja tällaisten eläinten siemennesteen, munasolujen ja alkioiden mukana on niitä pidettäessä kaupan 6 artiklan mukaisesti laaditut todistukset.

6 artikla

1. Jäljempänä 11 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti on määritettävä:

- puhdasrotuisten jalostussikojen yksilötulosten seurannan ja jalostusarvon arvioinnin menetelmät,

- perusteet kantakirjojen perustamiselle,

- perusteet kantakirjoihin merkitsemiselle,

- perusteet kantakirjoja perustavien tai ylläpitävien 1 artiklan c kohdassa tarkoitettujen jalostajien yhdistysten ja/tai jalostusjärjestöjen hyväksymiselle ja valvonnalle,

- edellä 5 artiklassa mainittu todistus.

2. Siihen saakka kunnes 1 kohdassa säädetyt säännökset tulevat voimaan jäsenvaltioiden on tunnustettava kussakin jäsenvaltiossa virallisesti suoritettavat, 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu seurantamenetelmä ja kantakirjat.

III LUKU

Säännöt risteytettyjen jalostussikojen yhteisön sisäisestä kaupasta

7 artikla

1. Jäsenvaltiot eivät saa kotieläinjalostuksen perusteilla kieltää, rajoittaa tai estää:

- risteytettyjen jalostussikojen tai niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäistä kauppaa,

- rekistereiden perustamista edellyttäen, että ne ovat 10 artiklan nojalla vahvistettujen perusteiden mukaisia,

- edellä 1 artiklan d kohdassa tarkoitettujen, 10 artiklan mukaisesti rekistereitä perustavien tai ylläpitävien jalostajien yhdistysten ja/tai jalostusjärjestöjen ja/tai yksityisten yritysten virallista hyväksymistä.

2. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin jatkaa perustamissopimuksen yleisten määräysten mukaisten kansallisten säännöstensä

soveltamista, kunnes asiaa koskevat 8, 9 ja 10 artiklassa tarkoitetut yhteisön päätökset tulevat voimaan.

8 artikla

Neuvosto antaa komission ehdotuksesta määräenemmistöllä 31 päivään joulukuuta 1990 mennessä yhteisön säännökset risteytettyjen jalostussikojen jalostukseen hyväksymisestä.

9 artikla

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että risteytettyjen jalostussikojen ja tällaisten eläinten siemennesteen, munasolujen ja alkioiden mukana niitä pidettäessä kaupan on 10 artiklan mukaisesti laaditut todistukset.

10 artikla

1. Jäljempänä 11 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti on määritettävä:

- risteytettyjen jalostussikojen yksilötuloksen seurannan ja jalostusarvon arvioinnin menetelmät,
- perusteet rekisterien perustamiselle,
- perusteet rekistereihin merkitsemiselle,
- perusteet rekistereitä perustavien tai ylläpitävien 1 artiklan d kohdassa tarkoitettujen jalostajien yhdistysten ja jalostusjärjestöjen ja/tai yksityisten yritysten hyväksymiselle ja valvonnalle,
- edellä 9 artiklassa mainittu todistus.

2. Siihen saakka kunnes 1 kohdassa tarkoitetut säännökset tulevat voimaan jäsenvaltioiden on tunnustettava kussakin jäsenvaltiossa virallisesti toteutettava 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu seuranta ja rekisterit.

IV LUKU

Yleiset säännökset

11 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa päätöksellä 77/505/ETY asetetun pysyvän kotieläinjalostusta käsittelevän komitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä viipymättä.

2. Komiteassa jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunnot annetaan 54 äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä ja soveltaa niitä välittömästi, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai jos lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä.

Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä. Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä ja soveltaa niitä välittömästi.

12 artikla

Siihen saakka kunnes alaa koskevat yhteisön säännökset pannaan täytäntöön kolmansista maista peräisin olevien puhdasrotuisten ja risteytettyjen jalostussikojen tuonnissa sovellettavat kotieläinjalostuksen edellytykset eivät saa olla suositumpia kuin ne, jotka ovat voimassa yhteisön sisäisessä kaupassa.

13 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivään tammikuuta 1991 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Espanjan kuningaskunnalla ja Portugalin tasavallalla on kuitenkin kahden vuoden lisämääräaika tämän direktiivin noudattamiseksi, lukuunottamatta tapauksia, joissa neuvosto määräenemmistöllä komission ehdotuksesta päättää pidentää tätä poikkeusta.

14 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 19 päivänä joulukuuta 1988.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Y. POTTAKIS

NEUVOSTON DIREKTIIVI, annettu 30 päivänä toukokuuta 1989, puhdasrotuisista jalostuslampaista ja -vuohista

(89/361/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

lampaiden ja vuohien jalostuksella ja tuotannolla on tärkeä asema yhteisön maataloudessa; ne voivat olla tulolähde osalle maatalousväestöä,

lampaiden ja vuohien tuotantoa olisi edistettävä; tyydyttävät tulokset tällä alalla riippuvat suurelta osin siitä, että käytetään puhdasrotuisia eläimiä,

kantakirjaan merkitsemisessä on eroja; nämä erot ovat esteenä yhteisön sisäisessä kaupassa; kaupan täydellinen vapauttaminen edellyttää edelleen yhdenmukaistamista, erityisesti kantakirjaan merkitsemisen osalta,

yhteisön sisäinen kauppa olisi vapautettava erojen poistamiseksi ja siten myötävaikutettava tällä alalla maatalouden tuottavuuden lisäämiseen,

jäsenvaltioilla on oltava mahdollisuus vaatia yhteisön menettelyjen mukaisesti tehtyjen todistusten esittämistä,

olisi otettava käyttöön säännökset, joilla estetään puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien tuonti kolmansista maista lievemmin edellytyksin kuin ne, joita sovelletaan yhteisössä, ja

olisi päätettävä täytäntöönpanotoimenpiteistä tiettyjen teknisten alojen osalta; suunniteltuja toimenpiteitä varten olisi säädettävä menettelystä jäsenvaltioiden ja komission välisen tiiviin yhteistyön toteuttamiseksi pysyvässä kotieläinjalostusta käsittelevässä komiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tämä direktiivi koskee kotieläinjalostuksen ongelmia, joita voi syntyä puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien sekä niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäisessä kaupassa.

2. Siihen saakka kunnes yhteisön asiaa koskevat säännökset tulevat voimaan yhteisön sisäisessä kaupassa sovelletaan kansallisia eläinten terveyttä koskevia säännöksiä edellyttäen, että ne ovat perustamissopimuksen yleisten määräysten mukaisia.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'puhdasrotuisella jalostuslampaalla ja -vuohella' lammasta tai vuohta, jonka vanhemmat ja isovanhemmat on merkitty tai rekisteröity saman rodun kantakirjaan ja joka itse on merkitty tai rekisteröity ja merkittävissä sellaiseen kantakirjaan;

b) 'kantakirjalla' kirjaa, rekisteriä, tiedostoa tai tietovälinettä:

- jota pitää jalostajien järjestö tai yhdistys, joka on sen jäsenvaltion, jossa yhdistys on perustettu tai kyseisen jäsenvaltion viranomaisen virallisesti hyväksymä;
- johon merkitään tai rekisteröidään tietyn rodun puhdasrotuiset jalostuslampaat ja -vuohet ja maininta niiden polveutumisesta.

3 artikla

1. Jäsenvaltiot eivät saa kotieläinjalostuksen perusteilla kieltää, rajoittaa tai estää:

- puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien sekä niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäistä kauppaa;
- jäljempänä 4 artiklan mukaisesti kantakirjoja pitävien tai perustavien jalostajien järjestöjen tai yhdistysten virallista hyväksymistä.

2. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin jatkaa kansallisten säännöstensä soveltamista, jotka ovat perustamissopimuksen yleisten määräysten mukaisia, kunnes asiaa koskevat 4 ja 6 artiklassa tarkoitetut yhteisön päätökset tulevat voimaan.

4 artikla

Komissio vahvistaa ennen 1 päivää tammikuuta 1991 jäljempänä 8 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti:

- perusteet kantakirjoja pitävien tai perustavien jalostajien järjestöjen ja yhdistysten hyväksymiselle;

[1] EYVL N:o C 348, 23.12.1987, s. 6
[2] EYVL N:o C 94, 11.4.1988, s. 182
[3] EYVL N:o C 80, 28.3.1988, s. 35

- perusteet kantakirjoihin merkitsemiselle tai rekisteröinnille;
- puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien yksilötulosten seurannan ja jalostusarvon arvioinnin menetelmät;
- perusteet jalostuseläimen hyväksymiselle sen siemennesteen, munasolujen tai alkioiden käyttämisessä.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niistä jalostajien järjestöistä ja yhdistyksistä, jotka on hyväksytty pitämään tai perustamaan kantakirjoja ja jotka täyttävät 4 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti määrätyt perusteet.

6 artikla

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien sekä sellaisten eläinten siemennesteen, munasolujen ja alkioiden mukana niitä pidettäessä kaupan on kotieläinjalostusta koskeva todistus, joka on laadittu komission 8 artiklassa säädetyn menettelyssä annetun mallin mukaisesti.

7 artikla

Siihen saakka kunnes alaa koskevat yhteisön säännökset pannaan täytäntöön kolmansista maista peräisin olevien puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien sekä niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden tuontiin sovellettavat kotieläinjalostuksen edellytykset eivät saa olla suositummat kuin ne, jotka ovat voimassa yhteisön sisäisessä kaupassa.

8 artikla

Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, päätöksellä 77/505/ETY[1] perustettu pysyvä kotieläinjalostusta käsittelevä komitea toimii direktiivin 88/661/ETY[2] 11 artiklan sääntöjen mukaisesti.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivään tammikuuta 1991 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

10 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 30 päivänä toukokuuta 1989.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. ROMERO HERRERA

[1] EYVL N:o L 206, 12.8.1977, s. 11
[2] EYVL N:o L 382, 31.12.1988, s. 36

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990,
jalostusta ja polveutumista koskevista edellytyksistä yhteisön sisäisessä hevoseläinten kaupassa

(90/427/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamisasiakirjan, ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

elävät hevoseläimet sisältyvät perustamissopimuksen liitteessä II olevaan tuoteluetteloon,

on tärkeätä, että hevoseläintuotannon tarkoituksenmukaisen kehittämisen varmistamiseksi ja sen tuottavuuden lisäämiseksi yhteisön sisäisessä kaupassa hevoseläinten kaupan pitämistä koskevat säännökset on vahvistettava yhteisön tasolla,

hevoseläinten ja erityisesti hevosten jalostus ja kasvatus sisällytetään yleensä maatalouden alaan; se on osalle maatalousväestöstä tulolähde ja sen vuoksi sitä olisi edistettävä,

tyydyttävät tulokset riippuvat tässä suhteessa paljon siitä, että käytetään virallisesti hyväksyttyjen järjestöjen ja yhdistysten pitämiin kantakirjoihin rekisteröityjä hevoseläimiä,

kantakirjoihin merkitsemisessä on eroja, jotka ovat yhteisön sisäisen kaupan esteenä; täydelliseksi kaupan vapauttamiseksi vaaditaan edelleen yhdenmukaistamista, erityisesti kantakirjoihin merkitsemisen osalta,

rekisteröityjen hevoseläinten yhteisön sisäinen kauppa olisi asteittain vapautettava; kaupan täydelliseksi vapauttamiseksi vaaditaan edelleen lisää yhdenmukaistamista, erityisesti hyväksyttäessä oriita käytettäväksi astutukseen muille kuin oriin omistajan omille tammoille ja käytettäessä siemennestettä ja munasoluja kunkin kantakirjan ominaispiirteiden mukaisesti,

on tarpeen laatia yhteisön menettelyn mukaisesti yhdenmukaistettu malli kotieläinjalostuksen polveutumista ja tunnistamista koskevaksi todistukseksi,

eläimen nimi on olennainen seikka hevoseläinten tunnistamisessa; on usein mahdotonta jäljittää eläinyksilön jälkeläistä ja seurata sen edistymistä, jos sen nimi muutetaan uuden omistajan pyynnöstä; hevoseläinten nimeämistä koskevat määräykset olisi yhdenmukaistettava, erityisesti vilpillisten käytäntöjen estämiseksi,

olisi saatettava voimaan säännökset, joilla estetään hevoseläinten tuonti kolmansista maista edellytyksillä, jotka ovat yhteisössä sovellettavia edellytyksiä lievemmät, ja

on suotavaa päättää täytäntöönpanotoimenpiteistä tiettyjen teknisten kysymysten osalta; suunniteltujen toimenpiteiden täytäntöönpanemiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission tiivis ja tehokas yhteistyö pysyvässä kotieläinjalostusta käsittelevässä komiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Tässä direktiivissä säädetään kotieläinjalostuksen ja polveutumisen edellytykset, joilla säännellään hevoseläinten, niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäistä kauppaa.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'hevoseläimellä' kotieläintä, joka on hevonen tai aasi tai niiden risteytys;

b) 'rekisteröidyllä hevoseläimellä' hevoseläintä, joka on kirjattu tai rekisteröity ja merkittävissä kantakirjaan 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla laadittujen sääntöjen mukaisesti ja joka on tunnistettu 8 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tunnistamista koskevalla asiakirjalla;

c) 'kantakirjalla' kirjaa, rekisteriä, tiedostoa tai tietovälinettä:

[1] EYVL N:o C 327, 30.12.1989, s. 61
[2] EYVL N:o C 149, 18.6.1990
[3] EYVL N:o C 62, 12.3.1990, s. 46

- jota pitää jäsenvaltion tai kyseisen jäsenvaltion viralli-sen laitoksen hyväksymä tai tunnustama järjestö tai yhdistys,

- johon hevoseläimiä merkitään tai rekisteröidään ja joka sisältää tiedot kaikista niiden tunnetuista esivanhem-mista.

3 artikla

Hevoseläinten sekä niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäistä kauppaa ei saa kieltää tai rajoittaa muilla kotieläinjalostusta ja polveutumista koskevilla perusteil-la kuin niillä, jotka johtuvat tämän direktiivin täytäntöönpane-misesta.

Kun kuitenkin kyseessä on yhteisön sisäinen, rekisteröidyillä hevoseläimillä, niiden siemennesteellä, munasoluilla ja alkioilla käytävä kauppa, kansalliset määräykset, jotka ovat perustamis-sopimuksen yleisten määräysten mukaisia, on pidettävä voimassa, kunnes asiaa koskevat 4 ja 8 artiklassa tarkoitetut yhteisön päätökset tulevat voimaan.

II LUKU

Rekisteröityjen hevoseläimien polveutumissäännöt

4 artikla

1. Seuraavat periaatteet on otettava huomioon tehtäessä päätökset, joita tarkoitetaan 2 kohdassa:

a) kantakirjoja ylläpitävien tai niitä perustavien järjestöjen ja yhdistysten hyväksymisen tai tunnustamisen on oltava yhdenmukainen niiden periaatteiden kanssa, jotka rodun alkuperää koskevaa kantakirjaa pitävä järjestö tai yhdistys on määritellyt;

b) kantakirjoihin merkitsemisen ja rekisteröinnin perusteena on oltava rodun erityispiirteet ja erityisesti tiettyjen täysiverirotujen kohdalla, tarve säännellä keinotekoisin lisääntymismenetelmin tuotettujen hevoseläinten merkitse-mistä ja rekisteröintiä.

2. Komissio määrittää 10 artiklassa säädetyn menettelyn sekä 1 kohdassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti:

a) kantakirjoja pitävien tai perustavien järjestöjen ja yhdistys-ten hyväksymisen tai tunnustamisen perusteet;

b) kantakirjoihin merkitsemisen ja rekisteröinnin perusteet;

c) tarvittaessa rekisteröityjen hevoseläinten tunnistamiseen käytettävät perusteet ja menetelmät;

d) polveutumista osoittavan todistuksen sekä tunnista-misasiakirjan laatimisen 8 artiklassa tarkoitetut perusteet;

e) tarvittaessa säännökset 5 artiklassa tarkoitettujen järjestöjen ja yhdistysten välisen yhteistoiminnan varmistamiseksi.

5 artikla

Komissiolle ja muille pysyvän kotieläinjalostusta käsittelevän komitean jäsenvaltioille on toimitettava luettelo niistä kanta-kirjoja pitävistä ja perustavista järjestöistä ja yhdistyksistä, jotka on tunnustettu 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja sen ajan tasalla olevien täydennysten mukaisesti.

6 artikla

1. Yhteisön sisäisessä kaupassa on lähettävässä maassa rekisteröidyt hevoseläimet rekisteröitävä tai merkittävä määränpäänä olevassa jäsenvaltiossa sopivaan kantakirjaan samalla nimellä ja kansainvälisten sopimusten mukaisella syntymämaan lyhenteen merkinnällä, paitsi jos poikkeuslupa on annettu kyseessä olevien järjestöjen tai yhdistysten välillä yhteisymmärryksessä.

2. Jos järjestöjen tai yhdistysten säännöt sallivat:

- eläimen alkuperäistä nimeä voi edeltää tai sitä voi seurata toinen väliaikaiseksi tarkoitettu tai pysyvä nimi edellyttäen, että koko eläimen eliniän alkuperäinen nimi säilytetään suluissa ja että syntymämaa osoitetaan käyttäen lyhennettä, joka on kansainvälisissä sopimuksissa hyväksytty,

- vaihtoehtoiset toimenpiteet voidaan toteuttaa eläimen jatkuvan tunnistamisen turvaamiseksi, komission 10 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti päättämän menettelyn mukaan.

III luku

Rekisteröityjen hevoseläimien kotieläinjalostuksen säännöt

7 artikla

Komissio voi tarpeellisessa laajuudessa varmistaa tämän direktiivin säännösten yhdenmukaisen soveltamisen ja 4 artiklan 1 kohdassa säädettyjä periaatteita noudattaen määrätä 10 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti:

a) menetelmät jalostuseläinten suorituskyvyn seuraamiseksi ja jalostusarvon arvioimiseksi;

b) edellä a kohdassa tarkoitettujen menetelmien perusteella yleiset perusteet urosten tai, jos on tarkoituksenmukaista,

naaraiden jalostustarkoituksiin hyväksymiseen sekä niiden siemennesteen, munasolujen tai alkioiden käyttämiseen.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että:

1. rekisteröityjä hevoseläimiä kuljetettaessa niiden mukana on tunnistamisasiakirja, joka on laadittu komission 10 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti ja jonka ovat antaneet ne järjestöt tai yhdistykset, joita tarkoitetaan tämän direktiivin 5 artiklassa sekä eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/426/ETY[1] 2 artiklan c kohdassa.

   Rekisteröityjen hevosten tunnistamisasiakirjassa, joka on laadittu yhteisön kielillä, on oltava vähintään liitteessä osoitetut tiedot; tietoja voidaan täydentää tai muuttaa 10 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2. rekisteröityjen hevoseläinten siemennestettä, munasoluja ja alkioita pidettäessä kaupan niiden mukana on toimivaltaisen viranomaisen vähintään määrämaana olevan maan kielellä antama polveutumis- ja tunnistamistodistus, ja jossa noudatetaan komission 10 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti laatimaa mallia.

Loppusäännökset

9 artikla

Siihen saakka kunnes alaa koskevat yhteisön säännökset pannaan täytäntöön kolmansista maista peräisin olevien hevoseläinten ja niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden tuonnissa sovellettavat edellytykset eivät saa olla suositumpia kuin ne, jotka ovat voimassa yhteisön sisäisessä kaupassa.

10 artikla

Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, päätöksellä 77/505/ETY[2] perustettu pysyvä kotieläinjalostusta käsittelevä komitea toimii direktiivin 88/661/ETY[3] 11 artiklan säännösten mukaisesti.

11 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivään tammikuuta 1991 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

12 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 26 päivänä kesäkuuta 1990.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. O'KENNEDY

---

[1] EYVL N:o L 224, 18.8.90, s. 42

[1] EYVL L 206, 12.8.1977, s. 11
[2] EYVL L 382, 31.12.1988, s. 16

LIITE

TUNNISTAMISASIAKIRJAN VÄHIMMÄISTIEDOT

1) N° d'identification
Identification N°
Tunnistamisnumero:

2) Nom
Name
Nimi:

3) Sexe
Sex
Sukupuoli:

4) Robe
Colour
Väri:

5) Race
Breed
Rotu:

6) par
by
Polveutuminen:

7) et
and
ja:

6) par
by
Polveutuminen:

8) Date de Naissance
Date of foaling
Syntymäpäivä:

9) Lie d'élevage
Place where bred
Jalostuspaikka:

10) Naisseur(s)
Breeder(s)
Jalostaja(t):

11) Certificat d'origine validé le
par
Origin certificate validated on
by
Päivä, jona polveutumistodistus on vahvistettu:
Vahvistaja:

- Nom de l'autorite compétente
Name of the competent authority
Toimivaltaisen viranomaisen nimi:

- Adresse
Address
Osoite:

- N° de téléphone
Telephone number
Puhelinnumero:

- N° de télécopie
Telecopy number
Telekopionumero:

- Signature
(nom en lettres capitales et qualité du signataire)

Signature
(Name in capital letters and capacity of signatory)

Allekirjoitus:
(Nimi tekstaten ja allekirjoittajan virka-asema)

- Cachet
Stamp
Leima

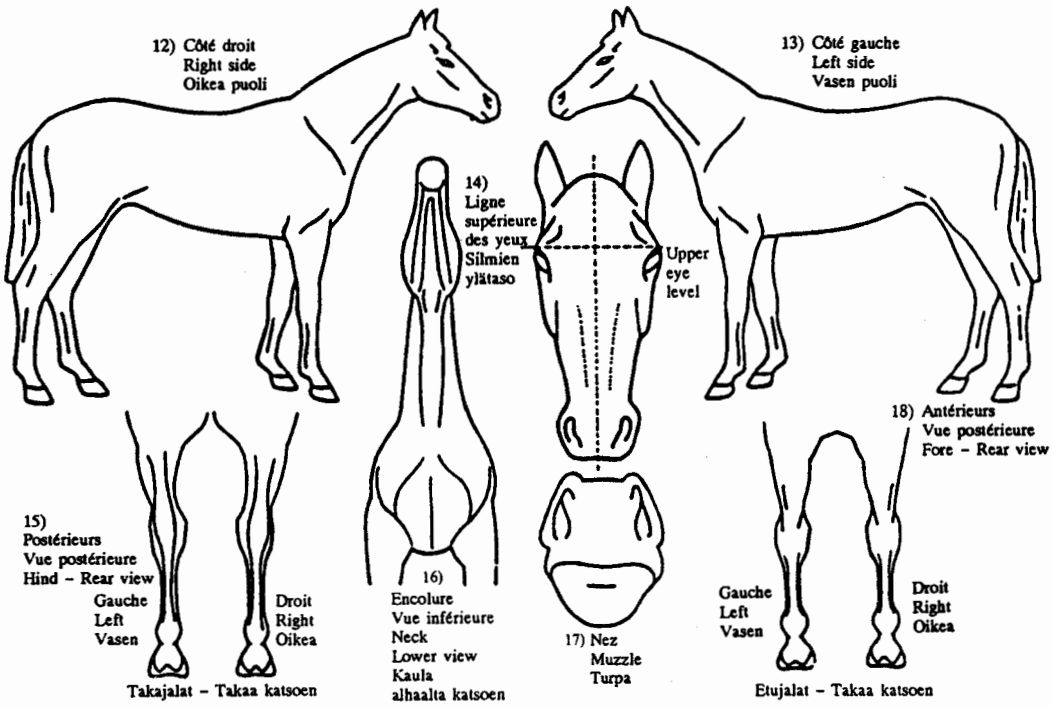

2) Nom – Name
Nimi:

5) Race – Breed
Rotu:

3) Sexe – Sex
Sukupuoli:

4) Robe – Colour
Väri:

19) Signalement relevé sous la mère par
Description taken with dam by
Emän tuntomerkit:

Tête
Head
Pää:

Ant. g
Foreleg l
Etujalka vasen:

Ant. d
Foreleg r
Etujalka oikea:

Post g
Hindleg l
Takajalka vasen:

Post d
Hindleg r
Takajalka oikea:

Marques
Markings
Tuntomerkkejä:

Corps
Body
Ruho:

Le
On
Päiväys:

20) Circonscription
District
Piiri:

21) Signature et cachet du vétérinaire agréé
(ou de l'autorité compétente)
Signature and stamp of qualified veterinary surgeon
(or competent authority)
Laillistetun eläinlääkärin allekirjoitus ja leima
(tai toimivaltiasen viranomaisen)
(en lettres capitales)
(in capital letters)
(tekstattuna)

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990,
kilpailuihin tarkoitettujen hevoseläinten kaupasta ja kilpailuihin osallistumisen edellytyksistä

(90/428/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

elävät hevoseläimet sisältyvät perustamissopimuksen liitteessä II olevaan tuoteluetteloon,

on tärkeätä, että hevoseläintuotannon tarkoituksenmukaisen kehittämisen varmistamiseksi ja sen tuottavuuden lisäämiseksi, kilpailuihin tarkoitettujen hevoseläinten yhteisön sisäisen kaupan säännökset on vahvistettava yhteisön tasolla,

hevoseläinten ja erityisesti hevosten jalostus ja kasvatus sisällytetään yleisesti maatalouden alaan; se on osalle maatalousväestöstä tulolähde,

kilpailuihin pääsyä koskevien säännösten osalta yhteisössä on eroja; erot voivat olla esteenä yhteisön sisäisessä kaupassa,

kilpailuihin tarkoitettujen hevoseläinten kauppa sekä osallistuminen näihin kilpailuihin saattavat vaarantua sen johdosta, että palkintorahoista tai voittosummasta jalostustoiminnan turvaamiseksi, kehittämiseksi ja parantamiseksi myönnettävän prosenttiosuuden suhteen on jäsenvaltioissa eroja; kilpailuihin vapaan pääsyn toteuttaminen edellyttää näiden sääntöjen yhdenmukaistamista,

ennen tällaista yhdenmukaistamista olisi jäsenvaltioiden saatava, varata prosenttiosuus palkintorahoista tai voitoista jalostustoimintojensa turvaamiseen, kehittämiseen ja parantamiseen, erityisesti voidakseen ylläpitää tai lisätä tuottavuutta kyseisellä alalla; prosenttiosuudelle olisi kuitenkin asetettava rajoitus, ja

on suositeltavaa päättää täytäntöönpanotoimenpiteistä tiettyjen teknistä luonnetta olevien kysymysten kannalta; suunniteltujen toimenpiteiden täytäntöönpanemiseksi olisi säädettävä menettelystä jäsenvaltioiden ja komission välisen tiiviin ja tehokkaan yhteistyön toteuttamiseksi pysyvässä kotieläinjalostusta käsittelevässä komiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tässä direktiivissä säädetään kilpailuihin tarkoitettujen hevoseläinten kaupasta ja näiden hevoseläinten osallistumista kilpailuihin koskevista edellytyksistä.

2 artikla

Tässä direktiivissä sovelletaan jalostusta ja polveutumista koskevista edellytyksistä yhteisön sisäisessä kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 427/90/ETY[4] 2 artiklan määritelmiä.

Lisäksi 'kilpailulla' tarkoitetaan kaikkia hevoskilpailuja, mukaan lukien ravi- ja laukkakilpailut, esteratsastus, kenttäkilpailut, kouluratsastus, ajokilpailut ja näyttelyt.

3 artikla

1. Kilpailusäännöissä ei saa syrjiä hevoseläimiä sen mukaan, onko hevoseläimet rekisteröity kilpailut järjestävässä jäsenvaltiossa vai toisessa jäsenvaltiossa.

2. Kilpailusäännöissä ei saa syrjiä hevoseläimiä sen mukaan, ovatko hevoseläimet peräisin kilpailut järjestävästä jäsenvaltiosta vai toisesta jäsenvaltiosta.

4 artikla

1. Edellä 3 artiklassa säädetyt velvoitteet koskevat erityisesti:

a) perusteita, erityisesti kilpailuun pääsyn vähimmäis- tai enimmäisperusteita;

b) kilpailun tuomitsemista;

---

(1) EYVL N:o C 327, 30.12.1989, s. 61
(2) EYVL N:o C 149, 18.6.1990
(3) EYVL N:o C 62, 12.3.1990, s. 46

(4) EYVL N:o L 224, 18.8.90, s. 55

c) palkintorahoja tai voittoja, joita kilpailusta voi kertyä.

2. Kuitenkin,

– edellä 3 artiklassa tarkoitetut velvoitteet eivät koske seuraavien tapahtumien järjestämistä:

a) kilpailuja, jotka on varattu rodun parantamiseksi tarkoitetussa määrätyssä kantakirjassa rekisteröidyille hevoseläimille;

b) alueellisia kilpailuja, joiden tarkoituksena on hevoseläinten valikointi;

c) historiallisia tai perinteisiä tapahtumia.

Jäsenvaltioiden, jotka aikovat käyttää hyväkseen kyseisiä mahdollisuuksia, on ilmoitettava yleisluonteisesti asiasta komissiolle etukäteen.

– kunkin kilpailun tai kilpailulajin osalta jäsenvaltiot saavat virallisesti hyväksyttyjen tai tunnustettujen toimielinten välityksellä kyseistä tarkoitusta varten varata tietyn prosenttiosuuden palkintorahoista tai voitoista, joita tarkoitetaan jalostustoiminnan turvaamista, kehittämistä ja parantamista koskevassa 1 kohdan c alakohdassa.

Prosenttiosuus ei saa ylittää 30 prosenttia vuonna 1991, 25 prosenttia vuonna 1992 ja 20 prosenttia vuodesta 1993 alkaen.

Varojen jakoperusteet kyseisessä jäsenvaltiossa on ilmoitettava pysyvässä kotieläinjalostusta käsittelevässä komiteassa komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

Neuvosto tutkii uudelleen näiden säännösten soveltamisen edellytykset ennen 31 päivää joulukuuta 1992 komission kertomuksen perusteella, jossa otetaan huomioon kilpahevosten jalostuksen edellytysten aiheuttamiin kaikkiin ongelmiin liittyvä yhdenmukaistamisen edistyminen siihen liitettyjen aiheellisten ehdotusten kanssa, joista neuvosto päättää määräenemmistöllä.

3. Tämän artiklan soveltamista varten on yleisistä määräyksistä päätettävä 6 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

5 artikla

1. Ennen direktiivin 90/427/ETY 4 artiklan mukaisesti tehtäviä asiaa koskevia päätöksiä, on jossakin jäsenvaltiossa rekisteröidyltä eläimeltä kilpailuun pääsyn epäämisen perusteet ilmoitettava kirjallisesti omistajalle tai hänen edustajalleen.

2. Edellä 1 kohdassa esitetyissä olosuhteissa omistaja tai hänen edustajansa saa pyytää asiantuntijalausunnon direktiivin 89/662/ETY[1] 8 artiklan 2 kohdassa säädetyin edellytyksin, joita sovelletaan soveltuvin osin.

3. Komissio antaa 6 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti määräykset tämän artiklan soveltamista varten.

6 artikla

Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, päätöksellä 77/505/ETY[2] perustettu pysyvä kotieläinjalostusta käsittelevä komitea toimii direktiivin 88/661/ETY[3] 11 artiklan mukaisesti.

7 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivään heinäkuuta 1991 mennessä. Niiden ilmoitettava siitä komissiolle viipymättä.

8 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 26 päivänä kesäkuuta 1990.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. O'KENNEDY

---

[1] EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13
[2] EYVL N:o L 206, 12.8.1977, s. 11
[3] EYVL N:o L 382, 31.12.1988, s. 36

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 25 päivänä maaliskuuta 1991,
kotieläinjalostusta ja polveutumista koskevista vaatimuksista puhdasrotuisten eläinten kaupassa ja direktiivien 77/504/ETY ja 90/425/ETY muuttamisesta

(91/174/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

"elävät" puhdasrotuiset eläimet sisältyvät perustamissopimuksen liitteessä II olevaan luetteloon,

puhdasrotuisia eläimiä kasvatetaan yleisesti maataloustoimintojen yhteydessä; sellaisten eläinten kasvatus on tulolähde osalle maatalousväestöstä ja sen vuoksi sitä olisi edistettävä,

yhteisön tasolla on säädetty erityisiä säännöksiä nautaeläimien, sikojen, lampaiden, vuohien ja hevoseläimien kotieläinjalostusta koskevan lainsäädännön yhdenmukaistamiseksi,

on tärkeätä, että puhdasrotuisten eläinten kasvatuksen tarkoituksenmukaisen kehityksen varmistamiseksi ja siten tämän alan tuottavuuden lisäämiseksi, olisi näiden eläinten kaupan pitämisestä vahvistettava yhteisön tasolla asiaa koskevat säännöt,

yhteisön sisäistä kauppaa ei periaatteessa saa kieltää, rajoittaa tai estää,

säännökset puhdasrotuisista jalostusnaudoista olisi laajennettava koskemaan puhdasrotuisia jalostuspuhveleita ja tämän johdosta muutettava direktiiviä 77/504/ETY[4],

olisi säädettävä, että direktiivin 90/425/ETY[5] säännöksiä sovelletaan tällä alalla, ja

olisi säädettävä säännöksiä, joilla estetään kolmansista maista peräisin olevien puhdasrotuisten eläinten tuonti suositummin edellytyksin kuin ne, joita sovelletaan yhteisössä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tässä direktiivissä 'puhdasrotuisella eläimellä' tarkoitetaan kaikkia perustamissopimuksen liitteessä II tarkoitettuja eläimiä, joiden kauppaa ei vielä säädellä yksityiskohtaisimmissa yhteisön eläinjalostusta koskevissa säännöksissä ja joka on merkitty tai rekisteröity tunnustetun jalostajien järjestön tai yhdistyksen pitämään rekisteriin tai kantakirjaan.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että:

- puhdasrotuisten eläinten, niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden kaupan pitämistä ei kielletä, rajoiteta tai estetä kotieläinjalostuksen tai polveutumisen perusteella,

- ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetyn vaatimuksen täyttymisen varmistamiseksi, on perusteet jalostajien järjestöjen tai yhdistysten hyväksymiselle polveutumistodistuksiin tai rekistereihin merkitsemiselle tai rekisteröinnille, jalostuseläinten käyttämiselle jälkeläistuotannossa ja niiden siemennesteen, munasolujen tai alkioiden käytölle ja todistuksen, joka vaaditaan niiden kaupan pitämisessä, oltava laadittu puolueettomalla tavalla ja ottaen aiheellisella tavalla huomioon ne periaatteet, jotka kyseisen rodun rekisteriä tai polveutumistietoja pitävä järjestö tai yhdistys on määrännyt.

Ennen 6 artiklan mukaisten yksityiskohtaisten määräysten voimaantuloa sovelletaan kansallisia säännöksiä, joiden on oltava perustamissopimuksen yleisten määräysten mukaisia.

3 artikla

Lisätään direktiivin 77/504/ETY 1 artiklan a kohdassa ilmaisun "nautaeläintä" jälkeen ilmaisu "mukaan lukien puhveli".

---

(1) EYVL N:o C 304, 29.11.1988, s. 6
(2) EYVL N:o C 12, 16.1.1989, s. 365
(3) EYVL N:o C 56, 6.3.1989, s. 25
(4) EYVL N:o L 206, 12.8.1977, s. 8. Direktiiviä on viimeksi muutettu asetuksella (ETY) N:o 3768/85 (EYVL N:o L 362, 31.12.1985, s. 8)
(5) EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 90/675/ETY (EYVL N:o L 373, 31.12.1990, s. 1)

4 artikla

Lisätään direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevaan II jaksoon seuraava:

"Kotieläinjalostusta ja polveutumista koskevista vaatimuksista puhdasrotuisten eläinten kaupassa 25 päivänä maaliskuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/174/ETY.

EYVL N:o L 85, 9.4.1991, s. 37."

5 artikla

Siihen saakka kunnes alaa koskevat yhteisön säännökset pannaan täytäntöön kolmansista maista peräisin olevien puhdasrotuisten eläinten ja niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden tuonnissa sovellettavat edellytykset eivät saa olla suositumpia kuin ne, jotka ovat voimassa yhteisön sisäisessä kaupassa.

6 artikla

Yksityiskohtaiset säännökset tämän direktiivin soveltamisesta annetaan direktiivin 88/661/ETY[1] 11 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

7 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivään tammikuuta 1992 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

8 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 25 päivänä maaliskuuta 1991.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. STEICHEN

[1] EYVL N:o L 382, 31.12.1988, s. 36

NEUVOSTON DIREKTIIVI, annettu 18 päivänä kesäkuuta 1987, puhdasrotuisten jalostusnautojen jalostustarkoituksiin hyväksymisestä

(87/328/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon puhdasrotuisista jalostusnaudoista 25 päivänä heinäkuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/504/ETY[1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3768/85[2], ja erityisesti sen 3 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo, että

direktiivin 77/504/ETY tarkoituksena on asteittain vapauttaa yhteisön sisäinen puhdasrotuisten jalostusnautojen kauppa; tässä tarkoituksessa on tarpeen edelleen yhdenmukaistaa näiden eläinten ja niiden siemennesteen jalostukseen hyväksymistä,

tässä tarkoituksessa olisi tarpeen kieltää puhdasrotuisten jalostusnautojen ja niiden siemennesteen jalostuskäyttöön hyväksymiseen kohdistuvat kansalliset säännökset, jotka ovat kieltona, rajoituksena tai esteenä yhteisön sisäisessä kaupassa joko astutuksen tai keinosiemennyksen osalta,

naaraspuolisen puhdasrotuisen nautaeläimen käyttämiselle jalostustarkoitukseen ei saa olla kieltoa, estettä tai rajoitusta,

keinosiemennys on tärkeä tekniikka parhaiden siitoseläinten käytön lisäämiseksi ja siten nautaeläinten parantamiseksi; keinosiemennystä käytettäessä on kuitenkin vältettävä kaikenlainen rodun huonontaminen, erityisesti kysymyksen ollessa urospuolisten siitoseläimistä, joilla on oltava kaikki takeet niiden perinnöllisestä arvosta ja periytyvien vikojen puuttumisesta,

on tarpeen erottaa toisistaan sellaisten puhdasrotuisten sonnien ja niiden siemennesteen keinosiemennykseen hyväksyminen, jotka ovat läpäisseet kaikki jäsenvaltion roduille määräämät viralliset testit ja pelkästään sonnien ja niiden siemennesteen hyväksyminen testaukseen,

on tärkeätä aikaansaada menettely erityisesti niiden vaikeuksien poistamiseksi, joita saattaa ilmetä testitulosten arvioinnissa,

säännöksellä siitä, että siemennesteen on oltava peräisin virallisesti hyväksytyltä keinosiemennysasemalta, voidaan turvata tarvittavien takeiden saaminen tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi,

on suotavaa, että puhdasrotuiset sonnit ja niiden siemenneste tunnistetaan veriryhmämäärityksellä tai muilla sopivilla menetelmillä,

on hyödyllistä huolehtia tiettyjen toimielinten osoittamisesta yhteistyöhön testausmenetelmien ja tulosten arvioinnin yhtenäistämiseksi, ja

Espanjassa ja Portugalissa vallitsevat erityiset olosuhteet huomioon ottaen on tarpeen säätää lisäajasta tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Rajoittamatta eläinten terveyttä koskevien sääntöjen soveltamista jäsenvaltioiden on huolehdittava, ettei kielletä, rajoiteta tai estetä puhdasrotuisten naaraspuolisten nautaeläinten hyväksymistä jalostustarkoituksiin tai puhdasrotuisten sonnien käyttöä astutukseen.

[1] EYVL N:o L 206, 12.8.1977, s. 8
[2] EYVL N:o L 362, 31.12.1985, s. 8

2 artikla

1. Jäsenvaltio ei saa kieltää, rajoittaa tai estää:

- puhdasrotuisten sonnien viralliseen testaukseen hyväksymistä tai niiden siemennesteen sellaisten määrien käyttämistä kuin hyväksytyt järjestöt tai yhdistykset tarvitsevat virallisten testien suorittamiseen,

- puhdasrotuisten sonnien hyväksymistä tai niiden siemennesteen käyttämistä keinosiemennykseen alueellaan, jos sonnit on hyväksytty keinosiemennykseen jossakin jäsenvaltiossa päätöksen 86/130/ETY[1] mukaisesti suoritettujen testien perusteella.

2. Jos kyseisten säännösten täytäntöönpanossa syntyy erimielisyyksiä erityisesti testien tulkinnan osalta, osapuolilla on oikeus pyytää asiantuntijan lausuntoa.

Asiantuntijan lausunnon perusteella toimenpiteet voidaan toteuttaa jäsenvaltion pyynnöstä direktiivin 77/504/ETY 8 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3. Yleisistä määräyksistä 2 kohdan täytäntöönpanemiseksi päätetään direktiivin 77/504/ETY 8 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että 2 artiklassa tarkoitetut puhdasrotuiset sonnit ja niiden siemenneste tunnistetaan veriryhmämäärityksellä tai muulla direktiivin 77/504/ETY 8 artiklan mukaisesti hyväksytyllä tarkoituksenmukaisella menetelmällä.

4 artikla

Jäsenvaltion on huolehdittava, että yhteisön sisäistä kauppaa varten 2 artiklassa tarkoitettu siemenneste on kerätty, käsitelty ja varastoitu virallisesti hyväksytyllä keinosiemennysasemalla.

5 artikla

Neuvosto nimeää komission ehdotuksesta määräenemmistöllä yhden tai useamman vertailuaseman vastuuseen testausmenetelmien ja tulosten arvioinnin yhdenmukaistamisen yhteistyöstä.

6 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivään tammikuuta 1989 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Espanjan kuningaskunnalla ja Portugalin tasavallalla on kuitenkin kolmen vuoden lisämääräaika tämän direktiivin noudattamiseksi.

7 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 18 päivänä kesäkuuta 1987.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. DE KEERSMAEKER

[1] EYVL N:o L 101, 17.4.1986, s. 37

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 5 päivänä maaliskuuta 1990,
puhdasrotuisten jalostussikojen jalostukseen hyväksymisestä

(90/118/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon jalostussikoihin sovellettavista kotieläinjalostuksen standardeista 19 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 88/661/ETY[1] ja erityisesti sen 3 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo, että

direktiivin 88/661/ETY tarkoituksena on erityisesti asteittain vapauttaa yhteisön sisäinen puhdasrotuisten jalostussikojen kauppa; tätä varten on tarpeen edelleen yhdenmukaistaa näiden eläinten jalostukseen hyväksymistä,

jalostukseen hyväksymistä koskevat määräykset liittyvät sekä eläimiin että niiden siemennesteeseen, munasoluihin ja alkioihin,

tässä suhteessa olisi tarpeen kieltää puhdasrotuisten jalostussikojen ja niiden siemennesteen, munasolujen tai alkioiden jalostukseen hyväksymiseen liittyvät kansalliset säännökset, jotka ovat kieltona tai rajoituksena yhteisön sisäisessä kaupassa tai sen esteenä siitä riippumatta, onko kyseessä astutus, keinosiemennys taikka munasolujen tai alkioiden ottaminen,

naaraspuolisille puhdasrotuisille sioille, niiden munasoluille tai alkioille ei saisi olla jalostuksen yhteydessä kieltoja, rajoituksia tai esteitä,

keinosiemennys on tärkeä tekniikka parhaiden siitoseläinten käytön lisäämiseksi ja siten sikaeläinten parantamiseksi keinosiemennystä käytettäessä olisi kuitenkin vältettävä kaikenlainen rodun huonontamista, erityisesti urospuolisten siitoseläinten kohdalla, joilla on oltava kaikki takeet niiden perinnöllisestä arvosta ja periytyvien vikojen puuttumisesta,

on tarpeen erottaa toisistaan sellaisten puhdasrotuisten jalostussikojen ja niiden siemennesteen keinosiemennykseen hyväksyminen, jotka ovat läpäisseet kaikki jäsenvaltion roduille määräämät viralliset testit ja pelkästään niiden hyväksyminen viralliseen testaukseen,

on hyödyllistä aikaansaada menettely erityisesti niiden erimielisyyksien ratkaisemiseksi, joita saattaa ilmetä testitulosten arvioinnissa,

määräyksellä, että virallisesti hyväksytyn henkilökunnan on käsiteltävä siemennestettä, munasoluja ja alkioita, voidaan turvata tarpeellisten takeiden saaminen tavoitellun lopputuloksen saavuttamiseksi, ja

Espanjassa ja Portugalissa vallitsevat erityiset olosuhteet huomioon ottaen on tarpeen säätää näille jäsenvaltioille lisämääräaika tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Rajoittamatta eläinten terveyttä koskevien sääntöjen soveltamista jäsenvaltioiden on huolehdittava, ettei kielletä, rajoiteta tai estetä:

- puhdasrotuisten jalostussikojen naaraiden hyväksymistä jalostukseen;

[1] EYVL N:o L 382, 31.12.1988, s. 36

– puhdasrotuisten jalostussikojen urosten hyväksymistä astutukseen;

– puhdasrotuisista jalostussikojen naaraista saatujen munasolujen ja alkioiden käyttöä.

2 artikla

1. Jäsenvaltio ei saa kieltää, rajoittaa tai estää:

– urospuolisten puhdasrotuisten jalostussikojen tai niiden siemennesteen keinosiemennykseen hyväksymistä alueellaan, jos nämä eläimet on hyväksytty keinosiemennykseen yhdessä jäsenvaltiossa komission päätöksen 89/507/ETY[1] mukaisten, yksilötulosten seurannan ja jalostusarvoa arvioivien testien perusteella,

– urospuolisten puhdasrotuisten jalostussikojen tai niiden siemennesteen hyväksymistä tarpeellisin määrällisin rajoituksin virallisesti hyväksyttyjen yhdistysten tai järjestöjen suorittamiin, yksilötulosten seurantaa ja jalostusarvoa arvioiviin komission päätöksen 89/507/ETY mukaisiin testeihin.

2. Jos 1 kohdan säännösten täytäntöönpanossa syntyy erimielisyyksiä erityisesti testien tulkinnan osalta, osapuolilla on oikeus pyytää asiantuntijan lausuntoa.

Toimenpiteistä voidaan päättää asiantuntijan lausunnon perusteella jäsenvaltion pyynnöstä 4 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3. Yleisistä määräyksistä 2 kohdan täytäntöönpanemiseksi päätetään tarvittaessa 4 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3 artikla

Rajoittamatta eläinten terveyssääntöjen soveltamista jäsenvaltioiden on huolehdittava, että myyntiin tarkoitetun siemennesteen, munasolujen ja alkioiden keräämisestä käsittelystä ja varastoinnista huolehtii virallisesti hyväksytty keräyskeskus tai virallisesti hyväksytty henkilökunta.

4 artikla

Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, päätöksellä 77/505/ETY[2] perustetun pysyvän kotieläinjalostusta käsittelevän komitean on toimittava direktiivin 88/661/ETY[3] 11 artiklassa annettujen sääntöjen mukaisesti.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivään tammikuuta 1991 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Espanjan kuningaskunnalla ja Portugalin tasavallalla on kuitenkin kahden vuoden pituinen lisämääräaika tämän direktiivin noudattamista varten.

6 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 5 päivänä maaliskuuta 1990.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. WALSH

[1] EYVL N:o L 247, 23.8.1989, s. 43

[2] EYVL N:o L 206, 12.8.1977, s. 11

[3] EYVL N:o L 382, 31.12.1988, s. 36

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 5 päivänä maaliskuuta 1990,
risteytettyjen jalostussikojen jalostuksesta

(90/119/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon jalostussikoihin sovellettavista kotieläinjalostuksen standardeista 19 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 88/661/ETY[1] ja erityisesti sen 8 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo, että

direktiivin 88/661/ETY tarkoituksena on erityisesti asteittain vapauttaa yhteisön sisäinen risteytettyjen jalostussikojen kauppa; tätä varten on tarpeen edelleen yhdenmukaistaa näiden eläinten jalostukseen hyväksymistä,

säännökset, jotka koskevat jalostukseen hyväksymistä, liittyvät sekä eläimiin että niiden siemennesteeseen, munasoluihin ja alkioihin,

tässä suhteessa olisi tarpeen kieltää risteytettyjen jalostussikojen ja niiden siemennesteen, munasolujen tai alkioiden jalostukseen hyväksymiseen liittyvät kansalliset säännökset, jotka ovat kieltona tai rajoituksena yhteisön sisäisessä kaupassa tai sen esteenä siitä riippumatta onko kyseessä astutus, keinosiemennys taikka munasolujen tai alkioiden ottaminen,

naaras- ja urospuolisille risteytetyille jalostussioille, niiden siemennesteelle, munasoluille ja alkioille ei saisi olla jalostuksen yhteydessä kieltoja, esteitä tai rajoituksia,

määräyksellä, että virallisesti hyväksytyn henkilökunnan on käsiteltävä siemennestettä, munasoluja ja alkioita, voidaan turvata tarpeellisten takeiden saaminen tavoitellun lopputuloksen saavuttamiseksi, ja

Espanjassa ja Portugalissa vallitsevat erityiset olosuhteet huomioon ottaen on tarpeen säätää näille jäsenvaltioille lisämääräaika tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Rajoittamatta eläinten terveyttä koskevien sääntöjen soveltamista, jäsenvaltioiden on huolehdittava, ettei kielletä, rajoiteta tai estetä:

- risteytettyjen jalostussikojen naaraiden hyväksymistä jalostukseen;
- risteytettyjen jalostussikojen urosten hyväksymistä astutukseen;
- risteytettyjen jalostussikojen urosten, joiden linja on testattu yksilötulosta seurannassa ja jalostusarvon arvioinnissa, hyväksymistä keinosiemennykseen;
- kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettujen eläinten siemenennesteen käyttämistä;
- risteytettyjen jalostussikojen urosten tai sellaisten sikojen siemennesteen hyväksymistä riittävästi virallisiin testeihin niiden yksilötuloksen seuraamiseksi ja jalostusarvon arvioimiseksi;
- risteytetyistä jalostussikojen naaraista saatujen munasolujen ja alkioiden käyttämistä.

2 artikla

Rajoittamatta eläinten terveyttä koskevien sääntöjen soveltamista, jäsenvaltioiden on huolehdittava, että myyntiin tarkoitetun siemennesteen, munasolujen ja alkioiden keräämisestä, käsittelystä ja varastoinnista huolehtii virallisesti hyväksytty keräyskeskus tai virallisesti hyväksytty henkilökunta.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivään tammikuuta 1991 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Espanjan kuningaskunnalla ja Portugalin tasavallalla on kuitenkin kahden vuoden pituinen lisämääräaika tämän direktiivin noudattamiseksi.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 5 päivänä maaliskuuta 1990.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. WALSH

[1] EYVL N:o L 382, 31.12.1988, s. 36

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 10 päivänä toukokuuta 1990,
puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien jalostukseen hyväksymisen ja niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden käyttämisen perusteista

(90/257/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon puhdasrotuisista jalostuslampaista ja -vuohista 30 päivänä toukokuuta annetun neuvoston direktiivin 89/361/ETY[1] ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo, että

direktiivillä 89/361/ETY on tarkoitus asteittain vapauttaa yhteisön sisäinen puhdasrotuisten jalostuslampaiden ja -vuohien kauppa; tätä varten on tarpeen edelleen yhdenmukaistaa tällaisten eläinten, niiden siemennesteen, munasolujen ja alkioiden jalostuskäyttöön hyväksymistä,

jalostukseen hyväksymistä koskevat määräykset liittyvät eläimiin, niiden siemennesteeseen, munasoluihin ja alkioihin,

olisi säädettävä, että vain virallisesti hyväksytty henkilökunta voi käsitellä siemennestettä, munasoluja ja alkioita, jotta varmistetaan tavoitellun lopputuloksen saavuttaminen, ja

tässä päätöksessä edellytetyt toimenpiteet ovat pysyvän kotieläinjalostusta käsittelevän komitean lausunnon mukaisia,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Rajoittamatta 2 artiklan soveltamista kaikki naaraspuoliset ja urospuoliset puhdasrotuiset jalostuslampaat ja -vuohet, jotka on merkitty kantakirjaan, on hyväksyttävä jalostukseen.

2 artikla

1. Urospuoliset puhdasrotuiset jalostuslampaat ja -vuohet ja niiden siemenneste on hyväksyttävä keinosiemennystarkoituksiin, jos ne ovat läpäisseet yksilötulosten seurantaa varten ja jalostusarvon arvioimiseksi komission päätöksen 90/256/ETY[2] mukaisesti suoritettavat testit.

2. Urospuoliset puhdasrotuiset jalostuslampaat ja -vuohet ja niiden siemenneste on hyväksyttävä virallisen testin tarkoituksiin, siltä osin kuin se on tarpeen päätöksen 90/256/ETY mukaisesti yksilötestin tulosten ja jalostusarvon arvioimiseksi.

3. Naaraspuoliset puhdasrotuiset jalostuslampaat ja -vuohet ja niiden munasolut ja alkiot on hyväksyttävä jalostukseen.

3 artikla

Virallisesti hyväksytyn toimielimen tai virallisesti hyväksytyn henkilökunnan on kerättävä, käsiteltävä ja varastoitava siemenneste, munasolut tai alkiot.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 10 päivänä toukokuuta 1990.

Komission puolesta

Ray MAC SHARRY

Komission jäsen

[1] EYVL N:o L 153, 6.6.1989, s. 30

[2] EYVL N:o L 145, 8.6.1990, s. 35

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 23 päivänä marraskuuta 1970, rehujen lisäaineista

(70/524/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

kotieläintuotanto on erittäin tärkeä osa Euroopan yhteisön maataloudesta; tyydyttävät tulokset riippuvat paljon siitä, että käytetään sopivia ja hyvälaatuisia rehuja,

rehuja koskevat säädökset ovat keskeisiä maatalouden tuottavuutta parannettaessa,

eläinten ruokinnassa käytetään yhä enemmän lisäaineita,

rehujen lisäaineita koskevat jäsenvaltioiden lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jos niitä on annettu, eroavat perusperiaatteiltaan toisistaan; sen vuoksi ne vaikuttavat suoraan sisämarkkinoiden toteuttamiseen ja toimintaan ja ne olisi siten yhdenmukaistettava,

'lisäaineilla' tarkoitetaan yleensä aineita, jotka parantavat sekä rehun ominaisuuksia että kotieläintuotantoa; sen vuoksi antibiootteja on myös pidettävä lisäaineina, koska niillä pieninä määrinä käytettyinä on fysiologisesti ravitsemuksellinen vaikutus, kun taas suurina määrinä käytettyinä niillä on lääkinnällinen vaikutus,

näitä aineita ei saa käyttää rehuissa ensisijaisesti sairauksien toteamiseksi, hoitamiseksi tai ehkäisemiseksi; niiden käyttö olisi kuitenkin sallittava yksinomaan rehujen puutostiloja ehkäisevien ominaisuuksien parantamiseksi,

tiettyjä, pelkästään lääkeaineita, kuten kokkidiostaatteja, olisi ensivaiheessa pidettävä rehujen lisäaineina; useimmat jäsenvaltiot ovat käyttäneet niitä sairauksien ehkäisyyn pääasiassa siipikarjalle; nämä aineet tutkitaan uudelleen, jos lääkeaineita sisältävistä rehuista laaditaan direktiivi,

perusperiaatteena on oltava, että ainoastaan tässä direktiivissä lueteltuja lisäaineita saa käyttää rehuissa ja ainoastaan tässä direktiivissä vahvistetuin edellytyksin ja että lisäaineita ei saa, eräitä poikkeuksia lukuun ottamatta, käyttää muulla tavoin eläinten ruokintaan,

lisäaineita hyväksyttäessä on tarpeen varmistaa, että niillä on edullinen vaikutus niiden rehujen ominaisuuksiin, joihin ne lisätään, tai kotieläintuotantoon; lisäaineet eivät saa aiheuttaa terveydellistä vaaraa ihmisille tai eläimille taikka kotieläintuotteiden käyttäjille; säädettyjä poikkeuksia varten on suotavaa tutkia, saako kyseisiä aineita jo käyttää sairauksien hoitoon tai ehkäisyyn, vai onko erityisen painavia syitä rajoittaa niiden käyttö ainoastaan lääkinnällisiin tai eläinlääkinnällisiin tarkoituksiin,

[1] EYVL N:o C 135, 14.12.1968, s. 20

tiettyjen jäsenvaltioiden erityistilanteiden ja varsinkin erilaisten kotieläinten ruokintajärjestelmien vuoksi on tarpeen tietyissä tapauksissa sallia poikkeuksia edellä tarkoitetuista periaatteista, jos ne ovat hyväksyttäviä ihmisten ja eläinten terveyden kannalta,

jäsenvaltioiden olisi myös säilytettävä oikeus keskeyttää tiettyjen lisäaineiden käyttö tai alentaa niiden sallittuja enimmäispitoisuuksia, jos ihmisten tai eläinten terveydelle aiheutuu vaaraa; jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa siten estää eri tuotteiden vapaata liikkuvuutta,

lisäaineita sisältävien rehujen erityismerkinnöistä olisi annettava säännökset, jotta käyttäjä on selvillä lisäaineen laadusta ja jotta voidaan estää vilpillinen toiminta; tämä koskee erityisesti sellaisia täydennysrehuja, jotka sisältävät tiettyjen lisäaineiden tiivisteitä,

yhteisön sääntöjä ei tulisi soveltaa kolmansiin maihin vietäviin rehuihin, koska niissä sovelletaan yleensä eri sääntöjä,

sen varmistamiseksi, että lisäaineille vahvistetut vaatimukset täyttyvät saatettaessa rehuja markkinoille, jäsenvaltioiden on huolehdittava asianmukaisen valvonnan järjestämisestä,

nämä vaatimukset täyttäviin rehuihin ei saa soveltaa muita kuin tässä direktiivissä säädettyjä markkinoille saattamista koskevia rajoituksia, ja

tämän direktiivin täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi sovellettava menettelyä, jolla saadaan aikaan jäsenvaltioiden ja komission välinen kiinteä yhteistyö pysyvässä rehukomiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan rehujen lisäaineisiin.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'lisäaineella' ainetta, joka rehuun lisättynä todennäköisesti vaikuttaa sen ominaisuuksiin tai eläinten tuotantoon;

b) 'rehulla' eläinten ruokintaan tarkoitettua orgaanista tai epäorgaanista ainetta, käytettynä sellaisenaan tai seoksina, siitä riippumatta, sisältääkö se lisäaineita;

c) 'päiväannoksella' 12 prosenttia kosteutta sisältävän rehun keskimääräistä kokonaismäärää, jonka tietyn lajin, tietyn ikäinen ja tiettyä tarkoitusta varten kasvatettu eläin tarvitsee tyydyttääkseen koko ravinnontarpeensa;

d) 'täysrehulla' rehuseosta, joka sellaisenaan on riittävä tyydyttämään päiväannoksen;

e) 'täydennysrehulla' rehuseosta, joka sisältää korkeat pitoisuudet tiettyjä aineita, mutta joka koostumuksensa takia on riittävä tyydyttämään päiväannoksen ainoastaan käytettynä yhdessä muiden rehujen kanssa;

f) 'esiseoksella' rehuseosten teolliseen valmistukseen käytettäviä lisäainetiivisteitä.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ainoastaan tämän direktiivin liitteessä I lueteltuja lisäaineita saadaan lisätä rehuihin ja ainoastaan siinä vahvistettujen vaatimusten mukaisesti. Näitä lisäaineita ei muulla tavoin saa käyttää eläinten ruokintaan.

2. Liitteessä I luetellut enimmäis- ja vähimmäispitoisuudet viittaavat täysrehuihin.

3. Tässä direktiivissä lueteltujen lisäaineiden sekoittaminen rehuihin on sallittua ainoastaan, kun seoksen ainesosat ovat fysikaalisesti ja kemiallisesti seostuvia toivotuin vaikutuksin.

4. Antibioottia (liitteessä I oleva A ryhmä ja liitteessä II oleva A ryhmä) voidaan sekoittaa ainoastaan jonkin toisen antibiootin kanssa, jollei valmistettavasta seoksesta jo määrätä näissä liitteissä. Ainesosat eivät saa kuulua samaan kemialliseen ryhmään. Kunkin ainesosan suurimman sallitun pitoisuuden on oltava tässä direktiivissä vahvistetun mukainen ja alennettu sen suhteelliseen prosenttiosuuteen seoksessa.

5. Kokkidiostaatteja ja muita lääkeaineita (liitteessä I oleva D ryhmä ja liitteessä II oleva B ryhmä) ei saa sekoittaa keskenään, ellei kyseisestä seoksesta jo määrätä näissä liitteissä.

6. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 1, 3, 4 tai 5 kohdan säännöksistä, kun kysymyksessä on kokeellinen tai tieteellinen toiminta edellyttäen kuitenkin, että riittävä virallinen valvonta järjestetään.

7. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat alueellaan viiden vuoden aikana tämän direktiivin tiedoksi antamisesta nostaa antibioottien (liitteessä I oleva A ryhmä), lukuun ottamatta aineita E 709, E 711 ja E 712, enimmäispitoisuuksia seuraavasti:

A. Oleandomysiini, enimmäispitoisuus 25 ppm täysrehuissa:

a) siipikarjalle, ankkoja ja hanhia lukuun ottamatta, kuoriutumisesta neljän viikon ikäiseksi;

b) sioille, syntymästä kahdeksan viikon ikäiseksi.

B. Kaikki muut antibiootit, enimmäispitoisuus 50 ppm täysrehuissa:

a) siipikarjalle, ankkoja ja hanhia lukuun ottamatta, kuoriutumisesta neljän viikon ikäiseksi;

b) vasikoille, karitsoille ja kileille, syntymästä kuudentoista viikon ikäiseksi;

c) sioille, syntymästä kahdeksan viikon ikäiseksi;

d) turkiseläimille.

4 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat alueellaan sallia käytettäväksi seuraavia lisäaineita:

a) viiden vuoden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta, muita kuin liitteessä I lueteltuihin ryhmiin kuuluvia aineita, jos kokeet osoittavat niiden täyttävän 6 artiklan 2 kohdan A alakohdassa tarkoitetut vaatimukset. Tätä poikkeusta ei sovelleta aineisiin, joilla on hormonaalisia tai antihormonaalisia vaikutuksia;

b) viiden vuoden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta, liitteessä II lueteltuja aineita, jos kokeet osoittavat niiden täyttävän 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset;

c) märehtijöille tarkoitettua ureaa, jos kokeet osoittavat sen täyttävän 6 artiklan 2 kohdan A alakohdassa tarkoitetut vaatimukset;

d) molybdeeniä, enimmäispitoisuus 2,5 ppm täysrehussa;

e) seleeniä, enimmäispitoisuus 0,5 ppm täysrehussa;

f) sakkariinia.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle kahden kuukauden kuluessa kaikista 1 kohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä ja toimitettava asiakirjat, joista ilmenevät perustelut hyväksymiselle.

5 artikla

Kohtuullisen ajan kuluttua siitä kun jäsenvaltio on hyväksynyt lisäaineen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, komissio tutkii 6 artiklan säännösten perusteella, voidaanko lisäaine sisällyttää liitteeseen I vai onko hyväksyminen peruutettava. Komission on tehtävä ehdotuksensa neuvostolle, joka toimii 6 artiklan mukaisesti.

6 artikla

1. Komission ehdotuksesta sekä tieteellisen ja teknisen tiedon perusteella neuvosto

- vahvistaa tässä direktiivissä tarkoitettujen lisäaineiden puhtausvaatimukset,
- antaa liitteeseen I tehtävät muutokset.

2. Liitteen I muuttamisessa neuvosto soveltaa seuraavia periaatteita:

A. Aine voi sisältyä liitteeseen I ainoastaan, jos

a) sillä on rehuun sekoitettuna edullinen vaikutus rehun ominaisuuksiin tai eläinten tuotantoon;

b) se ei rehuissa sallittuina pitoisuuksina vaikuta haitallisesti eläinten tai ihmisten terveyteen, eikä myöskään aiheuta vahinkoa kuluttajille muuttamalla eläintuotteiden ominaisuuksia;

c) sen laatua ja pitoisuutta rehuissa voidaan valvoa;

d) sen käyttöä rehuissa sallittuina pitoisuuksina ei voida pitää eläintautien ehkäisynä tai hoitona; tätä edellytystä ei sovelleta liitteessä I olevan D ryhmän aineisiin;

e) erityisen painavista ihmisten ja eläinten terveyttä koskevista syistä aineen käyttöä ei saa rajoittaa lääkinnällisiin tai eläinlääkinnällisiin tarkoituksiin.

B. Aine on poistettava liitteestä I, jos jokin A alakohdassa luetelluista edellytyksistä ei enää täyty.

7 artikla

1. Kun liitteessä I tarkoitetun lisäaineen käyttö tai sille vahvistettu enimmäispitoisuus vaarantaa eläinten tai ihmisten terveyttä, jäsenvaltio voi enintään neljän kuukauden ajaksi kieltää lisäaineen käytön tai alentaa vahvistettua enimmäispitoisuutta. Sen on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle, joka neuvottelee jäsenvaltioiden kanssa 20 päivänä heinäkuuta 1970[1] tehdyllä neuvoston päätöksellä perustetussa pysyvässä rehukomiteassa.

2. Neuvosto päättää yksimielisesti komission ehdotuksesta viipymättä liitteen I muuttamisesta ja antaa tarvittaessa direktiivein tarpeelliset muutokset. Neuvosto voi komission ehdotuksesta määräenemmistöllä tarvittaessa pidentää 1 kohdassa tarkoitetun määräajan enintään yhdeksi vuodeksi.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että määritetyllä tavalla laimennettujen täydennysrehujen tässä direktiivissä lueteltujen lisäaineiden pitoisuudet eivät saa olla suuremmat kuin täysrehuille vahvistetut enimmäispitoisuudet.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että antibioottien (liitteessä I oleva A ryhmä), hapettumisenestoaineiden (liitteessä I oleva B ryhmä), kokkidiostaattien ja muiden lääkeaineiden (liitteessä I oleva D ryhmä), D–vitamiinien (liitteessä I oleva H ryhmä N:o 1) ja hivenaineiden (liitteessä I oleva I ryhmä) pitoisuudet täydennysrehuissa ja esiseoksissa saavat olla suuremmat kuin täysrehuille vahvistetut enimmäispitoisuudet ainoastaan,

a) jos tuotteet toimitetaan rehuseosten valmistajille tai heidän tavarantoimittajilleen;

b) jos täydennysrehut on jäsenvaltiossa hyväksytty pidettäviksi kaikkien käyttäjien saatavilla sillä edellytyksellä, etteivät niiden antibioottien, D–vitamiinien tai hivenaineiden pitoisuudet ole enempää kuin viisi kertaa suuremmat kuin vahvistetut enimmäispitoisuudet;

c) kun kyseessä ovat tietyille lajeille tarkoitetut täydennysrehut ja jäsenvaltiolla on oikeus sallia ne pidettäväksi alueellaan kaikkien käyttäjien saatavilla erityisen ruokintajärjestelmän perusteella ja edellytyksellä, että niiden pitoisuudet eivät ole suuremmat kuin:

- antibiooteille 1 000 ppm;
- hapettumisenestoaineille, kokkidiostaateille ja muille lääkeaineille viisi kertaa vahvistettu enimmäispitoisuus;
- D–vitamiineille 200 000 ky/kg.

Tätä säännöstä ei sovelleta b alakohdan mukaan myönnettyyn hyväksymiseen.

2. Hyväksyminen 1 kohdan b tai c alakohdan mukaan voidaan myöntää ainoastaan, jos rehun koostumuksella on yksi tai useampia ominaispiirteitä (esimerkiksi valkuais– tai kivennäisaineessa), mikä käytännössä varmistaa sen, että lisäaineen pitoisuus ei ole suurempi kuin täysrehuille vahvistettu enimmäispitoisuus ja että rehua ei käytetä muille lajeille kuin niille, joille se on tarkoitettu. Tällaisen rehun hyväksymisestä päätetään pysyvässä rehukomiteassa jäsenvaltioiden ja komission välisten neuvottelujen jälkeen.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että jotain jäljempänä luetelluista lisäaineista sisältäviä rehuja saa saattaa markkinoille ainoastaan, jos aine on määritelty antamalla joko pakkauksessa tai siihen tehdyssä merkinnässä seuraavat tiedot:

a) antibiootin laatu, pitoisuus ja säilyvyystakuun päättymispäivä;

b) hapettumisenestoaineen laatu;

c) kokkidiostaattien ja muiden lääkeaineiden (liitteessä I oleva D ryhmä) laatu, pitoisuus ja käyttöohjeet liitteen mukaisesti;

d) liitteessä I olevan F ryhmän N:o 2 väriaineiden väripigmentit mukaan lukien laatu;

e) A–, D– ja E–vitamiinien laatu, pitoisuus ja säilyvyystakuun päättymispäivä;

f) kuparin pitoisuus Cu:na ilmaistuna, jos se on enemmän kuin 50 ppm;

g) 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti sallittujen lisäaineiden laatu ja pitoisuus.

Näistä aineista on käytettävä yleisesti hyväksyttyä nimeä.

2. Jos tavara on irtotavarana, niin 1 kohdassa tarkoitetut tiedot voidaan ilmoittaa tavaraan mukana seuraavassa asiakirjassa.

3. Hivenaineiden, vitamiinien, lukuun ottamatta A–, D– ja E–vitamiineja, vitamiinien esiasteiden ja muiden samanlaisten

[1] EYVL N:o L 170, 3.8.1970, s. 1

aktiivisten aineiden pitoisuudet voidaan ilmoittaa, jos ne voidaan määrittää virallisilla määritysmenetelmillä. Tällöin on ilmoitettava seuraavat tiedot:

a) hivenaineiden laatu ja pitoisuus;

b) muiden aineiden laatu, pitoisuus ja säilyvyystakuun päättymispäivä.

4. Muut kuin tässä direktiivissä säädetyssä muodossa tehdyt viittaukset lisäaineisiin ovat kiellettyjä.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lisäaineita enemmän kuin täysrehuille vahvistetut enimmäismäärät sisältäviä täydennysrehuja voidaan saattaa markkinoille ainoastaan, jos pakkauksessa on

a) ilmaisu "täydennysrehu" ja siinä ilmoitetaan rehun laatu,

b) käyttöohjeet sekä seuraava lisäohje:

"Tätä rehua voidaan käyttää ainoastaan ... (eläimen laji ja ikä).... enintään ... grammaa/kg päiväannosta."

Näiden tietojen on oltava liitteen I määräysten mukaiset. Tätä säännöstä ei sovelleta tuotteisiin, jotka toimitetaan rehuseosten valmistajille tai heidän tavarantoimittajilleen.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmoitus on muotoiltava siten, että kun sitä noudatetaan, lisäaineiden osuus ei ole suurempi kuin täysrehulle vahvistettu enimmäispitoisuus.

12 artikla

Kun rehuja saatetaan muissa jäsenvaltioissa markkinoille, 10 ja 11 artiklassa tarkoitetut tiedot on ilmoitettava ainakin yhdellä määrämaan virallisista kielistä.

13 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, ettei tämän direktiivin säännösten mukaisia rehuja koske lisäaineiden ja merkintöjen vuoksi muut kuin tässä direktiivissä säädetyt markkinoille saattamista koskevat rajoitukset.

14 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että eläintuotteisiin ei sovelleta markkinoille saattamista koskevia rajoituksia tämän direktiivin soveltamisen perusteella.

15 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että markkinoille saatetut rehut tarkastetaan virallisesti ainakin pistokokein sen todentamiseksi, että tässä direktiivissä säädetyt edellytykset täyttyvät.

16 artikla

Tätä direktiiviä ei sovelleta rehuihin, jotka ainakin asiaa koskevien tietojen perusteella on tarkoitettu vietäväksi kolmansiin maihin.

17 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan kahden vuoden kuluessa sen tiedoksi antamisesta. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

18 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä marraskuuta 1970.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

W. SCHEEL

LIITE I

ETY N:o	Lisäaine	Kemiallinen kaava, kuvaus	Eläinlaji	Enimmäisikä	Vähimmäispitoisuus	Enimmäispitoisuus	Muut määräykset
					ppm/täysrehu		
	A. Antibiootit						
E 700	Sinkkibasitrasiini	$C_{66}H_{103}O_{16}N_{17}SZn$ polypeptidien muodostama antibiootti, joka sisältää 12 – 20 % sinkkiä	Siipikarja (ankkoja, hanhia ja munivia kanoja lukuun ottamatta)	10 viikkoa	5	20	
			Vasikat	6 kuukautta	5	20	
				–	5	80	Ainoastaan juottorehut
			Karitsat, kilit	6 kuukautta	5	20	
				–	5	80	Ainoastaan juottorehut
			Siat	6 kuukautta	5	20	
				–	5	80	Ainoastaan juottorehut
			Turkiseläimet	–	5	20	
E 701	Tetrasykliini (ilmoitetaan hydrokloridina)	$C_{22}H_{24}O_8N_2 \cdot HCl$	Siipikarja (ankkoja, hanhia ja munivia kanoja lukuun ottamatta)	10 viikkoa	5	20	
			Vasikat	6 kuukautta	5	20	
				–	5	80	Ainoastaan juottorehut
			Siat	6 kuukautta	5	20	
				–	5	80	Ainoastaan juottorehut
E 702	Klooritetrasykliini (ilmoitetaan hydrokloridina)	$C_{22}H_{23}O_8N_2Cl \cdot HCl$	Siipikarja (ankkoja, hanhia ja munivia kanoja lukuun ottamatta)	10 viikkoa	5	20	

ETY N:o	Lisäaine	Kemiallinen kaava, kuvaus	Eläinlaji	Enimmäisikä	Vähimmäispitoisuus	Enimmäispitoisuus	Muut määräykset
					ppm/täysrehu		
E 702 (*jatkoa*)			Vasikat	6 kuukautta	5	20	
				–	5	80	Ainoastaan juottorehut
			Karitsat, kilit	6 kuukautta	5	20	
				–	5	80	Ainoastaan juottorehut
			Siat	6 kuukautta	5	20	
				–	5	80	Ainoastaan juottorehut
			Turkiseläimet	–	5	20	
E 703	Oksitetrasykliini (ilmoitetaan hydrokloridina)	$C_{22}H_{24}O_9N_2 \cdot HCl$	Siipikarja ankkoja, hanhia ja munivia kanoja lukuun ottamatta)	10 viikkoa	5	20	
			Vasikat	6 kuukautta	5	20	
				–	5	80	Ainoastaan juottorehut
			Karitsat, kilit	6 kuukautta	5	20	
				–	5	80	Ainoastaan juottorehut
			Siat	6 kuukautta	5	20	
				–	5	80	Ainoastaan juottorehut
			Turkiseläimet	–	5	20	
E 704	Oleandomysiini	$C_{35}H_{61}O_{12}N$ (emäs) amakrolidiantibiootti	Siipikarja (ankkoja, hanhia ja munivia kanoja lukuun ottamatta)	10 viikkoa	2	10	
			Siat	6 kuukautta	2	10	

ETY N:o	Lisäaine	Kemiallinen kaava, kuvaus	Eläinlaji	Enimmäisikä	Vähimmäispitoisuus	Enimmäispitoisuus	Muut määräykset
					ppm/täysrehu		
E 705	Penisilliini-G-kalium[1]	$C_{16}H_{18}KN_2O_4S$	Siipikarja (ankkoja, hanhia ja munivia kanoja lukuun ottamatta)	10 viikkoa	5	20	
E 706	Penisilliini-G-natrium	$C_{16}H_{18}NaN_2O_4S$					
E 707	Penisilliini-G-prokaiini[1]	$C_{29}H_{38}N_4O_6S \cdot H_2O$					
E 708	Penisilliini-G-bentsatiini	$C_{48}H_{65}N_6O_8S_2$	Karitsat, kilit	6 kuukautta	5	20	
				–	5	80	Ainoastaan juottorehut
			Siat	6 kuukautta	5	20	
				–	5	80	Ainoastaan juottorehut
			Turkiseläimet	6 kuukautta	5	20	
E 709	Penisilliini -G- (natrium, prokaiini) - streptomysiini (seos: 3 osaa (a) penisilliini-G- (natrium, prokaiini) ja 7 osaa (b) streptomysiiniä	a) $C_{16}H_{18}NaN_2O_4S$ + $C_{29}H_{38}N_4O_6S \cdot H_2O$	Vasikat	6 kuukautta	5	20	
				–	5	80	Ainoastaan juottorehut
		b) $C_{21}H_{39}O_{12}N_7$	Karitsat, kilit	6 kuukautta	5	20	
				–	5	80	Ainoastaan juottorehut
			Siat	6 kuukautta	5	20	
				–	5	80	Ainoastaan juottorehut
			Turkiseläimet	–	5	20	

[1] Määrät ilmaistuna penisilliini-G-natriumina
1 ppm penisilliini-G-Na tai -K = 1,66 ppm penisilliini-G-prokaiinia = 1,66 IU/kg

ETY N:o	Lisäaine	Kemiallinen kaava, kuvaus	Eläinlaji	Enimmäisikä	Vähimmäispitoisuus	Enimmäispitoisuus	Muut määräykset
					ppm/täysrehu		
E 710	Spiramysiini	I $C_{45}H_{78}O_{15}N_2$ II $C_{47}H_{80}O_{16}N_2$ (emäs) III $C_{48}H_{82}O_{16}N_2$ makrolidiantibiootit	Siipikarja (ankkoja, hanhia ja munivia kanoja lukuun ottamatta)	10 viikkoa	5	20	
			Vasikat	6 kuukautta	5	20	
				–	5	80	Ainoastaan juottorehut
			Karitsat, kilit	6 kuukautta	5	20	
				–	5	80	Ainoastaan juottorehut
			Siat	6 kuukautta	5	20	
				–	5	80	Ainoastaan juottorehut
			Turkiseläimet	–	5	20	
E 711	Virginiamysiini	I $C_{28}H_{35}N_3O_7$ II $C_{43}H_{49}N_7O_{10}$	Siipikarja (ankkoja, hanhia ja munivia kanoja lukuun ottamatta)	10 viikkoa	5	20	
			Siat	6 kuukautta	5	20	
E 712	Flavomysiini	$C_{70}H_{124}N_6O_{40}P$	Siipikarja (ankkoja, hanhia ja munivia kanoja lukuun ottamatta)	10 viikkoa	0,5	20	
			Vasikat	6 kuukautta	6	16	
				–	8	16	Ainoastaan juottorehut
			Siat	6 kuukautta	1	20	
				–	10	25	Ainoastaan juottorehut
			Turkiseläimet	–	2	4	

ETY N:o	Lisäaine	Kemiallinen kaava, kuvaus	Eläinlaji	Enimmäisikä	Vähimmäispitoisuus	Enimmäispitoisuus	Muut määräykset
					ppm/täysrehu		
	B. Hapettumisen estoaineet						
	1. Kaikki yhteisön sääntöjen perusteella elintarvikkeiden hapettumisen estoaineeksi hyväksytyt aineet						
E 321	a) Butyylihydroksitolueeni (BHT)	2,6-di-tert-butyyli-p-kresoli		-	-	150	Täytettävä näitä aineita koskevat yhteisön säännöissä vahvistetut edellytykset
	b) muut	1,2-dihydro-6-etoksi-2,2,4-trimetyylikinoliini				100	
E 322	2. Etoksikiini			-	-	150	
	C. Aromiaineet ja ruokahalua kiihottavat aineet						
	Kaikki luonnollista alkuperää olevat aineet ja vastaavat kemiallisesti valmistetut tuotteet			-	-	-	
	D. Kokkidiostaatit ja muut lääkeaineet						
E 750	Amproliumi	1-(4-amino-2-propyylipyrimidin-5-yylimetyyli)-2-metyylipyridinium-kloridihydrokloridi	Siipikarja	-	62,5	125	Käyttö kielletty munintaiästä alkaen ja viimeistään 3 vrk ennen teurastusta
E 751	Amproliumietopabaatti (seos: 25 osaa (a) amproliumia ja 1,6 osaa (b) etopabaattia)	a) 1-(4-amino-2-propyylipyrimidin-5-yllimetyyli)-2-metyylipyridinium-kloridihydrokloridi b) metyyli-4-asetamido-2-etoksi-bentsoaatti	Kananpojat, kalkkunat ja helmikana	-	66,5	133	Käyttö kielletty munintaiästä alkaen ja viimeistään 3 vrk ennen teurastusta

ETY N:o	Lisäaine	Kemiallinen kaava, kuvaus	Eläinlaji	Enimmäisikä	Vähimmäispitoisuus	Enimmäispitoisuus	Muut määräykset
					ppm/täysrehu		
E 752	Dinitolmidi (DOT)	3,5-dinitro-o-toluamidi	Siipikarja	-	62.5	125	Käyttö kielletty munintaiästä alkaen ja viimeistään 3 vrk ennen teurastusta
E 753	Bukinolaatti	Etyyli-6,7-di-isobutoksi-4-hydroksi-kinoliini-3-karboksylaatti	Broilerit	-	82,5	82,5	Käyttö kielletty munintaiästä alkaen ja viimeistään 3 vrk ennen teurastusta
	E. **Emulgointiaineet**						
	Kaikki yhteisön sääntöjen perusteella elintarvikkeiden emulgointiaineeksi hyväksytyt aineet			-	-	-	Täytettävä näitä aineita koskevat yhteisön säännöissä vahvistetut edellytykset
	F. **Väriaineet, pigmentit mukaan lukien**						
	1. *Karotenoidit ja ksantofyllit:*		Siipikarja	-	-	80 (yhteensä)	Täytettävä elintarvikkeiden värjäämistä koskevat yhteisön säännöissä vahvistetut edellytykset.
E 160c	Kapsantiini	$C_{40}H_{58}O_3$					
E 160e	Bêta-apo-8-karotenaali	$C_{30}H_{40}O$					
E 160f	Bêta-apo-8-karoteenihapon etyyliesteri	$C_{32}H_{44}O_2$					
E 161b	Luteiini	$C_{40}H_{56}O_2$					
E 161c	Kryptoksantiini	$C_{40}H_{56}O$					
E 161e	Violaksantiini	$C_{40}H_{56}O$					
E 161g	Kantaksantiini	$C_{40}H_{52}O_2$					
E 161h	Zeaksantiini	$C_{40}H_{56}O_2$					

ETY N:o	Lisäaine	Kemiallinen kaava, kuvaus	Eläinlaji	Enimmäisikä	Vähimmäispitoisuus	Enimmäispitoisuus	Muut määräykset
					ppm/täysrehu		
	2. Kaikki yhteisön säännöissä hyväksytyt elintarvikkeiden värjäykseen tarkoitetut muut aineet			–	–	–	Käyttö sallittu eläinten rehuissa ainoastaan a) jalostetuissa i) elintarvikejätteissä, ii) hyväksytyillä punaisilla väriaineilla denaturoiduissa viljoissa ja maniokkijauhoissa taikka iii) muissa perusaineissa, jotka on denaturoitu sallituilla aineilla tai värjätty teknisen valmistelun aikana välttämättömän tunnistamisen varmistamiseksi valmistuksen aikana; ja b) yhteisön säännöissä näille aineille vahvistettujen edellytysten mukaisesti
	G. **Stabilointiaineet**						
E 400	Algiinihappo			–	–	–	
E 401	Natriumalginaatti						
E 404	Kalsiumalginaatti						
E 410	Agar-agar						
E 411	Karrageeni Karrageenius Karragenaatit Karragenaanit						
E 412	Johanneksen leipäpuun jauho						
E 415	Traganttikumi						
E 416	Arabikumi						
E 440	Pektiiniaineet						

ETY N:o	Lisäaine	Kemiallinen kaava, kuvaus	Eläinlaji	Enimmäisikä	Enimmäispitoisuus ky/kg täysrehusta tai päiväannoksesta	Muut määräykset	
	H. Vitamiinit, niiden esiasteet ja kemiallisesti tarkkaan määritellyt muut samanlaiset aineet						
E 670	1. D_2-vitamiini		Siat	–	2 000		
			Porsaat	–	10 000	Ainoastaan juottorehut	
			Naudat	–	4 000		D_3-vitamiinin samanaikainen käyttö kielletty
			Lampaat ja karitsat	–	4 000		
			Vasikat	–	10 000	Ainoastaan juottorehut	
			Hevoset	–	4 000		
			Muut lajit (siipikarjaa lukuun ottamatta)	–	2 000		
E 671	D_3-vitamiini		Siat	–	2 000		
			Porsaat	–	10 000	Ainoastaan juottorehut	
			Naudat	–	4 000		D_2-vitamiinin samanaikainen käyttö kielletty
			Lampaat ja karitsat	–	4 000		
			Vasikat	–	10 000	Ainoastaan juottorehut	
			Hevoset	–	4 000		
			Munivat kanat	–	3 000		
			Muu siipikarja	–	2 000		D_2-vitamiinin samanaikainen käyttö kielletty
			Muut lajit	–	2 000		
	2. Kaikki ryhmään kuuluvat aineet D-vitamiinia lukuun ottamatta			–	–		

ETY N:o	Aine	Lisäaine	Kemiallinen kaava	Aineen enimmäispitoisuus ppm täysrehussa
	I. **Hivenaineet**			
E 1	Rauta–Fe			1 250 (yhteensä)
		Rautafumaraatti	$FeC_4H_2O_2$	
		Rautasitraatti	$Fe_3(C_6H_5O_7)_2 \cdot 6\ H_2O$	
		Rautakarbonaatti	$FeCO_3$	
		Rautakloridi	$FeCl_2 \cdot 4\ H_2O$	
		Rautakloridi	$FeCl_3 \cdot 6\ H_2O$	
		Rautaoksidi	Fe_2O_3	
		Rautasulfaatti	$FeSO_4 \cdot 7\ H_2O$	
E 2	Jodi–I			40 (yhteensä)
		Kalsiumjodaatti	$Ca(IO_3)_2 \cdot 6\ H_2O$	
		Kalsiumjodaatti, vedetön	$Ca(IO_3)_2$	
		Natriumjodidi	NaI	
		Kaliumjodidi	KI	
E 3	Kobolti–Co			10 (yhteensä)
		Kobolttiasetaatti	$Co(CH_3COO)_2 \cdot 4\ H_2O$	
		Emäksinen kobolttikarbonaatti	$2\ CoCO_3 \cdot 3\ Co(OH)_2 \cdot H_2O$	
		Kobolttikloridi	$CoCl_2 \cdot 6\ H_2O$	
		Kobolttisulfaatti	$CoSO_4 \cdot 7\ H_2O$	
		Kobolttisulfaatti, monohydraatti	$CoSO_4 \cdot H_2O$	
		Kobolttinitraatti	$Co(NO_3)_2 \cdot 6\ H_2O$	
E 4	Kupari–Cu			Siat: 125 (yhteensä) Muut eläinlajit 50 (yhteensä)
		Kupariasetaatti	$Cu(CH_3COO)_2 \cdot H_2O$	

ETY N:o	Aine	Lisäaine	Kemiallinen kaava	Aineen enimmäispitoisuus ppm täysrehussa
E 4 (*jatkoa*)		Emäksinen kuparikarbonaatti, monohydraatti	$CuCO_3 \cdot Cu(OH)_2 \cdot H_2O$	
		Kuparikloridi	$CuCl_2 \cdot 2\ H_2O$	
		Kuparioksidi	CuO	
		Kuparisulfaatti	$CuSO_4 \cdot 5\ H_2O$	
E 5	Mangaani-Mn			250 (yhteensä)
		Mangaanikarbonaatti	$MnCO_3$	
		Mangaanikloridi	$MnCl_2 \cdot 4\ H_2O$	
		Mangaanivetyfosfaatti	$MnHPO_4 \cdot 3\ H_2O$	
		Mangaanioksidi	MnO	
		Mangaanioksidi	Mn_2O_3	
		Mangaanisulfaatti	$MnSO_4 \cdot 4\ H_2O$	
		Mangaanisulfaatti, monohydraatti	$MnSO_4 \cdot H_2O$	
E 6	Sinkki-Zn			250 (yhteensä)
		Sinkkilaktaatti	$Zn(C_3H_5O_3)_2 \cdot 3\ H_2O$	
		Sinkkiasetaatti	$Zn(CH_3 \cdot COO)_2 \cdot 2\ H_2O$	
		Sinkkikarbonaatti	$ZnCO_3$	
		Sinkkikloridi, monohydraatti	$ZnCl_2 \cdot H_2O$	
		Sinkkioksidi	ZnO	
		Sinkkisulfaatti	$ZnSO_4 \cdot 7\ H_2O$	
		Sinkkisulfaatti, monohydraatti	$ZnSO_4 \cdot H_2O$	

LIITE II

N:o	Lisäaine	Kemiallinen kaava, lisäaineen kuvaus
	A. **Antibiootit**	
1	Mangaani-basitrasiini	$C_{66}H_{103}O_{16}N_{17}SMn$ polypeptidien mangaanikompleksi
2	Erytromysiini	$C_{37}H_{67}O_{14}N$ (emäs), makrolidit
3	Hygromysiini B	$C_{15}H_{28}O_{10}N_2$
4	Neomysiini	$C_{23}H_{46}O_{12}N_6$
5	Soframysiini	Molekyylipaino n. 1 400 – 1 500
6	Tylosiini	$C_{45}H_{79}O_{17}N$ (emäs), makrolidit
	B. **Kokkidiostaatit ja muut lääkeaineet**	
1	Dekodinaatti	$C_{24}H_{35}O_5N$ etyyli-6-dekyylioksi-7-etoksi-4-hydroksikinoliini-3-karbosylaatti
2	Dimitridatsoli	1,2-dimetyyli-5-nitroimidatsoli
3	Asinitratsoli (asetyleeniheptiini)	2-asetyyliamino-5-nitrotiasoli
4	Furatsolidoni	3-(5-nitrofurfurylideeniamino)-oksatsolidin-2-oni
5	Klopidoli	3,5-dikloori-2,6-dimetyyli-4-pyridinoli
6	Nikarbatsiini	4,4-dinitrokarbanilidi + 2-hydroksi-4,6-dimetyylipyrimidiini
7	Nitrofuratsoni	5-nitro-2-furfurylidiinisemikarbatsoni
8	Sulfakinoksaliini	2-p-aminobentseenisulfonamidokinoksaliini
9	"Whitsyn" (Sulfakinoksaliini + Pyrimetamiini)	2-p-aminobentseenisulfonamidokinoksaliini + 2,4-diamino-5(4-kloorifenyyli)-6-etyylipyrimidiini
10	(Sulfakinoksaliini + Diaveridiini)	2-p-aminobentseenisufonamidokinoksaliini + 2,4-diamino-5(3,4-dimetoksibentsyyli-pyrimidiini)
11	(Sulfadimetoksiini + Diaveridiini)	2,4-dimetoksi-6-sufanilamido-1,3-diatsiini + 2,4-diamino-5(3,4-dimetoksibentsyyli)-pyrimidiini
12	Ronidatsoli	1-metyyli-2-karbamoyylioksimetyyli-5-nitroimidatsoli
13	Bifuran (nitrofuratsoni + furatsolidoni)	5-nitro-2-furfurylideenisemikarbatsoni + 3-(5-nitrofurfurylideeniamino)-oksatsolidin-2-oni
14	Metyylibentsokvatti	$C_{22}H_{23}O_4N$
15	Piperatsiini	
16	Nitroviini	1,5-di(5-nitro-2-furyyli)-1,4-pentadien-3-oniamidinohydrat-sonihydrokloridi
	C. **Emulgointiaineet**	
1	Polyetyleeni-glykolin esterit	
2	"Tween 80"	polyoksietyleenisorbitanmono-oleaatti

N:o	Lisäaine	Kemiallinen kaava, lisäaineen kuvaus
	D. **Stabilointiaineet**	
1	Karboksimetyyliselluloosa	$[C_6H_7O_2(OH)x((OCH_2COONa)y]n$ $x = 2{,}00 - 2{,}40$; $y = 1{,}00 - 0{,}60$; $x + y = 3{,}00$
2	Selluloosaetterit	
3	Gelatiini	
	E. **Muut lisäaineet**	
1	Lignosulfonaatit Kaoliini (käytetään sidonta-aineena rehuja rakeistettaessa)	
2	Pii ja silikaatit (dispergoivana aineena ja paakkuuntumisen estoaineena)	
3	Propionihappo ja sen suolat	$C_3H_6O_2$
4	Sitranaksantiini	$C_{33}H_{44}O$
5	Myksoksantofylli	$C_{40}H_{56}O_7$ tai $C_{40}H_{58}O_7$

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 28 päivänä huhtikuuta 1973,
rehujen lisäaineista 23 päivänä marraskuuta 1970 annetun direktiivin muuttamisesta

(73/103/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

on ilmennyt, että rehujen lisäaineista 23 päivänä marraskuuta 1970 annetussa neuvoston direktiivissä[1] on eräitä huonosti ilmaistuja peruskäsitteitä, jotka on sen vuoksi muutettava, ja

rehuihin käytettäväksi hyväksytyt lisäaineet luetellaan mainitun direktiivin liitteissä; tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen kasvu tällä alalla edellyttää nopeita muutoksia edellä tarkoitettuihin liitteisiin; muutokset ovat pääosin teknisiä; mainitussa direktiivissä säädetty menettely ei näytä vastaavan edellytettävien toimenpiteiden laatua ja kiireellisyyttä; tämän vuoksi on suotavaa helpottaa muutosten tekemistä liitteisiin sopivammalla menettelyllä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan 23 päivänä marraskuuta 1970 annettua direktiiviä seuraavasti:

1. Korvataan ilmaisut "veevoeding", "veevoeders" ja "veevoeder" ilmaisuilla "diervoeding", "diervoeders" ja "diervoeder" direktiivin hollanninkielisen toisinnon otsikossa, johdannossa ja säännöksissä, lukuun ottamatta 2 artiklan f alakohtaa, jossa korvataan ilmaisu "veevoeders" ilmaisulla "mengvoeders".

2. Korvataan 2 artiklan f alakohdassa ilmaisu "teolliseen valmistukseen" ilmaisulla "toimittamista hyväksytyille valmistajille", ja lisätään ilmaisu "hyväksytyille" ennen ilmaisua "valmistajille" 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa.

3. Lisätään 3 artiklan 2 kohtaan ilmaisu "jos liitteessä ei vahvisteta erityisiä määräyksiä" ilmaisun "täysrehuihin" jälkeen.

4. Korvataan 3 artiklan 5 kohta seuraavasti:

"Kokkidiostaatteja ja muita lääkeaineita (liitteessä I oleva D ryhmä ja liitteessä II oleva B ryhmä) ei saa sekoittaa keskenään, jos niiden vaikutus on sama, ellei seoksesta jo määrätä näissä liitteissä."

[1] EYVL N:o L 270, 14.12.1970, s. 1

5. Poistetaan 3 artiklan 7 kohdasta aine "E 711".

6. Poistetaan 4 artiklan 1 kohdan c alakohdasta ilmaisu "aikuisille"; lisäksi korvataan ilmaisu "ureaa" ilmaisulla "valkuaista sisältämätöntä typpiyhdistettä".

7. Poistetaan 5 artiklan viimeinen virke.

8. Poistetaan 6 artiklan 1 kohdan toinen luetelmakohta.

9. Lisätään 6 artiklaan alakohta seuraavasti:

"1 a Tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella liitteisiin tehtävät muutokset on annettava noudattaen 16 a artiklassa säädettyä menettelyä."

10. Korvataan 6 artiklan 2 kohdan johdanto seuraavasti:

"2. Liitteen I muuttamisessa on sovellettava seuraavia periaatteita:"

11. Korvataan 7 artikla seuraavasti:

"1. Jos jäsenvaltio toteaa, että liitteessä I tarkoitetun lisäaineen käyttö tai sille vahvistettu enimmäispitoisuus vaarantaa eläinten tai ihmisten terveyden, se voi väliaikaisesti kieltää lisäaineen käytön tai alentaa vahvistettua enimmäispitoisuutta. Sen on ilmoitettava viipymättä muille jäsenvaltioille ja komissiolle toteutetuista toimenpiteistä ja niiden perusteista.

2. Noudattaen 16 b artiklassa säädettyä menettelyä on viipymättä päätettävä liitteen I muuttamisesta. Jäsenvaltion toimenpiteet saavat olla voimassa, kunnes neuvosto tai komissio on päättänyt asiasta edellä tarkoitettua menettelyä noudattaen."

12. Poistetaan 9 artiklan 1 kohdan johdannosta ilmaisu "ja hivenaineiden (liitteessä I oleva I ryhmä)" ja b alakohdasta ilmaisu "tai hivenaineiden".

13. Lisätään artiklat seuraavasti:

"*16 a artikla*

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa pysyvän rehukomitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä.

2. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan 41 äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä ja panee ne viipymättä täytäntöön, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset. Jos ne eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä ja panee ne viipymättä täytäntöön, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

16 b artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä.

2. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa toimenpiteistä kahden päivän kuluessa. Lausunto annetaan 41 äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä ja panee ne viipymättä täytäntöön, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset. Jos ne eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä.

Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa viidentoista päivän kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä ja panee ne viipymättä täytäntöön, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä."

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 23 päivänä marraskuuta 1970 annetun direktiivin 17 artiklassa säädetyn määräajan kuluessa. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 28 päivänä huhtikuuta 1973.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. LAVENS

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 29 päivänä marraskuuta 1984,
rehujen lisäaineista annetun direktiivin 70/524/ETY muuttamisesta

(84/587/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

rehujen lisäaineista 23 päivänä marraskuuta 1970 annettua neuvoston direktiiviä 70/524/ETY[4], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neljälläkymmenelläseitsemännellä komission direktiivillä 84/547/ETY[5], sovellettaessa on todettu tarpeelliseksi määrittää uudelleen tiettyjä peruskäsitteitä tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen huomioon ottamiseksi sekä eläinten ja ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun varmistamiseksi mahdollisimman hyvin,

kokemus on erityisesti osoittanut, että nykyiset rehujen lisäaineiden käyttöä koskevat säännöt eivät ole antaneet riittäviä takeita tarpeelliselle turvallisuudelle; sen vuoksi on välttämätöntä toteuttaa lisäaineiden ja lisäaine-esiseosten tuotannon tasoa, kaupan pitämistä ja jakelua koskevia lisätoimenpiteitä,

direktiivin soveltamisen helpottamiseksi luetteloa määritelmistä olisi täydennettävä sekä määritelmien luetteloa ja joitakin siihen sisältyviä määritelmiä olisi muutettava; erityisesti käsite lisäaine olisi määriteltävä tarkemmin siten, että luvilla käyttää tietyn ryhmän lisäaineita tarkoitettaisiin erityisvalmisteita, jotka tulevaisuudessa mainitaan direktiivin liitteissä,

liitteet olisi selvyyden vuoksi järjestettävä uudelleen siten, että peräkkäiset muutokset voidaan sisällyttää niihin,

tiettyjen ryhmien lisäaineiden seosten käyttökieltoa olisi laajennettava, jotta voidaan estää seoksissa tietyissä tapauksissa mahdolliset haitalliset vaikutukset,

uutta lisäaineen käyttötapaa hyväksyttäessä on varmistettava perusperiaatteiden huomioon ottaminen, on tarpeen vaatia jäsenvaltiota virallisesti toimittamaan tiettyjen ryhmien lisäaineita koskevat asiakirjat; kyseisten lisäaineiden tutkimisen helpottamiseksi asiakirjat on laadittava neuvoston antamien yhteisten suuntaviivojen mukaisesti,

rehuissa käytettävien lisäaineiden tunnistamiseksi on tärkeää, että antibiooteista, kokkidiostaateista ja muista lääkeaineista sekä kasvunsääteistä tehdään erityisselvitys, josta ilmenevät perusteet hyväksytyn lisäaineen tunnistamiseksi ja kuvaamiseksi,

---

[1] EYVL N:o C 197, 18.8.1977, s. 3
[2] EYVL N:o C 63, 13.3.1978, s. 53
[3] EYVL N:o C 84, 8.4.1978, s. 4
[4] EYVL N:o L 270, 14.12.1970, s. 1
[5] EYVL N:o L 297, 15.11.1984, s. 40

lisäksi on tarpeen antaa tarkat säännöt yhteisössä kaupan pidettävien lisäaineiden ja lisäaine–esiseosten merkitsemisestä,

on tarkoituksenmukaista, että antibioottien, kokkidiostaattien ja muiden lääkeaineiden, kasvunsääteiden ja näistä lisäaineista valmistettujen esiseosten valmistus ja käyttö rehuseoksissa varataan ainoastaan niille, joilla on tarvittava pätevyys sekä tarkoituksenmukaiset koneet ja laitteet lisäaineiden, esiseosten tai rehuseosten valmistamiseen, ja joiden nimet ovat jäsenvaltion valmistajien luettelossa; näiden valmistajien ja kaikkien välittäjien olisi toimivaltaisten viranomaisten tarkastuksia varten pidettävä kirjaa lisäaineista ja tuotettujen lisäaineiden ja esiseosten toimituskohteista,

direktiivien 81/851/ETY ja 81/852/ETY[1] soveltamisesta annettavat säännökset ja lääkeaineita sisältävien rehujen vapaasta liikkuvuudesta annettavat säännöt voisivat koskea antibiootteja, kokkidiostaatteja ja muita lääkeaineita; nämä uudet säännökset voivat aiheuttaa muutoksia näitä tuotteita koskeviin sääntöihin, ja

muita kuin liitteissä tarkoitettuja elintarvikkeissa käytettäväksi sallittuja lisäaineita saa olla rehussa ainoastaan, jos ne ovat rehussa ainoastaan siitä syystä, että ne sisältyvät käytetyn elintarvikkeen syötävään osaan; näillä lisäaineilla ei rehussa saa olla teknistä merkitystä eivätkä ne saa vaikuttaa haitallisesti eläinten terveyteen,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Korvataan direktiivin 70/524/ETY 1 – 16 b artikla seuraavasti:

"*1 artikla*

Tätä direktiiviä sovelletaan rehujen lisäaineisiin.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'lisäaineella' ainetta tai valmistetta, joka sisältää muita aineita kuin mitä h alakohdassa tarkoitettu esiseos sisältää ja joka rehuun lisättynä todennäköisesti vaikuttaa sen ominaisuuksiin tai eläinten tuotantoon;

b) 'rehulla' eläinten ruokintaan tarkoitettua kasvi– tai eläinperäistä tuotetta luonnollisessa olomuodossaan, tuoreena tai säilöttynä, ja teollisuuden sivutuotetta, sekä orgaanista tai epäorgaanista ainetta, käytettynä sellaisenaan tai seoksena, sisältäen lisäaineita tai ei;

c) 'päiväannoksella' 12 prosenttia kosteutta sisältävän rehun keskimääräistä kokonaismäärää, jonka tietyn lajin, tietyn ikäinen ja tiettyä tarkoitusta varten kasvatettu eläin tarvitsee tyydyttääkseen koko ravinnontarpeensa;

d) 'täysrehulla' rehuseosta, joka sellaisenaan on koostumuksensa takia riittävä tyydyttämään päiväannoksen;

e) 'täydennysrehulla' rehuseosta, joka sisältää korkeat pitoisuudet tiettyjä aineita, mutta joka koostumuksensa takia on riittävä tyydyttämään päiväannoksen ainoastaan käytettynä yhdessä muiden rehujen kanssa;

f) 'suoraan käytettävällä rehulla' sellaisenaan eläinten ruokintaan käytettävää kasvi– ja eläinperäistä tuotetta luonnollisessa olomuodossaan, tuoreena tai säilöttynä, ja teollisuuden sivutuotetta, sekä orgaanista tai epäorgaanista ainetta, sisältäen lisäaineita tai ei;

g) 'rehuseoksella' eläinten ruokintaan tarkoitettua kasvi– ja eläinperäisten tuotteiden seosta luonnollisessa olomuodossaan, tuoreena tai säilöttynä, tai teollisuuden sivutuotetta, taikka orgaanista tai epäorgaanista ainetta, sisältäen lisäainetta tai ei;

h) 'esiseoksella' lisäaineseoksia, tai yhden tai useamman lisäaineen seoksia sidottuna kantaja–aineeseen, jotka on tarkoitettu rehujen valmistukseen;

i) 'eläimellä' niiden lajien eläimiä, joita tavallisesti pidetään ja ruokitaan tai ihmiset käyttävät kulutukseen;

j) 'lemmikkieläimellä' niiden lajien eläimiä, turkiseläimiä lukuun ottamatta, joita tavallisesti pidetään ja ruokitaan, mutta ihminen ei käytä kulutukseen.

[1] EYVL N:o L 317, 6.11.1981, s. 1 ja 16

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ainoastaan tämän direktiivin liitteessä I lueteltuja, tämän direktiivin mukaisia lisäaineita voidaan pitää kaupan ja niitä voidaan lisätä rehuihin ainoastaan tässä liitteessä vahvistettujen vaatimusten mukaisesti. Näitä lisäaineita ei muulla tavoin saa käyttää eläinten ruokintaan.

2. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että lisäaineita voidaan lisätä suoraan käytettäviin rehuihin ainoastaan, kun niiden käyttö nimenomaisesti vahvistetaan liitteissä I tai II.

4 artikla

1. Poiketen 3 artiklan 1 kohdan säännöksistä, jäsenvaltiot voivat alueellaan sallia sellaisten lisäaineiden kaupan pitämisen ja käytön,

a) jotka luetellaan liitteessä II, jos ne vastaavat tämän direktiivin lisäaineita koskevia säännöksiä;

b) jotka kuuluvat muihin lisäaineryhmiin kuin liitteissä I tai II lueteltuihin, jos testit osoittavat 7 artiklan 2 kohdan A alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten täyttyvän. Tätä poikkeusta ei sovelleta aineisiin, joilla on hormonaalisia tai anti-hormonaalisia vaikutuksia.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava:

- muille jäsenvaltioille ja komissiolle ennen 3 päivää tammikuuta 1985 luettelo 1 kohdan b alakohdan mukaisesti sallituista lisäaineista ja ryhmistä,
- ennen 3 päivää joulukuuta 1985 ne asiakirjat, joissa perustellaan nämä luvat 7 artiklan 2 kohdan A alakohdassa säädettyjen vaatimusten osalta.

5 artikla

Edellä 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisista kansallisista luvista on päätettävä ennen 3 päivää joulukuuta 1988 noudattaen 23 artiklassa säädettyä menettelyä.

6 artikla

1. Liitteissä I ja II luetellut enimmäis- ja vähimmäispitoisuudet viittaavat täysrehuihin, joiden kosteuspitoisuus on 12 prosenttia, jollei näissä liitteissä vahvisteta erityisiä määräyksiä.

Jos lisäaineeksi hyväksytty aine esiintyy myös luonnostaan rehun tietyissä raaka-aineissa, lisäaineen osuus saadaan laskemalla yhteen lisättävä ja rehussa luonnostaan oleva ainemäärä, kokonaispitoisuus ei saa olla suurempi kuin liitteissä I ja II määrätty enimmäispitoisuus.

2. Tässä direktiivissä lueteltujen lisäaineiden sekoittaminen esiseoksiin ja rehuihin on sallittua ainoastaan, kun seoksen ainesosat ovat fysikaalisesti ja kemiallisesti seostuvia toivotuin vaikutuksin.

3. Ellei kyseistä seosta vahvisteta liitteissä I tai II, jäsenvaltioiden on säädettävä, että

a) antibiootteja ja kasvunsääteitä ei saa sekoittaa keskenään, ei oman eikä toisen ryhmän aineiden kanssa;

b) kokkidiostaattien vaikuttaessa samassa eläinluokassa antibioottina tai kasvunsääteinä, niitä ei saa sekoittaa antibioottien tai kasvunsääteiden kanssa;

c) kokkidiostaatteja ja muita lääkeaineita ei saa sekoittaa keskenään, jos niiden vaikutukset ovat samankaltaiset.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 3 artiklan tai tämän artiklan 2 tai 3 kohdan säännöksistä, kun kysymyksessä on kokeellinen ja tieteellinen toiminta edellyttäen kuitenkin, että riittävä virallinen valvonta järjestetään.

7 artikla

1. Muutokset liitteisiin tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella on annettava noudattaen 23 artiklassa säädettyä menettelyä.

Liitteistä on annettava säännöllisin väliajoin uusittu toisinto noudattaen samaa menettelyä, kokoamalla yhteen tämän kohdan perusteella tehdyt peräkkäiset muutokset.

2. Liitteisiin I ja II tehtävien muutosten osalta sovelletaan seuraavia periaatteita:

A. Lisäaine sisällytetään liitteeseen I ainoastaan, jos

a) sillä rehuun lisättynä on edullinen vaikutus rehun ominaisuuksiin tai eläinten tuotantoon;

b) se ei sallittuina pitoisuuksina vaikuta haitallisesti ihmisten tai eläinten terveyteen taikka ympäristöön eikä aiheuta vahinkoa kuluttajille muuttamalla eläintuotteiden ominaisuuksia;

c) sen esiintymistä rehussa voidaan valvoa;

d) sen käyttöä rehuissa sallittuina pitoisuuksina ei voida pitää eläintautien ehkäisynä tai hoitona; tätä edellytystä ei sovelleta liitteessä I olevan D ryhmän lueteltuihin aineisiin;

e) erityisen painavista ihmisten ja eläinten terveyttä koskevista syistä aineen käyttöä ei saa rajoittaa lääkinnällisiin tai eläinlääkinnällisiin tarkoituksiin.

B. Lisäaine on poistettava liitteestä I, jos jokin A alakohdassa luetelluista edellytyksistä ei enää täyty. Tällainen lisäaine voidaan kuitenkin lisätä määräajaksi liitteeseen II, jos se täyttää vähintään A alakohdan b ja e alakohdan edellytykset.

C. Uusi lisäaine tai lisäaineen uusi käyttötapa voidaan lisätä liitteeseen II ainoastaan, jos A alakohdan b, c ja e alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja jos saatavilla olevien tulosten perusteella voidaan olettaa, että myös muut A alakohdassa luetellut edellytykset täyttyvät.

Lupa uudelle lisäaineelle tai lisäaineen uudelle käyttötavalle voidaan hyväksyä enintään viideksi vuodeksi sen tähän liitteeseen ottamisesta.

8 artikla

1. Kun lisäaine, joka kuuluu ryhmiin "antibiootit", "kokkidiostaatit" ja "muut lääkeaineet" tai "kasvunsääteet", lisätään liitteeseen I tai II, on siitä tieteellinen ja tekninen tietämys huomioon ottaen laadittava noudattaen 23 artiklassa säädettyä menettelyä direktiivillä erityisselvitys, josta ilmenevät lisäaineen tunnistamismenettely sekä perusteet lisäaineen tunnistamiseksi ja kuvaamiseksi, erityisesti lisäaineen koostumus ja puhtausaste sekä sen fysikaalis-kemialliset ja biologiset ominaisuudet.

2. Erityisselvitykset on laadittava viimeistään 31 päivään joulukuuta 1988 myös niiden lisäaineiden osalta, jotka kuuluvat niihin 1 kohdassa tarkoitettuihin ryhmiin, jotka lisätään liitteeseen I tai II ennen tämän direktiivin antamispäivää.

3. Erityisselvitys voidaan laatia 1 kohdan mukaisesti myös niiden lisäaineiden osalta, jotka kuuluvat muihin kuin 1 kohdassa tarkoitettuihin ryhmiin.

4. Tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksestä johtuvat, erityisselvityksiin myöhemmin tehtävät muutokset on annettava noudattaen 23 artiklassa säädettyä menettelyä.

9 artikla

1. Sen tarkastamiseksi ovatko lisäaineet 7 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen periaatteiden mukaisia, jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 kohdan mukaiset asiakirjat toimitetaan virallisesti jäsenvaltioille ja komissiolle.

2. Neuvosto voi komission ehdotuksesta päättää direktiivillä 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen laatimisen suuntaviivoista siten, että niitä voidaan soveltaa viimeistään 3 päivänä joulukuuta 1986.

Tämä jälkeen tehtävät tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksestä johtuvat muutokset suuntaviivoihin on annettava noudattaen 23 artiklassa säädettyä menettelyä.

3. Hakijan perustellusta pyynnöstä jäsenvaltioiden ja komission on huolehdittava, että tiedot, joita käsitellään ja jotka voivat vaikuttaa teollisen tai kaupallisen omaisuuden oikeuksiin, pidetään luottamuksellisina.

Teollista ja kaupallista salassapitoa ei sovelleta:

- lisäaineen nimityksiin ja koostumukseen,
- lisäaineen fysikaalis-kemiallisiin ja biologisiin ominaisuuksiin,
- farmakologisen, toksikologisen ja ympäristötoksikologisen tiedon tulkintaan,
- analyyttisiin tutkimusmenetelmiin, joilla valvotaan rehun lisäaineita.

10 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lisäaineita ja esiseoksia voidaan pitää kaupan ainoastaan suljetuissa pakkauksissa tai säiliöissä. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että pakkaukset tai säiliöt on suljettava siten, että pakkausta avattaessa suljin vahingoittuu eikä sitä voida käyttää uudelleen.

11 artikla

1. Kun jäsenvaltiolla uuden tiedon tai jo olemassa olevan tiedon uudelleen arvioinnin tuloksena on perusteltua syytä olettaa, että liitteessä I lueteltujen lisäaineiden käyttö tai sen käyttö mahdollisesti vahvistetuissa olosuhteissa muodostaa vaaran eläinten tai ihmisten terveydelle taikka ympäristölle, vaikka se on tämän direktiivin mukaista, jäsenvaltio voi väliaikaisesti lakata soveltamasta kyseisiä säännöksiä tai rajoittaa niiden soveltamista alueellaan. Tästä on viipymättä ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle ja perusteltava päätös.

2. Komission on niin pian kuin mahdollista tutkittava asianomaisen jäsenvaltion perustelut ja kuultava jäsenvaltioita pysyvässä rehukomiteassa; komission on tämän jälkeen viipymättä annettava lausuntonsa ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet.

3. Jos komissio pitää muutoksia direktiiviin välttämättöminä 1 kohdassa tarkoitettujen haittojen vähentämiseksi ja ihmisten ja eläinten terveyden sekä ympäristön suojelemiseksi, komission on aloitettava 24 artiklassa säädetty menettely muutosten antamiseksi; jäsenvaltio, joka on jo ottanut käyttöön suojatoimenpiteitä voi tällöin pidättäytyä noudattamasta niitä siihen saakka, kunnes edellä tarkoitetut muutokset tulevat voimaan.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että käytettäviksi laimennettujen täydennysrehujen tässä direktiivissä lueteltujen lisäaineiden pitoisuudet eivät saa olla suuremmat kuin täysrehuille vahvistetut enimmäispitoisuudet.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että antibioottien, kokkidiostaattien ja muiden lääkeaineiden, kasvunsääteiden, D-vitamiinien ja hapettumisen estoaineiden pitoisuudet täydennysrehuissa saavat olla suuremmat kuin täysrehuille vahvistetut enimmäispitoisuudet,

a) jos täydennysrehut on jäsenvaltiossa hyväksytty yleisesti saatavilla pidettäviksi kaikille käyttäjille sillä edellytyksellä, etteivät niiden antibioottien, D-vitamiinien tai kasvunsääteiden pitoisuudet ole enempää kuin viisi kertaa suuremmat kuin vahvistetut enimmäispitoisuudet;

b) kun kyseessä ovat tietyille lajeille tarkoitetut täydennysrehut ja jäsenvaltiolla on oikeus sallia ne alueellaan yleisesti saatavilla pidettäviksi kaikille käyttäjille erityisen ruokintajärjestelmän perusteella ja edellytyksellä, että niiden pitoisuudet eivät ole suuremmat kuin:

   - antibiooteille ja kasvunsääteille 1 000 mg/kg ja jos näiden aineiden käyttö on sallittua lihakarjalle 2 000 mg/kg;
   - hapettumisen estoaineille, kokkidiostaateille ja muille lääkeaineille enintään viisi kertaa vahvistettu enimmäispitoisuus;
   - D-vitamiineille 200 000 IU/kg.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että jos täydennysrehuja valmistetaan b alakohdan mukaisesti, samanaikaisesti ei voi nojautua a alakohdan säännöksiin.

3. Edellä 2 kohdan mukaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on säädettävä, että rehulla on yksi tai useampi koostumuksellinen ominaispiirre (esimerkiksi valkuaisaineessa tai kivennäisaineessa), mikä varmistaa sen, että lisäainepitoisuudet eivät ole suuremmat kuin täysrehulle vahvistetut ja rehun väärinkäyttö muille eläinlajeille on käytännöllisesti katsoen poissuljettu.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että liitteissä I ja II lueteltuja antibiootteja, kokkidiostaatteja ja muita lääkeaineita, kasvunsääteitä, näistä lisäaineista valmistettuja rehuseoksiin lisättäviksi tarkoitettuja esiseoksia ja rehuseoksia, jotka sisältävät näitä esiseoksia voidaan saattaa markkinoille ainoastaan liitteessä III tarkoitetuilla edellytyksillä ja ainoastaan, jos niiden valmistaja ainakin yhdessä jäsenvaltiossa on täyttänyt liitteessä III luetellut vähimmäisedellytykset.

Edelleen jäsenvaltioiden on säädettävä, että kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja lisäaineita, esiseoksia tai rehuseoksia valmistetaan kolmansissa maissa tarkoituksena pitää niitä kaupan yhteisössä, valmistajalla on oltava yhteisön alueelle sijoittautunut edustaja, joka täyttää liitteessä III vahvistetut vähimmäisedellytykset.

Yhteisöön sijoittautuneen edustajan nimen on oltava 3 kohdassa tarkoitetussa luettelossa valmistajan nimen vieressä.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että 1 kohdassa tarkoitettuja lisäaineita saa markkinoille saattamisen loppuvaiheessa toimittaa

- ainoastaan esiseosten valmistajille ja
- esiseoksina ainoastaan rehuseosten valmistajille,

jotka täyttävät liitteessä III luetellut vähimmäisedellytykset.

3. Jäsenvaltioiden on julkaistava vuosittain viimeistään 30 päivänä marraskuuta luettelo lisäaineiden, esiseosten ja rehuseosten valmistajista, jotka kyseisessä jäsenvaltiossa täyttävät liitteessä III luetellut vaatimukset.

Jäsenvaltion on toimitettava tämä luettelo muille jäsenvaltioille ja komissiolle vuosittain ennen 31 päivää joulukuuta.

Ne muutokset, jotka näihin luetteloihin tehdään 30 päivän marraskuuta jälkeen, on toimitettava erikseen muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että 1 kohdassa tarkoitettuja lisäaineita voidaan lisätä rehuseokseen ainoastaan esiseoksena, joka sisältää kantaja-aineen. Näitä esiseoksia voidaan lisätä ainoastaan rehuseoksiin suhteessa vähintään 0,2 prosenttia täysrehun painosta. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia esiseoksia lisättävän rehuseoksiin vähäisempiäkin määriä aina 0,05 prosenttiin.

5. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 ja 2 kohtaa karotenoideihin, ksantofylleihin, hivenaineisiin ja vitamiineihin.

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että liitteissä I ja II lueteltuja lisäaineita voidaan pitää kaupan käytettäviksi rehuissa ainoastaan, jos seuraavat tiedot ovat selvästi näkyvällä, helposti luettavalla ja pysyvällä tavalla merkityjä pakkaukseen, säiliöön tai näihin kiinnitettävään etikettiin ja niistä ilmenee vastuussa oleva yhteisöön sijoittautunut tavaran valmistaja, pakkaaja, maahantuoja, tukku- tai vähittäismyyjä:

A. kaikkien lisäaineiden osalta:

a) lisäaineen erityinen nimi liitteiden I ja II mukaisesti;

b) tässä kohdassa tarkoitetuista tiedoista vastuussa olevan nimi tai toiminimi ja osoite tai kotipaikka;

c) nettopaino tai, kun kysymyksessä on nestemäinen lisäaine, joko nettotilavuus tai nettopaino;

B. lisäksi:

a) antibioottien, kasvunsääteiden, kokkidiostaattien ja muiden lääkeaineiden osalta: valmistajan nimi tai toiminimi ja osoite tai kotipaikka, vaikkakaan valmistaja ei ole vastuussa pakkausmerkinnöistä, vaikuttavan aineen pitoisuus, pitoisuustakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä, erän viitenumero ja valmistuspäivämäärä, merkintä: "ainoastaan esiseosten valmistajille käytettäväksi rehuseosten valmistukseen", käyttöohjeet, ja tarvittaessa lisäaineen turvallisuussuositus niiden lisäaineiden osalta, joihin sovelletaan liitteiden "muut määräykset" kohdan mukaisia erityisiä määräyksiä;

b) E-vitamiinin osalta: alfa-tokoferolipitoisuus ja pitoisuustakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä;

c) vitamiinien, E-vitamiinia lukuun ottamatta, vitamiinien esiasteiden ja muiden samalla tavoin vaikuttavien aineiden osalta: vaikuttavan aineen pitoisuus ja säilyvyystakuun päättymispäivämäärä tai säilyvyys valmistuspäivästä;

d) hivenaineiden, väriaineiden mukaan lukien pigmentit, säilöntäaineiden ja muiden lisäaineiden osalta: vaikuttavan aineen pitoisuus;

e) edellä b, c, ja d kohdassa tarkoitettujen lisäaineiden osalta merkintä: "käytettäväksi ainoastaan rehujen valmistuksessa".

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lisäaineen erityiseen nimitykseen voidaan liittää:

a) kauppanimi ja ETY-numero;

b) valmistajan nimi tai toiminimi ja osoite tai kotipaikka, vaikkakaan valmistaja ei ole vastuussa etiketin tiedoista, käyttöohjeet ja tarvittaessa turvallisuussuositus niissä tapauksissa, joissa kolmea viimeksi mainittua tietoa ei vaadita 1 kohdan B alakohdan a alakohdan perusteella.

3. Jäsenvaltiot voivat sovellettaessa 13 artiklan 5 kohtaa vaatia merkittäväksi: "ainoastaan esiseosten valmistajien käyttöön".

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että muita kuin 1, 2 ja 3 kohdan mukaisia tietoja saa merkitä pakkaukseen, säiliöön tai etikettiin, joiss ne merkitään selvästi erilleen edellä tarkoitetuista merkintätiedoista.

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että esiseoksia voidaan pitää kaupan ainoastaan, jos seuraavat tiedot ovat selvästi näkyvällä, helposti luettavalla ja pysyvällä tavalla merkityjä pakkaukseen, säiliöön tai siihen kiinnitettävään etikettiin ja niistä ilmenee vastuussa oleva yhteisöön sijoittautunut tavaran valmistaja, pakkaaja, maahantuoja, tukku- tai vähittäismyyjä:

A. kaikkien esiseosten osalta:

a) nimitys "esiseos";

b) merkintä "käytettäväksi ainoastaan rehujen valmistuksessa", lukuun ottamatta B alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja esiseoksia, käyttöohjeet ja turvallisuussuositukset esiseoksen käytöstä;

c) eläinlaji tai -luokka, jolle esiseos on tarkoitettu;

d) tässä kohdassa tarkoitetuista tiedoista vastuussa olevan nimi tai toiminimi ja osoite tai kotipaikka;

e) nettopaino tai nestemäisistä joko nettotilavuus tai nettopaino;

B. lisäksi jäljempänä lueteltujen lisäaineita sisältävien esiseosten osalta:

a) antibiootit, kasvunsääteet, kokkidiostaatit tai muut lääkeaineet: valmistajan nimi tai toiminimi ja osoite tai kotipaikka, vaikkakaan valmistaja ei ole vastuussa etiketin merkinnöistä, lisäaineen liitteen I tai II mukainen erityinen nimi, vaikuttavan aineen pitoisuus ja pitoisuustakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä sekä merkintä "ainoastaan rehuseosten valmistajien käyttöön";

b) hapettumisen estoaineita sisältävät aineet: lisäaineen liitteen I tai II mukainen erityinen nimi ja vaikuttavan aineen pitoisuus, jos sille täysrehujen osalta vahvistetaan enimmäispitoisuus liitteessä I tai II;

c) väriaineet, mukaan lukien väripigmentit: lisäaineen liitteen I tai II mukainen erityinen nimi ja vaikuttavan aineen pitoisuus, jos sille täysrehujen osalta vahvistetaan enimmäispitoisuus liitteessä I tai II;

d) E-vitamiini: lisäaineen liitteen I tai II mukainen erityinen nimi, alfa-tokoferolipitoisuus ja pitoisuustakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä;

e) vitamiinit, muut kuin E-vitamiinit, vitamiinien esiasteet ja muut samalla tavoin vaikuttavat aineet: lisäaineen liitteen I tai II mukainen erityinen nimi, vaikuttavan aineen pitoisuus ja pitoisuustakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä;

f) hivenaineet: lisäaineen liitteen I tai II mukainen erityinen nimi ja eri lisäaineiden pitoisuudet, jos niille on täysrehujen osalta vahvistetaan enimmäispitoisuudet liitteessä I tai II;

g) säilöntäaineet: lisäaineen liitteen I tai II mukainen erityinen nimi ja vaikuttavan aineen pitoisuus, jos sille täysrehujen osalta vahvistetaan enimmäispitoisuus liitteessä I tai II;

h) muut b – g alakohdassa tarkoitettujen ryhmien lisäaineet, joille ei ole säädetty enimmäispitoisuuksia, sekä liitteen I tai II mukaisten muiden ryhmien lisäaineet: lisäaineen liitteen I tai II mukainen erityinen nimi ja vaikuttavan aineen pitoisuus, jos näillä lisäaineilla sellaisenaan on tietty tarkoitus rehussa ja jos lisäainepitoisuudet voidaan määrittää virallisilla analyysimenetelmillä tai, jos niitä ei ole, pätevillä tieteellisillä analyysimenetelmillä.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että

a) 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisen hyväksytyn lisäaineen erityinen nimi on ilmoitettava esiseoksen pakkauksessa, säiliössä tai etiketissä. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että kyseisen lisäaineen vaikuttavan aineen pitoisuus on ilmoitettava;

b) lisäaineen kauppanimi voidaan liittää lisäaineen nimeen;

c) lisäaineen 1 kohdan B alakohdan a alakohdassa tarkoitettu valmistajan nimi voidaan ilmoittaa esiseoksen merkinnöissä. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tämä merkintä on pakollinen;

d) liitteessä I luetellun lisäaineen erityiseen nimeen voidaan liittää ETY-numero.

3. Kun 1 kohdan mukaisesti usean samaan tai eri lisäaineryhmään kuuluvan lisäaineen pitoisuustakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä on ilmoitettava, jäsenvaltioiden on säädettävä, että kaikille lisäaineille ilmoitetaan yksi pitoisuustakuun päättymispäivä tai yksi säilyvyyspäivä, nimittäin se, mikä on aikaisin.

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että muita kuin 1 – 3 kohdan mukaisia tietoja saa merkitä pakkaukseen, säiliöön tai etikettiin, jos ne merkitään selvästi erilleen edellä tarkoitetuista merkintätiedoista.

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että jäljempänä lueteltujen ryhmien lisäaineita sisältäviä rehuja voidaan pitää kaupan ainoastaan, jos seuraavat tiedot ovat selvästi näkyvällä, helposti luettavalla ja pysyvällä tavalla merkittyjä pakkaukseen, säiliöön tai siihen kiinnitettävään etikettiin ja niistä ilmenee vastuussa oleva yhteisöön sijoittautunut tavaran valmistaja, pakkaaja, maahantuoja, tukku- tai vähittäismyyjä:

a) antibiootit, kokkidiostaatit ja muut lääkeaineet sekä kasvunsääteet: lisäaineen liitteen I tai II mukainen erityinen nimi, vaikuttavan aineen pitoisuus ja pitoisuustakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä;

b) hapettumisen estoaineita sisältävät aineet:

- lemmikkieläinten ruokien osalta: merkintä "sisältää hapettumisen estoainetta" lisäaineen liitteen I tai II mukaisen erityisen nimen kanssa,
- muiden rehuseosten kuin lemmikkieläinten ruokien osalta: lisäaineen liitteen I tai II mukainen erityinen nimi;

c) väriaineet, mukaan lukien väripigmentit, jos niitä käytetään rehujen tai eläintuotteiden värjäämiseen:

- lemmikkieläinten ruokien osalta: merkintä "väriaine" tai "värjätty ... " lisäaineen liitteen I tai II mukaisen erityisen nimen kanssa,
- muiden rehuseosten kuin lemmikkieläinten ruokien osalta: lisäaineen liitteen I tai II mukainen erityinen nimi;

d) E-vitamiini: lisäaineen liitteen I tai II mukainen erityinen nimi, alfa-tokoferolipitoisuus sekä pitoisuustakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä;

e) A- ja D-vitamiinit: lisäaineen liitteen I tai II mukainen erityinen nimi, vaikuttavan aineen pitoisuus ja pitoisuustakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä;

f) kupari: lisäaineen liitteen I tai II mukainen erityinen nimi, sekä aineen pitoisuus Cu:na ilmaistuna;

g) säilöntäaineet:

- lemmikkieläinten ruokien osalta: merkintä "säilöntäaine" tai "säilötty ..." lisäaineen liitteen I tai II mukaisen erityisen nimen kanssa,
- muiden rehuseosten kuin lemmikkieläinten ruokien osalta: lisäaineen liitteen I tai II mukainen erityinen nimi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi muita rehujen tarkoituksenmukaista käyttöä koskevia tietoja voidaan määrätä liitteissä I ja II noudattaen 23 artiklassa säädettyä menettelyä.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että nämä tiedot merkitään pakkaukseen, säiliöön tai niihin kiinnitettävään etikettiin.

3. Hivenaineiden, kuparia lukuun ottamatta, vitamiinien, A-, D- ja E-vitamiineja lukuun ottamatta, vitamiinien esiasteiden ja muiden samalla tavoin vaikuttavien aineiden esiintyminen voidaan ilmoittaa, jos näiden aineiden pitoisuudet voidaan määrittää virallisilla analyysimenetelmillä tai, jos näitä ei ole, pätevillä tieteellisillä analyysimenetelmillä. Tällöin seuraavat tiedot on ilmoitettava:

a) hivenaineet, kuparia lukuun ottamatta: lisäaineen liitteen I tai II mukainen erityinen nimi ja eri hivenaineiden pitoisuudet,

b) vitamiinit, lukuun ottamatta A-, D- ja E-vitamiineja, vitamiinin esiasteet ja muut samalla tavoin vaikuttavat aineet: lisäaineen liitteen I tai II mukainen erityinen nimi, vaikuttavan aineen pitoisuus ja pitoisuustakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä.

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaiset sallittujen lisäaineiden erityiset nimet on ilmoitettava rehun pakkauksessa, säiliössä tai etiketissä. Jäsenvaltiot voivat säätää, että lisäaineen vaikuttavan aineen pitoisuus on myös ilmoitettava.

5. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että:

a) edellä 1 - 4 kohdassa säädetyt tiedot on merkittävä niiden tietojen yhteyteen, jotka rehuja koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti on merkittävä pakkaukseen, säiliöön tai niihin kiinnitettävään etikettiin;

b) kun lisäaineen pitoisuus tai määrä ilmoitetaan 1 - 4 kohdan mukaisesti, sillä tarkoitetaan rehun sisältämän lisäaineen määrää;

c) ETY-numero tai kauppanimi voidaan merkitä lisäaineen 1 - 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen yhteyteen.

6. Kun 1 kohdan mukaisesti usean samaan tai eri lisäaineryhmään kuuluvan lisäaineen pitoisuustakuun päättymispäivä tai säilyvyys valmistuspäivästä on ilmoitettava, on jäsenvaltioiden säädettävä, että kaikille lisäaineille ilmoitetaan yksi pitoisuustakuun päättymispäivä tai yksi säilyvyyspäivä, nimittäin se päivä, mikä on aikaisin.

7. Kun rehuja pidetään kaupan säiliöautoilla tai vastaavilla ajoneuvoilla tai irtotavarana, on 1 – 4 kohdassa säädetyt tiedot esitettävä mukana seuraavassa asiakirjassa.

Loppukäyttäjälle tarkoitettujen vähäisten määrien osalta on riittävää ilmoittaa nämä tiedot ostajalle sopivaksi katsottavalla tavalla.

8. Poiketen 1 kohdan b, c, ja g alakohdan säännöksistä, ja 3 päivään joulukuuta 1986 asti, jäsenvaltiot voivat sallia hapettumisen estoaineiden, väriaineiden ja säilöntäaineiden erityisten nimien korvaamisen ilmoituksella sen lisäaineryhmän, johon lisäaine kuuluu, nimestä sekä siihen liitettävällä merkinnällä "sallittu".

9. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että enintään kymmenen kiloa painaviin pakkauksiin pakattuihin lemmikkieläinten ruokien, jotka sisältävät väriaineita, säilöntäaineita tai hapettumisen estoaineita, riittää merkintä "värjätty ...", tai "säilötty ...", taikka "sisältää hapettumisen estoainetta", minkä jälkeen merkintä "ETY-lisäaine", jos

a) pakkauksessa, säiliössä tai etiketissä on viitenumero, josta rehu voidaan tunnistaa, ja

b) valmistaja ilmoittaa pyydettäessä käytetyn lisäaineen tai lisäaineiden erityisen nimen tai erityiset nimet.

10. Kaikki muut lisäaineita koskevat merkinnät kuin tässä direktiivissä säädetyt ovat kiellettyjä.

17 artikla

1. Rajoittamatta direktiivin 79/373/ETY[1] säännösten soveltamista jäsenvaltioiden on säädettävä, että lisäaineita enemmän kuin täysrehuille vahvistetut enimmäispitoisuudet sisältäviä täydennysrehuja voidaan pitää kaupan ainoastaan, jos käyttöohjeissa ilmoitetaan suurin sallittu määrä päivässä ilmaistuna grammoina tai kilogrammoina täydennysrehua tietyn lajin, tietyn ikäiselle eläimelle.

Näiden tietojen on oltava liitteen I tai II määräysten mukaisia.

Tätä säännöstä ei sovelleta tuotteisiin, jotka toimitetaan rehuseosten valmistajille tai heidän tavarantoimittajilleen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus on muotoiltava siten, että kun sitä noudatetaan, lisäaineiden määrä ei ole suurempi kuin täysrehuille vahvistettu lisäaineiden enimmäispitoisuus.

---

[1] EYVL N:o L 86, 6.4.1979, s. 30

18 artikla

Kun rehuja pidetään kaupan jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon, 14 – 17 artiklassa tarkoitetut tiedot on ilmoitettava vähintään yhdellä määrämaan virallisista kielistä.

19 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että tämän direktiivin mukaisia lisäaineita, esiseoksia ja rehuja eivät koske muut kuin tässä direktiivissä säädetyt kaupan pitämisen rajoitukset.

20 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kotieläintuotteita eivät koske tämän direktiivin soveltamisesta johtuvat kaupan pitämisen rajoitukset.

21 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaupan pidettäessä lisäaineet, esiseokset ja rehut virallisesti tarkastetaan vähintään pistokokein käytettyjen lisäaineiden tunnistamiseksi ja tässä direktiivissä säädettyjen säännösten noudattamisen tarkastamiseksi.

   Tätä varten jäsenvaltioiden on erityisesti säädettävä, että yritysten, jotka aikovat valmistaa tai saattaa markkinoille lisäaineita on ensin ilmoitettava siitä toimivaltaisille viranomaisille.

2. Sallitut liikkumarajat voidaan vahvistaa noudattaen 23 artiklassa säädettyä menettelyä, kun virallisen tarkastuksen tulos ja ilmoitettu rehuseoksen lisäainepitoisuus eroavat toisistaan.

22 artikla

Tätä direktiiviä ei sovelleta lisäaineisiin, esiseoksiin ja rehuihin, jotka vähintään asianmukaisin merkinnöin osoitetaan vietäviksi kolmansiin maihin.

23 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, saattaa asian pysyvän rehukomitean, jäljempänä 'komitean', käsiteltäväksi puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä.

2. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa toimenpiteistä määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan 45 äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä ja panee ne täytäntöön viipymättä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset. Jos toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole päättänyt toimenpiteistä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia tuli neuvostossa vireille, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä ja panee ne täytäntöön viipymättä, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

24 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä.

2. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen toteutettavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa toimenpiteistä kahden päivän kuluessa. Lausunto annetaan 45 äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä ja panee ne täytäntöön viipymättä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset. Jos toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen päätettävistä toimenpiteistä. Neuvosto päättää toimenpiteistä määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole päättänyt toimenpiteistä 15 päivän kuluessa siitä, kun ehdotus neuvostolle tehtiin, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä ja panee ne täytäntöön viipymättä, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

25 artikla

Neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa päätöksen antibioottien, kokkidiostaattien ja muiden lääkeaineiden ja niistä tehtyjen valmisteiden siirtämisestä direktiiviin 81/851/ETY sekä tuleviin lääkeaineita sisältäviä rehuja koskeviin sääntöihin heti, kun yhdenmukaistamisessa on tuotteiden vapaan liikkuvuuden osalta eläinlääkinnän ja lääkeaineita sisältävien rehujen alalla saavutettu lisäaineisiin verrattavissa oleva taso."

2. Direktiivin 70/524/ETY 17 ja 18 artikla siirtyy 26 ja 27 artiklaksi.

3. Lisätään direktiiviin 70/524/ETY liite seuraavasti:

"LIITE III

Vähimmäisedellytykset, jotka 13 artiklassa tarkoitettujen lisäaineiden, esiseosten ja rehuseosten valmistajien ja välittäjien on täytettävä:

1. Valmistajalla on oltava lisäaineiden, esiseosten tai esiseoksia sisältävien rehuseosten valmistusta ja varastointia varten tarkoituksenmukaiset tilat ja tekniset laitteet.

2. Valmistajalla tai henkilökunnalla on oltava lisäaineiden, esiseosten tai rehuseosten valmistamiseen tarvittava pätevyys.

3. Valmistajalla on oltava tarkoituksenmukaiset keinot varmistaa

a) lisäaineiden tämän direktiivin säännösten mukaisuus;

b) esiseosten osalta eri lisäaineiden laatu ja pitoisuudet, lisäaineiden tasalaatuisuus ja pysyvyys esiseoksissa;

c) rehuseosten osalta lisäaineiden laatu ja pitoisuudet sekä näiden lisäaineiden tasalaatuinen sekoittuminen rehuseoksiin.

4. Esiseosten valmistukseen tarkoitetut lisäaineet ja rehuseosten valmistukseen tarkoitetut esiseokset on varastoitava siten, että ne voidaan helposti tunnistaa ja sekaantuminen muihin lisäaineisiin, esiseoksiin, lääkeaineisiin, lääkeaineita sisältäviin rehuihin tai rehuihin voidaan välttää. Ne on varastoitava sopivissa, lukittavissa ja näiden tuotteiden varastointiin tarkoitetuissa paikoissa.

5. Valmistajan tai, jos valmistaja on sijoittautunut kolmanteen maahan, hänen yhteisöön sijoittautuneen edustajansa on kirjattava seuraavat tiedot:

a) lisäaineiden osalta: laatu, lisäaineiden valmistusmäärät ja valmistuspäivä, niiden esiseosten valmistajien tai välittäjien nimet ja osoitteet, joille lisäaineet on toimitettu merkinnöin toimitetun lisäaineen laadusta ja määrästä;

b) esiseosten osalta: esiseoksen valmistajien ja toimittajien nimet, käytettyjen lisäaineiden laatu ja määrä, valmistuspäivä, niiden rehuseosten valmistajien tai välittäjien nimet ja osoitteet, joille esiseos on tarkoitettu sekä toimitetun esiseoksen laatu ja määrä;

c) rehuseosten osalta: esiseoksen toimittajan nimi ja osoite sekä valmistajan nimi ja osoite, jos valmistaja ei ole toimittaja, esiseoksen laatu ja määrä sekä maininta siitä mihin esiseosta käytetään.

6. Jos valmistaja toimittaa lisäaineita tai esiseoksia muulle kuin esiseosten tai rehuseosten valmistajalle, tämän henkilön tai välittäjän on kirjattava 5 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt tiedot."

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava:

- direktiivin 70/524/ETY uuden 13 artiklan 3 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan neljän vuoden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta[1];

- muut tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta.

Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 29 päivänä marraskuuta 1984.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. DESMOND

[1] Tämä direktiivi on annettu tiedoksi jäsenvaltioille 3 päivänä joulukuuta 1984.

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 16 päivänä helmikuuta 1987,
eläinten rehuissa käytettävien lisäaineiden arvioinnin suuntaviivoista

(87/153/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rehujen lisäaineista 23 päivänä marraskuuta 1970[1] annetun neuvoston direktiivin 70/524/ETY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 86/525/ETY[2], ja erityisesti sen 9 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo, että

direktiivissä 70/524/ETY säädetään, että lisäaineet on tutkittava jäsenvaltioille ja komissiolle virallisesti toimitettujen asiakirjojen perusteella,

näiden asiakirjojen perusteella on voitava tarkastaa, ovatko lisäaineet aiottuun käyttötarkoitukseensa direktiivissä säädettyjen yleisten periaatteiden mukaisia, jotta ne voidaan sisällyttää liitteisiin,

on todettu välttämättömäksi säätää, että asiakirjat on laadittava sellaisten yleisten suuntaviivojen mukaisesti, joissa määritellään kyseisten tuotteiden tunnistamisen ja määrittämisen mahdollistavat tieteelliset tiedot sekä ne tutkimukset, jotka ovat tarpeen arvioitaessa erityisesti lisäaineen tehoa ja turvallisuutta ihmisille, eläimille ja ympäristölle,

suuntaviivat on tarkoitettu ensisijaisesti yleiseksi ohjeeksi; lisäaineen laadun tai käyttöolosuhteiden mukaan lisäaineen ominaisuuksien ja vaikutusten selvittämiseksi vaadittavien tutkimusten laajuus voi vaihdella,

rehujen lisäaineita kehitettäessä on välttämätöntä soveltaa hyvän laboratoriokäytännön periaatteita sen varmistamiseksi, että laboratoriokokeiden tuloksia ei kyseenalaisteta; menettelyt, joissa koe–eläimiä käytetään kokeellisiin tai muihin tieteellisiin tarkoituksiin on rajoitettava mahdollisimman vähiin, ja

suuntaviivat on laadittu nykyisen tieteellisen ja teknisen tiedon perusteella ja ne voidaan tarvittaessa mukauttaa tällä alueella tapahtuvaan kehitykseen,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että asiakirjat, jotka on liitettävä pyyntöön uuden lisäaineen tai lisäaineen uuden käyttötavan sisällyttämiseksi direktiivin 70/524/ETY liitteisiin, on laadittava tämän direktiivin liitteessä vahvistettujen suuntaviivojen mukaisesti.

2 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta määräyksiä, jotka koskevat:

a) hyvää laboratoriokäytäntöä kemiallisten tuotteiden arvioinnin tietojen vastavuoroisessa hyväksymisessä; ja

b) kokeellisessa tai muussa tieteellisessä toiminnassa käytettävien eläinten suojelua.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1987. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

[1] EYVL N:o L 270, 14.12.1970, s. 1
[2] EYVL N:o L 310, 5.11.1986, s. 19

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 16 päivänä helmikuuta 1987.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. TINDEMANS

LIITE

SUUNTAVIIVAT REHUJEN LISÄAINEIDEN ARVIOIMISEKSI

YLEISIÄ NÄKÖKOHTIA

Nämä suuntaviivat on tarkoitettu ohjeeksi niiden asiakirjojen laatimisessa, joilla haetaan aineen tai valmisteen hyväksymistä rehujen lisäaineeksi. Näiden asiakirjojen on mahdollistettava senhetkiseen tietoon perustuva lisäaineiden arviointi ja niiden avulla on voitava varmistaa, että lisäaineet ovat rehujen lisäaineista 23 päivänä marraskuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/524/ETY 7 artiklan 2 kohdassa hyväksymiselle säädettyjen perusperiaatteiden mukaisia[1].

Kaikkia näissä suuntaviivoissa tarkoitettuja tutkimuksia voidaan vaatia ja tarvittaessa voidaan pyytää lisätietoja. Yleisenä sääntönä voidaan pitää, että on suoritettava tutkimukset lisäaineen tunnistamisesta, käyttöolosuhteista ja fysikaalis-kemiallisista ominaisuuksista, lisäaineen määritysmenetelmistä ja tehokkuudesta, lisäaineen käyttäytymisestä aineenvaihdunnassa sekä biologisista ja toksikologisista vaikutuksista kohdelajeihin. Ihmisen terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia haittoja selvittävien tutkimusten tarpeellisuus riippuu olennaisesti lisäaineesta ja sen käyttöolosuhteista. Tältä osin ei voida soveltaa tiukkoja sääntöjä.

Yksinomaan lemmikkieläinten ruokintaan tarkoitettujen lisäaineiden osalta ei aina ole tarpeen suorittaa niin perusteellisia tutkimuksia kroonisen toksisuuden, mutageenisuuden ja karsinogeenisuuden testaamiseksi, kuin mitä vaaditaan niiltä lisäaineilta, joita käytetään ihmisravinnoksi kasvatettavien kotieläinten ruokinnassa. Kroonisen toksisuuden määrittämiseksi riittää yleensä vuoden mittainen koe kahdella kohdelajilla tai yhdellä kohdelajilla ja rotalla. Mutageenisuus- ja karsinogeenisuustutkimuksia ei tarvitse suorittaa, jos aineen kemiallinen koostumus, käytännön kokemukset tai muut näkökohdat osoittavat, että muutokset ovat epätodennäköisiä. Lemmikkieläimistä ei tarvitse analysoida lisäainejäämiä.

Ihmisravinnoksi tuotettavan karjan osalta on lisäaineen käyttäytymisestä aineenvaihdunnassa, jäämistä ja niiden kulkeutumisesta elimistöön oltava riittävästi tietoa. Tiedon perusteella on erityisesti voitava päättää koe-eläimillä suoritettavien toksikologisten tutkimusten laajuus lisäaineesta kuluttajille mahdollisesti aiheutuvien vaarojen arvioimiseksi. Tämä arviointi ei voi perustua yksinomaan tutkimuksissa koe-eläimillä havaittuihin suoriin vaikutuksiin. Näistä ei ole mahdollista saada tarkkaa tietoa jäämien todellisista vaikutuksista niiden lajien aineenvaihdunnassa, joille lisäaine on tarkoitettu.

Kaikkiin hakemuksiin lisäaineen tai hyväksytyn lisäaineen uuden käyttötavan hyväksymiseksi olisi liitettävä asiakirjat, jotka sisältävät yksityiskohtaiset selosteet näissä suuntaviivoissa esitetyn järjestyksen ja numeroinnin mukaisesti. Näissä suuntaviivoissa vahvistetun jonkin tiedon jättäminen pois asiakirjoista on perusteltava. Julkaisut, joihin viitataan on liitettävä mukaan. Koeselosteiden on sisällettävä suunnitelma, kokeen viitenumero, kokeiden yksityiskohtainen kuvaus, tulokset ja niiden analyysi sekä tutkimuksesta vastuussa olevan henkilön nimi, osoite ja allekirjoitus. Hyvän laboratoriokäytännön valvonnasta vastuussa olevan henkilön lausunto on myös liitettävä selosteisiin.

Lisäaineen fysikaalis-kemialliset, toksikologiset ja ympäristötoksikologiset ominaisuudet on määritettävä vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY[2] mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kuudennen kerran 25 päivänä huhtikuuta 1984 annetussa komission direktiivissä 84/449/ETY vahvistettujen menetelmien mukaisesti tai muilla tieteellisten elinten hyväksymillä kansainvälisillä menetelmillä. Muiden menetelmien käyttö olisi perusteltava.

Jokaisessa asiakirjassa on oltava riittävä yhteenveto. Antibiootteja, kokkidiostaatteja tai muita lääkeaineita ja kasvunedistäjiä koskeviin asiakirjoihin on liitettävä V luvun mallin mukainen erityisselvitys, jotta kyseinen lisäaine voidaan tunnistaa ja kuvata direktiivin 70/524/ETY 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Ilmaisulla 'lisäaine' tarkoitetaan näissä suuntaviivoissa aktiivisia aineita tai aktiivisia aineita sisältäviä valmisteita siinä muodossa, jossa se lisätään esiseoksiin tai rehuihin.

Asiakirjat toimittaneen jäsenvaltion on kohtuullisen ajan kuluessa ilmoitettava komissiolle kaikki lisäaineen valmistusmenetelmiä, koostumusta, käyttöä tai käyttöolosuhteita koskevat muutokset. Tämä voi edellyttää uusien asiakirjojen toimittamista uudelleenarviointia varten. Nämä vaatimukset koskevat erityisesti niitä mikrobiperäisiä tuotteita, joissa mikrobien perinnöllisiä ominaisuuksia on muutettu keinotekoisesti tai organismeja, jotka syntyvät mutaatioiden seurauksena.

---

(1) EYVL N:o L 270, 14.12.1970, s. 1 ja EYVL N:o L 319, 8.12.1984, s. 13

(2) EYVL N:o L 251, 19.9.1984, s. 1

SISÄLTÖ

I LUKU: Yhteenveto asiakirjan sisältämistä tiedoista

II LUKU: Lisäaineen tunnistaminen, kuvaus ja käyttöolosuhteet
Tarkastusmenetelmät

III LUKU: Lisäaineen tehoa koskevat tutkimukset

1. Rehujen laadun parantumista koskevat tutkimukset

2. Tutkimukset lisäaineiden vaikutuksista eläintuotantoon

3. Eläintuotteiden laatua koskevat tutkimukset

IV LUKU: Lisäaineen käyttöturvallisuutta koskevat tutkimukset

1. Tutkimukset kohdelajeilla

1.1. Lisäaineen toksikologiset tutkimukset

1.2. Lisäaineen mikrobiologiset tutkimukset

1.3. Vaikuttavan aineen käyttäytymistä aineenvaihdunnassa ja sen jäämiä koskevat tutkimukset

2. Eritteissä esiintyviä jäämiä koskevat tutkimukset

3. Tutkimukset koe-eläimillä

V LUKU: Erityisselvityksen malli

I LUKU

YHTEENVETO ASIAKIRJAN SISÄLTÄMISTÄ TIEDOISTA

II LUKU

LISÄAINEEN TUNNISTAMINEN, KUVAUS JA KÄYTTÖOLOSUHTEET TARKASTUSMENETELMÄT

1. **Lisäaineen tunnistaminen**

1.1. Markkinoille saattamista varten vaadittavat myyntinimitykset.

1.2. Lisäainetyyppi pääasiallisen vaikutustavan mukaisesti (esimerkiksi antibiootti, kokkidiostaatti, histomonostaatti, säilöntäaine).

1.3. Fysikaalinen tila, hiukkaskoko.

1.4. Laadullinen ja määrällinen koostumus (vaikuttava aine, muut ainesosat, epäpuhtaudet).

1.5. Valmistusmenetelmä. Mahdolliset erityiskäsittelyt.

2. **Vaikuttavaa ainetta koskevat vaatimukset**

2.1. Lajinimitys, kemiallinen nimitys Kansainvälisen teoreettisen ja sovelletun kemian liiton (IUPAC) nimikkeistön mukaisesti, muut ryhmänimitykset ja lyhenteet. CAS-numero ("Chemical Abstracts Service"-numero).

2.2. Empiirinen ja rakenteellinen kemiallinen kaava sekä molekyylipaino. Jos vaikuttava aine on käymistuote, tärkeimpien ainesosien laadulliset ja määrälliset ominaisuudet.

2.3. Puhtausaste. Epäpuhtauksien laadulliset ja määrälliset ominaisuudet.

2.4. Elektrostaattiset ominaisuudet, sulamispiste, kiehumispiste, hajoamislämpötila, tiheys, höyrypaine, liukoisuus veteen ja orgaanisiin liuottimiin, massa- ja absorptiospektri sekä muut asiaa koskevat fysikaaliset ominaisuudet.

2.5. Valmistus- ja puhdistusprosessit. Valmistuserien koostumuksen vaihtelu valmistuksen eri vaiheissa.

Huomaa:

Jos vaikuttava aine on vaikuttavien aineosien seos, jokainen kemiallisesti tunnistettavissa oleva, merkittävä ainesosa on kuvattava erikseen ja näiden ainesosien osuudet seoksessa on ilmoitettava.

3. **Lisäaineen fysikaalis-kemialliset ja tekniset ominaisuudet**

3.1. Pysyvyys ilmakehän olosuhteissa (esimerkiksi valo, lämpötila, kosteus, happi).

3.2. Pysyvyys esiseosten ja rehujen valmistelun aikana, erityisesti lämmön, paineen ja kosteuden osalta. Mahdolliset hajoamistuotteet.

3.3. Pysyvyys esiseosten ja rehujen säilytyksen aikana (säilytysaika).

3.4. Muut asiaa koskevat fysikaalis-kemialliset ja tekniset ominaisuudet, erityisesti kyky sekoittua tasaisesti esiseoksiin ja rehuihin, sekä pölyämisominaisuudet.

3.5. Fysikaalis-kemialliset vuorovaikutukset (esimerkiksi yhteensopivuus rehujen, muiden lisäaineiden tai lääkeaineiden kanssa).

4. **Lisäaineen käyttöolosuhteet**

4.1. Vaadittu käyttö eläinten ruokinnassa (eläinlajit tai -ryhmät, rehuluokat, käyttökausi, lopettamisaika jne.).

4.2. Käytön esteet.

4.3. Vaaditut pitoisuudet esiseoksissa ja rehuissa (ilmoitettuna esiseoksissa aktiivisen aineen prosenttiosuutena esiseoksen painosta ja rehuissa mg/kg).

4.4. Muut vaikuttavan aineen tai valmisteen tunnetut käyttötavat (elintarvikkeissa, lääketieteessä tai eläinlääketieteessä, maataloudessa jne.). Jokaisen käyttötavan osalta ilmoitettava tuotteen myyntinimitykset, vaikutukset ja käytön esteet.

4.5. Tarvittaessa toimenpiteet vaarojen ehkäisemiseksi sekä suojautumiskeinot valmistuksen ja käsittelyn aikana.

5. **Tarkastusmenetelmät**

5.1. Edellä 1.4, 2.3, 2.4, 3.1, 3.2, 3.3, 3.4 ja 4.3 kohdassa lueteltujen kriteerien määrittämiseksi käytettävien menetelmien kuvaus.

5.2. Kuvaus rutiinitarkastuksiin tarkoitetuista laadullisista ja määrällisistä analyyttisistä menetelmistä lisäaineen tarkastamiseksi esiseoksista ja rehuista.

5.3. Kuvaus laadullisista ja määrällisistä analyyttisistä menetelmistä eläintuotteissa olevien lisäainejäämien määrittämiseksi.

Huomaa:

Kuvattuihin menetelmiin olisi liitettävä tiedot luotettavuustasosta, erityisyydestä, herkkyydestä, mahdollisista häiritsevistä tekijöistä, havaitsemisen raja-arvoista, toistettavuudesta ja näytteenottoon käytettävästä menetelmästä. Valmisteen ja vaikuttavan aineen mallimitat on oltava saatavilla.

III LUKU

LISÄAINEEN TEHOA KOSKEVAT TUTKIMUKSET

1. Rehujen laadun parantumista koskevat tutkimukset

Nämä tutkimukset koskevat teknisiä lisäaineita, kuten hapettumisen estoaineita, säilöntäaineita, emulgointiaineita, hyytelöimisaineita, joiden tarkoituksena on parantaa esiseosten ja rehujen laatua tai säilyvyyttä.

Lisäaineen teho olisi osoitettava asianmukaisten kriteerien avulla niissä olosuhteissa, joissa lisäainetta vaaditaan käytettäväksi, vertaamalla sitä tarkkailurehuihin ja mahdollisesti myös vaikutuksiltaan tunnettuja teknisiä lisäaineita sisältäviin rehuihin.

Tutkittavien vaikuttavien aineiden, valmisteiden, esiseosten ja rehujen tarkka laatu, erien viitenumerot, vaikuttavan aineen pitoisuus esiseoksessa ja rehussa, koeolosuhteet (lämpötila, kosteus jne.), kokeiden päivämäärät ja kesto, haittavaikutukset ja myös muut kokeen aikana ilmenneet kielteiset vaikutukset on ilmoitettava yksityiskohtaisesti jokaisen kokeen osalta.

2. Tutkimukset lisäaineiden vaikutuksista eläintuotantoon

Nämä tutkimukset koskevat kotieläinjalostuksen lisäaineita, kuten antibiootteja, kasvunedistäjiä, kokkidiostaatteja ja muita eläintuotantoon vaikuttavia lääkeaineita. Seuraavat tutkimukset olisi suoritettava kullakin kohdelajilla vertaamalla tutkittavaa ainetta tai valmistetta ainetta sisältämättömiin tarkkailuryhmiin ja mahdollisesti vaikutuksiltaan tunnettua teknistä lisäainetta sisältäviä rehuja saaviin ryhmiin.

2.1. Antibioottien ja kasvunedistäjien osalta on suoritettava tutkimus vaikutuksista rehun hyötysuhteeseen, eläinten kasvuun ja tuotokseen.

2.2. Kokkidiostaattien ja muiden lääkeaineiden osalta olisi ensisijaisesti osoitettava erityisvaikutukset ja etenkin ennaltaehkäisevät ominaisuudet (kuten sairastuvuus ja kokkidien määrä ulosteessa, haittavaikutusten arviointi). Tiedot vaikutuksista rehun hyötysuhteeseen, eläinten kasvuun sekä kaupan pidettävien eläintuotteiden määrään ja laatuun olisi liitettävä mukaan.

2.3. Koeolosuhteet

Kukin suoritettu koe on erikseen kuvattava yksityiskohtaisesti. Koetallenteen on oltava tilastollisella analyysilla vahvistettavissa. Seuraavat tiedot on ilmoitettava:

2.3.1. Eläinten laji ja -rotu, ikä, sukupuoli, eläinten tunnistamismenettely.

2.3.2. Kokeiden ja tarkkailuryhmien lukumäärä, eläinten lukumäärä kussakin ryhmässä. Molempaa sukupuolta edustavien koe-eläinten lukumäärä on oltava tilastollista käsittelyä varten riittävä.

2.3.3. Tarkastusanalyysillä on varmistettava rehun sisältämän vaikuttavan aineen pitoisuus. Erien viitenumerot. Päiväannoksen laadullinen ja määrällinen ravintoainekoostumus.

2.3.4. Kokeiden suorituspaikat, eläinten fysiologinen ja terveydellinen tila, ruokinta- ja hoito-olosuhteet yhteisön yleisen käytännön mukaisesti.

2.3.5. Kokeiden päivämäärät ja tarkka kesto, suoritettujen tutkimusten päivämäärät.

2.3.6. Haittavaikutukset ja muut kokeiden aikana ilmenneet kielteiset vaikutukset sekä niiden havaitsemisaika.

3. Eläintuotteiden laatua koskevat tutkimukset

Lisäaineita sisältävää rehua saaneiden eläinten ravinnoksi kelpaavien tuotteiden aistivaraisia, ravitsemuksellisia, hygieenisiä ja teknisiä laatutekijöitä koskevat tutkimukset.

IV LUKU

LISÄAINEEN KÄYTTÖTURVALLISUUTTA KOSKEVAT TUTKIMUKSET

Tämän luvun tutkimuksilla arvioidaan

- lisäaineen turvallista käyttöä kohdelajeilla,
- kuluttajille elintarvikkeiden lisäainejäämistä aiheutuvia vaaroja,
- lisäainetta sellaisenaan tai lisäainetta sisältäviä esiseoksia tai rehuja käsitteleville henkilöille aineen joutumisesta hengitysteihin tai iholle aiheutuvia vaaroja,
- ympäristön pilaantumista lisäaineista peräisin olevien aineiden ja niiden ulosteisiin kulkeutumisen seurauksena.

Nämä tutkimukset vaaditaan suoritettaviksi joko kokonaan tai osittain lisäaineen laadun ja ehdotettujen käyttöolosuhteiden mukaan. Tiedot vaikuttavan aineen käyttäytymisestä eri kohdelajien aineenvaihdunnassa samoin kuin kudoksista havaittujen jäämien kulkeutumisesta elimistöön ovat välttämättömiä koe-eläimillä tehtävien tutkimusten laajuutta määritettäessä kuluttajille aiheutuvien vaarojen arvioimiseksi. Lisäksi tiedot lisäaineperäisten, ulosteissa havaittavien jäämien koostumuksesta sekä fysikaalis-kemiallisista ja biologisista ominaisuuksista ovat välttämättömiä määritettäessä ympäristön pilaantumisen vaaraa selvittävien tutkimusten laajuutta.

1. Tutkimukset kohdelajeilla

1.1. *Lisäaineen toksikologiset tutkimukset*

Sietokykykokeet. Biologiset, toksikologiset, makroskooppiset ja histologiset vaikutukset. Turvallisuustekijän määrittäminen (suurimman ehdotetun annostason ja haittavaikutuksia aiheuttavan annostason raja). Jos voidaan osoittaa, että haittavaikutuksia aiheuttava annostaso on huomattavasti suurempi kuin suurin ehdotettu annostaso, on riittävää ilmoittaa ainoastaan vähimmäis- tai likiarvo.

1.2. *Lisäaineen mikrobiologiset tutkimukset*

1.2.1. Lisäaineen mikrobiologinen vaikutusalue tutkitaan määrittämällä pienin mikrobien kasvua estävä pitoisuus käyttäen patogeenisiä ja muita kuin patogeenisiä gram-negatiivisia ja gram-positiivisia bakteereita.

1.2.2. Ristiresinstenssin esiintyminen terapeuttisia antibiootteja vastaan tutkitaan määrittämällä koeolosuhteissa tuotetuilla mutanteilla, joilla on kromosomissa resistenssitekijä lisäainetta vastaan.

1.2.3. Tutkimukset, joilla selvitetään lisäaineen aiheuttaman resistenssitekijän valikoituminen. Nämä tutkimukset on suoritettava kenttäolosuhteissa niillä eläinlajeilla, joille lisäaine on ensisijaisesti tarkoitettu. Lisäksi on määritettävä, sisältävätkö havaitut R tekijät useita resistenssitekijöitä ja ovatko ne siirtyviä.

1.2.4. Tutkimukset lisäaineen vaikutuksista suoliston tavanomaiseen mikrobistoon ja tämän mikrobiston siirtymisestä suolistossa sekä tautia aiheuttavien mikrobien kulkeutumiseen ulosteiden mukana.

1.2.5. Kenttätutkimukset lisäaineelle vastustuskykyisten bakteerien prosenttiosuuden selvittämiseksi. Nämä tutkimukset suoritetaan tietyin väliajoin ennen lisäaineen käyttöä ja käytön aikana (seuranta).

1.3. *Vaikuttavan aineen käyttäytymistä aineenvaihdunnassa ja sen jäämiä koskevat tutkimukset*[1][2]

1.3.1. Aineenvaihdunnan tasapainon tutkimukset: nopeus ja laajuus, jolla vaikuttava aine poistuu elimistöstä virtsan ja ulosteiden sekä mahdollisesti uloshengityksen mukana; jäämät kohdelajeilla.

1.3.2. Aineenvaihduntatutkimukset: imeytyminen, jakaantuminen, muuttuminen biologisesti ja hajoaminen. Jos aiheellista, on arvioitava sapen kautta tapahtuva eritys, maksan sisäisestä kierrosta löytyvä määrä ja vaikutus suolistometaboliaan.

1.3.3. Jäämätutkimukset: jäämien laadullinen ja määrällinen koostumus (vaikuttava aine ja hajoamistuotteet) eläimillä eri elimissä, kudoksissa ja eläinperäisissä syötävissä tuotteissa, kun aineenvaihdunta on tasapainotilassa lisäainekäytön aikana.

---

(1) Tutkimukset, joita tarkoitetaan 1.3.1, 1.3.2, 1.3.4 ja 1.3.5 kohdassa, olisi mieluummin suoritettava merkityillä molekyyleillä. Merkinnän olisi oltava aiottuun tarkoitukseen sopiva.

(2) Jos vaikuttava aine on käymistuote, nämä tutkimukset on laajennettava koskemaan valmistuksen yhteydessä syntyviä aineita.

1.3.4. Jäämien farmakokineettinen tutkimus (seuraa ehdotettua toistuvaa lisäaineen antamista): vaikuttavan aineen ja sen tärkeimpien hajoamistuotteiden säilyvyys eri elimissä ja kudoksissa täydennetyn rehun antamisen päätyttyä.

1.3.5. Tutkimukset kudoksista ja kohdelajien tuotannosta löytyvistä jäämistä (ks. 3.8 kohta).

1.3.6. Tarkastusmenetelmät: ne laadulliset ja määrälliset määritysmenetelmät, joita käytetään 1.3.1 – 1.3.5 kohdassa tarkoitettujen ominaisuuksien määrittämiseksi ja joissa on tiedot luotettavuustasosta, erityisyydestä ja havaitsemisen raja-arvoista. Jäämien määritysmenetelmien on oltava riittävän herkkiä, jotta jäämäpitoisuudet voidaan havaita tarkkuudella, joka ei ole toksikologisesti merkittävä.

2. **Eritteissä esiintyviä jäämiä koskevat tutkimukset**

2.1. Lisäainejäämien laatu ja pitoisuus eritteissä (vaikuttava aine, hajoamistuotteet).

2.2. Jäämien pysyvyys (puoliintumisaika) ja niiden häviämisen nopeus lietelannassa, lannassa ja jätteissä.

2.3. Vaikutukset metaanin muodostumiseen.

2.4. Hajoaminen, pysyvyys (puoliintumisaika) sekä häviäminen maaperästä (eri maatyypeillä).

2.5. Vaikutukset maaperän eliöstöön ja mikrobiologiseen ravinnonkiertoon (kasvi- ja eläinjätteen hajoaminen, typen kierto jne.).

2.6. Vaikutukset maaperän kasveihin (siementen itävyys, kasvien kasvu, kasvien ravinnonotto jne.). Nämä tutkimukset on suoritettava valvotuissa olosuhteissa ja kenttäolosuhteissa eri kasvilajeja käyttämällä.

2.7. Lisäaineperäisten tuotteiden (vaikuttava aine, hajoamistuotteet) liukoisuus ja pysyvyys vedessä.

2.8. Vaikutukset vedessä tapahtuvaan elämään.

2.8.1. Vaikutukset eliöstöön *(esim. chlorella).*

2.8.2. Toksisuus selkärangattomilla *(esim. daphnia magna).*

2.8.3. Toksisuus kaloilla (vähintään kahdella yhteisön alueella tavattavalla luonnon kalalajilla).

3. **Tutkimukset koe-eläimillä**

Nämä tutkimukset on suoritettava vaikuttavalla aineella ja sen tärkeimmillä aineenvaihduntatuotteilla, jos jälkimmäisiä esiintyy syötävissä eläintuotteissa ja ne kulkeutuvat elimistöön. Koe-eläimet valitaan siten, että lisäaineen aineenvaihdunta niissä muistuttaa ihmisen aineenvaihduntaa mahdollisimman tarkasti.

Kaikki kokeita koskevat tiedot on esitettävä yksityiskohtaisesti. Niissä on oltava käytetyt eläinlajit ja -rodut, koe- ja tarkkailuryhmien koko ja lukumäärä, annetut annostasot, ravinnon koostumus ja rehuanalyysit, kasvatusolosuhteet, kokeiden tarkka kesto, suoritettujen tutkimusten päivämäärät ja kuolleisuus. Yksityiskohtaiset tiedot makroskooppisista patologisista ja histopatologisista löydöksistä on ilmoitettava kaikkien kokeisiin osallistuneiden eläinten osalta ja samalla on ilmoitettava havaitsemisajankohta, jona ensimmäiset patologisiin vaurioihin viittaavat oireet ilmenivät. Kaikki tulokset ja niiden tilastollinen arviointi on esitettävä yksityiskohtaisesti.

3.1. *Akuutti toksisuus*

3.1.1. Akuutin oraalisen toksisuuden tutkimukset on suoritettava kahdella eläinlajilla, joista toisen tulisi mieluummin olla rotta. Enimmäisannostelu ei saa olla suurempi kuin 2 000 mg/kg ruumiinpainoa kohti. Yksityiskohtaiset havainnot biologisista vaikutuksista olisi esitettävä vähintään kahden viikon ajalta aineen antamisesta alkaen.

3.1.2. Tutkimukset akuutista hengitystietoksisuudesta, ihoärsytyksestä ja tarvittaessa myös limakalvoärsytyksestä sekä allergeenisuudesta on suoritettava tarkoitukseen soveltuvilla kokeilla mahdollisten lisäaineen käsittelyyn liittyvien vaarojen arvioimiseksi.

3.2. *Mutageenisuus*

Vaikuttavien aineiden tai niiden hajoamistuotteiden mutageenisten ominaisuuksien tunnistamiseksi on suoritettava valikoitu mutageenisyyden yhdistelmäkoe, joka perustuu erilaisiin geneettisiin päätekohtiin. Nämä kokeet on suoritettava sekä ilman aineenvaihduntaa aktivoivaa mikrosomaalista eläinsoluvalmistetta että sen kanssa.

Seuraavaa koeyhdistelmää suositellaan:

a) geenimutaatiokoe prokaryooteilla;

b) geenimutaatiokoe soluviljelmissä eukaryooteilla tai *drosophila melanogasterilla* suoritettava sukupuoleen sidottu resessiiviletaalikoe;

c) kromosomivauriokoe *in vitro* ja *in vivo*.

Edellä esitetty koeyhdistelmä ei kuitenkaan merkitse sitä, että muut kokeet olisivat sopimattomia tai että muut kokeet, erityisesti *in vivo* kokeet, eivät olisi vaihtoehtoisesti hyväksyttäviä.

Kaikissa tapauksissa kokeiden valintaperusteet olisi ilmoitettava. Kokeet on suoritettava vahvistettujen menettelyjen mukaisesti. Kokeiden tulosten mukaan ja ottaen huomioon aineen koko toksisuus sekä sen aiottu käyttötarkoitus, voidaan myös tehdä lisätutkimuksia.

3.3. *Aineenvaihdunnalliset ja farmakokineettiset tekijät*

Hajoamistuotteiden tasapainotilaa ja tunnistamista koskevat tutkimukset on suoritettava sopivia merkittyjä molekyylejä käyttämällä sekä vaikuttavan aineen kerta-annoksen että moninkertaisen useassa osassa annettavan annoksen muodossa. Aineenvaihduntatutkimusten on sisällettävä myös tutkimukset vaikuttavan aineen ja sen tärkeimpien hajoamistuotteiden farmakokineettisistä ominaisuuksista. Toksikologisiin tutkimuksiin parhaiten soveltuvaa lajia valittaessa on erityisesti kiinnitettävä huomiota niihin eroihin, kuinka eri lajit metaboloivat vaikuttavan aineen.

3.4. *Subkrooninen toksisuus*

Tutkimukset on suoritettava yleensä kahdella eläinlajilla, joista toinen mieluummin rotta. Toinen laji voi tietyissä tapauksissa olla kohde-eläinlaji.

Aine annetaan suun kautta ja annos/vaste-suhde on määritettävä. Jyrsijöillä kokeen keston on oltava vähintään 90 päivää.

Tietyissä tapauksissa on suotavaa, että koirilla ja muilla eläimillä kuin jyrsijöillä koetta jatketaan kuudesta kuukaudesta kahteen vuoteen, jotta saadaan selvitettyä eri eläinlajien herkkyys kyseiselle aineelle.

3.5. *Krooninen toksisuus/karsinogeenisuus*

Kroonisen toksisuuden tutkimukset on suoritettava yhdellä lajilla (mieluummin rotta); karsinogeenisuuskokeet mieluummin kahdella jyrsijälajilla. Aine annetaan suun kautta useana eri annostasona. Yhdistetty krooninen toksisuus/karsinogeenisuus-tutkimus, johon liittyy kohtualtistus, hyväksytään myös. Kokeiden kesto on rotilla vähintään kaksi vuotta ja hiirillä vähintään 80 viikkoa. Jos koetta jatketaan yli vähimmäisajan, se on lopetettava kun muussa kuin suurimman annostason koeryhmässä, elossa olevien prosenttiosuus on laskenut 20 %:iin. Täydellinen kliininen, hematologinen ja virtsan tutkimus on suoritettava sopivin väliajoin koko kokeen ajan. Täydellinen makroskooppinen ja histologinen tutkimus on suoritettava kaikille kokeen aikana kuolleille eläimille sekä kokeen päättyessä elossa oleville eläimille.

3.6. *Lisääntymistoksisuus*

Lisääntymiseen liittyvät tutkimukset tehdään mieluummin rotilla. Kokeen kesto on vähintään kaksi peräkkäistä sukupolvea ja siihen voidaan yhdistää tutkimukset sikiötoksisuudesta, joka sisältää teratogeeniset tutkimukset. Kaikki hedelmällisyyteen, tiineyteen, synnytykseen, syntymää edeltävään tai syntymän jälkeiseen aikaan liittyvät olennaiset tekijät on huolellisesti tarkkailtava ja selostettava. Erityiset teratogeenisuustutkimukset on suoritettava vähintään kahdella sopivalla eläinlajilla.

3.7. *Lisäaineen kulkeutuminen elimistöön*

Tutkimukset merkityn vaikuttavan aineen jäämistä kudoksissa ja kohde-eläinlajien tuotannossa edellyttävät elimistöön kulkeutumisen asteen määrittämistä, millä tarkoitetaan vähintään jäämien tasapainopainotutkimuksia koe-eläimillä.

3.8. *Aineenvaihduntatuotteiden toksisuus*

Tiedot jäämäpitoisuuksien laskemisesta on esitettävä ihmiselle aiheutuvien vaarojen arvioimiseksi.

Laskentaperusteet on esitettävä ehdotetulta tutkimusajankohdalta.

3.9. *Muut tutkimukset*

Kaikki muut tutkimukset, joista saadaan hyödyllistä lisätietoa kyseisen aineen arvioimiseksi voidaan esittää, esimerkiksi tutkimukset edelleen välittyneestä toksisuudesta.

V LUKU

ERITYISSELVITYKSEN MALLI

1. **Lisäaineen tunnistaminen**

1.1. Lisäainetyyppi pääasiallisen vaikutustavan mukaisesti (esimerkiksi antibiootti, kokkidiostaatti, histomonostaatti, kasvunedistäjä).

1.2. Fysikaalinen tila, hiukkaskoko.

1.3. Laadullinen ja määrällinen koostumus (vaikuttava aine, muut ainesosat, epäpuhtaudet).

1.4. Mahdolliset erityiskäsittelyt.

2. **Vaikuttavaa ainetta koskevat vaatimukset**

2.1. Ryhmänimitys, kemiallinen nimitys IUPAC:n nimikkeistön mukaisesti, muut ryhmänimet ja lyhenteet. "Chemical Abstracts Service"-numero (CAS).

2.2. Empiirinen ja rakenteellinen kaava sekä molekyylipaino. Jos vaikuttava aine on käymistuote, tärkeimpien aineosien laadulliset ja määrälliset ominaisuudet.

2.3. Puhtausaste. Epäpuhtauksien laadulliset ja määrälliset ominaisuudet.

2.4. Asiaa koskevat fysikaaliset ominaisuudet erityisesti elektrostaattiset ominaisuudet, sulamispiste, kiehumispiste, hajoamislämpötila, tiheys, höyrypaine, liukoisuus veteen ja orgaanisiin liuottimiin, absorptiospektri jne.

Huomaa:

Jos vaikuttava aine on vaikuttavien aineiden seos, jokainen kemiallisesti tunnistettavissa oleva, merkittävä ainesosa on kuvattava erikseen ja näiden ainesosien osuus seoksessa on ilmoitettava.

3. **Lisäaineen fysikaalis-kemialliset ja tekniset ominaisuudet**

3.1. Pysyvyys ilmakehän olosuhteissa (esim. valo, lämpötila, kosteus ja happi)

3.2. Pysyvyys esiseosten ja rehujen valmistuksessa, erityisesti lämmön, paineen ja kosteuden osalta. Mahdolliset hajoamistuotteet.

3.3. Pysyvyys esiseosten ja rehujen säilytyksen aikana (säilytysaika).

3.4. Muut asiaa koskevat fysikaalis-kemialliset ja tekniset ominaisuudet, erityisesti kyky sekoittua tasaisesti esiseoksiin ja rehuihin, sekä pölyämisominaisuudet.

3.5. Fysikaalis-kemialliset vuorovaikutukset (esimerkiksi yhteensopivuus rehujen, muiden lisäaineiden, lääkeaineiden kanssa).

4. **Tarkastusmenetelmät**

4.1. Edellä 1.3, 2.3, 2.4, 3.1, 3.2, 3.3 ja 3.4 kohdassa lueteltujen kriteerien määrittämiseksi käytettävien menetelmien kuvaus.

4.2. Eläintuotteissa olevien lisäainejäämien laadullisten ja määrällisten analyyttisten menetelmien kuvaukset.

4.3. Jos edellä tarkoitetut menetelmät on julkaistu, riittää kirjallisuusviite.

5. **Lisäaineen biologiset ominaisuudet**

5.1. Tiedot kokkidiostaattien ja muiden lääkeaineiden ennaltaehkäisevistä ominaisuuksista (sairastuvuus, kokkidien määrä ulosteissa, jne.).

5.2. Tiedot lisäaineen vaikutuksista rehun hyötysuhteeseen, eläinten kasvuun ja eläintuotteiden laatuun antibioottien ja kasvunedistäjien osalta.

5.3. Vastavaikutukset tai varoitukset mukaan lukien tiedot biologisesta yhteensopimattomuudesta perusteluineen.

6. **Yksityiskohtaiset tiedot mahdollisista määrällisistä ja laadullisista jäämistä, jotka esiintyvät eläinperäisissä tuotteissa oletetun lisäaineen käytön jälkeen.**

7. **Muut lisäaineen tunnistamiseen sopivat ominaisuudet.**

NEUVOSTON DIREKTIIVI, annettu 23 päivänä marraskuuta 1976, suoraan käytettävien rehujen pitämisestä kaupan

(77/101/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[2],

sekä katsoo, että

kotieläintuotanto on erittäin tärkeä osa Euroopan yhteisön maataloudesta; tyydyttävät tulokset riippuvat paljon siitä, että käytetään sopivia ja hyvälaatuisia rehuja,

rehuja koskevat säädökset ovat tärkeitä maatalouden tuottavuutta parannettaessa, kun otetaan huomioon suoraan käytettävien rehujen merkitys tässä asiassa,

on tarpeen antaa määräykset tärkeimmistä suoraan käytettävistä rehuista; rehuista tulee käyttää tiettyjä nimiä ja rehujen tulee vastata niistä esitettyä kuvausta,

kun suoraan käytettävien rehujen pitämistä kaupan koskevia säännöksiä annetaan, on varmistuttava siitä, että kyseisenlaisella rehulla on myönteinen vaikutus kotieläintuotantoon; rehun tulee olla terveellistä, aitoa ja laadultaan kauppakelpoista, se ei saa aiheuttaa terveydellistä vaaraa ihmisille tai eläimille eikä sitä saa pitää kaupan harhaanjohtavalla tavalla,

vaikka tämän direktiivin säännökset koskevat vain suoraan käytettäviä rehuja, joita käytetään sellaisenaan kotieläintuotannossa, jäsenvaltioilla on oltava oikeus soveltaa tämän direktiivin periaatteita myös niihin tuotteisiin ja aineisiin, joita käytetään rehuseosten valmistukseen,

rehun käyttäjälle on pyynnöstä annettava tarkkaa ja tarkoituksenmukaista tietoa suoraan käytettävän rehun koostumuksesta; tämän vuoksi ainakin ne ravintoainepitoisuudet, joilla suoranaisesti on vaikutusta rehun laatuun, on ilmoitettava

[1] EYVL N:o C 10, 5.2.1972, s. 35
[2] EYVL N:o C 4, 20.1.1972, s. 3

tietyissä jäsenvaltioissa vakiintuneen käytännön huomioon ottaen, säädökset tulee laatia siten, että suoraan käytettävän rehun koostumus voidaan vaatia ilmoitettavaksi entistä tarkemmin; lisätietoja voidaan kuitenkin edellyttää ainoastaan jos niistä määrätään liitteessä,

jäsenvaltiot voivat säätää, että suoraan käytettävän rehun nimitystä, kuvausta ja merkitsemistä koskevat säännökset voivat koskea myös muita kuin liitteessä mainittuja rehuja,

edelleen jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus vaatia, että tietyt liitteessä mainitut suoraan käytettävien rehujen tulee olla pakattuja,

korkealuokkaisten suoraan käytettävien rehujen tuottamisen edistämiseksi on tarpeen suoda jäsenvaltioille mahdollisuus antaa suosituksia rehujen koostumuksesta,

suoraan käytettävien rehujen vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi yhteisössä on tarpeen sopia tiettyjen rehun ravintoaineiden vähimmäispitoisuuksista; toisaalta jäsenvaltiot voivat alueellaan tapahtuvan rehujen pitämisen kaupan osalta määrätä näiden vähimmäispitoisuuksien noudattamisen pakolliseksi,

jäsenvaltioiden on kuitenkin huolehdittava, että tämän direktiivin säännösten mukaisiin suoraan käytettäviin rehuihin ei kuvauksen tai merkintöjen perusteella kohdisteta yhteisössä minkäänlaisia kaupan pitämistä koskevia rajoituksia,

varmistaakseen, että suoraan käytettäviä rehuja koskevia vaatimuksia noudatetaan kun niitä pidetään kaupan, jäsenvaltioiden on huolehdittava tarvittavien tarkastusten järjestämisestä, ja

tarpeellisten toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi ja erityisesti myöhemmin tapahtuvia lisäyksiä ja muutoksia varten on suotavaa aikaansaada jäsenvaltioiden ja komission kiinteä yhteistyömenettely päätöksellä 70/372/ETY[1] perustetussa pysyvässä rehukomiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tämä direktiivi koskee suoraan käytettävien rehujen pitämistä kaupan yhteisössä.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta kuitenkaan:

a) rehujen lisäaineita,

b) rehuissa olevien haitallisten aineiden ja valmisteiden suurimpien sallittujen pitoisuuksien vahvistamista,

c) ihmisten tai eläinten kulutettavaksi tarkoitettujen tuotteiden suurimpien sallittujen torjunta-ainejäämien vahvistamista

koskevien säännösten tai määräysten noudattamista.

2 artikla

Tässä direktiivissä suoraan käytettävällä rehulla tarkoitetaan kotieläinten ruokintaan tarkoitettuja erilaisia kasvi- tai eläinperäisiä tuotteita sellaisenaan, tuoreena tai säilöttynä, tai niiden teollisia johdannaisia taikka erilaisia orgaanisia ja epäorgaanisia aineita.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että suoraan käytettävää rehua saa pitää kaupan vain, jos se on terveellistä, aitoa ja laadultaan kauppakelpoista. Se ei saa aiheuttaa terveydellistä vaaraa ihmisille tai eläimille eikä sitä saa pitää kaupan harhaanjohtavalla tavalla.

4 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että liitteessä olevan A osan yleiset säännökset koskevat suoraan käytettävien rehujen pitämistä kaupan.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että liitteessä olevan B osan 2 sarakkeessa lueteltua suoraan käytettävää rehua saa pitää kaupan vain siinä kohdassa esitetyllä nimellä ja edellyttäen, että rehu vastaa sitä kuvausta, joka siitä esitetään liitteessä olevan B osan 3 sarakkeessa.

[1] EYVL N:o L 170, 3.8.1970, s. 1

2. Jäsenvaltiot voivat säätää nimiä ja kuvauksia myös muille kuin liitteessä olevassa B osassa esitetyille suoraan käytettäville rehuille.

6 artikla

Jäsenvaltiot voivat säätää, että liitteessä olevan B osan 7 sarakkeessa tarkoitettua suoraan käytettävää rehua saa pitää kaupan vain suljetussa pakkauksessa tai säiliössä, joka on suljettu siten, että avattaessa suljin vahingoittuu korjauskelvottomaksi eikä sitä voida käyttää uudestaan.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että liitteessä olevan B osan 2 sarakkeessa lueteltua suoraan käytettävää rehua saa pitää kaupan vain, jos jäljempänä luetellut tiedot on merkitty pakkaukseen, säiliöön tai siihen kiinnitettyyn etikettiin ja joista ilmenee yhteisön alueella tiedoista vastuussa oleva valmistaja, pakkaaja, maahantuoja, tukku- tai vähittäismyyjä:

a) sanat "suoraan käytettävä rehu",

b) liitteessä olevan B osan 2 sarakkeen mukainen tavaran nimitys,

c) liitteessä olevassa A osassa olevat tiedot soveltuvin osin,

d) liitteessä olevassa B osan 4 sarakkeessa luetellut ravintoainepitoisuudet,

e) nettopaino,

f) tässä kohdassa tarkoitetuista tiedoista vastuussa olevan nimi tai toiminimi ja osoite tai kotipaikka.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että suoraan käytettävää rehua pidettäessä kaupan irtotavarana, 1 kohdassa luetellut tiedot on ilmoitettava tavaran mukana olevassa asiakirjassa.

3. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että 1 kohdassa luetellut tiedot on ilmoitettava ainoastaan tavaran mukana olevissa asiakirjoissa edellyttäen, että sama tunnistusmerkki on pakkauksessa, säiliössä tai etiketissä ja tavaran mukana olevassa asiakirjassa.

4. Edellä olevan 1 kohdan säännöksistä poiketen, jäsenvaltiot voivat vaatia, että liitteessä olevan B osan 5 sarakkeessa luetellut ravintoainepitoisuudet on ilmoitettava osittain tai kokonaan.

5. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ainoastaan seuraavia lisätietoja saa merkitä pakkaukseen, säiliöön, etikettiin tai tavaran mukana oleviin asiakirjoihin 1 kohdassa lueteltujen tietojen yhteyteen:

a) tunnistusmerkki tai tässä kohdassa tarkoitetuista tiedoista vastuussa olevan tavaramerkki,

b) eränumero,

c) käyttöohjeet ja viimeinen käyttöpäivä,

d) tuotanto- tai valmistusmaa,

e) tuotteen hinta,

f) 14 artiklan b kohdassa eritellyt tiedot, jos se on tarpeen,

g) liitteessä olevassa B osan 5 sarakkeessa luetellut ravintoainepitoisuudet joko täydellisenä tai osittain.

6. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 – 5 kohdan kaltaiset tiedot on annettava myös muista kuin liitteessä olevassa B osassa luetelluista suoraan käytettävistä rehuista.

7. Muut tiedot, jotka mahdollisesti ovat pakkauksessa, säiliössä, etiketissä tai tavaran mukana olevissa asiakirjoissa, on merkittävä selvästi erikseen 1 – 6 kohdassa tarkoitetuista tiedoista.

8 artikla

Jäsenvaltiot voivat säätää, että suoraan käytettävien rehujen pitämisessä kaupan niiden alueella on noudatettava liitteessä olevan B osan 6 sarakkeessa lueteltuja vaatimuksia ja vahvistaa vastaavia vaatimuksia muille suoraan käytettäville rehuille.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että suoraan käytettäviin rehuihin ei tämän direktiivin säännöksien perusteella kohdisteta muita kuin tässä direktiivissä säädettyjä, rehujen pitämistä kaupan koskevia rajoituksia.

10 artikla

Tieteellisen ja teknisen tiedon kehityksen perusteella liitteeseen

tehtävät muutokset annetaan 13 artiklassa säädettyä menettelytapaa noudattaen.

11 artikla

Jäsenvaltioiden välisessä kaupassa 7 artiklan 1 – 6 kohdassa tarkoitetut tiedot on ilmoitettava vähintään yhdellä määrämaan kansallisista tai virallisista kielistä.

12 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että rehut tarkastetaan virallisesti ainakin ottamalla näytteitä sen todentamiseksi, että tämän direktiivin säännöksiä noudatetaan.

13 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian esittää välittömästi pysyvälle rehukomitealle, jäljempänä 'komitea', komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan yhteisön perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan 41 äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä ja panee ne täytäntöön välittömästi, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset. Jos ne eivät ole komitean lausunnon mukaiset tai jos lausuntoa ei ole, komissio toimittaa viipymättä neuvostolle toimenpiteitä koskevan ehdotuksen. Neuvosto päättää asiasta määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole tehnyt päätöstä toimenpiteistä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia tuli neuvostossa vireille, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä ja niitä sovelletaan välittömästi, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä äänestänyt toimenpiteitä vastaan.

14 artikla

Tällä direktiivillä ei vaikuteta jäsenvaltioiden oikeuteen:

a) soveltaa tämän direktiivin periaatteita myös eläinten ruokintaan tarkoitettuihin tuotteisiin ja aineisiin, joiden ei katsota olevan 2 artiklassa tarkoitettuja suoraan käytettäviä rehuja,

b) antaa suosituksia tiettyjen suoraan käytettävien rehujen laatuvaatimuksista,

c) olla soveltamatta tätä direktiiviä suoraan käytettäviin rehuihin, joihin on merkitty, että ne on tarkoitettu vietäväksi yhteisön ulkopuolisiin maihin.

15 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivänä tammikuuta 1979 ja niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

16 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä marraskuuta 1976.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A.P.L.M.M. van der STEE

LIITE

A OSA

YLEISIÄ MÄÄRÄYKSIÄ

1. **Nimitykset**

1.1. Jos suoraan käytettävä rehu on valmistettu menetelmällä, joka ei suoraan ilmene sen nimestä, on tuotteen nimen yhteyteen aina lisättävä tieto käytetystä valmistusmenetelmästä ja jos mahdollista menetelmän kuvaus, esim. "puristettu", "valssattu", "murskattu", "hienonnettu", "jauhatettu", "puristettu kakku", "rikottu kakku", "murcistettu kakku", "jauhettu kakku", "rouhe", "rouheesta tehty jauho", "kasviöljynvalmistuksessa syntyvä jauho".

1.2. B osan 2.1.1 – 2.1.3 kohdassa lueteltujen suoraan käytettävien rehujen osalta voidaan säätää, että tuotteen nimen yhteyteen on lisättävä käytetyn vehnän laatu: vehnä, durum–vehnä tai vehnä ja durum–vehnä.

1.3. B osan 2.9.2 ja 3.2.8 kohdassa lueteltujen suoraan käytettävien rehujen osalta voidaan säätää, että tuotteen nimen yhteydessä on oltava tiedot kasvi– tai eläinlajeista, joista tuote on peräisin.

2. **Pakolliset ilmoitukset ja vaatimukset**

2.1. B osassa tarkoitetut tai ilmoitettavat pitoisuudet viittaavat:

- 4 ja 5 sarakkeissa suoraan käytettävän rehun luonnonpainoon;
- 6 sarakkeessa suoraan käytettävän rehun kuivapainoon, lukuun ottamatta 2.6.5, 2.6.6, 2.9.2, 3.2.8 ja 3.3.2 kohtaa.

2.2. Jos liitteessä olevan B osan 2 sarakkeessa tarkoitettuja tuotteita käytetään suoraan käytettävien rehujen denaturointiin tai sidonta–aineena, on ilmoitettava seuraavat tiedot:

- denaturointiaineista: käytettävien tuotteiden laatu ja määrät,
- sidonta–aineista: käytettyjen tuotteiden laatu.

Sidonta–aineen määrä tuotteessa saa olla enintään 3 % kokonaispainosta.

2.3. Jos tiettyjen suoraan käytettävien rehujen osalta ei muita arvoja määrätä, B osan 1 ja 2 sarakkeessa lueteltujen tuotteiden ja sivutuotteiden kasvitieteellisen aitouden oltava vähintään 95 %.

2.4. Jos direktiivin 12 artiklan mukaisesti tehdyssä virallisessa tarkastuksessa määritetty suoraan käytettävän rehun ravintoainekoostumuksen havaitaan poikkeavan ilmoitetusta pitoisuudesta niin, että sen arvo alenee, sallitaan seuraavat enimmäispoikkeamat:

a) raakavalkuaisen, typen, kokonaissokerien, pelkistävien sokereiden ja sakkaroosin, laktoosin ja glukoosin (dekstroosin) osalta:

2 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 20 %,

10 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on vähemmän kuin 20 %,

0,5 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähemmän kuin 5 %;

b) tärkkelyksen ja inuliinin osalta:
3 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 30 %,
10 % ilmoitetusta pitoisuudesta kun ilmoitettu pitoisuus on vähemmän kuin 30 %,
1 yksikkö, kun ilmoitettu pitoisuus on vähemmän kuin 10 %;

c) raakarasvan sekä raakakuidun osalta:
1,5 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 15 %,
10 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on vähemmän kuin 15 %,
0,5 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähemmän kuin 5 %;

d) kosteuden, raakatuhkan, kokonaisfosforin, kalsiumkarbonaatin, kalsiumin, magnesiumin, happoluvun, hapettuneiden rasvahappojen, eetteriin liukenemattoman aineksen ja saippuoitumattoman aineksen osalta:
tarvittaessa 1 yksikkö, kun ilmoitettu pitoisuus (arvo) on vähintään 10 % (10),
tarvittaessa 10 % ilmoitetusta pitoisuudesta (arvosta) kun ilmoitettu pitoisuus on vähemmän kuin 10 % (10),
tarvittaessa 0,2 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus (arvo) on vähemmän kuin 2 % (2);

e) suolahappoon liukenemattoman tuhkan ja NaCl:nä ilmoitettavien kloridien osalta:
10 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 2 %,
0,2 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähemmän kuin 2 %;

f) karoteenin, A-vitamiinin ja ksantofyllin osalta:
30 % ilmoitetusta pitoisuudesta;

g) metioniinin osalta:
20 % ilmoitetusta pitoisuudesta.

2.5. Sen estämättä mitä 3 artiklassa säädetään, suolahappoon liukenemattoman tuhkan pitoisuus B osassa lueteltujen suoraan käytettävien rehujen osalta saa olla enintään 2 %, jollei 6 sarakkeessa ole sallittu muuta pitoisuutta.

2.6. Kasvitieteellisenä epäpuhtautena pidetään:

a) luonnollisia, vaarattomia epäpuhtauksia (esim. olki, olkijäte, muiden viljelykasvien tai rikkakasvien siemenet)

b) muiden öljypitoisten siementen tai hedelmien vaarattomia jätteitä, jotka ovat peräisin edeltävästä valmistusprosessista, edellyttäen, että niiden pitoisuus on vähemmän kuin 0,5 %.

B OSA

ERITYISSÄÄNNÖKSET

	Rehun nimitys	Rehun kuvaus	Pakolliset ilmoitukset	Vapaaehtoiset ilmoitukset	Ravintoaineiden pitoisuusvaatimukset	Pakkausvaatimukset
1	2	3	4	5	6	7
1.	ÖLJYKAKUT JA -ROUHEET					
1.1.	Macoya-palmupuriste (Paraguay)	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan Macoya-palmulajien (Paraguay) Acrocomia sclerocarpa Mart. ja Acrocomia totai Mart. pähkinöistä, joista ydin on poistettu	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Raakatuhka Kosteus	Raakavalkuainen vähintään 29,5 % Kosteus enintään 12 % Raakatuhka enintään 8 %	
1.2.	Macoya-palmurouhe (Paraguay)	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan uuttamalla Macoya-palmun (Paraguay) pähkinöistä, joista ydin on poistettu	Raakavalkuainen Raakakuitu	Raakatuhka Kosteus Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 32 % Raakarasva enintään 2,3 % Raakatuhka enintään 8 % Kosteus enintään 12 %	
1.3.	Macoya-palmunydinpuriste (Paraguay)	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan puristamalla Macoya-palmun (Paraguay) pähkinän ytimestä	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Raakatuhka Kosteus	Raakavalkuainen vähintään 11,5 % Kosteus enintään 12 % Raakakuitu enintään 24 % Raakatuhka enintään 9 %	
1.4.	Maapähkinäpuriste kuorituista maapähkinöistä	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan puristamalla kuorituista maapähkinöistä (Arachis hypogaea ja muut Arachis lajit)	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Raakatuhka Kosteus	Raakavalkuainen vähintään 49 % Kosteus enintään 12 % Raakakuitu enintään 7 % Raakatuhka enintään 7 %	

1	2	3	4	5	6	7
1.5.	Maapähkinärouhe kuorituista pähkinöistä	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan uuttamalla kuorituista maapähkinöistä	Raakavalkuainen Raakakuitu	Raakatuhka Kosteus Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 52,5 % Raakarasva enintään 2,3 % Raakakuitu enintään 8 % Raakatuhka enintään 7 % Kosteus enintään 12 %	
1.6.	Maapähkinäpuriste osaksi kuorituista pähkinöistä	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan osaksi kuorituista maapähkinöistä	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Raakatuhka Kosteus	Raakavalkuainen vähintään 40 % Kosteus enintään 12 % Raakakuitu enintään 16 % Raakatuhka enintään 8 %	
1.7.	Maapähkinärouhe osaksi kuorituista pähkinöistä	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan uuttamalla osaksi kuorituista maapähkinöistä	Raakavalkuainen Raakakuitu	Raakatuhka Kosteus Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 43 % Raakarasva enintään 2,3 % Raakakuitu enintään 16 % Raakatuhka enintään 8 % Kosteus enintään 12 %	
1.8.	Rypsipuriste	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan puristamalla rypsilajien Brassica napus L. ssp. oleifera (Metzg.) Sinsk., Brassica napus L. var. glauca (Roxb.) O.E. Schultz ja Brassica campestris L. ssp. oleifera (Metzg.) Sinsk s siemenistä	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Raakatuhka Kosteus	Raakavalkuainen vähintään 36 % Kosteus enintään 12 % Raakatuhka enintään 9,5 % Puhtaus vähintään 94 %	
1.9.	Rypsirouhe	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan uuttamalla eri rypsilajien siemenistä	Raakavalkuainen Raakakuitu	Raakatuhka Kosteus Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 38,5 % Raakarasva enintään 2,3 % Raakatuhka enintään 10 % Kosteus enintään 12 % Puhtaus vähintään 94 %	
1.10.	Koprapuriste	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan puristamalla kookospähkinän, Cocos nucifera L. koprasta, kuivatusta sydämestä ja uloimmasta peitteestä	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Raakatuhka Kosteus Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 20,5 % Kosteus enintään 12 % Raakatuhka enintään 8 %	

1	2	3	4	5	6	7
1.11.	Korparouhe	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan uuttamalla rasva kookospähkinän koprasta, kuivatusta sydämestä ja uloimmasta peitteestä	Raakavalkuainen Raakakuitu	Raakatuhka Kosteus Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 22,5 % Raakarasva enintään 2,3 % Raakatuhka enintään 8 % Kosteus enintään 12 %	
1.12.	Palmupuriste	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan puristamalla lajien Elaieis guineensis Jacq., Corozo oloifera (H.B.K.) L.H. Bailey (Elaies melanococca) pähkinöistä, joista kova ulkokuori on mahdollisimman tarkkaan poistettu	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Raakatuhka Kosteus	Raakavalkuainen vähintään 17 % Kosteus enintään 12 % Raakatuhka enintään 5,5 %	
1.13.	Palmurouhe	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan uuttamalla öljypalmuihin kuuluvien palmujen pähkinöistä, joista kova ulkokuori on mahdollisimman tarkkaan poistettu	Raakavalkuainen Raakakuitu	Raakatuhka Kosteus Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 18 % Raakarasva enintään 2,3 % Raakatuhka enintään 5,5 % Kosteus enintään 12 %	
1.14.	Soijapuriste	Soijapavuista (lajit Glycine max. (L.) Merr.) saatava sivutuote	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Raakatuhka Kosteus	Raakavalkuainen vähintään 47,5 % Kosteus enintään 12 % Raakakuitu enintään 8 % Raakatuhka enintään 7,5 %	
1.15.	Soijarouhe paahdetuista soijapavuista	Soijapavuista uuttamalla ja lämpökäsittelyllä saatava sivutuote	Raakavalkuainen Raakakuitu	Raakatuhka Kosteus Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 50 % Kosteus enintään 12 % Raakakuitu enintään 8 % Raakatuhka enintään 7,5 % Ureaasiaktiivisuus enintään 0,5 yksikköä Raakarasva enintään 2,3 %	

1	2	3	4	5	6	7
1.16.	Soijarouhe paahdetuista, kuorituista soijapavuista	Kuorituista soijapavuista uuttamalla ja lämpökäsittelyllä saatava sivutuote	Raakavalkuainen Raakakuitu	Raakatuhka Kosteus Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 54,5 % Kosteus enintään 12 % Raakakuitu enintään 4 % Raakatuhka enintään 7 % Ureaasiaktiivisuus enintään 0,5 yksikköä Raakarasva enintään 2,3 %	
1.17.	Puuvillansiemenpuriste kuorituista siemenistä	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan puristamalla puuvillan Gossypium sp.p. sukuun kuuluvien lajien siemenistä, joista kuidut ja kuoret on poistettu	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Raakatuhka Kosteus	Raakavalkuainen vähintään 45,5 % Kosteus enintään 12 % Raakatuhka enintään 9 % Raakakuitu enintään 12,5 %	
1.18.	Puuvillansiemenrouhe kuorituista siemenistä	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan uuttamalla puuvillasiemenistä, joista kuidut ja kuoret on poistettu	Raakavalkuainen Raakakuitu	Raakatuhka Kosteus Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 47,5 % Raakarasva enintään 2,3 % Raakakuitu enintään 13,5 % Raakatuhka enintään 9 % Kosteus enintään 12 %	
1.19.	Puuvillansiemenpuriste osaksi kuorituista siemenistä	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan puuvillansiemenistä, joista kuidut ja osa kuorista on poistettu	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Raakatuhka Kosteus	Raakavalkuainen vähintään 34 % Kosteus enintään 12 % Raakakuitu enintään 22,5 % Raakatuhka enintään 10 %	
1.20.	Puuvillansiemenrouhe osaksi kuorituista siemenistä	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan uuttamalla puuvillansiemenistä, joista kuidut ja osa kuorista on poistettu	Raakavalkuainen Raakakuitu	Raakatuhka Kosteus Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 36,5 % Raakarasva enintään 2,3 % Raakakuitu enintään 22,5 % Raakatuhka enintään 10 % Kosteus enintään 12 %	

1	2	3	4	5	6	7
1.21.	Niger-siemenpuriste tai -rouhe	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan puristamalla Niger-kasvin (Guizotia abyssinica (L.f.) Cass.) siemenistä	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Raakatuhka Kosteus	Raakavalkuainen vähintään 33 % Kosteus enintään 12 % Raakatuhka enintään 9 % Suolahappoon liukenematon raaka-tuhka enintään 3,4 %	
1.22.	Auringonkukkapuriste kuorituista siemenistä	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan puristamalla auringonkukan siemenistä (Helianthus annuus L.), joista kuori on mahdollisimman tarkkaan poistettu	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Raakatuhka Kosteus	Raakavalkuainen vähintään 43 % Kosteus enintään 12 % Raakakuitu enintään 16 % Raakatuhka enintään 9 %	
1.23.	Auringonkukkarouhe kuorituista siemenistä	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan uuttamalla auringonkukan siemenistä, joista osa kuoresta on poistettu	Raakavalkuainen Raakakuitu	Raakatuhka Kosteus Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 45,5 % Raakarasva enintään 2,3 % Raakatuhka enintään 9 % Raakakuitu enintään 16 % Kosteus enintään 12 %	
1.24.	Auringonkukkapuriste osaksi kuorituista siemenistä	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan puristamalla auringonkukan siemenistä, joista osa kuoresta on poistettu	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Raakatuhka Kosteus	Raakavalkuainen vähintään 30,5 % Kosteus enintään 12 % Raakakuitu enintään 27,5 % Raakatuhka enintään 9 %	
1.25.	Auringonkukkarouhe osaksi kuorituista siemenistä	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan uuttamalla auringonkukan siemenistä, joista osa kuoresta on poistettu	Raakavalkuainen Raakakuitu	Raakatuhka Kosteus Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 32 % Raakarasva enintään 2,3 % Raakakuitu enintään 27,5 % Raakatuhka enintään 9 % Kosteus enintään 12 %	
1.26.	Pellavansiemenpuriste	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan puristamalla pellavansiemenistä, Linum usitatissimmum L.	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Raakatuhka Kosteus	Raakavalkuainen vähintään 34 % Kosteus enintään 12 % Raakatuhka enintään 8 % Puhtaus vähintään 93 %	

1	2	3	4	5	6	7
1.27.	Pellavansiemenrouhe	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan uuttamalla pellavansiemenistä	Raakavalkuainen Raakakuitu	Raakatuhka Kosteus Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 36,5 % Raakarasva enintään 2,3 % Raakatuhka enintään 8 % Kosteus enintään 12 % Puhtaus vähintään 93 %	
1.28.	Babassu–palmupuriste	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan puristamalla brasialaisen Babassu–palmun, Orbignya oleifera Burr. ja muiden Orbignya–palmulajien pähkinöistä, joista mahdollisimman suuri osa kovasta kuoresta on poistettu	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Raakatuhka Kosteus	Raakavalkuainen vähintään 22,5 % Kosteus enintään 12 % Raakakuitu enintään 17 % Raakatuhka enintään 7,5 %	
1.29.	Riisinalkiopuriste	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan puristamalla riisilajin Oryza sativa L. alkioista, joissa osa endospermiä ja kuorta on tallella	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Raakatuhka Kosteus	Raakavalkuainen vähintään 25 % Kosteus enintään 10 % Raakakuitu enintään 10 % Riisinkuoret enintään 1 %	
1.30.	Riisirouhe, ruskea	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan uuttamalla riisinalkioista, joissa osa endospermiä ja kuorta on tallella	Raakavalkuainen Raakakuitu	Raakatuhka Kosteus Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 26 % Raakarasva enintään 2,3 % Raakakuitu enintään 10 % Kosteus enintään 12 % Riisinkuoret enintään 1 %	
1.31.	Seesaminsiemenpuriste	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan puristamalla seesam–kasvin, Sesamum indicum L., siemenistä	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Raakatuhka Kosteus	Raakavalkuainen vähintään 43 % Kosteus enintään 12 % Raakatuhka enintään 15 % Suolahappoon liukenematon raaka–tuhka enintään 5 %	
1.32.	Seesaminsiemenrouhe	Kasvinöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan uuttamalla seesaminsiemenistä	Raakavalkuainen Raakakuitu	Raakatuhka Kosteus Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 45,5 % Raakarasva enintään 2,3 % Raakatuhka enintään 15 % Kosteus enintään 12 % Suolahappoon liukenematon hehku–jäännös enintään 5 %	

1	2	3	4	5	6	7
1.33.	Kaakaorouhe (vähän teobromiinia)	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan uuttamalla kuivatuista ja paahdetuista kaakaopavuista (Theobroma cacao L.), joista mahdollisimman suuri osa kuoresta on poistettu	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Raakatuhka Kosteus	Raakavalkuainen vähintään 22,5 % Kosteus enintään 12 % Raakakuitu enintään 13 % Raakatuhka enintään 9 %	
1.34.	Vehnänalkiopuriste	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan vehnänalkioita puristamalla vehnälajien Triticum aestivum L., Triticum durum Desf. tai muiden viljelyssä olevien vehnälajien kuorituista jyvistä tai kuorituista ja seulotuista Spelttilajien Triticum Spelta L., Triticum dicoccum Schrank ja Triticum monococcum L. jyvistä, joissa osa endospermiä ja kuorta on tallella	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Raakatuhka Kosteus	Raakavalkuainen vähintään 28,5 % Kosteus enintään 12 % Raakatuhka enintään 7 %	
1.35.	Maissialkiopuriste (maissinjauhatuksen sivutuote)	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan puristamalla ja kuivaamalla maissinalkioista, (Zea mays L.), joissa osa endospermiä ja kuorta on tallella	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Raakatuhka Kosteus	Raakavalkuainen vähintään 12,5 % Kosteus enintään 12,5 % Raakakuitu enintään 8 % Raakatuhka enintään 9 %	
1.36.	Maissinalkiorouhe (maissinjauhatuksen sivutuote)	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan uuttamalla ja kuivaamalla maissinalkioista, joissa osa endospermiä ja kuorta on tallella	Raakavalkuainen Raakakuitu	Raakatuhka Kosteus Raakarasva	Raakavalkuainen enintään 13,5 % Kosteus enintään 12,5 % Raakakuitu enintään 8 % Raakatuhka enintään 9 % Raakarasva enintään 2,3 %	
1.37.	Maissinalkiopuriste (tärkkelysteollisuuden sivutuote)	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan puristamalla ja märkämenetelmää käyttäen maissialkioista, joissa osa endospermiä ja kuorta on tallella	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Raakatuhka Kosteus	Raakavalkuainen vähintään 20 % Kosteus enintään 12,5 % Raakatuhka enintään 7,5 %	

1	2	3	4	5	6	7
1.38.	Maissinalkiorouhe (tärkkelysteollisuuden sivutuote)	Kasviöljyteollisuuden sivutuote, joka saadaan uuttamalla ja märkämenetelmää käyttäen maissialkioista, joissa osa endospermiä ja kuorta on tallella	Raakavalkuainen Raakakuitu	Raakatuhka Kosteus Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 21,5 % Raakarasva enintään 2,3 % Raakatuhka enintään 7,5 % Kosteus enintään 12,5 %	
2.	KASVITUOTTEET JA NIIDEN SIVUTUOTTEET					
2.1.	**Myllyteollisuuden sivutuotteet**					
2.1.1.	Vehnälese	Myllytyksen sivutuote, joka saadaan seulotuista ja kuorituista vehnän tai Triticum spelta L.:n jyvistä. Se koostuu pääasiassa ulommista kuorikerroksista ja jyvän osista, joissa suurin osa endospermiä on poistettu	Raakakuitu	Raakatuhka Kosteus	Kosteus enintään 14 % Raakakuitu enintään 14,5 % Raakatuhka enintään 8,5 %	
2.1.2.	Vehnärehujauho	Myllytyksen sivutuote, joka saadaan seulotuista ja kuorituista vehnän tai Triticum Spelta L:n jyvistä. Se koostuu pääasiassa ulommista kuorikerroksista ja jyvän osista, joissa endospermiä on poistettu vähemmän kuin vehnälesessä	Raakakuitu	Tärkkelys Raakatuhka Kosteus	Tärkkelys vähintään 21 % Kosteus enintään 14 % Raakakuitu enintään 11,5 % Raakatuhka enintään 7,5 %	
2.1.3.	Vehnärehujauho, keskilaatuinen	Myllytyksen sivutuote, joka saadaan seulotuista ja kuorituista vehnän tai Triticum spelta L:n jyvistä. Se koostuu pääasiassa osasta endospermiä sekä hienojakoisista ulommista kuorikerroksen osista sekä viljajätteestä	Raakakuitu	Tärkkelys Raakatuhka Kosteus	Tärkkelys vähintään 35 % Kosteus enintään 14 % Raakakuitu enintään 6 % Raakatuhka enintään 6,5 %	

1	2	3	4	5	6	7
2.1.4.	Vehnänalkiot	Myllytyksen sivutuote, joka koostuu valssatuista tai muuten käsitellyistä vehnänalkioista, joissa osa endospermiä ja uloimpia kuoria on tallella	Raakakuitu	Raakavalkuainen Raakarasva Raakatuhka Kosteus	Raakavalkuainen enintään 28,5 % Raakarasva vähintään 8 % Kosteus enintään 12 % Raakakuitu enintään 4,5 %	x
2.1.5.	Ruislese	Myllytyksen sivutuote, joka saadaan seulotusta rukiista (Secale cereale L.). Se koostuu pääasiassa ulommista kuorikerroksista sekä jyvän osista, joissa suurin osa endospermiä on poistettu	Raakakuitu	Raakatuhka Kosteus	Kosteus enintään 14 % Raakakuitu enintään 10,5 % Raakatuhka enintään 6,5 %	
2.1.6.	Ruisrehujauho	Myllytyksen sivutuote, joka saadaan seulotusta rukiista. Se koostuu pääasiassa jyvän ulommista kuorikerroksista sekä jyvän osista, joiden endospermiä on poistettu	Raakakuitu	Tärkkelys Raakatuhka Kosteus	Tärkkelys vähintään 21 % Kosteus enintään 14 % Raakakuitu enintään 7,5 % Raakatuhka enintään 7 %	
2.1.7.	Ruisjauho	Myllytyksen sivutuote, joka saadaan seulotusta rukiista. Se koostuu pääasiassa endospermistä ja ulommista kuorikerroksista sekä viljajätteestä	Raakakuitu	Tärkkelys Raakatuhka Kosteus	Tärkkelys vähintään 35 % Kosteus enintään 14 % Raakakuitu enintään 4,5 % Raakatuhka enintään 4,5 %	
2.2.	**Hiutaleiden ja suurimoiden valmistuksessa sekä viljan kuorinnassa syntyvät tuotteet ja teollisuuden sivutuotteet**					
2.2.1.	Kaurajauho (keskilaatuinen)	Tärkkelyspitoinen sivutuote, joka saadaan kauran seulonnan ja kuorinnan yhteydessä (Avena sativa L. ja muut yleisesti viljeltävät kauralajit) kaurasuurimoita tai kaurajauhoa valmistettaessa	Raakakuitu Tärkkelys	Raakatuhka Kosteus	Tärkkelys vähintään 46,5 % Kosteus enintään 14 % Raakakuitu enintään 8 % Raakatuhka enintään 5 %	

1	2	3	4	5	6	7
2.2.2.	Kaurankuorijauho	Kaurasuurimoiden valmistuksen sivutuote. Tuotteen kuoripitoisuus on oltava sama kuin normaalissa valmistusprosessissa	Raakakuitu	Tärkkelys Raakatuhka Kosteus	Kosteus enintään 14 % Raakakuitu enintään 30 % Raakatuhka enintään 7 %	
2.2.3.	Ohrahiutaleet	Tuote, joka saadaan höyryttämällä ja valssaamalla kuorittua ohraa (Hordeum vulgare L.)	Raakakuitu	Tärkkelys Kosteus	Tärkkelys vähintään 58 % Kosteus enintään 14 % Raakakuitu enintään 2,3 % Raakatuhka enintään 4,7 %	
2.2.4.	Ohrarehujauho	Ohrasuurimoiden, ydinjauhon tai seulotun ohrajauhon valmistuksen sivutuote	Raakakuitu Tärkkelys	Raakatuhka Kosteus	Tärkkelys vähintään 40,5 % Kosteus enintään 14 % Raakakuitu enintään 11,5 % Raakatuhka enintään 6,5 %	
2.2.5.	Maissihiutaleet	Tuote, joka saadaan höyryttämällä ja valssaamalla maissinjyviä	Raakakuitu	Tärkkelys Kosteus	Tärkkelys vähintään 70 % Kosteus enintään 14 % Raakakuitu enintään 4,7 % Raakatuhka enintään 3,5 %	
2.2.6.	Hernerehujauho (keskilaatuinen)	Hernejauhon valmistuksen sivutuote (Pisum sativum L.), joka koostuu pääasiassa osista endospermiä ja vähäisemmässä määrin myös herneen kuorista	Raakavalkuainen Raakakuitu	Raakarasva Raakatuhka Kosteus	Raakavalkuainen vähintään 23,5 % Kosteus enintään 14 % Raakakuitu enintään 9,5 %	
2.2.7.	Perunahiutaleet	Kuoritun tai kuorimattoman perunan (Solanum tuberosum L.) kuivauksen yhteydessä joko höyryttämällä tai keittämällä ja hienontamalla saatu tuote	Raakakuitu	Tärkkelys Kosteus	Tärkkelys vähintään 70 % Kosteus enintään 14 % Raakatuhka enintään 7,5 % Suolahappoon liukenematon raakatuhka enintään 1,7 %	

1	2	3	4	5	6	7
2.3.	**Maissimyllytyksen sivutuotteet**					
2.3.1.	Maissirehujauho	Tärkkelyspitoinen maissisuurimoiden tai maissijauhon valmistuksen sivutuote	Tärkkelys	Raakakuitu Raakatuhka Raakarasva Kosteus Raakavalkuainen	Tärkkelys vähintään 37 % Kosteus enintään 14 % Raakakuitu enintään 8 % Raakatuhka enintään 5 %	
2.3.2.	Maissilese	Maissijauhon tai maissisuurimoiden valmistuksen sivutuote. Sisältää pääasiassa uloimmat kuorikerrokset ja maissialkion sekä osan endospermiä	Raakakuitu	Raakatuhka Kosteus Raakarasva Raakavalkuainen	Kosteus enintään 14 % Raakakuitu enintään 14 % Raakatuhka enintään 5 %	
2.4.	**Riisinmyllytyksen sivutuotteet**					
2.4.1.	Riisirehujauho	Riisin (Oryza sativa L.) hiomisen yhteydessä syntyvä tuote, joka sisältää joko kuoritun riisin myllytyksen yhteydessä seulottuja vihreitä, liitumaisia tai kypsymättömiä jyviä tai normaale- ja kuorittuja keltaisia tai täplikkäitä jyviä	Tärkkelys	Raakakuitu Raakatuhka Kosteus Raakarasva Raakavalkuainen	Tärkkelys vähintään 76 % Kosteus enintään 14 % Raakakuitu enintään 2,9 % Raakatuhka enintään 3,5 %	
2.4.2.	Rouhittu riisi	Puhdistetun ja kiillotetun riisin myllytyksen sivutuote, joka sisältää pääasiassa alamittaisia ja rikkoontuneita jyviä	Tärkkelys		Puhtaus vähintään 99 % Kosteus enintään 14 %	
2.4.3.	Riisilese (ruskea)	Kuoritun riisin ensimmäisessä kiillotuksessa syntyvä sivutuote, joka koostuu pääasiassa hopeaketosta sekä aleuronikerroksen, endospermin ja alkion osista	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Kosteus Raakatuhka Suolahappoon liukenematon raakatuhka	Raakavalkuainen vähintään 13,5 % Raakarasva vähintään 13,5 % Kosteus enintään 12 % Raakakuitu enintään 12,5 % Raakatuhka enintään 13,5 % Suolahappoon liukenematon raakatuhka enintään 1,7 % Riisinkuoret enintään 3 %	

1	2	3	4	5	6	7
2.4.4.	Riisilese (valkoinen)	Kuoritun riisin toisessa kiillotuksessa syntyvä sivutuote, joka koostuu pääasiassa endospermin, aleuronikerroksen ja alkion osista	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva	Kosteus Raakatuhka Suolahappoon liukenematon raakatuhka	Raakavalkuainen vähintään 13,5 % Raakarasva vähintään 13,5 % Kosteus enintään 12 % Raakakuitu enintään 7 % Raakatuhka enintään 10 % Suolahappoon liukenematon raakatuhka enintään 0,6 % Riisinkuoret enintään 1 %	
2.5.	**Tärkkelysteollisuuden tuotteet ja sivutuotteet**					
2.5.1.	Maissitärkkelys	Käytännöllisesti katsoen puhdas maissitärkkelys	Tärkkelys	Kosteus Raakatuhka	Tärkkelys vähintään 98 % Kosteus enintään 14 % Raakatuhka enintään 0,6 %	
2.5.2	Maissimurot	Käytännöllisesti katsoen puhdas, lämpökäsittelyllä paisutettu maissitärkkelys	Tärkkelys	Kosteus Raakatuhka	Tärkkelys vähintään 98 % Kosteus enintään 10 % Raakatuhka enintään 0,6 %	
2.5.3.	Esiliisteröity, osaksi hydrolysoitu maissitärkkelys	Käytännöllisesti katsoen puhdas maissitärkkelys, joka on suurelta osin esiliisteröity ja osaksi hydrolysoitu	Tärkkelys Pelkistävät sokerit glukoosina ilmaistuna	Kosteus Raakatuhka	Pelkistävät sokerit glukoosina ilmaistuna vähintään 28 % Kosteus enintään 10 % Raakatuhka enintään 1,1 %	
2.5.4.	Maissialkio ja -lese	Maissitärkkelyksen valmistuksen sivutuote, joka koostuu pääasiassa erottamattomista alkioista, maissileseestä ja endospermin osista	Raakarasva Raakavalkuainen	Kosteus Raakakuitu Raakatuhka Tärkkelys	Raakarasva vähintään 11 % Kosteus enintään 13 % Raakakuitu enintään 9 %	

1	2	3	4	5	6	7
2.5.5.	Maissigluteeni	Maissitärkkelyksen valmistuksen kuivattu sivutuote, joka koostuu pääasiassa tärkkelyksen erotuksessa saadusta gluteenista	Raakavalkuainen	Kosteus Raakakuitu Raakatuhka Raakarasva Ksantofylli	Raakavalkuainen vähintään 67 % Kosteus enintään 13 % Raakakuitu enintään 5 % Raakatuhka enintään 3,5 %	
2.5.6.	Maissigluteenirehujauho	Maissitärkkelyksen kuivattu sivutuote, joka koostuu leseestä ja vähemmässä määrin gluteenista ja johon on voitu lisätä liotusvedestä kuivattua jätettä ja alkioita, joista öljy on poistettu	Raakavalkuainen	Kosteus Raakakuitu Raakatuhka Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 20,5 % Kosteus enintään 13 % Raakakuitu enintään 11,5 % Raakatuhka enintään 10,5 %	
2.5.7.	Riisitärkkelys	Käytännöllisesti katsoen puhdas riisitärkkelys	Tärkkelys	Kosteus Raakatuhka	Tärkkelys vähintään 98 % Kosteus enintään 14 % Raakatuhka enintään 1,2 %	
2.5.8.	Paisutettu riisitärkkelys	Käytännöllisesti katsoen puhdas, lämpökäsittelyllä paisutettu riisitärkkelys	Tärkkelys	Kosteus Raakatuhka	Tärkkelys vähintään 94 % Kosteus enintään 10 % Raakatuhka enintään 1,1 %	
2.5.9.	Riisigluteeni	Riisitärkkelyksen valmistuksen sivutuote, joka sisältää pääasiassa gluteenia	Raakavalkuainen	Kosteus Raakakuitu Raakatuhka Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 63 % Kosteus enintään 13 % Raakakuitu enintään 2,3 % Raakatuhka enintään 5 %	
2.5.10.	Durragluteenirehujauho	Durratärkkelyksen valmistuksen kuivattu sivutuote (Sorghum bicolor L. Moench), joka sisältää lesettä ja pieniä määriä gluteenia ja johon on voitu lisätä liotusvedestä kuivattua jätettä ja alkioita	Raakavalkuainen	Kosteus Raakakuitu Raakatuhka Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 20,5 % Kosteus enintään 13 % Raakakuitu enintään 11 % Raakatuhka enintään 9 %	

1	2	3	4	5	6	7
2.5.11.	Vehnätärkkelys	Käytännöllisesti katsoen puhdas vehnätärkkelys	Tärkkelys	Kosteus Raakatuhka	Tärkkelys vähintään 98 % Kosteus enintään 14 % Raakatuhka enintään 0,6 %	
2.5.12.	Paisutettu vehnätärkkelys	Käytännöllisesti katsoen puhdas lämpökäsittelyllä paisutettu vehnätärkkelys	Tärkkelys	Kosteus Raakatuhka	Tärkkelys vähintään 91 % Kosteus enintään 10 % Raakatuhka enintään 0,6 %	
2.5.13.	Eriliisteröity, osaksi hydrolysoitu vehnätärkkelys	Käytännöllisesti katsoen puhdas vehnätärkkelys joka on suurelta osin liisteröity hydrolysoitu	Tärkkelys Pelkistävät sokerit glukoosina ilmaistuna	Kosteus Raakatuhka	Pelkistävät sokerit glukoosina ilmaistuna vähintään 28 % Kosteus enintään 10 % Raakatuhka enintään 1,1 %	x
2.5.14.	Vehnägluteeni	Vehnätärkkelyksen valmistuksen kuivattu sivutuote, joka sisältää pääasiassa tärkkelyksen erotuksessa saatavaa gluteenia	Raakavalkuainen	Kosteus Raakatuhka	Raakavalkuainen vähintään 80 % Kosteus vähintään 12 % Raakatuhka enintään 1,7 %	
2.5.15.	Maniokkitärkkelys	Käytännöllisesti katsoen puhdas maniokinjuuresta (Manihot esculenta Crantz) saatava tärkkelys	Tärkkelys	Kosteus Hehkutustärkkelys	Tärkkelys vähintään 92 % Kosteus enintään 15 % Raakatuhka enintään 1,2 %	
2.5.16	Paisutettu maniokkitärkkelys	Maniokinjuurista saatava lämpökäsittelyllä paisutettu tärkkelys	Tärkkelys	Kosteus Raakatuhka	Tärkkelys vähintään 91 % Kosteus enintään 10 % Raakatuhka enintään 1,1 %	
2.5.17.	Perunatärkkelys	Käytännöllisesti katsoen puhdas perunatärkkelys	Tärkkelys	Kosteus Raakatuhka	Tärkkelys vähintään 98 % Kosteus enintään 20 % Raakatuhka enintään 1 %	x

1	2	3	4	5	6	7
2.5.18.	Esihyydytetty, paisutettu perunatärkkelys	Käytännöllisesti katsoen puhdas, lämpökäsittelyllä voimakkaasti paisutettu perunatärkkelys	Tärkkelys	Kosteus Raakatuhka	Tärkkelys vähintään 96 % Kosteus enintään 10 % Raakatuhka enintään 1,1 %	
2.5.19.	Esihyydytetty, osaksi hydrolysoitu perunatärkkelys	Käytännöllisesti katsoen puhdas perunatärkkelys joka on voimakkaasti paisutettu ja osaksi hydrolysoitu	Tärkkelys Pelkistävät sokerit glukoosina ilmaistuna	Kosteus Raakatuhka	Pelkistävät sokerit glukoosina ilmaistuna vähintään 31,5 % Kosteus enintään 20 % Raakatuhka enintään 1,5 %	x
2.5.20.	Perunavalkuainen	Tärkkelyksenvalmistuksen kuivattu sivutuote, joka sisältää pääasiassa tärkkelyksen erotuksessa saatavia valkuaisaineita	Raakavalkuainen	Kosteus Raakatuhka Raakarasva Raakakuitu	Raakavalkuainen vähintään 76 % Kosteus enintään 14 %	
2.5.21.	Kuivattu perunapulppa	Tärkkelyksenvalmistuksen kuivattu sivutuote	Tärkkelys	Kosteus Raakatuhka Raakarasva Raakakuitu	Tärkkelys vähintään 40,5 % Kosteus enintään 14 % Raakakuitu enintään 21 %	
2.5.22.	Dekstroosi (glukoosi)	Tuote, joka saadaan tärkkelyksen sokerointiprosessissa ja joka koostuu puhdistetusta, kiteytetystä glukoosista	Glukoosi	Kosteus	Glukoosi vähintään 99,5 % Kosteus enintään 10 %	x
2.5.23.	Glukoosimelassi	Dekstroosin kiteyttämisen yhteydessä saatava sivutuote	Pelkistävät sokerit glukoosina ilmaistuna	Kosteus Raakatuhka	Pelkistävät sokerit glukoosina ilmaistuna vähintään 60 % Kosteus enintään 40 % Raakatuhka enintään 4 %	x

1	2	3	4	5	6	7
2.6.	**Sokeriteollisuuden tuotteet ja sivutuotteet**					
2.6.1.	Sokeri (sakkaroosi)	Juurikas- tai ruokosokeri kiinteässä muodossa	Sakkaroosi	Raakatuhka	Sakkaroosi vähintään 97 %	x
2.6.2.	Kuivattu sokerijuurikasleike	Tuote, joka saadaan kuivaamalla pesty sokerijuurikasmassa (Beta vulgaris L., ssp vulgaris altissima Doell)	Kokonaissokerit sakkaroosina ilmaistuna	Kosteus Raakatuhka	Kokonaissokerit sakkaroosina ilmaistuna vähintään 57 % Kosteus enintään 12 % Raakatuhka enintään 7,5 %	
2.6.3.	Kuivattu, osaksi uutettu sokerijuurikasleike	Tuote, joka saadaan kuivaamalla pesty, osaksi uutettu sokerijuurikasmassa	Kokonaissokerit sakkaroosina ilmaistuna	Kosteus Raakatuhka	Kokonaissokerit sakkaroosina ilmaistuna vähintään 20,5 % Kosteus enintään 13 % Raakatuhka enintään 7 %	
2.6.4.	Sokerijuurikasleike	Sokerinvalmistuksen sivutuote, joka koostuu kuivatusta sokerijuurikasmassasta		Raakakuitu	Kosteus enintään 13 % Raakatuhka enintään 8 % Suolahappoon liukenematon raakatuhka enintään 3,5 %	
2.6.5.	Juurikassokerimelassi	Juurikassokerin valmistuksen tai puhdistuksen yhteydessä talteen otettava siirappimainen jäännös	Kokonaissokerit sakkaroosina ilmaistuna		Kokonaissokerit sakkaroosina ilmaistuna tuotteen painosta vähintään 45 %	x
2.6.6.	Ruokosokerimelassi	Ruokosokerin (Saccharum officinarum L.) valmistuksen yhteydessä talteen otettava siirappimainen jäännös	Kokonaissokerit sakkaroosina ilmaistuna		Kokonaissokerit sakkaroosina ilmaistuna tuotteen painosta vähintään 50 %	x

1	2	3	4	5	6	7
2.7.	**Mallastuksesta, olut- ja alkoholiteollisuudesta sekä hedelmien käsittelystä saatavat tuotteet sekä kuivatut rehuhiivat**					
2.7.1.	Ohramallasidut	Mallastuksen sivutuote, joka sisältää idätetyn ohran kuivattuja hiusjuuria ja versoja	Raakavalkuainen	Kosteus Raakatuhka Raakakuitu	Raakavalkuainen vähintään 26,5 % Kosteus enintään 12,5 % Raakakuitu enintään 18,5 %	
2.7.2.	Rehuhiiva, kuivattu	Saccharomyetacease- Endomycetaccae- ja Cryptococcaceae- heimoihin kuuluvien hiivojen kuumentamalla kuivattuja kuolleita soluja joko puhtaana tai seoksena, jotka on kasvatettu melassilla, tislaus- tai hiivajätteellä, heralla, viljalla tai edellä mainittujen aineiden valmistuksessa syntyvillä tuotteilla tai kuidun hydrolyysivedellä	Raakavalkuainen	Kosteus Raakatuhka Suolahappoon liukenematon raakatuhka	Raakavalkuainen vähintään 49 % Kosteus enintään 10 % Raakatuhka enintään 9,5 % Suolahappoon liukenematon raakatuhka enintään 1,1 %	x
2.7.3.	Mäskijauho	Oluenvalmistuksen sivutuote, joka sisältää mallastetun ja mallastamattoman viljan kuivausjätettä sekä muuta tärkkelyspitoista ainetta	Raakavalkuainen	Kosteus Raakakuitu	Raakavalkuainen vähintään 23 % Kosteus enintään 12,5 % Raakakuitu enintään 19,5 % Raakatuhka enintään 6,5 % Pepsiini-HCl-liukoinen valkuainen vähintään 16 %	
2.7.4.	Rankkijauho	Alkoholin valmistuksen sivutuote, joka sisältää käymisessä käytetyn viljan ja muun tärkkelyspitoisen aineen kuivatun tislausjätteen	Raakavalkuainen	Kosteus Raakakuitu	Raakavalkuainen vähintään 23 % Kosteus enintään 12,5 % Raakakuitu enintään 19,5 %	

1	2	3	4	5	6	7
2.7.5.	Kuivattu sitrushedelmämassa	Sitrusmehujen valmistuksesta saatava sivutuote		Kosteus Raakakuitu	Kosteus enintään 13 % Happamuus vedettömänä sitruunahappona ilmaistuna enintään 4,6 %	
2.8.	**Kuivatut maataloustuotteet**					
2.8.1.	Viherjauho	Tuote, joka saadaan kuivaamalla nuoria kasveja, joissa hapettumista aktivoivat entsyymit on inaktivoitu kuivaamalla	Raakavalkuainen	Kosteus Raakatuhka Suolahappoon liukenematon raakatuhka Karoteeni Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 16 % Karoteeni vähintään 0,01 % Kosteus enintään 12 % Raakatuhka enintään 15 % Suolahappoon liukenematon raakatuhka enintään 3,4 %	
2.8.2.	Sinimailasjauho	Sinimailasesta, Medicago sativa L. ja Medicago varia Martyn, kuivaamalla saatu jauho, jossa hapettumista aktioivat entsyymit on inaktivoitu kuivaamalla. Tuote saa sisältää n. 20 % nurmea tai apilaa, joka on kuivattu yhdessä sinimailasen kanssa	Raakavalkuainen	Kosteus Raakatuhka Suolahappoon liukenematon raakatuhka Karoteeni Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 18 % Karoteeni vähintään 0,01 % Kosteus enintään 12 % Raakatuhka enintään 15 % Suolahappoon liukenematon raakatuhka enintään 3,4 %	
2.8.3.	Apilajauho	Nuoresta apilasta (Trifolium ssp.) kuivaamalla saatu jauho, jossa hapettumista aktivoivat entsyymit on inaktivoitu kuivaamalla. Tuote saa sisältää n. 20 % nurmea tia sinimailasta, joka on kuivattu yhdessä apilan kanssa	Raakavalkuainen	Kosteus Raakatuhka Suolahappoon liukenematon raakatuhka Karoteeni Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 18 % Karoteeni vähintään 0,01 % Kosteus enintään 12 % Raakatuhka enintään 15 % Suolahappoon liukenematon raakatuhka enintään 3,4 %	

1	2	3	4	5	6	7
2.8.4.	Sokerijuurikkaan kuivatut naatit	Tuote, joka saadaan kuivaamalla pestyjä, kokonaisia tai hienonnettuja sokerijuurikkaan naatteja		Raakavalkuainen Kokonaissokerit sakkaroosina ilmaistuna Kosteus Suolahappoon liukenematon raakatuhka Raakakuitu	Kosteus enintään 12 % Suolahappoon liukenematon raakatuhka enintään 4 %	
2.8.5.	Maa-artisokkaleike tai jauho	Tuote, joka saadaan murskaamalla tai jauhamalla maa-artisokan (Helianthus tuberosus L.) kuivatuista ja puhdistetuista juurimukuloista	Inuliini	Kosteus Raakatuhka Raakakuitu Raakarasva Raakavalkuainen	Inuliini vähintään 63 % Kosteus enintään 13 % Raakakuitu enintään 6,5 % Raakatuhka enintään 4,6 %	
2.8.6.	Bataattileike tai -jauho	Tuote, joka saadaan murskaamalla tai jauhamalla bataatin (Ipomoea batatas L. Poir) kuivatuista ja puhdistetuista juurimukuloista	Tärkkelys	Kosteus Raakatuhka Raakakuitu Raakarasva Raakavalkuainen	Tärkkelys vähintään 57,5 % Kosteus enintään 13 % Raakakuitu enintään 6,5 % Raakatuhka enintään 4,6 %	
2.8.7.	Maniokkijauho Maniokkileike Maniokkihiutaleet Maniokinjuuret	Kuivatut, pestyt maniokinjuuret, joko kuorittuna, murskattuna tai jauhettuna	Tärkkelys	Kosteus Raakatuhka Raakakuitu Raakarasva Raakavalkuainen	Tärkkelys vähintään 75 % Kosteus enintään – Raakakuitu enintään 4,6 % Raakatuhka enintään 3,5 %	
2.8.8.	Maniokkijauho laatu 55	Kuorimattomat maniokinjuuret, jotka on pesty, kuivattu ja jauhettu	Tärkkelys	Kosteus Raakatuhka Raakakuitu Raakarasva Raakavalkuainen	Tärkkelys vähintään 63 % Kosteus enintään 13 % Raakakuitu enintään 9 % Raakatuhka enintään 6 % Suolahappoon liukenematon raakatuhka enintään 3,5 %	

1	2	3	4	5	6	7
2.8.9.	Maniokkipulppa	Maniokkitärkkelyksen valmistuksessa syntyvä jäte, joka on kuivattu ja jauhettu	Tärkkelys	Kosteus Raakatuhka Raakakuitu Raakarasva Raakavalkuainen	Tärkkelys vähintään 57,5 % Kosteus enintään 13 % Raakakuitu enintään 12,5 % Raakatuhka enintään 6 % Suolahappoon liukenematon raakatuhka enintään 2,3 %	
2.9.	**Muut kasvituotteet**					
2.9.1.	Murskatut Johanneksenleipäpuun siemenet	Murskatut ja kuivatut Johanneksenleipäpuun (Ceratonia siliqua L.) siemenet		Kokonaissokerit sakkaroosina ilmaistuna Kosteus Raakatuhka	Kokonaissokerit sakkaroosina ilmaistuna vähintään 35 % Kosteus enintään 14 % Raakatuhka enintään 5 %	
2.9.2.	Kasvirasvat tai –öljyt	Tuote, joka koostuu pelkästään tai suurelta osin kasvirasvoista tai –öljyistä. Tuote ei saa olla härskiintynyttä aistinvaraisesti arvioituna		Kosteus Happoluku Saippuoitumaton aines	Happoluku enintään 12 % Saippuoitumaton aines tuotteen painosta enintään 3 %	x
3.	ELÄINTUOTTEET					
3.1.	**Maitotuotteet**					
3.1.1.	Sumutuskuivattu rasvaton maitojauhe	Tuote, joka saadaan kuivaamalla rasvaton maito joko höyryttämällä kuumassa ilmavirrassa (sumutuskuivattu rasvaton maitojauhe) tai kuivaamalla valssin päällä (valssikuivattu rasvaton maitojauhe)	Raakavalkuainen	Kosteus Laktoosi Raakarasva Raakatuhka	Raakavalkuainen vähintään 33,5 % Kosteus enintään 5 % Raakatuhka enintään 9 % Raakarasva enintään 1,6 %	x

1	2	3	4	5	6	7
3.1.2.	Piimäjauhe	Tuote, joka saadaan kuivaamalla piimää höyryttämällä kuumassa ilmavirrassa (sumutuskuivattu piimäjauhe) tai kuivaamalla valssin päällä (valssikuivattu piimäjauhe)	Raakavalkuainen Raakarasva Laktoosi	Kosteus Raakatuhka	Kosteus enintään 6 % Raakavalkuainen vähintään 32 % Raakatuhka enintään 10,5 %	x
3.1.3.	Herajauhe tai mureinen hera	Tuotteet saadaan kuivaamalla hera. Hapan hera voidaan neutraloida	Raakavalkuainen Laktoosi	Kosteus Raakarasva Kloridit NaCl:nä ilmaistuna Raakatuhka	Laktoosi vähintään 60 % Raakarasva enintään 3,3 % Kosteus enintään 8 % Kloridit NaCl:nä ilmaistuna enintään 4,9 %	x
3.1.4.	Vähälaktoosinen herajauhe	Tuote saadaan kuivaamalla hera, josta laktoosi on osaksi poistettu	Laktoosi Raakavalkuainen	Kosteus Kloridit NaCl:nä ilmaistuna Raakatuhka Raakarasva	Laktoosi vähintään 32,5 % Kosteus enintään 8 % Kloridit NaCl:nä ilmaistuna enintään 6,5 % Raakavalkuainen vähintään 19,5 % Raakatuhka enintään 31,5 %	x
3.1.5.	Heravalkuaisjauhe Albumiinijauhe	Kemiallisella tai fysikaalisella menetelmällä herasta tai maidosta erotetut kuivatut valkuaisaineet	Raakavalkuainen	Kosteus Raakatuhka Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 76 % Kosteus enintään 8 %	x
3.1.6.	Kaseiinijauhe	Kuivaamalla ja hapolla tai juoksutteella saostettu maidon kaseiini	Raakavalkuainen	Kosteus Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 85 % Kosteus enintään 12 % Raakarasva enintään 2,3 %	x
3.2.	**Maaeläimistä valmistetut tuotteet**					
3.2.1.	Verijauho	Valmistettu kuivaamalla teuraseläinten ja siipikarjan veri. Jauheessa ei saa esiintyä vieraita aineita	Raakavalkuainen	Kosteus Raakatuhka	Raakavalkuainen vähintään 89 % Pepsiini-HCl-liukoinen valkuainen vähintään 80 % Kosteus enintään 10 % Raakatuhka enintään 5,5 %	x

1	2	3	4	5	6	7
3.2.2.	Lihaluujauho	Paljon luuta sisältävästä lämminveristen maaeläinten lihasta kuivaamalla ja jauhamalla saatu tuote. Se ei saa sisältää karvoja, harjaksia, höyheniä, sarvia, sorkkia, nahkaa tai verta eikä myöskään mahalaukun tai suolen sisältöä	Raakavalkuainen	Kosteus Kloridit NaCl:nä ilmaistuna Kokonaisfosfori Raakatuhka Metioniini Typpi	Raakavalkuainen vähintään 50 % Pepsiini–HCl–liukoinen valkuainen vähintään 43,5 % Kokonaisfosfori (P) enintään 8 % Kosteus enintään 10 % Raakarasva enintään 13,5 % Kloridit NaCl:nä ilmaistuna enintään 2,2 %	x
3.2.3.	Luujauho	Lämminveristen maaeläinten luista, joista rasva on suurimmaksi osaksi poistettu, kuivaamalla ja jauhamalla saatu tuote. Se ei saa sisältää karvoja, harjaksia, höyheniä, sarvia, sorkkia, nahkaa tai verta eikä myöskään mahalaukun tai suolen sisältöä. Se ei saa sisältää luunsiruja tai karkeapintaisia, teräväreunaisia luunosia	Raakavalkuainen	Kosteus Raakatuhka Kokonaisfosfori Raakarasva	Raakavalkuainen vähintään 26,5 % Kokonaisfosfori (P) vähintään 9 % Kosteus enintään 10 % Raakarasva enintään 5,5 %	x
3.2.4.	Lihajauho	Lämminveristen maaeläinten ruhoista tai ruhonosista kuivaamalla ja jauhamalla saatu tuote, josta rasvaa on poistettu uuttamalla. Se ei saa sisältää karvoja, harjaksia, höyheniä, sarvia, sorkkia, nahkaa tai verta eikä myöskään mahalaukun tai suolen sisältöä	Raakavalkuainen Raakarasva	Kosteus Kokonaisfosfori Kloridit NaCl:nä ilmaistuna Suolahappoon liukenematon raakatuhka Metioniini Typpi	Raakavalkuainen vähintään 61 % Pepsiini–HCl–liukoinen valkuainen vähintään 53,5 % Kosteus enintään 10 % Raakarasva enintään 11 % Kokonaisfosfori (P) enintään 5,5 % Kloridit NaCl:nä ilmaistuna enintään 2,2 % Suolahappoon liukenematon raakatuhka enintään 2,2 %	x
3.2.5.	Talijäte	Talin tai muiden eläinperäisten rasvojen valmistuksen yhteydessä syntyvä jäte	Raakavalkuainen	Kosteus Kloridit NaCl:nä ilmaistuna Raakarasva Raakatuhka	Raakavalkuainen vähintään 53,5 % Kosteus enintään 10 % Kloridit NaCl:nä ilmaistuna enintään 2,2 %	x

1	2	3	4	5	6	7
3.2.6.	Siipikarjan kuivattu teurasjäte. Tuotteisiin, joiden rasvapitoisuus on yli 12 %, on merkittävä 'Sisältää runsaasti rasvaa'	Siipikarjan kuivattu ja jauhettu teurasjäte, joka ei saa sisältää höyheniä.	Raakavalkuainen	Kosteus Kloridit NaCl:nä ilmaistuna Raakarasva Raakatuhka	Raakavalkuainen vähintään 61 % Pepsiini-HCl-liukoinen valkuainen vähintään 49 % Kosteus enintään 10 % Kloridit NaCl:nä ilmaistuna enintään 2,2 % Suolahappoon liukenematon raakatuhka enintään 3,3 %	x
3.2.7.	Hydrolysoitu höyhenjauho	Siipikarjan höyhenistä hydrolysoimalla, kuivaamalla ja jauhamalla saatu tuote	Raakavalkuainen	Kosteus Suolahappoon liukenematon raakatuhka	Raakavalkuainen vähintään 87 % Pepsiini-HCl-liukoinen valkuainen vähintään 65 % Kosteus enintään 11 % Suolahappoon liukenematon raakatuhka enintään 3,4 %	x
3.2.8.	Eläinrasva	Lämminverisistä maaeläimistä tai niiden osista erotettu rasva, joka ei saa olla härskiintynyttä aistinvaraisesti arvioituna	Saippuoitumaton aines	Kosteus Suolahappoon liukenematon raakatuhka Hapettuneet rasvahapot Happoluku	Saippuoitumaton aines tuotteen painosta enintään 3 % Happoluku enintään 30 %	x
3.3.	**Kaloista ja merieläimistä saatavat tuotteet**					
3.3.1.	Kalajauho (Tuotteita, joiden kloridipitoisuus NaCl:nä ilmaistuna on alle 2 % sanotaan 'vähäsuolaisiksi'	Erilajisista, kokonaisista kaloista ja niiden osista kuivaamalla ja jauhamalla saatu tuote	Raakavalkuainen Raakarasva	Kosteus Kloridit NaCl:nä ilmaistuna Kalsiumkarbonaatti Kokonaisfosfori	Raakavalkuainen vähintään 61 % Pepsiini-HCl-liukoinen valkuainen vähintään 53,5 % Kosteus enintään 10 % Kloridit NaCl:nä ilmaistuna enintään 4,4 % Kalsiumkarbonaatti enintään 2,8 % Suolahappoon liukenematon raakatuhka enintään 2,2 %	x

1	2	3	4	5	6	7
3.3.2.	Kalanmaksaöljy	Turskan sukuun (Gadidae) kuuluvien kalojen tuoreesta maksasta valmistettu öljy, joka ei saa olla härskiintynyttä aistinvaraisesti arvioituna	A-vitamiini	Kosteus Happoluku Eetteriin liukenematonta Saippuoitumaton aines	A-vitamiini[1] vähintään 750 I.U./g Kosteus enintään 0,15 % Eetteriin liukenematonta enintään 0,05 % Saippuoitumaton aines[1] enintään 2 % Saippuoitumisluku 180/196 Jodiluku 150/180 Happoluku enintään 6 %	x
4.	**KIVENNÄISAINEET**					
4.1.	Kalsiumkarbonaatti	Saostettu kalsiumkarbonaatti, kalkkikivijauhe, liitujauhe, liiturae, osterinkuorijauhe tai simpukankuoret	Kalsium Suolahappoon liukenematon raakatuhka		Kalsium vähintään 36 % Suolahappoon liukenematon raakatuhka enintään 5 %	x
4.2.	Kalsium- ja magnesiumkarbonaattien seos	Kalsium- ja magnesiumkarbonaattien luonnosta peräisin oleva seos $CaCO_3 + MgCO_2$	Kalsium Magnesium		Kalsium vähintään 19 % Magnesium vähintään 11 % Vähintään 99.5 % tuotteesta on läpäistävä seula, jonka aukon sivu on 0.25 mm Suolahappoon liukenematon raakatuhka enintään 2 %	x
4.3.	Kalkkikivipitoinen merilevä (Maerl)	Luonnosta saatava jauhettu tai rakeistettu kalkkikivipitoinen merilevät	Kalsium Suolahappoon liukenematon raakatuhka		Kalsium vähintään 33 % Suolahappoon liukenematon raakatuhka enintään 5 %	x
4.4.	Magnesiumoksidi	Teknisesti puhdas magnesiumoksidi MgO	Magnesium		Magnesium vähintään 50 %	x

[1] Pitoisuus ilmaistuna tuotteen painosta.

1	2	3	4	5	6	7
4.5.	Kiseriitti	Luonnon magnesiumsulfaatti $MgSO_4H_2O$	Magnesium		Magnesium vähintään 15 %	x
4.6.	Dikalsiumfosfaatti (nimen yhteydessä voidaan ilmaista valmistusprosessi)	Teknisesti puhdas dikalsiumfosfaatti	Kokonaisfosfori Kloridit NaCl:nä ilmaistuna	Kalsium	Kokonaisfosfori vähintään 16 % Kloridit NaCl:nä ilmaistuna enintään 1 %	x
4.7.	Luonnonfosfaatti (Tuotteita, joiden fluoripitoisuus on alle 0.1 % kutsutaan 'fluorittomiksi')	Luonnonfosfaatista hienontamalla saatu tuote, joka mahdollisesti on puhdistettu ja josta fluoria on poistettu	Kokonaisfosfori	Kalsium	Kokonaisfosfori vähintään 14 %	x
4.8.	Luujauho	Steriloidut ja jauhetut luut, joista rasva ja gelatiini on poistettu	Kokonaisfosfori Suolahappoon liukenematon raakatuhka	Kosteus Kalsium	Kokonaisfosfori vähintään 14,5 % Kosteus enintään 10 % Suolahappoon liukenematon raakatuhka enintään 3,3 % Vähintään 90 % tuotteesta on läpäistävä seula, jonka aukon sivu on 1 mm Typpi enintään 1,7 %	x
4.9.	Monokalsiumfosfaatti	Käytännöllisesti katsoen teknisesti puhdas monokalsiumfosfaatti	Kokonaisfosfori	Kalsium	Kokonaisfosfori vähintään 22 % Kalsium vähintään 16 % Kloridit NaCl:nä ilmaistuna enintään 1 %	x

NEUVOSTON DIREKTIIVI, annettu 2 päivänä huhtikuuta 1979, rehuseosten pitämisestä kaupan

(79/373/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

kotieläintuotanto on erittäin tärkeä osa Euroopan talousyhteisön maataloudesta; tyydyttävät tulokset riippuvat paljon siitä, että käytetään sopivia, hyvälaatuisia rehuja,

ottaen huomioon rehuseosten suuri merkitys rehuja koskevat määräykset ovat tärkeitä maatalouden tuottavuuden parantamisessa,

kun rehuseosten pitämistä kaupan koskevia määräyksiä annetaan, olisi erityisen huolellisesti varmistuttava siitä, että kyseisenlaisilla rehuseoksilla on myönteinen vaikutus kotieläintuotantoon; rehujen tulee sen vuoksi aina olla terveellisiä, aitoja ja kauppakelpoisia; niiden ei tule aiheuttaa terveydellistä vaaraa ihmisille tai eläimille, eikä niitä tule pitää kaupan harhaanjohtavalla tavalla,

käyttäjälle on tarpeen antaa tarkkaa ja merkitsevää tietoa hänelle toimitetusta rehuseoksesta; sen vuoksi ainakin ravintoainepitoisuudet, joilla suoranaisesti on vaikutusta rehun laatuun, olisi ilmoitettava,

tietyissä jäsenvaltioissa vallitseva käytäntö huomioon ottaen, on tarpeen säätää mahdollisuudesta kansallisella tasolla tilapäisesti vaatia ravintoaineiden ja ainesten koostumuksen ilmoittamista tarkemmin, kunnes tarkempia säännöksiä annetaan; kyseisenlaisia ilmoituksia voidaan kuitenkin vaatia vain jos niistä on säädetty tässä direktiivissä,

lisäksi kaikkien rehun valmistajien olisi voitava ilmoittaa etiketeissään tietyt ostajalle hyödylliset tiedot; jäsenvaltioilla on edelleen myös oikeus sallia valmistajien ilmoittaa tarkempiakin tietoja,

jos jäsenvaltioiden lainsäädännössä on kyseisiä rajoituksia tätä direktiiviä annettaessa, jäsenvaltiot voivat ennen yhteisön säännösten antamista vaatia, että rehuseoksissa, joita pidetään kaupan, niiden alueella saa ainesosana edelleen käyttää tiettyjä aineksia tai ne eivät saa sisältää tiettyjä aineksia,

niin kauan kuin yhteisön menetelmistä ei ole päätetty, jäsenvaltiot eivät voi vaatia tai sallia energia-arvoa ilmoitettavaksi, ellei sitä ole vaadittu tai sallittu niiden alueilla tämän direktiivin antamisajankohtana,

riittävien takeiden antamiseksi käyttäjälle, rehuseoksia tulisi pääsääntöisesti pitää kaupan suljetuissa pakkauksissa tai säiliöissä; säännöstä on kuitenkin tarpeen sallia poiketa yhteisön määritettävissä tietyissä erikoisolosuhteissa,

jäsenvaltioiden on huolehdittava, että tämän direktiivin säännösten mukaisiin rehuseoksiin niiden merkintöjen tai pakkausten vuoksi kohdisteta yhteisön alueella markkinoille saattamista koskevia rajoituksia,

jäsenvaltioiden on huolehdittava riittävien tarkastusten järjestämisestä sen varmistamiseksi, että rehuseoksia koskevia vaatimuksia noudatetaan, kun niitä pidetään kaupan,

tarpeellisten toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi ja erityisesti niiden muuttamiseksi ja täydentämiseksi tarvittaessa, olisi säädettävä menettelystä jäsenvaltioiden ja komission välisen kiinteän yhteistyön aikaansaamiseksi päätöksellä 70/372/ETY[4] perustetussa pysyvässä rehukomiteassa, ja tässä

[1] EYVL N:o C 34, 14.4.1971, s. 8
[2] EYVL N:o C 10, 5.2.1972, s. 35
[3] EYVL N:o C 4, 20.1.1972, s. 3

[4] EYVL N:o L 170, 3.8.1970, s. 1

direktiivissä on useita kansallisia poikkeuksia; sen vuoksi on tarpeen säätää niiden muuttamisesta tietyissä tapauksissa tietyn määräajan kuluessa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tämä direktiivi koskee rehuseosten pitämistä kaupan yhteisössä.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta kuitenkaan:

a) suoraan käytettäviä rehuja;

b) rehujen lisäaineita;

c) rehuissa olevien haitallisten aineiden ja valmisteiden sallittujen enimmäispitoisuuksien määräämistä;

d) ihmisten tai eläinten käyttöön tarkoitettujen tuotteiden sallittujen enimmäistorjunta-ainejäämien vahvistamista;

e) maataloustuotemarkkinoiden rakennetta koskevien säännösten tai määräysten soveltamista.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'rehuilla' eläinten ruokintaan tarkoitettuja orgaanisia tai epäorgaanisia aineita, käytettynä yksinään tai seoksessa, riippumatta siitä sisältävätkö ne lisäaineita;

b) 'rehuseoksilla' eläinten ruokintaan tarkoitettuja orgaanisia tai epäorgaanisia aineita seoksena, joka on täysrehua tai tiivistettä, riippumatta siitä sisältääkö se lisäaineita;

c) 'päiväannoksella' 12 %:n kosteuspitoisuudella laskettua rehun keskimääräistä kokonaismäärää, jonka kunkin eläinlajin tietyn ikäinen ja tiettyä tarkoitusta varten kasvatettu yksilö tarvitsee päivittäin tyydyttääkseen koko ravinnontarpeensa;

d) 'täysrehulla' sellaisten rehujen seosta, jotka koostumuksensa vuoksi riittävät päiväannokseksi;

e) 'täydennysrehuilla' sellaisten rehujen seosta, jotka sisältävät korkeita pitoisuuksia tiettyjä ravintoaineita, mutta jotka koostumuksensa vuoksi riittävät päiväannokseksi vain yhdessä muiden rehujen kanssa käytettynä;

f) 'kivennäisrehuilla' tiivisteitä, jotka sisältävät pääasiassa kivennäisaineita ja joiden hehkutusjäännös on vähintään 40 %;

g) 'melassirehuilla' tiivisteitä, jotka on valmistettu melasseista ja joiden kokonaissokeripitoisuus sakkaroosina ilmaistuna on vähintään 14 %;

h) 'eläimillä' niihin lajeihin kuuluvia eläimiä, joita ihmiset tavallisesti pitävät, ruokkivat ja käyttävät hyödyksi;

i) lemmikkieläimillä: niihin eläinlajeihin kuuluvia yksilöitä, turkiseläimiä lukuun ottamatta, joita yleisesti ruokitaan ja pidetään, mutta ei käytetä hyödyksi.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että rehuseoksia saa pitää kaupan vain, jos ne ovat terveellisiä, aitoja ja laadultaan kauppakelpoisia. Ne eivät saa aiheuttaa terveydellistä vaaraa ihmisille tai eläimille, eikä niitä saa pitää kaupan harhaanjohtavalla tavalla.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että rehuseoksia saa pitää kaupan ainoastaan suljetuissa pakkauksissa tai säiliöissä. Jäsenvaltioiden on myös säädettävä, että pakkaukset ja säiliöt on suljettava siten, että pakkausta avattaessa suljin vahingoittuu korjauskelvottomaksi eikä sitä voi käyttää uudelleen.

2. Yhteisön tasolla hyväksyttävät poikkeukset 1 kohdassa säädetystä periaatteesta annetaan noudattaen 13 artiklassa säädettyä menettelyä, edellyttäen, että kyseessä olevat rehuseokset voidaan tunnistaa ja niiden laatu taata.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että rehuseosta ei saa pitää kaupan, ellei jäljempänä lueteltuja tietoja merkitä selvästi näkyvällä, helposti luettavalla ja pysyvällä tavalla pakkaukseen, säiliöön tai siihen kiinnitettävään etiketillä, ja ellei niistä ilmene tiedoista vastuussa oleva tavaran valmistaja, pakkaaja, maahantuoja, tukku- tai vähittäismyyjä, joka on sijoittautunut yhteisöön:

a) nimitys "rehuseos";

b) eläinlajit tai -ryhmät, joille rehuseos on tarkoitettu;

c) rehun käyttötarkoitus;

d) käyttöohjeet, jolleivät ne ilmene b tai c alakohdasta;

e) liitteessä olevassa 5 jaksossa luetellut tiedot;

f) tämän kohdan mukaisista tiedoista vastuussa olevan nimi tai toiminimi ja osoite tai kotipaikka;

g) nettopaino; nestemäisten tuotteiden kohdalla nettotilavuus tai nettopaino.

Jos rehuseos sisältää enintään kolmea ainesosaa, ei b alakohdassa ja, tarvittaessa, c ja d alakohdassa olevia tietoja tarvitse ilmoittaa, jos käytetyt ainekset on selvästi ilmoitettu rehuseoksen nimityksessä.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että pidettäessä rehuseoksia kaupan säiliöautoissa tai samankaltaisissa ajoneuvoissa 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tavaran mukana on oltava 1 kohdassa tarkoitetut tiedot sisältävä asiakirja. Käyttäjälle tarkoitetun vähäisten rehuseosmäärien osalta tiedot voidaan saattaa ostajan huomioon sopivaksi katsottavalla tavalla.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 kohdan b – e ja g alakohdassa luetellut tiedot voidaan ilmoittaa ainoastaan tavaran mukana olevassa asiakirjassa.

4. Jäsenvaltiot voivat vaatia ilmoitettavaksi kaikki tai jotkin seuraavista tiedoista:

a) jos tarkoituksenmukaista, rehuseoksen tyyppi nimityksen "rehuseos" sijasta,

b) ainekset,

c) liitteessä olevassa 3, 4 ja 6 jaksossa edellytetyt tiedot,

d) valmistuspäivä,

e) edellä 1 kohdan g alakohdassa säädetyn nettopainon sijasta alkuperäispakkauksen nettopaino,

f) juottorehuissa maitojauhepitoisuus ja rehuseoksessa viljapitoisuus; näissä tapauksissa 5 artiklan 7 kohdan mukaisia muiden ainesten tietoja ei tarvita.

5. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että vain seuraavia tietoja saa merkitä pakkaukseen, säiliöön, etikettiin tai mukana olevaan asiakirjaan 1 kohdassa lueteltujen tietojen yhteyteen:

a) tämän kohdan mukaisista tiedoista vastuussa olevan tunnistus- tai tavaramerkki,

b) eränumero,

c) tuotteen viimeinen käyttöpäivä,

d) tuotanto- tai valmistusmaa,

e) tuotteen hinta,

f) käyttöohjeet, jos niitä ei vaadita 1 kohdan mukaan,

g) liitteessä olevassa 7 kohdassa luetellut ilmoitukset.

6. Jäsenvaltiot voivat säätää, että vain seuraavia tietoja saa merkitä pakkaukseen, säiliöön, etikettiin tai rehuseoksen mukana olevaan asiakirjaan 1 kohdassa lueteltujen tietojen yhteyteen:

a) valmistajan nimi tai kauppanimi sekä osoite tai sääntömääräinen kotipaikka, jos viimeksi mainittu ei ole vastuussa etikettitiedoista,

b) tuotteen myyntinimitys,

c) ainekset,

d) tarvittaessa 14 artiklan a kohtaan liittyvät tiedot,

e) valmistuspäivä,

f) liitteessä olevassa 8 kohdassa luetellut tiedot.

7. Jos aineksia koskevat tiedot on ilmoitettava, kaikki mukana olevat ainekset on luetteloitava joko ilmoittamalla jokaisen aineksen määrä tai rehuseoksen ollessa kyseessä, ilmoittamalla kaikkien ainesten pitoisuudet suurimmasta pienimpään. Jäsenvaltiot voivat säätää jompaakumpaa ilmoituksen tekotapaa käytettäväksi, mutta ei molempia yhtäaikaa. Jos 10 artiklan b kohdan mukaan toteutettavista toimenpiteistä ei ole päätetty, jäsenvaltiot voivat ryhmitellä ainekset ryhmiin tai ylläpitää jo olemassa olevaa ryhmittelyä, jolloin ainesten tietojen sijasta voidaan ilmoittaa niiden ryhmien tiedot, joihin ainekset kuuluvat.

8. Kaikki muut, pakkauksissa, säiliöissä, etiketeissä tai tavaran mukana olevissa asiakirjoissa olevat tiedot on esitettävä erillään 1 – 7 kohdan mukaisista tiedoista.

6 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että liitteessä olevan 1, 2, 9.1 ja 9.2 kohdan määräyksiä sovelletaan rehuseosten pitämisessä kaupan.

7 artikla

Jäsenvaltiot voivat säätää, että liitteessä olevan 3, 4, ja 9.3 kohdan mukaisia menettelyjä sovelletaan rehuseosten pitämisessä kaupan. Jäsenvaltiot voivat myös vahvistaa asiaa koskevista sallituista poikkeamista liitteessä olevassa 9.3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ja muiden kuin siinä tarkoitettujen ravintoaineiden osalta.

8 artikla

Jos jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä sitä edellytetään tämän direktiivin antamisajankohtana, jäsenvaltiot saavat rajoittaa säännösten, jotka koskevat rehuseosten pitämistä kaupan, soveltamista vain sellaisiin rehuseoksiin:

– jotka on valmistettu tietyistä aineksista tai

– jotka eivät sisällä tiettyjä aineksia.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että rehuseoksiin ei tämän direktiivin säännöksien perusteella kohdisteta muita kuin tässä direktiivissä säädettyjä, rehuseosten pitämistä kaupan koskevia rajoituksia.

10 artikla

Noudattaen 13 artiklassa säädettyä menettelyä sekä ottaen huomioon tieteen ja tekniikan kehitys:

a) annetaan liitteeseen tehtävät muutokset;

b) voidaan ryhmitellä ainekset ilmoittamista varten 5 artiklan 4 ja 6 kohdan mukaisesti;

c) voidaan päättää rehuseosten energia-arvon laskentamenetelmistä.

11 artikla

Jäsenvaltioiden välistä kauppaa varten 5 artiklan 1 – 7 kohdassa tarkoitetut tiedot on ilmoitettava vähintään yhdellä määrämaan kansallisista tai virallisista kielistä.

12 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että rehut tarkastetaan virallisesti ainakin näytteitä ottamalla, sen todentamiseksi, että tämän direktiivin säännöksiä noudatetaan pidettäessä rehuseoksia kaupan.

13 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa pysyvän rehukomitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Jäsenvaltioiden äänet painotetaan komiteassa yhteisön perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan 41 äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää aiotuista toimenpiteistä ja panee ne täytäntöön välittömästi, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset. Jos aiotut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaiset tai jos lausuntoa ei ole annettu, komissio toimittaa viipymättä neuvostolle toimenpiteitä koskevan ehdotuksen. Neuvosto päättää asiasta määräenemmistöllä.

5. Jos neuvosto ei ole tehnyt päätöstä toimenpiteistä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia tuli esille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä ja niitä sovelletaan välittömästi, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt toimenpiteitä.

14 artikla

Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen:

a) suositella sen tyyppisiä rehuseoksia, jotka ovat tiettyjen analyyttisten ominaispiirteiden mukaisia;

b) olla soveltamatta tämän direktiivin säännöksiä rehuseoksiin, jotka vähintään asianmukaisin merkinnöin voidaan osoittaa, että ne ovat tarkoitetut vietäväksi kolmansiin maihin;

c) olla soveltamatta tämän direktiivin säännöksiä rehuseoksiin, jos erityisellä päällysmerkinnällä voidaan osoittaa, että ne ovat tarkoitetut tieteelliseen tai kokeelliseen tarkoitukseen pidettäville eläimille.

15 artikla

Komissio toimittaa saatujen kokemusten perusteella viimeistään kolmen vuoden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta neuvostolle ehdotukset direktiivin muutoksista, rehuseosten vapaan liikkuvuuden saavuttamiseksi sekä tiettyjen aineksia ja erityisesti etikettejä koskevien erojen poistamiseksi. Neuvosto tekee päätöksen ehdotuksista viimeistään viiden vuoden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta.

16 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1981 ja niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

17 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 2 päivänä huhtikuuta 1979.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. FRANÇOIS-PONCET

LIITE

1. Pitoisuudet, jotka on osoitettu tai jotka on ilmoitettava, liittyvät rehuseosten luonnonpainoon, jollei toisin ilmoiteta.

2. Kosteuspitoisuus saa olla enintään 7 % juottorehuissa ja muissa rehuseoksissa, joissa maitoperäisten tuotteiden pitoisuus on yli 40 %.

3. Kosteuspitoisuus saa olla enintään:

   - 5,0 % kivennäisrehuissa, jotka eivät sisällä orgaanisia aineita;

   - 10,0 % kivennäisrehuissa, jotka sisältävät orgaanisia aineita;

   - 14,0 % kaikissa muissa rehuseoksissa lukuun ottamatta:

     - kokojyväviljaa,

     - melassirehuja,

     - puolikuivia, kosteita ja nestemäisiä rehuseoksia, joissa kyseinen kosteuspitoisuus saa ylittyä, edellyttäen, että rehuseoksessa on käytetty säilöntäaineita ja että kosteuspitoisuus ja rehun käyttöikä on ilmoitettu.

4. Sen estämättä, mitä 3 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, että suolahappoon liukenemattoman tuhkan pitoisuus saa olla enintään 3,3 % kuiva-aineesta silloin, kun rehuseos koostuu pääasiassa riisiperäisistä sivutuotteista, ja muissa tapauksissa enintään 2,2 % kuiva-aineesta.

   Tämä pitoisuus saadaan kuitenkin ylittää, kun kysymyksessä ovat:

   - hyväksyttyjä kivennäisperäisiä sidonta-aineita sisältävät rehuseokset;

   - kivennäisrehuseokset ja

   - rehuseokset, jotka sisältävät yli 50 % sokerijuurikasleikettä tai -massaa;

   edellyttäen, että pitoisuus ilmoitetaan prosenttina tavaran painosta, jos pitoisuus on yli 3,3 % kuiva-aineesta.

5. Ilmoitukset 5 artiklan 1 kohdan mukaan:

   5.1. Rehuseosten ravintoainepitoisuudet, lukuun ottamatta kokojyväviljaseoksia, 5.2 ja 5.3 kohdassa lueteltuja rehuseoksia sekä muiden lemmikkieläinten kuin koirien ja kissojen rehuseoksia:

   - raakavalkuainen,
   - raakarasvat,
   - raakakuitu,
   - raakatuhka.

   5.2. Kivennäisrehujen ravintoainepitoisuudet:

   - raakatuhka,
   - kalsium,
   - fosfori,
   - natrium.

   5.3. Melassirehujen ravintoainepitoisuudet:

   - raakakuitu,
   - kokonaissokeri sakkaroosina ilmaistuna.

6. Ilmoitukset 5 artiklan 4 kohdan mukaan:

6.1. Rehuseosten ravintoainepitoisuudet, lukuun ottamatta kokojyväviljaseoksia, 6.2, 6.3 ja 6.4 kohdassa luetteloituja rehuseoksia ja muiden kuin 6.4 kohdassa luetteloitujen lemmikkieläinten rehuseoksia:

- liukoinen valkuainen,
- kosteus,
- tärkkelys,
- kokonaissokeri sakkaroosina ilmoitettuna,
- kalsium,
- magnesium,
- natrium,
- fosfori,
- kystiini, } vain sioille ja siipikarjalle sekä nuorille märehtijöille
- lysiini, } vain sioille ja siipikarjalle sekä nuorille märehtijöille
- metioniini, } vain sioille ja siipikarjalle sekä nuorille märehtijöille
- energia-arvo virallisesti tunnustetulla menetelmällä laskettuna.

6.2. Kivennäisrehujen ravintoainepitoisuudet:

- raakavalkuainen,
- liukoinen valkuainen,
- raakarasvat,
- raakakuitu,
- magnesium,
- kosteus,
- lysiini (vain sianrehuissa).

6.3. Melassirehujen ravintoainepitoisuudet:

- raakavalkuainen,
- liukoinen valkuainen,
- raakarasvat,
- raakatuhka,
- kosteus.

6.4. Koirien ja kissojen rehuseosten ravintoainepitoisuudet:

- kosteus.

7. Ilmoitukset 5 artiklan 5 kohdan mukaan:

7.1. Koirien ja kissojen rehuseosten ravintoainepitoisuudet:

- kalsium,
- natrium,
- fosfori,
- kosteus.

7.2. Lemmikkieläinten, lukuun ottamatta koiria ja kissoja, rehuseosten ravintoainepitoisuudet:

- kosteus,
- raakavalkuainen,
- raakarasvat,
- raakakuitu,
- raakatuhka,
- kalsium,
- natrium,
- fosfori.

8. Ilmoitukset 5 artiklan 6 kohdan mukaan:

8.1. Rehuseosten ravintoainepitoisuudet ja perusteet, lukuun ottamatta lemmikkieläinten rehuseoksia sekä 8.2 kohdassa luetteloituja rehuseoksia:

- kosteus,
- tärkkelys,
- kokonaissokeri sakkaroosina ilmoitettuna,
- liukoinen valkuainen,
- kalsium,
- magnesium,
- natrium,
- fosfori,
- kystiini, } vain sian- ja siipikarjanrehuissa sekä nuorten märehtijöiden rehuissa
- lysiini, } vain sian- ja siipikarjanrehuissa sekä nuorten märehtijöiden rehuissa
- metioniini, } vain sian- ja siipikarjanrehuissa sekä nuorten märehtijöiden rehuissa
- energia-arvo virallisesti tunnustetulla menetelmällä laskettuna.

8.2. Kivennäisrehujen osalta:

- raakavalkuainen,
- liukoinen valkuainen,
- raakarasvat,
- raakakuitu,
- magnesium.

9. Jos 12 artiklan nojalla tehtävässä virallisessa tarkastuksessa havaitaan, että rehuseoksen sisältö poikkeaa ilmoitetusta sisällöstä, seuraavat enimmäispoikkeamat sallitaan, ottaen kuitenkin huomioon 3 artiklan määräykset:

9.1. Jos määritetty pitoisuus on alhaisempi kuin ilmoitettu:

9.1.0. Raakavalkuaisen osalta:

- 1,8 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 30 %,
- 6 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 30 % mutta vähintään 15 %,
- 0,9 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 15 %.

9.1.1. Liukoisen valkuaisen osalta:

- 2,5 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 25 %,
- 10 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 25 % mutta vähintään 15 %,
- 1,5 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 15 %.

9.1.2. Kokonaissokerin osalta:

- 2 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 20 %,
- 10 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 20 % mutta vähintään 10 %,
- 1 yksikkö, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 10 %.

9.1.3. Tärkkelyksen osalta:

- 2,5 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 25 %,
- 10 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 25 % mutta vähintään 10 %,
- 1 yksikkö, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 10 %.

9.1.4. Raakarasvojen osalta:

- 1,5 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 15 %,
- 10 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 15 % mutta vähintään 8 %,
- 0,8 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 8 %.

9.1.5. Kokonaisfosforin, -kalsiumin, -magnesiumin, ja -natriumin osalta:
- 1,5 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 15 %,
- 10 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 15 % mutta vähintään 1 %,
- 0,1 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 1 %.

9.1.6. Metioniinin, lysiinin ja kystiinin osalta:
- 1,5 % ilmoitetusta pitoisuudesta.

9.2. Jos määritetty pitoisuus on suurempi kuin ilmoitettu pitoisuus:

9.2.1. Kosteuden osalta:
- 1 yksikkö, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 10 %,
- 10 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 10 %, mutta vähintään 2 %,
- 0,2 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 2 %.

9.2.2. Raakatuhkan osalta:
- 1 yksikkö, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 10 %,
- 10 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 10 % mutta vähintään 5 %,
- 0,5 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 5 %.

9.2.3. Raakakuidun osalta:
- 1,2 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 8 %,
- 15 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 8 % mutta vähintään 4 %,
- 0,6 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 4 %.

9.2.4. Suolahappoon liukenemattoman tuhkan osalta:
- 10 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 3 %,
- 0,3 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 3 %.

9.3. Jos havaittu poikkeama on vastakkaiseen suuntaan kuin mihin on viitattu vastaavasti 9.1 ja 9.2 kohdassa:

9.3.1. - raakavalkuaisen, raakarasvan, kokonaissokerin ja tärkkelyksen osalta poikkeama saa olla kaksi kertaa näille ravintoaineille 9.1 kohdassa sallittu poikkeama.

- fosforin, kalsiumin, magnesiumin, natriumin, raakatuhkan ja raakakuidun osalta enimmäispoikkeama saa olla kolme kertaa näille ravintoaineille 9.1 ja 9.2 kohdassa sallittu poikkeama.

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 22 päivänä tammikuuta 1990,
rehuseosten pitämisestä kaupan annetun direktiivin 79/373/ETY muuttamisesta

(90/44/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

direktiivissä 79/373/ETY[4], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 87/235/ETY[5] säädetään rehuseosten pitämisestä kaupan yhteisössä,

yhteisön voimassa olevan lainsäädännön mukaan jäsenvaltiot voivat poiketa erityisesti päällysmerkinnän ja raaka-aineiden osalta yhteisön määräyksistä,

sisämarkkinoiden toteuttamiseksi täydellisesti kaikki rehuseosten vapaata liikkumista tai kilpailua todennäköisesti estävät kansalliset erot jäsenvaltioiden välillä tulisi poistaa,

tarkoituksenmukaisin menetelmä päällysmerkintää koskevissa määräyksissä tällä hetkellä olevien erojen poistamiseksi on laatia – yhteisön tasolla – luettelo tiedoista, jotka kussakin tapauksessa etiketistä vastuussa olevan tulee ilmoittaa tai jotka hän voi vapaaehtoisesti ilmoittaa,

päällysmerkinnän osalta direktiivillä 79/373/ETY on tarkoitus varmistaa, että kotieläintuottajille annetaan puolueetonta ja mahdollisimman tarkkaa tietoa rehun koostumuksesta ja käytöstä; on tärkeää huolehtia siitä, että ilmoitusten tarkkuus voidaan virallisesti varmistaa asiaa koskevien tämän direktiivin säännösten mukaisesti kaikissa vaiheissa, jolloin rehuja pidetään kaupan,

rehuissa käytettävien ainesten ilmoittaminen on tietyissä tapauksissa tärkeää kotieläintuottajille,

tuotantoeläinten rehujen ainesten paljouden määrittely on tällä hetkellä vahvistamisen osalta vaikeaa, pääasiassa ainesten laadun, seosten monimutkaisuuden tai käytettyjen valmistusmenetelmien vuoksi,

vastaavasti on tarkoituksenmukaista – tässä vaiheessa – ainakin tuotantoeläinten rehujen osalta, esittää joustava rehussa käytettyjen ainesten ilmoittamisen järjestely ilman niiden paljouden osoittamista; myös ryhmittelyyn tulee säilyä mahdollisuus niin, että yhteen nimeen voi kuulua useita aineksia; koska ainesten ryhmittelystä lemmikkieläinten rehuseosten osalta on jo säädetty komission direktiivillä 82/475/ETY[6], samanlaiset säännökset tulisi antaa myös muista rehuista,

lemmikkieläinten rehuseosten merkitsemistä varten tarvitaan erityiset säännökset, jotta voidaan huomioida tämänkaltaisten rehujen erityislaatu,

---

(1) EYVL N:o C 178, 7.7.1988, s. 4 ja EYVL N:o C 100, 21.4.1989, s. 10
(2) EYVL N:o C 12, 16.1.1989, s. 382
(3) EYVL N:o C 23, 20.1.1989, s. 10
(4) EYVL N:o L 86, 6.4.1979, s. 30
(5) EYVL N:o L 102, 14.4.1987, s. 34
(6) EYVL N:o L 213, 21.7.1982, s. 27

rehuseosten valmistajien tulee voida vapaasti antaa kotieläintuottajalle rehuseoksista myös muita tietoja kuin on säädetty direktiivissä 79/373/ETY, mutta kyseisenlaisia lisätietoja koskeva säädös tulee antaa noudattaen tiettyjä edellytyksiä ja rajoituksia, joilla varmistetaan valmistajien välinen rehellinen kilpailu ja taataan kyseisenlaisten tietojen puolueettomuus,

direktiivissä 79/373/ETY on suotu mahdollisuus tällä hetkellä siihen, että jäsenvaltiot voivat vaatia rehuseokset valmistettavaksi vain tietyistä aineksista tai että niissä ei saa olla tiettyjä aineksia; kyseisistä rajoituksista johtuvat esteet tulee poistaa hyväksymällä yhteisön tasolla yhteisen luettelon rehuseosten valmistuksessa käytettävistä aineksista ja luettelon aineksista, joiden käyttö tulee kieltää terveydellisistä syistä,

aineksista luettelo, joita voidaan käyttää rehuissa, ei voi olla perusteellinen käytettävissä olevien tuotteiden ja sivutuotteiden moninaisuuden, elintarviketekniikan jatkuvan kehittymisen ja valmistajien valinnan vapauden rajoittamattomuuden tarpeen vuoksi, on riittävää luetella pääasialliset ainekset, joita tavallisesti käytetään rehuseosten valmistukseen,

kyseisessä luettelossa tulee eritellä yleiset nimet, joita käytetään eri ainesten nimeämisessä ja kuvaukset, joiden mukaiset niiden tulee olla päästäkseen kyseisenlaiseen nimeen,

eri aineksille annettava kuvaus saattaa osoittautua sellaisenaan riittämättömäksi erottamaan toisistaan hyvin samankaltaisia tuotteita, jotka kuitenkin toisinaan laadultaan eroavat toisistaan; kyseisenlaisten erityisten tapausten varalta tulisi säätää lisämahdollisuudesta vähimmäisvaatimusten asettamiseen ravintoainekoostumukselle,

aineksista luettelo, joita voidaan käyttää rehuseosten valmistuksessa, ei ole perusteellinen; jäsenvaltioiden vaaditaan sen mukaisesti sallivan, että rehuseokset, joita pidetään kaupan yhteisön alueella, sisältävät muita kuin edellä mainittuun luetteloon kuuluvia aineksia edellyttäen, että kyseisenlaiset tuotteet ovat virheettömiä, aitoja ja laadultaan kauppakelpoisia ja että ne on erityisesti nimetty siten, ettei niitä voida sekoittaa aineksiin, jotka pääsevät yhteisön tasolla käytetyn nimen yhteyteen.

luettelon laatiminen aineksista, joita tavallisesti käytetään ja pidetään kaupan rehuseosten valmistusta varten ja luettelon laatiminen aineksista, joiden käyttäminen on kiellettävä tulevaisuudessa, ovat tieteellislaatuisia toimenpiteitä; kyseisenlaisten toimenpiteiden suorittamisen helpottamiseksi tulisi noudattaa menettelyä, jolla otetaan käyttöön jäsenvaltioiden ja komission kiinteä yhteistyö pysyvässä rehukomiteassa, ja

sen varmistamiseksi, että rehuseoksia koskevia vaatimuksia noudatetaan, jäsenvaltioiden tulee järjestää tarkoituksenmukaisia tarkastuksia näytteitä ottamalla ajaksi, jolloin rehuseoksia pidetään kaupan ja myös rehujen valmistuksen ajaksi; jälkimmäinen tarkastusmenetelmä voi käsittää erityisesti valmistajan kirjanpidon,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 79/373/ETY seuraavasti:

1. Lisätään 1 artiklan 2 kohtaan seuraava alakohta:

"g) jäsenvaltioiden tiettyjen valmiiksi pakattujen tuotteiden painoa tai tilavuutta koskevan lainsäädännön lähentämistä."

2. Lisätään 2 artiklaan seuraava kohta:

"1. rehuseoksen säilyvyydellä: päivämäärää, johon saakka rehu sopivissa varastointiolosuhteissa säilyttää erityiset ominaisuutensa."

3. Korvataan 5 artikla seuraavasti:

"5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että rehuseoksia ei saa pitää kaupan, ellei jäljempänä lueteltuja tietoja esitetä selvästi näkyvillä, helposti luettavana ja pysyvästi, tarkoitukseen varatussa paikassa pakkauksessa, säiliössä tai siihen kiinnitettävässä etiketissä, ja ellei niistä ilmene tiedoista vastuussa oleva valmistaja, pakkaaja, maahantuoja, vähittäis- tai tukkumyyjä, jolla on toimipaikka yhteisössä:

a) tarkoituksenmukaisin tavoin kuvaus "täysrehu", "tiiviste", "kivennäisrehu", "melassirehu", "juottorehu", "maidon korviketiiviste";

b) eläinlaji tai -ryhmä, jolle rehuseos on tarkoitettu;

c) rehun oikeaa käyttämistä varten ohjeet, joista ilmenee myös rehun käyttötarkoitus;

d) kaikkien rehuseosten osalta, lukuun ottamatta muille lemmikkieläimille kuin koirille ja kissoille tarkoitettuja rehuseoksia: 5 c artiklan mukaisesti ilmoitettavat ainekset;

e) Jos tarkoituksenmukaista, liitteessä olevassa A osassa edellytetyissä tapauksissa ravintoainepitoisuuksien selvitykset;

f) tarkoituksenmukaisin tavoin liitteessä olevan B osan 1, 2 ja 3 sarakkeiden mukaiset tiedot;
g) tämän kohdan mukaisista tiedoista vastuussa olevan henkilön nimi tai toiminimi ja osoite tai rekisteröity toimipaikka;
h) nettomäärä painoyksikköinä kiinteiden tuotteiden osalta ja nestemäisten tuotteiden osalta paino- tai tilavuusyksikköinä;
i) vähimmäissäilyvyys 5 d artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettuna;
j) eränumero, jos valmistuspäivämäärää ei ole ilmoitettu.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että pidettäessä kaupan rehuseoksia säiliöautossa tai samankaltaisessa ajoneuvossa tai 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tavaran mukana on oltava asiakirja, josta ilmenee tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot. Käyttäjälle toimitettavien vähäisten rehumäärien ollessa kyseessä, tiedot voidaan saattaa ostajan tietoon sopivaksi katsottavalla tiedonannolla kaupantekohetkellä.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että 1 kohdassa lueteltujen tietojen kanssa ainoastaan seuraavia lisätietoja saa olla 1 kohdassa tarkoitetussa paikassa:

a) etikettitiedoista vastuussa olevan henkilön tunnistusmerkki tai tavaramerkki;

b) valmistajan nimi tai toiminimi ja osoite tai rekisteröity toimipaikka, jos tämä ei ole vastuussa etikettitiedoista;

c) tarvittaessa eränumero;

d) tuotanto- tai valmistusmaa;

e) tuotteen hinta;

f) tuotteen kuvaus tai kauppanimi;

g) muille lemmikkieläimille kuin kissoille ja koirille tarkoitettujen rehuseosten osalta: 5 c artiklan mukaisesti ilmoitettavat ainekset;

h) jos tarkoituksenmukaista, 14 artiklan a kohdan säännöksiin liittyvät tiedot;

i) ilmoitus tavaran fyysisestä olomuodosta tai sen läpikäymästä erityisestä prosessista;

j) jos tarkoituksenmukaista, liitteessä olevassa A osassa määrätyissä tapauksissa selvitykset ravintoainepitoisuuksista;

k) liitteessä olevan B osan 1, 2 ja 4 sarakkeessa määrätyt selvitykset;

l) 5 d artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettava valmistuspäivä;

4. Jäsenvaltiot voivat sellaisten rehujen osalta, jotka on valmistettu ja joita pidetään kaupan niiden alueella:

a) sallia 1 kohdan b – f ja h alakohdassa eritellyt tiedot ilmoitettavaksi ainoastaan tavaran mukana olevassa asiakirjassa;
b) vaatia valmistajan tunnistamiseksi virallisen koodinumeron, jos viimeksi mainittu ei ole vastuussa etikettitiedoista.

5. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että:

a) jos rehuseoksessa on enintään kolme ainesosaa, 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei tarvitse ilmoittaa, jos ainekset ilmenevät selvästi rehun kuvauksesta;

b) kokojyväviljaseosten osalta 1 kohdan e ja f alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei vaadita; ne saa kuitenkin ilmoittaa;

c) kuvaukset "täysrehu" tai "tiiviste" voidaan muille lemmikkieläimille kuin koirille tai kissoille tarkoitettujen rehuseosten osalta korvata sanalla "rehuseos". Tällöin tässä artiklassa vaadittavat tai sallittavat selvitykset ovat samat kuin täysrehujen osalta säädetyt;

d) vähimmäissäilyvyys, nettomäärä ja eränumero voidaan merkitä 1 kohdassa tarkoitetun tiedoille varatun paikan ulkopuolelle; tällöin asiaa koskevien ilmausten mukana on oltava ilmoitus siitä, missä tiedot ovat näkyvillä.

6. Lemmikkieläinten rehuseosten osalta kuvaukset:

a) englanninkielellä "rehuseos", "tiiviste" ja "täysrehu" voidaan korvata vastaavasti kuvauksilla "lemmikkieläinten rehuseos", "lemmikkieläinten tiiviste" ja "lemmikkieläinten täysrehu";
b) espanjankielellä "pienso" voidaan korvata kuvauksella "alimento";
c) hollanninkielellä "mengvoeder", "aanvullend diervoeder" ja "volledig diervoeder" voidaan korvata vastaavasti kuvauksilla "samengesteld voeder", "aanvullend samengesteld voeder" ja "volledig samengesteld voeder2."

4. Poistetaan 5 a ja 5 b artikla.

5. Lisätään seuraavat artiklat:

"5 c artikla

1. Jos ainekset vaaditaan ilmoitettavaksi, kaikki ainekset on mainittava.

2. Ainesten luetteloinnissa on noudatettava seuraavia sääntöjä:

a) muille kuin lemmikkieläimille tarkoitettujen rehuseosten osalta: ainesten luettelu painon mukaan suurimmasta pienimpään;

b) lemmikkieläimille tarkoitettujen rehuseosten osalta: ainesten luettelu joko määrät ilmoittaen tai nimeämällä ne painon mukaan suurimmasta pienimpään.

3. Ainekset on kuvailtava erityisillä nimillään; kuitenkin useita aineksia käsittävistä ryhmistä on päätettävä 10 artiklan a kohdan mukaisesti; tällöin aineksen erityisen nimen sijasta voidaan käyttää sen ryhmän nimeä, johon ainesosa kuuluu.

Käyttämällä toista kyseisistä kahdesta selvitysmuodosta suljetaan pois toisen käyttäminen, paitsi jos jokin käytetyistä aineksista ei kuulu mihinkään määriteltyyn ryhmään. Siinä tapauksessa omalla erityisellä nimellään merkitty ainesosa on mainittava tärkeysjärjestyksessä painon mukaan, joka liittyy ryhmiin.

4. Jos 10 artiklan a kohdan mukaisiin toimenpiteisiin ei ole ryhdytty, jäsenvaltiot voivat pitää päättämänsä ainesryhmät ja sallia aineksen nimen sijasta käytettävän ryhmien nimeä.

5. Lemmikkieläinten rehuseosten etiketissä voidaan myös erityisesti korostaa rehun laadun kannalta olennaisen yhden tai useamman aineksen esiintymistä tai alhaista pitoisuutta. Tällöin ainesosan/ainesten vähimmäis- tai enimmäispitoisuus painoprosentteina sekoitettujen ainesten kokonaismäärästä, on osoitettava selvästi ilmoituksen yhteydessä korostaen erityisesti ainesosaa taikka ainesluettelossa tai mainitsemalla ainekset ja kyseiset painoprosentit vastaavan ainesluettelon yhteydessä.

5 d artikla

1. Vähimmäissäilyvyys on ilmoitettava seuraavilla merkinnöillä:

- mikrobiologisesti helposti pilaantuvien rehujen osalta: 'käytettävä ennen...' jonka jälkeen merkitään päiväys (päivä, kuukausi ja vuosi);

- muiden rehujen osalta : 'parhaimmillaan ennen...', jonka jälkeen merkitään päiväys (kuukausi ja vuosi);

Jos muissa rehuseoksia koskevissa yhteisön säädöksissä edellytetään vähimmäissäilyvyyden ilmoittamista, vain aikaisin päiväys on ilmoitettava.

2. Valmistuspäivä on merkittävä seuraavasti:

"valmistettu..... (päivää, kuukautta, vuotta) ennen ilmoitetun vähimmäissäilyvyyden päättymispäivää."

Jos 5 artiklan 5 kohdan d alakohtaa sovelletaan, on edellä mainitun merkinnän jälkeen oltava ilmoitus siitä, mihin säilyvyys on merkitty.

5 e artikla

Rehuseoksen päällysmerkintätiedoista vastuussa oleva voi antaa tässä direktiivissä vaadittavien tietojen lisäksi myös muita tietoja,

kuitenkin siten, että:

- tietoihin ei saa merkitä muiden kuin 5 artiklassa säädetyssä selvityksessä olevien ravintoaineiden esiintymistä tai pitoisuutta,
- tiedot eivät saa johtaa harhaan käyttäjää, erityisesti ilmoittamalla, että rehulla on vaikutuksia ja ominaisuuksia, joita sillä ei ole tai ilmoittamalla, että sillä on erikoisominaisuuksia, vaikka tosiasiassa kaikilla samankaltaisilla rehuilla on kyseisenlaiset ominaisuudet,
- tiedoissa ei saa ilmoittaa, että rehu ehkäisee, hoitaa tai parantaa jonkin taudin,
- tietojen on perustuttava puolueettomiin tai mitattaviin seikkoihin, jotka voidaan näyttää toteen,
- tietojen on oltava selvästi erillään kaikista 5 artiklassa mainituista tiedoista."

6. Korvataan 6 artikla seuraavasti:

"6 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että liitteessä olevan A osan yleisiä säännöksiä sovelletaan rehuseosten pitämiseen kaupan."

7. Poistetaan 7 ja 8 artikla.

8. Korvataan 10 artikla seuraavilla artikloilla:

"10 artikla

13 artiklassa säädetyn menettelytavan mukaisesti ja tieteellisen ja teknisen tiedon kehityksen huomioon ottaen:

a) useita aineksia käsittävistä ryhmistä on päätettävä viimeistään 22 päivänä tammikuuta 1991;

b) muille eläimille kuin lemmikkieläimille tarkoitettujen rehuseosten valmistukseen tavallisesti käytettävistä ja kaupan pidettävistä aineksista on laadittava luettelo, jolla ei kuitenkaan suljeta pois muita aineksia; luettelossa on oltava jokaiselle tuotteelle nimi ja kuvaus; lisäksi voidaan tietyissä tapauksissa määrätä ravintoainekoostumuksen vähimmäispitoisuudet, jos kyseisenlaiset toimenpiteet katsotaan tarpeelliseksi ainesten tunnistamisen helpottamiseksi;

c) on laadittava luettelo aineksista, joiden käyttö rehuseoksissa on kielletty kansanterveydellisistä tai eläinten terveyttä koskevista syistä;

d) voidaan määritellä rehuseosten energia-arvon laskentamenetelmät;

e) on tehtävä liitteeseen sekä b ja c alakohdassa tarkoitettuihin luetteloihin muutokset.

10 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että 10 artiklan b kohdassa tarkoitetussa yhteisön luettelossa tarkoitetut ainekset voidaan ilmoittaa vain siinä mainituilla nimillään, ja edellyttäen, että ne vastaavat kuvauksia ja täyttävät muutoinkin kaikki siihen sisältyvät ravintoainekoostumuksen vähimmäisvaatimukset.

2. 10 artiklan c kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden estämättä, jäsenvaltioiden on myös sallittava muiden kuin 10 artiklan b kohdan mukaisten ainesten pitämisen kaupan edellyttäen, että ne ovat virheettömiä, aitoja ja laadultaan kauppakelpoisia ja että niistä käytetään nimeä, joka ei voi johtaa harhaan ostajaa."

9. Korvataan 11 artikla seuraavasti:

"11 artikla

Jäsenvaltioiden välisessä kaupan pitämisessä päällyksessä, säiliössä tai siihen kiinnitetyssä etiketissä olevat tiedot on ilmaistava ainakin yhdellä määrämaan kansallisista tai virallisista kielistä."

10. Korvataan 12 artikla seuraavasti:

"12 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset järjestelyt virallista valvontaa varten ainakin näytteenoton avulla, varmistaakseen tämän direktiivin säännösten noudattamisen valmistuksen aikana tai kaupan pitämisen aikana."

11. Korvataan liite tämän direktiivin liitteellä.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 22 päivänä tammikuuta 1992. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 22 päivänä tammikuuta 1990.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. O'KENNEDY

LIITE

"LIITE

A OSA

Yleiset säännökset

1. Osoitetut tai selvitettävät pitoisuudet koskevat pitoisuuksia rehuseosten luonnonpainosta, ellei toisin ilmoiteta.

2. Rehun kosteuspitoisuus on ilmoitettava, jos se on:

- yli 7 % maidon korvikerehuissa ja muissa rehuseoksissa, joissa maitoperäisten tuotteiden pitoisuus on yli 40 %,
- yli 5 % niiden kivennäisrehujen osalta, jotka eivät sisällä orgaanisia aineita,
- yli 10 % niiden kivennäisrehujen osalta, jotka sisältävät orgaanisia aineita,
- yli 14 % muiden rehuseosten osalta.

Siinäkin tapauksessa, että rehuseosten kosteus ei ylitä edellä olevissa kohdissa ilmoitettuja rajoja, pitoisuus voidaan ilmoittaa.

3. Suolahappoon liukenemattoman tuhkan pitoisuus saa olla enintään 3.3% kuiva-aineesta niissä rehuseoksissa, jotka sisältävät pääasiassa riisiperäisiä sivutuotteita ja enintään 2.2 % kuiva-aineesta muiden rehuseosten osalta.

Edellä mainittu 2,2 %:n pitoisuus voidaan kuitenkin ylittää:

- hyväksyttyjä kivennäisperäisiä sidonta-aineita sisältävien rehuseosten osalta;
- kivennäisrehuseosten osalta;
- niiden rehuseosten osalta, jotka sisältävät yli 50 % sokerijuurikasleikettä tai -massaa;
- kalanviljelyyn tarkoitettujen rehuseosten osalta, joiden kalajauhopitoisuus on yli 15 %,

edellyttäen, että pitoisuus on ilmoitettu prosentteina rehun luonnonpainosta.

Siinäkin tapauksessa, että rehuseosten suolahappoon liukenemattoman tuhkan pitoisuus ei ylitä edellä olevissa kohdissa ilmoitettuja rajoja, pitoisuus voidaan ilmoittaa.

4. Vähintään 70 kg painaville vasikoille tarkoitettujen maidon korvikerehujen rautapitoisuuden on oltava vähintään 30 milligrammaa kilossa täysrehua, jonka kosteuspitoisuus on 12 %.

5. Jos 12 artiklan nojalla tehtävässä virallisessa tarkastuksessa havaitaan, että muiden kuin lemmikkieläinten rehuseosten koostumus poikkeaa ilmoitetusta koostumuksesta, sallitaan seuraavat enimmäispoikkeamat, noudattaen kuitenkin 3 artiklaa:

5.1. Jos määritetty pitoisuus on alhaisempi kuin ilmoitettu pitoisuus:

5.1.1. Raakavalkuaisen osalta:

- 2 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 20 %,
- 10 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 20 % mutta vähintään 10 %,
- 1 yksikkö, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 10 %.

5.1.2. Kokonaissokerin osalta:

- 2 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 20 %,
- 10 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 20 % mutta vähintään 10 %,
- 1 yksikkö, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 10%.

5.1.3. Tärkkelyksen osalta sekä kokonaissokerin ja tärkkelyksen yhteismäärästä:

- 2,5 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 25 %,
- 10 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 25 % mutta vähintään 10 %,
- 1 yksikkö, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 10 %.

5.1.4. Raakarasvojen osalta:

- 1,5 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 15%,
- 10 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 15 % mutta vähintään 8 %,
- 0,8 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 8 %.

5.1.5. Natriumin, kaliumin ja magnesiumin osalta:

- 1,5 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 15 %,
- 10 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus alle 15 %, mutta vähintään 7,5 %,
- 0,75 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 7,5 %, mutta vähintään 5 %,
- 15% ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 5 %, mutta vähintään 0,7 %,
- 0,1 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 0,7%.

5.1.6. Kokonaisfosforin ja - kalsiumin osalta:

- 1,2 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 16 %,
- 7,5 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 16 % mutta vähintään 12 %,
- 0,9 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 12 % mutta vähintään 6 %,
- 15% ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 6 % mutta vähintään 1 %,
- 0,15 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 1 %.

5.1.7. Metioniinin, lysiinin ja treoniinin osalta:

- 15 % ilmoitetusta pitoisuudesta.

5.1.8. Kystiinin ja tryptofaanin osalta:

- 20 % ilmoitetusta pitoisuudesta.

5.2. Jos määritetty pitoisuus on korkeampi kuin ilmoitettu:

5.2.1. Kosteuden osalta:

- 1 yksikkö, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 10 %,
- 10 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 10 % mutta vähintään 5 %,
- 0,5 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 5%.

5.2.2. Tuhkan osalta:

- 1 yksikkö, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 10 %,
- 10 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus alle 10 % mutta vähintään 5 %,
- 0,5 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 5 %.

5.2.3. Raakakuidun osalta:

- 1,8 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 12 %,
- 15 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 12 % mutta vähintään 6 %,
- 0,9 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 6 %.

5.2.4. Suolahappoon liukenemattoman tuhkan osalta:

- 1 yksikkö, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 10 %,
- 10 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus alle 10 % mutta vähintään 4 %,
- 0,4 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 4 %.

5.3. Jos havaittu poikkeama on vastakkaiseen suuntaan kuin 5.1 ja 5.2 kohdassa on vastaavasti tarkoitettu:

5.3.1. - raakavalkuaisen, raakarasvojen, kokonaissokerin sekä tärkkelyksen osalta sallittu enimmäispoikkeama on kaksi kertaa kyseisille ravintoaineille 5.1 kohdassa sallittu enimmäispoikkeama,

- kokonaisfosforin, kalsiumin, kaliumin, magnesiumin, natriumin, tuhkan ja raakakuidun osalta sallittu enimmäispoikkeama on kolme kertaa kyseisille ravintoaineille 5.1 ja 5.2 kohdassa sallittu enimmäispoikkeama.

6. Jos 12 artiklan nojalla tehtävässä virallisessa tarkastuksessa havaitaan, että lemmikkieläinten rehusecosten koostumus poikkeaa ilmoitetusta koostumuksesta, sallitaan seuraavat enimmäispoikkeamat, noudattaen kuitenkin 3 artiklan säännökset;

6.1. Jos määritetty pitoisuus on alhaisempi kuin ilmoitettu pitoisuus:

6.1.1. Raakavalkuaisen osalta:

- 3,2 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 20 %,
- 16 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 20 % mutta vähintään 12,5 %,
- 2 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 12,5 %.

6.1.2. Raakarasvojen osalta:

- 2,5 yksikköä ilmoitetusta pitoisuudesta.

6.2. Jos määritetty pitoisuus on korkeampi kuin ilmoitettu:

6.2.1. Kosteuden osalta:

- 3 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 40 %,
- 7,5 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 40 % mutta vähintään 20 %,
- 1,5 yksikköä, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 20%.

6.2.2. Tuhkan osalta:

- 1,5 yksikköä ilmoitetusta pitoisuudesta.

6.2.3. Raakakuidun osalta:

- 1 yksikkö ilmoitetusta pitoisuudesta.

6.3. Jos havaittu poikkeama on vastakkaiseen suuntaan kuin 6.1 ja 6.2 kohdassa on vastaavasti tarkoitettu:

6.3.1. Raakavalkuaisen osalta:

- sallittu enimmäispoikkeama on kaksi kertaa kyseiselle ravintoaineelle 6.1.1 kohdassa sallittu enimmäispoikkeama.

6.3.2. Raakarasvojen osalta:

- sallittu enimmäispoikkeama on sama kuin on kyseiselle aineelle 6.1.2 kohdassa sallittu enimmäispoikkeama.

6.3.3. Tuhkan ja raakakuidun osalta:

- sallittu enimmäispoikkeama on kolme kertaa kyseisille aineille 6.2.2 ja 6.2.3 kohdassa sallittu enimmäispoikkeama.

B OSA

Ravintoainepitoisuuksien ilmoittaminen

Rehut	Ravintoaineet ja pitoisuudet	Eläinlajit tai -ryhmä	
		5 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaiset pakolliset ilmoitukset	5 artiklan 3 kohdan k alakohdan mukaiset vapaaehtoiset ilmoitukset
(1)	(2)	(3)	(4)
Täysrehut	– Raakavalkuainen	Kaikki eläimet, lukuun ottamatta muita lemmikkieläimiä kuin koiria ja kissoja	Muut lemmikkieläimet kuin koirat ja kissat
	– Raakarasva		
	– Raakakuitu		
	– Tuhka		
	– Lysiini	Siat	Kaikki eläimet sikoja lukuun ottamatta
	– Metioniini	Siipikarja	Kaikki eläimet siipikarjaa lukuun ottamatta
	– Kystiini	.....	Kaikki eläimet
	– Treoniini	.....	
	– Tryptofaani	.....	
	– Energia-arvo	.....	Siipikarja (ETY-menetelmällä laskettuna)
		.....	Siat ja märehtijät (kansallisilla, virallisilla menetelmillä laskettuna)
	– Tärkkelys	.....	Kaikki eläimet
	– Kokonaissokerit sakkaroosina ilmoitettuna	.....	
	– Kokonaissokeri ja tärkkelys yhteensä	.....	
	– Kalsium	.....	
	– Natrium	.....	
	– Fosfori	.....	
	– Magnesium	.....	
	– Kalium	.....	
Tiivisteet – kivennäiset	– Raakavalkuainen	.....	Kaikki eläimet
	– Raakakuitu	.....	
	– Tuhka	.....	
	– Raakarasvat		
	– Lysiini	.....	
		.....	
	– Metioniini	.....	
	– Kystiini	.....	
	– Treoniini	.....	
	– Tryptofaani	.....	
	– Kalsium	Kaikki eläimet	
	– Fosfori		
	– Natrium		
	– Magnesium	Märehtijät	Kaikki eläimet märehtijöitä lukuun ottamatta
	– Kalium	.....	Kaikki eläimet

Rehut	Ravintoaineet ja pitoisuudet	Eläinlajit tai -ryhmä	
		5 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaiset pakolliset ilmoitukset	5 artiklan 3 kohdan k alakohdan mukaiset vapaaehtoiset ilmoitukset
(1)	(2)	(3)	(4)
Tiivisteet – melassoidut	– Raakavalkuainen – Raakakuitu – Kokonaissokeri sakkaroosina ilmoitettuna – Tuhka – Raakarasvat	Kaikki eläimet	
	– Kalsium – Fosfori – Natrium – Kalium	.....	Kaikki eläimet
	– Magnesium ≥ 0,5 % < 0,5 %	Märehtijät	Kaikki eläimet märehtijöitä lukuun ottamatta Kaikki eläimet
Tiivisteet – muut	– Raakavalkuainen – Raakarasvat – Raakakuitu – Tuhka	Kaikki eläimet, lukuun ottamatta muita lemmikkieläimiä kuin koiria ja kissoja	Muut lemmikkieläimet kuin koirat ja kissat
	– Kalsium ≥ 5 % < 5 %	Kaikki eläimet lemmikkieläimiä lukuun ottamatta	Lemmikkieläimet Kaikki eläimet
	– Fosfori ≥ 2 % < 2 %	Kaikki eläimet lemmikkieläimiä lukuun ottamatta	Lemmikkieläimet Kaikki eläimet
	– Magnesium ≥ 0.5 % < 0.5 %	Märehtijät	Kaikki eläimet märehtijöitä lukuun ottamatta
	– Natrium – Kalium	.....	Kaikki eläimet
	– Energia-arvo	....	Siipikarja (ilmoitus ETY-menetelmällä) Siat ja märehtijät (ilmoitus kansallisilla virallisilla menetelmillä)
	– Lysiini	Siat	Kaikki eläimet lukuun ottamatta sikoja
	– Metioniini	Siipikarja	Kaikki eläimet lukuun ottamatta siipikarjaa
	– Kystiini – Treoniini – Tryptofaani – Tärkkelys – Kokonaissokeri sakkaroosina ilmoitettuna – Kokonaissokerit ja tärkkelys yhteensä	....	Kaikki eläimet"

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 30 päivänä kesäkuuta 1982,
tietyistä eläinten ruokinnassa käytettävistä tuotteista

(82/471/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

kotieläintuotanto on erittäin tärkeä osa yhteisön maataloutta ja tuotantotulokset riippuvat paljon siitä, että käytetään sopivia ja hyvälaatuisia rehuja,

rehuja koskeva sääntely on olennaista maatalouden tuottavuuden nostamisessa,

rehuvalkuaisen kulutus kasvaa jatkuvasti yhteisössä, johtuen yhä lisääntyvistä kotieläintuotannon tarpeista,

samalla kun kysyntä on kasvanut, on tiettyjen valkuaisrehujen tarjonta maailmanmarkkinoilla viime vuosina huomattavasti vähentynyt,

kyseinen puute on saanut aikaan sen, että rehuteollisuus tutkii korvaavia tuotteita varmistaakseen riittävät toimitukset,

sikäli kuin jäsenvaltioissa jo on kyseisiä tuotteita koskevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, ovat perusperiaatteiltaan erilaisia; sen vuoksi ne vaikuttavat suoraan yhteismarkkinoiden toteutumiseen ja toimintaan, joten ne tulisi yhdenmukaistaa,

korvaavat tuotteet on valmistettu uusilla teknisillä menetelmillä ja sen vuoksi on suotavaa säädellä niiden laskemista liikkeelle rehuina tai rehujen valmistusaineina määrittelemällä kukin niistä ryhmistä, joihin yksittäiset tuotteet hyväksytään ja niiden käyttämisen edellytykset,

ennen kuin uusi tuote hyväksytään johonkin kyseisistä ryhmistä, on tarpeen varmistaa, että sillä on vaadittava ravintoarvo; tulee osoittaa, että tuotteet järkevästi käytettyinä eivät vahingoita ihmisten tai eläinten terveyttä eivätkä ympäristöä eivätkä haittaa kuluttajia eläinperäisten tuotteiden tyypillisiä ominaisuuksia huonontamalla,

sen varmistamiseksi, että hyväksymistä koskevia perusperiaatteita noudatetaan, jäsenvaltion tulisi virallisesti toimittaa tiettyjen tuoteryhmien tuotteita koskevat asiakirjat; kyseiset asiakirjat tulisi valmistella viimeistään neuvoston tämän direktiivin voimaansaattamisajankohtana antamien yleisten ohjeiden mukaisesti kyseisten asioiden tutkimisen helpottamiseksi,

on suotavaa, että jäsenvaltioilla on oikeus tilapäisesti, kunnes asiassa tehdään yhteisön päätös, pitää voimassa sellaisille tuotteille myönnetyt kansalliset luvat, joita ei tällä hetkellä mainita direktiivin liitteessä tai sellaisille erityisille tuotteille, jotka tietyissä tapauksissa täyttävät muut vaatimukset; N-alkaaneilla kasvatetuista Candida-hiivoista saatavia tuotteita koskeva yhteisön päätös tulisi kuitenkin toteuttaa kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta,

typpipitoisten yhdisteiden, jotka eivät sisällä valkuaista, tulee kuulua tämän direktiivin soveltamisalaan sen vuoksi, että niillä on epäsuora yhteys valkuaistuotantoon; sen vuoksi on suotavaa muuttaa tältä osin rehujen lisäaineista 23 päivänä marraskuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/524/ETY[4] liitteitä, jossa tilapäisesti säännellään kyseiseen ryhmään kuuluvien tuotteiden käyttämistä,

---

[1] EYVL N:o C 197, 18.8.1977, s. 3
[2] EYVL N:o C 63, 13.3.1978, s. 53
[3] EYVL N:o C 84, 8.4.1978, s. 4

[4] EYVL N:o L 270, 14.12.1970, s. 1

kyseisten tuotteiden ravintoarvo ja turvallisuus riippuvat niiden koostumuksen ominaispiirteistä, käyttöolosuhteista ja valmistusmenetelmistä; sen vuoksi on olennaista tietyissä tapauksissa määrätä tuotteen päällysmerkinnöistä käyttäjän suojelemiseksi vilppiä vastaan ja helpottaa saatavilla olevien tuotteiden hyötykäyttöä,

ei ole tarpeen soveltaa yhteisön säännöksiä kolmansiin maihin vietäväksi tarkoitettuihin kyseisiin tuotteisiin tai näitä tuotteita sisältäviin rehuihin, koska kyseisissä maissa on yleensä omat sääntelynsä,

sen varmistamiseksi, että liikkeelle laskettaessa tuotteet tai niitä sisältävät rehut täyttävät tässä direktiivissä olevat vaatimukset, jäsenvaltioiden tulee huolehtia tarkoituksenmukaisesta valvontajärjestelmästä,

vaatimukset täyttäviin tuotteisiin tai niitä sisältäviin rehuihin ei saa kohdistaa muita kuin tässä direktiivissä säädettyjä markkinoille saattamista koskevia rajoituksia,

aiheellinen yhteisön menettely on olennaista yhtäältä liitteen määräysten ja tiettyjä tuotteita koskevien asiakirjojen toimittamisen ohjeiden mukauttamiseksi ja toisaalta, tarvittaessa, kyseisten tuotteiden koostumusta ja puhtautta koskevien perusteiden sekä fysikaalis-kemiallisista ja biologisista ominaisuuksien vahvistamiseksi tieteellisen ja teknisen tiedon kehityksen mukaisesti.

kaikkien tarpeellisten takuiden saamiseksi, tulisi käyttöön otettavassa yhteisön menettelyssä säätää, että tietyissä tapauksissa liitteitä muutettaessa on kuultava komission asettamaa eläinten ravitsemusta käsittelevää tiedekomiteaa ja elintarvikealan tiedekomiteaa,

jäsenvaltioiden tulisi säilyttää oikeus tilapäisesti peruuttaa tuotteen käyttölupa tai muuttaa siihen liittyviä määräyksiä, jos ihmisten tai eläinten terveys vaarantuu,

sen välttämiseksi, että jäsenvaltio käyttäisi väärin kyseistä oikeutta, tulisi yhteisön päättää lisäselvitysten perusteella liitteeseen mahdollisesti tehtävistä muutoksista kiireellisessä yhteisön menettelyssä, ja

tämän direktiivin täytäntöönpanon helpottamiseksi tulisi soveltaa menettelyä, jolla aikaansaadaan komission ja jäsenvaltioiden kiinteä yhteistyö päätöksellä 70/372/ETY[1] perustetussa pysyvässä rehukomiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tämä direktiivi koskee tietyillä teknisillä menetelmillä valmistettuja tuotteita, jotka suoraan tai epäsuorasti ovat valkuaislähteitä ja jotka on laskettu liikkeelle yhteisössä rehuina tai rehuissa.

2. Tämä direktiivi ei rajoita niiden yhteisön säännösten soveltamista, jotka koskevat:

a) rehujen lisäaineita;

b) haitallisten aineiden ja tuotteiden suurimpien pitoisuuksien vahvistamista;

c) torjunta-ainejäämien suurimpien pitoisuuksien vahvistamista ihmisten tai eläinten käyttöön tarkoitetuissa tuotteissa;

d) suoraan käytettävien rehujen ja rehuseosten pitämistä kaupan;

e) tautia aiheuttavia mikro-organismeja rehuissa.

2 artikla

Tässä direktiivissä sovelletaan neuvoston direktiivin 70/524/ETY 2 artiklassa olevia määritelmiä.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että rehun, joka kuuluu johonkin liitteessä lueteltuun tuoteryhmään tai sisältää tällaisia tuotteita, saa laskea liikkeelle vain, jos:

a) kyseinen tuote on mainittu liitteessä;

b) tuotteen käytölle siinä asetetut edellytykset täyttyvät.

[1] EYVL N:o L 170, 3.8.1970, s. 1

2. Jäsenvaltiot saavat poiketa 1 kohdan määräyksistä, jos kysymyksessä on kokeellinen tai tieteellinen toiminta, edellyttäen kuitenkin, että riittävä virallinen valvonta järjestetään.

4 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot saavat, siihen asti kunnes 6 artiklan mukaisesti asiassa tehdään päätös, pitää voimassa:

a) ennen tämän direktiivin soveltamista alueillaan sellaisille tuotteille myönnetyt luvat, joita ei ole luetteloitu liitteen tuoteryhmissä, lukuun ottamatta n–alkaaneilla kasvatetuista Candida–hiivoista peräisin olevia tuotteita;

b) ennen tämän direktiivin tiedoksi antamista alueillaan myönnetyt luvat n–alkaaneilla kasvatetuille Candida–hiivoista peräisin oleville tuotteille sekä liitteen 1.2.1 jaksossa luetelluille tuotteille, jotka täyttävät muut kuin siinä asetetut vaatimukset;

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle luettelo alueillaan 1 kohdan mukaisesti sallituista tuotteista.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että liitteessä lueteltuja tuotteita saa laskea liikkeelle rehuna tai rehuun lisättynä ainoastaan, jos liitteessä luetellut tiedot merkitään pakkaukseen tai säiliöön tai siihen kiinnitettävään etikettiin, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta suoraan käytettäviin rehuihin ja rehuseoksiin sovellettavia päällysmerkintää koskevien säännösten soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on irtotavarana myytävän tuotteen osalta oltava tavaran mukana olevassa asiakirjassa.

6 artikla

1. Tieteellisen ja teknisen tiedon kehityksen perusteella liitteeseen tehtävät muutokset annetaan 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Liitteessä olevassa 1.1 ja 1.2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta komissio kuulee muutoksista eläinten ravitsemusta käsittelevää tiedekomiteaa ja elintarvikealan tiedekomiteaa.

Jos kysymyksessä kuitenkin ovat 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut n–alkaaneilla kasvatetuista Candida–hiivoista peräisin olevat tuotteet, on päätös tehtävä 13 artiklan menettelyn mukaisesti kahden vuoden kuluessa siitä, kun tämä direktiivi on annettu tiedoksi, ja eläinten ravitsemusta käsittelevän tiedekomitean ja elintarvikealan tiedekomitean kuulemisen jälkeen.

2. Liitettä muutettaessa on otettava huomioon seuraavat periaatteet:

A. Tuotetta ei saa sisällyttää liitteeseen, paitsi:

a) jos sillä on ravintoarvoa eläimille typpi– tai valkuaislähteenä;

b) se ei järkevästi käytettynä vaikuta haitallisesti ihmisten tai eläinten terveyteen tai ympäristöön eikä aiheuta vahinkoa kuluttajille huonontamalla eläinperäisten tuotteiden tunnusomaisia ominaisuuksia;

c) sitä voidaan valvoa rehuissa.

B. Aine on poistettava liitteestä, jos jokin A kohdassa luetelluista edellytyksistä ei enää täyty.

3. Perusteet, erityisesti koostumuksen ja puhtauden sekä fysikaalis–kemiallisten ja biologisten ominaisuuksien perusteet, joiden avulla tähän direktiiviin sisällytetyt tuotteet voidaan määritellä, voidaan asettaa olemassa olevan tieteellisen ja teknisen tiedon perusteella ja 13 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

7 artikla

1. Sen varmistamiseksi, että liitteessä olevissa 1.1 ja 1.2 kohdassa tarkoitetut tuotteet ovat 6 artiklan 2 kohdassa olevien periaatteiden mukaisia, jäsenvaltioiden on huolehdittava, että asiakirja, joka on laadittu tämän artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti, lähetetään virallisesti jäsenvaltioille ja komissiolle sekä komission asettamien tiedekomiteoiden jäsenille, jos niiden kuulemista on pyydetty.

2. Komission ehdotuksesta neuvosto päättää 1 kohdassa tarkoitetun asiakirjan valmistelussa noudatettavista ohjeista siten, että niitä voidaan soveltaa viimeistään kun tämä direktiivi pannaan täytäntöön.

Tieteellisen ja teknisen tiedon kehityksen perusteella ohjeisiin tehtävät muutokset annetaan 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltioiden, komission sekä muiden 1 kohdassa tarkoitetun asiakirjan saaneiden on huolehdittava siitä, että hakijan aiheellisin perustein esittämästä pyynnöstä tietoja, joiden ilmitulo voisi vahingoittaa teollista tai kaupallista omaisuutta, pidetään luottamuksellisina.

Teollinen ja kaupallinen liikesalaisuus ei koske:

- tuotteiden nimiä ja koostumusta eikä substraattia ja mikro-organismia koskevia tietoja,
- tuotteen fysikaalis-kemiallisiin ja biologisiin ominaisuuksia,
- farmakologista, toksikologista ja ympäristötoksikologista tiedon tulkintaa,
- analyyttisiä menetelmiä, joilla valvotaan tuotetta rehuissa.

8 artikla

1. Jos kyseisten säännösten antamisen jälkeen jäsenvaltio toteaa uusien tietojen tai olemassa olevien tietojen uudelleenarvioinnin perusteella, että liitteessä mainittu tuote tai sen käyttö vaarantaa joissakin olosuhteissa ihmisten tai eläinten terveyden, vaikka se on tämän direktiivin säännösten mukainen, jäsenvaltio voi tilapäisesti keskeyttää kyseisten säännösten soveltamisen alueellaan tai rajoittaa sitä. Sen on viipymättä ilmoitettava siitä muille jäsenvaltioille ja komissiolle ja samalla on ilmoitettava päätöksen perustelut.

2. Neuvosto tutkii niin pian kuin mahdollista kyseisen jäsenvaltion esittämät perustelut ja kuulee jäsenvaltioita pysyvässä rehukomiteassa, jonka jälkeen se viipymättä antaa lausuntonsa ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

3. Jos komissio katsoo, että direktiiviä on tarpeen muuttaa 1 kohdassa tarkoitettujen ongelmien vähentämiseksi sekä ihmisten ja eläinten terveydestä huolehtimiseksi, se panee alulle 14 artiklassa säädetyn menettelyn kyseisten muutosten tekemiseksi; tässä tapauksessa suojatoimenpiteet toteuttanut jäsenvaltio saa pitää ne voimassa, kunnes muutokset tulevat voimaan.

9 artikla

Jäsenvaltioiden välistä liikkeelle laskemista varten 5 artiklassa tarkoitetut tiedot on ilmoitettava ainakin yhdellä määrämaana olevan maan virallisista kielistä.

10 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, ettei tämän direktiivin säännösten mukaisia rehuja koske muut kuin liitteessä lueteltujen tuotteiden esiintymiseen ja päällysmerkintöihin liittyvät liikkeelle laskemista koskevat rajoitukset.

11 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, ettei eläinperäisiä tuotteita koske mitkään kaupan pitämisen rajoitukset tämän direktiivin soveltamisen vuoksi.

12 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että laskettaessa rehuja liikkeelle, ne tarkastetaan virallisesti ainakin näytteitä ottamalla sen todentamiseksi, että tämän direktiivin säännöksiä noudatetaan.

13 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa pysyvän rehukomitean jäljempänä 'komitea' käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan sellaisella 45 äänen enemmistöllä, joka saadaan, kun jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää ehdotetuista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos ehdotetut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai jos lausuntoa ei ole annettu, komissio toimittaa viipymättä neuvostolle toimenpiteitä koskevan ehdotuksen. Neuvosto päättää asiasta määräenemmistöllä.

c) Jos neuvosto ei ole tehnyt päätöstä toimenpiteistä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia tuli neuvostossa vireille, komissio tekee päätöksen ehdotetuista

toimenpiteistä, jollei neuvosto on yksinkertaisella enemmistöllä vastusta näitä toimenpiteitä.

14 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asiat saattaa pysyvän komitean käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta kahden vuorokauden kuluessa. Lausunto annetaan sellaisella 45 äänen enemmistöllä, joka saadaan kun jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää ehdotetuista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

   b) Jos ehdotetut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai jos lausuntoa ei ole annettu, komission toimittaa viipymättä neuvostolle toimenpiteitä koskevan ehdotuksen. Neuvosto päättää asiasta määräenemmistöllä.

   c) Jos neuvosto ei ole tehnyt päätöstä toimenpiteistä viidentoista vuorokauden kuluessa siitä kun asia tuli neuvostossa vireille, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä, jollei neuvosto yksinkertaisella enemmistöllä vastusta näitä toimenpiteitä.

15 artikla

Poistetaan direktiivin 70/524/ETY liitteessä I olevassa K osassa ja liitteessä II olevassa D b osassa kaikki viittaukset typpipitoisiin yhdisteisiin, jotka eivät sisällä valkuaista.

16 artikla

Tätä direktiiviä ei sovelleta rehuihin, jotka ainakin asiaa koskevien tietojen mukaan on tarkoitettu vietäväksi kolmansiin maihin.

17 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

18 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 30 päivänä kesäkuuta 1982.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Ph. MAYSTADT

LIITE

1	2	3	4	5	6	7
Tuoteryhmän nimi	Tuotteen nimi	Tuotteen kemiallinen määrittely tai mikro-organismin tunnistetiedot	Ravintoalusta (mahdolliset erityispiirteet)	Tuotteelle ominainen koostumus	Eläinlaji	Erityismääräykset
1. Seuraavista mikro-organismiryhmistä peräisin olevat valkuaisaineet						
1.1. Bakteerit						
1.2. *Hiivat*	Kaikki hiivat: – jotka on tuotettu 3 ja 4 sarakkeissa mainituilla mikro-organismeilla ja substraateilla – joiden solut on tapettu	Saccharomyces cerevisiae, Saccharomyces carlsbergiensis, Kluyveromyces lactis, Kluyveromyces fragilis	Melassi, tislausjätteet, vilja ja tärkkelystä sisältävät tuotteet, hedelmämehut, hera, maitohappo, hydrolysoidut kasvikuidut	–	Kaikki eläinlajit	
1.2.1. Eläin- tai kasviperäisillä substraateilla tuotetut hiivat						
1.2.2. Muilla kuin 1.2.1. kohdassa mainituilla substraateilla tuotetut hiivat						
1.3. *Levät*						
1.4. *Alemmat sienet*						
2. Seuraaviin ryhmiin kuuluvat typpipitoiset yhdisteet, jotka eivät sisällä valkuaista, ja vastaavat tuotteet	–	–				
2.1. *Urea ja sen johdannaiset*						
	2.1.1. Urea	$CO(HN_2)_2$	–	Puhtaus vähintään 98 %	Märehtijät märehtimisen alkamisesta	Rehuseoksen etiketissä tai pakkauksessa ilmoitettavat tiedot: – tuotteen nimi ja jos mahdollista, tuotteen määrä rehuseoksessa, edellyttäen, että virallinen määritysmenetelmä on olemassa,
	2.1.2. Biureetti	$C_2H_5O_2N_3$	–			
	2.1.3. Ureafosfaatti	$CO(NH_2)_2H_3PO_4$	–			
	2.1.4. Diureidoisobutaani	$(CH_3)_2-CH-CH(NHCONH_2)_2$	–			

1	2	3	4	5	6	7
Tuoteryhmän nimi	Tuotteen nimi	Tuotteen kemiallinen määrittely tai mikro-organismin tunnistetiedot	Ravintoalusta (mahdolliset erityispiirteet)	Tuotteelle ominainen koostumus	Eläinlaji	Erityismääräykset
2.2. *Aminohapot ja vastaavat tuotteet*						– typpipitoisten yhdisteiden, jotka eivät sisällä valkuaista, ollessa kyseessä typen osuus ilmoitetaan valkuaisekvivalenttina, – sopivat käyttöohjeet, joissa ilmoitetaan eläimet, joille rehu on tarkoitettu sekä typpipitoisten yhdisteiden, jotka eivät sisällä valkuaista, enimmäispitoisuus päiväannoksessa
	2.2.1. D,L-metioniini	$CH_3S(CH_2)_2$-$CH(NH_2)$-$COOH$	–	Puhtaus vähintään 98 %	Kaikki eläinlajit	–
	2.2.2. L-lysiini	NH_2-$(CH_2)_4$-$CH(NH_2)$-$COOH$	–			–
	2.2.3. L-lysiinihydrokloridi	NH_2-$(CH_2)_4$-$CH(NH_2)$-$COOH \cdot HCL$	–			–
	2.2.4. D,L-metioniini-hydroksijohdannainen	$(CH_3$-S-$(CH_2)_2$-$(CH(OH)$-$COO)_2Ca$	–			–

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 18 päivänä huhtikuuta 1983,
ohjeista eläinten ruokinnassa käytettävien tiettyjen tuotteiden arvioimiseksi

(83/228/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tietyistä eläinten ruokinnassa käytettävistä tuotteista 30 päivänä kesäkuuta 1982 annetun neuvoston direktiivin 82/471/ETY[1], ja erityisesti sen 7 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo, että

direktiivissä 82/471/ETY säädetään, että tiettyihin tuoteryhmiin kuuluvat tuotteet on tutkittava niiden asiakirjojen perusteella, jotka on virallisesti toimitettu jäsenvaltioille ja komissiolle,

näiden asiakirjojen perusteella on voitava tarkastaa, että kyseiset tuotteet ovat direktiivissä esitettyjen niiden yleisten periaatteiden mukaisia, joiden perusteella uudet tuotteet sisällytetään sen liitteeseen,

on havaittu tarpeelliseksi säätää, että asiakirjat on laadittava niiden yleisten ohjeiden mukaisesti, joissa määritetään jokaisen periaatteen osalta kyseessä olevien aineiden tunnistamiseksi ja kuvaamiseksi tarvittavat tieteelliset tiedot sekä kyseisten aineiden ravitsemuksellisten ominaisuuksien ja biologisten vaikutusten arvioimiseksi tarvittavat tutkimukset; kyseisten ohjeiden tulee olla sovellettavissa direktiivin 82/471/ETY tullessa voimaan,

ohjeet on tarkoitettu ensisijaisesti yleisiksi ohjeiksi; tuotteen laadusta tai käyttöolosuhteista riippuen, sen ominaisuuksien tai vaikutusten selvittämistä varten tarpeellisten tutkimusten laajuus voi vaihdella, ja

ohjeet on laadittu nykyisen tieteellisen ja teknisen tiedon perusteella ja ne voidaan tarvittaessa mukauttaa vastaamaan alalla tapahtuvaa kehitystä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että direktiivin 82/471/ETY liitteessä olevissa 1.1. ja 1.2. kohdassa lueteltuja tuotteita koskevat asiakirjat on laadittava tämän direktiivin liitteessä esitettyjen ohjeiden mukaisesti.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 13 päivänä heinäkuuta 1984. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 18 päivänä huhtikuuta 1983.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

I. KIECHLE

[1] EYVL N:o L 213, 21.7.1982, s. 8

LIITE

OHJEET ELÄINTEN RUOKINNASSA KÄYTETTÄVIEN TIETTYJEN TUOTTEIDEN ARVIOIMISEKSI

Yleistä

Nämä ohjeet on tarkoitettu niiden asiakirjojen laatimista varten, jotka on toimitettava direktiivin 82/471/ETY liitteen 1.1. ja 1.2. kohdassa lueteltuja mikro-organismeja kasvattamalla saatujen eläimille tarkoitettujen uusien valkuaisrehujen hyväksymiseksi. Näiden asiakirjojen perusteella on oltava mahdollista tämän hetkisen tiedon perusteella arvioida tuote ja niiden avulla varmistettava, että tuote täyttää käytön hyväksymiselle asetetut, mainitun direktiivin 6 artiklan 2 kohdan perusperiaatteet.

Kaikki näissä ohjeissa mainitut tutkimukset voidaan määrätä suoritettavaksi ja tarvittaessa voidaan vaatia lisätietoja. Pääsääntönä voidaan pitää, että on esitettävä kaikki oleellinen tieto mikro-organismin tunnistamisesta ja viljelyalustan koostumuksesta samoin kuin tuotteen valmistusmenetelmästä, ominaisuuksista, olomuodosta, käyttö- olosuhteista, määritysmenetelmistä ja ravitsemuksellisista ominaisuuksista. Sama koskee myös niitä tietoja, jotka ovat välttämättömiä arvioitaessa ruokinnan kohteena olevien eläinten kykyä sietää tuotetta sekä sen käytöstä mahdollisesti aiheutuvia suoria tai epäsuoria vaaroja ihmisille ja ympäristölle. Tähän tarkoitukseen vaadittavat toksikologiset tutkimukset riippuvat oleellisesti lisäaineen luonteesta, kyseisistä eläinlajeista ja tuotteen aineenvaihdunnasta koe-eläimillä.

Esitettävissä asiakirjoissa on oltava yksityiskohtaiset selvitykset numeroituna näissä ohjeissa esitetyssä järjestyksessä ja mukaan on liitettävä yhteenveto. Jonkin edellytetyn tutkimuksen poisjättäminen on perusteltava. Julkaisut, joihin viitataan, on liitettävä mukaan.

Huomautuksia

Ilmaisulla 'tuote' tarkoitetaan näissä ohjeissa mitä tahansa valkuaispitoista tuotetta siinä muodossa, jossa se on tarkoitettu käytettäväksi rehuna tai rehun ainesosana.

Kaikista muutoksista tuotteen valmistusmenetelmissä samoin kuin sen käyttöolosuhteissa on ilmoitettava ja tuotteen uudelleenarviointia varten on tarvittaessa toimitettava lisäselvityksiä.

Tutkimusten esittäminen

I Mikro-organismi, viljelyalusta ja valmistusprosessi, tuotteen tyypilliset ominaisuudet, käytön kuvaus ja olosuhteet sekä määritysmenetelmät

II Tuotteen ravitsemuksellisia ominaisuuksia koskevat tutkimukset

III Tuotteen käytöstä eläinten ruokinnassa aiheutuvia biologisia vaikutuksia koskevat tutkimukset

IV Muut asiaan liittyvät tutkimukset

I JAKSO

MIKRO-ORGANISMI, VILJELYALUSTA JA VALMISTUSPROSESSI, TUOTTEEN TYYPILLISET OMINAISUUDET, KÄYTÖN KUVAUS JA OLOSUHTEET SEKÄ MÄÄRITYSMENETELMÄT

1. MIKRO-ORGANISMI

1.1. Luokittelu, alkuperä, morfologia, biologiset ominaisuudet, kaikki mahdolliset geenimanipulaatiot.

1.2. Vaarallisuus, mahdollinen elossa säilyminen fermenttorin ulkopuolella ja kaikki ympäristövaikutukset.

1.3. Viljeltävien kantojen muuttumattomuus ja puhtaus. Kyseisten perusteiden valvontamenetelmät.

2. VILJELYALUSTA JA VALMISTUSPROSESSI

2.1. Substraatin koostumus, lisätyt ainesosat jne.

2.2. Valmistus-, kuivaus- ja puhdistusprosessit. Mikro-organismien elinkyvyn tuhoamisprosessit. Menetelmät kasvatetun tuotteen muuttumattoman koostumuksen valvomiseksi sekä mahdollisen kemiallisen, fysikaalisen ja biologisen saastumisen havaitsemiseksi tuotannon aikana.

2.3. Tekniset prosessit tuotteen jalostamiseksi käyttöä varten.

3. TUOTTEEN TYYPILLISET OMINAISUUDET

3.1. Fysikaaliset ja fysikaalis-kemialliset ominaisuudet: makro- ja mikromorfologia, hiukkaskoko, tiheys, ominaispaino, vedensitomiskyky, liukoisuus, sähköstaattiset ominaisuudet, jne.
3.2. Kemiallinen koostumus ja ominaisuudet.
3.2.1. Kosteus-, raakavalkuais-, raakarasva-, raakaselluloosa-, raakatuhka- ja hiilihydraattipitoisuudet. Näiden pitoisuuksien vaihtelurajat.
3.2.2. Ammonium-, amidi-, nitraatti- ja nitriittityppipitoisuudet sekä nukleiinihappo- ja valkuaisainepitoisuudet. Aminohappojen kokonaismäärän ja vapaiden aminohappojen sekä puriini- ja pyrimidiiniemästen kvalitatiivinen ja kvantitatiivinen koostumus.
3.2.3. Rasvojen laadullinen ja määrällinen koostumus: rasvahapot, saippuoitumaton aines, rasvaliukoiset pigmentit, fosfolipidit.
3.2.4. Hiilihydraattifraktion koostumus.
3.2.5. Epäorgaanisten aineiden laadullinen ja määrällinen koostumus.
3.2.6. Vitamiinien laadullinen ja määrällinen koostumus.
3.2.7. Muiden aineosien laadullinen ja määrällinen koostumus: lisäaineet, substraatin ja liuottimien jäämät, muut substraatin aineenvaihdunnassa, kasvatusalustassa ja valmistusprosessissa mahdollisesti syntyvät haitalliset jäämät.
3.3. Tuotteen mikrobiologinen tila.
3.4. Tuotteen muuttuminen ja säilyvyys, sellaisenaan ja käytössä oleviin rehuihin sekoitettuna sekä varastoinnin aikana.

4. TUOTTEEN KÄYTÖN KUVAUS JA KÄYTTÖOLOSUHTEET

4.1. Tuotteelle ehdotetut kauppanimet.
4.2. Tuotteelle ehdotetut markkinointimuodot.
4.3. Tuotteelle tarkoitettu käyttö eläinten ruokinnassa. Suunnitellut pitoisuudet täysrehussa sekä määrät kyseisten eläinlajien päiväannoksissa.

5. MÄÄRITYSMENETELMÄT

Tuotteen laadulliset ja määrälliset määritysmenetelmät täysrehuista ja tiivisteistä.

Huomautus: Menetelmien kuvausten lisäksi on liitettävä mukaan tiedot menetelmän erityisyydestä, herkkyydestä, määritysrajoista virhemarginaalista ja mahdollisista häiritsevistä tekijöistä. Tuotteesta on oltava saatavilla näytteet kaikissa sen eri ehdotetuissa koostumuksissa.

II OSA

TUOTTEEN RAVITSEMUKSELLISIA OMINAISUUKSIA KOSKEVAT TUTKIMUKSET

1. VALKUAISEN ARVON ARVIOINTI

1.1. Kemialliset, biokemialliset ja mikrobiologiset tutkimukset.
1.2. Tutkimukset koe-eläimillä käyttäen tunnettuja valkuaisaineita vertailuna.

2. TUTKIMUKSET RUOKINNAN KOHTEENA OLEVILLA ELÄINLAJEILLA
Seuraavat tutkimukset on suoritettava jokaisella ruokinnan kohteena olevalla eläinlajilla sisältäen koe- ja vertailuryhmän, jotka ovat samassa ravitsemustilassa ja joiden ravinto sisältää saman määrän valkuaistyppeä tai, kun on kyseessä märehtijät, kokonaistyppeä.

2.1. Tuotteen valkuais- ja energialisä päiväannoksissa suunnitelluissa käyttöolosuhteissa eläinten erilaisten fysiologisten tilojen aikana (esim. kasvuvaihe, tiineys, muninta).
2.2. Tuotteen vaikutus esitetyissä käyttöolosuhteissa kasvuun, rehun hyötysuhteeseen, tautisuuteen ja kuolleisuuteen.
2.3. Päiväannoksen sisältämät tuotteen määrät, jotka ovat ravitsemuksen suhteen optimaalisia.
2.4. Tuotteen vaikutus suunnitelluissa käyttöolosuhteissa ravinnoksi käytettävien eläinperäisten tuotteiden teknologisiin, aistinvaraisiin tai muihin ominaisuuksiin.

3. TUTKIMUSTEN KOEJÄRJESTELYT RUOKINNAN KOHTEENA OLEVILLA ELÄINLAJEILLA
Suoritetut kokeet on kuvattava yksityiskohtaisesti ja seuraavat tiedot on ilmoitettava:

3.1. Eläinlaji ja -rotu, eläinten ikä ja sukupuoli, eläinten tunnistaminen.

3.2. Testaus- ja vertailuryhmien lukumäärä, eläinten lukumäärä kussakin ryhmässä (lukumäärän on oltava riittävän suuri tulosten tilastolliseen käsittelyyn sopivia tilastollisia parametrejä käyttäen).

3.3. Tuotteen lisäystasot, päiväannoksen laadullinen ja määrällinen koostumus eriteltynä.

3.4. Jokaisen kokeen suorituspaikka, eläinten fysiologinen ja terveydellinen tila, kasvatusolosuhteet (yhteisön yleisen käytännön mukaisesti).

3.5. Kokeen tarkka kesto ja suorituspäivämäärät.

3.6. Kokeen aikana ilmenneet haittavaikutukset sekä niiden ilmentymisaika.

III OSA

TUOTTEEN KÄYTÖSTÄ ELÄINTEN RUOKINNASSA AIHEUTUVIA BIOLOGISIA VAIKUTUKSIA KOSKEVAT TUTKIMUKSET

Tässä osassa esitettyjen tutkimusten tarkoituksena on pystyä arvioimaan tuotteen käytön turvallisuus ruokinnan kohteena oleville eläimille sekä sen käytöstä ihmisille ja ympäristölle aiheutuvat suorat tai epäsuorat vaarat. Tähän tarkoitukseen vaaditut toksikologiset tutkimukset riippuvat tuotteen luonteesta, kyseisistä eläinlajeista ja tuotteen aineenvaihdunnasta koe-eläimillä.

1. TUTKIMUKSET RUOKINNAN KOHTEENA OLEVILLA ELÄINLAJEILLA

Seuraavat tutkimukset on suoritettava jokaisella ruokinnan kohteena olevalla eläinlajilla sisältäen koe- ja vertailuryhmän, jotka ovat samassa ravitsemustilassa ja joiden ravinto sisältää saman määrän valkuaistyppeä tai märehtijöiden tapauksessa kokonaistyppeä.

1.1. Tuotteen suurimmat pitoisuudet päiväannoksessa, jotka eivät aiheuta minkäänlaisia haittavaikutuksia.

1.2. Jos on tarpeellista, tuotteen mahdolliset vaikutukset hedelmällisyyteen ja lisääntymiseen.

1.3. Tuotteen vaikutus suunnitelluissa käyttöolosuhteissa ravinnonottoon ja sen kautta ruoansulatuskanavan mikrobiflooraan sekä patogeenien bakteerien kiinnittymiseen ruoansulatuskanavan pintaan.

1.4. Tutkimus, jolla suunnitelluissa käyttöolosuhteissa selvitetään tuotteen mahdollisia jäämiä (substraatti, viljelyalusta, liuottimet, mikrobiologiset kontaminantit) ravinnoksi käytettävissä eläinperäisissä tuotteissa.

1.5. Tutkimus, jolla selvitetään tuotteesta näissä olosuhteissa eritteisiin mahdollisesti jääviä jäämiä (substraatti, viljelyalusta, liuottimet, mikrobiologiset kontaminantit).

2. TUTKIMUKSET KOE-ELÄIMILLÄ

2.1. **Aineenvaihdunta**

Tuotteen käyttäytyminen eläimen aineenvaihdunnassa: imeytyminen, kerääntyminen, biotransformaatio, poistuminen.

2.2. **Mutageenisuus**

Kontaminanteista (erityisesti mykotoksiinit ja bakteerit) tai tuotteen sisältämistä jäämistä (substraatti, viljelyalusta, liuottimet) johtuvan potentiaalisen mutageenisuuden tutkimukset mukaan lukien *in vitro* seulontatestit, joissa käytetään aineenvaihduntaa aktivoivia järjestelmiä.

2.3. **Toksikologiset tutkimukset**

Seuraavat tutkimukset on suoritettava jokaisella ruokinnan kohteena olevalla eläinlajilla sisältäen koe- ja vertailuryhmän, jotka ovat samassa ravitsemustilassa ja joiden ravinto sisältää saman määrän valkuaistyppeä. Toksikologiset vaikutukset on tutkittava, jotta voidaan selvittää niiden syyt ja vaikutustavat sekä varmistaa, etteivät ne aiheudu ravitsemuksellisesta epätasapainosta tai tuotteen yliannostuksesta ravinnossa.

2.3.1. *Subkrooninen toksisuus (vähintään 90 vrk)*

Nämä tutkimukset on suoritettava yleensä kahdella eläinlajilla, joista toinen on jyrsijä. Tuotetta on annettava päivittäisessä annostuksessa ainakin kahtena eri pitoisuutena. Pitoisuudet on valittava, jos mahdollista, siten, että niihin sisältyy annostaso, jolla ei ole mitään vaikutusta sekä annostaso, jolla on haittavaikutuksia. Eläinryhmissä on oltava mukana riittävä määrä kumpaakin sukupuolta edustavia yksilöitä. Testeissä on aina oltava mukana vertailuryhmä.

Kaikki asiaan liittyvät biologiset havainnot on merkittävä muistiin sopivin väliajoin, erityisesti kasvunopeus, rehunkulutus, verenkuva, virtsan analyysi, biokemialliset parametrit, kuolleisuus, elinten painot, tärkeimpien elinten ja kudosten patologia.

Tulokset on ilmoitettava yksityiskohtaisesti ja mahdollisuuksien mukaan tilastollisesti arvioituna.

2.3.2. *Krooninen toksisuus*

Kroonista toksisuutta koskevat tutkimukset on yleensä suoritettava kahdella eläinlajilla, joista toinen on jyrsijä. Tuotetta on annettava päivittäisessä annostuksessa vähintään kahtena eri pitoisuutena. Kokeiden kesto on oltava rotilla vähintään 2 vuotta ja hiirillä vähintään 80 viikkoa. Eläinryhmissä on oltava mukana riittävä määrä kumpaakin sukupuolta edustavia yksilöitä. Kokeissa on aina oltava mukana vertailuryhmä.

Biologiset tutkimukset, jotka on mainittu 2.3.1. kohdassa, on suoritettava mieluiten pienelle eläinryhmälle (jonka koeolosuhteet ovat samat kuin pääryhmällä ja joka erotetaan tutkimuksia varten) sopivin väliajoin kokeen aikana sekä kokeen päättyessä kaikille elossa oleville eläimille.

2.3.3. *Karsinogeenisuus*

Tuotteen karsinogeenisuutta arvioitaessa on erityisesti kiinnitettävä huomiota havaittujen kasvainten ilmestymisajankohtaan, histologiseen tyyppiin ja esiintymistiheyteen. Kasvainten esiintymistiheyteen ja/tai tautien esiintymiseen ja etenemiseen liittyvät syyt on arvioitava vertaamalla koeryhmiä 2.3. kohdassa mainittuihin vertailuryhmiin. Tulokset on esitettävä yksityiskohtaisesti ja, jos mahdollista, tilastollisesti arvoituna.

2.4. **Muut tutkimukset**

Lisääntymiseen liittyvien tutkimusten kesto on oltava vähintään kaksi peräkkäistä sukupolvea ja niihin voidaan yhdistää tutkimukset sikiötoksisuudesta, joka sisältää myös teratogeeniset tutkimukset. Erityisesti on kiinnitettävä huomiota hedelmällisyyteen, tiineyteen sekä poikueiden syntymän jälkeiseen kehitykseen. Mikä tahansa muu tieteellisesti perusteltu tutkimus, josta saadaan mittauskelpoisia tuloksia (esim. aikaisemmin havaitsematta jäänyt toksisuus), voidaan myös suorittaa.

2.5. **Koejärjestelyt koe-eläintutkimuksissa**

Kokeista on annettava yksityiskohtainen kuvaus ja ilmoitettava seuraavat tiedot:

2.5.1. Eläinlaji, -rotu, -suku ja sukupuoli.

2.5.2. Koe- ja vertailuryhmien lukumäärä, eläinten lukumäärä kussakin ryhmässä (lukumäärän on oltava kyllin suuri sopivien tilastollisten parametrien tilastollista käsittelyä silmälläpitäen).
2.5.3. Tuotteen lisäystasot, annoksen laadullinen ja määrällinen koostumus ja sen erittely.
2.5.4. Yleiset hoito-olosuhteet kokeen aikana.
2.5.5. Kokeen tarkka kesto, suoritettujen tutkimusten päivämäärät.
2.5.6. Koe-eläinten kuolleisuus ja kuolinajankohta eri koeryhmissä.
2.5.7. Kliiniset oireet ja patologiset muutokset, jotka ovat ilmenneet kokeen aikana sekä niiden ilmentymisajankohta.

3. YMPÄRISTÖÄ KOSKEVAT TUTKIMUKSET

Ruokinnan kohteena olevien eläinten eritteiden mahdollisesti sisältämien tuotteen jäämien (substraatin, viljelyalustan, liuottimien, kontaminattien) laadusta riippuen voidaan vaatia selvityksiä näiden jäämien hajoamisesta lannassa, maaperässä ja vedessä sekä niiden vaikutuksista maan biologiaan, kasvien kasvuun ja vesiorganismeihin.

IV OSA

MUUT ASIAAN LIITTYVÄT TUTKIMUKSET

Riippuen tuotteen laadusta ja käyttöolosuhteista, voidaan vaatia tiedot allergisista vaikutuksista sekä ihon ja silmän limakalvojen, hengitysteiden tai ruoansulatuskanavan ärsytyksestä, arvioitaessa ja ehkäistäessä tuotteen käsittelyn aiheuttamia riskejä.

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 17 päivänä joulukuuta 1973,
haitallisten aineiden ja tuotteiden suurimmista sallituista pitoisuuksista rehuissa

(74/63/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[2],

sekä katsoo, että

kotieläintuotanto on erittäin tärkeä osa Euroopan talousyhteisön maataloudesta; tyydyttävät tuotantotulokset riippuvat paljon siitä, että käytetään sopivia ja hyvälaatuisia rehuja,

rehuja koskevat säädökset ovat maatalouden tuottavuuden parantamisessa keskeisiä,

rehut sisältävät usein haitallisia aineita tai tuotteita, jotka voivat aiheuttaa terveydellistä vaaraa eläimille tai, jos niitä on kotieläinperäisissä tuotteissa, myös ihmisille,

kyseisten aineiden ja tuotteiden esiintymistä ei voida estää kokonaan; on tärkeää, että niiden pitoisuuksia rehuissa alennetaan, jotta estetään haitalliset ja vahingolliset vaikutukset; tällä hetkellä kyseisissä tuotteissa pitoisuuksia on mahdotonta alentaa alle niiden tasojen, jotka on mahdollista määrittää yhteisössä käytettävillä määritysmenetelmillä,

haitallisia aineita ja tuotteita saa olla rehuissa vain tässä direktiivissä säädetyin edellytyksin, eikä niitä saa muulla tavoin käyttää eläinten ruokinnassa,

jäsenvaltioilla tulisi kuitenkin säilyä oikeus tietyissä olosuhteissa sallia, että liitteessä määrätyt haitallisten aineiden ja tuotteiden enimmäispitoisuudet voidaan rehuissa ylittää,

haitallisten aineiden ja tuotteiden enimmäispitoisuuksia rehuissa koskevat jäsenvaltioiden lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jos niitä on annettu, eroavat perusperiaatteiltaan toisistaan; sen vuoksi ne vaikuttavat suoraan sisämarkkinoiden toimintaan ja ne tulisi siten yhdenmukaistaa,

jäsenvaltioilla tulisi olla edelleen oikeus väliaikaisesti alentaa säädettyjä sallittuja enimmäispitoisuuksia tai määrätä enimmäispitoisuudet muille aineille tai tuotteille taikka kieltää aine tai tuote rehuissa, jos eläinten tai ihmisten terveydelle aiheutuu vaaraa,

jotta jäsenvaltio ei käyttäisi väärin kyseistä oikeutta, mahdolliset tämän direktiivin liitteeseen tehtävät muutokset asiaan liittyvien asiakirjojen perusteella tulisi päättää kiireellisessä yhteisön menettelyssä,

tarkoitukseen soveltuva yhteisön menettely on olennainen liitteessä esitettyjen teknisten määräysten mukauttamiseksi vastaamaan tieteellisen ja teknisen tiedon kehitystä,

haitallisia aineita ja tuotteita koskevat säännökset voivat kolmansissa maissa erota siitä, mitä tässä direktiivissä on säädetty; sen vuoksi jäsenvaltioiden tulisi sallia olla soveltamatta säännöksiä kyseisiin maihin vietäviin rehuihin,

haitallisia aineita ja tuotteita rehuissa koskevien säännösten noudattamisen varmistamiseksi pidettäessä rehuja kaupan, tulee jäsenvaltioiden järjestää asianmukainen valvonta,

vaatimusten mukaisten rehujen ei tulisi rajoittaa haitallisten aineiden ja tuotteiden pitoisuuksiensa vuoksi muulla kuin tässä direktiivissä säädetyin tavoin, ja

---

[1] EYVL N:o C 10, 5.2.1972, s. 35
[2] EYVL N:o C 4, 20.1.1972, s. 3

ehdotettujen toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi on suotavaa kehittää jäsenvaltioiden ja komission välistä kiinteää yhteistyötä 20 päivänä heinäkuuta 1970[1] tehdyllä neuvoston päätöksellä perustetussa pysyvässä rehukomiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tämä direktiivi koskee haitallisten aineiden ja tuotteiden suurimpien sallittujen pitoisuuksien vahvistamista liitteessä luetelluille rehuille.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta:

a) rehujen lisäaineita;

b) rehujen kaupan pitämisestä;

c) toiminta-ainejäämien suurimpien sallittujen pitoisuuksien varmistamista eläinten tai ihmisten käyttöön tarkoitetuissa tuotteissa

koskevien säännösten soveltamista.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'rehulla' eläinten ruokintaan tarkoitettua orgaanista tai epäorgaanista ainetta, käytettynä sellaisenaan tai seoksena, riippumatta siitä sisältääkö se lisäaineita;

b) 'suoraan käytettävällä rehulla' sellaisenaan eläinten ruokintaan käytettäviä kasvi- tai eläinperäisiä tuotteita luonnollisessa olomuodossaan, tuoreena tai säilöttynä, ja teollisuuden johdannaistuotteita, sekä erilaisia orgaanisia tai epäorgaanisia aineita, riippumatta siitä sisältävätkö ne lisäaineita;

c) 'päiväannoksella' 12 prosenttia kosteutta sisältävän rehun keskimääräistä kokonaismäärää, jonka kunkin eläinlajin tietyn ikäinen ja tiettyä tarkoitusta varten kasvatettu yksilö tarvitsee tyydyttääkseen koko ravinnontarpeensa;

d) 'täysrehulla' rehuseosta, joka sellaisenaan on riittävä päiväannoksena;

e) 'täydennysrehulla' rehuseosta, joka sisältää suuret pitoisuudet ravintoaineita, mutta on riittävä päiväannoksena vain käytettynä yhdessä muiden rehujen kanssa;

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että liitteessä lueteltuja aineita ja tuotteita saa olla rehuissa ainoastaan liitteessä vahvistetuin edellytyksin.

2. Jäsenvaltiot voivat sallia, että liitteessä määrätyt sallitut enimmäispitoisuudet rehussa ylitetään, jos:

- rehu, joka on tarkoitettu toimitettavaksi ainoastaan hyväksytyille rehunvalmistajille, on sekoittamisen jälkeen tässä liitteessä olevien määräysten mukainen; ja

- jos asianmukaisesti osoitetaan, ettei rehua käytetä mihinkään muuhun tarkoitukseen.

4 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että, jos täydennysrehuista ei ole annettu erikseen säännöksiä, ne eivät saa – käyttöohjeissa vaaditun laimentamisen jälkeen – sisältää tässä direktiivissä lueteltuja haitallisia aineita ja tuotteita yli niiden enimmäispitoisuuksien, jotka on sallittu täysrehuille.

5 artikla

1. Jos jäsenvaltio katsoo, että liitteessä määrätty enimmäispitoisuus tai liitteessä luetteloimaton aine tai tuote aiheuttaa terveydellistä vaaraa eläimille tai ihmisille, kyseinen jäsenvaltio voi väliaikaisesti alentaa kyseistä pitoisuutta, päättää enimmäispitoisuudesta, tai kieltää kyseisen aineen tai tuotteen esiintymisen rehuissa; sen on viipymättä ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle toteutetuista toimenpiteistä ja samalla perusteltava ne.

2. Liitteen muuttamisesta on tehtävä päätös viipymättä noudattaen 10 artiklassa säädettyä menettelyä. Jäsenvaltio voi pitää voimassa toteuttamansa toimenpiteet, kunnes neuvoston tai komission päätös on tehty.

6 artikla

Tieteellisen tietämyksen tai teknisen tiedon kehityksen perusteella liitteeseen tehtävät muutokset annetaan noudattaen 9 artiklassa säädettyä menettelyä.

7 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, ettei tämän direktiivin säännösten mukaisia rehuja koske haitallisten aineiden tai

[1] EYVL N:o L 170, 3.8.1970, s. 1

tuotteiden pitoisuuksien vuoksi muut kuin tässä direktiivissä säädetyt kaupan pitämistä koskevat rajoitukset.

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että rehut tarkastetaan virallisesti näytteitä ottamalla sen todentamiseksi, että tämän direktiivin säännöksiä noudatetaan.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle tarkastuksesta vastuussa olevan laitoksen nimi.

9 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa pysyvän rehukomitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden äänet painotetaan komiteassa yhteisön perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunnot annetaan 41 äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä ja panee ne välittömästi täytäntöön siltä osin kuin ne ovat komitean lausunnon mukaisia. Jos toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio toimittaa viipymättä neuvostolle toimenpiteitä koskevan ehdotuksen. Neuvosto päättää asiasta määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole tehnyt päätöstä toimenpiteistä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ehdotus on tullut neuvostossa vireille, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä ja panee ne täytäntöön välittömästi, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt toimenpiteitä.

10 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden äänet painotetaan komiteassa yhteisön perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunnot annetaan 41 äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä ja panee ne välittömästi täytäntöön siltä osin kuin ne ovat komitean lausunnon mukaisia. Jos toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio toimittaa viipymättä neuvostolle toimenpiteitä koskevan ehdotuksen. Neuvosto päättää asiasta määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole tehnyt päätöstä toimenpiteistä 15 vuorokauden kuluessa siitä, kun ehdotus on tullut neuvostossa vireille, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä ja panee ne täytäntöön välittömästi, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt toimenpiteitä.

11 artikla

Tällä direktiivillä ei vaikuteta jäsenvaltioiden oikeuteen olla soveltamatta tämän direktiivin säännöksiä rehuihin, jotka on tarkoitettu vientiin kolmansiin maihin.

12 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivänä tammikuuta 1976 ja niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

13 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 1973.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

I. NØRGAARD

LIITE

Aineet, tuotteet	Rehut	Enimmäispitoisuus mg/kg (ppm) sekoittamattomasta aineesta
A. Aineet (ionit tai alkuaineet)		
1. Arseeni	Suoraan käytettävät rehut	2
	paitsi:	
	– viherjauho, sinimailas- ja apilajauho	4
	– kalan tai muiden merieläinten valmistuksesta saadut fosfaatit ja rehut	10
	Täysrehut	2
2. Lyijy	Suoraan käytettävät rehut	10
	paitsi:	
	– fosfaatit	30
	– rehuhiivat	5
	Täysrehut	5
3. Fluori	Suoraan käytettävät rehut	150
	paitsi:	
	– eläinperäiset rehut	500
	– fosfaatit	2 000
	Täysrehut	150
	paitsi:	
	– nautakarjan, lampaiden ja vuohien täysrehut	
	– maidossa	30
	– muissa tuotteissa	50
	– sikojen täysrehut	100
	– siipikarjan täysrehut	350
	– kananpoikasten täysrehut	250
	Nautakarjan, lampaiden ja vuohien kivennäisrehuseokset	2 000[1]
4. Elohopea	Suoraan käytettävät rehut	0,1
	paitsi:	
	– kalasta tai muista merieläimistä valmistetut rehut	0,5
	Täysrehut	0,1
5. Nitriitit	Kalajauho	60 (natriumnitriittinä)
	Täysrehut	15 (natriumnitriittinä)

[1] Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että fluorin sallittu enimmäispitoisuus on 1,25 % fosforin enimmäispitoisuudesta.

Aineet, tuotteet	Rehut	Enimmäispitoisuus mg/kg (ppm) sekoittamattomasta aineesta
B. Tuotteet		
1. Aflatoksiini B_1	Suoraan käytettävät rehut	0,05
	Nautakarjan, lampaiden ja vuohien täysrehut (paitsi lypsylehmät, vasikat ja karitsat)	0,05
	Sikojen ja siipikarjan täysrehut (paitsi nuoret eläimet)	0,02
	Muut täysrehut	0,01
	Lypsykarjan täydennysrehut	0,02
2. Syaanivety	Suoraan käytettävät rehut	50
	paitsi:	
	– pellavansiemen	250
	– pellavansiemenkakut	350
	– maniokkituotteet ja mantelikakut	100
	Täysrehut	50
	paitsi:	
	– kananpoikasten täysrehut	10
3. Gossypoli (vapaa)	Suoraan käytettävät rehut	20
	paitsi:	
	– puuvillansiemenkakut	1 200
	Täysrehut	20
	paitsi:	
	– nautakarjan, lampaiden ja vuohien täysrehut	500
	– siipikarjan (paitsi munivat kanat) ja vasikoiden täysrehut	100
	– kaniinien ja sikojen (paitsi porsaat) täysrehut	60
4. Teobromiini	Täysrehut	300
5. Haihtuva sinappiöljy	Suoraan käytettävät rehut	100
	paitsi:	
	– rypsikakut	4 000 (allyyli-isotiosynaattina)
	Täysrehut	150 (allyyli-isotiosynaattina)
	paitsi:	
	– nautakarjan, lampaiden ja vuohien täysrehut (paitsi nuoret eläimet)	1 000 (allyyli-isotiosynaattina)
	– sikojen (paitsi porsaat) ja siipikarjan täysrehut	500 (allyyli-isotiosynaattina)

Aineet, tuotteet	Rehut	Enimmäispitoisuus mg/kg (ppm) sekoittamattomasta aineesta
6. Vinyylitiooksatsolidoni	Siipikarjan täysrehut	1 000
	paitsi:	
	– munivien kanojen täysrehut	500
7. Torajyvä (claviceps purpurea)	Kaikki jauhamatonta viljaa sisältävät rehut	1 000
8. Rikkaruohojen siemenet ja kokonaiset hedelmät, jotka sisältävät alkaloideja, glukosideja tai muita myrkyllisiä aineita, yksinään tai yhdessä, joista mainitaan	Kaikki rehut	3 000
a) Myrkkyraiheinä – Lolium temulentum L.		1 000
b) Pellavaraiheinä – Lolium remotum Schrank		1 000
c) Hulluruoho – datura stramonium L.		1 000
9. Siemen ja sen prosessituotteet	Kaikki rehut	nil[1]
aprikoosi – Prunus armeniaca L.		
Karvasmanteli – Prunus amygdalus Batsche var amara (DC.) Focke		
Kuorimaton pyökinpähkinä – Fagus silvatica L.		
Kitupellava – Camelina sativa (L) Crantz		
Illipe, mowrah, bassia – Madhuca, indica Gmel ja Madhuca longifolia (L.) Macbr, ja muut myrkylliset illipe-, mowrah ja bassia-lajikkeet		
Karitepähkinät – Butyrospermum parkii (G. Don) Kotschy		
Purghera – Jatropa curcas L.		
Kroton – Croton tiglium L.		
Kiinalainen sinappi – Bassica cernua Forber ja Hemsl		
Intian sinappi – Brassica juncea (l.) Czern. ja Coss. ssp integrifolia (West.) Thell		
Sareptian sinappi – Brassica juncea (L.) Czern. ja Cos. ssp. juncea		
Etiopian sinappi – Brassica juncea (L.) Czern. ja coss. ssp. carinata		
Mustasinappi – Brassica nigra (L.) W.D.J. Koch		
10. Risiinikasvi – Ricinus communis L.	Kaikki rehut	10 (arvot risiinikasvin kuorina)
11. Crotalaria L. sp	Kaikki rehut	100

[1] Sallitaan vähäiset määrät, jotka ovat alle määrän määrityksessä havaittavissa olevan tason.

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 6 päivänä toukokuuta 1980,
haitallisten aineiden ja tuotteiden suurimmista sallituista pitoisuuksista rehuissa annetun direktiivin 74/63/ETY muuttamisesta

(80/502/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

haitallisten aineiden ja tuotteiden suurimmista sallituista pitoisuuksista rehuissa 17 päivänä joulukuuta 1973 annetun neuvoston direktiivin 74/63/ETY[4], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 76/934/ETY[5], täytäntöönpanon vuoksi on tarpeen täydentää tässä direktiivissä tarkoitettujen teknisten käsitteiden määritelmiä,

olisi täsmennettävä, että direktiivillä ei rajoiteta rehuissa olevista mikro-organismeista mahdollisesti annettavien säännösten soveltamista, ja

on perusteltua suoda jäsenvaltioille mahdollisuus poiketa sallituista enimmäispitoisuuksista, jos rehu tuotetaan ja käytetään samalla maatilalla, edellyttäen, ettei tästä aiheudu terveydellistä haittaa eläimille tai ihmisille,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiiviä 74/63/ETY seuraavasti:

1. Lisätään 1 artiklan 2 kohtaan seuraava alakohta;

"d) rehuissa olevista mikro-organismeista."

2. Korvataan saksankielisessä toisinnossa 2 artiklan b alakohdan sanat "ohne Be- und Verarbeitung" sanoilla "im jeweils gegebenen Zustand"

3. Lisätään 2 artiklaan seuraavat alakohdat:

"f) 'Eläimillä' niihin eläinlajeihin kuuluvia eläimiä, joita yleisesti pidetään, ruokitaan ja käytetään hyödyksi;

g) 'Lemmikkieläimillä' niihin eläinlajeihin kuuluvia eläimiä, turkiseläimiä lukuun ottamatta, joita yleisesti pidetään ja ruokitaan, mutta ei käytetä hyödyksi;

h) 'Rehuseoksilla' eläinten ruokintaan tarkoitettuja täysrehuja tai tiivisteitä, jotka sisältävät orgaanisia tai epäorgaanisia aineita seoksena, riippumatta siitä sisältävätkö ne lisäaineita."

---

(1) EYVL N:o C 197, 18.8.1977, s. 3
(2) EYVL N:o C 63, 13.3.1978, s. 53
(3) EYVL N:o C 84, 8.4.1978, s. 4
(4) EYVL N:o L 38, 11.2.1974, s. 31
(5) EYVL N:o L 364, 31.12.1976, s. 4

4. Lisätään 3 artiklaan seuraava kohta:

"3. Jäsenvaltiot voivat sallia, että suurimmat sallitut pitoisuudet rehuissa voidaan ylittää, jos rehu tuotetaan ja käytetään sellaisenaan samalla tilalla ja jos se on perusteltua erityisten olosuhteiden vuoksi. Kyseisen jäsenvaltion on varmistettava, ettei tästä aiheudu terveydellistä haittaa eläimille tai ihmisille."

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 1 päivänä heinäkuuta 1981 ja niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 6 päivänä toukokuuta 1980.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. MARCORA

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 21 päivänä heinäkuuta 1986,
suurimmista sallituista haitallisten aineiden ja tuotteiden pitoisuuksista rehuissa annetun direktiivin 74/63/ETY, suoraan käytettävien rehujen pitämisestä kaupan annetun direktiivin 77/101/ETY ja rehuseosten pitämisestä kaupan annetun direktiivin 79/373/ETY muuttamisesta

(86/354/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

suoraan käytettävien rehujen ja erityyppisten rehuseosten määritelmät direktiiveissä 74/63/ETY[4], 77/101/ETY[5] ja 79/373/ETY[6], sellaisina kuin ne ovat viimeksi muutettuina vastaavasti komission direktiiveillä 86/299/ETY[7], 83/87/ETY[8] ja 82/957/ETY[9], tulisi mukauttaa rehujen lisäaineista annetun direktiivin 70/524/ETY[10] muuttamisesta 29 päivänä marraskuuta 1984 annetussa neuvoston direktiivissä 84/587/ETY olevia uusia määritelmiä vastaavaksi; tulisi myös määritellä "juottorehut",

tulisi selvittää, että direktiivien 74/63/ETY, 77/101/ETY ja 79/373/ETY säännökset eivät vaikuta 30 päivänä kesäkuuta 1982 annettuun neuvoston direktiiviin 82/471/ETY tietyistä eläinten ruokinnassa käytettävistä tuotteista[11],

direktiivi 74/63/ETY koskee haitallisia aineita ja tuotteita rehuissa; sen vuoksi direktiivin liitteessä esitettyjä suurimpia sallittuja pitoisuuksia ei sovelleta rehuseosten valmistuksessa käytettäviin raaka-aineisiin,

tällä hetkellä määräykset haitallisten aineiden ja tuotteiden suurimmista sallituista pitoisuuksista tai niiden esiintymisen rajoittamisesta raaka-aineissa poikkeavat jäsenvaltioissa,

on todennäköistä, että haitallisten aineiden ja tuotteiden esiintyminen tiettyjen pitoisuuksien ylittävinä määrinä saattavat olla vaaraksi ihmisten terveydelle ja sen vuoksi on tarpeen varmistaa aiheellisella ja yhdenmukaisella tavalla kyseisten aineiden ja valmisteiden turvallinen käyttö kaikkialla yhteisössä,

jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön eroavuudet muodostuvat lisäksi huomattaviksi esteiksi yhteisön sisäiselle kaupalle ja on suotavaa päättää aiheellisista toimenpiteistä direktiivin 74/63/ETY osalta,

lisäksi direktiivejä 77/101/ETY ja 79/373/ETY tulisi muuttaa siten, että ne paremmin edistäisivät suoraan käytettävien rehujen ja rehuseosten pitämistä kaupan,

on suotavaa määritellä raaka-aineen käsite, jota myös tarkoitetaan termillä "ainekset" muissa eläinten rehuja koskevissa direktiiveissä, jotta voidaan selkeästi rajata kyseistä tuoteryhmää koskevien toimenpiteiden soveltamisala,

---

(1) EYVL N:o C 258, 26.9.1984, s. 7
(2) EYVL N:o C 175, 15.7.1985, s. 21
(3) EYVL N:o C 87, 9.4.1985, s. 4
(4) EYVL N:o L 38, 11.2.1974, s. 31
(5) EYVL N:o L 32, 3.2.1977, s. 1
(6) EYVL N:o L 86, 6.4.1979, s. 30
(7) EYVL N:o L 189, 11.7.1986, s. 40
(8) EYVL N:o L 56, 3.3.1983, s. 31
(9) EYVL N:o L 386, 31.12.1982, s. 42
(10) EYVL N:o L 319, 29.11.1984, s. 13
(11) EYVL N:o L 213, 21.7.1982, s. 8

kyseessä olevia määräyksiä sovelletaan yksinomaan sellaisiin eläinten ruokintaan tarkoitettuihin raaka-aineisiin, jotka on tarkoitettu käytettäväksi suoraan käytettävänä rehuna tai lisäaine-esiseosten kantaja-aineena taikka rehuseoksena sen jälkeen, kun raaka-aineet on sekoitettu muiden tuotteiden kanssa,

sen varmistamiseksi, että rehu ei sisällä tiettyjä erityisen haitallisia aineita ja tuotteita, on tarpeen rajoittaa niiden esiintymistä raaka-aineissa hyväksyttävään enimmäispitoisuuteen asti ja myös rajoittaa kyseisten raaka-aineiden käyttöoikeus sellaisiin henkilöihin, joilla on riittävä taito sekä laimentamiseen sopivat koneet ja laitteet, jolla varmistetaan, että rehuseoksista annetussa direktiivissä säädetyt enimmäispitoisuudet otetaan huomioon,

neuvoston direktiivin 70/524/ETY liitteessä III olevia henkilölle asetettuja vähimmäisedellytyksiä kansalliseen rehuseosten valmistajien luetteloon pääsemiseksi tulee soveltaa myös niihin rehuseosten valmistajiin, jotka käyttävät enemmän haitallisia aineita ja tuotteita sisältäviä raaka-aineita kuin suoraan käytettävissä rehuissa on sallittu; on kuitenkin suotavaa, että jäsenvaltiot voisivat rajoittaa kyseisten erittäin saastuneiden raaka-aineiden toimittamista sellaisille valmistajille, jotka tuottavat rehuseoksia myyntiä varten, jos niiden tarkastustoiminnalla ei pystytä valvomaan maatiloilla rehuseosten valmistajia, jotka ovat myös kotieläintuottajia ja jotka käyttävät osan tai kaikki valmistamistaan rehuseoksista omiin tarpeisiinsa,

olisi säädettävä mahdollisuudesta säätää tiettyjen raaka-aineiden, joiden haitallisten aineiden ja tuotteiden pitoisuutta ei liitteessä II olevassa A osassa ole rajoitettu, asianmukaisista päällysmerkinnöistä niissä tapauksissa, joissa haitallisen aineen tai tuotteen pitoisuus raaka-aineessa ylittää vastaavanlaiselle suoraan käytettävälle rehulle määrätyn enimmäispitoisuuden; tämä toimenpide on välttämätön sen varmistamiseksi, ettei kyseisenlaista raaka-ainetta toimiteta kotieläintuottajille ja haitallisen aineen tai tuotteen laadun ja määrän ilmoittamiseksi valmistajille,

jäsenvaltioilla tulisi väliaikaisesti olla oikeus pitää voimassa antamansa kansalliset säännökset, jotka koskevat muita aflatoksiinin saastuttamia raaka-aineita kuin niitä, joita tarkoitetaan liitteessä II olevassa A osassa tai jotka liittyvät muihin raaka-aineiden laatuun vaikuttaviin haitallisiin aineisiin tai tuotteisiin kuin aflatoksiiniin; yhteisön päätös tulisi tehdä 3 päivään joulukuuta 1990 mennessä siten, että kyseiseen päivämäärään mennessä yhteisössä on yhdenmukaiset määräykset rehujen valmistukseen käytettävien raaka-aineiden sisältämistä haitallisista aineista tai valmisteista,

rehujen turvallisuuden takaamiseksi tulisi antaa määräykset haitallisten aineiden tai tuotteiden esiintymisestä ja raaka-aineiden puhdistusmenettelyistä; saatujen tulosten perusteella tulisi vahvistaa perusteet, joiden mukaisia tiettyjen puhdistusmenettelyjen läpikäyneiden raaka-aineiden on oltava,

jäsenvaltioiden ja komission välistä kiinteää yhteistyömenettelyä pysyvässä rehukomiteassa tulisi käyttää helpottamaan esitettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanoa sekä muun muassa muutosten ja lisäysten tekemiseksi tiettyjen haitallisten aineiden tai tuotteiden enimmäispitoisuuksiin ja tietyille haitallisille aineille tai valmisteille saastuneiden raaka-aineiden merkintöjä koskeviin määräyksiin sekä tiettyjen puhdistettujen raaka-aineiden hyväksymisperusteiden laatimiseksi,

direktiivin 74/63/ETY soveltamisen valvonnan aikaansaamiseksi tulee ottaa käyttöön jäsenvaltioiden välinen ilmoitusmenettely yhteisön säännösten noudattamisen laiminlyöntien tiedoksiantamiseksi,

direktiivin 79/373/ETY täytäntöönpanossa saadun kokemuksen perusteella on tarvetta tietyissä tapauksissa parantaa tai täydentää rehuseosten merkintöjä, ja

erityisesti tulee valmistajan nimi, toiminimi ja osoite merkitä, jos valmistaja ei ole vastuussa päällysmerkintätiedoista; kuitenkin tulee ottaa huomioon eräiden jäsenvaltioiden erityiset valvontajärjestelmät ja kyseisten jäsenvaltioiden tulisi saada korvata kyseiset tiedot kullekin valmistajalle annettavalla virallisella tunnusnumerolla omalla alueellaan rehujen valmistamiseksi ja pitämiseksi kaupan,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 74/63/ETY seuraavasti:

1. Korvataan direktiivin otsikko seuraavasti:

"Neuvoston direktiivi haitallisista aineista ja tuotteista eläinten ruokinnassa."

2. 1 artiklassa:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Tämä direktiivi koskee haitallisia aineita ja tuotteita eläinten ruokinnassa".

b) Lisätään 1 artiklan 2 kohtaan seuraava e alakohta:

"e) tietyt eläinten ruokintaan käytettävät tuotteet".

3. 2 artiklassa:

a) Korvataan a, b, ja h alakohta seuraavasti:

"a) rehulla: eläinten ruokintaan tarkoitettuja kasvi- tai eläinperäisiä tuotteita luonnollisessa olomuodossaan, tuoreena tai säilöttynä ja niiden teollisia johdannaisia sekä orgaanisia tai epäorgaanisia aineita, käytettynä sellaisenaan tai seoksina, riippumatta siitä, sisältävätkö ne lisäaineita;

b) suoraan käytettävällä rehulla: sellaisenaan eläinten ruokintaan tarkoitettuja kasvi- tai eläintuotteita luonnollisessa olomuodossaan, tuoreena tai säilöttynä ja niiden teollisia johdannaisia sekä orgaanisia tai epäorgaanisia aineita, riippumatta siitä sisältävätkö ne lisäaineita;

h) rehuseoksella: eläinten ruokintaan tarkoitettuja täysrehuja tai tiivisteitä, jotka ovat eläin- tai kasviperäisten tuotteiden seoksia luonnollisessa olomuodossaan, tuoreena tai säilöttynä tai niiden teollisia johdannaisia tai erilaisia orgaanisia tai epäorgaanisia aineita, riippumatta siitä sisältävätkö ne lisäaineita;"

b) Lisätään seuraava kohta:

"i) raaka-aineella (ainesosalla): rehuseosten valmistukseen tarkoitettuja eläin- tai kasviperäisiä tuotteita luonnollisessa olomuodossaan, tuoreena tai säilöttynä ja niiden teollisia johdannaisia, sekä orgaanisia tai epäorgaanisia aineita, riippumatta siitä sisältävätkö ne lisäaineita, ja jotka on tarkoitettu toimitettavaksi suoraan käytettäväksi rehuksi, rehuseosten valmistukseen tai esiseoksen kantaja-aineeksi;"

4. Korvataan 3 artikla seuraavasti:

"*3 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että liitteessä I lueteltuja aineita ja tuotteita saa esiintyä rehuissa ainoastaan siinä asetetuin edellytyksin.

2. Jäsenvaltiot voivat sallia liitteen I mukaisten enimmäispitoisuuksien ylitykset, kun rehu valmistetaan ja käytetään samalla tilalla ja jos se katsotaan tarkoituksenmukaiseksi erityisistä paikallisista syistä. Kyseisten jäsenvaltioiden on varmistuttava, ettei tästä aiheudu vahinkoa eläinten tai ihmisten terveydelle."

5. Lisätään seuraavat artiklat:

"*3 a artikla*

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että liitteessä II olevassa A osassa lueteltuja raaka-aineita saa pitää kaupan vain, jos niissä olevien mainitussa liitteessä olevassa 1 sarakkeessa lueteltujen haitallisten aineiden tai tuotteiden pitoisuus ei ylitä kyseisessä liitteessä olevassa 3 sarakkeessa esitettyjä enimmäispitoisuuksia.

2. Jos liitteessä II olevassa A osan 1 sarakkeessa luetellun haitallisen aineen tai tuotteen pitoisuus suoraan käytettävässä rehussa ylittää liitteessä I olevassa 3 sarakkeessa esitetyn enimmäispitoisuuden, liitteessä II olevassa 2 sarakkeessa lueteltua raaka-ainetta saa pitää kaupan sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista, vain:

a) jos se on tarkoitettu rehujen lisäaineista 23 päivänä marraskuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/524/ETY([1]) mukaisessa kansallisista rehuseosten valmistajista laaditussa luettelossa olevan valmistajan käyttöön, ja

b) jos rehun mukana olevasta asiakirjasta ilmenee:

- että raaka-aine on tarkoitettu sellaisten rehuseoksen valmistajien käyttöön, jotka täyttävät a kohdassa asetetut edellytykset,

- että raaka-ainetta ei saa syöttää kotieläimille käsittelemättömänä,

- haitallisen aineen tai tuotteen määrä raaka-aineessa.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että 2 kohdan a ja b alakohdan säännökset koskevat myös liitteessä II olevassa B osassa lueteltuja raaka-aineita sekä haitallisia aineita tai tuotteita, joiden enimmäispitoisuutta ei ole rajoitettu liitteessä II olevassa A osassa, jos raaka-aineessa esiintyvän haitallisen aineen tai tuotteen pitoisuus raaka-aineessa ylittää liitteessä I olevassa 3 sarakkeessa vastaavanlaiselle rehulle määrätyn enimmäispitoisuuden.

3 b artikla

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa 3 a artiklan 2 kohdan a alakohdan koskevaksi vain niitä rehuseosten valmistajia, jotka käyttävät kyseessä olevia aineita rehuseosten valmistukseen tai pitämiseen kaupan."

([1]) EYVL N:o L 270, 14.12.1970, s. 1"

6. Korvataan 4 artiklan sanat "tässä direktiivissä" sanoilla "Liitteessä I".

7. a) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jos jäsenvaltiolla on uuden tutkimustiedon tai voimassa olevien säännösten antamisen jälkeen tapahtuneen olemassaolevan tiedon uudelleenarvioinnin perusteella syytä olettaa, että liitteessä I tai II määrätty lisäaineen enimmäispitoisuus tai aine tai tuote, jota ei ole liitteessä, vaarantaa eläinten tai ihmisten terveyden tai ympäristöä, kyseinen jäsenvaltio voi tilapäisesti alentaa aineen tai valmisteen sallittua enimmäispitoisuutta, määrätä sille enimmäispitoisuuden tai kieltää aineen tai tuotteen esiintymisen rehussa tai raaka-aineessa. Sen on välittömästi ilmoitettava tästä muille jäsenvaltioille ja komissiolle ja samalla esitettävä päätöksensä perustelut."

b) Korvataan 5 artiklan 2 kohdan sana "liite" sanalla "liitteet".

8. Korvataan 6 artikla seuraavasti:

"*6 artikla*

Jäljempänä 9 artiklassa säädetyn menettelytavan mukaisesti ja tieteellisen ja teknisen tiedon kehityksen perusteella:

a) annetaan liitteisiin tehtävät muutokset;

b) laaditaan liitteistä on määräajoin ajan tasalle saatettu laitos, joka sisältää a alakohdassa edellytetyt muutokset;

c) voidaan määrittää hyväksymismenettely niille raaka-aineille, jotka on käsitelty jollakin haitallisuutta vähentävällä menetelmällä."

9. Lisätään seuraava artikla:

"*6 a artikla*

1. Siihen asti kunnes yhteisö tekee päätöksen, jäsenvaltiot saavat pitää voimassa alueellaan toimenpiteet, jotka koskevat seuraavien raaka-aineiden maahantuontia ja liikkeelle laskemista:

a) muut kuin liitteessä II olevassa A osassa tarkoitetut aflatoksiinia sisältävät raaka-aineet ja

b) muita haitallisia aineita tai tuotteita kuin aflatoksiinia sisältävät raaka-aineet.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta 1987 niistä kansallisista säännöksistä, jotka ne aikovat pitää voimassa 1 kohdan perusteella.

3. Muutoksista, jotka liitteeseen II tehdään 1 kohdan käytäntöön soveltamisesta syntyvien erojen poistamiseksi, on päätettävä 3 päivään joulukuuta 1990 mennessä."

10. Lisätään 7 artiklassa sanan "rehu" jälkeen "ja raaka-aineet".

11. a) Korvataan 8 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että rehut ja raaka-aineet tarkastetaan virallisesti vähintään satunnaisnäytteiden avulla tämän direktiivin määräysten noudattamisen varmistamiseksi;"

b) Lisätään 8 artiklaan seuraava 3 kohta:

"3. Jos on todennäköistä, että raaka-ainelähetys, jonka ei ole todettu olevan tämän direktiivin säännösten mukainen sen johdosta, että se sisältää suuria määriä haitallista ainetta tai tuotetta, aiotaan toimittaa toiseen jäsenvaltioon, alkuperämaan on välittömästi ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle kaikki tarpeelliset tiedot kyseisistä raaka-ainelähetyksistä."

12. Lisätään 11 artiklassa sanan "rehuihin" jälkeen "ja raaka-aineisiin".

13. Muutetaan liitettä seuraavasti:

a) sanan "LIITE" jälkeen lisätään "I";
b) numeroidaan liitteen I kolme saraketta tässä järjestyksessä 1, 2 ja 3;
c) korvataan liitteessä I olevan B osan 3 sarakkeen otsikko seuraavasti:

"Enimmäispitoisuus mg/kg (ppm) rehua kosteudeltaan 12 %."

14. Lisätään seuraava liite II:

"LIITE II

A

Aineet, valmisteet	Raaka-aineet	Enimmäispitoisuus mg/kg (ppm) raaka-ainetta kosteudeltaan 12 %
(1)	(2)	(3)
1. Aflatoksiini B_1	Maapähkinä, kopra, palmun ydin, puuvillansiemen, babassu, maissi ja niiden valmistuksesta saadut tuotteet	0,2

B

Aineet, valmisteet	Raaka-aineet
(1)	(2)"

15. Korvataan "Alimenti per animali" kaikkialla italiankielisessä direktiivissä sanalla "mangimi".

2 artikla

Muutetaan direktiivi 77/101/ETY seuraavasti:

1. a) Korvataan 1 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) haitalliset aineet ja tuotteet eläinten rehuissa;"

b) Lisätään 1 artiklan 2 kohtaan seuraava d alakohta:

"d) tietyt eläinten rehuissa käytettävät tuotteet."

2. Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"*2 artikla*

Tässä direktiivissä tarkoitetaan suoraan käytettävällä rehulla eläinten ruokintaan sellaisenaan tarkoitettuja erilaisia kasvi- tai eläintuotteita luonnollisessa olomuodossaan, tuoreena tai säilöttynä, ja niiden teollisia johdannaisia, sekä erilaisia orgaanisia ja epäorgaanisia aineita, riippumatta siitä sisältävätkö ne lisäaineita."

3. Korvataan "Alimenti per animali" kaikkialla italiankielisessä direktiivissä sanalla "mangimi".

3 artikla

Muutetaan direktiivi 79/373/ETY seuraavasti:

1. 1 artiklan 2 kohdassa:

a) Korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) haitalliset aineet ja tuotteet eläinten rehuissa;"

b) Lisätään seuraava alakohta:

"f) tietyt eläinten rehuissa käytettävät tuotteet."

2. 2 artiklassa:

a) Korvataan a ja b alakohta seuraavasti:

"a) rehulla: eläinten ruokintaan tarkoitettuja eläin- tai kasviperäisiä tuotteita luonnollisessa olomuodossaan, tuoreena tai säilöttynä ja niiden teollisia johdannaisia sekä orgaanisia tai epäorgaanisia aineita käytettynä yksin tai seoksina, riippumatta siitä sisältävätkö ne lisäaineita;

b) rehuseoksella: eläinten ruokintaan tarkoitettuja täysrehuja tai tiivisteitä, jotka ovat eläin- tai kasviperäisten tuotteiden seoksia luonnollisessa olomuodossaan, tuoreena tai säilöttynä, ja niiden teollisia johdannaisia sekä erilaisia orgaanisia tai epäorgaanisia aineita, riippumatta siitä sisältävätkö ne lisäaineita."

b) Lisätään seuraava kohta:

"j) juottorehulla: nuorten eläinten täydennysruokintaan ja täysruokintaan tai teurasvasikoiden ruokintaan tarkoitettuja kuivia tai nesteeseen sekoitettavia rehuseoksia.

k) ainesosalla (raaka-aineella): suoraan käytettäväksi rehuksi, rehuseosten valmistukseen tai esiseosten kantaja-aineeksi tarkoitettuja eläin- tai kasviperäisiä tuotteita luonnollisessa olomuodossaan, tuoreena tai säilöttynä, ja niiden teollisia johdannaisia, sekä erilaisia orgaanisia tai epäorgaanisia aineita, riippumatta siitä sisältävätkö ne lisäaineita."

3. 5 artiklassa:

a) Korvataan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) sopivin tavoin kuvaus "rehuseos", "tiiviste", "kivennäisrehu", "melassirehu", "juottorehu" tai "maidon korviketiiviste";"

b) Lisätään 4 kohtaan seuraava alakohta:

"g) valmistajan nimi tai toiminimi ja osoite tai kotipaikka, jos tämä ei ole vastuussa päällysmerkintätiedoista;"

c) Lisätään seuraava kohta:

"4 a. Jäsenvaltiot saavat hyväksyä alueellaan valmistettavien rehujen ja rehujen osalta, joita pidetään kaupan, 5 artiklan 4 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen tietojen ilmoittamisen sijasta ilmoitettavaksi alueellaan toimivien valmistajien virallisen tunnistusnumeron."

d) Lisätään 5 kohtaan seuraava alakohta:

"h) merkintä rehun olomuodosta tai käytetystä valmistusmenetelmästä."

e) Lisätään seuraava kohta:

"7 a. 7 kohtaa ei sovelleta siinä tapauksessa, että ainekset (raaka-aineet) on mainittava rehuseoksen etiketissä direktiivissä 82/471/ETY edellytetyllä tavalla."

f) Täydennetään 8 kohtaa seuraavalla alakohdalla:

"Kyseisenlaiset tiedot:

- eivät saa johtaa harhaan ostajaa erityisesti osoittamalla rehulle ominaisuuksia, joita sillä ei ole tai vakuuttamalla, että sillä on erikoisominaisuuksia, kun tosiasiassa kaikilla vastaavanlaisilla rehuilla on nämä ominaisuudet,

- on perustuttava puolueettomiin tai mitattavissa oleviin seikkoihin, jotka voidaan näyttää toteen."

4. Lisätään seuraavat artiklat:

"*5 a artikla*

Englanninkieliset ilmaisut "täydennysrehu" ja "täysrehu" saadaan korvata lemmikkieläimille tarkoitetuissa rehuissa ilmaisuilla "täydennysrehu lemmikkieläinten ruokintaan" ja "täysrehu lemmikkieläinten ruokintaan".

5 b artikla

Sen estämättä, mitä 5 artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on määrättävä, että lemmikkieläinten ruokintaan tarkoitettujen rehuseosten päällysmerkinnöissä voidaan myös erityisesti korostaa rehuseoksen sisältämän yhden tai useamman ominaisuuden kannalta olennaisen ainesosan pitoisuutta. Tällöin ainesten vähimmäis- tai enimmäispitoisuus painoprosentteina ainesten kokonaismäärästä on merkittävä selvästi ainesten yhteyteen ainesluetteloon tai lueteltava k.o ainekset pitoisuuksineen erikseen."

5. Korvataan "Alimenti per animali" kaikkialla italiankielisessä direktiivissä sanalla "mangimi".

4 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 3 päivänä joulukuuta 1988. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 21 päivänä heinäkuuta 1986.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. HOWE

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 19 päivänä lokakuuta 1987,
haitallisten aineiden ja tuotteiden suurimmista sallituista pitoisuuksista rehuissa annetun direktiivin 74/63/ETY muuttamisesta

(87/519/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

direktiivin 74/63/ETY[4], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 87/238/ETY[5], soveltamisalan ulkopuolelle on nimenomaisesti suljettu torjunta-ainejäämät,

torjunta-ainejäämät rehuissa voivat, samoin kuin tiettyjen jo valvottavina olevien aineiden ja tuotteiden jäämät, vaarantaa ihmisten terveyden, koska yleensä on kyse vaarallisia vaikutuksia omaavista myrkyllisistä aineista tai valmisteista,

on aiheellista jättää huomiotta se tosiasia, että torjunta-aineita – päinvastoin kuin useimpia muita haitallisia aineita ja tuotteita, joita koskevia sääntöjä on jo annettu – käytetään harkitusti suojaamaan kasveja, sillä niitä ei lisätä rehuihin tai niiden osiin; siitä huolimatta niiden mahdollinen esiintyminen on vaara samalla tavoin kuin niiden aineiden ja tuotteiden, joista säädetään direktiivissä 74/63/ETY,

sen vuoksi torjunta-aineita tulisi käyttää siten, ettei niistä aiheudu vaaraa ihmisten terveydelle,

sikäli kuin eräät jäsenvaltiot ovat päättäneet eräiden torjunta-ainejäämien suurimmista sallituista pitoisuuksista rehuissa, pitoisuudet ovat erilaisia ja ovat esteenä rehujen vapaalle liikkuvuudelle yhteisössä; sen vuoksi on suotavaa, että voimassa olevia säännöksiä lähennetään lisäämällä nämä edellä mainittuun direktiiviin, joka soveltuu tähän tarkoitukseen, ja

näyttää perustellulta säätää ensivaiheessa torjunta-aineissa käytettävien tai käytettyjen erityisen haitallisten ja vahingollisten aktiivisten aineiden, nimittäin orgaanisten klooriyhdisteiden suurimmista sallituista pitoisuuksista rehuissa; jäsenvaltiot voivat sen vuoksi pitää voimassa määräämänsä enimmäispitoisuudet sellaisten torjunta-aineiden osalta, joita ei ole luetteloitu liitteessä I olevassa B osassa, kunnes annettujen säännösten mukaisesti tehdään yhteisön päätös liitteiden muuttamisesta,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiiviä 74/63/ETY seuraavasti:

1. Korvataan 1 artiklan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

"c) torjunta-ainejäämien suurimpien sallittujen pitoisuuksien vahvistamista eläinten rehuksi tarkoitetuissa tuotteissa siltä osin kuin jäämiä ei ole lueteltu liitteessä I olevassa B osassa."

2. Lisätään liitteessä I olevaan B osaan kohdat seuraavasti:

[1] EYVL N:o C 197, 18.8.1977, s. 3
[2] EYVL N:o C 63, 13.3.1978, s. 53
[3] EYVL N:o C 84, 8.4.1978, s. 4
[4] EYVL N:o L 38, 11.2.1974, s. 31
[5] EYVL N:o L 110, 25.4.1987, s. 25

"11.	Aldriini } erikseen tai yhteensä	Kaikki rehut, paitsi:	0,01
12.	Dieldriini } ilmaistuna dieldriininä	– rasvat	0,2
13.	Kamfekloori (Toksafeeni)	Kaikki rehut	0,1
14.	Klordaani (cis– ja transisomeerien ja oksiklordaanin summa ilmaistuna klordaanina)	Kaikki rehut, paitsi:	0,02
		– rasvat	0,05
15.	DDT (DDT–, TDE– ja DDE–isomeerien summa ilmaistuna DDT:nä)	Kaikki rehut, paitsi:	0,05
		– rasvat	0,5
16.	Endosulfaani (alfa– ja betaisomeerien ja endosulfaanisulfaatin summa ilmaistuna endosulfaanina)	Kaikki rehut, paitsi:	0,1
		– maissi	0,2
		– öljykasvien siemenet	0,5
		– kalojen täysrehut	0,005
17.	Endriini (endriinin ja delta–ketoendriinin summa ilmaistuna endriininä)	Kaikki rehut, paitsi:	0,01
		– rasvat	0,05
18.	Heptakloori (heptakloorin ja heptaklooriepoksidin summa ilmaistuna heptakloorina)	Kaikki rehut, paitsi:	0,01
		– rasvat	0,2
19.	Heksaklooribentseeni (HCB)	Kaikki rehut, paitsi:	0,01
		– rasvat	0,2
20.	Heksaloorisykloheksaani (HCH)		0,02
20.1.	alfa–isomeeri	Kaikki rehut, paitsi:	0,2
		– rasvat	
20.2.	beta–isomeeri	Rehuseokset, paitsi:	0,01
		– lypsykarjan rehut	0,005
		Suoraan käytettävät rehut, paitsi:	0,01
		– rasvat	0,1
20.3.	gamma–isomeeri	Kaikki rehut, paitsi:	0,2
		– rasvat	2,0"

3. Korvataan liitteessä I olevan C osan taulukon kolmannen sarakkeen otsikko seuraavasti:

"Enimmäispitoisuus mg/kg (ppm) rehua, jonka kosteuspitoisuus on 12 %".

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 3 päivänä joulukuuta 1990. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 19 päivänä lokakuuta 1987.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. TØRNAES

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 4 päivänä maaliskuuta 1991,
haitallisten aineiden ja tuotteiden suurimmista sallituista pitoisuuksista rehuissa annetun direktiivin 74/63/ETY muuttamisesta

(91/132/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

direktiivin 74/63/ETY[4], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 87/238/ETY[5], soveltamisalan ulkopuolelle on nimenomaisesti suljettu torjunta-ainejäämät,

torjunta-ainejäämät rehuissa voivat, samoin kuin tiettyjen jo valvottavina olevien aineiden ja tuotteiden jäämät, vaarantaa ihmisten terveyden, koska yleensä on kyse vaarallisia vaikutuksia omaavista myrkyllisistä aineista tai valmisteista,

on aiheellista jättää huomiotta se tosiasia, että torjunta-aineita – päinvastoin kuin useimpia muita haitallisia aineita ja tuotteita, joita koskevia sääntöjä on jo annettu – käytetään harkitusti suojaamaan kasveja, sillä niitä ei lisätä rehuihin tai niiden osiin; siitä huolimatta niiden mahdollinen esiintyminen on vaara samalla tavoin kuin niiden aineiden ja tuotteiden, joista säädetään direktiivissä 74/63/ETY,

sen vuoksi torjunta-aineita tulisi käyttää siten, ettei niistä aiheudu vaaraa ihmisten terveydelle,

sikäli kuin eräät jäsenvaltiot ovat jo päättäneet tiettyjen torjunta-ainejäämien suurimmista sallituista pitoisuuksista rehuissa, kyseiset pitoisuudet ovat erilaisia ja ovat esteenä rehujen vapaalle liikkuvuudelle yhteisössä; sen vuoksi on suotavaa lähentää voimassa olevat säännökset sisällyttämällä nämä edellä mainittuun direktiiviin, joka soveltuu hyvin tähän tarkoitukseen,

näyttää perustellulta säätää ensivaiheessa tiettyjen torjunta-aineissa käytettävien tai käytettyjen erityisen haitallisten ja vahingollisten aktiivisten aineiden, nimittäin orgaanisten klooriyhdisteiden, suurimmista sallituista pitoisuuksista rehuissa; sen vuoksi jäsenvaltiot saavat pitää voimassa määräämänsä enimmäispitoisuudet sellaisten torjunta-ainejäämien osalta, joita ei ole luetteloitu liitteessä I olevassa B osassa, kunnes annettujen säännösten mukaisesti tehdään yhteisön päätös niiden osalta liitteiden muuttamisesta, ja

yhteisön tuomioistuin on mitätöinyt 16 päivänä marraskuuta 1989 tapauksesta 11/88 antamassaan tuomiossa direktiivin 87/519/ETY[6]; sen vuoksi on tarpeen antaa uusi direktiivi asianmukaisin oikeudellisin perustein,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiiviä 74/63/ETY seuraavasti:

1. Korvataan 1 artiklan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

"c) torjunta-ainejäämien suurimpien sallittujen pitoisuuksien vahvistamista eläinten rehuksi tarkoitetuissa tuotteissa siltä osin kuin jäämiä ei ole luetteloitu liitteessä I olevassa B osassa."

2. Lisätään liitteessä I olevaan B osaan kohdat seuraavasti:

[1] EYVL N:o C 210, 23.8.1990, s. 5
[2] EYVL N:o C 48, 25.2.1991
[3] EYVL N:o C 31, 6.2.1991, s. 44
[4] EYVL N:o L 38, 11.2.1974, s. 31
[5] EYVL N:o L 110, 25.4.1987, s. 25
[6] EYVL N:o L 304, 27.10.1987, s. 38

"11.	Aldriini } erikseen tai yhteensä dieldriininä ilmaistuna	Kaikki rehut, paitsi	0,01
12.	Dieldriini }	– rasvat	0,2
13.	Kamfekloori (Toksafeeni)	Kaikki rehut	0,1
14.	Klordaani (cis– ja transisomeerien ja oksiklordaanin summa klordaanina)	Kaikki rehut, paitsi	0,02
		– rasvat	0,05
15.	DDT (DDT–, TDE– ja DDE–isomeerien summa DDT:nä ilmaistuna)	Kaikki rehut, paitsi	0,05
		– rasvat	0,5
16.	Endosulfaani (alfa– ja betaisomeerien ja endosulfaanisulfaatin summa endosulfaanina ilmaistuna)	Kaikki rehut, paitsi	0,1
		– maissi	0,2
		– öljykasvien siemenet	0,5
		– kalojen täysrehut	0,005
17.	Endriini (endriinin ja delta–ketoendriinin summa endriininä ilmaistuna)	Kaikki rehut, paitsi	0,01
		– rasvat	0,05
18.	Heptakloori (heptakloorin ja heptaklooriepoksidin summa heptakloorina ilmaistuna)	Kaikki rehut, paitsi	0,01
		– rasvat	0,2
19.	Heksaklooribentseeni (HCB)	Kaikki rehut, paitsi	0,02
		– rasvat	0,2
20.	Heksakloorisykloheksaani (HCH)		
	20.1. alfa–isomeeri	Täysrehut, paitsi	0,01
		– lypsykarjan rehut	0,005
	20.2. beta–isomeeri	Suoraan käytettävät rehut, paitsi	0,01
		– rasvat	0,1
	20.3. gamma–isomeeri	Kaikki rehut, paitsi	0,2
		– rasvat	2,0"

3. Korvataan liitteessä I olevan C osan taulukon kolmannen sarakkeen otsikko seuraavasti:

"Enimmäispitoisuus mg/kg (ppm) rehusta, jonka kosteuspitoisuus on 12 %".

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä elokuuta 1991. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 4 päivänä maaliskuuta 1991.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. STEICHEN

NEUVOSTON DIREKTIIVI, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1966, juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan

(66/400/ETY)

EUROOPAN TALOUSYHTEISÖN NEUVOSTO,

joka ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

sokeri- ja rehujuurikkaiden, jäljempänä 'juurikkaat', tuotannolla on tärkeä asema Euroopan talousyhteisön maataloudessa,

juurikkaiden viljelyssä tyydyttävät tulokset riippuvat paljon sopivien siementen käytöstä; tämän vuoksi tietyt jäsenvaltiot ovat jo jonkin aikaa rajoittaneet kaupan pitämisen korkealaatuisiin juurikkaiden siemeniin; ne ovat hyödyntäneet useita kymmeniä vuosia jatketun järjestelmällisen kasvivalintatyön tuloksia ja saaneet käyttöönsä riittävän pysyviä ja yhtenäisiä juurikastyyppejä ja -lajikkeita, joiden ominaisuuksien perusteella voidaan olettaa niiden käytöllä saavutettavan olennaista hyötyä,

yhteisössä saavutetaan juurikkaan viljelyssä parempi tuottavuus, jos jäsenvaltiot soveltavat yhdenmukaisia ja mahdollisimman tiukkoja sääntöjä niiden lajikkeiden ja tyyppien valikoinnissa, jotka hyväksytään pidettäviksi kaupan,

rajoitukset tiettyjen tyyppien tai lajikkeiden kaupan pitämisessä ovat kuitenkin perusteltuja ainoastaan, jos viljelijällä on samanaikaisesti takeet siitä, että hän todella saa juuri näiden tyyppien ja lajikkeiden siemeniä,

tämän vuoksi tietyt jäsenvaltiot soveltavat varmentamismenetelmiä, joissa virallisella tarkastuksella taataan tyyppien ja lajikkeiden tunnistettavuus ja puhtaus,

tällaisia järjestelmiä on kansainvälisellä tasolla jo maissin siemenille (Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestö) ja rehukasvien siemenille (Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö),

yhteisölle olisi laadittava yhdenmukainen varmentamismenetelmä, joka perustuu edellä tarkoitettujen järjestelmien soveltamisesta saatuihin kokemuksiin,

järjestelmää olisi sovellettava niin jäsenvaltioiden väliseen kaupankäyntiin kuin kansallisilla markkinoilla kaupan pitämiseen,

juurikkaiden siemeniä saa yleensä pitää kaupan ainoastaan, jos ne on varmentamissääntöjen mukaisesti virallisesti tarkastettu ja varmennettu perussiemeniksi tai varmennetuiksi siemeniksi;

[1] EYVL N:o 109, 9.7.1964, s. 1744/64

teknisten termien "perussiemenet" ja "varmennetut siemenet" valinta perustuu jo olemassa olevaan kansainväliseen terminologiaan,

yhteisön sääntöjä ei tulisi soveltaa juurikkaiden siemeniin, joita ei pidetä kaupan, koska niiden taloudellinen merkitys on vähäinen; jäsenvaltioilla on oltava oikeus säätää tällaisista siemenistä erityisiä säännöksiä,

yhteisön sääntöjä ei tulisi soveltaa siemeniin, jotka on todistetusti tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin,

juurikkaiden siementen laadun parantamiseksi yhteisössä on säädettävä tietyistä polyploidiaa, yksi-ituisuutta, siementen rikkomista, puhtautta, itävyyttä ja kosteuspitoisuutta koskevista vaatimuksista; annettaessa tämän alan säännöksiä olisi otettava huomioon vaatimukset, jotka perustuvat Kansainvälisen juurikastutkimuslaitoksen suosituksiin ja joita jo yleisesti sovelletaan sokerijuurikkaan siementen kaupassa,

siementen tunnistettavuuden varmistamiseksi olisi laadittava yhteisön säännöt pakkauksista, näytteenotosta, sulkemisesta ja merkinnöistä; sen vuoksi etiketeissä on oltava virallisen tarkastuksen suorittamiseksi ja viljelijän tiedoksi tarvittavat tiedot, joissa on korostettava sitä, että kyse on yhteisön varmentamisesta,

jäsenvaltioiden on säädettävä tarkoituksenmukaisesta tarkastuksesta niin siementen laatuun liittyvien edellytysten kuin siementen tunnistettavuuden takaavien säännösten noudattamisen varmistamiseksi sinä aikana, jona siemeniä pidetään kaupan,

nämä edellytykset täyttäviä siemeniä eivät koske muut kuin yhteisön säännöissä säädetyt rajoitukset kaupan pitämisessä, tämän kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 36 artiklan soveltamista,

ensimmäisessä vaiheessa ja siihen saakka kunnes tyypeistä ja lajikkeista laaditaan yleinen luettelo, sallittuihin rajoituksiin olisi sisällytettävä erityisesti jäsenvaltioiden oikeus rajoittaa varmennettujen siementen pitäminen kaupan niihin lajikkeisiin, joilla on niiden alueella merkitystä viljelyn ja käytön kannalta,

on tarpeen tietyin edellytyksin tunnustaa jäsenvaltiossa varmennetuista perussiemenistä toisessa maassa lisättyjen siementen ja kyseisessä jäsenvaltiossa lisättyjen siementen vastaavuus,

toisaalta olisi säädettävä, että kolmansissa maissa korjattuja juurikkaiden siemeniä voi pitää kaupan yhteisössä ainoastaan, jos niille annetaan samat takeet kuin yhteisössä virallisesti varmennetuille ja yhteisön sääntöjen mukaisille siemenille,

eri luokkiin kuuluvien varmennettujen siementen hankinnassa ollessa vaikeuksia, olisi väliaikaisesti sallittava väljemmät vaatimukset siemenille, joita pidetään kaupan,

eri jäsenvaltioiden teknisten varmentamismenetelmien yhdenmukaistamiseksi ja jotta tulevaisuudessa olisi mahdollista verrata yhteisössä varmennettuja siemeniä kolmansista maista peräisin oleviin siemeniin, jäsenvaltioihin suositellaan perustettaviksi yhteisön koepeltoja, jotta "varmennettujen siementen" eri luokkiin kuuluville siemenille voitaisiin suorittaa vuosittainen jälkitarkastus, ja

komissiolle olisi annettava tehtäväksi päättää tietyistä toimenpiteistä tämän direktiivin soveltamiseksi; suunniteltujen toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä jäsenvaltioiden ja komission välisen tiiviin yhteistyön aikaansaamiseksi maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevässä pysyvässä komiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tämä direktiivi koskee yhteisössä kaupan pidettäviä juurikkaiden siemeniä.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

A. 'Juurikkailla': lajin beta vulgaris L. sokeri- ja rehujuurikkaita,

B. 'Perussiemenillä': siemeniä,

a) jotka on tuotettu lajikkeen jalostajan vastuulla tiukkojen tyyppiä ja lajiketta koskevien ylläpitosääntöjen mukaisesti;

b) jotka on tarkoitettu luokkaan "varmennetut siemenet" kuuluvien siementen tuottamiseen;

c) jotka täyttävät 4 artiklan säännösten rajoituksin liitteessä I perussiemenelle vahvistetut edellytykset ja

d) joista on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitetut edellytykset on täytetty.

C. 'Varmennetuilla siemenillä': siemeniä,

a) jotka polveutuvat suoraan perussiemenistä;

b) jotka on tarkoitettu juurikkaiden tuotantoon;

c) jotka täyttävät, 4 artiklan b alakohdan säännösten rajoituksin, liitteessä I varmennetuille siemenille vahvistetut edellytykset, ja

d) joista on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitetut edellytykset on täytetty.

D. 'Yksi-ituisilla siemenillä': geneettisesti yksi-ituisia siemeniä.

E. 'Rikotuilla siemenillä': keinotekoisesti yksi-ituisiksi muutettuja siemeniä.

F. 'Virallisilla toimenpiteillä:' toimenpiteitä, joita toteuttavat,

a) jonkin valtion viranomaiset tai

b) jonkin valtion valvonnassa toimivat julkis- tai yksityisoikeudelliset oikeushenkilöt tai

c) valantehneet luonnolliset henkilöt sellaisten lisätehtävien osalta, jotka myös kuuluvat valtion valvontaan,

sillä edellytyksellä, että b ja c kohdassa tarkoitetut henkilöt eivät saa henkilökohtaista etua kyseisistä toimenpiteistä.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että juurikkaiden siemeniä saa pitää kaupan ainoastaan, jos siemenet on virallisesti varmennettu "perussiemeniksi" tai "varmennetuiksi siemeniksi" ja jos ne täyttävät liitteessä I olevassa B osassa vahvistetut edellytykset.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siementen viralliset tarkastukset suoritetaan käytössä olevien kansainvälisten menetelmien mukaisesti, jos tällaisia menetelmiä on.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää 1 kohdan säännöksistä poikkeuksia:

a) perussiemeniä aikaisempaa sukupolvea olevien jalostettujen siementen osalta;

b) kokeiden ja tieteellisten tarkoitusten osalta;

c) valintatyön osalta;

d) kunnostettavien raakasiementen kaupan pitämisen osalta, jos näiden siementen tunnistettavuus on taattu.

4 artikla

Poiketen 3 artiklan säännöksistä jäsenvaltiot voivat kuitenkin

a) sallia sellaisten perussiementen virallisen varmentamisen ja pitämisen kaupan, jotka eivät täytä liitteessä I vahvistettuja itävyyttä koskevia edellytyksiä; kaikki tarvittavat toimenpiteet on toteutettava sen varmistamiseksi, että siementen toimittaja takaa erityisen itävyyden, mikä toimittajan on ilmoitettava kaupan pitämistä varten erityisessä etiketissä, jossa on toimittajan nimi ja osoite sekä erän viitenumero;

b) sallia siementen saatavuuden nopeuttamiseksi sellaisten luokkiin "perussiemenet" ja "varmennetut siemenet" kuuluvien siementen virallisen varmentamisen ja pitämisen kaupan ensimmäiselle ostajalle, joiden liitteessä I vahvistettujen itävyyden edellytysten noudattamista koskevaa virallista tarkastusta ei ole saatettu päätökseen. Varmentaminen annetaan vain esitettäessä siementen väliaikainen analyysiseloste ja edellytyksellä, että ensimmäisen vastaanottajan nimi ja osoite on ilmoitettu; kaikki tarvittavat toimenpiteet on toteutettava sen varmistamiseksi, että siementen toimittaja takaa väliaikaisella analyysillä todetun itävyyden; itävyys on ilmoitettava kaupan pitämistä varten erityisessä etiketissä, jossa on siementen toimittajan nimi ja osoite sekä erän viitenumero.

Näitä säännöksiä ei sovelleta kolmansista maista tuotuihin siemeniin, lukuun ottamatta 15 artiklassa säädettyä yhteisön ulkopuolella tapahtuvaa lisäystä.

5 artikla

Jäsenvaltiot voivat liitteessä I vahvistettujen edellytysten osalta säätää oman tuotantonsa varmentamista koskevista lisävaatimuksista tai tiukemmista vaatimuksista.

6 artikla

1. Jäsenvaltion on laadittava luettelo juurikastyypeistä tai -lajikkeista, jotka on virallisesti hyväksytty varmennettaviksi sen alueella; luettelossa on ilmoitettava pääasialliset morfolo-

giset ja fysiologiset ominaisuudet, joiden perusteella voidaan erottaa suoraan luokasta "varmennetut siemenet" polveutuvat kasvityypit ja –lajikkeet.

2. Hybridien ja keinotekoisten lajikkeiden genealogiset ainesosat on ilmoitettava varmentamisesta ja hyväksymisestä vastaaville viranomaisille. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että tarkastus ja genealogisten ainesosien kuvaus pidetään siementen jalostajan pyytäessä luottamuksellisina.

3. Tyyppi tai lajike on hyväksyttävä varmennettavaksi ainoastaan, jos kolmena peräkkäisenä vuonna on todettu virallisissa tai virallisesti valvotuissa tarkastuksissa, erityisesti viljelykokeissa, että tyyppi tai lajike on riittävän yhtenäinen ja pysyvä.

4. Hyväksytyt tyypit tai lajikkeet on säännöllisesti tarkastettava virallisesti. Jos useina vuosina suoritetuissa tarkastuksissa, erityisesti viljelykokeissa, todetaan, että jokin varmennettavaksi hyväksymisen edellytyksistä ei enää täyty, hyväksyminen on evättävä, ja tyyppi tai lajike poistettava luettelosta. Jos tyypin tai lajikkeen yksi tai useampi toissijainen ominaisuus on muuttunut, luettelossa olevaa kuvausta on muutettavana viipymättä.

5. Luettelot ja tehdyt muutokset on lähetettävä viipymättä komissiolle, joka ilmoittaa niistä muille jäsenvaltioille.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tarkastusmenettelyssä tyyppejä ja lajikkeita varten sekä tarkastaessa siemeniä varmentamista varten, näytteet virallisesti otetaan tarkoituksenmukaisten menetelmien mukaan.

2. Tarkastettaessa siemeniä varmentamista varten näytteet on otettava yhtenäisistä eristä; erän enimmäispaino ja näytteen vähimmäispaino vahvistetaan liitteessä II.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että luokan "varmennetut siemenet" siemeniä voidaan pitää kaupan:

a) polyploideina siemeninä vain jos diploidien siementen osuus on enintään 40 prosenttia;

b) triploideina siemeninä vain jos triploidien osuus on vähintään 75 prosenttia;

c) tetraploideina siemeninä vain jos tetraploidien osuus on vähintään 85 prosenttia.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemeniä ja varmennettuja siemeniä saa pitää kaupan ainoastaan riittävän yhtenäisinä erinä ja suljetuissa pakkauksissa, jotka on 10 ja 11 artiklan säännösten mukaisesti varustettu suljinjärjestelmällä ja merkinnöillä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää pienten määrien viimeiselle käyttäjälle kaupan pitämisen osalta poikkeuksia 1 kohdan pakkauksia, sulkemista ja merkintöjä koskevista säännöksistä.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen ja varmennettujen siementen pakkaukset on suljettava virallisesti niin, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä särkyy eikä sitä voi laittaa takaisin paikalleen.

2. Pakkaukset saa sulkea uudelleen ainoastaan virallisesti. Jos pakkaukset suljetaan uudelleen, uudelleen sulkemisen päivämäärä ja toimenpiteen suorittaneet viranomaiset on ilmoitettava 11 artiklan 1 kohdassa säädetyssä etiketissä.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen ja varmennettujen siementen:

a) pakkaukset on varustettava pakkauksen ulkopuolella olevalla, liitteen III mukaisesti virallisella etiketillä, joka on laadittu yhdellä yhteisön virallisista kielistä; se on kiinnitettävä virallisella suljinjärjestelmällä; perussiementen etiketin on oltava valkoinen ja varmennettujen siementen sininen; jäsenvaltioiden välisessä kaupankäynnissä etiketissä on oltava virallisen sulkemisen päivämäärä; jos 4 artiklan a alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa perussiemenet eivät täytä liitteessä I vahvistettuja itävyyden edellytyksiä, siitä on ilmoitettava etiketissä;

b) pakkauksessa on oltava etiketin värinen virallinen ilmoitus, jossa on liitteessä III vahvistetut etikettitiedot; tämä ilmoitus ei ole välttämätön, jos nämä tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen.

2. Jäsenvaltiot voivat:

a) vaatia, että etiketissä on aina ilmoitettava virallisen sulkemisen päivämäärä;

b) säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä pienpakkausten osalta.

12 artikla

Jäsenvaltioilla on oikeus vaatia, että kansallista tuotantoa olevien tai tuotujen perussiementen tai varmennettujen siementen pakkaukset varustetaan siementen toimittajan antamalla etiketillä niiden alueella tapahtuvaa kaupan pitämistä varten, lukuun ottamatta 4 artiklassa tarkoitettuja tapauksia.

13 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen tai varmennettujen siementen kemiallisesta käsittelystä on maininta joko virallisessa etiketissä tai siementen toimittajan antamassa etiketissä ja pakkauksessa tai sen sisällä.

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei perussiemeniä ja varmennettuja siemeniä, jotka on virallisesti varmennettu, ja joiden pakkaus on virallisesti merkitty ja suljettu tämän direktiivin säännösten mukaisesti, koske muut kuin tässä direktiivissä säädetyt niiden ominaisuuksia, tarkastusjärjestelyjä, merkintöjä ja sulkemista koskevat rajoitukset kaupan pitämiselle.

2. Jäsenvaltiot voivat:

a) rajoittaa juurikkaiden siementen pitämisen kaupan kansallisen luettelon alueelliseen viljely- ja käyttöarvoon perustuviin tyyppeihin tai lajikkeisiin, kunnes tyyppien ja lajikkeiden yleinen luettelo voidaan ottaa käyttöön, tämä käyttöönottaminen on tehtävä 1 päivään tammikuuta 1970 mennessä; muista jäsenvaltioista peräisin olevat tyypit ja lajikkeet hyväksytään tähän luetteloon samoin edellytyksin kuin kansalliset tyypit ja lajikkeet.

b) säätää, että ainoastaan tietyn kokoisia juurikkaiden siemeniä voidaan pitää kaupan.

15 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että juurikkaiden siemenet, jotka polveutuvat suoraan jossakin jäsenvaltiossa varmennetuista ja toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa korjatuista siemenistä, vastaavat perussiementen tuottajavaltiossa korjattuja varmennettuja siemeniä, jos niille on tehty liitteessä I olevassa A osassa vahvistetut edellytykset täyttävä viljelystarkastus, ja jos virallisessa tarkastuksessa on todettu, että liitteessä I olevassa B osassa vahvistetut edellytykset on täytetty.

16 artikla

1. Neuvosto päättää komission ehdotuksesta määräenemmistöllä:

a) täyttävätkö, kuten 15 artiklassa säädetään, viljelystarkastukset kolmannessa maassa liitteessä I olevassa A osassa vahvistetut edellytykset;

b) vastaavatko sellaiset juurikkaiden siemenet, jotka on korjattu jossakin kolmannessa maassa ja joilla on samat takeet ominaisuuksiensa osalta sekä niiden toimenpiteiden osalta, jotka on toteutettu siementen tarkastamiseksi, niiden tunnistettavuuden varmistamiseksi, merkitsemiseksi ja tarkastamiseksi, tässä suhteessa sellaisia perussiemeniä tai varmennettuja siemeniä, jotka on korjattu yhteisössä ja jotka ovat tämän direktiivin säännösten mukaisia.

2. Siihen saakka kunnes neuvosto tekee päätöksensä 1 kohdan säännösten mukaisesti, jäsenvaltiot voivat päättää kyseisessä kohdassa tarkoitetuista asioista. Tämä oikeus päättyy 1 päivänä heinäkuuta 1969.

17 artikla

1. Perussiementen tai varmennettujen siementen yleisessä saatavuudessa ilmenevien väliaikaisten ja vähintään yhdessä jäsenvaltiossa esiintyvien sekä yhteisössä ylipääsemättömien vaikeuksien poistamiseksi, komissio sallii noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä yhden tai useamman jäsenvaltion hyväksyvän pidettäväksi kaupan komission määräämäksi ajaksi väljemmät vaatimukset täyttävän luokan siemeniä.

2. Määrätyn tyypin tai lajikkeen siemenluokan osalta, virallinen etiketti on vastaavaa luokkaa varten laadittu etiketti,

ja kaikissa muissa tapauksissa se on tummankeltainen. Etiketissä on aina ilmoitettava, että kyse on väljemmät vaatimukset täyttävään luokkaan kuuluvista siemenistä.

18 artikla

Tätä direktiiviä ei sovelleta sellaisiin juurikkaiden siemeniin, jotka on todistetusti tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin.

19 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta pidettäessä kaupan juurikkaiden siemeniä tarkastettaisiin virallisesti ainakin pistokokein tämän direktiivin edellytysten noudattamista.

20 artikla

1. Yhteisöön on perustettava yhteisön koepeltoja, joilla suoritetaan vuosittain pistokokein otettujen varmennettujen juurikkaiden siemennäytteiden jälkitarkastus; 21 artiklassa tarkoitettu komitea tarkastaa nämä pellot.

2. Ensimmäisessä vaiheessa vertailukokeita käytetään varmentamisen teknisten menetelmien yhdenmukaistamiseen tulosten vastaavuuden aikaansaamiseksi. Kun tämä tavoite on saavutettu, vertailukokeista laaditaan vuosittain toimintakertomus, joka luottamuksellisena annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja komissiolle. Komissio päättää noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä päivämäärästä, mihin mennessä kertomus on laadittava ensimmäisen kerran.

3. Komissio päättää noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä vertailukokeiden suorittamiseksi tarvittavista järjestelyistä. Kolmansista maista korjattuja juurikkaiden siemeniä voidaan ottaa mukaan vertailukokeisiin.

21 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa neuvoston 14 päivänä kesäkuuta 1966 tekemällä päätöksellä[1] perustetun maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee ehdotuksen päätettävistä toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa kyseisistä toimenpiteistä määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan kahdentoista äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos kyseiset toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean antaman lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa.

22 artikla

Tämä direktiivi ei rajoita sellaisten kansallisten säännösten soveltamista, jotka ovat perusteltuja ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden ja elämän suojelemiseksi taikka teollisen ja kaupallisen omaisuuden suojelemiseksi.

23 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava 14 artiklan 1 kohdan säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1968 sekä viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1969 ne säännökset, jotka ovat välttämättömiä tämän direktiivin ja sen liitteiden noudattamiseksi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

24 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 14 päivänä kesäkuuta 1966.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. WERNER

[1] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2289/66

LIITE I

Varmentamisen edellytykset

A. KASVUSTO

1. Kasvuston on oltava riittävän tunnistettava sekä tyyppi- tai lajikepuhdas.

2. Siementen tuottajan on toimitettava varmentavien viranomaisten tarkastettavaksi määrätystä tyypistä tai lajikkeesta kaikki lisäämänsä siemenet.

3. Siemenille on tehtävä vähintään yksi virallinen viljelystarkastus, ja perussiemenille vähintään kaksi virallista viljelystarkastusta, joista toinen kohdistuu lohkoihin, toinen kasvustoon siementen muodostumisvaiheessa.

4. Tuotantopellon kasvuston tilan ja kasvuston kehitysasteen on oltava sellainen, että tyypin tai lajikkeen tunnistettavuuden ja puhtauden riittävä tarkastus on mahdollinen.

5. Vähimmäisetäisyyksien viereisistä kasvustoista on oltava:

	Perussiemenet	Varmennetut siemenet
a) Sokerijuurikkaiden		
– toisista sokerijuurikastyypeistä ja lajikkeista	500 m	300 m
– lajin beta vulgaris toisista alalajeista	1 000 m	600 m
b) Rehujuurikkaiden		
– toisista rehujuurikastyypeistä ja lajikkeista	500 m	300 m
– lajin beta vulgaris toisista alalajeista	1 000 m	600 m

Näitä etäisyyksiä ei tarvitse noudattaa, jos muuta kuin toivottua vierasta pölytystä vastaa on riittävä suoja.

B. SIEMENET

1. Siementen on oltava riittävän tunnistettavia ja tyyppi- tai lajikepuhtaita.

2. Siementen käyttöarvoa vähentäviä tauteja on oltava mahdollisimman vähän.

3. Siementen on täytettävä seuraavat edellytykset:

a)

	Analyyttinen puhtaus vähintään (paino-%)	Vähimmäisitävyys (sykeröistä tai puhtaista siemenistä)	Kosteuspitoisuus enintään (paino-%)
Sokerijuurikkaat			
diploidit	97	73	15
polyploidit	97	68	15
rikotut	97	73	15
Rehujuurikkaat			
diploidit	97	73	15
polyploidit	97	68	15
rikotut	97	73	15

Muiden kasvien siementen paino ei saa olla enemmän kuin 0,3 prosenttia, josta enintään 0,1 prosenttia rikkakasvien siemeniä. Tätä varten vähintään 200 grammaa näytettä on tarkastettava.

b) Erityiset edellytykset yksi-ituisille ja rikotuille siemenille:

aa) Yksi-ituiset siemenet:

vähintään 90 % itävistä siemensykeröistä on kasvatettava vain yksi taimen.

bb) Rikotut siemenet:

vähintään 65 %, ja heinäkuun 1 päivästä 1971 alkaen vähintään 70 %, itävistä siemensykeröistä on kasvatettava vain yksi itu; sykeröiden, jotka kasvattavat kolme tai useampia ituja, prosenttiosuus saa olla enintään viisi itävistä sykeröistä laskettuna.

LIITE II

Erän enimmäispaino:	20 000 tonnia
Näytteen vähimmäispaino:	300 grammaa

LIITE III

Etiketti

A. *Ilmoitettavat tiedot*

1. "Euroopan talousyhteisön sääntöjen mukaisesti varmennettuja siemeniä".
2. Varmentava viranomainen ja jäsenvaltio
3. Erän viitenumero
4. Sokeri- tai rehujuurikkaan siemeniä
5. Tyyppi tai lajike
6. Luokka
7. Tuotantomaa
8. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino
9. "Varmennettujen siementen" luokan polyploideille siemenille: maininta "polyploideja"

   "Varmennettujen siementen" luokan triploideille siemenille: maininta "triploideja"

   "Varmennettujen siementen" luokan tetraploideille siemenille: maininta "tetraploideja"
10. Yksi-ituisille siemenille: maininta "yksi-ituisia"
11. Rikotuille siemenille: maininta "rikottuja".

B. *Vähimmäismitat*

110 mm x 67 mm.

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 18 päivänä helmikuuta 1969, juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiivin muuttamisesta

(69/61/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiivin[2] tiettyjä säännöksiä olisi muutettava,

direktiivi olisi mukautettava Kansainvälisen juurikastutkimuslaitoksen viimeisimpiin suosituksiin sekä Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön sokeri- ja rehujuurikkaiden siemeniä varten käyttöönottamaan järjestelmään,

lisäksi on tarkoituksenmukaista täydentää väliaikaisia säännöksiä, ja

väljemmät vaatimukset täyttävien juurikkaiden siementen osalta olisi säädettävä tiettyjä lievennyksiä merkintöihin ja muutettava etiketin väriä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua neuvoston direktiiviä seuraavissa artikloissa säädetyn mukaisesti.

2 artikla

Poistetaan direktiivistä, mukaan lukien sen johdanto-osat, kaikki viittaukset tyyppiin ja tyyppiluetteloon sekä tyypin tunnistettavuuteen ja puhtauteen.

3 artikla

1. Direktiivin 2 artiklasta tulee 2 artiklan 1 kohta.

2. Korvataan 2 artiklan 1 kohdan E alakohta seuraavasti:

"E. 'Pilleröidyillä siemenillä': tarkkuuskylvökoneisiin tarkoitettuja siemeniä, jotka liitteessä I olevan B osan 3 kohdan b alakohdan bb luetelmakohdan määräysten mukaisesti kasvattavat vain yhden ainoan idun."

3. Lisätään 2 artiklaan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltiot voivat enintään neljän vuoden siirtymäkauden aikana sen jälkeen kun tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset ovat tulleet voimaan sekä poiketen siitä mitä säädetään 1 kohdan C osassa varmentaa varmennetuiksi siemeniksi sellaiset siemenet, jotka polveutuvat suoraan jäsenvaltiossa voimassa olevan järjestelmän mukaisesti virallisesti tarkastetuista siemenistä ja joille annetaan samat takeet kuin tämän direktiivin periaatteiden mukaisesti varmennetuille perussiemenille."

4 artikla

Poistetaan 8 artikla.

5 artikla

Korvataan 9 artiklassa ilmaisu "toimituksina" ilmaisulla "erinä".

6 artikla

Korvataan 10 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Pakkaukset voi sulkea uudelleen kerran tai useammin ainoastaan virallisesti. Jos pakkaukset suljetaan uudelleen, viimeisimmän uuden sulkemisen päivämäärä ja toimenpiteen suorittaneet viranomaiset on ilmoitettava 11 artiklan 1 kohdassa säädetyssä etiketissä."

7 artikla

Korvataan 11 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

[1] EYVL N:o C 108, 19.10.1968, s. 30
[2] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2290/66

"b) pakkauksessa on oltava etiketin värinen virallinen ilmoitus, jossa on liitteessä III olevan A osan 3, 4, 5 ja 10 kohdassa vahvistetut etikettitiedot; tämä ilmoitus ei ole välttämätön, jos nämä tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen."

8 artikla

Lisätään 14 artiklan 2 kohtaan c alakohta seuraavasti:

"c) korottaa pilleröityjen siementen osalta liitteessä I olevan B osan 3 kohdan b alakohdan bb luetelmakohdassa ainoastaan yhden idun kasvattaville sykeröille vahvistettuja vähimmäisprosenttiosuuksia."

9 artikla

Korvataan 15 artikla seuraavasti:

"*15 artikla*

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että juurikkaiden siemenet, jotka polveutuvat suoraan jossakin jäsenvaltiossa varmennetuista ja toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa korjatuista siemenistä, voidaan varmentaa perussiementen tuottajavaltiossa, jos niille on viljelypaikalla tehty liitteessä I olevassa A osassa vahvistetut edellytykset täyttävä viljelystarkastus, ja jos virallisessa tarkastuksessa on todettu, että liitteessä I olevassa B osassa vahvistetut edellytykset on täytetty.

10 artikla

Korvataan 16 artiklan 2 kohdassa viimeisessä virkkeessä oleva päivämäärä päivämäärällä 1 päivänä heinäkuuta 1970.

11 artikla

Korvataan 17 artiklan 2 kohdassa ilmaisu "tummankeltainen" ilmaisulla "ruskea".

12 artikla

Korvataan liitteessä I olevan A osan 5 kohta seuraavasti:

"5. Vierekkäisten siemeniä tuottavien kasvustojen vähimmäisetäisyyksien on oltava:

	Perussiemenet	Varmennetut siemenet
a) Sokerijuurikkaat:		
– toisista sokerijuurikaslajikkeista,	500 m	300 m
– rehujuurikkaista sekä lajin beta vulgaris toisista alalajeista	1 000 m	600 m
b) Rehujuurikkaat:		
– toisista rehujuurikaslajikkeista,	500 m	300 m
– sokerijuurikkaista sekä lajin beta vulgaris toisista alalajeista	1 000 m	600 m

Näitä etäisyyksiä sovelletaan myös etäisyyksiin juurten vuoksi viljeltyjen juurikkaiden kasveista tai pelloista, jotka kasvattavat kukintoja siementen tuotantopeltojen kukinnan aikaan.

Näitä etäisyyksiä ei tarvitse noudattaa, jos kaikkea muuta kuin toivottua pölytystä vastaan on riittävä suoja."

13 artikla

1. Korvataan liitteessä I olevan B osan 3 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a)

	Puhtaus vähintään (% painosta)	Itävyys vähintään (% puhtaista sykeröistä tai siemenistä)	Kosteuspitoisuus enintään (% painosta)
Sokeri- ja rehujuurikkaat			
aa) Sellaisiin lajikkeisiin kuuluvat yksi-ituiset siemenet, pilleröidyt siemenet ja luonnolliset siemenet, joissa diploidien siementen prosenttiosuus on enemmän kuin	97	73	15
bb) Muut siemenet	97	68	15

Muiden kasvien siementen paino ei saa olla enemmän kuin 0,3 prosenttia, josta enintään 0,1 prosenttia rikkakasvien siemeniä. Tätä varten vähintään 200 grammaa näytettä on tarkastettava."

2. Korvataan liitteessä I olevan B osan 3 kohdan b alakohdan ensimmäisessä virkkeessä ilmaisu "rikotuille siemenille" ilmaisulla "pilleröidyille siemenille".

3. Korvataan liitteessä I olevan B osan 3 kohdan b alakohdan bb luetelmakohta seuraavasti:

"bb) Pilleröidyt siemenet:

Ainakin 58 % niiden lajikkeiden, joiden diploidien siementen prosenttiosuus on enemmän kuin 85 % itäneistä sykeröistä on kasvatettava ainoastaan yksi itu. Kaikkien muiden siementen osalta ainakin 63 % itäneistä iduista on kasvatettava. Sykeröiden, jotka kasvattavat kolme tai useampia ituja, prosenttiosuus saa olla enintään 5 % itäneistä sykeröistä laskettuna."

14 artikla

Korvataan liitteessä II ilmaisu "300" ilmaisulla "500".

15 artikla

1. Korvataan liitteessä III olevan A osan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

"1. "ETY-säännöt ja vaatimukset"

2. Varmentava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhennemerkki."

2. Poistetaan liitteessä III olevan A osan 9 kohta.

3. Korvataan liitteessä III olevan A osan 11 kohta seuraavasti:

"11. Pilleröidyille siemenille: maininta "pilleröity"."

4. Juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiivin liitteessä III olevan A osan 1, 9 ja 11 kohdassa tarkoitetut tiedot sisältäviä etikettejä voidaan käyttää enintään 30 päivään kesäkuuta 1970 asti.

16 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1969. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

17 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 18 päivänä helmikuuta 1969.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. P. BUCHLER

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 14 päivänä kesäkuuta 1966,
rehukasvien siementen pitämisestä kaupan

(66/401/ETY)

EUROOPAN TALOUSYHTEISÖN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

rehukasvien tuotannolla on tärkeä asema Euroopan talousyhteisön maataloudessa,

rehukasvien viljelyssä tyydyttävät tulokset riippuvat paljon sopivien siementen käytöstä; tämän vuoksi tietyt jäsenvaltiot ovat jo jonkin aikaa rajoittaneet kaupan pitämisen ainoastaan korkealaatuisiin rehukasvien siemeniin; ne ovat hyödyntäneet useita kymmeniä vuosia jatketun järjestelmällisen kasvivalintatyön tuloksia ja saaneet käyttöönsä riittävän pysyviä ja yhtenäisiä rehukasvilajikkeita, joiden ominaisuuksien perusteella voidaan olettaa niiden käytöllä saavutettavan olennaista hyötyä,

yhteisössä saavutetaan rehukasvien viljelyssä parempi tuottavuus, jos jäsenvaltiot soveltavat yhdenmukaisia ja mahdollisimman tiukkoja sääntöjä niiden lajikkeiden valikoinnissa, jotka hyväksytään pidettäviksi kaupan,

rajoitukset tiettyjen lajikkeiden kaupan pitämisessä ovat kuitenkin perusteltuja ainoastaan, jos viljelijällä on samanaikaisesti takeet siitä, että hän todella saa juuri näiden lajikkeiden siemeniä,

tämän vuoksi tietyt jäsenvaltiot soveltavat varmentamisjärjestelmiä, joissa virallisella tarkastuksella taataan lajikkeiden tunnistettavuus ja lajikepuhtaus,

tällainen järjestelmä on kansainvälisellä tasolla jo olemassa; Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö on laatinut kansainväliseen kauppaan tarkoitettujen rehukasvien siementen lajikkeiden varmentamisjärjestelmän,

yhteisölle olisi laadittava yhdenmukainen varmentamisjärjestelmä, joka perustuisi tämän järjestelmän ja alan kansallisten järjestelmien soveltamisesta saatuihin kokemuksiin,

järjestelmää olisi sovellettava niin jäsenvaltioiden väliseen kaupankäyntiin kuin kansallisilla markkinoilla kaupan pitämiseen,

rehukasvien siemeniä saa yleensä pitää kaupan ainoastaan, jos ne on varmentamissääntöjen mukaisesti virallisesti tarkastettu ja varmennettu perussiemeniksi tai varmennetuiksi siemeniksi; teknisten termien "perussiemenet" ja "varmennetut siemenet" valinta perustuu olemassa olevaan kansainväliseen terminologiaan,

on tarkoituksenmukaista hyväksyä kauppasiemeniä, koska kaikkien viljelyssä tärkeiden rehukasvilajien osalta ei vielä ole haluttuja lajikkeita tai nykyisten lajikkeiden siemeniä ei ole riittävästi yhteisön tarpeisiin; sen vuoksi on välttämätöntä hyväksyä tiettyjen lajien osalta lajikkeisiin kuulumattomia rehukasvien siemeniä, jotka täyttävät määräykset muilta osin,

yhteisön sääntöjä ei tulisi soveltaa rehukasvien siemeniin, joita ei pidetä kaupan, koska niiden taloudellinen merkitys on vähäinen; jäsenvaltioilla on oltava oikeus säätää tällaisista siemenistä erityisiä säännöksiä,

yhteisön sääntöjä ei tulisi soveltaa siemeniin, jotka on todistetusti tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin,

[1] EYVL N:o 109, 9.7.1964, s. 1751/64

rehukasvien siementen geneettisen arvon ja ulkoisen laadun parantamiseksi yhteisössä on säädettävä tietyistä erityiseen puhtauteen, itävyyteen ja terveydentilaan liittyvistä edellytyksistä,

siementen tunnistettavuuden varmistamiseksi olisi laadittava yhteisön säännöt pakkauksista, näytteenotosta, sulkemisesta ja merkinnöistä; sen vuoksi etiketeissä on oltava virallisen tarkastuksen suorittamiseksi ja viljelijän tiedoksi tarvittavat tiedot, joissa on korostettava sitä, että kyse on yhteisön varmentamisesta,

tietyt jäsenvaltiot tarvitsevat erityiskäyttöön useista lajeista tehtyjä rehukasvien siemenseoksia; näiden tarpeiden huomioon ottamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava hyväksyä tällaisia seoksia tietyin edellytyksin,

jäsenvaltioiden on säädettävä tarkoituksenmukaisesta tarkastuksesta niin siementen laatuun liittyvien edellytysten kuin siementen tunnistettavuuden takaavien säännösten noudattamisen varmistamiseksi sinä aikana, jona siemeniä pidetään kaupan,

nämä edellytykset täyttäviä siemeniä eivät koske muut kuin yhteisön säännöissä säädetyt rajoitukset kaupan pitämisessä, tämän kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 36 artiklan soveltamista, paitsi kun yhteisön säännöissä säädetään vahingollisten organismien osalta toleransseista,

ensimmäisessä vaiheessa ja siihen saakka kunnes lajikkeista laaditaan yleinen luettelo, sallittuihin rajoituksiin olisi sisällytettävä erityisesti jäsenvaltioiden oikeus rajoittaa varmennettujen siementen pitäminen kaupan niihin lajikkeisiin, joilla on niiden alueella merkitystä viljelyn ja käytön kannalta,

on tarpeen tietyin edellytyksin tunnustaa jäsenvaltiossa varmennetuista perussiemenistä toisessa maassa lisättyjen siementen ja kyseisessä jäsenvaltiossa lisättyjen siementen vastaavuus,

toisaalta olisi säädettävä, että kolmansissa maissa korjattuja rehukasvien siemeniä voi pitää kaupan yhteisössä ainoastaan, jos niille annetaan samat takeet kuin yhteisössä virallisesti varmennetuille ja yhteisön sääntöjen mukaisille siemenille,

eri luokkiin kuuluvien varmennettujen siementen hankinnassa ollessa vaikeuksia, olisi väliaikaisesti sallittava väljemmät vaatimukset siemenille, joita pidetään kaupan,

eri jäsenvaltioiden teknisten varmentamismenetelmien yhdenmukaistamiseksi ja jotta tulevaisuudessa olisi mahdollista verrata yhteisössä varmennettuja siemeniä kolmansista maista peräisin oleviin siemeniin, jäsenvaltioihin suositellaan perustettaviksi yhteisön koepeltoja, jotta "varmennettujen siementen" eri luokkiin kuuluville siemenille voitaisiin suorittaa vuosittainen jälkitarkastus, ja

komissiolle olisi annettava tehtäväksi päättää tietyistä toimenpiteistä tämän direktiivin soveltamiseksi; suunniteltujen toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä jäsenvaltioiden ja komission välisen tiiviin yhteistyön aikaansaamiseksi maataloudessa, puutarhanviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevässä pysyvässä komiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tämä direktiivi koskee yhteisössä käyttötarkoituksesta riippumatta kaupan pidettäviä rehukasvien siemeniä.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

A. 'Rehukasveilla': kasveja, jotka kuuluvat seuraaviin lajeihin:

a)	*Gramineae*	*Heinäkasvit*
	Agrostis spec.	Röllit
	Alopecurus pratensis L.	Nurmipuntarpää

Arrhenatherum elatius (L.) J. ja C. Presl.	Heinäkaura
Dactylis glomerata L.	Koiranheinä
Festuca arundinacea Schreb.	Ruokonata
Festuca ovina L.	Lampaannata
Festuca pratensis Huds.	Nurminata
Festuca rubra L.	Punanata
Lolium spec.	Raiheinät
Phleum pratense L.	Timotei
Poa spec.	Nurmikat
Trisetum flavescens (L.) Pal. Beauv.	Keltakaura

b) *Leguminosae* — *Palkokasvit*

Lotus corniculatus L.	Keltamaite
Lupinus spec. paitsi Lupinus perennis L.	Lupiinit paitsi monivuotinen lupiini
Medicago lupulina L.	Nurmimailanen
Medicago sativa L.	Sinimailanen
Medicago varia martyn	Sinimailanen
Onobrychis sativa lam.	Esparsetti
Pisum arvense L.	Rehuherne
Trifolium hybridum L.	Alsikeapila
Trifolium incarnatum L.	Veriapila
Trifolium pratense L.	Puna–apila
Trifolium repens L.	Valkoapila
Vicia spec. paitsi Vicia faba major L.	Virnat, pavut paitsi härkäpapu

B. 'Perussiemenillä':

1. Jalostettujen lajikkeiden siemeniä:

   a) jotka on tuotettu jalostajan vastuulla lajikkeen ylläpitosääntöjen mukaisesti;

   b) jotka on tarkoitettu "varmennettujen siementen" luokkaan kuuluvien siementen tuotantoon;

   c) jotka täyttävät 4 artiklan säännökset huomioon ottaen liitteissä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset ja

   d) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitetut edellytykset on täytetty.

2. Paikallisten lajikkeiden siemeniä: siemeniä,

   a) jotka on tuotettu virallisesti valvottuina sellaisesta aineistosta, jotka on virallisesti hyväksytty paikallisiksi lajikkeiksi yhdellä tai useammalla viljelyksellä, jotka sijaitsevat selvästi rajatulla alkuperäalueella;

   b) jotka on tarkoitettu "varmennettujen siementen" luokkaan kuuluvien siementen tuotantoon;

   c) jotka täyttävät 4 artiklan säännökset huomioon ottaen liitteissä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset ja

   d) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitetut edellytykset on täytetty.

C. 'Varmennetuilla siemenillä': siemeniä,

   a) jotka polveutuvat suoraan määrätyn lajikkeen perussiemenistä tai varmennetuista siemenistä;

   b) jotka on tarkoitettu varmennettujen siementen luokkaan kuuluvien siementen tuotantoon tai kasvien tuotantoon;

   c) jotka täyttävät 4 artiklassa olevan b kohdan huomioon ottaen liitteissä I ja II varmennetuille siemenille vahvistetut edellytykset ja

d) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitetut edellytykset on täytetty.

D. 'Kauppasiemenillä': siemeniä,

a) jotka ovat lajiltaan tunnistettavia;

b) jotka täyttävät 4 artiklassa olevan b kohdan huomioon ottaen liitteissä II kauppasiemenille vahvistetut edellytykset;

c) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitetut edellytykset on täytetty.

E. 'Virallisilla toimenpiteillä': toimenpiteitä, joita toteuttavat

a) jonkin valtion viranomaiset tai

b) jonkin valtion valvonnassa toimivat julkis- tai yksityisoikeudelliset oikeushenkilöt tai

c) valantehneet luonnolliset henkilöt sellaisten lisätehtävien osalta, jotka myös kuuluvat valtion valvontaan,

sillä edellytyksellä, että b ja c alakohdassa tarkoitetut henkilöt eivät saa henkilökohtaista etua kyseisistä toimenpiteistä.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lajien

Dactylis glomerata L.
Festuca arundinacea schreb.
Festuca pratensis huds.
Festuca rubra L.
Lolium spec.
Phleum pratense L.
Medicago sativa L.
Medicago varia martyn
Pisum arvense L. ja
Trifolium repens L.

siemeniä saa pitää kaupan ainoastaan, jos ne on virallisesti varmennettu "perussiemeniksi" tai "varmennetuiksi siemeniksi" ja jos ne täyttävät liitteessä II vahvistetut edellytykset.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että muiden kuin 1 kohdassa lueteltujen rehukasvilajien siemeniä saa pitää kaupan ainoastaan, jos siemenet on virallisesti varmennettu "perussiemeniksi" tai "varmennetuiksi siemeniksi" tai jos siemenet ovat kauppasiemeniä ja jos siemenet täyttävät lisäksi liitteen II edellytykset.

3. Komissio voi päättää noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä, että muiden kuin 1 kohdassa lueteltujen rehukasvilajien siemeniä voidaan pitää kaupan määrätyistä päivämääristä alkaen ainoastaan, jos ne on virallisesti varmennettu "perussiemeniksi" tai "varmennetuiksi siemeniksi".

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siementen viralliset tarkastukset suoritetaan käytössä olevien kansainvälisten menetelmien mukaisesti, jos tällaisia menetelmiä on olemassa.

5. Jäsenvaltiot voivat säätää 1 ja 2 kohdan säännöksistä poikkeuksia:

a) perussiemeniä aikaisempaa sukupolvea olevien jalostettujen siementen osalta,

b) kokeiden ja tieteellisten tarkoitusten osalta,

c) valintatyön osalta,

d) kunnostettavien raakasiementen kaupan pitämisen osalta, jos näiden siementen tunnistettavuus on taattu.

4 artikla

Poiketen 3 artiklan säännöksistä jäsenvaltiot voivat kuitenkin

a) sallia sellaisten perussiementen viralliseen varmentamisen ja pitämisen kaupan, jotka eivät täytä liitteessä II vahvistettuja itävyyttä koskevia edellytyksiä; samanlaista poikkeusta voidaan soveltaa myös varmennettuihin trifolium pratensen siemeniin, jos ne on tarkoitettu muiden varmennettujen siementen tuotantoon.

Edellä tarkoitetuissa tapauksissa on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toimittaja takaa erityisen itävyyden, mikä toimittajan on ilmoitettava kaupan pitämistä varten erityisessä etiketissä, jossa on toimittajan nimi, osoite ja erän viitenumero;

b) sallia siementen saatavuuden nopeuttamiseksi sellaisten "perussiementen", "varmennettujen siementen" tai "kauppasiementen" luokkaan kuuluvien siementen virallisen varmentamisen ja pitämiseen kaupan ensimmäiselle ostajalle, joiden liitteessä II tarkoitettujen, itävyyden edellytysten noudattamista koskevaa virallista tarkastusta ei ole saatettu päätökseen. Varmentaminen annetaan vain esitettäessä siementen väliaikainen analyysiseloste ja edellytyksellä, että ensimmäisen vastaanottajan nimi ja osoite on ilmoitettu; kaikki tarvittavat toimenpiteet on toteutettava sen varmistamiseksi, että siementen toimittaja takaa väliaikaisella analyysillä todetun itävyyden; itävyys

on kaupan pitämistä varten ilmoitettava erityisessä etiketissä, jossa on siementen toimittajan nimi, osoite ja erän viitenumero.

Näitä säännöksiä ei sovelleta kolmansista maista tuotuihin siemeniin lukuun ottamatta 15 artiklassa säädettyä yhteisön ulkopuolella tapahtuvaa lisäystä.

5 artikla

Jäsenvaltiot voivat liitteissä I ja II vahvistettujen edellytysten osalta vahvistaa oman tuotantonsa kauppasiementen varmentamista ja tarkastusta koskevista lisävaatimuksista tai tiukemmista vaatimuksista.

6 artikla

1. Jäsenvaltion on laadittava luettelo sellaisista rehukasvilajikkeista, jotka on virallisesti hyväksytty varmennettaviksi sen alueella; luettelossa on ilmoitettava tärkeimmät morfologiset tai fysiologiset ominaisuudet, joiden perusteella voidaan erottaa suoraan "varmennettujen siementen" luokasta polveutuvat kasvilajikkeet sekä varmennettaviksi hyväksyttyjen ja jokaisen lajikkeen perussiemenestä tuotettujen sukupolvien virallisesti säädetty enimmäismäärä. Paikallisten lajikkeiden osalta luettelossa on oltava merkintä alkuperäalueesta.

2. Hybridien ja keinotekoisten lajikkeiden osalta genealogisista ainesosista on ilmoitettava hyväksymisestä ja varmentamisesta vastaaville viranomaisille. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että genealogisten ainesosien tarkastus ja kuvaus pidetään jalostajan pyynnöstä luottamuksellisina.

3. Lajike on hyväksyttävä varmennettavaksi ainoastaan, jos virallisissa tai virallisesti valvotuissa tarkastuksissa, erityisesti viljelykokeissa, lajike on todettu riittävän yhtenäiseksi ja pysyväksi.

4. Hyväksytyt lajikkeet on säännöllisesti tarkastettava virallisesti. Jos jokin varmennettavaksi hyväksymisen edellytyksistä ei täyty, hyväksyminen on peruutettava ja lajike poistettava luettelosta.

5. Luettelot ja niiden muutokset on lähetettävä viipymättä komissiolle, joka ilmoittaa niistä muille jäsenvaltioille.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lajikkeita, kauppasiemeniä ja varmennettavia siemeniä varten näytteet virallisesti otetaan tarkoituksenmukaisten menetelmien mukaan.

2. Tarkastettaessa siemeniä varmentamista varten tai tarkastettaessa kauppasiemeniä näytteet on otettava yhtenäisistä eristä; erän enimmäispaino ja näytteen vähimmäispaino vahvistetaan liitteessä III.

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemeniä, varmennettuja siemeniä ja kauppasiemeniä saa pitää kaupan ainoastaan riittävän yhtenäisinä erinä ja pakkauksissa, jotka on 9 ja 10 artiklan säännösten mukaisesti varustettu sulkimella ja merkinnöillä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää pienten määrien viimeiselle käyttäjälle kaupan pitämisen osalta poikkeuksia 1 kohdan pakkauksia, sulkemista ja merkintöjä koskevista säännöksistä.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen, varmennettujen ja kauppasiementen siementen pakkaukset on virallisesti suljettava niin, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä särkyy eikä sitä voi laittaa takaisin paikalleen.

2. Pakkaukset saa sulkea uudelleen ainoastaan virallisesti. Jos pakkaukset suljetaan uudelleen, uudelleen sulkemisen päivämäärä ja toimenpiteen suorittanut viranomainen on ilmoitettava 10 artiklan 1 kohdassa säädetyssä etiketissä.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen, varmennettujen ja kauppasiementen siementen

a) pakkaukset on varustettava pakkauksen ulkopuolella olevalla, liitteen IV mukaisesti virallisella etiketillä, joka on laadittu yhdellä yhteisön virallisista kielistä; se on kiinnitettävä virallisella suljinjärjestelmällä; perussiementen etiketin on oltava valkoinen; varmennettujen siementen

ja ensimmäisen perussiementen jälkeisen sukupolven siementen etiketti on sininen ja seuraavien perussiementen jälkeisten sukupolvien varmennettujen siementen etiketin on oltava punainen ja kauppasiementen etiketin on oltava tummankeltainen; jäsenvaltioiden välisessä kaupassa etiketissä on oltava virallisen sulkemisen päivämäärä; jos 4 artiklan a alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa perussiemenet ja varmennetut siemenet eivät täytä liitteessä II vahvistettuja itävyyden edellytyksiä, on siitä ilmoitettava etiketissä;

b) pakkauksessa on oltava etiketin värinen virallinen ilmoitus, jossa on liitteessä IV vahvistetut etikettitiedot; tämä ilmoitus ei ole välttämätön, jos nämä tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen.

2. Jäsenvaltiot voivat:

a) vaatia, että etiketissä on aina ilmoitettava virallisen sulkemisen päivämäärä;

b) säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä pienpakkausten osalta.

11 artikla

Jäsenvaltioilla on oikeus vaatia, että niiden alueella tuotettujen tai niiden alueelle tuotujen perussiementen, varmennettujen siementen ja kauppasiementen pakkaukset varustetaan, 4 artiklassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta, toimittajan etiketillä niiden alueella tapahtuvaa kaupan pitämistä varten.

12 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen, varmennettujen siementen ja kauppasiementen kemiallisesta käsittelystä on mainittava joko virallisessa etiketissä tai toimittajan etiketissä ja pakkauksessa tai sen sisällä.

13 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat sallia sen, että rehukasvien siemeniä pidetään kaupan eri lajeista saatuina siemenseoksina sekoitettuina sellaisten kasvien siemeniin, jotka eivät ole rehukasveja tämän direktiivin tarkoittamassa merkityksessä, jos seoksen aineosat ovat ennen sekoitusta niihin sovellettavien kaupan pitämistä koskevien sääntöjen mukaisia.

2. Edellä 8, 9 ja 11 artiklan säännöksiä, samoin kuin 10 artiklan säännöksiä on sovellettava, paitsi että siemenseosten etiketin on oltava väriltään vihreä.

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei perussiemeniä ja varmennettuja siemeniä, jotka on virallisesti varmennettu ja joiden pakkaukset on virallisesti merkitty ja suljettu tämän direktiivin säännösten mukaisesti, koske muut kuin tässä direktiivissä säädetyt niiden ominaisuuksia, tarkastussäännöksiä, merkintöjä ja sulkemista koskevat rajoitukset kaupan pitämiselle.

2. Jäsenvaltiot voivat:

a) säätää, sikäli kuin komission 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti toteuttamat toimenpiteet eivät ole tulleet voimaan, että muita kuin 3 artiklan 1 kohdassa lueteltujen rehukasvilajien siemeniä voidaan pitää kaupan määrätyistä päivämääristä alkaen ainoastaan, jos kysymyksessä ovat sellaiset siemenet, jotka on virallisesti varmennettu "perussiemeniksi" tai "varmennetuiksi siemeniksi";

b) säätää pitämistä kaupan varten sallituista enimmäiskosteuspitoisuudesta;

c) rajoittaa varmennettujen rehukasvien siementen pitämisen kaupan perussiementen jälkeisen ensimmäisen sukupolven siemeniin;

d) rajoittaa rehukasvien siementen pitämisen kaupan kansallisen luettelon alueelliseen viljely- ja käyttöarvoon perustuviin lajikkeiden siemeniin, kunnes lajikkeiden yleinen luettelo voidaan ottaa käyttöön viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1970; toisista jäsenvaltioista peräisin olevat lajikkeet hyväksytään tähän luetteloon samoin edellytyksin kuin kansalliset lajikkeet.

15 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että sellaiset rehukasvien siemenet, jotka polveutuvat suoraan jossakin jäsenvaltiossa varmennetuista perussiemenistä tai toisessa jäsenvaltiossa taikka kolmannessa maassa korjatuista ensimmäisen sukupolven varmennetuista siemenistä, vastaavat varmennettuja siemeniä tai ensimmäisen tai toisen sukupolven varmennettuja

siemeniä sillä edellytyksellä, että kyseiset siemenet on korjattu joko perussiementen tai ensimmäisen sukupolven varmennettujen siementen tuottajavaltiossa, jos niille on tehty liitteessä I vahvistetut edellytykset täyttävä viljelystarkastus ja jos virallisessa tarkastuksessa on todettu, että liitteessä II vahvistetut varmennettuja siemeniä tai ensimmäisen tai toisen sukupolven varmennettuja siemeniä koskevat edellytykset on täytetty.

16 artikla

1. Neuvosto päättää komission ehdotuksesta määräenemmistöllä:

a) täyttävätkö, kuten 15 artiklassa säädetään, viljelystarkastukset kolmannessa maassa liitteessä I vahvistetut edellytykset;

b) vastaavatko sellaiset rehukasvien siemenet, jotka on korjattu kolmannessa maassa ja joilla on samat takeet ominaisuuksiensa osalta ja niiden tarkastusjärjestelyjen, niiden tunnistettavuuden varmistamiseksi, merkitsemiseksi ja tarkastamiseksi, tässä suhteessa sellaisia perussiemeniä, varmennettuja siemeniä tai ensimmäisen tai toisen sukupolven varmennettuja siemeniä taikka kauppasiemeniä, jotka on korjattu yhteisössä ja jotka ovat tämän direktiivin säännösten mukaisia.

2. Siihen saakka, kunnes neuvosto tekee 1 kohdan mukaisen päätöksen, jäsenvaltiot voivat päättää kyseisessä kohdassa tarkoitetuista asioista. Tämä oikeus päättyy 1 päivänä heinäkuuta 1969.

17 artikla

1. Perussiementen, varmennettujen siementen ja kauppasiementen yleisessä saatavuudessa ilmenevien väliaikaisten ja vähintään yhdessä jäsenvaltiossa esiintyvien sekä yhteisössä ylipääsemättömien vaikeuksien poistamiseksi, komissio sallii noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä yhden tai useamman jäsenvaltion hyväksyvän pidettäväksi kaupan komission määräämäksi ajaksi väljemmät vaatimukset täyttävän luokan siemeniä.

2. Tietyn lajikkeen siementen luokan osalta, virallinen etiketti on vastaavaa luokkaa varten laadittu etiketti, ja kaikissa muissa tapauksissa samanlainen kuin kauppasiementen etiketti. Etiketissä on aina ilmoitettava, että kyseessä ovat väljemmät vaatimukset täyttävään luokkaan kuuluvat siemenet.

18 artikla

Tätä direktiiviä ei sovelleta sellaisiin rehukasvien siemeniin, jotka todistetusti on tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin.

19 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta pidettäessä kaupan rehukasvien siemeniä tarkastettaisiin virallisesti ainakin pistokokein tämän direktiivin edellytysten noudattamista.

20 artikla

1. Yhteisöön on perustettava yhteisön koepeltoja, joilla suoritetaan vuosittain pistokokein otettujen rehukasvien perussiementen ja varmennettujen siementen näytteiden jälkitarkastus; 21 artiklassa tarkoitettu komitea tarkastaa nämä pellot.

2. Ensimmäisessä vaiheessa vertailukokeita käytetään varmentamisen teknisten menetelmien yhdenmukaistamiseen tulosten vastaavuuden aikaansaamiseksi. Kun tämä tavoite on saavutettu, vertailukokeista laaditaan vuosittain toimintakertomus, joka luottamuksellisena annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja komissiolle. Komissio päättää noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä päivämäärästä, mihin mennessä kertomus on laadittava ensimmäisen kerran.

3. Komissio päättää noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä vertailukokeiden suorittamiseksi tarvittavista järjestelyistä. Kolmansissa maissa korjattuja rehukasvien siemeniä voidaan ottaa mukaan vertailukokeisiin.

21 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa neuvoston 14 päivänä kesäkuuta 1966 tekemällä päätöksellä[1] perustetun maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa toimenpiteistä määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyy-

[1] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2289/66

den mukaan. Lausunto annetaan kahdentoista äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos kyseiset toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean antaman lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa.

22 artikla

Tämä direktiivi ei rajoita sellaisten kansallisten säännösten soveltamista, jotka ovat perusteltuja ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden ja elämän suojelemiseksi taikka teollisen ja kaupallisen omaisuuden suojelemiseksi.

23 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava 14 artiklan 1 kohdan säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivään heinäkuuta 1968 mennessä sekä viimeistään 1 päivään heinäkuuta 1969 mennessä ne säännökset, jotka ovat välttämättömiä tämän direktiivin ja sen liitteiden noudattamiseksi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

24 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 14 päivänä kesäkuuta 1966.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. WERNER

LIITE I

Kasvuston varmentamisen edellytykset

1. Kasvuston on oltava riittävän tunnistettava ja lajikepuhdas.

2. Ennen jokaista siementen korjuuta on tehtävä vähintään yksi virallinen viljelystarkastus.

3. Tuotantopellon kasvuston tilan ja kasvuston kehitysasteen on oltava sellainen, että tunnistettavuuden ja lajikepuhtauden riittävä tarkastus on mahdollinen.

4. Tuotantopellolla ei saa olla sellaisia aikaisempia kasvustoja, jotka eivät sovi yhteen kasvuston siementuotannon lajin ja lajikkeen kanssa.

5. Ristipölytteisten lajien osalta on vähimmäisetäisyys viereisistä, samaan lajiin kuuluvien muiden lajikkeiden kasvustoista, voimakkaasti huonontuneen saman lajikkeen kasvustoista ja sellaisten sukulaislajien kasvustoista, jotka voivat aiheuttaa muuta kuin toivottua vierasta pölytystä:

	Lisäyspellot	
	2 hehtaariin asti	yli 2 hehtaaria
a) Lisäykseen tarkoitetut siemenet	200 m	100 m
b) Rehukasvien tuotantoon tarkoitetut siemenet	100 m	50 m

Näitä etäisyyksiä ei tarvitse noudattaa, jos muuta kuin toivottua vierasta pölytystä vastaan on riittävä suoja.

LIITE II

Edellytykset, jotka siementen on täytettävä

I. VARMENNETUT SIEMENET

1. Siementen on oltava riittävän tunnistettavia ja lajikepuhtaita.

2. Siementen käyttöarvoa vähentäviä tauteja on oltava mahdollisimman vähän.

3. Siementen on oltava seuraavien edellytysten mukaisia:

A. *Vaatimukset*

Laji	Analyyttinen puhtaus vähintään (% painosta)	Rikkasiemeniä enintään (% painosta)	Itävyys vähintään (% puhtaista siemenistä)
a) *Gramineae*			
Agrostis alba	90	1	80
Agrostis al spec.	90	1	75
Alopecurus pratensis L.	75	1,5	70
Arrhenatherum elatius (L.) J. ja C. presl.	90	1	80
Dactylis glomerata L.	90	1	80
Festuca arundinacea schreb.	95	1	80
Festuca ovina L.	85	1	75
Festuca pratensis huds.	95	1	80
Festuca rubra L.	90	1	75
Lolium multiflorum spec. italicum	96	1	75
Lolium al. spec.	96	1	80
Phleum pratense L.	95	0,5	80
Poa spec.	85	1	75
Trisetum flavescus (L.) pal. beauv.	75	1	75

Laji	Analyyttinen puhtaus vähintään (% painosta)	Rikkasiemeniä enintään (% painosta)	Itävyys vähintään (% puhtaista siemenistä)	Kovia siemeniä enintään (% puhtaista siemenistä)
b) *Leguminosae*				
Lotus corniculatus L.	95	0,8	75	40
Lupinus spec.	98	0,1	80	20
Medicago lupulina L.	97	0,8	80	20
Medicago sativa L.	97	0,5	80	40
Medicago varia martyn	97	0,5	80	40
Onobrychis sativa L.	95	1,5	75	20
Pisum arvense L.	97	0,1	80	-
Trifolium hybridum L.	97	0,5	80	20
Trifolium incarnatum L.	97	0,5	80	20
Trifolium pratense L.	97	0,5	80	20
Trifolium repens var. giganteum	97	0,5	80	40
Trifolium repens L.	97	0,8	80	20
Vicia faba	97	0,1	85	20
Vicia al. spec.	97	0,5	85	20

B. *Huomautuksia:*

a) Ilmoitettuun enimmäismäärään asti kovat siemenet katsotaan itämiskykyisiksi.

b) Kaikki tuoreet ja terveet siemenet, jotka eivät idä esikäsittelyn jälkeen, katsotaan itäneiksi siemeniksi.

c) Siementen joukossa ei ole avena fatuaa eikä cuscutaa; kuitenkin yhtä avena fatuan tai cuscutan siementä 100 gramman näytteessä ei katsota epäpuhtaudeksi, jos toisessa 200 gramman näytteessä ei ole avena fatuaa tai cuscutaa.

d) Alopecurus myosuroidesin siementen painoprosentti saa olla enintään 0,3.

e) Muiden viljelykasvien siementen painoprosentti saa olla enintään 1; poa-lajin osalta 1 prosenttia muiden poa-lajien siemeniä ei katsota epäpuhtaudeksi.

C. *Lupinus spec.; erityisedellytykset*

a) Eriväristen siementen lukumäärä ei saa olla suurempi kuin 1.

b) Makean lupiinin lajikkeiden joukossa olevien karvaiden siementen lukumäärä ei saa olla suurempi kuin:

perussiementen jälkeisen ensimmäisen sukupolven varmennettujen siementen osalta 3;

perussiementen jälkeisten seuraavien sukupolvien varmennettujen siementen osalta 5.

II. PERUSSIEMENET

Perussiemeniin sovelletaan I jaksossa vahvistettuja edellytyksiä, jos niihin sovelletaan seuraavia lisävaatimuksia:

1. Muiden kasvien siementen painoprosentti saa olla enintään 0,2; tämän viimeksi mainitun prosenttimäärän rajoissa muiden viljelykasvien siementen sekä rikkasiementen asianomaiset prosenttimäärät saavat olla enintään 0,1.

2. Alopecurus myosuroidesin siementen määrä 25 gramman näytteessä saa olla enintään 5.

3. Lupinus spec.: Makean lupiinin lajikkeiden joukossa olevien karvaiden siementen lukumäärä saa olla enintään 1.

III. KAUPPASIEMENET

Kauppasiemeniin sovelletaan I jakson 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä, jos niihin sovelletaan seuraavia lisämääräyksiä:

1. Muiden viljelykasvien siementen painoprosentti saa olla enintään 3.

2. Poa-lajin osalta 3 % muiden poa-lajien siemeniä ei katsota epäpuhtaudeksi.

3. Vicia-lajin osalta yhteensä 6 % vicia pannonican, vicia villosan ja viljeltyjen sukulaislajien siemeniä ei katsota epäpuhtaudeksi.

4. Lupinus spec.:

a) Eriväristen siementen lukumäärä saa olla enintään 2;

b) Makean lupiinin joukossa olevien karvaiden siementen lukumäärä saa olla enintään 5.

LIITE III

	Erän paino enintään	Näytteen paino vähintään
1. Siemenet, jotka ovat yhtä suuria tai suurempia kuin vehnänjyvät	20 tonnia	500 grammaa
2. Siemenet, jotka ovat pienempiä kuin vehnänjyvät	10 tonnia	300 grammaa

LIITE IV

Etiketti

A. ***Ilmoitettavat tiedot***

a) Perussiemenet ja varmennetut siemenet

1. "Euroopan talousyhteisön sääntöjen mukaisesti varmennettuja siemeniä"
2. Varmennuksen antaja ja jäsenvaltio
3. Erän viitenumero
4. Laji
5. Lajike
6. Luokka
7. Tuotantomaa
8. Ilmoitettu netto– tai bruttopaino
9. Perussiementen jälkeisen toisen sukupolven ja seuraavien sukupolvien varmennettujen siementen osalta: perussiementen jälkeisten sukupolvien lukumäärä

b) Kauppasiemenet

1. "Kauppasiemeniä (varmentamattomia lajikkeen osalta)"
2. Tarkastusviranomainen ja jäsenvaltio
3. Erän viitenumero
4. Laji[1]
5. Tuotantoalue
6. Ilmoitettu netto– tai bruttopaino

c) Siemenseokset

1. "Siemenseos ..... varten"
(käyttötarkoitus)
2. Sulkemisen suorittanut viranomainen ja jäsenvaltio
3. Erän viitenumero
4. Laji, luokka, lajike, tuotantomaa tai kauppasiemenistä tuotantoalue sekä kaikkien sekoiteosien osuus painosta
5. Ilmoitettu netto– tai bruttopaino

B. ***Vähimmäismitat***

110 mm × 67 mm

---

[1] Lupiinien osalta on ilmoitettava, onko kyseessä karvas vai makea lupiini.

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 14 päivänä kesäkuuta 1966,
viljakasvien siementen pitämisestä kaupan

(66/402/ETY)

EUROOPAN TALOUSYHTEISÖN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

viljakasvien tuotannolla on erittäin tärkeä asema Euroopan talousyhteisön maataloudessa,

viljakasvien viljelyssä tyydyttävät tulokset riippuvat paljon sopivien siementen käytöstä; tämän vuoksi tietyt jäsenvaltiot ovat jo jonkin aikaa rajoittaneet kaupan pitämisen ainoastaan korkealaatuisiin viljakasvien siemeniin; ne ovat hyödyntäneet useita kymmeniä vuosia jatketun järjestelmällisen kasvivalintatyön tuloksia ja saaneet käyttöönsä riittävän pysyviä ja yhtenäisiä viljakasvilajikkeita, joiden ominaisuuksien perusteella voidaan olettaa niiden käytöllä saavutettavan olennaista hyötyä,

yhteisössä saavutetaan viljakasvien viljelyssä parempi tuottavuus, jos jäsenvaltiot soveltavat yhdenmukaisia ja mahdollisimman tiukkoja sääntöjä niiden lajikkeiden valikoinnissa, jotka hyväksytään pidettäviksi kaupan,

rajoitukset tiettyjen lajikkeiden kaupan pitämisessä ovat kuitenkin perusteltuja ainoastaan, jos viljelijällä on samanaikaisesti takeet siitä, että hän todella saa juuri näiden lajikkeiden siemeniä,

tämän vuoksi tietyt jäsenvaltiot soveltavat varmentamisjärjestelmiä, joissa virallisella tarkastuksella taataan lajikkeiden tunnistettavuus ja lajikepuhtaus,

tällaisia järjestelmiä on kansainvälisellä tasolla jo olemassa; Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestö on suositellut vähimmäisvaatimuksia maissin siementen varmentamiseksi Euroopan ja Välimeren maissa; lisäksi Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö on laatinut kansainväliseen kauppaan tarkoitettujen rehukasvien siementen lajikkeiden varmentamisjärjestelmän,

yhteisölle olisi laadittava yhdenmukainen varmentamisjärjestelmä, joka perustuu edellä tarkoitettujen järjestelmien soveltamisesta saatuihin kokemuksiin,

järjestelmää olisi sovellettava niin jäsenvaltioiden väliseen kaupankäyntiin kuin kansallisilla markkinoilla kaupan pitämiseen,

viljakasvien siemeniä saa yleensä pitää kaupan ainoastaan, jos ne on varmentamissääntöjen mukaisesti virallisesti tarkastettu ja varmennettu perussiemeniksi tai varmennetuiksi siemeniksi; teknisten termien "perussiemenet" ja "varmennetut siemenet" valinta perustuu olemassa olevaan kansainväliseen terminologiaan,

yhteisön sääntöjä ei tulisi soveltaa viljakasvien siemeniin, joita ei pidetä kaupan, koska niiden taloudellinen merkitys on vähäinen; jäsenvaltioilla on oltava oikeus säätää tällaisista siemenistä erityisiä säännöksiä,

yhteisön sääntöjä ei tulisi soveltaa siemeniin, jotka on todistetusti tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin,

viljakasvien siementen geneettisen arvon ja ulkoisen laadun parantamiseksi yhteisössä on säädettävä tietyistä erityisen puhtauteen, itävyyteen ja terveydentilaan liittyvistä edellytyksistä,

siementen tunnistettavuuden varmistamiseksi olisi laadittava yhteisön säännöt pakkauksista, näytteenotosta, sulkemisesta ja merkinnöistä; sen vuoksi etiketeissä on oltava virallisen tarkastuksen suorittamiseksi ja viljelijän tiedoksi tarvittavat

[1] EYVL N:o 109, 9.7.1964, s. 1760/64

tiedot, joissa on korostettava sitä, että kyse on yhteisön varmentamisesta,

tietyt jäsenvaltiot tarvitsevat erityiskäyttöön useista lajeista tehtyjä viljakasvien siemenseoksia; näiden tarpeiden huomioon ottamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava hyväksyä tällaisia seoksia tietyin edellytyksin,

jäsenvaltioiden on säädettävä tarkoituksenmukaisesta tarkastuksesta niin siementen laatuun liittyvien edellytysten kuin siementen tunnistettavuuden takaavien säännösten noudattamisen varmistamiseksi sinä aikana, jona siemeniä pidetään kaupan,

nämä edellytykset täyttäviä siemeniä eivät koske muut kuin yhteisön säännöissä säädetyt rajoitukset kaupan pitämisessä, tämän kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 36 artiklan soveltamista, paitsi kun yhteisön säännöissä säädetään vahingollisten organismien osalta toleransseista,

ensimmäisessä vaiheessa ja siihen saakka kunnes lajikkeista laaditaan yleinen luettelo, sallittuihin rajoituksiin olisi sisällytettävä erityisesti jäsenvaltioiden oikeus rajoittaa varmennettujen siementen pitäminen kaupan niihin lajikkeisiin, joilla on niiden alueella merkitystä viljelyn ja käytön kannalta,

on tarpeen tietyin edellytyksin tunnustaa jäsenvaltiossa varmennetuista perussiemenistä toisessa maassa lisättyjen siementen ja kyseisessä jäsenvaltiossa lisättyjen siementen vastaavuus,

toisaalta olisi säädettävä, että kolmansissa maissa korjattuja viljakasvien siemeniä voi pitää kaupan yhteisössä ainoastaan, jos niille annetaan samat takeet kuin yhteisössä virallisesti varmennetuille ja yhteisön sääntöjen mukaisille siemenille,

eri luokkiin kuuluvien varmennettujen siementen hankinnassa ollessa vaikeuksia, olisi väliaikaisesti sallittava väljemmät vaatimukset siemenille, joita pidetään kaupan,

eri jäsenvaltioiden teknisten varmentamismenetelmien yhdenmukaistamiseksi ja jotta tulevaisuudessa olisi mahdollista verrata yhteisössä varmennettuja siemeniä kolmansista maista peräisin oleviin siemeniin, jäsenvaltioihin suositellaan perustettaviksi yhteisön koepeltoja, jotta "varmennettujen siementen" eri luokkiin kuuluville siemenille voitaisiin suorittaa vuosittainen jälkitarkastus, ja

komissiolle olisi annettava tehtäväksi päättää tietyistä toimenpiteistä tämän direktiivin soveltamiseksi; suunniteltujen toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä jäsenvaltioiden ja komission välisen tiiviin yhteistyön aikaansaamiseksi maataloudessa, puutarhanviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevässä pysyvässä komiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tämä direktiivi koskee yhteisössä kaupan pidettäviä viljakasvien siemeniä.

2 artikla

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

A. 'Viljakasveilla': kasveja, jotka kuuluvat seuraaviin lajeihin:

Avena sativa L.	Kaura
Hordeum distichum L.	Kaksitahoinen ohra
Hordeum polystichum L.	6–tahoinen ohra
Oryza sativa L.	Riisi
Secale cereale L.	Ruis
Triticum aestivum L.	Vehnä
Triticum durum L.	Kovavehnä
Triticum spelta L.	Spelttivehnä
Zea maïs L.	Maissi

B. 'Maissin lajikkeilla, hybrideillä ja sisäsiitoslinjoilla':

a) Avopölytteinen lajike: riittävän yhtenäinen ja pysyvä lajike;

b) Sisäsiitoslinja: riittävän yhtenäinen ja pysyvä linja, joka on saatu aikaan joko keinotekoisella itsehedelmöityksellä ja useiden peräkkäisten sukupolvien ajan jatkuneella jalostuksella tai vastaavilla toimenpiteillä;

c) Yksinkertainen hybridi: kahden sisäsiitoslinjan välisen ja jalostajan määrittelemän risteytyksen ensimmäinen sukupolvi;

d) Kaksinkertainen hybridi: kahden yksinkertaisen hybridin välisen ja jalostajan määrittelemän risteytyksen ensimmäinen sukupolvi;

e) Kolmisuuntainen hybridi: sisäsiitoslinjan ja yksinkertaisen hybridin välisen ja jalostajan määrittelemän risteytyksen ensimmäinen sukupolvi;

f) "Top cross" –hybridi: sisäsiitoslinjan tai yksinkertaisen hybridin ja avopölytteisen lajikkeen välisen ja jalostajan

määrittelemän risteytyksen ensimmäinen sukupolvi;

g) lajikkeidenvälinen hybridi: kahden avopölytteisen lajikkeen perussiemenistä kasvaneiden kasvien välisen ja jalostajan määrittelemän risteytyksen ensimmäinen sukupolvi.

C. 'Perussiemenillä' (kaura, ohra, riisi, vehnä, speltti, ruis): siemeniä,

a) jotka on tuotettu jalostajan vastuulla lajikkeen ylläpitosääntöjen mukaisesti,

b) jotka on tarkoitettu joko "varmennettujen siementen" tai "ensimmäisen sukupolven varmennettujen siementen" tai "toisen sukupolven varmennettujen siementen" luokkaan kuuluvien siementen tuotantoon,

c) jotka täyttävät, ottaen huomioon 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan säännökset, liitteissä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset ja

d) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitetut edellytykset on täytetty.

D. 'Perussiemenillä' (maissi):

1. Avopölytteisten lajikkeiden perussiemeniä: siemeniä,

a) jotka on tuotettu jalostajan vastuulla lajikkeen ylläpitosääntöjen mukaisesti,

b) jotka on tarkoitettu kyseisen lajikkeen "varmennettujen siementen" luokkaan kuuluvien siementen tai "top cross" -hybridien tai lajikkeidenvälisten hybridien tuotantoon,

c) jotka täyttävät, lukuun ottamatta 4 artiklan säännöksiä, liitteissä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset ja

d) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitetut edellytykset on täytetty.

2. Sisäsiitoslinjojen perussiemeniä: siemeniä,

a) jotka täyttävät, 4 artiklan säännökset huomioon ottaen, liitteissä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset ja

b) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitettuja edellytyksiä on noudatettu.

3. Yksinkertaisten hybridien perussiemeniä: siemeniä,

a) jotka on tarkoitettu kaksinkertaisten hybridien, kolmen risteytyksen hybridien tai "top cross" -hybridien tuotantoon,

b) jotka täyttävät, 4 artiklan säännökset huomioon ottaen, liitteissä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset ja

c) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitettuja edellytyksiä on noudatettu.

E. 'Varmennetuilla siemenillä' (ruis, maissi): siemeniä,

a) jotka polveutuvat suoraan perussiemenistä,

b) jotka on tarkoitettu muuhun kuin viljakasvien siementen tuotantoon,

c) jotka täyttävät, 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 2 kohdan säännökset huomioon ottaen, liitteissä I ja II varmennetuille siemenille vahvistetut edellytykset ja

d) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitettuja edellytyksiä on noudatettu.

F. 'Ensimmäisen sukupolven varmennetuilla siemenillä' (kaura, ohra, riisi, vehnä, speltti): siemeniä,

a) jotka polveutuvat suoraan määrätyn lajikkeen perussiemenistä,

b) jotka on tarkoitettu joko "toisen sukupolven varmennettujen siementen" luokkaan kuuluvien siementen tuotantoon tai muuhun kuin viljakasvien siementen tuotantoon,

c) jotka täyttävät liitteissä I ja II ensimmäisen sukupolven varmennetuille siemenille vahvistetut edellytykset ja

d) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitettuja edellytyksiä on noudatettu.

G. 'Toisen sukupolven varmennetuilla siemenillä' (kaura, ohra, riisi, vehnä, speltti): siemeniä,

a) jotka polveutuvat suoraan määrätyn lajikkeen ensimmäisen sukupolven perussiemenistä tai varmennetuista siemenistä,

b) jotka on tarkoitettu muuhun kuin viljakasvien siementen tuotantoon,

c) jotka täyttävät liitteissä I ja II toisen sukupolven varmennetuille siemenille vahvistetut edellytykset ja

d) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitettuja edellytyksiä on noudatettu.

H. 'Virallisilla toimenpiteillä': toimenpiteitä, joita toteuttavat

a) jonkin valtion viranomaiset tai

b) jonkin valtion valvonnassa toimivat julkis- tai yksityisoikeudelliset oikeushenkilöt tai

c) valantehneet luonnolliset henkilöt sellaisten lisätehtävien osalta, jotka myös kuuluvat valtion valvonnan alaisuuteen,

sillä edellytyksellä, että b ja c kohdassa tarkoitetut henkilöt eivät saa henkilökohtaista etua kyseisistä toimenpiteistä.

2. Jäsenvaltiot voivat:

a) sisällyttää useita sukupolvia perussiemenluokkaan ja jakaa kyseisen luokan alaosastoihin sukupolvien mukaan,

b) säätää, että itävyyttä ja analyyttistä puhtautta koskevia virallisia tarkastuksia ei varmennettaessa suoriteta kaikille erille, paitsi jos epäillään asiaa koskevien, liitteessä II vahvistettujen edellytysten täyttymistä.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että viljakasvien siemeniä saa pitää kaupan ainoastaan, jos siemenet on virallisesti varmennettu "perussiemeniksi", "varmennetuiksi siemeniksi", "ensimmäisen sukupolven varmennetuiksi siemeniksi" tai "toisen sukupolven varmennetuiksi siemeniksi" ja jos ne täyttävät liitteessä II vahvistetut edellytykset.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä varmentamista ja kaupan pitämistä varten kaikenlaisten perussiementen ja varmennettujen siementen enimmäiskosteuspitoisuudesta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siementen viralliset tarkastukset suoritetaan käytössä olevien kansainvälisten menetelmien mukaisesti, jos tällaisia menetelmiä on.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää 1 ja 2 kohdan säännöksistä poikkeuksia:

a) perussiemeniä aikaisempaa sukupolvea olevien jalostettujen siementen osalta,

b) kokeiden ja tieteellisten tarkoitusten osalta,

c) valintatyön osalta,

d) kunnostettavien raakasiementen kaupan pitämisen osalta, jos näiden siementen tunnistettavuus on taattu.

4 artikla

1. Poiketen 3 artiklan säännöksistä jäsenvaltiot voivat kuitenkin

a) sallia sellaisten perussiementen virallisen varmentamisen ja pitämisen kaupan, jotka eivät täytä liitteessä II vahvistettuja itävyyden edellytyksiä; kaikki tarvittavat toimenpiteet on toteutettava sen varmistamiseksi, että toimittaja takaa erityisen itävyyden, mikä toimittajan on ilmoitettava kaupan pitämistä varten erityisessä etiketissä, jossa on toimittajan nimi, osoite ja erän viitenumero;

b) sallia maissin siementen saatavuuden nopeuttamiseksi sellaisten "perussiementen" tai "varmennettujen siementen" kauppaluokkiin kuuluvien siementen virallisen varmentamisen ja pitämiseen kaupan ensimmäiselle ostajalle, joiden liitteessä II tarkoitettujen, itävyyden edellytysten noudattamista koskevaa virallista tarkastusta ei ole saatettu päätökseen. Varmentaminen annetaan vain esitettäessä siementen väliaikainen analyysiseloste ja edellytyksellä, että ensimmäisen vastaanottajan nimi ja osoite on ilmoitettu; kaikki tarvittavat toimenpiteet on toteutettava sen varmistamiseksi, että siementen toimittaja takaa väliaikaisella analyysillä todetun itävyyden; itävyys on kaupan pitämistä varten ilmoitettava erityisessä etiketissä, jossa on siementen toimittajan nimi, osoite ja erän viitenumero.

Näitä säännöksiä ei sovelleta kolmansista maista tuotuihin siemeniin, lukuun ottamatta 15 artiklassa säädettyä yhteisön ulkopuolella tapahtuvaa lisäystä.

2. Maissin siementen osalta jäsenvaltiot voivat alentaa liitteessä II vahvistettua vähimmäisitävyyttä 85 prosenttiin.

5 artikla

Jäsenvaltiot voivat liitteissä I ja II vahvistettujen edellytysten osalta säätää oman tuotantonsa varmentamista koskevista lisävaatimuksista tai tiukemmista vaatimuksista.

6 artikla

1. Jäsenvaltion on laadittava luettelo sellaisista viljakasvien lajikkeista, jotka on virallisesti hyväksytty varmennettaviksi sen alueella.

2. Lajike on hyväksyttävä varmennettavaksi ainoastaan, jos virallisissa tai virallisesti valvotuissa tarkastuksissa ja erityisesti viljelykokeissa, jotka on suoritettu kahtena peräkkäisenä

vuonna, sekä rukiin ja avopölytteisten maissilajikkeiden osalta kolmena peräkkäisenä vuonna, on todettu,

a) kauran, ohran, riisin, vehnän ja spelttivehnän osalta, että lajike on riittävän yhtenäinen ja pysyvä; luettelossa on ilmoitettava tärkeimmät morfologiset tai fysiologiset ominaisuudet, joiden perusteella lajike voidaan tunnistaa;

b) rukiin ja avopölytteisen maissilajikkeiden osalta, että lajike on riittävän yhtenäinen ja pysyvä; luettelossa on ilmoitettava tärkeimmät morfologiset tai fysiologiset ominaisuudet, joiden perusteella voidaan erottaa sellaiset kasvilajikkeet, jotka polveutuvat suoraan "varmennettujen siementen" luokasta;

c) maissin hybridilajikkeiden osalta, että perussisäsiitoslinjat ovat riittävän yhtenäisiä ja pysyviä ja että lajike on jalostajan määrittelemien risteytysten tulos; luettelossa on ilmoitettava tärkeimmät morfologiset tai fysiologiset ominaisuudet, joiden perusteella voidaan erottaa suoraan "varmennettujen siementen" luokasta polveutuvat kasvilajikkeet. Jos hybridien tai keinotekoisten ja vastaavien lajikkeiden genealogisten ainesosien osalta vaaditaan varmentamista perussiemeniksi, näiden ainesosien tärkeimmät morfologiset tai fysiologiset ominaisuudet on ilmoitettava.

3. Hybridien ja keinotekoisten lajikkeiden osalta genealogisista ainesosista on ilmoitettava hyväksymisestä ja varmentamisesta vastaaville viranomaisille. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että genealogisten ainesosien tarkastuksen tulokset ja kuvaus pidetään jalostajan pyynnöstä luottamuksellisina.

4. Hyväksytyt lajikkeet on säännöllisesti tarkastettava virallisesti. Jos jokin varmennettavaksi hyväksymisen edellytyksistä ei enää täyty, hyväksyminen on peruutettava ja lajike poistettava luettelosta. Jos rukiin tai maissin avopölytteisen lajikkeen yksi tai useampi toissijainen ominaisuus on muuttunut, luettelossa olevaa kuvausta on muutettava viipymättä.

5. Luettelot ja niiden muutokset on lähetettävä viipymättä komissiolle, joka ilmoittaa niistä muille jäsenvaltioille.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lajikkeita ja maissin sisäsiitoslinjoja sekä varmennettavia siemeniä tarkastettaessa näytteet virallisesti otetaan tarkoituksenmukaisin menetelmin.

2. Tarkastettaessa siemeniä varmentamista varten näytteet on otettava yhtenäisistä eristä; erän enimmäispaino ja näytteen vähimmäispaino vahvistetaan liitteessä III.

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemeniä ja kaikenlaisia varmennettuja siemeniä saa pitää kaupan ainoastaan riittävän yhtenäisinä erinä ja pakkauksissa, jotka on 9 ja 10 artiklan säännösten mukaisesti suljettu suljinjärjestelmällä ja varustettu merkinnöillä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää pienten määrien käyttäjille kaupan pitämisen osalta poikkeuksia 1 kohdan pakkauksia, sulkemista ja merkintöjä koskevista säännöksistä.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen ja kaikenlaisten varmennettujen siementen pakkaukset on virallisesti suljettava niin, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä särkyy eikä sitä voi panna takaisin paikalleen.

2. Pakkaukset voi sulkea uudelleen ainoastaan virallisesti. Jos pakkaukset suljetaan uudelleen, uudelleen sulkemisen päivämäärä ja toimenpiteestä vastuussa oleva viranomainen on ilmoitettava 10 artiklan 1 kohdassa säädetyssä etiketissä.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen ja kaikenlaisten varmennettujen siementen

a) pakkaukset on varustettava pakkauksen ulkopuolella olevalla, liitteen IV mukaisella virallisella etiketillä, joka on laadittu yhdellä yhteisön virallisista kielistä; se on kiinnitettävä virallisella suljinjärjestelmällä; perussiementen etiketin on oltava valkoinen; varmennettujen siementen ja ensimmäisen sukupolven varmennettujen siementen etiketin on oltava sininen ja toisen sukupolven varmennettujen siementen etiketin on oltava punainen; jäsenvaltioiden välisessä kaupassa etiketissä on oltava virallisen sulkemisen päivämäärä; jos 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja

2 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa perussiemenet ja maissin siemenet eivät täytä liitteessä II vahvistettuja itävyyden edellytyksiä, on siitä ilmoitettava etiketissä;

b) pakkauksessa on oltava etiketin värinen virallinen ilmoitus, jossa on liitteessä IV vahvistetut etikettitiedot; tämä ilmoitus ei ole välttämätön, jos nämä tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen.

2. Jäsenvaltiot voivat:

a) vaatia, että etiketissä on aina ilmoitettava virallisen sulkemisen päivämäärä;

b) säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä pienpakkausten osalta.

11 artikla

Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen vaatia, että niiden alueella tuotettujen tai niiden alueelle tuotujen perussiementen tai kaikenlaisten varmennettujen siementen pakkaukset on varustettava, lukuun ottamatta 4 artiklassa tarkoitettuja tapauksia, toimittajan etiketillä niiden alueella tapahtuvaa kaupan pitämistä varten.

12 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen tai kaikenlaisten varmennettujen siementen kemiallisesta käsittelystä on maininta joko virallisessa etiketissä tai toimittajan etiketissä ja pakkauksessa tai sen sisällä.

13 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat sallia sen, että viljakasvien siemeniä pidetään kaupan eri lajeista saatuina siemenseoksina, jos seoksen ainesosat ovat ennen sekoitusta niihin sovellettavia kaupan pitämistä koskevien sääntöjen mukaisia.

2. Edellä 8, 9 ja 11 artiklan säännöksiä, samoin kuin 10 artiklan säännöksiä on sovellettava, paitsi että siemenseosten etiketin on oltava väriltään vihreä.

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei perussiemeniä ja kaikenlaisia varmennettuja siemeniä, jotka on virallisesti varmennettu ja joiden pakkaukset on virallisesti merkitty ja suljettu tässä direktiivissä säädetyn mukaisesti, koske muut kuin tässä direktiivissä säädetyt niiden ominaisuuksia, tarkastusjärjestelyjä, merkintöjä ja sulkemista koskevat rajoitukset kaupan pitämiselle.

2. Jäsenvaltiot voivat:

a) rajoittaa kauran, ohran, riisin, vehnän tai speltin varmennettujen siementen pitämisen kaupan ensimmäisen sukupolven siemeniin,

b) rajoittaa viljakasvien siementen pitämisen kaupan kansallisen luettelon alueelliseen viljely- ja käyttöarvoon perustuviin lajikkeiden siemeniin, kunnes lajikkeiden yleinen luettelo voidaan ottaa käyttöön viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1970; muista jäsenvaltioista peräisin olevat lajikkeet hyväksytään tähän luetteloon samoin edellytyksin kuin kansalliset lajikkeet.

15 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että sellaiset viljakasvien siemenet, jotka polveutuvat suoraan jossakin jäsenvaltiossa varmennetuista perussiemenistä tai toisessa jäsenvaltiossa taikka kolmannessa maassa korjatuista ensimmäisen sukupolven varmennetuista siemenistä, vastaavat varmennettuja siemeniä tai ensimmäisen tai toisen sukupolven varmennettuja siemeniä sillä edellytyksellä, että kyseiset siemenet on korjattu joko perussiementen tai ensimmäisen sukupolven varmennettujen siementen tuottajavaltiossa, jos niille on tehty liitteessä I vahvistetut edellytykset täyttävä viljelystarkastus ja jos virallisessa tarkastuksessa on todettu, että liitteessä II vahvistettuja varmennettuja siemeniä tai ensimmäisen tai toisen sukupolven varmennettuja siemeniä koskevat edellytykset on täytetty.

16 artikla

1. Neuvosto ratkaisee määräenemmistöllä komission ehdotuksesta:

a) täyttävätkö, kuten 15 artiklassa säädetään, viljelystarkastukset kolmannessa maassa liitteessä I vahvistetut edellytykset;

b) vastaavatko sellaiset viljakasvien siemenet, jotka on korjattu kolmannessa maassa ja joilla on samat takeet ominaisuuksiensa osalta ja niiden tarkastusjärjestelyjen, niiden tunnistettavuuden varmistamiseksi, merkitsemiseksi ja tarkastamiseksi, tässä suhteessa sellaisia perussiemeniä, varmennettuja siemeniä tai ensimmäisen tai toisen sukupolven varmennettuja siemeniä, jotka on korjattu yhteisössä ja jotka ovat tämän direktiivin säännösten mukaisia.

2. Siihen saakka kunnes neuvosto tekee 1 kohdan mukaisen päätöksen, jäsenvaltiot voivat päättää kyseisessä kohdassa tarkoitetuista asioista. Tämä oikeus päättyy 1 päivänä heinäkuuta 1969.

17 artikla

1. Perussiementen tai kaikenlaisten varmennettujen siementen yleisessä saatavuudessa ilmenevien väliaikaisten ja vähintään yhdessä jäsenvaltiossa esiintyvien sekä yhteisössä ylipääsemättömien vaikeuksien poistamiseksi, komissio sallii noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä yhden tai useamman jäsenvaltion hyväksyvän pidettäväksi kaupan komission määräämäksi ajaksi väljemmät vaatimukset täyttävän luokan siemeniä.

2. Kun kyseessä on tietyn lajikkeen tai sisäsiitoslinjan siementen luokka, virallinen etiketti on vastaavaa luokkaa varten laadittu etiketti, ja kaikissa muissa tapauksissa se on tummankeltainen. Etiketissä on aina ilmoitettava, että kyse on väljemmät vaatimukset täyttävään luokkaan kuuluvista siemenistä.

18 artikla

Tätä direktiiviä ei sovelleta sellaisiin viljakasvien siemeniin, jotka todistetusti on tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin.

19 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta pidettäessä kaupan suoritettaisiin ainakin pistokokein viljakasvien siementen tässä direktiivissä säädettyjen edellytysten noudattamista koskeva virallinen tarkastus.

20 artikla

1. Yhteisöön on perustettava yhteisön koepeltoja, joilla suoritetaan vuosittain pistokokein otettujen viljakasvien perussiementen ja kaikenlaisten varmennettujen siementen näytteiden jälkitarkastus; 21 artiklassa tarkoitettu komitea tarkastaa nämä pellot.

2. Ensimmäisessä vaiheessa vertailukokeita käytetään varmentamisen teknisten menetelmien yhdenmukaistamiseen tulosten vastaavuuden aikaansaamiseksi. Kun tämä tavoite on saavutettu, vertailukokeista laaditaan vuosittain toimintakertomus, joka luottamuksellisena annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja komissiolle. Komissio päättää noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä päivämäärästä, johon mennessä kertomus on laadittava ensimmäisen kerran.

3. Komissio päättää noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä vertailukokeiden suorittamiseksi tarvittavista järjestelyistä. Kolmansissa maissa korjattuja viljakasvien siemeniä voidaan ottaa mukaan vertailukokeisiin.

21 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa neuvoston 14 päivänä kesäkuuta 1966 tekemällä päätöksellä[1] perustetun maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa toimenpiteistä määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan kahdentoista äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos kyseiset toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean antaman lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä

[1] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2289/66

päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa.

22 artikla

Tämä direktiivi ei rajoita sellaisten kansallisten säännösten soveltamista, jotka ovat perusteltuja ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden ja elämän suojelemiseksi taikka teollisen ja kaupallisen omaisuuden suojelemiseksi, lukuun ottamatta liitteessä II olevassa 2 kohdassa vahvistettua toleranssia vahingollisille organismeille.

23 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava 14 artiklan 1 kohdan säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1968 sekä viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1969 ne säännökset, jotka ovat välttämättömiä tämän direktiivin ja sen liitteiden noudattamiseksi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

24 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 14 päivänä kesäkuuta 1966.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. WERNER

LIITE I

Kasvuston varmentamista koskevat edellytykset

1. Kasvuston on oltava riittävän tunnistettava ja lajikepuhdas. Tätä edellytystä sovelletaan samalla tavalla maissin sisäsiitoslinjoihin.

2. Virallisia viljelystarkastuksia on tehtävä vähintään seuraavat lukumäärät:

A. Kaura, ohra, riisi, vehnä, speltti, ruis	1
B. Maissi kukinta-aikaan	
a) Avopölytteiset lajikkeet	1
b) Hybridilajikkeiden varmennettujen siementen tuotanto	3
c) Yksinkertaisten hybridien perussiementen tuotanto	4
d) Sisäsiitoslinjat	4

3. Tuotantopellon kasvuston tilan ja kasvuston kehitysasteen on oltava sellainen, että tunnistettavuuden ja lajikepuhtauden kuten myös terveyden ja lisäksi maissin osalta tunnistettavuuden ja sisäsiitoslinjojen puhtauden ja hybridilajikkeiden siementen tuotantoon tarvittavan heteenpoiston riittävä tarkastus on mahdollista.

4. Rukiin ja maissin vähimmäisetäisyydet viereisistä samaan lajiin kuuluvien muiden lajikkeiden tai sisäsiitoslinjojen kasvustoista ja saman lajikkeen tai sisäsiitoslinjan kasvustoista,

jotka eivät täytä saman luokan siementen tuotannon puhtausvaatimuksia, ovat seuraavat:

	Perussiemenet	Varmennetut siemenet
a) Maissi	200 m	200 m
b) Ruis	300 m	250 m

Näitä etäisyyksiä ei tarvitse noudattaa, jos muuta kuin toivottua vierasta pölytystä vastaan on riittävä suoja.

5. Siementen käyttöarvoa vähentäviä tauteja, erityisesti ustilagineae–tauteja, on oltava mahdollisimman vähän.

6. Maissia koskevat erityiset edellytykset:

A. Tyypillisiä poikkeavuuksia sisältävien kasvien osuus prosentteina saa olla enintään:

a) Perussiemenet 0,1

b) Hybridilajikkeiden varmennettujen siementen tuotanto 0,2

c) Avopölytteisten lajikkeiden siementen tuotanto 0,5

B. Hybridilajikkeiden siementen tuotantoon tarvittavan heteenpoiston osalta, siitepölyä tuottaneen emaskuloidun emokasvin todettu esiintymisprosentti ei saa olla enemmän kuin 1 virallisessa viljelystarkastuksessa eikä enemmän kuin 2 kaikissa suoritetuissa virallisissa viljelystarkastuksissa.

C. Hybridilajikkeiden siementen tuotannossa kaikkien emokasvien on kukittava riittävän samanaikaisesti.

LIITE II

Edellytykset, jotka siementen on täytettävä

1. Siementen on oltava riittävän tunnistettavia ja lajikepuhtaita. Tätä edellytystä sovelletaan samalla tavalla maissin sisäsiitoslinjoihin.

2. Siementen käyttöarvoa vähentäviä tauteja on oltava mahdollisimman vähän. Varmennettujen siementen osalta sallitaan 500 grammalta kaksi murusta tai osasta claviceps purpureaa.

3. A. Siementen on oltava seuraavien vaatimusten mukaisia:

Laji	Luokka	Lajikepuhtaus vähintään (%)	Itävyys vähintään (% puhtaasta siemenestä)	Puhtaus			
				Puhtaus vähintään (% painosta)	Muiden kasvilajien siemeniä enintään (kpl/500 g)		
					Yhteensä	Muut viljakasvilajit	Muut kasvilajit
a) Kaura Ohra Vehnä Speltti	aa) Perussiemenet	99,9	85	98	4	1	3, joista 1 raphanus raphanistrum tai agrostemma githago 0 avena fatua, avena sterilis, avena ludoviciana tai lolium temulentum
	bb) Ensimmäisen sukupolven varmennetut siemenet	99,7	85	98	10	5	7, joista 3 raphanus raphanistrum tai agrostemma githago 0 avena fatua, avena sterilis, avena ludoviciana tai lolium temulentum
	cc) Toisen sukupolven varmennetut siemenet	99	85	98	10	5	7, joista 3 raphanus raphanistrum tai agrostemma githago 0 avena fatua, avena sterilis, avena ludoviciana tai lolium temulentum
b) Riisi	aa) Perussiemenet	99,9	80	98	4	1 punainen siemen	1 panicum
	bb) Ensimmäisen sukupolven varmennetut siemenet	99,7	80	98	10	2 punaista siementä	3 panicum
	cc) Toisen sukupolven varmennetut siemenet	99	80	98	10	3 punaista siementä	3 panicum
c) Ruis	aa) Perussiemenet		85	98	4	1	3, joista 1 raphanus raphanistrum tai agrostemma githago 0 avena fatua, avena sterilis, avena ludoviciana tai lolium temulentum
	bb) Varmennetut siemenet		85	98	10	5	7, joista 3 raphanus raphanistrum tai agrostemma githago 0 avena fatua, avena sterilis, avena ludoviciana tai lolium temulentum
d) Maissi	aa) Perussiemenet		90	98	0		
	bb) Hybridi-lajikkeiden varmennetut siemenet		90	98	0		
	cc) Avopölytteisten lajikkeiden varmennetut siemenet		90	98	0		

B. Vähimmäislajikepuhtautta koskevien edellytysten täyttyminen on tarkastettava pääosin pellolla.

LIITE III

Erän enimmäispaino: 20 tonnia

Näytteen vähimmäispaino: 1 000 grammaa
250 grammaa maissin sisäsiitoslinjojen osalta

LIITE IV

Etiketti

A. *Ilmoitettavat tiedot*

a) Perussiemenet ja varmennetut siemenet

1. "Euroopan talousyhteisön säännösten mukaisesti varmennettuja siemeniä"
2. Varmentava viranomainen ja jäsenvaltio
3. Erän viitenumero
4. Laji
5. Lajike tai maissin sisäsiitoslinja
6. Luokka
7. Tuotantomaa
8. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino
9. Maissin hybridilajikkeille: maininta "hybridejä"

b) Siemenseokset

1. "..... seos"
lajit
2. Sulkemisen suorittanut viranomainen ja jäsenvaltio
3. Erän viitenumero
4. Laji, luokka, lajike, tuotantomaa sekä kaikkien sekoiteosien osuus painosta
5. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino

B. *Vähimmäismitat*

110 mm × 67 mm

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 18 päivänä helmikuuta 1969,
viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiivin muuttamisesta

(69/60/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiivin[2] tiettyjä säännöksiä olisi muutettava,

on tarkoituksenmukaista täydentää väliaikaisia säännöksiä ja sallia edellisten sukupolvien siementen käyttö perussiemeninä,

on tarpeen lisätä direktiiviin yksi uusi viljakasvilaji ja vahvistaa sen vähimmäisedellytykset,

jos jäsenvaltion alueella ei tavallisesti tuoteta eikä pidetä kaupan tiettyjen lajien siemeniä, on tarkoituksenmukaista säätää tämän jäsenvaltion mahdollisuudesta vapautua direktiivin säännösten soveltamisesta kyseisten lajien osalta maatalousdessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean menettelyä noudattaen, ja

väljemmät vaatimukset täyttävien siementen osalta olisi säädettävä lievennyksiä merkintöihin ja muutettava etiketin väriä koskevia säännöksiä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiiviä seuraavissa artikloissa säädetyn mukaisesti.

2 artikla

1. Lisätään ilmaisu "Phalaris canariensis L. Kanarianheinä " ilmaisun "Oryza sativa L. Riisi" jälkeen 2 artiklan 1 kohdan A osaan.

2. Lisätään pilkku ja ilmaisu "Kanarianheinä" 2 artiklan 1 kohdan C osassa ilmaisun "speltti, ruis" ja E osassa ilmaisun "ruis, maissi" jälkeen.

[1] EYVL N:o C 108, 19.10.1968, s. 30
[2] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2309/66

3. Korvataan 2 artiklan 1 kohdan E osan a alakohta seuraavasti:

"a) jotka polveutuvat suoraan perussiemenistä tai jalostajan pyynnöstä perussiemeniä yhtä sukupolvea aikaisemmista siemenistä, jotka voivat täyttää ja ovat täyttäneet virallisessa tarkastuksessa liitteissä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset,"

4. Korvataan 2 artiklan 1 kohdan F osan a alakohta seuraavasti:

"a) jotka polveutuvat suoraan perussiemenistä tai jalostajan pyynnöstä perussiemeniä yhtä sukupolvea aikaisemmista siemenistä, jotka voivat täyttää virallisessa tarkastuksessa liitteissä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset,"

5. Korvataan 2 artiklan 1 kohdan G osan a alakohta seuraavasti:

"a) jotka polveutuvat suoraan perussiemenistä, ensimmäisen lisäyksen varmennetuista siemenistä tai jalostajan pyynnöstä perussiemeniä yhtä sukupolvea aikaisemmista siemenistä, jotka voivat täyttää virallisessa tarkastuksessa liitteissä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset,"

6. Lisätään 2 artiklan 2 kohtaan c alakohta seuraavasti:

"c) poiketen 1 kohdan E, F ja G osan säännöksistä enintään kolmen vuoden siirtymäkauden ajan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten voimaantulosta varmentaa varmennettuja siemeniä, jotka polveutuvat suoraan jossakin jäsenvaltiossa nykyisen järjestelmän mukaisesti virallisesti tarkastetuista siemenistä ja joilla on samat takeet kuin tämän direktiivin mukaisesti varmennetuilla perussiemenillä; tätä säännöstä sovelletaan myös 1 kohdan G osassa tarkoitettuihin ensimmäisen lisäyksen varmennettuihin siemeniin."

3 artikla

Poistetaan ilmaisu "maissin" 4 artiklan 1 kohdan b alakohdasta.

4 artikla

Korvataan ilmaisu "toimituksina" ilmaisulla "erinä" 8 artiklan 1 kohdassa.

5 artikla

Korvataan 9 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Pakkaukset voidaan sulkea uudelleen ainoastaan virallisesti. Jos pakkaukset suljetaan uudelleen, viimeisen uudelleen sulkemisen päivämäärä ja toimenpiteen suorittanut viranomainen on ilmoitettava 10 artiklan 1 kohdassa säädetyssä etiketissä."

6 artikla

Korvataan 10 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) pakkauksessa on oltava etiketin värinen virallinen ilmoitus, jossa on liitteessä IV olevan A osan a alakohdan 3, 4 ja 5 alakohdassa vahvistetut etikettitiedot; tämä ilmoitus ei ole välttämätön, jos nämä tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen."

7 artikla

Korvataan 15 artikla seuraavasti:

"*15 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että sellaiset viljakasvien siemenet, jotka polveutuvat suoraan jossakin jäsenvaltiossa varmennetuista perussiemenistä tai ensimmäisen lisäyksen varmennetuista siemenistä ja jotka on korjattu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, voidaan varmentaa perussiementen tai ensimmäisen lisäyksen varmennettujen siementen tuottajavaltiossa, jos niille on tuotantopellolla tehty liitteessä I vahvistetut edellytykset täyttävä viljelystarkastus ja jos virallisessa tarkastuksessa on todettu, että liitteessä II varmennetuille siemenille vahvistetut edellytykset on täytetty.

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan myös sellaisten varmennettujen siementen varmentamiseen, jotka polveutuvat suoraan perussiemeniä yhtä sukupolvea aikaisemmista siemenistä, jotka voivat täyttää ja ovat täyttäneet virallisessa tarkastuksessa liitteissä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset."

8 artikla

Korvataan päivämäärä 16 artiklan 2 kohdan viimeisessä virkkeessä 1 päivällä heinäkuuta 1970.

9 artikla

Korvataan 17 artiklan 2 kohdassa ilmaisu "tummankeltainen" ilmaisulla "ruskea".

10 artikla

Lisätään 23 a artikla seuraavasti:

"*23 a artikla*

Edellä 21 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen jäsenvaltio voidaan pyynnöstä joko osittain tai kokonaan vapauttaa soveltamasta tämän direktiivin säännöksiä tiettyihin lajeihin, jos sen alueella ei tavallisesti tuoteta ja pidetä kaupan näiden lajien siemeniä."

11 artikla

Lisätään pilkku ja ilmaisu "Kanarianheinä" joka kerran ilmaisun "ruis" jälkeen liitteessä I olevan 2 kohdan A osan 4 alakohdassa.

12 artikla

1. Korvataan liitteessä II olevan 2 kohdan toinen virke seuraavasti:

"Perussiementen osalta sallitaan 500 grammaa kohti yksi osanen claviceps purpureaa ja varmennettujen siementen osalta kolme murusta tai osasta."

2. Korvataan liitteessä II olevan 3 kohdan A osan a alakohdan bb ja cc alakohdan sekä c alakohdan bb alakohdan seitsemännellä palstalla oleva ilmaisu "5" ilmaisulla "7".

3. Muutetaan seitsemäs palsta liitteessä II olevan 3 kohdan A osan b alakohdassa seuraavasti:

a) aa alakohdassa: korvataan ilmaisu "1 punainen siemen" ilmaisulla "2 punaista siementä",

b) bb alakohdassa: korvataan ilmaisu "2" ilmaisulla "5",

c) cc alakohdassa: korvataan ilmaisu "3" ilmaisulla "5".

4. Lisätään liitteessä II olevan 3 kohdan A osan d alakohdan aa alakohdan kuudennessa palstassa ilmaisun "0" jälkeen ilmaisu "(250 grammassa)".

5. Lisätään liitteessä II olevan 3 kohdan A osaan e alakohta seuraavasti:

"e) Kanarianheinä	aa)	Perussiemenet	75	98	4	1	0	avena fatua, avena sterilis
	bb)	Varmennetut siemenet	75	98	10	5		avena ludoviciana tai lolium temulentum"

6. Lisätään liitteessä II olevan 3 alakohtaan C osa seuraavasti:

"C. Lajien avena fatua, avena sterilis, avena ludoviciana ja lolium temulentum siementen enimmäispitoisuudesta:

Lajien avena fatua, avena sterilis, avena ludoviciana tai lolium temulentum yhden siemenen esiintymistä 500 gramman näytteessä ei katsota epäpuhtaudeksi, jos toisessa 500 gramman näytteessä ei esiinny lajien avena fatua, avena sterilis, avena ludoviciana tai lolium temulentum siemeniä."

13 artikla

1. Korvataan liitteessä IV olevan A osan a alakohdan 1 ja 2 alakohta seuraavasti:

"1. "ETY-säännöt ja vaatimukset"

2. Varmentava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhennemerkki".

2. Kuitenkin etikettejä, joissa on viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiivin liitteessä IV olevan A osan a alakohdan 1 alakohdassa vahvistetut tiedot, voidaan käyttää enintään 30 päivään kesäkuuta 1970 asti.

14 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1969. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

15 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 18 päivänä helmikuuta 1969.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. P. BUCHLER

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 30 päivänä kesäkuuta 1969,
öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan

(69/208/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

öljy- ja kuitukasvien tuotannolla on tärkeä asema Euroopan talousyhteisön maataloudessa,

öljy- ja kuitukasvien viljelyssä tyydyttävät tulokset riippuvat paljon sopivien siementen käytöstä; tämän vuoksi tietyt jäsen-

[1] EYVL N:o C 108, 19.10.1968, s. 30

valtiot ovat jo jonkin aikaa pitäneet kaupan ainoastaan korkealaatuisia siemeniä; ne ovat hyödyntäneet useita kymmeniä vuosia jatketun järjestelmällisen kasvivalintatyön tuloksia ja saaneet käyttöönsä riittävän pysyviä ja yhtenäisiä lajikkeita, joiden ominaisuuksien perusteella voidaan olettaa niiden käytöllä saavutettavan olennaista hyötyä,

yhteisössä saavutetaan öljy- ja kuitukasvien viljelyssä parempi tuottavuus, jos jäsenvaltiot soveltavat yhdenmukaisia ja mahdollisimman tiukkoja sääntöjä niiden lajikkeiden valikoinnissa, jotka hyväksytään pidettäviksi kaupan,

rajoitukset tiettyjen tyyppien tai lajikkeiden kaupan pitämiselle ovat kuitenkin perusteltuja ainoastaan, jos viljelijällä on samanaikaisesti takeet siitä, että hän todella saa juuri näiden lajikkeiden siemeniä,

tämän vuoksi tietyt jäsenvaltiot soveltavat varmentamismenetelmiä, joissa virallisella tarkastuksella taataan lajikkeiden tunnistettavuus ja puhtaus,

yhteisölle olisi laadittava yhtenäinen varmentamisjärjestelmä, joka perustuu edellä tarkoitettujen järjestelmien soveltamisesta saatuihin kokemuksiin,

öljy- ja kuitukasvien siemeniä saa yleensä pitää kaupan ainoastaan, jos ne on varmentamissääntöjen mukaisesti virallisesti tarkastettu ja varmennettu perussiemeniksi tai varmennetuiksi siemeniksi; teknisten termien "perussiemenet" ja "varmennetut siemenet" valinta perustuu jo olemassa olevaan kansainväliseen terminologiaan,

lisäksi on tarkoituksenmukaista hyväksyä kauppasiemeniä, koska kaikista viljelylle tärkeistä öljy- ja kuitukasvilajeista ei vielä ole haluttuja lajikkeita tai tarpeeksi nykyisten lajikkeiden siemeniä yhteisön tarpeisiin; sen vuoksi on tarpeen hyväksyä tiettyjen lajien lajikkeisiin kuulumattomia, määräykset muilta osin täyttäviä öljy- ja kuitukasvien siemeniä,

yhteisön sääntöjä ei olisi sovellettava öljy- ja kuitukasvien siemeniin, joita ei pidetä kaupan, koska niiden taloudellinen merkitys on vähäinen; jäsenvaltioilla on oltava oikeus säätää tällaisista siemenistä erityisiä säännöksiä,

yhteisön sääntöjä ei olisi sovellettava siemeniin, jotka on todistetusti tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin,

viljakasvien siementen geneettisen arvon ja ulkoisen laadun parantamiseksi yhteisössä on säädettävä tietyistä puhtauteen ja itävyyteen liittyvistä edellytyksistä,

jos tiettyjä siementen lajeja ei tavallisesti lisätä tai pidetä kaupan jäsenvaltion alueella, kyseiselle jäsenvaltiolle olisi myönnettävä poikkeuslupa velvollisuudesta soveltaa kyseisten lajien osalta direktiivin säännöksiä maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean menettelyn mukaisesti,

siementen tunnistettavuuden varmistamiseksi olisi laadittava yhteisön säännöt pakkauksista, näytteenotosta, sulkemisesta ja merkinnöistä; sen vuoksi etiketeissä on oltava virallisen tarkastuksen suorittamiseksi ja viljelijän tiedoksi tarvittavat tiedot, joissa on korostettava sitä, että kyse on yhteisön varmentamisesta,

jäsenvaltioiden on säädettävä tarkoituksenmukaisesta tarkastuksesta niin siementen laatuun liittyvien edellytysten kuin siementen tunnistettavuuden takaavien säännösten noudattamisen varmistamiseksi sinä aikana, jona siemeniä pidetään kaupan,

nämä edellytykset täyttäviä siemeniä eivät koske muut kuin yhteisön säännöissä säädetyt rajoitukset kaupan pitämiselle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 36 artiklan soveltamista,

ensimmäisessä vaiheessa ja siihen saakka kunnes lajikkeista laaditaan yleinen luettelo, sallittuihin rajoituksiin olisi sisällytettävä erityisesti jäsenvaltioiden oikeus rajoittaa varmennettujen siementen pitäminen kaupan niihin lajikkeisiin, joilla on niiden alueella merkitystä viljelyn ja käytön kannalta,

on tarpeen tietyin edellytyksin tunnustaa jäsenvaltiossa varmennetuista siemenistä toisessa maassa lisättyjen siementen ja kyseisessä jäsenvaltiossa lisättyjen siementen vastaavuus,

toisaalta olisi säädettävä, että kolmansissa maissa korjattuja öljy- ja kuitukasvien siemeniä voisi pitää kaupan yhteisössä ainoastaan, jos niille annetaan samat takeet kuin yhteisössä virallisesti varmennetuille tai kauppasiemeniksi hyväksytyille ja yhteisön sääntöjen mukaisille siemenille,

eri luokkiin kuuluvien varmennettujen öljy- ja kuitukasvien siementen hankinnassa ollessa vaikeuksia, olisi väliaikaisesti sallittava väljemmät vaatimukset siemenille, joita pidetään kaupan,

eri jäsenvaltioiden teknisten varmentamismenetelmien yhdenmukaistamiseksi ja jotta tulevaisuudessa olisi mahdollista verrata yhteisössä varmennettuja siemeniä kolmansista maista peräisin oleviin siemeniin, jäsenvaltioihin suositellaan perustettaviksi yhteisön koepeltoja, jotta varmennettujen siementen eri luokkiin kuuluville siemenille voitaisiin suorittaa vuosittainen jälkitarkastus, ja

komissiolle olisi annettava tehtäväksi päättää tietyistä toimenpiteistä tämän direktiivin soveltamiseksi; suunniteltujen toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä jäsenvaltioiden ja komission välisen tiiviin yhteistyön aikaansaamiseksi maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevässä pysyvässä komiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN

1 artikla

Tämä direktiivi koskee öljy- ja kuitukasvien siemeniä, joita pidetään kaupan yhteisössä ja jotka on tarkoitettu maataloustuotantoon, mutta ei koristekäyttöön.

2 artikla

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

A. 'Öljy- ja kuitukasveilla': seuraaviin lajeihin kuuluvia kasveja:

Arachis hypogaea L.	Maapähkinä
Brassica campestris L. ssp. oleifera (metzg.) sinsk.	Rypsi
Brassica juncea L.	Sareptansinappi
Brassica napus L. ssp. oleifera (metzg.) sinsk.	Rapsi
Brassica nigra (L.) W. koch	Mustasinappi
Cannabis sativa L.	Hamppu
Carum carvi L.	Kumina
Gossypium sp.	Puuvilla
Helianthus annuus L.	Auringonkukka
Linus usitatissimum L.	Tekstiilipellava ja öljypellava
Papaver somniferum L.	Oopiumiunikko
Ricinus communis L.	Risiini
Sesamum orientale L.	Seesami
Sinapis alba L.	Keltasinappi
Soia hispida L.	Soija

B. 'Perussiemenillä': siemeniä,

a) jotka on tuotettu jalostajan vastuulla lajikkeen ylläpitosääntöjen mukaisesti;

b) jotka on tarkoitettu joko "varmennettujen siementen" tai "ensimmäisen sukupolven varmennettujen siementen" tai "toisen sukupolven varmennettujen siementen" luokkaan kuuluvien siementen tuotantoon;

c) jotka täyttävät 4 artiklan säännösten rajoituksin liitteissä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset ja

d) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitetut edellytykset on täytetty.

C. 'Varmennetuilla siemenillä' (rypsi, sareptansinappi, rapsi, mustasinappi, hamppu, kumina, puuvilla, auringonkukka, oopiumiunikko, risiini, keltasinappi): siemeniä,

a) jotka polveutuvat suoraan perussiemenistä tai jalostajan pyynnöstä perussiemeniä aikaisempien sukupolvien siemenistä, jotka voivat täyttää ja jotka ovat täyttäneet virallisessa tarkastuksessa liitteissä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset;

b) jotka on tarkoitettu muuhun kuin öljy- ja kuitukasvien siementen tuotantoon;

c) jotka täyttävät 4 artiklan b alakohdan säännösten rajoituksin liitteissä I ja II varmennetuille siemenille vahvistetut edellytykset ja

d) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitetut edellytykset on täytetty.

D. 'Ensimmäisen sukupolven varmennetuilla siemenillä': (maapähkinä, tekstiilipellava, öljypellava, seesami, soija): siemeniä,

a) jotka polveutuvat suoraan perussiemenistä tai jalostajan pyynnöstä perussiemeniä aikaisemman sukupolven siemenistä, jotka voivat täyttää ja jotka ovat täyttäneet virallisessa tarkastuksessa liitteissä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset;

b) jotka on tarkoitettu joko "toisen sukupolven varmennettujen siementen" luokkaan kuuluvien siementen tuotantoon tai muuhun kuin öljy- ja kuitukasvien siementen tuotantoon;

c) jotka täyttävät liitteissä I ja II varmennetuille siemenille vahvistetut edellytykset ja

d) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitetut edellytykset on täytetty.

E. 'Toisen sukupolven varmennetuilla siemenillä' (maapähkinä, tekstiilipellava, öljypellava, seesami, soija): siemenet,

a) jotka polveutuvat suoraan perussiemenistä, ensimmäisen sukupolven varmennetuista siemenistä tai jalostajan pyynnöstä perussiemeniä aikaisemman sukupolven siemenistä, jotka voivat täyttää ja jotka ovat täyttäneet virallisessa tarkastuksessa liitteissä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset;

b) jotka on tarkoitettu muuhun kuin öljy- ja kuitukasvien siementen tuotantoon;

c) jotka täyttävät liitteissä I ja II varmennetuille siemenille vahvistetut edellytykset ja

d) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitetut edellytykset on täytetty.

F. 'Kolmannen sukupolven varmennetuilla siemenillä' (tekstiilipellava, öljypellava): siemeniä,

a) jotka polveutuvat suoraan perussiemenistä, ensimmäisen tai toisen sukupolven varmennetuista siemenistä tai jalostajan pyynnöstä perussiemenistä, jotka voivat täyttää ja jotka ovat täyttäneet virallisessa tarkastuksessa liitteissä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset,

b) jotka on tarkoitettu muuhun kuin öljy- ja kuitukasvien siementen tuotantoon;

c) jotka täyttävät liitteissä I ja II varmennetuille siemenille vahvistetut edellytykset ja

d) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitetut edellytykset on täytetty.

G. 'Kauppasiemenillä': siemeniä,

a) jotka ovat lajiltaan tunnistettavia;

b) jotka täyttävät 4 artiklan b kohdan säännösten rajoituksin liitteessä II kauppasiemenille vahvistetut edellytykset;

c) joiden osalta on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitetut edellytykset on täytetty.

H. 'Virallisilla toimenpiteillä': toimenpiteitä, joita toteuttavat

a) jonkin valtion viranomaiset tai

b) jonkin valtion valvonnassa toimivat julkis- tai yksityisoikeudelliset oikeushenkilöt tai

c) valantehneet luonnolliset henkilöt sellaisten lisätehtävien osalta, jotka myös kuuluvat valtion valvontaan,

sillä edellytyksellä, että b ja c kohdassa tarkoitetut henkilöt eivät saa henkilökohtaista etua kyseisistä toimenpiteistä.

2. Jäsenvaltiot voivat

a) tämän direktiivin säännösten noudattamiseksi välttämättömien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten voimaan saattamista seuraavan ja enintään kolme vuotta kestävän siirtymäkauden aikana ja 1 kohdan C, D, E ja F alakohdasta poiketen varmentaa varmennetuiksi siemeniksi sellaisia siemeniä, jotka polveutuvat suoraan jossain jäsenvaltiossa nykyisen järjestelmän mukaisesti virallisesti tarkastetuista siemenistä, joilla on samat takeet kuin tämän direktiivin periaatteiden mukaisesti varmennetuilla perussiemenillä; tätä säännöstä sovelletaan vastaavasti ensimmäisen tai tarvittaessa toisen sukupolven ja 1 kohdan E ja F alakohdassa tarkoitettuihin varmennettuihin siemeniin;

b) sisällyttää pellavan siementen osalta useita sukupolvia perussiementen luokkaan sekä jakaa kyseisen luokan alaosastoihin sukupolvien mukaan;

c) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1974 päättyvän siirtymäkauden aikana sallia pellavan siementen osalta kolmannen sukupolven varmennettujen siementen pitämisen kaupan. Pellavan siementen hankinnassa ilmenevien vaikeuksien poistamiseksi jäsenvaltiossa neuvosto voi komission ehdotuksesta pidentää edellä tarkoitettua siirtymäkautta;

d) säätää, että virallisia tarkastuksia liitteessä II olevan I kohdan 3 d alakohdassa brassica napus oleiferalle vahvistetun edellytyksen noudattamisen tarkastamiseksi, ei suoriteta kaikille erille varmennuksen aikana, ellei epäillä kyseisen edellytyksen täyttymistä.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että seuraavia siemeniä

Brassica campestris L. ssp. oleifera (metzg.) sinsk.
Brassica napus L. ssp. oleifera (metzg.) sinsk.
Cannabis sativa L.
Carum carvi L.
Gossypium spec.
Helianthus annuus L.
Linum usitatissimum L. partim. – tekstiilipellava

saa pitää kaupan ainoastaan, jos ne on virallisesti varmennettu "perussiemeniksi" tai "varmennetuiksi siemeniksi" ja jos ne täyttävät liitteessä II vahvistetut edellytykset.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että muiden kuin 1 kohdassa lueteltujen öljy- ja kuitukasvilajien siemeniä saa pitää kaupan ainoastaan, jos siemenet on virallisesti varmennettu "perussiemeniksi" tai "varmennetuiksi siemeniksi" tai jos siemenet ovat kauppasiemeniä ja jos siemenet täyttävät liitteessä II vahvistetut edellytykset.

3. Noudattaen 20 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan säätää, että muiden kuin 1 kohdassa lueteltujen öljy- ja kuitukasvien siemeniä saa pitää kaupan määrätyistä päivämääristä alkaen ainoastaan, jos ne on virallisesti varmennettu "perussiemeniksi" tai "varmennetuiksi siemeniksi".

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siementen viralliset tarkastukset suoritetaan käytössä olevien kansainvälisten menetelmien mukaisesti, jos tällaisia menetelmiä on olemassa.

5. Jäsenvaltiot voivat säätää 1 ja 2 kohdan säännöksistä poikkeuksia:

a) perussiemeniä aikaisempaa sukupolvea olevien jalostettujen siementen osalta;

b) kokeiden ja tieteellisten tarkoitusten osalta;

c) valintatyön osalta;

d) kunnostettavien raakasiementen kaupan pitämisen osalta, jos näiden siementen tunnistettavuus on taattu.

4 artikla

Poiketen 3 artiklan säännöksistä jäsenvaltiot voivat kuitenkin

a) sallia sellaisten perussiementen virallisen varmentamisen ja pitämisen kaupan, jotka eivät täytä liitteessä II vahvistettuja itävyyden edellytyksiä; kaikki tarvittavat toimenpiteet on toteutettava sen varmistamiseksi, että siementen toimittaja takaa erityisen itävyyden, mikä toimittajan on ilmoitettava kaupan pitämistä varten erityisessä etiketissä, jossa on toimittajan nimi ja osoite sekä erän viitenumero;

b) sallia siementen saatavuuden nopeuttamiseksi sellaisten luokkiin "perussiemenet", kaikenlaiset "varmennetut siemenet" tai "kauppasiemenet" kuuluvien siementen virallisen varmentamisen tai hyväksynnän ja pitämisen kaupan ensimmäiselle ostajalle, joiden liitteessä II vahvistettujen itävyyden edellytysten täyttymistä koskeva virallinen tarkastus ei ole päättynyt. Varmentaminen tai hyväksyntä annetaan vain esitettäessä siementen väliaikainen analyysiseloste ja edellytyksellä, että ensimmäisen vastaanottajan nimi ja osoite on ilmoitettu; kaikki tarvittavat toimenpiteet on toteutettava sen varmistamiseksi, että siementen toimittaja takaa väliaikaisella analyysillä todetun itävyyden; itävyys on ilmoitettava kaupan pitämistä varten erityisessä etiketissä, jossa on siementen toimittajan nimi ja osoite sekä erän viitenumero.

Näitä säännöksiä ei sovelleta kolmansista maista tuotuihin siemeniin, lukuun ottamatta 14 artiklassa säädettyä yhteisön ulkopuolella tapahtuvaa tuotantoa.

5 artikla

Jäsenvaltiot voivat liitteissä I ja II vahvistettujen edellytysten osalta vahvistaa oman tuotantonsa kauppasiementen varmentamista ja tarkastusta koskevat lisävaatimukset tai tiukemmat vaatimukset.

6 artikla

1. Jäsenvaltion on laadittava luettelo öljy- ja kuitukasvien lajikkeista, jotka on virallisesti hyväksytty varmennettaviksi sen alueella; luettelossa on ilmoitettava tärkeimmät morfologiset tai fysiologiset ominaisuudet, joiden perusteella voidaan

erottaa suoraan "varmennettujen siementen" luokasta polveutuvat kasvilajikkeet.

2. Hybridien ja keinotekoisten lajikkeiden osalta genealogisista ainesosista on ilmoitettava hyväksymisestä ja varmentamisesta vastaaville viranomaisille. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että genealogisten ainesosien tarkastus ja kuvaus pidetään jalostajan pyynnöstä luottamuksellisina.

3. Lajike on hyväksyttävä varmennettavaksi ainoastaan, jos virallisissa tai virallisesti valvotuissa tarkastuksissa, erityisesti viljelykokeissa, lajike on todettu riittävän yhtenäiseksi ja pysyväksi.

4. Hyväksytyt lajikkeet on säännöllisesti tarkastettava virallisesti. Jos jokin varmennettavaksi hyväksymisen edellytyksistä ei täyty, hyväksyminen on peruutettava ja lajike poistettava luettelosta.

5. Luettelot ja niiden muutokset on lähetettävä viipymättä komissiolle, joka ilmoittaa niistä muille jäsenvaltioille.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lajikkeita, kauppasiemeniä ja varmennettavia siemeniä tarkastettaessa näytteet virallisesti otetaan tarkoituksenmukaisin menetelmin.

2. Tarkastettaessa siemeniä varmentamista varten ja tarkastettaessa kauppasiemeniä näytteet on otettava yhtenäisistä eristä; erän enimmäispaino ja näytteen vähimmäispaino vahvistetaan liitteessä III.

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemeniä, kaikenlaisia varmennettuja siemeniä ja kauppasiemeniä saa pitää kaupan ainoastaan riittävän yhtenäisinä erinä ja pakkauksissa, jotka on 9 ja 10 artiklan säännösten mukaisesti varustettu suljinjärjestelmällä ja merkinnöillä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää pienten määrien käyttäjille kaupan pitämisen osalta poikkeuksia 1 kohdan pakkauksia, suljinjärjestelmää ja merkintöjä koskevista säännöksistä.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen, kaikenlaisten varmennettujen siementen ja kauppasiementen pakkaukset on virallisesti suljettava niin, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä särkyy eikä sitä voida laittaa takaisin paikalleen.

2. Pakkaukset voidaan sulkea uudelleen ainoastaan virallisesti. Jos pakkaukset suljetaan uudelleen, uudelleen sulkemisen päivämäärä ja toimenpiteen suorittanut viranomainen on ilmoitettava 10 artiklan 1 kohdassa säädetyssä etiketissä.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen, varmennettujen siementen ja kauppasiementen:

a) pakkaukset on varustettava pakkauksen ulkopuolella olevalla, liitteen IV mukaisella virallisella etiketillä, joka on laadittu yhdellä yhteisön virallisista kielistä; se on kiinnitettävä virallisella suljinjärjestelmällä; perussiementen etiketin on oltava valkoinen; varmennettujen siementen ja ensimmäisen perussiementen jälkeisen sukupolven siementen etiketin on oltava sininen ja seuraavien perussiementen jälkeisten sukupolvien varmennettujen siementen etiketin on oltava punainen ja kauppasiementen etiketin on oltava ruskea; jos 4 artiklan a alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa perussiemenet eivät täytä liitteessä II vahvistettuja itävyyden edellytyksiä, siitä on ilmoitettava etiketissä;

b) pakkauksessa on oltava etiketin värinen virallinen ilmoitus, jossa on liitteessä IV olevan A osan a alakohdan 4, 5 ja 6 luetelmakohdassa sekä kauppasiementen osalta b alakohdan 2, 5 ja 6 luetelmakohdassa vahvistetut etikettitiedot; tämä ilmoitus ei ole välttämätön, jos nämä tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä pienpakkausten osalta.

3. Jäsenvaltioilla on oikeus vaatia, että todistetusti muuhun käyttöön kuin maataloustuotantoon tarkoitettuja öljy- ja kuitukasvien siemeniä voidaan pitää kaupan ainoastaan, jos siitä on maininta etiketissä.

11 artikla

Jäsenvaltioilla on oikeus vaatia, että niiden alueella tuotettujen tai niiden alueelle tuotujen perussiementen, kaikenlaisten varmennettujen siementen tai kauppasiementen pakkaukset varustetaan toimittajan etiketillä niiden alueella tapahtuvaa kaupan pitämistä varten, lukuun ottamatta 4 artiklassa tarkoitettuja tapauksia.

12 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen, kaikenlaisten varmennettujen siementen tai kauppasiementen kemiallisesta käsittelystä on maininta joko virallisessa etiketissä tai toimittajan etiketissä ja pakkauksessa tai sen sisällä.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei ne perussiemeniä ja kaikenlaisia varmennettuja siemeniä, jotka on virallisesti varmennettu ja joiden pakkaus on virallisesti merkitty ja suljettu tämän direktiivin säännösten mukaisesti sekä kauppasiemeniä, joiden pakkaus on virallisesti merkitty ja suljettu tämän direktiivin säännösten mukaisesti, koske muut kuin tässä direktiivissä säädetyt niiden ominaisuuksia, tarkastusjärjestelyjä, merkintöjä ja sulkemista koskevat rajoitukset kaupan pitämiselle.

2. Jäsenvaltiot voivat:

a) säätää, sikäli kuin 3 artiklan 3 kohdan mukaiset säännökset eivät ole tulleet voimaan, että muiden kuin 3 artiklan 1 kohdassa lueteltujen öljy- ja kuitukasvilajien siemeniä saa pitää kaupan määrätyistä päivämääristä alkaen ainoastaan, jos kyseessä ovat sellaiset siemenet, jotka on virallisesti varmennettu "perussiemeniksi" tai "varmennetuiksi siemeniksi";

b) säätää pitämistä kaupan varten sallitusta enimmäiskosteuspitoisuudesta;

c) rajoittaa öljy- ja kuitukasvien varmennettujen siementen pitämisen kaupan ensimmäisen sukupolven siemeniin, ja puuvillan osalta ensimmäisen tai toisen perussiementen jälkeisen sukupolven siemeniin;

d) rajoittaa öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisen kaupan kansallisen luettelon alueelliseen viljely- ja käyttöarvoon perustuviin lajikkeiden siemeniin, kunnes lajikkeiden yleinen luettelo voidaan ottaa käyttöön; toisista jäsenvaltioista peräisin olevat lajikkeet hyväksytään tähän luetteloon samoin edellytyksin kuin kansalliset lajikkeet.

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että öljy- ja kuitukasvien siemenet, jotka polveutuvat suoraan jossakin jäsenvaltiossa varmennetuista ja jossakin toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa korjatuista perussiemenistä, voidaan varmentaa perussiementen tuottajamaassa, jos niille on tuotantopellolla tehty liitteessä I vahvistetut edellytykset täyttävä viljelystarkastus ja jos virallisessa tarkastuksessa on todettu, että liitteessä II vahvistetut, varmennettuja siemeniä koskevat edellytykset on täytetty.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 kohdan säännöksiä voidaan soveltaa myös sellaisiin öljy- ja kuitukasvien siemeniin, jotka polveutuvat suoraan jossakin jäsenvaltiossa varmennetuista ja toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa korjatuista siemenistä.

3. Edellä 1 kohdan säännöksiä voidaan samalla tavalla soveltaa sellaisten varmennettujen siementen varmentamiseen, jotka polveutuvat suoraan perussiemeniä aikaisemman sukupolven siemenistä, jotka voivat täyttää ja ovat täyttäneet virallisessa tarkastuksessa liitteissä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset.

15 artikla

1. Neuvosto päättää komission ehdotuksesta määräenemmistöllä:

a) täyttävätkö, kuten 14 artiklassa säädetään, viljelystarkastukset kolmannessa maassa liitteessä I vahvistetut edellytykset;

b) vastaavatko sellaiset öljy- ja kuitukasvien siemenet, jotka on korjattu jossakin kolmannessa maassa ja joilla on samat takeet ominaisuuksiensa osalta ja niiden tarkastusjärjestelyjen, niiden tunnistettavuuden varmistamiseksi, merkitsemiseksi ja tarkastamiseksi tässä suhteessa sellaisia perussiemeniä, varmennettuja siemeniä tai ensimmäisen, toisen tai kolmannen sukupolven varmennettuja siemeniä tai kauppasiemeniä, jotka on korjattu yhteisössä ja jotka ovat tämän direktiivin säännösten mukaisia.

2. Siihen saakka kunnes neuvosto tekee 1 kohdan mukaisen päätöksen, jäsenvaltiot voivat päättää kyseisessä kohdassa

tarkoitetuista asioista. Tämä oikeus päättyy 1 päivänä heinäkuuta 1971.

16 artikla

1. Perussiementen, kaikenlaisten varmennettujen siementen tai kauppasiementen yleisessä saatavuudessa ilmenevien väliaikaisten ja vähintään yhdessä jäsenvaltiossa esiintyvien sekä yhteisössä ylipääsemättömien vaikeuksien poistamiseksi voidaan noudattaen 20 artiklassa säädettyä menettelyä myöntää yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle lupa sallia pitää kaupan määräajan väljemmät vaatimukset täyttävän luokan siemeniä.

2. Määrätyn lajikkeen siementen luokan osalta, virallinen etiketti on vastaavaa luokkaa varten laadittu etiketti, ja kaikissa muissa tapauksissa samanlainen kuin kauppasiementen etiketti. Etiketissä on aina ilmoitettava, että kyseessä ovat väljemmät vaatimukset täyttävään luokkaan kuuluvat siemenet.

17 artikla

Tätä direktiiviä ei sovelleta sellaisiin öljy- ja kuitukasvien siemeniin, jotka on todistetusti tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin.

18 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta pidettäessä kaupan öljy- ja kuitukasvien siemeniä tarkastettaisiin virallisesti ainakin pistokokein tämän direktiivin edellytysten noudattamista.

19 artikla

1. Yhteisöön on perustettava yhteisön koepeltoja, joilla suoritetaan vuosittain pistokokein otettujen kaikenlaisten varmennettujen öljy- ja kuitukasvien siementen näytteiden jälkitarkastus; 20 artiklassa tarkoitettu komitea tarkastaa nämä pellot.

2. Ensimmäisessä vaiheessa vertailukokeita käytetään varmentamisen teknisten menetelmien yhdenmukaistamiseen tulosten vastaavuuden aikaansaamiseksi. Kun tämä tavoite on saavutettu, vertailukokeista laaditaan vuosittain toimintakertomus, joka luottamuksellisena annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja komissiolle. Komissio päättää noudattaen 20 artiklassa säädettyä menettelyä päivämäärästä, johon mennessä kertomus on laadittava ensimmäisen kerran.

3. Komissio päättää noudattaen 20 artiklassa säädettyä menettelyä vertailukokeiden suorittamiseksi tarvittavista järjestelyistä. Kolmansista maista korjattuja öljy- ja kuitukasvien siemeniä voidaan ottaa mukaan vertailukokeisiin.

20 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa neuvoston 14 päivänä kesäkuuta 1966 tekemällä päätöksellä[1] perustetun maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa toimenpiteistä määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan kahdentoista äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos kyseiset toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean antaman lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa.

21 artikla

Tämä direktiivi ei rajoita sellaisten kansallisten säännösten soveltamista, jotka ovat perusteltuja ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden ja elämän suojelemiseksi taikka teollisen ja kaupallisen omaisuuden suojelemiseksi, lukuun ottamatta liitteessä II vahvistettua toleranssia taudeille, vahingollisille organismeille tai niiden tartunnanlevittäjille.

[1] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2289/66

22 artikla

Noudattaen 20 artiklassa säädettyä menettelyä jäsenvaltiolle voidaan pyynnöstä myöntää poikkeuslupa velvollisuudesta soveltaa tiettyjen lajien osalta kokonaan tai osittain tämän direktiivin säännöksiä, jos sen alueella ei tavallisesti lisätä tai pidetä kaupan kyseisten lajien siemeniä.

23 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1970.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

24 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 30 päivänä kesäkuuta 1969.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. P. BUCHLER

LIITE I

KASVUSTON VARMENTAMISEN EDELLYTYKSET

1. Kasvuston on oltava riittävän tunnistettava ja lajikepuhdas.
2. Siemenille on tehtävä vähintään yksi virallinen viljelystarkastus.
3. Tuotantopellon kasvuston tilan ja kasvuston kehitysasteen on oltava sellainen, että tunnistettavuuden ja lajikepuhtauden riittävä tarkastus on mahdollinen.
4. Tuotantopellolla ei saa olla sellaisia aikaisempia kasvustoja, jotka eivät sovi yhteen kasvuston siementuotannon lajin ja lajikkeen kanssa.
5. Vähimmäisetäisyydet viereisistä kasvustoista:

	Perus-siemenet	Varmennetut siemenet
Rypsin, sareptansinapin, rapsin, mustasinapin, hampun, puuvillan, auringonkukan, risiinin, keltasinapin ja kuminan vähimmäisetäisyys sellaisten lajikkeiden tai lajien kasvustoista, jotka voivat risteytyä siemenkasvuston kanssa	400 m	200 m

Näitä etäisyyksiä ei tarvitse noudattaa, jos muuta kuin toivottua vierasta pölytystä vastaan on riittävä suoja.

6. Siementen käyttöarvoa vähentäviä tauteja on oltava mahdollisimman vähän.

LIITE II

EDELLYTYKSET, JOTKA SIEMENTEN ON TÄYTETTÄVÄ

I. Varmennetut siemenet

1. Siementen on oltava riittävän tunnistettavia ja lajikepuhtaita.

2. Siementen on oltava lisäksi seuraavien edellytysten mukaisia:

A. *Vaatimukset:*

	Lajikepuhtaus vähintään (%)	Itävyys vähintään (% puhtaista siemenistä)	Puhtaus vähintään (% painosta)	Muiden kasvilajien siemeniä enintään (% painosta)
1	2	3	4	5
Arachis hypogaea				
a) perussiemenet	98	70	99	0,1
b) varmennetut siemenet	95	70	99	0,1
Brassica-lajit paitsi kesätyypit		85	98	0,2
Brassica-lajit, kesätyypit		85	98	0,3
Cannabis sativa		75	98	0,2
Carum carvi				
a) perussiemenet	99	70	97	0,1
b) varmennetut siemenet	98	70	97	0,1
Gossypium sp.		80	98	0,2
Helianthus annuus		85	98	0,2
Linum usitatissimum				
- Tekstiilipellava				
a) perussiemenet	99,7	92	99	0,1
b) ensimmäisen sukupolven varmennetut siemenet	98	92	99	0,1
c) toisen ja kolmannen sukupolven varmennetut siemenet	97,5	92	99	0,1
- Öljypellava				
a) perussiemenet	99,7	85	99	0,1
b) ensimmäisen sukupolven varmennetut siemenet	98	85	99	0,1
c) toisen ja kolmannen sukupolven varmennetut siemenet	97,5	85	99	0,1
Papaver somniferum				
a) perussiemenet	99	80	98	0,1
b) varmennetut siemenet	98	80	98	0,1
Ricinus communis		80	98	0,1
Sesamum orientale				
a) perussiemenet	98	80	98	0,1
b) varmennetut siemenet	96	80	98	0,1
Sinapis alba		85	98	0,3
Soia hispida				
a) perussiemenet	97	80	98	0,1
b) varmennetut siemenet	95	80	98	0,1

Vähimmäislajikepuhtautta koskevien edellytysten täyttyminen on tarkastettava pääosin pellolla.

B. *Huomautuksia*

a) Kaikkien lajien osalta siementen joukossa ei ole avena fatuaa eikä cuscutaa; kuitenkaan yhtä avena fatuan tai cuscutan siementä 100 gramman näytteessä ei katsota epäpuhtaudeksi, jos toisessa 200 gramman näytteessä ei ole avena fatuaa tai cuscutaa.

b) Brassica campestris ssp. oleiferan, brassica napus ssp. oleiferan, brassica nigran, brassica juncean ja sinapis alban osalta ei saa olla enempää kuin yksi raphanus raphanistrum -siemen 10 gramman näytteessä.

c) Brassica campestris ssp. oleiferan, brassica napus ssp. oleiferan, brassica nigran, brassica juncean ja sinapis alban osalta sinapis arvensis -siementen painoprosentti saa olla enintään 0,2.

d) Linum usitatissimum -siemenen 500 gramman näytteessä rikkakasvien siementen lukumäärä saa olla enintään 35. Tässä määrässä saa olla enintään yhteensä 20 alopecurus myosuroides -siementä ja lolium remotum -siementä.

e) Linum usitatissimum -siementen joukossa ei saa olla orobanchea; yhtä orobanche-siementä 100 gramman näytteessä ei kuitenkaan katsota epäpuhtaudeksi, jos toisessa 200 gramman näytteessä ei ole orobanchea.

3. Siementen käyttöarvoa vähentäviä vahingollisia organismeja on oltava mahdollisimman vähän.

a) Cannabis sativan, linum usitatissimumin ja helianthus annuusin siemenillä botrytisin tartuttamien siementen lukumäärä saa olla enintään 5.

b) Linum usitatissimumin osalta sellaisten siementen lukumäärä, jotka ovat muiden tautien kuin botrytisin tartuttamia ja varsinkin ascochyta linicolan, colletotrichum linin ja fusarium spec. tartuttamia, saa olla enintään yhteensä 5.

c) Gossypium-siemenillä platyedra gossypiellan tartuttamien siementen lukumäärä saa olla enintään 1.

d) Helianthus annuusin ja brassica napus oleiferan siemenillä sclerotinia sclerotiorum -rihmastopahkan painoprosentti saa olla enintään 0,1.

II. Kauppasiemenet

Edellä I kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä sovelletaan kauppasiemeniin 2 kohdan A alakohdan 2 saraketta lukuun ottamatta.

LIITE III

	Erän paino enintään	Näytteen paino vähintään
1. Siemenet, jotka ovat yhtä suuria tai suurempia kuin vehnänjyvät	20 tonnia	500 grammaa
2. Siemenet, jotka ovat pienempiä kuin vehnänjyvät		
a) pellavan siemenet	10 tonnia	1 000 grammaa
b) muut siemenet	10 tonnia	300 grammaa

LIITE IV

ETIKETTI

A. Ilmoitettavat tiedot

a) *Perussiemenet ja varmennetut siemenet*

1. "ETY-säännöt ja vaatimukset"
2. Varmentava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet
3. Virallisen sulkemisen kuukausi ja vuosi
4. Erän viitenumero
5. Laji
6. Lajike
7. Luokka
8. Tuotantomaa
9. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino

b) *Kauppasiemenet*

1. "ETY-säännöt ja vaatimukset"
2. "Kauppasiemeniä (varmentamattomia lajikkeen osalta)"
3. Varmentava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet
4. Virallisen sulkemisen kuukausi ja vuosi
5. Erän viitenumero
6. Laji
7. Tuotantoalue
8. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino

B. Vähimmäismitat

110 mm x 67 mm

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 26 päivänä kesäkuuta 1975,
juurikkaiden, rehukasvien ja viljakasvien siementen, siemenperunoiden sekä öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan annettujen direktiivien 66/400/ETY, 66/401/ETY, 66/402/ETY, 66/403/ETY ja 69/208/ETY muuttamisesta

(75/444/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[2],

sekä katsoo, että

olisi muutettava jäljempänä tarkoitetuista syistä tiettyjä siementen pitämisestä kaupan annettuja direktiivejä,

näitä direktiivejä täytäntöönpantaessa on osoittautunut, että juurikkaiden ja rehukasvien siementen pienpakkauksista on tullut kauppatavaraa yhteisössä,

tämän vuoksi olisi yhdenmukaistettava tämä ala, joka tähän asti on kuulunut kansallisen lainsäädännön piiriin,

tässä yhteydessä näyttää suotavalta toisaalta helpottaa näiden pienpakkausten merkitsemistä ja sulkemista sekä toisaalta järjestää riittävä tarkastus siementen tunnistamista varten,

tietyissä edellä mainituissa direktiiveissä säädetään, että muissa maissa ja erityisesti kolmansissa maissa korjattujen siementen vastaavuutta ei saa enää antaa kansallisesti 1 päivästä heinäkuuta 1975 alkaen; kaikissa tapauksissa ei kuitenkaan ole ollut mahdollista suorittaa yhteisön tarkastuksia rehukasvien ja öljy- ja kuitukasvien siementen osalta ja sen vuoksi edellä mainittua määräaikaa olisi näiden siementen osalta pidennettävä häiriöiden välttämiseksi nykyisissä kauppasuhteissa,

olisi sallittava jäsenvaltioiden antaa säännöksiä, jotka helpottavat viljakasvien, siemenperunoiden sekä ja öljy- ja kuitukasvien siementen pienpakkausten sulkemista, ja

on myös tarpeen tehdä tiettyjä oikaisuja tapaan, jolla siemenmäärät eritellään,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua neuvoston direktiiviä 66/400/ETY[3], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 73/438/ETY[4], seuraavasti:

1. Lisätään 2 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"G. 'ETY-pienpakkauksilla': pakkauksia, jotka sisältävät seuraavia varmennettuja siemeniä:

- yksi-ituiset siemenet tai tarkkuuskylvöön tarkoitetut siemenet: enintään 100 000 sykeröä tai jyvää taikka nettopainoltaan enintään 2,5 kg, lukuun ottamatta tarvittaessa rakeisia torjunta-aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita;

- muut siemenet kuin yksi-ituiset siemenet tai tarkkuuskylvöön tarkoitetut siemenet: enintään 10 kg, lukuun ottamatta tarvittaessa rakeisia torjunta-aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita."

---

(1) EYVL N:o C 62, 31.7.1973, s. 37
(2) EYVL N:o C 8, 31.1.1974, s. 19
(3) EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2290/66
(4) EYVL N:o L 356, 27.12.1973, s. 79

2. Korvataan 9 artiklan 1 kohdan ilmaisu "10 ja 11 artiklan" ilmaisulla "soveltuvin osin 10, 11 tai 11 a artiklan".

3. Korvataan 10 artikla seuraavasti:

"*10 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen ja varmennettujen siementen pakkaukset, lukuun ottamatta varmennettujen siementen ETY–pienpakkauksia, on suljettava virallisesti niin, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä särkyy eikä sitä voida laittaa takaisin paikalleen.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lukuun ottamatta ETY–pienpakkauksia, pakkaukset voidaan sulkea uudelleen yhden tai useamman kerran ainoastaan virallisesti. Jos pakkaukset suljetaan uudelleen, uudelleen sulkemisen päivämäärä ja toimenpiteestä vastuussa olevat viranomaiset on ilmoitettava etiketissä 11 artiklan 1 kohdassa säädetyssä etiketissä.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ETY–pienpakkaukset on suljettava virallisesti niin, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä särkyy eikä sitä voida laittaa takaisin paikalleen. Pakkaukset voidaan sulkea uudelleen yhden tai useamman kerran ainoastaan virallisesti.

4. Jäsenvaltiot voivat perussiementen pienpakkausten osalta säätää poikkeuksia 1 ja 2 kohdan säännöksistä."

4. Korvataan 11 artiklan 1 kohdan johdanto–osa seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen ja varmennettujen siementen pakkaukset, lukuun ottamatta varmennettujen siementen ETY–pienpakkauksia ...".

5. Korvataan 11 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä perussiementen pienpakkausten osalta, kun niissä on merkintä: "voidaan pitää kaupan ainoastaan ..... :ssa (kyseinen jäsenvaltio)"."

6. Lisätään 11 artiklan jälkeen seuraavat artiklat:

"*11 a artikla*

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ETY–pienpakkauksessa:

a) on liitteessä III olevan B kohdan mukainen siementen toimittajan etiketti, painettu ilmoitus tai leima yhdellä yhteisön virallisista kielistä; läpinäkyvissä pakkauksissa etiketti voidaan laittaa pakkauksen sisäpuolelle, jos se on luettavissa pakkauksen läpi; etiketti on sininen;

b) on tai a alakohdan mukaiseen siementen toimittajan etikettiin on merkitty virallinen sarjanumero; jos käytetään virallista itseliimautuvaa etikettiä, sen on oltava sininen; sarjanumeron kiinnitysmenetelmät vahvistetaan noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden alueella pakatuissa ETY–pienpakkausten merkinnöissä käytetään itseliimautuvaa virallista etikettiä, joka sisältää osan liitteen III olevassa B osassa vahvistetuista tiedoista; siltä osin kuin tiedot annetaan tällaisessa etiketissä, ei 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja merkintöjä vaadita.

11 b artikla

Jäsenvaltiot voivat säätää, että varmennettujen siementen ETY–pienpakkaukset suljetaan ja merkitään pyynnöstä virallisesti 10 artiklan 1 kohdan ja 11 artiklan mukaisesti.

11 c artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että pienpakkauksissa olevat varmennetut siemenet voidaan tunnistaa erityisesti jaettaessa siemeneriä pienempiin osiin. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden alueella pakatut pienpakkaukset suljetaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena."

7. Korvataan 12 artiklassa ilmaisu "4 artiklassa" ilmaisulla "tässä direktiivissä".

8. Korvataan 14 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

– perussiemeniä tai varmennettuja siemeniä, jotka on virallisesti varmennettu ja joiden pakkaukset on virallisesti merkitty ja suljettu tämän direktiivin säännösten mukaisesti,

– varmennettuja siemeniä, jotka on virallisesti varmennettu ja pakattu tämän direktiivin säännösten mukaisesti merkittyihin ja suljettuihin ETY–pienpakkauksiin,

eivät koske muut kuin tässä direktiivissä säädetyt niiden ominaisuuksia, tarkastusjärjestelyjä, merkintöjä ja sulkemista koskevat rajoitukset kaupan pitämiselle."

9. Korvataan liite III seuraavasti:

"LIITE III

MERKINNÄT

A. Virallinen etiketti

I *Ilmoitettavat tiedot*

1. "ETY–säännöt ja vaatimukset"
2. Varmentava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet
3. Erän viitenumero
4. Sokeri– tai rehujuurikkaat
5. Lajike
6. Luokka
7. Tuotantomaa
8. Ilmoitettu netto– tai bruttopaino taikka ilmoitettu sykeröiden tai puhtaiden siementen lukumäärä
9. Jos paino ilmoitetaan ja rakeisia torjunta–aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on ilmoitettava lisäaineen laatu sekä arvioitu sykeröiden tai puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon.
10. Yksi–ituiset siemenet: maininta "yksi–ituinen"
11. Tarkkuuskylvöön tarkoitetut siemenet: maininta "tarkkuuskylvöön".

II *Vähimmäismitat*

110 x 67 mm.

B. Toimittajan etiketti tai pakkauksessa ilmoitettavat tiedot (ETY–pienpakkaukset)

Ilmoitettavat tiedot

1. "ETY–pienpakkaus"
2. Merkinnästä vastuussa olevan siementen toimittajan nimi ja osoite tai tunnistemerkki
3. Virallinen sarjanumero
4. Virallisen sarjanumeron antanut laitos ja jäsenvaltion nimi tai niiden lyhenteet
5. Viitenumero, jos erää ei sarjanumeron perusteella voida tunnistaa
6. Sokeri– tai rehujuurikkaat
7. Lajike
8. "Varmennetut siemenet"
9. Ilmoitettu netto– tai bruttopaino taikka ilmoitettu sykeröiden tai puhtaiden siementen lukumäärä
10. Jos paino ilmoitetaan ja rakeisia torjunta–aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on ilmoitettava lisäaineen laatu sekä arvioitu puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon.
11. Yksi–ituisille siemenille: maininta "yksi–ituinen"
12. Tarkkuuskylvöön tarkoitetuille siemenille: maininta "tarkkuuskylvöön"."

2 artikla

Muutetaan rehukasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua neuvoston direktiiviä 66/401/ETY[1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 73/438/ETY, seuraavasti:

1. Lisätään seuraavat alakohdat 2 artiklan 1 kohtaan:

"F. 'ETY:n A–pienpakkauksilla': pakkauksia, jotka sisältävät siemenseosta, jota ei ole tarkoitettu rehukasvituotantoon ja jonka nettopaino on enintään 2 kg, lukuun ottamatta tarvittaessa rakeisia torjunta–aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita.

G. 'ETY:n B–pienpakkauksilla': pakkauksia, jotka sisältävät varmennettuja siemeniä tai kauppasiemeniä tai, jos kyseiset pakkaukset eivät ole ETY:n A–pienpakkauksia, siemenseosta, jonka nettopaino on enintään 10 kg, lukuun ottamatta tarvittaessa rakeisia torjunta–aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita."

[1] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2298/66

2. Korvataan 8 artiklan 1 kohdassa ilmaisu "9 ja 10 artiklan" ilmaisulla "soveltuvin osin 9, 10 tai 10 a artiklan".

3. Korvataan 9 artikla seuraavasti:

"*9 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen, varmennettujen siementen ja kauppasiementen pakkaukset, lukuun ottamatta varmennettujen siementen ja kauppasiementen ETY:n B–pienpakkauksia, on suljettava virallisesti niin, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä särkyy eikä sitä voida laittaa takaisin paikalleen.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lukuun ottamatta ETY:n B–pienpakkauksia, pakkaukset voidaan sulkea uudelleen yhden tai useamman kerran ainoastaan virallisesti. Jos pakkaukset suljetaan uudelleen, uudelleen sulkemisen päivämäärä ja toimenpiteestä vastuussa olevat viranomaiset on ilmoitettava 11 artiklan 1 kohdassa säädetyssä etiketissä.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ETY:n B–pienpakkaukset on suljettava virallisesti niin, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä särkyy eikä sitä voida laittaa takaisin paikoilleen. Pakkaukset voidaan sulkea uudelleen yhden tai useamman kerran ainoastaan virallisesti.

4. Jäsenvaltiot voivat perussiementen pienpakkausten osalta säätää poikkeuksia 1 ja 2 kohdan säännöksistä."

4. Korvataan 10 artiklan 1 kohdan johdanto–osa seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen, varmennettujen siementen ja kauppasiementen pakkaukset, lukuun ottamatta varmennettujen siementen ja kauppasiementen ETY:n B–pienpakkauksia, ..."

5. Korvataan 10 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) voivat säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä perussiementen pienpakkausten osalta, kun niissä on merkintä: "voidaan pitää kaupan ainoastaan ..... :ssa (kyseinen jäsenvaltio)"."

6. Lisätään 10 artiklan jälkeen seuraavat artiklat:

"*10 a artikla*

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ETY:n B–pienpakkauksessa:

a) on liitteessä IV olevan B kohdan mukainen siementen toimittajan etiketti, painettu ilmoitus tai leima yhdellä yhteisön virallisista kielistä; läpinäkyvissä pakkauksissa etiketti voidaan laittaa myös sisäpuolelle, jos se on luettavissa pakkauksen läpi; etiketin värin osalta sovelletaan 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan säännöksiä;

b) on tai a alakohdan mukaiseen siementen toimittajan etikettiin on merkitty virallinen sarjanumero; jos käytetään virallista itseliimautuvaa etikettiä, on värin osalta noudatettava 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan säännöksiä; sarjanumeron kiinnitysmenetelmät vahvistetaan noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden alueella pakatuissa ETY–pienpakkausten merkinnöissä käytetään itseliimautuvaa virallista etikettiä, joka sisältää osan liitteen IV olevassa B osassa vahvistetuista tiedoista; siltä osin kuin tiedot annetaan tällaisessa etiketissä, ei 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja merkintöjä vaadita.

10 b artikla

Jäsenvaltiot voivat säätää, että varmennettujen siementen ETY:n B–pienpakkaukset suljetaan ja merkitään pyynnöstä virallisesti 9 artiklan 1 kohdan ja 10 artiklan mukaisesti.

10 c artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että pienpakkauksissa olevat varmennetut siemenet voidaan tunnistaa erityisesti jaettaessa siemeneriä pienempiin osiin. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden alueella pakatut pienpakkaukset suljetaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena."

7. Korvataan 11 artiklassa ilmaisu "4 artiklassa" ilmaisulla "tässä direktiivissä".

8. Korvataan 13 artikla seuraavasti:

"*13 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että rehukasvien siemeniä voidaan pitää kaupan eri kasvilajeista tai –lajikkeista saatuina siemenseoksina tai seoksina, jotka sisältävät sellaisten kasvilajien siemeniä, jotka eivät ole tässä direktiivissä tarkoitettuja rehukasveja, ainoastaan, jos seos

ei ole tarkoitettu rehukasvituotantoon ja seoksen eri ainesosat ovat ennen sekoitusta niihin sovellettavien kaupan pitämistä koskevien sääntöjen mukaisia.

2. Poiketen 1 kohdasta jäsenvaltiot voivat sallia rehukasvien siementen pitämisen kaupan myös seoksina, jos:

- seokset on tarkoitettu rehukasvituotantoon, tai

- seokset sisältävät sellaisten kasvilajien siemeniä, joita yhteisön säännökset eivät estä sekoittamasta rehukasvien siementen kanssa.

3. Edellä 8, 9, 10 b, 11 ja 12 artiklan säännöksiä on sovellettava, paitsi jos etiketti on väriltään vihreä, on sovellettava 10 ja 10 a artiklan säännöksiä. Tässä tapauksessa ETY:n A-pienpakkaukset katsotaan ETY:n B-pienpakkauksiksi.

ETY:n A-pienpakkausten osalta ei kuitenkaan vaadita 10 a artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaista virallista sarjanumeroa.

Jäsenvaltiot voivat 2 kohtaa soveltaessaan sallia poikkeuksia tämän direktiivin säännöksistä pienpakkausten osalta, kun kysymyksessä ovat enimmäismääriä ja ilmoitettavia tietoja koskevat pakkausmerkinnät, jos pakkauksessa on merkintä: "voidaan pitää kaupan ainoastaan ..... :ssa (kyseinen jäsenvaltio)."

9. Korvataan 14 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

- perussiemeniä tai varmennettuja siemeniä, jotka on virallisesti varmennettu ja joiden pakkaukset on virallisesti merkitty ja suljettu tämän direktiivin säännösten mukaisesti,

- kauppasiemeniä, jotka on virallisesti tarkastettu ja joiden pakkaukset on virallisesti merkitty ja suljettu tämän direktiivin säännösten mukaisesti,

- virallisesti varmennettuja ja virallisesti tarkastettuja kauppasiemeniä, jotka on pakattu tämän direktiivin säännösten mukaisesti merkittyihin ja suljettuihin ETY:n B-pienpakkauksiin,

- siemenseoksia, jotka on tuotettu tämän direktiivin säännösten mukaisesti ja joita ei ole tarkoitettu rehukasvituotantoon ja joiden pakkaukset on merkitty ja suljettu tämän direktiivin säännösten mukaisesti,

eivät koske muut kuin tässä direktiivissä säädetyt niiden ominaisuuksia, tarkastusjärjestelyjä, merkintöjä ja sulkemista koskevat rajoitukset kaupan pitämiselle."

10. Korvataan 16 artiklan 2 kohdassa päivämäärä "1 päivänä heinäkuuta 1975" päivämäärällä "1 päivänä heinäkuuta 1977".

11. Korvataan liite IV seuraavasti:

"LIITE IV

MERKINNÄT

A. Virallinen etiketti

I *Ilmoitettavat tiedot*

a) Perussiemenet ja varmennetut siemenet:

'1. "ETY-säännöt ja vaatimukset"

2. Varmentava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet

3. Erän viitenumero

4. Laji

5. Lajike

6. Luokka

7. Tuotantomaa

8. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino tai puhtaiden siementen lukumäärä

9. Jos paino ilmoitetaan ja rakeisia torjunta-aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on ilmoitettava lisäaineen laatu sekä arvioitu puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon.

10. Perussiemeniä seuraavan toisen ja sitä seuraavien sukupolvien varmennetut siemenet: perussiementen jälkeisten sukupolvien lukumäärä.

11. Nurmikasvilajikkeet, joiden käyttö- ja viljelyarvoa ei ole tarkastettu viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 29 päivänä syyskuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin

70/457/ETY[1] 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti: "Ei tarkoitettu rehukasvituotantoon".

b) Kauppasiemenet:

1. "ETY-säännöt ja vaatimukset"
2. "Kauppasiemenet (ei varmennettu lajikkeena)"
3. Valvontaviranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet
4. Erän viitenumero
5. Laji[2]
6. Tuotantoalue
7. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino tai puhtaiden siementen lukumäärä
8. Jos paino ilmoitetaan ja rakeisia torjunta-aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on ilmoitettava lisäaineen laatu sekä arvioitu puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon.

c) Siemenseokset:

1. "Siemenseos käytettäväksi ..... (käytötarkoitus)"
2. Sulkemisesta vastuussa oleva viranomainen ja jäsenvaltion nimi tai niiden lyhenteet
3. Erän viitenumero
4. Seoksen eri ainesosien prosenttiosuus seoksen painosta lajeittain ilmoitettuna ja soveltuvin osin myös lajikeittain; jos painoprosentit on ilmoitettu kirjallisesti ostajalle ja ne on rekisteröity, voidaan ilmoittaa ainoastaan seoksen nimi
5. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino tai puhtaiden siementen lukumäärä
6. Jos paino ilmoitetaan ja rakeisia torjunta-aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on ilmoitettava lisäaineen laatu sekä arvioitu puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon.

II *Vähimmäismitat*

110 x 67 mm.

B. Toimittajan etiketti tai pakkauksessa ilmoitettavat tiedot (ETY-pienpakkaukset)

Ilmoitettavat tiedot

a) Varmennetut siemenet:

1. "ETY:n B-pienpakkaus"
2. Merkinnöistä vastuussa olevan siementen toimittajan nimi ja osoite tai tunnistemerkki
3. Virallinen sarjanumero
4. Virallisen sarjanumeron antanut laitos ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet
5. Viitenumero, jos erää ei virallisen sarjanumeron perusteella voida tunnistaa
6. Laji
7. Lajike
8. "Varmennetut siemenet"
9. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino tai puhtaiden siementen lukumäärä
10. Jos paino ilmoitetaan ja rakeisia torjunta-aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on ilmoitettava lisäaineen laatu sekä arvioitu puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon.
11. Nurmikasvilajikkeet, joiden käyttö- ja viljelyarvoa ei ole tarkastettu viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 29 päivänä syyskuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/457 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti; "Ei tarkoitettu rehukasvituotantoon".

b) Kauppasiemenet:

1. "ETY:n B-pienpakkaus"
2. Merkinnöistä vastuussa olevan siementen toimittajan nimi ja osoite tai tunnistemerkki
3. Virallinen sarjanumero
4. Virallisen sarjanumeron antaneen laitoksen ja jäsenvaltion nimi tai niiden lyhenteet

[1] EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 1

[2] Lupiinista on ilmoitettava onko kysymyksessä karvas lupiini vai makea lupiini.

5. Viitenumero, jos erää ei virallisen sarjanumeron perusteella voida tunnistaa

6. Laji[1]

7. "Kauppasiemenet"

8. Netto- tai bruttopaino tai puhtaiden siementen lukumäärä

9. Jos paino ilmoitetaan ja rakeisia torjunta-aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on ilmoitettava lisäaineen laatu sekä arvioitu puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon.

c) Siemenseokset:

1. "ETY:n A-pienpakkaus" tai "ETY:n B-pienpakkaus"

2. Merkinnöistä vastuussa olevan siementen toimittajan nimi ja osoite tai tunnistemerkki

3. ETY:n B-pienpakkaukset: virallinen sarjanumero

4. ETY:n B-pienpakkaukset: virallisen sarjanumeron antanut viranomainen ja jäsenvaltion nimi tai niiden lyhenteet

5. ETY:n B-pienpakkaukset: viitenumero, jos siemenerää ei voida virallisen sarjanumeron perusteella tunnistaa

6. ETY:n A-pienpakkaukset: viitenumero, jonka perusteella käytetyt siemenerät pystytään tunnistamaan

7. ETY:n A-pienpakkaukset: jäsenvaltio tai sen lyhenne

8. "Siemenseos käytettäväksi ..... (käyttötarkoitus)"

9. Netto- tai bruttopaino tai puhtaiden siementen lukumäärä

10. Jos paino ilmoitetaan ja rakeisia torjunta-aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on ilmoitettava lisäaineen laatu sekä arvioitu puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon.

11. Seoksen eri ainesosien prosenttiosuus seoksen painosta lajeittain ja soveltuvin osin myös lajikeittain; jos painoprosentit on ilmoitettukirjallisesti ostajalle ja ne on rekisteröity, voidaan ilmoittaa ainoastaan seoksen nimi."

[1] Lupiinista ilmoitettava, onko kysymyksessä karvas lupiini vai makea lupiini.

3 artikla

Muutetaan viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua neuvoston direktiiviä 66/402/ETY[2], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 73/438/ETY, seuraavasti:

1. Lisätään 9 artiklaan kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltiot voivat pienpakkausten osalta säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä."

2. Lisätään liitteessä IV olevan A osan a ja b alakohtaan tässä järjestyksessä 8 a ja 6 alakohdat seuraavasti:

"Jos paino ilmoitetaan ja rakeisia torjunta-aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on ilmoitettava lisäaineen laatu sekä arvioitu puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon."

4 artikla

Muutetaan siemenperunoiden pitämisestä kaupan annettua neuvoston direktiiviä 66/403/ETY[3], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 73/438/ETY, seuraavasti:

Lisätään 9 artiklaan alakohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltiot voivat pienpakkausten osalta säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä."

5 artikla

Muutetaan öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan 30 päivänä kesäkuuta 1969 annettua neuvoston direktiiviä 69/208/ETY[4], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 73/438/ETY, seuraavasti:

1. Lisätään 9 artiklaan kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltiot voivat pienpakkausten osalta säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä."

[2] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2309/66
[3] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2320/66
[4] EYVL N:o L 169, 10.7.1969, s. 3

2. Korvataan 15 artiklan 2 kohdassa päivämäärä "1 päivänä heinäkuuta 1975" päivämäärällä "1 päivänä heinäkuuta 1977".

3. Lisätään liitteessä IV olevan A kohdan a ja b alakohtaan tässä järjestyksessä 10 ja 9 alakohdat seuraavasti:

"Jos paino ilmoitetaan ja rakeisia torjunta-aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on ilmoitettava lisäaineen laatu sekä arvioitu puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon."

6 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava:

- tämän direktiivin 2 artiklan 10 kohdan ja 5 artiklan 2 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1975;

- tämän direktiivin 2 artiklan 6 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, siltä osin kun ne koskevat 10 a artiklan 1 kohdan b alakohtaa, voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1980;

- muut tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1979.

7 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 26 päivänä kesäkuuta 1975.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. BARRY

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 29 päivänä syyskuuta 1970,
viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta

(70/457/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

maataloudessa käytettävien siementen ja kasvien tuotannolla on tärkeä asema Euroopan talousyhteisön maataloudessa,

neuvosto on sen vuoksi jo antanut direktiivit juurikkaiden siementen[2], rehukasvien siementen[3], viljakasvien siementen[4], siemenperunoiden[5] sekä öljy- ja kuitukasvien siementen[6] pitämisestä kaupan,

näissä direktiiveissä sallitaan jäsenvaltioiden väliaikaisesti rajoittaa kyseisten kasvien lajikkeiden siementen ja lisäysaineiston pitämisen kaupan sellaisten lajikkeiden siemeniin ja lisäysaineistoon, jotka on merkitty kansalliseen luetteloon ja joilla on viljelyn ja käytön kannalta merkitystä niiden alueella;

kuitenkin näissä direktiiveissä säädetään myös, että kyseinen rajoitus hyväksytään ainoastaan siihen saakka, kunnes viljelykasvilajeista laaditaan yleinen lajikeluettelo,

yleinen lajikeluettelo voidaan toistaiseksi laatia ainoastaan kansallisten luetteloiden perusteella,

sen vuoksi kaikkien jäsenvaltioiden olisi laadittava yksi tai useampia kansallisia luetteloita niistä lajikkeista, jotka hyväksytään varmennettaviksi ja pidettäviksi kaupan niiden alueella,

luettelot olisi laadittava yhdenmukaisten sääntöjen mukaisesti, jotta hyväksytyt lajikkeet olisivat erotettavia, pysyviä ja riittävän yhtenäisiä ja jotta ne olisivat viljely- ja käyttöarvoltaan tyydyttäviä,

lajikkeen hyväksymiseksi suoritettavia tutkimuksia varten on vahvistettava suuri määrä yhdenmukaisia perusteita ja vähimmäisedellytyksiä,

toisaalta lajikkeen hyväksymisen voimassaoloaikaan, hyväksymisen epäämisen perusteisiin ja lajikkeen ylläpitoon liittyvät säännökset on yhdenmukaistettava ja jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava toisilleen lajikkeiden hyväksymisistä ja peruuttamisista,

alkaen 1 päivästä heinäkuuta 1967 vähintään yhdessä jäsenvaltiossa tämän direktiivin periaatteiden mukaisesti hyväksyttyjen lajikkeiden siemeniin ja lisäysaineistoon ei saa yhteisössä tietyn määräajan jälkeen soveltaa lajiketta koskevia rajoituksia;

---

[1] EYVL N:o C 108, 19.10.1968, s. 30
[2] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2290/66
[3] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2298/66
[4] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2309/66
[5] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2320/66
[6] EYVL N:o L 169, 10.7.1969, s. 3

nämä lajikkeet on lisättävä lajikeluetteloon,

jäsenvaltioille olisi kuitenkin annettava oikeus erityisen menettelyn avulla tehdä mahdollisia lajiketta koskevia huomautuksia, huomautuksia lajikkeen sisällyttämisestä yleiseen lajikeluetteloon ja kasvin terveyttä koskevia huomautuksia kyseiseen luetteloon jo merkitystä lajikkeesta,

olisi annettava erityiset säännökset lajikkeista, jotka on hyväksytty tämän direktiivin periaatteiden mukaisesti jossakin jäsenvaltiossa ennen 1 päivää heinäkuuta 1967; näyttää perustellulta sisällyttää nämä lajikkeet luetteloon sen perusteella, miten tärkeitä ne ovat siementen tuotannolle,

komission olisi huolehdittava viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon lisättävien lajikkeiden julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*,

olisi säädettävä kolmansissa maissa suoritettujen lajikkeiden tutkimusten ja tarkastusten vastaavuuden tunnustamisesta,

yhteisön sääntöjä ei kuitenkaan olisi sovellettava lajikkeisiin, joiden siemenet ja lisäysaineisto on todistetusti tarkoitettu vietäväksi kolmansiin maihin, ja

komissiolle olisi annettava tehtäväksi päättää tietyistä toimenpiteistä tämän direktiivin soveltamiseksi; ehdotettujen toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä komission ja jäsenvaltioiden välisen tiiviin yhteistyön aikaansaamiseksi 14 päivänä kesäkuuta 1966 neuvoston päätöksellä[1] perustetussa maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevässä pysyvässä komiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN

1 artikla

1. Tämä direktiivi koskee juurikas-, rehukasvi-, viljakasvi- ja perunalajikkeiden sekä öljy- ja kuitukasvilajikkeiden hyväksymistä sellaisten viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon, joiden siemeniä tai kasveja voidaan pitää kaupan juurikkaiden siementen, rehukasvien siementen, viljakasvien siementen ja siemenperunoiden pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettujen neuvoston direktiivien säännösten mukaisesti sekä öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan 30 päivänä kesäkuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin säännösten mukaisesti.

2. Yleinen lajikeluettelo laaditaan jäsenvaltioiden kansallisten luetteloiden perusteella.

2 artikla

Tässä direktiivissä 'virallisilla toimenpiteillä' tarkoitetaan toimenpiteitä, joita toteuttavat

a) jonkin valtion viranomaiset tai

b) jonkin valtion valvonnassa toimivat julkis- tai yksityisoikeudelliset oikeushenkilöt tai

c) valantehneet luonnolliset henkilöt sellaisten lisätehtävien osalta, jotka myös kuuluvat valtion valvontaan,

sillä edellytyksellä, että b ja c alakohdassa tarkoitetut henkilöt eivät saa henkilökohtaista etua kyseisistä toimenpiteistä.

3 artikla

1. Jäsenvaltion on laadittava yksi tai useampi luettelo sellaisista lajikkeista, jotka on virallisesti hyväksytty varmennettaviksi ja pidettäviksi kaupan sen alueella. Jokaisen on voitava tutustua luetteloihin.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että lajikkeen hyväksyminen yleiseen lajikeluetteloon tai toisen jäsenvaltion luetteloon vastaa hyväksymistä kyseisen jäsenvaltion luetteloon. Tässä tapauksessa jäsenvaltio vapautetaan 7 artiklassa, 9 artiklan 3 kohdassa ja 10 artiklan 2 – 5 kohdassa säädetyistä velvoitteista.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta ennen 1 päivää heinäkuuta 1970 muiden kuin tämän direktiivin periaatteiden mukaisesti annetut lajikkeiden viralliset hyväksymiset lakkaavat viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1980, jollei kyseisiä lajikkeita siihen mennessä ole hyväksytty tämän direktiivin periaatteiden mukaisesti.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajike hyväksytään ainoastaan, jos se on erotettava, pysyvä ja riittävän yhtenäinen. Lajikkeella on oltava tyydyttävä viljely- ja käyttöarvo.

[1] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2289/66

2. Viljely- ja käyttöarvon koe ei ole tarpeen

a) heinäkasvilajikkeiden hyväksymiseen, jos lajikkeen siemeniä ei jalostajan ilmoituksen mukaan ole tarkoitettu käytettäväksi rehukasveina,

b) sellaisten lajikkeiden hyväksymiseen, joiden siemenet on tarkoitettu pidettäviksi kaupan jossakin toisessa jäsenvaltiossa, joka on hyväksyessään lajikkeet ottanut huomioon niiden viljely- ja käyttöarvon.

5 artikla

1. Lajike on erotettava, jos se hyväksymistä haettaessa erottuu selvästi yhden tai useamman tärkeän morfologisen tai fysiologisen ominaisuuden osalta kaikista muista lajikkeista, jotka on hyväksytty tai joiden hyväksymistä on haettu kyseisessä jäsenvaltiossa, tai jotka on merkitty yleiseen lajikeluetteloon.

2. Lajike on pysyvä, jos se peräkkäisten lisäysten jälkeen tai jokaisen jakson lopulla – kun jalostaja on määritellyt erityisen lisäysjakson – pysyy määriteltyjen olennaisten ominaisuuksiensa mukaisena.

3. Lajike on riittävän yhtenäinen, jos siihen kuuluvat kasvit ovat – harvinaisia muunnoksia lukuun ottamatta – kasvien lisäysjärjestelmän erityispiirteet huomioon ottaen samanlaisia tai geneettisesti tunnistettavia tässä huomioon otettujen ominaisuuksien osalta.

4. Lajikkeen viljely- ja käyttöarvo on tyydyttävä, jos se kyseisen jäsenvaltion luetteloon hyväksyttyihin muihin lajikkeisiin verrattuna merkitsee kaikilta ominaisuuksiltaan ainakin yhden määrätyn alueen tuotannolle tuntuvaa parannusta joko viljelyksessä, kasvustojen käyttötavoissa tai niistä peräisin olevien tuotteiden käytössä. Tiettyjen ominaisuuksien huonommuus voidaan hyvittää muilla edullisilla ominaisuuksilla.

6 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että muista jäsenvaltioista peräisin oleviin lajikkeisiin sovelletaan erityisesti hyväksymismenettelyn osalta samoja edellytyksiä kuin kansallisiin lajikkeisiin.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lajikkeiden hyväksyminen perustuu virallisten kokeiden tuloksiin, erityisesti viljelykokeisiin, jotka kattavat lajikkeen kuvaukseen riittävän määrän ominaisuuksia. Ominaisuuksien toteamiseksi käytettävien menetelmien on oltava täsmällisiä ja luotettavia.

2. Noudattaen 23 artiklassa säädettyä menettelyä on vahvistettava tieteellisen ja teknisen tietämyksen perusteella:

a) ne ominaisuudet, jotka kokeiden on vähintään katettava eri lajien osalta,

b) kokeiden suorittamiselle vahvistetut vähimmäisedellytykset.

3. Kun genealogisten ainesosien koe on tarpeen hybridien ja keinotekoisten lajikkeiden tutkimiseksi, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kyseisen kokeen tulokset ja genealogisten ainesosien kuvaus jalostajan pyynnöstä pidetään luottamuksellisina.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että hakijan on lajikkeen hyväksymistä koskevaa hakemusta jättäessään ilmoitettava, onko kyseiselle lajikkeelle jo haettu hyväksymistä toisessa jäsenvaltiossa, mikä jäsenvaltio on kyseessä ja onko hyväksyminen annettu.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava alueellaan hyväksyttyjen lajikkeiden luettelon ja maassaan ylläpidosta vastaavan henkilön tai vastaavien henkilöiden nimien virallisesta julkaisemisesta. Kun useampi henkilö on vastuussa lajikkeen ylläpidosta, nimien julkaiseminen ei ole välttämätöntä. Jos nimiä ei ole julkaistu, luettelossa on ilmoitettava viranomainen, jolla on ylläpidosta vastaavien henkilöiden nimiluettelo.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajikkeella on hyväksyttäessä mahdollisuuksien mukaan sama nimi kaikissa jäsenvaltioissa.

Jos tiedetään, että jonkin lajikkeen siemeniä ja lisäysaineistoa pidetään kaupan toisessa maassa eri nimellä, myös tämä nimi on ilmoitettava luettelossa.

3. Jäsenvaltioiden on laadittava jokaisesta hyväksytystä lajikkeesta asiakirja, jossa on lajikkeen kuvaus ja selkeä yhteenveto kaikista niistä seikoista, joihin hyväksyminen perustuu. Lajikkeiden kuvaus koskee niitä kasveja, jotka tuote-

taan suoraan "varmennettujen siementen ja lisäysaineiston" luokkaan kuuluvista siemenistä ja kasveista.

10 artikla

1. Lajikeluettelosta ja sen muutoksista on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on annettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle jokaisen uuden hyväksytyn lajikkeen osalta lyhyt kuvaus sen käyttöä koskevista tärkeimmistä ominaisuuksista.

3. Jäsenvaltioiden on pidettävä muiden jäsenvaltioiden ja komission saatavilla 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut, niitä lajikkeita koskevat asiakirjat, jotka on hyväksytty tai joita ei enää hyväksytä. Näitä asiakirjoja koskevat tiedot pidetään luottamuksellisina.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että hyväksymistä koskevat asiakirjat saatetaan kaikkien niiden henkilöiden henkilökohtaiseen ja yksinomaiseen käyttöön, jotka ovat osoittaneet, että heillä on siihen perusteltu etu. Näitä säännöksiä ei sovelleta, kun 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tiedot on pidettävä luottamuksellisina.

5. Kun lajikkeen hyväksyminen evätään tai peruutetaan, kokeiden tulokset on saatettava niiden henkilöiden käyttöön, joita päätös koskee.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että hyväksyttyjä lajikkeita on ylläpidettävä.

2. Ylläpito on voitava aina tarkastaa lajikkeesta vastaavan henkilön tai vastaavien henkilöiden tekemien muistiinpanojen perusteella. Näiden muistiinpanojen on ulotuttava myös kaikkien perussiemeniä tai lisäysaineistoa aikaisempien sukupolvien tuotantoon.

3. Lajikkeesta vastaavalta henkilöltä voidaan pyytää näytteitä. Näytteet voidaan tarvittaessa ottaa virallisesti.

4. Kun ylläpito toteutetaan muussa kuin lajikkeen hyväksyneessä jäsenvaltiossa, on näiden jäsenvaltioiden avustettava toisiaan hallinnollisesti tarkastuksen osalta.

12 artikla

1. Hyväksyminen on voimassa kymmenennen hyväksymistä seuraavan kalenterivuoden loppuun.

2. Lajikkeen hyväksyminen voidaan uudistaa määrätyin väliajoin, jos se on perusteltua viljelyn merkittävyyden vuoksi ja jos lajike yhä täyttää erotettavuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevat edellytykset. Uudistamista koskeva hakemus on tehtävä viimeistään kaksi vuotta ennen hyväksymisen päättymistä.

3. Hyväksymisen voimassaoloa on jatkettava väliaikaisesti siihen asti, kun uudistamisesta päätetään.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajikkeen hyväksyminen peruutetaan,

a) jos kokeissa osoitetaan, että lajike ei enää ole erotettava, pysyvä tai riittävän yhtenäinen,

b) jos lajikkeesta vastaava henkilö tai vastaavat henkilöt sitä pyytävät, paitsi jos ylläpito taataan.

2. Jäsenvaltiot voivat peruuttaa lajikkeen hyväksymisen,

a) jos tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ei noudateta,

b) jos hyväksymistä haettaessa tai koemenettelyn aikana on annettu vääriä tai vilpillisiä tietoja niistä seikoista, joiden perusteella hyväksyminen annetaan.

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että lajike poistetaan kansallisesta luettelosta, jos kyseisen lajikkeen hyväksyminen on peruutettu tai jos hyväksymisen voimassaoloaika on päättynyt.

2. Jäsenvaltiot voivat sallia alueellaan siementen tai lisäysaineiston myynnin hyväksymisen päättymisen jälkeen enintään kolmen vuoden määräajan.

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että vähintään yhdessä jäsenvaltiossa 1 päivästä heinäkuuta 1972 alkaen tämän

direktiivin säännösten mukaisesti hyväksyttyjen lajikkeiden siemeniin ja lisäysaineistoon ei sovelleta lajikkeen hyväksymisvuotta seuraavan toisen vuoden 31 päivästä joulukuuta alkaen lajiketta koskevia rajoituksia kaupan pitämiselle.

2. Poiketen 1 kohdan säännöksistä jäsenvaltiolle voidaan antaa lupa, ennen edellä tarkoitetun määräajan päättymistä esitetystä pyynnöstä ja 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, kieltää kyseisen lajikkeen siementen ja lisäysaineiston pitäminen kaupan koko alueellaan tai osalla siitä.

3. Edellä 2 kohdassa säädetty lupa myönnetään ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

a) jos lajike ei ole erotettava, pysyvä tai riittävän yhtenäinen,

b) jos osoitetaan, että tämän lajikkeen viljely saattaisi kasvien terveyden kannalta olla vahingoksi muiden lajikkeiden tai lajien viljelylle, tai

c) jos hyväksymistä hakevassa jäsenvaltiossa 5 artiklan 4 kohdan säännöksiä vastaavasti soveltaen suoritetuissa virallisissa viljelykokeissa todetaan, että lajike ei kyseisen jäsenvaltion alueella vastaa toisen, vertailukelpoisen ja kyseisen jäsenvaltion alueella hyväksytyn tai hyvin tunnetun lajikkeen tuloksia.

4. Jos jäsenvaltio ei aio jättää jonkin lajikkeen osalta hakemusta 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, sen on ilmoitettava siitä komissiolle tai annettava asiasta selvitys siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevälle pysyvälle komitealle.

5. Kun kaikki jäsenvaltiot ovat tehneet 4 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tai selvityksen, lakataan soveltamasta 1 kohdassa säädettyä määräaikaa ja ryhdytään soveltamaan 18 artiklaa.

6. Jos lajiketta jossakin jäsenvaltiossa hyväksyttäessä, lajikkeelle tehdään toisessa jäsenvaltiossa hyväksymistä varten kokeita, 1 kohdassa säädettyä määräaikaa lyhennetään jälkimmäisen jäsenvaltion osalta tarkoitettujen kokeiden kestoajalla.

7. Edellä 1 kohdassa säädettyä määräaikaa voidaan pidentää ennen sen päättymistä noudattaen 23 artiklassa säädettyä menettelyä, jos siihen on perusteltu syy.

16 artikla

Edellä 15 artiklaa sovelletaan myös kansallisesti ennen 1 päivää heinäkuuta 1972 ja tämän direktiivin periaatteita vastaavien periaatteiden mukaisesti hyväksyttyihin lajikkeisiin seuraavissa tapauksissa:

a) jos hyväksyminen on annettu 30 päivän kesäkuuta 1967 jälkeen, tai

b) jos hyväksyminen on annettu ennen a alakohdassa tarkoitettua päivämäärää vähintään kahdessa jäsenvaltiossa, tai

c) jos hyväksyminen on annettu ennen a alakohdassa tarkoitettua päivämäärää yhdessä jäsenvaltiossa, sillä edellytyksellä, että kyseisessä jäsenvaltiossa viljelystarkastukseen varmentamista varten laitettujen, lajikkeen lisäykseen tarkoitettujen alueiden osuus, oli a alakohdassa tarkoitetun päivämäärän jälkeen ja kolmen kasvukauden aikana joka kerran vähintään kolme prosenttia kaikista lajin lisäykseen tarkoitetuista alueista.

17 artikla

Edellä 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määräaikaa sovelletaan 16 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa 1 päivästä heinäkuuta 1972 ja 16 artiklan c alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa päivästä, jona jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle vaatimuksen täyttymisestä.

18 artikla

Komissio julkaisee jäsenvaltioiden antamien tietojen mukaisesti ja heti tiedot saatuaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* otsikolla "Viljelykasvilajien yleinen lajikeluettelo" kaikki ne lajikkeet, joiden siemeniin ja lisäysaineistoon ei 15 ja 16 artiklan mukaisesti sovelleta lajiketta koskevia rajoituksia kaupan pitämiselle, sekä myös 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ylläpidosta vastaavasta henkilöstä tai vastaavista henkilöistä. Julkaisussa on ilmoitettava ne jäsenvaltiot, jotka ovat saaneet 15 artiklan 2 kohdan tai 19 artiklan mukaisen luvan.

19 artikla

Jos todetaan, että jonkin yleiseen lajikeluetteloon merkityn lajikkeen viljely saattaisi jossakin jäsenvaltiossa vahingoittaa muiden lajikkeiden tai lajien viljelyä kasvien terveyden osalta, voidaan jäsenvaltiolle hakemuksesta noudattaen 23 artiklassa säädettyä menettelyä myöntää lupa kieltää kyseisen lajikkeen siementen ja lisäysaineiston pitäminen kaupan koko alueellaan tai osalla siitä. Jos vahingollisten organismien leviäminen muodostaa välittömän vaaran, niin asianomainen jäsenvaltio voi saattaa tämän kiellon voimaan heti jätettyään hakemuksen ja siihen asti, kun asiasta päätetään noudattaen 23 artiklassa säädettyä menettelyä.

20 artikla

Kun lajikkeen hyväksynyt jäsenvaltio ei enää hyväksy kyseistä lajiketta, niin yksi tai useampi muu jäsenvaltio voi edelleen

hyväksyä lajikkeen, jos hyväksymisen edellytykset siellä yhä täyttyvät ja jos ylläpito taataan.

21 artikla

1. Neuvosto päättää komission ehdotuksesta määräenemmistöllä:

a) onko kolmannessa maassa suoritetuilla lajikkeiden virallisilla kokeilla samat takeet kuin jäsenvaltioissa suoritetuilla, 7 artiklassa tarkoitetuilla kokeilla,

b) onko kolmannessa maassa suoritetuilla ylläpidon tarkastuksilla samat takeet kuin jäsenvaltioiden suorittamilla tarkastuksilla.

2. Siihen saakka, kunnes neuvosto tekee 1 kohdan mukaisen päätöksen, jäsenvaltiot voivat päättää kyseisessä kohdassa tarkoitetuista asioista. Tämä oikeus päättyy 30 päivänä kesäkuuta 1977.

22 artikla

Tätä direktiiviä ei sovelleta sellaisiin lajikkeisiin, joiden siemenet ja lisäysaineisto todistetusti on tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin.

23 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa toimenpiteistä määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan kahdentoista äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean antaman lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa.

24 artikla

Tämä direktiivi ei rajoita sellaisten kansallisten säännösten soveltamista, jotka ovat perusteltuja ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden ja elämän suojelemiseksi taikka teollisen ja kaupallisen omaisuuden suojelemiseksi lukuun ottamatta 15, 16 ja 19 artiklan säännöksiä.

25 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1972. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

26 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 29 päivänä syyskuuta 1970.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. ERTL

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 29 päivänä syyskuuta 1970, vihannesten siementen pitämisestä kaupan

(70/458/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

vihannesten siementen tuotannolla on tärkeä asema Euroopan talousyhteisön maataloudessa,

vihannesten viljelyssä tyydyttävät tulokset riippuvat paljon sopivien siementen käytöstä; tämän vuoksi tietyt jäsenvaltiot ovat jo jonkin aikaa pitäneet kaupan tiettyjen vihanneslajien osalta ainoastaan määrättyjen lajikkeiden tarkastettuja siemeniä, kun taas jotkut valtiot ovat ottaneet käyttöön vapaaehtoiset siementen laatutarkastukset,

ryhtyessään tarkastamaan siemeniä jäsenvaltiot ovat hyödyntäneet useita kymmeniä vuosia jatketun järjestelmällisen kasvivalintatyön tuloksia ja saaneet käyttöönsä erotettavia, pysyviä ja riittävän yhtenäisiä lajikkeita, joiden ominaisuuksien perusteella voidaan olettaa niiden käytöllä saavutettavan olennaista hyötyä,

yhteisössä saavutetaan vihannesten viljelyssä parempi tuottavuus, jos jäsenvaltiot soveltavat yhdenmukaisia ja mahdollisimman tiukkoja sääntöjä niiden lajikkeiden valikoinnissa, jotka hyväksytään varmennettaviksi, tarkastettaviksi ja pidettäviksi kaupan,

lähtökohdaksi on osoittautunut tarpeelliseksi laatia vihanneslajien lajikkeista yleinen luettelo; tällainen luettelo voidaan tällä hetkellä laatia ainoastaan kansallisten luetteloiden perusteella,

sen vuoksi on tarkoituksenmukaista, että jokainen jäsenvaltio laatii yhden tai useamman kansallisen luettelon lajikkeista, jotka niiden alueella on hyväksytty varmennettaviksi, tarkastettaviksi ja pidettäviksi kaupan,

nämä luettelot on laadittava yhdenmukaisten sääntöjen mukaisesti, jotta hyväksytyt lajikkeet olisivat erotettavia, pysyviä ja riittävän yhtenäisiä,

lajikkeen hyväksymiseksi suoritettavia tarkastuksia varten on vahvistettava huomattava määrä yhdenmukaisia perusteita ja vähimmäisedellytyksiä,

toisaalta lajikkeen hyväksymisen voimassaoloaikaan, hyväksymisen epäämisen perusteisiin ja lajikkeen ylläpitoon liittyvät säännökset on yhdenmukaistettava ja jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava toisilleen lajikkeiden hyväksymisistä ja peruuttamisista,

lajikkeiden yleisessä luettelossa mainittujen lajikkeiden siemeniin ei yhteisössä saa rajoittaa lajikkeiden pitämistä kaupan,

komission olisi huolehdittava hyväksyttyjen lajikkeiden yleisen luettelon julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*,

jäsenvaltioiden olisi voitava esittää lajiketta koskevia huomautuksia, jos ne ovat kasvien terveyden kannalta perusteltuja,

olisi säädettävä kolmansissa maissa suoritettujen lajikkeiden tutkimusten ja tarkastusten vastaavuuden tunnustamisesta,

rajoitukset tiettyjen lajikkeiden kaupan pitämisessä ovat kuitenkin perusteltuja ainoastaan, jos viljelijällä on samanaikaisesti takeet siitä, että hän todella saa juuri näiden lajikkeiden siemeniä,

olisi luotava järjestelmä, joka olisi sovellettavissa niin jäsenvaltioiden väliseen kaupankäyntiin kuin pitämiseen kaupan kansallisilla markkinoilla,

vihannesten siemeniä saa yleensä pitää kaupan ainoastaan, jos ne on varmentamissääntöjen mukaisesti virallisesti tarkastettu ja varmennettu perussiemeniksi tai varmennetuiksi siemeniksi,

tiettyjen vihanneslajien osalta olisi suotavaa pitää kaupan ainoastaan varmennettuja siemeniä; on kuitenkin mahdotonta

[1] EYVL N:o C 108, 19.10.1968, s. 30

tällä hetkellä saavuttaa tätä tavoitetta, koska yhteisön tarpeita ei tällöin voitaisi täyttää kokonaisuudessaan; sen vuoksi olisi väliaikaisesti hyväksyttävä sellaisten tarkastettujen, lajikkeeltaan tunnistettavien ja puhtaiden vakiosiementen pitäminen kaupan, joiden ominaisuudet tarkastetaan ainoastaan yhdessä virallisessa pistokokein pellolla tehdyssä jälkitarkastuksessa,

yhteisön sääntöjä ei tulisi soveltaa vihannesten siemeniin, joita ei pidetä kaupan, koska niiden taloudellinen merkitys on vähäinen; jäsenvaltioilla on oltava oikeus säätää tällaisista siemenistä erityisiä säännöksiä,

vihannesten siementen laadun parantamiseksi yhteisössä on säädettävä erityisistä vähimmäispuhtauteen ja itävyyteen liittyvistä edellytyksistä,

direktiivissä olisi oltava mahdollisimman täydellinen lajiluettelo, johon kuuluisi myös tiettyjä lajeja, jotka voivat olla paitsi vihanneksia myös rehukasveja tai öljykasveja; jos kuitenkin jonkin jäsenvaltion alueella ei tavallisesti tuoteta tai pidetä kaupan tiettyjen lajien siemeniä, tälle jäsenvaltiolle olisi säädettävä mahdollisuus vapautua velvollisuudesta soveltaa direktiivin säännöksiä kyseisiin lajeihin,

siementen tunnistettavuuden varmistamiseksi on laadittava yhteisön säännöt pakkauksista, näytteenotosta, sulkemisesta ja merkinnöistä; olisi säädettävä myös varmennettujen siementen virallisista ennakkotarkastuksista ja vahvistettava vakiosiemeniä ja varmennettuja siemeniä pienpakkauksissa kaupan pitävälle vastuuhenkilölle velvoitteet,

jäsenvaltioiden on säädettävä tarkoituksenmukaisesta tarkastuksesta niin siementen laatua koskevien edellytysten kuin siementen tunnistettavuuden takaavien säännösten noudattamisen varmistamiseksi sinä aikana, jona siemeniä pidetään kaupan,

nämä edellytykset täyttäviä siemeniä eivät koske muut kuin yhteisön säännöissä säädetyt rajoitukset kaupan pitämisessä sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 36 artiklan soveltamista,

on tarpeen tietyin edellytyksin tunnustaa jäsenvaltiossa varmennetuista perussiemenistä toisessa maassa lisättyjen siementen ja kyseisessä jäsenvaltiossa lisättyjen siementen vastaavuus,

toisaalta olisi säädettävä, että kolmansissa maissa korjattuja vihannesten siemeniä voi pitää kaupan yhteisössä ainoastaan, jos niille annetaan samat takeet kuin yhteisössä virallisesti varmennetuille tai yhteisön sääntöjen mukaisille vakiosiemeninä kaupan pidettäville siemenille,

eri luokkiin kuuluvien varmennettujen siementen tai vakiosiementen hankinnassa ollessa vaikeuksia, olisi väliaikaisesti sallittava väljemmät vaatimukset siemenille, joita pidetään kaupan,

eri jäsenvaltioiden teknisten varmentamis- ja tarkastusmenetelmien yhdenmukaistamiseksi ja jotta tulevaisuudessa olisi mahdollista verrata yhteisössä varmennettuja siemeniä kolmansista maista peräisin oleviin siemeniin, jäsenvaltioihin suositellaan perustettaviksi yhteisön koepeltoja, jotta tiettyjen lajikkeiden luokkaan "perussiemenet" ja luokkiin "varmennetut siemenet" ja "vakiosiemenet" kuuluville siemenille voidaan suorittaa vuosittainen jälkitarkastus,

yhteisön sääntöjä ei olisi sovellettava sellaisiin siemeniin, jotka on todistetusti tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin, ja

komissiolle on annettava tehtäväksi päättää tietyistä toimenpiteistä tämän direktiivin soveltamiseksi; suunniteltujen toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä jäsenvaltioiden ja komission välisen tiiviin yhteistyön aikaansaamiseksi 14 päivänä kesäkuuta 1966 neuvoston päätöksellä[1] perustetussa maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevässä pysyvässä komiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tämä direktiivi koskee yhteisössä kaupan pidettäviä vihannesten siemeniä.

[1] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2289/66

2 artikla

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

A. 'Vihanneksilla': seuraavia maatalous- tai puutarhatuotannon kasvilajeja koristekäyttöä lukuun ottamatta:

Allium cepa L.	Sipuli
Allium porrum. L.	Purjo
Anthriscus cerefolium (L.) hoffm.	Maustekirveli
Apium graveolens L.	Selleri
Asparagus officinalis L.	Parsa
Beta vulgaris L. var. cycla (L.) ulrich	Lehtimangoldi
Beta vulgaris L. var. esculenta L.	Punajuurikas
Brassica oleracea L. var. acephala DC. subvar. laciniata L.	Lehtikaali
Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) alef. var. botrytis	Kukkakaali
Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) alef. var. italica plenck	Parsakaali
Brassica oleracea L. var. bullata subvar; gemmifera DC.	Ruusukaali
Brassica oleracea L. var. bullata DC. et var. subauda L.	Kurttukaali (savoijinkaali)
Brassica oleracea L. var. capitata L.f. alba DC.	Keräkaali
Brassica oleracea L. var. capitata L.f. rubra (L.) thell.	Punakaali
Brassica oleracea L. var. gongylodes L.	Kyssäkaali
Brassica rapa L. var. rapa (L.) thell	(Kevät,syys)nauris
Capsicum annuum L.	Ruokapaprika
Cichorium endivia L.	(Kähärä,silo)endiivi
Cichorium intybus L. var. foliosum bisch.	Salaattisikuri
Citrullus vulgaris L.	Vesimeloni
Cucumis melo L.	Meloni
Cucumis sativus L.	Kurkku
Cucurbita pepo L.	Kurpitsa
Daucus carota L. ssp. sativus (hoffm.) hayek	Porkkana
Foeniculum vulgare p. mill.	Venkolit
Lactuca sativa L.	Salaatti
Petroselinum hortense hoffm.	Persilja
Phaseolus coccineus L.	Ruusupapu
Phaseolus vulgaris L.	Tarhapapu
Pisum sativum L. (excl. p. arvense L.)	Tarhaherne
Raphanus sativus L.	Retikka ja retiisi
Scorzonera hispanica L.	Mustajuuri
Solanum lycopersicum L. (lycopersicum esculentum mill.)	Tomaatti
Solanum melongena L.	Munakoiso
Spinacia oleracea L.	Pinaatti
Valerianella locusta (L.) betcke (v. olitoria polt.)	Vuonankaali

Vicia faba major L.	Härkäpapu
Zea maïs convar. microsperma (koern.)	Popcorn–maissi
Zea maïs convar. saccharata (koern.)	Sokerimaissi.

B. 'Perussiemenillä': siemeniä,

a) jotka on tuotettu lajikkeen haltijan tai jalostajan vastuulla lajikkeen ylläpitosääntöjen mukaan;

b) jotka on tarkoitettu "varmennettujen siementen" luokkaan kuuluvien siementen tuotantoon;

c) jotka täyttävät 21 artiklan säännösten rajoituksin liitteessä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset, ja

d) joiden osalta virallisessa tarkastuksessa on todettu, että edellä tarkoitetut edellytykset on täytetty.

C. 'Varmennetuilla siemenillä': siemeniä,

a) jotka polveutuvat suoraan perussiemenistä, tai jalostajan pyynnöstä perussiemeniä yhtä sukupolvea aikaisemmista siemenistä, jotka voivat täyttää tai ovat täyttäneet virallisessa tarkastuksessa perussiemenille liitteissä I ja II vahvistetut edellytykset;

b) jotka on tarkoitettu ennen muuta vihannesten tuotantoon;

c) jotka täyttävät 21 artiklan b alakohdan säännösten rajoituksin varmennetuille siemenille liitteissä I ja II vahvistetut edellytykset;

d) joista on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitetut edellytykset on täytetty, ja

e) joille on tehty pistokokein lajikkeen tunnistettavuutta ja puhtautta koskeva virallinen jälkitarkastus.

D. 'Vakiosiemenillä': siemeniä,

a) jotka ovat lajikkeeltaan riittävän tunnistettavia ja puhtaita;

b) jotka on ennen muuta tarkoitettu vihannesten tuotantoon;

c) jotka täyttävät liitteen II edellytykset, ja

d) joille on tehty pistokokein lajikkeen tunnistettavuutta ja puhtautta koskeva virallinen jälkitarkastus.

E. 'Virallisilla toimenpiteillä': toimenpiteitä, joita toteuttavat:

a) jonkin valtion viranomaiset tai

b) jonkin valtion valvonnassa toimivat julkis– tai yksityisoikeudelliset oikeushenkilöt tai

c) valantehneet luonnolliset henkilöt sellaisten lisätehtävien osalta, jotka myös kuuluvat valtion valvontaan,

sillä edellytyksellä, että b ja c alakohdassa tarkoitetut henkilöt eivät saa henkilökohtaista etua kyseisistä toimenpiteistä.

F. 'Pienpakkauksilla': pakkauksia, joiden sisältämien siementen nettopaino on enintään:

a) 5 kg palkokasveilla, sokerimaissilla ja popcorn–maissilla;

b) 500 g sipuleilla, maustekirvelillä, parsalla, mangoldilla, punajuurikkaalla, kevätnauriilla, vesimelonilla, kurpitsalla, porkkanalla, retiisillä ja retikalla, mustajuurella, pinaatilla, vuonankaalilla;

c) 100 g kaikilla muilla vihanneslajeilla.

2. Jäsenvaltiot voivat väliaikaisesti enintään kolmen vuoden siirtymäkauden ajan tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten voimaantulosta, ja 1 kohdan C alakohdan säännöksistä poiketen, varmentaa varmennettuina siemeninä siemeniä, jotka polveutuvat suoraan jossakin jäsenvaltiossa nykyisen järjestelmän mukaisesti virallisesti tarkastetuista siemenistä ja joilla on samat takeet kuin tämän direktiivin periaatteiden mukaisesti varmennetuilla perussiemenillä.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että vihannesten siemeniä voidaan varmentaa, tarkastaa vakiosiemeninä ja pitää kaupan ainoastaan, jos lajike on virallisesti hyväksytty vähintään yhdessä jäsenvaltiossa.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava yksi tai useampi luettelo sellaisista lajikkeista, jotka on virallisesti hyväksytty varmennettaviksi, tarkastettaviksi vakiosiemeninä ja pidettäviksi kaupan niiden alueella. Luettelot jaetaan alakohtiin:

a) lajikkeet, joiden siemenet voidaan joko varmentaa "perussiemeninä" tai "varmennettuina siemeninä" taikka tarkastaa "vakiosiemeninä", ja

b) lajikkeet, joiden siemenet voidaan tarkastaa ainoastaan vakiosiemeninä.

Jokaisella on oikeus tutustua luetteloihin.

3. Vihanneslajien yleinen lajikeluettelo laaditaan jäsenvaltioiden kansallisten luetteloiden perusteella 16 ja 17 artiklan säännösten mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että jonkin lajikkeen hyväksymisen yleiseen luetteloon tai jonkin toisen jäsenvaltion luetteloon on vastattava niiden luetteloon hyväksymistä. Tässä tapauksessa jäsenvaltio on vapautettu 7 artiklassa, 10 artiklan 3 kohdassa ja 11 artiklan 2 – 5 kohdassa säädetyistä velvoitteista.

4 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajike hyväksytään ainoastaan, jos se on erotettava, pysyvä ja riittävän yhtenäinen.

5 artikla

1. Lajike on erotettava, jos se hyväksymistä haettaessa erottuu selvästi yhden tai useamman tärkeän morfologisen tai fysiologisen ominaisuuden osalta kaikista muista lajikkeista, jotka on hyväksytty tai joiden hyväksymistä on haettu tässä jäsenvaltiossa tai jotka on merkitty vihanneslajien lajikkeiden yleiseen luetteloon.

2. Lajike on pysyvä, jos se peräkkäisten lisäysten jälkeen tai jokaisen jakson lopulla, kun jalostaja on määritellyt erityisen lisäysjakson, pysyy määriteltyjen olennaisten ominaisuuksiensa mukaisena.

3. Lajike on riittävän yhtenäinen, jos siihen kuuluvat kasvit – harvinaisia muunnoksia lukuun ottamatta – kasvien lisäysjärjestelmän erityispiirteet huomioon ottaen, ovat samanlaisia tai geneettisesti tunnistettavia tässä huomioon otettujen ominaisuuksien osalta.

6 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että muista jäsenvaltioista peräisin oleviin lajikkeisiin sovelletaan erityisesti hyväksymismenettelyn osalta samoja vaatimuksia kuin kansallisiin lajikkeisiin.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lajikkeiden hyväksyminen perustuu virallisten kokeiden tuloksiin, erityisesti viljelykokeisiin, jotka kattavat lajikkeen kuvaukseen riittävän määrän ominaisuuksia. Ominaisuuksien toteamiseksi käytettävien menetelmien on oltava täsmällisiä ja luotettavia. Siinä tapauksessa, että lajikkeiden siemeniä ei voida tarkastaa vakiosiemeninä, voidaan ottaa huomioon epävirallisten tutkimusten tulokset ja viljelyn aikana kerätyt käytännön tiedot.

2. Noudattaen 40 artiklassa säädettyä menettelyä on vahvistettava tieteellisen ja teknisen tietämyksen perusteella:

a) ne perusteet, jotka kokeiden on vähintään katettava eri lajien osalta,

b) kokeiden suorittamiselle vahvistetut vähimmäisedellytykset.

3. Kun genealogisten ainesosien koe on tarpeen hybridien ja keinotekoisten lajikkeiden tutkimiseksi, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kyseisen kokeen tulokset ja genealogisten ainesosien kuvaus jalostajan pyynnöstä pidetään luottamuksellisina.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että hakijan on lajikkeen hyväksymistä koskevaa hakemusta jättäessään ilmoitettava, onko kyseiselle lajikkeelle jo haettu hyväksymistä toisessa jäsenvaltiossa, mikä jäsenvaltio on kyseessä ja annettiinko hyväksyminen.

9 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat, tarvitsematta suorittaa tämän direktiivin periaatteiden mukaisia uusia tutkimuksia, hyväksyä lajikkeita, jotka on virallisesti hyväksytty niiden alueella ennen 1 päivää heinäkuuta 1970, jos aikaisemmista tutkimuksista käy ilmi, että lajikkeet ovat erotettavia, pysyviä ja riittävän yhtenäisiä. Vahvistettujen ominaisuuksien tutkiminen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti on saatettava päätökseen viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1975.

2. Jäsenvaltioiden on toteuttava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta ennen 1 päivää heinäkuuta 1970 muiden kuin tämän direktiivin periaatteiden mukaisesti annetut lajikkeiden viralliset hyväksymiset lakkaavat viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1980, jos kyseisiä lajikkeita ei siihen mennessä ole hyväksytty tämän direktiivin periaatteiden mukaisesti.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava alueellaan hyväksyttyjen lajikkeiden luettelon ja maassaan ylläpidosta vastaavan henkilön tai vastaavien henkilöiden nimien virallisesta julkaisemisesta. Kun useampi henkilö on vastuussa lajikkeen ylläpidosta, heidän nimiensä julkaiseminen ei ole välttämätöntä. Jos nimiä ei ole julkaistu, luettelossa on ilmoitettava viranomainen, jolla on ylläpidosta vastaavien henkilöiden nimiluettelo.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kyseisellä lajikkeella hyväksyttäessä on mahdollisuuksien mukaan sama nimi kaikissa jäsenvaltioissa.

Jos tiedetään, että jonkin lajikkeen siemeniä ja lisäysaineistoa pidetään kaupan toisessa maassa eri nimellä, myös tämä nimi on ilmoitettava luettelossa.

3. Jäsenvaltioiden on laadittava jokaisesta hyväksytystä lajikkeesta asiakirjat, joissa on lajikkeen kuvaus ja selkeä yhteenveto kaikista niistä seikoista, joihin hyväksyminen perustuu. Lajikkeiden kuvaus koskee niitä kasveja, jotka polveutuvat suoraan "varmennettujen siementen" tai "vakiosiementen" luokkiin kuuluvista siemenistä.

11 artikla

1. Lajikeluettelo ja sen muutoksista on ilmoitettava viipymättä muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

2. Jäsenvaltioiden on annettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle jokaisen uuden hyväksytyn lajikkeen osalta lyhyt kuvaus sen käyttöä koskevista tärkeimmistä ominaisuuksista, joista ne ovat saaneet tietoa hyväksymismenettelyn aikana.

3. Jäsenvaltioiden on pidettävä muiden jäsenvaltioiden ja komission saatavilla 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut, niitä lajikkeita koskevat asiakirjat, jotka on hyväksytty tai joita ei enää hyväksytä. Näitä asiakirjoja koskevat tiedot pidetään luottamuksellisena.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että hyväksymistä koskevat asiakirjat saatetaan kaikkien niiden henkilöiden henkilökohtaiseen ja yksinomaiseen käyttöön, jotka ovat osoittaneet, että heillä on siihen perusteltu syy. Näitä säännöksiä ei sovelleta, kun 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti tiedot on pidettävä luottamuksellisina.

5. Kun lajikkeen hyväksyminen evätään tai peruutetaan, kokeiden tulokset on saatettava niiden henkilöiden käyttöön, joita päätös koskee.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että hyväksytyt lajikkeet on ylläpidettävä. Tätä säännöstä ei sovelleta lajikkeisiin, joiden siemeniä ei voida tarkastaa muina kuin vakiosiemeninä ja jotka ovat yleisesti tunnettuja 1 päivänä heinäkuuta 1970.

2. Ylläpito on aina voitava tarkastaa lajikkeen vastuuhenkilön tai -henkilöiden tekemien muistiinpanojen perusteella. Näiden muistiinpanojen on ulotuttava myös kaikkien perussiemeniä aikaisempien sukupolvien tuotantoon.

3. Lajikkeesta vastaavalta henkilöltä voidaan pyytää näytteitä. Näytteet voidaan tarvittaessa ottaa virallisesti.

4. Kun ylläpito toteutetaan muussa kuin lajikkeen hyväksyneessä jäsenvaltiossa, on näiden jäsenvaltioiden avustettava toisiaan hallinnollisesti tarkastuksen osalta.

13 artikla

1. Hyväksyminen on voimassa kymmenennen hyväksymistä seuraavan kalenterivuoden loppuun.

2. Lajikkeen hyväksyminen voidaan uudistaa määrätyin väliajoin, jos se on perusteltua viljelyn merkittävyyden vuoksi ja jos lajike yhä täyttää erotettavuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevat edellytykset. Uudistamista koskeva hakemus on tehtävä viimeistään kaksi vuotta ennen hyväksymisen päättymistä.

3. Hyväksymisen voimassaoloa on jatkettava väliaikaisesti siihen asti, kun uudistamisesta päätetään.

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajikkeen hyväksyminen peruutetaan,

a) jos kokeissa osoitetaan, että lajike ei enää ole erotettava, pysyvä tai riittävän yhtenäinen,

b) jos lajikkeesta vastaava henkilö tai vastaavat henkilöt sitä pyytävät, paitsi jos ylläpito taataan.

2. Jäsenvaltiot voivat peruuttaa lajikkeen hyväksymisen,

a) jos tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ei noudateta,

b) jos hyväksymistä haettaessa tai koemenettelyn aikana on annettu vääriä tai vilpillisiä tietoja niistä seikoista, joiden perusteella hyväksyminen annetaan.

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajike poistetaan niiden luettelosta, jos kyseisen lajikkeen hyväksyminen on peruutettu tai jos hyväksymisen voimassaoloaika on päättynyt.

2. Jäsenvaltiot voivat sallia alueellaan hyväksymisen päättymisen jälkeen enintään kolmen vuoden määräajan siementen tai lisäysaineiston myynnin.

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että tämän direktiivin säännösten mukaisesti hyväksyttyjen lajikkeiden siemeniin ei 17 artiklassa tarkoitettua julkaisemista seuraavan kahden kuukauden määräajan päättymisestä alkaen sovelleta lajiketta koskevia rajoituksia kaupan pitämisessä.

2. Poiketen 1 kohdan säännöksistä jäsenvaltiolle voidaan antaa lupa, ennen edellä tarkoitetun määräajan päättymistä esitetystä pyynnöstä ja 40 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, kieltää kyseisen lajikkeen siementen pitäminen kaupan koko alueellaan tai osalla siitä. Hakemus on tehtävä ennen hyväksymistä seuraavan kolmannen kalenterivuoden päättymistä.

3. Edellä 2 kohdassa säädettyä määräaikaa voidaan pidentää noudattaen 40 artiklassa säädettyä menettelyä ennen sen päättymistä, jos siihen on perusteltu syy.

4. Ennen 1 päivää heinäkuuta 1972 hyväksyttyjen lajikkeiden osalta 2 kohdan toisessa virkkeessä säädetty määräaika päättyy 1 päivänä heinäkuuta 1972.

17 artikla

Komissio julkaisee jäsenvaltioiden antamien tietojen mukaisesti ja heti tiedot saatuaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* otsikolla "vihanneslajien yleinen lajikeluettelo" kaikki ne lajikkeet, joiden siemeniin ja lisäysaineistoon ei 16 artiklan mukaisesti sovelleta lajiketta koskevia rajoituksia kaupan pitämisessä, sekä myös 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ylläpidosta vastaavasta henkilöstä tai vastaavista henkilöistä. Julkaisussa on ilmoitettava ne jäsenvaltiot, jotka ovat saaneet 16 artiklan 2 kohdan tai 18 artiklan mukaisen luvan.

18 artikla

Jos todetaan, että jonkin vihanneslajien yleiseen lajikeluetteloon merkityn lajikkeen viljely saattaisi jossakin jäsenvaltiossa vahingoittaa muiden lajikkeiden tai lajien viljelyä kasvien terveyden osalta, niin kyseiselle jäsenvaltiolle voidaan hakemuksesta noudattaen 40 artiklassa säädettyä menettelyä myöntää lupa kieltää kyseisen lajikkeen siementen pitäminen kaupan koko alueellaan tai osalla siitä. Jos vahingollisten organismien leviäminen muodostaa välittömän vaaran, niin asianomainen jäsenvaltio voi saattaa tämän kiellon voimaan

heti jätettyään hakemuksen ja siihen saakka, kunnes asiasta päätetään 40 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

19 artikla

Kun lajikkeen hyväksynyt jäsenvaltio ei enää hyväksy kyseistä lajiketta, niin yksi tai useampi muu jäsenvaltio voi edelleen hyväksyä lajikkeen, jos hyväksymisedellytykset siellä yhä täyttyvät. Ylläpito on taattava, jos lajikkeelta sitä vaaditaan.

20 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että vihannesten siemeniä voidaan pitää kaupan ainoastaan, jos ne ovat joko virallisesti varmennettuja "perussiemeniä" tai "varmennettuja siemeniä" taikka vakiosiemeniä ja jos ne täyttävät liitteessä II vahvistetut edellytykset.

2. Heinäkuun 1 päivästä 1977 alkaen voidaan noudattaen 40 artiklassa säädettyä menettelyä säätää, että tiettyjen vihanneslajien siemeniä voidaan pitää kaupan määrätyistä päivämääristä alkaen ainoastaan, jos ne on virallisesti varmennettu "perussiemeniksi" tai "varmennettuiksi siemeniksi".

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että siementen viralliset tarkastukset suoritetaan käytössä olevien kansainvälisten menetelmien mukaisesti, jos tällaisia menetelmiä on.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää 1 kohdan säännöksistä poikkeuksia:

a) perussiemeniä aikaisempaa sukupolvea olevien siementen osalta;

b) kokeiden ja tieteellisten tarkoitusten osalta;

c) valintatyön osalta;

d) kunnostettavien raakasiementen kaupan pitämisen osalta, jos näiden siementen tunnistettavuus on taattu.

21 artikla

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin 20 artiklan säännöksistä poiketen:

a) sallia sellaisten perussiementen virallisen varmentamisen ja pitämisen kaupan, jotka eivät täytä liitteessä II vahvistettuja itävyyttä koskevia edellytyksiä; tässä tapauksessa kaikki tarvittavat toimenpiteet on toteutettava sen varmistamiseksi, että siementen toimittaja takaa erityisen itävyyden, mikä toimittajan on ilmoitettava kaupan pitämistä varten erityisessä etiketissä, jossa on toimittajan nimi ja osoite sekä erän viitenumero;

b) sallia siementen saatavuuden nopeuttamiseksi sellaisten luokkiin "perussiemenet" ja "varmennetut siemenet" kuuluvien siementen virallisen varmentamisen ja pitämisen kaupan ensimmäiselle ostajalle, joiden liitteessä II vahvistettujen itävyysedellytysten täyttymistä koskeva virallinen tarkastus ei ole päättynyt. Varmentaminen annetaan ainoastaan esitettäessä siementen väliaikainen analyysiseloste ja edellytyksellä, että ensimmäisen vastaanottajan nimi ja osoite on ilmoitettu; kaikki tarvittavat toimenpiteet on toteutettava sen varmistamiseksi, että siementen toimittaja takaa väliaikaisella analyysillä todetun itävyyden; itävyys on ilmoitettava kaupan pitämistä varten erityisessä etiketissä, jossa on siementen toimittajan nimi ja osoite sekä eränumero.

Näitä säännöksiä ei sovelleta kolmansista maista tuotuihin siemeniin lukuun ottamatta 31 artiklassa säädettyä yhteisön ulkopuolella tapahtuvaa lisäystä.

22 artikla

Jäsenvaltiot voivat liitteissä I ja II vahvistettujen edellytysten osalta vahvistaa oman tuotantonsa varmentamista koskevat lisävaatimukset tai tiukemmat vaatimukset.

23 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että siemeniä varmentamista varten tarkastettaessa ja siementen jälkitarkastuksessa näytteet virallisesti otetaan tarkoituksenmukaisin menetelmin.

Näitä säännöksiä on sovellettava myös niissä tapauksissa, joissa vakiosiementen näytteet otetaan virallisesti jälkitarkastusta varten.

2. Jälkitarkastusta varten, tai siemeniä tarkastettaessa, näytteet on otettava yhtenäisistä eristä; erän enimmäispaino ja näytteen vähimmäispaino ilmoitetaan liitteessä III.

24 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemeniä, varmennettuja siemeniä ja vakiosiemeniä saa pitää kaupan ainoastaan

riittävän yhtenäisinä erinä ja pakkauksissa, jotka on 25 ja 26 artiklan säännösten mukaisesti suljettu suljinlaitteella ja varustettu merkinnöillä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää pienten määrien käyttäjille kaupan pitämisen osalta poikkeuksia 1 kohdan pakkauksia, sulkemista ja merkintöjä koskevista säännöksistä.

25 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen ja varmennettujen siementen pakkaukset, jos ne eivät ole pienpakkauksia, on virallisesti suljettava niin, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä särkyy eikä sitä voi laittaa takaisin paikoilleen.

2. Virallisesti suljetut pakkaukset voidaan sulkea uudelleen ainoastaan virallisesti. Jos pakkaukset suljetaan uudelleen, uudelleen sulkemisen päivämäärä ja toimenpiteen suorittanut viranomainen on ilmoitettava 26 artiklan 1 kohdassa säädetyssä etiketissä.

3. Vakiosiementen pakkaukset ja luokan "varmennetut siemenet" pienpakkaukset on suljettava niin, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä särkyy eikä sitä voi laittaa takaisin paikoilleen. Pakkaukset, pienpakkauksia lukuun ottamatta, on varustettava myös lyijykkeellä tai vastaavalla sulkimella, jonka etikettien kiinnittämisestä vastaava henkilö kiinnittää.

26 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen ja varmennettujen siementen, pienpakkauksia lukuun ottamatta,

a) pakkaukset on varustettava pakkauksen ulkopuolella olevalla, liitteessä IV olevan A osan mukaisella virallisella etiketillä, joka on laadittu yhdellä yhteisön virallisista kielistä; se on kiinnitettävä virallisella sulkimella; perussiementen etiketin on oltava valkoinen ja varmennettujen siementen sininen; itseliimautuvien etikettien käyttö on sallittua; niitä voidaan käyttää virallisina sulkimina; jos 21 artiklassa säädetyssä tapauksessa perussiemenet eivät täytä liitteessä II vahvistettuja itävyyttä koskevia edellytyksiä, on siitä ilmoitettava etiketissä;

b) pakkauksessa on oltava etiketin värinen virallinen ilmoitus, jossa on liitteessä IV olevan A osan a alakohdan 4, 5 ja 6 alakohdassa vahvistetut tiedot; tämä ilmoitus ei ole välttämätön, jos nämä tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen.

Etiketti ei ole tarpeen läpinäkyvissä pakkauksissa, jos sisäpuolella olevassa virallisessa ilmoituksessa on a alakohdassa säädetyt tiedot ja ne on luettavissa pakkauksen läpi.

2. Lajikkeiden, jotka ovat yleisesti tunnettuja 1 päivänä heinäkuuta 1970, osalta on sallittua lisäksi mainita etiketissä ylläpidosta. On kiellettyä viitata erityisiin ominaisuuksiin, joilla on yhteyttä ylläpitoon.

3. Vakiosiementen pakkaukset ja "varmennettujen siementen" luokan siementen pienpakkaukset on varustettava liitteessä IV olevan B osan mukaisella toimittajan etiketillä tai painetulla ilmoituksella tai etiketillä, joka on laadittu yhdellä yhteisön virallisista kielistä. Varmennettujen siementen etiketin on oltava sininen ja vakiosiementen tummankeltainen.

27 artikla

Jäsenvaltioiden on toteuttava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että siementen tunnistettavuus tarkastetaan varmennettujen siementen pienpakkausten osalta, erityisesti siemeneriä jaettaessa. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltiot voivat säätää, että niiden alueella jaetut pienpakkaukset on suljettava virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena.

28 artikla

Jäsenvaltioilla on oikeus säätää, että kansallisesti tuotettujen tai maahantuotujen perussiementen, varmennettujen siementen tai vakiosiementen pakkauksissa on niiden alueella tapahtuvaa kaupan pitämistä varten, muissa kuin 21 ja 26 artiklassa säädetyissä tapauksissa, oltava siementen toimittajan antamat lisätiedot joko etiketissä tai pakkauksessa.

29 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen, varmennettujen siementen tai vakiosiementen kemiallisesta käsittelystä on maininta joko virallisessa etiketissä tai toimittajan etiketissä ja pakkauksessa tai sen sisällä. Pienpakkauksissa nämä merkinnät voivat olla pakkauksessa tai sen sisällä.

30 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että näitä perussiemeniä ja varmennettuja siemeniä, jotka on virallisesti varmennettu ja joiden pakkaukset on virallisesti merkitty ja suljettu tässä direktiivissä säädetyn mukaisesti taikka niitä varmennettuja siemeniä pienpakkauksissa tai vakiosiemeniä, joiden pakkaukset on merkitty ja suljettu tässä direktiivissä säädetyn mukaisesti, eivät koske muut kuin tässä direktiivissä säädetyt niiden ominaisuuksia, tarkastusjärjestelyjä, merkintöjä ja sulkemista koskevat rajoitukset kaupan pitämisessä.

2. Heinäkuun 1 päivästä 1977 alkaen ja siihen asti, kun 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu päätös tehdään, jäsenvaltiolle voidaan hakemuksesta 40 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen myöntää oikeus vaatia, että tiettyjen vihanneslajien siemeniä voidaan pitää kaupan määrätyistä päivämääristä alkaen ainoastaan, jos siemenet on virallisesti varmennettu "perussiemeniksi" tai "varmennetuiksi siemeniksi".

31 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että sellaiset vihannesten siemenet, jotka polveutuvat suoraan jossakin jäsenvaltiossa varmennetuista ja toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa korjatuista perussiemenistä, voidaan varmentaa perussiementen tuottajavaltiossa, jos niille on tehty liitteessä I vahvistetut edellytykset täyttävä viljelystarkastus ja jos virallisessa tarkastuksessa on todettu, että liitteessä II varmennetuille siemenille vahvistetut edellytykset on täytetty.

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan myös sellaisten varmennettujen siementen varmentamiseen, jotka polveutuvat suoraan perussiemeniä yhtä sukupolvea aikaisemmista siemenistä, jotka voivat täyttää ja jotka ovat täyttäneet virallisessa tarkastuksessa liitteissä I ja II perussiemenille vahvistetut edellytykset.

32 artikla

1. Neuvosto päättää komission ehdotuksesta määräenemmistöllä:

a) onko kolmannessa maassa suoritetuilla lajikkeiden virallisilla kokeilla samat takeet kuin jäsenvaltioissa suoritetuilla, 7 artiklassa tarkoitetuilla kokeilla;

b) onko kolmannessa maassa suoritetuilla ylläpidon tarkastuksilla samat takeet kuin jäsenvaltioiden suorittamilla tarkastuksilla;

c) täyttävätkö, kuten 31 artiklassa säädetään, viljelystarkastukset kolmannessa maassa liitteessä I vahvistetut edellytykset;

d) vastaavatko sellaiset vihannesten siemenet, jotka on korjattu kolmannessa maassa ja joilla on samat takeet ominaisuuksiensa osalta ja niiden tarkastusjärjestelyjen, niiden tunnistettavuuden varmistamiseksi, merkitsemiseksi ja tarkastamiseksi, tässä suhteessa sellaisia perussiemeniä, varmennettuja siemeniä tai vakiosiemeniä, jotka on korjattu yhteisössä ja jotka ovat tämän direktiivin säännösten mukaisia.

2. Siihen asti, kun neuvosto tekee 1 kohdan mukaisen päätöksen, jäsenvaltiot voivat päättää kyseisessä kohdassa tarkoitetuista asioista. Tämä oikeus päättyy 30 päivänä kesäkuuta 1975.

33 artikla

1. Perussiementen, varmennettujen siementen tai vakiosiementen yleisessä saatavuudessa ilmenevien väliaikaisten ja vähintään yhdessä jäsenvaltiossa esiintyvien sekä yhteisössä ylipäätsemättömien vaikeuksien poistamiseksi, komissio sallii 40 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen yhden tai useamman jäsenvaltion hyväksyvän pidettäväksi kaupan komission määräämäksi ajaksi väljemmät vaatimukset täyttävän luokan siemeniä.

2. Kun on kyse määrätyn lajikkeen siementen luokasta, virallinen etiketti tai toimittajan etiketti on vastaavan luokan etiketti; muissa tapauksissa se on ruskea. Etiketissä on aina ilmoitettava, että kyseessä ovat väljemmät vaatimukset täyttävään luokkaan kuuluvat siemenet.

34 artikla

Tätä direktiiviä ei sovelleta sellaisiin vihannesten siemeniin, jotka on todistettavasti tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin.

35 artikla

Jäsenvaltioiden on toteuttava tarvittavat toimenpiteet, jotta pidettäessä kaupan vihannesten siemeniä tarkastettaisiin virallisesti ainakin pistokokein tämän direktiivin edellytysten noudattamista.

36 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että "varmennettujen siementen" ja "vakiosiementen" luokkien siemenille pistoko-

kein tehdään pellolla virallinen jälkitarkastus, joka koskee niiden tunnistettavuutta ja lajikepuhtautta suhteessa otettuihin näytteisiin.

37 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kaupan pidettäviksi tarkoitettujen vakiosiementen etikettien kiinnittämisestä vastaavat henkilöt:

a) tiedottavat niille toimintansa aloittamisesta ja lopettamisesta,

b) pitävät kirjaa kaikista vakiosiementen eristä ja pitävät kirjanpidon jäsenvaltioiden saatavilla vähintään kolme vuotta,

c) pitävät jäsenvaltioiden saatavilla vähintään kaksi vuotta tarkastusnäytteen sellaisten lajikkeiden siemenistä, joille ei vaadita ylläpitoa,

d) ottavat näytteet jokaisesta kaupan pidettäväksi tarkoitetusta erästä ja pitävät ne jäsenvaltioiden saatavilla vähintään kaksi vuotta,

b ja d alakohdassa tarkoitettuja toimia tarkastetaan virallisesti pistokokein.

2. Jäsenvaltioiden on huoiehdittava siitä, että 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti lajikkeen ylläpitoa koskevista menetelmistä ilmoitetaan ennakolta.

38 artikla

1. Jos toistuvasti todetaan pellolla suoritetussa jälkitarkastuksessa, että jonkin lajikkeen siemenet eivät riittävästi täytä tunnistettavuudesta tai lajikepuhtaudesta vahvistettuja edellytyksiä, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että näiden siementen pitämistä kaupan voidaan kokonaan tai osittain, ja mahdollisesti määräajaksi, kieltää niiden kaupan pitämisestä vastaavalta henkilöltä.

2. Toimenpiteet, jotka toteutetaan 1 kohdan mukaisesti, on peruutettava heti kun on riittävän varmaa, että kaupan pitämiseksi tarkoitetut siemenet vastaisuudessa täyttävät tunnistettavuutta ja lajikepuhtautta koskevat edellytykset.

39 artikla

1. Yhteisössä suoritetaan yhteisön vertailukokeita, joiden tarkoituksena on tarkastaa jälkikäteen perussiementen näytteitä, lukuun ottamatta pistokokein otettuja hybridilajikkeiden ja keinotekoisten lajikkeiden perussiemeniä, vihannesten varmennettuja siemeniä ja vakiosiemeniä; nämä kokeet tehdään 40 artiklassa tarkoitetun komitean alaisuudessa. Jälkitarkastuksessa voidaan tarkastaa siementen vaatimustenmukaisuus.

2. Ensimmäisessä vaiheessa vertailukokeita käytetään varmentamisen teknisten menetelmien yhdenmukaistamiseen tulosten vastaavuuden aikaansaamiseksi. Kun tämä tavoite on saavutettu, vertailukokeista laaditaan vuosittain toimintakertomus, joka luottamuksellisena annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja komissiolle. Päivämäärä, johon mennessä kertomus on laadittava ensimmäisen kerran, vahvistetaan noudattaen 40 artiklassa säädettyä menettelyä.

3. Vertailukokeiden suorittamiseksi tarvittavista järjestelyistä päätetään 40 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Kolmansista maista korjattuja vihannesten siemeniä voidaan ottaa mukaan vertailukokeisiin.

40 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean, jäljempänä 'komitea', käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa toimenpiteistä määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan kahdentoista äänen enemmistöllä.

4. Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean antaman lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa.

41 artikla

Tämä direktiivi ei rajoita sellaisten kansallisten säännösten soveltamista, jotka ovat perusteltuja ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden ja elämän suojelemiseksi taikka teollisen ja kaupallisen omaisuuden suojelemiseksi lukuun ottamatta 18 artiklan säännöksiä sekä liitteiden I ja II määräyksiä.

42 artikla

Jäsenvaltiolle voidaan noudattaen 40 artiklassa säädettyä menettelyä hakemuksesta myöntää poikkeuslupa velvollisuudesta soveltaa kokonaan tai osittain tätä direktiiviä tiettyihin lajeihin, jos sen alueella ei tavallisesti tuoteta ja pidetä kaupan näiden lajien siemeniä.

43 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1972. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

44 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 29 päivänä syyskuuta 1970.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. ERTL

LIITE I

KASVUSTON VARMENTAMISTA KOSKEVAT EDELLYTYKSET

1. Kasvusto on oltava riittävän tunnistettava ja lajikepuhdas.

2. Perussiemenille on tehtävä vähintään yksi virallinen viljelystarkastus. Varmennetuille siemenille on tehtävä vähintään yksi virallisesti valvottu viljelystarkastus, jossa tarkastetaan pistokokein vähintään 20 prosenttia jokaisen lajin kasvustoista.

3. Tuotantopellon kasvuston tilan ja kasvuston kehitysasteen on oltava sellainen, että tunnistettavuuden ja lajikepuhtauden sekä kasvien terveyden riittävä tarkastus on mahdollista.

4. Vähimmäisetäisyyksien viereisistä kasvustoista, jotka voisivat aiheuttaa vieraan muun kuin toivotun siitepölyn kulkeutumisen, on oltava:

   A. **Lajit beta ja brassica**

      1. Vieraan siitepölyn lähteistä, jotka voivat aiheuttaa merkittävää huonontumista beta- ja brassica-lajien lajikkeille:

         a) perussiemenet 1 000 metriä,
         b) varmennetut siemenet 600 metriä;

      2. Vieraan siitepölyn lähteistä, jotka ovat alttiita risteytymään beta- ja brassica-lajien lajikkeiden kanssa:

         a) perussiemenet: 500 metriä,
         b) varmennetut siemenet 300 metriä;

   B. **Muut lajit**

      1. Sellaista vieraan siitepölyn lähteistä, jotka ovat alttiita aiheuttamaan merkittävää, ristipölytyksestä johtuvaa, huonontumista muiden lajien lajikkeille:

         a) perussiemenet 500 metriä,
         b) varmennetut siemenet 300 metriä;

2. Muista vieraan siitepölyn lähteistä, jotka ovat alttiita ristipölytyksen seurauksena risteytymään muiden lajien lajikkeiden kanssa:

   a) perussiemenet 300 metriä,
   b) varmennetut siemenet 100 metriä.

Näitä etäisyyksiä ei tarvitse noudattaa, jos muuta kuin toivottua vierasta siitepölyä vastaan on riittävä suoja.

5. Siementen käyttöarvoa vähentäviä tauteja ja vahingollisia organismeja on oltava mahdollisimman vähän.

LIITE II

Edellytykset, jotka siementen on täytettävä

1. Siementen on oltava riittävän tunnistettavia ja lajikepuhtaita.

2. Siementen käyttöarvoa vähentäviä tauteja ja vahingollisia organismeja on oltava mahdollisimman vähän.

3. Siementen on oltava seuraavien edellytysten mukaisia:

   a) Vaatimukset

Laji	Vähimmäispuhtaus (% painosta)	Muiden lajien kasvien siemeniä enintään (% painosta)	Itävyys vähintään (% puhtaista siemenistä tai sykeröistä)
Allium cepa	97	0,5	70
Allium porrum	97	0,5	65
Anthriscus cerefolium	96	1	70
Apium graveolens	97	1	70
Asparagus officinalis	96	0,5	70
Beta vulgaris (kaikki lajit)	97	0,5	70 (sykeröt)
Brassica oleracea var. botrytis	97	1	70
Brassica oleracea (muut lajit)	97	1	75
Brassica rapa	97	1	80
Capsicum annuum	97	0,5	65
Cichorium intybus	95	1,5	65
Cichorium endivia	95	1	65
Citrullus vulgaris	98	0,1	75
Cucumis melo	98	0,1	75
Cucumis sativus	98	0,1	80
Cucurbita pepo	98	0,1	75
Daucus carota	95	1	65
Foeniculum vulgare	96	1	70
Lactuca sativa	95	0,5	75
Petroselinum hortense	97	1	65
Phaseolus coccineus	98	0,1	80
Phaseolus vulgaris	98	0,1	75
Pisum sativum	98	0,1	80

Laji	Vähimmäispuhtaus (% painosta)	Muiden lajien kasvien siemeniä enintään (% painosta)	Itävyys vähintään (% puhtaista siemenistä tai sykeröistä)
Raphanus sativus	97	1	70
Scorzonera hispanica	95	1	70
Solanum lycopersicum	97	0,5	75
Solanum melongena	96	0,5	65
Spinacia oleracea	97	1	75
Valerianella locusta	95	1	65
Vicia faba	98	0,1	80
Zea mais convar. microsperma (koern.)	98	0,1	85
Zea mais convar. saccharata (koern.)	98	0,1	85

b) Lisävaatimuksia

i) palkokasvien siemenet eivät saa olla seuraavien elävien hyönteisten pilaamia:

Acanthoscelides obtectus sag.
Bruchus affinis froel.
Bruchus atomarius L.
Bruchus pisorum L.
Bruchus rufimanus boh.

ii) siemenet eivät saa olla elävien acarina –taudinaiheuttajien pilaamia.

LIITE III

1. **Erän enimmäispaino**

a) Siemenet, jotka ovat yhtä suuria tai suurempia kuin vehnän jyvät 20 tonnia
b) Siemenet, jotka ovat pienempiä kuin vehnänjyvät 10 tonnia

2. **Näytteen vähimmäispaino**

Laji	*Paino (grammoina)*	*Laji*	*Paino (grammoina)*
Allium cepa	25	Daucus carota	25
Allium porrum	25	Foeniculum vulgare	50
Anthriscus cerefolium	25	Lactuca sativa	25
Apium graveolens	25	Petroselinum hortense	25
Asparagus officinalis	100	Phaseolus coccineus	1 000
Beta vulgaris (kaikki lajit)	100	Phaseolus vulgaris	500
Brassica oleracea (kaikki lajit)	25	Pisum sativum	500
Brassica rapa	50	Raphanus sativus	50
Capsicum annuum	50	Scorzonera hispanica	25
Cichorium intybus	25	Solanum lycopersicum	25
Cichorium endivia	25	Solanum melongena	25
Citrullus vulgaris	200	Spinacia oleracea	100
Cucumis melo	100	Valerianella locusta	25
Cucumis sativus	25	Vicia faba	1 000
Cucurbita pepo	150	Zea mais convar. microsperma	500
		Zea mais convar. saccharata	1 000

Edellä olevien lajien F–1 hybridilajikkeiden osalta näytteen vähimmäispainoa voidaan alentaa neljäsosaan lajikkeelle määritellystä painosta. Siementen lukumäärän näytteessä on oltava vähintään 200 kappaletta.

LIITE IV

Etiketti

A. Virallinen etiketti (perussiemenet ja varmennetut siemenet, lukuun ottamatta pienpakkauksia)

a) *Ilmoitettavat tiedot*

1. "ETY-säännöt ja vaatimukset"
2. Varmentava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet
3. Virallisen sulkemisen kuukausi ja vuosi
4. Erän viitenumero
5. Laji
6. Lajike
7. Luokka
8. Tuotantomaa
9. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino

b) *Vähimmäismitat*

110 × 67 mm

B. Siementen toimittajan etiketti tai pakkaukseen tehtävät merkinnät (vakiosiemenet ja luokan "varmennetut siemenet" pienpakkaukset)

a) *Ilmoitettavat tiedot*

1. "ETY-säännöt ja vaatimukset"
2. Etikettien kiinnittämisestä vastaavan toimittajan nimi ja osoite tai tunnistemerkki
3. Sulkemisen kuukausi ja -vuosi, lukuun ottamatta pienpakkauksia
4. Laji
5. Lajike
6. Luokka
7. Etikettien kiinnittämisestä vastaavan toimittajan antama viitenumero – vakiosiemenille
8. Viitenumero, jonka avulla voidaan tunnistaa varmennettu erä – luokan "varmennetut siemenet" siementen pienpakkauksille
9. Tuotantomaa lukuun ottamatta pienpakkauksia, 100 g asti
10. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino lukuun ottamatta pienpakkauksia, 100 g asti

b) *Etiketin vähimmäismitat (lukuun ottamatta pienpakkauksia)*

110 × 67 mm

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 30 päivänä maaliskuuta 1971,
juurikkaiden, rehukasvien ja viljakasvien siementen, siemenperunoiden pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettujen direktiivien sekä öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan 30 päivänä kesäkuuta 1969 annetun direktiivin sekä vihannesten siementen pitämisestä kaupan 29 päivänä syyskuuta 1970 annetun direktiivin muuttamisesta

(71/162/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

jäljempänä tarkoitetuista syistä olisi muutettava tiettyjä säännöksiä juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan[2], sellaisena kuin se on muutettuna 18 päivänä helmikuuta 1969 annetulla direktiivillä[3], rehukasvien siementen pitämisestä kaupan[4], sellaisena kuin se on muutettuna 18 päivänä helmikuuta 1969 annetulla direktiivillä[5], viljakasvien siementen pitämisestä kaupan[6], sellaisena kuin se on muutettuna 18 päivänä helmikuuta 1969 annetulla direktiivillä[7], siemenperunoiden pitämisestä kaupan[8], sellaisena kuin se on muutettuna 18 päivänä helmikuuta 1969 annetulla direktiivillä[9], 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetuissa neuvoston direktiiveissä sekä öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan 30 päivänä kesäkuuta 1969[10] annetussa neuvoston direktiivissä ja vihannesten siementen pitämisestä kaupan 29 päivänä syyskuuta 1970[11] annetussa neuvoston direktiivissä,

viljelykasvilajien lajikkeiden yleisestä luettelosta säädetään 29 päivänä syyskuuta 1970 annetussa neuvoston direktiivissä[12],

olisi joudutettava pääosin teknisten muutosten tekemistä liitteisiin nopeutetulla menettelyllä,

on tarpeen tulevaisuudessa sallia itseliimautuvien etikettien käyttö,

olisi täydennettävä vertailututkimuksia koskevia säännöksiä,

olisi jaoteltava tietyt rehukasvisuvut maatalouden kannalta tärkeisiin lajeihin ja muutettava tiettyjä teknisiä määräyksiä, ja

toisaalta öljy- ja kuitukasvien siementen osalta ei ole tarpeen soveltaa direktiiviä lajeihin risiini ja seesami, ja toisaalta olisi säädettävä erityisistä säännöksistä yksikotisen hampun osalta,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua direktiiviä seuraavasti:

1. Korvataan 6 artikla seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on säädettävä, että mahdollisesti vaadittavat tiedot genealogista ainesosista pidetään jalostajan pyynnöstä luottamuksellisina."

2. Täydennetään 11 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ilmaisun "varmennettujen siementen sininen;" jälkeen seuraavasti:

"itseliimautuvien etikettien käyttö on sallittua ja niitä voidaan käyttää viralliseen sulkemiseen;"

3. Korvataan päivämäärä 16 artiklan 2 kohdan viimeisessä virkkeessä päivämäärällä 1 päivänä heinäkuuta 1972.

(1) EYVL N:o C 101, 4.8.1970, s. 44
(2) EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2290/66
(3) EYVL N:o L 48, 26.2.1969, s. 4
(4) EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2298/66
(5) EYVL N:o L 48, 26.2.1969, s. 8
(6) EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2309/66
(7) EYVL N:o L 48, 26.2.1969, s. 1
(8) EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2320/66
(9) EYVL N:o L 48, 26.2.1969, s. 7
(10) EYVL N:o L 169, 10.7.1969, s. 3
(11) EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 7
(12) EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 1

4. Korvataan 20 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Yhteisössä pistokokein juurikkaiden varmennetuista siemenistä otettujen näytteiden jälkitarkastusta varten on suoritettava yhteisön vertailukokeita. Jälkitarkastuksessa voidaan tarkastaa niiden edellytysten täyttyminen, joiden mukaisia siementen on oltava. Kokeiden ja niiden tulosten järjestäminen on annettu 21 artiklassa tarkoitetun komitean tehtäväksi."

5. Lisätään artikla 21 artiklan jälkeen seuraava:

"*21 a artikla*

Neuvosto päättää komission ehdotuksesta ja tieteellisen ja teknisen tietämyksen perusteella liitteisiin tehtävistä muutoksista."

2 artikla

Muutetaan rehukasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua direktiiviä seuraavasti:

1. Korvataan 2 artiklan 1 kohdan A alakohdan a alakohdassa ilmaisut:

"Agrostis spec.	Röllit"

seuraavasti:

"Agrostis canina L. ssp. canina Hwd.	Luhtarölli
Agrostis gigantea Roth	Isorölli
Agrostis stolonifera L.	Rönsyrölli
Agrostis tenuis Sibth.	Nurmirölli."

2. Korvataan 2 artiklan 1 kohdan A alakohdan a alakohdassa ilmaisut:

"Lolium spec.	Raiheinät"

seuraavasti:

"Lolium multiflorum lam.	Italianraiheinä (mukaan luettuna westerwold-raiheinä)
Lolium perenne L.	Englanninraiheinä
Lolium x hybridum hausskn.	Hybridiraiheinä."

3. Korvataan 2 artiklan 1 kohdan A alakohdan a alakohdassa ilmaisut:

"Poa spec.	Nurmikat"

seuraavasti:

"Poa annua L.	Kylänurmikka
Poa nemoralis L.	Lehtonurmikka
Poa palustris	Rantanurmikka
Poa pratensis L.	Niittynurmikka
Poa trivialis L.	Karheanurmikka"

4. Korvataan 2 artiklan 1 kohdan A alakohdan b alakohdassa ilmaisut:

"Lupinus spec., paitsi	Lupiinit, paitsi
Lupinus perennis L.	Lupinus perennis L.

seuraavasti:

"Lupinus albus L.	Valkolupiini
Lupinus angustifolius L.	Sinilupiini
Lupinus luteus L.	Keltalupiini"

5. Korvataan 2 artiklan 1 kohdan A alakohdan b alakohdassa ilmaisut:

"Vicia spec., paitsi	Virnat, paitsi
Vicia faba major L.	härkäpapu

seuraavasti:

"Vicia faba L. ssp. faba var. equina Pers.	Härkäpapu
Vicia faba L. var. minor (Peterm.) bull	Härkäpapu
Vicia pannonica Crantz	Unkarinvirna
Vicia sativa L.	Rehuvirna
Vicia villosa roth	Ruisvirna"

6. Korvataan 3 artiklan 1 kohdassa ilmaisut:

"Lolium spec."

seuraavasti:

"Lolium multiflorum Lam.
Lolium perenne L.
Lolium x hybridum
Hausskn."

7. Korvataan 6 artikla seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on säädettävä, että mahdollisesti vaadittavat tiedot genealogisista ainesosista pidetään jalostajan pyynnöstä luottamuksellisina."

8. Täydennetään 10 artikla 1 kohta a alakohtaa ilmaisun "kauppasiementen etiketin on oltava tummankeltainen;" jälkeen seuraavasti:

"itseliimautuvien etikettien käyttö on sallittua ja niitä voidaan käyttää viralliseen sulkemiseen;"

9. Korvataan päivämäärä 16 artiklan 2 kohdan viimeisessä virkkeessä päivämäärällä 1 päivänä heinäkuuta 1972.

10. Korvataan 20 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Yhteisössä pistokokein juurikkaiden varmennetuista siemenistä otettujen näytteiden jälkitarkastusta varten on suoritettava yhteisön vertailukokeita. Jälkitarkastuksessa voidaan tarkastaa niiden edellytysten täyttyminen, joiden mukaisia siementen on oltava. Kokeiden ja niiden tulosten järjestäminen on annettu 21 artiklassa tarkoitetun komitean tehtäväksi."

11. Lisätään artikla 21 artiklan jälkeen seuraava:

"*21 a artikla*

Neuvosto päättää komission ehdotuksesta ja tieteellisen ja teknisen tietämyksen perusteella liitteisiin tehtävistä muutoksista."

12. Korvataan ilmaisu "Agrostis alba" liitteessä II olevan I osan 3 alakohdan A alakohdan a alakohdassa ilmaisulla "Agrostis gigantea roth" ja ilmaisu "Lolium multiflorum spec. italicum" ilmaisulla "Lolium multiflorum lam."

13. Korvataan ilmaisu "0,1", joka ilmaisee rikkakasvien siementen enimmäismäärän hedysarum coronarium L.-lajilla, liitteessä II olevan I osan 3 alakohdan A alakohdan b alakohdassa ilmaisulla "1,5".

14. Täydennetään liitteessä II olevan I osan 3 alakohdan B alakohtaa seuraavasti:

"f) Rumex obstusifolius ja rumex crispus -lajien siementen lukumäärä 5 gramman näytteessä ei saa olla enemmän kuin 2."

15. Korvataan liitteessä II olevan I osan 3 alakohdan C alakohdan a alakohta seuraavasti:

"a) muun väristen lupiinien siementen lukumäärä ei saa olla enemmän kuin 2 karvaan lupiinin osalta eikä enemmän kuin 1 muiden lupiinien osalta."

16. Korvataan liitteessä II olevan 3 osan 4 alakohdan a alakohta seuraavasti:

"a) muun väristen lupiinien siementen lukumäärä ei saa olla enemmän kuin 4 karvaan lupiinin osalta eikä enemmän kuin 2 muiden lupiinien osalta."

17. Lisätään alakohta liitteessä IV olevan A osan a alakohtaan seuraavasti:

"10. Niiden heinäkasvilajikkeiden siementen osalta, joille ei ole tehty viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 29 päivänä syyskuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin[1] 4 artiklan 2 kohdan alakohdassa tarkoitettuja viljely- ja käyttöarvokokeita, maininta: "ei tarkoitettu rehun tuotantoon"."

3 artikla

Muutetaan viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua direktiiviä seuraavasti:

1. Korvataan 2 artiklan 1 kohdan A alakohdassa ilmaisu:

"Zea maïs L."	"Maissi"

seuraavasti:

"Zea maïs L., paitsi Zea maïs convar. microsperma (koern) ja zea maïs convar. saccharata (koern)	Maissi, paitsi popcorn-maissi ja sokerimaissi."

2. Korvataan 6 artikla seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on säädettävä, että mahdollisesti vaadittavat tiedot genealogisista ainesosista pidetään jalostajan pyynnöstä luottamuksellisina."

3. Täydennetään 10 artikla 1 kohta a alakohtaa ilmaisun "toisen sukupolven varmennettujen siementen etiketin on oltava punainen;" jälkeen seuraavasti:

"itseliimautuvien etikettien käyttö on sallittua ja niitä voidaan käyttää viralliseen sulkemiseen;"

[1] EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 1

4. Korvataan päivämäärä 16 artiklan 2 kohdan viimeisessä virkkeessä päivämäärällä 1 päivänä heinäkuuta 1972.

5. Korvataan 20 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Yhteisössä pistokokein juurikkaiden varmennetuista siemenistä otettujen näytteiden jälkitarkastusta varten on suoritettava yhteisön vertailukokeita. Jälkitarkastuksessa voidaan tarkastaa niiden edellytysten täyttyminen, joiden mukaisia siementen on oltava. Kokeiden ja niiden tulosten järjestäminen on annettu 21 artiklassa tarkoitetun komitean tehtäväksi."

6. Lisätään 21 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

"*21 a artikla*

Neuvosto päättää komission ehdotuksesta ja tieteellisen ja teknisen tietämyksen perusteella liitteisiin tehtävistä muutoksista."

4 artikla

Muutetaan siemenperunan pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua direktiiviä seuraavasti:

1. Poistetaan 5 artikla.

2. Täydennetään 14 artikla 1 kohtaa seuraavasti:

"Vertailukokeissa voidaan tarkastaa myös liitteessä I vahvistettuja vähimmäisedellytyksiä."

3. Korvataan päivämäärä 15 artiklan 2 kohdan viimeisessä virkkeessä päivämäärällä 1 päivänä heinäkuuta 1972.

4. Lisätään 19 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

"*19 a artikla*

Neuvosto päättää komission ehdotuksesta ja tieteellisen ja teknisen tietämyksen perusteella liitteisiin tehtävistä muutoksista."

5 artikla

Muutetaan öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan 30 päivänä kesäkuuta 1969 annettua direktiiviä seuraavasti:

1. Poistetaan 2 artiklasta ilmaisut "Ricinus communis L. – risiini" ja "sesamum orientale L. – seesami" ja kaikki viittaukset risiiniin ja seesamiin.

2. Lisätään 2 artiklan 1 kohtaan:

a) ilmaisu B alakohdan b alakohdan loppuun ennen "luokkaan kuuluvien siementen tuotantoon" seuraavasti:

"tai tarvittaessa "kolmannen sukupolven varmennettujen siementen","

b) C alakohdassa ennen ilmaisua "hamppu" ilmaisu "kaksikotinen"

c) D alakohdassa ilmaisun "maapähkinä" jälkeen ilmaisu "yksikotinen hamppu"

d) ilmaisu D alakohdan b alakohdassa ilmaisun "toisen sukupolven varmennettujen siementen" jälkeen seuraavasti:

"tai tarvittaessa "kolmannen sukupolven varmennettujen siementen","

e) ilmaisu E alakohdan b alakohdan loppuun seuraavasti:

"tai tarvittaessa "kolmannen sukupolven varmennettujen siementen tuotantoon;""

f) seuraavan alakohdan jälkeen:

"E a. 'Toisen sukupolven varmennetuilla siemenillä' (yksikotinen hamppu): siemeniä,

a) jotka polveutuvat suoraan ensimmäisen sukupolven varmennetuista siemenistä ja jotka on tuotettu ja virallisesti tarkastettu nimenomaan toisen sukupolven varmennettuina siemeninä;

b) jotka on tarkoitettu kukintavaiheessa korjattavan hampun tuotantoon;

c) jotka täyttävät liitteissä I ja II varmennetuille siemenille vahvistetut edellytykset ja

d) joista on virallisessa tarkastuksessa todettu, että edellä tarkoitetut edellytykset on täytetty."

3. Korvataan 6 artikla seuraavasti:

"jäsenvaltioiden on säädettävä, että mahdollisesti vaadittavat tiedot genealogisista ainesosista pidetään jalostajan pyynnöstä luottamuksellisina."

4. Täydennetään 10 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ilmaisun "kauppasiementen etiketti on ruskea;" jälkeen seuraavasti:

"itseliimautuvien etikettien käyttö on sallittua ja niitä voidaan käyttää viralliseen sulkemiseen;"

5. Korvataan päivämäärä 15 artiklan 2 kohdan viimeisessä virkkeessä päivämäärällä 1 päivänä heinäkuuta 1973.

6. Korvataan 19 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Yhteisössä pistokokein juurikkaiden varmennetuista siemenistä otettujen näytteiden jälkitarkastusta varten on suoritettava yhteisön vertailukokeita. Jälkitarkastuksessa voidaan tarkastaa niiden edellytysten täyttyminen, joiden mukaisia siementen on oltava. Kokeiden ja niiden tulosten järjestäminen on annettu 21 artiklassa tarkoitetun komitean tehtäväksi."

7. Lisätään 20 artiklan jälkeen seuraava:

"20 a artikla

Neuvosto päättää komission ehdotuksesta ja tieteellisen ja teknisen tietämyksen perusteella liitteisiin tehtävistä muutoksista."

8. Poistetaan ilmaisut "risiini", "ricinus communis" ja "sesamum orientale L." sekä kaikki niihin liittyvät viittaukset liitteessä I olevassa 5 alakohdassa ja liitteessä II olevan 1 osan 2 alakohdan A alakohdassa.

9. Korvataan ilmaisu "linum usitatissimum" liitteessä II olevan I osan 2 alakohdan B alakohdan e alakohdassa ilmaisulla "cannabis sativa."

6 artikla

Muutetaan vihannesten siementen pitämisestä kaupan 29 päivänä syyskuuta 1970 annettua direktiiviä seuraavasti:

1. Korvataan 39 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Yhteisössä pistokokein juurikkaiden varmennetuista siemenistä otettujen näytteiden jälkitarkastusta varten on suoritettava yhteisön vertailukokeita. Jälkitarkastuksessa voidaan tarkastaa niiden edellytysten täyttyminen, joiden mukaisia siementen on oltava. Kokeiden ja niiden tulosten järjestäminen on annettu 40 artiklassa tarkoitetun komitean tehtäväksi."

2. Lisätään 40 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

"40 a artikla

Neuvosto päättää komission ehdotuksesta ja tieteellisen ja teknisen tietämyksen perusteella liitteisiin tehtävistä muutoksista."

7 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava:

a) tämän direktiivin 1 artiklan 3 kohdan, 2 artiklan 9 kohdan, 3 artiklan 4 kohdan, 4 artiklan 3 kohdan, 5 artiklan 1, 2 ja 7 kohdan säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivästä heinäkuuta 1970 alkaen;

b) tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan, 2 artiklan 7 ja 17 kohdan, 3 artiklan 2 kohdan, 4 artiklan 1 kohdan, 5 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1972;

c) muut tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1971.

8 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 30 päivänä maaliskuuta 1971.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. SCHUMANN

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 6 päivänä joulukuuta 1972,
juurikkaiden, rehukasvien ja viljakasvien siementen ja siemenperunoiden pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettujen direktiivien sekä öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan 30 päivänä kesäkuuta 1969 annetun direktiivin, vihannesten siementen pitämisestä kaupan sekä viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 29 päivänä syyskuuta 1970 annettujen direktiivien muuttamisesta

(72/418/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

jäljempänä tarkoitetuista syistä olisi muutettava tiettyjen alla lueteltavien ja viimeksi 20 päivänä heinäkuuta 1972[1], annetulla direktiivillä muutettujen direktiivien säännöksiä: juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan[2], rehukasvien siementen pitämisestä kaupan[3], viljakasvien siementen pitämisestä kaupan[4] ja siemenperunoiden pitämisestä kaupan[5] 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetut neuvoston direktiivit, öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan[6] 30 päivänä kesäkuuta 1969 annettu neuvoston direktiivi, vihannesten pitämisestä kaupan[7] ja viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta[8] 29 päivänä syyskuuta 1970 annetut neuvoston direktiivit,

on tarpeen säätää, että jalostettuja siemeniä, jotka ovat perussiemeniä ja lisäysaineistoa aikaisempaa sukupolvea ja jotka on hyväksytty eri jäsenvaltioissa pidettäviksi kaupan edellä mainittujen direktiivien mukaisesti, eivät enää tietyin edellytyksin koske näiden jäsenvaltioiden väliset rajoitukset kaupan pitämisessä,

edellä mainituissa direktiiveissä perussiementen ja lisäysaineiston tai varmennettujen siementen ja lisäysaineiston väliaikaisten toimitusvaikeuksien poistamiseksi säädetyn menettelyn soveltaminen on osoittanut, että näistä vaikeuksista voitaisiin helpommin selviytyä hyväksymällä, paitsi tavallista huonompilaatuisia siemeniä ja lisäysaineistoa, myös sellaisten lajikkeiden siemeniä ja lisäysaineistoa, jotka eivät ole yleisessä lajikeluettelossa eivätkä kansallisessa lajikeluettelossa,

edellä mainittujen direktiivien soveltaminen on aiheuttanut vaikeuksia tuotaessa siemeniä ja lisäysaineistoa eri jäsenvaltioihin, koska jäsenvaltiot vaativat eri tietoja tuojalta, sen vuoksi olisi tarkoituksenmukaista yhdenmukaistaa nämä tiedot,

olisi muutettava edellä mainituissa direktiiveissä lueteltujen tiettyjen lajien siementen etikettitietoja, erityisesti määriä koskevaa mainintaa; on välttämätöntä hyväksyä kaikille lajeille itseliimautuvan etiketin käyttö pakkauksen sisällä olevan ilmoituksen asemesta,

olisi jätettävä viljakasvien siementen pitämisestä kaupan annetun direktiivin – kuten muidenkin vastaavien direktiivien – soveltamisalan ulkopuolelle siemenet, jotka on tarkoitettu koristekäyttöön tulevien kasvien tuotantoon,

siemenperunoiden pitämisestä kaupan annetun direktiivin pakkausta ja luokitusta koskevat säännökset vaativat tiettyjä muutoksia; säädetyt tarkastukset olisi laajennettava koskemaan tiettyjä vaarallisia ja vahingollisia organismeja,

on osoittautunut tarpeelliseksi sallia kansallisella tasolla vuonna 1975 päättyvän siirtymäkauden ajan sellaisten vihannesten vakiosiemenet, joiden lajikkeita ei ole virallisesti hyväksytty kansallisesti eikä yhteisössä; vuodesta 1977 alkaen olisi voitava hyväksyä kaikki lajikkeet virallisten tarkastusten tulosten perusteella,

---

(1) EYVL N:o L 171, 29.7.1972, s. 37
(2) EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2290/66
(3) EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2298/66
(4) EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2309/66
(5) EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2320/66
(6) EYVL N:o 169, 10.7.1969, s. 3
(7) EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 7
(8) EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 16

vihannesten siementen pitämisestä kaupan annetun direktiivin säännöksillä ei ole tiettyjen lajien siementen osalta mitään merkitystä tietyissä jäsenvaltioissa, vaikka niitä siellä tuotettaisiin tai ainakin pidettäisiin vähäisissä määrin kaupan; tämän vuoksi olisi jätettävä tietyt lajit tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, ja jäsenvaltiot voitaisiin vapauttaa velvoitteesta panna direktiivi täytäntöön muiden lajien siemenien osalta, ja

on tarpeen antaa muille kuin viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta annetussa direktiivissä säädettyjen periaatteiden mukaisesti ennen 1 päivää heinäkuuta 1972 hyväksytyille lajikkeille riittävän pitkä siirtymäkausi, jotta näihin lajikkeisiin kuuluvat siemenet ja lisäysaineisto saataisiin myydyksi,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua direktiiviä seuraavasti:

1. Korvataan 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan toinen virke seuraavasti:

"Tämä ilmoitus ei ole välttämätön, jos nämä tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen tai jos on käytetty itseliimautuvaa etikettiä a alakohdassa säädettyjen säännösten mukaisesti."

2. Lisätään 14 artiklaan kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden, jotka ovat säätäneet poikkeuksia 3 artiklan 3 kohdan a alakohdan säännösten mukaisesti, on varmistettava, että perussiementä aikaisempaa sukupolvea oleviin jalostettuihin siemeniin ei sovelleta niiden ominaisuuksia, tarkastusjärjestelyjä, merkintöjä ja sulkemista koskevia rajoituksia kaupan pitämiselle:

a) jos toimivaltainen varmentava viranomainen on ne virallisesti tarkastanut perussiementen varmentamiseen sovellettavien säännösten mukaisesti,

b) jos ne on pakattu tämän direktiivin säännösten mukaisesti, ja

c) jos pakkaukset on varustettu virallisella etiketillä, jossa on vähintään seuraavat tiedot:

- varmentava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet,
- erän viitenumero,
- laji,
- lajike,
- maininta "esiperussiemeniä",
- luokan "varmennetut siemenet" aikaisempien siementen sukupolvien lukumäärä.

Etiketin on oltava valkoinen ja siinä sinipunainen poikkiviiva."

3. Korvataan 17 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Perussiementen tai varmennettujen siementen yleisessä saatavuudessa ilmenevien väliaikaisten ja vähintään yhdessä jäsenvaltiossa esiintyvien sekä yhteisössä ylipääsemättömien vaikeuksien poistamiseksi yhden tai useamman jäsenvaltion voidaan sallia noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä hyväksyä pidettäväksi kaupan määräajan väljemmät vaatimukset täyttävän luokan siemeniä tai sellaisten lajikkeiden siemeniä, jotka eivät kuulu "viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon" eivätkä kansallisiin lajikeluetteloihin."

4. Direktiivin 19 artiklasta tulee 19 artikla 1 kohta.

5. Lisätään 19 artiklaan kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toisesta jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta tulevissa kahta kiloa suuremmissa siemenmäärissä on kaupan pidettäessä seuraavat tiedot:

a) laji,

b) lajike,

c) luokka,

d) tuotantomaa ja virallinen tarkastusviranomainen,

e) lähettäjämaa,

f) tuoja,

g) siementen määrä.

Tavasta, jolla nämä tiedot on annettava, voidaan päättää noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä."

6. Korvataan liitteessä III olevan A osan 8 alakohta seuraavasti:

"8. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino tai siementen ilmoitettu lukumäärä."

2 artikla

Muutetaan rehukasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua direktiiviä seuraavasti:

1. Poistetaan 2 artiklan 3 kohta.

2. Korvataan 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan toinen virke seuraavasti:

"Tämä ilmoitus ei ole välttämätön, jos nämä tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen tai jos on käytetty itseliimautuvaa etikettiä a alakohdassa säädettyjen säännösten mukaisesti."

3. Lisätään 14 artiklaan kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden, jotka ovat säätäneet poikkeuksia 3 artiklan 5 kohdan a alakohdan säännösten mukaisesti, on varmistettava, että perussiementä aikaisempaa sukupolvea oleviin jalostettuihin siemeniin ei sovelleta niiden ominaisuuksia, tarkastusjärjestelyjä, merkintöjä ja sulkemista koskevia rajoituksia kaupan pitämiselle:

a) jos toimivaltainen varmentava viranomainen on ne virallisesti tarkastanut perussiementen varmentamiseen sovellettavien säännösten mukaisesti,

b) jos ne on pakattu tämän direktiivin säännösten mukaisesti, ja

c) jos pakkaukset on varustettu virallisella etiketillä, jossa on vähintään seuraavat tiedot:

- varmentava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhennysmerkki,
- erän viitenumero,
- laji,
- lajike,
- maininta "esiperussiemeniä",
- luokan "varmennetut siemenet" aikaisempien siementen sukupolvien lukumäärä.

Etiketin on oltava valkoinen ja siinä sinipunainen poikkiviiva."

4. Korvataan 17 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Perussiementen, varmennettujen siementen tai kauppasiementen yleisessä saatavuudessa ilmenevien väliaikaisten ja vähintään yhdessä jäsenvaltiossa esiintyvien sekä yhteisössä ylipääsemättömien vaikeuksien poistamiseksi yhden tai useamman jäsenvaltion voidaan sallia noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä hyväksyvän pidettäväksi kaupan määräajan väljemmät vaatimukset täyttävän luokan siemeniä tai sellaisten lajikkeiden siemeniä, jotka eivät kuulu "viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon" eivätkä kansallisiin lajikeluetteloihin."

5. Direktiivin 19 artiklasta tulee 19 artikla 1 kohta.

6. Lisätään 19 artiklaan kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toisesta jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta tulevissa kahta kiloa suuremmissa siemenmäärissä on kaupan pidettäessä seuraavat tiedot:

a) laji,

b) lajike,

c) luokka,

d) tuotantomaa ja virallinen tarkastusviranomainen,

e) lähettäjämaa,

f) tuoja,

g) siementen määrä.

Tavasta, jolla nämä tiedot on annettava, voidaan päättää noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä."

3 artikla

Muutetaan viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua direktiiviä seuraavasti:

1. Korvataan johdanto 2 artiklan 1 kohdan A alakohdassa seuraavasti:

"A. Viljakasveilla: seuraavien lajien kasveja, jotka on tarkoitettu maatalous- tai puutarhatuotantoon, lukuun ottamatta käyttöä koristetarkoitukseen:"

2. Korvataan 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan toinen virke seuraavasti:

"Tämä ilmoitus ei ole välttämätön, jos nämä tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen tai jos on käytetty itseliimautuvaa etikettiä a alakohdassa säädettyjen säännösten mukaisesti."

3. Lisätään 14 artiklaan kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden, jotka ovat säätäneet poikkeuksia 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan säännösten mukaisesti, on

varmistettava, että perussiementä aikaisempaa sukupolvea oleviin jalostettuihin siemeniin ei sovelleta niiden ominaisuuksia, tarkastusjärjestelyjä, merkintöjä ja sulkemista koskevia rajoituksia kaupan pitämiselle:

a) jos toimivaltainen varmentava viranomainen on ne virallisesti tarkastanut perussiementen varmentamiseen sovellettavien säännösten mukaisesti,

b) jos ne on pakattu tämän direktiivin säännösten mukaisesti, ja

c) jos pakkaukset on varustettu virallisella etiketillä, jossa on vähintään seuraavat tiedot:

- varmentava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet,
- erän viitenumero,
- laji,
- lajike,
- maininta "esiperussiemeniä",
- luokan "varmennetut siemenet" aikaisempien siementen sukupolvien lukumäärä.

Etiketin on oltava valkoinen ja siinä sinipunainen poikkiviiva."

4. Korvataan 17 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Perussiementen tai varmennettujen siementen yleisessä saatavuudessa ilmenevien väliaikaisten ja vähintään yhdessä jäsenvaltiossa esiintyvien sekä yhteisössä ylipääsemättömien vaikeuksien poistamiseksi yhden tai useamman jäsenvaltion voidaan sallia noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä hyväksyä pidettäväksi kaupan määräajan väljemmät vaatimukset täyttävän luokan siemeniä tai sellaisten lajikkeiden siemeniä, jotka eivät kuulu "viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon" eivätkä kansallisiin lajikeluetteloihin."

5. Direktiivin 19 artiklasta tulee 19 artikla 1 kohta.

6. Lisätään 19 artiklaan kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toisesta jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta peräisin olevissa kahta kiloa suuremmissa siemenmäärissä on kaupan pidettäessä seuraavat tiedot:

a) laji,

b) lajike,

c) luokka,

d) tuotantomaa ja virallinen tarkastusviranomainen,

e) lähettäjämaa,

f) tuoja,

g) siementen määrä.

Tavasta, jolla nämä tiedot on annettava, voidaan päättää 21 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen."

7. Korvataan liitteessä IV olevan A osan a alakohdan 8 alakohta seuraavasti:

"8. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino tai ilmoitettu siementen lukumäärä."

8. Korvataan liitteessä IV oleva A osan b alakohdan 5 alakohta seuraavasti:

"5. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino tai ilmoitettu siementen lukumäärä."

4 artikla

Muutetaan siemenperunoiden pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua direktiiviä seuraavasti:

1. Korvataan 7 artiklan 1 kohdan kolmas virke seuraavasti:

"Mukuloihin, jotka ovat liian suuria mennäkseen läpi seulasta, jonka silmäkoko on 35 mm (neliön sivu), kokoluokituksen ylä- ja alarajat ilmoitetaan viidellä jaollisin luvuin."

2. Lisätään 7 artiklaan kohta seuraavasti:

"4. Jäsenvaltiot voivat:

a) soveltaa 1 kohdan toisen virkkeen säännöksiä muihin kuin siinä tarkoitettuihin lajikkeisiin;

b) korottaa erän mukuloiden pienimmän ja suurimman kokoluokan suurinta sallittua eroa."

3. Korvataan 8 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemenperunoita ja varmennettuja siemenperunoita saa pitää kaupan ainoastaan riittävän yhtenäisinä erinä ja suljetuissa pak-

kauksissa tai säiliöissä, jotka on suljettava ja varustettava 9 ja 10 artiklan säännösten mukaisesti suljinjärjestelmällä ja merkinnöillä. Pakkausten on oltava uusia; säiliöiden on oltava puhtaita."

4. Lisätään ilmaisu "ja säiliöt" 9 artiklan 1 kohdassa sanan "pakkaukset" jälkeen ja lisätään "tai säiliön" sanan "pakkauksen" jälkeen.

5. Lisätään ilmaisu "ja säiliöt" 10 artiklan 1 kohdassa ja 11 artiklassa sanan "pakkaukset" jälkeen.

6. Korvataan ilmaisu "pakkauksessa tai säiliössä" 12 artiklassa ilmaisulla "säiliössä".

7. Lisätään ilmaisu "pakkaus tai säiliö" 13 artiklan 1 kohdassa sanan "säiliöt" jälkeen.

8. Lisätään 13 artiklaan kohta seuraavasti:

"4. Jäsenvaltioiden, jotka ovat säätäneet poikkeuksia 3 artiklan 2 B kohdan a alakohdan säännösten mukaisesti, on varmistettava, että perussiementä aikaisempaa sukupolvea oleviin jalostettuihin siemeniin ei sovelleta niiden ominaisuuksia, tarkastusjärjestelyjä, merkintöjä ja sulkemista koskevia rajoituksia kaupan pitämiselle:

a) jos toimivaltainen varmentava viranomainen on ne virallisesti tarkastanut perussiementen varmentamiseen sovellettavien säännösten mukaisesti,

b) jos ne on pakattu tämän direktiivin säännösten mukaisesti, ja

c) jos pakkaukset on varustettu virallisella etiketillä, jossa on vähintään seuraavat tiedot:

- varmentava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet,
- erän viitenumero,
- laji,
- lajike,
- maininta "esiperussiemeniä",
- luokan "varmennetut siemenet" aikaisempien siementen sukupolvien lukumäärä.

Etiketin on oltava valkoinen ja siinä sinipunainen poikkiviiva."

9. Korvataan 16 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Perus- tai varmennettujen siemenperunoiden yleisessä saatavuudessa ilmenevien väliaikaisten ja vähintään yhdessä jäsenvaltiossa esiintyvien sekä yhteisössä ylipääsemättömien vaikeuksien poistamiseksi yhden tai useamman jäsenvaltion voidaan sallia noudattaen 19 artiklassa säädettyä menettelyä hyväksyvän pidettäväksi kaupan määräajan väljemmät vaatimukset täyttävän luokan siemenperunoita tai sellaisten lajikkeiden siemenperunoita, jotka eivät kuulu "viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon" eivätkä kansallisiin lajikeluetteloihin."

10. Direktiivin 18 artiklasta tulee 18 artikla 1 kohta.

11. Lisätään 18 artiklaan kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toisesta jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta peräisin olevissa kahta kiloa suuremmissa siemenmäärissä on kaupan pidettäessä seuraavat tiedot:

a) laji,

b) lajike,

c) luokka,

d) tuotantomaa ja virallinen tarkastusviranomainen,

e) lähettäjämaa,

f) tuoja,

g) siementen määrä.

Tavasta, jolla nämä tiedot on annettava, voidaan päättää noudattaen 19 artiklassa säädettyä menettelyä."

12. Lisätään liitteeseen I alakohdat seuraavasti:

"5. Tuotantomaaperä ei ole heterodera rostochiensis woll.-taudinaiheuttajan pilaama.

6. Viljelyksellä ei esiinny seuraavia taudinaiheuttajia:

a) Synchytrium endobioticum (schilb.) perc.,

b) Corynebacterium sepedonicum (spieck. ja kotth.) skapt. ja burkh."

13. Lisätään kirjain "A" liitteessä II sanan "toleranssi" eteen.

14. Täydennetään liitettä II seuraavasti:

"B. Siemenperunoissa ei ole taudinaiheuttajia heterodera rostochiensis, synchytrium endobioticum, corynebacterium sepedonicum ja pseudomonas solanacearum."

5 artikla

Muutetaan öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan 30 päivänä kesäkuuta 1969 annettua direktiiviä seuraavasti:

1. Korvataan 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan toinen virke seuraavasti:

"Tämä ilmoitus ei ole välttämätön, jos nämä tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen tai jos on käytetty itseliimautuvaa etikettiä a alakohdassa säädettyjen säännösten mukaisesti."

2. Lisätään 13 artiklaan kohta seuraavasti:

3. Jäsenvaltioiden, jotka ovat säätäneet poikkeuksia 3 artiklan 5 kohdan a alakohdan säännösten mukaisesti, on varmistettava, että perussiementä aikaisempaa sukupolvea oleviin jalostettuihin siemeniin ei sovelleta niiden ominaisuuksia, tarkastusjärjestelyjä, merkintöjä ja sulkemista koskevia rajoituksia kaupan pitämiselle:

a) jos toimivaltainen varmentava viranomainen on ne virallisesti tarkastanut perussiementen varmentamiseen sovellettavien säännösten mukaisesti,

b) jos ne on pakattu tämän direktiivin säännösten mukaisesti, ja

c) jos pakkaukset on varustettu virallisella etiketillä, jossa on vähintään seuraavat tiedot:

- varmentava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet,
- erän viitenumero,
- laji,
- lajike,
- maininta "esiperussiemeniä",
- luokan "varmennetut siemenet" aikaisempien siementen sukupolvien lukumäärä.

Etiketin on oltava valkoinen sinipunaisella poikkiviivalla."

3. Korvataan 16 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Perussiementen, varmennettujen siementen tai kauppasiementen yleisessä saatavuudessa ilmenevien väliaikaisten ja vähintään yhdessä jäsenvaltiossa esiintyvien sekä yhteisössä ylipääsemättömien vaikeuksien poistamiseksi yhden tai useamman jäsenvaltion voidaan sallia noudattaen 20 artiklassa säädettyä menettelyä hyväksyvän pidettäväksi kaupan määräajan väljemmät vaatimukset täyttävän luokan siemeniä tai sellaisten lajikkeiden siemeniä, jotka eivät kuulu "viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon" eivätkä kansallisiin lajikeluetteloihin."

4. Direktiivin 18 artiklasta tulee 18 artiklan 1 kohta.

5. Lisätään 18 artiklaan kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toisesta jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta peräisin olevissa kahta kiloa suuremmissa siemenmäärissä on kaupan pidettäessä seuraavat tiedot:

a) laji,

b) lajike,

c) luokka,

d) tuotantomaa ja virallinen tarkastusviranomainen,

e) lähettäjämaa,

f) tuoja,

g) siementen määrä.

Tavasta, jolla nämä tiedot on annettava, voidaan päättää noudattaen 20 artiklassa säädettyä menettelyä."

6 artikla

Muutetaan vihannesten siementen pitämistä kaupan 29 päivänä syyskuuta 1970 annettua direktiiviä seuraavasti:

1. Poistetaan maininnat seuraavista lajeista 2 artiklan 1 kohdan A osasta:

"Zea maïs convar. microsperma (koern.) popcorn-maissi",

"Zea maïs convar. saccharata (koern.) sokerimaissi".

2. Poistetaan sanat "sokerimaissi ja popcorn-maissi" 2 artiklan 1 kohdan F osan a alakohdasta.

3. Täydennetään 7 artiklan 1 kohtaa seuraavasti:

"1 päivästä heinäkuuta 1977 alkaen voidaan 40 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää, että kyseisistä päivämääristä alkaen tiettyjen vihanneslajien lajikkeita hyväksytään ainoastaan virallisten tarkastusten perusteella."

4. Korvataan 9 artikla seuraavasti:

"*9 artikla*

1. Jäsenvaltiot voivat, suorittamatta tämän direktiivin säännösten mukaisesti uusia tarkastuksia, hyväksyä lajikkeita, jotka on virallisesti hyväksytty niiden alueella ennen 1 päivää heinäkuuta 1972, jos aikaisemmista tarkastuksista ilmenee, että lajikkeet ovat erotettavia, pysyviä ja riittävän yhtenäisiä. Edellä 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen ominaisuuksien tarkastus on saatettava päätökseen viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1975.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta ennen 1 päivää heinäkuuta 1972 muiden kuin tämän direktiivin periaatteiden mukaisesti annetut lajikkeiden viralliset hyväksymiset päättyvät viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1980, jollei kyseisiä lajikkeita ole tähän päivään mennessä hyväksytty tämän direktiivin säännösten mukaisesti.

3. Poiketen 3 artiklan 1 kohdan säännöksistä jäsenvaltiot voivat hyväksyä, että sellaisten lajikkeiden, joita ei ole virallisesti hyväksytty, vakiosiemeniä pidetään kaupan niiden alueella 30 päivään kesäkuuta 1975 asti, jos näiden lajikkeiden siemeniä on pidetty siellä kaupan ennen 1 päivää heinäkuuta 1972."

5. Täydennetään 11 artiklan 2 kohtaa seuraavasti:

"Jäsenvaltiot tiedottavat pyydettäessä myös ominaisuuksista, joiden avulla lajike voidaan erottaa toisista samanlaisista lajikkeista."

6. Täydennetään 13 artiklan 1 kohtaa seuraavasti:

"Jossakin jäsenvaltiossa ennen 1 päivää heinäkuuta 1972 annettu lajikkeiden hyväksyntä on voimassa enintään 30 päivään kesäkuuta 1982."

7. Korvataan 16 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin säännösten tai tämän direktiivin periaatteita vastaavien periaatteiden mukaisesti hyväksyttyjen lajikkeiden siemeniä eivät koske, 17 artiklassa tarkoitetun julkaisemista seuraavan kahden kuukauden määräajan päättymisestä lukien lajiketta koskevat rajoitukset kaupan pitämiselle."

8. Lisätään ilmaisu "kahden kuukauden aikana määräajan päättymisestä lukien" 17 artiklan ensimmäisessä virkkeessä ilmaisun "siemeniä" jälkeen.

9. Korvataan 26 artiklan 1 kohdan a alakohdan toinen virke seuraavasti:

"Tämä ilmoitus ei ole välttämätön, jos nämä tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen tai jos on käytetty itseliimautuvaa etikettiä a alakohdassa säädettyjen säännösten mukaisesti."

10. Lisätään 30 artiklaan kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden, jotka ovat säätäneet poikkeuksia 20 artiklan 4 kohdan a alakohdan säännösten mukaisesti, on varmistettava, että perussiementä aikaisempaa sukupolvea oleviin jalostettuihin siemeniin ei sovelleta niiden ominaisuuksia, tarkastusjärjestelyjä, merkintöjä ja sulkemista koskevia rajoituksia kaupan pitämiselle:

a) jos toimivaltainen varmentava viranomainen on ne virallisesti tarkastanut perussiementen varmentamiseen sovellettavien säännösten mukaisesti,

b) jos ne on pakattu tämän direktiivin säännösten mukaisesti, ja

c) jos pakkaukset on varustettu virallisella etiketillä, jossa on vähintään seuraavat tiedot:

- varmentava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet,
- erän viitenumero,
- laji,
- lajike,
- maininta "esiperussiemeniä",
- luokan "varmennetut siemenet" aikaisempien siementen sukupolvien lukumäärä.

Etiketin on oltava valkoinen ja siinä sinipunainen poikkiviiva."

11. Korvataan 33 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Perussiementen, varmennettujen siementen tai vakiosiementen yleisessä saatavuudessa ilmenevien väliaikaisten ja vähintään yhdessä jäsenvaltiossa esiintyvien sekä yhteisössä ylipääsemättömien vaikeuksien poistamiseksi yhden tai useamman jäsenvaltion voidaan sallia noudattaen 40 artiklassa säädettyä menettelyä hyväksyvän pidettäväksi kaupan määräajan väljemmät vaatimukset täyttävän luokan siemeniä tai sellaisten lajikkeiden siemeniä, jotka eivät kuulu

"vihanneskasvilajien yleiseen lajikeluetteloon" eivätkä kansallisiin lajikeluetteloihin."

12. Direktiivin 35 artiklasta tulee 35 artikla 1 kohta.

13. Lisätään 35 artiklaan kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toisesta jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta peräisin olevissa kahta kiloa suuremmissa siemenmäärissä on kaupan pidettäessä seuraavat tiedot:

a) laji,

b) lajike,

c) luokka,

d) tuotantomaa ja virallinen tarkastusviranomainen,

e) lähettäjämaa,

f) tuoja,

g) siementen määrä.

Tavasta, jolla nämä tiedot on annettava, voidaan päättää noudattaen 40 artiklassa säädettyä menettelyä."

14. Täydennetään 37 artiklan 1 kohtaa seuraavasti:

"Velvoitetta, josta säädetään c alakohdassa, sovelletaan ainoastaan niihin vastuuhenkilöihin, jotka ovat tuottajia."

15. Korvataan 42 artikla seuraavasti:

"*42 artikla*

Jäsenvaltio voidaan noudattaen 40 artiklassa säädettyä menettelyä pyynnöstä vapauttaa kokonaan tai osittain tämän direktiivin säännösten täytäntöön panemisesta, 16 artiklan 1 kohdan ja 30 artiklan 1 kohdan säännöksiä lukuun ottamatta:

a) seuraavien lajien osalta:

maustekirveli,

parsa,

mangoldi,

lehtikaali,

kukkakaali,

parsakaali,

salaattisikuri,

vesimeloni,

salaattivenkoli,

mustajuuri;

b) muiden lajien osalta, jos sen alueella ei tavallisesti tuoteta eikä pidetä kaupan näitä lajeja."

16. Poistetaan kaikki lajeihin Zea mais convar. microsperma ja convar. saccharata viittaavat tiedot liitteistä II ja III.

17. Korvataan liitteessä IV olevan A osan a alakohdan 9 alakohta seuraavasti:

"9. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino tai ilmoitettu siementen lukumäärä."

18. Muutetaan liitteessä IV olevan B osan a alakohdan 3 alakohta seuraavasti:

"Sulkemiskuukausi ja -vuosi; pienille pakkauksille sulkemisvuosi."

19. Poistetaan ilmaisu "100 grammaan asti" liitteessä IV olevan B osan a alakohdan 9 alakohdasta.

20. Korvataan liitteessä IV olevan B osan a alakohdan 10 alakohta seuraavasti:

"10. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino tai ilmoitettu siementen lukumäärä, lukuun ottamatta pieniä, alle 500 gramman pakkaukset."

7 artikla

Muutetaan viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 29 päivänä syyskuuta 1970 annettua direktiiviä seuraavasti:

1. Korvataan päivämäärä "1 päivänä heinäkuuta 1970" 3 artiklan 3 kohdassa päivämäärällä "1 päivänä heinäkuuta 1972".

2. Täydennetään 10 artiklan 2 kohtaa seuraavasti:

"Jäsenvaltiot tiedottavat pyynnöstä myös ominaisuuksista, joiden avulla lajike voidaan erottaa toisista samanlaisista lajikkeista."

3. Täydennetään 12 artikla 1 kohta seuraavasti:

"Jäsenvaltiossa ennen 1 päivää heinäkuuta 1972 annettu lajikkeiden hyväksyntä on voimassa enintään 30 päivään kesäkuuta 1982 saakka."

8 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava:

a) tämän direktiivin 6 artiklan, lukuun ottamatta 13 ja 18 alakohtaa, ja 7 artiklan säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1972;

b) muut tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1973.

9 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 6 päivänä joulukuuta 1972.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

N. SCHMELZER

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 11 päivänä joulukuuta 1973,
juurikkaiden, rehukasvien, viljakasvien siementen ja siemenperunoiden pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettujen direktiivien sekä öljy- ja kuitukasvien pitämisestä kaupan 30 päivänä kesäkuuta 1969 annetun direktiivin sekä vihannesten siementen pitämisestä kaupan ja viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 29 päivänä syyskuuta 1970 annettujen direktiivien muuttamisesta

(73/438/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

jäljempänä tarkoitetuista syistä olisi muutettava tiettyjen alla lueteltavien ja viimeksi 6 päivänä joulukuuta 1972 annetulla direktiivillä[2], muutettujen direktiivien säännöksiä: juurikkaiden siementen[3], rehukasvien siementen[4], viljakasvien siementen[5] ja siemenperunoiden[6] pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetut neuvoston direktiivit; öljy- ja kuitukasvien siementen 30 päivänä kesäkuuta 1969 pitämisestä kaupan annettu neuvoston direktiivi[7], vihannesten siementen pitämisestä kaupan[8] ja viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta[9] 29 päivänä syyskuuta 1970 annetut neuvoston direktiivit,

rehukasvien ja viljakasvien siementen osalta olisi säädettävä mahdollisuudesta merkitä avena fatuan esiintyminen siemenissä,

kovien siementen enimmäispitoisuutta olisi nostettava trifolium repens- lajien osalta; lisäksi phleum bertolinii- lajit olisi saatettava kyseisen direktiivin soveltamisalaan,

olisi tiukennettava tiettyjä viljakasvilajeja koskevia vähimmäisedellytyksiä; toisaalta siirtymäkauden aikana itsepölytteisten lajien virallisessa tarkastuksessa olisi sallittava väljemmät vaatimukset,

pellavansiemenen toimittamisessa saadun kokemuksen perusteella on tarpeen hyväksyä neljäksi vuodeksi luokka "varmennetut siemenet, kolmas sukupolvi",

useiden lajikkeiden vakiosiemenseokset olisi sallittava siirtymäkauden aikana tiettyjen vihanneslajien pienpakkausten osalta; on myös tarpeen muuttaa näytteiden vähimmäispainoja ja vihannesten siementen itävyyttä koskevaa siirtymäsäännöstä,

viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta annettuun direktiiviin olisi lisättävä ne lajikkeet, joita todistettavasti ei voida tuottaa jäsenvaltion alueella,

tietyissä edellä tarkoitetuissa direktiiveissä säädetään, että jäsenvaltiot eivät 1 päivästä heinäkuuta 1973 alkaen voi enää kansallisella tasolla päättää muissa maissa, ja erityisesti kolmansissa maissa, tuotettujen siementen ja kasvien vastaavuuksista; koska kaikissa tapauksissa ei ole ollut mahdollista suorittaa yhteisön tarkastusta, olisi edellä mainittua määräaikaa pidennettävä häiriöiden välttämiseksi nykyisissä kauppasuhteissa,

täytäntöönpanotoimenpiteiden ollessa teknisiä, menettelyä liitteiden muuttamiseksi olisi yksinkertaistettava soveltamalla

---

[1] EYVL N:o C 62, 31.7.1973, s. 37
[2] EYVL N:o L 287, 26.12.1972, s. 22
[3] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2290/66
[4] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2298/66
[5] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2309/66
[6] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2320/66
[7] EYVL N:o L 169, 10.7.1966, s. 3
[8] EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 7
[9] EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 1

maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean menettelyä tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen edellyttämien muutosten tekemiseksi, ja

lukuisia oikaisuja olisi tehtävä useisiin edellä mainituista direktiiveistä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua neuvoston direktiiviä seuraavasti:

1. Korvataan 16 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"Jäsenvaltiot voivat tehdä 1 kohdan mukaisen kolmatta maata koskevan päätöksen, jos neuvosto ei vielä ole tehnyt kyseisen maan osalta tämän direktiivin mukaista päätöstä. Tämä oikeus lakkaa 1 päivänä heinäkuuta 1975."

2. Korvataan 21 a artikla seuraavasti:

"Tieteellinen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella tehtävät muutokset liitteiden sisältöön on annettava noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä."

2 artikla

Muutetaan rehukasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua direktiiviä seuraavasti:

1. Korvataan hollanninkielisen tekstin 2 artiklan 1 kohdan A alakohdan a luetelmakohdassa ilmaisu "gebruikst raaigras" ilmaisulla "gekruist raaigras".

2. Lisätään 2 artiklan 1 kohdan A alakohdan a luetelmakohtaan ilmaisu:

"Phleum bertolinii DC. timotei."

ilmaisun:

"Lolium x hybridum hausskn. raiheinähybridit." jälkeen.

3. Lisätään 11 artiklaan seuraava:

"tai siemeneriin, jotka ovat avena fatuan esiintymistä koskevien noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä vahvistettujen erityisten edellytysten mukaisia, on kiinnitettävä virallinen todistus näiden edellytysten mukaisuudesta."

4. Korvataan 16 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"Jäsenvaltiot voivat tehdä 1 kohdan mukaisen kolmatta maata koskevan päätöksen, jos neuvosto ei vielä ole tehnyt kyseisen maan osalta tämän direktiivin mukaista päätöstä. Tämä oikeus lakkaa 1 päivänä heinäkuuta 1975."

5. Korvataan 21 a artikla seuraavasti:

"Tieteellinen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella tehtävät muutokset liitteiden sisältöön on annettava noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä."

6. Korvataan liitteessä II olevan I jakson 3 kohdan A alakohdan 5 sarakkeessa ilmaisu "20", joka esiintyy lajin trifolium repens L:n kohdalla, ilmaisulla "40".

3 artikla

Muutetaan viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua neuvoston direktiiviä seuraavasti:

1. Lisätään 2 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"d) voivat pyynnöstä ja noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä sallia, että itsepölytteisten lajien siemenet varmennetaan virallisesti 31 päivään joulukuuta 1978 asti luokkiin "varmennetut siemenet, ensimmäinen sukupolvi" tai "varmennetut siemenet, toinen sukupolvi":

- kun liitteessä I vahvistetun virallisen viljelystarkastuksen sijasta suoritetaan viljelystarkastus, jota virallisesti valvotaan tekemällä paikalla tarkastuksia vähintään 20 prosentille kunkin lajin kasvustosta;

- jos perussiementen lisäksi vähintään kaksi sitä välittömästi edeltävää esiperussiementen sukupolvea täyttää kyseisessä jäsenvaltiossa suoritetussa virallisessa tarkastuksessa liitteissä I ja II perussiemenelle vahvistetut edellytykset lajikkeen tunnistettavuuden ja lajikepuhtauden osalta."

2. Lisätään 11 artiklaan seuraava:

"tai siemeneriin, jotka ovat avena fatuan esiintymistä koskevien noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä vahvistettujen erityisten edellytysten mukaisia, on kiinnitettävä virallinen todistus näiden edellytysten mukaisuudesta."

3. Korvataan 16 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"Jäsenvaltiot voivat tehdä 1 kohdan mukaisen kolmatta maata koskevan päätöksen, jos neuvosto ei vielä ole tehnyt kyseisen maan osalta tämän direktiivin mukaista päätöstä. Tämä oikeus lakkaa 1 päivänä heinäkuuta 1975."

4. Korvataan 21 a artikla seuraavasti:

"Tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella tehtävät muutokset liitteiden sisältöön on annettava noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä."

5. Korvataan liitteessä II olevan 3 kohdan A a aa alakohdan 5 sarakkeessa ilmaisu "98" kauran, ohran, vehnän ja speltin perussiementen osalta ilmaisulla "99".

6. Lisätään liitteessä II olevaan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

"D. Muiden viljakasvilajien siementen enimmäispitoisuuksia koskevat erityiset edellytykset:

Kun siementen enimmäispitoisuudeksi on A alakohdassa vahvistettu yksi siemen, ei toista siementä katsota epäpuhtaudeksi, jos toisessa 500 g:n näytteessä ei ole muiden viljakasvilajien siemeniä."

4 artikla

Muutetaan siemenperunoiden pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua direktiiviä seuraavasti:

1. Korvataan 15 artiklan 2 kohdan päivämäärä "1 päivänä heinäkuuta 1973" päivämäärällä "1 päivänä heinäkuuta 1975".

2. Korvataan 19 a artikla seuraavasti:

"Tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella tehtävät muutokset liitteiden sisältöön on annettava noudattaen 19 artiklassa säädettyä menettelyä."

5 artikla

Muutetaan öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan 30 päivänä kesäkuuta 1969 annettua direktiiviä seuraavasti:

1. Korvataan 2 artiklan 1 kohdan A alakohdassa ja liitteessä II olevan I osan 2 kohdan A alakohdassa ilmaisu "Soia hispida L." ilmaisulla "Glycine max (L.) merrill."

2. Korvataan 2 artiklan 2 kohdan c alakohdan päivämäärä "30 päivään kesäkuuta 1974" päivämäärällä "30 päivään kesäkuuta 1978".

3. Korvataan 15 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"Jäsenvaltiot voivat tehdä 1 kohdan mukaisen kolmatta maata koskevan päätöksen, jos neuvosto ei vielä ole tehnyt kyseisen maan osalta tämän direktiivin mukaista päätöstä. Tämä oikeus lakkaa 1 päivänä heinäkuuta 1975."

4. Korvataan 20 a artikla seuraavasti:

"Tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella tehtävät muutokset liitteiden sisältöön on annettava noudattaen 20 artiklassa säädettyä menettelyä."

6 artikla

Muutetaan vihannesten siementen pitämisestä kaupan 29 päivänä syyskuuta 1970 annettua direktiiviä seuraavasti:

1. Poistetaan 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisestä virkkeestä ilmaisut seuraavasti:

- saksankielisestä tekstistä "betreffend ihre Verwendung";
- ranskankielisestä tekstistä "concernant son utilisation";
- italiankielisestä tekstistä "in loro possesso riguardanti la sua utilizzazione";
- tanskankielisestä tekstistä "med henblik på dens anvendelse";
- englanninkielisestä tekstistä "in respect of use".

2. Lisätään 24 artiklaan kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltiot voivat sallia lactuca sativa L:n eri lajikkeiden vakiosiemenseosten pitämisen kaupan ja raphanus sativus L:n eri lajikkeiden vakiosiemenseosten pitämisen kaupan enintään 50 g:n pienpakkauksissa, jos ilmaisu "lajikeseos" ja seoksen muodostavien lajikkeiden nimet ilmoitetaan pakkauksessa."

3. Lisätään 33 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

"*33 a artikla*

Jäsenvaltiot voivat 40 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen sallia sellaisten ennen 1 päivää heinäkuuta 1973 korjattujen siementen pitämisen kaupan, jotka eivät täytä liitteessä II vahvistettuja itävyyden edellytyksiä, jos siemenet ovat merkittyjä. Tämä lupa voidaan antaa 1 päivään heinäkuuta 1975 asti."

4. Korvataan 40 a artiklan seuraavasti:

"Tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella tehtävät muutokset liitteiden sisältöön on annettava noudattaen 40 artiklassa säädettyä menettelyä."

5. Korvataan liitteessä III oleva 2 osa seuraavasti:

"**2. Näytteen vähimmäispaino**

Laji	*Paino (g)*
Allium cepa	25
Allium porrum	20
Anthriscus cerefolium	20
Apium graveolens	5
Asparagus officinalis	100
Beta vulgaris	100
Brassica oleracea	25
Brassica rapa	20
Capsicum annuum	40
Cichorium intybus	15
Cichorium endivia	15
Citrullus vulgaris	250
Cucumis melo	100
Cucumis sativus	25
Cucurbita pepo	150
Daucus carota	10
Foeniculum vulgare	25
Lactuca sativa	10
Petroselinum hortense	10
Phaseolus coccineus	1 000
Phaseolus vulgaris	700
Pisum sativum	500
Raphanus sativum	500
Scorzonera hispanica	30
Solanum lycopersicum	20
Solanum melongena	20
Spinacia oleracea	75
Valerianella locusta	20
Vicia faba	1 000

Edellä olevien lajien F–1 hybridilajikkeiden osalta voidaan näytteen vähimmäispainoa alentaa neljäsosaan määritellystä painosta.

Näytteen on kuitenkin oltava painoltaan vähintään 5 g ja sen on sisällettävä vähintään 400 siementä."

7 artikla

Muutetaan viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 29 päivänä syyskuuta 1970 annettua direktiiviä seuraavasti:

1. Korvataan hollanninkielisen tekstin 10 artiklan 2 alakohdan 1 lauseessa ilmaisu "ervan" ilmaisulla "voor hun gebruik".

2. Korvataan 15 artiklan 3 kohdan c alakohta seuraavasti:

"kun hakemuksen tehneissä jäsenvaltioissa 5 artiklan 4 kohtaa noudattamalla suoritetut viralliset viljelykokeet osoittavat, että lajikkeen koetulokset eivät missään jäsenvaltion alueen osassa vastaa kyseisen jäsenvaltion alueella hyväksytyn vastaavan lajikkeen tuloksia, tai kun on yleisesti tiedossa, että lajike ei sovellu viljeltäväksi missään alueen osassa lajikkeen tyypin tai sen tuleentumisajan vuoksi."

8 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava:

a) tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan, 2 artiklan 4 kohdan, 3 artiklan 3 kohdan, 4 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 3 kohdan säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1973;

b) tämän direktiivin 1 artiklan 2 kohdan, 2 artiklan 3 ja 5 kohtien, 3 artiklan 2 ja 4 kohtien, 4 artiklan 2 kohdan, 5 artiklan 4 kohdan ja 6 artiklan 4 kohdan säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1974;

c) muut tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1974.

9 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 11 päivänä joulukuuta 1973.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Ib FREDERIKSEN

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 19 päivänä joulukuuta 1977,
juurikkaiden, rehukasvien ja viljakasvien siementen, viiniköynnösten lisäysaineiston, öljy- ja kuitukasvien ja vihannesten siementen pitämisestä kaupan sekä viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta annettujen direktiivien 66/400/ETY, 66/401/ETY, 66/402/ETY, 68/193/ETY, 69/208/ETY, 70/458/ETY ja 70/457/ETY muuttamisesta

(78/55/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[2],

sekä katsoo, että

jäljempänä tarkoitetuista syistä tiettyjä siementen ja lisäysaineiston pitämisestä kaupan annettuja direktiivejä olisi muutettava,

siementen ja lisäysaineiston merkinnöistä annetuissa näiden direktiivien nykyisissä säännöksissä ei oteta huomioon merkintämenetelmien teknistä kehitystä; tämän vuoksi niitä olisi muutettava,

tiettyjen direktiivien nopeutetusta menettelystä olisi säädettävä lajien risteytysten seurauksena tehtävien lajiluettelon kuvausten ja hybridien muutosten osalta,

"varmennettuina siemeninä" varmennettaviksi tarkoitetut siemenet on periaatteessa tuotettava perussiemenistä; mainituissa direktiiveissä sallitaan kuitenkin poikkeus tästä tiettyjen lajien osalta siten, että siemenet voidaan varmentaa "varmennetuiksi siemeniksi" myös silloin, kun ne on tuotettu virallisesti tarkastetuista esiperussiemenistä; jälkimmäistä mahdollisuutta ei kuitenkaan voida katsoa riittäväksi eräille lajeille, eikä erityisesti niille lajeille, joilla varmentaminen "toisen sukupolven varmennetuiksi siemeniksi" on sallittua; tämän vuoksi tätä mahdollisuutta olisi laajennettava ja riittävät takeet vahvistettava,

käytäntö on kuitupellavan siementoimituksissa osoittanut, että on tarpeen vielä neljä vuotta pitää käytössä luokka "varmennetut siemenet, kolmas sukupolvi"; tämä pidennys mahdollistaa myös sen, että jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kuitupellavan siemeniä on riittävästi tarjolla luokissa "varmennetut siemenet, ensimmäinen sukupolvi" ja "varmennetut siemenet, toinen sukupolvi",

viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 29 päivänä syyskuuta 1970 annetussa neuvoston direktiivissä 70/457/ETY[3], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 73/438/ETY[4], sekä vihannesten siementen pitämisestä kaupan annetussa 29 päivänä syyskuuta 1970 neuvoston direktiivissä 70/458/ETY[5], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 76/307/ETY[6], säädetään, että jäsenvaltiot eivät 1 päivästä heinäkuuta 1977 alkaen enää voi kansallisella tasolla päättää kolmansia maita koskevista lajikkeiden virallisten tarkastusten ja ylläpitokäytäntöä koskevien tarkastusten vastaavuuksista; direktiivissä 70/458/ETY säädetään, että jäsenvaltiot eivät 1 päivästä heinäkuuta 1977 alkaen enää saa kansallisella tasolla päättää kolmansissa maissa korjattujen siementen vastaavuudesta, ja

on kuitenkin todennäköistä, että näitä vastaavuuksien antamista koskevia tarkastuksia ei yhteisön tasolla saada päätökseen edellä tarkoitettuihin ajankohtiin mennessä kaikissa niissä tapauksissa, joissa kansallisia vastaavuuksia on annettu; tämän vuoksi olisi voitava päättää nopeutetulla menettelyllä näiden määräaikojen mahdollisesta pidentämisestä tietyissä tapauksissa häiriöiden välttämiseksi perinteisissä kauppasuhteissa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua neuvoston direktiiviä 66/400/ETY[7], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 76/331/ETY[8], seuraavasti:

---

(1) EYVL N:o L 183, 1.8.1977, s. 64
(2) EYVL N:o C 180, 28.7.1977, s. 29
(3) EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 1
(4) EYVL N:o L 356, 27.12.1973, s. 79
(5) EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 7
(6) EYVL N:o L 72, 18.3.1976, s. 16
(7) EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2290/66
(8) EYVL N:o L 83, 30.3.1976, s. 34

1. Korvataan 11 artikla seuraavasti:

"*11 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen ja varmennettujen siementen pakkaukset, lukuun ottamatta ETY–pienpakkauksiin pakattuja varmennettuja siemeniä:

a) on varustettava pakkauksen ulkopuolisella virallisella käyttämättömällä etiketillä, joka täyttää liitteessä III olevassa A osassa vahvistetut edellytykset, ja jossa tiedot ilmoitetaan yhdellä yhteisön virallisista kielistä. Perussiementen etiketin on oltava valkoinen ja varmennettujen siementen sininen. Jos etiketti kiinnitetään langalla, on kiinnitys aina varmistettava virallisella sulkimella. Jos 4 artiklan a kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa perussiemenet eivät täytä liitteessä I vahvistettuja edellytyksiä itävyyden osalta, on siitä ilmoitettava etiketissä. Virallisten itseliimautuvien etikettien käyttö on sallittua. Noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan sallia, että säädetyt tiedot painetaan virallisen valvonnan alaisena pysyvästi pakkaukseen etiketin mallin mukaisesti;

b) on varustettava etiketin värisellä virallisella ilmoituksella, joka sisältää vähintään liitteessä III olevan A osan I kohdan 3, 4, 5, 10 ja 11 luetelmakohdassa vaaditut tiedot. Ilmoitus on laadittava siten, ettei a alakohdassa tarkoitetun virallisen etiketin kanssa synny sekaannusta. Ilmoitus ei ole välttämätön, jos tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen, tai a alakohdan säännösten mukaisesti käytetään virallista itseliimautuvaa etikettiä tai kestävästä materiaalista valmistettua etikettiä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä perussiementen pienpakkausten osalta, kun niissä on merkintä: "voidaan pitää kaupan ainoastaan ..... :ssa (kyseinen jäsenvaltio)".

2. Korvataan 11 b artiklassa ilmaisut "virallisesti merkitty ja suljettu" ilmaisulla seuraavasti: "suljettu ja merkitty virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena".

3. Korvataan 14 artiklan ensimmäisessä luetelmakohdassa "virallisesti merkitty ja suljettu" ilmaisulla seuraavasti: "merkitty ja suljettu virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena".

4. Lisätään liitteessä III olevan A osan I kohtaan seuraava:

"12. Kun vähintään itävyys on testattu uudelleen, ilmaisu "testattu uudelleen ..... (kuukausi ja vuosi)" ja uudelleen testauksesta vastuussa oleva laitos voidaan ilmoittaa. Nämä tiedot voidaan antaa viralliseen etikettiin kiinnitettävällä virallisella tarralla."

2 artikla

Muutetaan rehukasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua neuvoston direktiiviä 66/401/ETY[1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 75/444/ETY[2], seuraavasti:

1. Lisätään 2 artiklaan kohdat seuraavasti:

"1 a. Tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella 1 kohdan A osassa tarkoitettuun lajiluetteloon tehtävät muutokset, jotka koskevat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien lajien risteytysten seurauksena tapahtuneita muutoksia kuvausten ja hybridien osalta, on annettava noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä.

1 b. Jäsenvaltiot voivat sallia noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä ja poiketen 1 kohdan C alakohdan a luetelmakohdan säännöksistä, että itsepölytteisten ja apomiktisten lajien perussiemeniksi varmennettuja perussiemeniä välittömästi edeltävästä sukupolvesta tuotettuja, virallisesti tarkastamattomia siemeniä, voidaan varmentaa varmennetuiksi siemeniksi. Tätä säännöstä ei sovelleta hybrideihin. Varmentaminen varmennetuiksi siemeniksi tehdään ainoastaan varmentamista hakevan pyynnöstä ja jalostajan suostumuksella ja jos kasvukauden aikana siemenistä otetuista virallisista näytteistä suoritettu virallinen jälkitarkastustesti osoittaa edellisen sukupolven siementen täyttävän perussiementen vaatimukset tunnistettavuuden ja puhtauden osalta. Tässä tapauksessa jalostajan on näytteenoton yhteydessä ilmoitettava edellisen sukupolven siementuotannon kokonaispinta–ala. Näitä edellytyksiä voidaan muuttaa noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun luvan mukaisesti siementen, joita pidetään kaupan, etikettiin merkitään: "voidaan pitää kaupan ainoastaan .....:ssa (kyseinen jäsenvaltio)"; tämän lisäksi jäsenvaltiot voivat säätää, että viralliseen etikettiin merkitään myös: "tarkoitettu käytettäväksi ainoastaan lisäykseen"."

[1] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2298/66
[2] EYVL N:o L 196, 26.7.1975, s. 6

2. Korvataan 10 artikla seuraavasti:

"*10 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen, varmennettujen siementen ja kauppasiementen pakkaukset, ETY:n B-pienpakkauksissa myytäviä varmennettuja siemeniä ja kauppasiemeniä lukuun ottamatta:

a) on varustettava pakkauksen ulkopuolisella virallisella käyttämättömällä etiketillä, joka täyttää liitteessä IV olevassa A osassa vahvistetut edellytykset, ja jossa tiedot ilmoitetaan yhdellä yhteisön virallisista kielistä. Perussiementen etiketin on oltava valkoinen, perussiementen jälkeisen ensimmäisen sukupolven varmennettujen siementen sininen, sitä seuraavien sukupolvien varmennettujen siementen punainen ja kauppasiementen ruskea. Jos etiketti kiinnitetään langalla, on kiinnitys aina varmistettava virallisella sulkimella. Jos 4 artiklan a kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa perussiemenet tai varmennetut siemenet eivät täytä liitteessä II vahvistettuja edellytyksiä itävyyden osalta, on siitä ilmoitettava etiketissä. Virallisten itseliimautuvien etikettien käyttö on sallittua. Noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan sallia, että säädetyt tiedot painetaan virallisen valvonnan alaisena pysyvästi pakkaukseen etiketin mallin mukaisesti;

b) on varustettava virallisen etiketin värisellä ilmoituksella, joka sisältää vähintään liitteessä IV olevan A osan I kohdan a alakohdan 3, 4, 5 luetelmakohdassa vaaditut tiedot, ja kauppasiementen osalta b alakohdan 2, 4 ja 5 luetelmakohtien tiedot. Ilmoitus on laadittava siten, ettei a alakohdassa tarkoitetun virallisen etiketin kanssa synny sekaannusta. Ilmoitus ei ole välttämätön, jos tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen, tai a alakohdan säännösten mukaisesti käytetään itseliimautuvaa etikettiä tai kestävästä materiaalista valmistettua etikettiä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä perussiementen pienpakkausten osalta, kun ne on merkitty: "voidaan pitää kaupan ainoastaan ..... :ssa (kyseinen jäsenvaltio)".

3. Korvataan 10 b artiklassa ilmaisu "virallisesti merkitty ja suljettu" ilmaisulla seuraavasti: "suljettu ja merkitty virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena".

4. Korvataan 14 artiklan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa "virallisesti merkitty ja suljettu" ilmaisulla seuraavasti: "merkitty ja suljettu virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena".

5. Lisätään liitteessä IV olevan A osan I kohdan a alakohtaan seuraava:

"12. Kun vähintään itävyys on testattu uudelleen, ilmaisu "testattu uudelleen ..... (kuukausi ja vuosi)" ja uudelleen testauksesta vastuussa oleva laitos voidaan ilmoittaa. Nämä tiedot voidaan antaa viralliseen etikettiin kiinnitetyllä virallisella tarralla."

6. Lisätään liitteessä IV olevan A osan I kohdan b luetelmakohtaan seuraava:

"9. Kun vähintään itävyys on testattu uudelleen, ilmaisu "testattu uudelleen ..... (kuukausi ja vuosi)" ja uudelleen testauksessa vastuussa oleva laitos voidaan ilmoittaa. Nämä tiedot voidaan antaa viralliseen etikettiin kiinnitetyllä virallisella tarralla."

7. Lisätään liitteessä IV olevan A osan I kohdan c luetelmakohtaan seuraava:

"7. Kun vähintään itävyys on testattu uudelleen ..... (kuukausi ja vuosi" ja uudelleen testauksesta vastuussa oleva laitos voidaan ilmoittaa. Nämä tiedot voidaan antaa viralliseen etikettiin kiinnitetyllä virallisella tarralla."

3 artikla

Muutetaan viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua neuvoston direktiiviä 66/402/ETY[1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 75/444/ETY, seuraavasti:

1. Lisätään 2 artiklaan kohdat seuraavasti:

"1 a. Tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella 1 kohdan A alakohdassa tarkoitettuun lajiluetteloon tehtävät muutokset, jotka koskevat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien lajien risteytysten seurauksena tapahtuneita muutoksia kuvausten ja hybridien osalta, on annettava noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä.

1 b. Jäsenvaltiot voivat sallia noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä, poiketen 1 kohdan F alakohdan a luetelmakohdan ja G kohdan a luetelmakohdan säännöksistä, että perussiemeniksi varmennettaviksi tarkoitettuja perussiemeniä aikaisemmasta sukupolvesta tuotetut, virallisesti tarkastamattomat siemenet, voidaan varmentaa ensimmäisen sukupolven varmennetuiksi siemeniksi, tai itsepölytteisillä lajeilla, toisen sukupolven varmennetuiksi siemeniksi. Tätä säännöstä ei sovelleta hybrideihin. Varmentaminen varmennetuiksi siemeniksi tehdään ainoastaan varmentamista hakevan pyynnöstä ja jalostajan suostumuksella, ja jos kasvukauden aikana otetuista virallisista näytteistä kasvukauden aikana suoritettu virallinen jälkitarkastustesti osoittaa edellisen sukupolven

[1] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2309/66

siementen täyttävän perussiementen vaatimukset tunnistettavuuden ja puhtauden osalta. Tässä tapauksessa jalostajan on näytteenoton yhteydessä ilmoitettava edellisen sukupolven siementuotannon kokonaispinta-ala. Näitä edellytyksiä voidaan muuttaa noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että 1 alakohdassa tarkoitetun luvan mukaisesti siementen, joita pidetään kaupan, etikettiin merkitään: "voidaan pitää kaupan ainoastaan .....:ssa (kyseinen jäsenvaltio)"; tämän lisäksi jäsenvaltiot voivat säätää, että viralliseen etikettiin merkitään myös: "tarkoitettu käytettäväksi ainoastaan lisäykseen"."

2. Korvataan 10 artikla seuraavasti:

"*10 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen ja varmennettujen siementen pakkaukset:

a) on varustettava pakkausten ulkopuolisella virallisella käyttämättömällä etiketillä, joka täyttää liitteessä IV vahvistetut edellytykset, ja jossa tiedot ilmoitetaan yhdellä yhteisön virallisista kielistä. Perussiementen etiketin on oltava valkoinen, varmennettujen siementen ja ensimmäisen sukupolven varmennettujen siementen sininen ja toisen sukupolven varmennettujen siementen punainen. Jos etiketti kiinnitetään langalla, on kiinnitys aina varmistettava virallisella sulkimella. Jos 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa perussiemenet tai maissin siemenet eivät täytä liitteessä II vahvistettuja edellytyksiä itävyyden osalta, on siitä ilmoitettava etiketissä. Virallisten itseliimautuvien etikettien käyttö on sallittua. Noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan sallia, että säädetyt tiedot painetaan virallisen valvonnan alaisena pysyvästi pakkaukseen etiketin mallin mukaisesti;

b) on varustettava etiketin värisellä virallisella ilmoituksella, joka sisältää vähintään liitteessä IV olevan A osan a alakohdan 3, 4 ja 5 luetelmakohdassa vaaditut tiedot. Ilmoitus on laadittava siten, ettei a alakohdassa mainitun virallisen etiketin kanssa synny sekaannusta. Ilmoitus ei ole välttämätön, jos tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen, tai a kohdan säännösten mukaisesti, käytetään itseliimautuvaa etikettiä tai kestävästä materiaalista valmistettua etikettiä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä perussiementen pienpakkausten osalta, kun ne on merkitty: "voidaan pitää kaupan ainoastaan ..... :ssa (kyseinen jäsenvaltio)".

3. Jäsenvaltiot voivat noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä sallia 30 päivään kesäkuuta 1980 asti pitää voimassa säännökset viljakasvien siementen pitämisestä kaupan pakkauksissa, joissa säädetyt tiedot ilmoitetaan 1 kohdan a alakohdan kuudennessa virkkeessä säädetystä poiketen."

3. Korvataan 14 artiklan 1 kohdassa ilmaisu "virallisesti merkitty ja suljettu" ilmaisulla seuraavasti: "merkitty ja suljettu virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena".

4. Lisätään liitteessä IV olevan A osan a alakohtaan seuraava:

"10. Kun vähintään itävyys on testattu uudelleen, ilmaisu "testattu uudelleen ..... (kuukausi ja vuosi)" ja uudelleen testauksesta vastuussa oleva laitos voidaan ilmoittaa. Nämä tiedot voidaan antaa viralliseen etikettiin kiinnitetyllä virallisella tarralla."

5. Lisätään liitteessä IV olevan A osan b alakohtaan seuraava:

"7. Kun vähintään kaikkien seoksen ainesosien itävyys on testattu uudelleen, ilmaisu "testattu uudelleen ..... (kuukausi ja vuosi" ja uudelleen testauksesta vastuussa oleva laitos voidaan ilmoittaa. Nämä tiedot voidaan antaa viralliseen etikettiin kiinnitetyllä virallisella tarralla."

4 artikla

Lisätään viiniköynnösten lisäysaineiston pitämisestä kaupan 9 päivänä huhtikuuta 1968 annettuun neuvoston direktiivin 68/193/ETY [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 74/648/ETY[2], 10 artiklaan seuraavasti:

"1 a. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia, että kymmenen pakkausta tai ominaisuuksiltaan samaa juurrutetun köynnöksen nippua, tai viisi pakkausta tai ominaisuuksiltaan samaa juurrutetun pistokkaan nippua, voidaan merkitä yhdellä liitteen IV vaatimusten mukaisella etiketillä. Täl-

[1] EYVL N:o L 93, 17.4.1968, s. 15
[2] EYVL N:o L 352, 28.12.1974, s. 43

löin pakkaukset tai niput on sidottava yhteen siten, että kun ne erotetaan, suljin vahingoittuu eikä sitä voida käyttää uudelleen. Etiketti kiinnitetään sulkimeen. Pakkauksen uudelleen sulkeminen on kiellettyä."

5 artikla

Muutetaan öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan 30 päivänä kesäkuuta 1969 annettua neuvoston direktiiviä 69/208/ETY [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 75/444/ETY, seuraavasti:

1. Lisätään 2 artiklaan kohdat seuraavasti:

"1 a. Tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella 1 kohdan A alakohdassa tarkoitettuun lajiluetteloon tehtävät muutokset, jotka koskevat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien lajien risteytysten seurauksena tapahtuneita muutoksia kuvausten ja hybridien osalta, on annettava noudattaen 20 artiklassa säädettyä menettelyä.

1 b. Jäsenvaltiot voivat sallia noudattaen 20 artiklassa säädettyä menettelyä, poiketen 1 kohdan D kohdan a luetelmakohdan ja E kohdan a luetelmakohdan säännöksistä, että perussiemeniksi varmennettaviksi tarkoitettuja perussiemeniä aikaisemmasta sukupolvesta tuotetut, virallisesti tarkastamattomat siemenet voidaan varmentaa ensimmäisen sukupolven varmennetuiksi siemeniksi, tai itsepölytteisillä lajeilla, toisen sukupolven varmennetuiksi siemeniksi. Tätä säännöstä ei sovelleta hybrideihin. Varmentaminen varmennetuiksi siemeniksi tehdään ainoastaan varmentamista hakevan pyynnöstä ja jalostajan suostumuksella, ja jos kasvukauden aikana otetuista virallisista näytteistä kasvukauden aikana suoritettu jälkitarkastustesti osoittaa edellisen sukupolven siementen täyttävän perussiementen vaatimukset tunnistettavuuden ja puhtauden osalta. Tässä tapauksessa jalostajan on näytteenoton yhteydessä ilmoitettava edellisen sukupolven siementuotannon kokonaispinta-ala. Näitä edellytyksiä voidaan muuttaa noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun luvan mukaisesti siementen, joita pidetään kaupan, etikettiin merkitään: "voidaan pitää kaupan ainoastaan .....:ssa (kyseinen jäsenvaltio)"; tämän lisäksi jäsenvaltiot voivat säätää, että viralliseen etikettiin merkitään myös: "tarkoitettu käytettäväksi ainoastaan lisäykseen"."

2. Korvataan 2 artiklan 2 kohdan c alakohdassa päivämäärä "30 päivänä kesäkuuta 1978" päivämäärällä "30 päivänä kesäkuuta 1982".

3. Korvataan 10 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen, varmennettujen siementen ja kauppasiementen pakkaukset:

a) on varustettava pakkauksen ulkopuolisella, virallisella käyttämättömällä etiketillä, joka täyttää liitteessä IV vahvistetut ehdot, ja jossa tiedot ilmoitetaan yhdellä yhteisön virallisista kielistä. Perussiementen etiketin on oltava valkoinen, ensimmäisen perussiementen jälkeisen sukupolven varmennettujen siementen sininen, sitä seuraavien sukupolvien varmennettujen siementen punainen ja kauppasiementen ruskea. Jos etiketti kiinnitetään langalla, on kiinnitys aina varmistettava virallisella sulkimella. Jos 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa perussiemenet eivät täytä liitteessä II vahvistettuja edellytyksiä itävyyden osalta on siitä ilmoitettava etiketissä. Virallisten itseliimautuvien etikettien käyttö on sallittua. Noudattaen 20 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan sallia, että säädetyt tiedot painetaan virallisen valvonnan alaisena pysyvästi pakkaukseen etiketin mallin mukaisesti;

b) on varustettava etiketin värisellä virallisella ilmoituksella, joka sisältää vähintään liitteessä IV olevan A osan a alakohdan 4, 5 ja 6 luetelmakohdassa vaaditut tiedot ja kauppasiementen osalta b alakohdan 2, 5 ja 6 luetelmakohdan tiedot. Ilmoitus on laadittava siten, ettei a alakohdassa tarkoitetun etiketin kanssa synny sekaannusta. Ilmoitus ei ole välttämätön, jos tiedot on painettu pysyvästi suoraan pakkaukseen, tai a alakohdan säännösten mukaisesti käytetään itseliimautuvaa etikettiä tai kestävästä materiaalista valmistettua etikettiä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä perussiementen pienpakkausten osalta, kun ne on merkitty: "voidaan pitää kaupan ainoastaan ..... :ssa (kyseinen jäsenvaltio)"."

4. Korvataan 13 artiklan 1 kohdassa "virallisesti merkitty ja suljettu" ilmaisulla seuraavasti: "merkitty ja suljettu virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena".

[1] EYVL N:o L 169, 10.7.1969, s. 3

5. Lisätään liitteessä IV olevan A osan a alakohtaan seuraavasti:

"11. Kun vähintään itävyys on testattu uudelleen, ilmaisu "testattu uudelleen..... (kuukausi ja vuosi)" ja uudelleen testauksesta vastuussa oleva laitos voidaan ilmoittaa. Nämä tiedot voidaan antaa viralliseen etikettiin kiinnitetyllä virallisella tarralla."

6. Lisätään liitteessä IV olevan A osan b alakohtaan:

"10. Kun vähintään itävyys on testattu uudelleen, ilmaisu "testattu uudelleen ..... (kuukausi ja vuosi)" ja uudelleen testauksesta vastuussa oleva laitos voidaan ilmoittaa. Nämä tiedot voidaan antaa viralliseen etikettiin kiinnitetyllä virallisella tarralla."

6 artikla

Lisätään direktiivin 70/457/ETY 21 artiklan 2 kohtaan virke seuraavasti:

"Tätä määräaikaa voidaan pidentää kolmansien maiden osalta noudattaen 23 artiklassa säädettyä menettelyä, jos saatavilla olevan tiedon perusteella ei voida tehdä päätöstä 1 kohdan mukaisesti, niin pitkäksi aikaa kun päätöstä ei ole mahdollista tehdä."

7 artikla

Muutetaan neuvoston direktiivi 70/458/ETY seuraavasti:

1. Lisätään 2 artiklaan kohdat seuraavasti:

"1 a. Tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella 1 kohdan A osassa tarkoitettuun lajiluetteloon tehtävät muutokset, jotka koskevat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien lajien risteytysten seurauksena tapahtuneita muutoksia kuvausten ja hybridien osalta, on annettava noudattaen 40 artiklassa säädettyä menettelyä.

1 b. Jäsenvaltiot voivat sallia noudattaen 40 artiklassa säädettyä menettelyä, poiketen 1 kohdan C alakohdan a luetelmakohdan säännöksistä, että itsepölytteisten lajien perussiemeniksi varmennettaviksi tarkoitettuja perussiemeniä aikaisemmasta sukupolvesta tuotetut, virallisesti tarkastamattomat siemenet voidaan varmentaa varmennetuiksi siemeniksi. Tätä säännöstä ei sovelleta hybrideihin. Varmentaminen varmennetuiksi siemeniksi tehdään ainoastaan varmentamista hakevan pyynnöstä ja jalostajan suostumuksella, ja jos kasvukauden aikana otetuista virallisista näytteistä suoritettu virallinen jälkitarkastustesti osoittaa edellisen sukupolven siementen täyttävän perussiementen siementen vaatimukset tunnistettavuuden ja puhtauden osalta. Tässä tapauksessa jalostajan on näytteenoton yhteydessä ilmoitettava edellisen sukupolven siementuotannon kokonaispinta-ala. Näitä edellytyksiä voidaan muuttaa noudattaen 40 artiklassa säädettyä menettelyä tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella.

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että 1 alakohdassa tarkoitetun luvan mukaisesti siementen, joita pidetään kaupan, etikettiin merkitään: "voidaan pitää kaupan ainoastaan .....:ssa (kyseinen jäsenvaltio)"; tämän lisäksi jäsenvaltiot voivat säätää, että viralliseen etikettiin merkitään myös: "tarkoitettu käytettäväksi ainoastaan lisäykseen"."

2. Korvataan 26 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen ja varmennettujen siementen pakkaukset, varmennettujen siementen pienpakkauksia lukuun ottamatta:

a) on varustettava pakkauksen ulkopuolisella virallisella käyttämättömällä etiketillä, joka täyttää liitteessä IV olevassa A osassa vahvistetut edellytykset, ja jossa tiedot ilmoitetaan yhdellä yhteisön virallisista kielistä. Etiketti voidaan sijoittaa läpinäkyvän päällyksen sisäpuolelle, jos se voidaan lukea. Perussiementen etiketin on oltava valkoinen ja varmennettujen siementen sininen. Jos etiketti kiinnitetään langalla, on kiinnitys aina varmistettava virallisella sulkimella. Jos 21 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa perussiemenet eivät täytä liitteessä II vahvistettuja itävyyttä koskevia edellytyksiä, on siitä ilmoitettava etiketissä. Virallisten itseliimautuvien etikettien käyttö on sallittua. Noudattaen 40 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan sallia, että säädetyt tiedot painetaan virallisen valvonnan alaisena pysyvästi pakkaukseen etiketin mallin mukaisesti;

b) on varustettava etiketin värisellä virallisella ilmoituksella, joka sisältää vähintään liitteessä IV olevan A osan a alakohdan 4, 5, 6 ja 7 luetelmakohdassa vaaditut tiedot. Ilmoitus on laadittava siten, ettei a alakohdassa tarkoitetun etiketin kanssa synny sekaannusta. Ilmoitus ei ole välttämätön, jos tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen, tai a alakohdan säännösten mukaisesti, käytetään itseliimautuvaa etikettiä tai kestävästä materiaalista valmistettua etikettiä."

3. Lisätään 26 artiklaan kohta seuraavasti:

"1 a. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä perussiementen pienpakkausten osalta, kun ne on merkitty : "voidaan pitää kaupan ainoastaan ..... :ssa (kyseinen jäsenvaltio)"."

4. Korvataan 30 artiklan 1 kohdassa ilmaisu "virallisesti merkitty ja suljettu" ilmaisulla seuraavasti: "merkitty ja suljettu virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena".

5. Lisätään 32 artiklan 2 kohtaan seuraava:

"Tätä määräaikaa voidaan pidentää kolmansien maiden osalta noudattaen 40 artiklassa säädettyä menettelyä, jos saatavilla olevan tiedon perusteella ei voida tehdä päätöstä 1 kohdan mukaisesti, niin pitkäksi aikaa kun päätöstä ei ole mahdollista tehdä."

8 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava:

- tämän direktiivin 6 artiklan ja 7 artiklan 5 kohdan säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1977;

- tämän direktiivin 5 artiklan 2 kohdan säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1978;

- muut tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1979.

9 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 19 päivänä joulukuuta 1977.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. SIMONET

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 25 päivänä heinäkuuta 1978,
juurikkaiden, rehukasvien ja viljakasvien siementen, siemenperunoiden, viiniköynnösten lisäysaineiston, öljy- ja kuitukasvien sekä vihannesten siementen pitämisestä kaupan annettujen direktiivien 66/400/ETY, 66/401/ETY, 66/402/ETY, 66403/ETY, 68/193/ETY, 69/208/ETY ja 70/458/ETY muuttamisesta

(78/692/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[2],

sekä katsoo, että

olisi muutettava jäljempänä tarkoitetuista syistä tiettyjä siementen ja lisäysaineiston pitämisestä kaupan annettuja direktiivejä,

siementen ja lisäysaineiston sulkemista ja merkintöjä koskevissa direktiivien säännöksissä ei tällä hetkellä oteta huomioon pakkausmateriaaleissa, suljinjärjestelmissä ja merkintämenetelmissä tapahtunutta teknistä kehitystä; säännökset olisi tämän vuoksi saatettava ajan tasalle, ja

myös siemenperunoiden näytteet mukuloiden tarkastamiseksi varmentamista varten olisi virallisesti otettava tarkoitukseen soveltuvin menetelmin,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua neuvoston direktiiviä 66/400/ETY[3], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 78/55/ETY[4], seuraavasti:

1. Korvataan 10 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen ja varmennettujen siementen pakkaukset, varmennettujen siementen ETY-pienpakkauksia lukuun ottamatta, suljetaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena joko siten, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä vahingoittuu, tai että pakkauksen avaamisesta jää selvät jäljet joko 11 artiklan 1 kohdan mukaiseen viralliseen etikettiin tai pakkaukseen.

Sulkemisen varmistamiseksi on suljinjärjestelmän käsitettävä vähintään joko edellä tarkoitettu etiketti tai kiinnitettävä virallinen suljin.

Jos kysymyksessä on kertakäyttöinen suljinjärjestelmä, ei toista alakohtaa tarvitse soveltaa.

Noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan todeta täyttääkö suljinjärjestelmä tämän kohdan säännökset."

2. Lisätään 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ilmaisu "tai virallisen valvonnan alaisena" ilmaisun "virallisesti" jälkeen.

3. Korvataan 10 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ETY-pienpakkaukset suljetaan siten, ettei niitä voida aukaista suljinjärjestelmää vahingoittamatta tai etikettiin tai pakkaukseen jälkiä jättämättä. Noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan todeta täyttääkö suljinjärjestelmä tämän kohdan säännökset. Pakkaukset saadaan sulkea uudelleen yhden tai useamman kerran ainoastaan virallisen valvonnan alaisena."

[1] EYVL N:o C 183, 1.8.1977, s. 64
[2] EYVL N:o C 180, 28.7.1977, s. 29
[3] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2290/66
[4] EYVL N:o L 16, 20.1.1978, s. 23

4. Lisätään seuraavat tiedot 14 artiklan 3 kohdan c alakohtaan luetelmakohdan "erän viitenumero" jälkeen:

"– sulkemiskuukausi ja –vuosi,

tai

– kuukausi ja vuosi, jona viimeinen virallinen näyte varmentamista varten on otettu."

5. Lisätään liitteessä III olevan A kohdan a alakohtaan seuraava:

"3 a. Sulkemiskuukausi ja –vuosi ilmoitetaan seuraavasti: "suljettu ....." (kuukausi ja vuosi),

tai

kuukausi ja vuosi, jona viimeinen virallinen näyte varmentamista varten on otettu, ilmoitetaan seuraavasti: "näyte otettu ....." (kuukausi ja vuosi)."

2 artikla

Muutetaan rehukasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua neuvoston direktiiviä 66/401/ETY[1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 78/386/ETY[2], seuraavasti:

1. Korvataan 9 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen, varmennettujen siementen ja kauppasiementen pakkaukset, lukuun ottamatta kahden jälkimmäisen luokan ETY:n B–pienpakkauksia, suljetaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena joko siten, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä vahingoittuu, tai että pakkauksen avaamisesta jää selvät jäljet joko 10 artiklan 1 kohdan mukaiseen viralliseen etikettiin tai pakkaukseen.

Sulkemisen varmistamiseksi on suljinjärjestelmän käsitettävä vähintään joko edellä tarkoitettu etiketti tai kiinnitettävä virallinen suljin.

Jos kysymyksessä on kertakäyttöinen suljinjärjestelmä, ei toista alakohtaa tarvitse soveltaa.

Noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan todeta täyttääkö suljinjärjestelmä tämän kohdan säännökset."

2. Lisätään 9 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ilmaisu "tai virallisen valvonnan alaisena" ilmaisun "virallisesti" jälkeen.

3. Korvataan 9 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ETY–pienpakkaukset suljetaan siten, ettei niitä voida aukaista suljinjärjestelmää vahingoittamatta tai etikettiin tai pakkaukseen jälkiä jättämättä. Noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan todeta täyttääkö suljinjärjestelmä tämän kohdan säännökset. Pakkaukset saadaan sulkea uudelleen yhden tai useamman kerran ainoastaan virallisen valvonnan alaisena."

4. Lisätään seuraavat tiedot 14 artiklan 3 kohdan c alakohtaan luetelmakohdan "erän viitenumero" jälkeen:

"– sulkemiskuukausi ja –vuosi,

tai

– kuukausi ja vuosi, jona viimeinen virallinen näyte varmentamista varten on otettu."

5. Lisätään liitteessä IV olevan A osan I kohdan a luetelmakohtaan seuraava:

"3 a. Sulkemiskuukausi ja –vuosi ilmoitetaan seuraavasti: "suljettu ....." (kuukausi ja vuosi),

tai

kuukausi ja vuosi, jona viimeinen virallinen näyte varmentamista varten on otettu, ilmoitetaan seuraavasti: "näyte otettu ....." (kuukausi ja vuosi)."

6. Lisätään liitteessä IV olevan A osan I kohdan b luetelmakohtaan seuraava:

"4 a. Sulkemiskuukausi ja –vuosi ilmoitetaan seuraavasti: "suljettu ....." (kuukausi ja vuosi),

tai

kuukausi ja vuosi, jona viimeinen virallinen näyte varmentamista varten on otettu, ilmoitetaan seuraavasti: "näyte otettu ....." (kuukausi ja vuosi)."

7. Lisätään liitteessä IV olevan A osan I kohdan c luetelmakohtaan seuraava:

"3 a. Sulkemiskuukausi ja –vuosi ilmoitetaan seuraavasti: "suljettu ....." (kuukausi ja vuosi)."

[1] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2298/66
[2] EYVL N:o L 113, 25.5.1978, s. 1

3 artikla

Muutetaan viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua neuvoston direktiiviä 66/402/ETY[1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 78/387/ETY[2], seuraavasti:

1. Korvataan 9 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen ja varmennettujen siementen pakkaukset suljetaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena joko siten, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä vahingoittuu, tai että pakkauksen avaamisesta jää selvät jäljet joko 10 artiklan 1 kohdan mukaiseen viralliseen etikettiin tai pakkaukseen.

Sulkemisen varmistamiseksi on suljinjärjestelmän käsitettävä vähintään joko edellä tarkoitettu etiketti tai kiinnitettävä virallinen suljin.

Jos kysymyksessä on kertakäyttöinen suljinjärjestelmä, ei toista alakohtaa tarvitse soveltaa.

Noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan todeta täyttääkö suljinjärjestelmä tämän kohdan säännökset.

2. Lisätään 9 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ilmaisu "tai virallisen valvonnan alaisena" ilmaisun "virallisesti" jälkeen.

3. Lisätään seuraavat tiedot 14 artiklan 3 kohdan c alakohtaan luetelmakohdan "erän viitenumero" jälkeen:

"– sulkemiskuukausi ja –vuosi,

tai

– kuukausi ja vuosi, jona viimeinen virallinen näyte varmentamista varten on otettu."

4. Lisätään liitteessä IV olevan A osan a kohtaan seuraava:

"3 a. sulkemiskuukausi ja –vuosi ilmoitetaan seuraavasti: "suljettu ....." (kuukausi ja vuosi),

tai

kuukausi ja vuosi, jona viimeinen virallinen näyte varmentamista varten on otettu ilmoitetaan seuraavasti: "näyte otettu ....." (kuukausi ja vuosi)."

5. Lisätään liitteessä IV olevan A osan b kohtaan seuraava:

"3 a. sulkemiskuukausi ja –vuosi ilmoitetaan seuraavasti: "suljettu ....." (vuosi ja kuukausi)."

4 artikla

Muutetaan siemenperunoiden pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua neuvoston direktiiviä 66/403/ETY[3], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 77/648/ETY[4], seuraavasti:

1. Lisätään seuraava artikla:

"*5 artikla*

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että siemenperunoiden näytteet mukuloiden tarkastamiseksi varmentamista varten on virallisesti otettava tarkoitukseen soveltuvin menetelmin."

2. Korvataan 9 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemenperunoiden ja varmennettujen perunoiden pakkaukset ja säiliöt suljetaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena joko siten, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä vahingoittuu, tai että pakkauksen avaamisesta jää selvät jäljet joko 10 artiklan 1 kohdan mukaiseen viralliseen etikettiin tai itse pakkaukseen.

Sulkemisen varmistamiseksi on suljinjärjestelmän käsitettävä vähintään joko edellä tarkoitettu etiketti tai kiinnitettävä virallinen suljin.

Jos kysymyksessä on kertakäyttöinen suljinjärjestelmä, ei toista alakohtaa tarvitse soveltaa.

Noudattaen 19 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan todeta täyttääkö suljinjärjestelmä tämän kohdan säännökset.

3. Lisätään 9 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ilmaisu "tai virallisen valvonnan alaisena" ilmaisun "virallisesti" jälkeen.

4. Korvataan 10 artikla seuraavasti:

"*10 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemenperunoiden ja varmennettujen siemenperunoiden pakkaukset ja säiliöt:

(1) EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2309/66
(2) EYVL N:o L 113, 25.4.1978, s. 13
(3) EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2320/66
(4) EYVL N:o L 261, 14.10.1977, s. 21

a) on varustettava pakkauksen tai säiliön ulkopuolisella virallisella käyttämättömällä etiketillä, joka täyttää liitteen III vaatimukset, ja jossa tiedot on ilmoitettu yhdellä yhteisön virallisista kielistä. Perussiemenperunoiden etiketti on väriltään valkoinen ja varmennettujen siemenperunoiden sininen. Jos etiketti kiinnitetään langalla, on kiinnitys aina varmistettava virallisella sulkimella. Virallisten itseliimautuvien etikettien käyttö on sallittua. Noudattaen 19 artiklan menettelyä voidaan sallia, että säädetyt tiedot painetaan virallisen valvonnan alaisena pysyvästi pakkaukseen etiketin mallin mukaisesti.

b) on varustettava etiketin värisellä virallisella ilmoituksella, joka sisältää vähintään liitteessä III olevan A osan 3, 4 ja 6 alakohdassa tarkoitetut etikettiin merkittävät tiedot. Ilmoitus on laadittava siten, ettei a alakohdassa tarkoitetun virallisen etiketin kanssa synny sekaannusta.

Ilmoitus ei ole välttämätön, jos tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen tai käytetään a alakohdan säännösten mukaisesti itseliimautuvaa etikettiä tai kestävästä materiaalista valmistettua etikettiä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia I kohdan säännöksistä pienpakkausten osalta, kun ne on merkitty: "voidaan pitää kaupan ainoastaan .....:ssa" (kyseinen jäsenvaltio)."

5. Korvataan 13 artiklan 1 kohdan ilmaisu "virallisesti merkitty ja suljettu" ilmaisulla "merkitty ja suljettu virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena".

6. Lisätään 13 artiklan 4 kohdan c alakohtaan luetelmakohdan "erän viitenumero" jälkeen:

"– sulkemiskuukausi ja –vuosi."

7. Lisätään liitteessä III olevaan A osaan seuraava:

"3 a. sulkemiskuukausi ja –vuosi."

8. Poistetaan liitteessä III olevan A osan 9 kohta.

5 artikla

Korvataan viiniköynnösten lisäysaineiston pitämisestä kaupan 9 päivänä huhtikuuta 1968 annetun neuvoston direktiivin 68/193/ETY[1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 78/55/ETY, 9 artikla seuraavasti:

"*9 artikla*

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lisäysaineistopakkaukset ja –niput suljetaan siten, että niitä ei voida aukaista suljinjärjestelmää vahingoittamatta tai 10 artiklan 1 kohdan mukaiseen etikettiin tai pakkaukseen jälkiä jättämättä. Pakkaukset ja niput on varustettava lyijykkeellä tai vastaavalla sulkijalla, jonka kiinnittää etikettien kiinnittämisestä vastuussa oleva henkilö. Noudattaen 17 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan todeta täyttääkö erityinen suljinjärjestelmä tämän kohdan säännökset. Pakkaukset saadaan sulkea uudelleen yhden tai useamman kerran ainoastaan virallisen valvonnan alaisena."

6 artikla

Muutetaan öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan 30 päivänä kesäkuuta 1969 annettua neuvoston direktiiviä 69/208/ETY[2], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 78/388/ETY[3], seuraavasti:

1. Korvataan 9 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen, varmennettujen siementen ja kauppasiementen pakkaukset suljetaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena joko siten, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä vahingoittuu, tai että pakkauksen avaamisesta jää selvät jäljet joko 10 artiklan 1 kohdan mukaiseen viralliseen etikettiin tai pakkaukseen.

Sulkemisen varmistamiseksi on suljinjärjestelmän käsitettävä vähintään joko edellä tarkoitettu etiketti tai kiinnitettävä virallinen suljin.

Jos kysymyksessä on kertakäyttöinen suljinjärjestelmä, ei toista alakohtaa tarvitse soveltaa.

Noudattaen 20 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan todeta täyttääkö erityinen suljinjärjestelmä tämän kohdan säännökset."

2. Lisätään 9 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ilmaisu "tai virallisen valvonnan alaisena" ilmaisun "virallisesti" jälkeen.

3. Lisätään 13 artiklan 3 kohdan c alakohtaan luetelmakohdan "erän viitenumero" jälkeen seuraava:

[1] EYVL N:o L 93, 17.4.1968, s. 15

[2] EYVL N:o L 169, 10.7.1969, s. 3

[3] EYVL N:o L 113, 25.4.1978, s. 20

"– sulkemiskuukausi ja –vuosi,

tai

– kuukausi ja vuosi, jona viimeinen virallinen näyte varmentamista varten on otettu."

4. Korvataan liitteessä IV olevan A osan a kohdan 3 alakohta seuraavasti:

"– sulkemiskuukausi ja –vuosi ilmoitetaan seuraavasti: "suljettu ....." (kuukausi ja vuosi),

tai

– kuukausi ja vuosi, jona viimeinen virallinen näyte varmentamista varten on otettu ilmoitetaan seuraavasti: "näyte otettu ....." (kuukausi ja vuosi)."

5. Korvataan liitteessä IV olevan A osan b kohdan 4 alakohta seuraavasti:

"– sulkemiskuukausi ja –vuosi ilmoitetaan seuraavasti: "suljettu ....." (kuukausi ja vuosi)."

7 artikla

Muutetaan vihannesten siementen pitämisestä kaupan 29 päivänä syyskuuta 1970 annettua neuvoston direktiiviä 70/458/ETY[1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 78/55/ETY, seuraavasti:

1. Korvataan 25 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen ja varmennettujen siementen pakkaukset, lukuun ottamatta ETY–pienpakkauksia, suljetaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena joko siten, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä vahingoittuu, tai että pakkauksen avaamisesta jää selvät jäljet joko 26 artiklan 1 kohdan mukaiseen viralliseen etikettiin tai pakkaukseen.

Sulkemisen varmistamiseksi on suljinjärjestelmän käsitettävä vähintään joko edellä tarkoitettu etiketti tai kiinnitettävä virallinen suljin.

Jos kysymyksessä on kertakäyttöinen suljinjärjestelmä, ei toista alakohtaa tarvitse soveltaa.

Noudattaen 40 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan todeta täyttääkö suljinjärjestelmä tämän kohdan säännökset."

2. Lisätään 25 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ilmaisu "tai virallisen valvonnan alaisena" ilmaisun "virallisesti" jälkeen.

3. Korvataan 25 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että vakiosiementen pakkaukset ja varmennettujen siementen pienpakkaukset suljetaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena joko siten, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä vahingoittuu, tai että pakkauksen avaamisesta jää selvät jäljet joko 26 artiklan 3 kohdan mukaiseen viralliseen etikettiin tai pakkaukseen. Etiketin kiinnittämisestä vastaavan henkilön on varustettava pakkaukset, pienpakkauksia lukuun ottamatta, lyijykkeellä tai vastaavalla suljinlaitteella. Noudattaen 40 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan todeta täyttääkö pakkauksen erityinen suljinjärjestelmä tämän kohdan säännökset. Varmennettujen siementen luokan pienpakkaukset saadaan sulkea uudelleen yhden tai useamman kerran ainoastaan virallisen valvonnan alaisena."

4. Lisätään 25 artiklaan kohta seuraava:

"4. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 1 ja 2 kohdan säännöksistä perussiementen pienpakkausten osalta."

5. Lisätään seuraavat tiedot 30 artiklan 3 kohdan c alakohtaan luetelmakohdan "erän viitenumero" jälkeen:

"– sulkemiskuukausi ja –vuosi ilmoitetaan seuraavasti: "suljettu ....." (kuukausi ja vuosi),

tai

– kuukausi ja vuosi, jona viimeinen virallinen näyte varmentamista varten on otettu ilmoitetaan seuraavasti: "näyte otettu ....." (kuukausi ja vuosi)."

6. Korvataan liitteessä IV olevan A osan a kohta seuraavasti:

"1. ETY–säännöt ja vaatimukset

2. Varmentava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet

3. Sulkemiskuukausi ja –vuosi ilmoitetaan seuraavasti: "suljettu ....." (kuukausi ja vuosi),

tai

kuukausi ja vuosi, jona viimeinen virallinen näyte varmentamista varten on otettu ilmoitetaan seuraavasti: "näyte otettu ....." (kuukausi ja vuosi).

[1] EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 7

4. Erän viitenumero

5. Laji

6. Lajike

7. Luokka

8. Tuotantomaa

9. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino tai siementen määrä

10. Jos paino ilmoitetaan ja torjunta-ainerakeita, pillerõintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on lisäaineen laatu ja arvioitu sykeröiden tai puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon ilmoitettava.

11. Kun vähintään itävyys on testattu uudelleen, ilmaisu "testattu uudelleen ....." (kuukausi ja vuosi) voidaan ilmoittaa."

7. Korvataan liitteessä IV olevan B osan a kohta seuraavasti:

"1. ETY-säännöt ja vaatimukset

2. Etikettien kiinnittämisestä vastuussa olevan henkilön nimi ja osoite tai tunnistemerkki

3. Sulkemisen tai viimeisen itävyystarkastuksen mukainen markkinointivuosi. Markkinointivuoden päättymisaika voidaan ilmoittaa.

4. Laji

5. Lajike

6. Luokka: pienpakkauksissa varmennetut siemenet voidaan merkitä kirjaimella "C" tai "Z", ja vakiosiemenet kirjaimilla "ST".

7. Vakiosiementen osalta etikettien kiinnittämisestä vastuussa olevan henkilön antama viitenumero

8. Varmennettujen siementen osalta viitenumero varmennetun erän tunnistamista varten

9. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino tai ilmoitettu siementen määrä, enintään 500 gramman pienpakkauksia lukuun ottamatta.

10. Jos paino ilmoitetaan ja torjunta-ainerakeita, pillerõintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on lisäaineen laatu ja arvioitu sykeröiden tai puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon ilmoitettava."

8 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava:

- tämän direktiivin 1 – 4, 6 ja 7 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1977, ja

- muut tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1979.

9 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 25 päivänä heinäkuuta 1978.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. J. ROHR

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 24 päivänä heinäkuuta 1979,
rehukasvien, viljakasvien ja vihannesten siementen pitämisestä kaupan sekä viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta annettujen direktiivien 66/401/ETY, 66/402/ETY, 70/458/ETY ja 70/457/ETY muuttamisesta

(79/692/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

olisi muutettava jäljempänä tarkoitetuista syistä tiettyjä siementen ja lisäysaineiston pitämisestä kaupan annettuja direktiivejä,

olisi helpotettava rehukasvien siementen osalta tiettyjä siementestausta koskevia edellytyksiä niillä yhteisön alueilla, joilla erittäin suotuisat ekologiset olosuhteet varmistavat asiaa koskevien yhteisön vahvistettujen vaatimusten noudattamisen,

rukiin siemeniä rehutarkoituksiin käytettäessä voitaisiin tietyillä yhteisön alueilla sallia väliaikainen lievennys yhteisön rukiinsiemeniin sovellettavista vaatimuksista, jotta selvittäisiin kyseisillä alueilla esiintyvistä näitä tuotteita koskevista väliaikaisista vaikeuksista,

viime aikoina kokeillut menetelmät tiettyjen vahingollisten organismien vähentämiseksi viljakasvien siemenissä näyttävät puoltavan eri siemenlajikkeiden seosten hyväksymistä, jos ryhdytään riittäviin varotoimenpiteisiin siementen tai lopputuotteen laadun varmistamiseksi,

viljelykasvilajien yleisen lajikeluettelon toimivuuden parantamiseksi olisi tietyt lajikkeiden kansallista hyväksyntää, lajikkeiden nimiä ja jäsenvaltioiden välistä tietojenvaihtoa koskevat säännökset mukautettava voimassa oleviin kansainvälisiin sääntöihin ja jäsenvaltioissa hyväksyttyjen lajikkeiden vapaata kaupan pitämistä koskevia sääntöjä olisi tiukennettava ainakin tiettyjen lajien osalta, ja

vihannesten siementen pitämisestä kaupan sekä viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta annetuissa säännöksissä säädetään, että lajikkeita koskevista kolmansissa maissa tehtävien toimenpiteiden vastaavuuksista ei enää 1 päivän heinäkuuta 1977 jälkeen voida päättää kansallisella tasolla; tietyt vastaa-

[1] EYVL N:o C 174, 21.7.1978, s. 8
[2] EYVL N:o C 239, 9.10.1978, s. 54
[3] EYVL N:o C 114, 7.4.1979, s. 26

vuuksia koskevat yhteisön tasolla tehdyt päätökset tulivat voimaan vasta 1 päivästä heinäkuuta 1978; säädettyä ajanjaksoa, jonka aikana vastaavuudesta voidaan päättää kansallisella tasolla, olisi sen vuoksi pidennettävä yhdellä vuodella, jotta voidaan yhteisön päätöksiä odottaessa ottaa huomioon 1 päivän heinäkuuta 1977 jälkeen jatkuneet perinteiset kauppasuhteet,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Lisätään rehukasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiivin 66/401/ETY[1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 79/641/ETY[2], 2 artiklaan kohta seuraavasti:

"1 c. Jäsenvaltiot saavat noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä sallia olla soveltamatta yhden tai useamman lajin tuotannossa liitteessä II olevan I osan 2 kohdan B alakohdan 1 alakohdan edellytystä, jos ympäristöolosuhteiden ja saatujen kokemusten perusteella voidaan olettaa, että liitteessä II olevan I osan 2 kohdan taulukon 13 sarakkeessa vahvistettuja vaatimuksia on noudatettu."

2 artikla

Muutetaan viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettua neuvoston direktiiviä 66/402/ETY[3], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 79/641/ETY, seuraavasti:

1. Lisätään 2 artiklaan kohta seuraavasti:

"1 c. Jäsenvaltiot saavat noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä sallia pitää kaupan 30 päivään kesäkuuta 1982 asti pääosin rehukäyttöön tarkoitettujen erityisten ruislajikkeiden siemeniä, vaikka ne eivät täytä:

- liitteessä II itävyyden osalta,

- ja liitteessä II olevan 2 kohdan A taulukon 6 sarakkeessa perussiementen osalta vahvistettuja edellytyksiä."

2. Lisätään 13 artiklaan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltiot voivat sallia, että viljakasvilajien siemeniä voidaan pitää kaupan eri lajikkeiden erityisinä seoksina, jos tieteellisen ja teknisen tietämyksen mukaan nämä seokset estävät tiettyjen vahingollisten organismien leviämistä, ja jos seoksen ainesosat ovat ennen sekoitusta niihin sovellettavien kaupan pitämistä koskevien sääntöjen mukaisia."

3. Entisestä 13 artiklan 1 kohdasta tulee 2 kohta ja 2 kohdasta 3 tulee kohta.

4. Lisätään numero liitteessä IV olevan A kohdan b alakohtaan seuraavasti:

"8. Maininta "Saa pitää kaupan ainoastaan .....:ssa (kyseinen jäsenvaltio)"."

3 artikla

Muutetaan viljelykasvilajien yleistä lajikeluettelosta 29 päivänä syyskuuta 1970 annettua neuvoston direktiiviä 70/457/ETY[4], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 78/55/ETY[5], seuraavasti:

1. Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Lajike katsotaan erotettavaksi, jos, riippumatta siitä, onko lajikkeen syntymiseen johtanut alkuperäinen vaihtelu ollut keinotekoista tai luonnollista, se voidaan yhden tai useamman tärkeän ominaisuuden perusteella selvästi erottaa kaikista muista lajikkeista yhteisössä.

Ominaisuuksien perusteella on oltava mahdollista tarkkaan tunnistaa ja määritellä lajike.

Tunnetuksi lajikkeeksi yhteisössä katsotaan lajike, joka silloin kun sen hyväksymistä koskeva hakemus on asianmukaisesti jätetty arvioitavaksi, on:

- joko lueteltu vihannesten tai viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa,

- tai, jos sitä ei ole lueteltu kyseisissä luetteloissa, se on hyväksytty tai sille on haettu hyväksyntää kyseisessä jäsenvaltiossa tai toisessa jäsenvaltiossa joko varmentamista ja pitämistä kaupan, tai toista maata koskevaa varmentamista varten,

jolleivat edellä tarkoitetut edellytykset ole täyttyneet kaikissa asianomaisissa jäsenvaltioissa ennen kuin päätös arvioitavan lajikkeen hyväksymisestä on tehty."

[1] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2298/66
[2] EYVL N:o L 183, 19.7.1979, s. 13
[3] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2309/66
[4] EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 1
[5] EYVL N:o L 16, 20.1.1978, s. 23

2. Lisätään 7 artiklan 1 kohtaan seuraavasti:

"Lajikkeen osoittamiseksi erotettavaksi, on viljelykokeissa oltava mukana vähintään 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut yhteisössä tunnetut vastaavat lajikkeet. Jäljempänä 9 artiklaa sovellettaessa, on oltava mukana muita saatavilla olevia vastaavia lajikkeita."

3. Korvataan 9 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Saatavilla olevan tiedon perusteella jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että lajikkeesta joka ei selvästi ole erotettavissa:

- lajikkeesta, joka aiemmin on hyväksytty kyseisessä jäsenvaltiossa tai toisessa jäsenvaltiossa, tai
- toisesta lajikkeesta, joka on arvioitu erotettavuutensa, pysyvyytensä tai yhtenäisyytensä osalta tätä direktiiviä vastaavien sääntöjen mukaisesti, ja joka kuitenkaan ei ole 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisön lajike,

käytetään tämän lajikkeen nimeä. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos kyseinen nimi voi lajikkeen osalta johtaa harhaan tai aiheuttaa sekaannusta, tai lajikkeiden nimiä koskevat muut kyseisen jäsenvaltion säännökset estävät nimen käytön, tai kolmannen osapuolen oikeudet estävät nimen vapaan käytön kyseisen lajikkeen yhteydessä."

4. Entisestä 9 artiklan 3 kohdasta tulee 4 kohta.

5. Korvataan 10 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Kaikista lajikkeen hyväksymistä koskevista hakemuksista tai niiden peruuttamisista, kaikista lajikeluetteloon hyväksytyistä lajikkeista sekä kaikista luetteloon tehtävistä muutoksista on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle viipymättä."

6. Lisätään 12 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

"*12 a artikla*

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että selvitetään kaikki epäilyt, jotka syntyvät lajikkeeksi hyväksymisen jälkeen lajikkeen erotettavuudesta tai sen hyväksymisen aikaisesta nimestä.

2. Kun lajikkeeksi hyväksymisen jälkeen todetaan, että 5 artiklassa tarkoitettua lajikkeen erotettavuuden edellytystä ei oltu täytetty, kun lajike hyväksyttiin, hyväksyminen korvataan toisella päätöksellä tai tarvittaessa kumotaan tämän direktiivin mukaisesti.

Jälkimmäisessä tapauksessa lajiketta ei enää alkuperäisestä hyväksymispäivämäärästä alkaen katsota 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi yhteisön lajikkeeksi.

3. Kun lajikkeen hyväksymisen jälkeen todetaan, että 9 artiklassa tarkoitettu nimi ei ole ollut mahdollinen silloin kun lajike hyväksyttiin, on nimi mukautettava tämän direktiivin säännösten mukaiseksi. Jäsenvaltiot voivat väliaikaisesti sallia edellisen nimen käytön lisänimenä. Yksityiskohtaiset järjestelyt, joiden mukaisesti edellistä nimeä voidaan käyttää lisänimenä, vahvistetaan noudattaen 23 artiklassa säädettyä menettelyä."

7. Lisätään 15 artiklan 2 kohtaan seuraava:

"Vain neljä kuukautta ennen edellä tarkoitetun määräajan loppumista toimitetut hakemukset otetaan huomioon."

8. Lisätään 15 artiklan 5 kohtaan seuraava:

"Niiden beta vulgaris L.:n ja solanum tuberosum L.:n lajikkeiden, joiden osalta 10 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt ilmoitukset on annettu neljä kuukautta ennen kyseistä päivämäärää, katsotaan täyttävän tämän edellytyksen vuosittain 31 päivänä joulukuuta, jollei jäsenvaltio ilmoita komissiolle tai siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevälle pysyvälle komitealle, ettei se aio luopua 2 kohdan mukaisen hakemuksen tekemisestä. Komission ehdotuksesta neuvosto päättää sovelletaanko näitä säännöksiä myös muihin lajeihin."

9. Korvataan 21 artiklan 2 kohdassa päivämäärä "30 päivänä heinäkuuta 1977" päivämäärällä "30 päivänä heinäkuuta 1978".

4 artikla

Korvataan vihannesten siementen pitämisestä kaupan 29 päivänä syyskuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/458/ETY[1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 79/641/ETY, 32 artiklan 2 kohdassa päivämäärä "30 päivänä kesäkuuta 1977" päivämäärällä "30 päivänä kesäkuuta 1978".

5 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava:

[1] EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 7

– tämän direktiivin 1 ja 2 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivästä tammikuuta 1980 alkaen,

– tämän direktiivin 3 artiklan 9 kohdan ja 4 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivästä heinäkuuta 1977 alkaen,

– muut tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1982.

6 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 24 päivänä heinäkuuta 1979.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. GIBBONS

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 12 päivänä marraskuuta 1979,
siemenperunoiden pitämisestä kaupan, viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta ja vihannesten siementen pitämisestä kaupan annettujen direktiivien 66/403/ETY, 70/457/ETY ja 70/458/ETY muuttamisesta

(79/967/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 ja 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

sekä katsoo, että

jäsenvaltiot voivat jakaa siemenperunoiden luokat eri vaatimukset täyttäviin laatuluokkiin; olisi säädettävä nopeutetulla menettelyllä yhteisön laatuluokista ja niiden vaatimuksista; on kuitenkin jätettävä jäsenvaltioiden päätettäväksi, missä määrin ne soveltavat näitä laatuluokkia omassa tuotannossaan,

viljelykasvilajien ja vihanneslajien yleisten lajikeluetteloiden säännökset mahdollistavat sen, että jäsenvaltiot voivat alueellaan sallia määräajaksi niiden lajikkeiden siementen ja lisäysaineistojen myynnin, joiden hyväksymisen voimassaoloaika on päättynyt; olisi säädettävä tästä määräajasta yhteisön tasolla niiden lajikkeiden siementen tai lisäysaineistojen osalta, jotka luetellaan jommassa kummassa edellä tarkoitetuista luetteloista, ja

vihanneslajien yleisen lajikeluettelon toimivuuden parantamiseksi olisi tietyt lajikkeiden kansallista hyväksymistä, lajikkeiden nimiä ja jäsenvaltioiden välistä tietojenvaihtoa koskevat säännökset mukautettava olemassa oleviin kansainvälisiin sääntöihin ottaen huomioon se, että tietyt viljelykasvilajien yleistä lajikeluetteloa koskevat säännökset on jo vastaavasti mukautettu rehukasvien siementen pitämisestä kaupan, viljakasvien siementen pitämisestä kaupan, vihannesten siementen pitämisestä kaupan sekä viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta annettujen direktiivien 66/401/ETY, 66/402/ETY, 70/458/ETY ja 70/457/ETY muuttamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1979 annetulla neuvoston direktiivillä 79/692/ETY[4],

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Lisätään siemenperunoiden pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiivin 66/403/ETY[5], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 78/816/ETY[6], 3 artiklaan kohta seuraavasti:

"3. Virallisesti varmennettujen siemenperunoiden osalta voidaan noudattaen 19 artiklassa säädettyä menettelyä määrittää:

- yhteisön laatuluokat,
- laatuluokkiin sovellettavat edellytykset,
- laatuluokista käytettävät nimitykset.

Jäsenvaltiot voivat säätää, missä määrin ne soveltavat yhteisön laatuluokkia oman tuotantonsa varmentamisessa."

2 artikla

Muutetaan viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 29 päivänä syyskuuta 1970 annettua neuvoston direktiiviä 70/457/ETY[7], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 79/692/ETY, seuraavasti:

1. Korvataan 14 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltiot voivat alueellaan sallia siementen ja lisäysaineiston varmentamisen ja pitämisen kaupan enintään hyväksymisen voimassaoloajan päättymisen jälkeisen kolmannen vuoden 30 päivään kesäkuuta asti.

Lajikkeiden osalta, jotka luetellaan 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti 18 artiklassa tarkoitetussa viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa, on kaikissa jäsenvaltioissa sovellettava kaupan pitämiseen sitä eri jäsenvaltioiden ensimmäisen alakohdan nojalla myöntämistä hyväksymisen määräajoista, joka päättyy viimeisenä, jos kyseisen lajikkeen siemeniin tai lisäysaineistoon ei ole sovellettu lajiketta koskevia rajoituksia kaupan pitämiselle."

---

(1) EYVL N:o C 130, 3.6.1977, s. 2 ja EYVL N:o C 174, 21.7.1978, s. 8
(2) EYVL N:o C 183, 1.8.1977, s. 64 ja EYVL N:o C 239, 9.10.1978, s. 54
(3) EYVL N:o C 180, 28.7.1977, s. 29 ja EYVL N:o C 114, 7.5.1979, s. 26
(4) EYVL N:o L 205, 13.8.1979, s. 1
(5) EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2320/66
(6) EYVL N:o L 281, 6.10.1978, s. 18
(7) EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 1

2. Täydennetään 18 artiklaa seuraavalla:

"Julkaistavassa ilmoituksessa on lueteltava ne lajikkeet, joihin määräaikaa sovelletaan 14 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Siinä on ilmoitettava määräajan pituus sekä tarvittaessa ne jäsenvaltiot, joissa määräaikaa ei sovelleta."

3 artikla

Muutetaan vihannesten siementen pitämisestä kaupan 29 päivänä syyskuuta 1970 annettua neuvoston direktiiviä 70/458/ETY[1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 79/692/ETY, seuraavasti:

1. Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

1. "Lajike on erotettava, lajikkeen syntymiseen johtaneen alkuperäisen vaihtelun keinotekoisuudesta tai luonnollisuudesta huolimatta, jos se voidaan yhden tai useamman lajikkeen merkittävän ominaisuuden perusteella selvästi erottaa muista lajikkeista yhteisössä.

Ominaisuudet on voitava tunnistaa ja määritellä tarkkaan.

Lajikkeeksi yhteisössä katsotaan lajike, joka haettaessa hyväksymistä asianmukaisesti arvioitavaksi jätettäessä:

- luetellaan joko vihanneslajien tai viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa,

- tai, jos sitä ei luetella näissä luetteloissa, se on hyväksytty tai sille on haettu hyväksymistä kyseisessä jäsenvaltiossa tai toisessa jäsenvaltiossa joko varmentamista ja pitämistä kaupan tai toista maata koskevaa varmentamista tai vakiosiemeneksi tarkastamista varten,

paitsi, jos edellä tarkoitetut edellytykset eivät enää täyty kaikissa asianomaisissa jäsenvaltioissa ennen hakemuksesta arvioitavaksi jätetyn lajikkeen hyväksymisestä päättämistä."

2. Lisätään 7 artiklan 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan toisen virkkeen jälkeen virkkeet seuraavasti:

"Erotettavuuden osoittamiseksi on viljelykokeissa oltava mukana myös saatavilla olevia muita 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisössä tunnettuja vastaavia lajikkeita. Sovellettaessa 10 artiklaa, on kokeissa oltava mukana myös muita saatavilla olevia vastaavia lajikkeita."

3. Korvataan 10 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Ottaen huomioon saatavilla olevat tiedot, on jäsenvaltioiden myös varmistettava, että lajikkeesta, joka ei ole selvästi erotettava:

- lajikkeesta, joka aiemmin on hyväksytty kyseisessä jäsenvaltiossa tai toisessa jäsenvaltiossa, tai

- lajikkeesta, joka on arvioitu erotettavuutensa, pysyvyytensä tai yhtenäisyytensä osalta tätä direktiiviä vastaavien sääntöjen mukaisesti ja joka kuitenkaan ei ole 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisössä tunnettu lajike,

käytetään tämän lajikkeen nimeä. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos kyseinen nimi voi lajikkeen osalta johtaa harhaan tai aiheuttaa sekaannusta, tai lajikkeiden nimiä koskevat muut jäsenvaltioiden säännökset estävät nimen käytön taikka ulkopuolisten oikeudet estävät nimen vapaan käytön kyseisen lajikkeen yhteydessä."

4. Entisestä 10 artiklan 3 kohdasta tulee 10 artiklan 4 kohta.

5. Korvataan 11 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Kaikista lajikkeen hyväksymiseksi tehdyistä hakemuksista tai niiden peruuttamisista, kaikista lajikeluetteloon hyväksytyistä lajikkeista sekä kaikista luetteloon tehtävistä muutoksista on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle."

6. Lisätään artikla seuraavasti:

"*13 a artikla*

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tutkitaan kaikki lajikkeeksi hyväksymisen jälkeen ilmenevät epäilyt lajikkeen erotettavuudesta tai sen hyväksymisen aikaisesta nimestä.

2. Jos lajikkeen hyväksymisen jälkeen todetaan, että 5 kohdassa tarkoitettua lajikkeen erotettavuutta koskevaa edellytystä ei oltu täytetty lajiketta hyväksyttäessä, hyväksyminen korvataan toisella, tämän direktiivin mukaisella päätöksellä tai tarvittaessa kumotaan.

Jälkimmäisessä tapauksessa lajike ei enää ole alkuperäisestä hyväksymispäivästä 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisössä tunnettu lajike.

3. Jos lajikkeen hyväksymisen jälkeen todetaan, että 10 artiklassa tarkoitettu nimi ei ole ollut mahdollinen lajiketta hyväksyttäessä, on nimeä mukautettava tämän direktiivin mukaiseksi. Jäsenvaltiot voivat väliaikaisesti sallia edellisen nimen käytön lisänimenä. Yksityiskohtaisista järjestelyistä, joiden mukaisesti edellistä nimeä voidaan käyttää lisänimenä, päätetään 40 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen."

[1] EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 7

7. Korvataan 15 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltiot voivat alueellaan sallia siementen varmentamisen, vakiosiementen tarkastamisen ja siementen pitämisen kaupan enintään hyväksymisen voimassaoloajan päättymisen jälkeisen kolmannen vuoden 30 päivään kesäkuuta asti.

Siinä tapauksessa, että lajikkeet luetellaan 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti 17 artiklassa tarkoitetussa viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa, on kaikissa jäsenvaltioissa sovellettava kaupan pitämiseen sitä eri jäsenvaltioiden 1 alakohdan nojalla myöntämistä hyväksymisen määräajoista, joka päättyy viimeisenä, jos kyseisen lajikkeen siemeniin ei ole sovellettu lajiketta koskevia rajoituksia kaupan pitämiselle."

8. Täydennetään 17 artiklaa seuraavasti:

"Julkaistavassa ilmoituksessa on lueteltava ne lajikkeet, joihin määräaikaa sovelletaan 15 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Siinä on ilmoitettava määräajan pituus sekä tarvittaessa ne jäsenvaltiot, joissa määräaikaa ei sovelleta."

4 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava:

- tämän direktiivin 1 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivänä tammikuuta 1980;

- muut tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1982.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 12 päivänä marraskuuta 1979.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. GIBBONS

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 13 päivänä kesäkuuta 1988,
juurikkaiden, rehukasvien ja viljakasvien siementen, siemenperunoiden, öljy- ja kuitukasvien ja vihannesten siementen pitämisestä kaupan sekä viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta annettujen direktiivien 66/400/ETY, 66/401/ETY, 66/402/ETY, 66/403/ETY, 69/208/ETY, 70/457/ETY ja 70/458/ETY muuttamisesta

(88/380/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

sekä katsoo, että

jäljempänä tarkoitetuista syistä seuraavia direktiivejä siementen ja lisäysaineistojen pitämisestä kaupan olisi muutettava:

- juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettu neuvoston direktiivi 66/400/ETY[3], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 88/95/ETY[4],
- rehukasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettu neuvoston direktiivi 66/401/ETY[5], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 87/480/ETY[6],
- viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettu neuvoston direktiivi 66/402/ETY[7], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 87/120/ETY[8],
- siemenperunoiden pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettu neuvoston direktiivi 66/403/ETY[9], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 87/374/ETY[10],
- öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan 30 päivänä kesäkuuta 1969 annettu neuvoston direktiivi 69/208/ETY[11], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 87/480/ETY,
- viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 29 päivänä syyskuuta 1970 annettu neuvoston direktiivi 70/457/ETY[12], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 86/155/ETY[13],
- vihannesten siementen pitämisestä kaupan 29 päivänä syyskuuta 1970 annettu neuvoston direktiivi 70/458/ETY[14], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 87/481/ETY[15],

yhteisössä kasvaneen merkityksensä vuoksi litteäkattara, kattara, aitohunajakukka, ruisvehnä, kiinankaali ja teollisuussikuri olisi sisällytettävä direktiivien soveltamisalaan; samasta syystä tiettyjen lisäviljalajien ja auringonkukan hybridilajikkeet olisi myös sisällytettävä direktiivien soveltamisalaan; näiden lajien ja lajiketyyppien kasvuston ja siementen täytettävien edellytysten olisi oltava Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) vahvistamien, siementen kansainvälistä liikkumista koskevien järjestelmien mukaisia paitsi ristipölytteisten ruisvehnälajikkeiden osalta ja tiettyjen lisäviljalajien hybridilajikkeiden osalta, joille OECD ei vielä vahvistanut näitä edellytyksiä,

olisi toisaalta tarkasteltava tiettyjä säännöksiä jäsenvaltioissa tapahtuvan muiden kuin alkuperäisten siementen tuottamisen helpottamiseksi ja toisaalta säädettävä yhteisön toimenpiteistä, joilla varmistetaan tuotantoa varten kasvatettaviksi kaupan pidettävien siementen tunnistettavuus,

olisi annettava jäsenvaltioille lisäaikaa itsepölyttävien viljalajien, joille ei ole vielä tehty virallisia viljelystarkastuksia, siementen viralliseen varmentamiseen tietyillä edellytyksillä sekä sallittava sellaisten erityisten ruislajikkeiden pitäminen kaupan, jotka eivät täytä tiettyjä direktiivin 66/402/ETY liitteessä II vahvistettuja edellytyksiä, jotta etenkin rukiin osalta voidaan saada yleisemmän ja luotettavamman ratkaisun tekemiseen tarvittava kokemus Yhdistyneen kuningaskunnan toimittamien tietojen perusteella,

direktiivien mukaisesti käyttöön otettujen varmentamisjärjestelmien tiettyjen osien parempien vaihtoehtoisten ratkaisujen etsimiseksi olisi järjestettävä väliaikaisia kokeita erityisissä olosuhteissa; sen vuoksi olisi asiasta annettava oikeudelliset säännöt,

virallisessa etiketissä lajin ja lajikkeen nimen osalta ilmoitettavia tietoja koskevia säännöksiä olisi parannettava tavoitteena

---

(1) EYVL N:o C 356, 31.12.1985, s. 37
(2) EYVL N:o L 68, 24.3.1986, s. 155
(3) EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2290/66
(4) EYVL N:o L 56, 2.3.1988, s. 42
(5) EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2298/66
(6) EYVL N:o L 273, 26.9.1987, s. 43
(7) EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2309/66
(8) EYVL N:o L 49, 18.2.1987, s. 39
(9) EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2320/66
(10) EYVL N:o L 197, 18.7.1987, s. 36
(11) EYVL N:o L 169, 10.7.1969, s. 3
(12) EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 1
(13) EYVL N:o L 118, 7.5.1986, s. 23
(14) EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 7
(15) EYVL N:o L 273, 26.9.1987, s. 45

tiedon parempi välittäminen siementen käyttäjille ja yhteisön sisäisen kaupan helpottaminen,

olisi varmistettava, että kansallisissa säännöksissä vaaditut toimittajien etiketit on laadittu siten, että niitä ei voida sekoittaa virallisiin etiketteihin,

on suotavaa, että jäsenvaltiot voivat helpommin jättää taloudellisesti vähämerkityksisten viljalajien tai öljy- ja kuitukasvilajien siemenet direktiivien 66/402/ETY ja 69/208/ETY soveltamisalan ulkopuolelle,

direktiivin 70/458/ETY osalta tiettyjen vihanneslajien lajikkeita koskevia säännöksiä olisi mukautettava siten, että nykyinen kehitys voidaan ottaa huomioon tiettyjen lajikkeiden virallisen hyväksymisen uudistamisessa,

edellytyksiä lajikkeen viljelyn tai käyttöarvon osalta ei yleisesti pitäisi vaatia sellaisten lajikkeiden (sisäsiitoslinjat, hybridit) hyväksymiseksi, jotka on tarkoitettu vain hybridilajikkeiden ainesosiksi,

pitäisi olla mahdollista vaatia, että heinälajikkeiden, joita ei ole tarkoitettu rehukasvituotantoon, soveltuvuus erityisiin tarkoituksiin osoitetaan,

Helleenien tasavallan hakemukset saada kieltää alueellaan kokonaan tai osittain tiettyjen viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa tai vihanneslajien yleisessä lajikeluettelossa lueteltujen lajikkeiden siementen tai lisäysaineistojen pitäminen kaupan olisi otettava huomioon, jotta Helleenien tasavalta saa mahdollisuuden saattaa loppuun siementen ja lisäysaineiston tuotannon ja kaupan pitämisen mukauttamisen yhteisön yleisten luettelojen vaatimusten mukaisiksi,

on tärkeätä selventää edellä mainittujen direktiivien tiettyjä säännöksiä, ja

on tarkoituksenmukaista lykätä edellä mainittuihin direktiiveihin neuvoston direktiivillä 86/155/ETY ja komission direktiivillä 86/320/ETY jo tehtyjen muutosten täytäntöönpanoa, jotta päivämäärä saadaan vastaavaksi tämän direktiivin pääasiallisen täytäntöönpanopäivämäärän kanssa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiiviä 66/400/ETY seuraavasti:

1. Korvataan 2 artiklan 1 kohdan E alakohdassa "bb" luetelmakohdilla "aa, a ja bb".

2. Lisätään 2 artiklaan kohta seuraavasti:

"1 a. Tämän direktiivin säännösten mukaiseen varmentamiseen hyväksyttävien lajikkeiden eri tyypit, mukaan lukien ainesosat, voidaan eritellä ja määritellä 21 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen."

3. Direktiivin 12 artiklasta tulee 12 artiklan 1 kohta.

4. Lisätään 12 artiklaan kohta seuraavasti:

"2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu etiketti on laadittava sellaiseksi, että sitä ei voida sekoittaa 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun viralliseen etikettiin.".

5. Lisätään 13 a artikla seuraavasti:

"*13 a artikla*

Tämän direktiivin mukaisesti hyväksyttyjen varmentamisjärjestelmien tiettyjen osien parempien vaihtoehtoisten ratkaisujen etsimiseksi voidaan yhteisön tasolla väliaikaisten kokeiden järjestämisestä määritetyissä olosuhteissa päättää 21 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Tällaisten kokeiden yhteydessä jäsenvaltiot voidaan vapauttaa tietyistä tässä direktiivissä säädetyistä velvoitteista. Tämän vapautuksen laajuus on määritettävä viittaamalla sovellettaviin säännöksiin. Kokeen kesto ei saa olla pidempi kuin seitsemän vuotta.".

6. Korvataan 14 artiklan 2 kohdan c alakohdassa "bb" luetelmakohdilla "aa, a ja bb".

7. Korvataan 14 artiklan 3 kohdan c alakohdan viides ja kuudes luetelmakohta seuraavasti:

"– laji, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin sen mahdollisesti lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä annetun kasvitieteellisen nimen alla, tai sen tavallisen yleisen nimen tai molempien alla; tarkentava maininta siitä, onko kyseessä sokerijuurikas vai rehujuurikas,

– lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin."

8. Korvataan 15 artikla seuraavasti:

"*15 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että juurikkaiden siemenet,

– jotka on tuotettu suoraan yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa virallisesti varmennetuista perussiemenistä ja joille 16 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti on annettu vastaavuus, ja

– jotka on korjattu toisessa jäsenvaltiossa,

on pyynnöstä ja direktiivin 70/457/ETY säännösten rajoittamatta virallisesti varmennettava varmennetuiksi siemeniksi jäsenvaltiossa, jos siemenille on tehty kyseiselle luokalle liitteessä I olevassa A kohdassa vahvistetut edellytykset täyttävä viljelystarkastus ja jos virallisessa tarkastuksessa on todettu, että liitteessä I olevassa B kohdassa samalle luokalle vahvistetut edellytykset täyttyvät.

Jos siemen on tällaisissa tapauksissa tuotettu suoraan perussiemeniä aikaisempien sukupolvien virallisesti var-

mennetuista siemenistä, voivat jäsenvaltiot myös sallia virallisen varmentamisen perussiemeneksi, jos sille luokalle säädetyt edellytykset täyttyvät.

2. Toisessa jäsenvaltiossa korjatut, 1 kohdan säännösten mukaisesti varmennettaviksi tarkoitetut juurikkaiden siemenet on

- pakattava ja merkittävä 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti virallisella etiketillä, joka täyttää liitteessä IV olevassa A ja B kohdassa vahvistetut edellytykset ja
- varustettava virallisella asiakirjalla, joka täyttää liitteessä IV olevassa C kohdassa vahvistetut edellytykset.

3. Jäsenvaltioiden on myös säädettävä, että juurikkaiden siemenet,

- jotka on tuotettu suoraan yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa virallisesti varmennetuista perussiemenistä ja joille 16 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti on annettu vastaavuus, ja
- jotka on korjattu kolmannessa maassa,

on pyynnöstä virallisesti varmennettava varmennetuiksi siemeniksi niissä jäsenvaltioissa, jossa perussiemenet on tuotettu tai virallisesti varmennettu, jos siemenille on tehty kyseiselle luokalle 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti annetun, vastaavuutta koskevan päätöksen edellytykset täyttävä viljelystarkastus ja jos virallisessa tarkastuksessa on todettu, että liitteessä I olevassa B kohdassa samalle luokalle vahvistetut edellytykset täyttyvät. Myös muut jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten siementen virallisen varmentamisen."

9. Korvataan liitteessä III olevan A kohdan I alakohdan 4 alakohta seuraavasti:

"4. Laji, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin kasvitieteellisen nimen alla, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä, tai sen yleisen nimen tai molempien alla; tarkentava maininta siitä, onko kyseessä sokerijuurikas vai rehujuurikas."

10. Lisätään liitteessä III olevan A kohdan I alakohdan 5 alakohtaan seuraava:

"ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin".

11. Korvataan liitteessä III olevan B kohdan 6 alakohta seuraavasti:

"6. Laji, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin; tarkentava maininta siitä, onko kyseessä sokerijuurikas vai rehujuurikas."

12. Lisätään liitteessä III olevan B kohdan 7 alakohtaan seuraava:

"ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,".

13. Lisätään liite seuraavasti:

"LIITE IV

Lopullisesti varmentamattomista, toisessa jäsenvaltiossa korjatuista siemenistä annettava etiketti ja asiakirja

A. *Etiketissä ilmoitettavat tiedot*

- viljelystarkastuksesta vastaava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet,
- laji, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin kasvitieteellisen nimen alla, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä, tai sen yleisen nimen tai molempien alla; tarkentava maininta siitä, onko kyseessä sokerijuurikas vai rehujuurikas,
- lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,
- luokka,
- pellon tai erän viitenumero,
- ilmoitettu netto- tai bruttopaino,
- ilmaisu "lopullisesti varmentamattomia siemeniä".

B. *Etiketin väri*

Etiketin on oltava harmaa.

C. *Asiakirjassa ilmoitettavat tiedot*

- asiakirjan antava viranomainen,
- laji, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin sen mahdollisesti lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä annetun kasvitieteellisen nimen alla, tai sen yleisen nimen tai molempien alla; tarkentava maininta siitä, onko kyseessä sokerijuurikas vai rehujuurikas,
- lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,
- luokka,
- peltoon kylvettyjen siementen viitenumero ja maa tai maat, jotka ovat varmentaneet kyseiset siemenet,
- pellon tai erän viitenumero,
- asiakirjan kattaman erän tuottamiseen viljelty ala,
- korjattujen siementen määrä ja pakkausten lukumäärä,
- todistus siitä, että siementen tuottavalle kasvustolle asetetut edellytykset on täytetty,
- tarvittaessa alustavan siemenanalyysin tulokset."

2 artikla

Muutetaan direktiiviä 66/401/ETY seuraavasti:

1. Lisätään 2 artiklan 1 kohdan A alakohdan a alakohdassa ilmaisut

"Bromus Catharticus Vahl litteäkattara

"Bromus sitchensis Trin. kattara

ilmaisujen

"Arrhenatherum elatius (L.) P. beau. ex J.S. ja K.B. presl. heinäkaura"

jälkeen,

ja lisätään 2 artiklan 1 kohdan A alakohdan c alakohdassa ilmaisut

"Phacelia tanacetifolia Benth. aitohunajakukka"

ilmaisujen

"Brassica oleracea L. convar. acephala (DC)

Alef. var. medullosa Thell + var. viridis L. rehukaali"

jälkeen;

2. Korvataan 2 artiklan 1 a kohdan englanninkielisessä toisinnossa ilmaisu "descriptions" ilmaisulla "names".

3. Direktiivin 2 artiklan 1 b ja 1 c kohdasta tulee 2 artiklan 1 c ja 1 d kohta.

4. Lisätään 2 artiklaan kohta seuraavasti:

"1 b. Tämän direktiivin säännösten mukaiseen varmentamiseen hyväksyttävien lajikkeiden eri tyypit, mukaan lukien ainesosat, voidaan eritellä ja määritellä noudattaen 21 artiklassa tarkoitettua menettelyä."

5. Direktiivin 11 artiklasta tulee 11 artiklan 1 kohta.

6. Lisätään 11 artiklaan kohta seuraavasti:

"2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu etiketti on laadittava sellaiseksi, että sitä ei voida sekoittaa 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun viralliseen etikettiin."

7. Lisätään 13 a artikla seuraavasti:

"*13 a artikla*

Tämän direktiivin mukaisesti hyväksyttyjen varmentamisjärjestelmien tiettyjen osien parempien vaihtoehtoisten ratkaisujen etsimiseksi voidaan yhteisön tasolla väliaikaisten kokeiden järjestämisestä erityisissä olosuhteissa päättää 21 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Tällaisten kokeiden yhteydessä jäsenvaltiot voidaan vapauttaa tietyistä tässä direktiivissä säädetyistä velvoitteista. Tämän vapautuksen laajuus on määritettävä viittaamalla sovellettaviin säännöksiin. Kokeen kesto ei saa olla pidempi kuin seitsemän vuotta".

8. Korvataan 14 artiklan 3 kohdan c alakohdan viides ja kuudes luetelmakohta seuraavasti:

"– laji, ilmaistuna ainakin kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä, latinalaisin kirjaimin,

– lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin."

9. Lisätään 14 artiklan 3 kohtaan lause seuraavasti:

"Noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä jäsenvaltiot voidaan yksittäisten lajien osalta vapauttaa kasvitieteellisen nimen ilmoittamisvaatimuksesta sekä vapauttaa siitä tarvittaessa määräajaksi, jos vaatimuksen täytäntöönpanon aiheuttamat haitat todetaan suuremmiksi kuin odotettavissa olevat edut siementen pitämisessä kaupan."

10. Korvataan 15 artikla seuraavasti:

"*15 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että rehukasvien siemenet,

– jotka on tuotettu suoraan yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa virallisesti varmennetuista perussiemenistä tai varmennetuista siemenistä ja joille 16 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti on annettu vastaavuus, tai jotka on tuotettu suoraan jossakin jäsenvaltiossa virallisesti varmennetun perussiemenen ja sellaisessa kolmannessa maassa virallisesti varmennetun perussiemenen risteytyksestä, ja

– jotka on korjattu toisessa jäsenvaltiossa,

on pyynnöstä ja direktiivin 70/457/ETY säännösten rajoittamatta virallisesti varmennettava varmennetuiksi siemeniksi jäsenvaltiossa, jos siemenille on tehty kyseiselle luokalle liitteessä I vahvistetut edellytykset täyttävä viljelystarkastus ja jos virallisessa tarkastuksessa on todettu, että samalle luokalle liitteessä II vahvistetut edellytykset täyttyvät.

Jos siemenet on tällaisissa tapauksissa tuotettu suoraan perussiemeniä aikaisempien sukupolvien virallisesti varmennetuista siemenistä, voivat jäsenvaltiot myös sallia virallisen varmentamisen perussiemeniksi, jos sille luokalle vahvistetut edellytykset täyttyvät.

2. Toisessa jäsenvaltiossa korjatut, 1 kohdan säännösten mukaisesti varmennettaviksi tarkoitetut rehukasvien siemenet on

– pakattava ja merkittävä 9 artiklan 1 kohdassa säädettyjen säännösten mukaisesti virallisella etiketillä, joka täyttää liitteessä V olevan A ja B kohdan edellytykset, ja

– varustettava virallisella asiakirjalla, joka täyttää liitteessä V olevassa C kohdassa vahvistetut edellytykset.

3. Jäsenvaltioiden on myös säädettävä, että rehukasvien siemenet,

– jotka on tuotettu suoraan yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa virallisesti varmennetuista perussiemenistä tai varmennetuista siemenistä ja joille 16 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti on annettu vastaavuus tai jotka on tuotettu suoraan jossakin jäsenvaltiossa virallisesti varmennetun perussiemenen ja sellaisessa kolmannessa maassa virallisesti varmennetun perussiemenen risteytyksestä, ja

– jotka on korjattu kolmannessa maassa,

on pyynnöstä virallisesti varmennettava varmennetuksi siemeneksi jossakin niistä jäsenvaltioista, jossa edellä tarkoitetut perussiemenet tai varmennetut siemenet on joko tuotettu tai virallisesti varmennettu, jos siemenille on tehty kyseiselle luokalle 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tehdyssä vastaavuuspäätöksessä annetut edellytykset täyttävä viljelyskasvatus, ja jos virallisessa tarkastuksessa on todettu, että samalle luokalle liitteessä II vahvistetut edellytykset täyttyvät. Myös muut jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten siementen virallisen varmentamisen."

11. Lisätään liitteessä I olevan 2 kohdan taulukon 1 sarakkeessa jokaisen ilmaisun "Brassica spp" jälkeen ilmaisu "Phacelia tanacetifolia".

12. Korvataan liitteessä I olevan 3 kohdan toisen lauseen ranskankielisen toisinnon ilmaisu "la variété" ilmaisulla "l'espèce".

13. Korvataan liitteessä II olevan I kohdan 2 alakohdan A alakohdan 4 sarakkeessa otsikon ranskankielisen toisinnon ilmaisu "animale" ilmaisulla "minimale".

14. Lisätään liitteessä II olevan I kohdan 2 alakohdan A alakohtaan ilmaisujen "Arrhenatherum elatius" ja "*Brassica oleracea* convar. acephala" jälkeen seuraava:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
"Bromus catharticus	75 (a)		97	1,5	1,0	0,5	0,3				0 (g)	0 (j)(k)"	10 (n)	
Bromus sitchensis	75 (a)		97	1,5	1,0	0,5	0,3				0 (g)	0 (j)(k)"	10 (n)"	
ja														
"Phacelia tanacetifolia	80 (a)		96	1,0	0,5						0	0 (j)(k)"		

15. Lisätään liitteessä II olevan II kohdan 2 alakohdan A alakohtaan ilmaisujen "Arrhenatherum elatius" ja "Brassica oleracea convar. acephala" jälkeen seuraava:

1	2	3	4	5	6	7	8
"Bromus catharticus	0,4	20	5	5	5		(j)
Bromus sitchensis	0,4	20	5	5	5		(j)"
ja							
"Phacelia tanacetifolia	0,3	20"					

16. Lisätään liitteen III ilmaisujen "Arrhenatherum elatius" ja "Brassica oleracea convar. acephala" jälkeen seuraava:

1	2	3	4
"Bromus catharticus	10	200	200
Bromus sitchensis	10	200	200"
ja			
"Phacelia tanacetifolia	10	300	40"

17. Lisätään liitteessä IV olevan A kohdan I alakohdan a alakohdan 4 alakohtaan seuraava:

"ilmaistuna ainakin kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä, latinalaisin kirjaimin,".

18. Lisätään liitteessä IV olevan A kohdan I alakohdan a alakohtaan lause seuraavasti:

"Noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä jäsenvaltiot voidaan yksittäisten lajien osalta vapauttaa kasvitieteellisen nimen ilmoittamisvaatimuksesta sekä vapauttaa siitä tarvittaessa määräajaksi, jos vaatimuksen täytäntöönpanon aiheuttamat haitat todetaan suuremmiksi kuin odotettavissa olevat edut siementen pitämisessä kaupan.";

19. Lisätään liitteessä IV olevan A kohdan I alakohdan a alakohdan 5 alakohtaan seuraava:

"ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,".

20. Lisätään liitteessä IV olevan A kohdan I alakohdan b alakohdan 5 alakohtaan seuraava:

"ilmaistuna ainakin kasvitieteellisellä nimellään, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä, latinalaisin kirjaimin".

21. Lisätään liitteessä IV olevan A kohdan I alakohdan b alakohtaan seuraava:

"Noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä jäsenvaltiot voidaan yksittäisten lajien osalta vapauttaa kasvitieteellisen nimen ilmoittamisvaatimuksesta sekä vapauttaa siitä tarvittaessa määräajaksi, jos vaatimuksen täytäntöönpanon aiheuttamat haitat todetaan suuremmiksi kuin odotettavissa olevat edut siementen pitämisessä kaupan.".

22. Lisätään liitteessä IV olevan A kohdan I alakohdan c alakohdan 4 alakohtaan ilmaisun "joita osoittavat lajit ja tarpeen mukaan lajikkeet" jälkeen:

", jotka molemmat ilmoitetaan ainakin latinalaisin kirjaimin".

23. Korvataan liitteessä IV olevan A kohdan I alakohdan c alakohdan 4 alakohdan viimeinen lause italialaisessa toisinnossa ilmaisu "al fornitore" ilmaisulla "all'acquirente".

24. Lisätään liitteessä IV olevan B kohdan a alakohdan 6 alakohtaan seuraava:

"ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,".

25. Lisätään liitteessä IV olevan B kohdan a alakohdan 7 alakohtaan seuraava:

"ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,".

26. Lisätään liitteessä IV olevan B kohdan b alakohdan 6 alakohtaan seuraava:

"ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,".

27. Lisätään liitteessä IV olevan B kohdan c alakohdan 11 alakohtaan ilmaisun "joita osoittavat lajit ja tarpeen mukaan lajikkeet" jälkeen:

", jotka molemmat ilmoitetaan ainakin latinalaisin kirjaimin".

28. Lisätään liite seuraavasti:

"LIITE V

Lopullisesti varmentamattomista, toisessa jäsenvaltiossa korjatuista siemenistä annettava etiketti ja asiakirja

A. *Etiketissä ilmoitettavat tiedot*

- viljelystarkastuksesta vastaava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenne,
- laji, ilmaistuna ainakin kasvitieteellisellä nimellään, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä, latinalaisin kirjaimin,
- lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,
- luokka,
- pellon tai erän viitenumero,
- ilmoitettu netto- tai bruttopaino,
- ilmaisu "lopullisesti varmentamattomia siemeniä".

Noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä jäsenvaltiot voidaan yksittäisten lajien osalta vapauttaa kasvitieteellisen nimen ilmoittamisvaatimuksesta sekä vapauttaa siitä tarvittaessa määräajaksi, jos vaatimuksen täytäntöönpanon aiheuttamat haitat todetaan suuremmiksi kuin odotettavissa olevat edut siementen pitämisessä kaupan.";

B. *Etiketin väri*

Etiketin on oltava harmaa.

C. *Asiakirjassa ilmoitettavat tiedot*

- asiakirjan antava viranomainen,
- laji, ilmaistuna ainakin kasvitieteellisellä nimellään, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä, latinalaisin kirjaimin,
- lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,
- luokka,
- peltoon kylvettyjen siementen viitenumero ja maa tai maat, jotka ovat varmentaneet kyseiset siemenet,
- pellon tai erän viitenumero,
- asiakirjan kattaman erän tuottamiseen viljelty ala,
- korjattujen siementen määrä ja pakkausten lukumäärä,
- todistus siitä, että siemenet tuottavalle kasvustolle asetetut edellytykset on täytetty,
- tarvittaessa alustavan siemenanalyysin tulokset."

3 artikla

Muutetaan direktiiviä 66/402/ETY seuraavasti:

1. Lisätään 2 artiklan 1 kohdan A alakohtaan

ilmaisun

"Sorghum sudanense (piper) stapf sudaninruoho"

jälkeen ilmaisu

"X triticosecale wittm. ruisvehnä".

2. Korvataan 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan saksankielisen toisinnon rivillä "Phalaris canariensis L" oleva ilmaisu "Kanariensaat" ilmaisulla "Kanariengras".

3. Korvataan 2 artiklan 1 kohdan C alakohdan johdanto seuraavasti:

"C. 'Perussiemenillä' (kaurat, ohra, riisi, kanarianhelpi, ruis, ruisvehnä, vehnä, kovavehnä ja spelttivehnä, muut kuin kunkin osalta hybridit): siemeniä".

4. Lisätään 2 artiklan 1 kohtaan seuraavasti:

"C a. 'Perussiemenillä' (kaurojen, ohran, riisin, vehnän, kovavehnän ja spelttivehnän hybridit) siemeniä:

a) jotka on tarkoitettu hybridien tuottamiseen,

b) jotka 4 artiklan säännösten mukaisesti täyttävät perussiemenille liitteissä I ja II vahvistetut edellytykset, ja

c) joiden on virallisissa tarkastuksissa todettu täyttävän edellä tarkoitetut edellytykset.";

5. Korvataan 2 artiklan 1 kohdan E alakohdan johdanto seuraavasti:

"E. 'Varmennetuilla siemenillä' (kanarianhelpi ja ruis, muut kuin kunkin osalta hybridit, durra, sudanin-ruoho, maissi ja kaurojen, ohran, riisin, vehnän, kovavehnän ja spelttivehnän hybridit): siemeniä".

6. Korvataan 2 artiklan 1 kohdan F alakohdan johdanto seuraavasti:

"F. 'Ensimmäisen sukupolven varmennetuilla siemenillä' (kaurat, ohra, riisi, ruisvehnä, vehnä, kovavehnä ja spelttivehnä, muut kuin kunkin tapauksen hybridit): siemeniä".

7. Korvataan 2 artiklan 1 kohdan G alakohdan johdanto seuraavasti:

"G. 'Toisen sukupolven varmennetuilla siemenillä' (kaurat, ohra, riisi, ruisvehnä, vehnä, kovavehnä ja spelttivehnä, muut kuin kunkin tapauksen hybridit): siemeniä".

8. Korvataan 2 artiklan 1 a kohdan englanninkielisessä toisinnossa ilmaisu "descriptions" ilmaisulla "names".

9. Direktiivin 2 artiklan 1 b ja 1 c kohdasta tulee 2 artiklan 1 d ja 1 e kohta.

10. Lisätään 2 artiklaan kohdat seuraavasti:

"1 b. Kanarianhelpin, rukiin ja ruisvehnän hybridien sisällyttämiseksi tämän direktiivin soveltamisalaan 1 kohdan C alakohdan C a alakohtaan ja E, F ja G alakohtaan tehtävät muutokset on annettava noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä.

1 c. Tämän direktiivin säännösten mukaisesti varmennettaviksi soveltuvat eri lajiketyypit, mukaan lukien ainesosat, voidaan eritellä ja määrittää noudattaen 21 artiklassa tarkoitettua menettelyä. Samaa menettelyä noudattaen 1 kohdan B alakohdan määrittelyjä on mukautettava vastaavasti."

11. Korvataan 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa päivämäärä "30 päivänä kesäkuuta 1982" päivämäärällä "30 päivänä kesäkuuta 1987" ja poistetaan toinen luetelmakohta.

12. Korvataan 2 artiklan 2 kohdan d alakohdassa päivämäärä "31 päivänä joulukuuta 1982" päivämäärällä "30 päivänä kesäkuuta 1989".

13. Lisätään 4 artiklaan kohta seuraavasti:

"3. Alueillaan pidettäväksi kaupan tarkoitetun ruisvehnän siemenen osalta jäsenvaltiot voivat vähentää liitteessä II vaaditun vähimmäisitävyyden 80 prosenttiin. Jos tällaisessa tapauksessa ruisvehnän siemenet eivät täytä liitteessä II itävyydelle vahvistettuja edellytyksiä ja siemenet on tarkoitettu pidettäväksi kaupan vain kyseisen jäsenvaltion alueella, se on ilmoitettava etiketissä."

14. Direktiivin 11 artiklasta tulee 11 artiklan 1 kohta.

15. Lisätään 11 artiklaan kohta seuraavasti:

"2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu etiketti on laadittava sellaiseksi, että sitä ei voida sekoittaa 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun viralliseen etikettiin."

16. Lisätään 13 a artikla seuraavasti:

"*13 a artikla*

Tämän direktiivin mukaisesti hyväksyttyjen varmentamisjärjestelmien tiettyjen osien parempien vaihtoehtoisten ratkaisujen etsimiseksi voidaan yhteisön tasolla väliaikaisten kokeiden järjestämisestä määritetyissä olosuhteissa päättää 21 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Tällaisten kokeiden yhteydessä jäsenvaltiot voidaan vapauttaa tietyistä tässä direktiivissä säädetyistä velvoitteista. Tämän vapautuksen laajuus on määritettävä viittaamalla sovellettaviin säännöksiin. Kokeen kesto ei saa olla pidempi kuin seitsemän vuotta.".

17. Lisätään 14 artiklan 2 kohdan a kohdassa ilmaisu "ruisvehnä" ilmaisun "riisi" jälkeen.

18. Korvataan 14 artiklan 3 kohdan c alakohdan viides ja kuudes luetelmakohta seuraavasti:

"– laji, ilmaistuna ainakin kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä, latinalaisin kirjaimin,

– lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin.".

19. Lisätään 14 artiklan 3 kohtaan lause seuraavasti:

"Noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä jäsenvaltiot voidaan yksittäisten lajien osalta vapauttaa kasvitieteellisen nimen ilmoittamisvaatimuksesta sekä vapauttaa siitä tarvit-

taessa määräajaksi, jos vaatimuksen täytäntöönpanon aiheuttamat haitat todetaan suuremmiksi kuin odotettavissa olevat edut siementen pitämisessä kaupan.".

20. Korvataan 15 artikla seuraavasti:

"*15 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että viljakasvien siemenet,

- jotka on tuotettu suoraan yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa virallisesti varmennetuista perussiemenistä tai ensimmäisen sukupolven varmennetuista siemenistä ja joille 16 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti on annettu vastaavuus, tai joka on tuotettu suoraan jossakin jäsenvaltiossa virallisesti varmennetun perussiemenen ja sellaisessa kolmannessa maassa virallisesti varmennetun perussiemenen risteytyksestä, ja
- jotka on korjattu toisessa jäsenvaltiossa,

on pyynnöstä ja direktiivin 70/457/ETY säännösten rajoittamatta virallisesti varmennettava varmennetuiksi siemeniksi jäsenvaltiossa, jos siemenelle on tehty kyseiselle luokalle liitteessä I vahvistetut edellytykset täyttävä viljelystarkastus ja jos virallisessa tarkastuksessa on todettu, että samalle luokalle liitteessä II vahvistetut edellytykset täyttyvät.

Jos siemenet on tällaisissa tapauksissa tuotettu suoraan perussiemeniä aikaisempien sukupolvien virallisesti varmennetuista siemenistä, voivat jäsenvaltiot myös sallia virallisen varmentamisen perussiemeniksi, jos sille luokalle vahvistetut edellytykset täyttyvät.

2. Toisessa jäsenvaltiossa korjatut, 1 kohdan säännösten mukaisesti varmennettaviksi tarkoitetut viljakasvien siemenet on

- pakattava ja merkittävä 9 artiklan 1 kohdassa säädettyjen säännösten mukaisesti virallisella etiketillä, joka täyttää liitteessä V olevan A ja B kohdan edellytykset ja
- varustettava virallisella asiakirjalla, joka täyttää liitteessä V olevan C kohdan edellytykset.

3. Jäsenvaltioiden on myös säädettävä, että viljakasvien siemenet,

- jotka on tuotettu suoraan yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa virallisesti varmennetuista perussiemenistä tai ensimmäisen sukupolven varmennetuista siemenistä ja joille 16 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti on annettu vastaavuus, tai joka on tuotettu suoraan jossakin jäsenvaltiossa virallisesti varmennetun perussiemenen ja sellaisessa kolmannessa maassa virallisesti varmennetun perussiemenen risteytyksestä, ja
- jotka on korjattu kolmannessa maassa,

on pyynnöstä virallisesti varmennettava varmennetuksi siemeneksi niissä jäsenvaltioissa, jossa perussiemenet on joko tuotettu tai virallisesti varmennettu, jos siemenelle on tehty kyseiselle luokalle 16 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tehdyssä vastaavuuspäätöksessä annetut edellytykset täyttävä viljelystarkastus ja virallisessa tarkastuksessa on todettu, että samalle luokalle liitteessä II vahvistetut edellytykset täyttyvät. Myös muut jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten siementen virallisen varmentamisen."

21. Lisätään 21 b artikla seuraavasti:

"*21 b artikla*

Kaurojen, ohran, riisin, vehnän, kovavehnän, spelttivehnän ja muiden lajien, joiden hybridit 2 artiklan 1 b kohdan mukaisesti kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan, sadon ja siementen täytettäväksi vahvistettujen sekä ristipölytteisten ruisvehnälajikkeiden sadon ja siementen täytettäväksi vahvistettujen edellytysten määrittämiseksi liitteiden sisältöön tehtävät muutokset on hyväksyttävä noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä."

22. Korvataan 22 artiklassa ilmaisu "liitteessä II oleva 2 kohta" ilmaisulla "liitteessä II oleva 3 kohta".

23. Korvataan 23 a artikla artiklalla seuraavasti:

"*23 a artikla*

Edellä 21 artiklassa säädetyllä tavalla käsiteltävästä jäsenvaltion hakemuksesta kyseinen valtio voidaan kokonaan tai osittain vapauttaa tämän direktiivin säännösten soveltamisesta, poikkeuksena 14 artiklan 1 kohta:

a) seuraavien lajien osalta:
   - kanarianhelpi,
   - durra,
   - sudaninruoho;

b) muiden lajien osalta, joita ei tavallisesti tuoteta tai pidetä kaupan sen alueella."

24. Lisätään liitteessä I olevan 2 kohdan taulukkoon ennen ilmaisua "Zea mays" seuraavasti:

"Triticosecale, itsepölyttävät lajikkeet	
– perussiementen tuotantoa varten	50 m
– varmennettujen siementen tuotantoa varten	20 m".

25. Lisätään liitteessä I olevan 5 kohdan B alakohdan a alakohdassa ilmaisun "Phalaris canariensis" jälkeen ilmaisu "Triticosecale".

26. Korvataan liitteessä I olevan 5 kohdan B alakohdan b alakohdan ranskankielisessä toisinnossa ilmaisu "3" ilmaisulla "1" ja ilmaisu "1" ilmaisulla "3".

27. Lisätään liitteessä II olevan 1 kohdan A alakohtaan ilmaisun "Triticum spelta," jälkeen ilmaisu "muut kuin kunkin osalta hybridit".

28. Lisätään liitteessä II olevan 1 kohdan A alakohdan jälkeen seuraava:

"A a. Triticosecalen itsepölyttävät lajikkeet

Luokka	Lajikkeen vähimmäispuhtaus (%)
Perussiemenet	99,7
Varmennetut siemenet, ensimmäinen sukupolvi	99,0
Varmennetut siemenet, toinen sukupolvi	98,0

Lajikkeen vähimmäispuhtaus on tarkastettava pääosin liitteessä I vahvistettujen edellytysten mukaisesti suoritettavissa viljelystarkastuksissa.".

29. Lisätään liitteessä II olevan 2 kohdan A alakohdassa ilmaisun "Sorghum spp." jälkeen seuraava:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
"Triticosecale									
– perussiemenet	85	98	4		1 (b)	3	0 (c)	1	
– varmennetut siemenet, ensimmäinen ja toinen sukupolvi	85	98	10		7	7	0 (c)	3"	

30. Lisätään liitteessä III ilmaisujen "Secale cereale" jälkeen ilmaisu ", Triticosecale".

31. Lisätään liitteessä IV olevan A kohdan a alakohdan 4 alakohtaan seuraava:

"ilmaistuna ainakin kasvitieteellisellä nimellään, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä, latinalaisin kirjaimin,".

32. Lisätään liitteessä IV olevan A kohdan a alakohtaan virke seuraavasti:

"Noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä jäsenvaltiot voidaan yksittäisten lajien osalta vapauttaa kasvitieteellisen nimen ilmoittamisvaatimuksesta sekä vapauttaa siitä tarvittaessa määräajaksi, jos vaatimuksen täytäntöönpanon aiheuttamat haitat todetaan suuremmiksi kuin odotettavissa olevat edut siementen pitämisessä kaupan.".

33. Korvataan liitteessä IV olevan A kohdan a alakohdan 5 alakohta seuraavasti:

– Lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin."

34. Korvataan liitteessä IV olevan A kohdan a alakohdan 9 alakohta seuraavasti:

"9. Hybridejä tai sisäsiitoslinjoja olevien lajikkeiden osalta:

– perussiemenistä, joiden hybridi tai sisäsiitoslinja on virallisesti hyväksytty direktiivin 70/457/ETY mukaisesti:

lopulliseen lajikkeeseen viitaten tai viittaamatta tämän ainesosan virallisesti hyväksytty nimi, sekä siinä tapauksessa, että hybridit tai sisäsiitoslinjat on tarkoitettu ainoastaan lopullisten lajikkeiden ainesosiksi, ilmaisu "ainesosa";

– perussiemenistä muissa tapauksissa:

perussiemenen ainesosan nimi, joka voidaan antaa koodimuodossa ja jonka mukana on viite lopullisesta lajikkeesta, sen tehtävään (hede tai emi) viitaten tai viittaamatta, sekä ilmaisu "ainesosa";

– varmennetuista siemenistä:

siemenen lajikkeen nimi sekä ilmaisu "hybridi"."

35. Lisätään liitteessä IV olevan A kohdan b alakohdan 1 kohdassa ilmaisun "lajit" jälkeen ilmaisu "tai lajikkeet".

36. Lisätään liitteessä IV olevan A kohdan b alakohdan 4 alakohtaan seuraavasti:

"lajien ja lajikkeiden nimet on ilmaistava ainakin latinalaisin kirjaimin."

37. Lisätään liite seuraavasti:

"LIITE V

Lopullisesti varmentamattomista, toisessa jäsenvaltiossa korjatuista siemenistä annettava etiketti ja asiakirja

A. *Etiketissä ilmoitettavat tiedot*

– viljelystarkastuksesta vastaava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet,

– laji, ilmaistuna kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä, latinalaisin kirjaimin.

- lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin, ainoastaan hybridilajikkeiden ainesosiksi tarkoitettujen lajikkeiden (sisäsiitoslinjat, hybridit) osalta on lisättävä sana "ainesosa",
- luokka,
- hybridilajikkeiden osalta ilmaisu "hybridi"
- pellon tai erän viitenumero,
- ilmoitettu netto- tai bruttopaino,
- ilmaisu "lopullisesti varmentamattomia siemeniä".

"Noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä jäsenvaltiot voidaan yksittäisten lajien osalta vapauttaa kasvitieteellisen nimen ilmoittamisvaatimuksesta sekä vapauttaa siitä tarvittaessa määräajaksi, jos vaatimuksen täytäntöönpanon aiheuttamat haitat todetaan suuremmiksi kuin odotettavissa olevat edut siementen pitämisessä kaupan.".

B. *Etiketin väri*

Etiketin on oltava harmaa.

C. *Asiakirjassa ilmoitettavat tiedot*

- asiakirjan antava viranomainen,
- laji, ilmaistuna ainakin kasvitieteellisellä nimellään mahdollisesti lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä, latinalaisin kirjaimin,
- lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,
- luokka,
- peltoon kylvettyjen siementen viitenumero ja maa tai maat, jotka ovat varmentaneet kyseiset siemenet,
- pellon tai erän viitenumero,
- asiakirjan kattaman erän tuottamiseen viljelty ala,
- korjattujen siementen määrä ja pakkausten lukumäärä,
- todistus siitä, että siemenet tuottavalle kasvustolle asetetut edellytykset on täytetty,
- tarvittaessa alustavan siemenanalyysin tulokset."

4 artikla

Muutetaan direktiiviä 66/403/ETY seuraavasti:

1. Direktiivin 11 artiklasta tulee 11 artiklan 1 kohta.

2. Lisätään 11 artiklaan kohta seuraavasti:

"2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu etiketti on laadittava sellaiseksi, että sitä ei voida sekoittaa 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun viralliseen etikettiin."

3. Korvataan 13 artiklan 4 kohdan c alakohdan neljäs ja viides luetelmakohta seuraavasti:

"- laji, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin sen kasvitieteellisen nimen alla, joka voi olla mahdollisesti lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä, tai sen yleisen nimen tai molempien alla;

- lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin.".

4. Lisätään liitteessä III olevan A kohdan 4 alakohtaan seuraava:

", ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin."

5 artikla

Muutetaan direktiiviä 69/208/ETY seuraavasti:

1. Lisätään 2 artiklan 1 kohdan B alakohdan ilmaisun "'Perussiemenillä'" jälkeen ilmaisu "(muut lajikkeet kuin auringonkukan hybridit)".

2. Lisätään 2 artiklan 1 kohdan jälkeen seuraava:

"B a. 'Perussiemenillä' (auringonkukan hybridit):

1. Sisäsiitoslinjojen perussiemeniä: siemeniä,
   a) jotka 4 artiklan säännösten mukaisesti täyttävät perussiemenille liitteissä I ja II vahvistetut edellytykset, ja
   b) joiden on virallisessa tarkastuksessa todettu täyttävän edellä tarkoitetut edellytykset.
2. Yksinkertaisten hybridien perussiemeniä: siemeniä,
   a) jotka on tarkoitettu kolmoisristeytyshybridien tai kaksoisristeytyshybridien tuotantoon,
   b) jotka 4 artiklan säännösten mukaisesti täyttävät perussiemenille liitteissä I ja II vahvistetut edellytykset, ja
   c) joiden on virallisessa tarkastuksessa todettu täyttävän edellä tarkoitetut edellytykset;

3. Korvataan 2 artiklan 1 a kohdan englanninkielisessä toisinnossa ilmaisu "descriptions" ilmaisulla "names".

4. Direktiivin 2 artiklan 1 b kohdasta tulee 2 artiklan 1 c kohta.

5. Lisätään 2 artiklaan kohta seuraavasti:

"1 b. Tämän direktiivin säännösten mukaiseen varmentamiseen hyväksyttävien lajikkeiden eri tyypit, mukaan lukien ainesosat, voidaan eritellä ja määritellä noudattaen 20 artiklassa säädettyä menettelyä."

6. Lisätään 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan englanninkielisessä toisinnossa ilmaisun "flax" jälkeen ilmaisu "or linseed".

7. Direktiivin 11 artiklasta tulee 11 artiklan 1 kohta.

8. Lisätään 11 artiklaan kohta seuraavasti:

"2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu etiketti on laadittava sellaiseksi, että sitä ei voida sekoittaa 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun viralliseen etikettiin.".

9. Lisätään 12 artiklan jälkeen seuraava:

"*12 a artikla*

Tämän direktiivin mukaisesti hyväksyttyjen varmentamisjärjestelmien tiettyjen osien parempien vaihtochtoisten ratkaisujen etsimiseksi voidaan yhteisön tasolla väliaikaisten kokeiden järjestämisestä määritetyissä olosuhteissa päättää 21 artiklan säännösten mukaisesti.

Tällaisten kokeiden yhteydessä jäsenvaltiot voidaan vapauttaa tietyistä tässä direktiivissä säädetyistä velvoitteista. Tämän vapautuksen laajuus on määritettävä viittaamalla sovellettaviin säännöksiin. Kokeen kesto ei saa olla pidempi kuin seitsemän vuotta.".

10. Korvataan 13 artiklan 3 kohdan c alakohdan viides ja kuudes luetelmakohta seuraavasti:

"– laji, ilmaistuna ainakin kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä, latinalaisin kirjaimin,

– lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin.".

11. Lisätään 13 artiklan 3 kohtaan virke seuraavasti:

"Noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä jäsenvaltiot voidaan yksittäisten lajien osalta vapauttaa kasvitieteellisen nimen ilmoittamisvaatimuksesta sekä vapauttaa siitä tarvittaessa määräajaksi, jos vaatimuksen täytäntöönpanon aiheuttamat haitat todetaan suuremmiksi kuin odotettavissa olevat edut siementen pitämisessä kaupan.".

12. Korvataan 14 artikla seuraavasti:

"*14 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että öljy- ja kuitukasvien siemenet,

– jotka on tuotettu suoraan yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa virallisesti varmennetuista perussiemenistä tai ensimmäisen sukupolven varmennetuista siemenistä ja joille 15 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti on annettu vastaavuus, tai jotka on tuotettu suoraan jossakin jäsenvaltiossa virallisesti varmennetun perussiemenen ja sellaisessa kolmannessa maassa virallisesti varmennetun perussiemenen risteytyksestä, ja

– jotka on korjattu toisessa jäsenvaltiossa,

on pyynnöstä ja direktiivin 70/457/ETY säännösten rajoittamatta virallisesti varmennettava varmennetuiksi siemeniksi jäsenvaltiossa, jos siemenelle on tehty kyseiselle luokalle liitteessä I vahvistetut edellytykset täyttävä viljelystarkastus ja jos virallisessa tarkastuksessa on todettu, että samalle luokalle liitteessä II vahvistetut edellytykset täyttyvät.

Jos siemenet on tällaisissa tapauksissa tuotettu suoraan perussiemeniä aikaisempien sukupolvien virallisesti varmennetuista siemenistä, voivat jäsenvaltiot myös sallia virallisen varmentamisen perussiemeniksi, jos sille luokalle vahvistetut edellytykset täyttyvät.

2. Toisessa jäsenvaltiossa korjatut, 1 kohdan säännösten mukaisesti varmennettaviksi tarkoitetut öljy- ja kuitukasvien siemenet on

– pakattava ja merkittävä 9 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti virallisella etiketillä, joka täyttää liitteessä V olevassa A ja B kohdassa vahvistetut edellytykset ja

– varustettava virallisella asiakirjalla, joka täyttää liitteessä V olevan c kohdan edellytykset.

3. Jäsenvaltioiden on myös säädettävä, että öljy- ja kuitukasvien siemenet,

– jotka on tuotettu suoraan yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa virallisesti varmennetuista perussiemenistä tai ensimmäisen sukupolven varmennetuista siemenistä ja joille 15 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti on annettu vastaavuus, tai jotka on tuotettu suoraan jossakin jäsenvaltiossa virallisesti varmennetun perussiemenen ja sellaisessa kolmannessa maassa virallisesti varmennetun perussiemenen risteytyksestä, ja

– jotka on korjattu kolmannessa maassa,

on pyynnöstä virallisesti varmennettava varmennetuksi siemeneksi niissä jäsenvaltiossa, jossa perussiemenet on joko tuotettu tai virallisesti varmennettu, jos siemenille on tehty kyseiselle luokalle 15 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tehdyssä vastaavuuspäätöksessä vahvistetut edellytykset täyttävä viljelystarkastus ja virallisessa tarkastuksessa on todettu, että samalle luokalle liitteessä II vahvistetut edellytykset täyttyvät. Myös muut jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten siementen virallisen varmentamisen.".

13. Korvataan 22 artikla seuraavasti:

"*22 artikla*

Jäsenvaltio voidaan hakemuksestaan, joka tutkitaan 20 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti kokonaan tai osittain vapauttaa tämän direktiivin säännösten soveltamisesta, poikkeuksena 13 artiklan 1 kohta:

a) seuraavien lajien osalta:

– saflori,

b) muiden lajien osalta, joita ei tavallisesti tuoteta tai pidetä kaupan sen alueella.".

14. Poistetaan liitteessä I olevan 2 kohdan taulukon 1 kohdasta ilmaisu "Helianthus annuus".

15. Lisätään liitteessä I olevan 2 kohdan taulukkoon seuraava:

1	2
"Helianthus annuus	
– hybridien perussiementen tuotantoa varten	1 500 m
– muiden lajikkeiden kuin hybridien perussiementen tuotantoa varten	750 m
– varmennettujen siementen tuotantoa varten	500 m"

16. Korvataan liitteessä I oleva 3 kohta seuraavasti:

"3. Kasvuston lajikkeellisen tunnistettavuuden ja puhtauden on oltava riittävä, tai helianthus annuusin sisäsiitoslinjan osalta tunnistettavuuden ja puhtauden on oltava riittävä sen ominaisuuksiin nähden.

Helianthus annuusin hybridilajikkeiden siementen tuotantoa varten edellä tarkoitetut säännökset koskevat myös ainesosien ominaisuuksia, mukaan lukien heteen steriliteetti tai hedelmällisyyden palauttaminen.

Erityisesti brassica juncean, brassica nigran, cannabis sativan, carthamus tinctoriusin, carum carvin ja gossypium spp.:n sekä helianthus annuusin hybridien on täytettävä seuraavat vaatimukset tai muut edellytykset:

A. Brassica juncea, brassica nigra, cannabis sativa, carthamus tinctorius, carum carvi ja gossypium spp.:

Kasvuston selvästi lajikkeeseen kuulumattomiksi tunnistettavissa olevien kasvien määrä ei saa olla enemmän kuin:

- yksi 30 m^2:ä kohti perussiementen tuotantoa varten,
- yksi 10 m^2:ä kohti varmennettujen siementen tuotantoa varten.

B. Helianthus annuusin hybridit:

a) sisäsiitoslinjan tai ainesosan vastaisiksi selvästi tunnistettavissa olevien kasvien määrän prosenttiosuus ei saa olla enemmän kuin:

aa) perussiementen tuotantoa varten:

i) sisäsiitoslinjat 0,2

ii) yksinkertaiset hybridit

- hedevanhempi, kasvit, jotka ovat varistaneet siitepölyn, kun 2 prosentilla tai useammalla emikasveista on vastaanottavia kukkia 0,2
- emivanhempi 0,5

bb) varmennettujen siementen tuotantoa varten:

- hedekomponentit, kasvit, jotka ovat varistaneet siitepölyn, kun 5 prosentilla tai useammalla emikasveista on vastaanottavia kukkia 0,5
- emikomponentti 1,0

b) seuraavat muut vaatimukset tai edellytykset on täytettävä hybridilajikkeiden siementen tuotantoa varten:

aa) hedeainesosan kasvien on tuotettava riittävästi siitepölyä, kun emiainesosan kasvit kukkivat;

bb) kun emiainesosan kasveilla on vastaanottavat luotit, siitepölyn varistaneiden tai varistavien emiainesosakasvien prosenttiosuus ei saa olla enemmän kuin 0,5;

cc) perussiementen tuotantoa varten selvästi ainesosan vastaisiksi tunnistettavissa olevien emiainesosan kasvien, jotka ovat varistaneet tai varistavat siitepölyn, määrän kokonais-prosenttiosuus ei saa olla enemmän kuin 0,5;

dd) jos liitteessä II olevan I kohdan 1 a alakohdassa vahvistettua edellytystä ei voida täyttää, seuraava edellytys on täytettävä: heteeltään steriiliä ainesosaa on käytettävä varmennettujen siementen tuotantoon käyttämällä hedeainesosaa, joka sisältää tietyn palautuslinjan tai linjoja, niin että ainakin kolmasosa tuloksena saatavasta hybridistä kasvatetuista kasveista tuottaa kaikin puolin tavanomaiselta vaikuttavaa siitepölyä.";

17. Korvataan liitteessä I olevan 5 kohdan B alakohta seuraavasti:

"B. Muiden kuin auringonkukan hybridien kasvuston osalta on suoritettava vähintään yksi viljelystarkastus. Auringonkukan hybridien osalta on oltava vähintään kaksi viljelystarkastusta.".

18. Lisätään liitteessä II olevan 1 kohdan jälkeen seuraava:

"1 a. Kun liitteessä I olevan 3 kohdan B alakohdan b alakohdan dd alakohdan edellytystä ei voida täyttää, seuraava edellytys on täytettävä: kun auringonkukan hybridien varmennettujen siementen tuotantoon on käytetty hedesteriiliä emiainesosaa ja hedeainesosaa, joka ei palauta heteen hedelmällisyyttä, hedesteriilin vanhemman tuottama siemen on sekoitettava täysin hedelmällisen siemenvanhemman tuottamaan siemeneen. Hedesteriilin vanhemman ja heteeltään hedelmällisen vanhemman siemenen suhteen ei saa ylittää kahden suhdetta yhteen."

19. Lisätään liitteessä IV olevan A kohdan a alakohdan 5 alakohtaan seuraava:

", ilmaistuna ainakin kasvitieteellisen nimen alla mahdollisesti lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä latinalaisin kirjaimin."

20. Lisätään liitteessä IV olevan A kohdan a alakohtaan seuraava:

"Noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä jäsenvaltiot voidaan yksittäisten lajien osalta vapauttaa kasvitieteellisen nimen ilmoittamisvaatimuksesta sekä vapauttaa siitä tarvittaessa määräajaksi, jos vaatimuksen täytäntöönpanon aiheuttamat haitat todetaan suuremmiksi kuin odotettavissa olevat edut siementen pitämisessä kaupan.".

21. Lisätään liitteessä IV olevan A kohdan a alakohdan 6 alakohtaan seuraava:

", ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin".

22. Lisätään liitteessä IV olevan A kohdan a alakohdan 10 alakohdan jälkeen seuraava:

"10 a. Hybridejä tai sisäsiitoslinjoja olevien lajikkeiden osalta: – perussiemenistä, joiden hybridi tai sisäsiitoslinja on virallisesti hyväksytty neuvoston direktiivin 70/457/ETY mukaisesti:

lopulliseen lajikkeeseen viitaten tai viittaamatta tämän ainesosan virallisesti hyväksytty nimi,

sekä siinä tapauksessa, että hybridit tai sisäsiitoslinjat on tarkoitettu ainoastaan lopullisten lajikkeiden ainesosiksi, ilmaisu "ainesosa",

– perussiemenistä muissa tapauksissa:

perussiemenen ainesosan nimi, joka voidaan antaa koodimuodossa lopulliseen lajikkeeseen viitaten, sen tehtävään (hede tai emi) viitaten tai viittaamatta, sekä ilmaisu "ainesosa",

– varmennetuista siemenistä:

siemenen lajikkeen nimi sekä ilmaisu "hybridi"".

23. Lisätään liitteessä IV olevan A kohdan b alakohdan 6 alakohtaan seuraava:

", ilmaistuna ainakin kasvitieteellisen nimen alla mahdollisesti lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä latinalaisin kirjaimin.".

24. Lisätään liitteessä IV olevan A kohdan b alakohtaan seuraava:

"Noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä jäsenvaltiot voidaan yksittäisten lajien osalta vapauttaa kasvitieteellisen nimen ilmoittamisvaatimuksesta sekä vapauttaa siitä tarvittaessa määräajaksi, jos vaatimuksen täytäntöönpanon aiheuttamat haitat todetaan suuremmiksi kuin odotettavissa olevat edut siementen pitämisestä kaupan.".

25. Lisätään liite seuraavasti:

"LIITE V

Lopullisesti varmentamattomista, toisessa jäsenvaltiossa korjatuista siemenistä annettava etiketti ja asiakirja

A. *Etiketissä ilmoitettavat tiedot*

– viljelystarkastuksesta vastaava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet,

– laji, ilmaistuna ainakin kasvitieteellisen nimen alla sen mahdollisesti lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä, tai sen yleisen nimen tai molempien alla latinalaisin kirjaimin,

– lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin; ainoastaan hybridilajikkeiden ainesosiksi tarkoitettujen lajikkeiden (sisäsiitoslinjat, hybridit) osalta on lisättävä ilmaisu "ainesosa",

- luokka,
- hybridilajikkeiden osalta ilmaisu "hybridi",
- pellon tai erän viitenumero,
- ilmoitettu netto- tai bruttopaino,
- ilmaisu "lopullisesti varmentamattomia siemeniä".

"Noudattaen 21 artiklassa säädettyä menettelyä jäsenvaltiot voidaan yksittäisten lajien osalta vapauttaa kasvitieteellisen nimen ilmoittamisvaatimuksesta sekä vapauttaa siitä tarvittaessa määräajaksi, jos vaatimuksen täytäntöönpanon aiheuttamat haitat todetaan suuremmiksi kuin odotettavissa olevat edut siementen pitämisessä kaupan.".

B. *Etiketin väri*

Etiketin on oltava harmaa.

C. *Asiakirjassa ilmoitettavat tiedot*

- asiakirjan antava viranomainen,
- laji, ilmaistuna ainakin kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä latinalaisin kirjaimin,
- lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,
- luokka,
- peltoon kylvettyjen siementen viitenumero ja maa tai maat, jotka ovat varmentaneet kyseiset siemenet,
- pellon tai erän viitenumero,
- asiakirjan kattaman erän tuottamiseen viljelty ala,
- korjattujen siementen määrä ja pakkausten lukumäärä,
- todistus siitä, että siemenet tuottavalle kasvustolle asetetut edellytykset on täytetty,
- tarvittaessa alustavan siemenanalyysin tulokset."

6 artikla

Muutetaan direktiiviä 70/457/ETY seuraavasti:

1. Lisätään 3 artiklaan kohta seuraavasti:

"1. Ainoastaan lopullisten lajikkeiden ainesosiksi tarkoitettujen lajikkeiden (sisäsiitoslinjat, hybridit) osalta 1 kohdan säännöksiä sovelletaan vain siinä määrin, että niihin kuuluvia siemeniä on pidettävä kaupan niiden nimillä.

Edellytyksistä, joiden mukaisesti 1 kohdan säännöksiä sovelletaan myös muihin ainesosalajikkeisiin, voidaan 1 päivän heinäkuuta 1992 jälkeen päättää noudattaen 23 artiklassa säädettyä menettelyä. Muiden viljakasvien kuin maissin tapauksessa jäsenvaltiot voivat siihen asti itse soveltaa kyseisiä säännöksiä muihin ainesosalajikkeisiin alueellaan varmennettaviksi tarkoitettujen siementen osalta.

Ainesosalajikkeet on ilmoitettava sellaisenaan.".

2. Lisätään 4 artiklan 2 kohtaan seuraava:

"c) ainoastaan 1 kohdan vaatimukset täyttävien hybridilajikkeiden ainesosiksi tarkoitettujen lajikkeiden (sisäsiitoslinjat, hybridit) hyväksymistä varten."

3. Lisätään 4 artiklaan kohta seuraava:

"3. Niiden lajikkeiden osalta, joihin sovelletaan 2 a kohtaa, voidaan päättää noudattaen 23 artiklassa säädettyä menettelyä ja sikäli kun se on oikeutettua yhteisössä tapahtuvan siementen vapaan liikkuvuuden vuoksi, että lajikkeet on asianmukaisessa tarkastuksessa osoitettava sopiviksi ilmoitettuun tarkoitukseen. Tällaisissa tapauksissa tarkastuksen edellytykset on määriteltävä.".

4. Lisätään 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen jälkeen virke seuraavasti:

"Tätä säännöstä ei sovelleta niihin lajikkeisiin (sisäsiitoslinjat, hybridit), jotka on tarkoitettu ainoastaan lopullisten lajikkeiden ainesosiksi.".

5. Lisätään 15 artiklan 2 kohtaan seuraava:

"Kreikan osalta, kun kyseessä on ennen 1 päivää tammikuuta 1986 yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa hyväksytty lajike, jota ei ennen tuota päivämäärää ole koskaan saanut pitää kaupan Kreikassa, tuon jäsenvaltion viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1986 toimittamat hakemukset on otettava huomioon 1 kohdan säännösten rajoittamatta, jos hakemukset on tehty 3 kohdan c alakohdan ensimmäisessä vaihtoehdossa tarkoitetun perustein.".

6. Lisätään 15 artiklan 7 kohtaan seuraava:

"Kreikan osalta ja tuon jäsenvaltion 3 kohdan c alakohdan toisessa vaihtoehdossa tarkoitetuin perustein tekemien ja viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1985 toimittamien hakemusten perusteella 1 kohdassa säädettyä määräaikaa voidaan pidentää 30 päivään kesäkuuta 1989."

7 artikla

Muutetaan direktiiviä 70/458/ETY seuraavasti:

1. Lisätään 2 artiklan 1 kohdan A alakohdassa

"Brassica pekinensi (Lour.) rupr. ilmaisujen jälkeen.	kiinankaali"
"Brassica oleracea l convar. acephala (DC) Alef var. gongydoles	kyssäkaali"

korvataan "sikuri" ilmaisuilla "witloof–sikuri, isolehtisikuri (italiansikuri)",

ja lisätään

"cichorium Intybus L. (partim)	teollisuussikuri"

ilmaisujen

"cichorium intybus L. (partim)	witloof–sikuri, isolehtisikuri, (italiansikuri)"

jälkeen.

2. Korvataan 2 artiklan 1 a kohdan englanninkielisessä toisinnossa ilmaisu "descriptions" ilmaisulla "names".

3. Direktiivin 2 artiklan 1 b kohdasta tulee 2 artiklan 1 c kohta.

4. Lisätään 2 artiklaan kohta seuraavasti:

"1 b. Lajikkeiden eri tyypit, mukaan lukien ainesosat, voidaan eritellä ja määritellä noudattaen 40 artiklassa säädettyä menettelyä."

5. Lisätään 4 artiklaan alakohta seuraavasti:

"Teollisuussikurin osalta lajikkeen on oltava viljelyn ja käytön kannalta riittävän arvokas."

6. Lisätään 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen jälkeen seuraava:

"Korvataan Kreikan osalta päivämäärät 30 päivänä kesäkuuta 1975 ja 1 päivänä heinäkuuta 1972 päivämäärillä 31 päivänä joulukuuta 1988 ja 1 päivänä tammikuuta 1986."

7. Lisätään 10 artiklan 2 kohtaan seuraava:

"Jäljempänä 13 artiklan 3 kohdan toisen ja neljännen virkkeen mukaisesti virallisesti hyväksytyistä lajikkeista johdettujen ja yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa kyseisessä säännöksessä tarkoitettujen virallisten toimenpiteiden tuloksena hyväksyttyjen lajikkeiden osalta voidaan noudattaen 40 artiklassa säädettyä menettelyä päättää, että kaikkien hyväksymisen antaneiden jäsenvaltioiden on varmistettava, että lajikkeilla on saman menettelyn mukaisesti vahvistetut ja edellä olevien periaatteiden mukaiset nimet."

8. Lisätään 13 artiklan 2 kohtaan seuraava:

"Edellä 12 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettujen lajikkeiden osalta hyväksyminen voidaan 37 artiklan säännösten rajoittamatta uusia vain, jos ylläpidosta vastaavan henkilön tai siitä vastaavien henkilöiden nimi on virallisesti rekisteröity ja julkaistu 10 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti."

9. Lisätään 13 artiklan 3 kohtaan seuraava:

"Ennen 1 päivää heinäkuuta 1972 hyväksyttyjen lajikkeiden osalta 1 kohdan toisessa virkkeessä mainittua aikaa voidaan 40 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen yksittäisten lajikkeiden osalta pidentää enintään 30 päivään kesäkuuta 1990 asti, jos ennen 1 päivää heinäkuuta 1982 yhteisössä on toteutettu virallisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan niiden hyväksymisen uudistamiselle tai niistä johdettujen lajikkeiden hyväksymiselle asetettujen edellytysten täyttyminen.

Korvataan Tanskan, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta päivämäärä 1 päivänä heinäkuuta 1972 päivämäärällä 1 päivänä tammikuuta 1973.

Kreikan, Espanjan ja Portugalin osalta tiettyjen asianomaisissa jäsenvaltioissa ennen 1 päivää tammikuuta 1986 hyväksyttyjen lajikkeiden hyväksymisajan päättymisajaksi voidaan asianomaisten jäsenvaltioiden pyynnöstä 40 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistaa myös 30 päivä kesäkuuta 1990, ja kyseiset lajikkeet voidaan sisällyttää edellä tarkoitettuihin yhteisössä toteutettaviin virallisiin toimenpiteisiin."

10. Lisätään 16 artiklaan seuraava:

"5. Kreikan osalta, ja kun kyseessä ovat yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa ennen 1 päivää tammikuuta 1986 hyväksytyt lajikkeet, joita ei ole koskaan saanut pitää kaupan Kreikassa ennen tuota päivämäärää, 2 kohdassa säädetty aika päättyy 31 päivänä joulukuuta 1988."

11. Korvataan 20 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että teollisuussikurin siemeniä ei saa pitää kaupan, ellei niitä ole virallisesti varmennettu "perussiemeniksi" tai "varmennetuiksi siemeniksi", ja elleivät ne täytä liitteessä II vahvistettuja edellytyksiä.

1 a. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että muiden vihanneslajien siemeniä ei saa pitää kaupan, ellei niitä ole virallisesti varmennettu "perussiemeniksi" tai "varmennetuiksi siemeniksi", tai elleivät ne ole vakiosiemeniä ja elleivät ne täytä liitteessä II vahvistettuja edellytyksiä."

12. Korvataan 26 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Lajikkeiden osalta, jotka ovat 1 päivänä heinäkuuta 1970 laajalti tunnettuja, etiketissä voidaan myös viitata johonkin lajikkeen ylläpitoon, josta on ilmoitettu tai ilmoitetaan 37 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Sellaisiin erityisiin ominaisuuksiin, jotka voitaisiin yhdistää tähän ylläpitoon, viittaaminen on kiellettyä. Korvataan Tanskan, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta päivämäärä

päivänä heinäkuuta 1970 päivämäärällä 1 päivänä tammikuuta 1973. Korvataan kyseinen päivämäärä Espanjan osalta päivämäärällä 1 päivänä maaliskuuta 1986.

Tämän viittauksen on seurattava lajikkeen nimeä, josta se on selkeästi erotettava mieluiten vinoviivalla. Sitä ei saa korostaa enempää kuin lajikkeen nimeä.

Noudattaen 40 artiklassa säädettyä menettelyä ennen 1 päivää heinäkuuta päätettävän päivämäärän jälkeen etiketissä saadaan viitata ainoastaan ylläpitoihin, joista on ilmoitettu ennen näin päätettyä päivämäärää."

13. Direktiivin 26 artiklan 3 kohdasta tulee 1 b kohta ja lisätään seuraava:

"Lukuun ottamatta pieniä, nettopainoltaan enintään 100 gramman painoisia vakiosiementen pakkauksia, tämän säännöksen mukaisesti säädetyt tai sallitut tiedot on pidettävä selvästi erillään kaikista muista etiketeistä tai pakkauksessa annetuista tiedoista, mukaan lukien ne, joista säädetään 28 artiklassa.

Noudattaen 40 artiklassa säädettyä menettelyä voidaan 30 päivän kesäkuuta 1992 jälkeen päättää, että pienet, nettopainoltaan enintään 100 gramman painoisiin vakiosiementen pakkauksiin sovelletaan tätä vaatimusta tai että säädetyt tai sallitut tiedot on jollakin muulla tavalla selkeästi erotettava muista tiedoista, jos erottava ominaisuus ilmenee selvästi sellaisenaan etiketistä tai pakkauksesta."

14. Direktiivin 28 artiklasta tulee 28 artiklan 1 kohta.

15. Lisätään 28 artiklaan kohta seuraavasti:

"2. Perussiementen ja varmennettujen siementen osalta 1 kohdassa tarkoitettu etiketti tai painatus on laadittava siten, että sitä ei voida sekoittaa 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun viralliseen etikettiin."

16. Lisätään 29 a artikla seuraavasti:

"*29 a artikla*

Tämän direktiivin mukaisesti hyväksyttyjen varmentamisjärjestelmien tiettyjen osien parempien vaihtoehtoisten ratkaisujen etsimiseksi voidaan yhteisön tasolla väliaikaisten kokeiden järjestämisestä määritetyissä olosuhteissa päättää 21 artiklan säännösten mukaisesti.

Tällaisten kokeiden yhteydessä jäsenvaltiot voidaan vapauttaa tietyistä tässä direktiivissä säädetyistä velvoitteista. Tämän vapautuksen laajuus on määritettävä viittaamalla sovellettaviin säännöksiin. Kokeen kesto ei saa olla pidempi kuin seitsemän vuotta."

17. Korvataan 30 artiklan 3 kohdan c alakohdan viides ja kuudes luetelmakohta seuraavasti:

"– laji, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin kasvitieteellisen nimensä alla, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä tai sen tavallisen nimen tai molempien alla,

– lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,".

18. Korvataan 31 artikla seuraavasti:

"*31 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että vihannesten siemenet,

– jotka on tuotettu suoraan yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa virallisesti varmennetuista perussiemenistä tai varmennetuista siemenistä ja joille 32 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti on annettu vastaavuus, tai jotka on tuotettu suoraan jossakin jäsenvaltiossa virallisesti varmennetun perussiemenen ja sellaisessa kolmannessa maassa virallisesti varmennetun perussiemenen risteytyksestä, ja

– jotka on korjattu toisessa jäsenvaltiossa,

on pyynnöstä ja rajoittamatta muiden tämän direktiivin säännösten soveltamista, virallisesti varmennettava varmennetuiksi siemeniksi kaikissa jäsenvaltioissa, jos siemenelle on tehty kyseiselle luokalle liitteessä I vahvistetut edellytykset täyttävä viljelystarkastus ja jos virallisessa tarkastuksessa on todettu, että samalle luokalle liitteessä II vahvistetut edellytykset täyttyvät.

Jos siemenet on tällaisissa tapauksissa tuotettu suoraan perussiemeniä aikaisempien sukupolvien virallisesti varmennetuista siemenistä, voivat jäsenvaltiot myös sallia virallisen varmentamisen perussiemeniksi, jos sillä luokalle vahvistetut edellytykset täyttyvät.

2. Toisessa jäsenvaltiossa korjatut, 1 kohdan säännösten mukaisesti varmennettaviksi tarkoitetut vihannesten siemenet on

– pakattava ja merkittävä 25 artiklan 1 kohdassa säädettyjen säännösten mukaisesti virallisella etiketillä, joka täyttää liitteessä V olevassa A ja B kohdassa vahvistetut edellytykset ja

– varustettava virallisella asiakirjalla, joka täyttää liitteessä V olevan C kohdassa vahvistetut edellytykset.

3. Jäsenvaltioiden on myös säädettävä, että vihannesten siemenet,

– jotka on tuotettu suoraan yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa virallisesti varmennetuista perussiemenistä tai varmennetuista siemenistä, joille 32 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti on annettu vastaavuus, tai jotka on tuotettu suoraan jossakin jäsenvaltiossa virallisesti varmennetun perussiemenen ja sellaisessa kolmannessa maassa virallisesti varmennetun perussiemenen risteytyksestä, ja

– jotka on korjattu kolmannessa maassa,

on pyynnöstä virallisesti varmennettava varmennetuksi siemeneksi jossakin niistä jäsenvaltioista, joissa perussie-

men on joko tuotettu tai virallisesti varmennettu, jos siemenille on tehty kyseiselle luokalle 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tehdyssä vastaavuuspäätöksessä annetut edellytykset täyttävä viljelystarkastus ja virallinen tarkastus on osoittanut, että samalle luokalle liitteessä II vahvistetut edellytykset täyttyvät. Myös muut jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten siementen virallisen varmentamisen."

19. Korvataan 37 artiklan 2 kohdan englanninkielisessä toisinnossa ilmaisu "to methods for the maintenance" ilmaisulla "to a given maintenance".

20. Lisätään 42 artiklan a kohdassa ilmaisu "kiinankaali" ilmaisun "kukkakaali" jälkeen ja korvataan "sikuri" ilmaisulla:

"Witloof-sikuri, isolehtisikuri (italiansikuri), teollisuussikuri".

21. Lisätään liitteessä I olevan 4 kohdan A alakohtaan seuraava:

"A a. **Teollisuussikuri**

1. muista saman suvun lajeista tai alalajeista	1 000 m
2. muista teollisuussikurin lajikkeista:	
– perussiemeniä varten	600 m
– varmennettuja siemeniä varten	300 m".

22. Korvataan liitteessä II olevan 3 kohdan a alakohdassa "beta vulgaris (cheltenham-juurikaslajike)" ilmaisulla "beta vulgaris (cheltenham-juurikas)" ja korvataan ilmaisu beta vulgaris (kaikki lajit)" ilmaisulla "beta vulgaris (muut kuin cheltenham-juurikas)".

23. Lisätään liitteessä II olevan 3 kohdan a alakohdassa ilmaisu "(partim) (witloof-sikuri, isolehtisikuri (italiansikuri))" ilmaisujen "cichorium intybus" jälkeen, ja lisätään ilmaisujen "brassica oleracea (muut lajit) ja cichorium intybus (partim) (witloof-sikuri, isolehtisikuri (italiansikuri))" jälkeen seuraavasti:

"Brassica pekinensis ja "Cichorium intybus (partim) (teollisuussikuri)	97	1	75"
	97	1	80".

24. Lisätään liitteessä III olevassa 2 kohdassa ilmaisu "(partim) (witloof-sikuri, isolehtisikuri (italiansikuri))" ilmaisujen "cichorium intybus" jälkeen, ja lisätään ilmaisujen "Brassica oleracea (muut lajit) ja cichorium intybus (partim) (witloof-sikuri, isolehtisikuri (italiansikuri))" jälkeen seuraavasti:

"Brassica pekinensis ja "Cichorium intybus (partim) (teollisuussikuri)	20"
	50".

25. Lisätään liitteessä IV olevan A kohdan a alakohdan 5 alakohtaan seuraava:

", ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin sen mahdollisesti lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä annetun kasvitieteellisen nimen alla, tai sen yleisen nimen tai molempien alla."

26. Lisätään liitteessä IV olevan A kohdan a alakohdan 6 kohtaan seuraavasti:

", ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin."

27. Lisätään liitteessä IV olevan A kohdan a alakohdan 10 alakohtaan seuraava:

"10 a. Hybridejä tai sisäsiitoslinjoja olevien lajikkeiden osalta:

– perussiemenistä, joiden hybridi tai sisäsiitoslinja on virallisesti hyväksytty tämän direktiivin mukaisesti:

lopulliseen lajikkeeseen viitaten tai viittaamatta tämän ainesosan virallisesti hyväksytty nimi, sekä siinä tapauksessa, että hybridit tai sisäsiitoslinjat on tarkoitettu ainoastaan lopullisten lajikkeiden ainesosiksi, sana "ainesosa",

– perussiemenistä muulloin:

perussiemenen ainesosan nimi, joka voidaan antaa koodimuodossa ja jonka mukana on viite lopullisesta lajikkeesta, sen tehtävään (hede tai emi) viitaten tai viittaamatta, sekä sana "ainesosa",

– varmennetuista siemenistä:

siemenen lajikkeen nimi sekä sana "hybridi".";

28. Lisätään liitteessä IV olevan B kohdan a alakohdan 4 alakohtaan seuraava:

", ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin."

29. Lisätään liitteessä IV olevan B kohdan a alakohdan 5 alakohtaan seuraava:

", ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin."

30. Lisätään liite seuraavasti:

"LIITE V

Lopullisesti varmentamattomista, toisessa jäsenvaltiossa korjatuista siemenistä annettava etiketti ja asiakirja

A. *Etiketissä ilmoitettavat tiedot*

- viljelystarkastuksesta vastaava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet,
- laji, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin sen kasvitieteellisen nimen alla, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä, tai sen yleisen nimen tai molempien alla,
- lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,
- luokka,
- pellon tai erän viitenumero,
- ilmoitettu netto- tai bruttopaino,
- ilmaisu "lopullisesti varmentamattomia siemeniä".

B. *Etiketin väri*

Etiketin on oltava harmaa.

C. *Asiakirjassa ilmoitettavat tiedot*

- asiakirjan antava viranomainen,
- laji, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin sen kasvitieteellisen nimen alla, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman viranomaisten nimiä, tai sen tavallisen nimen tai molempien alla,
- lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,
- luokka,
- peltoon kylvettyjen siementen viitenumero ja maa tai maat, jotka ovat varmentaneet kyseiset siemenet,
- pellon tai erän viitenumero,
- asiakirjan kattaman erän tuottamiseen viljelty ala,
- korjattujen siementen määrä ja pakkausten lukumäärä,
- todistus siitä, että siemenet tuottavalle kasvustolle asetetut edellytykset on täytetty,
- tarvittaessa alustavan siemenanalyysin tulokset."

8 artikla

Muutetaan direktiiviä 86/155/ETY seuraavasti:

Korvataan 7 artiklan toisessa luetelmakohdassa päivämäärä "1 päivänä heinäkuuta 1987" päivämäärällä "31 päivänä joulukuuta 1988".

9 artikla

Muutetaan direktiiviä 86/320/ETY seuraavasti:

Korvataan 2 artiklassa päivämäärä "1 päivänä heinäkuuta 1987" päivämäärällä "31 päivänä joulukuuta 1988".

10 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava

- tämän direktiivin 3 artiklan 11 kohdan ja 7 artiklan 9 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1982,
- tämän direktiivin 3 artiklan 12 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivänä tammikuuta 1983,
- tämän direktiivin 6 artiklan 5 ja 6 kohdan ja 7 artiklan 6 ja 10 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 1 päivänä tammikuuta 1986,
- tämän direktiivin 2 artiklan 8, 17, 20 ja 28 kohdan, 3 artiklan 18, 31 ja 37 kohdan ja 5 artiklan 10, 19, 23 ja 25 kohdan noudattamisen edellyttämät, sikäli kun nuo säännökset edellyttävät lajin kasvitieteellisen nimen ilmoittamista siementen etiketissä sekä 1 artiklan 8 kohdan, 2 artiklan 10 kohdan, 3 artiklan 20 kohdan, 5 artiklan 12 kohdan ja 7 artiklan 18 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1992,
- muut tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1990.

Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

11 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 13 päivänä kesäkuuta 1988.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

I. KIECHLE

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 4 päivänä joulukuuta 1990,

siirtymätoimenpiteistä ja mukautuksista kasvien terveyteen, siemeniin, kasveihin ja eläinten rehuihin liittyviin direktiiveihin sekä eläinlääkintä- ja kotieläinjalostuslainsäädäntöön Saksan yhdistymisen vuoksi

(90/654/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen, ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annetun neuvoston direktiivin 64/432/ETY[1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 89/662/ETY[2], ja erityisesti sen 4 b artiklan 1 kohdan c alakohdan,

ottaa huomioon terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 12 päivänä joulukuuta 1972 annetun neuvoston direktiivin 72/461/ETY[3], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 89/662/ETY[4], ja erityisesti sen 13 a artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[5],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[6],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[7],

sekä katsoo, että

yhteisö on hyväksynyt säännöstön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöön panemiseksi,

yhteisön lainsäädäntöä sovelletaan kokonaisuudessaan entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella Saksan yhdistymispäivästä alkaen,

entinen Saksan demokraattinen tasavalta on, helpottaakseen alueellaan harjoitettavan maatalouden yhdentämistä yhteiseen maatalouspolitiikkaan, toteuttanut itsehallinnollisena toimenpiteenä jo 1 päivästä heinäkuuta 1990 alkaen yhteisen maatalouden sääntelyä tietyiltä osin,

maataloutta koskeviin yhteisiin säännöksiin on kuitenkin tarpeen tehdä tiettyjä tarkennuksia kyseisen alueen erityisolosuhteiden huomioon ottamiseksi,

tässä yhteydessä säädettävien poikkeusten olisi pääsääntöisesti oltava väliaikaisia ja niiden vaikutuksen yhteisen maatalouspolitiikan toimintaan ja yhteisön perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttamiseen olisi oltava mahdollisimman vähäistä,

tiettyjä yhteisön laatu- ja terveysmääräyksiä entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella ei nykyisessä tilanteessa voida välittömästi soveltaa; tätä varten sovellettavien poikkeusten aiheuttamaa sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan häiriötä on vältettävä: sen vuoksi tuotteita, jotka eivät ole yhteisön sääntöjen mukaisia, ei saisi, entisen Saksan demokraattisen tasavallan aluetta lukuun ottamatta, pitää kaupan yhteisössä,

tiedot entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueen maanviljelystä eivät ole riittäviä muutosten ja poikkeusten laajuuden yksityiskohtaiseksi määrittämiseksi; tilanteen muuttamiseksi on tarpeen säätää yksinkertaistetusta menettelystä perustamissopimuksen 145 artiklan kolmannen luetelmakohdan mukaisesti, jotta tässä direktiivissä säädettyjä toimenpiteitä voidaan mukauttaa ja täydentää tarpeen mukaan, ja

Saksan viranomaiset ovat sitoutuneet laajentamaan klassisen sikaruton hävittämisohjelmansa koskemaan Saksan yhdistymispäivästä alkaen myös entisen Saksan demokraattisen tasavallan aluetta; ne ovat myös vakuuttaneet, että tautien ilmoitusjärjestelmä tulee voimaan kyseisellä alueella samasta ajankohdasta alkaen; tämän vuoksi alueelle tulisi myöntää alueen eläinten terveystilanteen ja annettujen takuiden perusteella klassisesta sikarutosta vapaan alueen asema Saksan yhdistymispäivästä alkaen,

---

(1) EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 1977/64
(2) EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13
(3) EYVL N:o L 302, 31.12.1972, s. 24
(4) EYVL N:o L 395, 30.12.1972, s. 13
(5) EYVL N:o L 263, 26.9.1990, s. 24, sellaisena kuin se on muutettuna 25 päivänä lokakuuta 1990.
(6) Lausunto annettu 21 päivänä marraskuuta 1990 (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä).
(7) Lausunto annettu 20 päivänä marraskuuta 1990 (sitä ei vielä ole julkaistu virallisessa lehdessä).

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Sen varmistamiseksi, että entisen Saksan demokraattisen tasavallan alue yhdentyy sopusointuisesti yhteiseen maatalouspolitiikkaan, tässä direktiivissä säädetään siirtymäjärjestelyistä ja mukautuksista, jotka ovat Saksan yhdistymisen vuoksi tarpeen tehdä kasvien terveyttä, siemeniä, kasveja ja eläinten rehuja koskeviin direktiiveihin sekä eläinlääkintä- ja kotieläinjalostuslainsäädäntöön.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitetut mukautukset ja siirtymäjärjestelyt ovat tämän direktiivin liitteinä.

3 artikla

1. Tässä direktiivissä tarkoitetut toimenpiteet voidaan antaa ilmeisten aukkojen poistamiseksi ja teknisten mukautusten toteuttamiseksi 4 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Tällaisten mukautustoimenpiteiden on oltava omiaan varmistamaan yhteisön sääntöjen yhtenäinen soveltaminen tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvalla alalla, ottaen aiheellisella tavalla huomioon kyseisen alueen erityisolosuhteet ja sääntöjen soveltamiseen liittyvät erityiset vaikeudet entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella.

Toimenpiteiden on oltava kyseisten sääntöjen mukaisia ja liityttävä läheisesti johonkin tässä direktiivissä säädettyyn poikkeukseen.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä voidaan toteuttaa 31 päivään joulukuuta 1992 asti. Niiden soveltamisaika on rajoitettava samaan ajanjaksoon; jos tässä direktiivissä kuitenkin asetetaan poikkeuksia varten myöhempiä määräpäiviä, sovelletaan näitä määräpäiviä.

4. Jos osoittautuu välttämättömäksi lykätä tässä direktiivissä säädettyä poikkeusten soveltamisen määräajan päättymistä, kyseistä päivämäärää voidaan lykätä 4 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, ei kuitenkaan myöhemmäksi kuin 31 päivä joulukuuta 1992.

4 artikla

Jos tätä artiklaa on noudatettava, toimenpiteet annetaan yksityiskohtaisten soveltamisohjeiden antamista koskevassa artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa säännöksissä.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on osana tuotteen vaatimustenmukaisuutta koskevaa tarkastusmenettelyä varmistettava, että tuotteita, jotka eivät ole yhteisön sääntöjen mukaisia, ei saateta markkinoille yhteisön alueella, lukuun ottamatta entisen Saksan demokraattisen tasavallan aluetta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

2. Saksan on liitteissä esitettyjen määräysten mukaisesti toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuotteita, jotka eivät ole yhteisön sääntöjen mukaisia, ei saateta markkinoille yhteisön alueella, lukuun ottamatta entisen Saksan demokraattisen tasavallan aluetta. Näiden toimenpiteiden on oltava sopusoinnussa perustamissopimuksen ja erityisesti sen 8 a artiklan tavoitteiden kanssa, eivätkä ne saa olla aiheena valvonnan tai rajamuodollisuuksien lisäämiselle jäsenvaltioiden välisillä rajoilla.

3. Jäsenvaltiot voivat saattaa minkä hyvänsä ongelman komission käsiteltäväksi. Komissio tutkii ongelman kiireellisenä asiana ja tekee päätelmänsä sekä antaa mahdolliset aiheelliset toimenpiteet. Kyseisistä toimenpiteistä päätetään 4 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6 artikla

Saksan on annettava mahdollisimman pian komissiolle tieto niistä toimenpiteistä, jotka se on toteuttanut tässä direktiivissä säädettyjen valtuuksien nojalla.

Siirtymätoimenpiteiden soveltamiseksi vahvistettujen määräaikojen päätyttyä Saksan on laadittava kertomus toimenpiteiden soveltamisesta. Kertomus on toimitettava komissiolle, joka toimittaa sen muille jäsenvaltioille.

7 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 1990.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. DE MICHELIS

LIITE I

KASVIEN TERVEYTTÄ KOSKEVA LAINSÄÄDÄNTÖ

1. Neuvoston direktiivi 86/362/ETY, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1986 (EYVL N:o L 221, 7.8.1986, s. 37), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 88/298/ETY (EYVL N:o L 126, 20.5.1988, s. 53).

   Lisätään 16 artiklaan seuraavat kohdat:

   "Saksalle annetaan kuitenkin oikeus enintään 31 päivään joulukuuta 1992 saakka pitää kaupan entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella liitteessä I lueteltuja tuotteita, joiden vetysyanidipitoisuus ylittää liitteessä II vahvistetut pitoisuudet; kyseinen poikkeus koskee ainoastaan tuotteita, jotka ovat peräisin entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueelta.

   Sallitut pitoisuudet eivät missään tapauksessa saa ylittää entisen Saksan demokraattisen tasavallan lainsäädännön mukaisesti sovellettuja enimmäispitoisuuksia.

   Saksan on huolehdittava siitä, että kyseisiä tuotteita ei tuoda yhteisön muihin osiin, lukuun ottamatta entisen Saksan demokraattisen tasavallan aluetta."

2. Neuvoston direktiivi 77/93/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1976 (EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 20), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/490/ETY (EYVL N:o L 271, 3.10.1990, s. 28).

   Lisätään 20 artiklaan seuraava 6 kohta:

   "6. Perinteisessä kaupankäynnissä ja voidakseen vastata entisen Saksan demokraattisen tasavallan yritysten tuotannon tarpeisiin, Saksan voidaan sen esittämästä pyynnöstä 16 a artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti sallia noudattavan 4 artiklan 1 kohtaa, 5 artiklan 1 kohtaa ja 12 artiklan kyseistä asiaa koskevia säännöksiä entisen Saksan demokraattisen tasavallan osalta myöhempään ajankohtaan asti, kuin on viitattu 1 kohdan b alakohdassa, ei kuitenkaan 31 päivän joulukuuta 1992 jälkeen. Kyseisissä pyynnöissä on määriteltävä kyseeseen tuleva tuote ja sen määrät. Lupaa ei saa antaa ennen kuin kaikki aiheutuvat kasvien terveysvaarat on selvitetty.

   Saksan on huolehdittava siitä, että kyseisiä tuotteita ei tuoda yhteisön muihin osiin lukuun ottamatta entisen Saksan demokraattisen tasavallan aluetta, ellei voida näyttää toteen, että tämän direktiivin säännöksiä on noudatettu."

LIITE II

Jalostus- tai lisäysaineisto

I. **Viljelykasvi- ja vihanneslajit**

1. Neuvoston direktiivi 66/400/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1966 (EYVL N:o L 125, 11.7.1966, s. 2290/66), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 88/380/ETY (EYVL N:o L 187, 16.7.1988, s. 31).

   a) Lisätään 16 artiklaan seuraava 4 kohta:

      "4. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueeseen 31 päivään joulukuuta 1991 asti. Yksityiskohtaiset soveltamisohjeet voidaan antaa 21 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen."

   b) Lisätään 23 artiklaan seuraavat kohdat:

      "Saksalla on oikeus noudattaa entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella:

      - 3 artiklan 1 kohtaa, kun on kyse

        - siemenistä, jotka on korjattu ennen Saksan yhdistymistä tai yhdistymisen jälkeen, jos kylvö on tapahtunut ennen kyseistä päivää,

- muista siemenistä, jotka on varmennettu 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti,

- 16 artiklaa perinteisessä kaupankäynnissä ja ottaen huomioon entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueen yritysten tuotannon tarpeet,

vielä edellä tarkoitettua ajankohtaa myöhemmin, ei kuitenkaan 31 päivän joulukuuta 1992 jälkeen toisen luetelmakohdan osalta eikä 31 päivän joulukuuta 1993 jälkeen ensimmäisen luetelmakohdan osalta.

Saksan on varmistettava, että muuta kuin ensimmäisen luetelmakohdan toisessa kohdassa tarkoitettua siementä, jonka osalta se käyttää tätä oikeutta hyväkseen, ei viedä muihin yhteisön osiin entisen Saksan demokraattisen tasavallan aluetta lukuun ottamatta, ellei voida näyttää toteen, että direktiivin säännöksiä on noudatettu."

2. Neuvoston direktiivi 66/401/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1966 (EYVL N:o L 125, 11.7.1966, s. 2298/66), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 89/100/ETY (EYVL N:o L 38, 10.2.1989, s. 36).

a) Lisätään 16 artiklaan seuraava 4 kohta:

"4. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueeseen 31 päivään joulukuuta 1991 asti. Yksityiskohtaiset säännökset täytäntöönpanosta voidaan antaa 21 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen."

b) Lisätään 23 artiklaan seuraavat kohdat:

"Saksalla on oikeus noudattaa entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella:

- 3 artiklan 1 kohtaa, kun kyse on

  - siemenistä, jotka on korjattu ennen Saksan yhdistymistä, tai yhdistymisen jälkeen, jos kylvö on tapahtunut ennen yhdistymispäivää,
  - muista siemenistä, jotka on varmennettu 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

- 8 artiklan 2 kohtaa kun kysymyksessä ovat 'vähäisiä määriä' pisum sativum L. (partim) ja vicia faba L. (partim) -siemeniä koskevat rajoitukset;
- 16 artiklaa perinteisen kaupankäynnin puitteissa ja ottaen huomioon entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueen yritysten tuotannon tarpeet,

vielä edellä tarkoitettua ajankohtaa myöhemmin, ei kuitenkaan 31 päivän joulukuuta 1992 jälkeen kolmannen luetelmakohdan osalta eikä 31 päivän joulukuuta 1993 jälkeen muiden luetelmakohtien osalta.

Saksan on varmistettava, että muuta kuin ensimmäisen luetelmakohdan toisen kohdan siementä, jonka osalta se käyttää tätä oikeutta hyväkseen, ei viedä muihin yhteisön osiin, entisen Saksan demokraattisen tasavallan aluetta lukuun ottamatta, jollei voida todistaa, että direktiivin säännöksiä on noudatettu."

3. Neuvoston direktiivi 66/402/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1966 (EYVL N:o L 125, 11.7.1966, s. 2309/66), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 89/2/ETY (EYVL N:o L 5, 7.1.1989, s. 31).

a) Lisätään 16 artiklaan 4 kohta seuraavasti:

"4. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella 31 päivään joulukuuta 1991 asti. Yksityiskohtaiset säännökset täytäntöönpanosta voidaan antaa 21 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen."

b) Lisätään 23 artiklaan kohdat seuraavasti:

"Saksalla on oikeus noudattaa entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella:

- 3 artiklan 1 kohtaa, kun kyse on

  - siemenistä, jotka on korjattu ennen Saksan yhdistymistä, tai yhdistymisen jälkeen, jos kylvö on tapahtunut ennen yhdistymispäivää,

  - muista siemenistä, jotka on varmennettu 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

- 8 artiklan 2 kohtaa, kun kysymyksessä ovat 'vähäisiä määriä' koskevat rajoitukset;
- 13 artiklan 1 kohtaa "hordeum vulgare L:n" osalta;
- 16 artiklaa perinteisen kaupankäynnin rajoituksin ja ottaen huomioon entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueen tuotannon tarpeet,

vielä edellä tarkoitettua ajankohtaa myöhemmin, ei kuitenkaan 31 päivän joulukuuta 1992 jälkeen ensimmäisen ja neljännen luetelmakohdan osalta eikä 31 päivän joulukuuta 1993 jälkeen toisen ja kolmannen luetelmakohdan osalta.

Saksan on varmistettava, että muuta kuin ensimmäisen luetelmakohdan toisessa kohdassa tarkoitettua siementä, jonka osalta se käyttää tätä oikeutta hyväkseen, ei viedä muihin yhteisön osiin, entisen Saksan demokraattisen tasavallan aluetta lukuun ottamatta, ellei voida näyttää toteen, että direktiivin säännöksiä on noudatettu."

4. Neuvoston direktiivi 66/403/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1966 (EYVL N:o L 125, 11.7.1966, s. 2320/66), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/403/ETY (EYVL N:o L 208, 7.8.1990, s. 30).

Lisätään 21 artiklaan seuraavat kohdat:

"Saksalla on oikeus noudattaa entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella:

- 3 artiklan 1 kohtaa, kun kyse on

  - siemenperunasta, joka on korjattu ennen Saksan yhdistymistä, tai siemenperunasta, joka on korjattu yhdistymisen jälkeen, jos ne on varmennettu 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

- 8 artiklan 2 kohtaa, kun kysymyksessä ovat 'vähäisiä siemenmääriä' koskevat rajoitukset;

- 15 artiklaa perinteisessä kaupankäynnissä ja ottaen huomioon entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueen yritysten tuotannon tarpeet,

vielä edellä tarkoitettua ajankohtaa myöhemmin, ei kuitenkaan 31 päivän joulukuuta 1992 jälkeen ensimmäisen ja kolmannen luetelmakohdan osalta eikä 31 päivän joulukuuta 1993 jälkeen toisen luetelmakohdan osalta.

Saksan on varmistettava, että muuta kuin ensimmäisen luetelmakohdan toisen kohdan siemenperunaa, jonka osalta se käyttää tätä oikeutta hyväkseen, ei viedä muualle yhteisön alueelle, entisen Saksan demokraattisen tasavallan aluetta lukuun ottamatta, ellei voida näyttää toteen sitä, että direktiivin säännöksiä on noudatettu."

5. Neuvoston direktiivi 69/208/ETY, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1969 (EYVL N:o L 169, 10.7.1969, s. 3), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 88/380/ETY (EYVL N:o L 187, 16.7.1988, s. 31).

a) Lisätään 15 artiklaan seuraava 4 kohta:

"4. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueeseen 31 päivään joulukuuta 1991 asti. Yksityiskohtaiset säännökset täytäntöönpanosta voidaan antaa 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen."

b) Lisätään 23 artiklaan kohdat seuraavasti:

"Saksalla on oikeus noudattaa entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella:

- 3 artiklan 1 kohtaa, kun kyse on

  - siemenestä, joka on korjattu ennen Saksan yhdistymistä, taikka yhdistymisen jälkeen, jos kylvö on tapahtunut ennen yhdistymispäivää;
  - muusta siemenestä, joka on varmennettu 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

- 16 artiklaa perinteisessä kaupankäynnissä ja ottaen huomioon entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueen yritysten tuotannon tarpeet,

vielä edellä tarkoitettua ajankohtaa myöhemmin, ei kuitenkaan 31 päivän joulukuuta 1992 jälkeen.

Saksan on varmistettava, että muuta kuin ensimmäisen luetelmakohdan toisen kohdan siementä, jonka osalta se käyttää tätä oikeutta hyväkseen, ei viedä muihin yhteisön osiin, entisen Saksan demokraattisen tasavallan aluetta lukuun ottamatta, ellei voida näyttää toteen, että direktiivin säännöksiä on noudatettu."

6. Neuvoston direktiivi 70/457/ETY, annettu 29 päivänä syyskuuta 1970 (EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 88/380/ETY (EYVL N:o L 187, 16.7.1988, s. 31).

a) Lisätään 3 artiklan 3 kohtaan seuraava alakohta:
"Korvataan entisen Saksan demokraattisen tasavallan osalta päivämäärät 1 päivänä heinäkuuta 1972 ja 30 päivänä kesäkuuta 1980, joihin tässä järjestyksessä viitataan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä, päivämäärillä 3 päivänä lokakuuta 1990 ja 31 päivänä joulukuuta 1994 niiden lajikkeiden osalta, jotka entisen Saksan demokraattisen tasavallan viranomaiset ovat aiemmin hyväksyneet. Tätä säännöstä sovelletaan soveltuvin osin lajikkeisiin, joita ei ole virallisesti hyväksytty, mutta joiden siementä on alueella pidetty kaupan tai viljelty ennen Saksan yhdistymistä."

b) Lisätään 12 artiklan 1 kohtaan seuraava alakohta:
"Entisen Saksan demokraattisen tasavallan viranomaisten antama hyväksyntä on voimassa ennen Saksan yhdistymistä hyväksytyille lajikkeille enintään 10 kalenterivuoden ajan siitä ajankohdasta, jolloin ne on otettu Saksan liittotasavallan 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti laatimaan lajikeluetteloon."

c) Lisätään 16 artiklaan seuraava kohta:
"Korvataan Saksan osalta johdantovirkkeen ensimmäisen kohdan päivämäärä 1 päivänä heinäkuuta 1977 päivämäärällä 3 päivänä lokakuuta 1990 niiden lajikkeiden osalta, jotka entisen Saksan demokraattisen tasavallan viranomaiset ovat aiemmin hyväksyneet. Kaikkien lajikkeen lisäämiseen 1 kohdan c alakohdan mukaisesti käytettyjen maa-alueiden on sijaittava entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella."

d) Lisätään 17 artiklaan seuraava kohta:
"Korvataan 16 artiklan viimeisessä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ensimmäisen kohdan johdantovirkkeen päivämäärä 1 päivänä heinäkuuta 1972 päivämäärällä 3 päivänä lokakuuta 1990."

7. Neuvoston direktiivi 70/458/ETY, annettu 29 päivänä syyskuuta 1970 (EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 7), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 88/380/ETY (EYVL N:o L 187, 16.7.1988, s. 31).

a) Lisätään 9 artiklan 2 kohtaan seuraava alakohta:

"Korvataan entisen Saksan demokraattisen tasavallan osalta päivämäärät 1 päivänä heinäkuuta 1972 ja 30 päivänä kesäkuuta 1980, joita tarkoitetaan ensimmäisessä virkkeessä, tässä järjestyksessä päivämäärillä 3 päivänä lokakuuta 1990 ja 31 päivänä joulukuuta 1994 niiden lajikkeiden osalta, jotka entisen Saksan demokraattisen tasavallan viranomaiset ovat aiemmin hyväksyneet.

Tätä säännöstä sovelletaan soveltuvin osin lajikkeisiin, joita ei ole virallisesti hyväksytty, mutta joiden siementä on alueella pidetty kaupan tai kylvetty ennen Saksan yhdistymistä."

b) Lisätään 13 artiklan 1 kohtaan seuraava alakohta:

"Entisen Saksan demokraattisen tasavallan viranomaisten antama hyväksyntä on voimassa ennen Saksan yhdistymistä hyväksytyille lajikkeille enintään 10 kalenterivuoden ajan laskettuna siitä ajankohdasta, kun ne on otettu Saksan 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti laatimaan lajikeluetteloon."

c) Lisätään 16 artiklan 4 kohtaan seuraava alakohta:
"Korvataan Saksan osalta johdantovirkkeen ensimmäisen kohdan päivämäärä 1 päivänä heinäkuuta 1977, jota tarkoitetaan ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä, päivämäärällä 3 päivänä lokakuuta 1990 niiden lajikkeiden osalta, jotka entisen Saksan demokraattisen tasavallan viranomaiset ovat hyväksyneet."

d) Lisätään 43 artiklaan seuraavat kohdat:
"Saksalla on oikeus noudattaa entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella:
- 20 artiklan 1 kohtaa, kun on kyse siemenestä, joka on korjattu ennen Saksan yhdistymistä, taikka yhdistymisen jälkeen, jos kylvö on tapahtunut ennen yhdistymispäivää;

- 32 artiklan 1 kohdan d alakohtaa perinteisessä kaupankäynnissä ottaen huomioon entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueen yritysten tuotannon tarpeet,

vielä edellä tarkoitettua ajankohtaa myöhemmin, ei kuitenkaan 31 päivän joulukuuta 1992 jälkeen.

Saksan on varmistettava, että muuta kuin ensimmäisen luetelmakohdan toisessa kohdassa tarkoitettua siementä, jonka osalta se käyttää tätä oikeutta hyväkseen, ei viedä yhteisön muihin osiin entisen Saksan demokraattisen tasavallan aluetta lukuun ottamatta, ellei voida näyttää toteen, että direktiivin säännöksiä on noudatettu."

8. Neuvoston päätös 78/476/ETY, tehty 30 päivänä toukokuuta 1978 (EYVL N:o L 152, 8.6.1978, s. 17), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 88/574/ETY (EYVL N:o L 313, 19.11.1988, s. 45), neuvoston päätöksellä 85/355/ETY (EYVL N:o L 195, 26.7.1985, s. 1), tehty 27 päivänä kesäkuuta 1985, neuvoston päätöksellä 85/356/ETY (EYVL N:o L 195, 26.7.1985, s. 20), tehty 27 päivänä kesäkuuta 1985, sellaisena kuin kaksi viimeksi mainittua on viimeksi muutettuna päätöksellä 90/402/ETY (EYVL N:o L 208, 7.8.1990, s. 27).

Poistetaan liitteissä olevat viittaukset Saksan demokraattiseen tasavaltaan.

II. Muut säännökset

1. Neuvoston direktiivi 68/193/ETY, annettu 9 päivänä huhtikuuta 1968 (EYVL N:o L 93, 17.4.1968, s. 15), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 88/332/ETY (EYVL N:o L 151, 17.6.1988, s. 82).
Lisätään 19 artiklaan seuraavat kohdat:
"Saksalla on oikeus noudattaa 3 artiklan 1 kohtaa entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella vielä edellä tarkoitettua ajankohtaa myöhemmin, ei kuitenkaan 1 päivän tammikuuta 1995 jälkeen.

Saksan on varmistettava, että muuta kuin ensimmäisen luetelmakohdan toisessa kohdassa tarkoitettua siementä, jonka osalta se käyttää tätä oikeutta hyväkseen, ei viedä yhteisön muihin osiin, entisen Saksan demokraattisen tasavallan aluetta lukuun ottamatta, ellei voida näyttää toteen, että direktiivin säännöksiä on noudatettu."

2. Neuvoston direktiivi 66/404/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1966 (EYVL N:o L 125, 11.7.1966, s. 2326/66), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 88/332/ETY (EYVL N:o L 151, 17.6.1988, s. 82).

a) Lisätään 5 e artiklaan seuraava virke:
"Korvataan entisen Saksan demokraattisen tasavallan osalta päivämäärä 1 päivänä heinäkuuta 1977 päivämäärällä 1 päivänä heinäkuuta 1990 ja vahvistetaan siirtymäkauden päättymisajaksi 31 päivänä joulukuuta 1994."

b) Lisätään 18 artiklaan seuraava kohta:
"Saksalla on oikeus noudattaa 4 artiklan 1 kohtaa entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella vielä edellä tarkoitettua ajankohtaa myöhemmin, ei kuitenkaan 1 päivän tammikuuta 1995 jälkeen.

Saksan on varmistettava, että muuta kuin ensimmäisen luetelmakohdan toisessa kohdassa tarkoitettua siementä, jonka osalta se käyttää tätä oikeutta hyväkseen, ei viedä yhteisön muihin osiin, entisen Saksan demokraattisen tasavallan aluetta lukuun ottamatta, ellei voida näyttää toteen, että direktiivin säännöksiä on noudatettu."

3. Neuvoston direktiivi 71/161/ETY, annettu 30 päivänä maaliskuuta 1971 (EYVL N:o L 87, 17.4.1971, s. 14), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella ETY N:o 3768/85 (EYVL N:o L 362, 31.12.1985, s. 8).
Lisätään 19 artiklaan seuraavat kohdat:
"Saksalla on oikeus noudattaa 5 artiklan 1 kohtaa entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella vielä edellä tarkoitettua ajankohtaa myöhemmin, ei kuitenkaan 1 päivän tammikuuta 1995 jälkeen.

Saksan on varmistettava, että muuta kuin ensimmäisen luetelmakohdan toisessa kohdassa tarkoitettua siementä, jonka osalta se käyttää tätä oikeutta hyväkseen, ei viedä yhteisön muihin osiin, entisen Saksan demokraattisen tasavallan aluetta lukuun ottamatta, jollei voida näyttää toteen, että direktiivin säännöksiä on noudatettu."

LIITE III

ELÄINTEN REHUJA KOSKEVA LAINSÄÄDÄNTÖ

1. Neuvoston direktiivi 70/524/ETY, annettu 23 päivänä marraskuuta 1970 (EYVL N:o L 270, 14.12.1970, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/412/ETY (EYVL N:o L 209, 8.8.1990, s. 25).

   Lisätään 26 artiklaan seuraava kohta:

   "Saksa saa kuitenkin entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella:

   - pitää voimassa säännökset, joita on sovellettu ennen yhdistymistä ja joiden mukaan seuraavien lisäaineiden käyttö rehussa on sallittu:
     - olakvindoksi,
     - nourseothricine,
     - ergambur.

     Tämä poikkeus kumoutuu samana päivänä kuin edellä mainittujen lisäaineiden käytön sallimisesta tai kieltämisestä tehdään päätös 7 kohdan mukaisesti, kuitenkin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1992. Saksan on varmistettava, ettei kyseisiä lisäaineita tai niitä sisältäviä rehuja toimiteta yhteisön muihin osiin.

   - poiketa 31 päivään joulukuuta 1991 asti 14, 15 ja 16 artiklan merkintöjä koskevista säännöksistä kyseisellä alueella valmistettujen sellaisten lisäaineiden, lisäaine-esiseosten ja rehuseosten osalta, joihin lisäaineita on lisätty."

2. Neuvoston direktiivi 77/101/ETY, annettu 23 päivänä marraskuuta 1976 (EYVL N:o L 32, 3.2.1977, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 87/234/ETY (EYVL N:o L 102, 14.4.1987, s. 31).

   Lisätään 15 artiklaan seuraava kohta:

   "Saksa voi kuitenkin 31 päivään joulukuuta asti poiketa 7 artiklan merkintöjä koskevista säännöksistä entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella valmistettujen suoraan käytettävien rehujen osalta."

3. Neuvoston direktiivin 79/373/ETY, annettu 2 päivänä huhtikuuta 1979 (EYVL N:o L 86, 6.4.1979, s. 30), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/44/ETY (EYVL N:o L 27, 31.1.1990, s. 25).

   Lisätään 16 artiklaan seuraava kohta:

   "Saksa voi kuitenkin 21 päivään tammikuuta 1992 asti poiketa merkintöjä koskevista 5 artiklan säännöksistä entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella valmistettujen rehuseosten osalta."

4. Neuvoston direktiivi 82/471/ETY, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1982 (EYVL N:o L 213, 21.7.1982, s. 8), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/439/ETY (EYVL N:o L 227, 21.8.1990, s. 33).

   Lisätään 4 artiklaan seuraava 3 kohta:

   "3. N-alkaaneilla tuotetuista Candida-suvun hiivoista saatujen tuotteiden käyttöä rehuissa ei saa kieltää entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella 31 päivään joulukuuta 1991 asti. Saksan on varmistettava, että kyseisiä tuotteita ei toimiteta yhteisön muihin osiin."

   Lisätään 17 artiklaan seuraava kohta:

   "Saksa voi kuitenkin 31 päivään joulukuuta 1991 asti poiketa 5 artiklan merkintöjä koskevista säännöksistä entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella valmistettujen rehujen osalta."

LIITE IV

ELÄINLÄÄKINTÄLAINSÄÄDÄNTÖ

1. Neuvoston päätös 88/303/ETY, tehty 24 päivänä toukokuuta 1988 (EYVL N:o L 132, 28.5.1988, s. 76), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 90/63/ETY (EYVL N:o L 43, 17.2.1990, s. 32).

   Lisätään liitteessä II olevaan 1 lukuun seuraavat alueet:

   "Bezirke Rostock, Schwerin, Neubrandenburg, Potsdam, Frankfurt, Cottbus, Magdeburg, Halle, Erfurt, Gera, Suhl, Dresden, Leipzig, Chemnitz ja Berliini."

2. Neuvoston direktiivi 71/118/ETY, annettu 15 päivänä helmikuuta 1971 (EYVL N:o L 55, 8.3.1971, s. 23), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 89/662/ETY (EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13).

   Lisätään seuraava artikla:

   "*15 d artikla*

   1. Saksa saa 31 päivään joulukuuta 1992 asti poiketa entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella seuraavista säännöksistä:

   - 3 artiklan 1 kohdan A alakohdan a ja e alakohdasta,
   - 3 artiklan 1 kohdan A alakohdan c alakohdasta niiden edellytysten osalta, joihin viitataan V luvun 28 a – 28 b kohtien liitteessä I,
   - 3 artiklan 1 kohdan B alakohdan a alakohdasta,
   - 3 artiklan 1 kohdan B alakohdan e alakohdasta A alakohdan e alakohdassa säädettyjen edellytysten osalta.

   2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen laitosten tuotteiden on oltava tuotettu yksinomaan entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella käytettäväksi.

   3. Tässä artiklassa tarkoitetuista laitoksista on laadittava eri luettelo ja kullekin laitokselle annetaan eläinlääkinnällinen hyväksyntänumero, joka ei saa olla sekoitettavissa 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun yhteisön sisäisessä kaupassa käytettävään hyväksyntänumeroon."

KOMISSION DIREKTIIVI,
annettu 14 päivänä huhtikuuta 1972,
vihanneslajien ominaisuuksista ja vähimmäisedellytyksistä lajiketarkastusta varten

(72/168/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vihannesten siementen pitämisestä kaupan 29 päivänä syyskuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin[1], sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä maaliskuuta 1971 annetulla direktiivillä[2], ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

jäsenvaltioiden on laadittava edellä mainitun direktiivin säännösten mukaisesti yksi tai useampia luetteloita niistä lajikkeista, jotka on virallisesti hyväksytty varmennettaviksi, tarkastettavaksi vakiosiemeninä ja pidettäväksi kaupan niiden alueella,

lajikkeiden hyväksymistä säännellään yhteisön vaatimuksilla, joiden noudattaminen on varmistettava virallisin tarkastuksin, ja erityisesti viljelystarkastuksin,

tarkastusten on katettava riittävä määrä ominaisuuksia, jotta lajikkeet on mahdollista kuvailla,

yhteisön tasolla olisi tarpeen päättää niistä vähimmäisominaisuuksista, jotka tarkastetaan,

on vahvistettava lisäksi tarkastusten suorittamista koskevat vähimmäisedellytykset,

näiden ominaisuuksien ja tarkastuksen vähimmäisedellytyksistä olisi säädettävä tieteellisen ja teknisen tietämyksen nykyisen tason perusteella, ja

tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että eri vihanneslajien lajikkeiden hyväksymiseksi suoritettujen virallisten tarkastusten on katettava vähintään liitteessä I luetellut ominaisuudet.

Niiden on varmistettava, että liitteessä II luetellut vähimmäisedellytykset on täytetty tarkastusta tehtäessä.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1972. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 14 päivänä huhtikuuta 1972.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

S. L. MANSHOLT

---

[1] EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 7
[2] EYVL N:o L 87, 17.4.1971, s. 24

LIITE I

1. RUOKASIPULI

Allium cepa L.

1. Lehdistö:
   - 1.1 Korkeus
   - 1.2 Väri
   - 1.3 Sinerrys: on/ei
2. Sipuli:
   - 2.1 Ulkokuorien väri
   - 2.2 Mallon väri
   - 2.3 Mallon vyöhykkeisyys
   - 2.4 Muoto
   - 2.5 Kuiva-ainepitoisuus
3. Aikaisuusluokka

2. PURJO

Allium porrum L.

1. Lehdistö:
   - 1.1 Ulkonäkö
   - 1.2 Lehtilavan muoto
   - 1.3 Pinnan ulkonäkö
   - 1.4 Väri
   - 1.5 Antosyaania: on/ei (arvioidaan kylmäsäilytyksen jälkeen)
2. Varsi
   - 2.1 Pituus
   - 2.2 Paksuus
   - 2.3 Muoto
3. Siemen (kypsä ja kuiva): koko
4. Kasvunopeus
5. Kylmänkestävyys

3. MAUSTEKIRVELI

Anthriscus cerefolium (L.) Hoffm.

1. Kasvin ulkonäkö
2. Lehti
   - 2.1 Väri
   - 2.2 Pinta
   - 2.3 Lehdyköiden muoto
   - 2.4 Lehtien jakoisuus
3. Kukka: kukkavarren korkeus

4. SELLERI

Apium graveolens L.

A. Lehtiselleri

1. Kasvi:

   1.1 Muoto ja ulkonäkö
   1.2 Sivuverso: on/ei

2. Lehdistö

   2.1 Väri
   2.2 Kirjavuus: on/ei

3. Lehtiruoti

   3.1 Rakenne: umpinainen/ontto
   3.2 Väri
   3.3 Antosyaania: on/ei
   3.4 Pituus
   3.5 Paksuus
   3.6 Poikkileikkauksen muoto

4. Taipumus vaaleta: luonnollinen/keinotekoinen

B. Mukulaselleri

1. Lehdistö (arvioidaan mukulan muodostumisen alkuvaiheessa)

   1.1 Muoto ja ulkonäkö
   1.2 Korkeus
   1.3 Runsaus
   1.4 Lehdyköiden koko
   1.5 Antosyaania ruodissa: on/ei

2. Mukula

   2.1 Koko
   2.2 Muoto
   2.3 Rosoisuus
   2.4 Juurten kiinnittyneisyys
   2.5 Juurien lukumäärä
   2.6 Juurien paksuus
   2.7 Kuoren ulkonäkö

3. Väritys keitettäessä

5. PARSA

Asparagus officinalis L.

1. Verso

   1.1 Kärjen antosyaanivärityksen voimakkuus
   1.2 Halkaisija

2. Sukupuoli: kaksikotinen tai hedekasvi

3. Aikaisuusluokka

6. MANGOLDI

Beta vulgaris L. var. cycla (L.) Ulrich

1. Kasvi:
   - 1.1 Uusien versojen muodostuminen: on/ei
   - 1.2 Lehdistön ulkonäkö
2. Lehti (täysikasvuisen kasvin):
   - 2.1 Pituus, ruoti mukaan lukien
   - 2.2 Muoto
   - 2.3 Poimuttuneisuus
   - 2.4 Väri
   - 2.5 Päälehtisuonen koko
   - 2.6 Lehtiruodin poikkileikkaus
3. Yksi-ituisuus

7. PUNAJUURIKAS

Beta vulgaris L. var. esculenta L.

1. Lehdistö
   - 1.1 Lehdistön ja juuriston suhde
   - 1.2 Antosyaanivärityksen voimakkuus
2. Juuri
   - 2.1 Muoto
   - 2.2 Tyven muoto
   - 2.3 Pinnan korkkiutuminen
   - 2.4 Pinnan väri
   - 2.5 Mallon väri
3. Yksi-ituisuus
4. Aikaisuusluokka

8. LEHTIKAALI

Brassica oleracea L. var. acephala D C. subvar. Laciniata L.

1. Lehtiruodin korkeus
2. Lehti:
   - 2.1 Muoto
   - 2.2 Väri
   - 2.3 Poimuttuneisuuden voimakkuus

9. KUKKAKAALI

Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) Alef. var. botrytis

1. Taimi: antosyaania on/ei
2. Täysikasvuinen kasvi: koko

3. Kanta: pituus

4. Täysikasvuisen kasvin ulkolehdet:

   4.1 Muoto ja ulkonäkö
   4.2 Lehtilavan muoto
   4.3 Väri
   4.4 Kaarevuus
   4.5 Poimuttuneisuus
   4.6 Pääruodin koko

5. Kukinto

   5.1 Koko
   5.2 Muoto
   5.3 Pinnan muoto
   5.4 Kiinteys
   5.5 Nukkaisuus: on/ei
   5.6 Antosyaania: on/ei

6. Aikaisuusluokka

10. PARSAKAALI

Brassica oleracea L. convar. botrytis L. Alef. var. italica Plenck

1. Varsi:

   1.1 Pituus
   1.2 Haarautuneisuus: on/ei

2. Lehti

   2.1 Lehtilavan reunojen aaltoilevuus
   2.2 Antosyaania: on/ei

3. Kukinto (ennen ensimmäisen kukan puhkeamista)

   3.1 Koko
   3.2 Muoto
   3.3 Kiinteys
   3.4 Väri
   3.5 Suojuslehdet: näkyvät/ei näkyvät
   3.6 Taipumus muodostaa sivukukintoja

11. RUUSUKAALI

Brassica oleracea L. var. bullata subvar. gemmifera D C.

1. Varsi: pituus (täysikasvuinen kasvi)

2. Lehti: väri

3. Keränen:

   3.1 Koko
   3.2 Muoto

4. Aikaisuusluokka

12. KURTTUKAALI

Brassica oleracea L. var. bullata D C. et var. sabauda L.

13. VALKOKAALI

Brassica oleracea L. var. capitata L.f. alba D C.

14. PUNAKAALI

Brassica oleracea L. var. capitata L.f. rubra (L.) Thell

1. Kasvi

   1.1 Koko
   1.2 Kanta: pituus

2. Ulkolehdet:

   2.1 Väri
   2.2 Poimuttuneisuus: on/ei
   2.3 Vahaisuus

3. Kerä:

   3.1 Koko
   3.2 Muoto

4. Aikaisuusluokka

15. KYSSÄKAALI

Brassica oleracea L. var. gongylodes L.

1. Kasvi: koko

2. Lehti: väri

3. Mukula

   3.1 Muoto
   3.2 Väri

4. Kuituisuusluokka

5. Aikaisuusluokka

16. NAURIS

Brassica rapa L. var. rapa (L.) Thell

1. Lehdistö (arvioidaan juuri ennen sadonkorjuuta täysikasvuisista kasveista)

   1.1 Lehden tyyppi: kokonainen/ei
   1.2 Lehdistön ja juuren suhde

2. Mukula

   2.1 Muoto
   2.2 Mukulan yläosan väri
   2.3 Mallon väri

17. PAPRIKA

Capsicum annuum L.

1. Taimi

   1.1 Antosyaania sirkkavarressa: on/ei
   1.2 Vihreän värin voimakkuus sirkkavarressa

2. Kasvi: nivelsolmujen välien pituus

3. Hedelmä:

   3.1 Ulkonäkö
   3.2 Koko
   3.3 Muoto (paitsi ensimmäinen hedelmä)

      3.3.1 Pitkittäisleikkauksen muoto
      3.3.2 Kannan kiinnittymistapa
      3.3.3 Kärjen muoto

   3.4 Väri:

      3.4.1 Väri (ennen kypsyyttä)
      3.4.2 Väri (kypsänä)

   3.5 Mallon paksuus
   3.6 Hedelmän pinnan ulkonäkö
   3.7 Kapsaiinia: on/ei

4. Aikaisuusluokka

18. ENDIIVI

Cichorium endivia L.

1. Kasvin ulkonäkö

2. Lehdet:

   2.1 Ydinosan ulkonäkö
   2.2 Ydinosan nuorten lehtien muoto
   2.3 Täysikasvuisen kasvin lehden muoto
   2.4 Lehden väri
   2.5 Lehden kiilto
   2.6 Lehtilavan pinnan ulkonäkö
   2.7 Lehtilavan reunojen ulkonäkö
   2.8 Antosyaania pääsuonessa: on/ei

3. Aikaisuusluokka

4. Kukintaan virittymisnopeus

19. SALAATTISIKURI

Cichorium intybus L. var. foliosum Bisch.

A. Tavallinen salaattisikuri

1. Lehdet: kuihtumisen varhaisuus (tutkitaan ensimmäisen vuoden syksyllä)
2. Lehtiruusuke: muoto
3. Aikaisuus (hyödettynä)
4. Lehtiruusukkeen kasvunopeus

B. Leveälehtinen salaattisikuri (italiansikuri)

1. Lehti (kasvuvaiheessa)
   - 1.1 Muoto
   - 1.2 Antosyaania: on/ei
2. Lehtiruusuke:
   - 2.1 Muoto
   - 2.2 Uusia versoja: on/ei
   - 2.3 Antosyaania: on/ei
   - 2.4 Vihreän värin voimakkuus
   - 2.5 Lehden poimuttuneisuus

20. VESIMELONI

Citrullus vulgaris L.

1. Varret:
   - 1.1 Antosyaania: on/ei
   - 1.2 Nukkaisuus: on/ei
2. Lehti (kukinnan alkuvaiheessa):
   - 2.1 Liuskojen syvyys
   - 2.2 Nukkaisuus: on/ei
3. Kukka (ensimmäisten hedelmien muodostumisen aikana):
   - 3.1 Emikukinnon teriön muoto
   - 3.2 Verholehden nukkaisuus: on/ei
4. Sukupuoli
5. Hedelmä (ennen kypsymistä):
   - 5.1 Koko
   - 5.2 Muoto
   - 5.3 Suoni: on/ei
   - 5.4 Pinnan pohjaväri
   - 5.5 Pinnan raidoituksen väri
   - 5.6 Mallon väri
   - 5.7 Mallon onteloisuus: on/ei
   - 5.8 Mallon rakenne
   - 5.9 Siemenet: on/ei

6. Siemen (kypsä ja kuiva):

   6.1 Koko
   6.2 Muoto
   6.3 Väri: yksi-/monivärinen

7. Ploidisuus

21. MELONI

Cucumis melo L.

1. Taimi

   1.1 Sirkkavarren pituus
   1.2 Sirkkalehtien koko

2. Sukupuoli

3. Hedelmä:

   3.1 Koko
   3.2 Muoto
   3.3 Kannan kiinnitys
   3.4 Ulkoneva raita
   3.5 Verkkokuviointi
   3.6 Ulkopinnan väri (ennen kypsyyttä)
   3.7 Ulkopinnan väri (kypsänä)
   3.8 Kuviointi ja täplikkyys
   3.9 Mallon väri

4. Siemen (kypsänä ja kuivana)

   4.1 Koko
   4.2 Väri

5. Kypsän melonin hedelmäsokeripitoisuus

6. Aikaisuusluokka

22. KURKKU

Cucumis sativus L.

1. Kasvi: karvaus on/ei

2. Kukinto: emikukintojen lukumäärä emikerrosta kohden

3. Sukupuoli

4. Hedelmä:

   4.1 Pituus
   4.2 Väri (ennen kypsyyttä ja sen aikana)
   4.3 Piikikkyys ja piikkien väri
   4.4 Nukkaisuus ja nukan väri
   4.5 Nystyjen koko ja tiheys
   4.6 Uurteisuus
   4.5 Kypsän hedelmän kuviointi
   4.8 Kaula: on/ei
   4.9 Partenokarppinen kehitys
   4.10 Karvaus: on/ei

5. Aikaisuusluokka

23. KURPITSA

Cucurbita pepo L.

1. Kasvin kasvutapa

2. Varret:

   2.1 Solmuvälien pituus
   2.2 Poikkileikkaus

3. Lehti (kukinnan alkuvaiheessa):

   3.1 Muoto
   3.2 Liuskojen syvyys
   3.3 Täplikkyys: on/ei
   3.4 Kärhet: on/ei

4. Kukat

   4.1 Hedekukkien kukkavarren pituus
   4.2 Emikukkien teriön pysyvyys: on/ei

5. Hede- ja emikukkien suhde

6. Hedelmät:

   6.1 Muoto (sadonkorjuuvaiheessa)
   6.2 Ruoteet eli kohojuovat (sadonkorjuuvaiheessa): on/ei
   6.3 Pinnan pohjaväri (sadonkorjuuvaiheessa)
   6.4 Pinnan kuvioinnin väri (sadonkorjuuvaiheessa)
   6.5 Pinnan väri (täysin kypsänä)
   6.6 Kuviointi (täysin kypsänä): on/ei

7. Siemen (kypsä ja kuiva): koko

8. Aikaisuusluokka

24. PORKKANA

Daucus carota L. ssp. sativus (Hoffm.) Hayek

1. Lehdistö: korkeus

2. Juuri:

   2.1 Pituus
   2.2 Muoto
   2.3 Ulkopinnan väri

3. Siemen (kypsä ja kuiva): nukkaa on/ei

4. Aikaisuusluokka

25. VENKOLI

Foeniculum vulgare P. Mill.

1. Kasvin ulkonäkö

2. Lehti: liuskojen mitat

3. Lehtikantakimppu:

   3.1 Muoto
   3.2 Lehtikantojen limittäisyys
   3.3 Lehtikantojen kuituisuus
   3.4 Jälkiversoja: on/ei

26. SALAATTI

Lactuca sativa L.

1. Taimi:

   1.1 Sirkkavarsi: antosyaania: on/ei
   1.2 Sirkkalehdet: antosyaania: on/ei (puhkeamisvaiheessa)

2. Lehti: (arvioidaan nuoren kasvin 3. ja 4. lehdestä)

   2.1 Ulkonäkö
   2.2 Yleismuoto
   2.3 Kannan muoto
   2.4 Latvan muoto
   2.5 Lehden reunan aaltoilevuus
   2.6 Yläpuolen ääriviivat
   2.7 Alapuolen ääriviivat
   2.8 Värin sävy ja voimakkuus
   2.9 Antosyaania: on/ei

3. Kasvi (sadonkorjuuvaiheessa):

   3.1 Kerätyyppi
   3.2 Kerän muoto
   3.3 Lehtien pinta
   3.4 Uloimpien lehtien poimuttuneisuus
   3.5 Uloimpien lehtien värin sävy ja voimakkuus
   3.6 Uloimpien lehtien antosyaani: on/ei

4. Siemen (kypsä ja kuiva): väri

5. Kerien aikaisuusluokka

6. Kukintaan virittymisen nopeus pitkässä päivässä

27. PERSILJA

Petroselinum hortense Hoffm.

1. Lehdistö:

   1.1 Korkeus
   1.2 Lehtilapojen muoto
   1.3 Väri

2. Juurityyppi

28. RUUSUPAPU

Phaseolus coccineus L.

1. Kasvutapa
2. Kukka: väri
3. Palko:
   - 3.1 Pituus
   - 3.2 Säikeet: on/ei
4. Siemen (kypsä ja kuiva): väri

29. TARHAPAPU

Phaseolus vulgaris L.

1. Taimi: sirkkavarren väri
2. Kasvutyyppi: pensaspapu/salkopapu
3. Lehti: lehtiruodin väri, erityisesti kannan kohdalla
4. Kukinto:
   - 4.1 Kukan väri (yksi-/kaksivärinen)
   - 4.2 Suojuslehtien koko
5. Palko:
   - 5.1 Pituus
   - 5.2 Poikittaisleikkaus
   - 5.3 Pinnan ulkonäkö
   - 5.4 Säikeet: on/ei
   - 5.5 Mureus: on/ei
   - 5.6 Ahtaus (siementen ympärillä oleva tila)
   - 5.7 Pohjan väri ja peite
   - 5.8 Kannan pituus ja muoto
   - 5.9 Siemenaiheiden lukumäärä
6. Siemen (kypsä ja kuiva):
   - 6.1 Koko
   - 6.2 Pitkittäisleikkauksen muoto
   - 6.3 Poikittaisleikkauksen muoto
   - 6.4 Väri (paitsi siemenarpi)
   - 6.5 Siemenarven väri
   - 6.6 Kehän väri
   - 6.7 Suonisto
7. Aikaisuusluokka
8. Colletotrichum lindemuthianumin vastustuskyky

30. HERNE

Pisum sativum L. (excl. P. arvense L.)

1. Kasvi:

   1.1 Kasvutyyppi: Pensastava/tuettava
   1.2 Ensimmäisen kukkivan nivelsolmun järjestysnumero (sirkkalehden solmua lukuunottamatta)

2. Lehti:

   2.1 Väri
   2.2 Korvakkeiden täplikkyys: on/ei

3. Kukinto:

   3.1 Kukkien lukumäärä kussakin kukinnossa
   3.2 Päällimmäisen terän pohjan muoto: V-muoto/ei

4. Palko:

   4.1 Pituus (kuivana)
   4.2 Kärjen muoto
   4.3 Selkäpuolen profiili (toisen kukkasolmun kohdalla)
   4.4 Herneen väri
   4.5 Mureus: on/ei
   4.6 Siemenaiheiden lukumäärä

5. Siemen (kypsä ja kuiva):

   5.1 Koko
   5.2 Muoto ja ulkonäkö
   5.3 Peitekalvon väri
   5.4 Sirkkalehtien väri
   5.5 Tärkkelysjyvästen rakenne (yksinkertainen/kerrottu)

31. RETIISI – RETIKKA

Raphanus sativus L.

A. Raphanus sativus L. var. niger Pers.

1. Lehti (tutkitaan lehdet 4. – 7.):

   1.1 Pituus
   1.2 Yleinen muoto
   1.3 Liuskaisuus
   1.4 Lehtiruodin väri
   1.5 Päätelehdykän koko
   1.6 Päätelehdykän väri

2. Mukula

   2.1 Koko
   2.2 Muoto
   2.3 Yläosan muoto
   2.4 Yläosan väritys
   2.5 Alaosan muoto
   2.6 Pinnan ulkonäkö
   2.7 Pinnan väri

3. Aikaisuusluokka

B. Raphanus sativus L. var. radicula Pers.

1. Lehti (tutkitaan kolmannesta lehdestä):

   1.1 Pituus
   1.2 Yleismuoto
   1.3 Liuskaisuus
   1.4 Väri

2. Mukula

   2.1 Muoto
   2.2 Pinnan väri

3. Aikaisuusluokka

32. MUSTAJUURI

Scorzonera hispanica L.

1. Juuri

   1.1 Pituus
   1.2 Muoto
   1.3 Pinnan ulkonäkö
   1.4 Pinnan väri

33. TOMAATTI

Solanum lycopersicum L. (Lycopersicum esculentum Mill.)

1. Taimi: antosyaania sirkkavarressa: on/ei

2. Kasvutapa: päättyvä/jatkuva

3. Lehden muoto: tavanomaiset/ kokonaiset lehdykät

4. Hedelmät

   4.1 Koko[1]
   4.2 Muoto[1]
   4.3 Väri (ennen kypsymistä)
   4.4 Väri (kypsänä)
   4.5 Siemenlokeroiden lukumäärä[1]

5. Aikaisuusluokka

   5.1 Ensimmäisen tertun kolmannen kukan kukinta-ajan ja sadonkorjuun välinen aika (kasvatus avomaalla)
   5.2 Kukinta-ajan ja kypsymisen välinen aika[1]

6. Vastustuskyky:

   6.1 Verticillium alboatrum
   6.2 Fusarium oxysporum

[1] Toisen ja kolmannen tertun kolmannen hedelmän kypsyys värityksen alkaessa.

34. MUNAKOISO

Solanum melongena L.

1. Taimi:

   1.1 Antosyaania sirkkavarressa: on/ei
   1.2 Sirkkalehtien ulkonäkö
   1.3 Sirkkalehtien muoto

2. Kasvi:

   2.1 Solmuvälien pituus
   2.2 Täysikasvuisen lehden muoto
   2.3 Varsien päiden nukkaisuus
   2.4 Antosyaania varsien päissä: on/ei
   2.5 Okaisuus (arvioidaan verholehdistä)

3. Hedelmä:

   3.1 Koko
   3.2 Muoto
   3.3 Väri
   3.4 Kiilto
   3.5 Pigmentin jakautuminen
   3.6 Pigmenttiä verhiössä: on/ei
   3.7 Antosyaania: on/ei
   3.8 Antosyaanin luonne
   3.9 Mallon väri

4. Aikaisuusluokka: aika kukinnasta sadonkorjuuseen

35. PINAATTI

Spinacia oleracea L.

1. Kasvi: kasvunopeus

2. Lehti: (neljän ensimmäisen lehden maksimikehitysvaiheessa)

   2.1 Lehtiruodin ulkonäkö
   2.2 Lehtiruodin pituus
   2.3 Väri

3. Lehdet: (tutkitaan 7. lehdestä kasvin maksimikehitysvaiheessa)

   3.1 Lehtiruodin ulkonäkö
   3.2 Lehtiruodin pituus
   3.3 Väri
   3.4 Lehtilavan muoto
   3.5 Lehtilavan pinta

4. Siemen (kypsä ja kuiva): muoto

5. Kukintaan virittymisen nopeus

6. Sukupuoli

7. Peronospora spinaciaen vastustuskyky

36. VUONANKAALI

Valerianella locusta (L.) Betcke (v. olitoria Polt.)

1. Kasvin koko

2. Lehti: (sadonkorjuuvaiheessa)

   2.1 Ulkonäkö
   2.2 Muoto
   2.3 Väri
   2.4 Pinta: sileä/suonikas
   2.5 Nukkaisuus: on/ei
   2.6 Lehden reunan muoto (tutkitaan kärjestä)
   2.7 Lehtien jakoisuus: on/ei

3. Siemen (kypsä ja kuiva):

   3.1 Koko
   3.2 Muoto

4. Aikaisuusluokka

37. HÄRKÄPAPU

Vicia faba major L.

1. Varsi: pituus

2. Korvake: täplikäs/ei

3. Kukka: väri

4. Palko:

   4.1 Ulkonäkö
   4.2 Pituus
   4.3 Siemenaiheiden lukumäärä

5. Siemen (kuiva ja kypsä)

   5.1 Koko
   5.2 Yleisväri
   5.3 Tanniini: on/ei
   5.4 Siemenarven väri

38. POPCORN-MAISSI

Zea mays convar. Microsperma Koern.

39. SOKERIMAISSI

Zea mays convar. Saccharata Koern.

1. Varsi:

   1.1 Antosyaania solmuissa: on/ei
   1.2 Päätähkän kiinnitysaste päävarteen

2. Tähkä:

   2.1 Luottien väri (2 – 3 vuorokautta ilmestymisen jälkeen)
   2.2 Kukkavarren pituus
   2.3 Kukantuppien pituus
   2.4 Tähkän varren väri (täysin kypsänä)

3. Siemen:

   3.1 Korjatun siemenen tyyppi
   3.2 Muoto
   3.3 Kärkien ja kylkien väri

4. Aika korjuun ja

   4.1 hedekukinnan välillä
   4.2 emikukinnan välillä

LIITE II

A. YLEISET VÄHIMMÄISEDELLYTYKSET

N:o	Laji	P = yksittäiset kasvit ilman esikasvatusta PP = yksittäiset esikasvatetut kasvit P+Pa = yksittäiset kasvit ja koeruudut	Kasvien lukumäärä tai koeruutujen pinta-ala/koe		Koeruutuja/koe	Kokeita vuodessa	Kylvövuosia
			Kasveja	Koeruutuja(m^2)			
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Sipuli	P + Pa	150		2	2	2
2	Purjo	P.P	40		2	2	2
3	Kirveli						
	a) juuti	P + Pa	40	–	2	2	2
	b) lehti	P + Pa	–	2	2	2	2
4	Selleri	P.P	40		2	2	2
5	Parsa	P.P	20		2	2	2
6	Mangoldi	P + Pa	40		2	2	2
7	Punajuurikas	P + Pa	40		2	2	2
8	Lehtikaali	P.P	40		2	2	2
9	Kukkakaali	P.P	40		2	2	2
10	Parsakaali	P.P	40		2	2	2
11	Ruusukaali	P.P	40		2	2	2
12	Kurttukaali	P.P	40		2	2	2
13	Valkokaali	P.P	40		2	2	2
14	Punakaali	P.P	40		2	2	2
15	Kyssäkaali	P.P	40(1)		2	2	2
16	Nauris (kevät, syys)	P	40		2	2	2
17	Paprika	P.P	40(1)		2	2	2
18	Endiivi	P.P	40		2	2	2
19	Salaattisikuri	P + Pa	100		2	2	2
20	Vesimeloni	P.P	20(1)		2	2	2
21	Meloni	P.P	20(1)		2	2	2
22	Kurkku	P	20(1)		2	2	2
23	Kurpitsa	P	20(2)		2	2	2
24	Porkkana	P + Pa	200(1)		2	2	2
25	Venkoli	P + Pa	40		2	2	2
26	Salaatti	P.P	40(1)		2	2	2
27	Persilja						
	a) lehti	P + Pa	40		2	2	2
	b) juuri	P + Pa		2	2	2	2
28	Ruusupapu	P + Pa	60		2	2	2
29	Tarhapapu						
	a) pensas	P + Pa	150(1)		2	2	2
	b) salko	P + Pa	60		2	2	2
30	Tuettavat herneet	P + Pa	100		2	2	2
31	Retikka	P + Pa	50		2	2	2
	Retiisi	P + Pa	100		2	2	2
32	Mustajuuri	P + Pa	100		2	2	2
33	Tomaatti	P.P	20(1)		2	2	2
34	Munakoiso	P.P	30(1)		2	2	2
35	Pinaatti	P + Pa	60(1)		2	2	2
36	Vuonankaali	P + Pa	60(1)		2	2	2
37	Härkäpapu	P + Pa	40		2	2	2
38	Popcorn-maissi	P + Pa	40		2	2	2
39	Sokerimaissi	P + Pa	40		2	2	2

(1) Ilmoitettu luku puolitetaan, jos koe suoritetaan kasvihuoneessa.

(2) Ilmoitettu luku puolitetaan, jos on kyse köynnöstävistä kasveista.

B. ERITYISIÄ HUOMAUTUKSIA

1. Hakijan on annettava toimivaltaisten viranomaisten käyttöön niin paljon siemeniä kuin nämä katsovat tarpeelliseksi kokeiden ja lisätarkastusten tekemiseksi.

2. Siementen on täytettävä siementen laadulle vihannesten siementen pitämisestä kaupan 29 päivänä syyskuuta 1970 annetun direktiivin[1] liitteessä II vahvistetut edellytykset.

3. Monivuotisilla kasveilla kokeita on jatkettava niin kauan, kunnes kaikkia ominaisuuksia on tarkkailtu ja huomioitu vähintään yhden kerran.

4. Jäsenvaltioissa käytetty tarkastusmenetelmä on ilmoitettava, jos ei tiedetä sovelletaanko samaa menettelyä myös toisissa jäsenvaltioissa.

5. Jos koepaikkojen vuosittaista lukumäärää ei ole noudatettu, on tarkoituksenmukaista sen vuoksi lisätä koeruutujen vuosittaista lukumäärää.

6. Genealogisia ainesosia tarkastettaessa A osassa vahvistettuja vähimmäisedellytyksiä voidaan väljentää.

---

[1] EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 7

KOMISSION DIREKTIIVI,
annettu 14 päivänä huhtikuuta 1972,
viljelykasvilajien ominaisuuksista ja vähimmäisedellytyksistä lajiketarkastusta varten

(72/180/ETY)

EUROOPAN TALOUSYHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 29 päivänä syyskuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin[1] ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

jäsenvaltioiden on laadittava edellä mainitun direktiivin säännösten mukaisesti yksi tai useampia luetteloita lajikkeista, jotka on virallisesti hyväksytty varmennettaviksi ja pidettäviksi kaupan niiden alueella,

lajikkeiden hyväksymistä säännellään yhteisön vaatimuksilla, joiden noudattaminen on varmistettava virallisin tarkastuksin, ja erityisesti viljelystarkastuksin,

tarkastusten on katettava riittävä määrä ominaisuuksia, jotta lajikkeet on mahdollista kuvailla,

yhteisön tasolla olisi tarpeen määrittää ne vähimmäisominaisuudet, jotka ainakin on tarkastettava,

on vahvistettava lisäksi tarkastusten suorittamista koskevat vähimmäisedellytykset,

näiden ominaisuusten ja tarkastusten vähimmäisedellytykset on vahvistettava tieteellisen ja teknisen tietämyksen nykyisen tason perusteella, ja

tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että viljelykasvilajien lajikkeiden hyväksymiseksi suoritettujen virallisten tarkastusten on katettava vähintään liitteessä I luetellut ominaisuudet.

Niiden on varmistettava, että liitteessä II luetellut vähimmäisedellytykset on täytetty tarkastusta tehtäessä.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1972. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 14 päivänä huhtikuuta 1972.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

S. L. MANSHOLT

---

[1] EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 1

LIITE I

A OSA

EROTETTAVUUDEN, PYSYVYYDEN JA YHTENÄISYYDEN TARKASTUSTA KOSKEVAT OMINAISUUDET

Kaikki luetellut ominaisuudet eri lajeille ovat voimassa lajikkeiden erotettavuuden ja pysyvyyden tarkastuksessa. Yhtenäisyyden tarkastuksen vahvistetut perusteet ilmoitetaan seuraavasti:

(H) lajin kaikille lajikkeille,

(H_1) lajin vapaasti pölyttäville lajikkeille,

(H_2) lajin sisäsiitoslinjoille ja yksinkertaisille hybrideille,

(H_3) lajin muille hybrideille.

1. JUURIKKAAT

Lajin Beta vulgaris L. sokeri- ja rehujuurikkaat

1. Sirkkavarsi: väritys

2. Juuri:

   2.1 juurenniskan väritys
   2.2 näkyvän osan väritys (H)
   2.3 maanalaisen osan väritys (H)
   2.4 muoto (H)
   2.5 näkyvän osan osuus (rehujuurikkaat)
   2.6 kuiva-ainepitoisuus (rehujuurikkaat)
   2.7 sokeripitoisuus (sokerijuurikkaat)
   2.8 juuren paino (prosentteina kasvin kokonaispainosta)

3. Lehti:

   3.1 lehtilavan väritys
   3.2 lehtisuonien väritys (rehujuurikkaat)
   3.3 lehtiruodin ja lehtilavan kokonaispituus
   3.4 lehtiruodin paksuus
   3.5 lehtiruodin tyven väritys (rehujuurikkaat)
   3.6 lehtiruusukkeen ulkonäkö
   3.7 lehdistön paino juurenniska mukaan lukien (prosentteina kasvin kokonaispainosta)

4. Ploidisuus:

   4.1 ploidisuusaste
   4.2 poikkeavien ploidisuusasteiden prosenttiosuus (polyploidit lajikkeet)

5. Yksi-ituisuus (H)

2. RÖLLIT

Luhtarölli	Agrostis canina L. ssp.canina Hwd.
Isorölli	Agrostis gigantea Roth
Rönsyrölli	Agrostis stolonifera L.
Nurmirölli	Agrostis tenuis Sibth.

1. Kasvin ulkonäkö (tähkimisvaiheessa)
2. Varsi: pituus (H) (kukinnan loppuvaiheessa)
3. Rönsyt: on/ei (täsmennettävä kasvullinen vaihe tarkkailuhetkellä)
4. Lehti:
   - 4.1 väri (kylvövuotta seuraavana vuonna, ennen tähkimistä)
   - 4.2 ylimmän lehden ulkonäkö (kukinnan alkaessa)
   - 4.3 ylimmän lehden mitat (H) (kukinnan alkaessa)
5. Kukinto: muoto (kukinnan jälkeen)
6. Tähkimis- tai kukkimisluokka (H) (kylvövuotta seuraavana vuonna)
7. Uudelleentähkiminen eri leikkuukerroilla (kylvövuotta seuraavana vuonna)
8. Kromosomien lukumäärä (H)

3. NURMIPUNTARPÄÄ

Alopecurus pratensis L.

1. Kasvin ulkonäkö (tähkimisvaiheessa)
2. Varsi: pituus (H) (kukinnan loppuvaiheessa)
3. Rönsyt: on/ei (täsmennettävä kasvullinen vaihe tarkkailuhetkellä)
4. Lehti (kukinnan alkaessa):
   - 4.1 ylimmän lehden ulkonäkö
   - 4.2 ylimmän lehden mitat (H)
5. Tähkimis- tai kukkimisluokka (H) (kylvövuotta seuraavana vuonna)
6. Uudelleentähkiminen eri leikkuukerroilla (kylvövuotta seuraavana vuonna)
7. Kromosomien lukumäärä (H)

4. HEINÄKAURA

Arrhenatherum elatius (L.) J. et C.Presl.

1. Kasvin ulkonäkö (tähkimisvaiheessa)
2. Varsi: pituus (H) (kukinnan loppuvaiheessa)
3. Lehti (kukinnan alkaessa):
   - 3.1 viimeisen ylimmän lehden ulkonäkö
   - 3.2 ylimmän lehden mitat (H)
4. Tähkimis- tai kukkimisluokka (H) (kylvövuotta seuraavana vuonna)
5. Uudelleentähkiminen eri leikkuukerroilla (kylvövuotta seuraavana vuonna)
6. Kromosomien lukumäärä (H)

5. KOIRANHEINÄ

Dactylis glomerata L.

1. Kasvin ulkonäkö (tähkimisvaiheessa)
2. Varsi: pituus (H) (kukinnan loppuvaiheessa)
3. Lehti:
   - 3.1 väri (kylvövuotta seuraavana vuonna, ennen tähkimistä)
   - 3.2 ylimmän lehden ulkonäkö (kukinnan alkuvaiheessa)
   - 3.3 ylimmän lehden mitat (H) (kukinnan alkuvaiheessa)
4. Tähkimis- tai kukkimisluokka (H) (kylvövuotta seuraavana vuonna)
5. Uudelleentähkiminen eri leikkuukerroilla (H) (kylvövuotta seuraavana vuonna)
6. Vaihtoehtoisuus
7. Kromosomien lukumäärä (H)

6. RUOKONATA

Festuca arundinacea Schreb.

1. Kasvin ulkonäkö (tähkimisvaiheessa)
2. Varsi: pituus (H) (kukinnan loppuvaiheessa)
3. Lehti (kukinnan alkuvaiheessa):
   - 3.1 ylimmän lehden ulkonäkö
   - 3.2 ylimmän lehden mitat (H)

4. Tähkimis- tai kukkimisluokka (H) (kylvövuotta seuraavana vuonna)

5. Uudelleentähkiminen eri leikkuukerroilla (kylvövuotta seuraavana vuonna)

6. Kromosomien lukumäärä (H)

7. LAMPAANNATA

Festuca ovina L.

1. Kasvin ulkonäkö (tähkimisvaiheessa)

2. Varsi: pituus (H) (kukinnan loppuvaiheessa)

3. Lehti (kukinnan alkuvaiheessa):

   3.1 ylimmän lehden ulkonäkö
   3.2 ylimmän lehden mitat (H)

4. Tähkimis- tai kukintaluokka (H) (kylvövuotta seuraavana vuonna)

5. Uudelleentähkiminen eri leikkuukerroilla (kylvövuotta seuraavana vuonna)

6. Kromosomien lukumäärä (H)

8. NURMINATA

Festuca pratensis Huds.

1. Kasvin ulkonäkö (tähkimisvaiheessa)

2. Varsi: pituus (H) (kukinnan loppuvaiheessa)

3. Lehti (kukinnan alkuvaiheessa):

   3.1 ylimmän lehden ulkonäkö
   3.2 ylimmän lehden mitat (H)

4. Tähkimis- tai kukkimisluokka (H) (kylvövuotta seuraavana vuonna)

5. Uudelleentähkiminen eri leikkuukerroilla (kylvövuotta seuraavana vuonna)

6. Kromosomien lukumäärä (H)

9. PUNANATA

Festuca rubra L.

1. Kasvin ulkonäkö (tähkimisvaiheessa)

2. Varsi: pituus (H) (kukinnan loppuvaiheessa)

3. Rönsyt: on/ei (täsmennettävä kasvuvaihe tarkkailuhetkellä)

4. Lehti:

   4.1 väri (kylvövuotta seuraavana vuonna, ennen tähkimistä)
   4.2 ylimmän lehden ulkonäkö (kukinnan alkuvaiheessa)
   4.3 ylimmän lehden mitat (H) (kukinnan alkuvaiheessa)

5. Tähkimis- tai kukintaluokka (H) (kylvövuotta seuraavana vuonna)

6. Uudelleentähkiminen eri leikkuukerroilla (kylvövuotta seuraavana vuonna)

7. Kromosomien lukumäärä (H)

10. RAIHEINÄT

Hybridiraiheinä	Lolium hybridum Hausskn.
Italianraiheinä	Lolium multiflorum Lam.
Englanninraiheinä	Lolium perenne L.

1. Kasvin ulkonäkö (tähkimisvaiheessa)

2. Varsi: pituus (H) (kukinnan loppuvaiheessa)

3. Lehti (kukinnan alkuvaiheessa):

   3.1 ylimmän lehden ulkonäkö
   3.2 ylimmän lehden mitat (H)

4. Tähkimis- tai kukintaluokka (H) (kylvövuotta seuraavana vuonna ja, yksivuotisille lajikkeille, kylvövuonna)

5. Uudelleentähkiminen eri leikkuukerroilla (kylvövuotta seuraavana vuonna)

6. Vaihtochtoisuus

7. Kromosomien lukumäärä (H)

11. TIMOTEI

Phleum pratense L.

1. Kasvin ulkonäkö (tähkimisvaiheessa)

2. Varsi: pituus (H) (kukinnan loppuvaiheessa)

3. Lehti:

   3.1 väri (kylvövuotta seuraavana vuonna, ennen tähkimistä)
   3.2 ylimmän lehden ulkonäkö (kukinnan alkuvaiheessa)
   3.3 ylimmän lehden mitat (H) (kukinnan alkuvaiheessa)

4. Tähkimis- tai kukintaluokka (H) (kylvövuotta seuraavana vuonna)

5. Uudelleentähkimnen eri leikkuukerroilla (kylvövuotta seuraavana vuonna)

6. Kromosomien lukumäärä (H)

12. NURMIKAT

Kylänurmikka	Poa annua L.
Lehtonurmikka	Poa nemoralis L.
Rantanurmikka	Poa palustris L.
Niittynurmikka	Poa pratensis L.
Karheanurmikka	Poa trivialis L.

1. Kasvin ulkonäkö (tähkimisvaiheessa)

2. Varsi: pituus (H) (kukinnan loppuvaiheessa)

3. Rönsyt: on/ei (täsmennettävä kasvuvaihe tarkkailuhetkellä)

4. Lehti:

   4.1 väri (kylvövuotta seuraavana vuonna, ennen tähkimistä)
   4.2 ylimmän lehden ulkonäkö (kukinnan alkuvaiheessa)
   4.3 ylimmän lehden mitat (H) (kukinnan alkuvaiheessa)

5. Lehtituppi: väri (Poa pratensis)

6. Kieleke (Poa pratensis):

   6.1 väri
   6.2 muoto
   6.3 nukkaisuus

7. Kukinto: väri (kukinnan aikana)

8. Tähkimis- tai kukintaluokka (H) (kylvövuotta seuraavana vuonna)

9. Uudelleentähkiminen eri leikkuukerroilla (kylvövuotta seuraavana vuonna)

10. Kromosomien lukumäärä (H) (paitsi Poa pratensis)

13. KELTAKAURA

Trisetum flavescens (L.) Pal. Beauv.

1. Kasvin ulkonäkö (tähkimisvaiheessa)

2. Varsi: pituus (H) (kukinnan loppuvaiheessa)

3. Lehti:

   3.1 väri (kylvövuotta seuraavana vuonna, ennen tähkimistä)
   3.2 ylimmän lehden ulkonäkö (kukinnan alkuvaiheessa)
   3.3 ylimmän lehden mitat (H) (kukinnan alkuvaiheessa)

4. Tähkimis- tai kukintaluokka (H) (kylvövuotta seuraavana vuonna)

5. Uudelleentähkiminen eri leikkuukerroilla (kylvövuotta seuraavana vuonna)

6. Kromosomien lukumäärä (H)

14. NÄTKIN

Hedysarum coronarium L.

1. Kasvin ulkonäkö (H)

2. Varsi:

   2.1 pituus
   2.2 läpimitta puolivälissä vartta
   2.3 haarautuneisuus (haarojen lukumäärä vartta kohti)

3. Lehti: (tutkitaan kasvin keskimmäisestä kolmanneksesta)

   3.1 lehtien lukumäärä vartta kohti
   3.2 päätelehdykän muoto (H)
   3.3 päätelehdykän mitat (H)
   3.4 lehdyköiden lukumäärä lehteä kohti

4. Kukka: teriön väri (H)

5. Kukintaluokka (H)

6. Kasvurytmi:

   6.1 tuleentuminen syksyllä
   6.2 talvehtimiskyky viljelyssä

15. KELTAMAITE

Lotus corniculatus L.

1. Varsi: pituus (H)

2. Lehti:

   2.1 keskimmäisen lehdykän muoto (H)
   2.2 keskimmäisen lehdykän mitat (H)

3. Kukintaluokka (H)

16. LUPIINIT

Valkolupiini	Lupinus albus L.
Sinilupiini	Lupinus angustifolius L.
Keltalupiini	Lupinus luteus L.

1. Varsi: pituus (H)

2. Kukka: teriön väri (H)

3. Palko:

   3.1 muoto (H)
   3.2 nukkaisuus: on/ei (H)

4. Siemen:

   4.1 muoto (H)
   4.2 mitat (H)
   4.3 pohjaväri (H)
   4.4 kuviointi (H)

5. Kukintaluokka (H)

6. Alkaloidipitoisuus:

   6.1 lehdessä (H)
   6.2 siemenessä (H)

17. NURMIMAILANEN

Medicago lupulina L.

1. Varsi: pituus (H)

2. Kukintaluokka (H)

18. SINIMAILANEN

Luzerne Medicago sativa L. ja Medicago varia Martyn

1. Varsi: pituus (H)

2. Lehti:

   2.1 keskimmäisen lehdykän muoto (H)
   2.2 keskimmäisen lehdykän mitat (H)

3. Kukka: teriön väri

4. Kukintaluokka (H)

19. ESPARSETTI

Onobrychis sativa L.

1. Varsi: pituus (H)

2. Lehti:

   2.1 keskimmäisen lehdykän muoto (H)
   2.2 keskimmäisen lehdykän mitat (H)

3. Kukintaluokka (H)

20. REHUHERNE

Pisum arvense L.

1. Varsi: pituus (H)

2. Lehti:

   2.1 kahden ensimmäisen korvakeparin muoto (H)
   2.2 kahden ensimmäisen korvakkeen mitat (H)
   2.3 lehdykän muoto (H)
   2.4 lehdykän mitat (H)
   2.5 lehdykän kärjen muoto (H)

3. Varren korvake:

   3.1 muoto (H)
   3.2 mitat (H)
   3.3 täplät: on/ei (H)
   3.4 renkaan muoto (H)
   3.5 renkaan väri (H)

4. Kukka:

   4.1 teriön väri (H)
   4.2 verhiön muoto (H)

5. Palko:

   5.1 muoto (H) viherasteella
   5.2 kärjen muoto (H) viherasteella

6. Siemen:

   6.1 muoto ulkonäkö mukaan lukien (H)
   6.2 pohjaväri (H)
   6.3 kuviointi (H)

7. Kukintaluokka (H)

8. Kukinnan kesto (H)

21. EGYPTIN APILA

Trifolium alexandrinum L.

1. Kasvin ulkonäkö (H) (kukinnan alkuvaiheessa)

2. Varsi: pituus (H) (kukinnan alkuvaiheessa)

3. Lehti (kukinnan alkuvaiheessa):

   3.1 keskimmäisen päätelehdykän muoto (H)
   3.2 keskimmäisen päätelehdykän mitat (H)

4. Kukinto:

   4.1 haarautuneisuus (H)
   4.2 kukkavarrellinen tai varreton (H)
   4.3 verholehtien pituus suhteessa verhiöön

5. Kukka: teriön väri

6. Kukintaluokka (H)

22. ALSIKEAPILA

Trifolium hybridum L.

1. Varsi: pituus (H)

2. Lehti:

   2.1 keskimmäisen lehdykän muoto (H)
   2.2 keskimmäisen lehdykän mitat (H)

3. Kukintaluokka (H)

4. Kromosomien lukumäärä (H)

23. VERIAPILA

Trifolium incarnatum L.

1. Varsi: pituus (H)

2. Kukka: teriön väri (H)

3. Kukintaluokka (H)

24. PUNA-APILA

Trifolium pratense L.

1. Varsi: pituus (H)

2. Lehti:

   2.1 keskimmäisen lehdykän muoto (H)
   2.2 keskimmäisen lehdykän mitat (H)
   2.3 täplikkyys

3. Kukka: teriön väri

4. Siemen: pohjaväri

5. Kukintaluokka (H)

6. Kromosomien lukumäärä (H)

25. VALKOAPILA

Trifolium repens L.

1. Lehti:

   1.1 keskimmäisen lehdykän muoto (H)
   1.2 keskimmäisen lehdykän mitat (H)
   1.3 täplikkyys
   1.4 lehtiruodin pituus (H)

2. Kukintaluokka (H)

3. Kromosomien lukumäärä (H)

26. TUOKSUAPILA (PERSIANAPILA)

Trifolium resupinatum L.

1. Varsi (kukinnan alkuvaiheessa):

   1.1 ulkonäkö
   1.2 pituus (H)
   1.3 nukkaisuus: on/ei

2. Lehti (kukinnan alkuvaiheessa):

   2.1 keskimmäisen lehdykän muoto (H)
   2.2 keskimmäisen lehdykän mitat (H)

3. Kukka: teriön väri

4. Palko: muoto (täysin kypsässä vaiheessa)

5. Siemen: väri

6. Kukintaluokka (H)

27. SARVIAPILA

Trigonella foenum-graecum L.

1. Kasvin ulkonäkö (H) (kukinnan alkuvaiheessa)

2. Varsi:

   2.1 pituus (H)
   2.2 nukkaisuus: on/ei (H)

3. Lehti (kukinnan alkuvaiheessa):

   3.1 keskimmäisen lehdykän muoto (H)
   3.2 keskimmäisen lehdykän mitat (H)

4. Palko (täysin kypsässä vaiheessa):

   4.1 kokonaispituus (H)
   4.2 kärjen muoto (H)

5. Kukintaluokka (H)

28. HÄRKÄPAVUT

Suurisiemeninen härkäpapu	Vicia faba L. ssp. faba var. equina Pers.
Pienisiemeninen härkäpapu	Vicia faba L. var. minor (Peterm.) Bull.

1. Varsi: pituus (H_1) (H_2)

2. Palko (täysin kypsässä vaiheessa):

   2.1 muoto (H_2)
   2.2 nukkaisuus (H_2)

3. Siemen:

   3.1 muoto (H_1) (H_2)
   3.2 koko (H_2)
   3.3 pohjaväri (H_1) (H_2)
   3.4 kuviointi (H_2)
   3.5 siemenarven väri (H_2)

4. Kukintaluokka (H_2)

29. REHUVIRNA

Vicia sativa L.

1. Lehti:

   1.1 ensimmäisten kasvulehtien muoto (H)
   1.2 ensimmäisten kasvulehtien mitat (H)
   1.3 lehdykän muoto (H)
   1.4 lehdykän mitat (H)

2. Kukka: teriön väri (H)

3. Palko (täysin kypsässä vaiheessa):

   3.1 muoto (H)
   3.2 nukkaisuus (H)

4. Siemen:

   4.1 muoto (H)
   4.2 koko (H)
   4.3 pohjaväri (H)
   4.4 kuviointi (H)
   4.5 sirkkalehtien väri (H)

5. Kukintaluokka (H)

30. UNKARINVIRNA

Vicia pannonica Crantz

RUISVIRNA

Vicia villosa Roth

1. Lehti:

   1.1 lehdykän muoto (H)
   1.2 lehdykän mitat (H)
   1.3 lehdyköiden lukumäärä

2. Kukka: teriön väri (H)

3. Palko (täysin kypsässä vaiheessa):

   3.1 muoto (H)
   3.2 nukkaisuus (H)

4. Kukintaluokka (H)

31. LANTTU

Brassica napus L. var. napobrassica (L.) Peterm.

1. Kasvi: korkeus

2. Juuri:

   2.1 muoto (H)
   2.2 maanpinnan yläpuolella olevan osan osuus
   2.3 juuren väri (H)
   2.4 maanpinnan yläpuolella olevan osan väri
   2.5 mallon väri (H)

3. Juuren niska: pituus (H)

4. Lehtilavat:

   4.1 mitat (H)
   4.2 muoto
   4.3 reuna: poimuttuneisuus tai hammastus
   4.4 antosyaania: on/ei (H)
   4.5 härmeisyys

5. Lehtiruodit:

   5.1 muoto
   5.2 pituus
   5.3 paksuus
   5.4 antosyaania: on/ei (H)

32. REHUKAALI

Brassica oleracea L. convar. acephala (DC)

1. Kasvi (kun kasvi on täydellisesti kehittynyt):

   1.1 korkeus (H_1) (H_2)
   1.2 haarautuneisuus (H_2)

2. Varsi:

   2.1 pituus (H_2)
   2.2 paksuus (H_1) (H_2) (rehuydinkaali)
   2.3 muoto (H_1) (H_2) (rehuydinkaali)
   2.4 väri (H_2)

3. Lehtien lavat:

   3.1 mitat (H_1) (H_2)
   3.2 muoto (H_2)
   3.3 ulkonäkö (H_2)
   3.4 reuna: poimuttuneisuus tai hammastus (H_2)
   3.5 antosyaania: on/ei (H_1) (H_2)
   3.6 härmeisyys

4. Lehtiruodit:

   4.1 ulkonäkö (H_2)
   4.2 pituus (H_2)
   4.3 paksuus (H_2)
   4.4 antosyaania: on/ei (H_1) (H_2)

33. ÖLJYRETIKKA

Raphanus sativus L. ssp. oleifera (DC) Metzg.

1. Kasvi tulentumisvaiheessa:

   1.1 korkeus
   1.2 haarautumisaste
   1.3 ensimmäisen haaran kiinnittymispaikka

2. Varsi tuleentumisvaiheessa:

   2.1 päävarren pituus (H)
   2.2 päävarren paksuus (mitattuna 25 cm juurenniskan yläpuolelta)

3. Ruusukkeen lehti (kukkanuppujen tullessa esiin):

   3.1 muoto
   3.2 mitat

4. Kukka: terälehtien väri

5. Palko: kärjen pituus (H)

6. Siemen: koko (H)

7. Kukintaluokka (H)

34. KAURA

Avena sativa L.

1. Kasvin ulkonäkö (H) (versomisvaiheessa)

2. Korsi:

   2.1 pituus (H)
   2.2 ylimmän solmun karvaisuus (H)

3. Lehti: lehtilavan reunan karvaisuus (H)

4. Röyhy: muoto (H)

5. Kale: härmeisyys (H) (kukintavaiheessa)

6. Jyvä:

   6.1 helpeitten värityyppi (H)
   6.2 helpeitten vihneet: on/ei (H)
   6.3 ulkojyvien kantakarvat (H)
   6.4 kuoreton tai kuorellinen jyvä

7. Tähkimisluokka (H)

35. OHRA

Kaksitahoinen ohra	Hordeum distichum L.
Monitahoinen ohra	Hordeum polystichum L.

1. Kasvin ulkonäkö (H) (versomisen loppuvaiheessa)

2. Korsi: pituus (H)

3. Korvake: väri (H)

4. Lehtituppi:

   4.1 alimman lehtitupen karvaisuus (H)
   4.2 härmeisyys (H)

5. Tähkä:

   5.1 tyyppi: 2-, 4- tai 6-tahoinen (H)
   5.2 vihneet: on/ei (H)
   5.3 vihneiden hammastus (H)
   5.4 muoto (H)
   5.5 tiheys (H)
   5.6 härmeisyys (H)
   5.7 steriilien tähkylöiden väri (H)
   5.8 steriilien tähkylöiden muoto (H)
   5.9 tähkälapakon alimman jaokkeen pituus (H)

6. Kale: pituus (H)

7. Jyvä:

   7.1 tyvisukasen karvojen pituus (H)
   7.2 helpeitten hammastus (H)
   7.3 kuoreton tai kuorellinen (H)
   7.4 vatsavaon karvaisuus (H)
   7.5 helpeitten suonien antosyaani: on/ei (H)

8. Tähkimisluokka (H)

9. Vaihtoehtoisuus (H)

10. Reagointi DDT:lle tai vaikutuksiltaan vastaavalle aineelle (H)

36. RIISI

Oryza sativa L.

1. Korsi:

   1.1 solmujen väri: vihreä vai pigmentoitunut (H) (kasvuvaiheessa)
   1.2 täysin kehittyneen kasvin korkeus mitattuna juurenniskasta korkeimman röyhyn kärkeen (H) (tuleentumisvaiheessa)

2. Lehti: väri vihreä vai pigmentoitunut (H) (kasvuvaiheessa)

3. Korvake: väri vihreä vai pigmentoitunut (H) (kasvuvaiheessa)

4. Röyhy:

   4.1 vihneet: on/ei (H)
   4.2 ulkonäkö (H) (tuleentumisvaiheessa)
   4.3 emin luottien väri: väritön vai pigmentoitunut (H)

5. Helve:

   5.1 ulkonevan osan väri: vihreä tai pigmentoitunut (H)
   5.2 selän väri: vihreä tai pigmentoitunut (H)
   5.3 kärjen väri: vihreä tai pigmentoitunut (H)
   5.4 nukkaisuus (H)

6. Jyvä:

   6.1 kuoritun jyvän poikkileikkaus[1] (H)
   6.2 kiilto: on/ei (H)

7. Tähkimisluokka (H)

---

[1] Pituus/korkeus –suhde:
pyöreä: alle 1,75,
puolipyöreä: 1,75 – 1,99,
puolitylppä 2,00 – 2,45,
tylppä yli 2,45

37. KANARIANHELPI

Phalaris canariensis L.

1. Korsi: pituus (H)
2. Lehti: ulkonäkö (H) (ennen tähkimistä)
3. Tähkä: muoto
4. Tähkimisluokka (H)

38. RUIS

Secale cereale L.

1. Itutuppi: väritys
2. Kasvin ulkonäkö:
   - 2.1 versomisen loppuvaiheessa (keväällä)
   - 2.2 tähkälletulovaiheessa
3. Korsi:
   - 3.1 pituus (H)
   - 3.2 ylimmän solmun väli
   - 3.3 korren karvaisuus tähkän alapuolella
4. Lehtituppi: karvaisuus (tähkälletulovaiheessa)
5. Tähkä:
   - 5.1 muoto (kukkimisvaiheessa tai maitotuleentumisasteella)
   - 5.2 väri (maitotuleentumisasteella)
   - 5.3 ponsien väri
   - 5.4 antosyaania: on/ei
6. Vihneet: antosyaanivärin voimakkuus
7. Jyvä:
   - 7.1 muoto
   - 7.2 väri
8. Tähkimisluokka (H)
9. Vaihtoehtoisuus: syysmuoto tai kevätmuoto (H)
10. Ploidisuus (H)

39. VEHNÄ

(Leipä)vehnä — Triticum aestivum L.

Kovavehnä — Triticum durum L.

1. Itutuppi: väritys (H)

2. Kasvin ulkonäkö (H) (versomisen loppuvaiheessa)

3. Korsi:

   3.1 pituus (H)
   3.2 korren täyteisyysaste keskellä ylintä solmuväliä: ontto tai umpinainen (H)
   3.3 härmeisyys (H)
   3.4 antosyaania: on/ei

4. Lehti (juuri ennen tähkimistä):

   4.1 ulkonäkö (H)
   4.2 lehtilapojen härmeisyys (H)

5. Lehtituppi:

   5.1 ylimmän lehden lehtitupen karvaisuus (H)
   5.2 härmeisyys (H)

6. Tähkä:

   6.1 muoto (H)
   6.2 tiheys (H)
   6.3 vihneiden runsaus (H)
   6.4 vihneiden väri (H)
   6.5 härmeisyys (H)
   6.6 heteen ponsien väri (H)
   6.7 tähkien väri (H) (keltatuleentumisasteella)

7. Kale:

   7.1 "olkapään" muoto (H)
   7.2 "olkapään" leveys (H)
   7.3 kärkiosan muoto (H)
   7.4 kärkiosan pituus (H)
   7.5 ulkopuolen nukkaisuus (H)
   7.6 sisäpuolen nukkaisuus (H)

8. Jyvä:

   8.1 muoto (H)
   8.2 väri (H)
   8.3 kärjen nukkaisuus (H)
   8.4 värjäytyminen fenolissa (H)

9. Tähkimisluokka (H)

10. Vaihtoehtoisuus (H)

40. SPELTTIVEHNÄ

Triticum spelta L.

1. Itutuppi: väritys (H)

2. Kasvin ulkonäkö (H) (versojen muodostumisen loppuvaiheessa)

3. Korsi:

   3.1 pituus (H)
   3.2 korren täyteysaste keskellä ylintä solmuväliä: ontto vai umpinainen (H)

4. Lehti (juuri ennen tähkimistä):

   4.1 ulkonäkö (H)
   4.2 lehtilapojen härmeisyys (H)

5. Lehtituppi:

   5.1 ylimmän lehden lehtitupen nukkaisuus (H)
   5.2 härmeisyys (H)

6. Tähkä:

   6.1 muoto (H)
   6.2 tiheys (kiinteys) (H)
   6.3 vihneiden runsaus (H)
   6.4 vihneiden väri (H)
   6.5 härmeisyys (H)
   6.6 heteen ponsien väri (H)
   6.7 tähkien väri (H) (keltatuleentumisasteella)
   6.8 tähkälapakon tukevuus (H)

7. Kale:

   7.1 "olkapään" muoto (H)
   7.2 "olkapään" leveys (H)
   7.3 kärkiosan muoto (H)
   7.4 kärkiosan pituus (H)
   7.5 ulkopuolen nukkaisuus (H)
   7.6 sisäpuolen nukkaisuus (H)

8. Jyvä:

   8.1 muoto (H)
   8.2 väri (H)

9. Tähkimisluokka (H)

10. Vaihtoehtoisuus (H)

41. MAISSI

(paitsi popcorn-maissi ja sokerimaissi)

Zea mays L. (paitsi convar. microsperma Koern. ja convar. saccharata Koern.)

1. Korsi:

   1.1 pääkorren pituus (H_2)
   1.2 solmujen antosyaani: on/ei (H_2)
   1.3 ylimmän tähkän kiinnityspaikka pääkorteen (H_1)(H_2)(H_3)

2. Lehti:

   2.1 ulkonäkö (H_2) (röyhyn tullessa esiin)
   2.2 kokonaislukumäärä (H_2)
   2.3 ylimmän tähkän yläpuolisesta solmusta lähtevän lehden lehtilavan leveys (H_2)

3. Lehtituppi:

   3.1 antosyaani: on/ei (H_2) (keskimmäisen kolmanneksen lehdet)
   3.2 ylimmän lehden lehtitupen reunan nukkaisuus (H_2)

4. Röyhy:

   4.1 keskiakselin pituus (H_2)
   4.2 haarojen lukumäärä: toisen vai kolmannen asteen (H_2)
   4.3 haarojen ulkonäkö (H_2) (täyden hedekukinnan aikana)
   4.4 heteen ponsien väri (H_2) (siitepölyn irtoamisen aikaan)

5. Tähkä:

   5.1 emin luottien väri (H_1)(H_2) (2 – 3 päivää niiden ilmestymisen jälkeen)
   5.2 pituus (H_2)
   5.3 muoto (H_2)
   5.4 läpimitta keskimmäisestä kolmanneksesta (H_2)
   5.5 rivien lukumäärä (H_2)
   5.6 jyvän kannan pituus (H_1) (H_2)
   5.7 hedelmällisten tähkien lukumäärä pääkorressa (H_2)
   5.8 tähkän suojuslehtien pituus suhteessa tähkään (H_1)(H_2)
   5.9 tähkän suojus (H_2) (täysin kypsässä vaiheessa, kun suojuslehdet ovat täysin kuivat)
   5.10 tähkälapakon väri (H_1)(H_2) (täysin kypsässä vaiheessa)
   5.11 tähkän läpimitta (H_2)

6. Jyvä:

   6.1 korjatun jyvän tyyppi (H_1)(H_2)(H_3)
   6.2 huipun ja kylkien väri (H_2)
   6.3 muoto (H_2)

7. Aika korjuun ja

   7.1 hedekukinnan välillä (H_2)
   7.2 emikukinnan välillä (H_1)(H_2)(H_3)

8. Kypsyysluokka määriteltynä ajan mukaan korjuun ja:

   8.1 jyvän 60 %:n kosteuspitoisuusvaiheen välillä (H_2)
   8.2 jyvän 30 %:n kosteuspitoisuusvaiheen välillä (H_2)

42. PERUNA

Solanum tuberosum L.

1. Mukula:

   1.1 muoto: kuvaus, säännöllisyys ja yhtenäisyys (H)
   1.2 kuoren väri: (H)
   1.3 mallon väri (H)

2. Itu:

   2.1 väri (H)
   2.2 muoto (H)
   2.3 nukkaisuus (H)

3. Varsi: väri (H)

4. Kukka:

   4.1 on/ei (H)
   4.2 verholehtien väri nuppuasteella (H)
   4.3 terälehtien väri (H)

43. MAAPÄHKINÄ

Arachis hypogea L.

1. Kasvin ulkonäkö (H) (kukintavaiheessa)

2. Varsi: nukkaisuus: on/ei (H)

3. Lehti (kukintavaiheessa):

   3.1 lehdyköiden muoto (H)
   3.2 lehtilavan nukkaisuus (H)
   3.3 reuna: karvoja: on/ei (H)

4. Korvakkeet: pituus suhteessa lehtiruotiin (H)

5. Gynophore: pituus (H) tuleentumisvaiheessa

6. Palko (tuleentumisvaiheessa):

   6.1 muoto (H)
   6.2 kuristuma: on/ei (H)
   6.3 siemenkuoren koostumus (H)
   6.4 siementen lukumäärä: enintään kaksi tai yli kaksi (H)

7. Siemen:

   7.1 muoto (H)
   7.2 kuoren väri (H)

44. RYPSI

Brassica campestris L. ssp. oleifera (Metzg.) Sinsk.

1. Sirkkalehdet: mitat
2. Kasvi (tuleentumisvaiheessa):
   - 2.1 korkeus
   - 2.2 haarautuneisuus
   - 2.3 ensimmäisen haaran kiinnityspaikka
3. Varsi (tuleentumisvaiheessa):
   - 3.1 Päävarren pituus (H)
   - 3.2 Päävarren paksuus mitattuna 25 cm korkeudelta juurenniskasta
4. Ruusukkeen lehti (kukkanuppujen tullessa esiin):
   - 4.1 muoto (H)
   - 4.2 mitat (H)
5. Kukka: terälehtien väri (H)
6. Siemen: mitat (paksuus)
7. Kukintaluokka (H)
8. Vaihtoehtoisuus (H)

45. SAREPTANSINAPPI

Brassica juncea L.

1. Varsi: pituus (H) (täysin tuleentuneena)
2. Ruusukkeen lehdet: muoto (H) (kukkanuppujen tullessa esiin)
3. Kukka: terälehtien väri (H)
4. Siemen:
   - 4.1 mitat (H)
   - 4.2 väri (H)
5. Kukintaluokka (H)

46. RAPSI

Brassica napus L. ssp. oleifera (Metzg.) Sinsk

1. Sirkkalehdet: mitat (H)
2. Kasvi: haarautuneisuus (H) (tuleentumisvaiheessa)
3. Varsi: päävarren pituus (H) (tuleentumisvaiheessa)

4. Ruusukkeen lehdet: muoto (H) (kukkanuppujen tullessa esiin)

5. Kukka: terälehtien väri (H)

6. Kukintaluokka (H)

7. Vaihtoehtoisuus (H)

47. MUSTASINAPPI

Brassica nigra (L.) W.Koch

1. Kasvi: päävarren korkeus (H) (täysin tuleentuneena)

2. Kukka: terälehtien väri (H)

3. Litu: ulkonäkö varressa (H) (tuleentumisvaiheessa)

4. Kukintaluokka (H)

48. HAMPPU

Cannabis sativa L.

1. Varsi (emikasvit):

   1.1 uurteita: on/ei
   1.2 väri

2. Lehti: liuskojen lukumäärä (emikasvit)

3. Hedelmä (emikasvit):

   3.1 muoto
   3.2 kanta: on/ei

4. Aikaisuusluokka (H)

5. Yksikotinen/kaksikotinen (H)

49. KUMINA

Carum carvi L.

1. Varsi: pituus (H)

2. Lehti:

   2.1 ulkonäkö ennen kukkavarren kehittymistä
   2.2 väri

3. Hedelmä: siemen irtoaa helposti tai ei (H)

4. Kukintaluokka (H)

50. PUUVILLA

Gossypium sp.

1. Kasvin ulkonäkö (H)

2. Varret (kukintavaiheessa):

   2.1 haarautumistyyppi
   2.2 vegetatiivisten haarojen ja kukkahaarojen lukumäärä
   2.3 nukkaisuus

3. Vegetatiivisen haaran lehti (kukinnan alkuvaiheessa):

   3.1 lehtilapojen nukkaisuus (H)
   3.2 liuskojen lukumäärä
   3.3 liuskoittuneisuuden syvyys (H)

4. Kukka (ennen pölytystä):

   4.1 verholehtien pituus suhteessa teriöön (H)
   4.2 terälehtien väri

5. Siemenkota:

   5.1 muoto (H) (viherasteella)
   5.2 täplikkyys: on/ei (H) (viherasteella)
   5.3 avautuminen: täydellinen/epätäydellinen (H) (täysin tuleentuneena)
   5.4 siemenkotien lukumäärä (täysin tuleentuneena)

6. Kuitu (täysin tuleentuneena):

   6.1 poimuttuneet/sileät
   6.2 keskipituus
   6.3 pituuden säännöllisyys

7. Siemen:

   7.1 paljas tai nukkainen
   7.2 nukan väri

51. AURINGONKUKKA

Helianthus annuus L.

1. Sirkkavarsi: antosyaania: on/ei (H_2)

2. Lehti:

   2.1 ulkonäkö varren puolivälissä (H_2)
   2.2 lehtilavan väri (H_2) (neljälehtiasteella)
   2.3 mitat (H_1) (H_2)

3. Kukinto:

   3.1 muoto (H_2)
   3.2 kielimäisiä kukkia: on/ei (H_2)

4. Hedelmällinen kukka:

   4.1 terälehtien väri: keltainen tai oranssi (H_1)(H_2)
   4.2 verholehtien antosyaani: on/ei (H_2)
   4.3 emin luottien väri (H_2)

5. Siemen:

   5.1 muoto (H_2)
   5.2 pohjaväri (H_1)(H_2)
   5.3 juovat: on/ei (H_1)(H_2)
   5.4 juovien väri (H_2)
   5.5 kuorien prosenttiosuus (H_2)

6. Aikaisuusluokka (H_1)(H_2)

52. PELLAVA

Linum usitatissimum L.

1. Kasvi:

   1.1 varren korkeus (H)
   1.2 haarojen kiinnityspaikka (H)

2. Kukka:

   2.1 läpimitta (H)
   2.2 verholehtien täplikkyys (H)
   2.3 terälehtien väri (H)
   2.4 terälehtien suonien väri (H)
   2.5 heteiden palhojen väri (H)
   2.6 heteiden ponsien väri (H)
   2.7 emin vartalon väri (H)
   2.8 emin luotin väri (H)

3. Siemenkota: seinämien rikkoutuminen (H)

4. Siemen:

   4.1 väri (H)
   4.2 muoto (H)
   4.3 koko (H)

5. Kukintaluokka (H)

53. OOPIUMUNIKKO

Papaver somniferum L.

1. Varsi:

   1.1 pituus (H)
   1.2 päävarren latvan nukkaisuus (H)

2. Lehti (ennen kukkavarren kehittymistä):

   2.1 täplikkyys: on/ei (H)
   2.2 täplien väri (H)

3. Kukka:

   3.1 verholehtien antosyaani: on/ei (H)
   3.2 terälehtien väri (H)

4. Siemenkota (tuleentuneena):

   4.1 muoto (H)
   4.2 väri (H)

5. Siemen: väri (H)

6. Kukintaluokka (H)

54. KELTASINAPPI

Sinapis alba L.

1. Kasvi (täysin tuleentuneena):

   1.1 päävarren korkeus (H)
   1.2 haarautuneisuus
   1.3 ensimmäisen haaran kiinnitystaso

2. Ruusukkeen lehdet (kukkanuppujen tullessa esiin):

   2.1 lukumäärä
   2.2 muoto
   2.3 nukkaisuus

3. Kukka: terälehtien väri (H)

4. Siemen:

   4.1 koko
   4.2 ruskea väri: on/ei (H)

5. Kukintaluokka (H)

55. SOIJA

Soia hispida L.

1. Sirkkalehti: antosyaani: on/ei (H)

2. Varsi: pituus (H)

3. Kukka: väri (H)

4. Palko: väri (H)

5. Siemen:

   5.1 pohjaväri (H)
   5.2 kuviointi: on/ei (H)
   5.3 muoto (H)

6. Kukintaluokka (H)

B OSA

VILJELY- JA KÄYTTÖARVON TARKASTUSTA KOSKEVAT OMINAISUUDET

Alla luetellut ominaisuudet ovat voimassa kaikille A osassa luetelluille lajeille

1. Satoisuus
2. Taudinkestävyys
3. Reagointi ympäristötekijöihin
4. Laatuominaisuudet
5. Vaihtoehtoisuus – lajikkeille, joista on kevät- ja talvimuodot
6. Tuotantorytmi – heinäkasveille

Käytetyt menetelmät ilmoitetaan tulosten yhteydessä.

LIITE II

A. YLEISET VÄHIMMÄISEDELLYTYKSET

Lajit	Kriteerit: D: erotettavuus S: pysyvyys H: yhtenäisyys	Kasvien lukumäärä tai koeruudun pinta-ala			Koeruutuja koetta kohti	Kokeita vuodessa	Kylvövuosia
		Yksittäisiä kasveja	Jälkeläisiä	Koeruutujen rivikylvössä: P: kasveja m²: neliömetrejä m: rivimetrejä			
1	2	3	4	5	6	7	8
1. **Juurikkaat**	D, S, H	120	–	–	2	2	2
2. **Rehukasvit**							
2.1 Heinäkasvit	D, S	–	–	10 m	2	2	2
	H	50	–	–	2	1	1
2.2 Palkokasvit							
2.2.1 Rehuherneet	D, S	–	–	100 P	2	1	1
	H	–	50	–	2	1	1
2.2.2 Virnat	D, S	–	–	100 P	2	1	2
	H	–	50	–	2	1	1
2.2.3 Härkäpavut							
2.2.3.1 Risteytetyt linjat ja yksinkertaiset hybridit	D, S, H	20	–	–	2	1	2
2.2.3.2 Muut hybridit ja vapaasti pölyttävät lajikkeet	D, S, H	50	–	–	2	1	2
2.2.4 Muut palkokasvit	D, S	–	–	10 m	2	2	2
	H	50	–	–	2	1	2
2.3 Rehukaali							
2.3.1 Risteytetyt linjat ja yksinkertaiset hybridit	D, S, H	20	–	–	2	1	2
2.3.2 Muut hybridit ja vapaasti pölyttävät lajikkeet	D, S, H	50	–	–	2	1	2
2.4 Muut rehukasvilajit	D, S	–	–	100 P	2	1	2
	H	–	–	100 P	2	1	1
3. **Viljakasvit**							
3.1 Itsepölyttävät lajit	D, S	–	–	2 000 P	2	1	2
3.1.1 Talvimuodot	H	–	150	2 000 P	2	1	1
3.1.2 Kevätmuodot	H	–	100	2 000 P	2	1	1
3.2 Ristipölytteiset lajit paitsi maissi	D, S, H	–	–	2 000 P	2	1	2
3.3 Maissi							
3.3.1 Risteytetyt linjat ja yksinkertaiset hybridit	D, S, H	20	–	–	2	1	2
3.3.2 Muut hybridit ja vapaasti pölyttävät lajikkeet	D, S, H	50	–	–	2	1	2
4. **Peruna**	D, S, H	80	–	–	2	2	2

Lajit	Kriteerit: D: erotettavuus S: pysyvyys H: yhtenäisyys	Kasvien lukumäärä tai koeruudun pinta-ala			Koeruutuja koetta kohti	Kokeita vuodessa	Kylvövuosia
		Yksittäisiä kasveja	Jälkeläisiä	Koeruutujen rivikylvössä: P: kasveja m^2: neliömetrejä m: rivimetrejä			
1	2	3	4	5	6	7	8
5. Öljy- ja kuitukasvit							
5.1 Rapsi ja oopiumunikko	D, S	–	–	1 000 P	2	1	2
	H	–	–	1 000 P	2	1	1
5.2 Hamppu	D, S, H	–	–	500 P	2	1	2
5.3 Kumina	D, S, H	–	–	10 m	2	1	2
5.4 Puuvilla	D, S, H	–	–	30 m^2	3	2	2
5.5 Auringonkukka							
5.5.1 Risteytetyt linjat ja yksinkertaiset hybridit	D, S, H	20	–	–	2	1	2
5.5.2 Muut hybridit ja vapaasti pölyttävät lajikkeet	D, S, H	50	–	–	2	1	2
5.6 Pellava	D, S	–	–	2 000 P	2	1	2
	H	–	50	–	2	1	1
5.7 Soija	D, S	–	–	500 P	2	1	2
	H	–	50	–	2	1	1
5.8 Muut lajit	D, S	–	–	500 P	2	1	1
	H	–	–	500 P	2	1	1

B. ERITYISIÄ HUOMAUTUKSIA

1. Hakijan on annettava toimivaltaisten viranomaisten käyttöön niin paljon siemeniä kuin nämä katsovat tarpeelliseksi kokeiden ja lisätarkastusten tekemiseksi.

2. Siementen tai lisäysaineiston on täytettävä laatuedellytykset, joista siementen tai lisäysaineiston osalta säädetään juurikkaiden siementen, rehukasvien siementen, viljakasvien siementen ja siemenperunan pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetuissa neuvoston direktiiveissä[1], samoin kuin öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan 30 päivänä kesäkuuta 1969 annetussa neuvoston direktiivissä[2].

3. Tyvimädän pilaamien perunanmukuloiden määrä ei saa ylittää kahta prosenttia. Lisäysaineistossa ei sallita rupea, bakteeriooseja (bakteerimätää) eikä perunaruttoa. Epämuodostuneiden tai vahingoittuneiden mukuloiden osuus ei saa ylittää kolmea painoprosenttia.

4. Monivuotisilla kasveilla kokeita on jatkettava niin kauan, kunnes kaikkia ominaisuuksia on tarkkailtu ja huomioitu vähintään yhden kerran.

5. Siinä määrin kuin on olemassa epäilyksiä liitteessä I olevassa A osassa lueteltujen lajien n:o 20, 29, 34, 35, 36, 39, 40, 43, 45, 46, 50, 52, 53 ja 55 lajikkeiden yhtenäisyyden osalta, on tarpeen ottaa tarkastettavaksi edellisenä vuonna viljellyn materiaalin jälkeläisaineistoa.

6. Jäsenvaltiossa käytetty tarkastusmenetelmä on ilmoitettava, jos ei tiedetä sovelletaanko samaa menetelmää myös toisissa jäsenvaltioissa.

---

[1] EYVL N:o 125, 11.7.1966, s. 2290/66
[2] EYVL N:o L 169, 10.7.1969, s. 3

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 12 päivänä marraskuuta 1990,
päätöksessä 89/7/ETY lueteltujen vihanneslajien lajikkeista polveutuvien lajikkeiden nimistä

(90/639/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vihannesten siementen pitämisestä kaupan 29 päivänä syyskuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/458/ETY[1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 88/380/ETY[2], ja erityisesti sen 10 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

komission päätöksen 89/7/ETY[3] liite, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 89/138/ETY[4], sisältää luettelon virallisesti hyväksytyistä vihanneslajien lajikkeista,

direktiivin 70/458/ETY 10 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti yhteisön tasolla on toteutettu virallisia toimenpiteitä, joiden seurauksena on löytynyt useita virallisesti hyväksytyistä lajikkeista polveutuvia lajikkeita,

ottaen huomioon vihanneslajien yleisessä lajikeluettelossa käytetyt nimet – (15. täydellinen laitos[5] ja sen ensimmäinen[6], toinen[7], kolmas[8] ja neljäs[9] lisäys) on suotavaa päättää niistä nimistä, joita käytetään virallisesti hyväksytyistä lajikkeista polveutuvista lajikkeista,

yhteisön tasolla järjestetyt viralliset toimenpiteet ovat osoittaneet, että joidenkin kyseisen päätöksen liitteessä lueteltujen lajikkeiden tai niistä polveutuvien lajikkeiden ei voida katsoa erottuvan tietyistä muista jäsenvaltioissa virallisesti hyväksytyistä lajikkeista,

on myös suotavaa päättää näiden yhteisön havaintojen vaikutuksista kyseisten lajikkeiden nimiin,

tämän päätöksen liitteessä tarkoitetulle negerkop–lajikkeelle voidaan antaa lisänimiä käytettäväksi tiettyjen aikaisempien nimien sijasta, ja

tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN,

1 artikla

Hyväksyvän jäsenvaltion on varmistettava päätöksen 89/7/ETY liitteessä luetelluista vihanneslajien lajikkeista polveutuvien lajikkeiden hyväksymistä mahdollisesti jatkettaessa 30 päivän kesäkuuta 1990 jälkeen, että näistä lajikkeista käytetään yhtä tai useampaa tämän päätöksen liitteessä olevassa 3 sarakkeessa luetelluista nimistä.

[1] EYVL N:o L 225, 12.10.1970, s. 7
[2] EYVL N:o L 187, 16.7.1988, s. 31
[3] EYVL N:o L 7, 10.1.1989, s. 25
[4] EYVL N:o L 49, 21.2.1989, s. 39
[5] EYVL N:o C 335 A:n liite, 30.12.1988, s. 1
[6] EYVL N:o C 127 A:n liite, 24.5.1989, s. 1
[7] EYVL N:o C 196 A:n liite, 1.8.1989, s. 1
[8] EYVL N:o C 325 A:n liite, 29.12.1989, s. 1
[9] EYVL N:o C 106 A:n liite, 28.4.1990, s. 1

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 12 päivänä marraskuuta 1990.

Komission puolesta

Ray MAC SHARRY

Komission jäsen

LIITE

SELITYKSET

Liite sisältää kolme saraketta:

- 1 sarakkeessa lajikkeen nimi esiintyy sellaisena, kuin se esiintyy päätöksen 89/7/ETY liitteessä, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 89/138/ETY. Boltardy-lajike pätee ainoastaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa ylläpidettävään aineistoon, koska Alankomaissa ylläpidettävää aineistoa ei ole nähty tarpeelliseksi liittää viralliseen yhteisön ohjelmaan.

- 2 sarakkeessa ilmoitetaan 21 muuta lajiketta, joiden erotettavuutta ei voida näyttää toteen. Nämä lajikkeet on löydetty yhteisön virallisen ohjelman yhteydessä.

- 3 sarakkeessa ilmoitetaan ne uudet nimet, joita voidaan käyttää lajikkeesta tai siitä polveutuvasta lajikkeesta hyväksymisen uudistamisen jälkeen, jolloin ensin käytetään, mikäli mahdollista, 1 sarakkeessa esiintyvää nimeä, jota seuraavat muut nimet aakkosjärjestyksessä.

01. ALLIUM CEPA L.

1	2	3
1. Brunswijker		Brunswijker
		Braunschweiger dunkelblutrote
		Brunswick
		De Brunswick
		Rossa di Brunswick
		Rossa scura di Brunswick
		Rouge foncé
2. Gros plat d'Italie		2.1. Gros plat d'Italie
		Bianca di giugno
		Blanca grande plato de Italia
		Giugnese
		Precoce di giugno
		White Italian
		2.2. Tonda musona
3. Rijnsburger		3.1. Rijnsburger 2
		Density 2
		Gialla di Rijnsburgo 2
		3.2. Rijnsburger 3
		Density 3
		Gialla di Rijnsburgo 3
		3.3. Rijnsburger 4
		Density 4
		Gialla di Rijnsburgo 4
	Marcia	3.4. Rijnsburger 5
		Density 5
		Gialla di Rijnsburgo 5
		3.5. Rijnsburger 6
		Density 6
		Gialla di Rijnsburgo 6

01. ALLIUM CEPA L.

1	2	3
		3.6. Rijnsburger 7
		Density 7
		Gialla di Rijnsburgo 7
		3.7. Heldis
4. Zittauer Gelbe		Zittauer Gelbe
		Géant de Zittau
		Gialla di Zittau
		Giant Zittau
		Zittau
		Zittauer
		Zittauer Kæmpe

02. ALLIUM PORRUM L.

1	2	3
5. Blauwgroene Winter		Blauwgroene Winter Alaska Blaugrüner Winter Libertas
6. Carentan		6.1. Carentan 2 Carentan Kæmpe 2 Monstrueux de Carentan 2 Mostruoso di Carentan 2 Verde de Carentan 2 6.2. Carentan 3 Carentan Kæmpe 3 Monstrueux de Carentan 3 Mostruoso di Carentan 3 Verde de Carentan 3
7. De Gennevilliers		7.1. De Gennevilliers 2 Gennevilliers 2 Gros vert d'hiver de Huy 2 Lange Winterprei van Vlaanderen 2 Long d'hiver des Flandres 2 7.2. De Gennevilliers 3 Gennevilliers 3 Gros vert d'hiver de Huy 3 Lange Winterprei van Vlaanderen 3 Long d'hiver des Flandres 3 7.3. D'Anjou 7.4. Splendid
8. D'hiver	Yates Empire	8.1. D'hiver 2 Du Bouchet 2 Géant d'hiver 2

02. ALLIUM PORRUM L.

1	2	3
		Gigante de invierno 2
		Gigante d'inverno 2
		Giant Winter 2
		Groene Winterprei 2
		Lungo d'inverno 2
		Siegfried 2
		S. Silverstro 2
		Winterreuzen 2
		Winterriesen 2
		Yates Empire
		8.2. D'hiver 3
		Du Bouchet 3
		Géant d'hiver 3
		Gigante de invierno 3
		Gigante d'inverno 3
		Giant Winter 3
		Groene Winterprei 3
		Lungo d'inverno 3
		Siegfried 3
		S. Silverstro 3
		Winterreuzen 3
		Winterriesen 2
9. Di Liegi		Di Liegi
		De Liège
		Liege
		Van Luik
10. Gros long d'été		10.1. Gros long d'été 2
		Franse Zomer 2
		Früher Sommer 2
		Gros du Midi 2
		Gros long du Midi 2
		Grueso largo de verano 2
		Largo de Niza 2
		Long de Nice 2

02. ALLIUM PORRUM L.

1	2	3
	Ekkehard	10.2. Gros long d'été 3
		Ekkehard
		Franse Zomer 3
		Früher Sommer 3
		Gros du Midi 3
		Gros long du Midi 3
		Grueso largo de verano 3
		Kilima
		Largo de Niza 3
		Long de Nice 3
		10.3. Pancho
		10.4. Alita
11. Herfstreuzen		11.1. Herfztreuzen 2
		Autumn Giant 2
		Autumn Mammoth 2
		Gigante de otoño 2
		Herbstriesen 3
		11.2. Herfztreuzen 3
		Autumn Giant 3
		Autumn Mammoth 3
		Gigante de otoño 3
		Herbstriesen 3
		11.3. Early Market
12. Musselburgh		Musselburgh
		American flag
		Giant Musselburg
13. Zwitserse Reuzen		Zwitserse Reuzen
		Bluvetia
		Gigante Suizo
		Swiss Giant

04.1. APIUM GRAVEOLENS L.

1	2	3
14. Golden Self Blanching		14.1. Golden Self Blanching 2
		Doré Chemin 2
		Gevulde Chemin 2
		Gigante dorato 2
		Golden Detroit
		Goldgelber 2
		Gouldgele Zelfblekende 2
		Gul selvblegende 2
		Plein blanc doré Chemin 2
		Tall golden self blanching 2
		14.2. Golden Self Blanching 3
		Doré Chemin 3
		Gevulde Chemin 3
		Gigante dorato 3
		Goldgelber 3
		Goudgele Zelfblekende 3
		Gul selvblegende 3
		Plein blanc doré Chemin 3
		Tall golden self blanching 3
		14.3. Golden Self Blanching 4
		Doré Chemin 4
		Gevulde Chemin 4
		Gigante dorato 4
		Goldgelber 4
		Goudgele Zelfblekende 4
		Gul selvblegende 4
		Plein blanc doré Chemin 4
		Tall golden self blanching 4
		14.4. Lusia
15. Plein blanc doré Barbier		Plein blanc doré Barbier
		Dorado Barbier
		Dorato Barbier
		Doré Barbier

04.2. APIUM GRAVEOLENS L.

1	2	3
16. Albaster		16.1. Albaster 2 Alabaster 2 16.2. Albaster 3 Alabaster 3

06. BETA VULGARIS L.VAR. VULGARIS

1	2	3
17. Blonde à carde blanche		17.1. Blonde à carde blanche 2
		Amarilla de Lyon 2
		Bionda a costa argentata 2
		Bionda di Lione 2
		Blonde de Lyon 2
		Blonde met Witte Steel 2
		Gele Witribbige 2
		Lyon 2
		17.2. Blonde à carde blanche 3
		Amarilla de Lyon 3
		Bionda a costa argentata 3
		Bionda di Lione 3
		Blonde de Lyon 3
		Blonde met Witte Steel 3
		Gele Witribbige 3
		Lyon 3
18. Verte à carde blanche		18.1. Verte à carde blanche 2
		Donkergroene Gladde Witribbige 2
		Grøn 2
		Large ribbed dark green 2
		Silver or Seakale 2
		Sølvbede glat bredbladet 2
		Verde a costa bianca 2
		Verde a costa larga raguentata 2
		Verde de penca blanca 2
		White silver 2
		Zilver 2
		18.2. Verte à carde blanche 3
		Donkergroene Gladde Witribbige 3
		Grøn 3
		Large ribbed dark green 3
		Silver or Seakale 3
		Sølvbede glat bredbladet 3

06. BETA VULGARIS L.VAR. VULGARIS

1	2	3
		Verde a costa bianca 3 Verde a costa larga argentata 3 Verde de penca blanca 3 White silver 3 Zilver 3
		18.3. Adriatica
19. Verte frisée à carde blanche		Verte frisée à carde blanche
		Donkergroene Gekrulde Witribbige Fordhook Giant Krauser Silber Suisse

07. BETA VULGARIS L. VAR. VULGARIS CONDITIVA ALEF.

1	2	3	
20. Boltardy		20.1.	Boltardy
			Rouge noir ronde Boltardy
		20.2.	Beatnick
		20.3.	Rubigala
		20.4.	Boston
21. Detroit		21.1.	Detroit 2
			De Detroit améliorée 2
			Detroit dark red 2
			Globe 2
			Globo rojo 2
			Good for All 2
			Kogel 2
			Model Red Globe 2
			Noire ronde hâtive 2
			Palla rossa 2
			Perfect 2
			Perfected Detroit 2
			Rote Kugel 2
			Rouge de Detroit améliorée 2
			Tonda a globo 2
			Zwarte Rode Ronde Globe 2
		21.2.	Detroit 3
			De Detroit améliorée 3
			Detroit dark red 3
			Globe 3
			Globo rojo 3
			Good for All 3
			Kogel 3
			Model Red Globe 3
			Noire ronde hâtive 3
			Palla rossa 3
			Perfect 3

07. BETA VULGARIS L. VAR. VULGARIS CONDITIVA ALEF.

1	2	3
		Perfected Detroit 3
		Rote Kugel 3
		Rouge de Detroit améliorée 3
		Tonda a globo 3
		Zwarte Rode Ronde Globe 3
		21.3. Detroit 4
		De Detroit améliorée 4
		Detroit dark red 4
		Globe 4
		Globo rojo 4
		Good for All 4
		Kogel 4
		Model Red Globe 4
		Noir ronde hâtive 4
		Palla rossa 4
		Perfect 4
		Perfected Detroit 4
		Rote Kugel 4
		Rouge de Detroit améliorée 4
		Tonda a globo 4
		Zwarte Rode Ronde Globe 4
		21.4. Detroit 5
		De Detroit améliorée 5
		Detroit dark red 5
		Globe 5
		Globo rojo 5
		Good for All 5
		Kogel 5
		Model Red Globe 5
		Noire ronde hâtive 5
		Palla rossa 5
		Perfect 5
		Perfected Detroit 5
		Rote Kugel 5

07. BETA VULGARIS L. VAR. VULGARIS CONDITIVA ALEF.

1	2	3
		Rouge de Detroit améliorée 5
		Tonda a globo 5
		Zwarte Rode Ronde Globe 5
		21.5. Detroit 6
		De Detroit améliorée 6
		Detroit dark red 6
		Globe 6
		Globo rojo 6
		Good for All 6
		Kogel 6
		Model Red Globe 6
		Noire ronde hâtive 6
		Palla rossa 6
		Perfect 6
		Perfected Detroit 6
		Rote Kugel 6
		Rouge de Detroit améliorée 6
		Tonda a globo 6
		Zwarte Rode Ronde Globe 6
		21.6. Detroit 7
		De Detroit améliorée 7
		Detroit dark red 7
		Globe 7
		Globo rojo 7
		Good for All 7
		Kogel 7
		Model Red Globe 7
		Noire ronde hâtive 7
		Palla rossa 7
		Perfect 7
		Perfected Detroit 7
		Rote Kugel 7
		Rouge de Detroit améliorée 7
		Tonda a globo 7
		Zwarte Rode Ronde Globe 7

07. BETA VULGARIS L. VAR. VULGARIS CONDITIVA ALEF.

1	2	3
22. Plate d'Égypte	D'Égypte Egitto migliorata	D'Égypte Aplastada de Egipto Ägyptische Plattrunde Egitto migliorata Egyptian Turnip Rooted Egyptische Platronde Noire d'Égypte Paonazza d'Egitto

09. BRASSICA OLERACEA L. CONVAR. BOTRYTIS (L.) ALEF. VAR. BOTRYTIS L.

1	2	3
23. Alpha		23.1. Alpha 2 Veralto 23.2. Alpha 3 Raquet 23.3. Alpha 4 Alpha begum Durato 23.4. Alpha 5 Eureka 23.5. Alpha 6 23.6. Alpha 7
24. Angers N:o 5		Angers N:o 5 Angers Extra Late Angers Late Feltham Extra-tardif d'Angers Extratardía de Angers
25. Erfurter (katso: 30. Palla di neve)	Palla di neve	Erfurter Bola de nieve X Boule de neige Early Dwarf Erfurt Early Snowball X Erfurt Erfurter Zwerg Erfurt maraîcher Erfurt nain très hâtif Nain d'Erfurt Nain hâtif d'Erfurt maraîcher Palla di neve Palla di neve X Snowball X Suprimax
26. Erfurt 14		Erfurt 14 Matra

09. BRASSICA OLERACEA L. CONVAR. BOTRYTIS (L.) ALEF. VAR. BOTRYTIS L.

1	2	3
27. Flora Blanca		Flora Blanca Autumn Glory
28. Herfstreuzen		28.1. Herfstreuzen 2 Autumn Giant 2 Géant d'automne 2 Gigante de otoño 2 Herbstriesen 2 Kibo gigante 28.2. Herfstreuzen 3 Autumn Giant 3 Géant d'automne 3 Gigante de otoño 3 Herbstriesen 3
	Géant de Naples tardif	28.3. Géant de Naples tardif February Gigante de Napoles tardía Gigante de Napoles Veitch Gigante di Napoli tardivo Napoletano febbrarese 28.4. Herfstreuzen 4 Autumn Giant 4 Géant d'automne 4 Gigante de otoño 4 Herbstriesen 4
29. Mechelse		29.1. Mechelse 2 Malines 2 Mechelner 2 Precoce di Malines 2 29.2. Mechelse 3 Malines 3 Mechelner 3 Precoce di Malines 3

09. BRASSICA OLERACEA L. CONVAR. BOTRYTIS (L.) ALEF. VAR. BOTRYTIS L.

1	2	3
		29.3. Mechelse 4
		Malines 4
		Mechelner 4
		Precoce di Malines 4
		Precoce di Toscana 2
30. Palla di neve (katso: 25. Erfurter)		
31. Toscano precoce		31.1. Toscano precoce 2
		Ottobrino 2
		Precoce di Toscana 2
		31.2. Toscano precoce 3
		Ottobrino 3
		Precoce di Toscana 3
32. Walcheren Winter		32.1. Walcheren Winter 2
		32.2. Walcheren Winter 3
		Armado abril
		Marchpast
		32.3. Walcheren Winter 4
		32.4. Walcheren Winter 5
		Armado mayo
		32.5. Walcheren Winter 6
		32.6. Walcheren Winter 7
		32.7. Walcheren Winter 8
		Maystar
		32.8. Walcheren Winter 9
		32.9. Armado Clio
		32.10. Arminda
		32.11. Armado Tardo

12. BRASSICA OLERACEA L. CONVAR. CAPITATA (L.) ALEF. VAR. SABAUDA L.

1	2	3
33. Dauerwirsing		Dauerwirsing
		Langedijker Bewaargele
		Tardif de Langedijk
34. De Pontoise		34.1. De Pontoise 2
		Blaugrüner Winter 2
		January King 2
		34.2. De Pontoise 3
		Blaugrüner Winter 3
		January King 3
35. Piacentino		Piacentino
		Di Castelnuovo invernale
		Di Piacenza
		Di Piacenza invernale
36. Roi de l'hiver		36.1. Roi de l'hiver 2
		Monarch 2
		Principe d'inverno 2
		Re d'inverno tardivo 2
		Winterfürst 2
		Winterkoning 2
		36.2. Roi de l'hiver 3
		Monarch 3
		Principe d'inverno 3
		Re d'inverno tardivo 3
		Winterfürst 3
		Winterkoning 3
		36.3. Roi de l'hiver 4
		Monarch 4
		Pricipe d'inverno 4
		Re d'inverno tardivo 4
		Winterfürst 4
		Winterkoning 4

12. BRASSICA OLERACEA L. CONVAR. CAPITATA (L.) ALEF. VAR. SABAUDA L.

1	2	3
37. Vertus		37.1. Vertus 2
		Di vertus 2
		Gros des Vertus 2
		Grosso di Vertus 2
		Grote Late Groene 2
		Koning van Vertus 2
		Roi des Vertus 2
		Tardivo delle virtù 2
		Virtudes 2
		37.2. Vertus 3
		Di vertus 3
		Gros des Vertus 3
		Grosso di Vertus 3
		Grote Late Groene 3
		Koning van Vertus 3
		Roi des Vertus 3
		Tardivo delle virtù 3
		Virtudes 3
		37.3. Vertus 4
		Di vertus 4
		Gros des Vertus 4
		Grosso di Vertus 4
		Grote Late Groene 4
		Koning van Vertus 4
		Roi des Vertus 4
		Tardivo delle virtù 4
		Virtudes 4
		37.4. Vertus 5
		Di vertus 5
		Gros des Vertus 5
		Grosso di Vertus 5
		Grote Late Groene 5
		Koning van Vertus 5

12. BRASSICA OLERACEA L. CONVAR. CAPITATA (L.) ALEF. VAR. SABAUDA L.

1	2	3
		Roi des Vertus 5
		Tardivo delle virtù 5
		Virtudes 5
38. Vorbote		38.1. Vorbote 2
		Vroege Groene Spitse 2
		38.2. Vorbote 3
		Vroege Groene Spitse 3

13. BRASSICA OLERACEA L. CONVAR. CAPITATA (L.) ALEF. VAR. ALBA DC.

1	2	3
39. Amager hochstrunkig	Amager høj grøn	Amager hochstrunkig
		Amager høj
40. Amager Kortstronk		Amager Kortstronk
		Amager
		Amager kurzstrunkig
		Amager lav
		Deense Kortpoot
		Testa di Pietra
41. Bacalan de Rennes		Bacalan de Rennes
		Extra-hâtif de Rennes
42. Bacalan grande		Bacalan grande
		De Saint-Brieuc tardif
43. Bacalan hâtif		Bacalan hâtif
		Bacalan temprana
		De Saint-Brieuc hâtif
44. Brunswijker		Brunswijker
		Boston
		Braunschweiger
		Brunswick
		Brunswiger
		De Boston
		De Brunswick
		Early Drumhead
		Early Flat Dutch
45. Gouden Akker		Gouden Akker
		Acre d'or
		Alpha
		Campo d'oro
		Dithmarscher Früher
		Dithmarscher Treib

13. BRASSICA OLERACEA L. CONVAR. CAPITATA (L.) ALEF. VAR. ALBA DC.

1	2	3
		Dithmarcher Forcing
		Eerste Oogst
		Golden Acre
		June Giant
		Juni Riesen
		Precocissimo primo di tutti
		Primo
		Tidlig Ditmarsker
46. Københavns Torve		46.1. Københavns Torve 2
		Bonanza 2
		Copenhagen Market 2
		Copenhagen market early 2
		Copenhagen market 86 2
		Kopenhagener Markt 2
		Marché de Copenhague 2
		Mercado de Copenhague 2
		Mercato di Copenhagen 2
		Toftegaard 2
		46.2. Københavns Torve 3
		Bonanza 3
		Copenhagen Market 3
		Copenhagen market early 3
		Copenhagen market 86 3
		Kopenhagener Markt 3
		Marché de Copenhague 3
		Mercado de Copenhague 3
		Mercato di Copenhagen 3
		Toftegaard 3
		46.3. Københavns Torve 4
		Bonanza 4
		Copenhagen Market 4
		Copenhagen market early 4
		Copenhagen market 86 4
		Kopenhagener Markt 4

13. BRASSICA OLERACEA L. CONVAR. CAPITATA (L.) ALEF. VAR. ALBA DC.

1	2	3
		Marché de Copenhague 4
		Mercado de Copenhague 4
		Mercato di Copenhagen 4
		Toftegaard 4
		46.4. Biro
47. Langedijker Bewaar		Langedijker Bewaar
		Deense Witte Bewaar
		Holland Winter E 40
		Holland Winter E 50
		Holland Winter White Extra Late
		Langedijk 4
		Langedijker de invierno
		Langedijker Dauer
		Langedijker Vinter
		Tardif de Langedijk
48. Langedijker Late Herfstwitte		Langedijker Late Herfstwitte
		Holland Late Winter
		Langedijk 3
		Langedijker otoño tardío
		Langedijker später Herbst
		Merveille d'Octobre
49. Langedijker Vroege Herfstwitte		Langedijker Vroege Herfstwitte
		Dithmarscher Middelvroege
		Herfstglorie
		Merveille de Septembre
		Langedijk 2
		Langedijker otoño temprano
		Langedijker früher Herbst
50. Langedijker Vroege Witte		50.1. Langedijker Vroege Witte 2
		Langedijk 1 2
		Langedijker extra temprano 2
		Langedijker Früher 2

13. BRASSICA OLERACEA L. CONVAR. CAPITATA (L.) ALEF. VAR. ALBA DC.

1	2	3
		50.2. Langedijker Vroege Witte 3
		Langedijk 1 3
		Langedijker extra temprano 3
		Langedijker Früher 3
51. Roem van Enkhuizen		51.1. Roem van Enkhuizen 2
		D'Olanda a gambo corto 2
		Enkhuizen Glory 2
		Gloire d'Enkhuizen 2
		Gloria de Enkhuizen 2
		Gloria di Enkhuizen 2
		Ruhm von Enkhuizen 2
		51.2. Roem van Enkhuizen 3
		D'Olanda a gambo corto 3
		Enkhuizen Glory 3
		Gloire d'Enkhuizen 3
		Gloria de Enkhuizen 3
		Gloria di Enkhuizen 3
		Ruhm von Enkhuizen 3
52. Langedijker Bewaar		52.1. Langedijker Bewaar 2
		Rojo tardío de Langedijk 2
		Rosso di Langedijk 2
		Langedijker Dauer 2
		Langedijk Red Late 2
		Rosso d'Olanda invernale 2
		Rouge tardif de Langedijk 2
		52.2. Langedijker Bewaar 3
		Rojo tardío de Langedijk 3
		Rosso di Langedijk 3
		Langedijker Dauer 3
		Langedijk Red Late 3
		Rosso d'Olanda invernale 3
		Rouge tardif de Langeldijk 3

14. BRASSICA OLERACEA L. CONVAR. CAPITATA (L.) ALEF. VAR. RUBRA DC.

1	2	3
53. Langedijker Herfst		Langedijker Herfst D'Olanda autunnale Langedijk d'automne Langedijk Red Medium Langedijker Herbst Langedijk Red Autumn
54. Negerkop	Cabeza de Negro	54.1. Cabeza negra 2 Red Drumhead Roodkop Testa nera 2 Tête noire 2
	Cabeza de Negro	54.2. Cabeza negra 3 Kissendrup Red Drumhead 3 Testa nera 3 Tête noire 3

17. BRASSICA RAPA L. VAR. RAPA

1	2	3
55. Blanc globe à collet violet	Early Purple Top Globe	Blanc globe à collet violet Blanco globe cuello violeta Blanco redondo cuello rojo Purple Top White Globe Tonda a colletto viola Veitch's Red Globe White globe purple top

18. CAPSICUM ANNUUM L.

1	2	3
56. Morrón de conserva		56.1. Morrón de conserva 2
	Daniel	56.2. Morrón de conserva 3
		56.3. Morrón de conserva 4
57. Quadrato d'Asti rosso		Quadrato d'Asti rosso
		Carmagnola rosso
		Grosso quadrato rosso
		Mammouth rosso di Voghera
58. Yolo Wonder		Yolo Wonder
		Yolo Wonder A
		Yolo Wonder B
		Yolo Wonder (T.M.R.)

19. CICHORIUM ENDIVIA L.

1	2	3
59. Nummer Vijf	Batavia améliorée	59.1. Nummer Vijf 2 Batavia améliorée Batavia maraîchère Batavian Broad Leaved Batavian Green Bionda foglie di lattuga Bubikopf 2 Grosse bouclée 2 No 5 2 Zomerkrop 2 59.2. Nummer Vijf 3 Bubikopf 3 Grosse bouclée 3 No 5 3 Zomerkrop 3

23. CUCUMIS MELO L.

1	2	3
60. Jaune Canari	Amarillo canario	60.1. Jaune Canari 2
		Amarillo canario
		Amarillo canario
		Giallo Canaria 2
		Giallo da inverno 2
		Jaune Canaria 2
		Jaune d'or d'Espagne 2
		Napoletano giallo 2
	Tendral amarillo	60.2. Jaune Canari 3
		Amarillo semitardío
		Giallo Canaria 3
		Giallo da inverno 3
		Jaune Canaria 3
		Jaune d'or d'Espagne 3
		Napoletano giallo 3
		Rugoso di Consenza giallo
		Tendral Amarillo

24.1. CUCUMIS SATIVUS L.

1	2	3
61. Chinesische Schlangen		Chinesische Schlangen Chinese Long Green Chinese Slangen Della Cina Kinesisk Slange Largo verde de China Lungo della Cina Serpente cinese Vert long de Chine Vert long Torpédo
62. Delikatesse		Delikateß Delicatesse Delicatezza Delikatesse Ideal

24.2. CUCUMIS SATIVUS L.

1	2	3
63. De Vorgebirg		De Vorgebirg Corto Piccolo di Vorgebirge Della Renania Fin de Venlo Rhinish Pickling Rhinsk Drue Venlo Venlo Pickling Vorgebirgstrauben

26. CUCURBITA PEPO L.

1	2	3
64. Black Beauty		Black Beauty Nano verde di Milano Nero di Milano Svizzero Verde de Milán
65. Long Green Bush		65.1. Long Green Bush 2 Green Bush 2 Grøn Busk 2 65.2. Long Green Bush 3 Green Bush 3 Grøn Busk 3 65.3. Long Green Bush 4 Green Bush 4 Grøn Busk 4
66. Long White Bush	White Bush Selected	66.1. Long White Bush 2 Blanche non coureuse 2 Blanche de Virginie 2 Blanco de Virginia 2 Virginia 2 66.2. Long White Bush 3 Blanche non coureuse 3 Blanche de Virginie 3 Blanco de Virginia 3 Virginia 3

28.1. DAUCUS CAROTA L.

1	2	3
67. Amsterdam (katso: 71. D'Amsterdam à forcer)		67.1. Amsterdam 2
		Amsterdam Bak 2
		Amsterdam de forzar 2
		Amsterdam Finger 2
		Amsterdam Forcing 2
		Amsterdamer Treib 2
		Amsterdammer 2
		Amsterdamse Bak 2
		D'Amsterdam 2
		D'Amsterdam à forcer 2
		First Pull 2
		67.2. Amsterdam 3
		Amsterdam Bak 3
		Amsterdam de forzar 3
		Amsterdam Finger 3
		Amsterdam Forcing 3
		Amsterdamer Treib 3
		Amsterdammer 3
		Amsterdamse Bak 3
		D'Amsterdam 3
		D'Amsterdam à forcer 3
		First Pull 3
68. Berlikumer		68.1. Berlikumer 2
		Amager 2
		Berlicum 2
		De Berlicum 2
		De Frise 2
		Feonia 2
		Lange rote stumpfe ohne Herz 2
		Longue de Berlicum 2
		Lunga rossa ottusa 2
		Rode Lange Stompe Zonder Hart 2
		Rouge longue obtuse sans cœur 2
		Venus 2

28.1. DAUCUS CAROTA L.

1	2	3
		68.2. Berlikumer 3
		Amager 3
		Berlicum 3
		De Berlicum 3
		De Frise 3
		Feonia 3
		Lange rote stumpfe ohne Herz 3
		Longue de Berlicum 3
		Lunga rossa ottusa 3
		Rode Lange Stompe Zonder Hart 3
		Rouge longue obtuse sans cœur 3
		Venus 3
		68.3. Berlikumer 4
		Amager 4
		Berlicum 4
		De Berlicum 4
		De Frise 4
		Feonia 4
		Lange rote stumpfe ohne Herz 4
		Longue de Berlicum 4
		Lunga rossa ottusa 4
		Rode Lange Stompe Zonder Hart 4
		Rouge longue obtuse sans cœur 4
		Venus 4
		68.4. Berlikumer 5
		Amager 5
		Berlicum 5
		De Berlicum 5
		De Frise 5
		Feonia 5
		Lange rote stumpfe ohne Herz 5
		Longue de Berlicum 5
		Lunga rossa ottusa 5
		Rode Lange Stompe Zonder Hart 5
		Rouge longue obtuse sans cœur 5
		Venus 5

28.1. DAUCUS CAROTA L.

1	2	3
		68.5. Berlikumer 6
		Amager 6
		Berlicum 6
		De Berlicum 6
		De Frise 6
		Feonia 6
		Lange rote stumpfe ohne Herz 6
		Longue de Berlicum 6
		Lunga rossa ottusa 6
		Rode Lange Stompe Zonder Hart 6
		Rouge longue obtuse sans cœur 6
		Venus 6
69. Chantenay (katso: 70. Chantenay à cœur rouge; 77. Royal Chantenay)		69.1. Chantenay
		Demi-longue de Chantenay
		London Torve
		Mezza lunga di Chantenay
		69.2. Chantenay a cœur rouge 2
		Chantenay de corazón rojo 2
		Chantenay Model Red Cored 2
		Chantenay Red cored 2
		Demi-longue de Chantenay à cœur rouge 2
		Early Market Horn 2
		Red Intermediate Strump Rooted 2
		Rotherz 2
		69.3. Royal Chantenay 2
		Chantenay royal 2
		69.4. Chantenay à cœur rouge 3
		Chantenay de corazón rojo 3
		Chantenay Model Red Cored 3
		Chantenay Red Cored 3
		Demi-longue de Chantenay à cœur rouge 3
		Early Market Horn 3
		Red Intermediate Stump Rooted 3
		Rotherz 3

28.1. DAUCUS CAROTA L.

1	2	3
		69.5. Royal Chantenay 3
		Chantenay royal 3
		69.6. Chancoro
		69.7. Longidor
70. Chantenay à cœur rouge (katso: 69. Chantenay; 77. Royal Chantenay)		
71. D'Amsterdam à forcer (katso: 67. Amsterdam)		
72. Danvers		Danvers
		Danro
		Danvers Half Long
73. De Colmar (katso: 74. De Colmar à cœur rouge)		
74. De Colmar à cœur rouge (katso: 73. De Colmar)		74.1. De Colmar à cœur rouge 2
		Autumn King 2
		De Flakkee 2
		Flakkée 2
		Flakkeer 2
		Flakkese 2
		Gigante rossa 2
		Norfolk Giant 2
		Rote Riesen 2
		74.2. De Colmar à cœur rouge 2
		Autumn King 3
		De Flakkee 3
		Flakkée 3
		Flakkeer 3
		Flakkese 3
		Gigante rossa 3
		Norfolk Giant 3
		Rote Riesen 3
		74.3. Regol

28.1. DAUCUS CAROTA L.

1	2	3
75. Nantaise améliorée		75.1. Nantaise améliorée 2
		Demi-longue Nantaise améliorée 2
		Early Nantes 2
		Halflange Nantaise Verbeterde 2
		Mezza lunga nantese 2
		Nantaise 2
		Nantes 2
		Nantes clodia 2
		Nantesa 2
		Nantese 2
		Nantese di Chioggia 2
		Nantese migliorata 2
		Nantes S. Michele 2
		Scarlet Nantes 2
		Strong top 2
		75.2. Nantaise améliorée 3
		Demi-longue Nantaise améliorée 3
		Early Nantes 3
		Halflange Nantaise Verbeterde 3
		Mezza lunga nantese 3
		Nantaise 3
		Nantes 3
		Nantes clodia 3
		Nantesa 3
		Nantese 3
		Nantese di Chioggia 3
		Nantese migliorata 3
		Nantes S. Michele 3
		Scarlet Nantes 3
		Strong top 3
		75.3. Nantaise améliorée 4
		Demi-longue Nantaise améliorée 4
		Early Nantes 4
		Halflange Nantaise Verbeterde 4

28.1. DAUCUS CAROTA L.

1	2	3
		Mezza lunga nantese 4
		Nantaise 4
		Nantes 4
		Nantes clodia 4
		Nantesa 4
		Nantese 4
		Nantese di Chioggia 4
		Nantese migliorata 4
		Nantes S. Michele 4
		Scarlet Nantes 4
		Strong top 4
		75.4. Nantaise améliorée 5
		Demi-longue Nantaise améliorée 5
		Early Nantes 5
		Halflange Nantaise Verbeterde 5
		Mezza lunga nantese 5
		Nantaise 5
		Nantes 5
		Nantes clodia 5
		Nantesa 5
		Nantese 5
		Nantese di Chioggia 5
		Nantese migliorata 5
		Nantes S. Michele 5
		Scarlet Nantes 5
		Strong top 5
		75.5. Nantaise améliorée 6
		Demi-longue Nantaise améliorée 6
		Early Nantes 6
		Halflange Nantaise Verbeterde 6
		Mezza lunga nantese 6
		Nantaise 6
		Nantes 6
		Nantes clodia 6
		Nantesa 6

28.1. DAUCUS CAROTA L.

1	2	3
		Nantese 6
		Nantese di Chioggia 6
		Nantese migliorata 6
		Nantes S. Michele 6
		Scarlet Nantes 6
		Strong top 6
		75.6. Nantaise améliorée 7
		Demi-longue Nantaise améliorée 7
		Early Nantes 7
		Halflange Nantaise Verbeterde 7
		Mezza lunga nantese 7
		Nantaise 7
		Nantes 7
		Nantes clodia 7
		Nantesa 7
		Nantese 7
		Nantese di Chioggia 7
		Nantese migliorata 7
		Nantes S. Michele 7
		Scarlet Nantes 7
		Strong top 7
		75.7. Apollo
		75.8. Contadine
		75.9. Decora
		75.10. Carol
		75.11. Nanthya
76. Parijse Markt		76.1. Parijse Markt 2
		Early French Frame 2
		Mercado de París 2
		Mercato di Parigi 2
		Pariser Markt 2

28.1. DAUCUS CAROTA L.

1	2	3
		Pariser Torve 2
		Pariser Treib 2
		Tonda di Parigi 2
		76.2. Parijse Markt 3
		Early French Frame 3
		Mercado de París 3
		Mercato di Parigi 3
		Pariser Markt 3
		Pariser Torve 3
		Pariser Treib 3
		Tonda di Parigi 3
		76.3. Parijse Markt 4
		Early French Frame 4
		Mercado de París 4
		Mercato di Parigi 4
		Pariser Markt 4
		Pariser Torve 4
		Pariser Treib 4
		Tonda di Parigi 4
		76.4. Parijse Markt 5
		Early French Frame 5
		Mercado de París 5
		Mercato di Parigi 5
		Pariser Markt 5
		Pariser Torve 5
		Pariser Treib 5
		Tonda di Parigi 5
77. Royal Chantenay (katso: 69. Chantenay; 70. Chantenay à cœur rouge)		
78. Vertou		78. Vertou
		Erstling
		Vertou Halflange Vroege

29. FOENICILUM VULGARE MILLER

1	2	3
79. Di Firenze		Di Firenze De Florence De Florencia Di Bologna Di Parma Di Romagna Doux de Florence Doux long de Florence Dulce de Florencia Sød Florentiner

30. LACTUCA SATIVA L.

1	2	3
80. Attractie		Attractie Attraction Attraktion Attrazione Blonde de Plena Blonde du Châtelet Borough Wonder Boston blanc Brunhilde Sans rivale à graine blanche Trocadero Improved Unrivalled White Boston
81. Blonde à bord rouge		81.1. Blonde à bord rouge 2 Batavia a bordo rosso 2 Batavia amarilla de borde rojo 2 Batavia bionda a bordo rosso 2 Batavia blonde à bord rouge 2 Batavia rubia de borde rojo 2 Bataviaanse Roodrand 2 Glaciale di Lubiana 2 Grazer Krauthäuptel 2 Iceberg 2 Laibacher Eis 2 81.2. Blonde à bord rouge 3 Batavia a bordo rosso 3 Batavia amarilla de borde rojo 3 Batavia bionda a bordo rosso 3 Batavia blonde à bord rouge 3 Batavia rubia de borde rojo 3 Bataviaanse Roodrand 3 Glaciale di Lubiana 3

30. LACTUCA SATIVA L.

1	2	3
		Grazer Krauthäuptel 3
		Iceberg 3
		Laibacher Eis 3
		81.3. Blonde à bord rouge 4
		Batavia a bordo rosso 4
		Batavia amarilla de borde rojo 4
		Batavia bionda a bordo rosso 4
		Batavia blonde à bord rouge 4
		Batavia rubia de borde rojo 4
		Bataviaanse Roodrand 4
		Glaciale di Lubiana 4
		Grazer Krauthäuptel 4
		Iceberg 4
		Laibacher Eis 4
		81.4. Blonde à bord rouge 5
		Batavia a bordo rosso 5
		Batavia amarilla de borde rojo 5
		Batavia bionda a bordo rosso 5
		Batavia blonde à bord rouge 5
		Batavia rubia de borde rojo 5
		Bataviaanse Roodrand 5
		Glaciale di Lubiana 5
		Grazer Krauthäuptel 5
		Iceberg 5
		Laibacher Eis 5
82. Blonde lente à monter		82.1. Blonde lente à monter 2
		Bionda Colosseo 2
		Bionda lenta a montare 2
		Bionda lentissima a montare 2
		Lenta a montare 2
		Lentissima a montare 2
		Romaine lente à monter 2

30. LACTUCA SATIVA L.

1	2	3
	Gloria	82.2. Blonde lente à monter 3
		Bionda Colosseo 3
		Bionda lenta a montare 3
		Bionda lentissima a montare 3
		Lenta a montare 3
		Lentissima a montare 3
		Romaine lente à monter 3
		82.3. Blonde lente à monter 4
		Bionda Colosseo 4
		Bionda lenta a montare 4
		Bionda lentissima a montare 4
		Lenta a montare 4
		Lentissima a montare 4
		Romaine lente à monter 4
		82.4. Blonde lente à monter 5
		Bionda Colosseo 5
		Bionda lenta a montare 5
		Bionda lentissima a montare 5
		Lenta a montare 5
		Lentissima a montare 5
		Romaine lente à monter 5
83. Kagraner Sommer		83.1. Kagraner Sommer 2
		America 2
		Amerika 2
		Emilia 2
		Estiva di Kagran 2
		K.S. 2
		Regina d'estate 2
		Smeraldo 2
		Standwell 2
		Steran 2
		Zomerkoning 2

30. LACTUCA SATIVA L.

1	2	3
		83.2. Kagraner Sommer 3 America 3 Amerika 3 Emilia 3 Estiva di Kagran 3 K.S. 3 Regina d'estate 3 Smeraldo 3 Standwell 3 Steran 3 Zomerkoning 3

31. LYCOPERSICON LYCOPERSICUM (L.) KARSTEN EX FARW.

1	2	3
84. San Marzano	Campano	84.1. San Marzano 2
		S. Marzano 2
		S. Marzano lampadina 2
		S. Marzano Vesuvio 2
		84.2. San Marzano 3
		S. Marzano 3
		S. Marzano lampadina 3
		S. Marzano Vesuvio 3
		84.3. San Marzano 4
		S. Marzano 4
		S. Marzano lampadina 4
		S. Marzano Vesuvio 4
85. S. Marzano gigante		85.1. S. Marzano gigante 2
		Gran merito 2
		Scatolone 2
		S. Marzano large fruit 2
		S. Marzano lungo 2
		S. Marzano selezione degli ortolani 2
		85.2. S. Marzano gigante 3
		Gran merito 3
		Scatolone 3
		S. Marzano large fruit 3
		S. Marzano lungo 3
		S. Marzano selezione degli ortolani 3

32. PETROSELINUM CRISPUM (MILLER) NYMAN EX. A.W. HILL

1	2	3
86. Common		86.1. Commun 2 Común 2 Comune 2 De hoja lisa 2 Einfache Schnitt 2 Gewone Snij 2 Plain Leaved (Sheeps) 2 Plain or single 2 Simple 2 Toscano 2 86.2. Commun 3 Común 3 Comune 3 De hoja lisa 3 Einfache Schnitt 3 Gewone Snij 3 Plain Leaved (Sheeps) 3 Plain or single 3 Simple 3 Toscano 3 86.3. Aromatico a costa rossa
87. Halblange		Halblange A grosse radici A radice mezza lunga di Berlino Berliner Halflange Halvlang
88. Mooskrause	Nain frisé mousse	88.1. Mooskrause 2 Champion Moss Curled 2 Ekstra moskruset 2 Extra triple curled 2 Moskrul 2

32. PETROSELINUM CRISPUM (MILLER) NYMAN EX. A.W. HILL

1	2	3
		Moss Curled 2
		Nain frisé mousse
		Nano ricciuto 2
		Riccio muschiato 2
		Riccio verde scuro 2
		88.2. Mooskrause 3
		Champion Moss Curled 3
		Ekstra moskruset 3
		Extra triple curled 3
		Moskrul 3
		Moss Curled 3
		Nano ricciuto 3
		Riccio muschiato 3
		Riccio verde scuro 3
		88.3. Mooskrause 4
		Champion Moss Curled 4
		Ekstra moskruset 4
		Extra triple curled 4
		Moskrul 4
		Moss Curled 4
		Nano ricciuto 4
		Riccio muschiato 4
		Riccio verde scuro 4
		88.4. Champion

34. PHASEOLUS VULGARIS L.

1	2	3
89. Borlotto lingua di fuoco		89.1. Borlotto lingua di fuoco 2 Sanguigno 2 89.2. Borlotto lingua di fuoco 3 Sanguigno 3
90. Semilarga		Semilarga

36.1. RAPHANUS SATIVUS L.

1	2	3
91. Demi-long écarlate à très petit bout blanc		91.1. Demi-long écarlate à très petit bout blanc 2
		Halflange Rode Kleinwitpunt 2
		Halvlang skarlagen hvidspidset 2
		Mezzo lungo rosso a piccola punta bianca 2
		Mezzo lungo rosso a punta bianca 2
		91.2. Demi-long écarlate à très petit bout blanc 3
		Halflange Rode Kleinwitpunt 3
		Halvlang skarlagen hvidspidset 3
		Mezzo lungo rosso a piccola punta bianca 3
		Mezzo lungo rosso a punta bianca 3
		91.3. Bureau
		91.4. Caton
		91.5. Soort Verkerk
92. Flamboyant		92.1. Flamboyant 2
		Demi-long écarlate à grand bout blanc 2
		French Breakfast 2
		Halflange Rode Grootwitpunt 2
		Mezzo lungo rosso a grande punta bianca 2
		92.2. Flamboyant 3
		Demi-long écarlate à grand bout blanc 3
		French Breakfast 3
		Halflange Rode Grootwitpunt 3
		Mezzo lungo rosso a grande punta bianca 3
		92.3. Flamboyant 4
		Demi-long écarlate à grand bout blanc 4
		French Breakfast 4
		Halflange Rode Grootwitpunt 4
		Mezzo lungo rosso a grande punta bianca 4
		92.4. Flamboyant 5
		Demi-long écarlate à grand bout blanc 5
		French Breakfast 5

36.1. RAPHANUS SATIVUS L.

1	2	3
		Halflange Rode Grootwitpunt 5
		Mezzo lungo rosso a grande punta bianca 5
		92.5. Disco
		92.6. Summercrunch
93. Gaudry		93.1. Gaudry 2
		Tondo rosso a media punta bianca 2
		93.2. Gaudry 3
		Tondo rosso a media punta bianca 3
		93.3. Romano
94. Ronde Rode Broei		94.1. Ronde Rode Broei 2
		Round Red Forcing 2
		94.2. Ronde Rode Broei 3
		Round Red Forcing 3
		94.3. Ronde Rode Broei 4
		Round Red Forcing 4
		94.4. Ronde Rode Broei 5
		Round Red Forcing 5
		94.5. Ronde Rode Broei 6
		Round Red Forcing 6
95. Ronde Rode Broei en Vollegronds		95.1. Ronde Rode Broei en Vollegronds 2
		Round Red Forcing and Outdoor 2
		95.2. Ronde Rode Broei en Vollegronds 3
		Round Red Forcing and Outdoor 3
96. Ronde rose à bout blanc		96.1. Rond rose à bout blanc 2
		Københavns Torve 2
		National 2

36.1. RAPHANUS SATIVUS L.

1	2	3
		Redondo rosa punta blanca 2
		Ronde Rode Kleinwitpunt 2
		Ronde Roze met Witte Punt 2
		Round Red Small White Tip 2
		Sparkler 2
		96.2. Rond rose à bout blanc 3
		Københavns Torve 3
		National 3
		Redondo rosa punta blanca 3
		Ronde Rode Kleinwitpunt 3
		Ronde Roze met Witte Punt 3
		Round Red Small White Tip 3
		Sparkler 3
		96.3. Rond rose à bout blanc 4
		Københavns Torve 4
		National 4
		Redondo rosa punta blanca 4
		Ronde Rode Kleinwitpunt 4
		Ronde Roze met Witte Punt 4
		Round Red Small White Tip 4
		Sparkler 4
		96.4. Rond rose à bout blanc 5
		Københavns Torve 5
		National 5
		Redondo rosa punta blanca 5
		Ronde Rode Kleinwitpunt 5
		Ronde Roze met Witte Punt 5
		Round Red Small White Tip 5
		Sparkler 5
		96.5. Nalito
		96.6. Nimbus

36.1. RAPHANUS SATIVUS L.

1	2	3
97. Saxa		97.1. Saxa 2 Rapid Red 2 Rosso tondo precocissimo 2 Saxa de forzare 2 Saxa Treib 2 97.2. Saxa 3 Rapid Red 3 Rosso tondo precocissimo 3 Saxa da forzare 3 Saxa Treib 3 97.3. Short Top Forcing 97.4. Safor 97.5. Miramare 97.6. Scarlet Knight

36.2. RAPHANUS SATIVUS L.

1	2	3
98. De cinq semaines rose		98.1. De cinq semaines rose 2 Ostergruß rosa 2 Rosa di Pasqua 2 Rosé de Pâques 3 Saluto di Pasqua 2 98.2. De cinq semaines rose 3 Ostergruß rosa 3 Rosa di Pasqua 3 Rosé de Pâques 3 Saluto di Pasqua 3

37. SCORZONERA HISPANICA L.

1		2	3
99.	Enårig Kæmpe		Enårig Kæmpe
			Einjährige
			Géante annuelle
			Russisk Kæmpe
100.	Verbeterde Reuzen Nietschieters	Duro	Verbeterde Reuzen Nietschieters
		Géante noire de Russie	
		Nero	
			Duplex
			Géante noire de Russie
			Géante Westlandia
			Gigante di Russia
			Gigante lunga
			Nero
			Superlonga
			Verbesserte nichtschießende Riesen

38. SOLANUM MELONGENA L.

1	2	3
101. Listada de Gandía		Listada de Candía
102. Monstrueuse de New York		102.1. Monstrueuse de New York Gigante di Cina Monstruosa de Nueva York Monstruosa de New York Violetta di New York Violetta monstrueuse de New York 102.2. Prosperosa
103. Violetta lunga		103.1. Violetta lunga 2 Early long purple 2 Lunga nera di Chioggia 2 Violetta di Rimini 2 Violetta lunga a clava 2 Violetta lunga di Napoli 2 Violetta lunga di Romagna 2 Viserba 2 103.2. Violetta lunga 3 Early long purple 3 Lunga nera di Chioggia 3 Violetta di Rimini 3 Violetta lunga a clava 3 Violetta lunga di Napoli 3 Violetta lunga di Romagna 3 Viserba 3

39. SPINACIA OLERACEA L.

1	2	3
104. Matador (katso: 106. Viking)	Matador foncé	104.1. Matador Atlanta Excelsior Viking Winterexcelsior 104.2. Darko
105. Resistoflay		Resistoflay Indures Perfectos Rivaal Securo Spartan Spinoza Viroka
106. Viking (katso: 104. Matador)		
107. Winterreuzen		107.1. Winterreuzen Géant d'hiver Giant Winter Giant Winter Round Gigante de invierno Gigante d'inverno Vinter Riesen Vorax Winterriesen 107.2. Ideal

40. VALERIANELLA LOCUSTA (L.) LATERR.

1	2	3
108. Dunkerlgrüner Vollherziger		108.1. Dunkerlgrüner Vollherziger 2 A seme piccolo di Torino 2 Verde cuore pieno 2 Verde cuore pieno seme piccolo 2 Verte à cœur plein 2 Volhart 2 108.2. Dunkerlgrüner Vollherziger 3 A seme piccolo di Torino 3 Verde cuore pieno 3 Verde cuore pieno seme piccolo 3 Verte à cœur plein 3 Volhart 3

41. VICIA FABA L. (PARTIM)

1	2	3
109. Aguadulce		Aguadulce Aguadulce a lungo baccello D'Aguadulce à trés longue cosse
110. Driemaal Wit		Driemaal Wit Threefold White Dreifach Weiße Trois fois blanche
111. Muchamiel		Muchamiel